ספר
תיקוני זוהר

שתיבר התנא האלק"י רבי שמעון בן יוחאי זצוק"ל אשרי אדם שימע לו לשקוד זיתיו יום יום · ועם פירוש אשר נקבו בשם **באר יצחק** שחברתי אני הי"ו זק"ק מפאלצק במדינ"ת אייזיק במהור"ר יקותיאל זלמן זצ"ל ריסין והוא באר הטיב זר סביב למסגרת צפוני תורתינו ספר הת"ז ובאר הזה הוא נוצע ונו"ל מגירת האר"י זלה"ה ומימיו היא מקור **מים חיים** הוא רבינו ויטל זלה"ה אשר הראוו לנו דרך החיים בספרו **עץ חיים** ידוע ומפורסם לכל החיים כי בכר תהלת"ת בכודו מלאה הארץ ורבות הימים שנות עולמים רבו דליותיו והיפרחו והיצלחו עשו פרי ער אשר מלאו פני תבל רעה כמים לים מכסים ואחרון המיבכר שלמה שנתו ה"ה הרב המא"הג המקובל האלקי רבינו שלום בוזלאני בחיבורו **מקדש מלך** בפירושו על הזוהר וגם אני הצעיר דרך ממלך הלכתי בפירושי זה ההיבור בי מהקדמת האר"י לא נסיתי ואחור לא הלכתי בנדולות ובנפלאות ממני דק לפרש כדרך היותר מהקבל להבין בל הוטר בקודש דברי תיקונים בל דבר ודבר על אופניו גם דלה דליתי מבארות אשר בדור"ת גדיבי העם המה המחוקקים בשיעותם בעלי אהופות בחיבוריהם הראשוני' והאחרונים גם מדברי הזוהר בעצמו וזוהר חדש ותיקונים חדשים ברוש פרשתי בנפי ראיותי לבאר בהם דברי ת"ז על פיהם יתנו ועל פיהם יביא בל דברי תיקונים שיי"ל בס"ד בי שהוא באמן רוח יפצא מנוחה ותרופה לבקשתו בפי השגיתו ויעשה תיקון לנפשו ורוחו ביאפיקי אמיתי בעלבא זבה לנפשו בס"ש הארי"ז"ל שהוא מטונף לנפש מב"ש מי שבבר טעם מיי"ה ומפיקותיו יבין נדבתי היטיב דקה מן הדקה ויעלו לרצון בקטרת סמים הדורנבי"ר אמן ואמן ·

עדפס פה ק"ק

זאלקווא

תחת ממשלת אדונינו הטוחק המשיח"ר החסיד הדוכם וואירי ווילעמסקי דמדינת לשא קארל סטאניסלב ראדזויל יד"ר ·

בדפוס המחוקקים האלוף התורני מה"הור"ר דוד במהור"ר מנחם מן ז"ל · זמהור"ר חיים דוד במהור"ר אהרן הלוי סנ"ל נ"ל · זבן דודו האלוף התורני מה"הר"ר זאב וואלף בחתור"ר גרשון הלוי סנ"ל זצ"ל נבדי של הר"ר אודי פייבוש ז"ל שחיה מקדם בעל מרפים

באמשטרדם

ותחי התחלתו בשנת כי שם **חלקת** מחוקק ספון לפ"ק

הסכמת וחרם מורנו הגאון הגדול
המפורסם מרא דארתרא
אב"ד דקהילתינו יצ"ו:

מבחר למני רחמי
המפקדי המעירים
[illegible] עפ"י תומיך עמי שרי
[illegible] כמורים וכעלם השמים
[illegible] ה' כבוד תורה
המופלג מוכשר ומקובל בתורה ומלוכ
מסובל ג"י עש"ת מו"ה יקתיאל מייזיק נר"ו
מו' יקותיאל זלמן נכד להגאון המפורסם
מו' ישראל מיסר ז"ל מב"ל דק"ק
פיסק זה ימים הורנת מרדכן
אחת לקבלנא נסכון כבוד בתורתו
זיויו וספרו אתו מקמרתו בילו קטורת
סמים דקס מפר פפל ועפה מיבול
לקודש לספר התיקוני מכוחלו כתבו
ניכר שים לו יל ושם בכל כתבי הארי'
ז"ל ס"ם ומגויח הארי' דלם הבבע
פזה ועפה מדרש לקודש וגם בתם
שפורסתי התבוננתי מפר פלפלתי עתו
בהלכה רצותי כי אתו תוו ותוקף
כחתי ורבי לזאת תמרתי כל תן לין
ותן לין סמוכן לנת כללי הוא לפלפולי
תלרת ותי' דבריו נתמרין בבתי כנסיות
ובתי מדרשות סתרו ותתנגן תוכן ס'
ביהות ללמד בני יהודת רבות ותקות
ותפס תקתתי ונזירת גזרתי להיות כל
הלפולי' תסורי' תפך תפה שים
בתתכנתו לא יעשו כתוסה והעובר על
דברי תכתים יהון בתתם כרוך על
תקבו ותפר יביע תל בתתם ותי ס'יכוח
לו ברכה על בלי לי: כי תתלבר
לבבוד התורה יום ס"ל לסבי
תקל"ט [illegible] ס"ק ותלקוות:
הק' לבני [illegible] תמ"ו לרב הגדול בתורה
מ[illegible] מייזלש זלוק"ל נ"ע:

הסכמת הרב הגאון הגדול המקובל
המפורסם אב"ד ור"מ דק"ק לבוב

עבר עלינו ימים קלוסים ס"ם לפול הרב
המפלג בנגלא ונסתר מהורר
יעקב מייזיק זצ"ל זמן ככל
להגאון מ' יסרל סיסיב אב"ד דק"ק
פינסק נלך מברכים שב הגאון מתור
הגולם ברמ"א נעל המפה ז"ל ברכם
למל בסתרי המרכבה קבלת הארי'
זלוקלו ופיו יוכיח לנל תלת ימלו ופירש
מהסבם ספר התיקונים כולו מחמדים
על הקלמות תמת נבבם ותוא ברחיב
הסתיק כל מעיין יפתח בנלנל וקלת
מלבריו רחיתי וכולו נע רחיתי תך
סתתו כפרושו וכן רחיתי בילו פירש על
ספר היצירה ג"כ עפ"י קבלת הארי'
ז"ל ורחיתי קלת מלבריו ומלתחי בהם
נתת וכבר הסבימו על ילו התכמים
הגדולים תכמי הקוו שבק"ק ברוך
תפר לתם מפפת הבת רה והבבורים
בתכמה זו והמילו עליו ועל ספרו כי
נכונים ויצרים הפה בכן כל תן לין
סמוכו לנת בסמיכות תכמים להפלותו
על תכבים פלפול למען זכות הרבים
ומלפה תתרך ס"ם וכל המסייע ימויע
תן הפמים ופשיטא בלא לגרום היזק
לברב המחבר בלא יולפם שפה
פנים והעובר ע"ז יזפר לעלמו מעוכם
מציג גבול ולמוחק לרבן והמזהיר
והנזהר תבת עליו ברכת ס' הכ"ל
המלבר לכבוד התורה ולומדיה לפמה
היום יום ס' כ"ג סיון התקלת לפ"ק
ס"ק מרדכי אב"ד התוסס בק"ק לבוב:

הסכמת וחרם מורנו הגאון הגדול
המפורסם אשר הוד אב"ד בק"ק
זאלקוואלע"ר זקות בבודו יל"ה

צדקה תמיס [illegible] ה יעתק תפי
מרבנן דלתי לתבלנא תיתו
וגלותו יתי הרב תלופלב תלא דעת
זירלת ס' תסורר יעקב תייזיק במוסרר
יקותיאל זלמן ככל הגלון המפורסם
מוה' תיסרל סבי' תב"ל בק"ק ברוסק
ובק"ק פיסק ויסולתו בסדרי קולם
מרפא לוריס נין וככל לסגלון מתיר
כנול"ת בעל המפה ז"ל ויצא חוסר
מנוע תפלרת ס"ס מו"ה יעקב תייזיק
כ"ל לפער תסף רוח בתפיו רוח דעת
ומעלוות תכמה ותפר לו יל ושם
במלפוני תורתינו בוסף לוף דבש ותלב
תפר תחת לשונו וכבשים ללבושו תיבר
חברים תתוכם לדבריו שתם כבשונו שם
עולם תחת לבושו תפה זר זהב סביב
למסגרת לפוני תורתינו ספר התיקוני
תף ילו תיקן לבתר כל תומר שבשם
ללעד לתלם לעת לסעוס ממנל סחרי
התורה תפר מיני קורת משוטעי' דבשם
בשם ותוא נודע בשערי' שהיתה תורתו
תמונתו בגלוי ונסתר כל היותו יכיר
יכירנו כי זרע ברך תוא ושתה שם
מגיעות פניו להוסיף לתור תעלומת
תכמתו להמיל מים תלינו לעיות למתון
כל מבקש ה' לגחות מנהר היולת מעדן
פלקים ספר התיקוני להשכילהו ביתד
להשקות את העלם בדיתו בפן כל מן
דין סמוכו לנת להעלותו על מכבש
הלפוס ותלילה לגרום היזק לברב
המחבר שלא יולפם תפך שפה שים והעוב
לרבן ולהמומע יונעם ויבא עליו ד
ולומלים היום יום ס' כ"ג לתר סני ת
מרדכי אב"ד /

הסכמות

ארש ברך מות מאר עד היום היתה תורתו אמונתו ומיבר מוכר מתוכם לפתוח פתח לתורת להבהיב בתוכו ס' לירקיי
ומתוכו נראה היותו מדם כי ימות בחלל שהמית עצמו עליה והעלה מרגיעת לקחתו תעמוד לעד לו להיות כל מן היקסמוכו
לגת וכל המרך לבבר ס' מן הלמודים משכו ילכה להמזיקו בשמי ילים מומחות ויבקשו בהיכלו וכבוד יאמר כולו הכ"ל
תלופיו המסובלים בתורה וביראה על התורה והעבודה הבתים עש"ת היום יום ב' ד"ך יבנך הירחל מבר שני ובקשת
עשה תתים' על כיך ומצת"ת פה ק"ק ברחל ימו נאון' הק' חיים מלאכי ונאון' הק' נפתלי מרגליות

נאון' הק' נפתלי ב הרב מו' לוי ז"ל
נאון' הק' נרי הירש בהמגות מו' זוד סג"ל

ונאון' מנחם מענדל בחמ"ו הרב מהו' מפריש זלמן זלה"ה מוחנקי
ונאון' הק' משה מבוחמל מב"ד דק"ק דונחוין ילנ

הסכמת הרב חמהג חמקבל האלקי אב"ד דק"ק
כאמבור בעל המחבר ספר מגיד משנה :

ויצא ילחק לשוח בשדה תקל תפיחין קדישין ומילין לגל
מילתה יחל לפרש ספר התיקוני' תפר המה תתום
בלשף עוקמין והנה כביר מלתם ילו להתעופף בכנפי
מזימותיו לפני ולפנים ע"פ דרך הקוקם כחבי האר"י ז"ל
בביאור רחב ופתח בחולת לחמתו' דרך שער הפנימי תרעין
מילמין ודברכין למי שלבו שלם בשבר יבין גדל בקיאתו
בחרילות נמרץ ומן הרמוי להתרלים לשבר ס' להיות מסייע
לשבר מלוה ס וגמר בכי קוב כי הפלית לעשות לזכות הרבים
וכל המכייב יסוייב מן השמים וכל מן הין שמוכו לנת
להעלות על מכבש הדפום ולילה לגרוף סיוק לבית המחב'
שלא יוליפם משך שנים שנים והמוכר ע"י יזהר מגורת נחת
לחותת דרבון ולשומע והמסייע יוגעש ויבוא עליו ברכת
טוב הכ"ל המלבר לכבוד בתורה ולומדיה היום יום ה' י"ג
לחודש חב חקל"ת : ה"ק יוסף משה ב"ה הפר מניד משנה
הקוטה ק"ק בחמבור ומגפי יע"י :

הסכמת הרב חמופליג והמפורסם חסידא קרישא המקובל
האלקי זקן ודורש טוב לעמו בקק בראד בעהם"ח
הפר ערוגות הבושם על שיר השירים :

ההור הזה מתם רואים את מפעלות מלהיב משר פעל האלי
גברת רבה מאר מיין ומיקר תיקון לחקונים עשה
מזיגים לקופת הרוכלין ומגלה סודת ורזין ומלבר על מיפניו
מלבורי הנאמרים בחמת ולק הוא כחבי האר"י זלה"ה
ותלי תניא בתולי דרזין המבואר בתקונים לבאר אותם משר
ברחב מקומת רבנו ככולו מרשם מקום לבאר ביאורו ולי
בדור הזה יחמי ליחמי לפקוח עיניים עוורת במילולי למחט
לכן מתרוץ להאי גברת הבה ויקירת קוהך ייפה ה"ה ברב
המופלג בחורה בגלה ונסתר מהור"ר יצחק מייזיש זמו'
יקומיהל זלמן ז"ל ככל הנאמן בגדול ה"ה זולי הרב הגאון
שבי' חב"ל בק"ק ברימק ובק"ק פיוסק ויסודתו בהרי
קודש מרפא לוריש ין וכל להנאמן מאיר הגלה רמ"א
בעל המפה ז"ל וזרוק מוסרת תמוירת תעיקרת קלי למלא
מקום מבותיו ולזכותם לך הלי גברת רבה שבח יה לו לך
שמיו מגיע לכסמים לפרוז על הדפוס בכן בקשת שמותם
על פני הדור שפניהם פני מלהים בכל מקום שאר יצות הרב כ"ל לעבדו ולסמכו בסמיכת ציצע בסס לבית הדפוס
ובודאי מי שיסייעם בסמייע בית בו ממש למלוי גדולם יקשר לזכות לתם הרבים בביאור ספר הקדוש והטהור וכשמו
ספר החיקונים בודאי יבא בסמייע תיקון להשמתו ותייס לגוף חיום יום ד' כ"ב לחודש חאר שני מקל"ו לך יבנך
ישרחל לנאול מותנו ולעשות למו ניסים כאשר עשה בהרב מו' חלל זל ס"ה מזמוסטם
:

הסכמת הרב המאה"ג דק"ק פוסקא ן ומקים בכבודו
בק"ק בראד :

דברי תכונים הנאמרים מע"ל קל מסתלי סובא על מוכ"ז
גברת רבה תיכף לריכין מיזק וגדולה הערת פיו
הלא פומי' ממלל רברבין בגלה ובנסת' ומגולל בידו לאור
עם הספר מאר הפלית פלאות מגלה רזיקים חיקמחוק כזה
יפילו מעיקותיו חולם ומולר תלוים יאכל עריס כזה רחה
וקדש לעטרו ולכבדו ולתמכו בחיזוק לרבנן כרחוי לגברת
רבה לכוותיה וכל נדיב לב מאתיו ב"י יעלה להמכו
בכסף מלא הרך רחוקה לעבור וכל המוסיף וכו'
כל"ל המחבר לכבוד התורה ולומדיה היום יום ד' כ"ל מלל
שני בקל"ו פ"ם ק"ק ברחל : ה"ק חיים סג"ל לנחל :

הסכמת הרב המאה"ג אב"ד ק"ק באר :

ויצא ילחק להיכן יצא לשאולת המלך מלכו של עולם בחלי
רוכל יפר גבירך היו חלי רוכל מנלה סו
בכיסם וכבוד' לרחמל' לגלות הסתרי תירה מירוש על חיזוני
זוהר ס"ם בחיב המועלג מדרף בגלה ונסתר ס"ם מוהר ר"
ילחק מייזיש במהו' יקומיהל זלמן נכח של זולי הרב הג זון
המפורסם מו' מיסר שבי' מ"ז בק"ק ברימק וק"ק פיוסק
ובגליל בן לחמ"ו הגאון המקובל מלקי מהו' חבי
מבת מורי ז"ל ורחיתי בילו הסכמות מתכמי ו
המפורסמים ומחכמי קלמו ק"ק ברחל ורחיתי
במקום מלחך קם שבלי מחב"ן ורחיתי לכתיבים מם
כתבי הלקי הלר"י ז"ל וגליל תורה ויחלוי ותמ"ת
לעם ותלגלם לסמ"ג גדול של המחבר להפיכ : חנה

מאך שמש ומגן דלפים מפקיעין מיניה כל הולמת ומזיקות מלבד שעובא מליו ובקוור שמור למר"מי בא ר . . .

חכמים נחת שמעים ולשומע לבבינו ויעמד הכ"ל במדבר לכבוד התורה ולומדיה סיום יום ב' י"ת משוה"ק עיה
ק"ק נרמל יע"ן : ס"ק שלמה יעקב בנעמן הממיתי מוסרר יעקב ז"ל סיילעדין :
ויתר הסכמות נתנו ממני מגולל המלפה מצר מלחתי בדרך תצר הלכתי :

דברי הימים הכבדר : אשר בלב רבה מדבר : במתנצל באמריו לא בכיר : ועל חכמת מאורת צפונות במשל יחבר : יצא מפה איש קדוש אשר רוח ה' בו דבר : ומילין לצד עלאי וחילו יגבר : בזמר ושיר ושבח והודיה יספר : תחילות ה' יזעזו וחסדו ישבר : זרב טוב ליעמו ישראל שמר : וידו נטויה עוד לגאול מצורך הצר : ולעשות לו שם כמאז לפקוח עיני עור : ולהראותם באורו אור : לעבדו בימי קדם שני דור דור :

לבי למוקדי מבירי ישראל המתנדבים בכליות נפשם לעסוק בתורה לש"י ובתורת הריט"ל ומצותיו הממין בלבות בני בינן החיים ומה' ס"ה לביניו חיים ויטל ל"ס מאד היעת מחליו ברכה וחיים למי שחנן בחיים לעסוק בינן החיים ומה' חיים לו למען תאריך ימים ושנות חיים ושכח שמילת לבבי הוא בחין לוחך כי ככל ילוע ומעורפם לכל תועלת לימוד חכמת התו"ל וגם לבבי מופר וחוכחם על המתעללים ללמוד החכמה זו ככל נספחתו חיבורים רבו מלסתור וברחתם זה הפלקי מהרש"ק מלובלין בחקון בקונו ויתיר נפיב תחרע בחיבורו אור שמחרב יע"ם לך בחתי להזכיר חילוק בחל תאר עליון לא חופחתו עין רואה כימיני רצו בחיבורו על ספר יצירה ומולנו בכ"י להזכיר בשמו זהות זה כי תפ"י שחין ז"ל ממש מחית כל המצות בדברו והנה כי לא לי עשות עליה בעיני כל ללמוד חכמת הקבלה מלך קולר הממיר ועוקף הממוצ הות ז"ל הוסיף קוני עלומה כי בחמת הבקשתו על מה מעם ס' ככה לגור הממרון מאר פעל ועשה בימיהם להניפם מן הלרין ;

להרחות להם מעשה מרכבה ומעשה בראשית הגלמים מעיני כל חי ירצה חפילו מה רואי מעלה עשה חיים וקיימים וגלוי לפני מלם מאר בעפר יסולם וניחול בגלות הסר והנמסר ושוכנים בחויר ח"ל מאר מלא חויר הטמתי יחעשה שכלם וכן כל מעשה ילידם ומאר יקרידו שם עמת הות ומעש' זה יחות הות להעלים ממם המרקעתי חור ומלות בסודות עמוקים ומי יחגלי כירחי קלם חאר שלו היתי בבית מקדשו ושקוטי עליו ולא היה בידם (ר"ל בגילוי) פיסיון הסור ומלולתי"ל לפאר מלות ככל הכתוב בחורת משה כפשוטם ועיקר הקושי זאת הגדול בעיני רוחים זכחאר חמר ותפלית חותו בעיני הגם יחמר מליך נם בעיני יפלת ומן מחנו יולע על מה מבל הות ז"ל היפלת מלם היבדיל חוצים למעלה למשכיל למען הוב מפלול למשה ויגדיל תורם ויחליר ותות בהשלילך משל לוחק ונחמר כי מלרך הסבע הנקבע בחחלת הלא על הבן להסגיח מלין בכל מה שיחמרך הגם לא כל הטחים קוות בזה כי הגם בעם הסבן הות בבדיחות על מזג הגוף הגם הלא מבניח של הבן מלא בלרך כלל במחכלו ומאר לבניים עם חאר בני ביתו ומרוחתו חרוחת חמיד מה הגם חוכלים ושותים ומיני מפוד עליו חמון לגוף לו מחכל מיוחד לבדו בחומרו שהות לנא נורך כי מלא הם שבחין מלחם וכבל ומשקה לכל בני בימו בזה יחלת יהו מברכת הבית ומשחתף הן המזון חאר בכליו חבל הם ח"ו מיריע מיקום קל בפיבם חאר בכל מחכל דם חוי הגם מחיחל להסגיח על הבן בלרך פרט לחת לבן מיני מרקחת ולחם לגול בלי חעריבות סובין ומורסן בחומרו כי הסבע בני חבלין חינו יכול להבדל מחכל על חאר בני בית כי הגם בריחים והות חלום בחוגו וחן יחרע לו מולגם יוחר וכשח"ו יחרע לבן חולגם יחירם חוי חלרך הסבע להסגיח על הבן יוחר ויוחר ויעמרך לריפת נחמן לחת לו עגם חיך יחבוג עם בנו בעין הממחל ומשקה כפי טיבל עגת על כשח"ו חיריע לבן חולגם עסות בבלכם פלומם חאר כל חוכל יחעב נפשו ויגיע על שארי חות הגם הגם חגר חמון פרנם לו רק חות ופעמי' יגוה פרופא לי חן לפיו סיפות של רפואה לחזק הלב והגם בן החלים מרוב חולגחו הינע לו קלת טירוף דעת ויחמן לקחת המיפות לפיו ע"כ נוחנין לו בחזקה ום"ל הסבע כשוחנין לו שלא כרצון חוי יוגי הסיפות לרעיונו ועל הלבו ומשם ממנו סיגיע לפה של החולה ובזה הלב גלי זוזי ברלי עכ"ן יחיחו לו ויסר בעיניו לחבל חאר הסיפות בעביל חותם הסיפה אמניע לפה הטולי כי מיפה חתת לבלו יבוח הופלת לחזק לבו זלהאחר על חיותו הטוטפם בעת חולין בכלי שלת יחות בעשה פחתם הכלל עולה כי הבע הלב לרק ז' ולהסגיח על הבן יידוע כי מבניו ס"ת הטבירים חותו להסגיח כי הות הוסיפע בגזירות הבורת ים"ם לך הסחנות הם ז"ל בע מלל בן הטקבל ולקבחמיל הות מחבא שמו בלרכיל ובזה רומה הות לרייל לבר פרטי חזי מחבא. שמו בלרך פרטי מל הקרלים כמו הבנטופל יוחר בחולגם חזי יוחר בהשגחם פרטיות יוחר ויוחר ע"כ דברי הטפל ובזי ז"ל חוליע בקלרם כי אירועם לע תוכל לספול כל לבריו ותומר כי יחוע שקיפת כלל נשמתיהו בית ישראל בכללו הות מכויל בלרך תפל ניור קומת חלם זבעת הפעת חבינו הכחתון חזי הופבע נשמתיהו בקליפות זהופבע חבר יחומם לו למעל חבר רחם בעפם על הרגלים וזה פ"ז בלבדי רז"ל בתקבות למיחתם וכו' וכן חמר חבר חפרו מעימך כי הפקבים הם יחבר חיברים מכל קומת חגוף והפילה היחה כמלר קומת הגוף והנה בלמיון הזה קרם ותרגון ותתרון כמ"ס הכן כלחם חמותון ונם ענין חמרם רז"ל חיך לך יום שמין בו קללה וכ' וכן נקרא נפילה

פרשת דוד הנופלת ולא אמר הנפל אלא שתמיד היא נופלת נפילה אחר נפילה בהכרח כי מצד חטא הקדוש שנפלו כל
קומת הנשמות ליטבע באיברי קומת אדם בליעל עד דמטי רגלין ברגלין לזה ג"כ יצטרך הקדושה לרדת עד שם להעלות
ניצוציו כל חלק לחלקו הדומה אליו והדברים עתיקין וארוכים הנה ממולא דבר זה תבין שאי אפשר לדורות אחרונים שיהיו
כראשונים: והנה הראשונים היה בארץ הקדושה ולבם היה בריא ודבוק בלי מסך מבדיל אם מפאת עצמם ואם מפאת ישיבת
א"י והקרבנות לזה לא היו צריכים לצד גילו הסודות טעמי מצות כי הלב היה דבוק וקשור בדביקות חזק ואמן עם חשק
נפלא עד שהיה בוער בו כאש בעצמותיו והמצו' היתה נעשה בזריזות גדול והיתה אתערות' דלתת' בלב ונפש חפיצה בעריבות
ידידות נעימות חשוקות והיתה המצוה נעשית כתקנה וכשראה חכמתו ית"ש שהמה כאדם עברו ברית ועושים מצות אנשי'
מלומדה והחבל אשר בינם לקינם היא מתנחת עצמו מעט מעט והגלות מחרבה והצרות מתחדשות ושמא תאמרו ב"י אבדם
חקוותיני נגזרנו מאבינו שבשמים לכן פחת להם אוצרו הטוב יין המשומר בבית גנזיו טעמי תורה וסודותיה הצפונים ובזה
אדני אלקים עליהם ירא'ה ויצא כברק חיצו אהבתי' על נשמות ב"י בהגלות להם מסתוריו אשר מדרך האב שלא לגלות
גנזי אוצרו הטוב יותר מזהב ומפז כ"א לבניו העומדים לפניו ואוהבים אותו אהבה נאמנה והוא גם הוא אוהב אותם לזה
כשהנשמה חושב זה הענין אזי יגיע לו אהבה יתירה לבורא לשוב אליו באמת ויתר פרטי הדברי' תבין מעצמך כשתילמוד
החכמת אמת ותתקור ותבחין ותשכיל כי הוא טעם עמוק ואמת ראוים הן למי שאמרן
ונחזור לענינו כמו שטבע האב להשגיח על הבן בעת שהחליי מתגבר ומה גם כשהוא בסכנה עצומה לפזר אוצרותיו הנחמדי'
אשר הוא שעשעיו יום יום ואעפ"י שיודע כי מן אותן הטיפות שירצה לרפואות הבן ונתן כל אשר לו בעדם שבהכרח ילכו
קצת הטיפות או רובם לאיבוד מחמת טירוף הדעת של חולה אעפ"כ לא כלו רחמיו ממנו כדי לחזק בטיפה אחת את לבו
ולהשאר על חיותו ולהגיע אח"כ אל בריאות הנאות לו כן הדור אתם ראו כי יותר מאחת מהנה (אלפי אלפים ואלו פינו
מלא וכו') מכל הכבוד הזה עשה לנו אבינו שבשמים כי בהגלות בבלה שלח אתם ליר נאמן להשיב אמרים אמת לשולחיו
וינחם אותם וידבר על לבם בהודיע להם הא מאריכין הכי כמאמר רז"ל בענין מעשה מרכבה של יחזקאל הנביא כדי
להודיע להם ששכינת עוזו עמהם כן גם עתה בגלות המר הזה שאנו מוטבעים בין עמים וארץ הטמאה ואתר הכתוב
ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם ר"ל שבהכרח מפאת האויר הטמא יקבלו גסות ועובו השכל ופירוד הלבבות איש מאת רעהו
ובזה ילמדו מעשיהם (וכן אמרו רז"ל כיון שגלו ישראל אין ביטול תורה גדולה מזו) ע"כ גזרו חכמתו ית' ע"י עבדו נאמן
ביתו חשב"י להגיד להם כח מעשיו בספר הזוהר ותיקונים ובזה יודע להם אהבתו ויראתו ורוממותו עד אין חקר ואין סוף
ובזה יחזקו לבם באמונה אתו ולא ישנו מעשיהם מתורה ומצות לשום כבוד לשמו במעשה ידיהם והן כל אלה פעל אל עמנו
בכל עתים ובהבות הגלות אשר כל אנשי חיל רפו ידיהם מן הזוהר ותיקוני' כי היה להם כספר החתום ושלח להם איש דומה
למלאך ה' צבאות הוא רוח אפינו משיח ה' רבינו הגדול האר"י ז"ל ומשנהו נאמן בכל דברו רח"ו זלה"ה והופיע זוהרי חמה
וגילו סוד התורה והמצות עד שאמר הוא ז"ל שהנסתרות הם בזמן הזה כמו נגלות והנה תדעו נאמנה ב"י שבודאי אין לך
אדם שאין לו מניעה וטרדות הזמן ההולך ומוער עלינו בכל יום ויום והוא סיבת ביטול מחשבה טהורה וללמוד בטהרה
אעפ"כ הוא ית' מתנהג עמנו מנהג האב לבן בעת שהיא בסכנה עצומה כנ"ל כמש"ה כי עבדים אנחנו ובעבודתינו לא עזבנו
ה' אלהינו ואמרו הלוים (נחמי' ט) אף כי עשו להם עגל מסכה וכו' ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם וכו' ורוחך
הטובה נתתה להשכילם וכו' בחון בהם ותקור אותם והושב יוצר על מכונו ולקצר אני צריך וטרם אלך אחלה פני המעיין באם
שירצה ללמוד דברי זוהר ותיקונים וכתבי האר"י אזי יראה להשתדל בכל מה דאפשר בכל אמצי כוחו ללמוד במחשבה טהורה
מפגעי הזמן לא כמו האנשים המצפצפים והמהגים בקול עלה נדף ובלי הכנה דרבה היא וכל האנשים חכמים יראים את ה'
יתנו יקר כי היא יקר בעיני בעלים כמ"ש רז"ל בת קול וכו' אוי להם מעלבונה של תורה ועכ"פ בעת הזמן אשר תפנה
לבבך אל ה' לעסוק בחכמה זו יראה עכ"פ לקיים בעת ההיא שיל"ת ולהתבודד במחשבתו בלא ידבר שיחת חולין ח"ו כי דבר
זה אפילו בנגלות אסור ליתן רוח בין הדבקים ע"כ אל יהי דבר זה קל בעיניך ואז תלך לבטח דרכיך ויהי' חשוב לפניו ית'
יום אחד בשנה ככל השנה כנז' בדברי רז"ל בחגיגה על פסוק ואותי יום יום ידרשון: והכלל בזה כל אחד יעשה כפי כחו
לקיים בכל דרכיך תדעו בכל מה דאפשר וה' לא ימנע טוב להולכי בתמים עמו ובזה אחלה פני תמים דעים שיפתח באור
תורתו עינינו ויגל מסך הסכלות מעל ליבנו: ונהי' גם אנחנו עושי רצונו וישיש לטוב עלינו: כמו שעשה לאבותינו ויקויים
בנו כימי צאתינו מארץ מצרים אראנו נפלאות אמן:

וע"פ דברי פה קדוש מהרמ"ק הנ"ל י"ל המשנה דסוט בעקבות משיחא חוצפא יסגי והיוקר יאמר כשתפרש אותו בדרך
שבח כי מחמת אריכת הגלות אשר הקדוש' תרד פלאים ונחנו מחמודים באוכל להשיב נפש (עין בגילאוטי) מב"י לזה
הוצרך לפחת שערי בינה וזהרי חכמה בעולם כנז"ל וז"ש והיוקר מלשון וכל יקר ראתה עיני ופירושו מה שהיה יקר
דבר ה' עד הנה עתה בעקבותא דמשיחא יאמר להם להתגדל ולהתנשא להתפאר אותם על כל עולם בכדי שודע כל פעול
כי גדול אהבתו עלינו ויגאול אותנו במהרה בימינו אמן ואל תפלוג דבר הנ"ל לפרש אותו דרך שבח כי תעיין בינגת אלם
פ"א בסופו מ"ש על הפסוק כל עצך ופרי אדמתך וכו' הכל ע"ד השבח וכ"ז תבין מספרו עשרה מאמרות
ח"ב סי' ח' וביושר לבב בית ב' ח"ב פ"ה ע"ש וינעם

ית עלה כמאמ"ל ויתרומ' סבורת מעלי יכר מת כמלם בלמו ופסם ומיקן למרמ"ח מכריס נגד רמ"ם מ"ע ופס"ם ניתין
נגד ס"ם מל"ת מנמנר סוף דבר הכל נשמע מת כמלכיס ירא זכו מ"ע ומת מסתיו עמוד זכו מל"ת כי
הכל כמלם כי רמ"ח מכריס ופס"ם גילין סכם כל כמלם הם כנגד רמ"ח מ"ע ופס"ם מל"ת ובכם מלינו שהל המק
ע"ס סהיה לעלמם כמו שם מתנבי מנין ומנלמו כי מי שיזכה מת בורחו יעבדנו עבודה שלימה ונגע לחולמו מבל לשכל

מים	בהליא	דהיא רזי דמקור	ין ל שבעה
מבאר מים		רעוא מרבון עלם עלמיא דיתעלה אתערותא	הא
ונשמת	דעשית	נפש ורוח כרין בראתא עלמיא מקדמת	לא
רזיא		נפישין מהנהו רזין דשמירין ממלאכיא ודין גליא	רבאן
ו	רב יצחק	הות מעירין התגא ועד בריאת	עותא בדין לא
ה		היא לבלא ודהחיקא מינה נפשן לא יצחר בצרור	שותא
מבאר מים		דיקום דיירא עפרא ויקום עבדא למשאב	עידן
זקדמיך יפיק		וחינא ותמדא ומכברת' מקדמו' אתיהב לי'	עותא
ה		רזין יילפון זכותא כעידן דישמרין בצורים כל	ונהוא
ביה		דלעילא יתעטר כלה בכתרא יקיראולא יפנים	לבא
דאלקים		דמלכא אשתכח שלים בכיורא עמיקא דדיא רזא	יונא
ונפקין		עתיק יומין תיעול בעותי דיומין נשמתי מהנהו דעלין	קדם
ה		רזין דסתיבין באצבעין ובידין ירתא תיקונא דכל נפשות	נהו
מקור		מרתא דעתידא לרחמין מדתין דאינין אולין כמדא והיא	אוריותא
ואלקים		ועדבי יהי עמהון ברעותא דרבון עלם עלמיא	ולקי
		יקר דהוה נפיד מריש ועד סיפא ותות טמיר כעזאתגלי לאילין דעסקין בתורת	ון
אדם		יאציל עלי חסדא כסיעת דעמוד דאמצעית ומלכות דאזב לירות	דוש

[illegible] לא יוכל האדם להגיע רק ע"פ הכמת אמת. הכמת הקבלה והבט וראה מה [illegible] פ' מרומה דף קס"א ע"ב ז"ל
אתה הראתי לדעת וגו' לדעת למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא ברזא דמהימנותא ברזא דאורייתא וכל מאן דהוה בהאי
עלמא ולא אשתדל באורייתא למנדע ליה טב ליה דלא אחברי דהא בגיזא אייתי ליה קודשא בריך הוא לבר נש בהאי עלמא
וכו' ע"ש ובזוהר חדש פ' יתרו דף ל' ע"א כתב ז"ל ותקבל אתוהו מרחוק דא חכמה הה"ד אמור לחכמה אחותו את מרחוק
בהוא זמנא דמתרחקים ישראל מחכמה קבלה משה וכו' ובהוא זמנא וקרא בת פרעה לרחוץ על היאור נחתא מדת הדין
(ונקרא בת פרעה מלשון כי פרעה אהרן נשמצה בקמיהם) לקטרג להון ולאתרחצא מדמא דישראל דאינון דנים
מעות דילהון דאינון חייהון וכולא על סיבה דהוא אור אחמר ביה וירא אלהים את האור כי טוב על אור דאורייתא דהוו
מתרחקין מינה אור דמשה ודא ונערותיה הולכות על יד היאור אלין האומות דאינון ערב רב וכן כל אומין דעלמא
מתייעטין עליהו דישראל לאעקרא לון מן עלמא וכולא על סבה דהוא אור וזהו על ידי האי אור עכ"ל :
ומי שרואה זאת למה לא יתרל לבו על זאת כדי לבקש תקנה לו ולכל ישראל ושלמה המלך ע"ה אמר אם הבקשנה ככסף
וגו' אז תבין יראת ה' וגו' דקדק ואמר יראת ה' ולא אמר אז תבין חכמה התורה אלא בא לומר אם הבקשנה התורה
לפנימיות שבה לדעת סודותיה אז תבין יראת ה' יראה רוממות של שם הויה ולא יראת אלהים וזהו [illegible] כפסוק ודעת
אלהים תמצא שידע לעבוד את בוראך עבודה אמיתית ולא לזולתו יראה פנימיות ולא יראה חצוניות שהא יראת ה' ולא
יראת אלהים ובספר הקנה פירש על פסוק ויאיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו שהוא כפול ופירשו
בין עובד אלהים לאשר לא עבדו זה שקורא תלמוד ואינו קורא בזוהר כי כשמו כן הוא אור העולם והיינה כמ"ש ובודאי
הוא חיוב לעסוק בתלמוד בתורה שבע"פ ולפלפל בהלכה כדי לידע איסר והיתר ודיני המצות אבל מי במלא כריסו בבשר
ויין שהוא לידע איסר והיתר ודיני המצות של התורה מחויב עליו אח"כ ג"כ לעסוק בעתים מזומנים בפנימיות התורה
לדעת סודותיה ולהבין ולהשכיל לקרות בזוהר ובפרט עתה בדורינו שזכינו לביאור פירוש של המקדש מלך שנימוקו ועטמו
עמו כעטם המן אשר כל המבין אותו יבין דבר מתוך דבר ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולותיו יקנה להבין ג"כ הת"ז
שהוא ממור יותר מהזוהר כידוע לכל הקורא אותו עד כצריך יגיעה מאד להבין כל עומק דבר ודבר ולחבר אותה ביחד
ומתחילה כשלמדתי הת"ז יגעתי מאוד להבין כל עומק דבר ודבר על אופניו עם כל הקדמות ורמיות מהזוהר והאר"י ז"ל
ומשאר ספרי המוקבלים שעלתה על דעתי להתבונן בהם כל דבר ודבר והיו הענייניים האלה כמוסים על לבי בע"פ
ומזרחי אותו שנית להיות שגורה בפי ואעפ"כ היתה לי יגיעה מאד לזכור כל הקדמות ורמיות שעלתה על דעתי מתחילה
והתבוננתי בהם כל דבר ודבר כבראשונה וכשראתי זה בעיני שכל שדבר זה אי אפשר לזכור חמיד על דעתי וסברתי
אמרתי שטוב יותר לזה להיות מקיים מה שרמזו רז"ל וקנה לך חבר שקנה הקולמוס הוא יהי' לך חבר לבאר היטב כל דבר
ודבר בכתיבת הקולמוס על הספר שלא יהי' נשכח ממני ואז באה ע"י הכתיבה שכתבתי מה שעלתה על דעתי נתגלה לי יה
הכמה ונעשה כמעין המתגבר ונתגלה לי ע"י הכתיבה חכמה והבונה ודעת אפילו מה שלא עלתה על דעתי מתחילה וזה
לא יהיה לך דבר חמוה כי כך התפלל ר"ש שיתגלה החכמה והתבונה ודעת לכל האדם שכותב רזי התורה כמ"ש בתי' חדשים
פתח ואמר רבון עלמין יהא רעוא כדילך לאכללא עילאין ותתאין בספרא דא ולאשתכחא כל חד וחד ביה בין בכתיבה בין
בדיבורא בחילא דשמך הוי"ה וכו' לג אה ביה כל חד וחד מילין יקירין ורזין גניזין וכו' ע"ש ובמקום אחר כתב קום ר"מ
קום לגביה בחוטרא דילך למחאה ליה ככלבא דהכי אורח דכלבא למחאה ליה בחוטרא ואורח דעבדא למחאה ליה בחוטרא
ככלבא בגין דעלוה אחמר בדברים לא יוסר עבד ב
בקדמיתא מחיא ליה על ימא כען קום מחי ליה בימא דאורייתא בקולמוס דילך בדרועא דילך ביד דילך דאחמר בה זיע משה
את ידו על הים וכו' ע"ש ועיין בתי' כ"א מ"ש ע"ז המאמר והבין והכלל כי ע"י כתיבת שכתב בר נש בידו בדיו דקולמוס
החכמה והתבונה ודעת בלו שנתחדש לו אז נתגלה לו מצפוני סמוני יה החכמה הן בנגלה הן בנסתר וז"ש אשרי מי שבא לכאן
ותלמודו בידו וכתב מהר"א מגרמיזא שכל מי במגלין לו רזי תורה ואין כותב עתיד ליכן הדין ובספר חסידים כתב דדינו
כנביא הכובש נבואתו ובר"ח כתב כל מי שלומד תורה ואינו כותבה לגלות לאחרים התורה מקטרגת עליו לפני הקב"ה ואינו
מנית לגלות לו עוד וע"ז אמרו בפרק חלק נפש עמל עמלה הוא עמל לו בע"הז והתורה עמלה לו במקום אחר ופירש
רש"י שמבקשת מאת קונה למסור לי טעמי תורה וז"ש בפרק הבונה אמירה נעימה כתיבה יהיבה כשהכתיבה למטה אז
אמירה נעימה למעלה והנה לא היה כוונתי בחיבורי זה להיות לחכמים ונבונים ממני רק שיהא זכרון לי ולחברי המקשיבים
לקולי וא"ת מה תועלת יהי' יוצא מחיבורי זה הא כבר יצא לאור העולם ב' עמודי העולם דהיינו ספר הנקרא חמדת צבי
וספר הנקרא כסא מלך שכל א' סומך ומבאר פירושו על ת"ז דע לך כי שהדי במרומים כי בעת שבאתי במגילת ספר
לכתוב כל חדושי על זכרוני לא באה הם לידי וגם לא שמעתי מהם עד שהיה לי חחת ידי כמה מגילת ספרים כתובי' באצבעו'
על ביאור דבריו של הת"ז אח"כ שבא הם לידי ראיתי שהם ב' כתובים המכחישים זה את זה ביארו של זה לא כביארו של זה
הת"ל ביאור רק במקומות מעוטים שמלג ביארו הרבה כמקומות מרובים וקיצר במקום שהיה צריך להאריך והאריך במקום
שהיה צריך לקצר שמאריך בביאורו האגדות ומדרשים הנוגעים לאותו ביאור שמבאר על ת"ז ועשה עיקר טפל והטפל עיקר
והספר כסא מלך ג"כ ביארו קצר

רק

כ"ל המחבר: אשר בלא נשבר ולכם מבשר: ס"ק ילמד מיוחס במ' יקיחאל זלמן ז"ל ותיתן מוסדו בס"ק פלגלא:

ובאתי סיום להחזיק טיבותא בגיא חשר סמס סיס בשורי. לחן: מקום מוחס לשמוע בחורה שלא יפסיק ש"ע בלשת

ברקוביץ ובשוקים: ולכתת של מרן מרחקים להשיב זה בספר הקדוש נתנו לי מקום ס"ס ונחי בלשונם מעשים

בשלום חברך מרת גיטעל מחי' סרס שרים אחס וחלקם לע"ם. תלכל מי"ל ותע"ם ס"ס מתנחי שלמעם המופיע בשמות

ישרות מרת מושי כת שם תשותי מרת גיטעל. שאחס מחות מ"מ זקני סגולת המפורסם מהו"ר שמעל שמיה מצ"ב בק"ק מיכסק

ובתרי גברי רבנין שלוחי לרחמנא לחגל הס"ע לשליח סתיבי שלי לשום סעולם מ' הות קרובי שלה בשרי ס"ס סרבנין

כמ"ש בחכב הכולל הנגיד המלוכ כבוד שמו מפל"ה מהו"ר מהו"ר אברהם בן הקדוש מוהר"ר יוסף בעל מק"ק נהרלוי נכ

מה [illegible] ומחותנו ס"ס הרבני מוסף בחכם והכולל כבוד שמו מפל"ה מו"ר בניך בספר שמח מו"ר

[illegible] בק"ק ווירמיסא לשאול חיי גבוהי. הרבנין זכלין שמלי קשיט ס"ל תלי מברך לשם בברכת פרחת

שמעתי שבשמים כי מוך ימים ישנות יוסיפו להם. ויחרשם קרוב וכ"ל למשלם על כל ברכם ותחלם ולא ישמע

קול ובכי בגבולם ובכל תחתי יפנו יסכילו ויליזות

דק נפירם שמילות כלי. נהקף על המעיין כמ"ש הוא בעלמו בפקדים שלו מחל ביאר היטב. לשבין כל אותן העניין המעלמי

ולחבר לבריו להמשיך זה לזה הוא חסר מן הספר ולא ליי נחת תפילו. ביאוריהם בקלת מקומות תילו מיוחד על הנכון כמו

שהגחתי מליהם בביאורי היטיב שכל המבין יבין לשבחין בין אור לחושך ולכן תזרחי כגבור חלקי לשות בת הכתוב הסלים

וגבריא ביושם לנפשי בכל של הכתן בביאורי היטיב לקח במקומות שהותו בלת ביאר וגם לית הסחת ילי מסם לשבית דברים

במקומות רבים ולהוסיף קלת טוף מעלי כלי לתת ז"בוח וגם בנם וזו הלת כתבתי לך בלשים במעלות ודע"ת ע"כ בוח כוולמי

מ"י בלשת כתובים מלמלים לשברי שכל כי מן בלשם הכי נכבד לכל בית. ישרעל שיחשעו וירחו לקרות לרוח בתרן לקרות

בדברי התקופים שמולתו לשבית הגאולם חיות מן הגלות ממ"ם בסוף חי' וכתם בני. נשם לתתת יתפרנסון מהתי תבוחת

לילך כל תתגלייות לתתת בלרת בחרשם בסוף יומים וכגיים וקרחתם לרור בתרן וגו' וכתב בספר כתב מלך על זה ז"ל

לוק ליהנת כל תתגלייות לתתת מוכח לתתגלייות לעילם מתו ומל סתם על סמלים כבולו. תבל לתתת לת יקגלי תלת בלרת

בחרשם ומוספת ביאר בסוף יומית לומר שהות לוקח קרוב לימות המשית ובגיים וכוח. והלם זת כמה מלות שנים שתחגלה

חבורם לילים לתתת ועליון בן לוד לת בת תבל כל לייקח ספיר ממ"ש יתפרנסון מהתי חבורת פירש יעירת מתתריו העמוקים

בהקלמות שגילה מהר"י ז"ל בהשתלשלות ס' פרלופי תכי"ע כי זהו הפרנסם שיבינו ויכינו לתורו מחוק לנפש ומרפא לעלם

כי הלומל גירסת בעלמת הגם שים לו שכר טוב בעמלו ומקבל בשתרים נשמתו מכ"ש שגולה לבניים וקרחתם דרור היא

כשיתפרנסון וילמדו פירושי המאמרים הגם מפורתי. תכל הסוסק בספר זה מקרב הגאולם ושומם נחת רוח גדול ליהנו

כמ"ש כתלו פלתי מי ובני מהגלות ובתי' ס"ת לפ"ק ע"ש כתב נ"ל תה"ס תבנייתי בודתי קב"ה תסתכם עטרת תלתון

ותחלין למחוי בפתי חבורת וכתם לרת. להמי מתגליית בים לעתיד כולי פתי לתתחזק תל ילת. למעם בסוף יומית בלרת

בחרשם לקיומת קרת מם שבים הוא. שיחים וכו' תל ותתפרסתיה הוא בכל לרת ילרת בכל לניק וכתם למתפרסם בתורייתת

תל שיתן רבית לתגדלת מפגימו לילהון וכו' ס"ת. ס"ל כל מתל יהים ללמוד ספפר הזם לכל הפחות. עתם תין נו

פגתי בכל הפתם שילמוד בתוקע תלול ובעברת ימי תסוסם כי

ס

הוא ממהר הגוף ומקבל תאמם תפילו בגירסת בעלמת בתין מבין פירש תמרין כמ"ש תר"י ז"ל ומכ"ש תם יזכה תל ברות

ס' יכבר בו להבין כוונת תמרינו שבוודאי יקרא תגאולם במהרה בימינו ובקשתי פרוסם נגד כל תמעיין בתמורי תתם

יקשה לו מיזה לבר נבו תל ימהר לפתור בדבון כי תם תמרי רותי בעיון בימיב בעיני תכתל כל תמקום תמעיין שממנו ספפא

בקלמות ורמיות שבניתי מוהר ותקוים. תלשים ומכתבי תר"י ז"ל כי לפעמים קלרתי בתמרי ממתת שלת יכול להשלות

בכל על תכתב ותמכתיו על תמעיין תמבין מעלמו מחוך לבבי וגם לרבות. בקשתי שתרשה תחלם לעיין בתקוים לבקדק

כל מלם ומלם ע"ת נכוכ להבין הגעלמה שלם ומה חבין שבכל מ"ש הוא לפי שלטון הדקדק של כל מלם ומלם שנלמד זה העניין

שלו כי כתוב בזוהר פ' תיי שרם דף ק"ל ע"ש על פסוק עין לא ראתה אלהים זולתיך יעשה למחכה לו מי למחכה

לו כל"מ תכה תיוב בדברים ואלין תינן תיכן למלם לתכמתא ולייקין ליה ומחכלן ליה לעלמא ברירת למלם וכו' ע"ש

וקרחתי שמו של מבורי בתר יקתן עד שם שמי גם לשמו מקום שבתר ומים חיים שמשם נובע שבתר שם הוא סל"ר יקתן

לוריית ז"ל"ם וגם על ידי ביאור ספרי התקוני ם נתקן השלים ומקרב הגאולם. כזכור

ולפיל יפול שולם עליון נקרא בשם יקתן לפעמים בכלים בקומות בזוהר ובכתבי תר"י ז"ל כי יקתן הוא תוחיות קן ח"י

כי יסוד מ"י עלמין הוא קן יסוד הגוף הת"ת ויסוד נקרא גומל בסוד שם יגלך טוב כי הים ד נקרא סיד כמלע מבשלים

נקרא בשם בתר כי הוא בתרי מובטח מ"ע שיי התיקונים שמתקנים אותם ומי מקרב הגואל אותם למעלה בסוד שומר

גאולה לת זלה ומי כשמתקרבין ביחד תיהוה בתר יקתן. וכמ"ש בזוהר פ' ח קח דף קפ"ג ע"ב ז"ל ומשם בתרים הוא סבתר

מ"ם לבבא בתרים ולבתר בתרי תלת בתרים לבחר למתכתבי מייה לגו ימת. ונחתו לתחת בתר בשתת ליקתן מליית ליה וכו'

ע"ש ומבין מ"ם וסע"י יתיר מינימו במאור תוכחתו וסיית יעזרנו לס המיד בעבודתו זהוי יקרב גאולתו ויבית מגית לליקיגו

בתרים בימינו ת"ש:

הקדמת תקוני הזוהר

דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפרישד' שמעון בר יוחאי במלת בראשירת
מכתרא אוריתא : קום ר"ש צפתח מילין קמי שכינתא פתח ואמר :
חמשבילים (דניאל י"ב) יזהירו כזהר דרקיע וגו' - ודמשכילים אלין ר'שמעון
ותבריי : יזהירו כר אתבנשו לבעבר האי הנהרא רשות' אתייהב
להון ולא יתו עמהון ולכל נשמתין דכתיבאן לנהתא בינייהו : לכל מלאכיא
דאתכסיא ובארח שכל ועלת על כלא יחיב רשו לכל שמהן קדישין - ולכל
דיוין ולפל כנוין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה - ודשותא
יהיב לעשר כפירין לגלאה לון רזין טמירין דלא אתחזי רשו לגלאה לון עד
דייתי דרא דמלכא משיח :

זוהר דרקיע דאיהו כליל כל
גוון זהר טמיר וגניז - זהר
צחיר בשחקים - זהר זריק נצוצין
ומבהיק כברק לעיינין - זהר זהיר
חוור כסיהרא - זהר זהיר סומקא
פמאדים - זהר מבהיק בליל ירוקא
כחמה - זהר יריק ככוכב : זהר בליל
חוור וסומק - זהר זהיר לכל עיבר
במאן דמחא בפטיש וזריק שביבין
לכל סטרא הכי מהאי זהר זהירין
כמה נשמתין דאינון זהירין כלהו
ברקיע ואלין אינון נשמתין באלין
משכילים דאית נהון שכל

נוסחת תקריצי

תמצא והמשכילים יזהירו כזוהר ברקיע
למיהו זכר סמיר גניז לפ"ל כח"ל - זהר
בהיר בשחקים לפ"ל חכמה : זהר זריק
נלולי ומבהיק כברק לעיין לפ"ל בינ"ה :
זהיר חוור כסיהרא לפ"ל גבורה : זהר
זהיר סומקא כמאדים לפ"ל גבורה : זהר
מנהיר כליל ירוקא כחמה לפ"ל תפארת :
זהר יריק ככוכב לפ"ל נצח : זהר כליל
חוכא וסומק לפ"ל הו"ד : זהר זהיר לכל
עיבר כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין
לכל סטרא לפ"ל יסוד

לאשתמודעא ברזין דמאריהון - בלהו רשימין ומצוירין כמלכותא דרקיע
מכוכביא דנהרין ברקיע - והיינו יזהרו כזוהר דרקיע : (א) באי דרקיע :
דנהרין ביה (אוף אלין) נשמתין דמשכילים ככוכביא נרקיע הכי נהרין
בברסיא ובלהו פרחין מן רקיע ודא צדיק הי עולמים דמימה פרחין ונשכרין
דצדיקיא זנהרין בסהירא ועלייהו כתיב בראשית א) - (ב) והן אוהבי
אלהים ברקיע השמים - (ג) ואיהו רקיע דאיהי ליעל מהיוון הה"ד (יהזקאל
א) וממעל לרקיע אשר על ראשם - והפיד רקיע ותשבח ליה עיקר ויכודא
דמרכבתא (עלאה) דעליה קייכין היוון ובדא דמרכבתא (עלאה) ועליה
אתמר (משלי ו) וצדיק יכוד עולם על צדיק דלעילא קייכא עלמא
דאתכסי : (ד) ועל צדיק דלתת' קייכא עלכא דאחגלייא - והיינו מצדיקי
הרבים מההוא צדיקא (ס"א צדיקי) דכלמא הליין מאי הרבים אין דאהמר
עלייהו הלכה כרבים דאינון מכטרא דאנהן דלית רבים פהות בתלת :
הלכה כרבים דא שכינתא : (ה) כהבין (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים
לעולם ירשו ארץ דאי דאתכר בה (שם סו) והארץ הדום רגלי דא שכינתי
דאיהי כליא מעשר כפירין ובהבין אתקריאו ישראל מלכים : צדיקים הוזים
נביאים מארי תורה גבורים הגדים נבונים הכמים - ראשי אלפי ישראל (הם
דרשותא אתיהב לאילין נשמתין - (ו) דאתחברי באהרייתו בחד קב"ה
ושבינתי'לקננא בהאי הבורא דאהמר בה (משלי כו) כצפור בנדדה מן קנה

(ז) מה סרקיע לנסרין מי'
נשמתין דמשכילין כל"נ
(ח) ויתן לוסס מלקים נרקיע
סמשים וכו' ר"ל ביסוד לימ"ע מסר
סס מסלים וגבורות ומכס נפעס
סכלכים ומזלות כיולע עיין בזוהר
ס' ויל"ע לף קס"ב ע"ב ובתי' ביתין
ומסס שכתב לפ' בילמה למיקרי
סממים ודוק : (ג) ואיהו רקיעא
לעיל לעיל פתיון ר"ל בנס"ס
זו"ת וזהו מסר מביא סס"ז ולפי'
מפסוק מתרון סס"ל וממעל
לרקיע מסר על רמסס ולא מביא
מפסוק רמתון ולמוס על רמסי סיס
רקיע וכו' כי מפסוק רמתון מיוכול
לביות רפי לביות נקרא יסוד דביום
רקיע כי מפסר הוא כתוב מסבר
על רקיע לרמות שהוא יסוד זו"ת
מסר הוא נמי על גבי חיון לרמות
שכמלכות דהיינו מרמתן עיין בזוהר
פ' ויקהל לף רי"ת וכמ"ש מכל
מפסוק ממעל לרקיע מובן שהוא
כתב על רקיע לפיכך שהוא יסוד
דביום כי יהוא עולם בדרגא סיא
נקרא בשם ביום ס"ב וזהו פי' כפסוק
וממעל לרקיע

מסר על רמסס כמרמה מבן שכפיר
למתן כבוד לדיוקן מלכות למילוף
על גבי נרמה שהוא למוס כשם כי
עיקר ככבא הוא בדרגא ביסוד
וזהו וממעל לרקיע ולא כתיב ועל
רקיע וחק וחבין ועיין בזוהר שיח
פ' ויצא וכמ"ש וזהו נמי שם שכתב
והפוך רקיע וכו' עיקר ויכולת
למרכבתא עילאה וכו' ר"ל ז"ת כי
הוא מרכבה לביום וכרמיז
לפרכבתא עילאה ר"ל מלכות היא
ככא לו"ת : (ז) על צדיק לעיל'
שהוא יסוד לביום קיימא עלמא
למהכסיא ר"ל ז"ת נקרא עלמא
למהכסיא גבי מלכות וגם כי יהוא
ביום ג' יכולות בו"ת שהוא סתתקן
כמזוזוג עם לקל ויסוד מלוין
כמזוזוג עם לנס וסוא נקראת
עלמא למהכסיא כעלם כעולם הוא
והבין : (ס) מהמן ומנוך כולם
לצדיקים

לילה ואיהו (ישעיה כא) שומר מה מלילה ליל ה' (שבועות יב) ליל שמורים הוא לה' ובגינה אתמר כל העוסק בתורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד ביום שנא' (תהלים מב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמו: חזים נביאים מסטרא דנצח הוד דבהון כלילן תרין שבהן דאינון (יאקדונהי) דבהון תמניא אתוון לקבל תמני סיעתי נמיאי ונביאי תרין הא עשר לקבל עשר ספירין לקבליה חזא יחזקאל עשר מראות צריקים מסטרא דצריק על כל אלין אתמר לא תקח האם על הבנים:

ועוד אלין דעסקין באורייתא לשמה וגטרין פקודהא דאינון תרי"ג מצות דתליין משם יקו"ק כענבין באתבלא כדי ליחדא בהון לשם ה' בשבינה בגין נש דמתייחד עם בת זוגיה בגין דיליה לאפקא זרעא מיליא אתמר בהון (דברים כב) לא תקח אם על בנים ואילין לא משתדלי באורייתא לשמה אתגר בהון שלח תשלח את האם את לרבות שם ה' דאסתלק עמה מההוא בר נש ועוד אלין דאוקרין שבתות וי"ט אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים דעבדין עובדא דבנין עם שבת מלבתא ועם קב"ה דאיהו יום השבת: מאן דמקיים ביה (ישעיה נח) וכבדתו מעשות דרכיך האי איהו (שמות ד) בכר את אביך ואת אמך וגו' דתלת עלמין נינהו: (י) תריסרית בגבורא אב ואם ותילתאה ירית באורייתא דכליל ב"ן י"ה הת"ר (דברים ל) כי היא חייך ואורך ימיך כי הוא חייך: (יא) בעולם הזה דא גן דלתתא ואורך ימיך דא עלמא דאתי עלמא אריכא על הארמה אשר ה' אלהיך נותן לך עלמא שפלה ועוד אלין דקשרין לשבינתא עם קב"ה: (יב) בקשורה לתפלין אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים: ואיתן דלא קשרין לון כחדא אתמר בהון שלח תשלח את האם: ועוד אלין דמיחדין לון כחדא לעמודא דאמצעיתא ושבינתא תתאה בק"ש אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים ואלין דלא מייחדין לון ביחודא ק"ש כתיב בהון שלח תשלח את האם והבא (ג"א) בכל אתר את לתורת חבמה עלאה אב האמונה דאיהו בינה ועלה אתמר (בכל אתר) הבא לא תקח האם שלח תשלח את האם הת"ר כי אם לבינה תקרא ואיהי אורייתא דלעילא דאתמר בה (משלי א) ואל תטוש תורת אמך ועוד אלין דגטרין אות בריית בתחומיה דאיהו ת' ימים וגטרי את שבת בתחומיה דאינון י"י מן יאהדונה"י אוקמוה מארי מתני' דלא אשתבח בר נש בחיות מתרווייהו כרתיב לא תקח האם על הבנים ואינון דלא אשתבחו בכל יומא בשתי אותיות אלו דאינון את תפלין ואות ברית מילה ואות שבת כתיב בהון שלח תשלח את האם:

ואי תמרון אמאי צריכין למהוי תרווייהו בכל בר נש בכל יומא בגין דלא תשתבח שבינתא דאיהו יו"ד מן אדנ"י יחידה בלא קב"ה דאיהו יו"ד מן יקו"ק וצריך בר נש דלא ישתבח בכל יום פחות מתרווייהו ואי לא עליה אתמר (משלי טו) ונרגן מפריד אלוף דאפריד אלופיה דעלמא משבינתא: נוקבא אתמר בה (שבועות לא) אות היא לעולם דבורא בריית מלח עולם הוא ובג"ד אות תפלין נוקבא אות ברית דבורא ורזא דמילה (דברים ל) מ"י יעל"ה לנ"ו השמיה"ה ברי"ת מיל"ה ובסופי תיבית יקו"ק בתפלי נוקבא הת"ר (שבועות יג) והיה לאות על ידכה יד כהה ועל קן דצפורא דא אתמר (ישעיה ד) וסבה תהיה לצל יומם וגו' ואיהו לשון סבך שמסבכת בה אימא על בניה אפרוחים דילה תחת הכנפים ותרי כדי ערבות לולב או ביצים דא אימא דרוגי דכל חד שיעוריה בכביצה ואלין דרש א בהון כתיב לא תקח האם על הבנים תחת הדקים רמיזין לתחת אבהן תרי כדי ערבות לתרי נביאי קשוט לולב (תהלים צב) צדיק כתמר יפרח: אתרוג רמיז לשבינתא סוכת רמיזא לא מא דמסבכת עליהו הא אינון תמניא לקבל יאקדונק"י דאיהו חושבן "סוב"ה

לאת כנים שמות מארי קבלה בגוון פסוק שלח תשלח את האם ושורש סתירון כי תמת כנים נקדים מארי קבלה מבל מחזקתם מסטר' דו"ק ג"כ נקדתי' כנים ושלח תשלח לה כתיב את על מחזקתם ת פרומי' מארי מסנה מחמת לפיכך להון גלפין שלימים שמין מלוחן בשלימות כמו מארי קבלה שמם יודעין סודות סתלות וזוק (י) תרין ירית בכיזוך תד ואת דהיינו עלמא דלכוף ושלמת דנו"ק וזהו שכתב כפל בפסוק כבוד תד ואת למען ימריכון ימיך על שלמה וכו' וזהו ירית בתוריית' דכליל לון בן י"ה וכו' ר"ל עלמת תלתאם שמות עלמת לתתי בינה תוריית לעילא כמ"ש תת"ה כשמוך כליל תרין שלמין ז"ת דלכורת וזו"ק כי ב"ן י"ה משמש בן ז"ת ומשמש שם בן וזוק (יא) בע"ס לה בן דלתתא וכו"ל עלמת דלכורת ז"ת שמות נחרת עו"ס שמש ימי בהשיח עולם בחסד ישלם מחמיל עולם לשבועת בחסד ע"ס נברת בה' מילתה ושו"ב בינה נברת בן"י וזוק לה בן דלתתא וכו' כי ז"ת שם סוף נקרת גן עיון בחירת זוהמת שכחה להשקות את הגן לה ו': על עלמה מאר וכו' עלמת שפלה ר"ל עלמת דו"ק שמות סוף עולם עשיה מ"ה מה שמאב בשו"ב לה בן דלתתא ר"ל ג"ע דבחרעת שמות כנגד מלכות ועלמת עשיה סל מעלה שמות כנגד בינה ושלמת שפלה הוא ע"ס עולם עשייה ומה שכתב תילתא דירית בתוריית דכליל לון ב"ן י"ה ר"ל ג"ע סל מעלה שמות כנגד בינה כליל ג"ע לתתא שמות כנגד מלכות ועלמת שפלה ע"ס עולם עשייה כי סיום שם סוף ב"ן וזוק ואחזין (יב) בקטורת דחפילין וכו' כי יזוע לימת עילאה תפילין דמארי עלמא דמיחדין לון כחדא כי יזוע בק"ש בשמעון ו"ק לגלגלתא דימת לשמות מוחין לז"ת (יג)

לכוונא דימר בארבי קול ביקו"ק ולית לון כהדא ביחודא דאיהו ויחיד נעלם דמזכר לון ומיחד לון בחדא וביה צריך כוונה דלא תליא למימר ביה קול ורעור אלא מהשבתא (כג) כד נחית קב"ה בק"ש אתמר בחזון (נ"א בהון) (יחזקאל א) ואשמע את קול כנפיהם בעשר בתי הלולים בשיר פשוט דאיהו כ"ה בפול דאיהי י"ק תבמ"ה ובינ"ה משולש ביקו"ק דאיהו חס"ד גבו"ה תפא"ת מרובע ביקו"ק דאיהו נצ"ח הו"ד יסוד מלכות. (כד) דנטרין צפרא קדישא ישראל בניהו וקראן בה לישראל דאיהו עמודא דאמצעיתא והיינו שמע ישראל הא נחית לגבה צריך לקשרא לה בהדה וליחדא לון ביחודא חדא בלא פירודא בלל ובג"ד מאן דשח בנתיים עבירה היא בידו ההיא שיחה ואמאי קשרין ליה בהדה לאח עם ד' (כה) בלילא מר' פרשין בגין דלא יהא פרח מינה ואשתארת יחידה איכה ישבה בדד ובג"ד קשרין ליה בהדה בבמה קשרי תפלין בבחי קשורי דציצית דלא יזח מינה (כו) ובל קשר איהו מסטרא דאת' והרין קשרין אינון דאינון קשר דרישא קשר דדרועא שבאלא ואינון י"י מן יאקדונק"י יקו"ק ארבע פרשיין דתפלי וראו כל עמי ארץ כי שם י"י מו' (כז) אר' ד' בתי דתפלי' אקי"ק אשר אקו"ק מלגא דתפלי' בב"א אזבריות דתפלין דרישא ובב"א אזכרו' דתפלין דיד גדא אימא עלאה תפלי דמארי עלמא קארינן ליה נתפלין על רישא דעמודא דאמצעיתא (שמע ישרא) פתי ליה אימא בגרמא דאינון רצועין דתפלי וקשרין ליה ישראל בשבינתא תתאה בתפלין דיד' וליה אמרין שמע ישראל ברא ורבא דבגין והא חבמה עלאה ועל שמיה אר' קדי עמודא דאמצעיתא ישראל שיר אל שיר משמאלא שיר דלוים אל מיכאל דכהניא עמודא דאמצעיתא ישראל בליל דרוויהו חכמה נחית בברב' דבהא בימינא וביה הרוצה להעשיר יצפין עמודא דאמצעיתא קשורה דרוי הו יחור' דתרוייהו אינהכי יסור חי עלמין קשורא דעמוד דאמציעית ושבינת התאה באן אתר בצלותא דבי כלילן ח"י גרכאן וביה מתייחדין תרין שמהן כחדא אינון יאקדונק"י וחבורא דתרין שמהן צריכין בהשאו ורזה דמלה בעמדם תרפנה בנפיה' בעמדם ישראל (כח) בצלותא דעמידה חיון תרפנה בנפיהם דלא למשמע בהון קלא (כט) דתמן קול דממה דקה קדש הקדושים דאיהו בעמידה בגין דתמן קאתי מלכא דהא רוח גדולה ובקע הרים ובאש דאשתעון בהון גדפי חיון לא אתא מלכא אלא בקול דממה דקה דאיהו בחר רוח רעש אש ואיהי רביעאה לון ועלייהו אמר יחזקאל (שם) וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת הא אינון תלת דרביען בהון תלת אתוון קו"ק קול דממה דקה דא' מן קו"י ואיהי י"מן אדנ"י תמן קא אתי מלכא דאיהי יקו"ה כל היוה (דרוש) דשליט ה' על ו' ה' על י' נוקבא איהו ההויה בגין טפה דנוקבא כד שליט על טפה דדכורא דת איהי אתא אליהו זכל מארי מתיבתא ואשתטחו קמיה ואמרו מיני מיני מאן יכיל למימר כלין קמך אלא קול דממה דקה דבפומך קא אתי מלכא קום אליהו תקין לבישי מלכא ומטרוניתא דאנת כהנא הקין ליה לקב"ה (ל) ד' בגדי לכוד' בגדי זהב למטרוניתא דאתמר בה (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה ד' בגדי לבן כלהו רחמי בשבא דיקו"ק ולית מאן דמחול (נ"א דמחול) (נ"א דאחיל) כהון עבין אלא איהו ד' בגדי זהב פלהו דינא מכחר' דאדנ"י ולית מאן דמחיל על ע"ז אלא איהו דשלמאן שפחה בארבע דגפרתיה כשמית כן בורסיתי כן לבושיה ובאלין לבושין לא אתלבש עד באן כיומא דאתחדיב בית מקדשא דהא כתיב (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות ושבינת' אתמר בה (שיר א) אל תראוני שאני שחרחורת בגין דאיהי בגלותא כו"ש דילה פגימא בחובין דישראל דתמן נשמתן דישראל ובג"ד זכאה איהו מאן דתקין

על עם ד' דמסרים לה פקודם בגין וזוק (יז) וכרסייתי לכתתך וכו' עוף למימר לפיר מילי מט"ט וכו' ר"ע סוסת במן דבר מתר על סוסת ליפרת דימת ובו' ולפי פי"א יסוד מלכות קנ"ק יסוד מלכות פסח קנ"ק יסוד מלכות נק' פור סוס מט"ט כי סוס לבוש ליסוד סו"ס כמו סוס ל' זו"ג סוס לבוש ליסוד לאחת עין כ"ף ב' דמעלין בהמעלין מ"ה כמו ס"ך ב' סוס"ם נק' גד סוס ליסוד עבד עין מ"ה כמו סוס ויזוע כי בימין לקול דמלך מט"ט דמלכים מתלבשת בי' זוע נק' מט"ט עין ל' בגין בחי כ"ף נגד ס"ך לגלוף יורדין להתלבש דמט"ט כלי לגבר בירור המלכים מסר בוערים כי סוס סוס עיקר בין סלעת סוס ורע כי בעולם הזה טוב ורע סוס ומעורבין קליפת נוגה עם מט"ט עין נמ' סכוסות וכעס"ת וילוע מסמ"ט י"ל כי בימין לקול יורדין ו"ק לגבר הגבורין ומתין כח במלכות כי היא המברכת הרפ"ת בילולין מתוך הקליפות ועם היות סכל סו"ק יורדין עכ"ז הם כולם ומנסיע בולם לגבר בית ס' סוס מסל וביום הסבת נסורים וכן בולם וביום הסבת סוסת כגבל המלכות ממן מרמוי בי' מחבי' המלכות רמת לכל סו"ק להלחם עם הקליפות לגבר הבירורין מגד ממין לרך מעם לביום רמם המלחמה לכניסה הסבת לין ד' דור רק בית מהמלה למעלה להתחבר עם בעלה להוליד בכח חלבות מתוקה מתוק עליון ונמ ממקום הבירור כי בסבת סו עולין בל בעולמות כמודע ויזוע סמ"ם ס נק' עבד סעיכל עבודת בל יום המעשם דבקבלת כח סו"ק ממקני ניפרים ס"ב דמל דיחול ע' י"ם ט' בי נכתב מחברין בגילוי וסוד עזים מ"ל להחיות מכל בסבת היחוד ע"י מורים סעליונים כי סו עולין בל המולמות זע"י כלוה הדין מ"ם ס"ת לקמן ונקנה לעמנו כי ביפר הם מט"ט ויסת הם המולם בסבת לין

ממי עד קרסולי ר"ל לפי פירוש זה
שהוא מתפשט על כולו וכמו ר"י
יהוא עולמכרית' הוא כנגד ו"ה ס"ב
ועולש כינרים הוא כנגד ו"ה ס"ב
יכול להיות כמו פירוש קרמיזולוק:
(יח) קול ק"ש וכו' ר"ל כי נלוע
מזכה מכמה מקומות בית חיבין
דכתיב ישראל סב רמוזים ל"ו שטרין
ו"ק שבריך מלם לכוין לייחדם
ולהפרישם מס"א ע"כ מע"ם שהות
כולל בית יומין למול ופליט בכתב
יש כתיבה כמוש מהר"י ז"ל
שבת ימי המעשה מלירים וק'
לילירים בל"י ובכ"ל מלירים וק'
למעלה הוא פליט ונטל קול ק"ש
להעלות על ז"ת שהם הוא נק' קול
והוא על המים כי המלרים מגדילי'
ז"ת והגבורות מגדילים העוקבים
כמוש והתורה נתנה בימין ולוק
ותבין: (יט) ומיהו קול ס' בהלל
יכול' כי יהוש ז' קלין על מזמור לדוד
הם מרמזין על ז' כלים הוא מפי
יסוד דז"ת למילוח שהם ס' מלרים
כמתפשטים בז"ת מחסד ועד הוד
וכללותם ביסוד והמית כללותם
נעטרת יסוד והם למעלין מד' ז'
מחחומת למעלה להעלות מוחם
וקול ס' נהלל הוא מרמז על הכל
פליטי הוד ת"ת שבמעשה מלרים
שבע"ת ז"ת. ומיהו שבימחם לון
בחימת ר"ל בבל ס"ג שהוא בחרת
כללות ממשה מלרים שבעטר' יסוד
ז"ת שהיה נקרחת בסוד חימת
מחחם מיהו שבימחם ל"ז קלין ולוק
עיין כל זה בסב"ל: (כ) מבל
ביומת דשבחת וכו' כ"ל כי בסוד
מחלבשין וק' והשכינה נמש"ע ע"כ
הוא פליק לקרות מלפך כמשבח
מרין שמהן מבל בשבח נת מחלבשין
בו ע"כ לח פלקין הרין שמהן ע"י
פליק ולא מפייחקין וכו' ר"ל לח
מבדר ביזור המלכים להעלות מ"כ
להחייחד והוא פיחוד לשון שכחב
ס"ו ולוק ולכל מפיריין לחולין וכו'
עיין לעיל מ"ש: (כא) לחלין
מפיריין לנעמחן וכו' ר"ל ופ"ת
ניקולין

ויחקין לח כרסיא בצלותיה דיליה. בפקודין דיליה בתר דאיהי כרסיא פנים
בגיניהו ואסתלק שם יקו"ק מתתן דאיהו לא שריא באתר פנים ההי"ד כל
אשר בו מום לא יקרב אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא זכאה אורחו מאן
דאשלים נשמתיה לשריא ביה שם יקו"ק ועביד ליה כורסיא לנביה ומבאת
פומא דמתחבר בה קב"ה עם שבינתיה דאיהי תורת ה' זכאה איהו: (לא)
מאן דלביש מלבא ומטרוניתא בעשר ספירין דבריאה דכלילן בשם יאקדונק"י
כשמיה בן לבושוהי. (לב) ומאן דתקון ליה סוסיא דאתמר בה (שיר א)
לסוסתי ברכבי פרעה דמיתיך ריעיתי דאיהי מרכבה דיליח דביומי
שבתות"ו"ט: (לג) איהו לבוש לבושי מלכותא דאינון עשר ספירות
דבריאה וביומי דחול לבוש עשר כתות דמלאביא דמשמשיא לון לעשר ספירין
דבריאה דעשר ספירות דאצילות מלבא בהון איהו זגרמיה חד בהון איהו וחייך
חד בהון מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה דלאו אינון וחייהון חד לאו
אינון וגרמיהון חד ועלת על כלא הוא נהיר (נ"א נחית) בעשר ספירות
דאצילות. ובעשר דבריאה ונהיר בעשר כתות דמלאביא ובעשר גלגלי דרקיע
ולא אשתני בכל אתר:

קום יחזקאל נביאה לגלאה אלין מראות קמי שבינתא. דאתמר בהון (לד)
ודמות התיות מראיהם פחלי אש בנקודי אורייתא (ובנקודי) וטעמי
דאורייתא (לה) דעלייהו דאתון אתמר ודמות החיות מראיהן כגחלי אש
אלין אינון נקודין. ביערות במראה הלפידים אלין טעמי. ובהון וחמש בילים
יזהירו כזהר חרקיע והמשכילים אין אתון. יזהירו אלין נקודין דתהרין בהון
בזהר אלין טעמי (לו) ושבינתא בלילא מבלהו עלה אתמר חיא מתהלכת
בין החיות (לו) דאינון חיון עלאין ונקודי דטעמי וחיון תתאין דנתירי דאתוון
בגוונא דא ת' ואינון סגולתא לעילא ת' לת חיון עלאין דרמיזין י' י' ר"ת
יהו"ה יהו"ה יחו"ה ואינון קו"ק מלך יקו"ק מלך. יקו"ק ימלך. אנפי תלת
חיון עילאון דאינון חס"ד גבו"ת תפא"ת. ולתתא סגו"ל דאינון חיון תתאין
אנפי נצ"ח יסו"ד ותו"ד דרמיזין ביברכ"ה יא"ר יש"א נקודה דאמצעיתא חיה
ששמה אדם בגוונא דא ח היא מתהלכת בין החיות דאינון תלת לעילא
היא מתהלכת בין החיות דאינון תלת לעילא ותלת לתתא בגוונא דא ה
איהי רביעאה לכל תלת ושביעאה לשית ורזא דתלת חיון תתאין עלייהו
אית קא רמיז. (יחזקאל א) ויהי בשלשים שנה ועל נקודא דאמצעיתא קא
רמיז. ברביעי דאיהי ו' אנפי ארם חממה עילאה כ"ח מ"ה דאתמר ביה (שם
מ"ח) כמראה ארם עליו מלמעלה בלא גרזא דנקודי דאת ה בחמשה לחדש
(לח) דא את ה' דאיהי אלקים בגוי לשם יקו"ק ואיהי כרסיא דהכי קליק
הכס"א בחושבן צקים. ואיהי כתר עליון חמישאה לארבע חיון
עלאין וחמישאה לארבע תתאין. ואיהו כרסיא למארי כלא אדון על כלא
דאי הו ממיר וגניז. ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל לא חזה אלא דמות דאיל
חיון ולא דחזא חיון: אלא כמלאך ישלח שמר בחותמיה ויוקניה ד מלכא
רשימא על שעות מחותמי. דכספירין דאצילות איהו דיוקניה דמלכא ממש
ובספירין דבריאה. חותמא דמלכא ובספירין דיצירה ובמלאכין דאינון חיון
צי ורא דחותמא בשעוה. ובנ"ר אתמרו. במראות יחזקאל דמיון כמראה אדם
דמות החיות ולא החיות ממש. למאן דכל יומי לא חזא מלכא והוה כן כפר
וש איל בגיניה נרש ימין ליה על מבלא או על מיר דיוקניה. ואית נקודה דכל
עלמא

עלמא תליא תחותה בנון שמשא לגבי תתאין אתחזיה לבני נשא תחורת
דקיע מקורת קמ"ץ ואיהו כמה זימנין רב מכל (אתוון) (נ"א ארעא) כ"ש
נקודין דאורייתא לנבי נוכח דלהון: ואתחזיין נקודין ע"ב (יחזקאל א) ואנני
בתוך חנולת על נהר כבר דא נהר דינור נגיד ונפיק מניקדמוהי וגו': ורבוא
רבון דמלאכיא קדמוהו קיטון: דינא יתיב וספרין ביה פתיחו דאינון ספרים
דנפתחין נר"ח: וביה טבלין נשמתין בהאי נהר

דינור מוהמתין דמזהמין בעלמא שפלח (לט) ודא מטטרון בדיוקנא
דצדיק יסוד עלמא דאיהו נהר דינור מסטרא דגבורה: נהר פלגי מסטרא
דחסד פלגי מים ותאי איהו על נהר כבר: מאי כב"ר הא מטטרון: רכ"ב
לעמודא דאמצעיתא (תלים יח) וירכב על כרוב ויעף א ט) ואיהו רכב אש
וסוסי אש דכליל שתין רבוא מרכבות ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא כליל
י"ח רבוא מרכבות והיינו (שם סח) רכב אלהים רבותים אלפי שנאן
ואוקמוה מארי מתניתין (מא) תרי שאינן מתרין רבוא דאינון בל רבוא
עשרת אלפים רבותים עשרים אלפים תרי שאינן אשתארו תמני סרי אלפי
דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח כרכאן דצלותין דישראל לסלקא לון קמי
קב"ה בח"י עלמין צדיק יסוד עולם וברכות לראש צדיק: ואני בתוך הנולת
הא שבינתא (מב) נפתחו חשמים ה' רקיעי דיומא קדמאה: ח' דהשמים
דבהרש יסין (חיזו) (נ"א חיון) (מג) בדמקוריהון יוד הי ואו הי ואראת
מראות אלהים חמש אור דיומא קדמאה לקבל ה' קדמאה כלילא וחמש אור
דאיהו **אֲאָאָא פְּתוּחֵי חוֹתָם** קודש לה' וכל"א אהזי אקי"ק:
ונקודין אלין סלקין אלקים (מד) דבהון
שבע נקודין תלת לעילא תלת לתתא חול" באמצעיתא חד רקיעא תמינאה
לון דאתמר ביה ראשית א' ויהן אותם אלקים ברקיע השמים (מה) ושבע
נצוצי דנקודי **אֲאָאָא** לקבל שבע ככבי לכת תלת מכאן ותלת מבאן
חמ"ה באמצעיתיה רמיעאה לבל תלת ושביעאה לשיר"
ואיהי בצור"ת חל"ם באלין חמש וקמץ הכהן משם מלא קמצו: קמץ איהו
ו (נ"א ה"א) כד אתפתח בה' נקודין איהו ה' חמש אצבעין דבהון תתפתח
קומץ: דאיהו ו' לחמשין תריסר דחיבו ואתוון י"ק בחשבן תל"ם דאיהו
אמצעי ותדק בחשבן ו"ה: ו' דרועא ה' כתף קמ"ץ י"ד פרקין דאצבען והאי
איהו ויאמר שמות י"ן) ביו"ד על כם י"ק ואינון דמיזין יקו"ק אלקינו יקי"ק:
ובחמש אצבען דיר שמאלא י"ד פרקין דמינין כוז"ו בחוכמ"ן כוז"ו: ואינון
כ"ח דאתמר עלייהו כמדבר י"ד ועתה יגדל נא כח ה' (מז) והכי סליק
אי"ה אר"ה: כ"ח דרמיז בכסא כבוד מרום מראשון: מיד דאסתלקי (איכה
א) וילבו בלא כח לפני רודף וכנין דא אוקמוה מארי מתני' כל האומר אמן
יהא שמיה רבא בכל כחו קרינן לו גוד דינו של שבעים שנה א' דאינון ע' שנין
בתר אלף ומאתן שנין דיתחדב בי מקדשא ואית דחשיב לון משביטל התמיד
דאיהו סימן אל"ף מאת"ן השיע"ן בגין דכדגא דיעקב תליא קץ דפורקנא
דדרגיה אמת הה"ד תתן אמת ליעקב דאיהו סימן אלף מאתים ותשעים ואת
דמוסיף ביה ב' קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: לדעת בארץ
דרכך אוף הכי ארץ אלף ר"ן ומאתים ותשעים לקיימא בהון אמ"ת מארץ
תצמח כד יחון לכר בחושבן אר"ץ אבל גזר דינם ע' שנים ד"א והמשכילי אינון
נקודי יקהדו דנהרי' באתוון דאינון נקודין עגולי אתוון מתנקעים דבאתנון
אתבריאו

באורי צחק ד

ילולינן וכל נשמות שנעלו בקליפות
בחטאת מלכ"ר כנודע עיין בספר
גלגולי ושהו היחוד לשון שכחה ת"ג:
(כב) ונשתכחתם בי' נוסחת זכרו
ר"ל כי ילוע מריל הוא מוצא וילוע
מזוהר כי הסכינים נקרא מוצא ה'
וילוע מהריגל כי סוד הסכינ' נגלות
היא זה כי כל ע' במיגותי' למוקבם
למלילות ירדו על הקליפות ר"ל כ
פ' כלים הפנימים למוקבם למלילות
ירדו בבריאם להיות נשמת הבריאם
והכלים ממלעים ירדו בילידה להיות
בילידה והכלי' מילודים ירדו בעצ'
להיות נשמת עזייה ומ' הקליפות
דבי"ע יונקים סם ממנה וזהו גלות
הסכינים האוכל נמקים מחר וכן הב'
כלים זו"ת יורדים בבי"ע ג"כ
ומחלבשים ג"כ כמו כלים למוקבם
לעזור ולסייע הסכינים ללקט ולברר
סבירורים דבי"ע כמוהע וזהו פי'
הסמוך לפי ת"י הן תרמלים נעקר
הוא סוד ב' כלים למוקבם סם נקרמי'
מוכחות בלשון הבית נעקר ר"ל סם
יפילו בבי"ע ומעקים לטרוף טרף
וכן מלאכי הסלוס הוא ג' כ' ב' כלים
זו"ת סיורדין בבי"ע והם נקרמים
בלשון מלאכי כי ילוע כי מלאכים
הם מכח"י תילונות עולמות ס"ב ב'
כלים זו"ת נקרמים בלשון מלאכי
והם מסיבין לקב"ה ולוק: (כג)
כל נחית קב"ה בק"ה וכו' ר"ל כי
ילוע בם"ם יורדין מוחין בגלות
מלוע' שכ"י לעומת שבשם מתלבשין
המוחין יורדין ומתלבשין בנ"ת ומ'
הוא נשמה גדול בן עשר ספירות בשם
בשם הוי"ה שם הוי"ה ברבוע כמ"ם זם
המנין בתי' י"ן קס כ"ן ע"ב סיקסם
מ"ם ע"ו וחבינכמו: (כד) לנטרין
לעמת קשיעת יעקב"ל ביניהו וכו' פיין
בתי' י' מ"ם סם מנה המנין וחבין
כלן הכל * הנכון ווק וכבן:
(כה) כלילא מל' פרסין עיין כמי
י' מה שכתבתי שם על מה שכתב שם
ומיהי כלילא מל' פרסין קס"ם וע"ל
ילוע כי ז' פרסיות של תפילין כב ל'
המוסין ל' מותיות הוי"ה סמקבל ז' ס

מלמעלה

מצוה ומצוה דכם במלכות · (כו) וכל קצר וכו' כמ"ש לקמן קף מ"ב קסורם לתפוויסו לת"י ולת"ק כי מ"י עטרת יסוד עסוק בת"י זעירא נעשה הייקוד וקצר של לאם מט"פי סמוך ל"מ הוא סוד מלכו' לתפוד' בחינת לאם וכל בתי' מלכות היא בסוד י' תתאה תכמה תתאה והיא ת"י דכם מלכ"י שבנוקבים כי רחל ולאה שחיבן מתת בן בנולע בסוד עקב עמוס ירמת"ס ' וקצר יוד של יק' הוא ת"י של כם הו"י שבעטרת יסוד כי בו בתלבע יסוד תכמה וב' הקצרים הם בסוד קצר תמיך יתד זה בזה כמ"ש בתי' מ"ז תיסל קשירת עמיה ותיסו עמה ע"ב וכו' ודוק והבן זה: (כז) מלני ל' בתי לתפילין ק"ל לתפילין ליל וכמ"ש לקמן בסתימה קף ט' סוף ע"ת הו"ה בל' בתי לתפילין לריסת לתיונתתון תסי"ה וכו' הו"ה בל' בתי לתפילין ליל לתיונין תלני ותי תיימת לתו תיונן בית תלת בית ת' תמתתה יל כסה ועיין בסה"כ וכמ"ש תוב ל' תוסיות תסים ובית ת' לתפילין ליל היא בסוד ל' כי וגם סוד למה תפילין לריסת הוא בל' בתיס ותפילין ליל בית בבית ת"כי בשתם לפי ל' פרסיו' של תפילין תסה ל' תוסיות הו"ה סוד ל' תמוחין ספירות המלבשים בלבושים שלהם גם שלבושים הם ל' ל' תוסיות תסי"ה של ורמה תו ל' תוסיו' תלני של יל תבל לפי שתפילין ליל היא יל בסה במלכות ס"תלוסה דסה הו"ה תלת ע"י בעלמא ז"ת ותין תורה תריבוא בתוך הגוף תלת ע"י בעלמא ז"ת ותין תורה תריבוא כתוך הגוף תפילין של יד הם כנגד הם תסי"ה שהם ס"ת כ"ת כמ"ש בסה"כ ס"ם: סרש היר תל וכו' בסה"כ כתב ישראל כוון כי ישראל ז"ת מקבל התרים תת"ג היס"ם כמ"ש בזוהר פ' וכתב הם ע"ז כי הת"ג הם היום ת"ג

אתבריאו ד' חיוון דכרסיא דאתמר עליהו בענינא דיחזקאל דמות החיות מראיהם כגחלי אש אלין אינון נקודי דאוריית' דאינון תשעה דבהון אתבריא (נ מט) תשעה גלגלי דכרסייא כרסיא איהו עשיראה לט' גלגלי דנהרין כהון י' אתוון דאינון יו"ד ק"א וא"ו ק"א ובהון אתבריאו זר' אתוון דאינון יקו"ק נהרין כבר' חוין ובהון אתבריאו (מט) ושם יקו"ק איהו עמודא דאמצעיתא אמת ושכינתיה תורת אמת בה אתבריאת כרסיה דאיהו אלקים והיינו בראשית ברא אלקים דאוריית' דאיהו ראשית (נ) ברא כרסייא דא יהי אלקים דהכי פליג הכם"א לחושבן אלקים ואית אוריית' דבריאה ואוריית' דאצילות אוריית' דבריאה (נא) ת' קנני ראשית דרכו ואוריית' דאצילות תודת ה' תמימה והי תמים תהיה עם ה' אלהיך ומסטר' דילה עלה אתמר על ישראל בנים אתם לה' ומנ"ל דאוריית' דאצילות איהו תורת ה' דתליא בשמיה אלא הכי אוקמו' (שמות ג) זה שמי לעלם שמי עם י"ק שם ה' זכרי עם ו"ה רם"ח תורה מחשבון אתיקתרי"א ועם אנכי ולא יהיה לך איהו תרי"ג והיינו ב' דאתוספת בתורה זאת התורה אלם דא יור קא ואו קא ובג"ד (נב) כמוד הבמים ינחלו ואוקמוה רבנן דמתני' אין בכוד אלא תורה ואית בכוד נברא ואית בכוד נאצל מסטרא דאוריית' דבריאה אתמר בישראל כי לי בני ישראל עברים זמסטרא דאצילות בנים אתם לה' וגו' ולעילא על בלא עלת על בלא דלית אלהי עליה ולא תחותיה ולאו לך' מטרי עלמא ואיהו ממלא כל עלמין ואיהו אסחר לכל מטר' דלא מתפשטין יתיר מגבול דשוי לכל חד ומה דשוי לכל חד וכלהו ברשו דילה נרשות החיזיר אדני מרכב ליקו"ק ובה אתעטף ואוף הכי (נג) יקו"ק אתעטף באקי"ק למברי עלמא אבנל שם (נד) יקו"ק יאיהו כרכבה למאריה לנתר עלאה בג"ד אין קדוש כי"י עלת על כלא שמיר וגניז בכתר ומניה אתפשט נהוריה על יקו"ק דאיהו י' חכמה ה' בינה ו' כלילא שית ספירה מלכות ואתי אינהו אתפשטותא כעילא לתתא ואיהו הכי אתפשט נהוריה על י' מן אבג"י מהתא לעילא עד אין סוף דאתרמיז באדנ"י א"ן ובגין דא י' מן יאקדונק"י עשרה עשרה הכך דא כ' מן ברזך זמאריה דכלא לית ביה ציור דאות ונקודה הה"ד (ישעיה מ) ואל מי תדמיוני ואשוה ואל מי תרמיון ל ומה דמות תערכו לו איהו צייר כרזין אתוון הרין עלמא (נה) באת י' צייר עלמא דאתי ובאת ה' עלמא דין הה"ד (שם נו) כי ביה י' צור עולמים ומקורין דכל שמהן אינון יוד קי ויו קי יקו"ק יוד קא ואו קא יקו"ק כל יו"ד איהי אחזי יקוק כל א' אחזי אקיק לעילא אד' לתתא (נז) הכא שם יקו"ק איהו בכנויה חד בגין דמניה אשתכח בנויה אבל

ומקבל כם יסורין ומרעין ומכאובין בלחיו למתי מסכם כסופם כגוונא לתוקמים מתלי מתי' מל מלין מתרי קוסיין ומתלוקת מת וסכ בסופם: ותוקמוה מסכם בסופם למ לסות לון מכינתא סוף לכל דרגין קוסי' ולין מסטרא לגבוה מתחוכת לון מסכם מסטרא לימינא מסכת מסל ובג"ד כל המקיי' מת התורה מעוני בסופם לקיימם מעושר והמי מיהו מסכם בסופם: וכל מאן דלא מקייס לה מעושר יקי"ם מעוש:

דרג א מימסם בירמת ס' מוקמוהו מתרי מתנו כל הקודש ירמתו למכמתו תכמתו מתקיימת וכל הקודש תכמתו לירמת תטתו מין מכמתו מתקיימת לכל הקודש תכמתו לירמתו למ מתקיימת ולת מסרו לו מפתחות הפנימיים ולת מסרו לו מפתחות החיצוניים למ יכנס זבחיך רזת של חמו י' ירמת ס': ותלין ל' מתון מינון מפתחות החיצוניים לילה: ' מן יקו"ק יקו"ק מיסי תכמה ול' מתון להתי למת מינון מפתחות הפנימיים וכג"ל מקדימי בללות מדני שפתי תפתח ולכתר תתמין לה בשם יקו"ק בת"י מגן תברכם ומוף בתי תקיים תכ"ת ירמתי ירמת בשם

ממטרא דעשר ספירן דבריאה לאו
שם יקו"ק וכנוייה חד (שם מג) הה"ד
כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וגו'
תרי ספירות אתקריאו בשם יקוק ובשם
אדני ואינון ארג"י אתבריאו וכג"ר אית
שמהן דמין לחותמא דמלכא רבהון
אשתמוד"ע דיוקנא דמלכא ומטרוניתא
ציורא ממש ואית שמהן דאינון בגווא
דרשימו דציורא דחותמא בשעוה והכי
דחילין מההוא רשימא בגוה היה מלכא
ממש אבל אדון על כלא ליתליה מכל
אין ציורין בלל הה"ר וא מי תדמיון לי
וגו' ומסטרא דציורין רשעוה חמא
יחזקא כל אין מראות דחמא וגב"ד
אתמר בהון ודמות במראה אדם ולא
מראה ממש במרא חשמל ולא חשמל
במראה אש בית לית סביב הוא מראה
דמות בנוד י"י ולא בנוד י"י ממש לא
מראה ציור דילית פתח ואמר יהזקאל
נביא קום משנתך לגלאה הכא מהאות
דאתגלי לך דכלהו לגבך באדם קחים
ובאתגלי באתגלי ציורין אבל בהתימו
דעיינין דיוקנ דמלכא ומטרוניתא כ"ש
זב"ש ההוא דלית ליה דיוקנא דבניניה
אתמר האי קרא דמאן דציר ביה
דיוקנא ארור האיש אשר יעשה פסל
וגו' ושם בסתר בסתר של עולם ואפי'
מכל מה דבר נש יכיל לאסתכל בעינא
ואפי' מכל דיוקנין דאחזי לנביאי צורת
דיוקנא דכליא מכמה נחורין (נז) חד
ממעל לרקיע אשר על ראשם א
כמראה אבן ספיר דמית כסא דא אבן
ספיר דמתכבא ואיהו לעיל בגוונא דא
א ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר
בגוונא דא א זבלא א נקודה דא הוא
בנין חלם לעילא בתר על"ין דרכיב
על י"ק ראינין תבסה ובינה בחשבון חלם
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר
חיוך ודא מלכות והארץ הרום רגלי
איהי תחות ו"ה דאידי חשבון חיוך
והכי סליק א יקו"ק וגו' (נח) ועיד רקיע
דא עמודא דאמצעיתי דכליל שם
יקו"ק ואיהו בליל שית ספירן באמצעית
דעליה אתמר (יחזקאל א) נטוי על
ראשיהם מלמעלה דעליה אתמר

ורוח למעבד לגבי קמ"ך דחמי
ס"ג מסטרת לגבורה כי בתם
כ' נספטן קמן מימינך (ויקרא ה)
וקמן הכהן בנון למעלי בקולם ולת
מורילי וכג"ר מקלימו שם ס"ם לת תעשה
לתימן למילו לרעי"ק פקודין לתימן
רחימן סס"ל זה שמי לעלם וכו' שמ"י
עם י"ק שם ס"ה זכרי עם ק"דמ"ת
דרגא שחיקם בירתח ס (יחזקאל
ל"ג) ובית תמוהת עמקה
תמוהת סלר זרעים עתך סלר מועד
תסוסלר נשים ישועות סלר נזיקין תבח
סלר קדשים ועתך סלר טהרות מי תיכ'
ירתח ס' תין ותן לת לת: ושימ זת"ן
נק"ם ותנין שית סלרי מעשה בתרת רזת
תיתן מעמוד' למעלית דכליל שית
סלרי מחני' ממן לבעי לגטלת לית
בלת שכיחת למובי ירתח ס' עליה לחמר
וגרגן מפריך מלוכלוכי עניד קלין פרול
בין שקב"ה ושכיחתיה ובנין ללת יעבדון
פרזלא תמ"ג אתגליף תלם שית סלרי
מעשה ולת לקדש ליה ירתח ס' למיהב
שכיחתי קב"ה לת שכיח לגביה וגב"ל תי
תיכת ירתח ס' תין ותי לת לת כתלו לת
הוא כלום בילים · ממות מיתה מיתת
מלאך מסטרת לחסד: דבה ק"ם למיהו
ממות ומיהו מחך מסטרת לגבור' דביה
לחמר ולת יבא בכל עת תל סקדש וגו':
חסן מיהו מסטרת לממות' למלגיחי:
ישועות מתקריית מסטרת הללת (שמו"א
ס"ו) וגם כתן ישראל לת יסקד ולת
יגתם תכמה מיהי סלר קדשים למיהו
הול ולעת מיהו יסוד למיהו סלר טהרו'
ומית דיומת בספיר' מסטרת דשלימו
תמתם מיהו ממוסף מסטרת לעלוק דבי'
כלילן תרין זמנין: תמ"ן למיהו תקמוני סי'
ובלילך עץ פרי עשה פרי למינו תשר
זרעו בו על תארץ וגב"א מתקרי סלר
זרעים עתך מיהי מסטרת להול למיהי
סלר מועד לבי' מוכלכן כל תרבע ותולין
כל ס' ותורפין בתחלת שת חסן מיהו
מסטרת דעמוד' למלגיחי' דביה סלר
נשים ישועות מיהו סלר נזיקין מסטרת
לגבורה לחמן כל דינין נפקין למתקטרגי
נזק למחבריה תכמה מחקריתת מסטרת

על כלנות ב' הפלגופין תבת ויע"ס
ניתך בלי החתלקות ל"ב הנתיבי שתו
תת"ג שם סרגיס על תבת שתתחיל
פרקף יס"ס מעס מח"ת לתבת
ולמטה"ע יותבין וכתב עול שם
בדרוש תחב יכוין תותיות סיר
מיערל מזמל שסם הגבורות מימת
עלמה שביסוד עלה ותותיות על
מיערל מימין ותות תורם שם ס"ב
יתי"ו היא תסדיס לתבת שכתיבת
שביסוד עלה ות"ב תכמה נתית
בברכה לכפנת כי ילפת מסה"כ
שע"י ברכת להיים נכפסים בת"ת
מקיפי חכמה שסם הלמ"ל ובמ"ם
הללם שלו כי בלילן כבר נכנסים בו
בברכת תבות ע"ס ומ"ם בימינא
וכן' לימת נחית בקלוסם קליומו
מסמלגת הות מרמז על המסלום
והגבורות לתבת ולימת שביסוד
לימת שמקבל ז"ת בכוונת ישראל
סוד סיר תו חו"ג כי מ"ם מחילם
הות מרמז על הכוונות ישראל ז"ת
וישראל זוטא מקבל מהרי מקרגלים
של תבת שסם ת"ג של ג' הפרצופין
תבת ויע"ס בתר בלי התחלקות לב'
שבתו' ולכן תמר בזה הלשון בכח
דשבת לשבי ולת תכמה עלמה וכו'
כי תבת ויע"ס הם ג' סבין ותבת
הות לתך תב' סבין הנזכר וזהו ולת
תכמה עלמה כי תבת

תות תבמה עילמה כענך יע"ס
שמקרית ג"כ בשם תכמה בסוד ותכס
בניהם הנאמר בספר יצירה סבין
בתכמה ותכס בניהם שתקפי על ת"ת
עילמין ועל י"ס ותבונה. כמ"ש
בע"ת ובשביל ז"ת בכת לתבת
מקבל מהרי נוסוד סרגיס שהן
כנזכר לכן נכת כרעת לשבועה הות
לקרות לו על שמיס ישראל בסוד
סיר של ת"ב של כלנות ב' הפלגופין
תבת זיע"ס ניתך שהם סרגיס על
תבת שמקבל ז"ת מהרי מהם ולוק
ותבן סיסד זה (כח) כלנות
דעמודא תווין תריהם כנפיהון עין
בתי' י' מ"ם שם מזה הענין ותבין

כמן : (כט) חול לעמה לקח עיין
בפוף חי' כ"מ ע"ב שכתב שם לגבי
כלם למיפי קו"ל לעמה לקח : קוקם
קלקים לפיהו בעמילם וכו' במ"ת
כתב ז"ל בשימור תפלות נתל מלין
לריך בעמו"כ בכוד יסוד תבת המריך
סמגיע פל בין פרקים . תמלעים
דמ"ם לפיעת שבם הוא מלובש ומו"ם
מלו ומכוסו בז"ת בפ"ם ושתם יפ"ל
זם למבת המלובש בינתם מתמיל
לכנם בהתם ז"ת ומתגלם בלעתו
ומתיר מתם לרך קו המתמעי בישלו
ויורד תור זם נקראת בכלם רתל
וכו' כלי שיוכל להתקיל עתם למלות
בפיכל קודם הקלקים בבריאם פ"ל
שלם רמ"ם ומ"ם בגין למען
קתחת מלכא : למת ברוך גלופף
בדעם ובתם כו' ר"ל בפ"ם יש בתם
ג' קליפות שתם רוח רעם תם רוח
כעגל עמים רעם כמל יבירם תם
כעגל בריתם ומותיות הו"ם מן תם
פו"ם הוא בני"ת לרכיבין בסון
תלת תמון הו"ם לת י' מן הו"י
וכו' כי"י של תם הו"י הוא פוד
מלכות למליון' שבשיכל ק"ק לבריה'
שתתם בתי' תלילות ממש תבו תול
י' של תם הו"י כמ"ם במ"ת בפסוק
תלכי יכוון היכל ק"ק לבריתם
שתתם בתרו יעקב ורחל ליכתם בו
ונתתם בתי' תלילות ממש ע"י תפלם
תריכתת תהיה מלכות למליות
שתתריכם עלמם ותתקברם לתיכל
זה וכו' ע"ם ו"ם ותיבי י' מן תלכי'
ותם הו"ם זו הפוכם בשביל שבני"ש
שם שקליפו' שולטין ובתקו' שתקליפו'
פולטיוניקי' תן מתפלפתם כמ"ם
בתיקוני' תלשים וזוגת למלם וכל זה
תיכנו שוב לי' ס"ת הו"ם הפוכם
כוש הו"י נוקבא תיהי תמוים כי
תם הו"ם תפ"ם פזוכל הוא תכל
בתוקבא למליות שיהיו ותלבשם
בבי"ע יבתפיע פולם לק"ק דבריתם
שתתם בתי' תלילות ממש תתין בו
קליפם בשוב לא יגורך רע גם תמן
קק תחת מלכת למיפי יהו"ה שתין
תם הו"ם הפוכם ותת בכול לכל

להסך לכם כרוכם להתלי' ילריפ ועתי'
נגם לתיהו סלר טללות הס"ל נעימות
בימיך נלח ותינון שים סלרי תתלי'
בדגת להבם התבד בתתפכל' תרקתי
לגיל' ותליל' לרתתי :

דרגא בביעתם בירתת ב' כל תתן
לתיפ בים ירת ה תוקמוהו
תתרי תתי' לליפ תיסר הס"ל
תלים ל"ד ירתו תת ה' קדושיו כי תין
תחסור ליראיו לתו יבת תתינון לתתמר
בהזתתלי ז"ת וחוטרתיוסר תלתתסור
ולת יבת ליפ תוסר בתורייתת תם הוא
תתרי תורם לבללו תורייתת ליפ לתילו
כל"ת ותין בור ירת תטת כמונת לליפ
תורייתת בלת לתילו תוף תכי ליפ לתילו
בלת תורייתת (ולת יבת תסרון בביתי
(פ"ת בתתתיפ) לת יפת תסרון
בהזתתלי ולת יפת תסרון בעובדי טבין
לליפ תוסר ובעוות כתוסר לתורייתת
ופקולייפ עבין כתם לתוקמוהו תתרי
תתי' תין תני תלת תתוכם ותן בתלות :
לגוף' ליפו תובדי יהוי לכך בם ליפ תום'
סגי תניפ בתך ללתו ליהן תובדוי לקב"ם
הס"ל תם ס' לת ובנפ בית שוע שתלו
בוקין בו ולת גרם ליתתרב בי תקדשת
ללת תתם תובדי ס' :

דרגא תתינתם בירתת ס' לתתוי
ליפ בשת תנפין : תתלתלים
ליפ בשת תנפין ללת לתעבד תבירם
לתתי לילוי בגין לתילן לקב"ם כתלו בים
תתבדי תלתת ובגין לת כרתבי"ת יר"ת
בפ"ת : תרי ירתם עם בשת כלת תל
תתן לליפ בים בשת תנפין תוקמוהו
תתרי תתי' בולתי תלת עתלו רגלי
תנוחין על כר פיוי : ותפוך בפ"ת
ותשכח תב"ת : וקיימו בתשיחת יר"ת
שב"ת לת תחלל ליפ בפרסית כבר
בם ללתו בים בשת תנפין : ווי ליפ תתן
לתחלל שבם תלכתת לליתו קלם לתעבד
ליפ תול לתוקמוהו תתרי תתי' כל
תתשתם בתגת חלף זה תתשתם דתי
פסוקים תלכות כ"פ בשבת תלכתת ועול
בופת פעים לג"ע עז פנים לגיפתם תימון
לתעבדין תביריה בית רתם ולית לון בשת
תנפין תקב"ם לתתתר בית תתרי' הכיתם

ס'

נוטה שמים בירעה בנוסא דא אי
באתצע (ישעיה מד) נוטה שמים
לברו בתן נטה ליה עלת על כלא ל ברו
יחידא בלא תניג' למעזר ליה : תניגא
ועל דמות הכסא דמית בבראה . אדם
עליו. מלמעלה דא איהו וד אי
ואו כליל תשע נקודין
ועשיראה שכינתא כליל א
מכלהו וכלא . דלית אדם ב"א אי
ובל"א איהו עמודא דאמצעיתא . איהו
יקוק דכליל א ואיהו שמא סם' דכליל
א' לאחזאה דאם רין לבך שוב לאחור
(ב"א לאחר) תלית בבראה אש בית
לה סביב ודא שבינתא דהכי אוקמוה
רבנן דנשמתין דומין קדם שבינתא
כנרות לפני האנוקה וב"ג בבראי אש
(נט) בית לה איהי בית בנשת דלעיל
א"ש נג"ה (ישעיה נו) כי ביתי
בית תפל"ה יקרא לכל העמים . ואיהו
אש בית לה מסטרא דגבורה דאיהו ב'
יומא תניינא דאתברי בית גיהנם א' יומא
קדמאה דאתברי בית גן ערן : ודא חסד
עמודא דאמצעיתא בבראה אדם בליל
תרוויהו וא"ו לימינא ב"א לימינא אח"ד
ל"ב לשמא' ו"ר ה"א ח"א ל"ב לשמא'
י"ק ו"ר ה"א ה"א ממראת ממתניו
ולמעלה ומבראה מתניו ולמטה אינון
תרין שוקין ב' נביאי קשוט ואינדביעא'
וחמשאה לחסד דבתתן בנינא דעלמא
הה"ד עולם חסד יבנה : ח' על אה
מתפשטת עד הוד נ' תרעין (ס) ובג"ד
קא רמיז עלה ראיתי בבראה אש בית
לה ובה שית מדאות שביעאה בבראה
הקשה הקשת דא צדיק יסוד על מא
בבראה דילה לתתא מטטרו"ן דא חזא
יחזקא דאיהו כליל בל' בראות חיות
תמינאה בן בראה הנגה סביב דא
שבינתא' תתאה דאתם' בה נקבה תסובב
גבר ובג"ד בן בראה הנגה סביב אש
גנה תשיעא' הוא בראה דמית בבוד ה'
תכבה עלאה דמות דילה חזא יחזקאל
להתא ולא תכמה . ובד מטא לדמות
כתר דאיהו דרגא עשירא' הוי מה כתיב
ביה ואראה ואפו ל על פני דלא יכיל
לכסבל ואם בראות דלתתא הכי ב"ש
וכ"ש

ב"ש בראות עלאין דכפידות דבריאה
זב"ש וב"ש בראות דאצילו' וברזא דאת
א תשבח הול"ם ויר"ק שיר"ק בגוונא
דא הל"ם שורק ו' ואיהי גלגל דאתהפך
לשיתא כסדרן לעילא ולתתא ולד כסדרין
אתהפיך לימינא ומהיד על עלר על
בלא דלית אלק אחר' לימינא דעל בא
אתהפיך לשמאלא ומהיד
עליה והבי לכל כסדרא כהיד על יהודיה
דלית אלק אחרא עילא ותתא ולד'
כסדרין דאי איהי דאוקמוהו מארי כהמ'
כדי שתמליכהו על השמים ועל הארץ
ועל ד' רוחות העולם ו' כליל הלת
נקודין עילא ותתא ואבציעתא דכהדין
זחלת כהדין תהוותייהו לתתא על עלת
על בלא דאיהו ראשון ואחרון ובכלעדיו
אין אלקים דאיהו בכ"ל שית נקודין
בחושבן ו' דכהדין על עלת על בלא
דלית אלק אחרא לשית כסדרין אא הוא
האחשע נקודין דכלילין באת ו' בן א
ואת א' ביה אשתלימו לעשר וביה
כלהו אזלין לאחר חד הוא הכא הוא
דבגיניה דיחזקא ברזא דנקודין עוד רזא
נקודי צריך לאחזרא על"יהו (כא)
פתח בהושבן אותיות' איהיוד וכתיב
פותח את ידיך ומשביע לכל הירצון
אוקמוהו (סב) א תקרי ידך א יוד"ך
ואינון י' מן יאקדונק"י ובאן אדנ"י
מתפתחין (ס"א מפתחין) וברקיע
דאיהו פתח ואיהו מפתח כליל
אקדונ"ק שית אתוון באמצע י' והרין
יודין עם רקיע דאיהו ו' כליל בהושבן
יכון קמץ דקיע וניצוץ אינון י' ואיהי
קומץ (כב) כל נקודין דאינון
שית כרי בהושבן שית כרי אנפיקדהיוון
ובג"ד איהו קומץ בכל נקודין צרי איהו
חושבן ו' והחות צריק תרי ניצוצין
דאינון י' את שני המאורות הגדולים
ואינון ו' י' יבלקין ל"ב ואינון ל"ב
נתיבות פליאות חכמה (סד) ונקודה י'
תחותה' מצוי"ר דאיהו ו' עשר כפידות
הרי מ"ב ובג"ד צר"י ביה צייר עלי"ן:
ויצר חמן צר"י ביה צייר אדם דרי רזי
דנקוד צ"ר ו מ"ב ותלת אהוון הרי
מ"ה כחושבן אדם שבא
אוף הכי (דאשית א) את

ה' רמ"ח לה כל בני הלם ומחמר דיה
מלת כל הארץ כבודו ומהמר ביה (ירמי'
י"ב) מפני כל תירי נתן רומח בליות
ולב ועמוד קטירת דיתיר לו בס"ד (משלי
כ"ג) עקב ענוה יראת ה' מתן לחיית
בה יראה ה' חיים ליה לידי מעוה לחיי
בה יראה הלם לידלת ה' עקב לנצב •
ובה לרגע למצב למחמר ביה ובחיים
משם עוד מלד יבנין לחיי ידלה עקב
לנצב מוקמוהו מלרי מחני' ידלה מלם
וזכרתי ית לגבי משם :

דרגא

ר' עלה ביה ידלה ה' כל מתן
לחיים ביה ידלה ה' מכלל
כו' חיים לבר נש לנצחא גרמיה מלת
חיים מכוונת בקב ה' הס"ד (משלי ל"ג)
בקב המוכבל ביופי וגו' לה לרמ לחזק'
לבירלה ה' קא מחי בר נש לקיימ' חלי"ג
מלות כחשבון בירמ"ח •

דרגא

עשירים בירלה ה' חיים ירלה
דלחיל בר נש לקב"ה בגין
דלא יקבל ליה ברלומא למחמר בה
ברמ"ח מ' ובמרן ביה חוטו ומשו
מכסרת למיגל' לטוב ורע לחייהו לרמ"ח
ריקיין בפחה ביה • לגוונא דחל
מלרמ"ח אבות לחיקון לחייהו הבור וכגוונ'
לבור ליוסף לתוקמוהו מלה בברה
והבור רק וכו' בברה נקבא ביה"ג בור
לכורא וביר בגין לחייהו מחמן חוקמוהו
עליה חין בור ירא הטא בתר לחיי ביה
ירלה ה' מתן לחייהו לחיל מגו חורייהה
לחייהו חפלרה למחי נפקא כגון לא
לחיי קטולא לגניה עב"ל חין כל ירלה
שוה למא ירלה ה' ביה מלכות דיליה
כלילא מכל קטולא חורייהה בגין לחייהו
ירלה לנפקא מנו חורה לחייהו עמולא
לחמלעית לחייהו יקו"ק לבניה חוקמוהו
מלרי מחני' גדולה הודה שמציו' למלם
ליה מעם לחי בר נש לא ילע חורייהה
ואגר לפקוליה דיליה ומוטין דיליה למתן
לעגר על פקוליו ומתן הוא לברא
חורייהה ומתן הוא לחיבב לה ליברא חיך
לחיל ליה ולמיר פקודוי ובגין לא למר
דוך לעלמה נגו (ל"ה כח) לע מתן
מ"ה חיי מגיך ומבלהו למיבר נש לא
מחחמולא בהוא לחיבד ליה חוריין' ומני
לים לחמרא לה חיך לחיל ממים ועביל

ולוק ולבן כיוצא זה (ל) ל' נגל'
לבן ול' נגלי זהב וכו' עיין בחי' כ'
קף מ"ט ע"ב מ"ש סס מזה הממון
ומבין כאן מ"ג מפסר לפרש בקצי
ג"כ על ג' הכלים ז"ל והוקבצת
פיור לוקבצי"ע בגל ח למקו"ם למין
שם הקליפות לנגד מכח הגיל לית
הקדושות שנפלו בהם כמ"ש לעיל
בהקדמה ע"ש ו"ש מה"כ הממים
בן כרמייה כן לבוניה כי הכלים
הם כמו הסם נעלמות הכפירות
ממחפשטיה בהם והגילולים בעיניו
מבי"ע עם הכלים והם נעשו המיל
בחי' לבושין מלבוה סוד מור ניקף
כלים מכלים שונים לנקב"ה
ולהבניה כמ"ש בחי' כ"ב זף ס"ב
ע"ב ולבושין לחייהו לבוש נשפרש
בת לבים ברמ"ח וכו' כגוונא דת
מכינתא כמה לבושין חיה לה וכו'
מ"ש (לח) מתן להלבים וכו' נעשר
בפירוש דברים' וכו' כי מאמר בהכפף
הבריאה בהם מולבו נהמחין לכרי
היה פגימת במוצין הלהב ליום יכול
הסתע בתרם מהקב"ה וכניסת
להחלבם הם כי כל מסר בו מוב לת
יקרב ואין תקום לחלת הלת מי
שמתקן בכסא בחשובה ומע"ה וש
מארי מלקו בחתקן סורס ונהמת
ומפניך בפע לקרשו ונשמתו (לב)
ומתן להקין לי' סוסים וכו' עיין
בחי' מ"ז בכחב בגין לחייהו כוס
לקביה ולחייהו מחעדילת בפלה
לרוכב כי הם מלני בליונע בי' מק"ו
כמו פוס ומין בזיפר פ' בהלה קף
מ"ו מ"ב מ"ם סס על פסוק להתהי
ברכבי פרעה וכו' ובכפר ע"ה כחב
ע"ז בפסוק ז"ל לים לפרש בקילור
דרך המפורש בזוהר שכוונת בכתוב
שהקב"ה מודיע מהבחו עלינו ומוע'
כמו שעשה לפרעה בחי' קיפר
בהומים נקבות ברמחוים כלי
שהזכרים ירלפו מהריהן וכשבת על
בים המלוף ופס בזכרים ברמחוים
והנקבות מהריהם וכמו שהוח עשה
כן למיהיך רעייתי שמחילה בלך
בהמים לפניהם מלמד זה' הוא

מלך לפניהם יומם ומ"כ מלכי הסכינים ממריסים ליסרמל וסיס מרמה למגריס כלמות סיסי נקבות וסיס סמלריס רוגפי מחריס כולם ליס וזס סכל מפני מסבתיהו ע"כ ויס עול לפרס ע"ל סטול וליתן טעם שלפי דברי הזוהר הסכינים נקראים ג"כ בחי' סוס. ושוס סטעם מלכי בריבוע גי' סוס. ושוס סמ"ך שלם ולפיכך סיס מרמה הסכינים למגריס כלמות סוסית מקבת לפי שבחי' מ"ך לבד סוס בחי' ליתים טעם מלכי בריבוע סוס לין גלוי ולפיכך עשתה בו שפטים מלכים וכו' ע"ש מה שמאריך מזה העניין וכזה חבין כאן. ויליע ג"כ מע"ס כי בחי' טעמים נקודות תגין מוחיות סס בל' מוחיות של סוי"ס שהוא בחי"ע מלילות בו טעמים דריסה בו נקודות ילידה בו תגין מסיס בו מוחיות ובשביל שהתגין סס בחי' נפש למוחיות ע"כ סס סיוס נפרדת מוחיות כמו שהנפש מין נפרדת מבניפלעולם ולכן סס נכללי' במוחיות ונקראים על שמס ו"ק ומאן לתקן ליס סוסית מחר שמחר מחשיכה ומאן לשלבים וכו' בע"ס לכרובים כלי לרמוז ג"כ על ילידה ועשים שהס נקראים בשם מוחיות שהס עיקר הכל בעשיה שהס שס מלכי בריבוע שלם גי' סוס שהוא להרוכב שיתנהג המוס ע"י הרוכב בו כמו שהגוף הוא מתנהג ע"י הנפש וע"כ לריך הסוס ג"כ להיות מתוקן בכלי מוס כלי שיהיה רמוי לרוכבו לרמיכב עליו ולוק וחבין (נ) מיהו לבוש וכו' כי יהוש מסמר"י ז"ל ד שבת מחגלם סערות הבריאה עשתה בסוד ושבד כשם שכתוב שמין חור מלילו' מחלבש מלא בשם שהיה בריאתם למולמות של מטה דרך ילידה ומשם מאיר למולמות של מעלה דרך ילידה ובחי"ל בהחלבשות ג"כ בעשיה (לז) ומוות סמים וכו' ר"ל כי ז"ת שהוא

שהוא

פקודיו וגנין ת"ת מקמוטי רבנן"ל עם כל"ת וחין בחי' ירת שמת בגין דמוריין' לחיסי' חרי"ת מחרין לרגין מחיסיהם מחסד גבורה למחסן חרין פקודין לחסד ולחילו לגבורה לחיסי ירחם לחסון מחלימו חרי"ב פקודיות וגנין לכליוריות ופקודת מחרין בחורין היינם מוקמוסי רבנן"ל עם חמרן חסיל וגנין בור ירת חמת וחי היינו הת חסד גבורה למחסן מלכות לחיסי לחסד וירחם חיך מוקמוסו רבנן גדול חורה שמביאים לחלם ליליד מעשה למחסך מעשה. לכל סקולם ירחמו לחכמתו חכמתו מחקייע' חנת כלת קדוש חפארת מחקרי חלם כגוונא ליליה. סוס חלם הת לחחתת לחוקמוסו עליס לסוס רבנן למחסד ומחרין למעשה וגנ"ל מוקמוסו רבנן ירחמל עלה במחסך ליבריות לחחמר עלייסו חלם מחס מוקמוסי חפארת: לחיסו יקו"ק רחמון למחסד לחיסו חכמה עלאה ומחרין למחסד לחיסו יוד מן חל' חכמה מחחת ירחת ה' מלכות ליליה וגנ"ל מחחר בה חסד כי חזריע מחחת חיס לה לחקמה בכל פקודי לחחמר בה (משלי ל"ח) חסד ירחת ה' היא חחחלת וגנ"ל חנת חסד בקדמית חנת טוב לחחמר בים טוב ה' לכל ומי חקדיש לה בגלות כמה לחוקמוסו חדני ספחו חפחת מיל (סס) ויפק רצון מי' וגנ"ל כוס לחיסי מחסד לריך לחקמה למעשה ובגין לת סוילו רבנן כיון מחסך בגלות בברכה קדמת לסכי חוקמוס חס לת כיון בברכה רחסוגה תור לחחם וגנ"ל לריך לחקמה ירחם מסטרת דסכינת כין בחוריית בין בפקודית חכל מסטרת דקד"ם לריך לת קדמת חוריית ליבחם בכל פקודית לירחם לחוריית' חית לחחקרי מקבת חור' שבע"ם לחמן (ז"ם ס') חת ירכנו עלי טיער עם מלחך מן סשמים ומחר סקטורת מרכבת מכתי ס"ת בלין ע"ב שמבין לסיים חסד דביס לריך לחחקל כרסית למלרי בכנפי מלי ויבד עלין בחמת עשור לחמת מ"ם יוד קס ומן חוד ל' סכל לחכהר' לגבי ס"ת לחיסו כלול חלת ברכתן

קלת'

המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן וגו' (בה) וביה רזא מ"ב וביה רזא דאדם בגוונא דא חשבן ש"ב א"ו ותלת נצוצית ורקיע יי"ו ד"ת. ודתשבונהין ל"ו הרי מ"ב תלת אתוון שבא הרי מ"ה. ורזא דמלה (שמות ג) ואמרו לי מה שמו מ"ת אומר אליהם ונקוד שב"א נקוד בשם יקוק באורייתא ב"ן חי חשבני ואיהו ו' מן ויסע ויבא ויט ותלת נקודין יי"ו אהיה"ם וארבע אתוון מן סגול איהו חמ"ה ותיבה הא אינון חמ"ה (ס) פני משה כפני חמה חלם חסר ו' חושבניה י"ק ותלת ניצוצית יי"ה הא אינון מ"ה שמא מפרש יו"ד ק"א וא"ו ק"א ועם תלת אתוון ותיבה הא איהו מ"ט בחושבן מ"ט אתוון (דברים טז) שמע ישראל כו' בריך שם כבוד וכו' ואוקמוה רבנן דמתניתין נ' שערי בינה נתנו למשה חוץ מאחד שנא' ותחסרהו מעט מאלקים ולתתא כמלאכים אינון מ"ט פנים טהור מן מטטרו"ן איהי חלם במלאכים חרק עם חושבן אתוון איהו א"ם ן"ן חושבניה ו"ה ותלת נצוצות יי"ו תלתין הא איהו אם שי"ן איהו חושבן אתוון ו' וחמש נצוצות חמשין הא נ"ו תלת אתוון ותיבה הא אינון ס' סודו ה' לירחיו ומיה (ד"ה) לא) רנ"ל יעקב ש"מחה מטריקן שירק דכל נקודה מחכמה עלאה. מתפשטאין תשיעה עד מלכות ושעמי מבריר עד מלכות ושורק צריק יסוד עלמא בירח סוד (סז) שירק תניא אתו"ו ב"ם ויעוד קמין אוקמוהו מארי דקדוק דאיהו תנוע הגדול בגין דאיהו קדמאה דכלהו נקודין דספירן אע"ג דכלהו שמהן קדישין. אתעבידו דאבא לדא בנון נרא דצריך למפלת לאבוי ולאמיה ולמעבד גרמיה לגבייהו כעבד ושמש וברסיא ומצה תחותייהו. הכי איתון ספירן דא לדא ובנין דא את נקודה מלכא ואת נקודה עברי לגבי מנון שב"א. דאיהו עבד לקמ"ן ורץ בשליחותיה ומזנב אחריו אמל באתריה

מלכא

מלבא אהיה ורוא רקמ"ץ חושבן (סח)
קמץ י"ד ותלת ניצוצי ורקיע נ' מ'
דאיהו מלך אינון רמיזין ד'
יודין מן ו"ד ק"י ואו ק"י יו"ד ק"א
וא"ו ק"א (נ"א ד') יודין מן יו"ד ה"י
וי"ו ה"י) ולאו למגנא אתמר ביה מלך
דאיהו מלך גדול על כל מלכין פת"ח
איהו ס"ב חושבן **פתח** איהו ד'
וניצוץ ותרין רקיעי וי"ו האי ס"ב
כ"י כ"ף ואפלטהו פתחו לי שער
צדק אבא בם וכו' ב"ם ארבעי ותריסר
בי חשק ואפלטהו חשק חירק שבא
(סט) קמץ מן **אבניתין** קמץ
קומץ סתים באת יו"ד
פתח אתפתחת מ' בחמש אצבעאינון
ה' וכמה רזין בנקודי והאי (נ"ל איהו)
אבא בם אורה יה ופת"ח עליה אתמר
פתחו לי בו' (תלים קיז.) זה השער
לה' מלאכין איתי דמשמשין לאלין
נקודין ואינון אתוון דאינון בסוסיון
לנקודי וטעמי מנהיגי לון ואינון תיעות
לגבייהו כגון (מדבר ט) על פי ה'
יחנו ועל פי ה' יסעו ואינון נקודין לגבי
טעמי כשאנא בתר רעיין דאנהיגין לון לכל מטרא
לסלקא ולנחתא עילא ותתא ולאנהגא לון לכל מטרא לימינא ושמאלא לקמא
ולאחורא וטעמי אינון נשמתין ונקודי רוחין ואתוון נפשין אלין מתנהגין בתר אלין
ואלין בתר אלין אתוון בתר נקודי ונקודי בתר טעמי (קהלת ה) כי גבוה
שומר ועוד אתוון אינון אש נקודי רוח (יחזקאל א) אשר יהיה שמה ידרוח
ללכת ילכו ואינון כמטעי מיא דאתמר עלייהו (תלים קד) המשלח מעיינים
בנחלים ישקו כל חיתו שדי וגו' אלין אתוון איתוון לון לאתוון מים אש רוח
ועפר ד' דגלין דכרסיא נקודי אדם לשבת על הכסא (נ"א מסטרא דאימא דהיין
לעילא (ע) מסטרא דברתא דהין לתתא) מסטרא דאבא ירדין לעילא מסטרא
דברתא ידין לתתא (עא) מסטרא דבן ויין לעילא כגוונא דא ו"י מסטרא
דאבא ויין לתתא כגוונא דא י"ו דהין דאימא כגוונא דא ה"ו דה"י דהין
דברתא כגוונא דא י"ה ו"ה והי והויה: ועוד מאן דאוליף לון יקהויין
צריך לאולפ' לון למבני בהון בינא לקב"ה דאתמר ביה (מלכים ת) מזבח'
הזיוס ורוא דמלה דיכלין לכוונ באתוון דשמיה הה"ר (שמות יט) פן יהרסו
אל ה' וב"ר דיהרסו לון בחוביהו צריך למבני לון בצלותהון (עב) דאת יאיהי
אבן יסוד א דביני י"ק מן י"ו מן ו"י סהון (דברים כז) אבנים שלמות
תבנה את מזבח ה' אלהיך דא ה' דא קודשה ועמוד למסוך עלה בית וב"ד
חבורא דתלת אתוון ב בבינא י יסוד בינא ת"ת (עג) ואיהו ב' מלכות
י' יסוד ספירה תשיעאה דאיהו סומך גאולה לתפלה וביה (תלים קמ"ה) סומך
ה' לכל הנופלים ת' תפארת דאתמר ביה (ישעיה מד) כתפארת (עג) אדם
לשבת בית ובית כל הזוקף זוקף בשם אבל לגבי יסוד כל המוריד כורע בברוך
ה"ד

קמץ לעלותא ותלת בתרין ותרין
ספירות גלימת לתיון לקבלייהו תרין
שמהן יקוק אלהינו: וחמניא תתון לתיון
עשרה עשרה הכף בשקל הקדש ותלת כ'
מן כתר עשרה מן חכמה עשרה מן
מתחת למילת מן תי"ן עד תי"ן עשרה
מילת לתחת ממעלה לתתלמיתת
דתיהי יקו"ק ובגין דת כ' כלילן לון ובקן
דפורקנא (שיר ח) מ"לנו עלו ס"ריס
דת מ"ה ולית ס"ריס אלא אבנין דתיון
מרכבתיה תיף דכי מקפ"ן על ס"נדעות
תיון ממהן מקי"ק מל': בסטות זמנת
(שמות ט"ז) תי יסיר משה וכו' וכלא
תתקשר ותתכלל בח"י בהכתין דכלומת
דכלילן בח"י עלמין (משלי י) ובדכות
לרשם לזיק ולית כבוד ובדת כגונא
דכבוד נאמר מסטר' דכבוד ובדת ממרין
ישראל לנבי תתון על כלא לית אלא עשרים
ומסטרא דכבוד נאמר אתמר בתין אלא
כנגיסי תיהו עלת על כלא לית אלא עליה
ונא תתוחיה ולא לי' סטרין תיהו ממלא
כל עלמין:

דלת

בי' עקב בסוד עקב עמוה ירמת ה' וז"ש אח"כ ואהי בלשיא למאדי כולא וכו' דאיהו עמור ונגיד כי לאה היא נבנת ממלכות אחורים דבינה שהיא אם כל חי אדון על כולא מלכו' דבינה שבה שם אדני כמ"ש בתי' ה' דף ט"ו ע"ב ודא י' דאיהי אדני עלאה דאיהי וכו' כתר בריש דכול' ע"ש מ"ש ודוק היטב: (לט) ודא מט"ט בדיוקנא דצדיק וכו' כי מט"ט הוא לבוש ליסוד דז"א דאצילות כמו שיסוד דז"א הוא לבוש ליסוד אבא שהיא בפי' אצילות כמ"ש זה בליקוטי תורה פ' בהעלותך ע"ש ויסוד הוא נוטה יותר לצד שמאל מימין הפך הת"ת שהוא נוטה יותר לצד ימין כמ"ש בתי' י"ג דף כ"ה ע"ב וצדיק נטל משמאלא ועמודא דאמצעיתא מימינא וכו' ע"ש וז"ש מסטרא דגבורה נהר פלגי מסטרא דחסד פלגי מים ועיין בריש תי' יג' ובתי' כ"ד דף כ"ד מ"ש שם ותבין כאן רכב לעמודא דאמצעיתא כמ"ש בתי' ו' דף י"ט עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירן מקנקן במט"ט ויירכב על כרוב ויעף עיין בתי' מ"ה מ"ש שם ותבין: (מ) ואיהו רכב אש וסוסי אש כי ידוע מע"ח דרוש אבי"ע ראש מט"ט היא בבריאה ונופו ביצירה ורגליו בעשיה שבה שם אדני שריבוע שלה גי' סוס וכמ"ש לעיל. כליל שתין רבוא מרכבות וכו' עיין בתי' ס"ט דף ק"ג ע"ב שכתב שם כל הנפש הבא' לבית יעקב ששים ושם לאתערותא דיעקב ששים לאתערותא דצדיק ושם וכו' ולשתין רבוא בכתר עלאה: (מא) תרי שאונן מתרין רבוא כו' ר"ל כי באמת מט"ט מצד הת"ת הוא כליל שתין רבוא מרכבות ומצד היסוד הוא כליל י"ח רבוא וע"ז אמר הפסוק רכב אלהים רבותים וגו' ר"ל מט"ט שהוא בסוד רכב אלהי' מצד הגבורה או בסוד ואני בתוך הגולה השכינה הנקראת אני ואות ו' ואני שרומז לז"א בסוד כי לפור נודע וכו' כן איש

ולצלע המשכן השנית תלת ווי"ן בהאי שמא יו"ד ק"י וי"ו ק"י וקי"ק וקק"י ויק"ק ונקודין דלהון ויראו אותה שרי פרעה וקי"ק יקק"ו ו"רבש ה"יום ה"זה י"קוק ויק"ק וירא יושב הארץ הבנעני קוק"י קיו"ק קקי"ו מקורא דלהון הוה"י וכל זה איננו שוה לי היו"ה המר ימירנו והיה הוא הה"יו עירה ולשרקה בני אתנו הי"הו הוי"ה ההו"י הוה"ו ליהו"ה אתי ונרוממה שמו הוי"ה הנה יד י"י הויה ההו"י וצדקה תהיה לנו בי וכל קראי' דקא אתיון הוויין אלין בראשי אתוון או בסופי אתוון בין מן התורה בין מן הנביאים בין מן הכתובים יכול לנקרא לון בנקודייהו אוף הבי כל הוויין דקא אתוון מתלת אתוון נקודה דלהון בקראין בגון ידד מקורא דיליה בי יהו"ח יהיה בכסלך ואית דנקיד לון מראשי תיבין להוי"ה דבסופי תיבין (כגוונא דא כי יקו"ק יהיה יקו"ק) ואם הוי"ה בראשי תיבות נקודה דיליה בסופי תיבין ואית נקודה ברזא אחרא כגוונא דא יקו"ק

מֶלֶךְ יקו"ק מַלֶךְ יקו"ק יִמְלוֹךְ שמהן לעילא נקודאין דלהון אכתובין דתחותייהו ד' שמהן תליין מכל שמא ושמא ועלייהו אתמר וקרא זה לקבל אנפין דתלת חיוון אל זה י"ב גדפין דתלת חיוון ועל כלהו פני אדם ותפילין הוא פני אדם ציצית פני חיוון וגדפי חיוון ואוקמוהו רבנן שם בן"ב כל היודעו והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות ומקורו יוד קי ואו קי כל י' איהו אנפוי יקוק א' ודמות פניהם פני אדם (צג) הכא בראשי שמא רזא דתפילין וציצית ת"ח כל הויה דאיהי ה' על י' ה' על ו' נוקב כל הויה דתרין ההין כחדא באמצע אינון אחיות כגוונא דא יקק"ו כל הויה י"ו כחדא באמצע היה אינון אחים כי ישבו אחים יחדו תרין ההין כחדא ותלכנה שתיהן י"ו רחוקי' דא מן דא או קרובים דא מן דא עלייהו אתמר שלום שלום לרחוק ולקרוב וגו' דהיינו (צד) קרבן עולה ויורד יקק"ו ה' דאיהי אימא עילאה: סליקא לגבי י' היא העולה ה' דאיהי ברתא נחיתת לגבי ו' וירד מעשות החטאת על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו וגו' והאי איהו קרבן עולה ויורד חמש אשות סלקין וחמש נחתין לית הודה דלא אחזי על רזא עלאה קוק"י כד נוקבין שלטין על דכורין דינא אחזי בעלמא ומיתה ועוני ודא הוא רזא דהפך משה שמיה וק טיל למצרי דאתמר ביה ואמרו לי מה שמו מה ומשה הפך ליה כגוונא דא

מָה שְׁמוֹ מָה לִי קוק"י ונקודה הוה"י מצרי דמזלזל בשמיה ואמר מה שמו מה יכיל למעבד לי לקטיל ליה ביה: ואם אתוון בסופי תיבות נקודין אינון מראשי תיבין:

תקונא ה' בראשית ב"ת ראש"י אלה ראשי אבותם בת עלה אוקמוהו מארי מתני' ב"ת בתחלה סי' יפה לבנים ואיהי י' מן אד' מרגלית יקרא כלילא מכל גוונין דאת י' מן יקו"ק לא תפיס ביה גוון כלל הה"ד אני ה' לא שניתי לא ישתני בשום גוון כלל אלא נהיר מלגאו דגוונין דשם וקו"ק כנשמתא בגופא דאיניש או כשרנא בהיכלא ואית י' מן אד' איהו ספיר נטיל גוון תכלת ואוכם מסטרא דדינ' ואהיר ביה נהורא חוורא מסטרא דרחמי ואיהו אות י' מן אדנ"י אודם מסטרא דגבורה פטדה מסטרא דימינא ברקת מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד כלילן מי"ב גוונין וכלהו משולשין באבהן משולשין בכהנים לוים וישראלים קדושה לך ישלשו כל אבן דגוון דילה חיוור נטילת מחסד ואיהי סגולה דיליה רחימו ורזא דמלה ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד אבנא סומקא נטיל מן גבורה וסגולה דילה למהוי אימתו מוטלת על בריין דעלמא אבנא כלילא מתרין גוונין חיוור וסומק איהו מעמודא דאמצעיתא ירוק מסטרא דאימא עלאה דאיהי תשובה קו ירוק דאסחר כל עלמא ואית גוון פשוט כפול משולש מרובע עד דסליק לעשרה גוונין נהירין בהון י' אתוון דאינון י' י"ק יק"ו יקוק וסליקו אלין י' לע"ב נהורין

נהורין דנהרין בע"ב גוונין · חשק חלם שבא קמץ אינון נקוד **צבאות** נצח
והוד יסוד ובלהו נהרין כאבנא יקיר' מלכות כלילא מכל
סגולות · שב"א גוון סומק דנכורה דנטיל מניה הוד · קמץ גוון חיוור ולא צריך
לארבא בהון דהא אתמרו לעילא :

ועור תקונא ו' והמשכילים יזהירו אלין דידעין רזא בפקוד' תנינא · במלת
בראש"ת דאיהו אהב"ה · דאיהי לחשבן זעיר בראשית במתקל' חדא
סלקין · ודא אהבת חסד דאיהי ע"ב בחושבן לקבל שמא מפרש ויסע ויבא ויט
רביה וא"ו בחושבן אח"ד דהיינו מאמר חד דאיהו בראשי' דאוקמו' עליה
והלא במאמר א' יכול להבראות : והאי איהו רחימו דמאריה מאן דמסר
נפשיה באחד ברחימו דמאריה ובג"ד ואהבת את י"י אלהיך אפי' נוטל את
נפשך דאם חביב עליה נפשיה מגופ' לכך נאמר ובכל נפשך ואם חביב עליה
גופיה מממוני' לכך נאמר בכל לבבך ואם חביב עליה ממונ' מגופא לכך נאמר
בכל מאודך במה דחביב עליך מסור לי' ברחימו דמארך בעת צרה · ודא איהו
נסיון דעתידין ישראל לאתנסא' בע' שנין דגלות בתרא' דעני חשוב כמת
וכאלו נטלין נפשיה גופא ונפש' וממונ' כולהו שקולין במה דחביב עליה מסור
לי' ברחימו דמאר' ובההוא זמנא אתקש' במלת אהבה דאיהי בראש"ת וכאלו
ביה ברא עלמא ומאן דלא מסר נפשיה או גופיה או ממוניה ברחומי דמארי
בשעת השמד כאלו אחזר עלמ' לתהו ובהו · ובג"ד קדא סמיך ליה והארץ
היתה תהו ובהו · ואהבת ה' איהי מלכות כלילא מכל ספירן ואיהי פקודא
דקב"ה בכל תרי"ג פקודין · ובגיניה אתמר מדוע אתה עובר את מצות המלך
ואיהי בנין עלמא שפחה בישא איהי חרבן עלמא · ובג"ד אתמר בה והארץ
היתה תהו ובהו ואיהי רצועה בידא דקב"ה לאלקאה ביה חייביא ובג"ד מאן
דרחים לקב"ה מגו נפשיה או גופיה או ממוניה דינטר ליה קב"ה הא רחימו
דילי' תלויה בההיא דיהיב ליה ולאו עיקר רחימו (דיליה) דלאו איהו האי
רחימו דאם נטל ממוניה או גופיה פפר ביה לאו איהו עקר רחימו עד דמסר
נפשיה ברחימו דמארי' ואם כל תלת שקילין לגבי ימסור לון כלהו על קדושת
שמיה ברחימו והאי איהו עקר' דרחימו דאיהו אהבת ה' מלכו' דאיהו אהבת
חסד דיראה מסטרא דגבור' איהי ומחסד איהי מלכו' אהבת י' במה דאתמר
מגבור' איהי יראת י"י ואוריית' דאיהו תרי"א מתרווייהו אתיהיב לישראל ודא
עמוד' דאמצעית' מסטרי' אתקריא' מלכות תורת ה' ואיהי מצוה דיליה בכל
תרי"ג פקודי דתליין משמי' דאינון שמ"י עם יק"ק שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח היא
בצלמו כדמותו · ועור תקונא ז' והמשכילי' יזהירו אלין דידעין במל' בראשי'
פקוד' תליתא' דאיהי ברית מיל' והיינו בראשי' דאיהי ברי"ת אש וברית איהו י'
ועם א"ש אתעבי' אי"ש ואוף הכי את ה' עם אש איהי נוקבא : (צז) ועל
תרין אישות אתמ' בקדמית' כתנות אור : (צח) דבהון עקבו מכחה גלגל
חמה · והיינו בורא מ"ה דאינון דהבדל' י"ה מן איש ואש' בתר דהאבו ויעש
ח' אלהי' לאדם ולאשתו · (צט) כתנו' עור וילביש' והיינו (א) בורא מאורי
האש ודא עור של נחש · (ק) לאתדכאה במה דחאב ובג"ד צריקי' דנטרי
ברית שוב אינם חוזרים לעפרין דאיהו עור משכא דחויא דאתברי מעפר'
דאתמר ביה ונחש עפר לחמו · בגין דא מאן דלא נטיר ברית אתדן בח"הק
בההוא עפרא ואלין אינון דגופא דלהון אינון לון קבר בחייהון · דדוחקין לו
שעתא בכל יומא ובמלאכה דלהון דאתבקע דמא בצפרניהון · ובג"ד תקינו
לאתזאה צפרני' בהבדלה דהוה אדם מלבוש בכתנות צפרנים דהוי נהירין
בענני כבוד ואיהו בהבדלה מנייהו · וידעו כי ערומים הם מנייהו בגופא ונשמת'
ורוחא ונפש' ערומים מכתנו' אור דאינון מאורי האש · ובגין דבשבת אתחזרא
לון

אי"ש נודד כמ"ש לעיל הוא כולל
הרבה רבות אבל מפוס שלא כתיב
בפסוק רבבות וגם כתיב רבותים
בלא ו' ולא אמר ג"כ רבתים ואלפי
שנאן וכתיב אלפי שנאן בלא ו' ויוסף
על הקולם לכן אמרו מ"מ ע"ז
לדרוש אלפי שנאן ב' אלפי שאינן
חסרים ומב' רבוא שכל רבוא י'
אלפים הם כ' אלפים וכשמחסר
מהם ב' אלפים נשארו י"ח אלפים
שהם נחתין עם מט"ט לקבלא י"ח
ברכאן דלעותין דישראל להעלות
אותן למ"ג למלכות שהיא קמי קב"ה
ליסוד ז"א שהוא ח"י עלמין בדי
שע"י זה יהיה נשפע שפע ח"י
ברכות לצדיק יסוד עולם ואז
הברכות לראש צדיק היא עטרה
שהיא ראש יסוד שטיפת הברכות
הוא בפי אמה וניתן אז למלכות
בלי עיכוב כמ"ש במ"ח מסכת
בללות המצות ז"ל והשפע הזה מידי
עברו בו בכל ספירה הוא נידן ואם
יעבר משם לספירה שתחתיה אם
לא חוץ מבספירה יסוד שבהיותו
שם ניתן אז למלכות בלי עיכוב
ולפי מ"ש יהיה מתורץ קושי' כיון
כאומר שהן ח"י אלפים למה אמר
הפסוק תחילה רבתים ואח"כ אלפי
שנאן יאמר בקצרה חי אלפים אלא
כי באמת צריך לומר רבתים כי
ולאי הוא כולל הרבה רבבות
מרכבות כנזכר אבל רק י"ח אלפים
מרכבות נחתין עם מט"ט לקבל
התפילות של ישראל כנגד י"ח
ברכאן שבתפלה ובספר ח"ל הארך
כאן מה שהאריך ע"ש ולפי מ"ש
מיושב הכל על הנכון (מב) נפתחו
השמים ה' רקיע וכו' ר"ל כי ה'
להשמים הוא מרמז על ה' קצוות
דז"א שהם מתתעפים מח"ת גוף
דז"א אשר בשביל כך הוא נקר' בשם
תפארת וז"ש ח"כ ה' להשמים לבה
רשימין חיוון וכו' כי ז"א שהוא
בסוד עולם יצירה תגת"ם שנו הם
נקראים בשם חיוון שהם ביצירה
והשמים זו נפתחו מה שהיו סגורים
וחבורים

ומצוים מתמילא שלת היו נכנסים
בסם מורות העליוני ועתה נפתחו
לכנס בסם מורות העליונים לקיימו
מורות הניים שנכנסים נס"י לניים
נז"ת למעות לו מומין ומחגלים בו
נז"ת כחו"ב מיסוד הניו ממסיימ'
בת"ת ז"ת ונ"ה ותרתם מרמות
מלכים תמם מור ליומת קדמת' וכו'
כי ס' פעמים מוך שכתב ביום ת'
לברמתים בס כמנ"ג סיולמי' מיסוד
לניים שסיה מעשה ברמתים שע"י
המכשם הנקרא רמתים ברת ניום
הנקרא מלכים שמים והמרגן וז"ל
ומחו"ג בס מרומזים בס' מלפין עם
ס' נקודות שבשם שסם נקודות של
מוחין' פתוחי מיתם כי יקיע מע"ת
שפתוחי מוחם סות ניסוד ניום
תשר סת נפתח בפם וז"ת כי
מורות הגבורות ליסוד ניום בוקעת
ברמתם ז"ת בפם ונעשים שורש ס'
מולות הפם וס' מלפין בס ס'
שמיים וס' נקודות של פתוחי מוחם
בס ס נגורות ועיין עוד בתי' ס"ק
ע"ו ע"ב מ"ם עם מנם שענין ו"ם
ונקודן מלין מלכים בגי' פ"ו
כי ג' נקודות קבוץ יפ תחת מלף
ת' שבם במקום שורק של מות ו'
של מיבת פתוחי כי במקום שלת יפ
ו' שורק מו בתם שורק בג' נקודין
במקומו כמ"ם בתי' ע' לף קל"ב
ת"ל נמחר לעיק ו' מיסו שורק
בתנם נקודין במתדיים ע"ם ומולם
וגילי ומירק בס ל' נקודות ונקמן
היות נקודות י' מס נ' למעלם ממנם
ספל עולם פ"ו כמנין מלכים
בס' גבורות ה' ת' חיות - למלכים
שמקוריהן יד הי ומו הי יהוה ר"ל
ל' מחיות קנת"ם ו"ם שבשם ל'
מוחיות סיום המקור ושורק שלשם
שס מקמם ובינה מחכמה שס היום
בלי מילוי ובניו"ם שניה שלם במילוי
מיל"י ג' מלכים שמורם של שורק
סיקוסים בה שבחינים מתעדיין ממנם
מבל מקום שמין בה ניוק בשלם
לכן מתילו בשם ס"ג שים בו ג' יולין
ת' ג' של שמות בחסל ועוד שפסל
לפרש

לין באולקת שרגא דשבת בתרין פתילו' דאש · ובמוצאי שבת יתעביד
מנייהי תקינו למימר בם"ש הבדלה באש ובגין דשבת ו"ט מתלבשין נשמתין
בכתיות אוף אמר הנביא על כן באורים כבדו ה' ואוקמוהו רבנן כבבוהו בבמות
נקיה · מיר דאמר מלין אשתמחו קניית כלא מתיבתא דלית חדוה ביניהו
בחינה בד ארתחדש ביניהו הוא דאורייתא ובג"ד מאן דנסיב ברית אש קחוי
איש צריק תמים ואית י' דשרי איהי חוליא על צואר דשד יצה"ר חוליא
דשלשלאה ובג"ר רשים שד"י בברית ורשים במזוזה דמזדעזעין כלהון מהאי
שלשלאה · (א) דאיהי אות שבת ברית אות י"ט אות תפילין ומיד
דאיהי תפיש בה יצה"ר דאיהי ש"ד נסיל בר נש חרבא דאתמר בה רוממות
אל בגרונם דאיהי י' רישא דחרב' ו' גופא דחרבא ה"ה תרי פניות דילה ושחט
ליה ובגיניה אתמר תבא להרגך השכם להרגו בצלות' דאתמר בה וישכ'אברה'
בבקר ועור : (ב) ק"ש איהי רומ"ח כלילא משית תיבין דיחוד' ומרמ"ח
תיבין עם ה' אלהיכם אמת : (ג) והוא קורטא והא אתמר חמש אבנין ה'
אתעבידו חד אבנא באול י' ו קטיל בה ליצ"ר ובאן אתר איהי קרטא בתפלין
חוט דקליע (בד) כרוך ביד דא רצוע' דיד דאיהי · (ד) בחוט דזרקא ואיהי
ק"ש · (ה) קשת דזריק חצים מסטרא דברוך שם כבוד מלכותו וברכות
לראש צריק דאיהי קשת הברית · (ו) רומחא דא עמודא דאמצעית' בחמש
אצבעין דיד דאיהי ה' תתאה ואיהי לימינא דחסד דרג' דאברהם דתושבניה
רמ"ח ועם ו' דעמודא דאמצעית' אתעביד רומ"ח קליע ה' עלאה לשמאלא
י' אבנא דקלע י"ה דתפלין ובלא י"ק עם שמ"י שס"ה זבר"י עם ו"ק רמ"ח
ומאן דאיהי נטיר ברית מכל מזיקי דתחו' דיה דיצה"ר דאיהו ממנא על שתין רבוא
ב"ש מאן דקשיר לי' בשלשלאין וקטיל ליה ועוד ברית דתקיט לי' ממנא
בעפרא לשדייא לה בעפרא ודם דאטיפין מניה אתחשיב כאלו עביד ליה עולה
והאוא עפרא לתקנא ביה מזבח אדמה ודם דברית באלו דבח עלה עלוה"ד
מזבח אדמה תעשה לי וגו' ושזיב ליה בהאוא עפרא מחבוט הקבר וברם מיל'
שזיב ליה משחית' מלאך המות ואם ההוא דקביל איהו ממזר ההוא עפרא
תיקון ליה לחויא דאתמר ביה ונחש עפר לחמו ואיהו מן האדמה אשר ארר
ח' דאתמר ארורה האדמה ואיהי עפרא מהאי דארתמר בה והארץ היתה תהו
ובהו דאתמר בה והארץ בכנף תבלה עמיה יהא חולקיה באלו קשיר ליה
למיעבד עולה לע"ז דההוא בן או ברת אינין פסל ומסבה וע"ד אתמר אשר
יעשה פסל ומסבה ואתמר ושם כסתר בהתרו של עולם ואמר כל העם אמן
דההוא בר מחשך הקדמוני איהו דגרים מות לאדם ולאתתיה דאתמר ביה
ארור אתה מכל הבהמה וכו' קליפה דערלה דכפי על י' אית לה תלת קליפי
כגלדי בצלים דא על דא ואינון בקליפין דאגוזא דאתמר עלייהו והארץ היתה
תהו דא קו ירוק קליפי קדמא' דאגוז' ובהו אבני' מפולמות דא קליפה תניי'
דאגוזא קשה כאבן וחשך קליפה תליתאה ובהון אוקמוהו רבנן · (ז) אין
הורשין בעריות בשלשה שלש שנים יהיה לכם ערלי' ולקבל מוהא איהו ובשנה
הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה' ובהון מסטרא דא · (ח) ארבעה
נכנסו לפרדס ג' אבלו מאלין קליפי ומתו רביעאה אבל איבא וזרק קליפין ותי
בגוונא דא אתמר ר' מאיר רמון מצא תוכו אכל קליפתו זרק וכעוונא דאלין
קליפין אינון קושיין דחפיין על הלכה דאהו מוחא מלגאו ולית בר נש יכיל
לפיכל בהמא דאוריית' דאתמר בה עץ חיים היא ער דזריק קושיין מהלכות
ואית הלכה דכל קושיין דילה אינון כאילנא דקליפה דילי' וקנה דילה ועציו
ועלין ואיבא כל חון שויקלמיכל ועליה אתמר נגד וברבום וכו' ובג"ד לאו כל

קשיין שוין פקודא רביעאה במלת בראשית דא אורייתא דאתמר בה י״י קנני ראשית דרכו ודא שכינת׳ תתאה דאיהי ראשית ∴ לנברא ם ואיהי אחרית לחכמה עלאה ובגינה אתמר מראשית אחרית בד אתנטילת מכתר אתקריאת עטרת תפארת עטרה בראש כל צדיק תגא דס״ת ובגינה אתמר כל המשתמש בתגא חלף : כד אתנטילת מהאי חכמה עלאה דהיא ראשית אתקריאת על שמא : כד אתנטילת מבינה אתקריאת על שמה תבונה ובד אתנטילת מחסד אקריא׳ תורה שבכתב דאיהו מימינא דכתי׳ מימינו אש דת למו ובד אתנטילת מגבורה אתקריא׳ תורה שבע״פ דהכי אוקמוהו מארי מתני׳ תורה שבע״פ מפי הגבורה ניתנה ותמן גבורים עומדים בפרץ · ולא יכיל למיקם בה אלא גבור במלחמתה של תורה גבור ביצרו וביומא תליתאה נחיתת לעמודא דאמצעית׳ ע״י משה הה״ד ויהי ביום השלישי בהיות הבקר בתרי לוחי אבנין נצח והוד הה״ד כתובי׳ משני עבריה׳ ואינון תרין נביאי קשוט ומסטר׳ דעמוד׳ דאמצעית׳ אתקריאו נביאי האמת · ושכינת׳ תורת אמת הה״ד תורת אמת היתה בפיהו ואתקריאת מראה דנבוא׳ ורוח הקדש מסטרא דתרוייהו · וביום הז׳ נתנה דא צדיק יסוד עולם ובדרגא דילי׳ מלכות מליל עמהון והא אוקמוהו לי׳ מלכין שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד · (ט) נגע בבת וכלל בה כל הי׳ ודא י׳ ב״ת אחת תחות הי׳ מן אלהים י׳ מן אד׳ י׳ מן שד״י בליל׳ מכל כנויין ומכל הויין כגון קוק״ו או כוותי׳ דיהא י׳ תחות ה׳ בכל שם דכנוי והויה איהי נוקבא ובגין דאורייתא מינה אתיהיב׳ אמר למשה וראית את אחורי בו׳ דלית נביא וחכם יכול לעאלאה לעילא פחות מן דא · ובג״ד אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים : והא אתמר לעיל דאם בר נש לית ביזוי מפתחו׳ החיצוניי׳ במאי ייעול ובג״ד אתמר בה זה השער לי״י ובגין דלית השגה לנביא וחוזה וחכם פחות מינה : אמר הנביא בה אמר י״י אל יתהלל חכם בחכמתו כו׳ כי אם בזאת יתהלל כו׳ וידוע אותי : ובג״ד יעקב אוליף לה לבנוי ויהיב לון קבלה מינה הה״ד וזאת אשר דבר להם אביהם ודוד דהוה לי׳ קבל׳ מינה אמר לגבה אם תתנה עלי מחנה כו׳ רמיז לה בהאי תגא · וסליק מחשבתיה לגבה ואמר לא יידא לבי וכו׳ · ואהרן דהוה ליה קבלה מינה לא הוה עאל לפני לפנים פחות מינה הה״ד בזאת יבא אהרן אל הקדש · דהוה ידע עקרא דכלא דאיהי קרבן לי״י עולה לי״י אשה לי״י וישראל דהוה לון קבלה מינה · לא בעי מקב״ה משכונא אחרא דיפדון לון בגינה מן גלות׳ אלא זאת הה״ד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וכו׳ ונביא אמר בגינה כד חזא בנבואת׳ דוחקא דישראל תפיפא אמר זאת אשיב אל לבי כו׳ : וזאת ליהודה ויאמר איהי מרגלית כלילא מכל גוונן נהירין דאינון נהירין מגרמי׳ וסגולה דילה בכל נקודין דאתוון טעמי בכל שם ושם מסטרא : (י) דחל״ם איהי סגולתא חולם מלא בוא״ו סליק באתוון אקי״ק ותלת ניצוצין יי״י כחושבן יקו״ק דאיהי כ״ו וארבע אתוון סליק לחשבן יקו״ק אקי״ק נ״א ברזא יקו״ק די״י · וסגולה דיליה אל נא רפא נא לה · אנא י״י הושיעה נ״א אקי״ק כ״א כ׳ כתר א׳ אין סוף אין קדוש כי״י ונו׳ וחול״ם סגולתיה לחלמא דביה אתמר ויחלם והנה סלם מוצב ארצה כו׳ ועוד חול״ם מוחל עונות ישראל חלם חסד איהו ה״י מן אלקים : תלת ניצוצית ל׳ מן אלקי״ם אשתאר א״ם דאתמר בה כי אם לבינה תקרא ולאו צריך לארכ׳ בנקודי דהא אתאמרו · ד״א והמשכילי׳ אלין דידעי בפקוד׳ חמשא׳ במל׳ בראשי׳ יר״א שב״ת אזהר׳ דילי׳ דלא לחלל׳ ביתא דמלכא בטל מלאכות דאינון מ׳ מלאכות חסר א׳ לקבל מ׳ מלקיות חסר חד : רצועה לאלקא׳ איהי שפחה בישא שעטנז כלילא משור וחמור דאמר יעקב · (יא) ויהי לי שור וחמור על כל דבר פשע על שור על חמור

דאין

לפרש הכל בדרך אחר שמ״ש נפתחו הושמים ה׳ רקיעי דיומי תניינא וכו׳ הוא קאי על גבורות שבז״א שהוא ס״ד שמים הם נפתחים ונמצאים ממנו לנוקבא ע״י יסוד שלו שנקרא בשם רקיע כנודע וע״י ה׳ גבורות שנמשכים לה הם מושיעים לה מן הקליפו׳ שמחסם אותה ממנה כמ״ש בריש הקדמת ספר הזוהר במאמר רבי חזקיה פתח שכתב ואינון חמש אקרו ישועות ואינון חמש תרעין ועל רזא דא כתיב כוס ישועות אשא וכו׳ ע״ש שמשמע משם שה׳ גבורות הם מושיעים למלכות מן הקליפות ואראה מראות אלהים וכו׳ הם ה׳ חסדים וגבורות עצמם ביסוד בינה הנקראת בשם אלהים והיא פתוחי חותם שבה נפתחים ונחקקים ה׳ חסדים וגבורות עצמם כי שם אהיה הוא בבינה וג׳ אהיה קס״א קמ״ג קנ״א גי׳ חותם עם הכולל ודעת המכריע בין החו״ג שביסוד דבינה כנודע החסדי׳ שבדעת הם מתפשטי׳ בז״א והגבורות הדעת הם יונאין מיסוד ז״א לנוקבא שע״י מושיעי לה מן הקליפות ודוק והבן היטב מ״ש שהכל מיושב על הנכון (מד) דבהון שבע נקודין וכו׳ ר״ל כי ידוע כי החו״ג אע״פ שהם ה׳ חו״ג מ״מ יש בהם בחי׳ כללותם וכללות כלליתם שהם בחי׳ יסוד ומלכות והרי הם ז׳ בחי׳ והחסדי׳ הם מגדילי׳ ז״א והגבורות הם מגדילים הנוקבא כי הגבורות הם י׳ נאים מיסוד דז״א לדעת דנוקבא ואח״כ הם מתפשטי׳ ממנו לז׳ קצוות שלה מחסד עד מלכות שלה כי כתר חכמה בינה דנוקבא נתקנים ע״י הארת החסדי׳ שבז״א שמאירים בהם כנודע לכן הנקודות של פתוחי חותם שהם מרמזים על הגבורו׳ שהם מתפשטי׳ בז׳ קצוות דנוקבא מחסד עד מלכות שלה ז׳ נקודין של פתוחי חותם מלבד הקמן הנקר׳ בשם רקיע בשביל אות ו׳ שבו מלמעלה על י׳ הם מרמזים על הז׳ קצוות שהם בסוד ג׳ לעילא

ג׳

ג' לחת"ת ות' דממעמיקת לסיונו נקודת חולם שהוא דת"ח כי בכל פרקוף תפילו בפרקוף לנוקבי עלמא עלמא יש בת"ת אלם שעומדת שם נקודת לחר לנוקבי ז"ת דנוקבי מעלמא ושיש מת אלכ' בין המיות שהם ג' לעילא וג' לתתא כמ"ש לעיל וקמ"ל פתחי חולם שהוא הנקרא בשם רקיע והוא שמיני לז' הנקודין הנזכרי' על פתחי חולם הוא מרמז על מקור ושורש הנקודות שהם גבורות שיונקים ממנו ושיהיו כי שם יונקים מיסוד הביניס הנקרא רקיע תמיהתה כמ"ש לזוסר פ' ויצא קף קס"ב ע"ב ע"ס וז"ס לתחמר בין ויתן חולם תליסי דרקיע שהמים כי יכול הניסוד מסתיים דת"ת ז"ת הנקרא בשם רקיע שהמים ומשם מתגלים תחו"ג וג"כ הגבורות שם נוחני ביסוד ז"ת והוא נקרא רקיע שהמים ונמצו יונקין להנוקבים כנזכר (מה) ושבע מילוי לנקודין למבל שבע ככבי לכת וכו' כי ילוע מע"ת כי הכוכבים והמזלות שם משוך נילונית המו"ג היונקי' מיסוד הביניס והכוכבים מנילונות שהמזלים וי"ב מזלות שם מנילונות הגבורות וז' ככבי לכת שהם נשרשים דז' קלוות החסל על המלכות כמ"ש ית"ת קף ב"ב ע"ת ע"ס מ"ש י"ב מזלות שולטים עליהם ד' מזלות בכל ככב תון מככב תמה ולדנים שהין שולט להם כי אם מז' ז' לכל ז' כמ"ש זס שהם ת"ת ע"ס וז' ככבי לכת שהרים שלי"ם חנכ"ל ככב חמה היא נחמה' בין ג' גג כי ת"ת שהוא נחת בשם חמה בו עומדת כתר לנוקבי שהיא רביעית לכל חלת והביעתם לעיל כמ"ש בעיל וז"ס ותיהי בלורח חלם בתין חמה כי נקוד ת חלם הוא בת"ת: וקמן הכהן משם מלא קמלו עיין בחי' ה' מ"ס שם ע"ז יחבין קמן אימי יוד וכו' עיין נ"ב בחי' ה' מ"ס שם מח המנין וחבין (מו) ותבין ים כמובטן חלם וכו' בחסדי קטן עולם י"ם והיום כי יסוד הביני

דאין מלכין בשבת דלא שלט' שפחה כיש' על עלמא ויי לי' למאן דשלים לה על עלמא' וכנ"ר את שבתותי תשמרו רא בת יחיד' דאיהי שמירה א'לשבתות הרבה בה דלין כל שמירתן די' ספירות דאתקרי' שבתות הרבה ושמרו בני ישרא' את השבת דא בת יחידה דאיהי שמיר' לישרא' בכל שבת ושבת ומאן המחלל לה לאו איהו נטיר מהקב"ה ולא עוד לא דאתמ' בה מחלליה מות יומת מאן דאעיל ברשות דילה שפחה חללה זונת ברשות דילה: (יב) איהו תחום שבת: כגונ' דתחום וגבול דיסא דאתמר שמתי חול גבול ליס: ובאי ניחו והיה מספר בני ישרא' בחול היס ולית יס אלא אוריתא מאן דעביד עלה בארו חזר עלמא לתהו ובהו ובנ"ד קרא סמוך ליה ותארץ היתה תהו ובהו דאיהו חול ליס בהוליא דשלשלא' לכלבא מאן דאפיק ליה משלשלא' גרים בסה נשביקדסורין דנשיך ליה' ובגיה אמר דוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי' וזא סמא"ל דאיהו תפיס בקולר מסטר' דאלין דקשרין ליה באות דתפלין ורצועה בקשר על הדועיה וקשור בתרי רצועין על קרנין דאיהו שור מועד ושכיח שבת יהיד' איהו דישות דיחודא דעלמ' דאיהו נטהו' אתון השמא מפרש יוד קא ואו קא ורחבו' יקו"ק ענ"ג נשטה בהפוכ' נג"ע מאן דאית ליה ולא מקיים ליה אתהפך לי' לנג"ע צרעת: שפחה דהרוסת ביתיה ונתקארת הבית את אבנין ואת עצו': וזא הוא ענייותא דאיהו באתר דנגע צרעת. חצי בתיובת' וטהרו הכהן זא מיבא"ל כ"ג ממנא תחות יד חסד' ענ"ג איהו נהר יוצא מער"ן להשקית את הג"ן דאיהי עדן נשמתין: ו' נהר דפיק מערן מבין י"ק ול ת עדן אי בהר עלין דאיהו מופלא ומבוסר: ובג"ד אתמר בערן עין לא דאתה א קים זולתך להשקות את הגן זא ה' התאה' מ' מלקיות חסר חד בחשבן ט"ל: מאן דנטיר לה מנייהו נחירת ט"ל עליה דאיהו יוד קא ואו ט"ל לרחמים דחמתים ועלירת אוקמוהו דבגן דמתני' כל דיעוסק בטל תורה מטיין: ועור ורחמשבילים יזהרו אלין דירעין בפקודי' שת תארת דאתרמיית במלת בראשית בי"ת תמן דאתמר בר': (יג) גם צפור מצאה בית והדור קן לה' וזא מצות קן צפור דאית ביה במה רזין ועלירת אתמר גם צפור מצאה בית דכתיב בגינ' כי ביתי בית תפלה זא בי בנשתא' והדור קן לה' בי מדרש' אשר שתה אפרוחי' אלין מארי תורה מארי משנה מארי קבלה דבגיניהון לא זוח שכינת משרא': בראשיה ברא אלהים:

פתח ר"ש ואמר והמשבילי' יזהירו כזהר דרקיע: (יד) אלין אתון דאינון לבושין דאורייתא מרקמן מכל צווא דנזא חוור וסומק וירוק ואוכם מנהון אתפרשן לכמה גוונין וכלהו גוונין אינון מרקמן כמשכ' דגופא דב"נ דאוהו בגנת' דערן ורקיע באלין אתון איהו מצויר ומרוקם בגין דכהון אתכרי יזהירו אין (טו) נקודין דנהרין באתון: וכהון נהירין ככביא ברקיע' בגנת' דערן וכלהו (טז) נהורין בעיינין דגופא בגנת' דערן מזהרי אין טעמי אוריית' דבהון: (יז) מתנהגין אתון ונקודי ובהאי גופא דגנת' כזהר דא נשמתא דאיהי תנועה דאתון ונקודי דנהרין באנפין בעייניונפשא אהו בלא דאתון ואיהי שתוף' רגופ' רוח איהי בלא דנקודי דנהרין בעייניו: קם הבא חד ואמר בסינא קדישא: (יח) בסה חילין נטרין לך בגנתא דערן כסה נשרין דמלאכין מסתכלין ממשקיפי רקיעא בגנתא בזמנא דתעול תמן וכלהו מסתכלין בך: (יט) וגוונין דרקיעא בך יזהירו בגין: (כ) דכך נהרא שכינת' דאיהי זהר הרקיע' (כא) וגן אדני בתיכ והתים עד דתיעול ביה שכינת' דהת"ד גן נעול אחותי כלה וגוונין לא נהרין בריקיע' עד דיעול חמן קד"ה' (כב;) ומיד דיעול תמן אתמר בהון נפתחו השמים וארא מראות אלהים מאז מהאות אלא: (כג) מ"ר אות מי

דאתמר בה מלאכי שלום מר עכבין ואיהו אות בצבא דיליה: (כז) ליה
מתפתחין רקיעין וביה נהרין כל גוונין דלהון: (כה) ובען בוסינא קדישא
קם נהיר גוונין דרקיע באתוון דאוריית ונהיר כבביא בהון בנקודי: בזהר דא
ברמיא יקרא דכל נשמתי קדישין מתמן אתגזרו:

קם בוסינא קדיש פתח כמלקדמין ואמר והמשבילים יזהירו אלין אתוון דבלהו
בלילן באת ב' מן בראשית ב' איהו בית בי מקדש המתמן: (כו) בה נהרין
כל אתוון ראשי': (כז) נקודה בהיכליה כגוונ' דא ב על ה': (כח) דאתמר
(תלים מ"ה) כל כבודה בת מלך פנימה: תשע נקודין תליין מינה
(ואלין אינון דאתגליין ואינן ספירן דתליין מניה) ואיהו ספיר נזרתם עשירית לון:
(כט) ואלין אינון דנהרין באת ב' דאיהי בי מקדשא דלעילא וספירים אתקריאו
על שם (תלים י"ט) השמים: (ל) מספרים כבוד א ולבתר דאינון מספרי'
כמד א אתקריאו עשר ספירות בלימה ונחית בהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א לאנהרא
להון דעל שמיה אתקריאו: (לא) ובלהו נהירין באתוון אלין ספיריו אתוון
די בהון אתבריאת דאיהי ב' כגוונא דא ודא איהי רזא דמלה (משלי כ"ד)
בחכמה יבנה בית: (לב) וביתא דא איהי לה ג' גגין ואינון תלת עמודי דסמכין
לה ואינון וי"ו ועליירו אתמר (שמות כ"ו) וו העמודים וחשוקיהם בספתלת
עמודים אלין תלת אבהן דסמכי' לביתא דאיהי שכינתא וחשוקיה' אלין תרין
סמכי קשוט דאתמר בהון יכין ובועז ועליהו ביתא קיימא והברית התיכון:
(לג) דא נקודה מלגאו דסתי' מלגאו מבריח דאו' אתפשטתא דההיא נקודה
מבריח ודאי מן קצה דא ה' על אה אל הקצה דא ה' תתאה: קשורת דתלת
עמודים דאינון וו העמודים דא ח"י עלמין דכל קין תלת ון"ו לחושבן
ח"י: דאיהו צדיק יסוד עולם: ת"ח כד נטלין מעמודא דאמצעיתא דאתקרי
דבריח התיכון אתקריאו אינון בריחים על שמיה הה"ד (שמות כ"ו) וחמשה
בריחים לקרשי צלע המשכן כו': (לה) ותקונא דמשכנא הוה ציורא דעובדא
דבראשית וגנתא דעדן ובאילין ציורין דנקודין וריקמו דגוונין דתמן המשבילים
יזהירו: (לו) ובלא בראשית ב' ראשית בה והמשבילים יזהירו כזהר דא
לקים. והוא הכס"א לחשבנא אדהכי הא סבא אתחזר כמלקדמין ואמר בוצינא
קדישא חזור כך: (לז) עאלת לגנתא ואתנהילת לנפקא מתמן. ומתמן
עאלת למשכנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית ונפקת מתמן. אית לך לאחזרא
תמן דהא כמה חיילין נטרין לך מעמא קדישא למשמע מאן ציורין דתמן:
דאינון כגוונא דדיורין דשכינתא דאתמר בהון (שמות כ"ד) ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם דוקא משכנא ומגרתא ומקדשא ומדבחא ופתורא כלא איהו
דיוקנא דדיורין דשכינתא לעילא והתא:

פתח ר"ש ואמר (שמות ל"ו) ויעשו כל חכם לב בעושי המלאכה וגו' מאי כל
חכם לב ההוא דאיהו חכם בחכמה. (לח) ובל"ב נתיבות דילה דאינון
מלילן בשית ימי בראשית והיינו שש משוד דאינון שית יומי דבראשית בלילן
מעשר אמירן ול"ב שבילין דאינון ל"ב זמנין אלקים בעובדא דבראשית והמשבילי'
בהון אשתמודעין אתוון דאתמר בהון יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם
נברא שמים וארץ: (לט) ואינון ב"ח אתוון וארבע סרי אחרנין גניזין בהון:
ואלין אינון כ"ח אתוון בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ ועלייהו אתמר
(תלים ק"א) כח מעשיו הגיד לעמו: (מ) ובגלותא אסתלק האי כ"ח
ממיהו ואתמר בהון (איכה א') וילכו בלא כח לפני רודף ובגין דא אסרין בקריש
ותתה ינרל נא כח י': לקבל ב"ח אתוון אחרנין דאית באלין ז' תיבין דאינון
יהא שמיה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא. ודא איהו העונה אמן יהא שמיה
רבא בכל כחו. י"ד אחרנין אינון יקו"ק אלקינו יקו"ק: (מא) וסימן אור לארבעה
עשר

שנה מותיות י"ס פת מסתיימת
בפלים ת"ת ו"ת שנו נקודת מלא
ונקודת חיוק שבגלגל הוא כשמנון
ו"ס נמ"ק ומגלת בנקודות חולם
וחיוק בשניהם נמלא שם הוי"ה ו'
לרועת ס' כתף ר"ל כי סמ"ג לדעת
ז"ת שיולמיחסוד לבינה ברשם מכ'
פתעין לת"ת בסוד וזרוע ס"ל מ"י
בינה שנה כ' שערים כמנין מי נגלה
כמ"ס. זס בתי' י"ג קף כ"ל ע"ת
ע"ס. קמץ י"ל פרקין כי קמץ בת"ת
עולם י"ל כמספר י"ל פירקין
שבגלגלתות כי הגולל מין זו כי שם
ב' פרקים ובינה שביעית בסוד קמץ
שנו סוד מותיות י"ס כמ"ס קמץ
מיסי י' כל מתפתח בס נקודין מי הו
ס' מלגלגתן וכו' למיהו י' לחמשין
תרעין לתירו מרמז נ"ס סקמץ
בתק' שלו על י"ל פרקין לחלגלגתות
ו"ס והת מיהו ויאמר כי יד על כס
יס ומיונן רמיזין יהו"ה מלהיונו
יהו"ה וכו'כוו"ו במוכס"ן כוו"ן וכו'
ר"ל כי יד פרקין שבס' מלגלגתו דיוקן
ושמלל שבס ס' מו"ג בס' מפלים יס
בשם ג' שמות שלו יהו"ה מלהיונו יהו"ה
ובס' גבורות בשם ג' שמות פוה
בתוכסן בוזו שבס מילוף מותיות
יהו"ה מלהיונו יהו"ה בתותיות
בתתוקרות לשם כי המילוף הוא
מרמז על הדין הגבורות ולכן יש בס'
מלגלגתות ימיני ושמאל יד פרקין בגנגד
י"ל מותיות שיש בכל ג' שמות הנאצל
וסוד שמות מלו שבס בס' מו"ג
עיין בתי' י"פ קף ל"ס ת"ת מ"ס
שם ותבין (מג) ופכי סליק מי"ה
מו"ה כ"ק וכו' כי מי"ה ת' רומז
לכתר עליון י"ס ת"ב שמשם ע"י
בשם המו"ג שבשם י"ל פרקין סוד
י"ל מותיות שבכל ג' שמות הנאצל
וזו"ל שבס סוד שמות וס' וס' הוא
סוד כתר ז"ת שמות מרמזים והס
בכל עולמין כ"ת בגנגד כ"ס פרקין
שבס' יליס כ"ס מותיות שבס' הנפי'
לג' שמות הנאצל וו"ס לרמיזין שבשם
בסוד מרוס מרמזין כי זו"ג שם
בפת בסוד לכס"ב שבס ג' רמזונות

[illegible] ג"כ המרכ קלת מיסוד מבע בחוך יסוד דוגמבם ו"ע בתן
ע סר מתפתחין ברקיע למיטו פתח וכו' בתמלע י"י (סג)
כל נקודין לעיון מיפסרי וכו' כי סנגל קנין סבע לירי סס
י' נקודות תולם תיריק עורק ונקולה שבתמלע קען סס ל'
נקודות עם פתח וקען עלמו עורק ו' שבו כמו פתח סכל י"ן
נקודות כתוסבן פני התיום ל' מיות ל' פנים לפתח לירי
במ"ק עולם י"ב סס ו' כי יודע כי ניקול לירי סוס בניום
וסס ב' מיפות כשבתים תו"ב לתקן תת זו"ן תבע נותמיפם
שלו בתימע ותימע נותנת סיפם תחרת מפלם סס ב' מיפות
וע"י פניהם ותקנים ז"ל ונעשה כל ל' ו"ק כי עד עתה
סיה ג' כלילין בג' ומלכות בסוד פנימיה לבר ועתה נעשו
ו"ק סוד"ו סס ב' ו' ו' זכריס ו' נקבות ו"ע ותחות לירי
ב' גילולין סס ב' מיפות של תו"ב סס ב' מתוריות הגדולי'
סניהם שווים ריעים לגת מתפרטין גם ז"ל עתה כשם
בנגן ביום בסוד סיפם סס שווים וע"י סיפם תו"ב מקבלו'
ונעשים ו"ן לתמוך ו'זכריס ו' נקבות סס י"ב ועס ב' מיפות
י"י שבתים לתקנם סכל ל"ב נתיבות (פל) ונקיפה תפות
ר' מן לירי וכו' ר"ל נקולה ל' שתתה ר' שהיא י' היא מרמז
על עשר ספירות דו"ע שנעשה פרלוף שלם ונגלה בו סס
מ"ב שבניהם ועס ג' תותיות לירי נעשה תשם גי' מס שבע
תוף הכי וכו' ר"ל כי ב' נקודות שבע סס כמו ב' נקודות
לירי הרומז' לת"ת ומלכות בת"ת ב"ה כשתבא סס ל' למעלה ת"ת
שמוסב סגדול ומלכות למטה כשילתו לתון ושמלו תחת
כתיפיה שתבלים שסס מיפת סזכר למעלה והגבורות שסס
מיפת הנקבה למטה (סה) ובית רומז מ"ב כמו שרמז
בלירי תלת שבניקוד שבע ניקוד הגבורה ירלו הגבורות
למטה כשילתו לתון ונגלו משע"כ בלירי שרי תחזיון בשבן
ביום (סו) פני משם כשני תשם ביום נקראת בשם תשם
כמ"ם בתי' ה' קס"ת ת"ת ולקבלייהו תשם ולבנים לתימון
תימת מילואם ותחתה ומביאם יצא התסך שבו נקולת סגדול -
מלם וכו' ותלם גילולות י"י וכו' ר"ל סס ג' נקודות תולם
שמלג' תותיותיו וכן עד"ו נקען בתירק ג' נקודות תירק
תתת ב' תותיותיו של תירק ותולם תות בת"ת שבו נפתחים
מ"ם סעברי ביום בק"ם כמילא והבן ותירק שהוא נקולה ל'
תרמז על המלכות שסיתה בתחילת תלילותה כמו נקולה ל'
לכן תירק עם תוסבן תתון לישו שם לימת תחתה מלכות
עורק במ"ק ו' וה' גילולות סיה בו סיה כך כי נודע שבשרבש
תקומות בתיקוני קורא לסלם נקודות של ק"ן עורק וכמ"ש
בתי' ע' דף קכ"ה ע"ת ו"ל וכל תלל בין שתי תופיים שבע
תת לירי תתעניד עורק כי קרוי לנ'נקולת עורק ור"ת הקשה
לר"ש בדף קל"ד ב' על פתוחי תוסס ותי"ן לו בתתר לליה
ו' ליהיו עורק בתלת נקודין בתתרי תכ"ל תבוחר לנ'
נקודין קורא עורק וכלן ליה ו' כי תמר תוסבן תתוני ו'
וע"כ ניקוד ג' נקודות תנקראים עורק ותוחיות ר"ת
בנקודות עורק ת' לכל ל' הרי ה' גילולות כ"ו עס ג' תופיות
ותתיים תכל נ"י ב' בסוד קול ה' לירי'ן כי עורק הוא בסוד

(נד) . אלין שפוין דאתמר בהון ושפתותינו שבח ובהון אח"ה ע"ו מ"פ ג"ב"ק דטלנ"ת זסשר"ץ דמשמשין בפומא בב"ב אתוון ובהון התוך דבורא דצלות' לשבחא למל"ב' : (נה) יזהירו אלין עיינין דאתמר בהון ועינינו מאירות בשמש ובירח : (נו) ז' גלדי עינא אינון דנהרין בהון ז' ככבי לכת ושמשא וסיהרא דאתמר בהון ועינינו מאירות בשמש ובירה האי תשיעה כנוונא דתשע נקודין דאוריית : (נז) והא חמה ולבנה בכלל שבעה ככביא אינון איך חשיב לון תוספו' על ז' אלא חמה איהו נוקבא לגבי ירח ושמש וירח אינון נהרין לז' ככבי לכת דאינון כז' גלדא עינ' דשמשא וסיהרא הא תשעה : (נט) בת עין עשירית לגן כלה רכלילא מכלהו בזהר הרקיע : (ס) דא אספקלרי' דנהרא באנפוי דאדם דמינה תליין אודנין ועיינין וחוטמא ופומא דאינון מנהיגי גופא ואבר"ן דילי' כנוונ' דטעמי דאינון מנהיגי אתוון ונקודי דאוריית כמה דשפוון ושינין וחיך ולשון וגרון אינון משמשין לאתוון : (סא) הכי כנוונ' דא בנפי עינא ועפעפי עינא ותלת גוונ' דעינ' אינון משמשין לעינ' : (סב) וכלא אתקש' בה' נקודין כנוונ' דא אאאא אתיון ונקודי חמש בגו חמש ועלייהו אתמ' (דברים כט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל האי חמשה : (סג) טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחנך מחטב עצך עד שאב מימיך האי חמש אחרנין : המש לגו חמש אין ה"ה ומניהו אתיהיבו עשר דברן דא י' וכל העם רואים את הקולות מסטר' דו' ר"א והמשכילים אלין מארי מקרא יהירו אלין מארי משנה : דאינון מ"ט מ"ט אנפין טהור ומ"ט אנפין טמא : מ"ט אנפין טהור אינין מ"ט אתוון דפ' דאיהו דיחוד' עלאה דאיהו שמע ישרא כ"ה וב"ד אתוון דפ' תניינא דיחוד' דאיהו בש כמל"ו כ"ה אתוון עלייהו אתמר בה : (סד) תאמר לבית יעקב ובכ"ד דאיהו צדיק בשכמ"לו דך בשבינת' ואיהו כ"ד אתוון דיחוד' עליה אתמר (מלכים ב) והמלך שלמ' ברוך ועל אלין כ"ד אתוון אתמר (ישעי' נד) ושמתי: (סה) כ"ד כ"ד שמשותיך כו' האי עני איהו ד"ך ובת זוגי' דכ"ה ואיהו כד"ה על שכמה ב"ד ה' איהו חמשה חומשי תורה ואינון ה' אצבעאן דבהון אתמר (ראשית כד) ותמלא כדה ותעל ומאין שואבין מכ"ה אתוון ורזא דמל"ה (מדבר ג) כ"ה תברכו את בני ישרא את ודאי במאי אתברכת ואתמלית : באת ו' דאיהו כליל שית תיבון דיחודא דאינון שמע ישראל י' אלקינו י' אחד : וביה אתעביד' אות כ"ה איהי אימא עלאה ימא דאוריית' ו' נהר דנפיק מתמן ומניה אתמליאת כ"ד דאיהי שבינתא תתאה ומנה אתשקיא בגלותא מה דהוה בקדמית' היא אתשקיא מיניה נ"א הוה מינה : (סו) ורזא דמלה ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו ועלה אתמר ותאמר שתה ארוני דאיהו ארון דילה (שם) ותכל להשקותו ורתמר גם לגמליך אשאב אלין רמ"ח תיבין דק"ש דאינון שקילין לרמ"ח פקודין דאורייתא דבהון גמול' חלב נקין ועתיקי משדים דאתמר בהון (שיר ז') שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה : (סו) ואינון תרי לוחי אורייתא ב"ה איהי שבינתא עלאה דבה נפקו ישראל מצרים כד"א (שמות י"א) כה אמר י' כחצות הלילה וכו' : (סח) איהו כ"ה אתוון דיחודא דשחרית וב"ה אתוון דיחודא דערבית ושמחי : (סט)

כ"ך

שמחזיס סס המימיס ולריכיס להסתיר קול ס' מסס : וביס רמז ניעקב ממתס נוטריקון שורק כי נולד מסס"כ תיהו בנלח ותיהי בסול יעקב בנלח ורחל בסול ומלכות נקר"ת בסס ממתס כי בסמתס תלמו וגו' כמ"ש בחי' כ"ב ס"ס ע"ב ע"ס ופסמתיימלין זס בזס תו רמז ניעקב ממתס (סו) שורק מניינת יס ביסול סום סמוסף ו' שורק כי בסול סום רק שורק בלח ו' וביסול סום בו' כי יסול סום בסול ו' זמירת וגס כל סו' קלוות כוללים בו וכל סו"ק שכל מ' כללו מכוסס סס לו' ושורק שסום בס"ק ו' סס הכל מ"ב סס מ"ב שסום בגבור' כי יסוד נומס יותר לכל שמלל מימין כמ"ס בחי' י"ג דקס"ס ע"ב ולריך נסל מסמלל' וכו' ו"ס מתפילס לכל נקודי מתכמ' עילמס מתפסמלן תסמס על מלכות וטעמי מכתר על מלכות כדי לומר שכל נתקבלין וכללים מתח"ל ביסוד ומיסוד ניתן למלכות ולכן כשתסתוד כך שכללות כל הו"ק שכל מ' כלול מכוסס שסס ל"ו סס ביסוד ועס סמ"ק כל שורק שסום ו' בכל סום מ"ב לזכור ועיין בחי' י"ת דף כ"ט ע"ב שכתב שס לריך ט' מיסו וכו' תסע נקודין ס' מעמיס וכו' ודע לריך לבי' כל הנקודין ועיין שס מ"ס ותבין (סח) קמץ י"ל וכו' ר"ל קמץ במ"ק הוא י"ל וניקודו נ'יכולין ורקיע של הקמץ ד' סכום כמו ו' הס לו' עס י"ל גי' כ' כ"ב מוחיות לך' של מ"ך ולתסלוס מלך לריך להוסיף מ' שסס ל' יודין של שס ס"ג ומ"ס וכפי ל"ת הס ל' יודין שסס ע"ב כי הקמץ שסום בכתר הוא כולל כל הסנוות שתחתיו שבסיורות ויוד של שס בן לפי קס חסיב לפי שסס כ"ן פוא במלכות שכוא כללות כולס ולפי כ"ב שלח קס מסיב לך ל' יודין שבסס ע"ב הסעס הוא לפי שלח י' מן שס ה"י ס שבו שס ס"ב הקפו של הלית' הוא י' הוא מרמז על הכתר המחוב' בו ולכן נתאוב רק ל' יודין שבסס

אפי׳ לא׳ מן חוכי ואיכי׳ מן מלוי ע״ם מ״ם (עה) ממטרית לבן ווין לעילא וכו׳ כי ו׳ על סם חויס הוא לעילא מן י׳ על סם מלוי מבל מטטרית לחבא ווין לתחא כי י׳ קדמה בחויס הכין - לחימת כגוונא לא הכו בכי כי ס׳ על לחימת קולם ו׳ לז״ת וקולם י׳ לחלוי (עו) לחת י׳ חיכי חבן יסודא דבניא וכו׳ ר״ל חכמה שבו חת י׳ הוא יסוד הבנין בחית בינה בחכמה יבנה בחית ובינה חית בסוד מזבח הפנימי כמו שמבואר בזוהר בכמה מקומות ועיין בחי׳ י״ח ל״ה ע״ל מ״ם סם ו״ם נהון מבנים שלמות חבנה וכו׳ לא ס׳ לממוך עלה בחית כי ז״ת סהוא חת ו׳ הוא קוים וממולע שעליו נסמך הבית בינה בסוד והסם רוכבת על המפרוחים (עז) ותיכון ב׳ במלכות וכו׳ ר״ל שמפרש ג׳ תוחיות בית בדרך חמר ב׳ הוא מלכות י׳ הוא יסוד שהוא סמיכה הע׳ שהוא סיוך גמולה נחפילה מלכות הנקרא חפילה ותיכו שרוב עיין בחי׳ כ״ח קף ע״ל ריש ע״ב אחד פנה למערב בלילה לפיכו מרוב לחמן מחערבין כל חיילין וכו׳ ע״ש כי ביסוד מחפללים ומחערבים בו כל המורות: ליסמיל בית הקורה וכו׳ ר״ל כי יהוא כי עיקר המלכת המיסה ליסוד הוא בת מן הלעת ז״ת בסוד וידע שלם חת הוא חשתו ולעת הוא שורש נשמת ו״ק שמייך בית ג״כ לקרותו בשם קורה כמו חות ו׳ ולעת ז״ת חינו נמשך רק מן הכחר מע״ת ועתיק אב׳ כמפין שלו ע״י זיווג נ״ה לעתיק כמ״ש זה בע״ת מסכת שבלות ז״ת פרק ל׳ מסנס ל׳ ז״ל ומזיווג ב׳ פרקין מחלין לנ״ה לעתיק יולאת המיסה ומחפשטת בב׳ פרקים המחוברים לח״ג לעריך וסם מתרין כחפין וממה-שחסם לעת המחפשט בז״ת ע״ש כי בזמן הזה שב״ה הוא מרב אין יכולים להמשיך הטיפה מלמעלה מעתיק כמ״ש זה ג״כ בע״ת חפלת הברית פ״ל מסנס ס׳ ז״ל ומפני שיש לז״ת עתה שכנה גדול יותר מבע׳ הק״ש ים כ״ת בע״ת להמשיכלו המיפ׳ בעלת מעל ממקו׳ יותר עליון שפפיר לטיות בזמוסף שבית מרב והוא מתיקוניות עתיק ע״ב ועתיק ז״ת שניסם נקראים בשם כתר לתלות כי למעלם הכתר יש בו בחי׳ שחחתום של עליון הוא עתיק ובחי׳ עליונה של מחתון הוא עריך שהוא עליון שבכל התלוות וז״ת שם היא למעלה מעתרים לתיכו וי״ל וכו׳ שהוא לעילא מכ׳ כתר שהוא בסוד מח יוד ג׳ כ׳ שהוא מחים בשת יוד שהוא מרומז בקוף של חת י׳ ולמעלה מן סוד הכתר הוא ו״ם שהוא עלת המעלת על כונה לנוח עליונה עליה שלא יכול להמשיך משיפה מלמעלה מן הכתר שהוא מ״ם בזמן שב״ה הוא מרב (עח) י׳ ריפת לקרבת וכו׳ עיין בחי׳ ב״ח קף כ״ת ע״ש שהכתר שם ב״כ ריפת לחרבת י׳ וכו׳ נרחתה לחרבת חתיה וכו׳ ומ״ם מ״ם שם ע״ז וחדין כמן וילוף כי המוחין בחי׳ מ״ל שבשם ל׳ מוחיות לשם סיה המתלבשים בניקה שפיה לרחמת שלשם שם מתלבשים בשם י׳ לבינה ושיהו בנה״י של מלכות למבונה שם יורדין בז״ת למטה לו מוחין כגולם שהוא במילוי מוחיות כזה שם למל קף ומלו תיו סיה-גימ׳ מרגלית שהיא מלאה סגולמן של המוחין זו״ם י׳ רמוה למרבת מרגלית מלא סגולמן. כי המוחין בשבם ל׳ מוחיות סויס שם נקרחים בשם מרב על שם המלכות לחבונה שמחלבשים בה שהיא בסוד מרב נקמת נקס ברית כי ממנה לויוס מתערין עם היא בסוד מרב חת ח׳ לחרב מרמז סהיא בינה חבונה ספירת ח׳ ממטה למעלה ור״ת מן מרב מרמז על רבעית מכמה ובינה כי ומלכה בבינה כגולם כמ״ש זה בחי׳ כ״ת ע״ב ו״ם חת״כ ונקולם חלהים וסיינו נרחק דלים וכו׳ כי שם סויס בחקוק חלהים שבחילם הוא עיקר בחבונה שממנה לויוס מתערין ולוק ובזן סיסד מ״ם (עו) חבל בק״ם על מתחו בלגלותא חלון כמזיקין קשוד וכו׳ ד״ל כי בק״ם על מתחו חלון כמזיקין שלא להבין עליו מן המזיקים שלא יפלוף ומלין חבל מ״ם בלילה שם עולמים בעולם ויוקמים מלקבוע, מחמת שסיו למעלה בלילה שם חלקות שמוחין שפלו רשיון לחיכם מז״ת חלה מעמם זה לא ים חיוד מלות תפילין שבם מרמזים על המוחין בלילה כגולם לכן לא ים לדבר מה לקשור המזיקים שלא יזרחו להקלוסה ליוק מסם חבל בק״ם לגלות, לשחרית כש״ם חם״כ גלוחא לחחמר בם ויסכם מברכם בבקר שהו בחים בשחרית כרשיון למוחין למקומה לז״ל בסוד תפילין ליל ותפילין לרשם והמוחין עלמם שם בחים בק״ם ותפילה שהו יש מוחין נמורין לז״ל מש״כ קולם שלא ים רק לז״ל ריפתי למוחין כמ״ש זה בשם״כ ע״ש לכן ע״י קשירת תפילין בק״ם ותפלה קושרין חלון המזיקים הם״מ שלא יש לו דשות למברח להקלוסה ליוק מסם כמ״ש חח״כ לקמן בשמוך ולריך לקשלה ליש ברלומין לתפילין וכו׳ ולוק סיכב זה (פו) כ״ש חחן דלא חם ליקריס וכו׳ ר״ל מי שהוא עניו ומשפיל עלמו כמ״ם החר״י ז״ל שמוש גו׳ שמחל עליון לך מי שיוכל להכניעו כמו מי שיש לו עמוס וכבד שיקל עליכו שהוא עומת להקב״ה כי זה בעיני שחיכו חם לכבודו שלא לכבוד קיבו הוא מוציא ממנו הרבה ניקולות ע״י זה וזו ה״ת שחיכתו ועיין בספר כשפי מלך ס״ם ס״ז למבריס ליש מעשית ומרעת ר״ל מזו״ל לעשים מצוחת ושיהרת הם זו״ל לילירם מחרין כרמיין הם זו״ל לבדיהם שהם עוסק בכוונת הם״ל כשם כבוד מרוס מרחשון עיין לעיל קף ל״ב ס״ם וחבין (פח) ותמן קב״ה ושכיותיה כשמת ומיירת כי נולד מע״ק זו״ל לבריהם הם שקרים נקרחים בשם שמשת ומיירת כי זו״ל לבריהם הם נקרחים בשם שמש ולבנה וזו״ל לעשים נקרחים בשם קרם יסער כי שמש ומזן ס׳ מלהים זו״ל לבריהם הם נקרחים בשם שמש כי מלכות לנקרחת בשם חמר הוא גי׳ שמש עיין במקלם מלך בפ׳ חולדות קף קס״ח ע״ב ועיין בחי׳ ס׳ קף ס״ז ע״ל מ״ם שם מל פסוק זה וחבין (פט) לח יצח מוך שמשך וכו׳ ר״ל כי למשיל יעלה ז״ת במקום שהיה קלס שירלו המולמים בשמשת לל הר כי לז יהוקן שכל ויתזוך לקלמוחו שיהיה חור שלבשת כחור שהמה חו ויורחך לח יחסף (פ) למסטרת לבון וכו׳ ר״ל בי״ם מהלכות חלמוך בו לעיכוך רע ו״ם

אות כ' מכל מסורת לפירון וכו"ל: לנתתין לה לנכייהו וכו'
עיין בחי' ר"ף כ"ח ע"א מ"ש שם ותבין כאן (פא) ובמי
מיהו רוח היום וכו' ר"ל מע"פ שמזכיר מחקילה רק תפילין
דרישא לקב"ה לתיהו ו' לתיפי ה' עלמא חיימא מלמה ולא
מזכיר מבא מגפ סוף תפילין לקב"ה כי מומין לחו"ל שם
שניהם מתלבשים בז"ת שמשם נעשה תפילין לקב"ה בסוד
תפילין לר"ת שם מומין למבא ותפילין לרש"י שם מומין
לחימא כמ"ש בשם"ב מ"מ מאחר שמבא סוף יסד ברחת
וחימא יסד בכא בסוד כוון שמים בתבונה ובמכמים יסד
יסד תרין כמ"ש לקמן לף ט' ע"א ומסורת לשמחלת ה'
תפילין על ו' חימא על בריים בגין דבה תחבני סה"ל כוון
שמים בתבונה ר"מבא תפילין על בריתא לבים מתבניתא סה"ל
ה' בחכמה יסד ארץ ולא סוף הוים וכו' ע"כ מעשה זה
מוכיח בזוהר ותיקונים בכמה מקומות שרש תפילין לקב"ה
תפילין למארי עלמא הוא חימא עילאה מבל בחתם תו"ת
שם שניהם תפילין למארי עלמא כמ"ש בחי' ל' לף ע"ז ע"ב
מבא וחימא תפילין למארי עלמא קב"ה ושכינתיה לחיון
ברית וברכתא חיון תפילין לילן ו"ם ומאי חיהו רוח הוים
לחתמר ביה הוה יה"ו סוים במקוך וכו' שהוא הוים מסורת
לשמחלת מלך הדין המורים על יד חוקם שמשתם המבא בשם
ולכן אמרו בחלמוד ירושלמי סוגיא בחלמא שהו יד חוקם
בחמלא ורחמים מב' לדדים כי מלא תפילין לר"ת שם
סוגיא בחמלא ושם ממומין לחבא מכאם לחבא סוף פ' קלא
לי מיעין שהוא רחמים והיה כי יביאך בוים לחבא למסורת
לוגים וממוך לה והיה שם שמוע גבורות לחבא סוגיא בחמלא
שמא רחמים מבלים לחבא מלך השמחל כלי שחסים ביה
חמוקם שסיא לוגים וגבורות בחמלא ויפופו תוחם ברחמים
וו"ם חת"כ למהוי רחמי מכל מסורת לוגת בכוש בחמלא
(פב) שין של תפילין שלים למשם בסוגי זכו' עיין בחי' י'
לף כ"ב ע"א מכתב שם שין של תפילין לף לוגת עלמא וכו'
וט"ם מ"ם וחבין (פג) לקבל שבע הסערות וכו' ולוגין
בחמר ב' לפניה וכו' עיין בסוף חי' י"ב מכתב ושבע ברכתן
לוגין בחמרית ב' לפניה וכו' ולוגין שבע ספירן לכלילן בחתן
וכלה ובזוהר שיר השירים כתב שבע נערות ברחות נתת
לה מביה המלך שם מיכחל גבריחל רפחל חוריחל לקקיחל
יופיחל רזיחל והיינו כי ז' ספירות שם ממולים בחלו
שמלכים וז' ספירות שם בוים מביה ביה המלך
מכמם (פד) מיה מכמם רוחי פני המלך וכו' ר"ל שם ז'
ספירות לקבלם שהם רוחי פני המלך כי בחכמה יסד ארץ
וזהו היושבים לשמונם במלכות ועיין בחי' י"ח לף ל"ג ע"ב
מכתב שם מני ישיבה שיש ולחי לחכמה וכו' ע"מ ותבין
כאן מיהו כבוש בחתיול וכו' ר"ל כמ"ש בחר"י ז"ל כי בזמן
הגלות שהיא גנגול לף מעל בגנחת ושהו יכול ז"ת לף חעל
בגנחת שהיא מלכות ורוב חזוגים הנעשים בימי הגלות שם
ע"י שהוא רוחק לקבק שם בחלם וסרות חזה שרשו מסיפול
ושהו יורד ומזדווג בבחי' מלכות היורדת למטה בבריחה

וזהו ונפשו קשורה בנפשו (פה) ומיהו חבוש עם שם ע'
מסורת לה' עלמה ר"ל כי יסוד חבא היוצא מיסוד לימא
ומחפשא בז"ת עד יסוד שלו למשך המרש מיסוד חבא למטה
בבריחה למלכות כלי שע"י יכולם סיוע להחברף הנעלות
מחוך הפסולת הקליפות כמ"ש בזוהר פ' פקודי לף רנ"ל
ע"ב שכתב כי מגו מחשבה מתברר פסולת כי ע"י חכמה
שהוא בסוד מחשבה מתברים סיגלות מחוך הפסולת
הקליפות וכמ"ש ג"כ בפ' כי תשא ז"ל לחכמה חיהו חבא
לחתיק בלשון לנטרא סביחא בגלותא ועיין בחי' כ' לף כ'
ריש ע"ת מ"ש שם מגז הסיון וילוע כי לנפוי נולדת מן קוים
כן חיים נולד ממקומו כי ו"ק לז"ת יורדין ג"כ לבי"ע לעזור
למלכות לברר בירורים משם ו"ק ומיהו חבוש עם שת י'
וכו' כי חיהו יכול לזון משם מבי"ע בסוד וכבודי לאחר לא אתן
חבן מ"מ זו שהביאה חיהו לחלומין לעולמית כי לפעמי' הוא
יולא מבית המסורים כדים על למלכות הוא עולה עמה
לחפוקי הטוב רוחת לבניך בה בעלם הוא כבוש עמה תמיד
שחסור בה תמיד בחיהו מקום שהיא שם למעלה חו למשם
הוא עמה ועיין בחי' ו' לף י"ז ע"ב שכתב ובגין לחיהו
חבים עמהון בגלותא לאחמר ביה חין חבוש וכו' ושכינתא חיהו
בים המסורים לילה בגין רחימו לילף חיהו חמור בה ע"כ
מ"ם חיהו כבוש בשת יוד הוא קול קטן יוד על תפילין ליל
שבוע יסוד ז"ת ומ"ם ומיהו חבוש עם שת י' מסורת לה'
עלמה הוא קול קטן של רחם שהוא קול מלכות לחבוא בחי'
לשם וכל בחי' מלכות היא בסוד י' בחתם שכתב לה' ואמר
לזון חבוש בסוד פתרן חבוש עליך חלו תפילין של רחם
ועיין לעיל לף ג' ע"ב מ"ם שם ולוק ותבין (פו) לף לה
בא וכו' ר"ל כשהוא עם ישראל שמסרים שכינתו בשם אז לא
יש לה שמולם בשם וליח לה עלמה יהה חרש כי בהחתה חפ לין
הבניים שורש עליו ואז לא לה לין יהה חרש שולם בו כמ"ש
לעיל בלף זה למסורת לשון שליח ס"מ וכו' ולריך לקשרת
ליה ברלושין לחפילין וכו' וכן לקמן לף י"ח ע"ב כתב ולא
מ"מ לחיהו הניח בקולף וכו' בחיות תפילין וכו' ע"ם ו"ם
חת"כ כי בי גי' מ"ב מזכרות לתפילין כשהוא שם וקשוך
בתפילין שבו מ"ב מזכרות אז ותפשטו מילר חרש שלין
שולם בו משגבהו כי ידע שמי שם ה' נקרא עליך חלו תפילת
אז וירלו ממך תפילו יהה חרש וסיחו לא יקרב אליך (פז)
יקרא בק"ש ותעטהו וכו' כי יהוה בק"ש בחיה סוות ל
לז"ת מ"י ויוצ"ו שם שם חות ל' ותות י' קל יקרא מכמם
חת י' בינה ל' שערים שבה וכשים מוחין לז"ת אז ותעטהו יש
עוות תעמיק יחוד ז"ת חת ו' שם ה' וזהו שם ל' אז תקרא
וה' יענה פיין בחי' י"ט לף ל"ם ע"ב מ"ם שם ע"ו כי ב'
שמות חיים מחיים שבמכמם ובינה שם ת' חותיות במוין ע"ו
וה' יענה הוא קול הוא ובינה לינו ב' שמות חיים מלמי
שבו"ן וב' שמות הוים חחיים שם בחפילין של רחם ד' חותיות
הוי"ה שם בחרבע פרשיות לחפילין ול' חותיות מחיים שם
בד' בחים לחפילין של רחם וב' שמות הוים חלמי שם בחפילין

ועובדא דבראשית בהפוכה אין דורשין במעשה בראשית בשנים דלא יעבדון
פרודא אלא ביחיד דאיהו יחודא חד ובגין דא לא יאכל אדם תרי ולא ישתה
תרי ולא במרכבה ביחיד בגין דיחיד לית ליה שתוף דאיהו מטטרו"ן כגוונא
דנשמתא דלית ליה שתוף בגופא ואמאי אמר אלא א"ב הוה חכם ומבין מדעתו
הכא משמע דאית ליה מרכבה לעיל לקב"ה דאיהו מלאכה דיליה ומאי איהי
ההוא דאיהו כלילא מחכמה ובינה ודעת דאינון יה"ו מלאכה דתלת אתוון
איהי ה' שכינתא תתאה שלימו דתלת אתוון עלה אתמר (שמות ל"ט)
ותכל כל עבודת משכן וגו' ואיהי ה' דיום הששי ובג"ד אע"ג דאמרינן אין
דורשין במרכבה ביחיד חזר ואמר אלא א"כ היה חכם ומבין מדעתו דודאי באין
תלת דורשין במרכבה ביחיד ובלא אין תלת לאו איהו יחודא דיליה ודא איהו
דזא דאיהו קב"ה לעילא חד בשכינתי' וכד איהו: (עז) לתת' במטטרו"ן
בלא שכינתי' אשתני ביה (ס"א מניה) ובג"ד אמר אישע אחד: (עח)
שמא ח"ו שתי רשויו' יש ובג"ד אמר אל תמירני בו כי שמי בקרבו בגין דמטטרו"ן
איהו שני למלך וכד איהו שכינת' בלא בעלה אתקרי האי מלאך משנה לה
ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חיילין ומה דאיהי מטרוניתא ובמאי היא
מתכסיה בההיא דאתקריאת אמה ודא הוא דאמר קרא וכי ימכור איש את
בתו לאמה איש דא קב"ה בתו דא שכינתא לאמה בת זוגה דמטטרו"ן בתוספת
יו"ד דשפחה בישא היא אמה דערב רב: (עט) ובגין דההיא שפחה בישא
ובגדא לא אשתמודעין בה איהי מתכסיא בעובדא דילה כנשמת בגופ' ובגלותא
קדמאה דלא חזרת למלכותה ברתא דמלכא ולא נפקת מההוא גופא: לא
נפקת חפשית ובגינהא אתמר בהון עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוי תחות
רשו דההוא עבד ובג"ד אמר פרעה בהאי אתר (שמות ה) לא ידעתי את ה'
וגם את ישראל לא אשלח ובג"ד נפקי במנוסה כעבדא דלית ליה כתב חירו
וברח מרבוניה אבל בפורקנ' בהראה: (פ) לא אפקת ברהא בהאי עבדא
כשפחה אלא בהקב"ה בגין דאורייתא דאיהו חירו איהי עמה בגלותא בתראה
דאיהו חירו דילה מה דלא הוה הכי בגלות' קדמאדלא הוה לה ולבנהא אוריית'
דאיהו חירו דאוריית' ודא איהו חירו במלכותא דילה ביקרא דילה הה"ד (משלי
ג') יקרה היא מפנינים ובג"ד לא תצא כצאת העבדים ודא הוא דאמר
(ישעיה נב) כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניהם ה'
יקו"ק ודאי איהו יוקים לון מעפרא ואיהו נהיר על אנפוי דישראל וביה אשתמודעי'
כל עלמין דאינון זרע ברך ה' ואתפשט קב"ה מכל כנויין ומרכבות דמטטרו"ן
דאינון כוז"ז במוכס"ז כוז"ז מצפ"ץ ואתמר ביה ולא יכנף עוד מוריך (ישעיה
ל) והיו עיניך רואות את מוריך בההיא זמנא כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון
ואתפשט ממרכבות דלתת' ואתלבש במרכבה דיליה דאיהי אדני שם המרכבה
דא יקו"ק כנו"י דא אלקי"ם דבליק לחושבן אקי"ק אדני ואיהו בנוי דב' שמהן
אלין וביה אתכסיין אקי"ק איק"ו יק"ו ו' דאיהו כלילא (נ"א ואיהו כללא)
דשית סטרין דבהון חתים שית סטרין ואינון יקו קוי וקי זיק קיו יוק: יקו נטיל
ליה ימינא דאיהו חס"ד וחתים ביה לחכמתא וביה הרוצה להחכים ידרים:
קוי נטיל לשמאל' דאיהו גבורה וחתים ביה לעותרא וביה הרוצה להעשיר
יצפין. וקי פנה למזרח ונטיל ליה עמודא דאמצעית' וחתים ביה בני' ויק
נטיל ליה ירכא ימינא ואסתכל בי' לעילא וחתים ביה חיי: קיו נטיל ליה ירכא
שמאלא ואסתכל לתתא וחתים ביה מזונ' אסתכל לעילא לגבי חכמה ואתקשר
בירכ' ימינא וחתים ביה חיים בגין דחכמה עליה אתמר (קהלת ז) והחכמה
תחיה בעליה: אסתכל לעילא לגבי אימא עלאה ואתקשר בירכא שמאל' וחתים
ביה מזוני. יוק פנה למערב בצדיק דאיהו ערוב: (פא) דתמן מתערבין
כל

של יד ל' אותיות הויה בד' פרשיות
ואדני בבית א' דיל ומ"ש בד' בתי
דתפילין דיל וכו' ואי תימא לאו אינון
ביד אלא בית א' תמשאה יד כהה
וכו' עיין לעיל דף ג' ע"א מ"ש שם
ע"ז ועיין ג"כ ביאור מאמר זה
בדרוש סוד התפילין בסה"כ (פח)
תרין רצועין וכו' כתב הרמ"ו ע"ז
ז"ל סוד הרצועות הנה נודע כי
המלכות נעשת מבתי' נ"ה ואמנם
התקלתה היא במקום התזה ז"א
משם ולמטה כנזכר באידרת נשא
בדף קמ"א ע"ב ועיקרה היא מצד
שמאל שהוא סוד כנזכר בזוהר דאיהו
בנצח ואיהי בהוד ולכך רצועות
השמאלית היא כנגד הוד ושעורה
עד התזה לפי שמשם התקלת הנקב'
ורצועה הימנית היא נצח ושעורה
עד הטבור כי הלא בטבורה שליה
כנזכר שם באדרת נשא ולפי שמקום
המלכות בטבורא דלבא דז"א לכן
נקשרת בזרוע שמאלי כיגד הלב
ומתחילה היתה בתינת דלי"ת בקשר
תפילין שבראש ושם הוא בבתינת
לאה אבל בתי' רחל היא למטה
באחורי נצח והוד דז"א מכנגד התזה
ולמטה ע"י המשכת נצח והוד דבינה
המתפשטת בתוך ז"א ולכן נמשכו
ב' רצועות דתפילה של ראש ועוברי'
דרך התזה עד הטבור ומה שהיתה
למעלה לאה בבתי' דל"ת לבד היא
כאן רחל פרצוף שלם בסוד תפילה
של יד גמורה ולא בבתי' קשר תפלה
של ראש והנה כבר הודעתיך כי
הנצח והוד דז"א הם מחולשים
ונתכוננו בו ע"י הבינה בסוד כונן
שמים בתבונה וזה מ"ש כאן תרין
רצועין נצח והוד דאחידן בה' עינאה
וכו' ואתפשטותא דה"א עלאה עד
הוד אתפשטת וכו' והנה אומרו
ואתפשטות דה"א עלאה וכו' נתבאר
אצלי בברכה ראשונה של אבות
בתפלת י"ח כי אימא עלאה לא
אתפשטת רק עד נצח והוד דדבורא
כי מכח תרין שוקין דילה נתהוו בו
בז"א חכמה ובינה דיליה ומכתם
נתבלו

יקאת ה' ובבלהו לא בעא למתחל: (צח) לא באת ב' בגין דאיהו בגין אב:
בניינא דעלמא ובה שארי למתחל בגין דכת עתיד למבני ירושל' כד"א (תל"ם קט"ז) בונ"ה ירושלים י"י דאמ"י לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו: ובגיני' דאוריית ורעלמ' באת ב'עתידה למבני ועלה קיבא עלמא ובההוא זמנא דאתבניאת כלו בההו זמנא יתבני עלמא ויתבני ודא בראשי' ברא א'קי' אבל כד חרב בית ראשון כאו הוה עלמא תהו ובהו וזא איהי והארץ היתה תהו: מיד דאתבניא' ויאמר א'קים יהי אור בגין דכל אתוון: (צט) נהירין בה ואע"ג דאור הוא בי: אוף דיליה דנהרא בה ב בהמש נהורין דאינון ה' עלא' דשמ' קדיש': (ק) ג עמוד' דסמוך בית' דאיהו גמולות הטובים איהו סמוך לן דאיהו דל"ת ובאן אתר סמוך לה בגלות' א' סמודנהיר לב': ג' גמיל חסד עם ד': (א) ובמא ג' איהי גלגל ובה כל אתוון מתגלגלין בכמה גלילי דדהבא הה"ד (שיר ה) ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש מאי בתרשיש אע בתרי שש ואינון בתר זרועי קדל גבורה דבהו שרי אוריית' בב' וכהון שית פרקין דאינון ו' אתוון גראשי' דכל לן בעמיד' דאמצעית' דאיהו ו' ועליה אתמ' (דברי לג) וירא ראשית לו לו לאת ו' בי שם חלקת מחוקק ספון: (ב) דלת דביתא דירישל' ו' עמיד' דסמיך לדלת ג"א לב ואיהו (ג) דלת דתרין תרעין דאתמ' בהון (תלי' קיא) פתחו לי שערי צדק: (ד) בנ"ד דאת לדלת תרין נקין דאינון ד' רזין בלא ו' דאינון שית פרקין איהו דלת ודא איהו דלותי ולי יהושע: (ה) ואת ד' איהו דרועא דאת בה תרין אמין: (ו) ר' שלימו דתרין דרועין (ונופא) (נ"א דגופא) דאיהי בללא דתלת אברין: (ז) ו' יהוא שלימו דאת ד' דאיהי סהדא בד' נהיר בת אתמר בה (ישעי' ל) והיה אור הלבנ' כאור החמה ואור החמה יהיה שבעת ם כאור שבעת הימי' ורא שלימו דחמה וסיהר דאינוה"ו בגין: (ח) דאיהו ו' כליל י"ו ובג"ד איהו זכור מסטר' דה' עליה שמיר מסטר' דה' תתאה: (ט) ן' את להּ תלת גגין אינון ו' ו' דכללין בה' עלמ' ח' איהי מפשה: (י) חלמ' טבין בט' והא אוקמוהו חלמא טבא מסטר' דאת ט' דאיהי סחיר להּ כמה דאוקמו' חלמא טבא חזית ורא מהמן קא אתי בגין דאת מ' איהו ספירה תשיעא מעיל' לתת' ספיר' תמניא' בתת' לעיל': (יא) ח' מסטר' דאת א' כפיר' עשירא' עשירי' האפ' כד נחית ח' לגבה אתעבידת ח"י: (יב) ואת י' פלקא בב' אתקר' א' בתר ועליה אתמר בתר יתנו לך יקו"ק אלקינו אבא ואימא מלאבי' המיוחי מיגלה זין נשבתין דאינון מלאבי' מסטר' דמלכו' יחד כלם קדושה לך ישלשו קדושה ודא איהו שבינת' לדישלשו אינון: (יג) תלת אבהן דאינון ק'ק'ק' י"י צבאות מאי צבאות אינון קתרין נביאי קשוט מלא כל דא צדיק הארץ כבורו דא שבינת' דאיהי קדושה דעלה אתם אינון קדוש פחות מעשר' ודא איהו כ' כתר ל' ויהלו' והנה סולם מוצב ארצה דא שבינת' תתאה וראשו מגיע השמימה דא שבינת' עלאה והנה מלאכי אלקים דא מ' עולים בל' ויורדים בל' דאתמ' בה איך נפלת משמים הלל בן שחר אתמר ביה ויורדי' בו אבל בם' בה סלקין: (יד) בגין דאיהי כנ"ת איהי ס"ל ם לסלק' בל' ע בה בסתכל וביה מצפה ורזה דמלה וכל עין לדה צפה: פ בה כל לשון לדה תשבח ממנ' דסליק לאתרי' וכי בין לא משבחין ליה כל לשון לא עד דיתקיי' קרא והיה י"י למלך למלך מלדורי באת ל' ובההו' זמנא יתקיי' כל פה וכל לשון יתנו הדר למלכותך צ בההו' זמנא אתמר בה (משלי יד) צדקה תרומ' גוי ולית צדקה אלא צלותא הא אוקמוהו ואיהו אימא עלא' דנחתא לגבי צדק ואתעביד' צדק' צדיק) ואתכליל י"ה בתרוייהו בצדיק וצדקה כך בההוא זמנא יהללוהו קליז דצלותין קליז דאוריית' ובההו' זמנא יהא הקול: (טו) קול יעק' ד' (ישעי' מא) ראשון לציון הנם ולירושל' מבשר אתן: (טז) ש בה (שם נ) שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו לרחוק שנתקרב דקרו בקרוב הוה:
(יז) ת בה (איכה ד) תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך:

כב' שמתפשט ם"ת מטיבור' לגיכת ונקיב ותעבר בגיכת מקרת ותקין פרלופא דמוקדם עד טיבורת ומטיבורת שמכא ובטיבורת שלים כמזכ"ב ועל שם הגיע מתפשטות בגד סבבינם כי מסך ותילן מתמילים סדינים במלכות כמבואר שם נמ"ל שבני נעיים שם דיוים ובים סיח רחמים מלת שדינין מתערין מיום כמזכר בזוהר ולפיכך לת מתפשטם יותר ועוד שכשם שמתפשט גלת סבבינם עד מוח סת"ת לברין מוחו ולסעדו כן הולרך הוא סבבינם להתפשט עד טיבור סת"ת לכוון מת סכלם כי כערך סת"ת גלת סבבינם כן ערך המלכות לסוד שבבינ' כי ת"ת קולם למלכו' כפיעול שמתרבים על המוח ומלכות נחתם מסך ותילך ורליכם לסול סבבינם כשיעור שמן המוח עד טיבור כי שפע גלת מתרבים על סת"ת סת"ת ממלכות מחזק כשפע הול מתרבים על סת"ת בשיקום שבחוח עד עבור סת"ת בשיקום שיו שניים שקולים וזה בסוף והוא סול גדול לאכול לשובעם ולמכסה עתיק ושל מחתכים חיות סימנית עד טיבור וסממלגם עד סחוח בעבור כי מם שמאל ימין לביכם הוא שמאל ון"ת כחוחם שמתפשם על סחוח ועד כי שם הויה בנקודת אלהים כשהוא שמוק לבחות ירלה בוא עם ב' שוקים ויסו"ם לבחית הוא סת"ת עד שיקים המקדמים לבחות כמזכר בגלת שהם לבחות וכן גדלי לבחות היא מלכות עם שני שוקים ונכנס שמתפשט ול"ל וסביבם סלקוט בשם שפיקת במדרש מתפשטים ול"ל ובסוכן בחולות שניהם הקל מלם מסדרכי ת"ל מילוחם מתקנלת אל בירך חבירתם מעילו. כי מין מסחר מגדל מולחם סביבור ירלה כי ה' תחלה מינים מתקנלת מלת בירך היחר שים מלם, עלמם כי ה' עלמם מית לם ב' רלונות שבחילוקל רגלם שכם כנגד ס' עלמם ומתקנלת מין לם מלת ירך מחת ו"ם תפילין

על זה שם כינוי ה' אחתם ומזן לכם כי שם רגלופא אחת-ח"ם
פסיק זה ברכה רחב במחותם בפ' ויצא ומזה משמע הוא כי
סדיים מתפללין ממנ' יראיים מזלם לה נגע ופזה רמזים ולזן
דמזים ת"ת זכר לזן מלכות נוקבא סבל המלכות מזן
מחפצם ממנה מלא יכך ה' שהות לזן כי למפ"ש ממנה סלזן
גודר ואת עזמת לנוקבא ויראיכומיים נכללים בכלל יראיכות
זכר ומזם ניכר זיונא למזן כי שם נלורך הדיוס שלמפ
ממנם ופפר שכתוב זה הוא ערך יראי הדיוס אל החכמה
הוא שלעיונים כי הלמה שבא ובכלל בכל בפכמה ופפזה יונא
מזן ממנם לזו"ב שבתוך מפר דעים בערכה מלא זו"ת נתפצם
גם מפזה ת"ת זו"ס ת"ם בזוהר פ' יתרו קף ע"ב ע"ג ז"ל
מכאם שמו ת"ת בזו שיונא מבזן ת"ת שבגיסם מבזן יראיכות
זו"ם ו' שבתוך ה' כי מבזן יראי ה' ויצא ונתפצם על התזם
הוא יראך תביו ומזו זהות בזן מביו זמזו זו"ם ביזם בן יום
ועיקר התפצמותו בכא נגח רחמים ומפם ומילך נתפצם
למזן הוא שבדיום למראך המלכות כלפיבזמו לעיל ונתגלה
ת"ת ויצא להזן ביזה ו' שבאות ג' שבשם ע"ב (פפ) בזת
ה' מיסו לשיזה קשר וכו' ר"ל מע"פ שהקשר של רגם הוא סוד ל'
מ"ם הוא סוד מלכות לחכוזה בחי' לשם וכל בחי' מלכות
היא בסוד ו' חשתם לשם מלהי כמ"ם לעיל קף ג' ע"ג ע"ם
ת"ת חת"ב ויסיזם ה"י מן מלכיזם ולזן (ל) בזת ה' חתשם
קרן ה' כמ"ם סרב בחין לה חגח רגלופא ה' בחת"י לה למו
ה' עגלה שם לב ב' רגלזות בקשר שלם ב' יראיכות ר"ם שלה
כמ"ם כלל ומלכות נקראת בשם סוד כי פיי סוד משמעל
מלכות ביזוסף תפ' גבורות מנפ"ך גי' פר ליזים שבה וזהו
מסור פר (לפ) ולזן רגלופא לחפילי ליל למחרי עלמת
ר"ל זהו קרן חזת הנזכר לנגבי ז"ת היא חב"ד מבל למלכות
היא חב"ד כי שמלזו הוא חזת רשם ולכן חקנת בחזוש
למה מין לה ב' רגלזות בדשם כמשבל"כחל למחרי עלמ'וכו'
ד"ל תזות עלשם שהיא כתר לז"ת היא תפילין דרשם למחרי
עלמ' ז"ם היזו שמיה תפילין דשו ונ"ת דריסא (לב) מבל
כתר פפילין עליהם וכו'כי תו"ת שבשכחל של ז"ת יש בו סוד
תפילין עליו ת"ת הוא סוד תפילין בל תו"ת כמ"ם בחי'
ת"ת הזשם כתר עלשה תפילין על ריסא לחנח ולזת' ע"ם ות"ת
שהוא כתר נחזתי הוא נסוד קרקפחא דלא מנח תפילין כי
כל סוד תפילין שם נסוד כתר ות"ת שהוא כתר עליון מחזתי
לא שיך בו סוד תפילין כמ"ש זה לקמן בחמאר דבון עלמין
כתר עליון וכן ויהיו קרקפחא דלא מנ' תפילין ת"ת ו"ת
תח"י והזא למשם אין קדוש כמ' וכו' בר"ח פ' לוחם כתב
כ' מן כ"ה דומז על הפתר ופבן : ליזם פקודא וכו' ר"ל כי
מלא תפילין הוא נסוד כתר שהוא כולל כל הכתריס לי'
ספירות (לב) הכא נסמי שמע רזא לתפילין ולזיזם כי מן
ג' יולין שבשם ס"ג יונקין ג' שמות סזיו של מלך מלך ימלוך
ה' יולין שבשם ס"ג יונקין ג' שמות סזיו של מלך מלך ימלוך
שבתב"ת זו"ת מיזון עלמין והמוחין תב"ד שם מנפי ג'
מיזון והמוחין שם ד' כי לשם כולל תי"ג וכל מזו כולל מכול'
ה' עגלה שם לב ב' רגלזות בקשר שלם ב' יראיכות ר"ם שלה
כמ"ם כלל ומלכות נקראת בשם סוד כי פיי סוד משמעל
מלכות ביזוסף תפ' גבורות מנפ"ך גי' פר ליזים שבה וזהו
מסור פר (לפ) ולזן רגלופא לחפילי ליל למחרי עלמת
ר"ל זהו קרן חזת הנזכר לנגבי ז"ת היא חב"ד מבל למלכות
היא חב"ד כי שמלזו הוא חזת רשם ולכן חקנת בחזוש
למה מין לה ב' רגלזות בדשם כמשבל"כחל למחרי עלמ'וכו'
ד"ל תזות עלשם שהיא כתר לז"ת היא תפילין דרשם למחרי
עלמ' ז"ם היזו שמיה תפילין דשו ונ"ת דריסא (לב) מבל
כתר פפילין עליהם וכו'כי תו"ת שבשכחל של ז"ת יש בו סוד
תפילין עליו ת"ת הוא סוד תפילין בל תו"ת כמ"ם בחי'
ת"ת הזשם כתר עלשה תפילין על ריסא לחנח ולזת' ע"ם ות"ת
שהוא כתר נחזתי הוא נסוד קרקפחא דלא מנח תפילין כי
כל סוד תפילין שם נסוד כתר ות"ת שהוא כתר עליון מחזתי
לא שיך בו סוד תפילין כמ"ש זה לקמן במאמ

מבחוץ כמלכות כי מלכות מקבלת מהם משם שהם נעשין מאיר שלה כנודע וכבן : (לא) כחותם טור וכו' ולא חול על נפש עיין בחי' כ"ח לק"י ס"ב מ"ם שם וחבין כמ"ש כאן ובימים טורח מאורי משם הוא ס"ם ולא גרסינן ליה כי בזה כפיל שכבר אמר למעלה זה ואין כאן מקומו : (ק) למתלבשה בשם לחתך ר"ל כ"ש ל"ח ממלן בחבוט הקב' בהוה עפרת וכו' וכבן : מלובש בכחותם לפרנים כמ"ש הרב האר"י ז"ל שמלובש משם הרשעים הים לפורן ולא הים לבר רע יכול לקרב אליו וכיון שחשב נחתק ממנו מוחו לבוש ולא נשתייר ממנו מלא מה שברשעי לפרנים ועיין בזוהר פ' ויקהל לק ר"ח ס"ב ובמקום אלך מ"ם שם : (ל) למיהו מום שבשם אוהו בריח וכו' עיין בחי' כ"ח לק ס"ב מ"ם שם וחבין : (ב) ק"ם מיהי רומח גרסינן כשביל כלילא מטית תיבין לימלא ועיין בריש חי' כ' מ"ם שם : (ג) והוא קירטא וכו' חמש אבנין וכו' עיין בחי' י"ט לק מ' פ"ת מ"ם שם ובחי' כ"ח לק כ"ם ס"ת מ"ם שם וחבין כאן : (ד) נחית לזרקא עיין בחי' כ"ח לק ל"ו שכחב זרקא קדישא בכוונת קדישא ובחיקון י"ם כחבתי בשמם למם נקראת בשם זרקא וג"כ היא זורקת טיפה קדישא דמ"ד למעלה כמ"ש בחי' כ"ח לק ל"ד ריש ס"ב : (ה) קשה לזריק חיט מסמרת לבדוקשם בגוד מלכותו כי יקוט מספר בכוונות כי בחיבת מלכותו של בדוק שם וכו' הגמר בק"ש ומו מפשיטים למשם לנוקבא שמולת בהיכל שהכא לבריאה בשמח ק"ם שוב פליגי פקדירה שהריקה שוב י' מלים ליתוב מיתת שהם לבוחין לס"ת וכ"ע שביטול שם גי' ליקי מ"י הפלה רחמיו בחיבת מלכותו מלמעלה למטה כי מלכות ו' נוקבא ז"ל סוקלת ו' מ"ם ועיקר פכל בת זה למשם ע"י יסוד ז"ל ושם ברכות לרמ"ם לזוק לתיבו. אמת בריה כי מטרת יסוד שם רמ"ם שנמשכת לה מחילה בהרכוב הליקי קדרה לשמיך מת"כ למשה והוא הבריח שזריק המלים לברכות אלו למשה : (ו) רומחא לא מטית לשלימתא וכו' ר"ל כמ"ש בחי' כ' רומחא וכו' ולא ו' לתיבו ממוחא לשלימתא וכו' ע"ש מ"ם : קלא ס' מלאה לשמלא עיין בס"ת מכתב יוד רמח השנה פרק ל' ומשם ס"ם שם שפוד שמח שפרים שמם קלמים לנקוף ל' ומשם וכו' לנקוף הסנים וחבין כאן : (ז) אין לורעין בשריות בשלשה מיין בחי' כ"ח לק ע"ג ס"ב מ"ם וחבין כאן : (ח) מרבע נכנסו לפרלם וכו' ר' מאיר רמון מלא וכו' עיין בחי' כ"ל לק ס"ח מ"ם ובחי' כ"ל לק ל"ח ס"ב : (ט) נגע בשת גרסינן כלי מלכות היא שת כמ"ש למיל לקמן ס"ב שם בשלילה וכו' ואיהי מן מלמי וכו' : (י) וח"ל שגולחים לחלמת וכו' עיין בחי' ע' לק קכ"ח ע"ח מ"ם שם מוה שעין וחבין כאן : (יא) ויהי לי שור ושמור עיין בזוהר פ' ויקהל לק קס"ו ובחי' מ"ת תיקון הנוספי' מאר חי' ע' וחבין : (יב) תיכו חמוש שהם וכו' לחמר שמחי חול נבול יה וכו' עיין מ"ת בשמח בעגין בבימורי בחי' ל"ח ובמ"ת הוא בחי'

ס"ח לק ק"ו מ"ב וחבין כאן : (יג) גם לפוד מלמה בית וכו' עיין בריש חי' ו' : ולרור קן לה לת בי מלרשת עיין בריש תיקון ו' שכחב ולרור קן לה ולא לימת מילמה יובל וכו' ויודע כי בבינה שם ס"ם ורבוע שם שהיה שמילוי יודין הוא ג' מקמ"ל כמספר מלרש : (יד) מלין לחתון וכו' כי ילוע מע"ח כי כ"ב לחתון לשורייתה הם כלים גוף שפירות ז"ת שהוא סוד חורם שבכתב וגוף לבוש לנר"ח שבו ו"ם ורקיעא שלין לחתון מלייר וכו' כי יסוד ז"ת שנקרא רקיע נעשה מהארת כ"ב לחתון שבגוף ז"ת כי נתקבלו כולם ביסוד שלו ונעשה כלי שלו בסוד ויבבד וי"ם כ"ב כי הכביכים הין ביסוד וכל כ"ב נכללים ושין בכללין ולכן נקרא בשם כל כי בו כל כ"ב נכללים ושין בזוהר פ' ויקהל לק כ' שבבד בשהוא מחיבו דקיע. לשל גמעא חוור ושמק ירוק זמוכא שהם בוא כל לחתון שבשם סוד ל' גוונין לחג'חם : (טו) נקודין לנקרין בלחתון כי יסוד בוא נקולה שם בסוד רוכב לחתון שהם בסוד גוף כמ"ש בחי' ב לחתון לחיון נגבי נקולה כגופא לנבי רוכא כי הנפש הוא בסוד הגין לנוחות שהכ מין מפרד מ מוסיף כמו הנפש הוא גפרדת מבגוף לעולם לבן שם נכללי בחופיף ו"ם מח"כ ונפשא מיסי כללא לחתון ומיבי שחופא לגופא ; ובשן נבירין כי ככבים שהם מסוד מלילת המכלים המופלים לחיך יסוד ז"ל ומכים שם בכת ומחפורי, ומשים נילוחת בקים בסוד בכבים כמ"ש זה בפ"ת בשר רחל ונשם פרק ג' שם מחירין מבקוחות שהם מרהשמה קו בהשל ויסוד הוא סוד רקיע שבגוף לשון מלכות ועיין במ"ש מסכת רקיעים פרק ג' מבנה ד' ס' וחבין כיוצ : (טז) נבירין בשיינין כי יהוע רחיח מין חלוי בקשה שבו סוד הנקודות לכן פיים טבולין כמו נקודין וכגוף שבג"ם הוא גוף רומני מלא שבשרך נשמה ורוח נקרא גוף ' (יז) מקבלין לחתון ונקודין כי הנקודות מביביה מח בחתיות לקרוח זכר ממלא או זכר והמשמים מביביה שם שהיה כי נעשה משפחה בסוד המינוקא מוסיף או מורלף: לנבירין בחפין ובשיינין ר"ל לחתון נבירין בחפין ונקודה בשיינין : כמה חילין נעשין לך כי יהוע מספר הגלוליה לשבן שמעון בן יוחאי וחבירו היו סוד י' מסד כ' לחו"ל והשב"י הוא יסוד שבמלו הכוללים לחו"ל שמעון יעלו לכן הוא בת לנמלם ולהנהג וילוע כי יסוד חיבת מסחיים בשלש ח"ת ג"ת ומ"ז נקרא מסקופי רקיעא חמוני רקיע כי רקיע יסודו ז"ת מלמו וח"ם הים חלון כמ"ש בחי' ו' וליק ושמר לעון מסקופי רקיע כי הוא בסוד מסקוף על ד' מחוות הפתח ס"ה לכ"ם - בחי' כ"ד על סוד מנוזה מכרכ רח"ז ז"ל לפי שסם סוי"ם שנת"ת הוא סיד שם ממסקוף וקוף ממסקוף הוא שם סוי"ם דהכתב יפ"י כפ"ם ופ"ן כפ"ם פולה מקום שסוע קוף פרי מסקוף שם ס"ם ולכן כולם יסבירון ושהכלל ממסקופי רקיע בזמנת לחיעול ממן יסוד לחיעת סורם רקיע ובח"ת ז"ת (יח)

וגוונין לרקיעא נך יתירו כי מתמלים ליסוד לימא כשם
מתפשטים ב"מ וביסוד שלו מזי שם מזיריס ומתירים מוחו
(כ) לנך נסרת שכינתא כי מכן בחסד כשם לחיבי נהר
ברקיע כי מז גם היא נקרא מספקליות ממירים ע"י
ממיר לה ליסוד בהתרה היא בו מת"ת ע"י יסוד לימא
ממלבש בו כמ"ם בחי' כ"ב ע"ם במתי מתמולעמן בכוכבי'
לחיבי מספקליות לנסרת כל נתיב הוי"ה לנבי כליס לנסרת
בם ע"ם (כא) וגן מיהו סתים ומחים על לחיעול ביס
שכינתא וכו' כ"ל לכבינזם ע"פ מ"ם בזוהר בת"ז ונסר יולד
מעלן וגו' כלן הוא ענין לא תכמה עלמה - ולא י' להסקות
לא הגן לא הוא ו' ע"ם נמלא מסמע כלן זו"ת ג"כ נקרא
בשם גן ומיהו סתים ומחים בחי"ע בשעת ימי חול כמ"ם
בחי' י"ע ו' מיהו נמיל בשית יומי לשבוע שם"ל יסיס בגוד
שעת ימי המעשה וביום השבת יפתח ע"ם מ"ם כי יולע
כלעור גולגלת מן קלה כן לים גולל ממקומו כי בשעת ימי
לחול יורדין ג"כ ו' קלוות לו"ת ג"כ לבי"ע לעזור למלכות
לשרך ביורים מאם ויהיו ג' כלים מת"פ לספירות ז"ת
יורדין לבי"ע כמו ג' כלים למוקדש וביום השבת שעולין ג'
כלים למוקדש לשלילות לו"ת לא יפתח ג"כ סוד ו' קליות
לו"ת שעולין ג"כ ב' כלים שלו לשלילות וזהו מיהו סתים
מחים על לחיעול ביס שכינתא כי מני ס' הוא שמי וכבודי
זע הר לע מתן ובספר כשם מלך כתב ע"ז מי זה הוא בעלי
לב' גוים שם ביום ומלכות למשה ולעזיר ומי תמר על
ל יעול ביה ז"ל ניתא מבל על לחיעול ביס שכינתא מוכח
שבעו הוא ח"ן ממים ועל ביום לא כיוון לומר פתים על
וכו' כי מו"ם רוסים ללא-מתפרשין וע"כ כתב שבן קלי על
מע"ם שהוא נקרא גן לנחתא כמ"ם בזוהר פ' בראשית לף
כ"ז ע"ם והוא פתים ומחים על שתלבש בו המלכות כי היא
פותחתו להמלבש בו ואם לאו הוא גן נעול ע"כ ובן על ז"ז
כתב בספר ח"ל ע"ם מבל מפתחים ליה לבדי הזוהר בע"ז
בל"ל שבא ז"ת נקרא בשם גן ח"כ תוים לרוך לפירושם כי
לפי פירושם שבן קלי על מע"ם הלשון ומיהו סתים ומחים
על וכו' לוים מלויים כל בדכמ"ם וגם בפסוק בשבית בת"ז
ע"ז שם"ל גן נעול מחותי כלה לא משמע שקלי על מע"ם
כי מיך תומר גן נעול מחותי כלה על מע"ם כי מלבשם
בשמחותו כלה השלישי בו מו פתוח מבל לפי ע"ם הכל
מיוחד שפיר ודק והבן היטב ועיין בחי' י"ע ע"ם שם ובבר
זה תמרתי ולמעתי לפי פרש שמור בגלון בגדול המפורשם
מחסיל לים שלבי הקרא בשמו נתה לו תליהו המוגם בק"ק
נוינגע והולם לי ע ז כי כמ"ם כן הוא ממש כמן ביתורו של
בת"ז שבן קלי על ז"ת כמ"ם בזוהר בת"ז וגוונין לא נהרין
ברקיעא וכו' כ"ל כי יסוד לחלילות הנקרא רקיע לא נהרין
בים בגוונין שלמעלה ממנו עד ליעול הקב"ה ת"ת שיתחבר
עמו בסוד ויקח משה את עלמות יוסף עמו לסוזווג במלכות
ומז נהרין ביסוד בגוונין שמוסף לו בת"ת (כב) ומיל ליעול
תמן כ"ל כי יתחבר מהנוכר ת"ת ביסוד. והסכים לחלילות

לז"ת ו"ם יתמיר בחון לעון לנים (כג) מר מות וכו' ריש
מע"ם שהוא בבי"ע בחנו בבריאה וגופו ביצירה ועניני
בעשיה כמולא הוא נקר בשם מר מות מר הוא סוד הקליפה
שבבי"ע כי בחלילות נחמר לת יגורך רע וע"כ כשב' נחני
כלים זו"ת לחלילות יורדין לבי"ע לת נחמר עליהם מלחמת
שלום תון שלום מלת הקב"ה ז"ת מר יבכיון כמ"ם בהקשת
ת"ו ע"ם מ"ם: ומות הוא בלבת לילים כמ"ם בזוהר פ'
עחם בר"מ מע"ם מות בלבת לילים ומיהו לזיוקת לליק
מות בלבת מות בלבת לבעיל ומע"ם מיהו מות בלבת לחחת
וכן נ"כ עד"ז יסוד לחלילות והוא מי בסוד קליפה הערלה
המכסה המערה כמ"ם בהקשת ת"ו קליפה הערלה לכיפוי ע
על י' לים לה חלת קליפי כגלגלי בללים לע על לע ומיהו
כקליפון לחגוזת וכו' ע"ם ומלחכי שלום מלאים המופרשים
ביסוד שהקרת שלום המשים שלום בבי ח מר בשביל הקליפי
חמר שבחון ממנו יבכיון על תרבן ביתו (כד) ליה מחפחמין
רקיעין לל סיסולות של ו"ק שהקרתים רקיעין ליסוד
המזווג עם מלכות מחפחמין לשפיע בו ובים ביסוד הנזכל
נהרין כל גוונין לחיינו כשמחסבר ת"ת עמו להנזווג וכמ"ם
וגוונין לא נהרין ברקיע שהוא יסוד לחלילות עד לימול חמן
קב"ה שכיא ת"ת (כה) וכשן בוגעת וכו' פירוש נהיל
גוונין לרקיעא הנ"ל שהם תיוור וקומק וירוק ומוכש
שבמגת"ם לגוף הספירות שבשם כל מחון למוייחת בלבושי
ברקיעא ביסוד בחחון למוייחת בלשם שחלבוש בחותיות
סחורים יגרוס לשם חוספות חור ואחר מסורשם מיחירין
בגוונין לרקיעא והיר ככביא שהם גילולות שחלבים בשם
בניקולי בלשם שחלבוש בנקודת החורק יגרוס לשם
חוספות חור וזוהר מסורשם שהקולות שהם מחכמ"קו שחלבל
כי חוחיות שהם בגוף הספירות יחירו לבקי גוף הרקיע
יסוד ומקולות שהם בחי' רוח הספירות יחירו לפנימות
הרקיעא יסוד לבכביא גילולות שחלבוש שבו: דכולא כלילן
בחוחיות שם גופי שפירו' וכולם נכללו במלכות שהיא בית
מן ברחשית ביסוד זו חמתו והיא בית שחמקדש שני כי ת' הוא
בינה וגם שקולות ושעמים שם נכללין בם כמ"ם בשקמשם
קף ל' ושמשלישים מנין מחון יזהירו מנין שקולין כוזהר מנין
מעמי נשכינתא כלילת מכולא והבת לרשתו על החוחיות
לבד לכן לא נזכיר שקולי ישמעי (כו) שם נסרין נת לבל
לכלילן חלת גם נסרין שמין רשות לשוש ספירה להשפיע
מורים לשחחונים כי חם על יבש ולכן לא חמר לם נסרין
דשמע שמירים שמלכות שלמה חלת ושם נסרין מורה
לשוש שחחונים (כז) שקולים נקולם היא
חכמה י' שקול' בשלכלים היא בינה שהיא שכל ובינה לחכמ'
שקרת רשות שלילות למיין הספירות כי הכתר מיוחמים
ובשקולו שמה שלמה כמ"ם סרב ז"ל ושכחר הוא שקולם
שם"ם ובכן חכמה היא רשות לשולם שלילות (כח) שלה
חחמר על הקולים שם עלמה יסוד עמו לסוזווג במלכות
הבינה שלמה מעיני כל מי: משם שקולין וכו' ספירות

עליונות כמ"ש הרב כנ"ל במשנה כיון דבר ספירות
פשוטים בתיבה וכשנלמדם סביבם ממנה ונמסו בתוכו ואינם
ילמדם אלא סתם וכו' ואיכי ספיר גזרתם ממנה נתגבו
ואינם ממתלמד על הפירושין (כה) ולכן תיכון לפרקין
בגמ' ג' היא מלכות ככל הי' ספירות ספירות מתירים זה
ומחזירים תחילה עם תכמה לפי פשוטם בתכמה יסד מרץ
ותתמן תחכמילה בס"ג בתי' כ"ת קף כ"ל (כו) מספרים
כבוד אל פירוש כמ"ש בזוהר פרשת ברמזית קף ת"ע
מספרים מתגברין בזוהר לספיר ומזיר וכו' וכן
כאן נקראים ספיריון על שם לשפרין כי הרא לספירת ולבתר
לתיכון מספרים כבוד אל היא מלכות הנקרא כבוד אל כמ"ש
בזוהר למזכר קף ת' כבוד אלה לא כבוד כלה לתקרי אל
לכתיב ואל זועם בכל יום והכא תמר לעיל ואין לתיכון לפרקין
בתי' ג' היא מלכות ואין נשלמו כולם ותתקריתו י"ם בל'
מ"ם בלי מם בלי ל"ב נתיבות תכמה שם נברא' י' שם י"ם
לתילות וכשתפכנו ויצאו כולם ונם מלכות שמשם תו
נתיב בהו שם מ"ה לתהרת בחולות ג' בכל ספירה ונקראו
בל' מ"ה כי יצאו מן ל"ב נתיבות והתירו בשם מ"ה כנשמה
להם ושין בתי' כ"ו מ"ם שם מזם המנין (לפ) וכולהו
נסירין וכו' פירוש ספירין ותתוק לי בהון שפה לספיבו'
מהרנו מהלותיות כולם שם נכיפין בתחון תלין לשם מ"ם
כי הוא סקיו לתילנת המפרים ומגילן כל פתילן שהות עולם
פתילות כולו עד סופו שהיא מלכות • בתכמה יבנה בית
מלכות שנקראת בית נו"ן (לב) ובינתי לת שהיא מלכות
היא נה ג' קוין שם ג' ווין מכל לל מתל ג' ווין שפה מג"ת
שמפיעים למלכות ומסוקיפס ל"ם לפלייהו קיימת כי הם
קומתי, לה מזוזנים תותה ממש ובתנ"ם תמר לסמכין סמיכה
בעלמת שמפיעים לל"ם מה ניתן לה ותינה שקבלתו תלת
ע"י כ"ם לכן תתר לפלייהו קיימת קיום ממש כמו הניף
פשטין על הרגלים המעמידים תומו (לג) לת נקולם מלבו
כי תכמה שנ"ל נקולם בסיבלים שהות שתומה תוך בינם
ובינה תוך ו"ת : מבריח לת ו' ו"ת שבו שתפעתו תבת שהות
נקולם ושם מ"ם שבו"ת הוא מן תכמה כ"ת מ"ם והוא ו'
מבריח וכו' כי ז"ת מפוכר עם תיכון ובתפה ס"ה ו' בתמלע
שקובע לחג"ת שהם ג' עמודים הנזכר הוא יסוד שבן נקסרי,
בתתר להתייקר במלכות (לד) ס"ה כל נפלין מעמולת
לשמליאתת ר"ל ס' תפלים וס' גבורות שיוצאים ומתפשטים
מיסוד מיתת שמשחי' בשלוש ת"ת ז"ת ושם הולכי ומתפשטי,
בכל קומת ו"ת הנקרת הבריח התיכון המבריח מן קצה ס'
עלמה על קצה ס' תחתה ע"כ שם נקראים על שמיה בשם
בריחים כמ"ש ותמשה בריחים וגו' עיין בתי' י"ת מ"ם שם
(לה) וחיקונת למשכנת וכו' כי כולם שם ניזר פרלוקלם
משכן במעורים במרגלי' ובתגרת שכתב הרמב"ם לבנו שם
תבדקם בני ירחמך כלל שמשכן שעוי כלומר פלם ממש
ונ"ע כנר פירש הרב שבו ס"ם לבינים למלכות שבו"ע (לו) וכולה
במעורים בע"ת ודקימו לגווין לתתן שבו"ע

ברמזית ב' רמזית ע"ל מולם בחכמה עשית כל הגוונין
והלוזין שבמלכות רמזים תכמה שמשיכה פותח לה (לז)
מלת לגוזת ובתוחלת בשוב ומיד ילחת במיזתן וכן
מלת למשכב ותחלת בם זו ונשכלת במיזות ללחת
למעין תחר ללרתם תלמיד ב' הכתם חוזר בך למעין הרמתן
שהתחלת לכמה תיילין נשרין לך בשמעו שהתחלת בניה
עצמם לשמוע ולפן חוזר בך לפרש מ"ם תיקונע למשכנת
ס"ת לזרת דעובדא ברמזית תלן ליוזין לתתן במשכן שם
לוגמת לבית המלכות שבמעלה שבית מעשה ברמזית לוזלי
המשכן וכליו שם לוגמת של מעלה (לח) ל"ב-נתיבות לילים
לתיונן כו' כמ"ש עשר ספירות בלי מה שם מ"ם שבו"ת
שתחילתו ו"ק כולל ל"ב ג"מ ועשר לתירין שם בל"י נקבלים
בשם מ"ה וילוע כי ו' ימי בראשית שם ו"ק לזמיר יום ת' תשל
וכו' ושם שם משזר כפלים בלשת שיש בו ג"כ ו"ק ולוגמתם
ג"כ במלכות (לט) ולתיונן כ"ת לתתון כי ילוע הוי"ה פשוט
הוא בלתר מלת בידולין במכתב מילוי המילוי שיש בו כ"ת
לותיות בביתה ע"י נגדלו שמים ותרץ סיל זו"ל לתתרין
י"ל לותיות ג', שמות שלו שם הוי"ה מלהיכון הוי"ה לת"כ
שהם נגיזין בל"ת לתתון שבתיבה שם סוד שמיתן קב"ל
שבתי' דבינה שמחלבשים בזו"נ סוד שמים ותרץ לגמור
בריאתם בתואר פרלוף גמור של י' שפירות ובשפוק ברמזית
ים בו כ"ת לתתון בו' תיבות שלו לגמ שבכ"ת לתתון שבהלו
שמים ותרץ זו"ל שהם בינלקוולים ז' ספירות ועיין בתי'
כ"ב (מ) ובגלוקת מתחלק שלי לת שבתיבה שהם בתוקין
מו"ע ולת תיהו הטוקת לתתן וכו' בכל כתו מיין בתי' ט"ת מ"ם
שם (מ) וסימן תור ל"ל וכו' ר"ל כי ט"י שמתגלה תור
תתוקין שבהם י"ל לתתון שבו' שמות שבהם תזי בולקין לת
לתתן ממלך שתור שבתיבה ס"ת רתש לריס שלת יהיה סוד
גמלת לתור לתר מלכות שנקראת בשם נר כנולע כי הוא
נתגדם מן בית המלכות והוא ע"ל שכתב בתי' כ' בקדמיתת
תרין לון ונכתר קטיל לון ע"ם מ"ם ותבין : בתלין י"ל
לתתון שהם ג' שמות הנזכר שומתם ומ"ם לעיל בתי' כ"ב
שלומתם בתרין לתתון י"ם סיומן לך כי ג' שמות תלו שבתותן
לכ"ת לתתון וי"ל שנים להתלים כ"ח הם בי"ל יום לקרת
וכדי גרמיז ג"כ של סוד כ"ח לתתון הבתים שב' ילוים
עליונים כמ"ם בתי' י"ט ולתי' כ"ב ע"ב לת בשם
הסימן לכ"ת לתתון בשם לתת בינה שלת הם נחלקים שב'
י"ל וי"ל כדי לרמז ג"כ לכ"ת לתתון הבתים שב' ילוים
עליונים וס' ולתון י"ל פרקין ליל ימינת ויל שמלת ימינת
מרומז בתורה שבכתב ושמלת בתורה שבע"פ ומשום שלת
תקפה לנגעת בכל מרמז של הפ"ת לילים שבל לת של כ"ת

בצפה מפיגים למכף פ"ז אמר אב"ת הפיגים תכולל הכ"ת ב'
ילים מרומו בי"ל פרקין לגופת הכולל ב' ילים וי"ל לגופת
מרומו ג"כ בקרת בי"ל יום דשמת שני שמות בפיגים כמ"ש
בזוהר פ' בשלוחך בר"מ קפקכ"ב ז"ל פשוט דמתון מימינא
לתתן חכמה פשוט שני משמלת לתמן פיגים ובו' ע"ש וז"ש
ומיגון י"ל פירקין בי"ל ימינא וי"ל שמלת וי"ל פרקין
לגופת בי"ל פרקין לגופת מרומו ג"כ בי"ל יום דקרת
ובי"ל בי"ל יום לשמת שני ושמיך עלמו בזה שלמדין :
(מג) ובלזין למ"ב לרמז מ"ם כ"ם לעיל בלילן משער
ממירין ול"ב שבלין שפשם מ"ב ז"ם ויעשו כל חכם ל"ב ל"ב
וי למירין שבחכמה : (מד) תרון לת שבת היה ביום שפשם
נכנס תורת חכם אבא כמ"ם תת"כ בשמיך והשמלן יריעות
שם עשור שם מ"ת נה"ם ושמקום שבו פרשים סיריעות
שפות שמכון היה מלכות שכוללת תומם : (מה) בלע
המשכו לא מפ"ם וכו' עיין בתי' מ"ז שכתב שכינת שתעביל'
גופא למלכא ושמלא מפ"ם הוא בלע שמשכן שבניהם שהיה
בשול מעכו וגוף לו"ת ובת זוגים מוקפים למפ"ם דמיהו
מיטערין בתשפוק יול כמ"ם בתי' זה לקמן על וכי יעכור
תיה שם בתי למ' בת זוגים למפ"ם וכמ"ם בזוהר פ' בראשי'
דף כ"ז על פשוק לא שוב היום שפשם לבלי מעשה לו שזה
כלגלו לא מעכב אלמא לשוב נשר ומיהו שפשה דשכינתא
ואי זכו יתגלי מיהו מזר לון וכו' ע"ש ומוקפם עלה אתמר
עלה מעלמי לכן שם כמו בלע מלה הגוף שייך בם וגם מפ"ם
שלמי שייך שם כמו בלע כי הוא ג"כ נקרא בשם עלה עלה
דשמים לקושל ושו מלה מעלמי כמ"ם בזוהר תלה פ' בלק
עלה מעכמי נסירו להשתקלו דשפרת ממש ועיין בתי' מ"ת
דף כ"ז מ"ם ולוק : (מו) תרון ולתי לב היה ביום לבא
וכה שלב תבון נור לליך כי שלב נור לליך כעני ריתה
ריתה לנשים עליה נור עם שכולל הוא תרון בו בליל לב
נתיבות ומ"ב נקרא ביומ"ב ל"ב שכוללת ל"ב נ"ת : (מז)
זתיבי שבת פירש שבשם עלמה היה ביום שהיה תולת תכם
שפשמה שת כה לבניהם לא שלמין מתרי לגיהם כי בשבת
מתגלה אור פניהם נשמה יום דשם ז' נגדית מן השולם כל
שתלים ישתמרין בשבת לשמת רשם שהיה ביום לקליפ':
זתמי ניהו בי שם בגופת שבת נגלי לב שכבד הוא שולם
שת"ו בערבין לילים לב שם מ"ב בתי' כ' וכבוד תיהו קשרונת
לרחם שם יק לגבי לבת נורת מימים ותי לתו לנשיב ביום
בנפי ריתה שוס אוק לבבת : (מח) ותיהי מבת שמועת
וכו' ר"ל עבדות כי מזבח ס קטורת היה ביום ול"ל שהגבורות
של מלכות שם של מזבח השיון מתחזקות בניהם שהלמת
גבורתיה אל ולכוח לקרוף שכבד שהוא פ"ת שם מ"ם בתי' כ'
ביום מרם היה שם שהות לילים כמ"ם שם נקף ע"ג ומ"ם :
פריהו לשכת שלוש כמ"ם ארב בשם"ך על הפורש שולת
שלוש לשרתים לשבת לשכוב בקרת שלוש בקרת יתשבח
לריחב שקף ז"ת כשוכם ע"ם כן כפולת שלב-פרושם כמשך
ושוכב כמו שכפולת : (מט) מגרשת לתיהו מבתת כי

שמן שוס שמלאם לכן מגורת בלרים שבשם שמן כמות בריתה
כנפי ריתה כגלגם שפרובים שוכבים על הכפורת מסך
שסוכך על הלב נקרא כפרת שלב : (נ) פחורת שבמקדש
לא ליבת כעגלה בגוף כי על השולחן מקריבים ומשלרים
שמלכל כן מקריבים לפני הלב שופרי לשמלכל כי הוא
כמלך וכמו שהלב לשמלכל כן שולחן בלפון · ולת שכינת שתחת
כי היא נקראת בשם ג"ב כמ"ם זה לעיל כמה פעמים :
(נא) כליל שהרוויהא כי ת"ת כולל ימין ושמלל ושיונבתי'
י"ת קף ל"ב מ"ם שם ותבון כתן סיטב ולוק : (נב) תרין
שמכי קשיט כ"ם לרמז בכיאר וכלו שבו קבון שמים כמ"ם
בתי' י"ם קף ל"ם שפיקי מים ושתן ניהו כ"ם לשתקרון
שקחות שמים לכן נרמזו בכיור שסוף שוקת למים : (נג)
ותיהי ל' לשפין לכל חיים כי מלכות היא פני שלם לשרבען
שהיא פנימות ושמשם לכולם כמ"ם בתי' כ"ת קף ס"ת ע"ם
ולת שקשם מ"ם בתי' ג' שאמר כל שתיקוני שמלכות היא
בשול עור לכולם שפשם בשול עשם ובשר וגידין ע"ם היינם
לשרים עור נשר לשיונות שהיא שלבוש ליהו' שכל ביהירה
היא פנימות ושמשם לכולם וזוק : (נד) ל' שמרי שלמת
שם סוד שנת"ם שמשם שתולדים ושתירים ל' שלאכים
שבר"ן : לא כרסיא יקרא היא ביום · (נה) שלין שפוון
שלכיים לשתוך שמותיות שם' עונשות שפה שת"ם בגרון
בוש"ם בשפתיים גיב"ק בשיך לשלל"ת בלשון זשרש"ן בשיניים
וכולם לשתכים ע"י שספתיים ובשם שכללם לבד : (נו)
יתירו שלין מיינין וזהר יותר שכספתיים שבשם שותיום כי
עיינין בשם נקדות תשפה וכמ"ם לעיל ושמלכילים שלין
שתוון יתשירו שלין נקודין לכתרין בשתוון וכולהו נהירין
בעיינין : (נז) ז' גלגלי עינא וכו' ר"ל שם סוד ז' ספירות
ה"ת לשלילות שבשם בסוד ז' גלגלי עינא נוקבא שנקראת בשם
עין ג"ר"ל לעשתי שקר"ל שלה וכמ"ם בריש תי' כ"ת ע"ם ז'
ספירות שתחלל על שמלכיות שבשם בחיי סו' ככבי לכת
כו' ככבי לכת שם סוד סו' ספירות שלמין שתחלל על שמלכו'
שמתירין בשם ונקבעים שם בריקיע ס"ם שסוד בתו' יסוד
לעשיה כמ"ם בתי' י"ח קף ל"ב ע"ת ע"ם ע"ם שם ושמשת
וסירת זו"ל לבריתם שם ג"כ מתירים בז' ספירות לשלילו'
כי נוקבא לבריתם נקרא בשם סירת וירת כי שתשרות
נוקבא לילירם ועשיה נקראים לבנה וסוד כנולה וזו ושיונו
מתירות כשמש וירת פירם כמו שמשמש וסירת שם נהרין
למשה כן סוד ושיונו מתירות למשה : שת תשעה פירוש ז'
ככבי לכת שם שמשת וסירת שם תשמש כמו"ש נקודין
לתולייתא שמתירים בשיונין שמ"י מתירין ז'ככבי לכת ושמש
וירת : (נח) ושת תשה ולבנה וכו' סוד שנשר מבשר סיסד ע"ם
שתחילה שמשמשת וסירת שם ז' ככבי לכת שם תשעה שם
תשה ולבנה שם בכלל ז' ככבי לכת שלש"ם שכ"ל ושז' שתר
כי זה שמשמשת וסירת שתוכר שם סוד זו"ל לבריתם שבשם
שמש וירת כי תפילו תשה ולבנה זו"ל ליליהם שם שקבילנבי
שמש וירת זו"ל לבריתם שתשמשת שבשם למשה שם ומתירין

כשם כי אם שלמטה נקרא נוקבא לגבי עילאין ומ"מ ז' ככבי לכת שבשמים לגבינו נמצא בוודאי הם אינם נכללין בז' ככבי לכת אלא הם עם ז' ככבי לכת הם בחשבון הפעם.

(נט) את עין וכו' הוא נוקבא לחלילות וזהו כלפי לכלה מכלה: (ס) לת מספקלריה דנסרין נחלקי לחדם וכו' היינו דיוקא שמלינו בז"ח שבו אם מ"ם כמנין חדם והוא פלימות נשמתו לפי שמלינו בתורות הבלים הוללים מציינים מלוים מקוטב ופה ממנו כולנו מלורות עתה"פ לת"ק שחלויין משם ס"ג הפלימות שלו שהוא בדיוק שלו ובוודאי כן הוא על"ז בכל הפרלופים החתחונים ונלוא כי בינה היא כתר לז"ת ובחרבן מעמים שמכוונים לנקודין ולחזון וזהו במוזה לטעמי דת כן מלינו לחזון ונקודי דאורייתא: (סא) לכי כנוסה לת כ"פ עינה ועפעפי עינה וכו' כפי ועפעפי עינה הם כ"ם ועפעפי עינה הם שערות הם סוד הדינים שיולדין מהם כי בחי' שערות הם סוד אור חוזר שהוא בסוד דין כמודע והלת גווני עינה הם חג"ת כמ"ש בחי' ל' והת מלמדין לעינה למוקבא כי הם מפעיעים אור קלבא לה ולהסתן פרלוף קומתה הנלנת מהם בחלמ"ו וכולא מחסר בחמש נקודין וכו' כי ה' נקודין חירוק קובוץ לירי חולם קמלא ה' אותיות מלפיהם מלמדים על ה' חג"ת כפי עינה ועפעפי עינה חלת חוני לעינה וה' אותיות מלפין מלמן הם ה' קלוות דנוקבא חג"ת כ"פ שהם (סב) ועליהם אחנור כלעיכם וכו' הם חג"ת כ"פ דנוקבא (סג) כפכם נשיכם וכו' הם חג"ת כ"פ דנוקבא (סד) כח תלמר לבית יעב"ב הם הנקודות אחבר עמהם פסוק כ"פ שהוא בנוקבא שמע ישלל: בכל אתון דבחכמ"ו שהיא בנוקבא ואגיד לבני ישלל הם חלרים אחבר עמהם פסוק כ"ל שהוא בנוקבא: ועכ"ל שהוא יבא בגלות אל יאנד לך נכלם כי הם זיווג לפרקים בשבתות וי"ט ועי' הפסוקים בתורתם מעמים מחזירים ז' ליסוד ולעשה הזיווג על ידם ומתמלא כ"ל מן ל"ך: והמלך שלמה הוא יהוד כמ"ש בחי' ע"פ לך פי"ל וה' נתן הכמה לשלמה לא לחיק בחיי שלום שלם ה' הגם שהיה יבא מבדרכו מימיו כי חזר ו' שהסתלק ממנו (סה) כ"ל כ"ל שמשותיך כ"ל בלייק וכ"ל במלכות נמשך מן ח"ת שהוא שהם וגם יהיה מ"ם בע"ח כי נוקבא זו"ת היא בכעב החום ו"ת ולמטה ות"ת ונחלק נג' שליחים שלים ג' עד החזה וב' שליחים עד סוף ת"ת ונמלא כי שיעור כחר לנוקבא שהוא בח"ת הוא ג' שליחים ת"ת ז"ת ותסל שהם ג' ת"ת נחלק נג' שליחים ג"פ כ"ל מניא לנוקבא ג"פ כ"ל בחורבן נסחלקה ג' כ"ל ממנה ונשאר ב"פ כ"ל שמשותיך תיא הוא כמו שמפתר לת"ח ואמתי כ"ל כ"ל שמשותיך לה שכינתה תחלה לחיסי כ"ל לתחון ליהוד קדמת דבריה וכ"ל שמשותיך תחלה לחיסי כ"ל לתחון ליהוד לטרדיה וז"ש ועל תלין כ"ל ה' תלעמן וכו' עיין בחי' כ"ת לקי כ"ל ט"ב ת"ת שם ע"ז חחין כאן: את ולתי מלכות נקרא את שכולל כ"ב אחיות מ"ת ועד ת': כ"ם חיסי לימת עילאה וכו' שמלא ילאה הפנים לגבינו

המזיק מחמתו ופטור מלשלם מ"ל ל"ל עכ"ל ונמלא לפי"ז דכל מזיק יפה כחו מ"מ בחי' ס"ו ס"ב ליתין פה מכמה טעמים ותחלה כיון כי מיעט עילאה שהיו מתחילה הליחות ממנה היה לפול מכאן כנגד חבונה כמש"כ ול"ל דלימא שהיו מוחין לו"ק ומתלבשין בנ"ה לילין פה ג"כ מ"מ דמבואר על כ"ה לילף מ"ה הם מתבת ונרתק ומ"מ בפ"ב דמכילתין שם ד' פרין כי היכי מו חבוים שם בסוד ה' עילאה ונוקבא ה' תתאה וזוק (סח) כ"ה מיהי שכינת עילאה תמיד ושכר מפרש מצ"ל כ"ה מיהי לימת עילאה ומחן טעם למאי דמיות כיה לבוש דבא נפקי מלריס ופס ג"כ מל כה אמר ה' למלות והכא שוא אמר על המלות הבוים שלאה ובורחים מל מלכות לחזקה בהם ולעטול על יהם (סט) מיהי כ"ה וכו' וה טעם אחר ב' פעמים כ"ה הם ג"ב ולכן נקרא בינה כ"ה (ע) כ"ה כ"ל דאמרית אינן מ"ע מלפין וכו' חוזר לרשא מה אמר לעיל מלרי הכא מ"ע מלפין עשה על מ"ע מחוון כ"ה כ"ל לטעם ישראל ובטבע"ן והרגיש הם זה חולה שבלחה ואין חומר שרומז מ"ע זה על מלרי מטעם כי מטעם היה חולה שבע"פ ואין לו"ע שיחול טעם ישראל שהוא בז"ת חומר שבכתב הינו מטעם מ"ת הם מרמזים ג"כ על נער ישראל שהוא מע"ת היה בן ג"כ מ"ע מלפין עשה ובטן הוא מלרי מטעם ומלרי מה שהוא שבטע"ת ומלרי לעיל מניינא להלכה בעשה לילך וקובה דאמ"ע שהיא מטעם הינו וקובה דמלילות הלכה לוחיות הכלי שבה מתלבשת והיא שפתם לילה כמ"ש כזוהר שוכרתי לעיל לא מטעם לחתא לסוף נער זהיה שפחה לשכינתא ובן מע"ת מלמו מתלבש בזו"ן והוא אבל לו הוא מטעם שני למלך ואבו בניהו מרדכי היהלי מטעם לילך כנוהג לא מטעם למלך שמעת רמיה שלאומטעם אות לשון הינו כמו משעם למלך שבאחד מרלי שהוא היה שני למלך כמו ג"כ דמע"ת הוא מטעם שני למלך לו"ע (עא) לא הלכה לעיל קבלה היא נוקבא לשלות שבו קבלה וכמה שלומשון אות לה וכו' הם עולמות בי"ע לשיהו הנוקבא רבי"ע שהם בסוד הלכות פסוקות כשעולם כל אחת מעולם שלמטה ממנה שילדה בו בסוד הגלות למעלם שלה ומו היא בסוד הלכה מוסיות הכלה ומסוקם כי קודם כשהיא בגלות מו היא נקראת רק בשם פסק כמ"ש בחיקונים תדעם מיהי פסק ופס ו' נקרא פעמ פסק מיהי שכינת' מוליות' דכע"פ קריינן לה עיין בחי' כ"ל לף כ"ה מ"ש שם לתחמר בסון ומלמים אין מספר כי כל מקנם לבי"ע היא כלול מעשר ספירות וכל ספירה אחת ניכ כלול מעשר לעשר שלין מספר ומיין בר"מ פ' פינחס לף רס"ז שכתב ומלמות אין מספר אלין בחולות אחריה דעתיה דמימון אלכות לית לן תיובתן: ומיהי עם כלהו כי היא מתלבשת בבי"ע וכולהו שות כולא ונעלת היא לבריות ואת הלכה בריבי למ"ש בסקלמ' לף ע' לית בריה פתות מחלת הלכה לבריות לא שליחתא

ונעיין בר"מ פ' מפטיר לף קמ"ו שכתב יק"ב יתוב קלופא ברכה לקב"ס ולא שכיחת וכו' ומאן לימיו בקי בהלכה לילים לימיו שכיחת קב"ס מיהו עמיה בגוים לא יו"ז מיהו למעלם לימיו הלכה מסתרת לעטר לימיו נערה ובגוים מתמר הלכה כפלוני מבל הלכה לילך ר"מ מי"ו לימיו דם הלפה למעם מסיני וכו' ובגן לא מל הלכות מתרין מחמר רבות בעוה"ז ואת עניה מל הלכה לילך מחמר וכו' עכ"ל (עב) ומלילוקי סרבים וכו' שמתקנים ומלילוקי המלכו' שנקרות רבים יהיו כבנים לילם לעולמות אין מספר לכבים שאין להם מספר : שהיה מת מלכות כי שהם שבת"ם הם במלכות עיין בחי' י"ח מ"ם ובפי' ו' שבלף קמ"ג ע"ג ע"ם (עג) לכל מסכת שמרומיתא כי סמסכת יוצלו ממנה למה במלכה שיש לה כמה נערות כי בל מסכת יוצלו לשלילות לכן תמר זכתה היו ושיקר שם מטרוניתא הוא במלכות ורומז למ"ם סרב שלריך למוד הלכה ע"פ הסוד שהוא קבלה ואז יזכה למטרוניתא מבל פעם הוא עולמות למטרוניתא (עד) ולמיזל לה זכו' בהלכה ישמה לה הליכה לבני בעלה וקבלה כפי הסוד למשוי לה קבלה בלהודאי : שהיה בתחי כמ"ש רז"ל בתחי בימי משה רבך ולא קבלני ותמר שם אין פניך סולכים וכו' אלא מטרוניתא בעלמה (עה) מלי ביחיל וכו' וביאורו הוא כמו שמפרש הוא בעלמו לח"כ בסמוך ולא במרכבה ביחיל בנין ליחול לית ליה שמולליהו מע"ם וכו' וביאור מוכן המנין הלבר סיעב הוא ע"ם מ"ש בר"מ פ' מפטיר לף קי"ח ז"ל הכא שכיחת תמ"ן לתיבי לקבל שמר נסורין דבריהם כשמחת תלי גופא לקבל קב"ה תקינת כגופא שבל כולא תל הכא גיפא ובשמחת כולא חל מה ללאו תבי בבר לא לגופא ומחתים בערולת לא תתר ולא שבל וכו' ע"ם ו"ג כאן תל"ב ולא תיהו רוח לתיהו קב"ה לעילא חל בשכינתא תבל מע"ם הוא כמו נוף להמה שאין לה שיתוף עם הגוף המוסרי כך יחולת של עולם הקבה ז"ת פגם"מתלבש במע"ם אין לו שיתוף עמו ובזה מרכיבין בל תלגין עלאין וכו' כי במע"ם מתלבש בו מלכות יסוד ת"ת בינה כמ"ם בתחי' ל"ג לף ס"ל לא מע"ם לזומין מחבת בזה ע"מולת למתימת ולזומין לזיון ולזומין שכיחת מלאם ולזומין שכיחת תחתה ע"ם (עו) משמיה לף ומימה כי הקלופה הוא בימולת אבל הקליפות הם בערולת כי סילוק לזכר שאין בו בתי' יסוד נסול תל תחר מחזרם כמ"ש בזוהר פ' מפטיר לף ק"ג ע"ג ובפ' ברחשית לף כ"ל ע"ב שבתב ז"ל ובזה שמית ומרעה בתריה על תוסו ולית תמן יסולה לתיהו ברית לשמיך לון לבן לא יהיה בניהם יסול שלשה ע"י יסוד כי סירס לזכר תלת בשמים בערולת בשר מעשה ברשעים שאינו בשנים בערולת תלת בימולת תחת בקשתה זה למאי תליתא בניהו לא מתקריבן בהן וכו'

ואפי' בח"ל ל"ד מימרא מיבעי ליה גבי הפאל
גוריאל ול' משמעות אין משמיע לה מימרא דגופא
מע"ט נחית עלייהו מימרא וס"מ משמעות מוכח דלגו ל'
מגלגלים לל' דקדושה שהם משרתים של יום"ט ותלו משרתי
ס"ם שהם ערוות ע"כ לריך שיהיו לוקח הם בשני בפירוש
מיתפרשי כל חיעלי מון (עז) למתחא במע"ט משמע דיש
כי מע"ט הוא כנ"ל מדי חלל ז"ל נשמתים ובגוף ית מעוה
מפשמה שמת ח"ו שתי רשויות כי רחה מע"ט שהיא מעוה
ודחה יוסב כמ"ש בגמ' לפל"כ ס"ש עלוי מורה ל' שהות מלאך
ולפ"ז בו שתי רשויות ע"כ כי רחה שהות מעוה ומעט"כ
הוא במעלה רחה של מיכאל מעלה ו"ש ובגין לה תמר
על תיירני בו כי שמי בקרבו אבל הוא מלאך ושמר על תשירני בו מע"פ
שהרא בו במעלה רחה עליכל מלאכי מעלה (עח) ובגין
לשהיה שמה ביפה כלי שלא יכילוה מחכים ית בעבד טוב
לילה מיטטרון בחוספתא יו"ל שם"ת בת זוגיה למע"ט (פ)
לה נפקה ברחת בהאי עבדא כשפחה שמכניסה את העבד
מלא קב"ה מכניסה בבת מלכים בחירו לחורייתא לעמא
ושין בקי' ו' שמור כל התיקונים שכתב שם כמ"ש בתלכוז"ו
מוסיף בסמוכות ליהו"ה - מלפן יהו"ה בח"ת ב"ש : שם
המרכבה לה יהו"ה י' פני שור ו' נשר ה' אדם
כיוון לה מלחים ר"ל כיוון גי' מלחים שהי"ה תיהו יה"ו ר"ל
שהי"ה גי' יה"ו ויש"ג הוא כללה לשים שלרין וכן ל"ל יה"ו
בתקל הו"י בגבורה וי"ה ת"ת יו"ד נלח הי"ן הוד והי"
יסוד וכן הוא בסוד הלולב כמ"ש בשה"כ וכלל מקום סוד
ו' קלוות כן הוא ופשיט : בני חיי ומזוני מהמזלא מהפשטא
לחל"ה ומ"ש מכמה חיי ופ"י בניה מזוני ואמר בסוד לחתא
כי הוא רחיים למטה בערך נלח שהות רכב למעלה (פא)
לחתן מתערבין וכן' כל ו' קלוות מורילין השפעת לו כלי
להוליכם למלכות וכו מתערבין כי בהפיסה נמשכת מכולם
בשלמ עץ חיים פירוש עץ היונק מכחיים שהוא חכמה ו"ש
ואיהי מרכבה לחכמה ומתנה לקחה החיים כי והחתן תחיה
במלים (פב) י"ה לב' זמנין וכו' פירוש ל"ב חלהים יש
בשם ל"ב י"ש ונשתר אלא כי שם י"ה הוא בחכמה ל"ב פעמי'
שם לב' נחיבות חכמה שהשפיע תחת בניהם ובשם נעשית
שם חלהים וזה י"ה עם ע' הוא תי"ה כמ"ש בחי' ל' לף
ל"ב י' תמירן ולב' שבילן כולהו תליינן תי"ה וכו' חולף י"ה
חולף ני' תי"ה ופירש שם תי"ה ע' כתר י"ה חכמה ותלו לב'
שבילין שקבלה בינה תליין מן כתר וחכמה שהם תי"ה כי
חכמה קבלתם מכתר ת"ש כמן תימלבב' ונחיבות חלק מהיכן
בחו לבינה ע' עם י"ה נתחדר כתר עם חכמה ונעשה תי"ה
כי מכתר בחו לחכמה וזהו שכשעולה מלכות לכתר נואים
חלים המלחים תי"ה מקום כבודו לרמז שחיבת תי"ה
נתמרים על הכתר כי הוא ע' משפיע בחכמ' שהיא י"ה ונעשה
תי"ה (פג) ניגון סיכלין ר"ל בינה קשיא גחתא לעלין חכמה
לה"ב מנהיגה בבת מלכים בחירו לחורייתא לעמא
ושין בקי' ו' שמור כל התיקונים שכתב שם כמ"ש בתלכוז"ו
מוסיף בסמוכות ליהו"ה - מלפן יהו"ה בח"ת ב"ש : שם
המרכבה לה יהו"ה י' פני שור ו' נשר ה' אדם
כיוון לה מלחים ר"ל כיוון גי' מלחים שהי"ה תיהו יה"ו ר"ל
שהי"ה גי' יה"ו ויש"ג הוא כללה לשים שלרין וכן ל"ל יה"ו
בתקל הו"י בגבורה וי"ה ת"ת יו"ד נלח הי"ן הוד והי"
יסוד וכן הוא בסוד הלולב כמ"ש בשה"כ וכלל מקום סוד
ו' קלוות כן הוא ופשיט : בני חיי ומזוני מהמזלא מהפשטא
לחל"ה ומ"ש מכמה חיי ופ"י בניה מזוני ואמר בסוד לחתא
כי הוא רחיים למטה בערך נלח שהות רכב למעלה (פג)
לחתן מתערבין וכן' כל ו' קלוות מורילין השפעת לו כלי
להוליכם למלכות וכו מתערבין כי בהפיסה נמשכת מכולם
בשלמ עץ חיים פירוש עץ היונק מכחיים שהוא חכמה ו"ש
ואיהי מרכבה לחכמה ומתנה לקחה החיים כי והחתן תחיה
במלים (פב) י"ה לב' זמנין וכו' פירוש ל"ב חלהים יש
בשם ל"ב י"ש ונשתר אלא כי שם י"ה הוא בחכמה ל"ב פעמי'
שם לב' נחיבות חכמה שהשפיע תחת בניהם ובשם נעשית
שם חלהים וזה י"ה עם ע' הוא תי"ה כמ"ש בחי' ל' לף
ל"ב י' תמירן ולב' שבילן כולהו תליינן תי"ה וכו' חולף י"ה
חולף ני' תי"ה ופירש שם תי"ה ע' כתר י"ה חכמה ותלו לב'
שבילין שקבלה בינה תליין מן כתר וחכמה שהם תי"ה כי
חכמה קבלתם מכתר ת"ש כמן תימלבב' ונחיבות חלק מהיכן
בחו לבינה ע' עם י"ה נתחדר כתר עם חכמה ונעשה תי"ה
כי מכתר בחו לחכמה וזהו שכשעולה מלכות לכתר נואים
חלים המלחים תי"ה מקום כבודו לרמז שחיבת תי"ה
נתמרים על הכתר כי הוא ע' משפיע בחכמ' שהיא י"ה ונעשה
תי"ה (פג) ניגון סיכלין ר"ל בינה קשיא גחתא לעלין חכמה

אחת ימי ליה ליומי מסתין והוה ויהי למשתי עימה מזל
למייתי כוכבית והיה מתכתה בתן לתחי מחכתה וכו' כמ"ש
ע"ש: (פז) לכן סליק ל' יום לעילא וכן' רומז לחו"ד
מכאחר שהיא ל' של סו"ל כשעולה למעלה בכחר וכשהיא
במקומה למטה ומחזרת פניה תן מ"מ הויים לבו"ל
מחוך לה: (פח) ב' היכלות לנקודה עיקרית ב' בינה
ביכל לחכמה שהיא נקודה בהיכלה: גב לילה הוא כמו ו'
עורם פתח כי ים ב' גגין וחד לחיל לון הוא מהמלעי והגג
בחחתון רומז לו"ה בנקודת שמים ו"ם מוסב שמים כיריעה:
(פט) ואיהו ו' דמכסי וכו' לשיל אמר כי ה' יש לה ו'
למעלה ו' למטה ו' בחמצע ו' זו מחכסיית על ו' מלינוסף
ותחתונה וכשהנקודה בחמצע כמו שורק ו' הוא מכסיית
על חמליחא ואחת הנקודה היא מלכות שפעמים היא
עליונה עליו כמו שמרה ופעמים תחתיו ככסא ופעמים
בחמצעת כובע החוא ובכל מקום שהיא מכסה ומגין
עליה ומ"ש כגוונא דא ו"ל שפעמים הנקודה עליו כמו
חולם פעמים למטה כמו חירק או בחמצע כמו שורק ולכ"ש
ב' חיינו בן גג החחתון הוא כמו פתח והחמלעי המחברים
הוא קלר כמו נקודה על פתח ולגבי גג מלינון הנקודה למטה
ממנו גם לג"א ח' חייבו בך ו' למעלה ו' למטה ומה ו'
שבחמצע עומדת ביניהם והנקודה בחמצע חיינה שורק כי
ידוע מהלכי ז"ל כי קולם חמה לחלה"ר היא כחיבת החלף
ישר כזה ובחמה חלה"ר נחמקם הוא ונעשה חלף כזה
א וכל ח' מיוחד לריך לחתן חמהו על חלה"ר ומ"ם מחרי
חלים הוא ח' ישר: (צ) חרין ימלות לחת צ
חיינו לרי כי אמר חרין ימלות ח' סם כמו חולם וחיריק
אמר חרין ל"ל חו לע' סמם סויים סם לרי וכלל נמשך
למ"ם לנסוף כי כל החמור מרוקם בכרסיית שהיא בינה
כי הוא לליק הוא בבינה כמ"ש בקדמת ספר הזוהר לף ג'
על הוא לליק ז"ל כ' חיהי הוא ו' למעת קדמת רכיב עלם
ומחחתר בסלה וכו' ע"ש ועיין במקדש מלך מ"ש שם ומ"ש
חרין בחחין לל' חיינו חרין לע' כי עין הוא בכחר בסוף
וכל עין לך מלפף כמ"ש חח"כ לקמן: ע' חיה לב וכו' כי
הוא ס' ג"כ בבינה שכולל בחיכלה שורק ג' קווים לחג"ת
וג"כ בה מרומז ע' נקודין שבע' ספירות ז"ת שיש ממנה כי
במלכות חין לה שום נקודה כמ"ש בחני ע' לף קכ"ח ע"ב
וז"ם ואיהו סגל וכו' שורק חולם חיריק שורק ס' כי שורק
הוי ג' נקודין שהם קבל שלימין זו על גבי זו כי בחיקונים
בכל מקום קורא לקבוץ שורק וכמ"ש חח"כ בעלמו בסמוך
עיין בחי' ע: (צב) ז' בריחת לילה חולם פירוש ז' שבחין
הוא כשנוסף נקודת חולם עם ו' נעשית ז' ומפרש כי
הנקודות חולם חיריק שורק הם הנקודה לחחת רק שהנקודה
מלגבו עם תעשה בחולה נעשה שורק ואם תעשה
חולם למעה בחות ו' שלמה חחזור חות לג' והוא מ"ש חי'
כמו שהוא בחות ו' שלמה חחזור חות לג' והוא מ"ש חי'
ס' לפ ט"ז ג' ו"ל חולם לעילא מן ו' לחתבילא ז' חירק
לח חחתבילא זו"ג גימל שורק בחלטיחא וכו"ע מ"ש
(צג) חרין נקודין לחת ח' חיינן לרי חיינו חלף חיבה יוי
הקודם חטת חלם"ר וזהו ואיהו בדיוקא חחרת. ומח"ש
מפרש ח' כגון י' לעילא ו' בחמליחא ל' לחחת וכו' כי לעיל
אמר ס"ת הוא י' לעילא ו' בחמליחא ומה אמר
כיצד לורות חלף שהוא כגון לעילא ו' בחמליחא ל' לחחת
וגם ח' הוא רק בלרה ק"ל לא לעילא קולא לחחת קולא
בחמל פחח במקום ו' חיים קולא קלים בעלמא ומן יהים
כלשון סגול חו חורק ג' נקודות זו של גבי זו: ו' חיה לרגין
לכאריה וכו' עיין בחי' י"ח מ"ש שם ע"ז ובחבין כלן
(צל) לחחתון לחוריית חחמר בהון חין מוקדם ומחוחר
בחורים ר"ל שהוא מפרש למ"ש ו' חפירות לז"ח שכל חחד
כולל מי' שהם שבים נקלים בשם גלגלי לכרסיות ועל זה
חמר כי החוים שבכחב הנוף ז"ח חחלדגם מחורות חוחיות
החורים חין מוקדם ומחוחר בו בחחיות מגלגלין בו שעולין
וורדין בו כמו גלגלי שעגלה שעלים ומכוך הכסא ממקום
למקום והם מהגלגלים ממעה למעלה ומלמעלה למטה
ועשה הלשון כי החוחיות שהיו מחחילה כל ח' בכרסיית
בבינה במקומו הילוי לו מחפך חת"כ כז"ח בחוחם
המחפך מעליון לחחתון ומחחתון לעליון וזהו מבל בכרסי'
כולהו מחחקנן כלקח יחות: (לה) להוה לון שכל
לע עלע קדם מלכח כל חד של חיקונים וכו' עיין בהקדמת
הזוהר לף ג' ופרים פ' ויגע שכחב שם כי כל החוחיו' וכללו
לרך חשרש למפרע קמי הקב"ה ושעין כל חחד כשעה שלו
שרחוי לבררות בו העולם והשע' הוא שחחילה עלה במחשב'
לבררות העולם במלח שהיא סוד חור החוזר למפרע
ע"כ עלו כולם למפרע ולו נלחו כולם מטעם החמור שם
רק ב' חמר ב' בריה וולחי דך חיברי מלמח ונע שכבית
העולם רק בב' כי וולחי בית ס' חור עולמים עוה"ב כי'
ועש"ו ב"ה חלע כשאמ' כ"שיחוקיה מלה"ר עה מלה"ר לבחית
בשם עולם חו חזורו ועלו חחזון ליכנס בכרכין סוד חמר
הוער מל"ר ונלחו שחר חוחיות שע"ל ס' ונחחברה ס' שבם
נבר ח עה"י עם ב' והגה שפשכנסו חו למפרע נלחה ס'
כמ"ש שם בו בר' לי לך לשחת חקיק בשני שהוא רחשית
גמורים שהם כשחזרו נכנסו בכרכין לע נלחה ס' ונחחברה
עם ב' ומ"ש חעלו חחזון כשרכין היינו קלחה במ"ש
ומניחה בכרכין ולע כולם כי כשעלו למפרע עלו כולם על
ב' חבל בכרכין עד י"ם כי ב"ם חור עולמים: (לו)
לע בשי קב"ה וכו' ר"ל נחות ב' לבד לחוחיות שלמפרע חו
בם לבד לחוחיות כשרכין חלע נחחברו שניהם ביחד ושחף
נון בימינה ושמחלה וכו' פ"ל שיחף עם חוחיות ב' וס' עבשם
עיקר ספריחם היחה חחר חוחיות שהם רומזים על מל"ה
ומל"ר גמורים וז"ם נשל ח"ב מכרכין וכלל חחר מכפרע
וכו': (לז) ומיונן מב"י חל"ר כי חב"י חמר בינו נשם כל

כל חי כדי לתת חיים וקיום לנבראים שלרבו מבי מכמלרן
תפ"ר סוף סורים שבת ירמה רמעית חכמה ירמת ס' בדין
סוף עיזרו בסם כי סם לא כריתי יום ולילה יקרב העולם
זמקוב שבת בכל הסורים ומה מין ירמה מין מלה ולכן סיו
תפ"ר-בדין ולמופרע ומתף בסון סוף י' מן שמים סוף י'
היא תכמה כי כולם בתכמ'עזים ומבן בחכמה כמולע שהית
סוף ס' מרומו ביול ול' ליול סוף ס' וזהו בגין ליתקיים בגיגה
כי קיום הבנין תלוי והבריתה יהיו בשתר סותיות (לח)
תלת בתת ב' וכו' שמעיד למה תלוי סוף ב' ברתת מתתר
שמולרכו להיות עמה סותיו'רתתי' ומתר כי בגייתת לירושלי'
בם יהיה וכשיבוא כתלו לו נברת העולם ול"ג תרב בית ת'
כי על תורבנית ב' קתי והוא ט"ס ומתת וכומלתתי בספר
מגב (לט) נהירין בית בב"ס שיבה ומע"ב לתתר סית ת'
כי ס' תור שכתב בברתתית סם ס' תסלים יהי'תוף הוא תסל
ת' שמיר תן כתר זל"ת שהוא סות ת' לתסלו שהוא תור
עכ"ל תור לילים של תכתר זל"ת שהוא ת' נמתך לו תן ב'
בינם לנברת בית בם' נסורין שלם שהית ס' נתנם לכתר ס'
גסורין ליתנם לתב"ת כ"ס זו"ת: ג' עמולת לשמיך בית
פירוש ג' רומו ליסול כי סות כמו ו' קשתם יולת מסוף ו'
גלולם שהוא ח"ת ויסול סומך למלכות בגלוח שסח"ת שלם
למשלה ונפסק זיווגו ז"ס ת' שמיך לב' כתר תו תכמה נסיר
לניהאובינם נסיר ליסול ויסול שהוא ג' גמל חסד עם ל'
שהוא מלכות (מ) ובמתי ג' פירוש שלת גם יסול הוא ליח
ליח מדיליה כי ס' תסלים סם בתב"ת כ"ס ויסיל אין לו
ובמתי ינמול חסד עמה: ג' תיבי גלגל רומז שכל שפע תב"ת
כ"ס מתגלגל ויבא תלין כי לכן נקרא כל ס' תסלים כל ת'
כלול מעשר והוא מקבל כלולות כולם ובא כל תתוון מתגלגלין
וכן' כי גוף הספירות נקרא מלוחות סתורים ומתחיל מן
יהוה גלולי זשב שהם ת"ג לבסון שרי תוריחת ב' ובהם ו'
פרקים ג' בכל יל בתרי ידין שם והם כלליה ת"ת שהוא
בתמלע ביהשם ו' שית תתוון פרשתית ועליה תתמר ועליה
על ת"ת מתמר ויבא ריאתים לן לתת ו' כגד כי רתמית בכל
תקום סית תכמה מ"מ סת ידוע כי יסד תבא מתפשע בז"ת
ומבריח בו עד יסוד ז"ת שהוא תת ו' ויסול תבא ס"ת שורש
תשה כולע וזהו כי שם תלקת מקיקק סתוו כמ"ס בתיי כ"ת
לק כ"ל ע"ב ותבא נקיק בליק וכו' כי שם הלקת מקיקק
סתון (ג) ל' לתת סבית לירושלים שהית תלכות ו' שהוא
ס"ת שמולת לשמיך לתת בבית ע"י יסול גם הוא ו'
זעירא (ג) לתת לחרין תרשין כ"ס נקרא שערי לתת כי
לתת שהית תלכות יש לה ב' שערים סתוכים תן לה וסית
שלת סהוברת על שניהם (ד) ובגין לע סית לה תרין
בגין לתת כמי' תעלה גר עליון הוד גר שהי בתת ו' לתיתון ו'
פרקין פירש נקרא ל' בשביל בתת ו' שתין לה בשפעת ס"ג
לתיתון ו' פרקין תו תיבי לתת וזהו לתותי (ה) ותת ל'
תיבי לרושת תלת בשוד שם תרין תמין והוא ורוע שמתל
תשה שמולת לתת בשוד תפילין של יד כגולע וגם תין לה רת
שוד לרושת תלת שבת ב' שתין שוד לשת ק"ל שלם ס'עבורות

(ו) ס' שלימו כשנעשים ס' סופי שבשפעת מתרין לריעין
וגו פת והיא פרקופשלם כולנת תב"ת וכ"ם נס"י שסם למעט
מתב"ת (ז) ו' יקולת שלימו לתת ל' פירוש רגל ס' שהוסף
על ל' ונעשים ס' זס סורים יקולת שלימו לתת ל' שפיתם
לנה נשלמם עם ו' שהוא ת"ת ונתיתם עמו (ח) לתיהו
ז' ז"ת הוא ז' תב"ת נהי"ם כלילי"ן תות ז' היא ו' עם י'
על רתשם ורומז על ז"ת שמתיר בו תבת שהוא י' כי מוסין
לתבת מתלבשין בתימת וגי"ו לתו"ת סם מתלבשים בו"ת
וזהו ובב"ל תיהו זכור מסמרת לס' מלאם וכו' כי כתו"ת בין
תימת וברתת והוא בריח סחיכון מתברש כי מקבל מביגה
ומריך במלכות תו הוא נקרא זכור ושמור בדיבור תתל כי
שניהם בו בינה ומלכות (ט) תית לס ג' גגין כי פירושן
ל' תרין גגין מתוברים וכן ת' ג' מתוברים תבל ס' תיהם ב'
גגין כי רגלה הוא ו' בפני עלמו תבל ת' סם ב' ווין
שוין ביסוד גי' ת"י (י) תלמין סבין בית' יסוד הוא
ת' לליק כי סוב והוא ספירת תצימי מעילה לתתת מכתר
ותות ת' סמוכים עם ס' שהוא תות טוב כי ת' היא תכמה
ספירת חמישית מתחת למילה מיס"ד סיורדת תתכמ' על כן
כי יסוד תבא מתארך ומגיע עד יסוד ז"ת ויסוד תות ט'
מוכבת על תות ת' יסוד תבא וזהו לתיהי סחוד לס ע"ל
תלמת תבא ולתי מתתן קא תגיה תן היסוד שהוא ט' תות
סוב (יא) ת' תסמרת לתת ת' פירוש תכמה יתלה תן כתר
שהוא קונו של י' וכתר הוא ת' ספירה עשירית וכו' תלכות
עשירית סתיבה כי לוקחת עשירית שלם כל הספירות בת'
תלכיותם ובב"ל תעשרון חד תי' כמ"ם בחי' כ' קף ת"ז ת"ת
ע"ם ת"ס:כל נסיח ת' לגבה כמ"ם שיסוד תבא תגיע היסוד
ז"ת ונעשית במלכו' ותו תתעבידת ת"י (יב) ותת י' כל סלקת
בכ' שהית כתר נקרא על שם כתר ס' תלהיתו תו"ת תפורש
בסם"כ בכתר תוסף של שבת ושם כתב שעולם בכתר לתו"ת
ושובת בת"ת קף ל"ו ת' (יג) חלת תבין לתיתוקדום כת"ת
בסם"כ קדום ת' יכוין כי קו יתין לתלכות עולם בתסל בקדום
שני קו שתלל בגבורה בקדום ג' קו תתלעני בת"ת וב' תבין
סס חב"ת ל'ויון ום והשם סלם תלך תלה וכו'ר"ל ז"ת נקרי
בשם כלם ברתשו תניע בניהם ורגליו תולך בתלכות בהוא
תולם כי נקידת חולם הוא בת"ת והוא כתו תות ל' שעולת
על כל תתוון כך ע"י עולם תסוקב לתעלה ולתעתים ע"י
סית יורדת לתטה ותלתכי תלהים רתוזים בת' עולים ב"ל
בשעולם תסוקב בסולם תסוכר ים גם לתלתכים שלה עליה
ויורדים בו: בפלה היא יורדים עתה עיין בתי' י"ב קף כ"ל
ובריש תי' כ"ן תבל בם' תות ם'תורם על שלם שבו עליתה
כתו שתות ל' תורם על נפילה (יל) בגין לתיהו שהם ל"ל
תיבי ג' שלה ולגירסת הספרים שהם כי תז בתרתם שהם
סורם זתן עליתה תז: לשלקת בל' בזיהר פ' ויתרו קף ל"ב
ע"ב תתר ל' תגדלת לשפיכת בתורת וסית בילה
שפורם יסוד שלה בתויר ח"ת ז"ת שתלובם בו והית סול
תלך השולם וזהו לתלך ולתי בתת ל' בגליק ולשקט כי ב'

מלחות י"ם שהם מ"ג יחוספו על לקח שפיית עתה זיוויסיו
לקיק ולקפה י' תכמת ביסול ה' בינם במלכות ויהיו רחמים
(מו) קול יעקב ה' חיות יתירו בסג"ת כ"ה ויתחברו ק"ל
עם ו' שהם יעקב ויהיו קול : רחמון לעיון סיבת להגיל
הגלולם יאמר הכם כמ"ס בר"מ פ' פנחס דף רל"ו גמר
להקימם לכ' כמ"ס בר"מ פ' פנחס דף רמ"ו ב' ובכי מתערב
שלם עם מסיח בן לוד ומסיח בן יוסף בינה שלשלת בתרוייהו
וכו' דהכי מתקשרין חרין מסיחין בר"מ נב' מבחן בגלותא
בתרתם וגם פע"ב שערים בפ' המנוח מסכת שבת ק' קלוש
ר' רשע שמות רחמון מלמוני לע"ל ישבר ק' לקוס שנעץ
גבריא בים ויהיה הכם כמ"ש בר"מ פ' פנחס דף רל"ב גמר

מיח קוס יחבר רגל קויף מן קוס ויעחמר הכם מיל הכם ס"
מלהים בחזק יבא רחמון לציון הכם לירושלים מבשר אתן
ע"ם ואבן ירושלים מבשר אתן זמומם קולם ביחתם יקדים
המבשר לומר עד זמן זה כך וכך ימים יבואו (טז) ס' בם
שלום ורחוק שנתקרב חכמה נקרא מרחוק ס' ורחם ואו
יתקרב לה כמ"ש לעיל כל נקיה ת' לגבה שהיא חכמה ע"כ
על ק"ק בחי כ"ק ע"ב תרי שלמת חד בעמולא
למעלייתא וחד בלילא דעליון מחמר שלום שלום לרחוק
ולקרוב וכו' לקיק קרוב לה וכו' ס"ק (יח) חס עוינך כי
בהם יהושלים ס' בנין קיים לעולמים ·

הקדמה אחרת לבאור ע' אנפין דבראשית

אמר המחבר רמוי לכל מעיין לדקדק למה קדם הרשב"י ז"ל ס"ה לחיבר הזה תיקונו הזוהר כי בשלמת להפלי
הזוהר מלמדינו מחמת מפורש בר"מ פ' נשא שחמר ר"מ להרשב"י על פסוק והמשכילים יזהירו בזיהר
הרקיע בהלי תכורת לילך לחיבו ספר הזוהר מן הזורח לחיות עלמה תבוחה וכו' ס"ע ועיין ג"כ בר"מ פ' בהעלותך
ובחיבם כי הזוהר הוא מזהיר ומאיר בכל הפרטים החורים ומלחת ס"כלי שם"י זה יחעוררו בני הלם לעסוק בלימוד
ויודעו חת הדרך חשר ילכו בו המוגם מהר ילכו בו לעשות מבוחת חת ס' על חמיתית ולח לזולתו כמ"ש בהקדמה
שלי ומה ע"י זה סיבות לתבוחה שלימה בלב ס' מה יפחתו
כ' בערי בינה לגמול חותה כמו בילדות מלרים בסם ד כימי לחלך חחרן מלרים חרחה ל"פלחות כי בכל חלוי בתבוחה
בבינה שנקרחת תבוחה חלילה לחיי כמ"ש ובינו ובין בחול וס"ם בינו ומה ש"ב ורפח לו' לבינה חחר לחיחו
הרחבון בסול חיש ס"ם ס"ה חיסים נמלח שם ספר הזוהר עלמו וחבלו לן חעמו כמ"ש חבל שם חקוני זוהר ח"ם וב"ל
בחופן זה ס"ם ח"ו בחי' ו' שחחר כל ע' חקוים ז"ל בנין לבבלוחת קלחחת לח סוס יסיד לם בעלה לחיסי חורייחת
חירו לילה לח יפקח לם בח חרין ונפקח בחפזון כעבלת לבבך חרבנים ולח חית לם שער חירו חבל בפורקנא בחרייחת
לחית לם בעלם לחיסו בן חורין לח חלח בחפזון ולח חלח כעבדים לחחמר בהן חעבדים היום לפרעה במלרים חלח חפזון
בח חורין וכו' ח"ב ח"ב ס"ם ע"ו בסם בילדי בילורי ח"ו חשם ספר חבל חברכם כי ע"ב לבים לחבות כל התורה כולם
ספרי מיחיסם של חבוחינו במלרים לח פסקם יסיבם מסם כמ"ם רז"ל בחסכת יומח פרק ג' ח"ח לח בים להם רק הגלות
ומיקר המילות הוח ע"י הקבלה ורז' חורייחת כמ"ם בחי' ל' ובחי' ח"ב ע"ב וכמ"ש בהקדמה מחחר חקם פ' יחרו והטעם
כי הגלות החורם הם בסול ו"ם של הם בוים ושלות החורם הם בסול י"ם של הם סוים בסול הסחרית לה' וה"גלות
לנו כי חוחיות י"ם של הם סוים הם בסול חכמה ובינה שהם מחלבשים בז"ו לעשות להם מ חין לגלות ובשלות החורם
חיחרין חו"ח להמשך השותין לזו"ג ולח יהיה הם בוים בשלימת כי כשחין עוסקין בשלות החורם רק בגלות לח בח
שהם מחלים חילות חין בהם כח גחיר בוים בשלימת הילות ומחקים כרחוי חסקין בשלות רק בגלות
חמיד הם בחרבנות ובזהר קורח שהם גילות לחיד ורע. חיין בזוהר פ' כי חלח ובח"ח חם שפירש הם חבל הסיסין
ג"כ בה לות חמיד חחר שהם גורמין שחגלים חטחיין לזו"ג כשעל ילה וכעפים ומסחלקים חקליפות חן הקדושה לח הם
יכולין ג"כ לבחר הטוב חן הרע לגחרי לשלות חל חגילות חקליפות לחגילות ולח יהיה בלע המיח לנלח כמ"ש זה הטעין
בח"ו כ"ק דף ס"ה ע"ב וכן מטעם זה מפני נומר קרח רשב"י שמו חיקוני זוהר בדי לגלות לנו כי ע"י זוהרח יבינה
חיתגלם לנו ע"י זוהר חלל פעיניות סחורם סיהם עסקין ג"כ בפנימות שלות החורם חלח יהי' חיקון כרחוי לגמלי
להשלות

דקדמה אחרת לבי׳אור ע׳ אנפין דבר־אשית

תיקון י (ג) לית בבא ר"ל ר"ת של ברישית ברא אלהים (ב) על שור על תמור לית בבא קמא כי התחילה ברבא תבות הנוקדין ברישון שור ושבני כור ועפ"ז שמה שור לן תמור על שלמה לית בבא מציעא שייך תוקדין בטעמים על כל תבלה תשני כי הוא זה לית בבא בתרא כי הוא זה הוא מוסב במקלת שים שם כמ"ש רז"ל ונמצא שניהם מוקפים שם כמו שהתחילה בבא בתרא משותפין וכמ"ש כתוב בזוהר פ' בלק לך קל"ח ע"ב ע"ש מלת שמש כתב בזוהר על שור על תמור על שם לית בבא קמא לפני הוא בעמון מילין ר"ל כי שם הוא ג"כ מבעי שכתב בבא קמא על שלמה לית בבא מציעא וכו' וכתן תמר על שם על שלמה לית בבא מציעא וק"ש לייחב שם שניהם כתן משם וגם לית מסמע על שם לבבא מציעא וג"ל כי לריך תחילה להבין כתן סו"ל המעין הלבר מ"ש שבר"ת ברישית ברא אלהים הוא מרומז בבא ופירוש תלת בבא שהם מרומזים בג' אלפין של ברישית ברא אלהים וסוד העניין ג"ל כך כי ג' דשמות הק' הם בסוד בבא קמא וג' אמצעיות מג"ת הם בסוד בבא מציעא ותלתא אחרונו' נה"י הם בסוד בבא בתרא ומיינו כי ג' הק' הם מרומזים בפסוק על כל דבר פשע על שור על תמור לעת שבו שורש נשמות ישראל מהו"ג דלעת הוא על כל דבר פשע כשישראל מישתעין זו פוגמין בשרשיהם דלעת ואז הם מסיח שפע להם נהפך הוא לפשע אותיות זה כזה בינם על שור הוא שורש לשור שבמרכבה כי פני השור מהשמאל מלך קו הגבורה מכאן על תמור כי הוא נמיל ממעלה למטרים עליה כתמול דשום כולם בהכאה עזיזת וסם מרומזים בתיבת ברישית דית רפש בינם חכמה ודעת הוא נכלל מהם שהוא כולל שניהם כתחד ו"ג מח"כ ואית שור ואית שור וכו' ואלף של תיבת ברישית הוא מרמז על ג"ר כי יש ג' אי ג' יודין הם ח"ב ודעת ו' הוא בחמלעה וג' אמצעיות הג"ת הם על שם על שלמה בסוד שם לבית תבות שלשה נלון המקשרות כמ"ש בזוהר פ' ויצא דף קסח ע"ב וקס"ב ע"ש ע"ש וחבין על שם מה רומז למלכות שהיא שלמה לבוא שהם מתעטף הקב"ה ובסוד בקר תמרך לך ואלפה כמ"ש בזוהר פ' בלק דף ר"ל ע"ב ע"ש ומודע כי מלכות היא רביעיתם לכל תלת ובדיעתם לבית כמ"ש בהקדמת מ"ז לסיומו סוד כתר למלכות הוא בח"ת ז"ת כמ"ש זה הענין בתי י"ת לכן נסתר על שלמה מלך על שם ומ' של ברישית שהוא מלכות בן כמ"ש לעיל הוא מרמז ג"כ על הג' אמצעיות וג' אחרונות וה"י שם על כל מבלה

בראשית ברא אלקים וגו'

בחוב והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגו' אילין אינון רבי שמעון בן יוחאי וחבריו רבי אבא ורבי יוסי ור' חייא ור' יצחק ור' אלעזר ושאר חברייא דאזדהרו זהירו לעילא בזהר הרקיע מאי כזהר הרקיע אלא כד עברו הא חבורה אסתכמו עליה לעילא

ואקראו ליה ספר הזהר • ומצדיקי הרבים ביה • יהון נפישין כבוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין • בההוא זמנא דאתחבר האי הבירא רשותא אתיהיב לאליהו לאסכמא עמהון ביה ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא : וכל חיילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין למהוי עמהון באסכמותא ורעותא • פתח אליהו ואמר (א) רבון עלמין דאנת הוא הד ולא בחושבן (ב) אנת הוא עלאה על כל עלאין : ג : סתיכא על כל סתימין (ד) לית מחשבה תפיסה בך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקונין וקרינלון עשר ספירן לאנהגך בהון (ה)עלמין כתימין דלא אתגליין (ו) ועלמין דאתגליין ובהון אתכסיאת מכני נשא • ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון וכנין דאנת מלנאו כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשיב ליה כאלו אפריש בך ואלין עשר ספירן אינון אזלין בסדרן (ז) חד אריך וחד קציר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא (ח) לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא (ט) וכמה ניפין תקינת לון דאתקריאי נופא לגבי לבוש יקר דמכסיין עליהון ואתקריאו בתקונא דא חסר דרוע' ימינא : נבורה דרועא שמאל' : תפארת גופא נצח והוד חרין שוקין : ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש מלכו' פה תורה שבעל פה קרינקליה (י) מהא חכמ' איהו מחשב' מלגו בינ' לבא ובה הלב מכין (יא)על אילין תריסרתיב הנסתרות ליי : כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר (ישעיה מז) מניר מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין (יב) קרקפתא דלא מנח תפילין (יג) מלנו איהו יוד קיא ואיו היא דאיהו ארח אצילות איהו שקיו דאילנא ברגועו וענפוי • כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקיו :

(יג) רבון העולמים אנת הוא עלות העלות כנת הסבות דאשקי לאילנא בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא ובך ליתין דמין ולית דיוקנא מכל מה דלנו ולבר ובראת שמיא וארעא ואפיקת פנחושמשא וסיהרא וככביא ומזלי ובארעא אלנין ודשאין וגנתא דעדן ועשביזוחיון ועופין ונונין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיך יהנהגון בהון

(ג) רבון עלמין דאנת הוא מלך ולך כמוסכן כ"ל לך למלך המכוי מאן מן לפבר כ"ל לך כמוכבן הספירות ל"ש עלי"ם בזהר פ' ברקיעת דף כ"ב ע"ב ז"ל למלת מלך כסיה ף כנין לכל ומוקבל ומתאחר בהון כי למלך קרלתיו לכל מיהו מלך בלא מוכבן ולא בתוף וכ"ל למלך ומלין עלאים עתקי ול"ל כי הספירות כתגלה בהם כמי' מוקבל לסיומי מו"ם אין ומפילו בל"ש סהוא נסוד כתר ומלין לי כמי' פרלוף מוקבל נכרת כי בפני עלמו מ"ש ים כי כ' כמי' מ"ה וב"ן סהם הסיד לו"ב ובולם הם בסיד למלך סיד ים' ד' סהסיוד לו"ב מסכ"ד כמוסכן ולא שתוף עלין בע"ם סיער עתיק והכלן זה ועלין ג"ב כתי' קדמיס שכתב כניין לו"ב למיהו ד' ומיתופף דליה מיה ותרוויהו למלך לכל מסטרת העולות למלך כלא סתוף וכו' ע"ם (ד) סנת הוא עילאה וכו' ל"ל על ז"ן למלך עילאה על כל עילאין (ה) סתימין על מו"ם (ו) לית מסכם וכו' ל"ל מ"ם עלין ס"ף תי' ס"ם ומכלן (ז) עלמין סתימין כליתה בלע"ד כי לגבולות כולל מו"ם וכרוסה כולל "סו"תוה עלמין לסון הכיס עלין כמי' ל"ג מיה שכתכתיבין זה (ט) ועלמין לאתגלין ל"ש עולם יניקה ועשיה סהם בסוד ו"ן ודו"ק : (י) סל מלין ומ"ם וס"ב ל"ש קן ימין וקו אמלל וקו מלעני : (יא) לסוסין מקיפת לון דמנייהו סלין נסתתן לכל כסא ל"ש לוי מקין ליוסר ונסתתן לסא דוקא כי בתי לכוסין הוא בסוד רוס כילוע מע"ם סהי כמי' היכל ולבוש ניף בסוד טוס הכסמה הם בסיל נפש ניוף בסוד סיוף יסודה ונמלא לסוסים הוא בסוד רוח ועין כמי' כ"ב דף ס"ב ע"ב סכתב סכינתא כמה לכוסין הית לה לתכון ברל קנ"ה וכו' וכל ברין דכנת מלכא לכוסין דילה וכו' ע"ם ם"ם לו לפסר למר נסתתן מסתת בנסי' מלכוס הוא מכסמה סיל בתה כי מכתי' פיוכנות נה"ע למלת נעשה מלכוס לו"ן כיוון (ע) וכמה ניפין תקינת לין וכו' ל"ל מעלין

אלא אמר קב"ה אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישיבא לאו הכי דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא הרי לך סימנא שראשי נמלא טל"ה שבינתא בגלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו טל ורא איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א איהי שבינתא דלא מחשבן טל"ל אלא יו"ד ק"א וא"ו דסליקו אתוון לחשבן טל ראיהו סליא לשבינתא מגבינו דכל מקודין עלאין סיר יקום רעיא מהימנ' ואנהן עמי' ע"כ רזא דיחור' מכאן ואילך פרשתא קדמא' דסדרי אוריירא:

פתח ר"ש ואמר בראשית ברא אלקים סיר ה' ליריאיו ובריתו להודיע' כו"ד אלין אינון שבעין זמנין (כ"א אנפין) דאתפרש מלת בראשי' בתאי פרשת'

תקונא קדמאה ליום ב'

בראשות (א) ב' ראשית (הלים קיח) (ב) זה השער לה' צדיקים יבואו בו דא איהו תרעא דצדיקי' דאית לון לרשו' לאעלא תמן

דאחרנין דלאו אינון צדיקיא אתחזיין מתמן בה רשימין ומצוירין ומתחקקין דיוקנין דעלאין ותתאין ציורא דאדם רשימא תמן (ג) ואיהו דמות אדם (ד) רשימא דאריה תכין לימינא ורשימא דשור לשמאלא ורשימא דנשרא דאמצעיתא ורזא דמלה (יחזקאל א') ודמות פניהם פני אדם ופני ארי' אל הימין לארבעתן וגו' אנפין לארבעתן לכל חייהאארב' אנפין אלין ארבע אתוון דשמא קדישא יק"ק דנהיר בהון: מלכא דיהלהו חיון דא אדם דאיתו יו"ד קא ואו קא: דסליק בחשבן חד דמות אדם דא שבינתא קדישא דאיהי דיוקני' איהי חותם דלי' ועלה אתמר שימני כחותם על לבך דהכי אמרת שבינת' אע"ג דאנת תסתלק לעילא (מעלמא) (ה) דיוקנך לא אתעדי מנא לעלם בההוא חותם דבההוא אחר דאתדבק ביה רשימו דמארי חותמא לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא לאשתמודעא ביה ובג"כ אמר' כי"ש שימני כחותם על לבך כרשימו דתפילין דיד דאינון לקבל לבא כחותם על זרוע בהפילין דרישׁ דאינון הליין רצועין לכל סטרין על לבא וזרועא: בהון אינון רשימין דאינון עמיה דקב"ה ועוד ש"ש שימני כחותם (ו) דא חותם דאות ברית קדש וחוא אות ברית שבת קודש ויומים טובי' כי עזה כמות אהבה תקיפא איהי אפרשותא דקב"ה ושבינת' מישראל כפרישו דרוחא ונפשא מגופא ותו כי עזה כמות אהבה בר ישראל מיחרין שמא דקב"ה בריחימו ואמרי הניחר בעמו ישראל באהבה. קשה בשאול קנאה דקב"ה יקני עלייהו בזבנא דיפקון מן גלותא דאיהו דאהו בההוא זמנא קנא ונוקם ובעל חמה: דשפיה בההוא זמנא יתער שמאלא בשלהובין דילי' דאינון רשפי אש שלהבת י"ק ויוקיר כמה היבלין דבתי ע"ז ויטול נוקמין מעמלק דאיהו אומי בתרין אתוון דשם' קדיש' י"ק לנטלא נוקמ' מניה ההי"ד ויאמר כי יד על כס י"ק ורא איהו רשפי אש שלהבת י"ק וישרא אמרין רבון עלמא אף על גב דאנא מרחקא ממך שימני כחותם על לבך ולא יתערי מינך דיוקנך דאיהי חותם דילך שבינתא דילך דבגינ' אנת הויית דכיר לן בגלותא חותמא דקב"ה ורא איהי שבינתא.

בראשית ברא"ת ורא"י פתחת אוריי"א בב' ורא בראשית ב' ראשית ב' איהו ורא אוצרא דכלא עלח אתמר (ישעיה לג) יראת ה' היא אוצרו:

תקונא תניינא

בראשית זמני כגוונין אינון באורייתא ראשית ובכל חד אתפרש באורייתא קדמאה איהו ה' קנני ראשית דרכו ורא אורייתא דאיהי סי' שמי

דז"ת מכוי"ע לעילות סמוך נסוד השכ סמין סם מקום לקליפת כנודע בסוד לפ יעוך הפ עיין כמ"ש י"ת מ"ם יתבין יו"ד כרי ך סימנא כרמזי נמלא טל וכו' כ"ל מ מלכות הוא נקראת בכפ רמזי כי חתן רמז לכל מצילות המטה למטלה וכך הוא רמז לכי"ע והוא נמלא חדיד בכל יום ויום מכבוד"ם לכילות דכי"ע ע"ש ג' כמוי כלים דז"ת סיורדין עמה לכי"ע לעזור ולסייע לי' מקליפת כי"ע שלא יהא יונקים ממנה כדי לכרך כרוזים מכפ זג' בפוי כל ס דז"ת הם בסוד טל כי מוחיות יו"ד ה"א וא"ו סמוך דז"ת הם כמין טל וז"ת ה"ת בכיוצא בלילותם ופיוס לעלה מיוחד על כי הנ' נפוי כלים דז"ת הם נסיד טל הם מכלימים לומה לכילות מקליפת ת כי"ע שלא יהיה יונקים ממנה והם נ"כ מן יה לומה מנוקב דכי"ע ע"ש הם מסיעים נ"כ לומה לכרך הכילות ומח"כ למר למיהו מליה לבכיוצא מכביהו לכל מקורין עלייהו כ"ל בזה כי למה ס"פסוק סלמר סרמזי נמלא טל ולא למר מלמתי טל מרמז לנו העניין הנ"ל מכל מ"ת עיקר הפסוק קאי על רזין דמ"ם הסם בהם דז"ת והם נ"כ בסוד טל כנ"ל מוין מכ"ל הם סוד י"ה"ו. וז"ל מתבאר נ"ל מהמוין למלכות ולו"ק ותבין:

(ג) **ב' ראשית** כי מלכות הוא נסוד כי"ת הוא רמזית ממטה למעלה (ד) זה השער לה' צדיקים יבואו בו כי יקוע יסוד דמלכות מתלבש תוך יסוד דז"ת והם ב' צדיקים סי' צדיק עליון וצדיק התחתון כילוע (ה) ודיוקי למות מלך כי ע"כ מלכות נקרא כביכול מ"ה סמוך נ' מלא (ו) דשיתת לקריה וכו' סימן לרבע היות הנוספים את הכפל סם הנפי סנת"ם מרבע מוחיות הוי"ה וכל מאד כלול מכל' ע"כ לכלשון ים מרבע מנין (ז) דיוקנך לא אתעדי מניה לעלם יכו' זה מבין עם מה שכתבתי לעיל על פסוק כי יבצר (ח) ולבי שר (ט) דמ מוסב לילות כרית קולט הוי סוד עטרת יסוד שהיא תפלת כרסא דמלכות כנודע ועיין כשובר פ' ומי דף רמ"ד ע"ב על פסוק שמני כחותם על לבך כחותם על זרועך וגו' דסביה פם שלפנינו יש טורח בסדר הפסוק כמו כמן ומסם תבין כמן כל דברי הת"ז וכמו' כ"כ כתבתי המתמר האיכר על פסוק שמני כחותם על לבך ופירושו על הת"ת ס"ת ומבין:

(ה) **בגין** דיוקנך לאתר למכתי יוקי"ר נסוד כשכמה יבוא בית ר"ל כיוקר (ו) ורזא דמלה כמכתה יבוא בית ר"ל כיוקר (ז) מין מפילתו כל פרש נשחעת מלת בבית

בבוסתן

באר יצחק

הכנסת מלכות שהם כנפים לכל :

(א) פתחו לי שערי צדק יכו׳ ר״ל מלכות (ב) אינון תרין עפעפי עינא עין בגי׳ ק״ל נשים דעתן קל כידוע ותרין עפעפי עינא הוא נ״ה עיין בר״ת פ׳ כי תצא שכתב תרין כנפי עינא נ״ה וכ״ל כי ידוע כי מנ״ה דז״א נעשה מוחין למלכות שנקראת בשם עין ותרין כנפי עינא נ״ה דז״א הם פעמים פתוחים השנעשים מוחין למלכות ופעמים הם סגורים דהיינו בשמסתלקין המוחין ח״ו ממלכות ותרין כרובי עינא ועפעפי עינא שנהם מרומזים על נ״ה דז״א ועפעפים שהם השערות הם סוד הדינים שיוצאים מנ״ה כי בחג׳ שערות הם סוד אור חוזר שהוא בסוד דין כנודע ועיין ג״כ בתי׳ ע׳ דף קכ״ז ח״ב שם מסוד ב׳ כרובי עינא ועפעפי עינא ושיער הפסוק הוא כך פתחו לי שערי צדק הם נ״ה דז״א שהם כמו שערים למלכות שנקראת בשם צדק ועי״ז נ״ה דז״א אורה י״ה כי מנה״י דאו״א נעשה מוחין לז״א ואח״כ באין המוחין מנ״ה דז״א למלכות ודו״ק (ג) עלה אתמר שמרני כאשון בת עין עיין בתי׳ ו׳ ח״ב סוד שם בת עין ועיין ג״כ בס ף תי׳ י״א ותבין : (ד) בארבעים ותרין אתוון דשמא מפרש וכו׳ ואינון אבגית״ן יכו׳ ר״ל כי שם ח״ב שבי נברא העולם שהוא יוצא מפשיק בראשית ברא וכו׳ עד בי״ת של ובוהו כמ״ש המקובלים הוא פז׳ תשתיבות מחשד עד המלכות בסוד עולם בחשד יבנה עיין פזיהר תחלת פ׳ בראשית שפתב בראשית ברא שית וכו׳ והכא אגליף רזא שמא דח״ב אתוון ובז׳ תשתיבות עשד עד המלכות שהם בסוד ז״א כנודע יש בו ג״כ שם ח״ב של אבגית״ן יכו׳ כי שרשו הוא בז׳ המלכי׳ דמיתו שהם בסוד ז״א עיין בע״ח שעי המלכי׳ ותבין (ה) כל את ואת אית ליה מאמר וכו׳ עשר אמירן אינון ול״ב שבילין לבאר זה כ״ל ע״ש מ״ש בע״ח כי כ״ב אתוון הם הכלים והגיף דז״א ושרשם מעפת אבא שנתן לצורך תיקון ז״א וה׳ אותיות מנצפ״ך הם מעפת אימא שהם נוקבין ועי״ו ב׳ עפעפי דאו״א נעשה בחי׳ גוף דז״א ועוד נתן אבא לז״א עשרה מאמרות שהם עשר׳ אותיות דשם מ״ה שהם עשרה הויו״ת מנקודות שהם בחי׳ רוח דז״א וכ״ב אות ו׳ ועשרה מאמרות הם סוד ל״ב שבילין דשבתה שבאים מאבא לז״א עיין בא״ז דף ר״ל ע״א שכתב ז״ל הא חכמ׳ שירות׳ דכולא מיניה מתפשטין תלתין ותרי שבילין וכו׳ אתכללין בכ״ב אתוון ועשר אמירין וזהו כל אות ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב כי בבחי׳ אותיות שהם גוף דז״א מתפשטין בהם י׳ מאמרות שהם בחי׳ רוח דז״א ואותיות הם נ״ב כל אחד ואחד בסוד נתיב מלכ״ה נתיבות שהם ד׳ וזהו שמשרש אח״ב עשר אמירן אינון ול״ב שבילין ר״ל כי מה שזכרתי מתחלה מן המאמרות הם רק י׳ מאמרות אבל הנתיבות הם

קולם

תקונא תניינא

טעמי ונקודי ואתוון וכמה פקורין דעשה ולא תעשה דכלהו תליין בשם יקוק הה״ד זה שמי לעלם כו׳ שמ״י עם י״ק שס״ה זכר״י עם ו״ק רמ״ח · שס״ה נשמאלא מדחילו דגבורה אתיהבו פחד יצחק ·

תקונא תליתאה ליום ג

בראשית תמן יראת מה דאשתאר מאינון אתוון ש״ב : ורזא דמלא שב ביראת ה׳ ואם לית דחילו לית חכמה כמה דאוקמ׳ אם אין יראה אין חכמה (א) בגין דיראה היא אוצר׳ לחכמה איהי גניזו דילה איה׳ טמירו דילה איהי ביתא דמלכא ודא תקונא תליתאה כגוונא דא בראשית רא״ש בי״ת (ב) ורזא דמלה כחכמה (משלי כד) יבנה בית ומאן דבעי למחזי למלכא לית ליה רשו למחזייה אלא בביתיה ורזא דמלה חכמה לא אשתמודע אלא בביתי׳ כגוונ׳ דא עמודא דאמצעית׳ דאיהו יקו״ק לא אשתמודע לנביא וחוז׳ אלא בהיכליה דאיהו אדני ורזא דמלה וה׳ בהיכל קדשו (ואיהי (חבקוק ב) כן בקדש חזיתיך בקודש בגימ׳ איהי בית) ואיהי כליל׳ מז׳ היכלין מז׳ ארעין ועלייהו (תלים קיו) אמר דוד אתהלך לפני ה׳ בארצו׳ החיים ועמודא דאמצעית׳ איהו כליל שבע רקיעין ועלייהו אמר דוד רמלך ע״ה (שם קטו) השמים שמים לה׳ · ולית ידיעה כלל במלכא ובמלכושיה ובתיקוניה לבר נש בעלמ׳ עד דיעול מלכא לביתיה ולהיכליה דאיהו ב׳ ועלה אתמר (ישעיה נו) כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא עליה נאמר (ג) אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת הא אוקמוה מארי מתני׳ ומאן דנטר ברית אתקרי איש תמים ותמן בראשית ברי״ת א״ש דנטיר ליה מאשא דנהינם אבל מאן דאתעסק באורייתא ונטר לה אתקרי אדם בדיוקנא דההו׳ דלעיל׳ הה״ד (ישעי׳ מד) כתפארת אדם לשבת בית ת״ח כל מאן דנטיר אות ברית דיוקניה רשים בשבינתא וצדיק ומאן דאשתדל באורייתא דיוקניה רשים בעמודא דאמצעיתא :

תקונא רביעאה

בראשית כתיב (א) פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה יה פתחו לי דא אינון תרין (ב) עפעפי עינא דאינון פתחין וסגרין ועלייהו אתמ׳ והיו (שמות כה) הכרובים פרשי כנפים למעלה אלין תרין כרובי עינא פרשי כנפים עפעפי עינא ועוד פתחו לי שערי צדק אלין אינון ב׳ עיינין בזמנא דאינון מסתכלין בארח מישור אתמר בהון ופניהם איש אל אחיו ובזמנא דלאו אינון מסתכלין בארח מישר הא נחש עקלתון תמן · עליה אתמר (רות א) כי המות יפריד וגו׳ תלת גוונא עינא אינון תלת אבהן דאתמר בה (שמות ו) אלה ראש בית אבותם בת עין דאיהי דקיקא זעירא דא שבינת׳ דאשתתפת באבהן (ג) ועלה אתמר (תלים יז) שמרני כאשון בת עין וכלא ברזא דבראשית רתמן ראש״י תמן ב״ת קם ר׳ שמעון על רגלוי ואמר רבון עלמין אפתח עיני לאסתכל׳ בהון לעילא אבא ב״ם (ד) בארבעים ותרין אתוון דשמא מפרש למנדע כל את ואת על תקוניה בראשית כי׳ והארץ היתה תהו ובהו ואינון אב״גית״ן קר״ע שט״ן נג״ד יב״ש בט״ר צת״ג חק״ב טנ״ע יג״ל פז״ק שקוצי״ת בשבמ״לו כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב עשר אמירן אינון ול״ב שבילין ובלהו ●

תקונא רביעאה

(ה) וכלהו תליין מן אי"ק דא איהו (תלים קיח) אבא פתחו לי שערי צדק אבא בהון יעברון שערי ה' זכאין אינון דיעברון בהון ובגין כך אתמר (ישעיה כו) פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים וכתיב (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו ואתמר (שם) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה ואתמר (שם) מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו ואתמר (שם) זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו ואתמר (שם) אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא ואתמר (שם) ברוך הבא בשם ה' ברכנוכם מבית ה' ואתמר (שם) אל ה' ויאר לנו אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח ואתמר (שם) אלי אתה ואודך אלהי ארוממך ואתמר (שם) הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ואתמר (שם) יודוך ה' אלהים כל מעשיך וחסידיך יברכוכה ואתמר (שם) כבוד ה' ישכון בארצנו חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו ואתמר (שם) אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף ואתמר (שם) ה' נתן אמרה וגו' ואתמר (שם) ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר ואתמר (שם) נכון כסאך מעולם אתה מעולם ואתמר (שם) נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם ואתמר (שם) ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר ואתמר (שם) עדותיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש ה' לאורך ימים ואתמר (שם) ה' מלך גאות לבש לבש ה' עז התאזר

(נג) מצה (בר) פרוסח לחם עוני (בה) והאי נקודה בד כלק לנבי א (בו) דאיהי
אוירא מרזם (כז) אתקרי קמוץ וקמץ כתים • בנין וקמץ הכהן משם מלא
קמצו ואיהי מחשבה כתיטא ם כתימא (כח) מפתחא דילה מאי ניהו פתח
ורא ואיהו נטוי בנוונ' ראי (נא) (כט) בר אחפריש מנקוד איהו רקיע פתוח
ודאי נטוי על דאשי החיה דאיהו ניצוצא דקמץ ההי (יחזקל א) ודמורת על
ראשי החיה רקיע מאן חיה דא מלכות דאיהי ניצוץ לתתא מן רקיע בנוונא
דא א (נא) מאן רקיע דא צריק והאי איהי חיה אשר תחרת אלקי ישראל
דאשי החיה דלתתא נצח והוד (ל) ואית חיה עלאה בנוונא דא א ודא י
(דאיהי) עלאה דאיהי על הרקיע ואיהי מחשבה עלאה (לא) והאי איהי אדני
עטרת עלאה (איהי כתר כרישא (כדכל') (נא דכלה) (נלב) רקיע דילה ו'
עלאה והאי איהי עטרת תפארת (לג) ראשין דילה תרין דרועין ואית עטרה
בראש אבא ואימא ואיהו כתר עלאה ודאי ורישין דילה לעילא אינון אבא
ואימא (לד) איהי י בכל אתר קוצא דילה לעילא וגוו דילה באמצעיתא
ומופא דילה לתתא כללא דאהון דשמא מפרש • דישא דילה לעילא
ברזא דטעמי וגוו דילה באמצעיתא ברזא דאהון (לה) נופא לתרוייהו וקוצא
דילה לתתא (לו) ברזא דנקודי (לז) ולתתא איהי האי נקודה מים ניקבין
ולעיל מים דכורין (לח) דקיע באמצעיתא כנוונא דא א עלה אהמר ויהי
(ראשית א) מבדיל בין מים למים והאי איהו מחלוקת ש היא לשם שמים
דאיהו סופא להתקיים ולעאלא שלם ויחודא בתרוייהו ולאו מהלוקת
דפרורא בגון מחלוקת קרח ועדתו באהרן (לט) ומחלוקת דאי דאיהו
לשם שמים (מ) בנין דמים תתאין אינון נוכין ואכרין אנן בעיין למהוי קדם
מלכא עלת העלות וב גן לפלק לעילא רקיע אפריש ביניהו (מא) עד דעלת
העלות שוי לון שוין י מסטרא דא ו' באמצעיתא כנוונא דא

יו"י

ביזוע כי ת"ת תכונה הוא במה על ז"ת
ו"ל סיהי זו"ן מקטרגים בכתר. מסל
בטלע: (כו) למיהי לויה. סתים כי
כתר ות"ת נקרא לעילא (כז) לתקרי
קמץ וכו' כי נקודת קמץ הוא בכתר עיין
כתי"ע. • בנין וקמץ הכהן משם וכו' ר"ל
כי תכסה נקרא כהן כילוע ונק ז"ת נקרא
בהן כי הוא נכנה ע"י הקדשים כילוע
וסיעור הפסוק כך הוא וקמץ הכהן משם
מלא קומצו ר"ל כהן ז"ת מקבל מקמץ
מלא קומצו מפו"נ דים ד דשימת ודוק
ותבין • ואיהי מחשבה סתימה מ"ם כתימת
ר"ל תכונה כי היא נגד תני"י למיהי כל
מ' כלומר מי"ודוק בתומה כי מעיינה סתום
בתוך ז"ת כילוע (כח) מפתחא וכו'
ודע ו' ר"ל כי ז"ת הוא סוד מפתחא דכליל
את כנזכר בספרת לבניעותא (כט) כך
מתפרש מנקודה וכו' ר"ל ז"ת מחלוקת
ויבי' לת סוין בקומתן בכתר מ' מלא ויהי
מלת מלכות ממחלת קומתה מסוף דז"ת
עד היהו רקיע וכי' ר"ל ת"ת דז"ת ו"ת
לקמן רמזי סיה לתחתא נגד ויחוד כי
בניעה ותקופה לינה מלא ע"ה נ"ה דז"ת
בילוע ולפי ז"ת מתן רקיע לך לדיק יהי'
רמזי סיה לתחתא ר"ה פירושי הכי כי
זילוע יסוד של ז"ת מגיע עד סיוס ת"ת
של מלכי' ודז רקיע לדיק על נ"ה דמלכו'
והם רמזי סיה למלכו' למלכו' ילוק ומכין
ועיקבתי' ו"ט מ"ם סך ה"ן מלקוחים לך
לדיק הוא יסוד לתוחת במסתייכ בכלים
ת"ת דז"ת שהוא סיה דז"ת ומסך ולמטה
וכי' מחלת קומת המלכות וזכו והמי
תיהי סיה למטר מחת מלכי יכול לזכך

מלכות נקרא כשם סיה כנמוי מלויי"ווין כמילוי מלמין כ"נ למוין כמין סיה: (ל) ואית סיה ר"ל כינה בי הוא נקרא סיה על שם שכמת
שהם זילוע כי המוחין למכל מלכי מתלבשי תוך נה"י דלכא וכה"י לעילא ות"ת דשכינה הוא ת"ת ודע ו' וכי'
לעילא על רקיע ואיהי מחשבה עילאה ר"ל כי מחשבה נקרא ת"ת דמלכות הוא כתר של ז"ת וז"ת סיהי ואיהי
(לא) והאי סיהו וכי' מיהי כתר כרישא ר"ל ת"ת דמלכות הוא כתר של ז"ת ר"ל כי יסוד הוא ז' וזכרת בילוע ת"ת
לכולם ולפי ר"ל דכלה ר"ל סיהי כתר של ז"ת כסיהי' סוין דכומהן (לב) רקיע דילה ו' עילאה ר"ל ז"ת כי יסוד
זקני סיהי עטרת תפארת ר"ל ת"ת דמלכות דמכונה סיהי עטרת על הפארדרייהו על ז"ת (לג) דלסיקיל' מרין דרועין ר"ל
כמי מדבר הפסוק ותמות על דאיהי בחיה רקיע כי סיה עילאה שעל רקיע הוא מכונה ז"ת ורמזי' סנה"י סלה מתלבשין בקו"ת ורמזי' מרין דרועין ר"ל
שם לקבל ואומר כמו שמבאר לפ"ב ואומר ורישין דילה לעילא וכי' וזהו שמלייך ואומר לעילא דהוא מרין דרועין ר"ל מלכשין מרין דרועין לתרך
לעילא כילוע ורקיע שעל דמשין דילה הוא כתר דז"ת שמאל דגרון דל"ת הוא כינה לפ"ת כי רקיע ז' עלכות הוא כולל ג' רקיעים בגדל הכבל
כתר גבגל הימני מכשה בגבל המלות כיצה כילוע וז"ת ואית עטרה כי' ר"ל והוא רקיע שעל דלמשין דילה והבין: (לד) ב' י' ו' וכי'
כללא למהוין דשמא מפרש ודע ו' ר"ל כתר גרזת דמחיין ד"ל ז"ת ונק ז' מחמוות דמיהי כילוע
ז"ת שמא מסטרת דלעילא עילאה: (לה) נופא דמרזיהו ר"ל לעטפי ומקופה כי חנין הם נמי נפש למותיות והם לין נפרדת מיהות
לקמן מהוין מסטרת דלעילא עילאה נכללים כמותיות ז"ת לקמן מהוין לעיל לבניו נקודי כנוון נופא לנבי רוסא ועיין נע"ת שער ט'
כמי שכתב שם ונפרדת מהנוף לעילא לבן הם נכללים כמותיות ז"ת לקמן מהוין לעיל לבניו נקודי כנוון נופא לנבי רוסא ועיין נע"ת שער ט'
ת"ת שהוא קרוב ר' מהי' ולזכי' טנת"ת הם סוד ד' לזהיות של (לו) נרזא דנקודי ר"ל נמכתב: (לז) ובחתם סיהי מהי
בקומם מים נוקבין ר"ל עטרת דגבורת הם נמלכות שהוא נסוד נקודה כת"ת דוק והבן (לו) נרזא דנקודי ר"ל נמכתב: (לז) ובחתם סיהי מהי
דמסתיים שם בו"ת וטפת לכורה הוא נכוד י' (לח) ונקיע נמלעיים הוא יכול בי מיסוד יומשר מן נגבורת לנמלכות: ובלי סיהי
יכול לשם שמים ר"ל מלכות שהוא נקבי שם שמים ת' זילוע כי הנגבורות הם מולקין הנוקבא מהפוך דז"ת נגבול הנכניהם כי הנגבורות נתפתרו
בתוך לנוקבא והו"ת נשאר בסיד הסגל וזהו מחלוקת לשם שמים כי המלוקה היא כלי (לט) זמחלוקת הלי וכי' זהו כתר למה
דסיהי סופה וכי' ולעילא שלם וכי' וסיד ר"ל כי רק יהיו יחוד כי בתרוייהו יחוד ומכין (מ) כגון למיכת מיין מיכין ויכי ר"ל עטרה דנגבורות הם לתחת נמלכות והם נתן לסלקא לעילא לקיות
מחלוקת שהיה לשם שמים (מ) כגון למיכת מיין מיכין ויכי ר"ל עטרה דנגבורות הם לתחת נמלכות והם נתן לסלקא לעילא לקיות
קדם מלכא בעמרה דמכדים ורקיע הוא סוד כללעיל ממנו מתפרטין נכנזרות לכנדילה ולהיות בסוד סיה נוקבין נמוכה:
(מא) על דעלת העלת שוי לכון זכו' ר"ל סיהי' זו"ן סוין בקומתן ופזי יהי' סוין קדם מלכא עלת העלת דסיהי' כתר לזו"ן סהם
בסוד עלת העלת כי מת"ת דסניכם נעבה בסוד עלת העלה לכפירות זו"ן כנוונא דא ין דלעילא א ביחד לכון
עלת מתר בנוונא דא א במו מלמר לעיל מלא לכמו סיהי סוין בקומתן ונא והיה קומת נמלכות התחלת מסה דז"ה סלוי ת"ת למעלה
מהמלכות

יוי דאיהי א ואלין כלהו קרכין לעלות העלות ורזא דמלה ויעש אלקים
את שני המאורות הגדולים ואינון שוין ה״ד (ישעי׳ ו) והיה אור הלבנה
כאור החמה (מב) ת״ח קמין איהי סתים באת י׳ מכל סטרא עילא ואמצעית׳
ותתא ורא קומין סתים בתלת ספירין (מג) פתיחו דילה איהו בחמש אור
דאינון ה׳ אצבען עלאין ואינון ה׳ עלאה חמש א א א א א אור אור אור
אור ה׳ זמנין ה׳ נהורין דעובדא דבראשית ונקודה דלחון א א א א א חמש
דסלקין לעשר (מד) ורזא דמלה והנה (בראשית לז) אנחנו מאלמים וגו׳
והנה קמה אלומתי וגם נצבה הא א׳ בחל״ם דאיהו לעילא מכל נקודין בקומ׳
זקיף וביה אסתלק יוסף בחלמא (מה) ובן יעקב־ה״ד (שם כח) ויחלם והנה
סלם מצב־ארצה וראשו (מו) מגיע השמים׳ דא א דאיהי ראש (מז) והנה
מלאכי אלקים עולים ויורדים בו אמרו מארי מתני׳ עולים חרי ויורדי׳ חדי׳
ואינון א א א א והאי את דאיהי אלף חל״ם דאיהי באמצעית׳ (כ״א בגוונא
דא ו׳) איהי כתר עלאה דאסתר על ר״ש ודעמודא דאמצעית׳ (כר ש בינת׳
אסתלקת לגביה) בגין דא (שם לז) והנה תסבנה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי דאי כתרא אתמ׳ בה (תלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש
פינה (מח) ואיהי אבנא דאתגזרת דלא בידין ה״ד (דניאל ב) עד ד התגזר׳
אבן די לא בידין וגו׳ (מט) ובגין דלא אשכחן לה אתר מאן אתגזרא שאלין
מלאכיא קדישא איה מקום כבודו להעריצו ולא אשכחן לה אתר עד דאמרין
ברוך כבוד יי ממקומו והאי אבן (נ) איהי סגולת מלכים (נא) איהי שיחת
מלאכי השרת שיחת חיון ושרפים ואופנים שיחת עלאין ותתאין׳ידיעת
שמשא וסיהרא בעתים (נב) ובה אית עת וזמן לכלא כל טעמי ונקוד׳
ואתון כלילן בה קלא דבור ומחשבה (כ״א ושיחה דנפקא מגו מחשבה)
כלילן

יהמלכות מפת יהי׳ כמצעות והו״ק
נתבין וה״ם נ״ב נרזין למלה וכו׳ נתיבין
שוין וכו׳ והוה סוף הלבנה כמוה
ר״ל ע״ן יהי׳ שין בקומתן (מב) ת״ח
קמין איהו סתים וכו׳ ר״ל כי סו״ס
בתר על ו״ת וכתר כו׳ סוד נקודת קמץ
וכ״ש לזימנין הס סתומים מתלבשין בו״ת
ר״כ״ו שבה״ש לזכות הס סתומים מתלבשין
בה״ה לזימנין בו״ת ומתן לו״ת ומכ׳ את סוד
ונה״י לזכ׳ הס סוד עולה ומתא ומתמצעית׳
עד״ו סתים כלת י׳ וכו׳ ר״ל כי הס״י
לזימנין סתים בסוד קמץ בתר הס סתומים
מתלבשין בו״ת כמו כה״י לזכות סתום בסוד
י׳ וזו ולת קומץ סתים בתלת ס׳ נתיבין
כי יהוע קומץ המצוי בתלת תלבשין
ומוסף בתלבש קטנה מלמעה ולמעלה
בגולגלתא פתיחו דלה וכו׳ וסבון : (מג)
פתיחו דילה איהו בחמש אור וכו׳ ר״ל כי
יסוד לזימנין אסר מסתיים בחזה דו״ת
סם מתגלין ס׳ מסלים והס ה׳ מלבשין
עלמין כי ה׳ נקודות הס מלבשין תתלין
מתגלין התלכות והס נקדים נקודים
בשכל מחלכות היה בתפילת מלות
בכתי׳ נקודי מאד ת״ל כי עולם הנקודים
הוא מכוונת כ״ן נקודות כיהוע והו מ״ם
לקמן ונקודה דלחון מתא וכו׳ ולחון ס׳
עילאה מתא א א א א א וכו׳ ר״ל
כי יהוע מע״ה ד פתוחי
פותחים הוא ביסוד לזימנין מאד הוא נפתח
בפה ד״ת כי אורת נסורת ליסוד לזימנין
מסתלקת בראש ו״ת בפה ונעשים סודם כי
מוכרות בפה ופתח ת ת ת ת לזימנין פותח בשוכלת לבראשית הס ה׳ מסלים ופתח נקודות דלחון כס נקודות מל פותחי פתוחי פותחים
מאד הס ה׳ נקודות לזימנין פתוח הנקודים בפה ד״ת (מד) ורזא למלה וכו׳ ר״ל כי בפי׳ קטנות נ״ב׳ת כי״ה מרומזים בפתח
פתוח ופתח נקודות ליסוד לזימנין פתוח הנקודים בפה ד״ת ורזא למלה כי בפי׳ מלכות נקדת דבר שהוא מלה ומתרגם והכה מנפתח
ופתח נקודות ונקדו׳ סוד יסוד הנקדת רזא היכן רמיז וזה ורזא למלה כי בפי׳ מלכות נקדת דבר שהוא מלה ומתרגם והכה מנפתח
ופתח נקודות ונקדו׳ סוד יסוד הנקדת רזא היכן רמיז וזה ורזא למלה כי בפי׳ מלכות נקדת דבר שהוא מלה ומתרגם והכה מנפתח
וכו׳ והכה קרא מלותיו וגם נפשה לא ת״ל כי נס יפיל מרומז בל׳ סולם כי יהוע נוף ובניה משכון מל הטעם כי בגדלות ו״ת
ת״ת ו״ת נעשה מיסוד ו״ת מסר מין בו פרק ת׳ ועשרה ומותן הכרק נמלק אבין לת״ת ומקין ליסוד עיון ורזא בע״ס והכה יהוע זו״ת נקדת
מלך בכיוס בו הפרוק לנפש סם המתוקן פתוחים לו נעשה נגזל בן בו ספירות כל ת׳ כלול מי׳ נ׳ מלך וזסף הפרוק לן גם הוא נקדת מלך
כי יסוד הפרוק כלול מכל ט׳ ספירות דו״ת וזהו קדש עלותיו דו״ת ונס נפשה לת׳ כמולם כי יוסף רמה כמולם סיהו״ז נקבוי נגלות ומזה נעשה
מלך בסיסוד הפרוק יהוי כלול מט׳ ספירות ז״ת כל אחד כלול מי׳ נ׳ מלך וזהו וכו׳ מיסתלק יוסף בחלמא ר״ל כי נוף וכרית נעשה מל
ובסיכת יסיד נעשה כתוי ת״ת מסרת ת׳ כתולם ורזא ובן ומה שמר לקמן בנין לת והכה תסובבו וכו׳ סייך להלן כי בכלן יש מיכיד ולקמן
מין סיסוד כלל לזה : (מה) וכן יעקב־ה״ד ר״ל כי יעקב היה עדיין בהותו פנימ תלת בבקי קטנות עיון בע״ס סיהר מומין דקטנות ויעקב
רמה בתוס סיהי בבקי גדלות ומן שבי נוף וכרית מל ויהוע כי יסוד נקדת סולם עיון בת״ת כיהו כולם וזהו ויחלם והנה סולם מוצב מרמה
ר״ל תלכות (מו) ותניא הסתיתה ר״ל כי בתוי יסוד כתוב בתי״ת ומתייק הת״ו למה נכתב ולמה כי מה הוא מסר לם היה נכתב ותניא
הסתיתה ותתרץ לת מ׳ לזהיר רמה ר״ל יסוד לזימנין מסתיים בת״ת דו״ת והוא רמה לסולם וזהו ג״כ הסתיתה כי סהיין ר״ל סתוח מין
ה׳ עילאין וכן כי תתרגם עיון כותר וכת״ת ומבין ותק שמתר לקמן מיהי כתר עילאה וכוי פוח שהיך לכתן ולקמן מין מיכוד כלל ור״ל
כי פיתח הוא כתר עלי׳ת : (מו) והנה אלקים תלכי וכו׳ עולים ויורדים מתי ויורד וכו׳ ר״ל מלאכי מלקים עולים מ״נ ויורדים הוא כ״ה סתם
מלאכי מכה הנקדת מלקים הס כי כח פוח כלול מכל וזהו ומיזון א א א א ותה מלת נסתוב עולים מלת מתי סהם מ״נ ומלת נסתב מלת נת״ת
כי גיף וכרית ס״ת נסתוב מל וזהו והנה ה׳ עליו בתוי וכו׳ בעוגת ד ת״ל כי כעוגת יסוד ו׳ זעירא והוא ת״ת ו׳ נהולה והם נעשה
כזד ומ״ב ר״ל כי מתלכת מסתלכת לבביה הוי כתרא ר״ל לגבי כתר דו״ת שהוא לזימנין ז״ן שיון בקומתן (מח) ומאי מכלה
דלא תגזרית וכו׳ ר״ל כי מתלכה הכתוי ומתר תהוי מלכ״ה נתתעטה נוקבא דו״ת ומסלק מסתים מרן מפלרת ישראל ולא זכר
סדום רגלין כי תתגזרית תפילו מחזה דו״ת ומטה וזהו לתגזרית דלא בידין ר״ל שהוא לת סיהו תפילו כין לדועין ולמטה וחוק : (מט) וכתן
דלא תסכון בו וכו׳ עיין כתוי ת״ל וכתוי כ״ת יתבין זה : (נ) מיהי סגולת מלכים ר״ל כי הוא נקדת סגולתא כסהוא עולה על כתר ת
כ״ת וכן כבודו עליה ושוכינתיה כין תרין לדועין כתת״ת דו״ת על כ״ה עיין כתוי ת״ת וכתין ו״ת ויסוד דו״ת נקדים כסם מלכים
כמ״ם לעגל : (נא) מיהי שיחת מלאכי השרת ר״ל מלכה מרנ״ת עיין כתוי ע׳ סכתב מסגורת לחילין נקודין מיתקרית שכינתא שיחה
דכולה וכו׳ כי יהוע הכידין הס מכוונין את האותיות ונותיות הס כלולין בסביבותא ומדיוק ומתר לחילין נקודין כי סם כתוי ת״ת מוכיח נקודין
על פתוחי פותח פתוחו לזימנין עולה סם בחוי ה נסחות תנ״ת כ״ה כמ״ם לעגל ומכח זה שיחה ה׳ מיין שכיסוד וכ״ה נקדים כסם סיסוד כי הא
נסוד כ׳ ביגוי דכוד כמ״ש בזה כוסר פ׳ בשוע דף רפ״ו ע״ב תלת ענפין תג״ת ת״ת ת׳ שלמין ה׳ ק׳ תתקף ודוק ועיין כוסר. שמקף כל
שכתב ג״כ ובנין דלת מתקדשת

בלילה בה (נג איהי כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכו׳ : ואיהי חנא ברישׁ
כל אתוון כנוונא דא ש (נר) ועל האי אמנא אמר ר״ע לחברוי כשתגיעו לאבני
שישׁ טהורה ו תאמרו מים מים (נה) ואיהי קוצ׳ דכל אתוון ב כנוונא דא ך קוץ
דכל את ואת שיעור קומה (דילה) דילהון׳ מעילא לתתא ומתתא לעילא
אך זא דמלה (דברים ד׳) מקצה השמים ועד קצה השמים : ורזא דא לך י׳
הגדולה והגבורה והתפארת וגו׳ לך י׳ הממלכה דא מלכות דאיהי בלא
איהי יצפצוף עופין קדישין דאתמר בהון (קהלת י׳) (נו כי עוף השמים יוליך
את הקול צפצוף דכל צפצופ׳ דאינון נשמתין קדישין דמצפצפין בכמה צלות ין
(נז שחרית חיון דאינון ת״ח ונפנינה אתמר (בראשית כד) ויצא יצחק (נח)
לשוח בשדה כנ׳ זלית שיחה לא צלותא ובגינה אתמר תפלת ערבית
רשות (נט) תפלת שחרית חובה (דאיהו רשות היחיד) תפלת ערבית רשות
(והרבים דלית לה קביעותא) דאיהי רשו דלילה בפני עצמה ובגי׳ לירת לה
קביעות

היא שם ב״ן וע״י התרת הספק שנמצא בה מן מיתת שנקבר סערת דימיעת לז היא נקראת מבן כי מלך תלף חוא סוד תלף חכמ׳
אלף בינה וכמה מבנים מופלגים הוא סוד הגבורות המזקים שבמלכות שסה מ״ל ומז ע״י מ״ל מ״ל מיה לתוריתה נפקין
הוא סוד שפעת והמרים שיולת לכל העולמות לוק ותבין (נה) ואיהי קונא וכו׳ עיין בפ׳ משפטים בר״מ שכתב והמי קין
יהוא מחיל בין תת ובין ל׳ וכו׳ מ״ב קין הוא מרמז על יסוד ועטרת יסוד הוא סוד מלכות זו״ת שגם היא סוד קין לחיה ל׳
כי לכן הוא סוד נוקבא זו״ת בחי׳ בפני עצמה כמולע וילוע כי מוחיות הם סוד שם ב״ן שהוא בנוקבא זו״ת מ״ב טעמת
יסוד זו״ת הוא קין לכל מחווין קין כל מיתי ומוח סיער קומה לילים ו׳ ר״ל כי יסוד זו״ת הוא נקרא ו׳ ואיהי : מעילא
לתחת ומתחת לעילא ר״ל כי יסוד מיתי גם היא נקרא קין וסוד ו׳ מעילא להתא כי ילוע כי לפעמים ז׳ מחזונות וז״ן
נקראים שם מוחיות מ״ב יסוד מיתי הוא קין וסוד ו׳ לכל מוח מעילא לתחת ויסוד זו״ת הוא קין וסוד ו׳ מתחת לעילא
ח״ם ורזא דמלה מקלה סמים ועד קלה סמים ולוק ורזא לא לך ה׳ הגדולה וכו׳ לך ה׳ הממלכה ר״ל כי הפסוק אמר ב׳
פעמים לך ה׳ בשביל שמלכו מב׳ הקלות זו״ת שהוא סוד סמים ולוק (נו) כי סוף עיין בהקדמת ת״ז ת״ם ותבין (נז)
שיחת חיוון לחיות ח״ת כי סוד חיה היא חכמה (נח) לשוח שהם כי ילוע כשהיא נקולה מתוריו זו״ת נקרא שם שהם
וכלי לתקן אותה בפרלף נמוכ להיות בחי׳ היא לריך לה תיקון ע״י הגבורות שבניינה משם וז״ם וילע ילחק לשוח שהם
אין שיחה אלא ע״י תפלה כי ע״י התפלה מתקנים אותה שבונים אותה שסוד שם הוי׳ הוא סוד זו״ת שהוא נקרא ו׳ ואיהי
שחרית וכו׳ כ״ל כי ילוע הקושב נקרא שסוד רה״י והקליפות נקראים רה״ר שסוד הן רבים עמה מה הארן שהם
הקליפות פיין בע״ח בשער המלכים פרק ז׳ ותבין וילוע כי נמרבע בחי׳ היא בתפלת שחרית עולין בג׳ בכלים התפ״ח של
א״ן שירלו בלילה בני״ע והם מעלים בסדורין שבדרו בני״ע להיותו ע״י כלים חילונים זו״ן עולין בסדורין לעביה עד
בדיך שנמר בסוד ה׳ מלך וכו׳ ועולין למלכות לילידה ותת״כ בסדורים לילידה ע״י הכלים של זו״ן בחמלטי עולין בסחוקי
לומרת עד מלכות בסדרים ותת״כ ביולר עולין בסדורין בסדרים ע״י כלים פנימים זו״ן ועולין עד העמילה ומז כל בני
כלים עולין בתפלות עם הסדורין שבדרו כולם עד מוקבת לתפילות בסוד מ״ג לחבר עם ז״ת עיין בספר הכוונות מ״ב
ע״י זה נקרא תפילה שחרית חובה ורה״י כי חובה להעלות כל הב׳ כלים של זו״ן שם הסדורין שבדרו מבי״ע עד תפילת
שהוא רה״י כי בי״ע נקרא עלמא דפרודא כמו׳ מזוהר ותפל׳ ערבי׳ רשות כרבי׳ לעלות לה קבימותא ר״ל כי ילוע בתפיל׳
מרבי׳ לילוב הוא מיעקב ולשה : ורחל הנקר׳ תפיל׳ מז היא בם ל נקוד׳ כי מסתלקין ממנה כרגימו למוח זו״ת מחיב׳ הלילה
קולם תפילת ערבית כי בשעת תפלת ערבי׳ ים הרשימו למוחין ל״ת עד אחר תפילת ערבית ומז הו״ת הוא בחי׳ ו׳ קלוח
בלבד ורחל היא בסוד נקולה לחיות כי הט׳ כלים חת״פ של בחי׳ ב״ן שבאים לה בסוד חיספח הם יורדין לבי״ע בתחילת
הלילה וכלי לכחר לב״ן שהיא נקולה ערבית שלה נסתרת בחלוקה מחר שכתב במקום מחר בספר הכוונות שחחר תפילת
ערבית חוזרת לשה לחתורי׳ ז״ת כמו רחל ולוקחת בהלוחה הט״ם לרחל בבחי׳ חליה בסוד היספח ועי״ז נגדלת לחה בכל
קומת ז״ת מחתורין היינו בחי׳ כלים של מ״ה לב״ן וכה יורדין בתור הבוקר בני״ע וכה מולין חת״כ של סדר בתפילה שה
בחי׳ כלים לב״ן בירלי בני״ע בתחילת הלילה ומה שנזכר בתחוק לחר כי בחי׳ מ״ה אין יורד לעולם בני״ע רוח על ע״ה
בחלם בב׳ בחינותיו חרל ב״ן לעולם החוכו יורד לעולם בכל ב׳ בחינותיו הו כלים הפנימים שלו שהוא מ״ה לב״ן הן בלים
חילונים שלו שהוא ב״ן לב״ן כי ב״ן הוא לריך לירד לבדר חלקיו שבמלכי לחיותו כמ״ש רז״ל מי רולך לחר בני מי בעל המביאה
מחזיר על מבילתו זה הבנחי מספרי המקובלים דוק וחבין גם מה שכתב במקום לחר בסדר הכוונות כי נקולה לחר רחל
קדים מרעית שלה היא נלחת מעט מעט מתחילת הלילה עד שכחלות לילה עשרת ירידתה למטה בבחי׳ הלילה בב״ק

עלין ובמקום אחר כתב כי ז"ל
לפלילו יורד בתפילת ערבית לסיכל
ק"ק למזוג עם מקד' אחר שם כ"ל
שמא קמי עלי ט' בחיקתם אחר ירדם
בדריתי' ולוק ס"ב ילף מכל זה למו כי
בלילה יורדין פ' בתי' כלים לבין
דמוקבת בני"ע וגם כלי אחר בין
דמוקבת הוא יורד בבריתם וכשיחיר
סביר לו בכחר בין למוקב' עולם
לתפילת ונקרע בזרוע שמלית
ז"ל בכוך תפילין ע' בחיקתם עולין
על סדר התפילה ס"ב זהו שכתב
ס"ו תפילת ערבית רשות הרבים

קביעורת בלילה דמיא לגלוחא דאיהי רשורת הרבים דבה תרמש כל חיתו
יער דאינון כל אור דעלמא דאתלו בה (ס) אלא זמנין אשתכחת תמן
זמנין לא אשתכחת (סא) זכאה איהו מאן דפגע בה בגין יעקב דאתמר ביה
(שם בח) ויפגע במקום וילן שם עמה כי נא השמש עד דארצא בעלה ובטוי
לה ובת תמן עמה (סב) מתמן ואילך קבעוה חובה אבל בשבת איהי רשורת
היחיד דאיהי ברשות' דבעלה ולאו בגוונא דליליא דהות יחידה ברשות' דיל'
הה"ד איבה ישבה בהר ויעקב בגין דקריב לה לבעלה בפניע' דיליה ודאי עביד
לה חובה (סג) וכד אתא שמשא בשחרית דאתמר ביה (תהלים פד) כי שמש
ומגן י"י אלקים אהמר ביה ויזרח לו השמש (סד) מתמן ואילך קשר לה עמיה
דאיהו קשר דתפילין דיד קשר לה עמיה דלא תזוז מניה לעלמין מסטרא
דשמאלא קשיר לה בתפילין דיד דאינון בדרועא שמאלא מסטרא דימינא

שוו

קבלת תפילה בלילה כי ז"ל בתחילת הלילה כי ב"ש נקרע עלמא לפרוקא וזהו רמ"ר
לילה לה קבלותא ר"ל כי יורדין ט' בתי' כלים למוקבת לב"ש בתחילת הלילה כי ב"ש נקרע עלמא לפרוקא וזהו רמ"ר
וגם כשיורדים בתי' כלים זהן לב"ש בני"ע שם מבדרים ברוריים נילולים מחוך הקליפות ב"ש הנקרעים רמ"ר - ו"ס ת"ו
למיס רמ"ר וכו' לתימון כל אור לעלמא דעתידו בה ר"ל רפ"ח ניצוצות שנפלו מעולם הן דנקודים להוך הקליפות שם
נקרעים רמ"ר ות"ח גם בלאור שבוקר יורדין בתי' כלים למ"ה לב"ן בב"ש ס"כ ביום נתי לית קבלתא זו מין קושיא כלל
כי עכ"פ בשעת התפילה תורין ושולין לתפילות על סדר התפילה ס"כ ולתי רמוי לקרות תפילת שחרית תוכה ורמ"י ול ק
ותבין (ס) תלת וכו' ר"ל כי בשבת מין שכיחה בגלות תפילו בלילה לשבת וזהו שכתב לקמן בשבת תיהי רמ"י וכו' וגם
בתול מין יורדין ט' בתי' כלים למוקבת לב"ש תלת בלילה כי ביום תפילו כשיורדין בתור שבוקר תיכף תזרין לפעלות על
סדר התפילה ס"כ תפסר לומר למי זהו זימנין משתכחת תמן (סג) זכאה וכו' עיין בפ' פנחס בר"מ שכתב ז"ל ויעקב
דמקין לגלותא דערבית וכו' וב"ל ויפגע במקום לית מניעא תלת פיומין כגון תל תפגעני בי פיים ליה ללת יזיז מיכם לקב"ה
תיהו מ זומו של עולם תלי עולם לת שכינתא תרגום עולם עלמא וכו' ומה כתיב ביה וילן שם מחמיים עמה למיבת חמן
בגלותא שם שכינתא ר"ל כי ילוע כלפור נולדת מן קיום כן תים נולד ממקומו כי ג' כלים תל"פ ז"ל יורדין ממקומן
להתלבש בב"ש כגולע ולי תימת ליעקב פיים לה שפיר וכו' ר"ל שמוע כמו ומיבעית לימת כי לפי פי' ק' קמי במקום
על הקב"ה שיעקב פיים לקב"ה שמוע מקומו של עולם תבל לפי פירש ד' קמי במקום על שכינה שהיא מקום וכשת
של הקב"ה כמולע ולפי פירש ד' ויפגע במקום יעקב פיים לקב"ה בשביל שכינה שנקראת מק"ם ת"כ מ"ם ח"ו זכתה
תיהו מלן לפגע בה ר"ל זכתה אות מלן למתפלל בשביל שכינה להקב"ה (סד) מתמן ואילך וכו' ר"ל כי ילוע מספר
הכוונות בתפילת ערבית ז"ת לתלילות יורד לבריאה בשכל ק"ק ומזלוג במוקבת מאר שם זיווג מב"ן להיימו קודש תנות
ומזלוג עם מוקבת מב"ן ע"ס ויעקב תיקון לנוקבת לערבית ר"ל תיקון למוקבת שנקרא תפילה שיהי' מזלוג לה ז"ת מפי'
בערבית ו"ס ת"ו ויעקב בגין דקריב לה לבעלה בפגיעה לילה ולתי עביד לה חובה וע"י זה הקדמה לעלי' מת רק נמי
שלכתוב תת"ו סותר ס"ת לפ' פנחס שכתבתי כי שם כתב בסוף ז"ל ובגין לתיהי בכל לילה לתיהו גלותא בר"ת עלה
מוקבת תפילת ערבית רשות מבל מין קושיא כלל כי שם כתב טעם על מארי מתניתין שלמרו תפילת ערבית רשות שם
רמזו בשביל שכינה היא בר"ת לבעז"ת בגלותא כי בכולי לעלמי לא מתקן ע"ס מבל חובה ולתי להתפלל לקריב לה לגבי
בעלה כמ"ש ולוק ומבין (סג) וכד אתא וכו' כי שמש ומגן ה' אלקים וכו' ר"ל כי ילוע מכ"י לתימת נעשה מוחין לז"ת
ובלילה מסתלקין תפילו רשומו למוחין ובשחרית תוזרין ברשימו למוחין ובקריאת שמע ובתפילה חוזרין המוחין שלמן
וילוע כי אמת עילאה נקראת חיי עיין בתי' ח' עמ' ילוע כי מת"ח שלמת שכתב לז"ת ות"ת נקרא שמש וזהו
כי שמש ומגן ה' אלקים כי כוכב שם בס"ו ואלקים היא שמש ומגן כי היא נקראת מגן ע"ס שמסככת ומגנת על ז"ן
מקליפת ע"י תשמל כוונת וגם עיין במ"ת כוונ טעם מאחי שרמזי לקבות ביום בשם מגן ו"ס ויזרח לו בשמש
ר"ל ז"ת שנקרא בשם יעקב ולוק (סה) מתמן ואילך וכו' ר"ל כי ילוע בשחרית מתפילה תוזרין רשימו למוחין
ז"ת שמתלקו בלילה לתוס זה"ק תיקון לנוקבת כדי לנוקבת שנתלחה בתור שבוקר לתלילות ועומלת על זרוע
שמאל זה"ק בסיל תפילין של יד ואחר כך תזרין רשימו למוחין של ז"ת לז"ת ונעשה לו תפילין של ראש עיין בספר
סכוונת וילוע כי הנוקבת נקראת בשם שמאל כי היא נבנת מגבורות כמולע והז"ת נקרא בשם ימין כי הוא נבנה
מב' חסדים ת"ל רשימו למוחין של נוקבת גם שם מאחר להיות נקראים בשם שמאל ע"ס נוקבת ורשימו למוחין
של ז"ת יכול להיות נקראת בשם ימין ע"ס ז"ת וס"ת מסטרא דשמאלא וכו' מסטרא דימינא תפילין דראש שם ת"ת
מתמלת מיתיבת וס"ת עוים לה בזרוע על היסום תפילין דריעת תפילין

ס"כ

שוו לה מתרא על רישיה תפילין דרישא והאי ביומא דאיהי קשירא עם בעל׳ אתמר כה ישחרונני ואז ימצאונני ׳ אבל בליליא ׳ ואיהי גלותא דאיהי בר מבעלה איהי רשות בפני עצמה אתמר בה אל ר׳תורע לרשות׳ וב׳ג׳ד אמר דוד (תלים לב) אם אתן שינת לעיני וגו׳ עד אמצא מקום ליי (פה) עד כאן דזא דקמ״ן דאיהו רזא דמחשבר׳ עלאה והתאה דאיהי נקודה ברשות בעלה דאיהי ו׳ רקיע ופר״ח בלא נקוד׳ רשו בפני עצמו ונקודה בלא פתח רשו בפני עצמה דכמר׳ האתוואינון דכר ונוקבא הבי נקודין אינון דכר ונוקבא (סו) אבל אתון אנהו לגבי נקודי כגון גופא לגבי רוחא וכן נקודה (בלבד) בי׳בנון חולם או חיר״ק או שור״ק (סז) חולם לעילא מן ו׳ אתעביד ז׳ (סח) חיר״ק לתתא אתעביד זנב גימ״ל : שור״ק באמצעיתא קיצא דאת ד׳ באמצעית׳ ובלא חד אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים (כט) שב״א מאן איהו באשר יהיה האופן בתוך האופן ואינון את הבאור הגדול ואת המאור הקטן ואינון נוף וברית ולקבליהו חמה ולבנה דאינון אימא עלאה ותתאה (ע) והנה אופן (יחזקאל ח) אחד בארץ אצל החיות דא נקודה דתחות הגי׳ל נקודה דלר״תא אצל החיות דאינון צרי את שני הבאורות הגדולים ובן איהו בתוך האופנים שור״ק אופן חד לעילא ואיפקוד להתא ואידו שמודא דאמצעית׳ בניהו והנה אופן אחד בארץ דא חירק דאיהי לתתא כל ניצוץ איהו ׳ וכל רקיעו ׳ יקוק שב״א חלים קמ״ץ שב״א איהו דינא קמ״ץ רחמי שמאלא וימינא דמר״מן

אוריי״תא

ז׳׳ת סחוס בסוד ו׳ וג״כ מרומז כשהמלכות קומחת עולם עד כתר ז׳׳ת סחוס מח״ת למימ׳ עלמה סחיית סוד מחבבת עלמה ות״ת הוא בסוד ו׳ וזה הוא כמ״ש חח״ו לעיל והמי נקודה כל סלקא לגבי מ׳ וכו׳ מתקרי קמץ מ׳׳ר כ״ל כשהמלכות מתחלת קומתה מקום ז׳׳ת בגלים עליון לת״ת ז׳׳ת מכר סח מכחייב יכול למימ׳ סחיית סוד רזא למחבבה עלמה מז הוא ג״כ סוד קמץ מלמעה סוד נקודה מחת גלים עליון ת״ת ז׳׳ת סחוס ו׳ ולכן מטעם זה גם הנקודים החת ממלעה׳ ו׳ וסכן וזה הפירש הוא כמ״ש חח״ו לעיל מסוד קמץ נמופן מחר מען חיים לת מלכות למימי ניצוץ להבת מן רקיע וכו׳ וזק׳ : (סו) מבל מחזון וכו׳ מיין לעיל בתי׳ זה מ״ש ע״ז (סז) חולם לעילא וכו׳ ר״ל כשהר נעשה ח״ת למימ׳ כחר על ז׳׳ת ומולם סוא בת״ת כגוזע מ״ר כשהר עולין עולמות בשבח מז ז׳׳ת עולה עד מבנה ונוקבה עולם עד למימ׳ לגוזע ומז רחבל מסם חיל עטרת בעלה על רחש עלמות ז׳׳ת בשהר לגוזע מקומו וזוק (סח) חירק למחת וכו׳ ר״ל כשהר מלכות היית בסוד נקודה מחת יסוד מז היית בסוד זב למריות ולת רחש לשועליס וזכו גימל כי גימל הוא ניכול ג מל לשיס עיין בשלמת ספר הזוהר במאמר מלפני בראשית : פורק נמלעיחת קולע לחם ל וכו׳ ר״ל כי גוזע פורק הוא ניכול והוא קולע לחם ל׳ כמ״ש למיל בתי׳ זה (סט) שבע ממן מיכו וכו׳ ומיינן גיאדרית ר״ל כי יזוע גוף ובריית נחשבין מל וכשיעס כי בגדלות ז׳׳ת ת״ת ז׳׳ת נעשה מחלי פרק עליון ליכוד ומפרק התחונה״ת ז׳׳ת וזהו כשהר יהיה מופן בתוך וכו׳ ולקבליהו חמה ולבנה וכו׳ ר״ל כשהר נמיקומות למימ עלמה לתחתה כגוזע מזי גם עליהם כשהר כשהר יהיה מופן בתוך מופן וסס מאור בגדול ומאור הקטן : (ע) והנה מופן וכו׳ למיגון לרי וכו׳ ר״ל כי יזוע נקודות לרי הוא בניהם ויזוע כי מ״ת עלמין סס בסיל מבע מכמה ו״ם ו״ת סס נסוד למימ ניהם ומופן להד נמין ז׳׳ת סחוס מלל חיות י״ם ו״ת כי סס חיות ז׳׳ת למעות לו מוחין וסס נקרמים לרי בסיד ניהם וגם נקרמים מאורת גדולים כי מאור בגדול הוא חמה סוד ניהם וז״ת הוא בנקודה תחתיהם והוי בגל וזוק ת״ת מופן מחד בשהר קמי עוקבא ז׳׳ת סחוס מלל בחיות למימ לרי׳ סס ט״ם שנקרחים לרי וסס שוו בנקודה לרי עיין בת״ת י״ת שבתב לרי למימ הרין כשהי קטיט וכן בני מאורת גדולים כי יזוע כי יתיב הוא בגלה ז׳׳ת ורחל היית בסוד ז׳׳ת עיין בס״ב וכן חיסו בתוך מופניס שור״ק וכו׳ ר״ל כי ו״ת גם הוא נקרא שור״ק כי הוא מקשר ו״ק ומיסו בתוך פומיים כי מופן חל לעילא הוא ניהם ומופן חל להתא הוא מלכות ומחת מופן מחד בשהר לת חירק למימי לחתא ר״ל מלכות כשהיית בסוד נקודה היית לחירק למימי לחתא ומופן מהד בשהר ר״ל מופן סמיך לקריית בסס שהר וזהו ג״כ כל ניצוץ מימי י׳ וכו׳ ר״ל מלכות היית נקרא י׳ חחתא בשהיית בסוד נקודה ג״כ היית סמיך לקריית בסס חירק וזוק : (עא) כי בי חסק ומפלטהו ר״ל כביכול כשכינה מומרת כשזיס כי מוחיזס ח״ס ק׳ בסס חירק וזוק סימן וקו כשמאל וקו ממלעי מז ומפלטהו : (עב) רק בחנותיך בסס ס׳ גב זס כמו על כלרך בל״ל וכן

(מג) מסס"א ל"ר כי יקוע ת' סוס נכתר ת' סוס נמרתו וי"ס מחבון סוס למרת כי בת' לסוס סול כתר סיס נכלל סוס סמ' סול מ"ת וי"ן סיס קב"ס את ושמיס לחול בכתרת וכו' ר"ל כי בת"ת סמ' סול כתר מין ל' בחי' פרקף מוקבת נכר' בו מלת סוס בב' בחינת מ"ס וב"ן לבד סמ' סול ושמיס לחול: (עד) קדס לאחברי עלמא סוס מוקבת ומאר סגלגלין כי תכמס סוס סתלת סגלוי עולם כי סוס נקרת יס מאירותו ממנו ולמטס יס בחי' לכר ומוקבת ומסבר סמ' מרמז נמי בעלמא ע"ל בחינת עלמא סול מוקב' כמ"ס למיל מר"מ פ' פנחס ור"ל קודס סתגלגל בחי' פרקף מוקבת עד לסליך במחשבתי' למבני מלס ר"ל סמ' סול לכר ומוקבת כיוצא מפרס מקומות בזוהר סמלס סוס מ"ל לכר ומוקבת וגס מלס סוס

קושבן סיס למ"ס ור"ל למברי מלס לסתגלות סיס סוס מו"ת זין מאר סמ' סול גילוי לכר ומוקבת (עה) למיכו י' וסך ר"ל לדלס סמ' סול סיס מרומז בת' סמ' סוס כתר כי יול למ' סוס תגת לעילא מרמז על מו"ת סמ' סול יול כי מילי יולו"ל את סוס סול ס' כי מו"ת כחלת סייון ולא ת' יפסיק זיווגייהו כמוש מזהר. וסס תגת לעילא מן ו' על ת"ת כי ת"ת אלו"ס את כתר על ז"ת ולתחת נקודס סמ' סול מלכות סמ' בסול נקודס תחת ו' ולכך כל זס מע"פ שכתר כתב סול ת' לעיל לסורות כי מלס מע"פ סמ' סוס כולל לכר ומוקבת סוס מרומז בת' לסורות סמכל לתחות תאל (עו) ועלייהו וכו' ר"ל כי יהוי ב"ס סס נקרתיס תרי מופני סמרכבס עיין בחי' ס"ת בסופו ובספרים מתרים סוס בחי' י"ח ז"ל מאר לס לת נמת וסול וכו' ומיתון תרי מופני סמרכבס וכו' מופנים תרין סוקין ויהוי כי מוחיים סס בסול נפתין ונפתין סס בס"ל מופנים ונקודות סס בסול רוחין ורוח סתים במופנים על פיסס יגלו ויבואו כמלת סמיר מאר ובני יסרא סמס ב"ס מופנים סול לתחון יגלין ביל רמס ע"י ג"ל נקודות סמס רוחין סלמס ומאר ביל רמס כי יהוי ביל רמס סוס צחון ודבן ודע לך מע"פ שכתב סת"ז לעיל סס מופנים סס ג"כ בשאר סבחינות ספירות סוס מלבר על בחי' ספירות: שבעולם סעשי' סמס סס מופנים כי מרכבת יקוקי סיס מעולם סיציר' ומעולם סעשי' עיין בהקדמת ת"ז לעולם סעשי' את גלגל עולם ימי' כמלכו לגבי ז"ת כמולע מ"כ וסנס מופנין בתרין מלכ' סחיו שייך ג"כ על סעולם סעשי' ועולם סיציר' כי סחיות את בעולם סיצירה מבל בחינת בשאר סעולמות מין שייך בקדות סס בסס מופנים גלגל על בחיות כ"ס שלמס סמס בסול בחינת סעשים לגבי שאר סבחינות ספירות ולוק וסבן היעב זה (עז) בעמי אימון ר"ל כי ת"ת אמ' את נעשה בזאר על ז"ת ובכתר סוא סול סעמים (עח) נקודין מן מוחא כי ס"ל נקודין סוא בחכמה כמולע ואימון ג' מיפין זכו' ר"ל סס סול ג' מוחין חב"ד כמולע וסבן (עט) אתוון מסטרת עין למיל בחי' זס מ"ס על זס (פ) ואתוון אימון זכו' ר"ל כי אתוון סס מסטרת למיל עלמא ושית פתיחת לקבל אבו סול נקודין וז"ס ועלייהו אתמר וכפיסס פרודות מלמעלס וכו' כי אתוון סמס סס בו' תחתונות שלס סמס נקדים בסול כפיס כנולע עיין בחי' תקונים שכתב וסיס סכרובים פורשי כנפיס למעלס מאן גלפין לילהן למעילא ומתלא סוכלים בכנפיסס תרי סמכי קסוס ס"ל אתוון אימון פתיחין לנקודי ר"ל ז"ת אבו ג"כ סול אתוון סס פתיחין לנקודי לסון כי סנקודים סס בסול רוח לאתוון לסיגו כי יהוי סרוח דו"ת אבו אתוון סוא בת' אבו סול נקודים וז"ת סמתחונות עליסס נאמר ולכפי סס פרודות מלמעלס ולוק (פא) נקודים בכל ר"ל מלכות סמיית בס ז' נקודים סיא נקרתת בת קול מתחת שקול רוח וז"ת סוא בת' אבו סול סנקודים עיין בחי' תקונים שלאך. ומסטרת לנקודין מחקריתת מכיוונת מתחת בת קול חת סוא כ"ש (פב) טעמי אימון מאני קרב' ר"ל כי יהוי כשיס מוחין דמ"ס. לזו"ן מזי סס לוחין סקליפות מסס שלת לאחוז בסס ואת"ת סס בסול כתר לז"ת כי מת"ת דמ"ס נעשה כתר לז"ת וכתר בו סול מעמים ועיין בזוהר פ' ויקרת אכתי

עלין

אוריית"א אר"ייהב דאיהו עקידא דאצעיתא ובזמנא דאינון שב"א קמ"ץ חל"ם איהו רמזו (עא) בי בי חשק ואפלטהי (עב) רק באבותיך חש"ק וי' (עג) מסטרא דא דאיהו רזא יו"י דסליק יקוק הוה קפ"ה הוא ושמיה לחור בכתרא (עד) קדם דאתברי עלמא פעד דסליק במחשבתיה למברי אדם (עה) דא הוי' ברישא דא' תנא לעילא ולתתא נקודה ובקודי דאתון אשתמודעאן כל ספירין דתשע נקודי אינון ובהון י"ד ניצוצין (עו) ועליהו אתמר (ש מות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה ואינון לקבל פירקין דה' אצבעאן דאינון י"ד וב' דקיעין דתמן חד מן קמ"ץ וחד מן פת"ח לקבל חריקני דדרועי וכל ניצוץ איהו פרק ואיהו מדה ורקיע אמה וקנה וקו הטרה (עז) טעמי אינון מן מתרא ואינון ברישא דעמודא דאמצעיתא (עח) מקודין מן מוחא ואינון ברכאן על רישא דצדיק כד"א (משלי י) ברכות לראש צדיק ואינון ג' טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה (עט) ארתון מסטרא דאימא עלאה וכלהו אתכלילן במלכותא ונקודי לאתיון בגשמתא לגופא דגופא איהו בסוס לרוכב (פ) ואתוון אינון פתיחין דנקודי לקבלא לון ועלייהו אתמר וכנפיהם פרודות למעל' לקבלא עליהו נקודי: (פא) נקודה בכל אתר בת קול: (פב) טעמי אינון מאני קרבא (פג) רפ"ח איהו לעילא מאתון ועליה אתמר ורמות על ראשי חחיה רקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה: ואיהו רפ"ה נטוי על ראשי חיות

ראיון יקר"ד אתוון דג"ש איהו מלגאו דאתוון כנוונא דא יקוק רפ"ה מלבר כנוונא דא יהוק (פר) ואינון כמתג ורסן לאותיות (פה) ובהון וההיות רצוא ושוב רצוא כדג"ש ושוב ברפ"ה:

תיקונא שתיתאה

בראשית קם ר' שמעון פתח ואמר לאליהו (א) אליהו באומאה עלך נמלכות קדישא דאיהי נפילא בגלותא. טול רשותא דלא תזוז מינן (ב) דהא שבינתא וחילהא (ג) נטרין לך. מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעי' לג) הן אראלים צעקו חוצה מיוחין לבר מהיכלין: אית תמן מאן דמקבל צלותין דישראל. כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהן דאינון מקננן עד ערעא דנטרין לך (ד) ובלהו אתקריאו צפרים על שם קן צפור דאיהו אימא קדישא דאתמר בה (דברים כב) כי יקרא קן צפור לפניך. ועלה אתמר גם צפור מצאה בית: ודא ב' מבראשי' דאתמר בה (ה) בחכמה יבנה בית. ודרור קן לה דא אימא עלאה יובל דאתמר בה (ויקרא כה) וקראתם דרור בארץ (ו) בזמנא דצפור מצאה בית דאיהי בי מקדשא ואהקנת (ז) מיד דרור דאיהי שבינתא עלאה אשכחת קן לה לעילא. ומיד (ח) אשר שתה אפרוחיה אלין שית בנין דילה שית ספירן דאיון ששת ימי המעשי: (ט) כלהון פרחין לגבה נבמה

תיקונא שתיתאה

(א) **אליהו** וכו' ר"ל כי יהוה מליהו נ' כ"ן כי סופיו הוא סם כ"ן המעלה מ"ן לכן השביע לו בשורשו בסם כ"ן המעלה מ"ן שבתוך מלכות ודוק (ב) לשון שמירת וכו' מלאכי השרת וכו' עיין בהקדמת ת"ז מ"ם ובפרדס כמן (ג) לנטרין לך ר"ל לאליהו כי יהוה מט"ט וסנד"ל סם המעלין חורש ומ"ט של ישראל למ"ן ולאליהו הוא בסוד סנד"ל כי הוא סוד סם כ"ן שהוא בסנד"ל והיוכך מליהו שהוא סוד סנד"ל ועל היוכך מט"ט כי יהוה בזמן הגלות הין המעלה מ"ן אלא סנד"ל כי בגלות הגשמת לא שלט בנשמת עיין בזוהר פ' ויצא בם"ת ובמקום מלך מה שפירש שם ובפרדס כמן (ג) וכלהו וכו' ר"ל הנשמות של ישראל נקראים לפרישי על שם קן לפור לאליהו אימת קדישא כי נשמות של ישראל שם יונק ן מיסוד זו"ת שנקרא בשם לפ ר כמ"ש בהקדמת ת"ו לרך מוקבא זו"ת בשיה בסוד קן ליסוד שהוא סוד לפור (ה) בחכמה יבנה בית ר"ל בסוד בחכמה יסד ארץ שהוא סוד יסוד אבא שמחבר זו"ת ומחפשם למטה עד יסוד זו"ת ונוקבא זו"ת ונבנה ונתקנם כנגדו מהזה זו"ת ולמטה (ו) בזמנא דלפור וכו' לאליהו כי בשעה ר"ל כי כשנמשלה לפור יסוד זו"ת בית לאליהו נוקבא זו"ת כשהיא נבנה ונתקנת סוד קומתה מחזה זו"ת ולמטה מז היא בסוד בית ונקראת בי' מקדשא כי היא נבנה ונתקנת כנגד יסוד אבא שהוא נקרא בשם קודש כנודע (ז) מיד לדור וכו' קן לה לעילא ר"ל כי יהוה שמין תיקון ויקוד לזו"ן נעשה אלא ע"י מוחין דגדלות שהם מחלבשין בנה"י דאו"א לאו"ת לאיהו ס"ת וסם בסוד חימה לגבי אמ"א עלאין כנודע ונה"י דיש"ס ו"ת שהם מחלבשין המוחין מחלבשין בז"ת לעשות להם מוחין דגדלות נמלא לפי זה ז"ת נקרא בשם קן ליסו"ת שהם בסוד שכינתא עלאה כי הם שוכנים בתוך ז"ת וגם יהוה כשם לז"ת המוחין אז יש לו קן כשהוא מלביש מה שיש מ"ת מהוון לאיהו"ס בסוד פשוט ומילוי למילוי לאיהו"ס הוא בבל שפירש לחימה וככסאו דז"ת לעשות לו מוחין ג' ספירות נסיון לחימה וב' אלים ח"ת לחימה שהוא נעשה כחר ז"ת ושם כמין ק"ן עיין בם"ת כימי קן וזוק (ח) אחר שהם מפרוחיה וכו' כלל ולא מיד אחר שהם מפרוחים (ט) כלהון פרחין וכו' ר"ל כי יהוה בי"ס עולין ז"ו לחימה וגם עולם היכלים שהם סוד שם ימי המעשה עולין בבריאה עיין בפרדס ועדע כי בהיותם סוד בסוד חימה מלאה וזהו שכתב הת"ו ומאחר שיש ספירין לחימה שהם ימי המעשה לרמוז על

(ז) בבמה חנין (יא) וזמנין וי"ט (יב) ואפרוחים דאינון ישראל לתתא בלהו פרחין בעמה בגלותא: ובזמנא דאתון בציים דליח לון גדפין בפקודין דעשה לפרחא אתמר בה לא תקח האם על הבנים (יג) אי הכי מאי בי יקרא אלא בזמני דליח לה לשבינתא אתר לשריא תמן בקביעו: איהו אולת במקרה • ורא איהי פל הקובע מקום לתפלתו וכו' כמה דתשמתין עבדין דכי שריא שבינת' עמהון נשמת' דאיהי קביע' בצלות' או באוריתא: איהו אתר קבוע לשרי' בה שבינת' אבל נשמתא דליח לה קביעו בצלותא או באוריתא אלא אי אזדמנת לה במקרה: הבי איהי שריא עלה במקרה (יד) ורא איהו בי יקרא קן צפור לפניך כו' דודאי נשמתא איהו קן צפור: וגופא קן דנשמתא (טו) ובן נשמתין דאינון עולימין דיל ה דאתקריא בתולות אחריה רעותיה יתבין בגופין דאינון קן דלהון באתר מקרה דזמנא דלאו אינון קבועין בכתי כנסיות ובבתי מדרשות ורא איהו בי יקרא קן צפור לפניך • (טז) ועוד קן צפור לעילא איהי כרסיא • וקן דילה לתתא משטר ו"ן ועליה אתמר ' מדבר יד) ונקה לא ינקה דתמן קן: (יז) ואיהו קנא ונוקם בזמנא דלא אש בחת קינא לשריא • (יח) בדרך דא דאתמר בדרך בצאתם ממצרים: (יט) ועוד בדרך דא קבירת רחל דאקבר בפרשת

(י) בכמה מגין הוא ארמז על כל סמעבד סגם בו ים עליה לז"ל כמ"ש מסכ"ב (י"מ) וזמנין הוא מרמז על חול בעת הק"ם ותפילה שאז בתין נפ"י דתימא לו"מ להעשות ניחין ואז נחגלל ופרח ו"מ כגודע זמה שלא הזכיר יום שבתא כי בשבת ים עליה גדולה לז"מ למעל' מתימא עליה כגודע מס"כ (יב) ותפרוחין דתימון שתרגל וכו' פרחין זמה בגלותא ד"ל שהוא כמו לבר מחר - על מסר שהם מפרוחים כי לפירוש ג' קמי על סוף וחרור קן לה שהוא תימא עליה אבל לפירוש ב' קמי על לפור מלמה כית שהוא שכינת' תחתה ד"ל בפסוק מפרש טעם למה לפור מלמה בית אשר שהם מפרוחים ד"ל כי ישראל הם נתפין לשכינתא להעלות אותה ולתקנה אותה בגלותא ע"י

פקודין לעשה וע"כ נקראים הם מפרוחין אבל כשהין להם גדפין ע"י פקודין לעשה אז נקראים הם בנים ואז אתמר לא תקח אם על הבנים כי ליח להן גדפין לעלות ע"י (יג) ת"ס וכו' כ"ל שהוא קמי על לעיל שכתב ח"ו שקמי כי יקרא קן לפור על תימא קיימא שהיא שכינתא תחתה כנ"ל על זה מקשה מתי כי יקרא קן כי בשלמא תי אוא קמי על תיבת עילאה אז הוא ניחא נאמן כי יקרא קן כי קמי כאשר זיווג לו"א הוא בשכינתא תימא רביע על כן שפ הם פרים קומה שהיא על מקרה זאת אין לה רק קן נאמרין מס"א נאמרין לת"ת שהם כמספר לפר עיין בפ"ח שער הזיווגים פרק ג' על פסוק כי יקרא קן וחבין: אבל לפי ת"ז שכתב שקמי כי יקרא קן על שכינתא תחתה מתי לאמן כי יקרא קן ולוק: (יד) ולפ וכו' כ"ל כמו שכתב את"כ בפסוק פעם ג' לא תקח אם על הבנים ופעם ד' שלח תשלח את האם וכ"ל הפסוק אומר והאם דובלת על הפרוחים לו דיליה שהם מדרי מעלה ומדרי מקרה שהם קבועין למולייהו לו לא תקח אם על הבנים והאם לא קבועין למולייהו לו שלח תשלח את האם (טו) וכן בממתין וכו' כ"ל שהם מעולמות בי"ע שהם מעולמין לשכינה להעלות אותה לו"א ואת מובאות לך עיין בזוהר פ' מצפיים ובפ"ח בשער הקדושה שם ויהוא מהתר"י ז"ל כי מקרה היא בעולמות ומצל' היא בילידים ותלמוד הוא בבריאה ומי שמיגו לא שמיגו לא בקדושה בזמנא דלא מיין קבועים בבתי כנסי' ובתי מדרשות ד"ל כי שם מיום קבועין במקרה שהוא בבתי כנסיות לדייק פסוקי דזמרה וק"ש ותפילה ולא קבועין בבתי מדרשות שאם שם מתרי מסגא ומתרי תלמוד אז לא קבועין שהם נמתין מעולמות בי"ע (טז) ועוד זכו' כ"ל כי אתחלה הים קמי קן על נמשה דבר הם לו על גופה דבר הם ולפור קמי על השכינה לו על נמתין לבר הם אבל עתה מפרש הכל קמי על לעילא לפור תימא פרסיה וקן דילה תימא הם"ע ור"ל לפור תימא כרסיה הוא עולם הבריאה שהוא סוף תימא עילאה שנקראת לפור כמים לה ס"ע נהודין מע"ב נאמרין לת"ת שהם כמספר לפר בנ"ל וקן הוא מט"ם כי הוא בסוד ז"ת כמ"ש הים נאמרין המבלין מתימא כמ"ש לעיל (יז) ואיהו קנא ונוקם וכו' כ"ל זהו כי יקרא קן לאמן קנא ונוקם שהוא בסוד מ"ה ומ"ב שהם מחתוכין דמיא דמ"ה לתימא מו"ת לו תימא קנא ונוקם כי יהוא שהם מ"ה שהם לפי' בגי' קכ"ו הוא מ"ה מחתוכין לתימא ומ"ב הוא קנא בסבל שעורמין מתמת עוונות ח"ו להסתלק נפ"י לתימא מ"ה וזהו ג"כ ונקם לא ינקה להתר בתמ"ב כי תומיות ונקם הוא בגי' קס"ו שהוא מ"ה ס"ג יהוין שהוא בתימא ושתר הפסוק כך ונקם לא בתמין תימא שים לה שם ונקם לו הוא יבוא ולוק (יח) בדרך לת להתר בה וכו' כ"ל היא תימא כי יגיעת מלרים היה ע"י בינה כמ"ש ודרך היא כוד יכוד לתימא שנקראת דרך כי משם נפתחין ויתלחין נ' שערים שהם סוד ה' מקדים וה גבורות כגודע ומס ד' דרך זה בגי' שם ס"ג ונקם"ו שהוא בתימא ור"ל לפי הת"ז שהפסוק מפרש היטב למה כי יאמרו לון שהוא בשביל דרך תימא לתימא כנ"ל ולוק (יט) ושוב בדרך וכו' כ"ל לו בדרך קמי על רחל שהיא בפרשת מוריחין כי יהוא פרליף רחל מחתלת מחה ז"ל שהם כוד פרשת מוריחין כי יכוד תימא מסתיים בחה ז"ל ויסוד מבא מתעטם ויולת ממנה ומתפשט עד יכוד ז"ל ומי הסולום נקראים מוריחין כי תורת תבוך היטוב ממנו הברכה עיין בד"מ פ' עקב קף רמ"ז ובר"מ פ' עקב קף רמ"ב ובפי' מ"ז ופ"ה

נקבר

בפרשת אורחין (כ) ועלה אתמר (ירמי' ט') מי יתנני במדבר מלון אורחים (כא) ואינן ב' משיחין דמתמן קא עברין כד אתאן למפרק לישראל · בבל עץ דא איהו עץ החיים דאתמר ביה עץ חיים היא למחזיקים בה : ועליה אתמר (דברים כ) כי האדם עץ השדה ועוד בכל עץ דא צדיק דאתמר ביה עץ פרי עשה פרי למינו זהא יום השבת דתמן זווגא דש כינתא עם קב"ה ותמן איהי לה נייחא ועלה אתמר (תלים א') והיה בעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו דא עתו דצדיק דאיהו ליל שבת דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות אפרוחים אלין ת"ח דבגינהון שריא שכינתא על ישראל : אבו בצים אלין אינון תינוקות של בית דבן דבגינהון שריא שכ' מתא על ישראל ואלין אינון מארי מקרא ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קב"ה ושכינתי' · וגרמי לחבר' לון בחדא ירתין מתמן נשמתין ואתקריאו בנים · דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדפין דילה · ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הבציס · איהי רביעא עלייהו בארבע גדפין דילה דאתמר בהון (יחזקאל א:) וארבע כנפים (כב) ינוקין אנפי זוטרי (כג) ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד ובהון אימא רביע' עלייהו וזמנין אסתלק' מנייהו (כד) אבל בגין דאינון מן מעוי דאתמר בהון (ירמי' לא) המו מעי לו בגין דרחימו דאינון מארי קבלה אתמר בהון לא תקח האם על הבנים דאימא לא זזה מנייהו לעלם דודאי קב"ה איהו אוריית' ושבינת' היא מצוה זכאה מאן דמתעסק בהון ליחדא לון : ובן זכור ושמור אינון קב"ה ושכינתיה · זכאה איהו מאן דמיחד לון ביום שבת דאיהו יחוד · ברחימו ודחילו דיי"ה דאינון אבא ואימא (בה) זמור ושמור אינון לקבל

נקבר דתל בדרך בגלוי כי מתו' ז"ל ולמטה סם היא גלוי הוא ל' ליכוד מימן עיין בזוהר · פ' ויצא דף קנ"ח (כ) ועלה וכו' ר"ל בסכיבה מומר' מי יתנני במדבר פי' ע"י ליבוד התורה ממחלוקת ומילך וע"י ליבוד תפלת בחבירים בסכיבה מתחקת ועול' עד הנה ז"ל סבו' מלוקומתי' עיין בהקדמה ספר הזוהר על סבו' מי זאת עולה מן המדבר (כא) ואינון ב' משיחין וכו' ר"ל כי יהוה משיח בן דוד הוא מצבע יהודה סבוא יוצא גולגלתא ויהוה מהפר"ז ל כי דוד מע"פ שהוא מלך נמלך מלכות הוא יוצא מלפה כי היא לחוץ בכתר מלכות אשר סם נכנסין עקבי לתא עיין בע"ח שער רחל ולפה ומשיח בן יוסף הוא לחוץ נמלך יסוד זה אשר סם מסחיים יש ל מבע ר"ל כי יהוה מוקפה זו"ת בעב לה בעלה בדיקה קלמשף כתי רוחא להעלות ע"י מ"ל ומשיח בן יוסף הוא מבעי רוח אשר במוקפה זו"ת אשר שרשו הוא מיסוד זו"ת ע"כ נקרא בן יוסף"

כתוב"ף בלק דף ר"ג ע"ב ת"ל והסוף תוק לא ישתאר בלמוטי יחליל היה משיחא מחרא בריה ליוסף ותמן יתחקף זנא נמחר מחרא וכגין לתיבו גבהם תתאה לית בה חיזיתות משיח לא ויתקטיל וכו' אזה בלעון מוכח שהרבו מבעי רוחא למוקפה אשר שבק לה בעלה אשר שרשו הוא מיכוד זו"ת מ"כ נמצא לפי הקדמה הנ"ל משיח בן דוד הוא מיחיא עלאה לפי עלאה היא מתחוריים למלכות לתיחא כנודע עיין בע"ח ומלכות הוא בסוד עטרת יסוד לתיחא שמסחיים בחוה זו"ת כי"ג היא נכנסת מאשר' עטרת יסוד לתיחא שמיר בחוב' כנודע וכבן ומשיח בן יוסף הוא מיכוד זו"ת אשר שם מסחיים יסוד לתבא ת"ל לו נ"ב תנא מחיזה והאריה מים ל תבא כי תע"פ שעיקר שרשו הוא מבעי רוחא דנוקבא תע"כ סורש תתי רוחא בא מיסוד זו"ת אשר שם מסחיים יסוד לתבא ת"ל כי"ת ואינוהי' מהיחין דמהמוקא עברין יבו' ולוק ל"ת ב' משיחין יכול להיות לפי ת"ל שסם משה ואהרן אשר שם בוליתו ישראל ממלכים כי יהוה משה הוא נ' קפ"ל שסם משה מחוריים של יסוד לתבא שבו שם ע"ב ממולאים ביוחין ואתי"ה ממילוי יחין דבחי' פנים יסוד לתיחא כי משה ואהרן בסחיים לנודע ואהרן הוא ע"ב וקפ"ל שסם מחוריים פנוסים ואחוריים ממולאים ביוחין ליסוד לתבא ת"ל כי משה ואהרן אשר שם מחוריים יסוד לתיח

(בח) איהו אסור עמהון בתפילין דרישא דאיהו אחר דרהטי דמוחא ׳ ודא איהו אסור ברהטים ׳ ואיהו חבוש עמהון בתפלין דיד בקשר של יד (בט) ודא הוא דכתיב פארך הבוש עליך ובגין דאיהו חבוש עמהון בגלותא אתמר ביה אין חבוש-מתיר עצמו מבית האסורין : ושבינת׳ איהי בית האסורין דילה בגין רחימו דילה איהו אסיר בה : ורזא דמלה (שיר א) צרור המור דודי לי בין שדי ילין ובגין דא מאן דבעי לאשגח׳ למלכא ליה רשו לאשגא ליה לא בשבינתא ההי״ד אל יתהלל בו׳ כי אם בזאת וגו׳ ׳ ואהרן כד עא לקדש קדשין ביומי דכפורי בה הוה עאל דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש דאיהי עת לעשות לה׳ ׳ ומשה בגינה אתקיים בעלמ׳ דא בתר דמית ההי״ד וזאת הברכה אשר וגו׳ ׳ ובה עביד עשר מפתשין לפרעה ההי״ד ואולם בעבור זאת העמדתיך ויעקבבגין דהוה ידע דכל רעות׳ דמלכא בה מני למנוי עלה דלא יעלין קדם מלכא לא בה ׳ וכל שאלתין דלהון בצלותין ובעותין למלכ׳ דיהון בה ההי״ד וזאת אשר דבר להם אביהם וגו׳ ודוד בגין דהוה ידע דכל רעותא וחילא ותוקפא דמלכא בה אמר (תלים כז) אם תחנה וגו׳ בזאת אני בוטח : דאתמר עלה ומלבושו בכל משלה ומאידלא שת לביה נם לזאת עליה אתמר (שם צב) וכסיל לא יבין את זאת ׳ ובגין דא כד ישראל בעאן בעותן למלכא אמרין לה אנא הלך דודך דאתמר ביה ברח דודי אנא פנה דודך בכמה בקשות דצלותין ובעיתין ׳ ונקשנו עמך דבגינך איהי נחית עלן ׳ דלא זז מגנא אלא בגין דלא נהנא יקרא בך (ל) דבגינך הוה אסיר עמנא כל ששית יומין ההי״ד (יחזקל מו) יהיה סנור ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח וגו׳ דהכי איהי שבינתא כתימא עמיה ביומין דחולא כשושנה דאיהי אטימא ביומ׳ דשבת׳ וביום׳ דחדש׳ וביומין טבין אתפתחת (לא) לקבלא ריחין ונוסמין ולירתא נפשין וענוגין לבנייהו ווי לון לבני נשא דקב״ה אסיר עמהון בגלות׳ ושבינת׳ אסירת עמהון ואתמר בה איקהבוש כתיר את עצמו מבית האסורי׳ ופורקנ׳ דילה דאיהי ר״שיבה אימא עלאה איהי תליא בידיהון דחמשין תרעין דחירו עמה לקבל המשין זמנין דאדכר יציאת מצרים באורייתי׳ דא היא (לב) ויפן כ״ה וב״ה אתון באלין המשין אהדון דמייהדילי״ה בכל יומא פעמיים שמע ישראל דאית בהון כ״ה וב״ה אתון וירא כי אין איש דאתער לה בגוייהו (לג) ואיהו משניח מן החלונות דאתמר בהון (מלאכי א) חלו נא פני אל ויחננו להההיא דאתמר בה (בפדבר יב) אל נא רפא נא לה דאסוותא בידיה דאיהגיד פשוטה לקבל שבים ׳ וירא כי אין איש ואיהי בגר החלון נשקפה ותיבב בתרועה דאיהי יבכא דאתמר בה (ראשית ה) (לד) ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה ודא יום הכפורים דתיבת נח היא אימא עלאה חלון דילה דהוא עמודא דאמצעית׳ דביה אור ותורה אור ואיהי אור הגנוז (לה) ויפן כה ובה מציץ מן החרבים אלו עשרת ימי תשובה וירא כי אין איש ועור משניח מן החלונות (לו) אלין חלונות דבי כנישתא (לז) דאבא ובנוי איהון בכית הכנסת

(כח) מיהו אסור וכו׳ ל״ל שסוף כמו דבר אחר על מלך אסור בהיתר׳ כי לפי׳ נקר׳ רהטים כמ״ש ונעתיק ממקן כי סם רגלי׳ לחטוף מסקוף׳ לבל לפי׳ הסמי קמי בהיתר׳ על תפילין כי יהוי סוף תפילין סם בתין מתימ׳ עלמא סמ״י למימ׳ בתין לשון מוקין ז״ל ומס׳ בתין תפילין כעודע ומס״י למימ׳ נקרמיס רהטי למוקת ז״ל למיהו אחר בהיתר למוקת ושיעור הפסוק לפי פירוש סב׳ כך מלך אסור עמהם בגלותא בהסתים בפניל סמקיימי מלות תפילין שסם נקרמים רהטים וגם תפילין ליל נקרמים רהטים כי יהיו סוף תפילין ליל סם במוקבת ז״ל ומס״י ז״ל נעתיק מוחין לעוקבם ומסם בתין סתפילין ושיע נקרמת תפילין של כעודע פ״ב תפילין ליל גם סם נקרמים רהטים ועיין בזוהר פ׳ ויצא : (כט) ולא סוף לכתיב פתרך מבוש עליך פעמים לקרת קמי פתרך על תפילין שסם נקרמי׳ פתר אבל גם י״ל פתרך קמי על הקב״ה שסוף נקרת תפארת ישראל ומתר הפסוק בקב״ה מבוש בגלותא בפניל עליך מס בקבור עליך להיותו תפלין (ל) לנגיך סוף וכו׳ ר״ל כי שסת ימים עליונים גם סם סמוכים כי יהוי ביומין לחול יורדין ו״ק לנגר ברוחים ומחניס כת למלכות לנגר ולוק (לא) לקבלת ריחין ובוסמין ר״ל ריחין מלד ז״ת שסוף נקרת רוח וב׳ סמין מלד סבינה שסוף נקרת נשמה כי ג׳ מילוי מהיה ליהוין ולמלפין וסהין סם בני בשמי עיין בזוהר פ׳ ויצא קס״ת שכתב סרי בשמים מלין שים בגין ללמד (לב) ויפן כ״ה וכו׳ ר״ל כי יהיו לנגד המוחין שנעשין ז״ת בקס״ת נלכסין ו׳ תלוש לגלות למיתי מלדיק ללמד למיתי לעשות מוחין ז״ת עיין בסה״כ ומ״י המוחין שנעשין ז״ת מזי ג״כ מסם בתרין סמוך למלכות סיהו מז בהיכל מסבב דבריאה בסוד הליקי קדיש סבריאה עיין בסה״כ ולעשות זאת כפיולם בוקמי לריך לומר כפסו׳ שמע ישראל בכיוב׳ גדולם ידמתכבה זכה ונקיה נכן תמר וירא כי מין מים למתער לה בגוייהו לוק וסכן ותמצין מלוון שים בפסוק שמע ישראל הם ע״י בתיקיה בית ערב ובקר בכל יום שסם ב׳ פעמים כ״ה מחוץ שלן וכם כנגד תמצין חרטין למימ טלמה בתתין בתוהין לז״ל בק״ס (לג) ומיהו מבנית ויכו׳ עיין בס״ת בלון שכתב קלוסת נקרמים שכתיב זז״ל ור״ל למיתי ובנית לרכן מוחב ע״י הכתיב כי ויהוי בקסל כסא כעולם (לד) ויפתח וכו׳ ר״ל נח שים לליק לביה נייחא עיין בזוהר ויהי כ״ט ומיהו מור בגיוי כי יהוי קב״ה בתיב וגלות שמע לבויה הוה שתים שנה למלני בתחגלית עיין בזוהר פ׳ נח ז (לה) ויפן וכו׳ עיין בס״ת שכתב מרכיב מלך

הגבורות וסיער הפסוק הוא כדויקן
כה וכה הוא מגניח מן המלוה שסם
ה' מכלים כל ת' כלול מה'
בני כ"ם וכה הוא מלין מן המרכי'
שסם מלך ה'גבור'כל תחל כלול מה'
סם ג"כ בני כ"ב כי נולע ע"י ק"ש
נפתחים ממטין תרטין לביכה שסם
שוד ס"ת וס"ג וכל זה הוא כמו לבר
תחר על ויפן כה והם ומה שכתב
מלין מן המרכים מלו ע"ת וכו'ל
כי ילוע משס"כ
בעטי"ת מלכות נוטלת בחינת
הגבורו' מימי' ובין יום כפור לסיכ'
נוטלת המשס מסלים מימת ע"ם
וחתין: (נו) מלין חלוטות לבי כניסת
ד"ל כי ילוע מלכות נקרא בית
הכנסת וחלון נקרא יסוד שלה כמו'
מס פר מ"ת בכימי חלון ומה שאמר
חלומות לשון רבים כי ילוע שים לב ג'
בחינות יסודות של פרלוף חילון
ומלעי זפיחי ועליהם קאמר
מבניח מן החלונות שם יש לשם מ"ן
מן המחזיקים מן המורה ומלמות
שאר שם עוסים: (נו) לתבת ובנוי
מינוהו' ר"ל בשוב כלפור נולדת מן
קנה כן מים נולד ממקומו כמו שכתב
שת"ו לעיל ולוק (נח) שאר דעכיות'
וכו' עיין בזוהר פ' משפטים דף ק"נ ע"ב ובמ"מ וחתין: (נט) בסותא דא בחינת לילית וכו' ר"ל כי ילוע משס"כ כי
בחי' שלית הוא אור מקיף שיונק מלמעלה ומקיף לז"ת ומניע עד החזה שלו ומאיר למוקבה שלו שמשם מתחלת ובחינת
הגילת הס הוא אור מקיף מאיר בחינת המקיף הרחמן ושס אור שערות לילית דמשו מאיר גם שס מגיעין עד החזה שלו
ומתגלים שם ומאירי' למוקבה שלו ושס בסוף הפלית לפי שסם מובלעים באור המקיף הגדול בחינת שלית ומין לנו בשס
היכר מלת מחזה ז"ת ולמשס שסם סוף בחינת שלית ע"כ סס בסוף שלית וסס בחד עוד טעמים מחדים על מה שבתי'
אור לילית סס בסוף שלית ע"ם וחתין ת"ם לת בסותא לילית ועטופי' לילה שהוא יחד לשון חלוק ע"כ כמו שכתבתי
זלוק וחתין (מ) ותפילין ליל וכו' ר"ל כי ילוע כי תפילין ליל גם שס סוד אור מקיף שיונק ממוחי' הפנימים למוקבי ובולעין
בחלמה ושורש סמוחין שלם בתין מחינת עלמה שכנסתין נה"י לחינת ז"ת לעשות לו מיחין ומכ"י ז"ת בתין למוקבה ת"ל
על תפילין ליל שייך ג"כ בסותא כי שס אור מקיף קטן חס תפלה לשני כי יעטוף: (מא) לת ק"ש בעותא ד"ל כי ילוע
סוד שכ"ם סוא ליחד ת"ת לשמאיל מוחין לזו"ן כלי ליתלם גם שס ושו בעותא עותת ה' מע"ם שגם לפי פשוטה הוא ניחא
שלריך ולתי לקרות ק"ש בזמנה מ"ם עיקר עיכוב תלי על סיווג תלת ולתי כמ"ש (מב) בסופא לעלמא לתי שלם תלה
שתריך בסותא ועותא שס בתין מחינת עלמה שכיה סוד עלמת לתי כנולע: (מג) ותן כל תלה יפעל ת"ל כי בחינת
נימ' יע"י מילוי שס ס"ג שהוא בחינת עלמה יפעל פעמים שלם שתרים בסותא ועותא עם גבר שהוא שייך במלכות
שס זה כי נולע כי נוקבה בניכה מגבורות ונבר הוא לשון גבורות וגם מוחיות זגס מוחיות גבר ד' תלתים דריבוע וג"כ ה' מוחיות
תלתים: (מל) וכתן לת וכו' עיין בחי' ס"ע וחתין כל זה שס כתב ג"כ כי כל ספירה וספירה מחקריה גלגל ולת חקשה
לך שהם כתב שת"ו שתרים לת מזונא מסטרא לימינא וכו' הוא נ"ב לת תלמה כהוא' מסטרא דשמאלא הוא גלגולא דחמינא
ועותא מסטרא דשמולא דשמלעין גלגולא תליתאה ע"ם וכלן כתב שת"ו כי היא בסותא לבדה לת גלגולא קדמאה שהוא
סוזר למה שכתב בחי' ס"ע ג"ל כי כלן סוכר' שת"ו שה שכתב בפסוק בפל בסותא ושמלתו בסותא קאי על גלגולא
קדמאה שהוא שסטרא דימינא ושטעם הוא כי בסותא קאי על לילית כמ"ש בפסוק על ד' כנפות בסותך תשכון שם
ונלוע כי שלילית שס סוד בחינת אור הקולין הימלין מרחשו ממוחין לעיבור והם יולאין מן חוח תכמה עיין בשע"כ וחתין

ס"כ

מלאך י״י אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא הא גוון חד בלבת אש מתוך הסנה
הא גוון תניינא וירא והנה הסנה בער באש הא תלתא ואינון לקבל ג׳ גוונין
דעינא בלבת אש רא בת עין ובההוא זמנא דיהון (מט) נהירין תלת גוונין
דעינא דאינון לקבל תלת גוונין דקשת מיד (ראשית ט) וראיתיה לזכר ברית
עולם ובההוא זמנא (נ) כי עין בעין יראו בשוב ה׳ ציון (נא) אור דעינא
הוא עמודא דאמצעיתא בת עין ביתא דילה בההוא זמנא דיתפני עננא מן בת
עינא דאתמר בה (איכה ג) סכתה בענן לך וגו׳ דאיהי תבלול דעינא (נב)
דא רומי רבתא: שכינתא עלאה עתידה למימר לקב״ה למה העמוד בחוץ
ואנכי פניתי הבית אנכי דיציאת מצרים ואע״ג דאין חבוש מתיר עצמו
(מבית האסורים) דאיהי שכינתא דאיהי אסורה בגלותא שכינתא עלאה
יפרוק לה הה״ד (רות ג) אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפוץ לגאלך וגאלתיך
אנכי חי י״י שכבי עד הבוקר דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים דלית מלתא
דא תליא אלא בתיובתא (נג) ימין עלאה דשכינתא בההוא זמנא שכינתא
עלאה (דברים לב) (נד) בנשר יעיר קנו דאיהו ירושלם ק״ן ו׳ על גוזליו
ירחף וגו׳ ישאהו על אברתו הה״ד (שמות יט) ואשא אתכם על כנפי
נשרים ואביא אתכם אלי דבזמנא דשכינתא איהי בגלותא אתמר בה ולא
מצאה היונה מנוח וגו׳ אלא בשבת ויומין טבין ובההוא זמנא אתייחדת עם
בעלה וכמה נפשות יתרין קא נחתין עמה לדיירא בישראל הה״ד (שמות
לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם זכאה איהו
מאן דמתקן לה דירה נאה בלביה וכלים נאים באיברים דיליה ואשה נאה
דאיהי נשמתיה דבנינה שריא שכינתא עלאה דאיהי נשמת כל חי עליה
(נו) וקב״ה איהי שבת בחד וינפש בחד בשכינת׳ עלאה איהו שבת עלייהו
ובשכינת׳ תתאה וינפש עלייהו ויהיב לון נפשאן יתרין (נז) דאינון בתולות
אחריה רעותיה דקא אתייאן עמה (נח) וכמה מלאכים ממנן ומשמשין
דלהון קא אתייאן עמהון דאינון ע׳ דתליין מן זכור ושמור ודא איהו ויכל״ו
כליל שבעין ותרין ואתקריאו אליו נפשו׳ אושפזין בגין דלא שרייאן בישראל
אלא ביום השבת ובר גפיק שבת בלהו חזרין לאתרייהו ונשמתין דאינון
מסטר׳ דשכינתא עלאה אתקריאו אפרוחין ונפשין מסטרא דשכינתא
תתאה אקרון בצים ודא איהו רזא דהפורש סכת שלום עלינו אימא עלאה
דאיהי סכת שלום דמסכך עלייהו (נט) ושלום עמה דאתמר ביה (מדבר
כה) הנני נותן לו את בריתי שלום ואית סוכה לתתא כ״ו ה״ס דאיהי
יאקדונק״י סוכת שלום בו״ס ת׳ דאיהו הפארת בההוא זמנא יהון בנין
ברשותא דקב״ה וקלא נפיק ויימא לא תקח האם על הבנים מיד דנפיק זכור
ושמור דשבת וייתי לילא דיומא קמא דשבתא קלא תניינא נפיק שלח
תשלח כי יקרא קן צפור לפניך דא סוכה דאיהו אימא עלאה (ס) בכל עץ
הה״ד (ויקרא כ״ג) ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר אפרוחים אילן
שבעת ימי הסכות (סא) או ביצים דבהון עבדין ז׳ הקפות (סב) ורזא דמלא
(ירמיה לא) נקבה תסובב גבר (סג) ודא רזא (ישעיה ח) דדיקו שבע נשי׳
באיש א׳ דא קב״ה ושכינת׳ (סד) פרי עץ הדר אימא תתאה עץ איהו לולב לו
ל״ב נתיבות דאיהו אתרוג וצריך לנענע׳ ביה לשית סטרין ארבע רוחין ועילא
ותתא לאתערא עליה ו׳ ותלת נענועין לכל סטרא סלקין ח״י וצריך ארבע
זמנין ח״י חד בנטילת לולב וחד באגא י״י תרין אחרנין בהודו לי״י תהלה
וסוף

א״כ ליליה שהם כסותה הם יוצאין
מקו החכל מוח חכמ׳ גלגולא קדמא׳
ושמלתו לעורו ולאי קאי על סטרא
שמאלא גלגולא תניינא כי עורו הוא
לשון עריין שהוא בסטרא דשמאלא
ולריך לכסות וגם עור קאי על עור
דתפילין תפילין דיל תפלה לעני כי
יעטוף ולוק: (מה) במה ישכב ר״ל
במה שם מ״ה שבתפארת ישראל ע״י
יחודא שהוא גלגולא תליתאה: (מו)
ד תלת וכו׳ עיין בתי׳ ד׳ (מז)
לבת עין נ״ל כי ידוע בת עין נקרא
נקודה דכתר דנוקבה מטעם שידועו
מסה״כ שב׳ שמות אהי״ה יה״
מהנוצליה זה בזה ויוצאין ז׳ שמות
מרגילאין מהם ואה״י הוא בחג״ת
יה״ו בגה״י וה׳ אחרונה דאהי״ה היא
בכתר נוקבה שהיא כנגד ת״ת דז״א
ולכך היא המוכה ליו״ד דאהי״ה ושם
מרגלא י״ה אדני יוצא מה׳
אחרונ׳ דאהי״ה שהיא בכתר דנוקב׳
וה׳ פעמים י״ה אדני נימ׳ ת׳ ועם ב׳
שמות הוא ב״ת ואיהי נשמתא כי ב׳
שמות אהי״ה יה״ו שם מ״ב הוא
בבריאה ובבריא׳ הוא סוד נשמ ע״כ
ה׳ אחרונה דאהי״ה שהיא בת עין
כתר דנוקבה איהי נשמתא ותלת
גוונין דעינא לבושין לבת עין הם
אה״י שהם בחג״ת הם למעלה מה׳
אחרונה דאהי״ה שהיא בת עין כמו
לבושין וסטויין עליה א׳ נ״ל בת עין
נקרא נשמתא כי יש בחינות נפש רוח
ונשמה גם מנוקבה וכתר דנוקבא
נקרא נשמתא כנגד ז׳ קצוות שלה
אע״פ שכתר הוא בחי׳ יחידאה
נקרא בשם נשמה לפי ששלש ראשונ׳
כאחת: (מח) תלת גוונין דשרגא
וכו׳ ר״ל כי ידוע מלכות נר מצוה
וג׳ גוונין הם סוד ג׳ גוונין דקליפות
רוח ענן אש שמכסין על מלכות נר
מצוה והקליפות הם סוד סנה לכן
בשראה משה השכינה מתוך הסנה
שהם סוד הקליפות ראה ג׳ הקליפו׳
רוח ענן אש קליפות רוח
מרומז בוירא כי ברוח עם הכולל ג׳
וירא מתוך הסנה נגד הענן והסנה
בער באש נגד אש והשכינה שמלובש

בחוכם סיף סוד כלבא תם בת עין
ועיין בתי' ל"ו שכחד בג' קליפין סס
כנגד ג' גיונין לעילא ועיין בתי' ל"ת
ותבין: (מם) נסירין פלח נוגין
לעילא ר"ל כסיסים מתעברין
בקליפות מג' גוונין של ג' תלקים
למלכות סמית נקרמת בסם עין על
סס לעת ק"ל שלם גי' עין מז יכיס
נסירין גב' גוונין של מלכות סם סוד
ג' גוונין לקן את כי מלכו' נקרמת בסם
קסת עיין בזוהר פ' ברעזית לף י"ת
ומיד ורמזים לזכור בריח טוב' ולוק:
(נ) כי עין בעין ירמו וכו' ר"ל כי
מז יסיס יתוך תסליס עם הגבורות
סם עין ס"ת ס' סוית בגי' עין:
וס"ג גם סם ס' סוית בגי' עין:
(נא) תור לעילא וכו' ר"ל כמו לכל
אחר ע"ם בת עין כי עין בית של
תור לעילא ת"כ יכול להיות שיעור
הפסוק כי עין בעין יכך כי עין תור
לעילא ז"ת בעין ירמו ומוח מלכות
סמית נקרמת עין ובית לתור עילא
סמות ו"ת ונקרבים להיות שמי פרוסי'
תמד ולוק (נב) לת רומי רבתת עיין
בזוהר פ' פנחס בר"מ לף רכ"ב ובמ"מ ותבין: (נג) ימין עלאה דסכינתא וכו' ר"ל כי ילוע סיף בימוד לתימת התסליס
ומס נקרמים ימין עלאה דסכינתא וזהו ג"כ ונתלחיך תוכי תי' שכבי על סכוקר כי כימוי סם תי סות בימוד כמודע ולוק
ותבין: (נד) כנסר יעיר קנו וכו' ר"ל כי ילוע כי ג' כלי נס"י של תימת נכנסי' בז"ת בסר בנסר גוילים בגילים עלמות
בעלמות נשבב כו' כבשרים תך בסתרת תופסת ע"ג ז"ת מכתון סעור של נס"י של סביכם ולת נכנסם בו בסוד עור בעל
עור עיין בס"ת וז"ם כנסר יעיר קנו על גוזלו ירחפי ילוע בימם נקר' נסר סגדול וסיף מעיר זן לעשות לסם מוחיזסו
ג"כ יתלסו על מברתו ותמת מחבם של כנפי נסרי' כי ג'בחינת נס"י של תימת סם נקרמי' כנפי נסרי' ממני טעמים תקד כי
תימת עלאה נקרת נסר סגדול וגם נס"י של תימת סן יונקן מת"ת לתימת ות"ת נקרת נסר ולוק: (נה) לת הסבת וכו' כי
לת סבת מרבם על נפסות ימירן לעשות לסם לירם נמם: (נו) וקב"ה וכו' ר"ל קב"ה קמי על בחינת סלמעלה מתימת
עלאה ותיסו סבת בסכינתא עלאה עלייסו בסוד הפורס סכת סלם עליהו שכתב ת"ו לקמן מקמי על תימת עלאה כי בסבת
ין מסתלקין סנס"י לתימת עלאה סמחלבשין סמוחין מז"ת לפיהו תתר מפלה וג"כ יש לז"ת מעלה יתירה בסבת יותר מבזמן
ק"ם ותפלה של תול כמודע מסם"כ ע"ם ותבין כמלת בחי' חיזמות נס"י לת מת סם מסככין ע"ג ז"ת מבחון כל הסבת ועיין
בסם"כ מ"ם מסוד הפורס סכת סלום: (נז) לת מן בחוקת וכו' ר"ל סס כי"ת ס"קרמים בתולת כי ילוע בי"ע נקרמי'
עלמת למוקבם עיין בזוהר פ' מספטים לף ק"ם ע"ב וד קי"ב ועיין במ"מ וילוע מסם"כ כי בליל סבת בתין נר"ן סמוקבם
וע"י עולמת כי"ע סמחסף לסס תור חדש מ"י עליים, למעלה ממדריגתה ע"ם וגם עיין במשנת חסידים ותבין: וזהו שלם
בחולת תחריב רעומים לקת תתיישן עמם ולוק: (נח) וכמה מלאכין וכו' ר"ל כי זכור ושמור סם זן סס ז' קנוות וכל
מ' כלול מי' יום מלאכים סמתנוצצי' ומתירי' מסס וסס ממנן על ע' סריס של תומות עיין בזוהר פ' ויקי לף כ"ת ובמ"מ
ותבין וילוע כי מסס ע"ב שים בזן מסס יונקין ע"ב תורת מלאכי' ועיקר סס סיום תנת ע' תותיות מלאכים סס
נקרמי' ע' סיסלרי' וסיס סס שמי הופרים סיום בחשבון עיין בזוהר פ' פקודי לף רנ"ת ועיין במ"מ פ' יתרו לף פ"ג
מס שכתב סס וזהו שכתב ת"ו ולת ויכלו כליל שבעתן ותרין כי בתמת סס ע"ב תבל שים מסס סיום בחשבון כל"ל ולוק:
(נט) ובלוס עמה לתתמר בית וכו' כל"ל ור"ל כי ילוע מלך סשלום שלו הוא יסוד תימת עלאה סתמיד יסוד תבת נתן בס
עיין במ"י שכתב מ"ם בזוהר פ' ברעזית לף כ"ם כל שלמה לתתמר בסיף בסיריס במלכת עלאה לשלמת עלאה תמיד יסוד נתן בס
על יסוד תימת ע"ם וז"ם ת"ו ובלוס עמה ר"ל יסוד תבת בימוד תימת וילוע תבת הוא יו"ד לכן כתיב בריתי בינ"ל יתירם
ולת כתיב ברית בלוס תבת לרמז על יסוד תבת בסוד תקן תחקר בתסס בת סכסוב בלוס סזכה פנחס בגין לקני על ברית
קליפת עיין בזוהר פ' פנחס לף רי"ז ולוק ותבין: (ס) כלל תן סס"ל וכו' ר"ל כי ילוע תסס"כ כי תר"ם על י"ם"ל

דאימן ישראל בני בכרי ישראל ועל שבינתא דאיהי בגלותא דקנא דילה דאיהי ירושלים חרבה ובניו בגלות׳ תהות יד אימין דעלמא ולית מאן דבעי עלייהו רחמי ויוליף זבו עלייהו בההוא זמנא צווח קב״ה ואמר (ישעיה מח) למעני למעני אעשה (יחזקאל כ׳) ואעשה למען שמי וברא יתער רחמי על שבינתי׳ ועל בניו דבגלותא (ע) קם ר׳ אלעזר ואמר והא קדם דגלו ישראל ושבינתא במאי הוי מקיימין שלוח הקן ׳ א״ל ר״ש ברי בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין דהוו אזלין (בגלותא) בגלגולא מתתרכין מנופיהון דאתחרבו דעלייהו אתמר דקב״ה כונהיעלמן הוה ומחריבן דאשתארו חרבין גיפיהון מנייהו ומניעו דברבאן לעילא גרים ונהר יחרב ויבש והכי איקמיהו אתחרב בית ראשון והארץ היתה תהו ובהו אתחרב בית שני וחשך על פני תהום ובגין אלין נשמתין דאתבריאו קדם דאתברי עלמא וליח לון נופין בגין לאתערא רחמי עלייהו הוו מקיימי האי פקודא א״ל אבא (עא) א״כ ת״ח דאיהו מסטרא דמחשב׳ דאתמר ביה ישראל עלה במחשב׳ ליבראות (עב) האי אריית׳ איהי בן לתלמיד חכם א״כ אתת׳ דילה אמאי צריכה יבום דהא לא שוו אפרשותא מארי מתניתין לח״ח משאר בני נשא (עג) א״ל ברי (איהי) ודאי צריכה יבום לאלין נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי בראשית ז״א והא כתיב (ויקרא כז) לא יהליפנו ולא ימיר אותו ונו׳ וכי האי אתתא דאיהי קדש קדשין תהא קינא למאן דלאו איהו ממינרה דהא כתיב (ראשית א) תוצא הארץ נפש חיה למינה וליח לה הרכבה לא במינה א״ל כני גלגולין אינון רזא דהרכב׳ בנון מאן דמרכיב אילנא דלאו איהו מינה באילנא אחרא בנון מאן דמרכיבין אלין דא ברא אבל עקרא דאם המר ימירנו צריך דיהא קדש בקדש דאילנא אית מסטרא דמסאבו דאיהו רע וכי גיני׳ אתמר לא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב דהאי איהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו אבל אם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש ובגין מרכיבין קדש בקדש ובקבלין דין מן דין ורזא דמלה (שמות כו) בקבילות הלולאת ומין במינו האי איהו צדיק וטוב לו ובד ההיא נשמתא דאיהי קדש לא אשכחת מינה אתמר בה (ראשית א) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה והכי רזא דקן צפור דאתמר בה שלח תשלח את האם ואזלת מנדה מן קנה ׳ והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר לקבל תלת שלוחים

ממלי חתת לרמתי סה״מ הנסירות שנעשר סלימי שסס גבורות ברמתו׳ שבו״ת למלכות ובימ״כ מקבלת ה׳ גבורות מלימת עלמס שלת ע״י ז״ת ובין ימ״כ לסוכות נוטלת החמשס מסלים פנימים זו״ק לחמת וביום ת׳ לחג הסוכות מקבלת מור המסך סה׳ הפנימי שסות עליון וגליל מכל מסלסי׳ומקבל ג״כ המקיף של המסך ת׳ ולכך הות יום טוב כי מיום ת׳ לסוכות מתח לין תמו להמשיך המקיפים לחמת למלכות ע״י מלות סוכה והמסלים פנימים זו״ת מתחילין להכנס למלכות ג״כ מיום ת׳ לסוכות ע״י נטילת לולב ונמוע כנועץ ומקיפי׳ לחמי׳ זו״ת ע״י מקפס שמו מקיפין בלולב ביבים שבס הס״ת סול ז״ת בסול הקפת המוצב שסות נוקבת מבר תכוכב גבר להמשיך לנוקבת המקיפי׳ ע״ס ותבין ונועץ כי מלכות נקרת בכל שס ב׳׳ן עגס נקרמת כל בסול עטרת יסול וכך סיעד הפסוק לפי הת״ז כי יקרת קן ליפר הוא סוכה לימת עלמה לפניך לעון פנימים שהסלים פנימים לחמת נכנסים בפנימיות הנוקבת וזהו בכל עץ כי היא נקרמת כל וגס נקרמת פרי עץ הדר מתרוג וזהו ג״כ ולקחתם ביום הרמשון פרי עץ הדר כי ביום ת׳ לסוכות נכנס המסך הפנימי הרמשון לחימת לנוקבת כנ״ל ול״ל לפי ת״ז הו על הארץ שכתב בפסוק קמי על המקיף למימת שסס על הנוקבת מבחין בסול וימינה מתבקני שסות בחג הסוכות ולוק ותבין : מפתוחים מלין שבעת ימי הסוכות ר״ל הס סול ז׳ בחינת מסלים פנימים זו״ת שנכללין לנוקבת ע״י נטילת לולב והס נקרמים מפרוחים כי יהוי סול הנעוע ללולב ומינו הוא סיל להעלות ז׳ בחינת מסלים פנימים זו״ת אל הרמס שבעת להמשיך הדרס מהס לפוחים עליהס אור גדול מהרמס כדי להאיר ע״י זה מחזק זו״ת לנוקבת שהיא עומדת הס מיין בסס״כ ותבין מ״ב לכך הס נקרמים מפרוחים בעבין שהס פרוחים למעלה והס שבעת ימי הסוכות כי המקיפים מסלים והמסלים פנימים נקרמים ימי סוכות (סג) או בלי ר״ל בשבעת ימי הסוכות עבלין ז׳ הקפות שהס עגולים ככלים (סד) ורזא למלה ר״ל שמפרש הטעם למס מקיפים בלולב המיבש הוא כדי להמשיך אור המקיפים לחסלים זו״ת לנוקבת והו נקבי תסובב נבר והנך (סג) ולא רזא והחזיק וכו׳ ר״ל שבע בחינת מקיפים לחסלים זו״ת שמהכין ומקיפין ב״כ לנוקבת הס נקרמים נסים על שהס בסול נוקבת מבר הסובב גבר והס מחזיק בהים מחד ת״ח עם ל׳ שהס סול קב״ה ושכינתיה כנועץ ולוק (סה) פרי עץ הדר לפיהו מתרוג לימת מחתת כל״ל עץ חיים לולב או לב נחיבות כי יהוי מע״ת כי כ״ב מתוון הס כלים והבן זו״ת שבהס מטיפת מבת שהן לנוקך תיקון ז״ת וה׳ מוחיות מלמעלה הס מטפת לימת שהס ניקבין ועוד נתן מבת לו״ת עשרה מאמרות שהס עשרה מוחיות דהס מ״ה שהס שהיה מנקדת שהס רוח זו״ת וכ״ב מתוון ועשרה מאמרות הס לב נחיבות חכמה שבהים מבת זו״ת והנו לו ל״ב לו״ת הים לו ו״ק וכלתחד כלול מכלס הס מיין ל״ו הם לו ג״כ נ״ב נחיבות מבת (סה) ולריך להעבע הים וכו׳ להתעבא

עליה ו' כי ילוע סול הנעטע חוש
לכני להמציך המרם למסדים פנימי'
וז"ל מסרסם שבלעת סיס בו ג"כ ו'
קלוות ערסים כמלע: מני ומו
הוסיעה נא וכו' כי ילוע מני ומו סס
ד' שמו' מסס ע"כ סיוע מנ' פסוקי'
ויפע ויבע ויט וילוע כי סס מל"י
הוש במלכות וה"ו הוש בחסל עיין
בפ' בשלח ובזוה"ק פ' בהעלותך ובמ"מ
וחבין כל זה מ"ש מ"ש לכך מזכירין
ומומרין ד' שמות מלו כי ע"י המסל
שסוע סס וה"ו וע"י סס מני ססוע
במלכות מסניהם בת היסופס ליסרא
כי מלכות שסוע סס מני נוקמת
נוקמין(מע' חומין(מ' ערים על חומו'
מעילת ולחתת ע' חומין ע"י המסל
שסוע סס וה"ו שמונו בת היסופס
לה' כי והוכן ע"י חמל כסא ורוק:
(סו) חרין זמנין מני וכו' הוסיע' נא
כנגד ב' ו"ו של וה"ו סס במסל
וחפארת כי ס' של סס וה"ו הוש
מפסוק ויבע שמא בנבורים כמולע
ורוק וחבין (סז) ובסוף זעגע ר"ל
בקב הסוכו ביליס מיונוכו' מפרוקי'
מסנרת וכו' בנים מספרת וכו' כ"ל
שבע לחרץ למס מזכיר בסוף הפסוק
בנים לע חקק המס על הבנים הת
מהחלם מזכיר ומס דובלת על
מפרוקים וכו' לכך כתב כל זה כי
ולמי שמת לע חקק מס סייך ג"כ על מפרוקי' לו על הביליס למו שכתב מחלם בפסוק מרמז למו כי בבני
סייך יותר ומתיל לע חקק המס כי במפרוקים לו ביליס לע סייך מלע בזמן הסוכות כמו שכתב ח"ז לעיל מבל בשער החמי'
מע"פ סיס בחי' סס ביליס מסנרת למופיים ובחיוס סס מפרוקי' מסנרת לנער מט"ס מעפ"כ לע סייך לע חקק המס מלע
על הבנים כי בנים הס מסנרת לבריסי ברימי סיס למס נמס מסס ובבריסי סהית כרסית מקנגת למע עלמה מבע"כ
במפ"ט ובמופלכמ"ם ת"ו ועיין בע"ח שער מקיפס ובשער מני ע"ו וחבין זה (סח) בשבת ו' ע"ב וכו' בסתין ורוחין ונפשין וכו'
ר"ל נר"ן מלד הסוקבת בגיל שבת ונר"ן מלד ז' ביום השבת הזה במורת מלילות ומה שכתב ת"ז לחיון רוחב לקדושת
שסוע לכמורים יחד לשון ר"ל ז' שבת לומר מע"פ סיס ג"כ חישפח נר"ן מבי' ע"ב בשבת ע"י שנחוסף להס מור חקס ע"י מליית'
למעלה ממדרגות, בל"ל מ"מ נר"ן במורת מלילות הס רוח לקדושה כי קולם הוא בתלילות כמולע עור ר"ל בהקליס מ"ם
בם, הגלגלי סיס ג' בחיוק בשסוע ס' סיס נר"ן מבחי' בי"ע עלמה ד' נר"ן מבחי' מלילות שבניסות בי"ע ג' מסול
מלילות בעלמו ע"ס וחבין מ"ב יכול להיות מה שכתב ת"ז לעיל לחיון בחולות מחריס רעוחיס לקח מחייתן עמה הס סול
נר"ן מבחי' מלילות שבניסות בי"ע ונר"ן מסורת מלילות לחיון רוחב לקדושת ממוקבס למלילות (סט) וקב"ה וכו' לכל
חילון ביליס ר"ל ז"ת ומרגמ"ן של ז"ת המחוללים מחנת"ס של ז"ת הס חילון ביליס עיין לעיל מ"ס וזוק: (ע) קס ר'
מלישזר זכו' כי ר' מלעזר היס פובר עיקר שוש מלית שלוח הקן הוש על גלוח ישרחל ובניהם לחתערי דחמי עלייהם
ע"י מלוח שלוח הקן ופל זה מקסה קלס הגלו ישרחל ובניהם וכו' מחחרכין מגופיהו לחחרכו וכו' כ"ל כמאמר הזה
בהקליס מ"ם בס, הגלגולים סיס שבי מיני נשמות ת' מוחס שנכללו בחלה"ל ב' הס מוחס שלח ונכללו בחלה"ר וחלו הנשמות
הס יותר גבוהי' ומעולים מכל הנשמות שנכללו בחלה"ר ובשלה"ר חשת ועירך עוד ברע הס בחי' הנשמו' שלח נכללו בחלה"ל
הסס נקראי' נשמות חדשות לח היובנו כלס בחוך הקליפות חלח החלקים סיס בהס מן בי"ע ממנס פחלקים של עולם
מלילות נשחרו למעלה בשוש לח יגורך רע וחמנס מוחס הנשמות שנכללו בחלה"ר הסס נקראים נשמות יחנוח חלו בפחנו

קלחס

שלוחים דיונה וכר אשכחת אחר לשריא הכין אתמר בה (שם) ולא יפתי
שוב אליו עוד מאי עוד למיתי זמנא אחרא בהרכבה ובנין דא שלוח הקן בכל
עופין קדישין איהו דאינון נשמתין דאולין מתתרבין לאתערא רחמי עלייהו
ומה כתיב בהו (תהלים פד) גם צפור מצאה בית דא גלגולא קדמאה דאיתי
נפש ורוח קן לה דא גלגולא תניינא דרוחא: אשר שתה אפרוחיה דא
גלגולא תליתאה דנשמתא דגלגולא דילה את מזבחותיך יי' צבאות ובנין
דא שלח תשלח לקבל נפש ורוח את האם לרבות נשמתא דאתמר בה
(ישעיה נ) ובפשעכם שלחה אמכם את האם את אתא לרבות גלגולא
תליתאה ובנין דא מאן דמקבלין אושפיזין דאינון נשמתין יתרין דאינון
מרכיבין עלייהו בע"ש באנפין נהירין בחדוה בענוגא בהאי עלמא כד נשמתא
ורוחא ונפשא נפיק מן גופי' מהאי עלמא הבי מקבלין לון בעלמא דאתי
ואתמר בהון גם צפור מצאה בית וכו': זכאה איהו מאן דמקבל אורחין ברעו
שלים כאלו מקבל אפי שכינתא דכמרה דמרד בר נש בה מודרין ליה ארתא
ר' אלעזר בריה ונשיק ידוי ואשתטחו ליה כל חבריא ואמרו ליה או לא אתינא
לעלמא אלא למשמע מלין אלין דיו:

אדרבי הא אליהו קא נחית מלעיל בכמה חיילין דנשמתין וכמה מלאכי'
סוחרניה ושכינת' עלאה עטרה על בלהו ושויא כתר בריש כל
צדיק בההוא זמנא קלא אתער באילנא דלעילא בנגונא וכמה עופין דנשמתין
שריין בענפוי ההד' (דניאל ג) רבה אילנ' ותקיף כו' ויימא הכי רבי רבי אנת
הוא אילנ' דרבה ותקיף באוריית' בענפין דילך דאינון אברין קדישין כמה
עופין שריין תמן דנשמתין קדישין כגוונא דלעילא דאתמר ביה ובענפיה
ידורן צפרי שמיא וכמה בני נשא לתתא יתפרנסין מהאי חבור' דילך בר
אתגלי לתתאי בדרא בתראה בסוף יומיא ובגיני' (ויקרא כה) וקראתם
דרור בארץ וגו' פתח אליהו ואמר כד נפיק שבתא ויומין טבין וישרו
אינון תחות ממשלה דסמא"ל ושבעין ממנן ודחקין לישראל קלא נפיק מן
שמיא

שמיא לגבי ויומא הכי יר״א בש״ת ודא בראשית יהא לך בסופא מן שמיא ודא בראשית :

תקונא שביעאה ליום ה

בראשית יר״א בש״ת ודאי ווי ליה לסמאל כד קב״ה ייתי למפרק לשכינתא ולישראל בנהא והבע מינ״ה ומע׳ כמנידיליה כל עאקו דעאקו לישראל בגלותא בגין דקדם דגלו ישראל גלו דיה דהוו עהידין ישראל למהוי תחות שעבודייהו (ס״א למסק מתחות ש עבודייהו) ואהזי ליה ולשבעין כמנן דתחות ידיה אגרא דלהון אי הוו אוקרין לישראל בגלותא ההיד (בראשית לט) ויברך יי׳ את בית המצרי בגלל יוסף : ואיהו וממנן ילית לא עבדין להון יקרא אלא עברין בהון ובשכינת׳ קל נא דאברין לון בל יומא איה אלקיך ובנ״ד קלא בפיק כל יומא מן שמיא ואמר יר״א בש״ת יהא לך בסופא מן שכינתא . יר״א שמים יהא לך בסופא מלכ״ה דאיהו שמים ההיד (מלכים א) ואתה תשמע השמים ודא בראש ירת :

תקונא תמינאה

בראשית ש׳ שמים יר״א שמים . יר״א בי״ת דילה דאיהו רא ש בי״ת דחילליה בביתי׳ דא הוא בראשי״ת ואיהו ומכמן דיליה לא דחילו מיניה וחריבו ביתיה בית ראשון ובית שני ובנ״ר והפרה הלבנה דאיהי נחש אשת זונים ובושה החמה דאיהי גיהנם דנחש אשת זונים (א) הריבת ביתא דשכינתא וחמה דאיהי גיהנם סם המות אוקירת היבלא ובזמנא דקב״ה בני לון במלקדמין דכתיב בונה ירושלם יי׳ בהתוה ומנא (ישעיה כד) וחפרה הלבנה ובושה החמה אימתי בזמנא דבי מלך יי׳ צבאות דבניינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש ובנ״ד שליטו עלייהו בנין דאם יי׳ לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו ובנין דבניינא בתראה יהא על ידא דקב״ה יתקיים ועל דא אמר קרא (חגי ב) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון ובההוא זמנא דיתבני בניינא על ידא דקב״ה לעיל׳ ותהא אתבר בש כינתא עלאה ותרתאה (ישעיה ל) והיה אור הלבנה כאור החמה והפרה הלבנה ובושה החמה דאינון נוקבין דסמא״ל ובגין דלא דחיל סמא״ל מן קב״ה דאיהו שמים ומת זוגי׳ לא דחילת משכינתי׳ דאיהי ארעיה אתמר בהון (שם נא) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה הוא סמא״ל ובת זוגיה :

בראש ירת

קלחם תוך גופו של מל״ר מחי׳ מחטת וקלחם מסס ונסתלקו ממנו ונפלו לתוך הקליפות וקנת מסס ונסתלקו ממנו ולת טוטבעו בקליפו׳ וסס נר״ן למלילות הנקרוים אהבת נפש ע״ם ותבין היטב מ״כ על לוחן בחי׳ נר״ן מנשמו׳ יפנום שנפלו לתוך הקליפות סמס בגלותא ולפי סט״ם בגלגולא ובינינו שלריך לבדר מתוך הקליפ׳ לוחם לבת לבני מלם בגלגול׳ לריך מלות שלום הקלמתערת רחמי על פיגון נר״ן מנשמות יפנו׳ שנפלו לתוך הקליפת וגם על לוחן בחית נר״ן מנשמות חלשום שלא נכללו במל״ר שנפלו לתוך הקליפת לריך לאתערת רחמי

עליהו וזהו שכתב ח״ו לקמן ובגין מלין נשמתין וכו׳ ולית לסון נופין ולוק היטב ומ״ם ח״ו לעלייא מחמד לקב״ה בוסם עלמי הוא וכו׳ ל״ל בהקדים שול מ״ם נסם הגלגולי שבשעה שנכנסת מלם הרשעון היו עולמות במעלה ממם שסם עתה ובינינו כי זו״ן היו במקום תו״מ זכו הנרייתה ול׳ רחשומת לילי׳ היו בחילוק של שמלאו׳ מחרימת לעשיה במקום ו׳ רחשוגת לילי׳ ונמלאו י״ל מלרינות תלל בין העשיה לקליפו׳ וה״ם שאמר לעולמו לי ע״ם ואמר עול שם שרשהו של מל״ר כי׳ מעולם הנרייתה שבתוך המליל׳ על שהיו רגלין מניעו׳ עד סוף העפי׳ של מז שהוא על ז׳ רחשוגת לילי׳ של עתה ואחר שנכניסו הם״י בג״ע היה במעלה יותר ע״ם ומבין היטב זאחר שחטא מל״ר ירדו עולמות למטה וזהו שכתב ח״ו בוסם עלמין הוא ומתריכין ר״ל מתריכין ממקומן הרשעון שהיו ומלרינת תחתוה נקרא גופין לגבי מלרינה עליונה עיין בח״ע שכתב שמחלק נשמתיה מיניה ומשאר גופ׳ יבשה וכו׳ לא נשמתא לכרכסין למשתארת יבשה וכו׳ ע״ם וזהו שכתב ח״ו ומניעו לברכמן לעילא וכו׳ ר״ל ע״י חטא מל״ר נרס״ג מניעו לברכמן מעולמא ותרגו כמו עתה מי שמניע ברכמן לעילא ע״י חטא ח״ו נרים ונכד יתרב ויבש כי יהוע בשמחלקין שמוחין לעילא הן שמוחין שברכמן שהם ג׳ מוחין ונכד יסוד יתרב בחית ג׳ ויבש בחית ג׳ וז״ש מתחרב בית ג׳ וכו׳ מתחרב בית ב׳ וכו׳ עיין בזוהר פ׳ שמות שכתב שש בית ג׳ הוא לקבל ה׳ מילאה ובית ב׳ לקבל ה׳ התחתה וע״ם במ״ש ועיין במ״ש שכתב תכו הוא בינה ובהו הוא מסך המלבים שת התהו עיין בזוהר פ׳ בראשית ד׳ לזוהר פ׳ ואיין בזוהר פ׳ נו לף ל״ב ע״ב ולוק (עת) מ״ש ת״ח וכו׳ ר״ל כי מחזילה הייתי מבין שכוח היבוש של שתת ח״ת הוא כדי לתקן כור״ן מנשמות ישיונות ותלשות שנפלו לתוך הקליפות כמ״ש מבל עתה בשמרת בסוד שלום הקן יהוה בת בשבילה מ״ש סוד היבוש של שתת ח״ת מיתו בת לוה מלה לתקן נשמות ממת שלה הניח בן מ״ש ח״ת וכו׳ (עב) בלי וכו׳ ר״ל כיון שהוא מסמרת למחשבה שהיא מבת מ״ש ולתי מוריית׳ ליליה הוא בזוהר ז״ח : (עג) מ״ל ברי וכו׳ לאלין נשמתין וכו׳ משיחי יומי בראשית עיין בזוהר פ׳ ויצא לף קפ״ו ע״ב ומיין בזוהר פ׳ משפטים לף ק״מ על פסוק ובת כהן כי תהיה לאלמנ וגרושה וזרע אין לה ובבה של בית מנים וכו׳ שכתב שם מי שמין לו זרע מתעקר מעלמת דלכורת לא היה

בראשית

ירא"ש שבת דאיהי שבינתא דעלה אתמר (שמות לא)
מחלליה מות יומת דאינו אוכים (א) כחלל דילה דאיהו קדש
קדשים ואתמר בהון את מקדש יי טמא (איכה ב) חלל ממלכה ושריה
ושפחה אעלת באתר דגבירה דאיהי נדה שפחה נגיה זונה ומאיבת אתריהא
(ב) דתמן הוה נייחא דשבינתא וקלא הוה נחית ואמר ירא שברת ואיהי
לא עבדית כך אלא חלל מטלכה ושריה וברחת שבינת' מתמן כההוא זמנא
שהקו על משבתיה ואמרת שפחה לאו האי כוונא דעברת שרי לשפחה דילה
ההד (ראשית טז) מפני שרי גברתי אנכי ברוחת אמר קב"ה ברתא דרשע
חייבא והא אע"ג דשרי תרבת לה אנא רחימנא עלה ועל בנה ואתין לא
עבדתין הכי אלא גרמתון ביש תחות שב אנא אומינא לאעברא מלכורתא
חייבא מעלמא ולא יהי חדוה קדמי עד דיתאבידו מעלמא בההוא זמנא יהא
חדוה קדמי ההד (משלי יא) ובאבד רשעים רנה

תקונא עשיראה

בראשית

(א) שיר תא"ב והאי איהו שיר משוכח מכל השירים תאב
מכל השירים ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה
למלך שהשלום שלו הכי אוקמוהו והאי שיר מתי יתער בזמנא דירתאבדון
סמא"ל וממנן דיליה חייבא מן עלמא ובההוא זמנא (שיר) אז ישיר משה אז
שר לא כתיב אלא ישיר והא אוקמוהו והאי שיר באז סליק בפומא שיר איהו
ודאי חכמת שלמה בההוא זמנא (מלכים ד) ותרב חכמת שלמה דבההוא
זמנא ומלאה הארץ דעה את ה' כו' ומאן סליק לה לאתרא דא משה ורזא
דמלה אז ישיר משה (ב) באן סליק ליה בתלשא האי תנא דתלשא אירתי
ישיר ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו' ואתעבידת תגא ז' (ג) וסליקי
ל ה עד אתר דאחגזרת מתמן פד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר ובד
נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה ההד אז ישיר משה ובני ישרא את השירה
הזאת לה' וגו' דעלה אתמר (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים ונו' דאיהי אבנא
די מחת לצלמא דע"ז בההיא זמנא דמחת לצלמא דע"ז איתמר בה דניאל ב'
ואבנא

לגוקבא נקרא קודש קדשי קדשים כולל כל הקדשי נגועים עיין במ"ק (ב) לתמן הוה נייחא דשכינתא ר"ל כי נח עיין
לעיל ועו"ק :

תיקון ו

(ג) שיר תאב וכו' עיין בזוהר פ' תרומה קף קמ"ו ובמ"מ שכתב בשם ספר מרוגת הבושם כי השכינה תמיד
מזמרת שירים כדי להעלות למעלה וכפי גודל עלייתם כך ג"כ גודל שירתם ושם שיר השירים שהוא המעולה
שבשירים והטעם שהוא מאחר לשלמה מפני שעליתם היתה על ידם שהיה המלך שבשלום שלו כמודע כי בימי שלמה היה
שלבנה במלואה וג"כ כתב שם כי בזמן הבית היה עליונים לכל העולמות בתול כמו בשבת שאחר הגלות והיה זיון במקום
זיו"ש ע"ש ותבין : ומפי שיר בתו שליק בפומא ר"ל מלכות יהיה עליונים למלך שבשלום שלו סוד ידוע תבא תמיל
בקביעות שמה כמודע ויחול על זיו"ש שהוא ימשכיהם משולבים יחד היה ומהיה מגין ח' לותיות שלשה שם כמנין זו עין
במ"ש ומה שכתב בפומא כ"ל מע"פ שיכול להיות שהוא כפשוטו שהשפיעה עולה ע"י לבוד לפומא בתורה ותפילה כמ"ש
בהקדמת מפר הזוהר קף ט' ע"ש בהשיג מלה לפומא מיסי שלקח ע"ש מ"מ כ"ל שיכול להיות שכתב ת"ז זה כלי שלא
יבין שפתי בתו שליק בתי על יחול זו"ן במקום שיחול שלשה היה ומלמי משולבים ג"כ כמנין זו על כן כתב הת"ז לשון
בפומא להורות שקאי על יחול זו"ן עולין למקום זו"ן כנ"ל כי ידוע כי היה נקראת פומא ממלא דרברין כי
מיסוד לימינא יונק סוד קול ודיבור זו"ל עיין במ"מ כימוי פה ושם שכתב ת"ז מלכ"ש שיר מיהו ומלי וכו' בהטוח זמנא ותבין
מכמה שלמה כ"ל מלכות שהיא נקראת חכמת שלמה כמודע שהיה נחרבה עליותה וקומתה ועולה למיך שבשלום שלו כנ"ל
וזו"ק : (ד) בתן וכו' כ"ל כי ידוע כי תליסת קטנה ותליסת גדול' שם מרומזים על שם מחמה ושם עלמה כי שם תליסת
הוא לבר שהמלא ושעתוח ממקומו עיין בשפת שם בתורת המעמים וזה פירושו על ת"ז לע"ד בתן שליק ליה כ"ל
במיזם מקום היא שליק ליה כי מחמלה כתב שת"ז כי משם סוד ז"ת שליק לה למתרם שלו שם סוד היקוד ת' לותיות

(ואבנא) די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא ה"ד (ישעיה ו') מלא כל הארץ כבודו (ד) והכי סליקת ער דלא אשכחין לה אתר ושאלין מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריצו ולא אשכחין לה שיעורא עד דאמרין ברוך כבוד י"י ממקימו בנין דסלקא עד איקוף דאיהו י' דישא דא' ובאן סליקת בעמודא דאמצעית' דאיהו' עטרה על ראשיה כד סליקת על ראשיה אתמר בה (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה וכד נחיתת תחותי' אתקריאת בת זוגיה יחודיה איהו הגא לעילא חגא דס"ת בגינה אתמר זוראשתמש בחנא חקף ואיהי נקודה דקמץ לתתא יחודיה לעילא איהו כגוונא דא א תגא על ספר תורה לתתא בגוונא דא נקודה דאוריית' וכגינה אתמר (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית כד איהי חיה ביניהו אימרים ממקומו יפן ברחמיו לעמו כד אסתליקת מנייהו שואלים איה מקום כבודו להעריצו ובההוא זמנא דסלקא בלהו היון הרפינה כנפיהם ואימתי סלקא איהו לעילא בעמדם ישראל בעמידה ה"ר בעמדם תרפינה כנפיהם (ה) דסליקת עד אין סוף למשאל מזונ' מעלת העילות ופד נחיתת נחית' מליא מכל טבין בההוא זמנא (ו) חיון פתחין נדפייהו לגבה לקבלה לה בחדוה בכמה שירות ותשבחן ובאן אתר נחתת באות ו' דאיהי באמצעית' דא' (ז) כיה קראן ליה שמע ישראל ש"ר א"ל ובההוא זמנא דנחת' מה כתיב בחיון (יחזקאל א') ואשמע את קול כנפיהם: קם אליהו ואמר (ח) רבי רבי חזור בך טוראי כד איהי סליקת (ט) בלהו חיון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבחן ואיהי סלקא על בלהו עד אין סוף ה"ד (משלי לא) רמות כנות עשו חיל ונו' (י) עד דקראן לה ישראל לתתא בק"ש דנחיתא לגביהו ובאן קראן לה בבן זוגה דאיהו (יא) ו' ישראל סבא: ואיהו שיר אל (יב) שיר דיליה

עולם עד דימת מן כל העולמות די"ע דליהו מזלא מולין למעלה ומן ים מיתק גדול בכל העולמות כי יתוע כי כימי שלמה שיתיה מלכא בעולמה מן תחתונים שתים נשים זונות על מלך שלמה שפט חדין מוחין דוקנא דזעיר דקליפה לכדיהה כי כל עולם כבריהה יתה מן בעולם מלילות עיין בספר ע"ח ומן היה נמחקו הקליפות בסוד כל כלי ברזל לית בהמת וכו' ומלאת כל הארץ ר"ל מע"פ שהיה מלאה למעלה והוא לעתיד רב ממלאין מקומה כי גם עולמה די"ע מולין למעלה ומלאת נחמלא מפילו מקומה וזהו מלא כל הארץ כבודו ולוק: (ל) סליקת עד וכו' כי יתוע משה"כ כי תפילה מיסף על שבת עולה מלכות שלא כדרכה שני מדריגות כי מחללם תפלה לחש של מוסף היה עומדת במקום ה"י לימות ובחזר' מוסף היא מדגת שני מדריגות עולה עד תב"ל לימות ומן שומרין במלכים היה במלכות כיון שלגבי תפלה ותא שלא כדרכה שני מדריגות ואיין יולעין מקום שלה ו"ם ללא מכחין לה אחר ולא מכחין לה שיעורא וכו' ר"ל כי גם היא עילה בחזרת מוסף עד כאר לימות עמודא מסה"כ ע"ם ויתוע כי כאר לימות הוא פגרין דע"ת ויתיב כי ת"ת נקרא בשם מין מוח ומה שכתב ת"ו מין סוף לימיו יול שם אות לכאורה ממוח הא נודע שיוד הוא בחכמה אלא זהלי כמו שכתבתי כי יתוע כי מ"ו מילאין הס סוד אלא יוד שבשם ויו"ם ו"ת ה"ם ה' המצוה שבשם ולו"ק: ועוד ר"ל בספרים מ"ם בחקדמת ת"ו בספירות דמלילות מלכא בהון מיהו וגרמיה חד היון וכו' עיין בע"ח שער סדר מדי"ע פרק כ' וחבין ויתוע כי לעילו' הוא סוד אלא יוד שבשם ה"ך יכול להיות בשביל זה מכוון ת"ו וקורא יוד בשם מין סוף ויתוע כי דמנחת שבת אז מוקבל עולם עד אלא סוד יוד כל"ל ת"ך מפשר מרמז ת"ו על זה ולוק: (פ) לסליקת וכו' ל"ל כי ולתיקונה ת"ו מלילות בשם מין סוף וכמו שכתבתי כי יתוע בולמי בחפלת חול מוסף עולם המלכות מלא עד ז"ת דמלילו' ומחיחדין זו"ן במקום' ולוק (ו) היון פתחין וכו' ר"ל כל עולמות די"ע מקבלין הספע בסוד ממנה מה שקבלה היא מז"ת בעלה זו"ס ח"ו ובאן אתר נחתת בשת ו' וכו' ר"ל מאיזה מקום נא הספע לה לנוחת הספע למטה למעלה די"ע וקאמר נחת ו' וכו' וע"כ נא יול למטה למעלה מן מלוף לרמוז שהיא מקבלת מז"ת ונחיתת הספע למטה ולוק: (ז) דיה וכו' פיר מל הוא ז"ת שכלול מחסד וגבורה עיין בקדמת ת"ו: (ח) רבי חזר בך וכו' ר"ל כי רבי שמעון בן יוחי קאמר זמנא דסלקא כלהו היון וכו' ומן מפרש ובא מליהו ואמר ניה חזר בך ר"ל פרש דבריך כי בזמני כל מיהי סלקא ר"ל בעת שהיא סלקת עד מלילות מן היון מלפלפין ובשהיא סלקת למעלה במלילות ומסיחין זו"ן בעמידה בללותא מן מתמר בהיון בעמדם תרפינה כנפיהם

כנפיהם וכו׳ (ט) כלומ׳ חיוון וכו׳ ג״ל כי יהוי׳ מסה״כ כשעולם ט׳ בחיות ספירות למלכות למעלותן מן כל העולמות בי״ע עולין למעלה להעלות ג׳ כלים למלכות מעולמות בי״ע שירדו בבי״ע בלילם לברר ברורי׳ ניצוצות מקליפות בי״ע וכשם עולין למ״ע למקבם למעלותן ויהוי׳ כי כשיר ובטל הוי׳ את מלך הגבורו׳ ומ״ש למלכו׳ שם בחינת גבור כנודע עיין בזוהר פ׳ פקודי דף רס״ת במאמר היכלת שביעאי ובמ״מ ועיין מה שכתבתי בחי׳ ה׳ מסה״כ ותבין וזהו שכתב הס״ל רבת בנות עשו חיל כי בחות שם עולמות בי״ע עשו חיל כי שם הע״ג כלי למלכו׳ עם הגילולות שבהיכלו וכו׳ (י) על לקרקע לה וכו׳ כי יהוי׳ מסה״כ כי בד״ם בחין מוחין מזיווג מ״ה ע״ת ומ״ה את לנוקבא ומנוקבא בחין המוחין למטה לעולמות בי״ע וידוע כי משמוחין שבת לה מ״ה מסה נעשה לה תפילין בהשם זהם נקראים תפילין ליל מועד מסה״כ וידוע מסה״כ כי עיקר מלות תפלין הוי׳ בד״ם ותפלה כי מה יש מוחין נמוכים לזו״ן מצ״ב קולם ת״ם ותפלה שמו לת יש רק לזו״ן רשימו למוחין ע״ם ותבין וזהו שכתב ת״ו ובסתום ומת לכתחית וכו׳ ר״ל בד״ם שמו בחין מוחין לה וממנה נחיתת המוחין שלה למטה ומה יש חיוב מלות תפילין להניח וכו׳ (יא) ו׳ ישראל שבת וכו׳ ר״ל ז״ת נקרא בשם ישראל שבת נגד ישראל שלמטה : (יב) שיהי׳ לילה ר״ל כי כמו ע״י ניגון הניח מתמתיקים הגבורות כנודע כן ז״ת ממתק בחי׳ הגבורות שבמלכות שניתן בשוד שלמטה בכל יום : (יג) שלשלת וכו׳ ר״ל כי יהוי׳ תפילין למחרי עלמת לוחת לימת עלמה וידוע כי ג׳ רצועות מסובין כלחת וכו׳ (יד) ברצוע לשעמי וכו׳ עיין בזוהר פ׳ ברחתית במאמר המצריכים יזהירו וכו׳ ועיין במ״מ וידוע כי ת״ת לימת הוי׳ כתר על ז״ת וידוע כי טעמים שם בכתר וכו׳ (טו) מסטרת ר״ל כמו שכתב ת״ז נקמו מבל יקולת ליליה נקולת שורק וכו׳ וע״כ כתב ת״ז כאן מסטרת לנקולם ובטעמי כתב ברצוע לטעמי כי בנקולם לת בכל נקולם מרמז על יקולת כמו שכתב ת״ז נקמן והמולם מיהו חגת על היסים וכו׳ ע״כ כתב מסטרת לנקולם וכו׳ (טז) ונריך וכו׳ עיין בחי׳ כ״ת שכתב תמע׳ למלין לה לנבי בעלה לת רביע וכו׳ ומיהי תקריאת קריית מלך רמ״ע וידוע כי בינים נקרעת מלך רב עיין בזוהר פ׳ ויצא דף קנ״ת ע״ת ובפ׳ ויגש דף ר״ו וידוע כי לימת עלמת היא נקבלת רביע על בנין וכו׳ (יז) ונריך וכו׳ ר״ל כי נקולת מירקן שמת תחת הוי׳ לפעמי׳ מרמז על מלכו׳ שהיא ממלכת על תחתין ומתנשפע הטיב לכל הע למוה כמלך שמוחן פרס לכל עבדין ולפעמים מירקן מרמז שהיא כרסיא תחותים לסיומו ת״ו בסוד כשהיא נתמעטה בם ז נקילה תחת יסוד ז״ת וירקם בבחינת שהיא נקרעת כשא כנודע ומיהי ברחת תחות רגלוי ו״ת נחתת וסיומו סך כי יהוי׳ כשהיא מתחלת קיומה מחזק ז״ת ונמעט מן היא נקרעת ברחת ז״ת וכשהיא סוה מלוי מן היא נקרעת שחותו מלוי עיין בזוהר ויגש דף קס״ו ע״ב ועיין במ״מ מה שכתב שם וחירק מרמז לפעמים על כשהיא תחות רגלוי ומן היא נקרעת ברחת : (יח) ומיהי ר״ל כשהיא פנים בפנים עם ז״ת מקומה היא מח״ת ז״ת ונמעט מן מיהי ניקולת לילים בחקים סוד נה״י ז״ת ולוק : (יט) מתעבילת שרק וכו׳ ר״ל כי יהוי׳ מיהי בסוד ומיהו בנלת וסוד בו נקולת שרק כמ״ש בחי׳ מ׳ דף קכ״ח שרק סוד מתקרי כגוונא לת : (כ) שבילו לם בחשאי זה שלמון של תיבת מלו מבינת בגמרת מם׳ פסחים על דכתיב ו׳ ועיין בזוהר פ׳ תרומה דף קל״ב ע״ב פסוד על זה ועיין נם בסה״כ ותבין : (כא) לתיהי של מן שדי וכו׳ ר״ל זה יהוי׳ מסכב תרי״ז ר״ל בפירש שם של שסם סוה כנגד נה״י ז״ת ול׳ כנגד נוקבא שבתחוריו כי הקליפה טומל לכנד שבך לרגין תלו ע״כ נקרעת שמו עד נגד יש עוד מעט תחר בסה״כ סוד ליל ס״ל ע״ת ותבין וידוע כי מוקבא נקרעת ל׳ מב׳

טעמים

באר יצחק

תקונא עשיראה

דיליה דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עלייהו · ובהחוא זמנא דנחית קשרין לה בתפלה דיד לתתא דתהא קשור׳ עמיה ורזא דמלה (ראשית מח ונפשו קשורה בנפשו וקשר דתרוייהו איהו שרק לתתא : ולעילא (יג) של״ת תפילין על רישיה (יד) ברזא דטעמי אתקריא׳ תניעה (טו) מסטרא דנקודה יחודא (טז) וצריך לארבא לה בחנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא (יז) וצריך לנחת׳ לה בחירי״ק עד אין תכלי׳ לאמלכא לה על תתאין ובשור״ק צריך ליחדא לה בבעלה ובחל״ם איהי תנא על רישיה ובחיר״ק איהי כרסיא תחותיה ובשור״ק איהו יחודא לגביה כנוונא דא ובד איהי לעילא תגא על רישי׳ ואיהי ברחא תחות רגלוי (יח) ואיהי כיחוד דיליה בחיקיה (יט) אזעביר שר״ק קשורה דיליה ובד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים בה אתקרי שב״א תפי׳ ר ובה שבר תשבר מצבותיהם : אבל יחודא דילה בנקוד׳ שורק ן דאיהו יסור ח״י עלמין ח״י ברכאן דצלותא בזמנא דאינון ביחודא חדא צריכין ישראל לצלויי בצלותא בחשאי ורזא דמלה (כ) הביאי לה בחשאי ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה לאתער׳ לגבי ח״י ברכאן בחשאי לארקא לה ברפאן אתמר בחיוון בעמדם תרפינה בנפיהם דלא צריך למשמע נדפייהו כגיונא דתנה דאתמר בה (שמואל א׳) וקולה לא ישמע · והכי צריכין ישראל ליחדא בבת זוגייהו בחשאי בעונה באימה ברת׳ ובזיע בכסופא כמה דאיקמו הו קדמאין כמי שכפאו שד דאיהי שד מן שד״י דבהחוא זמנא אתעבר מתרעא ודא רזא דמזוזה דאתמר בה (דברים ו׳) ובתבתם על מזוזות ביתך מזוזת כתיב ז״ת מו״ת ואם הוא אשתמע קליה מיד (ראשית ד) לפתח הטא׳ רבץ : ולא עוד אלא דאיהו זעיר בטהמוותא ולא למגנא איקמוה קדמאין כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה

בהחוא

בההוא זמנא דמיחדא קב"ה בשכינתי' בלהו היזון ומקבלין דין מן דין ברכאן וכלהו בקדושה ובנין דא תקינו קדישין וברכאן לכלה ולקבל ברכה וקדושה ויחוד דקב"ה הכי צריכין ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה והכי כל מזונייהו בברכה וקדושה ולית קדושה בפחות מי' ואיתי י' ובנין דטבע' איהי י' כנוונא דא ם בה אתקדשת כלה וצריך לאעלא לה באצבע' דילה דאיהו דיוקנ' דאת ו' אתעביד' ז' וצריך תרין סהדין דאינון לקבל ה' ה' ובד אירי טבעת ברישי' דאצבע' אתעביד' ז' : בההוא זמנא צריך לברכה לה בשבע ברכאן דירתא בלה בההוא זמנא דמיחדין ישקני מנשיקות פיהו (כב) מאי נשיקות פיהו תרין שפוון דיליה ותרין דילה (כג) אינון ד' גדפין דחיון דאתמר בהוואארבע כנפים לאחת מהן (כד) ובד אתכלילן תרין אנפין דיליה ותרין דילה ור' דרועין דתרוייהו אתמר בהון (יחזקאל א) וארבעה פניהם לאחת וארבע כנפים לאחת מהם (כה) ואינון ד' אנפין יקו"ק ד' גדפין אדני בחבור' חרא יאקדונק"י (כו) כד מתחברן אתון אקרי חשמל חיורת אש ממללן ' זמנין חשות זמנין ממללו' (כז) ובנייהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן המברך בנין דמתהברין חתן וכלה תמניא אתון כחדא (כח) אינון ד' חיון אינון אדני ואינון אריה שור נשר אדם אריה מקבל עליה י' במוחא

ובזמנא

כמו הלו"ע מחירי ז"ת שלא נתחו
בתחוריים התיומים כי אין מיחוד
לתיומים אלא בתחוריים כי אור
הפנים אינם יכולים להתחבר בו
ולזה מוסב וטעם ד' על סיום
כנגד ל' מלות תנם"י כמודע ויזוע
כי גם שלו הוא סיום ז"ת עיין
בחי' ס"ג וטעמם כי ס' ול' הם זן
ויו"ד הוא יסוד ז"ת כי הוא יול
ועבירת כנידע וע"י יכול מחיבים
ז"ן ע"כ יסוד נקרא שלי עיין בחי'
כ"ב ויזוע כאחד יהיו ז"ן פב"פ
ומחיבין אז אין כח בתיומים לעמוד
מפילו בתחוריים עיין בעת בער
תיקון נוקבא פ"ת ויזוע כי אלו
במלוי הוא ג' מרע"ת תרגום של
שעיר ויזוע כי תרגום התחוריים
כמודע ודוק : ולא רצה למזוג וכו'

ר"ל כי יזוע מזוגם הוא סוד נוקבי מזוגם הוא ג' אלהי וע"י גם שלו שבסוד שמוע רצה למזוג כי יש ז' הוא טעיר ונעיז בסוד לנוקבא לז כתיב ובחבשם על מזוגם תקשר לעון זו אות כי מתעברין התיומים הנקראים אות כמודע מתרעם ודוק ותבין ועיין בזוהר פ' ותתקנן ובמ"מ עוד מזוגם ובחי' כ"ב בילקוט ס"ם מסוד במזוגם ע"ם ותבין (כב) אלי מנשיקות פיהו ר"ל כי הקדושה היא כך למה כתיב מנשיקות לשון רבים וגם למה כתיב פיהו גם' ולא כתיב פיו ובתירץ מהורן הכל כי יזוע מע"ת שער מ"ל פ"ת שם ב' מיני זיווגין ת' זיווג עליון רומז ונקרא זיווג לנשיקין וסד' הוא זיווג תחתון גופני ליסוד בינסוד ומין זיווג גופני כשולם שלא יקדים מליו זיווג עליון לנשיקין ות"ת בסוד זמנא למיתין יעקבי וכו' ובם כתב זיווג עליון לנשיקין הוא מסג"ר שבו המזדווג עם נ"ר שבם וסוד זיווג זה הוא בתוך הפה כמודע מליל שמיך הוא אבא והגרון הוא אימא ושלשון הוא הלעת המזיעה והזיווג עליון לנשיקין הוא כפול כמו שהזכור נוסח פה הנקבה כן הנקבה נוסח פה לזכר ויש ל' רומין בנשיקין כמ"ש בפ' תרומה קף קמ"ו ע"ב כי ע"י נשיקות הזכר יש ב' רוחין בחי' ת' הוא הסכל עלמו שנמשך ע"י נשיקות והוא סוכת הסכל עלמו וסד' מה שנתערב עם הסכל של הנקיבה תוך פיה ונעשה בחי' נוקבא ושרשו הוא זכוך וכן על"ז בנשיקת הנוקבא הל הזכר ע"ם וז"ת תרין שפוון דיליה ותרין דילה כ"ל נשיקת דיליה ו' סיקת דילה וע"כ כתב פיהו בם' ממרמו על הנוקבא (כג) מימון ל' וכו' ר"ל כי יזוע מע"ח כי ע"י זיווג עליון לנשיקין יולף מהם מלאכים כי כל ליבור מילוף מפי הקב"ה נעשה ממנו מלאך אחד ע"ם ולכך ע"י שים בנשיקין ל' רוחין ע"כ יש לחיות שהן מלאכין שיולפין מנשיקין ל' גדפין : (כד) וכד אתכלילן וכו' ר"ל כי יזוע מע"ח שים ג' בחי' בזיווג תיבוק ונסוק וזיווג נס"י נקרא זיווג ותבוק נקרא תיבוק ותב"ד נקרא נשיקין ויזוע כי תב"ד זו"ת הם כמו מו"ח כמו שים נמו"ח ג' נחי' זיווג תיבוק נסוק כי יש מלאכים שיולפין מזיווג עליון לנשיקין למו"ח והם המלאכים קדושים שהן להם סוד שילוי לעולם וק' מיס תמיד עיין בע"ח כמו ג"כ ולפי יש בתב"ד זו"ת שנקראים נשיקין ג' בחי' זיווג תיבוק ונסוק שב"ם יש למלאכי' שיולפין מנשיקין מרבעה פנים כי בחי' נשיקין של נשיקין הם בחי' פנים ובחי' זיווג של נשיקין שבהם נס"י לתב"ד זו"ת הם בחינת תרין שפוון דילה ודילה כי מודע ל"ה נקראים שפוון ומודע כי ל"ה נקראים גדפין שבם ל' נקף שהרן בהם דעכינתא עיין בזוהר פ' שלח לך ובמ"מ קף ע"ב וע"ב יש ג"כ למלאכים ל' גדפין כי בחי' נשיקין כלול מד' רוחין מש"כ בחי' זיווג ותיבוק ונסוק ותבין : (כה) ואינון ד' גדפין וכו' ר"ל כי ד' גדפין ול' גדפין הם מרמזין לבויה ואלי בחבורם חלת ג"כ ומע"ם הם בחין מזיווג עליון לנשיקין ויזוע כי במוחין תב"ד הם הם בסוד יחוד הויה ואלי נ"ת ויזוע זיווג עליון לנשיקין הוא בם ד' חיך וגרון כנ"ל ויזוע מע"ח כי גרון מע"ם שנקרא בויה בערך שאר בינוף שהוא מלכות לחכמה כי החיך הוא בחי' יסוד לחכמה נמלא גם זיווג עליון לנשיקין הוא בסוד יחוד הויה ואלי נסוק (כו) כל וכו' מקרי תשמל וכו' כי יזוע הויה ואלי הם בסוד קול ודיבור וכיון שהמלאכים יולפין מכל לבור שיולא מפי הקב"ה סוד זיווג עליון לנשיקין ע"כ הם נקראים תשמל חיות הם ממללן וזה כשיש זיווג עליון לנשיקין ומתחברין מחוץ הויה ואלי בסוד הקול ודיבור מזי הם בחינת הפעה מסרסם כיל קול ודיבור מבל כשמין זיווג עליון לנשיקין מ"ו מזי הם חיות וז"ת ז' ומכין מסוף וזמנין ממללות ומע"פ שלעיל כתבתי כשמתיחדים זו"ן בתפלת י"ח מה שאמר בחיון בעמדם

(בט) ובזמנא דאיהו כימינא דאתמר ביה (שם) ופני אריה אל הימין לארבעתם הרוצה לחפצים ידרים (ל) שור לשמאלא לקביל לבא ה' הכל דלבא תמן ה' מצפון זהב יאתה (לא) בההיא זמנא דאיהי ה' בלבא הרוצ ה' להעשיר יצפין • ויק רחילו ורחימו אבא ואימא דרועא ימינא ושמאלא ויעב"ר חשך וגבורה • דסלקין לחושבן ריו"ן תיבין נאתון דע"ב שמהן והא רזא דויעבו"ר עיבור (לב) כלל תרוייהו ו' רא אורייתא דשריא בפומא וברוחא דפימא (לג) פרחת על נשר (לד) דנשר איהו חוטמא (לה) תרין גדפוי דילה תרין שפוון (לו) ועלה אתמר (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר ודא עמודא דאמצעיתא דחכמה ובינה איהון נסתרות כמוחא ולבא ברחימו ודחילו (לז) ואורייתא בלאדחילו ורחימו לא פרחת לעילא (לח) ובהאי נשר ובתר דיה תליין בני חיי ומזוני דאיהו

מזלא

ואלין תרין סמכין דכתיב בהו (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ובדעתו תהומות נבקעו ואלין תרין סמכין דכתיב בהו (שם) ופני אריה אל הימין לארבעתם הרוצה לחפצים ידרים (ל) שור לשמאלא לקביל לבא ה' הכל דלבא תמן ה' מצפון זהב יאתה (לא) בההיא זמנא דאיהי ה' בלבא הרוצ ה' להעשיר יצפין • ויק רחילו ורחימו אבא ואימא דרועא ימינא ושמאלא ויעב"ר חשך וגבורה • דסלקין לחושבן ריו"ן תיבין נאתון דע"ב שמהן והא רזא דויעבו"ר עיבור (לב) כלל תרוייהו ו' רא אורייתא דשריא בפומא וברוחא דפימא (לג) פרחת על נשר (לד) דנשר איהו חוטמא (לה) תרין גדפוי דילה תרין שפוון (לו) ועלה אתמר (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר ודא עמודא דאמצעיתא דחכמה ובינה איהון נסתרות כמוחא ולבא ברחימו ודחילו (לז) ואורייתא בלאדחילו ורחימו לא פרחת לעילא (לח) ובהאי נשר ובתר דיה תליין בני חיי ומזוני דאיהו מזלא

ואלין תרין סמכין דכתיב בהו (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה ובדעתו תהומות נבקעו

מולא דכלהו ואיהי לא תליא במזלא ובגין דא אוקמוהו בני חיי ומזוני לאו
בזבותא דליא מלתא לא במזלא תליא מלתא דחסד איהו זבותא דזעירא
דמורת אדם (רט) בה אשתלים יקו"ק והיא ה' מלכותא קדישא איהי מצוה
עשיית פקודין דאיהו שריא ברמ"ח אברים ותורה ומצוה עלייהו אתמר
והנגלות לנו (מ) ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יבילת לסלקא ולמיקם
קדם י"י איהי כללא דבלא (מא) על בלא אדם יו"ד ק"א וא"ו ק"א דא
מחשבה (מב) דסליק בלא עד א"ס: (מג) במלכותא אשתלי כלא עילא
ותתא (מד) ואיהי כלילא מד' פרשיין דק"ש דאינון רמ"ח עם אל מלך
נאמן ובגין דלא יעברון הפסקה תקינו למהדר שליח' דצבורא י"י אלקיכם
אמת (מה) ופד ישראל אמרין שמע ודאי (נ"א מארי) חיון שמטין גדפייהו
באן אתר בכנפי עצוה דאתמר בהון (דברים כב) על אדבע בנפורת כסיתך
אשר

אחו"ג ליסוד לתימא סם מנביסם ומוליכין לז"ת למעלה ובעל כנפים יגיד לבר ר"ל ז"ת יגיד ממשיך לבר מלכות שבקרמת
לבר כי ז"ת ממשיך קומתה ע"י מוחין שלו ונתגלל קומתה מנה"י ז"ת עד ח"ח ז"ת ונה"י נקראים כנפים כנ"ל וע"כ
אמר בעל כנפים יגיד לבר ולוק ותבין: (לז) ומורייחא וכו' ר"ל כי ז"ת ע"י מוחין דאו"א שסם לחילו ורחימו פרח
ונתגלל לעילא לעילא זלוק: (לח) ובמתי נסר וכתר וכו' ר"ל בינה שבקרמתה נסר וכתר כי ח"ח לתימא נעשה כתר על ז"ת
עיה תליין בני חיי מזוני לתימא לכללו וכו' כי יסוד יסוד ז"ת נקרא מזלא עיין בזוהר פ' וירא קף קט"ו ובפ' ויצא
קף ר"ז ועיין בתע"ס ותימא לחיינו יסוד לתימא נקרא מזלא לכללו כי ממנו מוזלין חו"ג ומוחין כמודע שסם סוד
בני חיי מזוני עיין בזוהר פ' פקודי קף רנ"ב ע"ב במאמר היכלא ז' שסוד נקרא זכותא ותבין וז"ם ואיהו לא חליש במזלא
כי יסוד מע"ת שער כסא כבוד פ"ב כי היכלות דף פקודי סם היכלות דבריאה ובמי ומיי ומזוני לאו בחי' זכות דבריאה
תלין מבלא דמזלא יסוד ז"ת ע"ש בפ' פקודי ויסוד לתימא סוד מזלא דכללו ועל יסוד לתימא קאי נמי מאמרז"ל בני חיי
ומזוני לאו בזכותא חליש אפילו בחסד ז"ת שסוד זכותא מלא דיסוד לתימא שסוד מזלא דכללו ולוק ותבין ועיין גם בזוהר
פקס קף ט' וה"ק כתב במקלת ספרי זוהר בהקלמת ספר הזוהר סלחב סם סוד בני חיי מזוני וכו' כמו שכתב כאן בח"ו
ע"ש ותבין: (לט) בה מתחליס חויה וכו' ר"ל עטרת יסוד ז"ת שסיה ס' ועירא למוח מלה בה מתחליס חויה כי היה
מתחלת לז"ת כי ספירות שבסם סוד חויה כמודע ויש ס' גם מלכות קדישא נוקבא ז"ת כי תבא יסד נרתיה ע"כ נקראת
קדישא בסוד קדם שסיה בחכמה וזסו חיתור לגון בל ת"ז ולוק: (מ) ומלוה וכו' קדם חויה ר"ל כי ע"י מוחין מו"ח שבסם
מו"ח למוקבא נחתן פרליפ"ם וקומתה ומז יכולה להיות קדם חויה ר"ל פנים בפנים עם ז"ת להתיחד: חיוי כללא דכללא
היה נקרא כלפ על שם שסיה כוללת כל הספירות כי היה נקראת מספקלרית ללית לה מגרמה כלום עיין בע"ח
שער מעוט סירח ותבין: (מא) על כולא מלה וכו' לה מחשבה ר"ל תכמה סתימת לת"ת סיה בו חויה במלוי תלפין
כנידע עיין"ח שער ת"ת פ' ד' ויודע כי מגרון"ת שסיה לת"ת נעשה כתר נמו"ח ע"כ אמר על כולא מלה וכו' לחויה
תכמ' סתימאי לת"ת שסוד מחשבה ולוק (מב) דסליק כולא עד ת"ס ר"ל כי יש בחי' שסם למעל' מת"ת להיינו עתיק ומ"ק
כנודע שסם סלקין עד ת"ס ת"ל כי יודע כי עתיק ומ"ק נקראי' בשם ת"ס ויודע כי ת"ת מלבים לעתיק ע"כ קאמר דסליק
כולא עד ת"ס: (מג) במלכותא וכו' ר"ל כי מלכות היא מסלמת לכל פרלוף ליול ספירות: (מד) ואיהי וכו' כ"ל מע"פ
שסוד לכתורם תמוס הם לת"ת בכל הק"ם מלת ג' פרשות שמע והיה ויאמר כ"ל להבין זה בהקדים מ"ש בספר כבוונת
ובמשנת חסידי בקלור לשון כי בק"ש יש ד' תלקים שבסם מחקנין רמ"ח מדריך עליונים ז"ש ע"י רמ"ח חיבוח כי פ' שמע
סוד ריבוי למלכת פ' והיה עד ושמחם ת"ת ז"ת עד טיבורת למלכת שסיה עד שלים ת"ת ז"ת ומשמהם עד פ' ליליח
שני שלים ת"ת ז"ת ופ' ויאמר סוד הם"י ז"ת שמכל מלו ד' תלקים נחקנת ונבנית נוקבא ז"ת ע"ש ותבין וזסו
שכתב ואיהי כלילא מד' פרשיין דק"ש ר"ל ד' תלקים שיש בק"ש ולוק ותבין: (מה) וכל וכו' כ"ל להבין זה כי יודע בק"ש
לכוונת נה"י לתימא לעשות מוחין ז"ת ויודע כי נה"י נקראים כנפים על שם יסוד שנקראת כנף הארץ כי יודע כיסוד לתימא
יש מהם בחינת שסוד קו"א גי' כנף עיין בשם"ב וגם יודע כי בילידה שם סוד חיות הקודש ויודע כי ז"ת הוא סיל בחינת
ילידה ע"כ מלאכים חיות הקודש שיולאין מבחי' נקיון סוד מוחין כנ"ל שמהין גלפייהו כי בא להם שפע רוחניות מבריאה
מחיב"ו שסם בסוד נקיון ומבחי' גלפין שסה נה"י לתימא שנקראים כנפים כי נה"י לתימא נכנסים לעשות מוחין
ז"ת שהא ב"ל סוד בחי' ילידה ובחי' חיות ומ"ש ר"ת מארי חיון שמהין גלפייהו כי יודע מה"ח כי מניקה נעשה נה"י
מחלה זה עלמו"ת מלת ו"ק מבל מח"כ כשנכנסין נה"י לתימא ז"ת מקב"ח נה"י נעשה מב"ד ח"ת
ומנה"י לתימא נעשה לו נה"י שלו שסם בחי' כנפים ונ"ם ח"ז לפי ר"ת מארי חיון שמהין גלפייהו ר"ל ז"ת שכוף מפר

חיון שמטין גלפייהו כי נח"ו נס"י מלימת שם בחינת כנפים ולוק ותבין ות"ם ת"ז נמן מתר בכנפי מלוה וכו' ר"ל בתיוה בחי' מקום בת שחיון שמטין גלפייהו כשמוריין ישרא שמע על זה קמתר בכנפי מלוה שם נס"י לתיעמת כי יהוע כי בחי' טלית ולילת שם בתים מלימת עיין מ"ם לעיל בחי' ו' מסס"כ ומע"פ שבחי' לילית שם יולמין ממוחין לעיבור כמ"ם שם מסס"כ ומוחין לק"ם שם מוחין לגלות מ"מ מוחין לעיבור שם ג"כ בחין מלובשים בנס"י

לתימת מלת שמוחין לעיבור בחין מלובשים בבחינת חילונת לנס"י לתימת ומוחין לגלות בחין מלובשים בבחי' פנימות לנס"י לתימת ע"כ גם בחי' נס"י לתימת על מוחין לגלות נקרמים כנפי מלוה על שם בחי' נס"י לתימת על מוחין לעיבור שנקרמים בולמי כנפי מלוה כי בחי' לילית יולמין משם עיין בע"ח שער מוחין לקטנות פ"ת וחבין. וזה לבוא במ"ת ומרבע פנימות לריך שיהיה לו כי כן משני קב"ה לתימת ומע"ג לתימת לוקחין כל ת' בחי' קנ"ת העולם כלה בעברה לרך יסוד שם מקום קנ"ת ברי"ל פשוט כסות עיין במ"ת ועיין בשם ע"ס וזה שכתב על מרבע כנפות כשוחך וכו' כי יהוע כי בחי' יסוד לשוקבת נקבת כסות עיין במ"ת ולוק ותבין הטיב (מו) לתיהו ר"ל כנפי מלוה שהוא מרבע כנפות של מלות לילית שם סוד נס"י לתימת שנקרמי' כנפים על שם קנ"ת ליסוד לתימת כגוונא דמעיל המפוד כי שעשית מעיל המפוד היה ג"כ על יסוד לתימת כי יהוע כי מעיל הוא בגי' קנ"ת לתימת שהוא ליסוד לתימת עיין במ"ת כמו פעמוני זהב ותפוד שהיה על מעיל כמין חגורה הוא סוד נוקבא ז"ת שהיא מתקורי ז"ת סוד חיון מחוק ז"ת ולמטה משם בחוק זו"ת מתגלה יסוד לתימת ומסתייים עד טבורת לבא שהוא עד שלים ת"ת זו"ת עיין במ"ת כמו תפוד ועיין בזוהר פ' פקודי לף ר"ל ופעמוני ורימונים לגועיל שם סוד חסדים וגבורות היה ליסוד לתימת ע"כ שם על תולי המעיל עיין במ"ת שכתב פעמוני זהב שם ס"ב היינו לביכם ועיין בזוהר פ' בלק לף ר"ט ובמ"ת מ"ם שם ורימונים שם סוד. חסדים כי שני רימונים שהם על שפת תורה שם סוד תו"ג זו"ת עיין בכוונת קריאת התורה ותבין נמלת בולמי רמונים ופעמוני זהב שהיה על תולי המעיל שם סוד תו"ג היה ליסוד לתימת כי מלל פעמוני זהב בולמי רמונים שם סוד חסדים ופעמונים ורימונים לימין לקבל תולין ותפרין היה בלילית שהם ג"כ בסוד תו"ג ליסוד לתימת כי ה' קשרין שם בסוד ה' גבורת וחולין שהם ע"ב עם הקשרים שם סוד חסדים תסד גי' ע"ב ותרבע לללים של תולי המעיל שם לקבל ל' כנפי מלוה כי מעיל גי' כנף קנ"ת ליסוד לתימת ולוק- ה' לימין לכנור לזוד וכו' עיין בחי' כ"ת שכתב שם כנור כי' ל"ך קב"ם לתיהו היה וכו' נחיר בנ"ך לתיהו שכינתת שהם ות' לימין לכנור שם ה' גבורת מלפ"ך שבשם סניגון בת ע"י יתוד זו"ן ונקרמים ה' גבורת בשם לימין כי יהוע כי בחי' יסוד נקרת לתימת עיין בחי' י"ט ע"ב ה' גבורת מלפ"ך שבמין מיסוד כמוהע נקרמים בשם לימין ולוק ותבין: (מז) י"ג חולין וכו' ר"ל כי סוד תחל טוע זו"ן שמתיחלין כי תת' סוד זו"ת ול' סוד נוקבא כמולע ונקלת לנגינת שהם מ"ג שם גבורת מלפ"ך כלקת כשמתיחלין זו"ן שהם סוד תחל וע"כ בחין ה' חיבות לשמע קולה תחל ולוק: (מח) וחוכן כו' ר"ל כי יהוע בחכמה יסד הארץ וחכמה סוד קו החסד ויע כו שם טויה לע"ב ויהוע ע"י מו"ג נחקבא נוקבא זו"ת עיין בע"ח לרוח פ"ט ב"ח וע"כ הקדמים שהם מרמזין על הגבורת נכללים עם התפארת בחסדין ע"כ סוד חסד להורות כמו בסוד חסד ע"ב סוכן כשהם כנ"ל ממו"ג ה"י גבורת נחקבא נוקבא זו"ת סוד כסא ועיין בע"ח שער תיקון נוקבא פ' ה' סוד ה' בחכמה יסד הארץ ולוק: (מט) כלי וכו' כי סוד טלית של לילית סוד שם מלימת כל"ל ויהוע ע"י לימת בחין מוחין זו"ת ומז"ת בחין המוחין לנוקבא ונחקמת ע"י המוחין וחו"ג ולמר כלנו מחקין כי יהוע כי סוד בחי' לילית שם בחין ממוחין לעיבור כנ"ל ועיקור חיקון זו"ן סוד ע"י מוחין לגדלות בחלין בק"ם כמוהע ע"כ לתמר כלנו מחקין ולוק: (נ) לכל חל וכו' ר"ל כי יתבונני סוד בל' חנפין ולי גדפין לחיות כנ"ל וכל סוד ולוק סוד מכולם כמלת עולם לפ"ל וח' מחוין עלמין לכללות יח' ובוכני ע"י עולה לע"ב כי ע"י תסד ע"ב נעשה חיקון בסוד וחכון בחסד כסא ולוק: (נא) וכנפי מלוה וכו' ר"ל שבת ח' חיטין בכנפי מלוה כי על ידי כנפי מלוה שהם סוד חי' לתימת כנ"ל שבחין לעבוה מוחין לו"ת נעשה ע"י יחוד זו"ן ובחין ח' חיטין לכל כנפי וכנפי לקבל ל' חנפין ול' גדפין היה בכל ל' חייה: (נב) מי שיש לו מ"ח ועיקר שם כנף סוד ביסוד לתימת כנ"ל ע"כ בחין ח' חיטין בכנפי מלוה ולוק: (נג) מי שיש ל"ל בכל מקום שכתב מן סוד מלמו של ת' מחוין של יהוד היה ותלנ"י ועיין בזוהר פ' בשלח שם כתב פירש מאר על

מחניתין כל מאן דפחות לא יפחות משבע וכל מאן דאוסיף לא יוסיף על י"ג
ואינון ז' לקביל ז' ימי בראשית דרמיזין לז' שמהן אבגית"ן וכו' ועלייהו
אתמר (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו ששׁ כנפים ששׁ כנפים לאחד
(נג) בהון פרחת צלותא לעילא ואינון חמן מ"ב (נד) לקביל מ"ב אזכרות
דאינון בתפלין דיד ותפלין דרישא ועלייהו אתמר (דברים כח) וראו כל עמי
הארץ כי שם י"י וכו' (נה) ואינון תכשיטין דכלה תפלין דרישא עטרת זהב
ברישא דכלה ותפלין דיד טבעת דדרועא הא כלה מהתקנ' בתכשיטין דילה
(נו) צריך לקרא לההן דילה ההֿד שמע ישראל והא אינון בהופה (נז)
צריכין שמא קדישא דמיקם בעמידה קדמיהון עם חזן (נח) לברבא לון בז'
ברכן ולקדשא החהן בקדמיתא בקדושין ובעמדם עמא קדישא וחזן לברבא
לון (נט) חיוון קדישין דהוו מנגנין בנדפייהו תרפינה בנפיהן (ס) שׁ של
תפילין דא אימא עלאה (סא) עלה אתמר (שם) וראו כל עמי הארץ כי

שם

כשעול ין למעלה מ"י כי ילוע מע"ת כי שם מ"ב לתנגית"ן וכו' שרשו הוא בז' המלכים דמיתו שהם הוד ז"ן דיליהם מז'
מחחולת לבינה ולכן הוא ב"כ בז' מחחולות לבינה כמ"ש בספ' מבה"ש וילוע כי בריאה היא הוד בינה ע"כ בהיבב בפסוק
שרפים עומדים ממעל לו וכו' כי הוא הוד ז' מחחולת לבינה שם בכל ת' שם מי' מותיות והם הוד שם כנפים לאחד והם
ממעל לו הוד ז"ת ודוק וחבין: (נז) לקבל וכו' ר"ל כי ילוע הוד תפילין הן בחין מחימת כי חימת עלמה מכילין דאמרי
עלמת כנודע וילוע כי עולם בריאה הוא פוד חימת ע"כ אמר ואינון חמן מ"ב לקבל מ"ב וכו' כלומר מ"ב דיליהם שהוא
בד"ת דיליהם ז' ימי בראשית אשר ז' חולית דליליה הם כנגדה הוא לקבל מ"ב דבריאה שהיא הוד חימת וחימת פוד תפילין
בחין ממנה ודוק וחבין: (נח) ואינון וכו' יעיין בח"ס מ"ש ממנין תפילין וחבין כאן וילוע כי הוד דזכר הוא בבינה כי
מלפון זכר יאתה ע"כ אמר עטרת זהב ודוק: (נט) לריך וכו' ר"ל כי ילוע בק"ש בחין המוחין עלמן ממש חלימת ז"ת
אבל הוד תפילין הם מרכיבו למוחין למוחין דכלה ובתפילין הם תכשיטין דכלה ע"כ אמר לקרא לחחן דילה לבוש עמה כי
הוד חופה הוא בחימת עיין בזוהר פ' תרומה דף קל"ז ובפ' בהעלוחך דף קמ"ח ע"ב ור"ל כי נכנסין כפ"י לחימת ז"ת
למטה מוחין ממש חלין בק"ש ובחי' חילומות לכפ"י לחימת מלבשת ומחפה ז"ת מבחון דהוד מלבוש כולל מה ד' ברכות
מלבים ערומים ז"ת והם חינון בהיפה ודוק: (ס) לריכין וכו' ר"ל אחר שחינון בהופה בק"ש אח"כ לריכין שחת
קדישת למיקם בעמידה וכו' כי אחר ק"ש הוא חפלה בעמידה: (סא) לברכא וכו' הוד הלבר הזה כ"ל בהקדים מ"ש
בספ"ב והוא ג"כ במ"ש ז"ל בחפלה בחרית נכנסין בז"ת בב' רחמוחים לגדלות לחימת של לילה הלילה לחימת כי הם קלוחת
לילה הלילה לחימת כבר נכנסו בז"ת וגם הלמ"ד ומ"ם הלילה לחימת נכנסין בז"ת בחפלה י"ח בברכה הסמוכה וגם
כל הלילה הלילה לחימת כבר נכנסו בז"ת בברכה הסמוכה ע"ם ותבין וילוע כי סוד ברכה הוא בחימת והקדושה הוא
בחבת עיין בחי' ו' מ"ש מ"ש לפי הקדמה כ"ל יכול להיות הז' ברכו והקדושין שלריך להיות בחיות עמת קדישת
בעמידה הוא מטעם זה כי הלמ"ד ומ"ם הלילה לחימת נכנסין בברכה רחמוחם לעמידה ובמ"ל ומ"ם הם הוד ז' ברכין
כי ילוע הלמד הוא בחג"ת לחבונה והמ"ם הוא בכחב"ד לחבונה והקדושין הוא בח מחחת שבח ג"כ כל הלילה הלילה בחבת
בברכה רחמוחם בחפלת עמידה והקדושין לריך להיות בקדמיתא כי ג"כ חבת שהוא קודם במעלה בחימת שהיא סוד
ברכה ודוק: (סב) חיוון קדישין וכו' ר"ל כי מחחלף הם מנגנין בנדפייהו בסוד מ"ב שהוא בחי' גבורות שהם בסוד
הינון ומחר בנדפייהו כי בחי' נדפין הם מרומזים בחלוי כמו שכחוב לעיל בח"ו וע"כ בחי' הינון הוד מ"ב בחין מהם
כי ע"י בחי' מקבל בח מ"ב אבל בחעת היחוד שהוא בחפלת י"ח כנודע אז חיוון חרפינה בנפיהן: (ס) שׁ' של וכו' ר"ל
כי שׁ' בחי' מקבל בח מ"ב אבל בחעת היחוד שהוא בחפלת י"ח כנודע אז חיוון חרפינה בנפיהן: (ס) שׁ' של וכו' ר"ל
כי סוד חפילין הוא מחימת כי חימת עלמה חפילין דאמרי עלמת ומין של חפילין הים בו ג' קוויס וכל ד' קוויס הים בחפילין
שבזרוע שהוא מוחין לז"ת דיינו שהם כ' חער חפילין שכחוב בהעשה של כ' חינון ת' ג' קוויס וכל ד' קוויס הים בחפילין (סה)
עלה וכי כי שם הויה נקרא עליך וירחו ממך ר"ל על הזין ועל חימת עלמה שחחר הפכוח כי ר"ת שם הויה נקרא הוא
שין וירחו ממך כי ילוע מחימת לינין מחערין ממנה כי בה יש הויה בינוקא מלהים ע"כ אמר שם הויה ואמר ג"כ וירחו
ממך עיין בפ"כ: שין של חחוות"ם ם דיל כפה שם"ם וכו' ממי עם י"ה שם"ם עיין בפירש של חחוות שלפה בפוף
בפה שרב מברח"ו ז"ל וחבין זה ועיין ג"כ בחי' ר"ת מ"ם מזה וחבין זה (סד) חורייחא כי כל הרי"ג מלוח חלויס מפה
הי"ה (סג) ומוד ליה ר"ל כי ילוע כי בחי' הוד הלילה הוא חור בחורת הילולין מרמזו ז"ת ומגיעין על חזה אלו זמירין
בחקבה שהן עיין בחי' ו' מ"ש ז"ת. שיולחין ממנו בחי' לילית הוא כרסיה לחימת עילאה בממנה בא הוד חפילין כל ת"ת
חפילין קב"ה לנחים על כרסיה לקרמן ליה בק"ה כי בק"ה בחין המוחין עלמן ממש חלימת שנכנסין בה לחימת עם

ממנין

שיר בר נש שבחוי בעבד דמפדר שבהוי קדם רביה (סז) דאלין תלת בהבין כל זכיון (סח) ותלת בתראין חתמין ובנין דא צריך למעבד ברזין בעבדא דמקבל פרס מרביה והלך ליה רחמן איהי בית קבול חותמא דקשורא ואיהי מלכותא קדישא באמצעיתא צריך למשא רחמן ו' וחד מארי כתיבה וחד מארי חתימה ואינון ו' עלאה ו' תתאה: תלת קדמאין רישא ותרין דרועין תלת בתראין גופא ותרין שוקין הא אתפטר ממלכא בג"ד צריך למיהב תלת פסיען לאחורא וריזא דמלה ויאסוף רגליו אל המטה:

תקונא חד, ס"ר ליום ז

בראשית (א) ברא ש"ת ומאי ניהו שית היכלין: להים אימא עלאה עלייהו דאיהי היכלא שביעאה: וכמה דאימא עלאה אפיקת שית: הכי אימא תתאה אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ ואינון שית מאנין דאתמר בהון (שמות כ): כי ששת ימים עשה י"י את השמים ואת הארץ ויהיבלין תתאין אינון מאנין להיכלין עלאין ובד ישראל הוו מצלאן בל היכלין אלין הוו מתפתחן לגבייהו ובען בגלותא אתמר בהון כל השערים נעלו (ב) ושכינתא לבר מהיבליה וקב"ה לבר מהיבליה: ומלאכיא דממנו על צלותין לבר מהיבליהון דה"ד (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חוצה ולאיתי לון לצלותין אתר לאעלא (ג) ודא איהו כל השערים נעלו אבל שערי

דמעה

וכו' ר"ל זן דכי"ע כי מלכות למלילות היא מקנגת בג' ספירות לבריאה וכן מלכות של י' בג"ר של עולם שהתחיל מ"ב ג"ר של בי"ע מיום בחסבון מלא הס כלולים במלכות שבסס עיין בע"ח שער כסא כבוד והבן זה: כי בסס ימים עסס כוי"ה עם הממים ואת סתרן ר"ל סיעור הפסוק כך ע"י סס ימים ר"ל סס ימים עסס כוי"ה של בחי' עסיה שהיא בחמת חמה ואת"כ מסרס הפסוק מה סס סס ימים את הממים ואת סתרן להיותו זן דכי"ע וע"כ לא כתיב בסס ימים עסס וכו' (ד) שכינתא לבר מהיבליה וכו' עיין בהקדמת ח"ז מ"ס סס על פסוק הן מראלים לעקי מיכה וכו' והבן וילוע כי בחי' היכל אמא בחי' אחרת מכלים לספירת כי בחי' היכל הוא בסוד בית והכלים הם בסיד ג"ר עיין בע"ה ברתם מבי"ע פ"ת: ומלאכין וכו' לבר מהיכליהן ר"ל כי ילוע בולעי כמו בית ירילה בסוד הגלות בעולם הקליפות כמו כן בית ירילה בעולמות בי"ע על עיורת מלכות לעשיה בסוד הגלות לעולם הקליפות שתחתיה וזהו עיקר גלות השכינה עיין בח"ת ולילוע כי בבי"ע סס עולם מלאכים כי בבי"ע יש ערפיה וחיות והמופיה שהם סיד מלאכי' והוק (ג) ולפ"ז לפי מה שכתב מ"ז לקמן ולית הרעא פחיקא מלא דלא אתעבד ומאי ניהו בח עין דלא יכיל לה ות שהכי פירוש כי ילוע בח עין נקרא נקודה לכתר למוקבל עיין בחי' ו' מה שכתבתי שם ומבין וילוע כי סוד עין הוא הכתר כי רמיזת עין מלויה בחכמה שסיד החכמה מאירה דרך עיניה בע"ח שער מח"פ ובמ"ח מכתת מ"ק פ"ב וגם יהיא שכ"ה לחכמה בי"ם שבהם סס מתגלין בעינים וע"כ דאעתה מינה נפקה כי ילוע מספר נוף מ"ח טעמי שהתרב ב"ה מעלו שערי תפלה ושערי דמעה לפ נעלו כי בחמה מעורר עיניה עליונים שהם כ"ה לחכמה בחתגלין בעינים ולעולם בכ"ה יש בו לויה ולכן לחמה בגי' ק"ך כמנין ק"ך לירופי מלקיה ע"ס נמלא בדמעה מעורר מ"ב רחמים מבל התפלה מיהו מעורת מלא הפה עליון כי הכפתים סס מנס"י לבינה ועיניה שהם מכ"ה לחכמה סס יותר לנועלה ע"כ שערי דמעה סס יותר מעשרי לחפילה ע"ס ועיין בנג ד מלוה מ"ב לפי הקדמ' שבחבתי יכול לפיות בזה פירוסו על ת"ו כי בח עין שהיא נקודה לכתר לנוקבה היא פתיחת כי ילוע ט' בחי' לנוקבה של ג' כלים ירדו למטה ממדריגותה בבל עולם לתבי"ע על שירדו ס' בחי' לנוקבה לעשיה בסוד הגלות לעולם הקליפות שתחתיה כנ"ל מבל בחי' נקודה לכתר לנוקבה היא נקודה בסוד הפילוג"ע"ם שהם נקודת כתר לנוקבה היא ירדה בחלת לילה למטה כנ"ל מ"מ כשהור מבוקר מאיר היא עולה למעלה ונקשרת בזרוע שמאלית ז"א בסוד התפילין מבל בי' בחי' נוקבה מין עולם מלא על סדר התפילה מ"ב בח עין קרי על בחי' נקודה לכתר ת"ה דב"ן נוקבה שהיא נקשרת לעולה בחלות עיין בחי' ס"מ שם יתבונן מלא בשעה התפילה נקידת הכתר שהיא בח עין היא פתיחה שהיא למעלה במדריגתה מבל ט' בחי' נוקבה [illegible] למעלה בחי' עולם מלכות בחי' ע"י הכתר התפילה ובוודאי לריך לה בוה סדר התפילה במוהם שלימה [illegible] ע"י למעוה יכול לעורר מ"ב הרחמים סוד חכמה והתבמה מיוחדות הכתר שנקרא מין ע"ב ע"י שהוא מכניעו ונוכה בחמעות ומחשיב בעלמו שהוא כמין מעורר ג"ב בחי' נקודה לכתר לנוקבה שהיא פתיחה למעלה במדריגתה ובית בח

עין דלמעה כי יהוע מיך כוד כתר
מית רחמים גמורים מכל מכמה כוע
רחמי סמס מים בסדינים מלא סמס
נכפים סס במקומה עיין בחי' י"ג
מ"ם ומבין ומכ"ם אתר סבחינות
סלמטה מתכמה סס בבחי' מים דינים
לכן מתכמ' למוקבם ולמעה סס בסוד
למעה סיוע מבת עין כתר למוקבם
וע"י סמוע מכניע ומתיב בעלמו
כלין ובוכם בחמעות מעורר לחיות
כל בחי' מין ולמעה סמס סיל בחינת
כתר ונתר סבחינות סלמטה ממנה
לחיות כולם ביחד וע"כ מז עולין
ג"כ ט' בחינו' מוקבם למעה' להתחב'
ביחד עם כתר למוקבם ו"ם חס"ו
ולא מיהו כל הסעדים ונעלו מכל
סעדי דינים למעה לא נגעלו ר"ל
סתר פיוכא ממנה למעה סיל בת
עין דלמעה מיהו כפקא מתר בלעון
רבים סעדי כי בחי' נקולם לכתר
למוקב' של כל העולמו' מבי"ע
היא פתיקא למעלה במדרגות' כנ"ל
וחוק ותבין: (ז) ולית ממן וכו' ר"ל
מ"ו ל"ג סמוע סול, מסס בפתח ט'
בחי' ג' כלים למוקבם סירדו למטה
ממדריגתם ועולין למעלה כי יהוע כי
ג' ט' בחי' ג' כלים דו"ת יורדין בבי"ע
ומתלבשי עם ג' כלים למוקבם לעזר
ולסייע הסכינים ללקט הגילות מבי"ע ויהוע כי ו"ת בעת הבוקר סוא ג"כ בבחי' נער ו"ק ליניקה ונער גי' ס"ך לימים כי
כמוהן ליניקה מסס מוהן לקטנות סס בחי' מלקים כגילע וע"כ סוא בבחי' ביכי כי הלמעה בא מלא בלימים כנ"ל ומע"פ
סבק"ם נכנסין המוחין לגדלות לו"ת מ"מ אין נכנסין מלא מסס קטיות לדיק לכלים מימה מבל ג"ר לנגלו' של לילה לכי' לימה
מין נכנסין מלא בחפלת י"ם בברכה רפאנו וכן בל כלילה לכלים לגדלות למוהן לתבת מין נכנסין מלא בברכה רפאנו
לחפלת י"ח ע"כ עדיין ו"ת קולם סחפלה בבחינות לין לכן סוא בבחי' בוכה עיין במקדש מלך פ' אלה לך וחבין מ"ש
כי יהוע מסס"ה אלהים כל תפלה מלו מתחלים ליניק למוקבם בחינתו מלני שפתי תפתח להיינו ס' פעמים לין סס בו"ן בי'
ס"ך נעשה נמתחים ע"י ז' מלפין לחיות לחיות ונעשית נערה וכוה המערה בלה של המלך ויהוע כי יש סס בו"ן ת"ק מ"ה
שמתיר למלכות ע"י ז' של ובו נתקנת ונגדלת וזהו בחי' תפתח לים בחינת ס"ך והלה נער בוכה כי בוכה עם הקולן
כמנין סס בו"ן של מו"ח למלכות וחוק ועיין בחי' ה' מ"ם סס וחוק (ס) ותפתח את היכלא לבביס וכו' ר"ל לגביס סחמ
בוכה בלחמעות: (ו) תלני שפתי תפתח וכו': ר"ל ע"י שפתי תפתח בחינת כ"ס לחכמה שבחיני סול הלימים שמסס יוצא
למעה ועי"ז למעה תפתח למעה בחי' תלני שהוא ט' בחי' למוקבם כנ"ל סס"ל והלה הגעה בוכה ומיל ותחמול עלינו ר"ל
כי יהוע בת פרעה נקרא המלכות על שם שהיא מעה ונתגדלו כל נהורין בה מיין במ"ח כימי פרעה ונס פרעה נקרא
ביום עיין בזוהר פ' ויגש לף ר"י ומלכות בת אלה: (ז) בבכי וכו' ר"ל כי מתחלה מרמז סת"ו ע"י שיברת' פתחין בחיובת'
בבכים מן בזוהת בבים יחבשון מן גלותא כי יהוע כי סוד הגלות סוא בשביל חסרון סוד הבכורה ומיל מלמה שנחסרו מזמן
סחורבן סבית ויהוע זהם ס"ג סוא בחינת ומילו ס"ג סוא גי' ל"ג כמנין בכים כי יהוע המילוי סוא בסוד סלין מילו בגי'
פ"ו כמנין מלקים ובכים ג"כ מלא סלין וע"י שיברת' פתחין בחיובת בבכים מן יעורין סוד תשובה לימה מלמה ומן
בזהות סורת לימה סוא בכים מילוי ס"ג ל"ז כשיסיסה סלין מן יחבשון מן גלותא ומוק וחבין: ומזר ותמר ח"ו
על פתיק בבכי ובלו פירש לחבר בב"י ל"ג יהוע בת עין ו"ל ושירת ר"ל כי בכי בלא ס מרמז על מלכות
לב כי סוא בחי' מחלת מחזה ז"ת כמילע ויהוע כי סיא נקפתא ו"ל ושירת ומכל מרומז בבכי כי כלל סס בכי סוא גי' ל"ב
ו"ל של בכי סוא מרמז ו"ל ושירת ועיקר הכל מרמז על נקולם בחר למוקבם שהיא בחזה ז"ת ומיל סול לפ"ו ושירת
ושקדתא בת עין שהמעה יולא מחזה כנ"ל וע"י בכי סלמעות יולדין נמלא כי הכל מלומן בבכי כי הב"ו ג"כ

מרמז על בת עין שהיא בחר למוקבם

רמעה לא ננעלו (ד) ולית מאן דאפתח לון עד דייתי מארי דמעא דאתמר
ביה (שמות ב) ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בוכה ולירת היכלא
מתפתחא אלא ביה ודא איהו ותפתח (ה) ותפתח ודאי היכלא לגביית ה"ד
(תלים נא) (ו) אדני שפתי תפתח במאי אתפתח ליה בדמעה ה"ד והנה
נער בכה ומיד ותחמל עליו ועוד ותפתח כד ישראל פתחין בתיובתא בבחי'
מיד ותחמל עליו ודא איהו (ירמיה לא) (ז) בבכי יבאו בזכות בחי' דליה
תפנשון מן גלותא בכי"י לי"ב ר' דמעה בת עין ר' זעירא דאית היכלא דמעה
דלית לה רשו למפתח אלא בדמעה (ח) ואית היכלא דנגונא דלית לה רשו
למפתח לא בנגונא ה"ד והיה בנגן המנגן אית היכלא דתהירא דלא מתפתחא
אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא · ואית היכלא דנביאה דלא
מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר ואית היכלא דיראה דאתקרי
היכל היראה דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילו ואית היכלא דעניי'
דלא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם י"י בצלותא בעטופא דציצי'
ותפלין ועליהו אתמר (תלים קב) תפלה לעני כי יעטף ואית תרעא
דצדיקיא דלא מתפתחא אלא לצדיקיא ה"ד (שם ק"ח) זה השער ליי'
צדיקים יבאו בו והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין (ט) דאתמר ביה (שם
לו) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם ופתן בנלותא אתמר ביה
(ישעיה נו) הצדיק אבד ואי אבד למטרוניתא ואתמר ביה (שם יז)
ונ הר יחרב ויבש יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני ובניקדלית ליה מדילוי'
עניין צווחין בח"י ברבאן דצלותא לגבי ח"י עלמין והא אסתלק מתתן בביעו
ברבאן ולית מאן דיהיב לון (י) ותרעין אחרנין סתימין ותרעא דצדיק חרבא
ויבשא בסה רעני חרב ויבש ורוא דמלה (ראשית א) יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ולית תרעא פתיחא אלא דמעה
ומאי איהי בת עין דמעה מינה נפקא (יא) ועלה אתמר (תלים יז) שפרני

באישון

תקונא חד סר ותריסר

באישון בת עין וכה והנה נער כבה לגבי קב"ה דירחים עליה בגלותא בנין דאיהו לבת אש דאתחזייא למשה בסנה דכתיב (שמות ג) וירא מלאך י"י אליו בלבת אש מתוך הסנה איהי ב"ת מן בראשית ודא (בראשית):

תקונא תריסר בראשית

מאמר קדמאה דכלא בלילא מעשר אמירן ואיהי ל"ב אלקים דעובר דבראשית דברי"ת א"ש ימסטרא דשמאלא אתייהיבת דאיהי גבורה (ב) אשא סימקא ובגי"ד (שמות ג) בלבת אש (וג) ומשה הוה מסטרא דליואי מסטרא דילי' ממש ואמאי אתגליא ליה בסנה לאחזאה דהות בדוחקא בין הקוצים ועם כל דא והסנה איננו אכל בנין שושניבש דהוו בגהא דאינון ישראל דהוו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים (ד) ורא איהו רזא כי אעשה כלה בכל הגוים אשר־אהדחתיך שמה ואותך לא אעשה כלה אחזי לי' אנרא דכלה דאיהי לבת אש בין הקוצים דאינון חייביא כד דחקין לשכינת' וישראל אגרא דלהון כלה · נפקא שכינתא כלה מביניהו וייתי חתן בגיזה ודא איהו אגרא דכלה דוחקא ויפרוק לון מן גלותא בגינה ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממהר לון פירקנא ורפיון דילהון מעכב לון לישראל פירקנא בג"ד אתחזי ל ה למשה בלבת אש מתוך הסנה

מגן

נמתים עם שורש ג' תקוים וע"כ היא נקרא עין שורקת כנודע ודוק: ומת"כ תוכר ומאר היכלא דירמה הוא סיל מכאן כי יתוע סוד לחילוסית בחבת עיין בע"ח פער ח"א פ' ו' וחבין הטעם והיכלא לעמיים הוא סוד ביום כי יתוע סוד עגום היא בניום ולכן העגום היא ניכרת בדמם ומשם רבינו מזכה לביום היא עמו מאד ויתוע כי מביום סוד עטופת לילית ותפילין מיין לעיל בחי' ו' מ"ם סם: (ט) ותית תרעא לליקיא וכו' ר"ל הוא סוד עטרת יסוד זו"ח נקרא ג"כ נבוד תרעא כי עטרת היא בחי' מוקבב ויתוע כי מוקבב נקרא שער וגם כן תרעא הוא מילוי מלכ"י גי' תרעא ומ"ש תאר ת"ח כלילת חבב מאי מבב למטרוניתא"ל לנוקבא זו"א עלמא סביא נקרא מטרוניתא ותאר לבון מטרוניתא ולא תאר לבניותא או לכנסת ישראל כי יתוע סם מטרוניתא הוא בוקבב דלילות ותח"י בא לרמז ג"כ על מוקבב דלילות ב"ת הא' בא לרמז לבתר לנוקבא והיא נקרא בלבון מטרוניתא ודוק: (י) ותרעין מחרנין סחימין ר"ל כי ט' בחי' דמוקבב סם סחימין למטה ממלריגותא כנ"ל פ"ת תאר בלבון תרעין כלי לרמז ג"כ על בחי' מוקבב שנקרא תרעא כנ"ל ודוק: (יא) ואלם מאמר ר"ל כי יתוע לוד תמלך היא מחז בכתר מלכות ושרשו היא ממנה עיין בחי' ו' מ"ם סם ע"כ לוד תמלך תאר שמרני כלבון בת עין: ובם וסם נער בוכה לגבי קב"ה ירחים עליה בגלותא וכו' ר"ל כי יתוע כי קוסם ילילות מלריס היא ז"ת סבחי' סוד מסם בבחי' נשר ו"ק לזיקה ונוקבב היא בבחי' נקודה עיין בסם"ך שער פסח וע"כ היא בבחי' בכיה כנאל ופוד בכיה היא לגבי קב"ה הוא סיד לימת סיחים נפחמים כ' שערי בינה וע"י זה ירחים עלה בגלותא כי בילת ילילות בלריס היא ע"י כ' שערי בינה ודוק היטב ותבין:

תיקון יב (ג) ברחשית מאמר קדמאה דכולא וכו' ר"ל מלכות היא מאמר רחשון ממטה למעלה והיא כלילת מעשר אמירן ר"ל מעשר ספירות זו"ח כי יתוע מע"ה סוד ל"ב נתיבות חכמה סם יו"ד מאמרות וכ"ב אותיות ר"ל המאמרות סם בחי' רוח זו"ח עשרה אותיות דסם מ"ם וסם עשרה חויות מנקודים וכ"ב אותיות סם נתיבות סכלים יו"ד ספירות זו"ח וסם כולם ל"ב חויות וכגנים לנוסים לסם ל"ב אלהים לחיתת כי ל"ב נתיבות סם בתין לו"ח מחיתת תבת וכ"ב אלהים בתין מעשה חיתת ע"ה ותבין ילפי זכן

יולחין ע"י יסודות בחי' נתיב ר"ת ל"ב נתיבות ועיין במ"ח וז"ם ומיהי ל"ב אלהים וכו' ר"ל כי ע"י היא כלילת מעשר אמירן כלילת ג"כ מל"ב אלהים סם לבוגין למעשר אמירן כנ"ל וע"כ בתוך בחורף במעשה ברחשית ל"ב פעמים אלהים זמלכות נקרא ג"כ מעשה ברחשית כי היא סוד בחי' מעשה כוללת ומוד ברית הם מוחיות ברחשית כי היא נקרא ברית כי מרחם בעשרת יסוד זו"ח עיין במ"ח והיא סוד הם כי יתוע מלכות נכנס פרלופ ע"י · גבורות וז"ם ומסטרא דשמאלא מתייחסת וכו' כי מוריית מסטרא גבורה מתייחסת עיין בז' בחר פ' יתרו דף פח ע"א ועיין ג"כ במ"מ פ' עקב מ"ם סם ע"י [illegible] פ' יתרו [illegible] גבורה מוריית מתייחסת זכו' ע"ש ותבין: (ב) ומת סומקא דל"ל כי סוד חסד נקרא ב"כ מצא פנועל מקום מקום מצא מן מכל חסד הוא סוד מצא חיורא וגבורה סומקא (ג) ומקם וכו' ג"ל לתבין זה בסקיים מ"ש בע"ח בשער המרות זו"ן פ"ב וז"ל שמקשה כי פעם אחד מלינו בלשון חז"ל שמקום קוא בולת ומתרן בסוד כי בעל סדר סטפעטות שזה מקם בולת ומתרן בסוד ובני אמו רומזים שמקום הוא לוי מכוח בשמלל סוד גבורים שמות קו סטוד ומתרן הוא כמו בימין סוד חסד שמות קו סולת

תקונא תריסר ותליסר

ו לית קדושה פחות מעשרה (יא) וקדושין אינון מסטרא דחכמה דאיהו י׳ קדש (ירמיה ב׳) ישראל לי׳ ראשית תבואתה ראשית ודאי (יב) ומתברכין ב״ז ברכאן מסטרא דאימא עלאה דאיהי ברכ״ה ועלה אתמר (שה״ש ז׳) יחזקאל מר) להניח ברכה אל ביתך ושבע ברכאן אינון בשחרית ג׳ לפניה וא׳ לאחריה ובערבית ב׳ לפניה ג׳ לאחריה ואינון שבע ספירן דכלילן כהתן וכלה ודא איהו שפע ישרא ונו׳ הא הבא קדוש׳ וברכה ויחור׳ (יג) בההוא זמנא אתער רוח בכנור דאיהו מנגן מליו (יד) בעשרה מיני ניגונין קדמא׳ באשרי ודא בראשית:

תקונא תליסר ליום ח

בראשית (א) המן אשר״י ודא איהו אשרי האיש אי׳הו אשר אהיה רישא דכל רישין (ב) ועלה אתמר (שיר ז׳) ראשך עליך כברמל

(יג) וקדושין וכו׳ כי עיקר שם קדש הוא בחכמה וב״ל נקראים בשם חכמה כי ג׳ ראשונות מסובין בחתת (יב) ומתברכין וכו׳ ר״ל כי ח״ מפרש מחמילה מעשה מקדושין כי הם הוא מכתר שהוא נקרא קדש ומח״כ מפרש למה מתברכין בחתן עם הכלה ב״ז ברכאן ומפרש כי הברכה היא ממוד היסוד עלמה שנקראת ברכה וז׳ ברכאן שם כיל ז׳ ספירן לכלילן בחתן וכלה ר״ל כי יהוה מסה״כ שהוא קדש ק״ם שמע ישראל הוא סוד שלריך לכוון בשמע ס״ם ע׳ למשיך מארה מז״ק לחבושם שהם ע׳ שהם עילאין למלכות ע״י ז״ם כי מלכות נקרא שם כנודע ע״ם וחבין ז״ם ז׳ ספירן וכו׳ ר״ל ז׳ ספירן לחבושם שהם כלילן בחתן וכלה והם נקראים ז׳ ברכאן כי הוד הברכה היא ממימיה ועל״כ אתקנו רז״ל ז׳ ברכאן על ק״ם נשמרון בכל יום כנגד ז׳ ספירן כל״ל ז״ם ח״ ולעת לחיו שמע ישראל ונו׳ שם הכתף קדושה וברכה ויחוד ר״ל מעל״פ שמיקר ק״ם הוא סוד היחוד שמו מעל״כ ג״כ יש בק״ם סוד קדושה וברכה כי סוד ברכה מרומז בחיבת שמע כנ״ל וסוד קדושה מרומז בחיבת ישראל כי יהוה מפה״כ מחיבת ישראל לריך לכוון היר מל כי ז״ם הנקרא ישראל מקבל מארה מחסד וגבורה ליסראל מבחי׳ וכחת המרה זו שמקבלין מבחי׳ ת״ן מישראל מבחי׳ חסד ותבושה יכולין למלות בסוד מ״ב למ״ה עילאין מ״ם וחבין נמלא מרומז ג״כ סיד קדושה בק״ם כי ישראל מבחי׳ ב״ה סוד מכמה שהוא קדש עיין לעיל בחי׳ י׳ מ״ם שם וחוק וחבין סימב (יג) בסוד זמנא ר״ל בזמן הגאולה יהיה כל קומת פרלוף נוקבא ז״ם בשלימות כי יהיה מתחברין ביחד סוד נקודת כחר לנוקבא עם שתר בחי׳ נוקבא ומז יהיה קומתה בשלימות ויהוה כי זוד שמלך היה שרשו בכחר מלכות עיין לעיל בחי׳ ישי מ״ם ובחי׳ ו׳ ושם כמור הוא בחלמת כנודע כי מלכות נקרא בשם כמור עיין בחי׳ כ״ת ועיין לעיל בחי׳ י׳ מ״ם שם וחבין נמלא כאן מילות למיהו מנגן מליו וחוק (יד) בעשרה עשר ספירות של נוקבא בשלימות קומתה ונקרא ע״ם שהם בשם מיני ניגונין כי יהוה הניגון בת מלך הגבורות ויהוה כי נוקבא ז״ם נשמת ונהמנת מסוד הגבורות עיין לעיל בחי׳ ס׳ וע״כ זוד המלך שהוא מחו בחלמת מלכות היה לומר ספר תהלים בעשר לשונות של שבחים כמו שכתב ת״ו לקמן כי יהוה מלכות נקרא בשם תהלים עיין בח״ת בחלמת ובזמן זוד היה כל עשר ספירות בנוקב׳ היתה בפרל פס שלמה וכימי המלך שלמה היה ז״ן עוין בקומתן ומשם מבין בכתר מתל והיה הלבנה בשלימות עיין בחי׳ י׳ מ״ם וחוק וחבין:

תיקון י״ג נרדמים (ג) חמן מארי וכו׳ ר״ל כי יהוה שם כינוי מארי הוא בכתר כי מוחיות מארי הם מוחיות רמ״ם י׳ כי סוד כתר הוא רמז לחכמה שהוא סוד יו״ד עיין בח״ת ומחמת שהוא מר״מ סוד כתר בחיבת נרדמים ומין יובא מכי על מיחד סוד כתר של בחיבת פרלוף מדבר בזולתי הוא סוד כתר של ז״ם פסוק מם״ם למו״ם כי יהוה שם רמזים הוא נמלא חכמה וב׳ של נרדמים הוא בינה בסוד בחכמה יבנה בית עיין בחי׳ ס׳ וז״ם ולעת מיבא מבחי׳ ר״ל מפרי סוד כתר של בחים מלמעה שהוא סוד ז״ם עיין בזוהר פ׳ בשלח קף כ״ו: ומיהו מתר מחי״ם וכו׳ כי שם מחים הוא בחיבת כנודע ויכתר נקרא רישא דכל רישין כי הוא מכמה ובינה נקראים גם הם סוד רישא עיין בח״ת שתר ז״ם (ד) יעלה תמחר רמתך וכו׳ לעת תפלין לרישא כי יהוה תפלין למארי עלמא הוא בחיבת מלמה: ולעת רמתך כתרגומו עם תפלין ר״ל כי יהוה מלכות נקרא בשם לעת עיין בחי׳ י׳ מ״ם שם כי יהוה כי נוקבא של בינה ותקונה הוא מביל גבורות שהם סוד תלום כתרגומן כי מלפון זהב יתחר ומיעד שפה״ק לפי ח״ו הוא כך רמתך עליך ככרמל הוא סוד בחיבת שלמה שהוא סוד רישא כתר עד ז״ם ובינה ככרמל מלא מבחיבת זו״ם שמשם בחן סוד תפלין כנודע ולעת רמתך ר״ל נוקבא זו״ם שיולדת מחו״ם שהם בסוד רחם כתר זו״ם הוא כתרגומן כנ״ל מ״ם תוחיות מרגמ״ן מרמז על סוד תפלין ר״ל כי ל׳ חרטיי[illegible] סוד של בינה בבחי׳ סוד מלני עיין בחי׳ כ״ת ועיין בשם״כ שתר תפלין ותבין ותיש [illegible] תפלין של תרגומן ור״ת של תרגומן הם גי׳ כ״ן וקו״ף לתפיס לשון כי יהוה ל׳ פרשיין של תפלין שהם סוד ל

בשמא קדישא דאיהו יוד קי"ו ואו קי"ו (ח) באלין תלת שבח דוד מלבא לברחא דמלבא הה"ד (תלים קכא) שיר למעלות ל' מעלות אינון ואי אינון תלתין דרגין דכהון בו תא טלקא לגבי אבא (ט) בחמש נימין דכנור דאינון חמש אזכיות דאדביר חמש זמנין י"י בהאי מזמור חד עזרי מעם י"י ב' י"י שומרך נ' י"י צלך ד' י"י ישמרך בכל רע ה' י"י ישמר צאתך ובואך (י) ובהון מלבא אמר לגבי כלה (ישעיה י) צהלי קולך בת גלים בת עשרה גלגלים דסליק בהון יוד קא ואו קא בעשרה מיני נגונין (יא) ובארבע חיון דסליק יקו"ק בשיר פשוט כפול משולש מרובע דאיהו יקו"ק דקולו סלקא בגלי ימא (יב)

וגלי

מלכים ברבוע וז"ם בשיר לע מכמה ס"ר י' ר"ל לו"ה עלמין שנקראים בשם מכמה והם סוד ס"ר י' כ"ל וז"ם ג"כ ומלת יולין מימן י"י' וכו' ומימן רמיזן בשמא סתים לתיבו ו"ד ה"י' ות"ו ה"י' כי יהוע שם ס"ג סוד נביאם ונקרא שמא סתים כי מלע בחבונם יש ג"כ שם ס"ג מבל שם ס"ג שהוא בניאם הוא שמא סתים כי ביאם הוא סתים בסוד מבוי מ"ג כ"ל להבין ת"ן למם נקרא מכמה בשם שי"ר ר' ושאר לשון של ח"ו ע"פ מ"ם בע"ח שער ר"ח ס' בכתר הוא רמזים גמורים אך סחכמה יש בה ליוים אלא שהם נכפין בזעיר רפה פ' נשם להתי מוחא סתים ובכיה כתמר ליתיב על לודיה כי יש בה ליוים וסמרים אלא שהם נחים ומקטים ונכפיף שם בתקומה וכן כתב בחייב בספר מנחת יהודה כי סחכמה הוא סוד לין ע"ם סמעם ועיקר הסוד הוא ע"פ זה כי יהוע סוד חפל לעתיק הוא מתלבם בכתר לע"ל דבורה לעתיק מחלבם בחכמה לע"ל מוחא סתימא לך כתב בע"ח ע"ם ת"ל שהוא סוד מוירא לע"ל שהוא סוד בשם שיר כי ס"ר הוא סוד לין שים בחכמה כ"ל ויהוע מע"ק שער מו"ם כי ביאה תניינא לע"ל שהוא סוד מוירא בניך נגלוחא למוחא סתימא יש בו שם הוי"ה לסי"ג ע"ם ו"ז תלת יולין י' י' מימן וכו' ר"ל ביאה וסיפא ומאמעיתא דלתא ו"ה שם קונא עלין ליול וקיבא סחתון ליול ונקודא ליול שם כמו תלת יולין ורמיא בלין מחלת יולין לשם ס"ג שים בניאה שם מינא סוד מוירא כי הוא מיר לרך הני קרומא לחפיה עליה לחכמה מוחא סתימא כי הני קרומא מפסקת בין הני קרומא לחפיה עליה למוחא סתימא כלי שתוכל לסבול אור הגדול למוירא שהוא לעתיד לעתיק שהוא סוד השמם כי לעתיד הוא מוירא למוחא סתימא כלי שתוכל לסבול אור הגדול למוירא שהוא לעתיד לעתיק שהוא סוד נשמת ו"ק כמוע ובני לעתיד לעתיק שהוא במוירא הוא יורד ומתפשט לרך הני קרומא ונתגלה בפומא לע"ל ובני קרומא לחפיה עליה למוחא סתימא סוד ת"ח לעתיק המבדיל בין חו"ב ומכריע בנתייה כל זה בכתב בע"ח שער תיקון ע"ם ו"ם ותימן רמיזן בשמא סתים לתיבו יוד ה"י' ות"ו ה"י' כי הוא סתים בין גלגולתא לקרומא למוחא בהני מוירא : (ח) בתלין תלת וכו' כ"ל להבין זה ע"פ מ"ם בשם ס"ג מסוד ק"ם כי בשמע תכוון שם ע' להמשיך המרם מז קלות לחבוד למלכות ובבן סוד שם פ"ג ועם עשר אותיותיו שם גי' ע"ג חסיר ג' יפתר ע' ע"ם וכתב עוד שם כי יעשה כי שם ס"ג הוא מעלה מ"ב לביאה כי שם ב"ן מעלה מ"ב למלכות אבל שם ס"ג מעלה מ"ב לביאה ולבן אחר שקבלת ל' מיותו ב"ל לתמל תכוון לעלות זו"ן ושמכך אל סביאה בסוד מ"ן ע"י ס"ג ומשם שם ס"ג זה תכוון אותו בל' לתמל כיצד הרי בתרם לעיל כי בע' של שמע תכוון בה אל שם ס"ג עם עשר אותיותיו שבשם ע"ב ובתרמו כי אז עדיין לא היה המעלת מ"ב ולבך לא קבלה התרם רק מן תבוון ס"ם עם הכולל הרי ע' ובשתר תוספן ל' אותיות אלא קבלה בתרם משם כי שם יותר גבוהים והם סיל ל' אותיות של שם ס"ג המעולים שבשם ג יולין ואלף שבשם זה וכו' ומשם שהיה המעלה מ"ן ממש לריך עתה להמיר בה ל' אותיות ס זכר להעלות מ"י ע"ם ותבין ובתב עוד שם כי עיקר המעלת מ"ן הם הוא בל' מיותו עלמה ומזו מתחברין מו"ה עלמין יחד ממשיכין מוחין לזו"ן ע"ם נמצא לפי הקדמה זו יכול להיות זוה פירושו של ת"ז בתלין תלת שבח דוד מלבא לברחא וכו' ר"ל בתלין תלת יולי"ן בשם ס"ג כי ע"י שם ס"ג מעלה מ"ב לביאה ועיקר העלות מ"ב הוא שבח דוד מלבא לברחא וכו' ר"ל בתלין תלת יולי"ן בשם ס"ג כי ע"י שם ס"ג מעלה מ"ב לביאה ועיקר העלות מ"ב הוא ע"י ג' יולין בשם ס"ג בכ"ל ומע"פ בנם יש סוד מלף בשם ס"ג עם ג' יולין לא תביד ליה בכלל זה כי ממשר בשם ס"ג עם מותיותיו בם ע"ג וסוד ע' נמלת בע' של שמע מעפ"כ בם סוד ס"ע עם בללות כ"ל מ"מ בם ע' נמלת מבשם ס"ג עם מותיותיו ובתר רק ג' מע"ג ובשם סוד ג' יולין לשי"ג שבשם כמנין למ"ל והם המתירים ומשבחים לברחא למלבא בלי שיכול להמלות לזעלה למ"ל לתיתא מלאה ומו"ה עילמין נקראים בשם מבחי בל"ל לכן תמר הת"ז בתי"ר למעלות ל' מעלות תלתין דרגין דכהון בו תא טלקא לגבי אבא (ט) בחמש נימין דכנור וכו' ר"ל

דקומתן וזהו ג"כ מ"ש בתיקוני ס"ת בגין דלאו מלכא פרוסה וכו' על לחמא דעצבים לא לריך לקריבה עלה מלך לעילא מולם ומאי היא מולם ממעלי דכלהו ע"ס ור"ל כשיתגלה סוד חולם שהוא כתר מלכות ויהיה חיבור אמיתי אז יהיה ג' ראשים לגוף אחד והיינו ג' ראשים בו שהם ס"ג כנ"ל וזהו שם ס"ג שיש בו חלת יודין שמשכין משם ג"פ יהו"ה יהו"ה יהו"ה ושם ג' חולם כי בקומת היחיד ראשו לעילא מקבלה דעת דעתיק שהוא נשמה ו"ק כנ"ל וזהו ג"כ סוד מ"ש בפ' פנחס בריית קף רמ"ו ז"ל ויקלוס ושם רעיא מהימנא מה ל' סלקא על כל לחודין שכי אתי מתיל למסתלקא על כל בריין בגין דמסתלק בשמא דיוד הי ואו הי דלתתא למל וכו' ע"כ כל זה כתב אור יצחק ועפ"ז מבין מ"ש בתיקונים ז"ח בתילין חלת יולין כנ"ל בתילין חלת יולין סוד כתר שהוא בחינת ראשו ריבוי לגוף אחד ולזה נקרא שם ס"ג גוף בו חלת יולין שם כמנין למ"ל מה יהי' סוד מלכות ומז יהי' שלימה בקומתה וסלקא לגבי מאה אתר לתתגזרת מתמן עיין בתיקון יו"ל מ"ש שם ועיין בתי' כ"ח ו"ש ח"ז בגין שם ס"ל סיר למעלות וכו' וזה ג"כ סוד מ"ש בשלמי מזמור מגין יבא עזרי כי הוא סוד ריבוי לגוף כנ"ל וזוק: בתגוז וכו' לפי פירש מתקון ג"כיכול להיות זה מובן כנ"ל לפי פירש הראשון כי בזמן בינת מזיא מקבה זו"ת ג"כ תתיעורר מ"ל להעלות מלת שלז יהי' מעלמא דלי שיוט בנשמות עיין בספר מבוא שערים ובוולמי סוד מ"ן שם תמשך גבורות ה' מוחיות מלפך שהם סוד מ"ן למלכות כנודע וזוק: (י) ובשון מלכא וכו' ר"ל הוא ס"ד מ"ן שהם כמו קול מלא שמעורר לתבירו כבקורא מוחן בקול כך מ"ן שם מעוררין לנקורא כנודע ויוסף בשמתיידקין וז"ן מזי נוקבא זו"ת שלימה בקומתה בפרלוף נמר מעשה ספירות ושם נקראים גלגלים כמו שכתב בתיקון ס"ט ד' ע"ת לכל ספירה וספירה מתקריאת גלגל ומז מעבר ספירות לנוקבא יש בשם שם הויה למ"ה כמו בז"ת יסוד נקרא בשם מ"ה כמו שכתב בתי' כ"ח ובתיקון ל' ה"ת ומז ואילך ה' ע"ת מתקריאת וכו' ע"ת ותבין ו"ה-ולא בת עשרה גלגלים לסליק בסוד יו"ד ה"ת ומ"ש בשרה מיני ניגוני ר"ל כי עשר ספירות לנוקבא נקראים עשרה מיני נגונים כנ"ל בתי' י"ב ע"ש: (יא) ובקרבנא מיון לסליק וכו' לקולא סלקא כגוני יתמ"ל קרבנא חוון שם סוד חנת"ס זו"ת שבשם סוד הויה כי קרבנא מיוח לתתא שם בסוד קנת"ס כנודע מיין בתי' ס' ס"ת שם פירושו בסופו ועיין בתקלמת ת"ז שכתב ז"ל כל נתיב קב"ה בק"ש מתמר בחיון וכו' בשיר פשוט לשיטתו י' כתר כפול לשיטו י"ם תכמה ובינה וכו' ע"ש ור"ל כי יהוה ז"ת כשמין לו מיתין בגלגולת זו הוא בסוד כי קטן יעקב ולל כי בזמן שגלות מסתלקא המוחין לגלגולת ומז ז"ת הוא רק בסוד ו' ו' קלוסת ונקרא זו בסוד יעקב כי קטן יעקב ול"ל שכיש לו מיתין לגלגולת זו נקרא בשם ישראל מוחיות דע"ם ני כי זו נעשה גלול בן עשר ספירות ויהוה כי בק"ם נמין לו"ת מוחין לגלגולת מלימת שהם מתלבשים המוחין מתלבשין זו"ת ומז הוא נעשה גלול בן עשר ספירות שיש בהם סוד הויה בריהוה כי יהוה בזמן שגלות מפילו בזמן שיש עליה לנוקבא זו"ת לחייהו בזמן המפלה שהוא שיש נעשה שלימה בקומתה בפרלוף יעשר ספירות מעפ"כ אין מתחלת קומתה אלא מתוך זו"ת ונמשה כנודע ומז נכי"ם זו"ת שהם סוד שיר מרובע כנ"ל שם כנגד קומתה וע"כ מרומז גלגולת זו"ת בשם הויה בריהוה כי ני' ס' יהוה שם סוד מה שלמעלה מקומתה ויהו"ה שם סוד נכי"ם זו"ת שהם כנגד קומתה שהיא בסוד ס' מחרוכה ' בשם הויה יום שם ג"כ סוד הוי"ה ומתמת גלגולת ז"ת נעשה מתיחין לזו"ת שהם בסוד שיר כנ"ל לכן אמר גלגולת קומתה סוף בסוד שיר פשוט וכפול ומשולש ומרובע כמו שיש בתי' פרקים בסיגון השיר שעליהם ויורדים בו מהמת שבתי' סיגון השיר הוא מלא הגבורה שם בו גבולים ומתמת כן"ת נעשה קומתו גלגולת קומתו מבתי' שיר שהוא בסוד הילון הגבורה יש בו בקומתו בתי' עליות ויריזו' עיין בתי' זה לקמן שכתב ממיעשה סיגון וכו' מכתב ת"ז כל זה ובמרובע חיון וכו' ר"ל שם כמו לכך מחר על פשון לשלי קולך בת גליס כי מתחלה אמר שלשלי קולך קלי על סוד מ"ן לנוקבא כנ"ל ובת גליס קלי על נוקבא שלמה שהיא בת עשרה גלגולים בפרלוף עשר ספירות כשהיא מעלה מ"ן לז"ת לבחינת עמה ושם ג"כ בסוד עשרה מיני סיגונים של קול מ"ן כנ"ל ומפה אמר כי בת גליס ג"ל בת נוקבא היא בת ז"ת שהיא בגלגולת כמו גליס של יעוזין למעלה על שבעלה שם הויה ז"ת נקרא בשם קול לכן אמר לקולו שלקא כגוני יתמ' ועיין בתי' ו' שכתב ומיהי בחכמה מחוה רגלי ושם כתבתי על זה מספר הזוהר כשהיא הויה לז"ת בקומתה אז היא נקראת בשם ס"ג לז"ת לבחינת עמה ושם ג"כ בסוד עשרה מיני מיגונים של קול מ"ן כנ"ל ומפה אמר כי בת גליס ג"ל בת נוקבא היא בת ז"ת שהיא בגלגולת כמו גליס של יעוזין למעלה על שבעלה שם הויה ז"ת נקרא בשם קול לכן אמר לקולו שלקא כגוני יתמ' ועיין בתי' ו' שכתב ומיהי בחכמה מחוה רגלי ושם כתבתי על זה מספר הזוהר כשהיא הויה לז"ת בקומתה אז היא נקראת בשם בת גליס וידוע בזמן הגלות אין שלמה בזמן שלבשה במלוכה שהוא זו"ן שוין בקומתן ושיקר פשם הפסוק מלבר מעת הגלות כנודע לכן אמר הפסוק מע"ם שהיא רק בזמן הגלות בסוד בת גליס מעפ"כ לשלי קולך מעלה קולך מ"ן שלך לז"ת להתיחד עמך וזוק וחבין סיטב מ"ם (יב) וגלי יתמ' וכו' כי יהוה מלכות נקרא בשם יס (יג) ועליהו וכו' ר"ל כי סנוקבא היא שהם סוסים ומוכתן בין תו"ב לז"ת כי קומתה מתחלת מחזה ויסוד ולמעלה ומהו"ב נשם נקראים בשם יליף ויהוה כי סנוקבא לז"ת נכנסת קומתה מן הגבורות שהם בסוד לפין ובלפין זהב יתמ' [illegible]

(יד) ממולמים בתרפיס וכו' ר"ל כי יהוה סוד מ"ן לנוקבא שם בתין עיי שמי יהיה לשלמת שבשם ס' מלכות ס'

נגלי יתמ דלעילא אינון עשרה גלגלין (יג) ועליהו אתמר (שיר ח) ידיו גלילי זהב (כיד) ממולאים בתרשיש בתרין דרועין דברתא ובהון שית פרקין אינון שית דרגין דבבסיא ש"ש מעלות לכסא (טו) וכד סליק ו' בהון יתערון לגביה לקבלא ליה שרפים כנ דפייהו הה"ד (ישעיהו) שרפים עומדי ממעל

כו

לו ששׁ כנפים וגומר (שם) ומאן דסליק על גדפייהו ופרח בהון איהו ו׳ : בליל
ששית תיכין דיחודא שמע ישראל ובגיניה אתמר (קהלת י) כי עוף השמים
וגומר (יז) ובר סלקא בדתא סלקא בתרין דרועוי דאינון הסד וגבורה (יח)
דבהון ששית פרקין דאיהו ו׳ ורזא דמלה (שיר ח) שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני (יט) כד סלקא האי שיר סלקא בששית תיכין דאינון שמע ישראל וגו׳
(כ) ובד נחתא נהתא בששית דאינון בש בטל״ו וגנונא בד סליק בששית ובד
באיף

אם מעלות לכאן כי אם אם מעלות שמעלין מן למוקבל שנקראת שם כפת כמולע ומיער הכסוק הוא כך ידיו גלולי זהב
מצרף גלגלים ספירות למוקב׳ שהיא בסוד זהב והיא סורם ומוקמת בינתי ידי׳ ז״ת כנ״ל שם ממולאי׳ בחרפיש החרוקמי׳
ידים שהם שית פרקין שהם לעתי׳ בסוד מ״ן למוקב׳ להיות מעל׳ מ״ן למוק״ת כלי להשפיע תוח׳ מ״ד ולוק וחבין (טו) וכל סליק
וכו׳ר״ל כי ידוע מוחין דגדלו״ת גרים בחי׳ מלו״ת עד שמולין ממחל׳ זו״ן בזיווג בסוד נקו״ת ונז״ה מו״ח מחיחדין וממזיגין
מוחין לזו״ן כי הם׳ לתו״ת שבשם שהם מתלבשים המוחין שם יורדין להתלבש בז״ת לעשות לו מוחין דגדלות וידוע כי הם׳
לתו״ת שיורדין להתלבש בז״ת לעשות לו מוחין שם הם׳ ישראל סבת ותבונה שהם בסוד אימת ה׳ רמשוגם שם של שם הוי״ה
כנ״ל וחרפיש שם בבריאה וברוחה היא בסוד אימת כמולע מ״כ שייך לקרות יש״ות שהם בסוד אימת בכימוי חרפ״ש והם
מקבלין לז״ת לעשות לו מוחין בחי׳ שלהם שהם נקראים בשם כנפים עיין בחי׳ י׳ מ״ש וז״ש הם״ל חרפיש עומדי׳ ממעל
לו שם כנפים וכו׳ ר״ל כי החרפיש שהם סוד ים״ות הם ממעל לו׳ סוד ז״ת שהוא נקרא בשם ו׳ וסוד שם כנפים הם סוד
שם מ״ב שיש בז׳ מחמונות דבינה ובכל ספירה שם מהם מוחיות והם סוד שם כנפים למחל עיין לעיל בחי׳ י׳ מ״ש והבין
כאן ודע לך שם שמלאכי מספרי המקובלים תירץ על קושיא זו גדולה כי בפעם אחד כתב בלחבי חר״י ז״ל כי ז׳ המחמונות
של תו״ת מתלבשין תוך ז״ת ולא נאמר מגול׳ תו״ת רק כח״ב שלה׳ ופעמ כתב בדרוש׳ שמין מכוס מתו״ת רק מה״ח מכלים
ח״ת וכ״ש שהרי תוך ז״ת וכתירץ כי מה שכתב שמין מכוסה מתו״ת רק מח״ת ולמעט הוא מדבר מבחינות הכלים שהם
שמב׳ פנימיו׳ מג״ת לתו״ת שהם מתלבשין תוך ז״ת וע״י זה תבינ״ל מה שכתבתי לעיל בחי׳ י׳ מסוד שם מ״ב פיש בז׳ התחמונו׳
לבינה ע״ש כי הוא לירך לכאן וזה לשונו שכתבתי הוא בספר יונק מלש פרק ע״ו ובספר מבוא פתחים בסופו מהמלות
אחמונות שלו ע״ש (כז) ממן וכו׳ ר״ל כי ידוע מע״ח כשעולין זו״ן בסוד מ״ן לתו״ת אין עולה רק בחינת חרוח שהרי כי
בקיבוצם שהם נשארים במקומם לעולם וידוע כי ע״י המוחין שנעשה ז״ת בסוד גדלו׳ הוא כי מו׳קלוח שלו ונעשה בסוד
עבר ספירות כי ע״י המוחין שם נפרדים וגדלין למעלה כמו המים שמגדלין את האילן וז״ש ומאן דסליק וכו׳ ופרח בהון
היינו ר״ל בחינת ו׳ גיפא הוא סליק על גדפים ופרח בהון כנ״ל : כלומ׳ שית תיכין דיחודא שמע ישראל כי ידוע כי בק״ם
מאין המוחין דגדלות מתלבשין לז״ת ושית תיכין דשמע ישראל הם סוד ו׳ קלוות וז״ת כי לריך בהם לכוין בשמע ישראל
ליחד ו׳ קלוות דז״ת למעלה עיין בחער פ׳ תרומת מכוול ק״ם לקל״ט ע״ב (יז) וכל וכו׳ ר״ל כי ז״ת עולה ומגיע למעלה
לתתת והיא סוד עוף השמים שבכל נוקבא דז״ת אין עולה ע״י מוחין רק על תריך דיוענין דז״ת שהם סוד חו״ג דז״ת
כנ״ל (יח) דבהון וכו׳ ר״ל שזה כתב כמו לבר תחר על פסוק ידיו גלולי זהב ממולאים בתרשים כי מתחלה כתב
ממולאים בתרשים קאי על תרין הדי עיר לברתת שהם סוד בחינות שני ידים לתתת שהם נעשין בחי׳ מ״ב לנוקבא ותבין
שלה כמ״ש לעיל ועכשיו ידים קאי ממולאים בתרשים עד תו״ב שבדעת ז״ת שהם נכללין בנוקבא לגדל קומתה שלה כנודע
וחו״ג שבדעת ז״ת הם בסוד תרין לרועין שיש בהן שית פרקין בסוד שמלאו תחת לראשי וימינו תחבקני שקאי זה על תו״ב
שבדעת ז״ת ומובן זה ע״פ מ״ש בשער מרחצת הכסף שהלפם על סיר הסירים על פסוק זה ז״ל ולהבין מכאי מה ממרס זה
בלשון נהחר שמלאו ולא במיב שמלך הוא ע״פ מ״ש בעץ חיים שער מוקבא שם׳ גבירות שבדעת ק״ל למלכות מין עומד
בחינת כמו בז״ת ועמילמא בין תרין כתפין שלה וזה הפירוש בגימין בין כתיפיו שכן ולכן מומרת המוקבא בלשון נסתר כי
ס״ג שבדעת ז״ת הם יורדין אים ועל זה אומרת שמלאו שהם ס״ג שהסירים שבדעת ז״ת : ושם התם לרמזי כי הם בינה
עומדים למעלה במקום הרחת רק תחתיו וידוע בשער הכ״ל שבדעת ות״ת ויסוד לנוקבא הם מגדולות ובכתרה ובשני
כתפיו ימין ושמאל שלה שם הם חסדים משני קויס כ״ה ז״ת שהם עומדים בחסדים מגולים ולכן אומרת שהם
בכתפים שבדעת ז״ת הם המחבקים מוחה בימין ושמאל ע״ש גומלת בחו״ג שבדעת ז״ת שהם בסוד תרין לרועין שבהן
שית פרקיהם ונכנסין בנוקבא וממלאין מוחה לגדל קומתה והם ב״ה יכול להיות שהם בסוד שם מעלות לכאן כי הם מעלין
ומבלה קומת הנוקב׳ שנקראת בשם כתף והוק (יט) כל סלקא בהי סיר וכו׳ר״ל כי נוקבא שם ז״ת עולין בזווג מ״ן בשבת
ק״ם לתו״ת כנ״ל וז״ש מ״ז לשון זה כ״ל סלקא בהי סיר ולא כתב כמתחלה כל סלקא בהי בדחה אלא בדחה על גרמי סוד
מ״ן לנוקבא ס״ג ... חיים ... סיר כתוב (כ) וכל נחתא וכו׳ עיין בזוהר פ׳ בראשית בתקונים דף יו״ד אמאר פקודא
בתיקונא תליסר כאן כל הדברים של ח״ן ועיין בב אמ״מ מה שפירש שם • ועלייהו אמאר בוקיו עמודי שם ר״ל כי ידוע כי
כי ז״ת נעשה ע״י כי ״ם שלמעלה שבהן מלבשין המוחין דז״ת כי מתחלה ז״ת הוא סוד ו״ק וז״ת כשבאין מוחין דגדלות אז

ו"ק הם נעשים סוד רמ"ח וגיפו
וחסר לו בחי' נה"י ולזו הם נעשים
מ"י נה"י לתיקון - שכשן מלובשין
ממוחין עיון בספר כוונות וכע"מ
ותבין זה וילוע כי בק"ס אז נמין
המוחין לגדלות ונמצא כי אז נגמר
ז"ת ונחגדל בחי"ת מבחין ונעשה לו
בחי' שוקין נה"י וז"ס שוקין עמודי
שש כי ע"י סיום תיבין לשמע ישראל
בחין מוחין דגדלות ואז נעשה לו בחי' שוקין שהם בסוד חוספת לבר מגופו גם ילוע כי מנה"י ז"ת נעשה מוקדם ואינו
תיבין דבשכמל"ו שם מרמזים על ו"ק דנוקבא כנודע נמצא גם על ו"ק דנוקבא סייך לומר שוקין עמודי שש וגם יכול
לסיו' שהי"ג קמי ג"כ על נה"י לתיקון שבהן בכל אחד ו' תותיות שהן סך הכל שש מזי שמות שהן מ"ב והם סוד שש כיפים
של ערפים עמודי וזה שוקין עמודי שש ע"י נה"י לתיקון שהם עמודי שש שהם כנ"ל נעשה שוקין ולוק : (כה) ועשרה גלגלין
וכו' דבעשר בניגוד ר"ל כי ה"ת וה"ג שהם סוד עשר מלבושים יורדין מז"ת ומתירין בנוקבא שהיא סוד הניגוד כמנוד וזה
סוד הבטיחם בניגוד כי שתו"ג שם מכיס ומתירין בנוקבא שהיא סוד הניגוד ונקראת בסוד שיר כי הניגון והשיר הם
מלא הגבורות כנודע שיונקיעיל בחי' י"ב בסופו מה שכתבתי : ותימוז ה"ה לסליק בי' ר"ל כי ה"ת וס"ג שם סליקין ועולין
לנוקבא ע"י יסוד זו"ת שנקראת יו"ד זעירא כנודע : ת"ג בי' קמי על יסוד לתיקון וע"י חו"ג סליקין-ועולין לז"ת וממנה
לנוקבא : (כב) בשית דרגין ובו' ר"ל כי ילוע מע"ת לרום חו"ג כי ה"ת וה"ג שם יונקין מיסוד לזו"ת ומתפשטין בתוך ז"ת
ז"ת ומתגלה ה"ת וס"ג שם יורדין בסוד ותת"כ ה"ת מעולין מיסוד זו"ת ומתפשטין בתוך ז"ת ומגלגלין מוחין
כמים המגלגלין תת הלזין וה"ג שם נקראים ביסוד ז"ת ויורדין ומתירין בדעת לנוקבא כנודע ס"ם מ"ם ונ"ם בית סליק
ונתבין והם מלאכי מלקים וכו' ר"ל כי ה"ת וה"ג שבתיומיסוד לתיקון שהיא נקראת בסוד מלקים חיים מלועי נקראי שהם
מלאכי מלקים והם עולין ויורדין בו בז"ת כנ"ל : (כג) ומנה הוי"ה יו"ד ה"ת וא"ו ס"ת ה' י"ד כנ"ל ולוד מנגן ביה וכו' ר"ל
כי שם הויה הוא מרומז בז"ת כי יסוד לתיקון שנקרא בסוד יוד כנודע הוא סוד ריפת לילים וה"ה שם סוד תו"ג זו"ת והם
בסוד גלפייסו ו' הוא סוד לגופא ת"ת זו"ת וע"י ז"ת : בת ס"ג לנוקבא והם סוד קלא דנעמא לתיקון כך מלפיך הכוונות שנעשים בחי' מ"ן ביסוד לניקבא כנ"ל שם בתין כך מלפף מלמטה : בת מחשלם לחיות מן לנוקבא ע"י ז"ת
ומלפף"ך ב' בת ע"י לתיקון עלמה עיין בע"ת שער הירח פ"ג ובשער מ"ן וחבין זה וילוע כי מ"ן שם מעלין קו"ת לנגונא
לעורר מ"ל וז"ש כי סליק קלא לנגונא ר"ל ע"י ז"ת ומ"י לתיקון שהיא סוד ריפת לילים וזהו ולוד מנגן ביה סוד ב'
פעמים מלפ"ך שהם סוד יד מלבען שבשני ידים והם מרומזים במילוי הויה שהם עשר אותיות והויה עלמה סוד ז"ת
ולתיקון שהם בתין ב' מלפף וע"כ כאיב ביה ולא ביולו כלי לרמוז על י"ד אותיות לשם הויה וזהו ג"כ מ"ש
ח"ו מחשלם וכולא חיים יוד ה"ת והו הא כי קמי על זה שנאמר מחשלם ולוק וסבון סיעב : (כל) ועד לתיהו וכו' ר"ל כי
ת"ת זו"ת הוא סוד מנורה כי היא סוד מלמטי וז"ס ו' מנורה בחלמש ושלשה קני ממרים מצני לצדין הם סוד תו"ג זו"ת
וכלל אחד יש בו ג' פרקי' והם סוד ס"ה שבכל ה' יש בהם ג' ווין וז"ס הם ג' לקמן ושית קני מנרתא לתיתון ס"ה שית ווין והו"ב
מרומזים בהם כי ילוע תו"ג כל א' קלוד מחשמל ב' : נר על ריפת וכו' ר"ל כי ילוע מסוד ב' נרות שלא שהם הם כנגד
היום ומלכות עיין בספר הכוונות ובחי"ת ויולוע כי היום נקראת ג"כ בסוד י' כי מילוי יוד הוא סוד ה' היום והיא כלולה בי'
וגם יסוד לתיקון שהוא בסוד יו"ד כנודע הוא בריפת זו"ת ויולוע כי ז' תחתונות לתיקון שהם מחלבשין בתוך ז"ת ר"ל פנימות
שלהם כנ"ל והם נקראים בשם שבעת נרות ות"ת י' כד שרית בתת ו' וכו' ורזא דמלה יתירו שבעת הנרות ר"ל ע"י שבריית
י' בתת ו' תחעביד ז' כי מתירין ז' בחינות של י' בתת ו' והם סוד מה שכתב בפסוק אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות
כי המנורה הוא סוד ז"ת כי ת"ת זו"ת הוא סוד קנה האמלעי ושיש קני המנורה שהם סוד תו"ג זו"ת שהם בסוד ה"ס שיש
בהן שיש חיבין ווין ואל מול פני המנורה וכו' הם סוד ז' בחי' של לתיקון המחלבשין תוך ז"ת כנ"ל וזהו ג"כ מזיוך בפסוק
אל מול פני המנורה ר"ל אל מול פנימות שהם נקראים בסוד שבעת הנרות וזהו ג"כ סוד מה שכתב במנורה שבעה
ושבעה מולקות כי סוד המנורה נקרא שבעת נרות ומתירין ג"כ עליה סוד שבעת הנרות ולוק ותבין היטב :
עד לסליק לי"ל לתיהו יהו"ה יוד הא ואו הא כי סוד הויה מרמז זו"ת ומילוי הויה הוא סוד לתיקון שהם מחלבשים בתוך ז' ת ושוה
סוד מלפין שיש במילוי הויה כי מלף היה שהם ס"ה ומילוי יו"ד ו"ה הוא סוד ה' ושם מ"ל אותיות סוד ז' בחי'
של ז"ת וז' בחי' של לתיקון שהם כ"ל וז"ש ולא לתיהו ולוד מנגן ביה כי ה"ל לוד המלך סוד מלכות כנודע מנגן ביה כי סליק לתה קלא
לנגונא כנ"ל ע"י ל' שהם סוד ז"ת ולתיקון כנ"ל בפי פירש ת' ועיקר החילוק בין פירש ת' [illegible] הויה ת' שהם
ומילוי הויה מרמזין כך מילוי הויה הוא עשר אותיות מרמז לעשר מלבען שבהם מתיתין כנ"ל
ול' אותיות, לשם הויה שהם סוד ז"ת כלי לרמז ג"כ כי גם ע"י בת מלפ"ך ת' כנ"ל מלא לפירש ב' כל י"ל אותיות לשם הויה
ומילוי הויה שהם מרמזין בחי' של ז"ת ולזו בחי' של לתיקון כנ"ל ולוק : יל לנקבל יל ר"ל כי ילוע מלכות נקראת בשם י"ל כ

יל פירש מקום כי מלכות מקום ז"ת כנודע וזהו

באמצע נר על ר"ש יה"ו בד"ש שריא באת ו' אתעביד ז' ורזא דמלה (מדבר ח') יאירו שבעת הנרות לקבל מנרתא דאיהי ו' ושית קני מנרתא דאינון ה"ה שית ווי"ן ורזא דמלה (זכריה ד') שבעה ושבעה מוצקות עד דסלקין ל"ד דאיהו יקוק יוד קא ואו קא ודא איהו ודאי מנגן ביד ל"ד לקבל י"ד וסלקא ה' (ישעיה) באת ו' ובתר סליק ו' בי' שית זמנין עשר עד דסליק לשתין (כה) ואינון אתוון הדבקות בק"ש דבגינייהו אתמר כל המשים ריוח בין הדבקים מצנפים לה חיים (כו) ושלמה עליהו אמר (שיר ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה ואינון נטרין ערסיה ולקבלייהו (שם ז') ששים המה מלכות: אלין דבורין ואלין נוקבין אלין דק"ש דתקין

סיך דין לפירש ג' ובין לפירש ס' (כה) ותיכון מחוון וכו' וכתב בספר נגיל מלוה מה שם מותיות הדבקות שם מ"ה על לבבך ו' וכל לבבך ז' בכל לבבכם ק' עשב בשדך ז' ותבלתם מהרה ו' על לבבכם ז' כוף פחיל ז' תתכם מתרן ת' כרי שם ס' מחוון וכתב בספ"ל ובעם על זה שמעתי ממורי ז"ל והוא כי קולם הנסירה היו זו"ן דבוקים מחור בחור והם עתה צריך לזווגם ושם דבוקים מב"ן

לכן צריך להפרילם כמי שיבוא פניה בפניה כי הזיווג הוא יכול להיות בהיותם דבוקים מב"ן ולכן צריך לשום ריוח ביניהם להיות להפרילם וזהו צריך עתה כי בשעת הקומת הרוח ר"ה ז"ל דע כי כל סוד מחוריים שם ס' מלקים וידוע כי הקליפו' שם מחוזק בפחוזם מחוריים שהם מלקים ולכן מחלה קודם גרימת מ"ה כי הוא זו"ן מב"ן כי אם היו פב"פ היה מחוזק למיזוג בחוזקם מחוריים לכן היה מב"ן כי בשעת הפניה יכולים להתחתן זו בזו ולזווג פחוז וכתב בח"ר עשה מצוות והתפלל וכו' ואז היה כורת הקליפות ומין ירמה ופחל להיותהזו נסוד מחור ואז תזכו פב"פ ובע"ת שער תיקון נוקבא פ' ג' כתב ז"ל ומחרי תשר נמתקו בנסירה מלו מחוריים שלהם מן יכולין זו"ן להיות פב"פ אחר שנסירו כי כבר לו מין כח בחילונים לאחוז מפילו בחחוריים וסוד הנסירה כתב בספ"כ ז"ל דשהיו לבוקים מב"ן היו להם כותל אחד מבגדורות כי הדינים סוד מחוריים של שניהם היו בינתי והוא כלי להחזירם פב"פ היה צריך להמשיך כל הדינים בנוקבא כלי שתוכל להפרד מן הזכר וכל זוחם הדינים שבמחוריים כולם-שרו ויתנו לה והוא נשאר בסוד הסמל ובזה היה ע"י שנסתלקו ממוחין סוד נה"י דאימא מו"ח ומן מ"פ שהוא בסוד הדינים עכ"ז נשארו ממנה מוכנת לו חיים ומסל על כוח כח קיסטא לחיותה הנסתר בגופו ומתפשט הסמל של הדינים בכולו ומן הדינים שבמחוריו היו נלחמים מלחיים ובלבקים במחני הנוקבא וז"ש בגירסא ובאחרנא שקוע רחמי ומסל כי כאשר היה נמשך זו הסמל היה נלקח בזמן שקוע במקום הלין ומן שלו ממוחין הנקראין נשמות זו"ש היו בנחי' מ"ב שלו דינים ותזווגו מו"ח וממשיכים מוחין חדשים להיותו מנלפרחדשים מחוקים וממתקים את הגבורות לנוקבא ע"ש ולוק ומבין היטב סוד הנסירה נמלא כי עיקר המתקת הדינים הוא ע"י מוחין חדשים שבאו מאימא ע"י ז"ק וידוע כי בק"ש באו מוחין גדלות מאימא ג"ר ומן ע"י יכולין להפריל הדינים ולהמחיקם ומן יכולין זו"ן לחזור פב"פ וידוע כי סוד הדינים הם אל הגבורה ומאחר שאין נותן ריוח בין הלבקים ומפריל הדינים וממחיקן לכי אלא כנגד אלא מלכים ליה ניהנם ז"ש בגייהו מאחר כל המשים ריוח וכו' עיין זה בספר יונת אלם פ"ו שכתב כמי שכתבתי (כו) ושלמה וכו' כי ידוע שיתין מחזון הדבקות בק"ש שהוא ריוח בינתם הם סוד מחוריי'זו"ן הלבקי' בינתי להפרילם ולהמשיך כל מחוריים שהם ס' הדינים לנוקבא ומאחר שהם נמחקים ומן יכולין זו"ן להחזירם פב"פ וידוע כי בתי' מחוריים הם סוד שם אלקים שהם ס' הדינים לנוקבא ומאחר שהם נמחקים ומן יכולין זו"ן להחזירם פב"פ וידוע כי סוד שם אלקים הגדלת מאימא ג"ר ומן ע"י יכולין להפריל הדינים ולהמחיקם ומן יכולין זו"ן לחזור פב"פ וידוע כי סוד הדינים הם אל הגבורה ומאחר שהוא

תליתאה

(ל) תליתאה ברכה וזא שכינתא עלאה ועלה אתמר ברכי נפשי את י"י מה אי יהיבת בבר נש נשמת חיים דאית בה חמשה תקונין (לא) מה הקב"ה זן כל עלמא הבין נשמתא זנת כל נוקבא מה הקב"ה רואה ואינו נראה הבי נשמתא רואה ואינה נראת מה הקב"ה יושב בחדרי חדרים הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים (לב) מה הקב"ה מלא כל העולם הכי נשמתא מלאה את כל הגוף מה הקב"ה רן את כל העולם הכי נשמתא דנה את גופא ורזא דנשמתא ראיהי שוה לקב"ה דא בינה מ"י ועלה אתמר (ג ישעיה מ) ואל מי תדמיוני ואשוה אל מי וראי (לג) והא אוקמו מארי מתניתין חמשה דברים אלין חמשה וראי בגין דאינון מכתרא דה' עלאה (לד) ואינון כלהו תקוני

בלב

מלם: בזמנא דאיהי סלקא בכל תיקון תקונין וכו' ר"ל כשנוקבא עולה ומתקנת להיות קומתה שלימה מ"ם וג"כ מתוקנת להיות פב"פ עם ז"ת כלי להתייחד ויזוע כי אין זיווג שלם אם לא שיקדם תיקון נעשה אם לא זיווג עליון לשכינתיין לשעיל בחי' מ"ם עם וכתב בספר ע"ה על פסוק שפתותיו שושנים ז"ל בזוהר פ' ויחי דף רכ"ח כתב בחר למחבקת במלכא בתיקון נשיקין תקרי שושנת בגין לכתיב שפתותיו שושנים ובכתב מכתבים אח כי מכח הנשיקין לרוחא בדוקא המלכות מקבלת משפתיים ז"ת שם אחד שבגבורות משם מקבלת רחמים ותסלים ז"ת מקבל משפתיים לין ונעשים שפתיים ז"ת ומוקבת תרין שושנים כי כל ת' כוללין לין ורחמים דק כיון שגם ס"ג למלכות מקבלת מ"ת ולכן שפתותיו הוא שורש לתרין שושנים ע"ם וכתב ג"כ על פסוק כחוט השני שפתותיך וכו' ר"ל מאחר שהוא מעורר רחימו ויסולת בנשיקין אז כחוט השני שפתותיך

כלל חוט של חסד שהוא ג"כ שני הוא שפתותיך וכו' כי ע"י שמקבלת מלכות רחמים ותסלים משפתיים שלו שהם בחסד שבגבורות מה'נבורות שבחסד מלמעלה בפה כמוהו אז נעשה היא סוד שושנה לבולעלום ואז ג"כ הדיבור שהוא נימ' נעורים ג"כ נאוה וזה לשון הזוהר פ' ויחי דף רמ"ו ומלבדך נאוה בגין דקול מדבר ליה לבור והוא סוד שושנה שהיא יפה וכל דבריה יונה בנחת גימ'קס"ת קס"ת קמ"ג וכו' ע"ש ור"ל שהיא מקבל'כמוחין שמלבד'בנה'י לחימת ע"י ז"ת וידוע כי ג' שמות הכ"ל הם בנה'י לחימת וז"ת ת"ז בזמנא דאיהי סלקא וכו' מיהו מצנה להם הם"ל כמוהו השני שפתותיך מלבדך נאוה ושוקיהן (ל) תליתאה ברכה וכו' ר"ל כי ידוע סוד הברכה היא בדינה עיין לעיל בחי' ב' וכבר כתב לעיל שעשר מיני שבחים שאמר דוד בספר תהלים הם מרמזים על ספירות לנוקבא זו"ת וחרין שבחים מאחרי ושיר הם סוד כ"ת כנגד לעיל בת"ו והם מרמזים ג"כ על סוד כ"ח לנוקבא כמו שנזכר לעיל בת"ו ושבח זה שפתח בברכי נפשי הוא על בינה למקבל שהיא סוד נפש גדולה וג"כ ס"ד ברכה כנ"ל וז"ש שפתיהן דבר הם נשמת חיים כי ידוע שוד הנשמה היא מבינה וזוק (לא) מה הקב"ה וכו' ר"ל כי הקב"ה שמזכיר ת"ז פעמים כאן הוא סוד בינה כמו שכתב ת"ז לקמן והוא לנשמתא לחיי שהוא לקב"ה לת בינה וידוע כי המוחין זו"ת הם בחיים מלבושים בנה'י לחימת ונה"י לחימת מתלבשים בתוך ז"ת וממלאים כל קומתו מרגלו ועד סופו וידוע כי ז"ת הוא נקרא בסוד עולם כי בחי' ו"ק העולם הם סוד ז' ימי בנין א"א שהוא סוד בינה היא נעלמת ומכוסה כמו הנשמה בתוך הגוף וזהו ג"כ סוד יושב בחדרי חדרים זהו הקב"ה רואה ואינו נראה כי בינה היא נעלמת ומכוסה בתוך הגוף וזהו ג"כ סוד יושב בחדרי חדרים כי ידוע שיש ג' בחי' כלים פת"ח למעלה בספירות וכמו שידוע שנשמה היא בכלי המוח והמוח מתפשט בגידין מלוחים מלאים בפנים מסוד מוח והם מתפשטים בכל הגוף וחרוח הוא בכלי הלב

וממנו מתפשטים הורידים הנקראים עורקים הדופקים בלי לם שלת בתוכם רוח הלב ולכן עורקים מלבישים את הגידים הנזכר שמתפשטים מהמוח בכל הגוף ובהם סוד מוח שהוא סוד הנשמה שמתפשטי' מהמוח בכל הגוף והנפש הוא בכבד וממנו מתפשטים העורקים ממולאים לם שהוא סוד הנפש ולכן העורקים ממולאים לם מלבשים עורקים הדופקי בלי לם שנאמרי' מן הלב נמצא הנשמה היא בכלי הפנימי של גוף דהיינו בכלי המוח ובהגידים שמתפשטי' ממנו ועל הגידים מתלבשי' עורקים הדופקים והעורקים ממולאים לם כנ"ל וכמו ג"כ בשערים למעלה בתלילות כי ידוע בינה שהיא סוד הנשמה מלאה מגולה ומלאה מכוסה בז"ת שהוא סוד הרוח והיינו כי הם"י דבינה שבהם מתלבשים המוחין נעלמים ומכוסים בז"ת וכן ז"ת כלי מגולה ומלאי מכוסה מוקבת שהיא סוד הנפש כנודע וזהו יושב בחדרי חדרים וכו' ולוק ותבין ומיוחד מ"ש בע"ה

(לב) מה הקב"ה מלא כל העולם ר"ל כי הם"י לחימת מתפשטי' בז"ת מרגלו ועד סופו שהוא סוד עולם כנ"ל מה הקב"ה כן כל העולם וכנ"ל ר"ל כי ידוע בינה מתעטרין ממנה (לג) והא אוקמו וכו' ר"ל כי למה אמרו המינין מלא ולמי בלו גלמי או בזה כי ה' דברים אלו הם מסטרא דה' עלאה ע"כ למרו המינין קמשם מתפשטים בהם סוד נשמה מתלבשת בלב סוד רוח נקרא לב כמו שכלב הא רוח וכמו שהגידים למוח המתפשטים בהם סוד נשמה מתלבשת בלב שהם הרוח כן למעל בלי לוח בינה שהיא סוד נשמה מתלבשת בז"ת שהוא סוד רוח וידוע כי הם"י לחימת הם מתלבשין בז"ת ויסוד לחימת ומסתיים בתוך בז"ת [illegible] ת"ת בז"ת שהוא סוד לב מסתיים יסוד לחימת הם וידוע כי מיסוד לחימת מתגלים המחלים [illegible] ועכ"ל ים [illegible] בינה בהלב ועיין ג"כ לקמן מ"ש עוד מעם על זה (לה) והלב הוא רומה כי ידוע יסוד לחימת מתפשט בז"ת על יסוד זו"ת וידוע כי סוד חוט הרחים בת מלך בתכשיט ועיין לעיל בחי' י"ת מה תב

סם ע"כ ממרו הלב רומם כי בח"פ
ז"ל סמוך סוד הלב מתגלה יסוד
לתפא' ומתחזק מיסוד אימ' שמסתיי'
בח"ת ז"ס ועי"כ הוא מליף סם ומז
הרמיס ס"ת מלך המשמח בח ומתגל'
בלב: והלב שומע כי יהוע שמיעת
סתון תלוים בסיום עיין בי"ח סער

הלב כמה דאוקמוהו מארי מתני' הלב מבין (לה) הלב רואה הלב שומע הא
תלת (לו) ה' איהי חמש (המל) ורוחא דפומא דמליק ביה קלא ואמירא
ורבורא דאו' ערקין דלבא אינון בחיילין בתוי מלבהון ורזא דמלא אל אשר
יהיה שמה הרוח ללבת ילכו הפי מתנהגין ערקין דלבא לגבי רוחא (לז)
(כגוונא דעלאין) הרי לך רוח בלב דנפיק מאין (לח) שמאלא דלבא (לט)

ואידו

מת פ נמלא כי תוס סמוניעס בתמלע סביוס סמיית סוד לו סממל סורס סגבורים ע"כ כשממחייס יסוד לתימת בח"ת ז"ס
סוד סלב ומתגלים סס ס"ג מיסוד לתימת ומילרין סס מן בס ומתגלס בלב סוד סממיעס שבת מלך סגבורות : (מ)
ס' מיס וכו' כי יהוע יסוד לתימת נפתח בפ"ת (מ) ס"ת וסיינו כי תורות גבורת ליסוד מימוך בקוטות ברוס ז"ס בפס ונעשי'
סורס ס' מיללות סס סמסס בת ויולת סקול ולבוש למ"ך בע"ס בחי' ס' ע"ס ויהוע כי מחסליס וס' גבורות שמתגלים
מיסוד לתימת סס סוד מ"ת ולבורת כי מ"ת סוס תסליס ולבורת לסון רמס סוס תסליס ולבורת לסון קסס כנודע סוס סוד
גבורות ויהוע ג"כ שיס סוד סלעת סמכריע סין תרין עטרין סו"ג עיין בע"ת לרוס חו"ג נמלא כי סלעת סמכריע חו"ג
סוס סוד קול כי סוד קול סוס כולל סניסס וכלול כולן ז"ס ת"ז לקמן סס"ס מיתן למירס ולבורת ו' קלת בליל בולת כי
יהוע לעת סוס סוד ו' וקול כי לעת סוס נסמת ר"ק ועי"ס זס מבין מ"ס ת"ז ס' ליהי ממס סבל ורוחת
בסומת וכו' כי סוד סבל סוס סוד ס' תורות גבורות סל לעת סמכריע בין חו"ג וסס ג"כ סוד רוחת וסס נסתיס ומתגלי'
בפס זס ונעשיס מסס ס' מולות פס. סמסס יולת סקול וסמיבי' ז"ס לסליק ביס קלת ולמירס ולבורת כי למירס ג"כ
ליבור תלת סמת לעין רכס סיל סמסליס סמתגלים מיסוד לתימת וסליבור סוס לסון קסס סוד סגבורות ליסוד תימת וקלת
סוס סוד סלעת סמכריע בין חו"ג בכ"ל וכל מלו יולתין ומתגלים בפס ז"ת סמת סוד ו' וזסו לת ו' ולוק · (נ) כגוונא
דעלמין ר"ל כי יהוע ח"ת ז"ת סוס סוד לבת כנ"ל וסוס סוד מלך על ס' קלות ז"ת כי ממנו מסתעפים כל ס' קלות
ולכך נזכרת תפלרת וס' קלות סס סוד מרקין שבסס לופקים רוחת ללבת כי ס' מסליס לדעת סמכריע בין עטרין ח"ג
סס סוד רוחת כשמתגלים בס"ת ז"ת סמת סוד לבת לוי סס לופקים ומתפשטים פס' קלות סס סוד עוקין כנודע
ברי לך רוחת בלב ר"ל ונמלא יס ל' מקומים בלב ג' בלב מבין ורומס ושומע וזס סרוח סים בו בלב פוס תקון ל' ותקון ס"ת
שיס בלב סמת ס"ת ז"ת לזמן מתוצב בלבת לת י' וכ"ל כי יהוע סוד סמתוצב סוס לבת לוי סס לופקים ומתפשטים פס' קלות סס סוד עוקין כנודע
בח"ת ז"ת סמת סוד לבת ע"כ ג' מלכים בלב ומס סוד נשמר מל סס בתים ומס זוכים מת ז"ת סמת סוד עולם כנ"ל
וכמו ג"כ זן מסמר מת סגוף ומסיים סמיית מלך סגבורות כנ"ל סיית סוד קומת וסוס סמת סוד עולם כנ"ל
ז"ת כנ"ל סוס כנגד מלך מת סעולם כי חסליס של לעת סמכריע בין תרין עטרין חו"ג סס ממלים מת כל ו' קלות
ז"ת סס סוד עולם ומזוצב סמת בלבת סוס כנגד יוסב בחלרי תליים כי ג"כ סמתוצב סמת יוסב בחלרי תליים
כנ"ל ומ"ש מ"ם ומזן סרי לך רוח בלב להפקין מזון : (מ) סמלילת לבת ר"ל כי יהוע תרין בחין מית בלב חד ים בו
מלך מלת רוח וחד ים בו מלת לם וסוס על סוס זס סוס בינס נקרלת ג"כ לבת כמו שכתב בתי' ת' בינס לבת ובס בלב
מבין וסשמש כי יסוד לתימת מסתיים בחוז ז"ת ז"ת סמס בלב סוד ת"ת ז"ת וסס מקבלים סמוחין כנ"ל ע"כ
נק' בס ס"ת בסס נקת מלוצס זס ותרין בחין לבת סמוחין בלב ומיון ס' שלשה ס' תחתים בחרין בתי' לבת וכו' ור"ל כי ס' חסליס סס ס' שלשה כי
סחסליס מקבלין ומתן מת ז"ת כמודע וס' גבורים ס' תחתים כי סס מתקיקות סנוקבי כנודע וממלת לבת לשון קורה לפ"ז נרמז
לסיות פלן מזומינ"ם לבת ולקבן שמלת לבת מבל לפי שכתב בכל סספרי' מתחילה פתומלת לבת ואח"כ לקמומינ"ם
לבת תלרתי שלש לבים וביאור יסוד זכריו סוס ע"ל שכתב בסס"כ על ס' סלוות לתפילין של יד שצל ימין סוס של
סניבור ושל שמאל על סזוז ויסו ליסוד לסיות לסיפך מיד לפי מה שסוא שמאל ז"ת כמותס סמחסיב
ע"ס ומבין : ולת תזכה לך ממה שכתב ת"ו לקמן בתי' ל"ת מלי סטבעות שלין תרין תולין לשלש לסיות שבולין כמשמש
וכ"ל שלי לבתים לימין ת' בתי לבת ולבורה מזה מזמע כי תרין תולין סס לבר אחר [illegible] בתי לבת

ך כי סתרין תולין לבת ותרין בתי לבת סס בתוס ת' שלת כי סתרין תולין סס בתי' נקוב לזסול לתימת ובתי' שתים
ליסוד תימת וע"כ נמר סס לתיכון שנולין כנבעו' ותרי בתי לבת סס בתי' ספיימו' ליסוד תימת שבסס סתסלי' והגבוה'

ע"ס ולוק סס ובין שפ"ז סס סמתחר ומס סנקרלי' בתי' יסוד ושתרית

ואיתו הוה רוח צפונית רבתש בכנור דוד (מ) וכהאי רוחא הוה בתש בחמש
ניתין דכנור דאינון חמש בנפי ריאה (מא) יקנה סליק קול ללבא ואיהו
אש אוכלא מאודנא ימינ' דלבא (מב) דאיהי כלפי כבד ומניה נפיק דבור
ההי"ד (ירמיה כג) חלא כה דברי באש (מג) ואי לאו בנפי ריאה דנשבין על
לבא הוה אוקיד כל נופא: (מד) מחשבה בלבא ודא ו' דה' ה' אינון אמירה
ודבורא ו' קלא בליל בלא ' רביעאה בזמיר ודא הוא דרועא ימינא (מה)
ההי"ד (תהלים צח) מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה
לו ימ נו ועלה אחמר (שם ס') הושיעה ימינך ואיהו בגלותא עם שבינתא

ואיהו

ויקוע כי שם ס"ג הוא בבינה ותבונה ויו"ל ס"י וה"ו על שם ס"ג הוא בבינה ואי מתרגם על שם ס"ג הוא בתבונה כי יקוע
תבונה היא בגי' ס"י לבינה שפה ס"י מתרגם על ב"ג ואי' זו שפיר בתבונה יש בה שלש חלקי לב' בינה וה'
מתרגם היא בגי' ס"י להיינו נפ"י לתבונה וחלבשה דז"ת ונמלא נאמר למעלה משם ס"ג כ"ת כמנין תוך בבינה עיין
בינ"ת שער מח"פ ומע"פ שעיקר שם תוך הוא בבינה מ"מ שייך לקרות ג"כ שם תוך בתבונה על שם בבינה כי יקוע
בינה ותבונה שם כללות פרק ח מחל ג"כ כי יקוע מע"ת כי מ"ה שנפ"י לתבונה נחלבשה דז"ת הוא"י למלכות לתבונה
ויקוע כי ג"כ בתבונה יש שם ס"ג ונמלא כשנפ"י למלכות לתבונה נחלבשה דז"ת חשר ג"כ משם ס"ג מתרגם על מלכות
לתבונה ותז נאמר למעלה בתבונה משם ס"ג כ"ת כמנין תוך וע"כ תבונה נקראת ג"כ בשם תוך ותוק (נ) ואיהו הוא
ר"ג זה הרוח הוא בת מלפונכי הוא בת מבינה שנקראת לפון כי היא קו אמצעי ואיהו הלי רוח מחגלה מארתו מיסוד מבינה
ומכה בשארתו בת"ת דז"ת שהוא סוד כנור כי יקוע מחי' כ"ת שהם כנור הוא שייך בת"ת שכתב שם כנור כ"ו כ"ר קב"ה
לתיבו הוא וכו' נסיר בנר לתיבו שכינתא ולוד שם מלכות כי שרשו הוא בכתר מלכות עיין לעיל בחי' ו' ויקוע כי כתר
למלכות הוא כנגד ד' שלים ח"ת דז"ת שהם מחגלה בארת רוח סוד חסדים להעת מיסוד לבינה וזהו לבשם בכנור לדוד
(מ) ובשלי רוחא וכו' כי הלי רוחא שהוא סוד חסדים מחפשם בשארתו ומכה בחמש נימין לכנור הוא סוד ס' קלוות
דז"ת שמחפשין בשם החסדים מת"ת דז"ת וזהו ואיתו חמש כנפי ריאה כי סוד ריאה הוא סוד ת"ת דז"ת שהוא שופט
לל מיני מסקים עליונים קו"ג בארת המוחין כנ"ל בחוכו כריאה שמוחזת כל מיני מסקים גם ריאה גי' ריי"ו כמנין ג'
פעמים ע"ב כי יקוע בחג"ת יש ג' ע"ב מחוין של ויבא ויבא ויט"ן ות"ת שהוא כלל שהשם הוא בלל כל ריי"ו מחוין ופ"ב
נקראת הוא בשם ריאה גימ' ריי"ו וחמש כנפי ריאה שם ס' קלוות כי ממלו מת"ת מסחעפים ומחפשטים ס' קלוות ולכך
נקראת בשם חפארת (מא) ובקנה סליק וכו' ר"ל כי יקוע יסוד נקראת קנה גימ' יוסף שם הכולל עיין במ"ת והוא סליק
קול ס"ל מו"ג זיונלין מז"א למוקבת שהיא ג"כ נקראת בשם לב כי קומתה מחחלת מסוד לב מבני שלים ח"ת דז"ת ואמר
לשון סליק ה"ג יוצלין מיסוד דז"ת לשעת המוקבת ותח"כ מחפשטים מלעת עד הוד שלה ועיין בע"ת שער תקון המוקבת
ומוקבת שהיא סוד לבת היינו שם מוכלת מת"ת יסוד לבת שהכל סוד שם מבל לבת סוד שם מוכלת כמו בגבורות
(מב) לשיבי וכו' ר"ל כי סוד המוקבת היא כנד כמו שהכבד הוא מלאה לם ומוריקים ג"כ מלאים לם כן למעלה
בארשו המוקבת מלאה מגבורות שהם סוד לם ועיין אחר פ' תרומה לף קל"ל (מג) ואי לאו וכו' ר"ל כנפי ריאה שהם
סוד ס' קלוות שהשם סוד הרו"ח לחסדים וע"י הם מבניים על לבת כי ג"כ המוקבת מקבלת מחסדים לל"ם ות"ת דז"ת
בל' קוויס ימין ושמאל שלה מלא שהן המרחם מפפקת להגדיל רק סוד בחרב וכו' סוד בחרב ומו"ב שם ל שמאלו תחת
לראשה וימינו תחבקני כנ"ל בחי' זה ומו ג"כ ע"י זה מחחקים הגבורות שלה ומו שם שלאומין לרחימו גבורות מיוחקת
ויכול ז"ת לקבלת ומין שייך לומר לה הסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבאי כי מין לה גבורות מלת מחוחקות ע"י החסדים
שבא לה מסוד כנפי ריאה שמוקבת לה וזהו הוא מקיל כל גופה ר"ל סוד ז"ת שהוא סוד גוף כי הוא לה הסבי עיניך
מנגדי שהם הרחיבוני ועיין זה בפ"ב ברוש ר"ה וי"ב (מד) מחפשה וכו' ר"ל כי שם הויה בלבא מחגלה וע"ב יש בת"ת
דז"ת שהוא סוד לבת שם סוי"ה ולא בת' קלוות שהם שמור שמות של ביחוים כמוהא (מה) הם"ל עיין בזוהר פ'
תרומה קל"ת · ואיתו בגלותא עם שבינתא וכו' רל לכך ג"כ כתיב לו הושיעה לו (מו) ורוח ממלה וכו' כתב זה כלי
שלא תקשה מיך יכול לומר זה שהוא שהושיע לו ימינו קמי ג"כ עד זה ג"כ מיך שייך לומ"מ על מי קאי ימינו וע"ז כתב
ורוח ממלה וכו' ולהבין זה נ"ל כי יקוע מע"ת שער נסירה כי מו"ח הם מלבשי מ"ן דז"ת ומב' פרקי יהיה נעשה חכמה
שהיא חכמה לחיות ומב' פרקים לחמלעים שהם הזרועות ונעשה בינה מבא עיונה חיות ומחי ת"ת בעליון דז"ת נעשה
שהיא חכמה לחיות ומב' פרקים מחרונים. לחו"ג דחו"ת שהם חרין כחפין לילה נעשה לעת דז"ת נמנם החלם
לחלבשו בחו"ת ומחי"ב [illegible] ע"י החלבשותם בחו"ת שיהם עלמם החרין כחפין לת"ת נמשכים בלעת ז"ת עיי
[illegible] משכי משם רק החרב בלבד לחו"ב דז"ת שיא חו"ת ובשער תיקון מוקבת כתב כי שלשת דודי שהם כ"ל הן ג' בת ע"

פימת כי הכתף ימין שתלבש תחלה בתפלת מנ"ח ותחלצה בפימת ותחבשו תרין כתפין כה ביחד ותח"כ נמשכים ע"י פימת לשמ"ת ז"ת עין זה במ"ת ובמגיד משנה וזהו וזרוע ה' על מי נגלתה כי תרין כתפין לת"ת סה בתין לפימת שנקראת מ' וסה נקראים בלשון זרוע כי סה בתים מזרועות חו"ג תמ"ת וסה עזו של ז"ת כי סה מחזיקי' ומתקני' לתו כנודע וידוע כי מלעת ז"ת ע"י הסמלים נתקן ז"ת וע"י הגבורות נתקן נוקבא וזהו בית מוסף לפורקנא וכו' ועוד תי' סכבי על הבקר ר"ל כשיתגלם הבקר סוד הסלים לז"ת תו בודאי יהי' ג"כ תקון לנוקבא תע"פ שהגבורות סה נתין לנוקבא וסה עיקר תקונה תעפ"י ג"כ ע"י הסמלי' נמש תקון שלם כנ"ל וסה ממתיקים

ואותו תמיך לה (ס"ו ז"ו ד"ה ומלה (ישעיה נב) וזרוע י"י על מי נגלתה וכיוצא אומאה דפורקנא ה"ד נשבע י"י (שם) בימינו ובזרוע עזו ועוד חי י"י שפנה עד הבקר ואמאי אתקרי זרוע י"י בגין דכף היד ביה י' (ס"א ויו"ד) חמש אצבעאן' קנה דימינא דאיתו דרועא וא' כתף ביה ה' ורא עמודא דאמצעיתא דאתקשר בימינא לאקמא ביה שכינתא בגלותא ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא אתמר ביה (שם סד) מוליך לימין משה זרוע תפארתו (מה) ואיהו בוקע מיא דאוריית' לגבי זרע אברהם דאיהו ימינא למהוי ליה שם עולם ואתקשר בה' דאברהם דאיהו חמשה חומשי תורה בה אשתלים משה (מח) ומיד דאשתלים אתגליא עליה ימינא ורא הוא (ישעיה נג) וזרוע י"י על מי נגלתה (מט) חמשאה בנונין דאיהי נ"ן דסליק מניה כמה נגינות עולימן מטטרא דשמאלא (נ) דמתקנין רוח צפון הוה נחתא בכנור דוד והוה מנגן באליו ח"ד (מלכים ב' ג) והיה כנגן המנגן וגו' מהמן רעמין נפקין ה"ד (איוב כו) ורעם גבורותיו מי יתמנן ומרתמן (ישעיה נד) רעה התרעעה הארץ בתרועה מסטרא דמטה כלפי חסר מופ התמוטטה ארץ בתקיעה פור התפוררה ארץ בשברים (נא) בחהוא זמנא תלת אבהן מתקשרין בגבוהה ואתעבידו בה תרועה שברים תקיעה ובהון רעה התרועעה וגו' ורא יהא בסוף יומיא ובל אתין אלין בארעא דישראל יהון

ירון (נב) בגין דתמן חנרין דאבהן תמן קבורים : ש תיתאה הללויה הללוהו
ורא ה״ו עליה אתמר ליל שמורים הוא לי״י ורא איהו עמודא דאמצעיתא
(נג) ורזא דמלה (ירמיה לא) השמיעו הללו ואמרו הושע יי את עמך
את שארית ישרא לקיים קרא (מיכה ז׳) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו
נפלאות (נד) ורזא דמלה מ״ה ש״היה הוא ש״היה ובי״מ מכון ש״כתו השניה
בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא (נה) בההיא זמנא אתקיים רזא
דמתניתין דאמר אוכלין בכל ארבע ורתולין בל חמש דרחיינו אלף חמשאה
ושורפין בהחלת ש ש דאיהו אלף שתיתאה ובגין דלא יפרישו בין ש ש דאיהו
עמודא דאמצעתיא ובין שבע דאיהי בת זוגיה צריך לבערא (נו) שאור וחמץ
דאינון ערב רב דלא יתחזיין בין ש ש דאיהו ובין שבע דאתמר בה שבע
ביום הללתיך בגין דערב רב אפרישו בין ש ש לשבע במתן תורה בראש
(שמות לב) וירא העם כי בשש משה ואוקמוהו בש ש באלין שית ש עתין
עברו יתר ענלא ואפרישו בין ו״ק אינון ש ש לשבע הבי יפרישו לון קב״ה בין
ש ש

בשבת זה של הללויה בת לרמז לנו זה כלי להבין שלמת תהלין שבת זה של הללויה קמי על כללות זו״ן ביחד לכן תיבת הללוהו
מרמז לנו שקמי על ח״ת למלכות כי מותיות הללו של הללוהו הוא ח״ת ומלכות ס״ו של הללוהו בת לגלות על קודש
שהוא בת״ת למלכות שהוא סוד ס״ו וס״ת הללויה הללוהו ולא ס״ו ולוק ועיין ג״כ מסוד הללויה בזוהר פ׳ ויהלל קף קע״ת
ע״ב ופ׳ תרומה קף קע״ג ע״ב : (נג) ורזא וכו׳ ר״ל כי ממת שתיבת הללויה בת לרמז על מ״ת למלכות כל״ל מבל
לת וזה מיקר הסוד כי מ״כ למה לת כתב וי״ם של הללויה שהוא מרמז על ת״ת בסדר זה יה״ו מלא בולמי בת לרמז לנו
ג״כ כמו שכתב בזוהר פ׳ ויהלל ופ׳ תרומה ע״ב כי י״ם של הללויה שם סוד חו״ב כי תיבת הללויה כולל כל מרבע׳ מותיות
של שם הוי״ה ולכך כתיב בסדר ממש למעלה וסהוד הוא כי יהוא כי עיקר היסודה וכמולה בת ע״י מחין למו״ח שהם
סוד י״ם והם לוחין לת סיומים כמולע ולכן מרמז לנו הללויה כי תין הלל ושבח לקב״ה מלא ע״י י״ם שהם סוד מוחין
למו״ח ז״ם ורזא למלה הסמיעו והללו ואמרו והופע ה׳ וכו׳ ור״ל כי תיבת הללויה בת לרמז לנו כמו שכתב בפסוק מתחלה
סוד הללו ולת״ך סוד סיומים שהם הופע ה׳ לת עמך וכו״ל וז״ם ג״כ לקייס קרא כימי צאתך מארץ מלרים וכו״ל כי יהוא
ילילת מלרים היה ע״י כיוס עיין לעיל בתי׳ י״ת מ״ם שם : (נד) ורזא וכו׳ ר״ל כי כמו ילילת מלרים היה ע״י משה כן
יהיה הגאולה ע״י משה כי יהוא שה שהיה ילילת מלרים ע״י בינה שהיה בחין מוחין למו״ח ואז היה ז״ת בסוד
גלוי עיין בשה״ב שער פסח ויהוא כי משה שרשו היה ביסוד תבת ומצתי׳ פניס לישוד לימת שהם לתוריים לשה ע״ב
ואהיה במילוי יודין והם גי׳ קפ״ל,וקם״ת כמנין משה והסוד של זה הוא לך כי יהוא כשהמוחין למו״ח בחין ואז נה״י לתבת
מתלבשין בנה״י לימת ואז מחוריי׳ ליסוד תבת ופניס ליסוד לימת מחוברי׳ ביחד ויהוא כי בזמן הגלות ונסתלקין אמותין
למו״ח ואינס בחיס תלת בשבת וי״ת אז נתול בשעת ק״ש ותפלה כשהוא תבל בזמן הגאולה תז יהי׳ המוחין למו״ח בז״ת
בקביעות תמיד כמו שהיה בזמן ב״ה ומשלת יהיה הגאולה ע״י בחי׳ משה כל״ל וזהו ג״כ ממכון שבתו הסניח ר״ת משה
ר״ל ז״ת שהוא סוד מקום מוכן לשבת בו מוחין למו״ח וכו בחי׳ משה וממנו שבתו הסניח מל כל יושבי תארן וזוק ותבין מ״ש
(נה) בשהוא ומשל וכו׳ להבין זה כי תיתא בספר תור ישראל קף ז׳ ע״ת
שמבאר ומפרש משה ז״ל ע״פ מ״ש בזוהר פ׳ משפטים קף ק״ל ע״ת ו״ל יהושע נוקבא בשלי׳ לכורת מחלבקה יה״ו לת
לכורת ל״ה לת נוקבא ל״ה לת שמי לת בשת תלת ל׳ בתחלבקו לרע בשלה תיהו ל׳ משבת וכו׳ ולבתר לשיקת
נשתרית לשוב ולנפקת ממשבת לעתידו ולבין ה׳.וע״פ זה מבאר המשנה ו״ל מוכלין כל ל׳ כי כל זמן שמלכות היא בסוד
ל׳ אז יש שליטה לס״מ אז מוכלין כי אז בשבתו ותולין כל ה׳ כי אז מתחלת לשמוח רק לריך לחברו ו׳ עם ז׳ ולא תחיתל
תלא בשריפת תמן ולכך כשיגיע שם אז שורפין התמן ואז יתייחד ו׳ עם ז׳ מלכות שהוא ה׳ ע״י והסוד של מאמר בזוהר
סל״ל שפרש במ״מ כי ל׳ מורה על היומה מב״ת ויש קלת יניקה לס״מ מבל סוד ה׳ הוא בשחזרה עמו פב״פ ואז נפקת
ממשבתו לעתידו כי בשיתיחד סוד ו׳ עם ז׳ אז נעשה ה׳ ולכך בשחזרה פב״פ תפילו כל זמן שלא נעשה היחוד נקראת
בסוד ה׳ ואף שתין זה לשונו ממש מ״מ בתרבתי קלת בלשונו כלי להבין האמור בזוהר הנ״ל בשלטרך לעניינו עיין לעיל
בתי׳ מ״ם ובזוהר פ׳ ויחבא קף קי״ו ע״ב נתלמתי דומיס בגין דתסתלקו ו׳ מן ה׳ וקול לא תשהכת כדין לבור תחלס
וע״ב היא שבירת הלבנה ביום ט״ו יומא דנא ומתן תיהו מלף תשלמה ומע״ב לתקדימת נגלוהה עד לא יעול השוא מלף
תשלמה רזא לה׳ ור״ל כי תורבן בניח היה בלף רביעי קולם שנשלם בלף כמנין עק״ב שגיס בסוף מלף רביעי : וכל
ייתי מלף תתיתאה לתיהו רזא לו׳ בל״ל ע״ם וע״פ זה בקדמת שבשתי

ליה ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא דיו • שביעאה בנצוח אי חו נצח ישראל (סב) ועליה אתמר (שמואל טו) וגם נצח ישראל לא ישקר ועליה אתמר (הלים כב) • למנצח על אילת חשחר למנצח על חשמינית באן שמינית הוד ואיהו נצח עליה • תמינאה בהודאה וביה הוה נשבח דוד הודו לי׳ ודא הוד ודאי • למנצח הודו בהון רמיזין נצח והוד (סג) ואינון נסין : וביה שבח משה אז ההיד (שמות טו) אז ישיר משה בגין דאיהו חוד דיהיב למשה (ישעיה נח) אז תקרא וה׳ יענה (סד) ואיהו תמניא יומין דמילה ובהריה ברית דאיהו יסוד צדיקא דעלמא וביה אהנליא י׳ דלילה עשיראה לעשר ספירן (סה) א הו הוד המניא יומי דחניכה (סו) לארבעה ועשרין יומין דאינון בשכמל״ו ימיד דעלה זית טרף בפיה שריא ניה על ישראל בכ״ה בכסלו (סז) דאלין אינון ס״ה אתוון דיחודא דאינון שמע ישראל וגו׳ ודא איהו הנוכ״ה חנ״ו וביה (סח) אבל נצח אתמר ביה (ראשית ח) ותנח התבה בחדש השביעי בגין דכתיב ביה רמיז נח צדיק וביח (שם ז) והמים גברו מאד מאד לא נטרין ישראל ברית מילה מחגברין אומי דעלמא

ולהפריל מן הקליפות תלת ע״י הטוסקין בתורה בהנים ובפלפול ומקנין קופיות בכח ובניע כלי להתים כתו לבסבר הקליפה ולהוליא תמות ע״י התר לים תתר יחרן על הקופיות וע״י מסייע לת הפכיה שיכולה להפרל מן הקליפו׳ ולהטלות בגיל לות מסה וזהו בעבולה קסה כי לריך להקשות הקשיות בחקה בכח כלי להתים כתו ולסבר הקליפה ולהוליא׳ תמות מחוכה וכן בקל ותימר כי לריך לבנין לפלפל בתורה ולעשו׳ קל ותמור מעלמו כי רק בג״ה לריך קבלה מרבו תבל לת קל ותמר וע״כ לריך לבנין ולהשכיל בתורה להבין לבר מחוך לבר כמו קל ותמור ותם לתו הוה כאוכל תיטים עם הסובין

ומערב קוים בתול ותול בקודם והוק (כח) ומתן וכו׳ל כי בח להרלמה כתיב בפה ק לוקח סה תל״י כי תמר שלי נ׳ ועל סה כתב ע״י ערב רב שקבל מסה וגייר ומל לותה ויהיב בסה רשימו לבריח סהות סוד יו״ד ויהוע כי סה שלי הוה בלות בריח קוים עיין בתי׳ ס״ב ותי׳ כ״ב ועיין לעיל בתי׳ י׳ מ״ם תלת כי׳ לסה שלי הוה עיקר רשימו לבריח ק׳ם והס״ל הוה ס ז ון שמהייחלים ע״י יס״ד סהות סוד י׳ וערב רב סהיה בסה סה תל״י סה המר לבניה עיין בזוהר פ׳ בראשית דף כ״ה ע״ח סכתב סה בגימיטו נפלת ס׳ זעירא דלבריסה בחלם תמלחה וכו׳ ע״ם כל המחמר כי לורך הוא לעניינו ועיין ג״כ פ׳ כי תשא דף קל״ד ע״ב ועיין ג״כ דף כ״ו ע״ב סכתב סה ג״ן לחורייתא מחרין לוחין תלין הוא מסה נתית ליסרתל ותת זכו נסון ותחברו ונפלו וכו׳ ויהיב לון מחרין מכטרת לטן בלעת טוב ורע למחמן תתייסיבת תורייתא בתסור וסחיר וכו׳ ובגין דת ע״ר ויקיבת לסלמידיו כתגיעו לתבני שים טיסר תל תמרת מים מים לת תסוו סקולין תבני תגי שים טעור לתבנין תתרין וכו׳ ע״ם וכתב בספר תור ישרתל על זה ר״ל לת תסוו סקולין תבני שים טעור שמען סוד סהורה לתבנין תתרין סהם בתים פסוטי סתורה תמור וסחר ע״ם ולוק ותבין זה היטיב ובוופי פרשת לו לף כ״ק ע״ח כתב ז״ל בסהות ומת יתקייב בהו ויהיו סניסם ערומים סהלה ותסתו לת יתבוששו בגין לכבר תתעבר תרבותית בשת ערב רב קושית בים׳ תשלמת לתיון עריות לקב״ה ויסרתל וכו׳ לבגנייהו לריך לכהלה רזין לתורייתא וכו׳ ע״ם וכתב בספר תור ישרתל על ז׳ ולת יתבוששו היינו תורה שבכתב ותורה שבעל פה לת ילמדו ע״י לבושין תלת ילמדו תורה שבכתב ותורה שבעל פה מסת׳ נמלת ערב רב שעבדו לת סנגל גרמו שנפלו והסתברין

תרין לוחין לתורייתא שיהו על לרך הכתוב ולימן לסה תרין לוחין תחרין לתורייתא ע״י לבושין על לרך הפשט ומיינו כי התורה שבעל פה על לרך הסוד הוא בחלילות ומין סה סוא לבוש וקליפה כגולת תבל התורה סהוא על לרך הפשוט הוא בבי״ת ושם יש לסוא וקליפה וע״כיש סה קושיות שהם הוא הקליפות כי סה גורמים שתינם לת הסתר ולריך להקשות כדי לסבר הקליפה ולהתרץ ולהעמיד על הסתר שהוא הילומת הקליפות תבל״ת בתורה שהוא על לרך הכ״ל שהוא בחלילות תין קושיות סה מחזק הקליפה וכתל הוא לתר ולכן ע״י ערב רב לריך ללמוד התורה על ידי הקושיות והתרולים כדי לבוא על הסתר ולריך להבין ולהשכיל להבין הסתר וזהו הסר שלי לי שסה הוא ערב רב כנ״ל בעבולה קסה בקשיות ובתומר בקל ותומר כי סה גרמו שנפל הפכיל בגלות כדי לבור הילומות תבל״ת וע״י כן גרמו לתי לריך ללמוד בתורה ע״י לבושין ותז לריך הקושיות ולהבין לבר תל לתיתה עיין בספר תפל לתברים נסר כ״ה ותבין (סב) ועליה ר״ל בגלת לת יש יניקה לס״ת שהוא שקר : למנלח על אילת השחר וכו׳ ר״ל כי יהוע כוסח יפילל נקרחת אילת השחר פרשת ויקהל לף כ״ע ע״ב ויהוע כי בהפלת בתרית שהוא ויוע יעקב ותקל תז תיהו בגלת ותיהי בחול ע״כ הסר למנלח על אילת השחר (סג) ותימון נסין כי יהוע נסיס ונפלאות סם בתים תלל הבניה ועיין בס״ת שכתב ע״י׳ בערי בינה שסם חול פלאות והיא מחירה בס״ה וס״ה הוא ז״ן גימ׳ ל״ם ע״ל נסיס סם מלל הבניה ויהוע כיוצ״י ז״ת נתקן ע״י כבינה ע״ב נקרחים גלת הוא בסה נסיס ועיין בסה״ל מסול דרסות שהשה נסיס לפראתו : • ובזה וכו׳ בגין לתיהו הוא לירמז למסה ר״ל כי יהוע בינה שם הוא ז״ת מפסטת כי יזמיר בינה בגלה בת״ת ז״ת ולת תגיע עד יסוד ז״ת ו״ת בערי בינה שסם חמש חמלים כל ת׳ כלול משהר תתפשטות לילהו ומסבל עד יסוד ז״ת כי יסוד ז״ת נוסבל פתרת כללת כולם וע״כ נקרת בסה בל למודע ונזהו הוא לירמז

על הול יהיב למשה סוד ז"ת מתפשטות לכינה כ"ל ועיין בזוהר פ' פנחס קף רכ"ג ע"ב מתמר תמר בוניה קדישא ס"ת כינה לרגע דיליך ומתתי לוקמה ונתן סוד למשה וכו' ע"ש משמע משה כמו שכתבתי וזהו ג"כ בית משה משה ת"ז כי סוד שמונים הוא סוד ת"ז כי ת"ז גימ' שמונים: ת"ז תקרית וס' יעקב ר"ל כי כבר כתבתי שהוקבה תיסי דסוד שמונה נקרא בסוד ת"ז וע"כ הוקבה נקראת ג"כ בסוד ת"ז על שמו וזהו ת"ז תקרית ר"ל כשם שתשעים נקראת מ"נוקבא שהסבסוד קריית מיד וס' יעקב ע"י ת"ל (תל) ותיסו תמנית יומין למילה כו' ר"ל לכן ממרים תורם למול ביום השמיני כי סוד ברית קודם עליון ומתחבר עם יום השמיני פליון וע"כ לריך להיות תחלה שמונה ימים כנגד ת' ספירות מחב"ד חג"ת כ"ם וביום השמיני לריך למול ברית כדי לחבר ברית עם יום השמיני כי בלילה שאחר יום השמיני אין זמן למול לכן צלת ימים פירוד בין סוד יום שמיני לברית קודם עליון לריך למול ביום השמיני וזוק: ועיין בזוהר פ' פנחס קף רנ"ז: וביום מתגלית י' למילה ר"ל סוד עטרת יסוד סיית סוד': (סה) ותיסו סוד ר"ל כי יהוע מפס"ב כי בחנוכה יש לנוקבא מעלה יתירה מבחול כי בחול יעקב מומר בלחם ועליו נאמר וגם נלח ישראל לא יעקב והיה רחל עומדת בסוד עליו נאמר ואולי יספך עלי למשחית לפיכך ביום יכולה ליתן מסוד צלת ע"י יעקב שמקבל אור סוד בלח ומאיר בם לבל בחנוכה יעקב ורחל מזדווגים בסוד ורחל מקבלת משם צלת על ידו צלת מעלמה כי נתקן סוד ז"ת בשמונה ימים צלו ע"י מתתיהו בן יוחנן לפיכך אומרים על הניסים בשמונה ימים שלת בהכות סוד ע"ם וזהו ואיסי סוד תמנית יומי לחנוכה כי בתמנית יומי לחנוכה מקבלת רחל אור סוד צלת ע"י יעקב וגם כי אותיות חנוכה הם אותיות כ"ח וכ"ם ור"ל כי בחנוכה יעקב ורחל ביחד מזדווגים צלת ע"י יעקב צלת מעלמה וזהו ג"כ ואיסי סוד תמנית יומי לחנוכה מקבלת רחל אור סוד צלת ע"י יעקב מעלמה וגם כי אותיות חנוכה הם אותיות כ"ח וכ"ם ור"ל כי בחנוכה יעקב ורחל ביחד מזדווגים צלת ע"י יעקב מעלמה וזהו ג"כ ואיסי סוד תמנית יומי לחנוכה מקבלת רחל אור סוד כ"ם בסוד שמונה סוד יום השמיני כל תמנית יומי לחנוכה כי בזה נתקן סוד כ"ל (סו) לכ"כ יומין מימן בשמ"לו וכו' ר"ל כי סח"ו בת לסבין למה חנוכה הוא בכ"ם בכללו כי ע"י שנתקן סוד בת' יומי לחנוכה ע"י מתתיהו בן יוחנן ע"כ שריית כ"ם בסוד שמונה ס"ד רחל שנקראת בשם כ"ם על ישראל סוד ז"ת ר"ל כי מקבלת אור סוד ע"י ישראל עלמו ולת ע"י יעקב וזהו חנוכה כי נת סוד כ"ם ע"י ו' שהוא ז"ת כי עיקר אות ו' הוא בז"ת ולכן ג"כ בת חנוכה ביום כ"ם עלמו ולת מת"כ כי כ"ם בסוד שמונה סיוד נוקבא סיחוד של בשמ"לו סיום בשם כ"ד לתחון שם מרמזים לו"ק שלה עיין בזוהר בשלמת פרשת בראשית קף י"ד מאמר פקודת תליסאי ועיין שם גם במ"מ ועיין ג"כ בפ' תרומה קף קל"ו ע"ב וע"ב כ"ד יניים שקודם יום כ"ם בכללו שם מרמזים לכ"ד מהוונים סיחוד בשמ"לו שהוא בסוד כס ומיל דעלה זית טרף בפיה שריית כ"ם על ישראל ר"ל כי יהוע תקון סוד שנתקן ע"י מתתיהו בן יוחנן כ"ג הוא ע"י שהיה מלילין לת הגרות בשמונה ימים כי יהוע מוסר חלם פ' לת לקב"ת ע"ב והנה עלה זית טרף בפיה ולולי שהמיר הקב"ה רוח הכהנים שהיו מלילין הגרות בשמן זית מזי מבלה פליטת יהולה מן העולם ע"ם והסוד כתב בתור ישראל על זה המאמר כי ע"י שהיו מלילין הגרות בשמן זית ע"כ היו מעוררין סוד שמן משחת קודש עליון שהוא חכמה כמו"ש בזוהר מקומות שיהיה נמשך ממנו הגרת שמן משחת קודש למנורה העליונה לז' גרות שהם סוד סיית סוד נוקבא כי עיקר סוד המנורה הוא הם כי יהוע מע"ה שהר חיקון נוקבא ועיין בזוהר פרשת בהעלותך קף קמ"ח ע"ב וקף קנ"א והם"ל לעיל כתב על סוד מחר מבל עיקר שם מנורה סוד נוקבא ע"ש אף שאין זה לשונו כתבתי מה שמובן ממנו ויהוע כי סוד כאיים הוא מחסד ושוד כאן גדול הוא בחכמה עיין בזוהר פ' משפטים ד' ל"ח ע"ב ועיין לריך להגיה המנורה ע"י מהרן שהיה כ"ג ולכן ע"י שהיו מלילין מתתיהו בן יוחנן כ"ג את הגרות בשמן זית היה ממשיך שפע חכמה שמן משחת קודש לתוך קו שלו מחסד לנלח וע"י בת סוד השמן להוד כי נלח והוד מרין פלגי גופא בן ובמה מסיבי וע"י כן נתקן הסוד וזהו ג"כ בת שריית שמן למנורה העליונה סוד נוקבא וכמ"ש בזוהר פ' משפטים ד' ל"ח ע"ב הנה חנוכה הוא עקר הכתוב הנקרא קודש לפיכך נעשה הנס בשמן סוד שמן המשחת קודש ע"ל ע"ם וזהו שהניסים הקב"ה רוח הכהנים ר"ל לת הכהנים שהוא קו המחבר והחכמה כי בת שריית שפע שמן לנלח שהוא שפע חכמה והוא נקרא זית ומנלח בת שריית שמן לסוד שהוא עלה

דיצחין דינא מתל למלכא דהוה לי' דינא וקרבא בשבעין אומיקולא חוו ידעין
מאן נצח דינא ושאלין לי' מאן נצח דינא אמר תסתכלון באלין דרשימין
במאני קרבא בידייהו ותנרעון מאן נצח דינא ולקחתם לפסביום הראשון פרי
עץ הדר דא (עה) אתרוג דאיהי שבינת' לבא דאיהו עקרא דכל אבריו דגופא
אינון תלת הדסים ולולב ותרי ברי ערבה לבא באמצעיתא זאברין בחור
בחור ליה ובנין דא אתרוג דא שבינת' וחבי אוקמוה מאדי מתניתיני נטלה
בוכנתו ואי עלה חזיית על רובו פסול בנין דאיהו דמי לשבינת' דאתמר בה
(שיר ד') כלך יפה רעיתי ומום אין בך בפת תמרים דא לולב ועליה אתמר
נפרצו עליו פסול דרא איהו מקציץ בנטיעות דהא לולב איהו קשורא ויחורא
דפלא (עו) מאן דמברך עלה ביומא קדמאה דסכות בנין דאיהו קשורא
ויחודא דכלא ח"י עלמין דאיהו לקבל ח"י הוליין דשדרה ובנין דא אוקמוה:
מארי מתניתין לולב דומה לשדרה ורזא דלולב צדיק כתמר יפרח ודא איהו

בי

לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כי
הסדים לשמחת ולי"ח סכם הסכים
הראשונות וכיסים במלכות ביום
הראשון לקבל הסכיכות ואז ביעונת
נטלין לולבי ממני קריאת מלכות לריך
לנטלין לולב בהסדים סכם סול ימין
כלי להמתק גבורתים ולכן מוטלין
לולב ומינו סכם סול הסדי ומתריג
סכום סול מלכות ביום הראשון של
הג הסוכות מצל בשמת לריך ליטול
מתריג בידם שמלת ולוק ומבין
(עם) מתריג למיסי שכינתא לבא
וכו' ר"ל שלא תאמר שמתריג סכום
שכינתא היא סול מעכב סכיכת
נקראת ג"כ בסם שכינה לכן אמר
לבא סכיכת סול נוקבא כי קומתה
מתחלת משני שלים ת"ת וז"א סכם
סול לולב וסול עיקר לכל מברים
לגופא כי ממנו מתפשטים כל ס'
קלות וזהו לבא בשלשת ומבין
שחור ליה כי בשלים ת"ת וז"א סם
סול קלב וממנו מתפשטים
שהסדים סכם סול הרות לה' קלות
סכם סול ערבין לבא כלעיל

בחי' זה וכן נקודה הרשות של נקבא סכיכת נקודת כתר תמיד היא עומדת בלבא כמלא ע"כ מתרוג הוא ס"פ שנקרא פרי עץ
הדר ושייך עיקר שמו על העטרה סכיכת פרי יסוד שנקרא עץ הדר כנודע עיין בזוהר פרשת תלוה קפ"ו ע"כ מ"מ
שייך לקרות ג"כ נוקבא בשם מתרוג כי גם נקודת כתר לנוקבא לעולם עומדת בלבא בשלים ת"ת וז"א וילוש היא שם
בחי' יסוד עליון המזווג עם לשה לכן שייך לקרות נקודת כתר לנוקבא בשם פרי עץ הדר שהוא מתרוג וז"ש יתר לשון
וכוין לא מתרוג דא סכיכתא וכל זה מסדר וכתב אח"ז שפרי עץ הדר הוא ג"כ על נוקבא סכיכת בלבא הוא מעשה זה
לעשות סכתב כי ולקחתם ביום הראשון פרי עץ הדר הוא על פרקוף נוקבא שנטלות הסדים הראשוני לשמאל ז"ת ביום
הראשון דסוכות וידוע כי הסדים פנימים ז"ת פיום נוטלת ת"ת ע"י נעשוי לולב שמוליך ומביא עד המוזן שלו שם
כי נוקבא עומדת למעלה בחזה וז"ת סכיכת לבא בלבד מסדר וכתב כל זה מתרוג לשייכי סכיכתא לבא כנ"ל ולוק ועיין
לעיל בחי' ו' מ"ש שם לשם לולב מיסו קשורת ויקולת לכולא וכו' ר"ל כי לולב הוא רומז על יסוד שהוא קשורת ויקולת
לכולא כי יסוד הוא מיתר זין והוא כולל כל הסדים וכללות כל הסדים קשורים בו (עו) ומאן וכו' ר"ל זה כמו רמיזת
שלולב הוא בחי' יסוד כי בסם"כ כתב ז"ל ושם הלולב רומז על יסוד והוא ו' ועיין בם הוא רומז על הדעת שהוא ג"כ בחי'
ו' והוא לומה לשדרה כי הוא המעורר ומיוחד מהדעת לרך תוב הדרה עם היסוד לכן עיקר הוא לברך על
נטילת לולב כי היסוד הוא עיקר שמוצא אור מהדעת וכבר כתבתי מסם"כ כי ביום הראשון של הסוכות נכנס למלכות
בחסד הראשון של ז' הסדים פנימים ז"ת ע"י נעשוי הלולב שהוא סיד לשמיך האיר מהדעת על הסדים המתפשטים
בגופא ז"ת כדי לשמיך האיר משם של המלכות ממלא ולקי לולב הוא בחי' יסוד כי הוא מוסך האיר מהדעת של הסדי'
המתפשטים וע"כ מברכים עליו ממלא מ כתיב ע"י שמברכים עליו ביום הראשון של הסוכות שהוא נכנס חסד הראשון
של הסדים הפנימים למלכות שלולב הוא בחי' יסוד והוא ג"כ מ"ם סת"ם ורמז לעיל כמיך כתמר יפרח וכו' כי היסוד
הוא ממלא למהדעת על האיר לשמיך האיר משם ע"כ הלולב הוא גבוה מכל שמינים כי הוא סוד היסוד השמיך משם
מן הדעת דרך תוב האדרה עד המלכות וז"ת לשחיד בשמיא ואתרעא ר"ל בדעת כי הדעת נקרא ג"כ בשם שמים כמו ז"ת
כי הדעת הוא נשמת ו"ק (עו) ולריך וכו' ולכן ממשם זה נקרא יסוד ת"י עלמין כי הוא כולל כל ו"ק שים בהן שית
שיהא שים בהן י"ת מתיון עיין בשם"כ (עמ) מוליך ומביא הם סוד מג"ת ומוזו כי מסד לרוש ובצולם הוא לפון
וח"ת הוא מזרח ויסוד הוא מערב כי בו מתערבים כל האיר השדים ומעלה מוליך הם סוד נמל והול כי הם סוד
שמקבלים רמיים סעליונים למוחיים מן לנדיקים ב' רמיים העליונים נמל ותחתונים הוד ועיקר הסוד הוא כי יעקב ורחל

כשמזדווגים

תקונא תליסר

כי בל בשמים ובארץ ותרגם אונקלוס דאחיד בשמיא ובארעא (עז) וצריך
לנענע ח"י נענועין בשית סטרין דאינון חותם מזרח ביק"ו וכו' שית חויות
דאית בהון תמני סרי אתוון וכלהו רמיזין בספר יצירה בשית סטרין והכי
אוקמוהו מארי מתניתין (עה) מוליך ומביא למאן דארבע רוחות דילית
מעלה ומוריד למאן דשמיה וארעא דיליה • תלת הדסין נקי ותרין דרועין
ואינון לקבל עינא וכנפי עינא תרי בדי ערבות לקבל תרין שוקין
ולקבל תרין שפוון (עט) וכד איתון כלהו אגודא חדא בלולב דאיהו שדרה
מה בתיב (שיר ו') אמרתי אעל"ה בתמר א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה'
הדס כלהו אתעבידו לקבל ד'מינין דמרכבתא הרוכב בהוא"ה יקו"ק • וצריך
לסדרא בהון בהקפא כגוונא דמזבח ולמאן לגן דאתנטיעו אלין נטיעין ביה
ורזא דמלה (ירמיה לא) נקבה תסובב גבר נקבה נ' מן נן גבר ג' מן ן • ן
הוא כליל תלת וחמשין פרין דאורייתא דבכתב (פ) ו' יומין דסבורת הא
שתין לקבל שחין מסברות (פא) שמיני עצרת חג בפני עצמו ביה נביעו
דאורייתא לאשקאה אילנא דאיהו נטוע בגן (פב) ושרשוי וענפי איהו בגונא
דחוג הארץ דבל חגין מתחגגין בה • תשיעאה ברנה ודא איהו (תלים לג)
רננו צדיקים בי"י ודא דכנא דצדיק ח"י עלמין מתמן רנה וביה פורקנא
דכתי' צמח צדיק ומתחתיו יצמח מתחתיו ודאי ההיא דאיהי עשירית
לבלא (פג) וצדיק נטיל משמאלא • ועמודא דאמצעיתא מימינא הה"ד
(דברים לג) מימינו אש דת למו • (אלף קא יוד קא יוד קא ואו קא יוד קי ויו
קי יוד קי ואו קי אלף קא ואו קא יוד קק וו קק אלף דלרת נון יוד) (פר)
שמהן כחדא אתעבידא ברתא דמלכא בשיר השירים ומשלי וקהלרת דאינון
שלשרת

שלשת אלפים משל • תלת יודין דאינון תלת טפין דמוחא דנהתין מן י׳
ולאן אתמשכו לגבי צריק דאיהו קשיט ומה דהוה קטן אתעביד גדול (פה)
ורזא דמלה שופר הולך פזר גדול מתי יהא זדיק חק בדיוקנא דא :

פתח רבי שמעון ואמר עלאין אתקנו ואזדרזו במאני קרבא לגבי חויא
דאיהו בקנגא בטורין דברבין ואיהו קטיל לאדם קדמאה ולכל דרין
דחוו אבתריה ובנ״ד כרוזא נפיק בכל יומא מאן דקטיל ההוא חויא דאיהו
בקנגא בטורין דברבין יהבין ליה (פו) ברתא דמלכא דאיהו צלותא דיתיב
על מנדלא דאתמר בהין (משלי יח) מגדל עז שם י״י בו ירוץ צדיק ונשגב :
אדהכי הא רע״א קא אתי בכמה עאנין ותורין ואמרין והוטרא בידי׳ סליק
עיני׳ למגדלא ואהא חד בר נש עולימא (פז) צדיק שמיה דהוה יתיב על
מגדלא קשתא בידוי והוו זדיק חציס לגבי הויא ודא איהו פזר גדול וחויא
לא היה חשיב לון וקשתא איהו לישנא דפומא אנוהא דקשתא פומא חוטם
השני דא שפה חוט של קשת דביה הוה צדיק זדיק חציס דאינון מלולין
דצלותא לגבי חויא וחויא לא הוה חשיב לון ולאו בגין חלישו דצדיק חי׳
עלמין אלא בגין חלישו דההוא דזדיק לון דאיהו צדיק דלהתא מגיה בד לאו
איהו שלים ובנ״ר לא חשיב לון עד דאתא רעיא מהימנא ונטיל הק הד וזדיק
לגביה דא כתר דא כצלותיה דה״ר (שם ז) עד יפלח חץ כבדו דחויא דאיהו

סמא״ל

נקרמים מכל מפני כמי׳ זומת סיס בכל ג׳ סס עין לכן סס בסוד עינא וכעי עינא ת״ת סוד עינא חו״ג סס בסוד
מרין כעפי עינא וגם כי מחג״ת נעשה מב״ל סמס מקוין כמתת ע״כ נקרמים מסוס נחי׳ זמת בסס עין ג׳ והיינו בסוד
עינא וכעפי עינא לכן תלת טלסין סמס ג׳ מסליס דמסוים חג״ת סס בסוד גוף ותרין לרועין כי גס סס עומדין במקוס
סף ותרין לרועין וסס ג״כ בסוד עינא וכעפי עינא ע״ב : וגס נסס״כ סוד קעס אחר על זה ע״ב ותרין נדי ערבות
שסס ג״ס של סמסליס סס עומדין במקוס ל״ס של ז״ל ע״כ סס בסוד תרין שוקין ותרין שפוון כי הס״ס סס ב׳ שפוון כי
סוד סדבור סמוס ניקבא מקומס בס״ס ז״ת כי מסס בחיס סתרת למוחין למוקבא ע״כ סס נקרמים בסס תרין שפוון כמו
ע״י ב׳ שפוון יונק סדבור ונגבל ונסתר סדבור כמו ג״כ ל״ס ז״ת פעמי׳ ע״י יונק סדבור להיימו כשנעשים מוחין למוקבא
מן מבגלה סתרת סדבור לתוך מבל חיי כשמבלקין המוחין מן נגדל ונסמס סדבור פ״ס ותבין (עט) וכך מימון וכו׳ ר״ל כי
יסוד סוד הענוג לעולב ומיניו סוד לסעלות ז׳ נחי׳ סמסליס מניחים ז״ת של סרסס שבדעת להמשיך סתרת עסס
לסוסף עליסס חור גדול מסרסס כדי להמשיך סתרים מסס למוקבא מאר מתחלס קיומסס מחזה ז״ת ויסוד כי כל סחסלי׳
סיס עולין מלא ע״י יסוד ז״ס ת״ז וכך מימון כולא מגולת מלא בעולב להיימו סדבור ר״ל כשסס עולין למעלה ע״י לועב ניקד לסרסס
שבדעת ומן סעולב סוד סיסוד סוא לומס לסדרס שעולה למעלה על סדעת להמשיך כטפס מהדעת לרך חוט
סדרס וזהו מס כתיב מתרתי מעלה בתמר וכו׳ ר״ל כי בחיבת מעלה מרומז כל סל׳ מיניס שעולין לסרסס שבדעת ועיקר
בעליס סוד ע״י תמר ס״ל לשון כתמר יפרח ומכח זס מחזה מת סמוקבא בסנסניו שסס עכפיס כי ענפי סמסליס סס
מחפסמין למסס ומסרסים נסמרים למעלה בדעת ועכפי סמסליס סמחפסמים לנסס סס מעירין למוקבא ומוחזס בס כל״ל
מיין נסמר ערוגת סבושם שבתב כמו שכתבתי : כללו מתעבידו נקבל ז׳ מיניס למרכבתא וכו׳ ר״ל עולב ומלס ומעריבה
מתרוג סס נעשים למטה כנגד ז׳ מיניו למרכבתא שסס סוד ז׳ נחי׳ סמסליס סמחפסטים בז״ת והוא סרוכב בסון מסר
שסס סויס וז״ס מיהו סויס כי ז׳ נחי׳ סמסליס סמחפסטים בז״ת סס נתלקין לד׳ מיניס כי סלס סוד מג״ח של סמסלי׳
ומרכבה סוד ג״ס של סמסליס ועולב סוא סוד נחי׳ יסוד של סמסליס ומתריג סוא סוד עטרה ליסוד של סמסליס :
ונריך לסדרת נסון נסקפה כמוכח למזבח ר״ל כי יהוע מי גס סמקיפים סמסליס זז״ת נמסכיס למוקבא ע י סקפה
עלמו מקיפים בלועב סחיבה שבה סס״ת סוד נוקבא כמו סקפת סמזבח סוא סוד מוקבא ומשו למסן
לן נמי׳ ר״ל למסן מרמזים זסת לבן סוא נוקבא שנקרמת בשס גן וזהו ג״כ ורוח ממלא נקבה חסובב גבר כי במקיפים
סמסליס זז״ת סוא סוד גבר סס נמסכיס לנוקבא ומקיפים מוחס (פ) וז׳ יומין וכו׳ ר״ל סס ז׳ נחי׳ סמסליס פסוטים
מקיפים ג״כ סמסליס עליסס וסס ז׳ יומין לסמוחין עיין לעיל נחי׳ ו׳ מ״ל (פא) שמיני עלרת וכו׳ ר״ל סוא סוד
גיה ונקרמת עלרת כי בס עולרת שמוחין זז״ת שסס נכישו לסוורייתא (פב) ושרשו וכו׳ ר״ל שרשו סוא סוד נס״י זז״ת

אמתו דא עמודא דאמצעיתא רישא דיליה חכמה עלאה (צר) צדיק איהו בצלמו כדמותו ׳ זכאה איהו מאן דנטיר ברית מילה ואורייתא דאיהו עמודא דאמצעיתא דתרוייהו מנינין עליה חד בעלמא דא וחד בעלמא דאתי :

תקונא ארביסר

בראשית עלה אתמר (שמות כג) ראשית בכורי אדמתך תביא בית י׳י אלקיך לא תבשל גדי בחלב אמו ת״ח חכמה עלה אתמר (שם יג) קדש לי כל בכור דכל בכורים על שמה אתקריאו (א) ושבינתא מהמן אתקריאת בכורה חכמה ודאי עלה אתמר (יחזקאל מד) ראשית כל בכורי כל (ב) וברא בוכרא דילה קדמאה דכלא דא ו׳ עמודא דאמצעיתא בכורי אדמתך תרי סמכי קשוט מאי אדמתך שבינתא התאה ואינון כל בכורי כל מסטרא דצדיק דאיהו כל ושבינת׳ איהי ארעא דביה גדלין וצמחין אלין דעלה אתמר (ירמיה כג) צמח צדיק דאיהו עץ פרי אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא עשבין ודשאין דאינון (ג) תלמידי חכמים מתמן צמחין בנן כגין דאיהי אורייתא דבע״פ ומאן אשקי ורוי בה אלין ועשבין ודשאין מעין גנים דאיהי חכמה ראשית כל בכורי כל ומאינפקא מעינא דמיא מבית י׳י ההו״ד (יואל ד) ומעין יצא מבית י׳י ובגין דא (שמות כג) ראשית בכורי אדמתך תביא בית י׳י אלקיך וכן ראשית דעאני ואמרי ההו״ד וראשית גז צאנך תתן לו ומסיף ליה לראשית בכורי אדמתך כו׳ לא תבשל גדי בחלב אמו מאי האי לגבי האי ׳ קם רבי שמעון על רגלוי פתח בקלא כניא ואמר אליהו אליהו נחית הכא בר שותא דמארך ואנהיר עינוי דאלין סבין בהאי מלה דלא תוולמיכל בשר בחלב אדהכי הא אליהו קא נחית זלא אתעכב אמר בוסינא קדישא והא רזא דא איהו דלא תחרוש בשור ובחמור יהדיו כד בוכרא דאיהו

לק״ל שרשל נקרא עולמא עפירתא דלית לה עיינין ר״ל ליח כ׳ עיינין כי אם עין ת׳ נחי׳ גבורות לבד שהם ס׳ הויות בגי׳ עין וע״כ נקרא נקודת כתר לנוקבא בת עין וגם הכתרים שלה אינם נחקנת אלא ע״י המסך שבת״ת דז״ת והוא ג״כ סוד נחי׳ עין כי כל מסך כלול מכולם כמו שכתבתי לעיל מסך״כ (לא) ולעי וכו׳ מטרם היהו ולעי לבת עין נקודה זעירא מלגיו ר״ל להבין זה ע״פ מ״ש בתיקוני׳ תלתין סנפסיו עם זוהר תלת ז״ל תוכך תיהו תוכא תוריייתא תור תיהו לתוריייתא וכל תיהו תור מתלבש בתוכך תמר בתוריייתא שתורה תני ונתוה תלת תחלק מתמן תור לתיהו חוורו תיהו תומרת תל תרתוי תלת שתני שתורה תוריייתא כגונת לבת עינא לתיהו תוכמת ושפירת בתור לנסיר בה ועליה תמר זוד ה׳ תורי תור י׳ לתיהו בת עין ותרין גוונין תית לה תור תלגיו ותוכך תלבר למהוי תלתה בהו על כל קליפין סס״ל ומלכותו בכל תלתה ע״ם וכתב בספר ערונת הבשם כי החיצונים

(ג) ושכינתא מתמן עיין מ״ש בספר תמלת לבי על זה ועוד ר״ל כי יהוד כי בחכמה יסד ארץ עין נחי׳

מזכיה היא סוד שתורה תמר תלת חיצונים שמבחוץ והיא סוד בית עין לתיהו תוכמת והוא שתורה תני כי תני שהוא סם ד״ן סם ט׳ ת תיות מבחוץ תני שתורה תלת חיצונים ונתוה תני תלת נקודה בפנימיו׳ שהוא בתר שהוא סם כ׳ על תנכי כי תני הוא בחיצוניות שלה וכ׳ על תנכי הוא בפנימיות שלה סוד נפש שלה כמוד תלבי נפשי כחניות יהניות ומה שהיא שתורה מבחוץ הוא כדי להכניע סם ליוסי מכח בתר שמלכות שבר תניר בה מסוד בפנימות להיות מלכותו בכל תלתה ו״ש שתורה לת ירח בן יומו וכו׳ ר״ל כי בחי׳ חיצונים נקודת בתר למקבת שהיא סוד סם ד״ן והיא סוד סיהרא קדישא כי אם סיהרא היא בעשיה כי אם יהרא הוא במלכות לבריאה ולבנה ביצירה וסהר הוא במלכות לעשיה עיין בספ״ח לבן בחי׳ סיהרא בחי׳ חיצוניות לנקודת בתר למקבת שהיא סוד עשיה בחי׳ ד״ן היא שתורה תלגיו נקודה זעירא מלגיו לבחי׳ נקודה פנימיות לבתר כי בחי׳ סיהרא בחי׳ ד״ן חיצוניות לנקודת בתר בת עין והוא סמכניע החיצונים היא עוסה ע״י מסך שמתיר מח״ם זו״ת לבחי׳ נקודה פנימיות לבתר למקבת נקו ע״י בת שתורת המסך לבחי׳ החיצוניות לנקודת בתר וע״י זה המסך שלו חיצוניות לבתר שלה חלים לגבי תיהו וזה חסד הוא רקיעא לעיינין כי כל חסד כלול מכולם וע״כ הם בסוד עיינין ו״ם לגבי תיהו ז״ת ובחמיו לעיינין לוק (לב) לתת ו׳ וכו׳ ר״ל כי יסוד היסוד נקרא ו׳ זעירא וי׳ זעירא ובחמיו כי הוא סוד ו׳ זעיר א בבחי׳ עלמו שהוא בכלול השתורת ו״ק וי׳ זעירא הוא סוד עטרת

היסוד והיא סוד רקיעא דיליה בסוד ברכות לרקיע לילה ו״ם גופא דיליה ו׳ רקיעא דיליה י׳ (לג) ובלעו ס״ה הם סוד ס״ת והיא ג״כ סוד היסוד בגין לא ותתא בגופו תסמך ר״ל לכך כתיב בגופו בי״ן ולא כתיב בגופו כמו שכתב בתברתו כי י׳ ו מרמזי על מיהו בגופו מלבר כי הלא בתברתו הוא לבחי׳ כלול ג״כ בגופו כי הם ג״כ סוד תברים תבל י״ן של בגופו מרמזי ומגלין על מה מלבר בתברתו וג״כ מלא על מה מלבר בגופו כי ע״י י״ן של בגופו נלא כי הבגופו הם סוד ס״ת וס״ג של יסוד שהוא סוד י״ן והוא תברתו (לד) לילה תיהו בלעלו בלמורה ר״ל כי יסוד נקרא בסוד תכמה תסוד תחזר בתברתו וגם כמו שתכמה כוללת בו בינה בסוד הבן בתכמה כמלא ג״כ יסוד כולל בו תברים וילוע כי סוד למוד סיוך בנוקבא והוא בלעלו כלמוי׳ אניין בחי׳ ס״ם שכתב ותלם לילה לילה בזיווקא לחכמה וגו׳ :

ו׳ מ״ם סם פירוסו סל זה ועיכ
הסכינים · נקראת בכורים על שם
תכמה מטעם זה כמו שסיים נקראת
חכמה תתאה על שם תכמה עלאה
כי היא רמזית ממטה למעלה (ג)
וברא בוכרת דיליה וכו׳ ר״ל בסוד
בני בכורי ישראל כי ת״ת נימול ב׳
קלקים סוד ג׳ עטרין וממנו בא
ל״ת סמוך למלכות כילוע עיין בת״ז
פ׳ סמוני ותבין וזא קדמאה לכללהו
ר״ל כי הוא נוטל קולם כל הכ׳
מכרין וממנו מקבלת המלכות תלקח
סמגיע לה : בכורי מלמתך וכו׳ ר״ל
כי נ״ם בשם מתבטל . ונגמר סטיפס
על הזרע כי שם בסוד ב׳ כיעי
דלכורת (ג) ח״ת מתמן למתין
בגין וכו׳ ר״ל כי יסוד נ״ם נקראים
תלמידי תכמים מרביס שלום בעולם
וילוע כי נ״ם ז״ת שם נשמים מוחין
למלכות ולוק (ד) ורמזית גו ר״ל
כי ילוע נ״ם נקראי׳ שלשה מדרי למתן
עיין בזוהר פ׳ ויצא דף קנ״ת ע״ב
וילוע כי סוד למר סוא בחי׳ תסדים
עיין במ״א כיוני למר כמעלת לפי זה
קלי ג״כ רמזית גו וכו׳ על שמכת
סטפס תסדים ניס״ל למלכות כמו
הפסוק רמזית בכורי מלחך וגו׳
ותתן לו קלי על יסוד למלכות כי
ילוע יסוד סוא סוד בסוד ו׳ זעירא
הישוב הפסוק כך תתן לו׳ זעירא
על מלכות וגם לו במילוי ג״ם מלכים
שסוא סוד מלכות מל׳ כי ילוע
פ״י למ״ת שם נעשים מוחין נו״ן
וקלי תתן לו על ז״ת שסוא סוד ו׳
ושיער שפסוק כך רמזית
וכו׳ למיינו סוד למר כנ״ל על רמזית
גו נלמך נס״י על מ״ת כי מ״ת שם
נקראים רמזית תתן לו למשיך
שמוחין שסם בסוד למר לבן לו נו״ן
סוד ו׳ ולוק (ס) וגרמין ר״ל ת״ו
שרמין שבטיך שבא מיסל ז״ת
שסוא סוד שור כמעלע עיין במ״ת
כיוני פור כמעלע ברע שסוא
סוד תמור וזסו ג״כ סוד תלב בשפר
כי שבשר סוא סוד סליוים כי ע׳
סוא מלאים דיולין ר׳ תלמים
ברבוע ב׳ סקלגים שכל ניא׳ בשר :

גרמזית

דאיתי ישראל עמודא דאמצעיתא לא אתיין ליה לבית ויי חלב אתערב
בכשרא (ה) וגרמין לאתערבא שור בחמור והא איהו כלאים מין דלאו
בהמיניה : אבר ר׳ שמעון אליהו והא שור איהו מסט״א דרכיו וחמור
מסט״א דסאבי דא איהו כלאים שב ובוש אבל חלב איהו מסטרא דקדיו
בשרא מסט״א דרכיו אמר ליה ודאי הכי אבל האי רזא אשתמודע בקרא
דא (ראשית א׳) תיצא הארץ נפש חיה למינה דא״ג דאינון מסטרא דקדיו
בלר״ו אינון דכר ונוקבא ואינון זינין ומאן דנטיל מנה דלאו איהי מיניה ההוא
בר דאתרכיב מהרוייהו עליה אתמר לא תבשל גדי בחלב אמו אמר ביצינא
קדישא בוראי בעאיהו מלה בחכיתה והא איהו ברזיר׳ המלה והא איהו (שמו׳ ב׳
מלאתך והמעך לא תאחר כמד״א שמא יקדמנו אחד ברחימו חובא דא דערב
בר נש מפה בוכרכוונא נדה שפחה נייה זונה דא גרים דנטיל אחר בת זוגיה
ואיהי סרה לקבל מנה ובגין דא ראשית בכורי אדמתך תביא וי״ו אלקיך לא
תבשל גדי בחלב אמו : ברההוא בר איהו ערביא דנפיק בלאים מאתתא
דלאו מיניה דאיהי כנגדו ובגין דא זכה עזר בת זוגיה דאיהי עזר ליה
כאורייתא בקדישא ברחילו וברחימו עזר לו בעלמא דיוובעלמ׳ דאתי ואם לאו
אחרא דלאו איהו מיניה איהו כנגדו לאוברא ליה מתרין עלמין וכל דא גרים
ליה בגין דלא נטיר טפה קדמאה לבת זוגיה ועם כל דא אם חזר בתיובתא
אתמר ושב ורפא לו ויחיב ליה בת זוגיה דאתמר בה (משלי ג׳) רפאות תה
לשרך ואיתי דיוקנא דאורייתא דאיהי אפוותא ואוהי חיים הה״ד (שם)
עץ חיים היא למחזיקים בה ואתתיה איהי בדיוקנא הה״ד (קהלת ט׳)
נראת חיים עם אשה אשר אהבת אורייתא איהו טוב : הה״ד כי לקח טוב
נתתי לכם ואתתיה איהי בדיוקנא הה״ד (משלי יח) מצא אשה מצא טוב
סוף סוף עשר מלין אתמר ביהאי ועשר פתאי והא אוקמוה חבריא׳

תקונא חמיסר ליום ח׳

בראשית דא ישראל ההי״ד (ירמיה) ב׳ קדש ישראל לי״י ראשית
תבואתה ראשית בלא ערביא אחרא · ומאן דאירו קדש
לא הוה ליה הרכבה מסינא אחרא ובגין דאיהו קדש ליה הרכבה דצריך
ליה נטירו לגבי ב״ז זוגיה דאיהי ת׳ובנ״ד ראשי׳תביאת ה׳לית ביה פגים ה״ד
(ראשי׳בה) ייעקב איש תם ליה בי׳ פכול׳ (צריך לכהוי נטיר) איבא דא למל׳
אחזי ובגיזדא כל אובליו יאשמו רעה תבא עליהו׳נאם י״י דרא איהו עקהחיים
דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה נשירא ליהו׳בעלמא דין ובעלמא דאתי עלה
אתמר (שם ג׳) ולקח נס׳מעץ החיים ואכל וחי לעולם גם לרכית בת
זוגיה סם חיים דיליה ואיהי נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי · ומאן דבעי
לנטלא בת זוגיה בגין אוריה דאקדימ׳לדוד אתמר ביה כל אוכליו יאשמו הערה
תבא על הם נאם י״י רבת זוגיה דצדיק אירו מצרי שמורה לגבי מצרי
עשירה · ומאן גרים דא למהוי בת זוגיה מצה פרוסה לחם עני · ורזא דמלה
כל מאן דמזלזל בנהמא או בפירורין דנהמא דאינון טפין בכזית ענויות קא
רדיף אכתריה אלא צריך לנטרא טפין דיליה דלא יזדוק לון באתר דלא
אצטריך ובגין דא איקמוהו מארי מתני׳ אוקירו לנשייכו בגין דתתעתרו
ואיקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה דלא יעבור בה פסולת דפסולת דאפרחם
ויצחק גרים דאימה דעשו וישמעאל ישתעכרון בניהון בגלותא ונסיונא
דלהון באשא וקבינא שזיב לון משרפה ותפי דלהון : יעקב בגין דלא הוה ליה

תקונא חמיסר

פדולה אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג) וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב
אתמר הכי בטח בדד ואתמר התם ביה במפקנו דגלותא ג שבת לב) ״י
בדד ינחנו ואין עמי אל נכר • לא אתערבון בבנוי ערביה דגיורים וכנין דא
אין מקבלים גרים לימות המשיח דעלייהו דורש יעקב אתמר ג תלים פ)
גפן ממצרים תסיע מה גפן לא מקבלא הרכבה ממין אחרא בן זרעיה הוו
נטרין אות ברית ולא מקבלין הרכבה ממין אחרא ובל מאן דנטיר אות ברית
זכי למלכו כגוונא דיוסף וישראל בנין דנטרין ברית זכו למלכותא ואתמר
בהון כל ישראל בני מלכים ומשה בנין דנטר אות ברית אתמר ביה ג דברים
לג) ויהי בישורון מלך זכאה מאן דנטר ברית •

תקונא שתסר

בראשית (א) דא חכמה ה״ד (מדבר טו) ראשית ערסותיכם חלה
חרימו תרומה והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם הוה
(ב) ומ״ל דחלה איהו ראשית דקרא אוכה ה״ד ראשית ערסותיכם חלה
תרימו תרומה לי״י מאי חלה אלא (ג) שבעה מינין אינון חטה ושעורה
וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ידבש דהוא דבש תמרים חטה אילנא איהו
דאכיל מינהאדם קדמאה ואיהו לא אפיק כתתן חלה וכנין דא לא חל ביה
ה׳ (ד) ושריא ביה ח׳ ונרים ליה מותא והלה איהו שכינתא כליל׳
משבעה מינין ובה חב אדם קדמאת (ה) טפה דא ע׳עסה צריך לאפקא מינה
חלה ומיד חל על ההוא טפה ויהיב ליה זרע כליל מתרוייהו דאיהו ו׳ ורזא
דמ״ה הא״א לכם זרע וכנין דא חלה ודאי איהי פקודא דאתמני לאתתא
דבנינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם צריכא איהי לאפרשא חלה
ולאפקא לה מעסתה דאיהי טפה דילה להחזירה על אדם • איהי טפרת
שרגא דילה דאתמר ביה (משלי ך) נר י׳ נשמת אדם צריכה לאוקדא ליה
בליל שבת באתעדו דשלהובי דאשא דרחימו לנבי בעלה ורזא דמלה נשיר
ח) (ו) מים רבים לא יוכלו לכבות את ראהבה ואתערו דחמימותא
דליל שבת מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו ליה ודא איהו (ויקרא יב) אשה
כי תזריע וילדה זכר איהו שפיכת דמים דאדם אזדריקת דמה ועל (בל)
דא צריכה לנטרא ליה מדם נדה • וכנין דא על תלת מלין אלין נשים
והירותדבנדה וחלה ובהרלקת הנר : ע״ב רזא דחטה דמתמן חלה חט״ה
איהו רזא דעשרין ותרין אתוון דאורייתא •

בראשית

תיקון טז

(א) בראשית ברא אלהים וכו׳ ר״ל תכמ׳
שמות רמזית סוף כסוד חלה כי תדם
ברמזון ג״כ הוי כסוד חלה תלמו
על עולם עיין נספר הגלגולים וחבין
וידוע כי תכמ״ה סוף ם ד תדם שם
מ״ב גימ׳ תדם והוא רמזון לתאר
ספירות שנקראים ג״כ בשם תדם
עיין בתי׳ ע׳ (ב) ומ״ל וכו׳ ר״ל
הכינים שנקראת חלה כלקמן בתי׳
זה מ״ל שהיא נקראת רמזית כי יכול
לומר מה שנקרא רמזית הוא נקרא
בשם חלה מכל חלה לא נקרא בשם
רמזית לכך מביא חת״ז פתח כל
הפסוק בשלימות .וכתב בשם תרימו
תרומה לה׳ לתפוקי מהחלה לא כתב
בשם אלא ולתי כי פתח מביא רמזים
חלה נקרא רמזית ורמזית שכתב
בפסוק קתי חלה שנקרא רמזית
ורחים מסוף הפסוק שכתב תרימו
לה׳ וזה קתי ולתי על הכינים שנקרא
בשם חלה כי ולתי הכינים לריך
להרים תרומה לה״ת כמלת עיקר
הפסוק קתי על החלה והוא נקרא
רמזית (ג) שבע מינין וכו׳ עיין
בתי׳ כ״ל : חטה שלנת וכו׳ עיין זה
בזוהר פ׳ עקב קף רמ״ב (ד) ושרת
בית ת׳ עיין בפ׳ פנחס קף רנ״ב
סוד נער תתא קנס ותבין זה (ה)
טפה לא יוש״ל וכו׳ עיין בתי׳ כ״ת
שכתב וז״ל קוס רבי תלעזר ונטיל
קורטף לתיבי שכינתא וזריק מינה
תיבי שבן טפה קדישא-דעלה תתמר
ולא יפלה מן התרין ב״ה מזה משמע
שתמ״ב שהם בסוד לא יפלה מן התרין

סוד הלמת בזמן שיש עליון טוב ורע למטה ולא המתין עד שבא שפע היה יכול לבדר המוד מן הרע לגמרי ודוק ותבין ועיין בחי' שמחר זה שכתב בענין זה : מיס רבים וכו' עיין בזוהר פ' מלורע דף ל"ב ולא תיהי משם כי תזריע וכו' ר"ל משם כזה שהיא מתערת שלהונין לשמא לרקימו לנביי בשלא ברחימו ולחילו שהם סוד הפלים וגבורות מז ולחי וילפא זכר כי זכר הוא כלול מחו"ג מכל מקבל אין לה שלא לעת ק"ל סוד הגבורות כמועד וכפי שהתערותא למטה כן מתערותא מלמעלה :

תיקון יז (ע) מכל בשלמא לחתי וכו' ר"ל בישם שנקרא עלמא לחתי שם סוד חטה בלי מיץ ותבן שהם סוד הקליפות כי שם אין מחיה לש"ק כמו שכתוב מכל שם סוד חטה נקיה חיסי ולבושה כי סוד חטה מרמז על כ"ב אותיות לתורייתא כי סוד אותיותם מסתרת לעילא מלאה עיין בחי' ס' מ"ם ושם בז' תקונים לעילא כי ג' דאמהות לעילא בסוד חגיו וילוע כי תבנין שם בחי' נפש לאתוון ואתוון שם סוד גופא שהוא סוד לבוש לנפש ודוק : תרומה תרי ממאה עיין בפ' ויקהל לף ל ועיין בפ' קרח לף קע"ט :

תקונא שיבסר ליום ש

בראשית עלה אתמר ראשית מעשר דגנך ורא מלכות דאיהו מעשר ואיהו עשירית לעשר ספירות : ובגינה מעשרין ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה בהאי עלמא פטורין ממעשר ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט ואשתארת איהי ה' נקיה בהה' זמנא יחי' זריק בה טפה דאיהי יו"ד וכנוונ'דא בזווג' דכר נש צריך לנקי טפה מחט'א דאיהו יצר הרע למהוי זרעא נקיה בה' הה"ד הא לכם זרע (א) אבל בעלמא דאתי חטה איהי נקיה איהי ולבושה ואיהי עשירי' ותרין אתוון דאורייתא ובגין דא בהמוציא בעל הבית צריך לרקרק בה למהוי איהו נקיה בלא פסולת ותרין עשורין אינון דאמר קרא ודברים יר"ז עשר תעשר אמאי אלא בגין לקשרא לה בתרין דרועין דאינון מעשר ראשון ללוי מעשר מן המעשר לבהן דכל פירין פלקין לעשר בשבינתא עד דפלקין למאה ואיהו אתעבידת תרומה לפלחו מאה ובגין דא שיעור (ב) תרומה תרי ממאה לקבל תרין לוחין דאורייתא דאיהי תורה דאתייהיבת בארבעין יומין ורא איהו תור"ה מ' ובה אתעבידו ספירין כלהו עשרונים תלת אבהן תלת עשרונין תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון :

תקונא תמני סרי

בראשית "ברא אלקים ברא"ש (א) שית אינון שית דרגין דנבואה דאתמר בהו (שיר ה') שוקיו עמודי שש וכמה דאינון שית לתתא הכי אינון שית לעילא ואינון שית סלקין לשתין (ב) באן אתר ביסו"ד חי' עלמין אשתאר י"המן יסו"ד דא שכינת' תחאה בליל מארבע סרי פרקין דיר דאינון בחמש אצבעאן ואינון יקו"ק יוד קא ואו קא ארבע קרי אתוון רקכ"ה דבלילקבה ורא איהו (ג הושע י"ב) וביד הנביאים אדמה ס"ו מן יסוד

תיקון יח (ע) שית דרגין דנבואה וכו' ר"ל סם סוד ס"ה שיש בהן שית פרקין וסם נקראים חרין נביאי קשוט כמועד (עיין בח"ל מ"ם ועיין במקום מלך פ' ויצא לף קמ"ט ע"ב מה שכתב שם הרמ"ק פירושו על הזוהר ושם ב"ב מפרש כמו ת"ל מכל הוא מבאר יותר וח"ל קלר כאן) ומה שמחל ת"ז שמלהים שהוא סוד בינה ברח שית דרגין דנבואה ר"ל כמו שכתבתי בחי' י"ג כי ע"י בינה נעשה נה"י זו"ת כי סבואה הוא מבינה נפוג גי' ס"ג ע"ם למל"ך מלך שיך לומר שבינה ברח שית דרגין דנבואה שם כל ו"ק יצא ממנה מלך ולחי כמו שכתבתי : שית לעילא ה"ת סוד ח"ת שכלול כל ו"ק כיצוע (ג) בגן מתר בישוד וכתב שע"ה על זה לכאורה הוא קשה הא מבואר בזוהר פ' שמיני דף ט' ובמאר מקומות בחי' פ"ה דף ק"ג ע"ב שסוד כל נפש הבהמי לבית יעקב שהיש ושם שהיש למתערות ליעקב ושם למתערותא ליוסף סוד יסוד ותירץ ע"פ מה שהבאתי בכוונת שהיש שני זיווגים אחת מיסוד לבדו בסוד ה' של ד"י ואחד מת"ת שמשפיע מיסוד בסוד ה' של ד"ו ונמלא שם"ל שמזיווג ד"ו יצא מת"ת ויסוד ושהיש שהיו בת"ת שם ביסוד ע"ש כי תירץ עוד תירץ אחר לתינוק בחמש מלבעלן וכו' ר"ל שם סוד ה' גבורות כמועד שמשם נבנת ומתקנת נוקבא זו"ת ונעשה בסוד פרלוף ונמשך בסוד יו"ד סוד מקום מקומו של סיבו"ה בסוד והתרץ סדוש רגלי ו"ל פרקין דיל לסיימו של ה' מלמעלן שהם סוד ה' גבורות ומחוץ זו"ת למעלה מהם ג"כ בחבי' י"ל פרקין בשביל שבמין מו"ת שכלול בו י"ל מחוץ לכן שם כמותו בחבי' י"ל וזו"ת שבמין מו"ת למוקבת שם ג"כ בחבי' י"ל פרקין בשביל שבמין מו"ת שכלול בו י"ל מחוץ לכן שם כמותו בחבי' י"ל וזו"ת מחוץ לקבי"ה לכלילון בה ודוק (ג) שית דרגין לכורסיא וכו' ר"ל כי בחי' ו' מן יסוד הוא סוד ו' פרקין של ב"ה שהם סוד ו' דרגין לנבואה ושם כלולים ביסוד ושם סוד ו' לדרגין לכורסיא שהיא בינה והיא בסוד כסא למלך ומימין גלגלן דמחרין לכורסיא שם סוד שהיש שבמין מת"ת ע"י יסוד למוקבת בסוד כל הנפש [illegible] בית יעקב שהיש ושם בכ"ל כי סוד גלגלים שם סוד תורות שבפירות כי כל פירות נקרא בסוד גלגל כמו שכתב בחי' ס"ם ושם סתרין לבינה כי בינה מסתיימת בת"ם שהם מתלבשין בתוך ז"ת וז"ת שהוא בסוד שהיש סוד סתין גלגלין לפירין לכורסיא ויקוע כי בינה מסתיימת בת"ם

יסוד אינון לקבל (ג) שית דרגין דכרסי' דאתמר ביה (מלכים י') ששׁ מעלות לבסא ואת ו' סליק ביה דאיהי עטרה דבריה לשתין שית זמנין עשר ולקין לשתין לקבל שתין נהנין דהחרין לכרסיא וברסיא תמן שכינתא דאיהי דמיון ומראה דכלא דמיון הא דאתמר וביד הנביאים אדמה ועלה אתמר (מדבר יב) ותמונת ה' יביט: (ד) על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון משתמשין אתקרי דמיון ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה בה אתחזיין אתקריאת מראה ה"ה (שם) ה' במראה אליו אתודע: (ה) בחזיונות דעיינין אתקריאת מראה בחלום ורזא דמלה (שיר ה') אני ישנה ולבי ער ובפתיחו דעיינין איהו מראה בהקיץ והרין ממנן תמן חד סגרו"ן וחד פתח"ן: (ו) ומטטר"ון דאתקרי בשם תרוייהו ממנא על תרין טפחין אלין מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהי שכינתא מראה בהקיץ ומשה בספריה דכתיב ביה פה אל פה (מדבר יב) אדבר בו ומראה ולא בחידות והמונת ה' יביט מספרא דצדיק דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי אתקריאת מראה בחלום

כי מתחילה אמר לה שכינתא תחלה וכאן אמר שם שכינתא אלא שכינתא מתחלה שהיא סוד מלכות מבל כאן מלבר ומרמז ג"כ על שהיא לכן שהיא סוד שכינתא עלאה ומלבר ג"כ ממלכו' לתלילו' שהיא שכינתא תחלה לכן אמר שם שכינתא ולא שהיא תמן שכינתא לרמז על שהיא (ז) על שם ר"ל כי ג"ז שם שהיא סוד תרין נהיימין קשוט שם בעזים מוחין לוקבא ושם רשומין שם כנולע מבל מלוא העליונות שלמעלה מכ"ש ז"ת ע"פ שהיא מקבלת ונכללת מהם כמו שכתב בתי' י"ט ע"ש מיהם רשמין שם להיות מחעלם שם להיות כגופה אלא הן עובדת ומחזיין שם לרך מעבר בעלמא לאפוקי ג"ש ז"ת שם מחעלמם שם להיות לגופה כי שם מתקנים פרלופה ע"י המוחין קבלין שהם עם לבושים שלהם עיין בע"ח שער תיקון הוקבא ע"כ ז"ת שם סוד נהיימין שם רשמין נקלאת למיון ובשביל מלוא העליונות שמחחזיין שם לרך מעבר בעלמא נקרא מרחה ולוק: (ח) בחזיונו וכו' עיין לעיל בתי' ל' מ"ם שם ותבין וגם עיינין הם סוד חסלים וגבורות כנודע בסוד מולימחא ספירחא לית לה עיינין עיין לעיל בתי' י"ג מ"ש לכן ח"ו כשהמוחין וחו"ג מסחלקין למעלה שהוא סוד בחינה לעיינין גו' השכינה נקרא מרחה בחלום כי יהיו מע"ח שער מוחין דקטנות שסוד בתי' בחלום הוא סוד מסחלקת המוחין דגדלות חב"ד בעת השינה שהוא מוחין דקטנות שסם ג' מלכים ורשומו למוחין לגדלות חב"ד נשארו שמוחין בתוך מוחין דקטנות ושם סוד החלום כי ג' חיות לחב"ד גו' חלום ע"ש לכאורה הוא זה פוחר מה שכתב בשם ב"ל כי בלילה מסחלקין חפי' כרשומו למוחין דז"ן חלא ולחי ליל כי שם כתב כי הרשומו ז"ת מסחלק לגמרי ויוצא על רשמו אבל רשומו לנוקב' נשאר מוך ז"ת במקום החזה שלו ומשם הוא ממיר אל המלכות בסוד שימני כחותם על לבך ע"ש נמלא כי הרשומו למוחין לנוקבא שנשארו בתוך ז"ת שם בסוד החלם ושם מחיירין אל הנוקבא ומזה היא בסוד מרחה בחלם וז"ש חח"ו ורוח למלה מלי יאמר ונבי ער כי זה הפסוק מדבר מסוד סג ל עיין בתי' ל' מ"ם שם ותבין זה (ו) ומט"ט וכו' ר"ל כי יהיו רשם מט"ט הוא בחירים וגופו בילירה עיין בע"ח לרוש מבי"ע ובספר הגלגולים ויהיו כי שכינה מחלבשת בבי"ע וע"כ לפעמים נקרא השכינה בשם מט"ט כמו שכתב בזוהר פ' ויסב לף קפ"ח ע"ב ע"ש לכן מט"ט הוא סר של העולם כמולע כי השכינה מחלבשת בו בסוד כי שמי בקרבו שהרי"ל שהוא מט"ט שמו בשם רבו גי' שלי והשכינה נקרחת בשם שלי כמולע עיין בזוהר פ' ואחרא לף כ"ג נמלא לפ"ז לכן מט"ט הוא ממונה על תרין מפחחין כי כשהשכינה היא בסוד מרחה בחקיץ בפחיחו לעיינין אז הוא ג"כ בסוד פחחון כי הוא פוחח יד ונותן שפע במוחין שנחלו לו ע"י השכינה למטה ולהיפך כשהשכינה היא בסוד מרחה בחלם בפחיחו לעיינין ואז גם הוא בסוד סגרון ולכן כפי השם שנקרא מט"ט אז ג"כ ב' המלאכים הממונין סגרון ופחחון עושין כפעולה כפי השם כמו שים למט"ט בסוד סגרון או פחחון כי השכינה נקרא ג"כ בשם מט"ט כנ"ל ונקרחת בשם חרעא פחחא כמו שכתב הח"ו לקמן כי היא בסוד זה השער להיכלים יבאו בו מיין בתי' ל' מ"ם והב' מלאכים סגרון ופחחון הם שומרין מלל סוד הפחח כמו שכתב הח"ו לקמן ושומרין הפחח לסגור או לפחוח כפי הרשות שנותנין להם מלמעלה ולוק ותבין ע"י זה לקמן בתי' זה " מסטרא דעמודא למלטיחא וכו' מסטרא לדקיק וכו' להבין כלאח כ"ל ע"פ מ"ש בחקונים בחקיש לף כ"ג ע"ח ו"ל חרי נהיימי קשוט וכו' ומיין לקבל חרין כרובי מיין לפחחין וסגרין לבהון נסיר ית עטרא ולבח עיינא חיהי עחו לדקיק ע"ש וזה מ"ש בזן ע"פ מ"ש חר"י ו"ל כי בזמן הגלות הנוגע מחקריאת מסטרא דעמודא דאמצעיתא לגמרי ואחקריאת מסטרין מסטרים מסטרא דימינא וכל בחים מיוחד בגלות הנוגע לעמל בגוחת וסוד יסוד ז"ת לא עמל בגוחים שהיא מלכות ורוב הזווגים הנעשים בימי גלות הם ע"י רוחא דקבל בה

בחלום: (ז) והוא דאתחזי בה מסטרא דגופא איהו יקו"ק עמוד דאמצעיתא
דאתנטיל מארבסטרין ואיהו רכיב על ארב' חיון דאינון פני אדם פני אריה פני
שור פני נשר יור קא ואו קא אתקרי מלגאו דגופא ואיהו אדם לשבת על הכס'
למאן דאיהו אדם אתחזי ליה ברמות אדם למאן דאיהו כשאר חיון
אתחזיין ליה ברמות חיון דברסיא לכל חד בפום חילה ואל יתהלל המתהלל
השכל ליה אלא בשכינתיה דלא יכיל לאשגא ליה שוב נביא וחוזה אלא
בשכינתא ואית אדם לעילא מאדם מסטרא דחכמה כ"ח מ"ה וראי ואתמר
ביה חפם עדיף מנביא: קם ר' שמעון ובכהו חברייא ואמר רעיא מהימנא
דבן דכל נביאי קם אתער משנתך דאת איהו בכל נביאי בניונא דשמשא
דסיהרא ובכבי' מניה נהרין וליתלון נהורא מסטר' אחרא. ובזמנא דאת
תתפנישת מעלמ' אתמר בהון יחשבו בכבי נשפו יקום אנהיר נהורין. ולא
עוד אלא בזמנא דאת אתפנישׁ מן עלמא ביתא דגבואה דאתמר בה (שם)
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: איהי סתימא קום אפתח לה דאיהו
ביתא עלאה נייזא דכל נניזין סתימין דמלכא עלאה תמן: ואנת הוית כבן
בית כן דההוא ביתא בית: ב' אימא עלאה י' חכמה אבא ת' תפארת. בן
בית דלעילא: ואנת הוית בדיוקניה. דבההוא בית לא הוה רשו לנביא וחוזה
לאעלא תמן אלא ברשו ואנת הוית עאל בלא רשו: בגין דמלכ' דלית
תמן תרעא סתים לי"ה. ולא עוד אלא דנביאי אחרנין לא הוו עאלין
למחמי למלכ' אלא בשעתין ידיעאן וביומין ידיעאן כגוונא דאשכח באהרן
דהוה עלאה מכלהו דאתמר ביה (ויקרא טז) ואל יבא בכל עת אל הקדש
אלא בזאת יבא אהרן אל הקדש כ"ש אחרנין: ואת בכל שעתא ושעתא
ובכל יומא דאנת בעי הוית עייל למחזי למל"ב: ולא עוד אלא כל נביאי הוו
חזיין נהוראה דלהון כאברין דמלכ': כל חד וחד באבר ידיע ולא יתיר מנהון
כדישׁ דמלכ' מנהון בניסין דרישׁ' דאנף בכביא ומזלי דלית לון חוש בג':
מנהון בעיינין: מנהון כאודנין: מנהון באפין: מנהון בחוטמ'. מנהון בפום

מנהון

זכר עיין במ"מ פ' כי תשא דף קפ"ב ע"ב
כל סתים עיין וכו' וזת עיין לעיל
עתי לזיין כי בזמנא דמתקלקלין
המומין לז אית בכול סתימו לעיינין
והשכינה עקרתא דכל עין כמוהו
היא בכול סתים ולז השכינה עקרתא
ג"כ בכול בח עין כמוהו כי עיקר
עין היא מרמז לתלת מוחין כמ"ש
בתי' ל' וזת עינוהי כול שכינה לבל
בשם עתלם עקרתא השכינה בשם
כללות עין ועיין בתי' ל' מ"ש לבן
באון הגלות לז השכינה כול בח עין
עתו לזיין כי הזיווג שלם הוא ע"י
השגת רוחא דשבת בח בעלם שבריאו
מיסוד עקרתא בשם לזיין וע"כ
עקרת גם הוא בשם לזיין עיין בפ'
ויצא דף קכ"ה ו ע"ב ד' כתוספתא
לזיין לעיל תורה הגלות לזיין ומיסו
לעלמא לעתי וכו' ר"ל כי כול השגת
רוחא הוא מסטרא לזיין ומיסו תורה
הגלות כי הוא גלות בית ל' לאלהות כלי
להעלות נה"י כול מ"ב ליסוד ז"ת
ויסוד לאלכות ויכול ז"ת בח לזיין
עיין פ' ויקרא בזוהר דף כ"ו ומז
בתקוניס זן"ן שם עולין למ"ב
לאו"א בשם כול עלמא לעתי כגוונא
עיין תי' י"ג מ"ב ת"ב לזיקים קלי
על יסוד ז"ת ועל מ"ב עלמו שביסוד
מלכות כי יהיב מ"ב בח בתי' בפני עלמו מבחוץ רוחא עיין בח"ת שער מ"ב ובתי' מ"ב בח סוד לזיין התיקון כגוונא ומן
ותכין היטיב מ"ם כי בגי' מלויין ג"כ מ"ם ת"ן מסטרא דעמודא לתלתיתא ולא קתמר בעמודא לתלתיתא אלא כי תת"ן
מתחילה מרמז על יסוד ז"ת שהוא מסטרא דעמודא לתלתיתא כי הוא מקו האמצעי והיינו כתיב יקוד זן"ן ע"י יסוד ז"ת
עלמו ואת"ה תמר מסטרא לזיין הוא בח רוחא שבשרו מיסוד (ז) והוא לתחתון וכו' ר"ל כי מי שהוא בדרגת
לזיין לבד נרתם לו הכתוב שבת מנ"ח זן"ת ע"י השכינה תלת מסטרא דגופא דז"ת ר"ל מבחי' חיצונית זן"ת
שבשם בשם סיום לבד בלא מילוי וס"ל תיבת מותיות סיום בח בתין מסרבע סטרין ר"ל תגת"ם זן"ת בשם סוד מרבע
סטרין כידוע וידוע כי מתג"ם של ז"ת מתגלגלים מרבע מלמטי' סוד מרגמ"ן ושם מרכבו של ז"ת בסוד מרכבו מרגמן
כי כמו שיש מרבע מלאכים למלכות שבשם בסוד מרכבה בח ושם מסורים בתגת"ם לאלכות כן ג"כ יש לז"ת סוד מרגמ"ן
בשם סוד שלם מלכי' סוד כתר עיין בתי' ו' מ"ב וז"ו ומיהו רכב וכו' לכן מי שהוא בדרגת לזיין לשית מרכבה לבחינת
מן כפי שרצו בבחינתם לשיעור שם שרצו בחינת מן בח לו מרתם הכתוב מחיות הקודש כפי בתי' כרצו ושיעור מלכי'
שבמרכבה ז"ת שהוא מסטרא דגופא דז"ת כי ר"ל תיות שם מתגלגלים מבחי' חיצונית ז"ת כי יהיב המלאכים שם בחין
מבחי' חיצונית עיין בע"ח ומרתם לו מרתם הכתוב בחינת מלכי' ומע"ם שעיקר הכתוב בח מ"ם ז"ת כמו מע"ם
למי שהוא בסיל לדרגת לזיין לבד חין נרתם לו מלת מבחי' חיצונית לע"ם ז"ת ושיעור מחיות הק' לפי כפי שרצו שבח מבחי'
חיצונית וגם יהיב כיבחי' פנימית סוד ס' נפ"י ויודע כי סוד נפ"י הוא סוד קטנות עיין זח בע"ת שער הפרמופים וסוד
מרתם בחלם הוא ג"כ בח מסוד הקטנות כנ"ל לכן כמו לעילא מסטרא לזיין הוא סוד מרתם בחלם שהוא סוד קטנות
בחי' חיצונית כן למטה בדרגת לזיין ממרתם מבחי' חיצונית סוד קטנות מבל מי שהוא בסוד לדרגת למלם מן מרתם
מרתם נבואה מבחי' פנימית זן"ת שיש בשם שם סיום במילוי מלפין גי' מ"ם שהוא כמנין מלם והוא סוד מלם היושב על
בסא ומרתם לו מרתם שבואה בחינת מלם והכל בח ע"י השכינה תלת בשבת ממרתם מסוד מלם מן היה בסוד מרתם

בסוף

מנהון בצואר : מנהון ביריס : מנהון בקומה דאיהו גופא מנהון בשוקין מנהון
באות נרית : מנהון בלבושין דמלכ' דלא הוה לון רשו לאסתכל' יתיר :
אבל משה בכל אתר הוו משיג נבואה דיליה : ובכל אבר ואבר איהי הורת
מחתא לנביה מה דלא הוה הכי לשאר כל נביאי' : דכל חד סליק לאבר
דיליה דגשמתי' הוה אצילו' מההוא אבר : והוא אבר הוה ליה אבוי : וברתא
דמלכ' איהי היכל' דכל אבר ואבר : מצוה דכל אבר ואבר : אד' אי'ה'ו
בחשבן היכ"ל ובנין דא אתמר (תלים נא) אד' שפ"תי תפתח יקו"ק איהו
בכל אבר ואבר : אד' היכל יקו"ק בכל אבר ואבר
ואיהו נבואה דכל אבר ואבר : מראה דכל אבר ואבר אתקרי ובל אבר ואבר
אית לי' ספירה ידיעא : היכלא דכלהו שבינת' תתא' אד' וכמה ממנן נשורי
תרעין אינון להיכל' דלא יעלון הכן נביאי' אלא גרשון קום רעיא כ היכל'
קום אפתח היכל' : דהא כמה מארי דנבוא' אינון דפקין לתרעין דהיכל'
ואמרין ארני שפתי תפתח ואיהו פתי' לגבייהו עד דאנת חיתי הכן איהי
לא אתפתחת : למלכ' דהוו צריכין ליה עבדוי ואפרכסוי וממנן ושלטני
ארעאלמחזי עמיה כל חד כפום צרכו וכל חד כפום שלטנותיה יוכל חד כפום
עסקו' : מה עבד מלכא שוי כלא בידא דמטרונית' ואמר כל מאן דבעי
למשאל שאלתוי ייתי למטרונית' דאיהי בית דילי בית י (נ"א בכת י) היכל
דילי והאי איהו אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אם בזאת
בההוא זמנא דפקין כלהו לפתח' דרחמן סגרון דסגיר : ותמן פתחון דפתח
מיד ייתי רעיא מהימנ' ויימא אד' שפתי תפתח קט"ן פת"ח דא סגיר ודא
פתח : (ה) תרין תרעין : שפוון (נ"א שבא) שערי צדק עליהו אתמר
(תלים קי"ח) פתחו לי שערי צדק : (ט) מלגאו איהי סגולת' : סגול
איהו בעלה' ואיהי סגולת' עטרה על רישיה חל"ם עליה אתמר (שם)
אבואה בם אודה יה אב"א איהו עשר דאיהי נקודת חל"ם : (י) וביה אור'

יק

בקין וכשבא ממרמה מכוח מיון
סמ"ם בחי' מילוים מן היא בסוד
מרמה במלא ועיין בזוהר פ' ואתה
ת' כ"ג ע"ב ובמ"מ מ"ש סמ"ם פירושו
ועיין לעיל בחי' י"ג בכתב סמ"ם מסטרא
מסטרא ללגאו הוא ועיין ג"כ בחי'
מקשים לך כ"ג ע"ב ולוק ותבין
היטיב זה ולא עוד אלא כל נקיעין
וכו' ר"ל מ"פ שילוש שבגוד' בת
מ"ם ז"ח ע"י הסכינים מ"מ כל ת'
לפי בחי' סורס נמתו בתברין למלכ'
מגיע לן הבנוסה אלא שהם מחלבנין
כ"ם ז"ח ומהם בת הבנוסה בבחי'
שוות כמו שכתב בספר סגלגולים
לרוש נבואה ע"ש ותבין ועיין במ"מ
פ' ואתה לך כ"ג ע"ב מ"ם סם ולוק
(מ) חרין תרעין וכו' ר"ל כי כ"ה
ז"ח הם פ"ד ב' תרעין למלכות כי
מ"ה ז"ח נעשים מוחין למלכות
והם פעמים פתוחים להיותו כשהם
נעשים מוחין למלכות והם סגורים
כשהם מסתלקין ח"ו עיין בחי' ל'
והם בסוד שבת כי ילוע כ"ה הם
בסוד מעלה ומטה עיין בחי' י"ג מ"ם
הם והם ג"כ בסוד שפתי כמ"ש בחי'
הל"ל וילוע כשבתים ממוחין למימה
לבד ז"ת מ"ו ת' הקליפות יונקים
מ"ת מבל כשבתים מ מין למבא מ

הם זמין מת בחילוים עיין זה בע"ת שער רחל ולמה לרוש נגעים לכן ע"י מכמה שהוא סוד פתח נפתח בשערים שהם
כ"ה ז"ח למלכות כי בהתגלות הוחין למבא מ מתעברין סוד ערלה ופריעה מלות ברית כמו שכתב בחי' ל"ו ז"ל כל
מיהו במלבושין אלין וכו' לריך תמן למילו ע"ם ר"ל לריך להמשיך מוחין למבא ז"ת שהם בוד למילו כמולד מוסד למילו
ורחימו כי המכמה הוא בסוד דין עיין בחי' י"ג מ"ם הם והבין ומז יכול להתעבר בוד ערלה ופריעה וכשמתעברין מז
יכולין להתפתח בשערים שערי בלית וסוד קטן הוא בכתר והוא סגיר להיום לרוב העלמתו כי בתחלת הבילוי בספירות
הוא מתכמ' והוא נקרא רחמית ע"ב תכמה בסוד פתח (ט) מלגאו איהי סגולת' וכו' ר"ל לפניכם מן בשערי בלית שהם כ"ה
ז"ח הוא בסוד סגל והיינו בשהוא תמות לרועין בת"ת ז"ת כמו שכתב ת"ז לקמן והוא נקרא שם שהם בג לתת לפון
מקבא כי כגל הוא לבעלה ת"ת : עטרה על רישה וכו' ר"ל כי בשהוא עלה למעלה בכתר כמ"ש ת"ז לקמן מז מלכות
הוא בסוד עטרה על רישה ז"ת ומז הוא בסוד תלם ועיין בחי' מ"ם שם (י) ובזה תובן יה ר"ל כי ילוע כתר ז"ת
נעשה מת"ת לתו"ת ע"כ בשמלכות הוא בסוד עטרה על רישה ז"ת לבינו בשהוא למעלה בתו"ת שהם בסוד בתר ז"ת
לא הוא מולם יה כי מותיות יה הוא בתו"ת ובזה תובן פת לבת רה הוא תמוה מה שבתב ת"ז בסוד תלם ושם יה הוא בבתר
בת ילוע כי סוד תלם הוא בת"ת ושם יה הוא בתכונה מבא ולפי בחי' בשבתבתי כי בתן מדבר בת"ז מבתר ז"ת בתוא בסוד
ת"ת בתו"ת לבן שייך שם סוד תלם ושם יה ולפי זה תפשר לומר ג"כ מה שבתב ת"ז מהתלם סוד קטן פתח לת הגור ולת
פתח בתוא ג"כ מדבר על בו"ת ושם בסוד קטן ופתח כמ"ש בחי' כ"ת ז"ל לבינו ריב בין מבא ומבא לחיטן קטן פתח וכו'
ע"ש כי קטן הוא בתכמה שהוא סוד יוד שתים מכלל ובזה כי ת"ת למבא הוא בתר בל ז"ת עיין בחי' ס"ג ופתח
הוא בבינה שהיא סוד ה' פתוח בשו פתח ומ"ש בינה נקרא בשם מרעמ בשם ת"ז בחי' כ"ת וב"ש היא בסוד פתח בל דרך
שבתב בזוהר פרשת בראשית בהתלמה פרשם מיוחא והיה כי יבילך לת ה' היכלא למחפתת רהמת ל"ל מנו יול
וכו' והבן ע"י זה לקמן בחי' כ"ת וכתב בחי' זה בתן מתחלה סוד קטן ופתח בלי לרמז בי ע"י סוד קטן ופתח
שהם סוד בו"ת והיינו מוחין למ"ת שנתין לז"ת מז נפתחים סוד בשרי לבן בג"ל ולוק והבן :

לסיקים

(יח) לליקים יבואו בו כו' עיין בתי' מ"מ סס ותבין ממנו עכ"ל בכרמל עיין בתי' ו' מס שנדפס אתר כל התיקונים ותבין: (יט) סליקת וכו': ר"ל כי יהוע כי ג' בתי' כלים למלכות אשר ירדו בבי"ע בלילה לבדר נלווים ניצוצות מסס סס עולים בסתרית עם עולמות בי"ע למלילות וכי"ע סס סול מלאכין ונשמתין כי בריאה סוף סול נשמה וי"ע סס מלאכים וסס עונין עם ג' בתי' כלים למלכות למלילות וידוע כי מלכות למלילות סוף סול עתיק לבריאה ומלכות לבריאה היא סול עתיק ליצירה ומלכות ליצירה למעשה נמצא כל עולמות בי"ע סס תלוים במלכות למלילות לכן סס כמו סול נימין למלכות אתלין מינס וידוע כי מהתרת נס"י למלכות למלילות נעשה עתיק לבריאה עין בע"ח שער כפת סכנוד ותבין ונס"י סס סול עקב ג'מ' ענפים וגס נס"י סס נסול ליצירה למעלה וים נסס כי מלאכים ג' ענפים לכן בי"ע סס תלין מסס סס נסול לעשיה ענפים בתחלקה וגב יהוע בזוהר פ' נשא קף קכ"ו ופ' תרומה קמ"ל שסול ענפים סול במלכות ע"ש ולוק ותבן: (יג) עיני ה' וכו' ר"ל סס סול ע' סנהדרין שבסיכל זכות לעולם הבריאה סס נתים מסוד עיולם למלכות כי עוסים למלכות שלש סס סלוים סס יורדין להיכל וכו' ונעשה מסטע' סנהדרין עין אחת עין וסס הוא מקום סדין ותבון מכל בחלילות מלכות וסיא עולמתא שפירתא לנית לה עיון כי כל הלוים סבם סס יורדין לבריאה ונסתרים סיא בחלילות נסול כלה יפה ומוס סס מלוים מין בא עיון זה בספר ערוגת הבושם על פסוק עוזך נרכות בתבון ועין גיב בזוהר פ' פנחס ד' רל"ו ובמ"מ מה שפירש סס ויהוע כי יש סול סנהדרין גדולה וים סנהדרין קטנה וסס למעה במדבר מסנהדרין גדולה כמו שכתב בזוהר פ' שופטים ז"ל סנהדרין גדולה מסטרת לשכינתא עלאה וסנהדרי קטנה מסטרת לשכינתא תתאה

ע"ש ועי"ם בתי' פירוש נמצא לפי זה ולפי כח שיש בהיכל זכות לעולם הבריאה סיל סנהדרי גדולה מסטרת לשכינתא עלאה כמו כן יש למעה מעולם הבריאה סיל סנהדרי קטנה וכ"ל של שלשה מסטרת לשכינתא תתאה וכולם נקראים בתי' ד' עיני ה' בהיכל שסס נתים מסלוים לע יתן של מלכות סיולין למעה ומסס נעשין ס"ל סנהדרין כי אפי' סנהדרין גדולה בהיכל זכות לעולם הבריאה נעשים מעיינין של מלכות מלא סנהדרי גדולה בהיכל זכות לעולם הבריאה סס כנגד בינס שמסטרים לוים מסטרים וסס ע' בהיכל ז' תחתונות לבינס שסס מתלבשים בז"א וסס בסול עזיליה כי יהוע עם ד' סתכון שתלוים סס במלכי' והעזירית סס בז"א ע"ש ומ"מ פ' שופטים ותבין לכן הבריאה שסיא סיל בינס כמלא יש בה בתי' לוים סמשכים מסלוים של מעלה למלכות כנגד בתי' בינס שנמשכת למעה שמסטרת לוים מתערין כלל עולם מסברתו כי סת"ז מלבר כאן על סיול סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה סס בסול נשמתין וסנהדרי קטנה שסס למעה מעולם הבריאה ונשמתן כי סנהדרי גדולה שסס בהיכל זכות לעולם הבריאה סס בסול נשמתין וסנהדרי קטנה שסס למעה מעולם הבריאה סס נס"ל מלאכין וסס עולים למעלה עם המלכות כשהיא עולם ליקוד לו"א וסס נסרין קדמאה בסול מ"ב כי לחוות שסס בסול עיון על לרכי לים לכן כשהם למעה בעולם תורס ומ"מ סס עולים עם המלכות נהיות מתיוס בסול מ"נ לפנים

יק דאיהו בתר על בלהו זה דא צרי ואינון תרי סמכי קשוט' (יא) צדיקי יבאו בו דא צריק דאיהו אות כרית בתרוייהו איהו חיר"ק תחות צר"י ואיהו שורק קשור' דתרוייהו (שור"ק באת ו' קשור' דבר ונוקב') (שם) אוקי בי ענתני ותהי לי לישועה דא שבינת' דאיהו מסטר' דצריק שורק לנבי בעלמ' קש"ר דיליה ואיהי חר"ק תחות צר"י תרי סמכי קשוט ואיהו סגו"ל תחות הרין דרועין ואיהי חלם לעיל' בכתר ובנין דא (שם) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה

כלהו אמרין מאת (שם) י"י היתה זאת היא נפלאת בעינינו בזמנ' דאיהי לראש פנה אתקריאת רישא ועלה אתמר (שיר ז') ראשך עליך כברמל (יב) בר סליק' לנבי מלבא כמה מלאכין וכמה נשמתין סלקין עמה דאנן ימין דילה דתלין מינה בענבין באתבלא וכמה מלאכין ונשמתין נהרין קדמה דאתקריאו (יג) עיני י"י ועלייהו אתמר כי עיניו על דרכי איש וכמה פקורין סלקין קדמה דאתקריאת בכלהו (תלים י"ט) מצות י"י ברה מאירת עיניים וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו אזני י"י דממנן על קלין דצלותין ועל שיחת בני האדם למשמע צלותין וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו פני י"י דאתמר בהון ורמות פניה' פני אדם ונו' נהרין בכמה גווני וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו רוחין ואשין דאתמר בהון עושה מלאכיו רוחו' משרתיו אש להט דממנן על ריחא ותננא דקרבנין ואינון מארי דחוטם' וכמה מארי דקלין ודמורין דפימה סלקין עמה דאתמ' בהון (קהלת י') כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר וכמה מארין דצואר' סלקין עמ"ה דתמן קנה ושט דממנן על קרבנין וצ לותין דאתמר בהון (מדבר בח) את קרבני לחמי לאשי ואלין אתקריאו אשים כמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו מארי דידין דאתמר בהון (יחזקאל א') וידי אדם מתחת כנפיהם וכמא מארי דגופ' סלקין עמה דאתמר בהון (דניאל י') וגויתו כתרשיש וכמה מארי דברי' סלקין עמה דאתמר בהון כמראה הקשת ואינון מארי דאותות וכמה מארי דרגלין סלקין עמה דאתמר

דאתמר בחזקאל א ורגליהם רגל ישרה (יד) וכר איהו בחיבלה
כלהו נביאי׳ סלקין תמן וזפקין לתרעא ואמרין ארני שפתי תפתח (טו)
חלת קדמיאן דצלות׳ איגון מסרין שאלתין על נפשא לאעל׳ בחון קדם
עלת העלו׳ דחמן חיי נפשא אמצעיות כמנן על שאלתין למשאל בעותהון
על צרכי גופא (טז) תלת בתראין מקבלין תיובת׳ דכל שאלתן מן מלכא
(יז) ולעילא מבלחו יד כותבת ולתתא מכלהו יד חותמת ה״ד (איוב לז)
ביד כל אדם יחתים יד כותבת אורייתא דכתב דאיהו ליסינא יד חותמת
אוריית׳ דבע״פ דאיהי לשמאלא אוריית׳ דכתב׳ דאיהי ליסינא עליה אתמר
ובני ישראל יוצאים ביד רמה ודא עמוד׳ דאמצעיתא דאיהי אוריית׳
דאתייהב כימינ׳ דתמן חכמה אוריית׳ דבע״פ שבינת׳ תתא׳ פה אתקריא׳
מפטרא דצדיק דהבי סליק פ״ה לחושבן מיל ד״ דאיהי כל פה ובגין דא ויד
כל אדם יחתום ואיהי לשמאל׳ דתמן איהי אימא עלאה דאתמר בה חתמנו
לחיי׳ וצד״ק על שמה אתקרי ספר חיי׳ כמה דאמרי׳ ובספר חיים וגו׳ הא
אתפתחת היכלא הא קא אתיין נביאי׳ מארי דרגלין דקא דפקין לרתרעא
ואמרין

עולמות כי״ע עולין ג״כ למעלה בתלילו׳ כי בתמת הזוהר הוא מדבר בזיווג של קול
דז״ת ורגלים יורדין לבריאה ומן קריך לעולם הבריאה ג״כ למלוך כלי לעלות הכס״ה שלה ומטעם זה כל העולמו׳ לריכין
לעלות כי קומת המלכות מתפשט בכל העולמות כי״ע וכשעולין מזי הם מעלים את הנה״י בכוונ׳ ומשיבה רגלי אל עדותיך
שהוא ז״ת תורה שבכתב כלי להיות הכה״י בסוד בנין בתלילות עם גופא שלה וזה למעבד גופא לסיהרא ויהוע ג״כ
שהנהלרין הם בחיבל זכות בעולם הבריאה ואם מעיינין ר״ל את׳ נבורות שבע״פ שלה ומיקר בנין המלכות נעשין
מגבורות לכן המנהלרין קיימין למעבד גופא לסיהרא ע״פ ועל״פ זה יובן מה שכתב ת״ז נהרין קדמאה ר״ל כי הם מאירין
לה למעבד גופא שלה וזוק : ועוד מפקיר לומר ע״פ מה שכתב בזוהר מלה קף ז״ל וכל לימין רחיכין וכל לימין
דמלין דקדמרן כל סלקא ס׳ בתראה לאתקברא בחות׳ ו׳ לימין רחיכין לילה פריצין על נוקבה וכו׳ רזא דא כל נוקבא
נא לאתקשרא בלכורא תניה לה מל קליפה תקיפא דסחיס נהורא וכל אתקברא בחיים לה כל כני רחיכין עלמין
ומחשין וכו׳ ע״ש וכאב בס׳ ע״ש ג״כ על זה לבריס אלו נרמזים בסס״ב סוף שער הקדיני׳ כי קולם מעלין כל העולמו׳
למעלה כדי שיוכלו כל העולמות שבתלילות למשוך זיווג העליון ממלה בעת הזיווג אין שם זיווג רק לת״ת ומלכות אך
כל העולמות נשפעים קלות כנפים להשתוף הזיווג וכו׳ ע״ש שכתב בשביל זה ג״כ בסנהדרין קיימין כחלי גרון עגולה
למעבד גופא לסיהרא לאתקשרא ממרוניתא לנבי בעלה ר״ל הם כמו גוף לסיהרא כדי להשתוף היזוג ודא נמי כתן
דהיין קדמאה ר״ל להשתוף היזוג ולפי זה ג״כ מה שכתב ת״ז לקמן כל בחי׳ מלחים שעולין למעלה עם המלכות הם
ג״כ על דרך זה כי הם עולין להתכסות כל בחי׳ קומתה של מלכות כי יזוע שמלבושין דהכינתא נרע הקב״ה כרעיין
ומלחים ותיון במו שכתב בחי׳ כ״ב ע״ש כל בחי׳ מלחים שנבראים מכל בחי׳ של מלבושים למלכות הם עולין
למעלה להתכסות כל מחד כפי בח׳ שהיא לו במלכות כן הוא מתכסה בחי׳ שלו במלכות וע״י כן הם מתכסים כל קומת
מלכות להשתוף היזוג לכן תשיב הת״ז ומפרש מבחי׳ קומת רגלים ועד בחי׳ רגלים ולהיות שכל הקדמות שכתבתי לעיל
הם ממימות מבחי״ו ז״ל ומהוסר מפשט פיוסן הת״ז לכל מה שכתבתי ולוק ומבין : (יח) וכל מיני דהיכלהא וכו׳ ר״ל
הוא היכל ק״ק דבריאה שהם מלכות דאלילות קידע ויזוע מהש״ב כי בהתחלת חפלת י״ח דהיינו בפסוק מלני שפתי וכו׳
מן דרמל דהיכל ק״ק דבריאה׳ דהיינו בחי׳ הבלי׳ שלה שירלו בבי״ע ועיין בסס״ב פירש כוונת הפסוק של מלני שפתי חפתח
וכו׳ (יט) חלת קדמאין דלילתא וכו׳ ר״ל כי יזוע מהש״ב כי נב׳ ברכות דתפלה של חפלת י״ח מה מעלין את המלכות
שהיתה אחב״ה מה ז״ת לבת עמו פנים בפנים והיינו ברכה דתהלה מגן אברהם היא בסוד ימין עמו וברכה ב׳ אחה
גבור היא ג״כ בסוד שמאל עמו וברכה ג׳ אחה קדוש היא בסוד חיבה בגוף ז״ת וסם מבוחר כי הגלות המלכות הוא
ע״י חטא שנפגמים הם״י דהיינו למלכים לעשות להם מוחין ומחלה היא בגלות ע״י חטא בחתר ז״ת וחת״כ היא בחה
לפניו ז״ת ואז הם שהיה מחללים בחתר בסוד פרסף נעשה נפגם זו״נ בסוד נקודה תחת היכול וחע״פ סגם שהיה
נפגם ז״ת היא בגלות ע״י חטא בחיבה מלך עוזר ומושיע ומבן כמו שמבואר שם מ״מ כשמחלקין הנה״י דחטא
ממלכים ונכנסים ז״ת בחיבה בדרך אחה ת״ת היא ונעשית בסוד נקודה לכ״ם שם ואע״פ שאמו זקפין אחה ת״כ
בסס בחיב כמ״ש שם מ״מ הזקיפה חיה פעולה אלא כדי שלא תחזר היא לאחוריו כמ״ש שם בעשה ואלו עושין הזקיפה
להשתוף לה בכיכול שיהיה לה אחומה כאלנפנים ז״ת אח״כ ע״י מותין ז״ת אמא ועיקר הזקיפ׳ אמו עושין בחחיחת

לאעלא קסבר מיד מני למפתח לון ולמהב שאלתוי ואילין אינו מארין דאותות
פסטר׳ דאלין האתמר כהון (שם) נהיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים
ואילין אינון דסגדין בח״י עלמין (פל) בח״י (ס״א על) ברבין לנבי שבינת׳
אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתח׳ דאינון כרעין וסגדין למלכא
בצלותין כמה דאמרו כל הפורע בורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם כורע
לנבי אד׳ בצדיק דארתמר ביה (מלכים ב) והמלך שלמה ברוך וזוקף לנבי
יהו״ה לחכר׳ לון תרוייהו כנוונא דא יאקדונק״י ועל בלהו אוליפת שבינתא
זבו ואינון בר סלקין לעילא ונש מתהון כמה חיוון מקבלין לון על גדפייהו
וסלקין לון עד תרעא דהיפל׳ דמלכא ומיד דאלין דפקין לפתחא אולפין זבו
קדם מלכא בניינייהו ומני מלכא למפתח לון ואילין אינון דמטללין קדם מלכא
בחש אי ושאלין מניה בעותהון בחש אי יחידא . קדם מלכ׳ ומלכא יהיב לון
שאלתין דלהון מיד הא מטרנית׳ אחידת בגון ואוליפת זכו בניינייהו קדם
דיפקון מן היכל׳ ואמרת רמן עלמין אלין אינון דהוו מבפנין לי בעטף׳
ומצוה דציצי בחמש קשרין ותלת עשר חוליין לכל פסטר ובתלתין ותרין
ענפי מצוה מיד מני קכ״ה למלאכין דמרכבת׳ לנשל׳ לון בגדפייהו ולפרח׳
בחון מאתר לאתר ולבסאה עלייהון מכל מזיקין ומלאכי חבלה הא אלין נפקין
והא אחרינין דפקין לתרעא מיד אעלין נטורי תרעין ואמרין רבון עלמא הא
מארי ידין דקשרין תפלה של יד על דרועייהו שמאל׳ בצלות׳ ותפלין על
רישא קא עאיקידהבין דורון׳ לך בימינ׳ דאיהי צדקה צ׳ השעי׳ אמנין ד׳
ארבע קדושות ק׳ מאה ברבאן ה׳ חמשה חומשי אוריית מיד מני למפתח
לון בההוא זמנא וידי אדם נפקין דאינון גדולה גבורה ומקבלין דורון׳ דלהון
החי״ד וידי אדם מתחת כנפיהם מאי אדם ההוא דאתמר ביה בתפארת אדם
ומקבלין מנייהו דורון׳ ויהבין ליה למלכא ואם דורון׳ לאו איהו כדקא יאות
לבל׳ אתבסר ודחיין שאלתוי לבר דאית דלא פתחון לון הרעין ואתמר בהון
(דברים כ״ד) בהון תעמר ומסלל מלכא בהון מלכר ויהיב לון שאלתוי
מלבר ואזיין לון : דלאו כלהו עאלין לגי מלכא : אלא אלין מארי דביתא
דאתמר בהון (דניאל א) ילדים אשר אין בהם כל מום בצלותהון ולא
כנשמתהון וטובי מראה ככל עובריהון ומשכילים בכל חכמה ושפירין למחזי
דעלייהו אתמר (שיר ב) הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך
ערב ומראך נאוה (דניאל א) ויודעי דעת ומביני מדע דידעין בחכמה
ותבונה ודעת דאין דורשין במעשה בראשית אלא אם הוא חכם בחכמה
ומבין בבינה ויודע בדעת ואשר בה בהם דא שבינתא עלאה דאיהי כח אתוון
דעובדי דראשית לעמוד בכללהו בטהירה דצלות׳ אלין יעלין להיכלא דמלכא
דאינון צדיקים גמורים בינונים יהיב לון שאלתין דלהון מלבר ולא גאלין
לגאו רשיעי׳ אדחיין מתמן ולא יהיב לון שאלתין אלא עלייהו אתמר
(ישעיה א) מי בקש זאת מידכם רמס הצרו אלין איתן רשיעי׳ דהוו מבזין
למיכא בצלותהון (כ״א דבנחן למשטע צלות׳ ופפקין לה על שיחה בפטלה)
אלין נפקין הא אחרנין שאלין אינון בארי דצואר דהוו כברבין לקב״ה על
מאכלין ומשתיין דקרבנין דאתרין בכל יומא צו את בני ישראל ואמרת אליהם
את קרבני להמי לאשי ריח ניחוחי דהוו מקרבין לקב״ה וש בתי׳ בבם קרבנין
דצלותין . ואינון דמהנין בעגל שבת . קב״ה יהיב לון שאלתין דלהון :
ולאחרנין דהוו אכלין בלא צלותא אדחיין מתמן וידבין לון בידא דנטרי
מלאכי

שמזכר נפסוק עין לעיל בהחלת
הקדמת ח״ן מ״ם להסדיפ וגבורות
ליסוד לחימת הס נסוד טו״ג כי
טעמי׳ הס סוד רחמים ונקודת הס
סוד לין ומנין הס נז״ת כמודע ובחי׳
מלו שהס סוד פל״ת קבועים ליסוד
לחימת והוא סוד רקיע הממים שבו
קבועים סוד חמס ולבנה ככבים
ומזלות עיין בע״ח שער רחל ולמה
פ״ג ותבין זה : למיהו כללות מכל
מחוון וכו׳ ר״ל כי ילוע כי עיקר
סוד מחוון הוא במלכות וע״י שמתיר
יסוד שבו כלולים הנקודת למלכות
שהיא סוד מחוון מן מחוברים יפל
מחוון עם נקודים ועיין בחי׳ ה׳
מ״ם בסופו ודוק : להוסיף מכאיין לי
בעטופת לעילית עיין לעיל בחי׳ ו׳
מ״ם מפס הס״ך ותבין זה : (כא)
מן תמנית מחוון וכו׳ ר״ל בהתקרת
סוד מן ת׳ מוחין׳ דאו״פ להיות הס
סוד מיתין דמו״ח לסמיך לנ״ת מן
ו״ה הוא ובית דינו סוד ז״ת ומלכות
יענה מיל ר״ל מן יהיה יקוד זו״ן
והבן : סוד חסמל עיין לעיל בחי׳
ו׳ מ״ם הס ותבין : בלולות מיושב וכו׳
עיין ג״כ בחי׳ הכ״ל מ״ם הס ותבין :
(כב) לנחתת קב״ה וכו׳ ר״ל כי
ילוע סוד ק״ם הוא כלי להמשיך
מוחין דמימת נז״ת והס הויה כי
הס״ל הס סוד ל׳ מוחין הויה כמוך׳
והבן : ליה ממרין שמע ישראל וכו׳
עיין בהקדמת ח״ן דף ב׳ ע״ב שכתב
שם דע״י שלימת לת מתיקדין בחית
יומי דתול מבל ביומא דשבתא וכו׳
ולת מתיקדין ע״י שלימ וכו׳ ע״ש
מ״ם ו״ם בגין דיומין לתול מרעת
דסיכלא וכו׳ כי נתול מן הסכינה היא
בסוד מצלות דהיינו הסיא יורדת
בבי״ע לנהר כרורי׳ מפס וזהו יהיה
סגור פסח ימי במעשה כי בששת ימי
תול במחלבת הסכינה במט״ע והוא
נקרא מט״ע ביום כמ״ם בחי׳ כ״ף
ע״ם והנהגת עולם ויחוד הוא ע״י
כי הוא נקרא עבד שעובד עבודה
על ימי המעשה דקבל כף מו׳ קמוץ
ז״ת לתלולות למקנני בו כי בכמה

מסדרין סיליומם וכס נעמים מ"נ
להתיקד מנל בשבת שמין נו בירור
ביחול סיפ ע"י תורות העלאים
ממקום עליון ולא ממקום סבירור
כי בשבת אז עולין כל העולמות
למעלה ים לכס מוחין מעולי' יותר
מימי החול ולמעלה מיקר המוחין
תב"ל בכס סול ל' מוחיות סו"ס
מין מכו לריכין לאחתא להון בק"ס
ע"י מעבי ימיו בשבת ולוק ובכן
סימב א"ס (כג) לריך וכו' ר"ל
סיכי' מניעין המוחין למלכות שהיא
סיל תפלה וסול בס אלני לכנמחלב
אלו ממשיכין המוחין לז"ת בק"ס
סול שמע ישראל כי שמע סוא לשון
מסיפס כמו ויסמע שמול ומח"כ
בתפל' שהיא סיל מלכות אלו ממשיכין
המוחין למלכות שהיא בס אלני ולכן
בשביל זה מתחילין התפלה בכס אלני
שפתי תפתח כי עיקר התפלה סוא
בה בשביל המלכות וזהו ובניחה וכו'
ולוק: סול ג' התלה של שבת שבתב
ת"ו בס"ס כנגד בינה ז"ת מלכות
ותפלת מנחה בחס נחת נגד סוא כנגד
ז"ת ומע"פ ז"ת סוא בחי' רו"ח וסיא קולס לס"ל בסמס בינה
ומ"ב סיא לריך להיות בחס נחת
בשחרית ומח"ב תפלת ישמח משה
במתנת חלקו כי והוי בחי' רוח סול
בה קולס לבחי' בסמס מ"מ מחמת
שתפלת בחס נחת וכו' סוא מרמז
על סיל ז"ת בסוא סיל נחת ר"ל
שהוא בחי' בשיעם במלכות ובינה
והוא מיחלם כמו שבתב ת"ו לתחיל
בתרוייהו לכן לריך להזכיר תפלת
בחס נחת וכו' נחת במזכירין ב'
תפלת בס"ס כנגד מלכות ובינה שבא
בשמח ולוי שבתי' רו"ח סוא בה
קולס לבחי' בשמס תלת בג' תפלת
של שבת בס כנגד בחי' נפש רוח
בשמס מחמת שבא בשבת חוספת
רוח של נפש רוח בשמס למלס כנודע
עיין לעיל בחי' ו' מ"ם בס מס"ב
ולכן בת"ו מלייך ובתב בנפש יתירם
בערב שבת לבל ברוח ובשמס בתב
בחס ולא מזכיר שחרית ומנחה תלת
ולוי עיקר כוונת הת"ו בג' תפלת
של

אדרבי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא מארי דעמיד דצלות דאתמר
בהון ואשר בח בהם לעמוד בהיבל המלך דאתמר ביה אדני
שפתי תפתח אר' סליק לחושבן היב"ל זכאר' פומ' דאיהי היכל יקו"ק
דשריא ביה צלותא דאיהי אדני דאמרין לה אדני שפתי תפתח: וזכאן
שפוין דאינון תרעין דהיכל' כגוונ' דאלין דאתמר כהון פתחו לי שערי צדק
דכר פומיה פתח בצלותא בשבינתא: וה' יענה מיד הה"ד אז (ישעיה ל"ח)
תקרא וה' יענה: (כא) א"ז תמניא אתיון יקו"ק אקי"ק וה' יענה הוא ובית
דינו ודא יקו"ק אד' יאקדונק"י לקבל תמניא אתוון אלין אינון (אתיון)
(פ"א חיוון) דחשמל דאינון חיוון דאשא פעם חשות ופעם ממללות בצלות
מיושב ממללות: בצלות' דמעומד חשות (ג"א כאן ש"ץ וכד בר נש מצל'
דלקמן) ות"ח אם ב"נ סליק במחשבתי' בצלות' דילי' לשבינתא או בכל
פקודא ופקודא דעביד מיד דדפיק לפתחא דהיכל' דמלכא נביא או חוזה או
חכם או צדיק מיד דקרא לתרעא אם שבינתא סליקת המן יקו"ק יענה מיד
ולא אם אין לעבר וממנא דאפתח אלא איהי מטש אפתח ליה מהביבו ורהימו
דאית ליה לגבה בחתן לגבי כלה ואם שבינת' לא סליקת בההוא צלותא או
פקודא לא השיב ליה קב"ה למפתח ליה היכליה ואפי' ע"י שלוחא ולאו
איהו כדאי למיעאל להיבלא מלכא: ועליה אתמר בחוץ תיעמד ומלבר
יהבין ליה בעותיה ע"י שליחא או ממנא ואי לא סליק צלותי' פרקא יאות
דחיין ליה לבר וסגרין תרעין באנפוי ועליה אתמר (משלי א') אז יקראנני
ולא אענ' ישחרנני ולא ימצאנני וה"כי כד קראן ישראל כל חד וחד לקב"ה
בק"ש או בצלות' או בכל פקוד' אם שבינת' לאו איהי תמן לא נחית תמן
ה"ד (שמות כ') בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך
תרגם אונקלוס בכל אתר דאשרי שבינתי תמן וגו' דכר בר נש סליק שבינת'
בפקודין דליה לגבי קב"ה: קב"ה נחית עליה בגוונא דא אמר הנביא
ע"ה (ירמיה ט') אל יתהלל וגו' כי אם בזאת והא אוקמוה והכי כד ב"נ
סליק שבינת' בצלות' דיליה לגבי קב"ה: קב"ה נחית לקבל צלותיה ושבינתי'
אקדימת: (ג"א והכי: כד בר נש נחית לקב"ה בצלותיה לגבי שכינתא מיד
שכינת' אקדימת לאפתחא ליה: ה"ד ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה
רבקה יוצאת ודא איהו רזא דאוקמוה מארי מתניתין אם שגור' תפלתי בפי
יודע אני שהוא מקובל ואם לאו יודע אני שהוא מטורף: וטורפין לו צלותי'
באנפוי ובגין דא ויהי הוא טרם כלה לדבר ולמלל בצל תי' בשם יקו"ק מיד
שכינת' נפקת לגביה (ס"א לקבליה) ובגיניה נחתת שבינת' לרגלוי ה"ד
(תלים פה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו וכד שבינת' איהי עומדת
על ישראל וישראל איגין רגלין דקמת עלייהו בגלותא קב"ה משבח לה והוא
(שיר ז') מה יפו פעמיך בנעלים וגו' ועוד מה יפו פעמיך כד ישראל היו
מקיימין שלש פעמים בשנה ועוד מה יפו פעמיך בנעלי' בזמנא דעמרו ישראל
על טוריא דסיני דעליהו אתמר (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא: ועוד
מה יפו פעמיך בנעלים כד קיימין בק"ה ביומא דדינא בצלות' קב"ה בגיניהו
עומד מבבא דין ויושב על כסא רחמים בזמנ' דאינון קיימין בשבינת' בגלות

(ג"א בצלותא)

וסבלין עלייהו כמה דינין וכמה יסורין דאמרין (תלים מד) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה ובד ב"נ מצלי צריך בקדמיתא לנחתא קב"ה דאיהו יקו"ק בק"ש : (כב) וליה אמרין שמע ישראל בכל שבתות ויומין טבין בנין דיומין דהולא תרעא דהיכלא פנימאה איהי כתימא ההיד (יהזקאל מו) כה אמר ה' אלהי' שער החצר הפנימי' הפנה קדי' יהיה סגור ששת ימי המעשה ואמאי בנין דמטטרון שליט עלייהו וביום השבת דייתי בעלה יפתח בגין דא כד נחית ב"נ יקו"ק בק"ש צריך לנחתא ליה באדנ' דאיהו בפומי' ובגין דא אדנ' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתיך דתלת צלותין אינון בשבת ורביעאה צלות' דמוסף צלותא דערבית אתה קדשת ודא שכינתא תתאה דאיהי מסטר' דשמאל' דתמן ליואי דאתמר בהון וקדשת את הלוים צלות' דשחרית ישמח משה במתנת חלקו ודא נשמת כל חי דאיהי אימ' עלא' עלה אתמר (תלי' סה) אם דשבבון כיני שפתי' אל תקר' אם אלא אם דעלה אתמר וישבב במקוההוא באתר דיש ב"ב אתוון דאוריית' שכיבת תמן זכאה איהי פימא דאוריית' דההיא שעת' שכיבת תמן אתה אחד ושמך אחד דא יקוק עמוד' דאמצעית' דאחיד בתרווייהו ואינון נשמה יתירה ורוח יתיר' ונפש יתירה נפש יתיר' בערב שבת אתה קדשת נשמה יתיר' נשמת כל חי דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקי רוח יתיר' אתה אחד ושמך אחר זכאה איהו מאן דאפתח פימוי בחלת צלותין לקבל' לון בשפת : (כד) תפלת מוסף דא צדיק דכליל כלהו צלותין וביה אמרין בצלות' דמוסף פתר יתנו לך ה' אלהינו וכתר איהו פתר עליון ה' אלהינו אבא ואימא קק"ק תלת אבהן' צבאות נתיב מילה ותרין ירכי קשוט מלא כל הארץ כבודו דא שכינת' זכאין שפוון דאינון דרעין דהיכלא לקבל' נהון יצלותין אלין • ובגין דא אדני שפתי תפתח פתחו לי שערי צדק דהד נר נש אפתח פימוי בצלותא בשכינתיה מיד (ישעיה נח) אז תקרא וה' יענה הוא ובית דינו א"ז תמניא אתוון דאינון יהו"ה אקי"ק אבא ואמא וה' יענה מיד הוא ובית דינו יקו"ק אד' כד אינוי באבא ובאימא לימינא ושמאלא כל חד אידו שם בפני עצמו • ובד אינון בכתר עליון אינון ביחודא חדא בגוונ' דא יאקקוי ק"ק בחסד וגבורה אינון יקו"ק אקי"ק ענפין מתפרדין לימינ' ושמאל' בעמוד' דאמצעית' אינון דתרווייהו ביחוד' חדא : והבי אינון ענפין מתפרדין בנצח והוד יקו"ק לימינ' אקי"ק לשמאל' בצדיק מתיחדים חא הכא רזא דאילנ' דאתפשטן ענפוי מעיל' ומתייחדין בשרשוי לתת' ודא עץ החיים פעץ הרעת טוב דלית ביה רע פתח' לעיל' בגונ' דא : אד' שבינת' תתאה יקו"ק עמודא דאמצעית' ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינ' ושמאל' • והבי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינ' ולשמאל' בצדיק אינון ביחו' חדא יאקדונקי ודא רזא דחשמל חיון דאשא ממללן כל חפורע פורע בבריך דאיהו יאקדונק"י ובל הזוקף זוקף בשם בתרין שמהן ודא יקו"ק אקי"ק : (כה) ובהון הוה משבח שבינת' בשיר דשירים מתתא לעיל' ההיד מה יפי פעמיך בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אומן • שרך אגן הסהר שני שדיך צוארך ראשך הא הכא מתת' לעיל' וחיא משבחת לקב"ה מעיל' לתתא ראשו כתם פז עיניו לחיו שפתותיו ידיו שוקיו • זכאה איהו מאן דפליק צלות' בכל אתר ואתר בתקונא דא (נ"א חוזר לעיל הח"ח אם בר נש פליק •) ת"ח יקו"ק אד' איהו קב"ה ושכינתיה בתרין שוקין יקו"ק לימינ' אד' לשמאל' ואינון

על שבת סס כנגד נר"ן ועלמ נחית כמן לפרוסי הסדר נמי נר"ן וזוק ובזן ביומב מ"ם עוד מפסר לומר שבת"ז כתב כמן הנ' תפלת על שבת כנגד נר"ן ותפלת מתם מחל וכו' תסיב כנגד רוח על דרך שכתב בזוהר פ' יתרו קף פ"ח נג' הטעות על שבת מתסיב סתם סטומס על ליל שבת הוא כנגד מלכות וסטומס מחרית הוא כנגד עתיקא קדישא סהוא סוד בינה כי בינה נקר' ג"כ בשם עתיק' כנודע וסטומס על מנחה הוא כנגד ז"ת ע"ס ועיין ג"כ שם בזמ"ר מ"ם פירושו על הזוה' שכתב שם מהתר"י ז"ל כי סטומת מחרית סהוא כנגד עתיקא הוא סוד כי מו"ח יונקים וניזונים מפה לת"ת ובמנחה גם ז"ת עולה בדיקנ"ת לת"ת ויונק מפה לת"ת ע"ם ותבין ת"ל נמלת לפי זה ולתי סטומס מחרית סהוא כנגד עתיקא הוא סוד בינה והיא נקבת בשם עתיקא לתל"ת מתי נפקת מיניס בין סטומת מחרית לבין סטומת מנחה סה נס במנחה ז"ת יונק וניזן מפה לת"ת ת"ל מפני מה קרת הזוהר סטומת מחרית בשם עתיקא וסטומת מנחה בשם ז"ת תלת ולתי סעתיקא קתי ג"כ על בינה לכן מטעם זה כתב סח"י כתן סתפלת מנחה תחל וכו' הוא כנגד ז"ת כמו סטומת המנחה הוא כנגד ז"א ותפלת מחרית כנגד בינה כמו סטומת מחרית ודוק ותבין : ולבר זה מ"ם סתלתי ג"כ לפני כרך המאור הגדול המפורסם החסיל מים תלקי הקרת בשמו נתם לו תליהו המוסס בק"ק ווילנא והסיב לי בפה קדוש שלו כמ"ש (כו) תפלת מוסף לת לליק ומי כי יתוע סהיסוד הוא בת בסוד תוסף כנודע מסה"כ מסוד תיבת וקוסף הכל שבי"ת שממזל הי"ג ונקה נעשה הכל וגם ידוע כי במוסף המלכות נגדלת בתורך כל ז"ת ותו סוד הזיווג מיסוד ז"ת עיין בשה"כ זה ותבין"כ מה שכתב ת"ז ובזה תמרין בגלותת למוסף כתר וכו' ר"ל כי

דמפלת מיסף מז עולין זין בכתר
למ"ת וע"כ מז זין שכיסס סס שוין
בקומת' ובזווג הוא מיסוד ז"ת ע"ס
ותבין כל הליבורים שכתב ת"ו כמן
כל הכורע כורע בברוך וכו' וכל
הזוקף זוקף בשם בתרין שמהן וכו'
עיינסס"כ בכתב עשה למה מתמל'
כתב פת"ו שהזקיפה הוא בב' שמהן
ומ"ב לקמן כתב שהזקיפה הוא
בשם הויה ושם כתב שהשיבים סס
ממת ושורש סלבר כי ולמי ע"י מוחין
דימין שהיא סוד שם מיה ועי"
ז"ת שהוא סוד הויה לריך לזקף מת
השכיבה וכן כתב שם משה על מה
שכתב בתיקונים מלשון שהכריעה
היא בשם מיה והזקיפה היא בשם
הויה ע"ס וכמן כתב סת"ו שהכריע'
היא בב' שמות מיה מלני והזקיפה
היא ג"כ בב' שמות מיה הויה ע"ס
סיעב וזוק ותבין כי זה לא יכולתי
להעלות על הכתב

לפרש כל הכוונות בלרך קלרים ע"כ
קלרתי בכתב ילי וסמכתי על עיון
בסס"כ להשין זה (כח) ובשון וכו'
ר"ל כי יזוע מלכות היא בסוד לין
ואור מחזיר מתחת לעילא הוא ג"כ
בסוד לין ע"כ מטעם זה מקיד
למלכות ג"כ מתחת לעילא אבל
ז"א הוא סיל תפא' ואור סיער הוא
ג"כ בסוד המפל ע"כ מתב ז"א
מעילא לתתא וזוק: קב"ס ושכיתים

אב

בתרין שוקין וכו' ר"ל כי יזוע מיסו בנלח ומיסי היא בסוד עיין לעיל בתי' י"ג מ"ם ותבין (כו) תבורת לתרבע עיקבים
תתי' ת"ו לפום זמלקוי סנלפם מסרח"ו פירושו על זה וזוק ותבין ועיין בסס"כ שער תפילין ותבין (כז) עזוד על
וכו' ר"ל יהיה עמידה לילך על המלאכים שנאמר וכף רגליהם וכו' עגוליה כנקודים למימון וכו' ר"ל כי יזוע סוד נקודים
הוא בניהם ומתוון סם סודו"ן ועי' מיתין לעיל בתי' זו"ן סם נסנים להיות בסוד גלגל ומלאכים שהם בעילם שהכריעה סם
מסטרא לנקודים כי יזוע בריעה היא סוד ביעה ומלאכים שהם מיליהם ועשיה סם מסטרא למתוון כי יל"ת ועשיה סם
סוד זון ויזוע כי כס"י למלכות סם יורדין לבי"ע עיין לעיל בתי' וז מ"ם לכן בי"ע שהם מלבושים בתי' רגליה לשכינתא
סם ג"כ בסוד רגליה ע"כ המלאכים שהם מבי"ע רגליהם סם עגולות כנקודות מו מריבועות בתתון כל מ' כפי העולם
שהם מהם ויזוע כי כס"י למלכות סם עולין למלכות עם בי"ע כאן שכתבתי לעיל בתי' זה וזה היא בחינת תפלה לכן ציין
למימר לאותו מלם שהוא בפעולם הזה בתפלתו עמוד על רגליך ומלכר אחר זוק ותבין ע"ש זה שכתבתי תבין סוד בוונת
הלבוים על הת"ו מה שכתב כאן (כח) ועוד וכו' ר"ל כי יזוע ע"י הקדושה עולין למעלה סס"י מ' שבת לסס המלא
מלמעלה וזה הוא ע"י קדושה לעמידה וע"י

ד

קדושה ליסיבה כי ע"י קדושה לעמידה מז ים עליה לסס"י וע"י קדושה ליסיבה בת לסס סוד המלא מלמעלה והס"י סס סוד
עשיה כזוזע וסוד מופיע סס בעשיה לכן ע"י הקדושה שבת לסס שפע סמלא סס מחנגיה והולכים כמו מיי שים לסס
מעלה יתירה"י קדושה וזה בלכתם ילכו ר"ל בהסגתם על' קדושת שבת לסס מהנגיה והולכים לנה"י כן ג"כ ע"י זה
מופיע ילכו למעלה יתירה וזוק ותבין אם שלחך על מלי המלכות וכו' ר"ל כי יזוע ע"י ממעלית הברכות י"ת מז מלכות
בעשיה פרנוף שלם מי' ספירות ותעש"כ מין קומתם מתחלת תלת מחזה ז"ת ולמעלה וזה סוד מלי קומת המלכות כי

המאירה ואספקלריאת שאינה מאירה בצדיק תרווייהו חד
יאקרונק"י והבי בתרין דרועין יקו"ק לימינא אד' לשמא' בעמידא דאמצעית'
יאקרונק"י תרווייהו ביחודא חדא בסוד אמן. ובגין דא נחזל העונה אמן יותר
מן המברך הא איהו מתתא לעילא מלעילא לתתא יקו"ק אקי"ק ר"תרוו יהו
חד בכתר עליון בגוונא דא יאקקויק"ק:

בחכמה ובינה יקו"ק אקי"ק בתרין דרועין יקו"ק אקי"ק בעמידא דאמצעיתא
תרווייהו בחדא בנצח והוד יקוק אקי"ק דא לימינא ודא לשמאלא. בצדיק
תרווייהו ביחודא בחדא וכן במלכות תרווייהו ביחודא בגוונא דא יקו"ק אד'
ובה מתחברין יקו"ק אקי"ק ובגין דא איהי קריית ארבע (בו) חבור' דארבע
שמהן דאינון בארבע פרשיין דתפלין דיד ובארבע בתי דתפלין דרישׁ': ובו'
נביא הוה סליק לעיל' ודפיק לתרע' אי הוה סליק בשבינת' הוה פתח ליה
מיד והוה אמר ליה (יחזקאל א) בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך דאת
הוא דהויית סביל לשבינתא בצלותא בעמידה (בז) עמוד על רגליך דאתמר
בהון (שם) ובף רגליהם בבף רגל עגל עגולים בנקודים דאינון מנהיגים
לאתוון ומסטר' דאתוון אינון מרובעין ה"ד (שם) על ארבעת רביעיהם
בלבתם ילכו (פח) ועוד על ארבעת רבעיהם אינון ארבע קדושות דאומר בר
נש בבל יומא ועוד עמוד על רגלך בקדמאין ומה שאלתך עד חצי המלכות
באמצעיות ותעש בבתראין דתמן איהי ב"נ בעבד המקבל פרס מרס והולך לו
דאין אינון ישראל דאינון רגלין דשבינת' דקמת עלייהו בצלות' בעמידה
דאיהי וראי עלייהו תפלה מצוער וקמת עלייהו בגלותא ובמאי קמת עלייהו
בניקדנהתי לגבה יקו"ק דעליה

א

אתמר כל הזוקף זוקף בשם הביה צריך ב"נ לזקפא לשבינת' ואלין דלא זקפו
לה בשם יקו"ק בצלותהון או בפקודין דאוריית' איהי צווחת עלייהו (אבה א)
נתתי ה' בידי לא אוכל קום (כט) דסמיכו דילה איהו בתרין דרועין דאינון
חסד וגבורה ועמידה דילה בתרין שוקין דאינון נצח והוד וזקיפו דילה בנופא
דאיהי עמוד' דאמצעיתא יקו"ק שכיה ובגין דא כל דיזוקף זוקף בשם ויחוד'
דילה בצדיק ובגין דא באלין דלא יכלת למיקם בהון בצלות' ולית לה סמיכו
ולא זקיפו כהונגלות' אתעציבת בהוזורזא דמלה (משלי ו) בן חבם ישמח

אב

אב ובן בסיל תוגת אמו וכנ"ד ויתעצב אל לבו ויאמאי אל לבו אם רא בקסיל
איהו תוגת אמו) ואמאי כולי האי לאמו ולא לאביהי אלא רא רזא עלאה
פקודין דעשה אינון מימינא דתמן חבמה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין
הרוצה להחפים ידרים ופקודין דלא תעשה אינון משמאל דתמן אימ עלאה
דבהון (דניאל ט') אד' ש'מעה אד'ס לחה אד' ה'קשיבה ועשה אל תאחר
ביובב הכפורים וכד לא חזרין בתיובתא אינון דעברין על לא תעשה דאינו
משמאל' אתמר עלייהו ובן בסיל תוגת אמו בגין דהמן אימא לשמאל'
ולבא איהו לשמאל' (ורזא דמלה) וכנ"ד ויתעצב אל לבו ותרין הויות אינון
לימינ' ולשמאל בגוונ' דא יקקו יוקק י' לימינ' וביה (משלי ג') ה' בחכמה
יסד ארץ אב עם ברתא ה' עלאה עם ברא דאיהו ו' הפילין על רישיה ההיא
(ישעי' סב) וזרע עזו אלו תפלין דרישא דכתיב אתר דאת' ה על ו' איהי
אימא ודא רזא דקרבן עולה ויורד דסל' ה' לגבי י' ונחית ה' לגבי ו' ואם לאו
חאי הויה יקקו דאתרמיז בהאי קרא (ירמיה ס') כי אם בזאת יתהלל
המתהלל השכ"ל וידוע אותי לא הוגידעין כני נשא קרבן עולה ויורד
(דאיהי ה' עם י' ה' עם ו' ומאן עולה ויורד מאן הוה ידע מאי ניהו ה' דאיהי
ברתא דאיהי לי' לסלק' לה לגבי אבא וה' דאיהי אמא לנהא לה לגבי ברא)
(נ"א וכד חזא ב"נ דאם ה' איהי עם י' וה' עם ו' מאי עולה ויורד מאן הוה ידע
מאי ניהי ה' דאיהי אימ' דאית לה לסלק' לה לגבי אבא או ה' דאיהי ברתא
לנחת' לה לגבי ברא) אלא בגין האי הויה דאיהי יקק"ו דה' דאיהי על ו' איהי
אימא עלאה ובה אשתמע ה'תהא'דאיהי תחות י'דאיהי ברת'ודא רזא דקרבנ'
דצריך לסלק' ה' לגבי י' ולנחת' ה' לגבי ו'יקק' איהו לימינ'חבמה ו' תורה
שבכתב (דברים יג) מימינו אש דת למו והאי איהו דאתרן בוח הבן
דאתמשך ממוח האב ה' עלאה לשמאלא ומתמן אתייהיבת אורייתא שבע"פ
דאיהי ה' תתאה זכאין אינון ישראל דרעין רזין עלאין בהויות דבהון סלקין
צלותין דהבלים דפיהון ונחתין איגין חיילין בהון כדק' יאות : דבר ב"נ סליק
שבינתיה בצלותיה קכ"ה נחית עליה הה"ד (שמות כ) בכל מקום אשר
אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך זכאין אינון ישראל דאינון רגלין
דשבינת'למיק' עמה ביקבריוה בין בעאקי דבר אינון קבריהון בימא דדינ'דאיהי ר"ה
איהי קמת עמהון לדינא דקיימין לה בצלותהון דעליהו אתמר (בשלי ו)
בהתהלכך תנחה אותך כשבכך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך דבבל
אתר דקיימין ישראל בכל פקודא ופקודא לשבינתא איהי קיימת בגני הו בכל
דוחקא וצערא ביקארח'ביקבישוב ביקבימא ודא איהי בהתהלכך במדבר תנחה
אותך הה"ד (תלים כה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו בשבבך בישובא
תשמור עליך והקיצות למחת בימא היא תשיחך א אלין נפקין ובא אחרנין
קא דפקין לפתח' ואינון מארי רגלין דקכ"ה דאתמר בהון
(זכריה יד) (ל) ועמדו רגליו ב ום ההוא (לא) ועלייהו אתמר (שמות
יב) בשש מאות אלף רגלי הגברים לבד כטף אלין נפקין הא אחרנין עאלין
מסטרא דאלין דאתמר בהון (יחזקאל א) ורגליהם רגל ישרה רגל בעגולה
אינון רגל ישרה ואית רגלין אחרנין מרובעין דאיפנים דאתמר בהון (שם)
על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו דבהון (שם) והחיות רצוא ושוב כסראה
הבזק ואינון רגלין בעגול' אינון בנקודין לאתון דאינון רגלין ברבוע' ונפיא
דאיהו מסטרא דלהון המן הוה מפיק רוחיה ומהתן הוה שבע כל כיה דהוה

ליה

עיקר עלימות קומתם הוא שיעור
שוה לז"ל ומשמשין בכתר מחל
כנועא ולוקח : לסמיכו וכו' ר"ל
כי יקוע ע"י חו"ג נסמכת המלכו'
בסוד שמלי פתח לרמצי ויתיבו
מחבקני עיין בתי' י"ב מ"ם סס
וחבין וגם מלכות קומתם מתחלת
מבין תרין לרועין מהזה ז"ת :
ועמידתם לילה וכו' כי כל קומתם
נעשי' מן ז"ת וזקיפו לילה בגוף
וכו' ר"ל כי כתרם שלם נעשה מן ת"ת
ז"ת וכתרם שלם הוא סוד זקיפו
לילה כי הוא זקיף למעלה מהעולמין
שלם והבן : (למד) ועמדו רגליו
וכו' ר"ל סמם נס"י למלכות שיורדין
לבי"ע ולימות המשיח יהי' סם עולין
למילות בסוד סוד יר"ה ויתיבו
יקוע מילות הוא ס"ל מבח וסוד שמן
הוא בחבח עיין לעיל בתי' נ"ם :
(לח) ועלייהו וכו' ר"ל כי בשעת
גאולת ישי' בלריס היב"ג הגאול'
הזאת סמים עול' נס"י למלכו' מבי"ע
למילות ויתוע כי נס"י סם סיל
סיקין עמודי סם ויתוע כי מסבון
מלפי' סמות מדרג' ל' מיסוד המסבון
סם סייכים בחילו' סמות ג"כ מדרג'
ל' מד' עולמות מבל לפי שעיקר סוד
מלף הוא בכתר כנועא ואו"ת סם
בסוד מלות לכן מילות פתוח סוד
מבח הוא ג"כ בח מחבון בחי' מאו'
ע"כ מפטוק אומר על נס"י למלכו'
למילות סמם כיולים מפם פרקין
שפם בסוד סם מלות מלפרגלי ויתוע
כי מלכות נקראת בשם גבר עיין
בתי' ס' מ"ם וחבין וזהו בגבריים
ומילולות פעולין מבי"ע סם נס"י
לתלכות סם בסוד לבד בטף וזהו ג"כ
ויסעו בני ישראל מרעמסס סוכות'
כי נס"י סם סוד בני ישראל כנועא
והם נסעו מבי"ע שפם סוד רעמסס
כי סם בבי"ע סוד הרמיסה ובטרף'
מהקליפות וסוכתם הוא סוד מילות
בסוד וכבולי לחתר לח אחז כנועא
וגם יקוע כי מלכות נקראת בשם
סוכה וסם"י למלכות עולין למלכות
לעשות קומתם שלימה עיין לעיל
בתי' נה מ"ם וזהו סוכתם ולכן כפי

מחסד ועד יסוד ושית מתחא לעילא מיסוד ועד חסד מסטרא דמלכות אתקריאו שבעה כנגדי לכת משבינתא עד חכד וכפום פעולה דההיא ספיר' הכי אתגלייא אות אות מסטרא דחסד איהו רחמי אות מסטרא דגבורה דינא ואחזי על קטיל' דחייבי' ושפיכו דמא ואחזי בצדיקי' דם דבעירין למיכל בחדוה וענג דמאכלין נחתין ובלה ושפיכו דמא דקרבנין ההי"ד (שמות ב) ויבחת עליו את עלתיך בו' ועלייהו אתמר איזהו מקומן של זבחים שחיטתן בצפון ועוד אחזי בצדיקי' דם ברית דאתמר בה' (יחזקאל יג) ואומר לך ברמיך חיי ואומר לך ברמיך חיי מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו אות תלוי ארוך אם זכות עובדין דעלמא מטה כלפי חסד ואם לאו כלפי דינא והכי איתון תלת אחרנין כגוונא דא ולהכימיא ברמיזא הא אלין נפקין הא אחרנין דפקין לפתחא (לד) מסטר' דקשת דאיהו אות הכי אורת ברית דאתמר ביה (שם א) כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב היא מראה דמות כבוד ה' ואראה ואפל על פניו ואשמע קול מדבר ואמאי הוא נפול על אנפוי בגין דאסור לאסתכלא בקשת • אמר רבי אלעזר אבא ואמאי אסור אסתכלא בקשת : אמר רבי שמעון ברי בגין אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ודא איהו דחזא יחזקאל ע"ה • דאמר וארא והנה רוח סערה בא מן הצפון (לה) דא קו תהו קליפה ירוק' דאגוז' קו ירוק ענן גדול קליפה תנייני חוור' דאגוז' ודא בהו ואש מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא דאיהי אחאחד' במוח' ומתוכם (לו) כעין החשמל דא מוחא דאגוז' ודא יאקדונק"י וברי עד דאינון קליפין דאגוזא מתעברין ומתתברין בתקיעה ושברים ותרועה דהאי שבר תשבר מצבותיהם דאינון קליפין דאגוז' ובתרוע' תרועם בשבט ברזל ובתקיעה והוקע אותם לה' דאלין גרמי דוחקע כף ירך יעקב בגיד הנשה דאיהו צדיק ואתפרש מינה ואיהי בגלות' ואתרבק באתרה' קליפה (אחרא) דערלה דאפריד בין צדיק ושבינתא (ראשית ל"ב) על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה עד דאתעברא . האי קליפה מתמן ובר' כל זמנא דאלין קליפין לא מתעברין מקשת לא יהא קשת בניונוי נהירין ובימנ' דא יהא בידך עד דתחזי קשתא בגוונוי נהירין לא תצפי לרגלי דמשיח' ומיד דיהא נהיר כגוונין נהירין מיד (ראשית ט) וראיתיה לזכר ברית עולם ומיד אתגלי' ההוא דאתמר ביה (שמות ג) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך לקימא ביה (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ההוא זמנא אתגלייא מ"ה ש"היה ה"וא שיהיה הא אלין נפקין אחרנין דפקין לפתחא יאמר נא אדני שפתי תפתח ואינון בארי דקומה (ט) מסטר' דאימ' עלאה אתקריאת שבינתא נתן ההי"ד (איוב לח) מבטן מי יצא הקרח כעין הקרח

הנורא

הם במלכות ע"ם : (לז) מסטרא לקסח וכו' ר"ל מלכות כי יהוה סמוך קסח הוא סייך במלכות כי כלולים זה בזה גימטריא מג"ח כמו סיח בקסח ג' גוונים ויהוה כי מלכות נקראת בשם סוף פרים סוף עשרה סמוך : כמראה הקשת אשר יהיה בענן וכו' עיין בזוהר פ' ברעותי דף י"ח ע"ב על פסוק זה ובמ"מ מה שכתב שם פירושו ותבין ותמיד בפסוק ימשל משמע שקסח קמי עלמא מלכות ע"ם ועיין ג"כ בתי' ס"ט סוף קסח והבין (לח) דף קו תהו וכו' עיין למיל בם ס' תי' מ"ם מסוף קו תהו ובהו ועיין בזוהר פ' ברעותי דף ט"ו ע"ח ותבין מסך סוף קו תהו ובהו ועי"ם בא מ פירושו במפרש מל זוהר ועיין ג"כ בפ' פנחס בר"מ דף רכ"ז (לו) כעין החשמל וכו' עיין למיל בתי' י"ב מ"ם סך סוף תחמל ותבין כלון ומה שלמ תכב תת"ז בקליפה של' סיח נוגה עיין בספר ממלא לבי בסקסח ח"ז דף כ"ז מה שכתב שם ותבין ובירש בזכר כי מאחר שהוא פעמים ככנס להקדוסה ועשה קודש כנולד עיין בזוהר פ' ויקהל דף ר"ג ע"ב וכשעשה סיח קודש מן הוא סוף תחמל ע"ם בזוהר של"ה ותבין ולכן עיקר הקליפה הוא לבד ומאחר לומר ג"כ מטעם זה כתב

שכינתי׳ אוליפת זכו עלייהו ואמרת רבון׳עלמא הא אלין מארי דקיומ׳ דקא
מגדין בצלותא ארבע זמנין בחלת קדמאין תרי ובחלת בתראין תרי לקבל
ארבע אתון דילך וזקפין ארבע זקיפורת בהון לארבע אתוון דילי דאינון ארני
לסלק׳ ארבע דאינון אדנ׳ בארבע דאינון יקו״ק וצריך למברע בכלהו בח״י
חוליין דאינון לקבל תמני סרי ברבאן דבלילן בח״י עלמין והא איהו דתקינו
מארי מתניתי׳ער דיהפקק כל חוליות שבשדרה ושדר׳ איהו לוולב אם נפרצו
על יו פסול כנוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן דצלותא דאינון
לקבל ח״י נענוע״ק דלולב כמה דאוקמוהו מארי מתני׳ אפי׳ נחש ברוך על עקבו
לא יפסיק בגין דח״י עלמין איהו דאהיד בין יקו״ק אדנ׳ בגוונא יאקדונק״י
דסליק לחשבן אמ״ן וכגין דא אפי׳ נחש ברוך על עקבו לא יפסיק כשהוא
כורע בברוך ומה דאתמר אבל עקרב פוסק בגין דהא אוקמוהו וחי בהם ולא
שימו׳ בהם ועוד כל הכורע כורע בברוך הא אוקמוה דצריך לבלול ביה עשר
ספירין דאינון יוד קא ואו קא דאינון כ׳ מן ברוך בתר ר׳ דאשי׳ חכמה בתרין
שבינת׳ עלאה ותתא׳ ו״ש ית ספירה דא עשר ובגיניה אתמר נראשית ידאו ברוך
ע״ש עליון גוי ויתקלו מעשר מכל יוסף בגין דזכה לצדיק דביה צריך למסגד בכל
ספירין לנפי שבינתיזכה ליה להאי חלמא ההי״ר (שם לז) והנה השמש והירח
וגו׳ וגויא דסליק להאי דרגי שמשא וסיהרי ובכבי ומזלי כלהו יהביקביה גביעו
בגשמתיה ורוח דנבואה לאתנבאה מכלהו והאי איהו משתהוי לי דמבלהו
נחית ליה נבואה ומכלהו אתכלילת נשמתיה והאי איהו דאמרא דאלין מארי
דקומרא הא אלין נפקין הא אחרנין דפקין לפרתי ואינון מארי דרועין ואמרין
אנישפתי חפתח מיד עאלין נטורי דרדעין ואמרין רשן עלמי הא מארי
דזרועין קא דפקין לפרתיקלא נפיק ויימא הא אינון מארי דרועין בקשורי
דתפלין ובעטיפו דמצוה דאתמר בהון וישמו על שכם שניהם כנוני דשם ויפי
דאתמר בהון (שם ט) ויקח שם ויפת את השמלה וגו׳ וערות אביהם לא ראו
ערוה איהי מכסיא דחם ודא איהו יצר הרע דמחבם נופילדבר ערוה וגלי ערין
דעלמא דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני דאתמר ביה (שם ג) ארור אתה
מכל הבהמה ובגין דהאי איהו ג׳ פסוקי דאתמר בגין וגו׳ ועוד אלין אינון
מארי מתניתי׳ דעניין שבינת׳ דאיהי עניא דרבים טובא דרועין תפתח נתון דתתן
דענק תעניק בויעשרה אינון נהא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין ואלין
אינון יו״ד נדיבים מסדרי דאמתקדאתמר בהון (תהלים מז) נדיבי עמים וגו׳ יחד
מתיחסנות׳ תרגמי עניין דאינון צדיק וצדק דגמלין עמהון קפנלוותא בגמילות
חסדים באורייתא דאתייהבית מימיני ומשמאלי ההי״ר (שם סב) ומסיציון
הי חסדו ובלילה שירה עמי אורייתא דפתח אורייתא דע״פ דמחרוייהו
אתייהבו בהד׳ (דברים לג) מימינו אש דת למו ועוד רבין עלמי קבל
דורנ׳ דלהון דאיהי מתנה טובה דסלקי עלייהו דאתמר בה מתנה טובה יש לי

בבית

יומים בשבוע לעתיד שכל מלכות כי תיכול ז״ת הוא מכוון כיוצא לעתיד מלכות כמכותר שם ומלעתיד שכל מלכיות יורדין
ומחפשים בשבוע מחסר על פול ועי׳ בגלולות שבמלכות מפלעתיד
ולמטה כי מלעתיד ולמעלה נגדלת המלכות ע״י המשפעים מהת״ת ונה״י ז״ת ע״ם: (לט) ומרבע מכוין שם
מסיל מנ״ם למלכות עיין בחי׳ י״ג נ״ם שם מסוד מרכבה מרכב רוחות ור״ק והבין מה שכתבתי: ולקבלייהו יכי׳ ר״ל
ריפא למזרח הוא ז״ת שם ל ריפא ל למזרח הוא סוד מלכות מזרח ונוקבא למערב הוא סוד ת״ת ז״ת שהוא סוד
גוף כנודע והוא למערב הוא סוד יסוד ומלכות ז״ת שנקבותם בשם מערב כנודע: והרועין לדרום הוא סוד ת״ג ז״ת
שהם מחוברין ת״ח ז״ת והוא נק׳ בשם דרום כמו שכללות ז״ת שלמעלה נקראו בשם דרום כן ת״ח ז״ת נקראו בשם דרום

כי ז״ת שלמעלה הוא ג״כ סוד ת״ת וגם יקוע כי ת״ת הוא

פועס יותר לגד ימין שסות סוד לרוס
(מב) רגלין לעפון סות כס"י זו"ת
שכינתם עומדת שיקר קימת המוקפת
זו"ת ויש נקרות בשס לפון כי יזוע
המוקפת סוד נגיכ ותקוכם סות
מגבולת ועיין בתי' מ"ו שכתב
פתורת לקב"ה לת שכינתת תיהי
מסטרת לעפון לת"ו גבורם וכו"ע"ם
ומס שכתבתי לעיל שמלכות סות סוד
מערב סות על סיד עטרת יסוד
שסות נקרת מערב כמו שיזוע
סיסוד נקרת מערב על שס שבו
מתערבים המורות עיין בתי' כ"ת
ומס שמעת מזוכר פרשת במלבר
שסוקב"ז"ת נקרת ג"כ בשס מערב
היינו לפי שים במוקפת זו"ת ב' בתי'
כי מכתרם עד לעת שלם נגלת ע"י
התסדים ומלעתם ולמטס נגלת ע"י
הגבורות לכן שייך לקרות לס ג"כ
בשס מערב על בתיכתם שים כס
שמעלה מהשעת שלם שסס שיש נכנת
מהתסדים ולת שייך שס לקרות בשס
לעפון שהת סוד גבורם ע"כ נקרת
שס בשס מערב על שס שורשס שסות
סוד מטרת יסוד כיזוע מע"ת שטר
היות מתשלתם שיתס מלתס בעטרת
יסוד ותת"כ לתגלה עד שמגיע קומתס לת"ת זו"ת שסס עומלת סוד כתרם ע"ס וזסו ג"כ וגופת למערב סוד כתרם
שעומלת בת"ת זו"ת ועיקר יולת מלבריתו כי סוקבת זו"ת מתתת שים לס ב' בתי' כ"ל לכן לפעמים נקרת בשס מערב
ולפעמים נקרת בשס לפון ולכן ג"כ נקרת סמוקבת בשס שלמן ובשס מגורם כמו שכתב בתי' מ"ו סיינו מטעם הכ"ל לפי
שים לס ב' בתי' ת' אלא תסדים ות' אלא גבורת וז"ס ג"כ ת"ו שס שכינתת תיחקרית פתורת מסטרת לשמלת ומגרתת
מספרת לימינת וכו' ע"ם ומס שנקרת מטס כמו שכתב שס מטס מסטרת לעמודת לשמלתיכת וכו' סיינו כי ע"י שנתגלם
קומתס ע"י התסדים והגבורת עד ת"ג זו"ת בשס סוד לפון ולרוס לת סיית רציס לזיווג ונקרת בשס מטס כי מטס גי' מ"ס
סוד ז"ת וס' סות ע' מותי' דשס כ"ן שסות בשלכות ולפעמים סית נקרת בשס משכן כמו שכתב הת"ז בתי' כ ת וכל נטלת
מנופת לתיהו ע"ולת לשמלתיכת מתקרית משכנת וכו' סיינו לפי שכתיבת משכן מרומז כל שבתי' שים לס לסיינו כי הס' של
משכן סות מרמז על סוד שלמן וכ' סות סוד נר שסות סוד התסדים וגבורות ות' סות סוד מטס וכ' סות סוד פסת וסיינו
בפעת כשסית מלקוריו נס"י זו"ת לת סית ס"ו כסת תליו סוד והמרן סלוס רגלי ותת"כ כשסית בתת לפניו לזיווג לת סית
נקרת בשס מטס כ"ל וז"ס כלל מתלוייתו ר"ל בפעת שסית מקבלת מז"א לסיינו בפעת זיווג לת סית מכוללת מב' בתי'
שמות לקרות לס בשס כסת ומטס כי קולס סיזווג סית נקרת לבל בשס כסת ותת"כ בפעת סזיווג נקרת בשס מטס ג"כ
ולוס יתבין לכל מס שכתבתי ועיין ג"כ בת"ע מ"ס כתן פירושו ופירושו סות לתוק מתות לכן לת כתבתי פירושו (מג) תגן
הסתר וכו' ר"ל שסית סוד יסוד למוקבת שסות כמו תגן ומוקבת נקרת סיתרת (מג) וסית רמזית ר"ל כי תמלכות נקרת
תת ב' כי סית ס"ד בית ונקולת סיסוד למוקבת סית כמו י' שסות סוד תכמס שנקרת רמזית ומלכות נקרת נמי רמזים ממגלה
נמעלה מבל עיקר שם רמזית ב' שייך במלכות תלת בנקולת יסוד לילס שסות כמו יוד וע"כ מתחלת תתורים במלת ברמזית
שסות סיד מלכות שנקרת ב' רמזיכי בתר ס'מים נעשו ונילו לפי ת"ו סימור הפסוק שררתגן הסתר תל יתסר תמוג
הוא כי ע"י שסדרך שסית יסוד זו"ת בית ל בתגן הסתר תו תל יתסר המזג כי ע"י סזיווג תו נמתקים הגבורת שסס בסוד
היין עם התסדים שסס מים וכתב בסע"ה סוד המזיוג לפי תם שמבואר בזרז"ל שמזיגת סוד שלים יין ושני תלקים מים
ם זו הוא כך כי התסדים תתר שנתגלים שס כפולים כמוהו והגבורת מים כפולים תלת שסות ב' תלקים מים שסס תסלי'
ושלים תתר יין שסס גבורת (מד) ותיהי שתימת וכו' עיין בתי' תלקים שכתב ז"ל כגון תגזו לתיבב לילס שתימת ותחומת

וכו'

בבירת גנזי שכת שמה אלין אינון ההוו עברין צרקה עמה דאיהי ציחשעין
אמנים די ארבע קדושורת ק' מאה בהבאן הי חמשה חומשי תורה מיד וידי
אדם דאינון הסר ונבורה הוי נפקין מארם דאיהו עמודי דאמצעיתי לקבלי
דורוני דלהון ויהבין ליה למלכי דאלין דלא עברין גמילות חסדים עם שבינתי
בגלותי ואינון קמצנין לגבה דורונות דלהון לכלבא אתמסר ודהוני דשבינתי
צריך למעבר בגינה מההוי חביב דאית ליה כמה דאוקמוהו מארי מתניתי
(דברים ו') ואהבת את ה' וגו' בההוא דאיהו חביב עלך בההוא זמנא כמה
חיוון פתחן ידייהו דאתמר בהון וידי אדם מתח בנפיה' יהבי דורוני לנשמתי
דההוא כ"נ מכמ' מתנן טבין מכמה דרגין הנבואה ועל כל הו
יהיבת ליה מתנן שבינתי דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו בגין דמתת
אלקים היא וההיא דאתמר ביה (תלים קמ"ה) פותח את ידיך וכו' יהיב לי'
כמה מתנן טבין ופרנסה לנשמתיה ולגופיה ובלהו דאלין כד נפקין מבי
מלבא יהבין חלת פסיען לאחור' דלא חזרין גופיירהו לגבי קב"ה דלית דורוני
חביב קדם קב"ה כדורוני דשבינתי זכאין אינון דרועין דמלקין לה לגביה
תפלין על ידייהו ועל רישייהו זכאין אינון דגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר
דביה פליק דורון לקב"ה דלית דורוני חביב קדם קב"ה כדורון דשבינתי זכאה
איהו אבר דעביר ביה מצוה לקב"ה דבגיני נחית קב"ה לשרי בכל אבר דיליה
ועל האי בר נש מבריזין לעיל' הבו יקר לדיוקנ' דמלכ' (כאן הסר והנא
בתיקונים זהר חדש דף ב"ה ע"ג) (לז) ברישׁ הורמנו מלכ' בוצינא
דקרדינותי לא חוור לא סומק ולא ירוק ולא אובם כלל והאי בוצינא איהו קו
המוד' דאיהו אתלבש באויר' ובר איהי באויר' איהי סתימא ולא אתחזיי כלל
ובר אתפשטת לאתגליא (לח) נפיק מההיא אויר' נקוד' חדא ומה דאשתאר

איהו

פועס יותר לגד ימין שסות סוד לרוס
(מב) רגלין לעפון סות כס"י זו"ת
שכינתם עומלת שיקר קימת המוקפת
זו"ת ויש נקרת בשס לפון כי יזוע
המוקפת סוד נגיכ ותקוכם סות
מגבולת ועיין בתי' מ"ו שכתב
פתורת לקב"ה לת שכינתת תיהי
מסטרת לעפון לת"ו גבורם וכו"ע"ם
ומס שכתבתי לעיל שמלכות סות סוד
מערב סות על סיד עטרת יסוד
שסות נקרת מערב כמו שיזוע
סיסוד נקרת מערב על שס שבו
מתערבים המורות עיין בתי' כ"ת
ומס שמעת מזוכר פרשת במלבר
שסוקב"ז"ת נקרת ג"כ בשס מערב
היינו לפי שים במוקפת זו"ת ב' בתי'
כי מכתרם עד לעת שלם נגלת ע"י
התסדים ומלעתם ולמטס נגלת ע"י
הגבורות לכן שייך לקרות לס ג"כ
בשס מערב על בתיכתם שים כס
שמעלה מהשעת שלם שסס שיש נכנת
מהתסדים ולת שייך שס לקרות בשס
לעפון שהת סוד גבורם ע"כ נקרת
שס בשס מערב על שס שורשס שסות
סוד מטרת יסוד כיזוע מע"ת שטר
היות מתשלתם שיתס מלתס בעטרת
יסוד ותת"כ לתגלה עד שמגיע קומתס לת"ת זו"ת שסס עומלת סוד כתרם ע"ס וזסו ג"כ וגופת למערב סוד כתרם
שעומלת בת"ת זו"ת ועיקר יולת מלבריתו כי סוקבת זו"ת מתתת שים לס ב' בתי' כ"ל לכן לפעמים נקרת בשס מערב
ולפעמים נקרת בשס לפון ולכן ג"כ נקרת סמוקבת בשס שלמן ובשס מגורם כמו שכתב בתי' מ"ו סיינו מטעם הכ"ל לפי
שים לס ב' בתי' ת' אלא תסדים ות' אלא גבורת וז"ס ג"כ ת"ו שס שכינתת תיחקרית פתורת מסטרת לשמלת ומגרתת
מספרת לימינת וכו' ע"ם ומס שנקרת מטס כמו שכתב שס מטס מסטרת לעמודת לשמלתיכת וכו' סיינו כי ע"י שנתגלם
קומתס ע"י התסדים והגבורת עד ת"ג זו"ת בשס סוד לפון ולרוס לת סית רציס לזיווג ונקרת בשס מטס כי מטס גי' מ"ס
סוד ז"ת וס' סות ע' מותי' דשס כ"ן שסות בשלכות ולפעמים סית נקרת בשס משכן כמו שכתב הת"ז בתי' כ ת וכל נטלת
מנופת לתיהו ע"ולת לשמלתיכת מתקרית משכנת וכו' סיינו לפי שכתיבת משכן מרומז כל שבתי' שים לס לסיינו כי הס' של
משכן סות מרמז על סוד שלמן וכ' סות סוד נר שסות סוד התסדים וגבורות ות' סות סוד מטס וכ' סות סוד פסת וסיינו
בפעת כשסית מלקוריו נס"י זו"ת לת סית ס"ו כסת תליו סוד והמרן סלוס רגלי ותת"כ כשסית בתת לפניו לזיווג לת סית
נקרת בשס מטס כ"ל וז"ס כלל מתלוייתו ר"ל בפעת שסית מקבלת מז"א לסיינו בפעת זיווג לת סית מכוללת מב' בתי'
שמות לקרות לס בשס כסת ומטס כי קולס סיזווג סית נקרת לבל בשס כסת ותת"כ בפעת סזיווג נקרת בשס מטס ג"כ
ולוס יתבין לכל מס שכתבתי ועיין ג"כ בת"ע מ"ס כתן פירושו ופירושו סות לתוק מתות לכן לת כתבתי פירושו (מב) תגן
הסתר וכו' ר"ל שסית סוד יסוד למוקבת שסות כמו תגן ומוקבת נקרת סיתרת (מג) וסית רמזית ר"ל כי תמלכות נקרת
תת ב' כי סית ס"ד בית ונקולת סיסוד למוקבת סית כמו י' שסות סוד תכמס שנקרת רמזית ומלכות נקרת נמי רמזים ממגלה
נמעלה מבל עיקר שם רמזית ב' שייך במלכות תלת בנקולת יסוד לילס שסות כמו יוד וע"כ מתחלת תתורים במלת ברמזית
שסות סיד מלכות שנקרת ב' רמזיכי בתר ס'מים נעשו ונילו לפי ת"ו סימור הפסוק שררתגן הסתר תל יתסר תמוג
הוא כי ע"י שסדרך שסית יסוד זו"ת בית ל בתגן הסתר תו תל יתסר המזג כי ע"י סזיווג תו נמתקים הגבורת שסס בסוד
היין עם התסדים שסס מים וכתב בסע"ה סוד המזיוג לפי תם שמבואר בזרז"ל שמזיגת סוד שלים יין ושני תלקים מים
ם זו הוא כך כי התסדים תתר שנתגלים שס כפולים כמוהו והגבורת מים כפולים תלת שסות ב' תלקים מים שסס מסלי'
ושלים תתר יין שסס גבורת (מד) ותיהי שתימת וכו' עיין בתי' תלקים שכתב ז"ל כגון תגזו לתיבב לילס שתימת ותחומת

וכו'

וידוע כי ה' קלות חור ז"ל סם סוד ה' תלפין מנקודים בחמש מיני נקודים שיש בה' קלות חור ז"ל כמ"ש לקמן בחי' י"ט והנקודות הם כמו נקודות על אותיות פתוחי חותם אבן ונפתח ה"ת וה"ג כמ"ש בחי' ה' ע"ש מ"ש ותבין ולפ"ז היה לריך לנקוד כאן הנקודות כסדר קמץ לירי חולם חירק שורק סגול ה' אחר הסי סוד ה' חור שכתב בפ' בראשית כמ"ש לקמן בחי' י"ט ושם ז' כתב כאן הנקודות כסדר הזה קמץ חירק חולם לירי שורק שלש כסדר חג"ת נ"ה ול"ע ליתב זה למה שיטה כאן הם ז' סדר הנקודות דלא כמ"ש לקמן בחי' י"ט ולעיל בחי' ה' ע"ש ובסדר ח"ל הניח זה ג"כ בל"ע ונ"ל ליתב זה כי ידוע ובסוד ה' מלבים אלבע ממה קמילה זרת הם סוד חג"ת נ"ה ולפעמים הסדר הוא גודל בחסד אלבע בגבורה ואמה בת"ת קמילה בגלה זרת בהוד כמו שאמור בסה"כ בסדר הלילות ולפעמים הסדר הוא כך גודל בהוד אלבע בגבורה ואמה בת"ת קמילה בחסד זרת בגלה כמו שאמור בס"ת בפרשה בלק לף קפ"ו ולטעם הוא כי קמילה הוא בסוד ונקמן כאן שהוא בחסד וזרת שהוא ממנו הוא בגלה שהוא בחסד ואלבע הוא בגבורה בסוד כי אלבע אליהו היא וגודל שקטן ממנו הוא בסוד שהוא תחת הגבורה ולכן גודל קטן מכולם ואלבע שהוא גבור' הוא קטן קלת מקמילה שהוא בחסד ואמה שהוא בת"ת כי ידוע ת"ת מוכלולים מ"ג כ"ה והוא קו האמלעי שרמזו בדעת לכן אמה הוא באמלעי אלבעות וגדול מכולם ע"ש ולפי זה יתל לומר שדעת ה"ת כאן לגדול ושמים בזרת תכן אחר הוא אלל קמילה שהוא בחסד בסוד ונקמן שכאן על גלה שהוא בזרת אחר ע"כ כתב אחר מי מדד בשעלו מים שהוא סוד חסד לכן כתב ולא כי בחירק א

הוא בגלה ושקל בפלם הרים קלי על הגבורה כי ידוע שסוד הרים הם בגב"ה וגבעות הם בכ"י מיין בזוהר פ' משפטי לף ק"ט ע"ב ובמ"מ מה שפירש הרים הם סוד גדרים לכן גדרם סוד גבעות על הוד ולעיל בחי' ה' ולקמן בחי' י"ט שדרים הרים על גלה ל"ל כי גלה הוא בסוד סד כנגד הוד שהוא סוד גבעות למטה מסד ועיקר הוד הפסוק לפי דעת הת"ז כאן הוא כך כי ידוע כי הם"י לחימת הם נעשים מוחין ז"ת ואז ע"י נעשה ז"ת בסוד גדלות ואז נעשה מצ' פרקים לחסד זו"ת ומפרק ת' לגלה לחימת תכמה זו"ת ומפרק שליסי לחסד זו"ת ופרק ת' לגלה זו"ת ופרק ב' לגלה לחימת נעשה חסד לז"ת וכן על ז' בסדר המלות גמלה ע"י הם"י לחימת נמלל ס' וגדליס ו' קלות זו"ת אז נעשה חסד זו"ת מלה וגבורה מהוד וזהו מי מדד בשעלו מים וכו' כי לחימת שנקראת בשם מי כנ"ל מדד ע"י הם"י שלה שהם סוד שעלו מים חסד זו"ת וכן שתר קלות שמפורש בפסוק וע"כ ג"כ מחכיר הפסוק ומפרש קמילה גלה זו"ת שהוא בזרת שמוך מלל החסד כי ג"כ נעשה חסד זו"ת מלה וכן על ז' מזכיר הפסוק הוד זו"ת שמוך חלל הגבורה לפי שהגבורה זו"ת נעשה מהוד זת"ת מזכיר הפסוק במחלה ב' קוים ולה מזכיר הפסוק רק ס' קלות חג"ת כ"ה זו"ת לפי שיסוד הוא בסוד כללות כולם וגם כי ידוע נוף ובריח נתבב כחל כמ"ש בחי' ה' ע"ש ומיל לפי שביהם רק עד הוד מתפשטת כוללת ז"ת הת"ו כאן ולה סליק בחירק ולה מזיל לגדולה ולה לגדרומת וכו' ולה כתב זה למיל בחי' ה' ולקמן בחי' י"ט מלה ולפי הת"ז בא לרמז לנו לפשוט כמ"ש כי מה שאמר ולה סליק בחירק ר"ל כי ת"ת זו"ת הוא סוד חירק וכן סליק יסוד ונתבב כחל וכן ת"ת מלמו ג"כ סליק לחסד זו"ת שהוא ג"כ בסוד חירק ולה מזיל לגדולה ולה לדרומת והוד נלה נלה והוד זו"ת שהם הולכים לחסד וגבורה זו"ת שהם בסוד לפון ולרום וחסד-גבורה זו"ת שהם הולכים וסובבים לחכמה ובינה זו"ת שהם בסוד מזרח ומערב כי ידוע מזוהר פ' בראשית שחכמה בסוד מזרח ומערב כנודע כן ע"ז חכמה ובינה כי ב"ב הוא בסוד מערב כיגד חכמה כי כמו זת"ת ותלכות שהם בסוד מזרח ומערב כנודע כן ע"ז חכמה ובינה כי כמו שתלכות נקרא בשם מערב על שם שבא מתערבים ונשפעים כל סאורות על מעלה כן הביהם הם מתערבי' ונשפעים כל האורות של חכמה כנודע ות"ת תרין מחרין סובב לגבי מזרח ומערב וחל"ל כתב על זה בדרך אחר ע"ש ופרושו הוא לחק ולוק ותבין מ"ש וסוד מ"ש בפסוק ושמים בזרת תכן כ"ל לפי מה שכתב הם"ז כאן שקלי על גלה שהוא בזרת הוא מוכן כך כי ידוע הוא בגלה ואחר בסוד לביים יעקב אחר בגלה זו"ת ורחל אחר בסוד זו"ת ויעקב הוא בסוד שמים שהם שמים בזרת תכן ולפי מה שכתב הם"ז לעיל בחי' ה' ולקמן בחי' י"ט בזרת הוא בגבורה ל"ל הטעם כי כמו בזרת אין לפעמים בסוד לפי שהוא אלבע ה' שביל כמו בסוד שהוא קלה ה' מו' קלות שהוא בגבורה זו"ת כן ג"כ גבורה זו"ת הוא ספירה ה' שבסוד גדלות י' ספירות לכן זרת שהוא אלבע ה' שביל שיוך ג"כ בגבורה ואמר ושמים בזרת תכן ר"ל כי בזו"ת כשהוא בסוד גדלות ת"ת שהוא נוטה לגד חסד כנודע יש בו ג"כ בחי' גבורה שהיא סוד זרת כי ע"כ נקרא ת"ת שמים ת"ת שהוא שמים מעורבים בו ת"ל כי ידוע מלכות היא בסוד הגבורה כי ביהם היא מהגבורה וז"ת שהוא סוד שמים מן בסוד מה ומים שמעורבים בו ת"ל כי ידוע מלכות היא בסוד הגבורות נקראת ג"כ בשם זרת כמו גבורה ובם מלכות נקרא בסוד מלה מלת ע"י מלכות כנודע ומלכות היא בסוד הגבורות נקראת ג"כ בשם זרת כמו גבורה ובם מלכות מיסי בסוד כל"ל שהוא בסוד זרת וזהו ושמים בזרת תכן ועיין זה בח"ל בחי' ה' ומגב זה ר"ל לבאר כאן מ"ש בזוהר בפ' תרומה ושמים בזרת תכן קלי על ת"ת וכל בגדים עפר תארן קלי על גבורה שלכמו"ש הוא ספר תניא ס"ת כאן ובחי' ה' ובחי' ק"ף מבל כי ייקח ספיר ולפי הוא לפי סך כי ת"ת שם שמי בזרת תכן קלי על ת"ת מיקר"ל שתיבת בזרת תכן קלי על ת"ת כמ"ש ושמים קלי על ת"ת וזהו שכתב שם אבן שמים תזמרת ר"ל כי תיבת שמים קמי על ת"ת מבל לף בזרת תכן וכו"ש שם וכל בגדים עפר תארן קלי על גבורה מין ר"ל שתיבת וכל בגדים קלי על גבורה כי זה ולפי קלי על ת"ת כמ"ש הת"ז שהוא סוד עליי לת"ג מבל מ"ש שם הזוהר שקלי על גבורה הוא על תיבת עפר תארן שהוא סוד מלכות ושיך בסוד גבורה וידוע כי מלכות קומתה מתחלת מצלים הרמזו לת"ת זו"ת ולמעה תהו וכל בגדים עפר תארן והת"ל לפי שבן זה וכמו

שהוא ספך ממ"ש הת"ז מבל לפי שכתבתי הוא גיתת וזהו"ה ושמים עולים בקנים אחז

(לח) איהו אור והאי איהו אור קדמאה דעובד דבראשית ההיד ויאמר אלקים יהי אור יהי׳ אויר ורזא דא לחכימי לבא אתמסר והאי נקודה פחר דאתפשט מהאי אור אתלבש בנווני ארבע ברי׳בל׳ עלאה ומאי איהי ב זעלה אתמר (משלי בד) בחכם יבנה בית: (לט) ורזא דהאי נקודה איהי מדיד חמש נווני ועליהו אתמר (ישעי׳ מ) מי מדד בשעלו מים ורא א ושמים בזרת תכן ורא א ובל בשלישׁ עפר הארץ ורא א ושקל בפלס הרי׳ ורא א ונבעו׳ במאזנים ורא א דא סליק באויר׳ ורא אזיל לצפ׳ג ורא לדרום׳ ההי׳ד הולך אל דרום וסובב אל צפון תרין אחרנין סיבב סובב לגבי מזרח ומערב דאינון: (מ) בלהו נקודי בנלי ימא דא סליק ורא נחית: (מא) ואינון כחוטא חוורא דעינ׳ דאיהו אסתר עינא ובחוט׳ ירוקא ואוכם׳ וסומק׳ ותבל׳ אלין גלגלין בלהו סחרין להיא נקוד׳ ואיהי מדה לבלהו: (מב) איהי בארבע וסלק׳ בעשר ורזא דמלה וקו׳ק יו׳ר ק״א ואי׳ו ק״א אלין אינון ארבע נווני דסלקין בעשר ואינון בלה להביות אשיות ועליהון אתמר (דברים ד׳) כי ה׳ אלקיך אש אכלה הוא (מג) שבע אינון מהאי עשר ואינון לקבל שבעה רקיעין ואינון שבע ספיראן ובין בל חד וחד חמש מאה שנין והבי פיתיא דכל רקיע׳ ורקיע׳ חמש מאה שנין: (מד) ער דסלקין בלא למדה ידיע׳ דאיהי נקודה חדא לחשבן ידיע׳ ורבי איהו רזא דחושבנ׳ בנווני׳ דא ר״שע נקודין אינון לכל סטר דאתכלילן בנקודה דחלל דילה: (מה) ובגינה אתמר (שמות לא) מחלליה מות יומת כו׳: קב ההוא סבא ואמר רבי רבי באומאה עלך בהאי נקודה נחית

(מ) כלהו נקוד כגלי ימא וכו׳ ר״ל אף בנקודת של ה׳ אלפי׳ סיפא סוד הנקודת של מוחיות פומיי חומש סדיסוד דאימא סם סוד ה׳ גבורות כמ״ם בתי׳ ה׳ וחדיוידוע כי ה׳ גבורות דאימא סם יוצאין למלכות וע״י נתנת ונחקנת קומתה זסם כמו גלי ימא כי סדיני׳ סגבורו׳ סבמלכות סדיא סוד ימא סם כמו גלי ים סעולין מים ורוצים לכסוף את העולם כקבגבורות סבמלכות סרצוני׳ לאבוד לגון את העולם כמ״ם לעיל בתי׳ זה: (מא) ואינון וכו׳ ר״ל כי ה׳ גוויס סבעין סם סוד ה׳ גבורות סבמלכות סנקרא בסם עין כנידע ונקודי לעין סיא סוד בת עין סממנה בא רמית העין היא עיקר מרמז על המלכות כמ״ם בתי׳ ד׳ בת עין דאיהי לקיקא ואירא דא סכינתא וכו׳ ולא תקסם לרמ״כ סיא ה׳ גוויני׳ בעין סם מזכיר סם ו׳ בתי׳ ד וכן בסמר מקומות בתי׳ ובזוהר רק ג׳ גוויס סבעין סבסם סוד חלת מבסן ר״ל כי ולמי ים ה׳ גוויס בעין כמ״ם

סח״ו כמן מלת שעיקר סם רק ג׳ גוויס כי מאחר סה׳ גוויס סבעין סם מרומזים על ה׳ בתי׳ אור זסם ם ד חג״ת ר״ל וידוע כי ל״ם סם סוד ענפי מ״ג ע״כ עיקר סם רק ג׳ גווני חג״ת סבסם חלת מבסן: כלהו מחרי׳ לסיא נקודה ר״ל כי ה׳ גבורות סם סובבים בפנימיות למלכות סהיא בסוד נקודה לעין וגם ידוע כי מלכות קודם סנחקנת ונבנת ע״י סגבורות סיא בסוד נקודה לבל ועי׳ סגבורות נעשה בסוד פרצוף בסם י׳ ספירות ו״ס ומיהי מלה לכלהו ר״ל כי במלכות נמלאים כל ה׳ גבורות והיא נעשה כמו מלא לבסם: (מב) מיהי בארבע וסליק בעשר וכו׳ ר״ל כי מלכות בסהיא בסוד נקודה לבל מאי יש בה רק סוד ז׳ מוחיות סוי״ם אבל כשנתמלאת פרצופה לסיות בסוד י׳ ספירות אזי יש בה סם ס״י ה״י במילוי סבו עשר מוחין׳ וידוע כי מלכות נקראת בסם מ״ה כמ״ם בתי׳ כ״ח ובסיותא מיהי מ״ה אתקריאת׳ בגין דאיהי כללא לעשר ספירן ו״ס סם״ו ותינין כללו להביות אשיות וכו׳ כי מלכות היא סוד ה׳ מלקיך אש אכלה הוא זהו״ק: (מג) שבע וכו׳ ר״ל כי ידוע יו״ד ספירות סם נכללים בז׳ ספירות כמו ז׳ היכלין בהיכל ז׳ ק״ק כולל ג״ר ואינון לקבל שבעה רקיעין וכו׳ ר״ל כי ידוע יו״ד ספירות במלכות סחסם נכללים בז׳ ספירות של ז״א סחסם ג״כ נכללים בז׳ ספירות בסוד שבעה מוקות וספירות זו״ת סם בסוד ז׳ רקיעין סוא בח״ת מן בינה ע״כ כל הספירות זו״ת סחוא בסוד ת״ת סם נקראים בשם רקיעין: ובין כל חד וחד חמש מאה שנין וכו׳ עיין לקמן בתי׳ י״ם מ״ם סם וחבין וס: עד לסלקין וכו׳ ר״ל כי כל שפע המרם מז׳ ספירות זו״ת בא ליסוד למלכות סהיא סוד מלא מלא ונקודה מלא לסייגו נקודת פנימות ליסוד מלכות סחוא סוד חלל ליסוד למלכות ת״ת לקמן לסתכלילין בנקודה לסלל דילה ועיקר מיד שפע המרם שבא מז׳ ספירות זו״ת ליסוד למלכות סם סוד שפע המרם סבא מל׳ מוחין זו״ת שבסם ל׳ שמות סוי״ה ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן סיא בסם ט׳ יולין שבסם בסוד נקודה וידוע כי כל סמוח מל׳ המוחין כלול מע״ב ס״ג מ״ה ב״ן בסוד סתכללותם זה בזה כמלא בל׳ מוחין יש בסם ז״פ ג׳ יולין שבסם בסוד נקודות וידוע כי כל׳ מוחין סם בסוד ל׳ שמרין מזרח ומערב לפון ודרום ו״ם חבע נקודין לסינון לכל סטר וכו׳: (מד) ובגינה אתמר מחלליה מות יומת מיין בסקדמת ספר הזוהר קף ס׳ ע״ב ועיין בתי׳ י״ט וחבין (מו) אלא ליקרא ר״ל כי ידוע כי אין יחיד נעשה לשלם אלא ע״י סזווג הסורה כמ״ם לעיל זסוד היחוד סוא יקרא דשכינתא וגם ויקרא לסתי נקודה עטירא גמיא סוא סוד נקודה יסוד ד׳ יומא שהיא עטיר ענניו ז״ת והמוחין שבינה דאימא סם סוד יקרא לסתי נקודה כי ע״י סזווגות הסורה נמשכין המוחין כמ״ם לעיל וזסו לאחזקה יקרא לסתי נקודה כי ע״י גילוי סזווגות הסורה מתגלים במוחין זו״ת וזו״ק: (מו) סליק לעילא בעטירא וכו׳ ר״ל סוא ז׳ סנקרא בשם עטירא בגוזא שבו נשו

נקודת יסוד לאימא: לסתי בכל לאמת שבינה מיון דלין וחבין וכו׳

באר יצחק

ר"ל כי ע"י סגל למ"ת יובן מ"ש בתוס' ובמפלג"ה נמי דשם עשה תיובתא ת"ו להמך כשסגל לפומא יובן מ"ש בסגלי עובדא מן סקפא תיובתא שניה ור"ת בן יומי' מסגל פה קדוש שלו נמצא עמודא לתשע שבוגדים :

תקונא תמני סרי

נחית הבא לגלאה רזא טמיר' גלא ליקר' דלי עבידנ' : (מו) אלא ליקר' דשכינת' לאחזא' יקר' דהאי נקידה טמיר' גניז' דאתמר בה (איוב כ"ח) ונעלמה מעיני כל חי ועלה אתמר (שם) נתיב לא ידעו עיט וגו' אדהכי הא רבי : (מז) מליק לעיר' באויר' לנטל' רשו מדהיא נקודה דאיהי גניזא רזמן והא קא נחית בעמד' דאשא דאיהי הבל דפום' דביה חיון רצין ושבין הה"ד והחיות רצוא ושוב וגו' ואמר בראשית תמן ב"ת :

תקונא תשתסרי

בראשית תמן ב"ת : (א) והאי ב"ת נקידה סתימא' באויר' עלה אתמר (תלים י"ט) שמרתני באישון בת ע"ן : (ב) והאי גניז' באור ובה אתעביד אויר' : (ג) ובגין דא אתמר (שמות ג) וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה : חמש זמנין אדכיר סנה והי זמנין אור איגין לקבלייהו בעובד' דבראשי' ואינון יהי אור ויהי אור ויהי האיר כי טוב ויבדל אלהים בין האור ויקרא אלהים לאור : (ד) ואינון חמש תקונין דמדה דאינון לקבלייהו **אא אא אא** ועלייהו אתמר (ישעיה ט') מי מדד בשעלו מים דא חסד ושמי' בזרת תבן מאי זרת דא גבור' ובל בשלישי דא עמוד' דאמצעית' דאיהו תליתאי ושקל בפלס הרים דא נצח וגבעות כמאזנים דא הוד : (ה) ואינון כרזא דאת ה' דהאי נקודה

תיקון יט וכו' ר"ל הוא סוד נקודת כתר למלכות שנקראת בשם ב"ת עין כמ"ש בתי' ו' ע"ש והיא סתימת בתורת כי היא כנגד ס"ת דז"א שנקרא בשם תורת כולם (ב) וזהו ר"ל כי ילוע שע' בתי' כלים למלכות שם ערליובבי"ע לבדר ברור"ס גילולות מתוך הקליפו' כי"ש בשם סוד מוכך מבל בתי' נקודת כלי כתר מלכות היא נשארת לעולם בתלילות במקומם בת"ת דז"א ומינה יורדת לבי"ע במקום תוכך נמצא בתי' נקודת כלי כתר למלכות תמיד היא נמוכה במקום בת"ת דז"א

לתלילות שהוא סוד מוך ע"כ ונמצא בשם ת"ת דז"א בסוד קומתו היא סוד יו"ד לתויר בגמרא בתור ת"ת דז"א ולא מ"ש כאן שבתי' נקודת כלי כתר למלכות היא נשארת לעולם בתלילות זה קאי על בתי' כלי כתר למ"ש דבן של מלכות שבל בתי' כלי כתר דבן של מלכות היא יורדת ג"כ בבריאה בקוטב לילה כמ"ש בתי' ס' ע"ש ותבין (ג) ובגיהם עיין בתי' ו' שכתב שם בלבת אש לא בת עין ושם סוד הקליפה כמ"ש שם ע"ש וילוע כי ז"א נקרא לפעמים מלאך ס' נסיל ושם מלאכי מלחים מולין ויורדין בו שקאי על ז"א כמ"ש בתי' ס' ע"ש ותבין ולפי זה שיעור הפסוק הוא כך וירא מלאך ס' שהוא ז"א בלבת אש ר"ל שהוא לבוש ומחובר עם לבת אש שהוא סוד בת עין כתר למלכות ר"ל כי נקודת כלי כתר למלכות לעולם היא נשארת בתלילות בת"ת דז"א ומינה יורדת לבי"ע במקום הקליפות שהם סוד הסנה ומחוך הסנה פירושו כך כלומר שהוא לבת אש מן הסנה שהם סוד הקליפ' ס' פעמים שהם שנזכר בפסוק הם כוח ס' מיני קליפות שהם כנגד ס' קלוות אור דז"א מ"ה הם סוד ס' פעמים אור שנזכר בפעמים ברמ"ח כי זה לעומת זה עשה אלקים עיין בתי' י"ח שכתב ז"ל בסנוח עיר ת' זיכין לעיילין לתתר בסון ותכסן עיניו מורמות לאסתכלא בתלין לתתר בסון נפתחו שמים וחרמש מרמות מלקים לתיונו ממש אור לוועשה ברמ"ח כתות עור תיון ושתרן ריתה תהו ובהו וחשך על תהו תרין בהו תלתא ותוסך ל' תהום ה' ומרגע תיון לכליין בגופא וכו' ר"ל כי ס' מיני קליפות שהם בסוד חג"ת נ"ה שם מרכבה שבלילן בת"ת דקליפה שהוא סוד גופא ע"ש ותבין זה וזש"ה כמ"ש שם' מיני קליפות יש כנגד ס' קלוות אור דז"א הפר שם ס' כתנות עור וה' אור דז"א שם סוד לחמת אור (ז) ותיון תמם תקיון למלה וכו' ר"ל כי ס' קלוות אור דז"א שם תקיונים לבינה שהיא נסוד מלא כי היא מולדת ומתקנת ס' קלוות אור דז"א לחיות בסוד גדלות כמ"ש לעיל בסוף תי' י"ח ע"ש וס' ס' מלפן בה' מיני נקודות שם ס' קלוות אור דז"א שבשם ס' מיני נקודים ושקודות שם כמו נקודת של מוחיות פתימי חוסם אשר בינה ל' לתיונו שבו נפתח ס"ת וס"ג כמ"ש בתי' ס' ע"ש ותבין סוד הסנה מי מלל בשעלו מיה וכו' עיין לעיל בסוף תי' י"ח מ"ש שם ותבין (ח) ותיון בזוג וכו' ר"ל כי ס' מלפין סוד ס' קלוות אור דז"א שבשם ס' מיני נקודים שם נקודת של מוחיות פתימי חוסם אשר בינה ל' לתיונו שבו נפתח ס"ת וס"ג כמ"ש בתי' ס' מבל ת"ע עיקר סוד ס' מלפין שבתין בה' מיני נקודות ביחד שם ס"ת וס"ג שבינה ל' לתיונו כי ס"ת שם סוד ס' מלפין ס' אור וס"ג שם בינה ס' מיני נקודות שם בה' מיני מלפין נקודות של מוחיות פתימי חוסם כמ"ש בתי' ס' הטעם שנקודת שם בה"ג ולכן בתין ס' מלפין בה' מיני נקודות ביחד כי ס"ת וס"ג שם בתין ביחד ג"כ בינה ל' נמצא לפ"ז בה' קלוות אור דז"א תיין ס' מלפין בה' מיני נקודות של ת' מיוחות פתימי חוסם ביחד לכן אמר שם ת"ז כי גם בה' קלוות אור דז"א תיין ס' מלפין בה' מיני נקודות של ת' מיוחות פתימי חוסם ביחד כי מאחר שם' קלוות אור דז"א בתין מיוחד לתבת בה' בתי' ס' ר"ת בה' זרועות של ז"א תיונו מתנו ליסוד לתיונו וה"ת ותיונו ברזא לתת ס' כי יסוד לתבת הוא בסוד רגלין לתת ס' כי הוא ממיר וגנין ביסוד לתיונו שהוא סוד ס' ויסוד לתבת הוא

נקודה מדיו בחון ה' נקודין : דאיהי י' דנפיק מנו אוירא דפיא דאיהו ברזר עלאה : (ו) ובגין דאלין חמש מרירן אינון ברזא דה' עלאה : (ז) איהו אזיל בהון חמש מאה שנין בין כל חד וחד ורזא דמלה עין החיי' מהלך חמש מאות שנה יבין כל חד וחד חמש מאות שנה ובעובי דכל חד וחד חמש מאות שנה דכלחון סלקין במתקל' דחמש חמש לכל סטר' : (ח) ורזא דמלה (שמות כו) ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחר וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע חמשה לירכתים מה לירכתי אינון ירכי קשוט ימה מאי ימה דא שבינת' עלאה ההוא דאתמר ביה ורמות על ראשי החיה רקיע : ואיהו דאוקמוהו : (ט) אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימא : (י) והאי נימא עליה אתמר אין מלכות ניגעת בחברתה אפילו כמלא נימא : ובה קב"ה מדקדק עם צדיקיא אפילו כחוט השערה : (יא) והאי חוט דסחיר לאות ברית מילה וברית איהו נים' ווי לון מאן דאפרוש אות ברית בין מים למים

לעפקין מגו מוירת לכיה וכו' כי אמת הוא בת מחסל לעתיק שבחוך כתר לת"מ שנקרא מוירת לכיה כמ"ש סיף תי' י"ח זוה"ק (ו) ובגין לתלין וכו' כ"ל כי מס שס' קלות אור זו"ת כמדלין ומתקנים ע"י אימא הוא עיקר ע"י ה"ת שביסוד לאימא שהוא סוד רזא דה' עלאה כנודע כי ה"ח מס מגדלין ומולדין את קומת ז"ת לסיות בסוד יו"ד ספירות כמיס המגדלין את המילן כנודע וז"ש כאן תמס תמיקין ולעיל כתב תמס תקונים למלה כי לעיל קלי על ס' קלות אור זו"ת עלמו שהם סוד תמס תקונים למלה כי הם נתקנים להיות בסוד גדלת ע"י אימא סוד שמולדת קומת ז"ת מבל כאן מלבר תמ"ז על ס"ח שבהם עיקר המלילה זו"ת כי הם כמיס המגדלין את המילן שהם מיס גוף הגדלה רק שהם נזרמין להגדיל נמצא שייך לומר על ס"ח שהם רק בסוד תמס מדילן קומת ז"ת להיות בסוד גדלת מבל גדלת הם ג' בחינות הגדלת ז"ת כי גוף הגדלות ז"ת הוא ע"י אימא עלמה להיותם ע"י הס"י לאימא עם המוחין ° שבחוכם כי ה"ת המתפשטין ומגדלין ז"ת מיוסד ס"ח כמלו שביסוד לאימא אלת הם ה"ת לדעת המכריע בין ה"ת וב"ג שביסוד לאימא והם מתפשטים בכל קומת ז"ת כמודע עיין בתי' י"ג מ"ש (ז) מיסו וכו' ר"ל כי"ח הם בסוד תמס מלה שניו שמתפשטים בכל ספירה וספירה דז"ת ומלה בין הוא כמו בתוך כל ספירה וספירה כי ידוע כי סוד מלות הם בלו"ת לכן ה"ת לאימא הם בללין בל"ת ממלה וכל מת' כולל מכולם הם כל ל' בסוד ת"ק והם בסוד שניס כי הספירות הם בסוד שניס כי ספירה ג' שהם · ורזא דמלה עץ חיים מהלך תמס מלות שהם וכו' ר"ל הוא סוד ז"ת שנקרא בשם עץ החיים ומהלכו ת"ק שהם הם סוד ה"ת כבר · ובין כל חד וחד תמס מלות שהם ר"ל בכל ספירה וספירה דז"ת מתפשטים ה"ת שהם ת"ק שהם כל ת' ות' בסוד מתבללות' זה מזה ובעובי לכל חד וחד ת"ק שהם סוד הי' לאימא שנכנסין בז"ת ונעשה בגופו ונעלמו ע"כ שייך בהם לומר ובעובי לכל חד וחד כי הם גוף עובי לכל ספירה וספירה דז"ת כמ"ש סוף מי' י"ח כי כל פרק ת' מנה"י לאימא ונמתרף עם ב' פרקים לכל ספירה וספירה דז"ת ונעשים בינה ספירה ת' שלימה עיין ובה"י לאימא הם ג"כ בסוד ת"ק שהם כי מתמת שהם מאימא סוד ה' עלאה ובה סוד מלות ע"כ הם בסוד חמש מלות שהם ולפי זה ג"כ בה"ח הם ג"כ בסוד חמש מלות שהם מטעם הנ"ל : (ח) ורזא דמלה ועשיתם בריחים עצי שיטים חמשה וכו' עיין לקמן מי' זה שכתב חמשה בריחים וכו' תימה מלבען ליד ימין וחמשה מלבען בריחים וכו' השנית מלבען דמלת וכו' ר"ל כי ה"ת וה"ג שביסוד לאימא שהוא סוד ה' מלבען ליד ימין ומלת הם חמשה בריחים שה' קרשי צלע המשכן שהוא סוד ז"ת שנקרא בשם משכן כנודע וקרשי צלע הוא סוד קצר הפרקים שבדרוע ימין ובדרועא שמאל כמ"ש הת"ז לקמן וילוע כיסוד לאימא מניע לק עד הלעת זו"ת וה"ג מתגלי' בחו"ג זו"ת שהם סוד ב' דרועין וה' בריחים לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה וכו' ר"ל כי קרשי צלע המשכן לירכתים הם סוד קצר הפרקים שבה"ג זו"ת שהם סוד ירכי קשוט וכם ימה כי מלכות שהיא בסוד ימה לאימא קומתה כנגד ירכי קשוט זו"ת והוק ז"ש הת"ז לקמן וכי ה' מלפין כלילן בה' מחמת ר"ל ה' מלפין שהם סוד ה' פעמים אור לה' גבורות הם כלולים במלכות ומ"ש מאי ימה דא שבינתא עלאה הוא לאחמר בים ודמות על ראשי החיה רקיע ר"ל כי ג"ה זו"ת הם סוד ראשי המלכות שנקראת בשם חיה כמ"ש בחי' ה' ורקיע שעל ראשי החיה הוא סוד יסוד זו"ת ועיין סוד מ"ש בחי' ה' על זה ומ"ש מאחר כן לא שבינתא עלאה על מלכות הא יהיו מזדווג בכמה מקומות אחר מלמון שבינתא עלאה הקלי על בינה ג"ל שהיא תחתה מה שכתב לירכתים ימה הם סוד בחי' הלעת נה"י למלכות לאימא שהם ונעשים בסוד עתיק לבריאה כנודע מע"ת שעתי

לכול ועליסס שייך שפיר ירלמיס יבכי קשוט שסס סוד ימס כי יהוע ברימס סיס סוד ניכס וניכס סיס סוד יס כ' סעברי ניכס גי' יס לכן כתב בזס הלשון לס שכיחת עלמס כלי לומר שעיקרה' ימס קמי על מלכות שבמלילות כל"ל ונמ על בחי' מלכות למלילות שבבריאס ו"ס ג"כ הסוף למחמר ניס ולמוף על רמזי החיס

ורוא דמלח (ישעיה מה) לא תהו בראה לשבת יצרה ודאי מים עליונים אורייתא דבבחב מיס תחתוני' אורייתי' דבע"פ נימא דאיהו בין תרוייהו: (יג) דא יהוד דאיהו דוא דאורייתי' ואידו יס דא ועקר' דתרוייהו: (יד) ומאן דמנע רוא דעקרא דתרי תורות כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו ואלין אינון דאמרין דלא אורייתי' אלא בפשטא ולית בה רוא אחרא ואינון דו פרצופין איהו נ"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד) גן נעול בסטרא דס גן נעול בסטרא דס

סתימה

רקיע כלי לחזק יומר לבדיל מקמי על מלכות לשלילות שבשלילות כל"ל ולוק ותבין סימב (ט) לין בין עיין בחי' ס' מ"ם שס מוס ותבין כמן ומימ הוא סוד יסוד כמ"ס שס"ו לקמן ומימ לימו לזיק (י) ובתי מימ מוגעת בקבלתס וכו' ר"ל כי יהוע בסקומת המלכות מהחלת מקום דז"ת לו טעמרת יסוד דז"ת סהוף ג"כ סוד מלכות כמודע מגיע בסיוס שס"ת למלכו' יס ל ומלכות למלכות לילקס על מס סימסכו בז"ת עיין זס בשער סירלם וזכו לין מלכות מוגעת בקבלתס וכו' כי עטרת יסוד דז"ת סהוף ג"כ סוד מלכות לין מוגעת להיות מגיע במלכות למלכות ומפילו כמלת מימ סהוף סוד יסוד למלכות לימס מגיע ומגיע בו ולוק (יא) ובתי לימו ס"ל סוף סוד עטרת יסוד ז"ת סהוף סוד מלכות ויהוע כי מלכות נקרת בשס חוס כי מילוי שס ב"ן ווין במילוי מלפין גימ' כ"ג כמנין חוט עיין במ"ת כיקוי חוס ועיין בחי' ת' שכתב ז"ל כתיב שמי שפתיתך וכו' לת חוט לשפון ללוחת לבסון מלכו"י שפתי וכו' לכן במלת בעטרת יסוד כוד נלוק סהוף סוד מלכות לימס מגיע ומגיע בו ולוק (יב) ובתי לימו ס"ל סוף סוד עטרת יסוד ז"ת סהוף סוד מלכות ויהוע כי מלכות נקרת בשס חוס כי מילוי שס ב"ן ווין במילוי מלפין גימ' כ"ג כמנין חוט עיין במ"ת כיקוי חוס ועיין בחי' ת' שכתב ז"ל כתיב שמי שפתיתך וכו' לת חוט לשפון ללוחת לבסון מלכו"י שפתי וכו' לכן במלת בעטרת יסוד כוד נלוק סהוף סוד מלכות לימס מגיע ומגיע בו ולוק (יג) ובתי לימו ס"ל סוף סוד עטרת יסוד ז"ת סהוף סוד מלכות ויהוע כי מלכות נקרת בשס חוס כי מילוי שס ב"ן ווין במילוי מלפין גימ' כ"ג כמנין חוט עיין במ"ת כיקוי חוס ועיין בחי' ת' שכתב ז"ל כתיב שמי שפתיתך וכו' לת חוט לשפון ללוחת לבסון מלכו"י שפתי וכו' לכן במלת בעטרת יסוד כוד נלוק סהוף סוד מלכות לימס מגיע ומגיע בו ולוק (יד) ובתי לימו ס"ל סוף סוד עטרת יסוד ז"ת סהוף סוד מלכות ויהוע כי מלכות נקרת בשס חוס כי מילוי שס ב"ן ווין במילוי מלפין גימ' כ"ג כמנין חוט עיין במ"ת כיקוי חוס ועיין בחי' ת' שכתב ז"ל כתיב שמי שפתיתך וכו' לת חוט לשפון ללוחת לבסון מלכו"י שפתי וכו' לכן במלת בעטרת יסוד כוד נלוק סהוף סוד מלכות לימס מגיע ומגיע בו ולוק (טו) גן נעול וכו' עיין בחי' למל שכתב ז"ל מלוקלל לילס כ' ו' לימי בימלס ניס לעטרת ולמעמת בגלוחת שס"י יסוס סגור שמע ימי למעמת בגווגת לת ם ר"ל כי סיס בסוד ב' ובז"ת שוות סוד ו' ונמצא ם סתימת כמ"ס ג"כ כוס בחי' כ"ס ע"ס מלת שכמן ובחי' למ"ל מלבר מפילו כשמלכות סיס בסוד בגלוח מעפ"כ סיס בסוד ם סתימת ושמעת שוות כי יהוע כלפור נודלת מן קבס כן מיס נוגל ממקומו כי בו' ימי יחוד יורלין ג"כ ז' קלוות ז"ת לבי"ע לעזור למלכות לברר בירוריס מבס וכמ"ס לעיל בחי' י"ת ובשקלת ת"ו מבס המר"י ו"ל ע"ס ותבין וזו סגור שמע ימי למע זס כי סוד ו' ימים עליונים שבס ימי מעשה ברמשית שס ג"כ סגוריס ועיין בחי' ו' מ"ם שס מ"כ מלכות שסיס בקול

סתומה ו׳ איהו נעול בשית יומי דשבוע הה״ד (יחזקאל טז) יהיה סגור
ששת ימי המעשה וביום השבת יפתח ובשבת בגין דלא תהא כנועל הלרת
בפני לוין: (טז) דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע איהי פתיחא לגבייהו
דאינו נשמתין יתירין וכאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולימים
טובים איהי כתיבי להון ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה ודא תוספת
נשבת יתירא ואיהי תוספת רוחא דקדושה ובל הגורע גורעין ליה ההיא
נשמה יתירה ואשתאר עני ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה ואם הוא
עשיר כמונא אסתלק מניה ואשתאר עני יבש כמה דאיהו מנע מלעיל
נשבת יתירה דאיהו נשמת בל הי ואשתאר יום השבת עני ושבינת יבשה
הכי אתמנע ברלאן מני ואידו מרה בנגה כרה ובל בצפרא דאוביף בשנת אז
(ישעיה ס״א) ובגנה זרועיה תצמיח אף הכי נמי אצמיח טובה דיליה ומאן
זרועיה דשבינת לעילא איגון נשמו יתירות דזרעין מינה ויחדון לון לישראל
להתא מזיו כבודה: (יז) ובזמנא דההיא ם פתום אתפתח לא אתפתחת
אלא בשאום כד״א פרחי לי (שיר ה) אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל ואתי פיום לגבי ו׳ דאיהו מפתחא דסתים לה ובגין דא פתחי לי
ביומא קדמא למאן דארת י׳ דאיהו נקודה דקמץ כד אתפתחת אתפתחת
בפתח דאיהו ו׳ בד סתים סתים בקמץ ואיהו י״ סמפה וזרע דאתמשך מניה
ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה לאת י׳ דאיהי נקודה דקמץ אחותי ביומא
תנינא רעיתי ביומא תליתאה דאיהו רעיא מהימנא יונתי ביומא רביעאה
חמתי ביומא חמשא׳ תם עונך בת ציון שראשי ביומי שתיתא׳ דאתמר
(ראשית מ״ז: (יח) וישתחו ישראל על ראש המטה דאיהו יום הששי:
(יט) נמלא טל ביומי שביעא׳ דא טפה י׳ ואי ודא נקוד׳ דארת ב׳ ובגין דא
זיוגא

ב׳ נעשה ם סתימא לפיכך כסימא
בסוף לגלות ממנות סגלות
לו״א פסס סוף ו׳ כס עמה ג״כ בסוף
הגלות וסס עזריס לה מן המלאכים
ו״ם גן נעול מסטרא דמ״ם סתימא
ו׳ איהו נעול בסיתי יומי דשבוע וכו׳
ר״ל פסח״ז מפרס תח״כ מה סוף
מסטרא דמ״ם סתימא על זה אמר ו׳
ליהו נעול וכו׳ כל ג״כ מפסר לפרס
כח״ז בדרך אחר לסיימו כי מ״ם הח״ז
מתחלס מסטרא דמ״ם סתימא סוף
קמי על סוד ב׳ ללמוד סיס בפסס
כמ״ם כי לא סגר ללחי דמי וסס
כמו מ״ם סתימא לסיום וסחס סולל
בתוכס וכסיולדת בפתח רחמס ומוח׳
סב׳ ללחין סבס לבוקות ז׳ בזו
נפתחות ומז יונק סולל מבס וסיל
העין הסבר ממיכן סס ועשיס
סוס מבואר בע״ס שער תיקון סעוקב׳
פ״ג ע״ס ממרין בזה בתריכות ומבין
ומ״ם סח״ז ת״כ ו׳ תיהו נעול וכו׳
ר״ל סחס״ז מפרס ע״ס בפסוק גן
נעול סוס קמי על סיסס בין על
המלכות בין על ז״א כי סיסס סס
נקראים בשס גן כמ״ס סח״ז מהתל ב

לעל זה אמר בעל סיסס אמר בפסוק גן נעול וכוק - וביום בשבת יפתח כי בשבת סמוס כנגד מלכות מין בו בריות לכן
ו׳ קלוות דז״א עולין מני״ע לנקיבות ומלכות עולה ג״כ למעלה להתחבר עס בעלה לכוליא נפשות תלכות ממקוס עליון
ולא ממקוס סבירור: ובשבת בגין לא תהא כניעל לא לווין וכו׳ כי יהוי נ לכוס נקראת בשס לא כמ״ס בתי׳ ובתי׳
י״ג ע״ס (טז) דאתמר בהו ור״ל כי בסכיוס כביכול מוחרת לבני מלס לוו עלי ר״ל בתי׳ תתי׳ תורס ומ״ט שלכס למשיך ולתבר סמוחין דמ״ח לז״א סוס על ז״א סוס סוד יוס בשבת כי מלכות הוס סוד שבת למעלה
שבתא וז״א סוס סוד שבתא דיומא כמ״ש בהקדמת ספר הזוהר קף ס׳ וז״ס בח״ז לקמן כמה דתיהו מכא מלעילא נפתחת
יתירה לתיהו נפתח כל מי וכו׳ כי סמוחין דמ״ח סס בסוד נפתח אמ״ח כי מ״ח סס בסוד נפתח כמ״ש וכבמוחין דמ״ח
ח״ו מסתלקין מז״א בסוד יוס בשבת מזה נאמר בח״ז בסוד בני מסבע במוחין ולוק (יז) ובזמנא וכו׳ ר״ל כי מלכות
בשבת בסוד סס סמוחס בכ״ל לא נפתחת לזיווג לז״א אלא ע״י פיום בסוד מפיים לה ובתיבו בסוד מוחר לה להתפתחת
לזיווג כי ים לו למוחין בסס בסוד ע״ל כמ״ש לעיל בתי׳ י״ת וסס ג״כ סוד בשבת חזרת בסוד מוחין בסס בתים
מסוד בי״ד בסס מו״ח תלמין כמוהע וכן״ת לומר לה בסוד ג״כ ממשיך לה בסוד בתי׳ ו׳ קלוותיו עלמו ובס בסוד
זרע כמ״ש לקמן בתי׳ כ׳ ובבית טפס בעמודא דאמלעיתא להתחברת ולהתעבידת להתחברת וכו׳ כך תיהו
זעיר מתעביד סיס וכו׳ ר״ל כי ו׳ קלוות דז״א נקראים בסס זרע בסוד כמו מוחיות זעיר כי בזמן שבו״ת סוד בקטנות הוא
רק בסוד ו׳ קלוות וז״ס בח״ז לקמן ולהיו י״ו כפף וזרע לתתעדיך פניס ולוק: פתחת לי בית מ״ת כי ר״ל
כי בסוק מרמז לנו בתיבת פתחי לי ב׳ בתי׳ בתרת בסוד ג׳ כ״ל בתרת בסוד סס בסוד יו״ד כל״ל וזס
מרמזו בתיבת לי ר״ל סוד יו״ד וכן מרומז ג״כ בתיבת פתחי לי על בתרת בסוד שבתך מז״א ו׳ קלוות עלו ובתיבו
כי תיבת פתחי סוד פתח ס סוס כמו ו׳ סבוס ו׳ קלוות ז״א טפס בתוחין סבס בסוד יו״ד כל״ל כמו בקודס בקו״ך בתוחין
בס סחומיס בקו״ך בז״א בסוד סוד פתח ו׳ כי ע״י בתפתחות בתוחין וכל זס ב׳ בתי׳ בתרת בסבע כל״ל מרמז לנו בתלת
בסוק בתיבת פתחי לי מכל עיקר תיבו פתחי לי קמי על בתי׳ בתרת בסבע מבסד ז״א בסוד ס ו יונק בתמלס בג בע
כמו שבתיבפסוק פתיכ סאיר קלוות ה״א ולא טפ לתיבת בתחי יכו׳ ומרומז ג״כ בתיבת בתחי לי כי בסבד סוד סוד קו
בתכמיס בסוד סוד ו׳ וזס פתחי לי ר״ל בס ד יו״ד להיות בסוד ז״א ע״י ג״כ בתי׳ י״ת מ״ס ח״ז על בסוק פתחי לי
בתתי וכו׳ וקלת בפסוק כתב בס בלא כמ״ס בח״ז כמן מכל מ׳ פנים לתורס ולוק (יח) וישתחו ר״ל כי מטה סוד
מלכות

לכוס כמ"ם לעיל בתי' י"ח ע"ב ורפס המכס סוס סוד יסוד בסול בדכוס לרפס לסיק כמ"ם בתי' כל"ל וסוד ויסתמו ישרפל על רפס המכס ר"ל כי ז"ל סמוס סוד ישרפל ממסיך ספע המחיקלנו על יסוד סמוס רפס המכס (יט) נמלא ט"ל וכו' ר"ל סוס סוד עטרת היסוד שנקרא' יומא שביעאה כמו מלכות כי היא ג"כ סוד נקודת ברפס למלכות כמודע וממנה יולא סוד סטפת המוחין שפס בסול יו"ד ופס בסול טל כל"ל ו"ם ולא נקודם לתת ב' כי מלכות היא סוד תחותי ב' כמ"ם לעיל ל"ג יום ל סוס סוד תת ב' כמ"ם בזוהר פ' ברעיא קף כ"ו ע"ל ונקרא בפס ב' כי סוס שני למלכות ממכס למעלה ול"ל מה שרצים סת"ו חיבת נמלא טל על

עטרת יסוד ר"ל תע"פ שלכאורה זה לא מיותר שהרי על ברחשי סמוס סוד יו"ד מ"מ מלייך שפיר סח"ו זה מחיבת נמלא שלא תמר מלאכי טל ותמר ממלא טל תלא ולמי שסגין בא נמלא בא לרמז על עטרת יסוד שהיא סוד נקודת לתת ב' ולוק : (כ) גל יכו' ר"ל סוס סוד ז"א סמוס סוד גבול תמס כמודע ולית מעין חמיש סוס סוד יסוד למימת סתחוס ומתלבש בו כמודע ונס נה"י למימת בפס מתלבשים דז"א לעשות לו מוחין ים בפס ג' מילוי תהיה שפס גימ' חמיש כמ"ם לעיל בתי' י"ח ויסוד למימת נקרא ג"כ בפס חמיש מטעם זה כי בו כל המרת נכללין ונתתמין בו וזהו לתיכו' כי יסוד סוס סוד יו"ד זעירא : ועיין בסקו תת שלמן למימן מברין קדישין וכו' ר"ל סס סוד בספירות דז"א כי המוחין למימת בס מתקיים ומגדלין בספירות דז"א כמודע (כא) ומפס על כלהו וכו' סוס סוד ת"ת דז"א שסוס כולל כל סו' קלוות דז"א כמודע וזהו מיהו עלמותיהם בשבעה רקיעין ולוק : (כב) ולית נימא וכו' נפקא ממבועא וכו' ר"ל בס סוד שהרת בספירות סיולדין מתחת לע"ל נגבלתא לת"ת מבחי' ס"ם לשתיק שנות לבא בו לרך בסוס קרומת למירת לת"ת ופס סוד ווי העמודים לכן בספירות בס בחמין קורת ווין וזהו ומתי נימא מיהו ועיין זה בע"ח שער מ"ת ותבין (כג) מבועא דיליה וכו' ר"ל כי יהוד מע"ח שער ת"ת כי סוד שהרת המיחד בחיבת בסוד בפרוף קומתה עשר ספירות וזה סוס בשוה בסוד נגלות בס לו סוד ו' שהוא ז"ת סוס ג"כ בסוד עשר להיותו בים בסוד פרוף קומתה עשר ספירות וזה סוס בשוה בסוד נגלות בס לו מוחין דגדלות למ"ת אז סוס בסיד עשר ספירות כמודע וילוע כי בס תמס סוס בז"ת בסיד תמס בת בפס טפתים ועיין ג"כ בתי' ס"ם מסוד תמס ועיין לקמן בתי' זה שכתב ו' לתיהו בתמלעיתא ס"ם תיהו סיעור קומת ותיהו קלוס ומליק בתת' לעשר תמוס וכו' ר"ל כי ז"ת סוס בסוד תמס שהוא בת בפס טפתים בשהוא בסוד קטנות ו' קלוות מבל בשבתין בחיין לגדלות מלו"ת בפס בסוד ו' כמודע תמס תמס ועשה בסוד גדלות שפרוף קומתו סוס עשר ספירות ופס נקראים בפס תמוס עשר תמת על בס בפס בו מתחלה בס תמס בשהוא בסוד קטנות ו' קלוות וגס תמס תחיות מ"ם ופ"ם סוד בס מ"ם שבו ת' ול' בפס תהיה שהוא בלו"ת להיותו בשים בז"ת המוחין דגו"ת וז"ם בח"ו תמוס חיונן מתוס בשמיכת כי יהוד סוד תפבון מתוס סוס בלו"ת וע"י נעשה ז"ת בסוד עשר ספירות ולוק וסוד מה שנקרא ז"ת בפס קרס סוס בח"ו בח"ו לקמן בתי' זה כי קרס סוס קשר בסיפך מתוון כי ז"ת שהוא סוד ו' סוס מקשר ב' סבין על בס סיה כמ"ם סח"ו לקמן בתי' זה ו' לתיהו בתמלעיתא ס"ם וכו' ולוק וסוד מה שכתב בפסוק ותמס וחלי תמס תיהו ו' וכו' בכל תתר תמס תיהו ו' וכו' וחלי תמס לת ו' וכו' ר"ל כי יסוד סוס סוד ס"ד יו"ד זעירא כמודע ועטרת יסוד סוס ג"כ בסוד ו' ובגויס בינה סוס שיעור תמס בת בפס טפתים כי יהוד שיסוד סוס ג"כ בסוד ו' זעירא עיין בזוהר פ' תחרי סות קף ס"ב ז"ל להם יסוד ו"ה ירח תיהו וקב"ה ו' רברבא עלאה ו"ל כתיב ו"ו וכו' ועיין בזוהר פ' פנחס קף רט"ו ז"ל ת"ח רזא דבית קדישא סוס סות ו"ל וכו' נמלא חלי תמס סוס ו' שלתת לסיימו עטרת יסוד והיא על יסוד מלמו שהוא ו' זעירא כמו ו' על ו' למות ו' וזהו לתיכו ברזא דו' כי יהוד סוד רזא סוס בישוד עיין בזוהר פ' ויחי קף רכ"ו שכתב ומתן רזא לתוריתא הוי מימת לת סות קיימת קדישא וכו' ויסוד סוס ג"כ

בסוד

את ו' דאיהו מרה לכל שעורא דגופא : (פה) איהו מרה בין עינא לעינא דעליה אתמר (שם ח') אצבע אלהים היא · איהו שיעורא דאורכא דחוטמא : (כו) ואיהי שעורא דכל אצבעא ואצבעא ושעורא בין אצבעא לאצבעא ו' : (כז) איהי מרה דשפה : (כח) ומרה דכל עינא ועינא בינולא ובדה דבן ובן דאנפין ומרה דקמץ סתים · ובה אתפרש קמץ : (כט) אתפתח בחמש אצבעין ברזא דה' דבהון האי קיו אזיל ה' מאה שנין (למד) ובד (ס"א ו' בר) נחית לתתא לגבי צדיק אתקרי ש יעור ובד סליק

נסוד מח ז' כי יסוד הוא סיל יום הסדיעי כמנחסב ג' דמסוגת לח' מז הוא סביעי וזהו ממס ומלי ממס ומלי רחב הקרס המחך כי יסוד הוא ממס ומלי ממס הוא עטרת יסוד והוא ס ד קרס קצר בסיף מחיון כי הוא מקבר ז"ת עם מלכות וזהו קרס המחך כי מוחיו' מחך הוא סוד ת"ת ז' סהוא ז"ת ומלכות כמודע ומתר רחב הקרס המ'

ולא מרדכי יסוד ז"ת כנגד ז"ת מעמו הוא כמו רוחב כנגד מורדוזוק (קס) מיהו וכו' ר"ל כי יהוע שהמר' מעמד הוסב בפנים שהוא סוד ס"ת וב"ג ים בס"ת ס' סויות שסס גימ' עין וכן בס"ג ס' סויות שסס גימ' עין וסס מליסים בעיים ולכן נקראי' עיים על שם ס"ת וס"ג שיש בסס ס' סויות גימ' עין עיין גימ' כיוני עיים · וילוע כי ים לעת המכריע בין ס"ת וס"ג שהוא מופסט למוטס בתוך ז"ת ובלעת ים שס מפו"ס ומלוחו מלפפי' וי"ו ס"י גי' מלבע ולעת הוא בסוד ו' כמודע וזהו ומיהו מלה וכו' ר"ל כי סוד ו' לעת מופסט בתוך ז"ת הוא ממלס בין עיות לעיות כי הוא מכריע בין ס"ת וס"ג שסס סוד ב' עיים והוא נקרא בשם מלבע מלקים כי הלעת שים בו שם מלבע כנ"ל הוא בח מפיות סהיה בסוד מלקים חיים כמודע : מיהו שמורת תורכא לחוטס ר"ל כי יהוע מע"ת שער טעת"ת פ"ב שבחוטס נהגלס בחי' וח"ו ע"ס ותבין ועיין בחי' י' מ"ס שם וז"ס ג"כ בחיקוניס המוספיס לחר חי' ע' והוא בחי' ו' של המוספי' ז"ל וח"ו מיהו חוטמא מחחקא בחפין ולכן תמר במסכת בכירות מלל מיתין הפוסלין בבכורים שסיער החוטס הוא כחלבע קטנס כי סוד ו' ללעת המכריע בין ס"ת וס"ג שסס סוד ב' עיים הוא סוד חלבע קטנס ר"ל כי שם חלבע כנ"ל הוא בלעת הוא עיקר בס"ת וס"ג עלמן שסס עיקר הוד ללעת ולעת המכריע בין ס"ת וס"ג הוא ג"כ נקרא בשם חלבע כמו לעת עלמו חלק שהוא נקרא בשם חלבע קטנס כנגד לעת עלמו וע"כ מטעם זה החוטס שהוא בין עיים הוא ג"כ כסיער חלבע קטנס וזוק (כו) ומיהו שיעורא ר"ל כי ס"ת וס"ג ללעת שהוא סוד ו' הס סוד ס' חלבען ליל ימין וליל שמאל ונקראים בשם חלבען על שם שבחין מלעת עים בו שם חלבע : ושיעורא בינחלבע לחלבע ר"ל כי סוד סיעור חויר לעת המכריע סוד ו'יס בין כל ס"ת וס"ג שסס סוד חלבען ליל ימין וליל שמאל וזוק ותבין (כז) י' מיהו מלה דשפה עיין בחי' כ"ח שכחב שפה ולחי לח שכיים לשכי סלקח נחובבן שפה וטעם הדבר כי יהוע נו"ס זו"ח סהס זה ע"ג שם הס סוד שפחיס ומלכות שבניהס מסס כמודע נקראת על שמס עיין בחי' י"ג מ"ס שם וזהו יו"ל מיהו מלה דשפה כי מלכות היא בסוד ו' חכמה מחחלה כמודע כי סוד בחי' סרהס הוא עטרת יסוד ז"ת שהיא סוד ו' זעירא כי מלכות היחה מחחלה רק בסוד בחי' נקודם מחח מחח יסוד כמו עטרת יסוד ז"ת עיין בע"ח שער מלכיס פרק ו' ובשער הירח פ"ח ותבין וגס בחכמה שבו מח י' יסד מרץ מלכות (כח) ומלה יסד ז"ת עיין בע"ח שער מלכיס פרק ו' ובשער הירח פ"ח ותבין וגס בחכמה שבו מח י' יסד מרץ מלכות (כח) ומלה לכל ר"ל כי ס"ת וב"ג שסס סוד ב' עיים כנ"ל הס מחלבשים בסוד לעיל שהוא ג"כ בסוד יו"ל זעירא וזהו שאמר כאן בעגילא כי בחי' נקודם ליסוד לעיל הוא בסוד עגולה וכאן ועיין בחי' כ"ח שכחב מלי כטבעות אלין חדין מוחזין לבבא לעיל מגולין כטבעת ועיין בחי' י"ג שכחבחי שם שחדין מוחזין לבבא הס סוד בחי' נקודם ליסוד לעיל לעיל ובחי' עטרם ליסוד לעיל שסס בסוד מגולין כטבעות ע"ש וזוק ותבין: ומלה לפן ופן דאנפין כי חכמת מלס שהוא סוד יו"ל חליר פניו ומלה לקמץ סחים עיין בחי' כ' שכחב קמץ מיהו סחים בחח י' וכו' ועיין שם מ"ש על זה ותבין כאן (כט) מחפחח וכו' ר"ל כי יסוד לעיל הוא סוד רוע לה' וממנו נפחח ויונקין ס"ת סהס סוד ס' חלבען ומחפחמים ז"ת שהוא סוד קו וה' מחפחים לעיל שהוא סוד ס' מלה שכן כמו שכחבחי לעיל בחי' זה (ל) וכך נחית לחחח וכו' ר"ל כשז"ת הוא בסוד קטנות לבד ואין לו מיחין לבללוח לעיל זו הוא נחית לחחח כי אין קיומו שלימה שאין לו שלם רחמנות חב"ד חלח מג"ח נה"י ו' קלוח ואז הוא כמו שיעור חחלח מלילתו שהיה רק בסוד ו' קטנות כמודע עיין בע"ח שער מלכיס פ"ו וזהו מחקרי שיעור ימה שאמר נחית לחחח לגבי לעיל כ"ל להבין זה כי יהוע מע"ח כשבאין נה"י לעיל זו"ח לעשות לו מיחין לגלות מו' קלוח ח מגו חגו מג"ח נה"י נחגלל הוא ונעשה קומתו שלימה מעשר סביורות וסיינו כי עלו ב' שלישי בחסד עם פרק עליון לגלח זו"ח ונעשים חכמה זו"ח מג' פרקים כי כל ספירה יש בה ג' פרקי' ונשאר פרק חחחון לחסד ועלו שלישי פרק עליון החחון לגלח לעיל ונעשה גלח זו"ח מג' פרקים וכן הענין בקו בשמאל זו"ח עם סוד לעיל וכן בקו ממעלי זו"ח עם יסוד לעיל ונעשה כך גלח כאן בקו ממעלי זו"ח כיון שיסוד לעיל ואינו מגיע רק עד החזה זו"ח ושם נשלמה ג' עטרת יסוד לעיל ונעשה כגלח כי הלעת לחי"ת שעלו למקום הלעת עם יסוד לעיל וכן הח"ת לקח שלים החחחון של ת"ו זו"ח עם שלים העליון של יסוד זו"ח למקום הח"ת ונחחברו שלשם עם עטרת יסוד לעיל ונעשה ח"ת זו"ח ממנס יסוד זו"ח נשאר בו רק ב' שלישי יסוד זו"ח שהם מלילתו של יסוד זו"ח וכן בשאר כל הספירות ולכך יסוד הוא יוסף הוא יע"ה ת"ר ויע"ה מרמה ר"ח יחוס מלילתו כי אין בו רק ב' שלישי יסוד ומי מעשר לפיות

על ספירה דק מג' שליחים ולכן נהכרח לריך שיתוסף הפרש גדול מלמעלה ליסוד כדי להגיע ליסוד שלם ומבואר שם כי ע"י הפרת מזל ונקב נעשה יסוד שלם נסוד קונם כלל כי הפרת מזל ונקב הרמוז בתיב' קונם הוא קונם הכל יסוד הנקרת כל ע"ם וזהו כל נחית לתחת לגבי לריך לתקני שיעור ר"ל כמו"ש נחית לתחת להיות בסוד קטנות מז ע"י ירילה זו מועלת לגבי לריך שיפי' בשיעור שלם כמו כל סו' קלוית חג"ת כ"ם לאפוקי כשהוא בסוד גדלות מז סוד לריך חסר מעיטורו כי הוא ע"פ שנשלם שיערו מהפרת מז"ל ונקב מ"ת הוא חסר ויתוס מעימת ואינו שיעורו כאשר שפירות ז"ת וכל זה מה שכתבתי הוא לפי הספרים שגורסין וכל נחית לתחת וכו' אבל לפי הספרים שגורסין כל נחית לתחת הוא מיוסד יותר כי אז קאי על הפרת מזל ונקב שהתוסף נוסף כדי להוליך ליסוד בשיעור שלם על זה קאמר הת"ז וכל נחית לתחת לגבי לריך לתקני שיעור ר"ל כמו"ש נחית הפרת מזל ונקב שהתוסף הוא לתחת לגבי לריך להשלים שיעורו אז לתקני שיעור כי אז ג"כ סוד הלריך נשלם בשיעורו ונמלא ו"ת בשיעור קומה שלימה כי הוא בסוד קומה כשהוא עולה ומתגדל למעלה ע"י נה"י להיות שם נעשים לו מוחין לגדלות ו"ם וכל שלמין למילת לגבי אימת עלמה תקני קומה אבל לא תקני קומה שיהיה בשיעור קומה שלמה בעטור להיותו שיהיה כל עטר שפירות בשיעורן שלם ולו"ק ותבין: (לד) סוף ג"כ בשם שיעור כי נשלם כל עטר שפירותיו בשיעורן ולו"ק ותבין: (לה) עיין בת"ל שכתב עמר מוסבן נה"י בינה ר"ל כי נה"י לבינה שהם המוחין לגדלות ז"ת שם נכנסין בז"ת ונולדין קומת ז"ת להיות בסוד גדלות וילוע כי מלכות לאימת מעמדה כנגד נה"י לאימת ואינה שם בשער מ"ת ותבין וו"ם כאן בלשון שכינתא עלמה לא כמו בתקלה אימת עלמה כי עיקר שם שכינה הוא שייך דוקא במלכות כמו"ש עיין בתי' ו' מ"ת שם ותבין: (לב) לאיתו וכו' כי יהוי מת"ת לאימת נעשה כתר לז"ת והוא שסוד גילגולת דרישא בע"ת בינה: כלומר בפ"ה ותבין: (לג) ושכינתא וכו' עיין בסוף תי' מ"ט שכתב מספר לכלהו שכינתא אייתי מספר דימים כי יהוי כי כל סוד תבין על הסמוך שם במלכות עיין בזוהר פ' בראשית ל' ת"ו ע"ב ובמ"מ שם שפירש שם ובפ' פינחס ל' ר"ך ע"ב: לבסוף אני שבע יומין לאימין שבתא לאימת ג"ן מ"ב יומין וכו' ר"ל כי יהוי מסס"כ ממוד מלית ספירות שאומר כי בז' שבועות שלמי ימי הספירה אלו מתביכין ז' בתי' הקטנים ז' בתי' הגבורות מיסוד לאימת שהוא סוד לעת ז"ת לגופו לאיתו בשבוע לאמצע הקטנ הרמוז שיש בי"ג ז' בתי' הקטנים ז"ת וכן גבורה שהשבועה שיש בה ז' בתי' גבורה נכללים במסך ז"ת ומסס שם יונקין ומתיירין בקטנות למלכות ובשבוע שני נכנס הקטנ שני הנקרת גבורה בגבורה ז"ת וגבורה הסני שנקרת גבורה שבגבורה היא יונקת מגבורה ז"ת ומתירה בגבורה למלכות ועל דרך זה ממש בשאר שבועות ע"ש ומלא בכל ז' שבועות וכל ז' בתי' הגבורות שיש בכל אחד ג"כ ז' בתי' שסס כולם מ"ט בתי' במלכות ושם סוד ז' יומין לאימין ז' שבתות ר"ל כי ז' גבורות שם סוד ז' יומין שלמין שבכל אחד מהן כולל מז' יומין כאמרן שבוע אחד וכולם שם בסוד ז' שביעות ומאי עליהם ז' שבתות לאמין מוקבל כי שם וכאמרן במלכות שהיא סוד מוקבל והיא ג"כ בסוד שבת כנודע ע"כ הז' הגבורות שם בסוד ז' שבתות ולכן מלינו שכתוב בתורה פעם בלשון ז' שבועות ופעם בלשון ז' שבתות כי ז' שבועות לשון זכר שם מרמזים על ז' בתי' הקטנים שסס ז"ת וז' שבתות לשון מוקבל מרמזים על ז' בתי' גבורה שסס במלכות שיש בזוהר פ' תלוים לף קפ"ב ע"ת וכמ"מ שם בפירוש שם ותבין וכמו שלא תבין ותעשה מ"ש ז' יומין לאימין ז' שבתות שם קאי ג"כ על ז' בתי' הקטנים וסס נקראים בשם שבתות על שם שסס בתין מיסוד לת מ"ת שהוא נקבל ג"כ בשם שבת כנודע לכן קאמר בזה שלשון מיותר לאיתו בכן מ"ב יומין לאימין ז' שבתות שהוא קאי על ז' שבועות וכו' ולא קאמר בקיצור ז' שבתות שם מ"ש אלא כדי לרמז על מ"ש תלוים לף קפ"ב ע"ת וכמ"מ שם בפירוש שם ותבין וכדי שלא תבין שבתות שבגבורות במלכות כי יהוי שסס מ"ב הוא בגבורה לכן קאמר בלשון לאיתו בכן מ"ב יומין כדי לרמז שסס מאלבר מתחלת הוא קאי על ז' בתי' גבורות שסס בסוד שם מ"ב וע"כ אמו מוסרים שם מ"ב מאבא"ן וכי בימי הספירים כאן שכתב בספר שכוונות ומצוות כל תיבה ותיבה על ז' שמות של שם מ"ב מבניא"ן וכן בכל ז' יומי שבוע ויום ז' של

השבוע מכוונים בכללות השם של כל ו' שמות כי ידוע שם מ"ב של אבגיה"ן שרשו הוא בז' המלכים דמיתו כמ"ש בעיה והם
בחי' גבורות כי הם בחי' נקודת דשם ב"ן כמודע מע"ח ע"ש ותבין ע"כ אמו אומרים ומכוונים בו בכל חיבה כנגד ז' בחי'
גבורות שנכנסין במלכות ודוק (לד) דאינון מ"ט וכו' עיין בזוהר פ' תרומה דף קל"ט ע"ב שכתב כי מ"ט אתוון שיש
בשמע ישראל וכו' ובשכמ"לו הם כנגד מ"ט תרעין דבינה ע"ש והיינו כי ידוע בק"ש נכנסין המוחין דגדלות לז"א נה"י
דאימא ואז מאירין ה"ח וה"ג שביסוד דאימא בדעת ז"א והם סוד מ"ט אנפין כי ה"ח הם מ"ט אנפין דדכורא ז"א וה"ג הם
מ"ט אנפין דנוקבא כי ה"ג הם יוצאין תמיד למלכות ודוק (לה) דבהון וכו' ר"ל כי ע"י שנכנסין תחלה הז' בחי' הגבורות
במלכות שהם סוד ז' יומין דדכיו שבהם נכללין מ"ט פנים דדכיו שצריך אתתא לממנאה קודם שנטבלת ונטהרת במקוה
כמ"ש הת"ז לקמן והיינו כי ידוע שהגבורות הם מתקנים את המלכות והם מושיעה לה ומטהרן לה מן החיצונים שלא יינקו
מן הדינים דמלכות כי הם מכניעה לחיצונים ע"י שהם באים מאימא שהיא דוחה החיצונים ואין אחיזה בה כנודע עיין
בתחלת הקדמת ספר הזוהר במאמר רבי חזקיה פתח שכתב ואינון חמש אקרון ישועות ואינון חמש תרעין ועל רזא דא
כתיב כוס ישועות אשא וכו' ע"ש שמשמע משם שה' גבורות הם מושיעים למלכות מן החיצונים ע"כ הם סוד ז' דדכיו
שנמנת אשה קודם שנטבלת ונטהרת במקומה כי ה"ג הם סוד ז' בחי' גבורת כי הם מתפשטים מחסד עד הוד דמלכות
וכללותם ביסוד והארת כללותם במלכות דמלכו' ואח"כ כשיש לה סוד ז' יומין דדכיו שבהם היא מתקנת ונטהרת אז נריכה
להעלות לטבלות במקוה וסוד המקוה הוא סוד יסוד דאימא עלאה שהוא סוד ת"ת שלה שהוא סוד כתר דז"א כי ידוע
ביסוד דאימא יש קנ"א אהיה דהתין גימ' מקוה וז"ש דאיהו מקוה ישראל ה' ואיהו שיעור קומה וכו' כי כתר דז"א הוא
סוד מקוה ישראל ה' ואיהו שיעור קומה כי ע"י כתר נשלם שיעור d
קומת ז"א וידוע כי הכתר הוא כולל כל המוחין שהתחיו שהם סוד ד' שמות הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שיש בהן ט' יודין
שהם בסוד נקודת וכל מוח מד' המוחין הוא כלול ג"כ מד' שמות הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן בסוד אתכללותם זה מזה
נמצא בד' מוחין יש בהם ד"פ ט' יודי"ן שהם בסוד נקודת וידוע כי ד' המוחין הם בסוד ד' סטרין מזרח מערב דרום
לפון ע"כ יסוד דאימא עלאה שהוא סוד ת"ת שלה כתר דז"א הוא בסוד מ"ם סתימא כי הד' מוחין שהם כלולי' בו הם
בסוד ד' סטרין דמ"ם סתימא והם סוד ט' נקודים לכל סטר ונקודה דאמצעיתא שיש בתוך מ"ם סתימא הוא סוד יסוד
אבא שבתוך יסוד אימא וע"י נקודת יסוד אבא יוד שכולל ד' יודין דשם ע"ב שהם בסוד ד' נקודין נשלמי' סוד הט' נקודי'
שבכל סטר לי' נקודי' ובין הכל הם מ"ם נקודי' שהם סוד ארבעין סאה כי המוחין שנכללין בכתר ז"א שהוא סוד מקוה
כנ"ל הם מתלבשין במלכות דאימא שהיא סוד תבונה כמ"ש לעיל ומלכות הוא שם אדנ"י גימ' סא"ה עם הכולל וסוד מים
הוא סוד ט' נקודין דבכל סטר שהם סוד יודין גימ' מים וגם נקודת יסוד אבא שהוא סוד יוד הוא ג"כ קו החסד שהוא
סוד מים ועיין בחי' ע' שכתב ז"ל מי ודאי מדה דנביעו כגוונא דא ם מ"י מם נקודה בריבועא נקודה בעגולה מרובעה
ורז"א דמקוה ארבעי' סאה כגוונא דא וכו' ואלין אינון ארבעין סאה ואינון ם עלאה מ תתאה דא ברבוע ודא
בעגולא י' נביעו דתרווייהו ורזא דא מים חיי' וזה הוא כמ"ש כי ם עלאה הוא סוד יסוד דאימא עלאה שהוא סוד ת"ת
שלה שהוא סוד כתר דז"א כנ"ל וגם היא סתומה כי בחי' שם סתומה הוא נייך בכתר כי ידוע כי כתר נקרא בשם אין
בסוד החכמה מאין תמצא מ תתאה היא סוד מלכות דאימא שהיא סוד תבונה שבה מתלבשים הד' מוחין שהם ד'
סטרין דמ"ם וגם כי ידוע שסוד תבונה מעמדה כנגד תנ"הי דאימא עלאה שכל א' כלול מי' הרי הכל כמנין מ"ם
והיא בסוד עגולא כי מלכות היא בסוד נקבה תסובב גבר והיא בסוד (מ) פתוחה כנגד אימא עילאה שנקראת בסוד (ס)
סתומה עיין בחי' ה' מ"ש ותבין ויו"ד הוא נביעו דתרווייהו הוא סוד יסוד אבא עלאה ויסוד ישראל סבא שהם בסוד י'
הם נביעו דאימא עלאה ותבונה שהם סוד (ס) סתומה (ומ) פתוחה ורזא דא מים חייה כי יסוד דאבא ויסוד דאימא
שהם בסוד מים כנ"ל הם בסוד מים חיי' כי ידוע שבחי' יסוד נקרא בשם ח"י וב' היסודת דאו"א הם חיים ודוק ועיין
מ"ש סוף חי' י"ח ולפי מ"ש שם יכול לפרש מ"ש הת"ז בחי' ע' (מ) תתאה קאי על יסוד דמלכות דז"א שהיא ג"כ סוד
מקוה שבה נקווים הד' מוחין שהם סוד ד' סטרין ד' ם והיא בסוד מ פתוחה כי יסוד דמלכות היא פתוחה להשפיע
שפע המוחין לעולמות שלמטה וי' נביעו דתרווייהו הוא סוד יסוד דז"א שהוא סוד יו"ד זעירא וזה הוא דוחק שאין מיושב
שפיר והבן ע"כ פירש ראשון נ"ל עיקר: ועוד אפשר לפרש וי' נביעו דתרווייהו יסוד אבא הוא נביעו דאימא ומלכות
כי אבא יסד ברתא בחכמה יסד ארץ וזה הפירש הוא כמו ע"ד פירש הראשון: (ודע מ"ש לעיל שיסוד דאימא עלאה
שהוא ת"ת שלה הוא כתר דז"א זה הוא דוחק בשבת וי"ט שאז ז"א לוקח מקיפי המוחין בחי' לנ"ד מ"ם דצלם שהם
בח"גת חב"ד דתבונה כנודע נמצא ז"א מלביש כל בחי' התבונה ואז יסוד דאימא עלאה שהוא תפארת שלה הוא סוד
כתר על ז"א משא"כ בחול אז ת"ת דתבונה הוא סוד כתר דז"א) ולא תקשה לך הא ידוע מסה"כ שבשבת וי"ט עולין
זו"ן אפי' לאו"א עלאין והיינו כי ז"א מעצמו עולה ע"י קדושת יום השבת וי"ט ליטול כל מקיפי מוחין שבתבונה
וע"י תפלת מעשינו עולה זו"ן ג"כ לאו"א עלאין דע לך שזה לא קשה כלל הא כתב בסה"כ כשפרצ"ף
אחד עולה למעלה אז כל הפרצופים של מעלה ממנו עולין ג"כ למעלה ממקומם ונמצאו שכאשר זו"ן עלו למעלה ממקומם
אז ג"כ או"א עמו עלו למעלה ממקומם ונמצא תמיד יסוד דאימא עלאה שהוא ת"ת שלה בסוד כתר על ז"א לאפוקי בחי'
מקיפי המוחי' למ"ד מ"ם דצלם שהם בתבונה הם עצמם נכנסין מתחלה בז"א להיות בו אור פנימי כי נתגדל ראשו עד
למעלה ע"ש בספר הכוונת שער שבת ותבין ועתה נפרש מה שצריכה המלכות ליטבול במקוה שהוא סוד יסוד דאימא
עלאה שהוא סוד ת"ת שלה כתר דז"א כי ידוע מספר הכוונות אחר שנכנסין בז"א כל המ"ט בחי' של מוחי'
וח"ג

וז"ג במ"פ ימי הספירה ולא תספר לו כי אם סוף הכתר שסוף סוף שער הי' מן חג הסבועות ונעשה לו בחי' הכתר וכתר זה נעשה בכתר עליון בחסד שבח"ת זו"נ שמתחלק חלק ז"ש עולה למעלה בכתר זו"נ להגליון ואז יורד הכתר מלמעלה למטה ז"נ וחלק הסבי יוצא לתקונו למוך כתר למוקבל ואותו חלק חסד שעלה לכתר וגורם לכתר שירד למטה לרחם ז"נ

הוא ג"כ משפיע מימי חסד שלו למוקבל ומובלת בו ע"י לימול החורם ונטערת וכל זה נעשה מחתלת הלילה של חג הסבועות עד הבוקר ע"י לימול החורם בכל הלילה ותק"כ ביום חג הסבועות חז היא עולה לתוף עמו להיותו שהיא עולה ומתגלגלת על כתר ז"נ שהוא מתיחדת בסוד תוף כמ"ש בחי' י' ע"ש ועיין בהקדמת ספר הזוהר דף ז' ועיין שם במ"מ מה שפירש שם ואז מתחברין ומתיחדים זו"ן שווין בקומתם ז"ס ובהון מתחברון מוריית לבכחד ומורייתא לבעל פה ביומא דסבועות להיותן ל"ו פרלופין לדעת ר"ל ע"י שמגלה מהחלת סוד ז' יומין דלכון ותק"כ נמצלת בחימי המקום חז תק"כ היא עולה לתוף עם ז"נ ומתחבר"ע"ם בכל קומתו וחז הם בחי פרלופין שווין כמו תל"ם שהיה נב' פרלופין שווין כי הוא היה לוגמת סוד תלם לעיל' ז"ת שיש שם מ"ה כמנין תלם: תבורה לתרוויהו רחם ר"ל כי חז מחבר זו"ן ע"י ב' יסודות שלהם שהם בסוד רחם כי בחי' יסוד הוא כולל ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ו"ק תוך"ה ד' בחות פסוטים גימ' רחם מהת"ק בשער זמנים תע"פ שהם מחוברים ביחד מין יחוד למוקבל רחל תלת עם פרלוף יעקב בסוד תיהו בגלה ותיהו עיין בחי' י' מ"ש תבל בחג הסבועות הזיווג למוקבל כמו בזיווג שיש לה בסכת תחר חלות לילה שהוא היא מזווגת עם ז"ת עלמו כנודע: לתיהו דמ"ת פקודין לעשה ר"ל כי חז ע"י זיווג יוצאין ג"כ טפת התסדים מיסוד ז"ת ל"ל למוקבל שהם בסוד רמ"ח מלות עשה כי יחוד סוד מלות עשה הם בתסדי'יחוד כי תפל סוד קו רפאת תלמה שהוא בסוד בכור ויסוד שיולדין ממנו טפת התסדים נקרת בשם כל לתתיק בשמים ונאדן ז"ם ורזא למלה קדם לי כל בכור פטר כל רחם עיין בהקדמת ספר הזוהר מאמר פקודת עשירית וסופך בת: תתקדין כל פקודין לעשה כעלמים בבטן המלאה עיין לעיל בחי' י"ת שכתב מפטרת לחמת עלאה תחקריות שכינתא בטן וע"ם מ"ם וגבורות הם סוד עלמות כי הם קשים כמו עלמות וגבורות הם נתמלאה בכל ז' קלוות למלכות שהיא בסוד בטן ע"כ מלכות נקרת בשם בטן המלאה והחסדים שהם סוד מל"ת עשה כן ג"כ הם מתקדים במלכות בזיווג חג הסבועות כמו הגבורות שהיה נכללין תחלה בימי הספירה במלכות מ"ג כעלמות בבטן המלאה קמי על בחי' מ"ג למלכות שהם בחי' גבורות שנתברדו מן המלכים למיתו שהם דינים קשים כעלמות והחסדים שהם בסוד מלת עשה הם סוד מ"ל שמתקדים למ"ב שהם בחינם גבורות שנתברדו מן הגבורות כלי לתקנם למתקם כי זה הוא עיקר סוד הזיווג לתבר החסדים עם גבורות שנתברדו למתקם ולוקן וסבן (נו) ובסיג זמנת תיהון מברין מקבלין ע"י למורין לת מן לת וכו' ר"ל בסוד זמנת שיש יח ל זו"ן ומיתקם החסדים תת הגבורות למוקבל מז בת ג"כ שפע תורת המוחין שמקבלם הספירות למוקבל מז"ת שהם בסוד מברין למטה לעולמות בי"ע ע"י שכל הספירות למוקבל שהיא בסוד מבר מקבל שפע תורה מן הספירה שלמעלה ממנה ע"י בחי' יסוד בל כל הספירה שהוא הם ד בגוד ותק"כ משפיע למטה ממנה וזה מקבלת הלולאות תשה על תתות עיין במ"ת שכתב שכנוי לוז הוא במלכו' וכל הספירות של המלכות הם בסוד לולאת וזה מקבלת שמשפיע לקבל כל מחה מן מברתה (נז) יכל מיכן וכו' ר"ל שם סוד הספירות לעולם בריאה: ומלאכין למחה מקבלין לין מן לין הם סוד המלאכין. שבעולם היצירה ונקרת עשר הספירות לילדים בשם מלאכין כמ"ש סח"י בהקדמה ובימי לחול לבוש עשר פחות למלאכית למשמשת גון לעשר ספירות לבריאה (נח) הס"ל וכו' עיין בספר חיל מה ספירה על זה והמריך לפרש מכח זה כל הגמרא למה תענית קף כ"ב ע"ב תר"ת בשמכין מיס בחג תסיס מומר לתבירו מבע מימך וכו' קול רעים מי שומע מגמור חס ס מל תסוס קורת לקול למוריך ע"ם כל הגמרא ושיקר מה ספירה כאן על ת"ת סוף כך שמפרש קול למוריך סוף סוד כ"ם למלכו' שהם בסוד ברובים שמעלין"ן מלמטה בסוד הלולאות נתנו ריח כמ"ש בזוהר פ' ויצא ורמייתו מחי' חלמיש שכתב ז"ל מחי למוריך היון ליורין לחכמת לחימון וזי העמודים כל מבריך חילן טעמים למורייתא ובניך חימון נקודי למורייתא וכו' ע"ם ורמייתו הוא מיכח ספיר מזה כי יחוד מלכות

נקרת בשם חכמה תהאם וג"ם שהם בסוד זוי העמודים כנודע שם ליורין למלכות שיש סוד חכמה תתאה אבל מ"מ לריך למבין זה שם יחוד מברך ר"מו שמט"ו וסמל"ל שם סוד שני הברובים שמעלין מ"ן ע"ב במ"ת ויצא ופ' בלק ל' קפ"ג וכל כי יחוד כ"ם למלכות שהם מחלבני' בני ע"ב בסוד רבניה יורלת חוח במ"ם בחי' י"ת ועיקם לעיל בחי' ז' ע"ב כ"ם למלכו' שמחלבנין במט"ט וסמל"ל שם עיקר סוד הברובים שמעלין מ"ן כי עיקר שם הברובים ופניהם אים אל אחוין סוח נכ"ם כמ"ם נר מ"ם פנחם ל' רל"ו ע"ב ז"ל וגלת ואול תתקריאו ברובים וכו' ומט"ט ומל"ל שהם בסוד זכר ונקבה נקראים

לדא אבת מימ"ך קול שני רישים אני שומע (ט) ואינון לקבליידו רזרין
שפוין דאתקרון אפיקי מים ומאן ניהו נצח והוד דאתקרון שקרזות המים
והו ויידו אתשקייא על ידא דצנורא דאיהו עבודא דבליל בלא ואיהו ברית
דכלילן ביה בל אנרין דגופא (מ) כל צנורין אינון אתשקיין מן את ו' דאיהו
זרוע דנגיד ונפיק מעדן ואיהו צנור דנפיק ממעין דמיא דאיהו י' ומני ה
אתפשטא ה' דאיהי ים עלאה דאית בה תשע נקודין אינון מן קמ"ן עד שור"ק
ואלהו אתקריאו צנורין ומבועין לאחזון דאינון בליל בקרקע דאיהי שכינתא
תתאה דאתקרי גן בלילא מתלת וחמשין כדרין דאורייתא ועלה אתמר
(שיר ד) גן נעול אחותי כלה (מא) גל נעול מעין חתום החתום ודאי בנין
דאיהו בתולה וא"ש לא ידעה ואיהו חכמרת שלמה דעלה אתמר (מלכים ד)

ותרב

על שמם ז"ס כרובים נסוך ו"ן
עליהו בנעלם ומיהי בהול: וקיל
חסוס על חסוס קורת וכו' הס קיל
חסוס עלאה וחסוס תתאה כמ"ש
במכבי' חמניות קף כל"ל ופס קול
יקוד למימת ויסוד למלכות בוקרמי'
קסם חקומות מיין בזוהר בפ' לו ל'
ל"ב ע"ב ויסוד למימת קסוס דקול
חסוס עלאה קורת ליפיל למלכות
קסוס נסוד חסוס תתאה להפלות
מ"ן בחוכם ע"י ל"ס מלס קסם קול
קני הכרובים במעלים מ"ן וקס ס"ל
קול ליתריך כל"ל ו"ס ומאי תמרי לה

לזה אבא מימ"ך ומזג בהונת לפי כי מבע נימ' חכמה ד"ל כי ע"י קול חכמה תתאה עולין מ"ן כי אז ע"י סיס מ"ן
מלמטה קיל קני רעיס מני שומע כי יקוע אמו"ת נקרמים רעיס ללת מתפרסין ושומע הוא לקול קבלה כמו ויפתע עמוד
כי אז ביסוד למימת מתירין תורות לחו"ג בניסוד למו"ת קסם בסוד רעיס ע"ס כי מתחר סיס מלמטה מ"ן לז סיס ג"כ
נמזכין מלמעלה הס"ת ות"ג מחו"ת לג"ת להיותם בסוד טפח מ"ל ועוד כ"ל קקול קני רעי' מני שומע הוא קני חו"ג
מלמטה ביסוד למימת קסם בסוד קני רעיס ללת מתפרסין כי יקוע בחו"ג ביסוד למימת סס סיל לעת ז"ג מלמטה
שלימה לה כמו שאם לני קסם שאמו מוציאים שבחו"ג סס מתפרסין ס"ב ניתן לנוקבא להיות לה בסוד
לעת ק"ל כנוקב וס"ת נקרין ז"ג סיס קתי על כוד הלעת המכר יעו בין בחו"ג כנוקב והוא מחפבא למטה אל
בחו"ג מלמטה ביסוד למימת סס נקרים ביכוד להיות כיל לעת ז"ף ויקוע כי הלעת הוא בסוד קול וזהו קול קני רעיס
קני שומע ולוקח ומבין: (נט) ומיון לקבלייהו ר"ל סס סוד כ"ס למלכות שעולין ע"י מ"ן מפיקי מים וסס נ"י
בסוד קני רעיס ללת מתפרסין כמו רעיס לעו"ת כי כ"ס סס בסוד תרין שפוין שמתפרסים ביקד בלבור ויש בתיקון
כ"ס זו"ת מע"פ סס בסוד תרי פלגי גופא מתפרסים ביקד ונעשים מוחין למלכות שהיא בסוד לבור ע"כ סס בסוד תרין
קפוין ולכן מקשה זך כל בתיקון כ"ס. סס נקרא בסס תרין שפוין וכן מעשה זה כ"ס למלכות סס בסוד לינורין בקתות
פתים כי כ"ס זו"ת בסס מתבללין בתלת כפתי נרעית כמו"ש סס מתקשיים בתרת בסמפ דרעית ע"י יסוד למלכות
ושוה עיקר סוד ליניקה ע"כ כ"ס סס נקראים בסס לינורין על שמו ות"ס ותרוייהו מתקשין ע"י לתורת וכו' ותיהי בריית
וכו' כי יקוד בו כלולין כל הו' קצוות דגופא ז"ת. (ס) כל לינורין וכו' ר"ל ומס"י סס נקרמין בסס לינורין סס
מתקשין מן ז"ת עלמא סוד את ו' והוא סוד נסר לנפף מוציאן מן מימת ותיהו לינור לנקיק ממעיינא למיא דתיהו י'
וכו' ר"ל כי ז"ת בסוד לינור סורס מליתו הוא מתת סוד נכוד י' והוא מעיינא למיא דמפתח סוד יס
עלמא סוד מימת סס כ' קדמין כמנין י"ס והוא סוד ס' עיין בתי' י"ג מ"ס וחבין: ות"ח מסס נקולין לינון ומ'
וכלהו מתקריאי לינורין ומבועין לאחזון וכו' ר"ל כי ילוף בכוד בתי' לוחיות סס בז"ת ובתי' בקולות סס מליעין מת
סל תיף סס מתת סוד בסוד והוא סוד מעיינא למיא כנ"ס קולס סח"ן כי כולס בחכמה עליה ומ"ס סס לינורין
ומבועין לאחזון כ"ל בסבין ז' כי יף ע"ח סג ף ז"ת הנקרא לוחיות סנעשה מכ"ז לוחיות ך"ב לוחיות פסוקות וס'
לוחיות מכ"ל פ"ך הפסולות סס מטעת מתת ימימת דהיינו ך"ב לוחיות סס נוכפה מתת וס' לוחיות מכ"ל פ"ך סס מתיחת
למימת ע"ס בנעשה וגב ף ז"ת ים עשרה דויות בפתיך מסורי כלוחיות שלמו וכפ' פקידות. בכלים לנוף ז"ת ועשרה
דויות עשויות מקיפין סבנים סס בתי' הנעשה בחיך ג"ף ז"ת. וסס בחים מל ז"ת מלמימת שהם הבן ועשרה דויות
עשויות מקיפין בקילת סס בתי' סרוך ז"ת וסס בחים מל ז"ת מתת ועשרה דויות מקיפין בנעשים סס בתי'
נשמה ז"ת וסס בחים מל ז"ת מן מרוך מקיפין וכשיסיפו לו בל ליליו סבתי' מ"ת נשלם ז"ת בגוף ונפש ורוח ונשמה ע"ס ויקוע
כי ההנים סס תמיד לבוקין עם לוחיות ומין נפרדים מסס כמו שבתי' הנפש הבל לגרמי מין נפרדת לעולם לכן
בהנין שהם בתי' נפש הם בכללין עם לוחיות שהם בתי' הגוף כמ"ש בתי' כ"ן ובקלח ספרים הוא בקדמת ת"ז ל"
ונפשא מיהו כללא לתרין ומיהו שחופף הנפש ר"ת מיהו כללא לנקודת לטירין בעיינין נמלא מלחר בבתי' הנפש שהם
סוד הנים סס נכללין בלוחיות שהם ד' הגוף ל"ב בתי' הרוח סבוד מכוד בנקודות שהם מדת סס בסוד לינורין
ומבועין לאחזון כי סס בסוד מבוע מדת הוא מעיינא למיא לכל בסוד כולס נתכמה עליה וסס בסוד לינורין

מלחר שבנקודין

ראשון

ראשון ואני אחרון בו׳ ולזמנין • איהו עטרה על רישא דאת ו׳ כנוונא דא א
ורזא דמלא נוטה שמים ביריעה והא רזא דרישא דאת א ולזמנין נחית
תחותוי כנוונא דא א קס״ן (מה) בד כלקא על רישא אתקרי תגא זרקא
ובההוא זמנא אתמר בה אשת חיל עטרת בעלה ואתקריאת חל״ם וכד
נחתת תחותיה אתקריאת חיר״ק ואיהי לה״ם דהכי איהי חל״ם בהפוך אתוון
לח״ם זרא איהו (תלים עט) להם אבירים אכל איש דאתמר ביה
(שמות טו) ה׳ איש מלחמה מסטרא דחכמה אתקריאת חל״ם :
ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי שור״ק פר״א (ירמיה ב) ואנכי
נטעתיך שורק כלה זרע אמת הה״ר תתן אמת ליעקב מסטרא דיליה
אתקריאת חר״ק ובהפוך אתוון חק״ר : (מו) ובגינה אתמר (איוב יא)
החקר אלוה תמצא : (מז) ואיהי קרת הנורא דאיהו שמא דאלוהא

קרת

(מז) ואיהי קרת עיין בפ׳ ברעתיה ד׳ כ״ט ע״ב שכתב שהי

דמיהו ו׳ וכו׳ ר״ל לח״ם שכלול כל הו׳ קלוות והוא בסוד למור וכלי שלח חבין מזה שהי על יסוד זו״ת שהוא ג״כ בסוד למור כמ״ש בח״ן לעיל ע״כ כתב כל זה כדי להבין מזה שהי על ז״ת עלמו שהוא סוד ת״ת ממולח דמצינתא שכולל כל הו׳ קלוות והם ג״כ נקראי בסוד לימורין על שמו ולפי שיסוד הוא כולל ג״כ כל הו׳ קלוות מצד ע״כ נקרא בשם כל ג״כ מעפ״כ יכול לטעות מזה שהי על יסוד לכך אמר שכל הו׳ קלוות בשם בסוד ו׳ לימורין כלומר שם מי׳ מחוון שכלול שם ושם מ״ב מצ״ינתא

קרע״שמ וכו׳ ושם מ״ב שמו נגרע העולם כנודע הוא נז׳ תמחוות מחסד של מלכות בסוד עולם בחסד יבנה ושם עיקר נז״ת עיין בזוהר תחלת פ׳ ברעשית שכתב ברעשית ברא אלהים וכו׳ והכא מגלף רזא שמא למ״ב מחוון ולוח חבין :

(מל) מתקריאת חירק שורק לסטרא וכו׳ ר״ל כי מתחלה אמר הש״ן בדרך כלל כשהוא מחוקק עם ז״ת בסוד שמאלי לרעתי וימיני תחבקני מן היא מתקריאת בסוד חירק חולם שורק נז״ת שהיא סו״ל ולמור כל״ל מבל עכשיו אפרי בפרעות בא״ם פעם בשהיא מחוקק עם ז״ת היא נקראת בשם נקודת שורק נז״ת סוד ו׳ ובזוהר פעם היא נקראת בשם חולם ובזוהר פעם היא נקראת חירק בשם נקודת חירק כמו במפרש מל״ב כגונא דא ך וכו׳ • (מא) כד סלקא וכו׳ ומתקריאת חול׳ וכד מתתא תחומים מתקריאת חירק ר״ל כשהיא מחוקק עם ז״ת סוד ו׳ בזמן כשהיא עם ז״ת זהו בקומתו וגם הם עימוד במקומם מן ה״ת נקראת בשם נקודת שורק נז״ת מאחר שיחוד שלם כשהיא עומדת עם ז״ת במקומו וז״ת עלמו הוא נקראת בשם שורק כמ״ש הש״ן כאן מאחר זה ע״כ על בחינת יחיד זה היא מרומזת ונקראת בסוד נקודת שורק למות ו׳ שהוא ז״ת וכן ג״כ כשהיא מחוקק במקו׳ ז״ת מבל מיני שהוא זה נקיומו מלא קומתו מגיע רק עד ד׳ אלים התחתונים לח״ת זו״ת שהוא מקום בפי׳ הסוד שלו כנודע הוא היא מרומזת ונקראת בסוד נקודת חירק תחת חית ו׳ כי היא תחת אלים עליון לח״ת זו״ת שהוא סוד ו׳ ועל בחי׳ זו מרמז סוד היוד שבתחת קו ו׳ על מלף וזה הוא כמו למות קמן כי הוא ח״ת זו״ת סוד ו׳ כאשר שלח וכאשר הוא בסוד נקודת קמץ וז״ס הש״ן כאן מאחר זה ומסטרא למעלה למחקרי שורק וכו׳ מסטרא דילים מתקריאת חירק מבל כשיחוד שלם הוא כשהיא עולה במקום אימא או במקום מבא וסיימו בשבת בתפלת מוסף היא במקום אימא ובאמצע במקום מבא כמ״ש בפ״ב שער שבת ע״ש וחבין מזה כי בשם ז׳ תפלות חיל עטרת בעלה כי הוא היא על רמז עלמות פיומות זו״ת שבאמר למעלה בחי׳ הנזכר (ועיין בחי׳ י״מ) בעטרת על רמז המלה וג״כ היא במקום שבא ממנו בחי׳ נקודת התבון לסיימו אימא שבא סוד חבין ע״כ היא מחקריאת בשם חבא וכן היא נקראת בשם זרקא מטעמים כי יזוע שבתפלת מוסף לשבת כשהיא עולה במקום אימא עולה ג״כ תפלת עד כאשר לאימא שהיא מ״ן כנודע ובאשר בו סוד שבעים וגם יזוע כי בתפלת מוסף היא מלבוש ועולה באימא ג׳ מלריגות שלא כלרכם כמ״ש בחי׳ י מס״ב ע״ש משעם זה נקראת בשם זרקא והוא היא ג״כ שהיא במקום אימא מרומזת ונקראת בשם נקודת חילם שהוא על ת״ת ועל בחי׳ זו מרומז סוד היוד עליונה שעל קו ו׳ מלף ומ״ם הם ס״ת שבאמר לאשבח מחקריאת חולם ר״ל שם של נקודת חולם שהוא נקרא מלד שבאמר כי חילם הוא מלשון והחלימני כי חכמה שהוא קו שבאמר מחלים גופו של חלם וחכמה יסד מרץ וע״כ מלכות נקרא בשם לחם כי חלב בשפך לחוון הוא לחם מבל בחי׳ נקודת חלם עלמה מה שהיא על מות הוא סייך ג״כ על בחי׳ זאת בשמלכות היא במקו׳ אימא ואז היא על רמז עלמות פיומות זו״ת שבאמר למטה במקומו זמ״ם הש״ן מלל נקודת שורק וכאי מחקרי לגבי יוד וכאי לגבי ס׳ וכו׳ ר״ל כי מפילו כשמלכות עולה למקום שהוא ס״ת שבסוד י״ה וזהו שאי רשתך ושאי מחרון ושמלה שהוא היא בסוד עטרת בשלה ושייך בה בקודם חלם שהוא על ת״ת מ״ש שייך לשהוות י״ה ג״כ בקודת שורק כמו שבאמר למטה שהוא בסוד י״ה היא מחייחדת עם סוד ו׳ שהוא כנגד מה שבאמר למטה במקומו שהוא בסוד בחי׳ נקודת חלם שעל ת״ת וזהו : לתם שבאירים שכל מים וכו׳ כמו ע״ב כי תם הלתם שהוא סוד שהוא כדוגמא כמו שכלם ומתחם פיה וגו׳ . (יא) ובגינה אתקר שלמי תמלא עיין בחי׳ ע׳ שכתב מירק שתקרי מטסרא דקוסק תמימא ורל כי ע״י הסכינה שמקוריס בה בחין לקב״ה בסוד זה שער

קרת

(נב) ובד אתחבר ביה אתעבידו סנולו: מה דהוו צריו אתעבידו צייר ה"ד
(ראשית ב) וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה וגו' ויצמח ה'
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וגו' וצדיק איהו עץ פרי עשה פרי
למינו: ובראו אתר איהו רחימו דילה בחבורא ויחודא דבזלה הה"ד כי
חולת אהבה אני ובד ישראל חבי בפרית מילה אתפסיק נביעו דנקודין מאתוון
דכלילן בשפינתו תתאה ואשתאר (בהון) יבשה: (נג) בההוא זמנא מה
כתיב בשורק חיר"ק שרקו ויחרקושן אמרו בלענו קמ"ץ פת"ח דא סניד
דא פרצחאלין תרין
אינון דבגרון ופתחין מבועין דאינון נקודין לגבי אתוון: (נד) ואת ו' בד
איהו נטוי על רישי אתוון היון על אין אתקרי רפ"ה ובד איהו במציעו דאתוון
אתקרי דג"ש אתוין אלין אינון חיון דאתמר בהון והחיו' רצוא ושוב רצוא
ברפ"ה ושוב בדג"ש בתרין דאתוין דאינין תלין כמהשבי דאינון בנוונא (נא)
הגי טעמי תלין במחשבי אתוון בעיבדא דהנינן נקודין תלין בדבור אתוין
בעובד' ז' ויינין אינון בנוונא דא ש ש ן בן איהי ז' שביעאה לא צריכין

ולמעבד ורפלוני הוא לשון גלגל כמו ספירים דס"י ז"ל ע"כ כי נס"י סם מליעים ומתקנים כל קומתה ו"ס וכנין למרפק
נתן ו' דלעי בבריח וכן' כי עטרת יסוד הוא סוד אות ו' שלישי בבריח ואמר לשון למרפק כי יסוד שכולל פקו למלעי
הוא ג"כ נסוד ריח כמו חיית וג"כ ס"ג שבעטרת יסוד שיולמן מליה סם ממתקים סליעים סכם כלי שלם ייונקו מסם המילעי'
כמ"ש לעיל בחי והובן (נב) וכל המתבונן ר"ל כשמתבונן עם עטרת יסוד בסוד הזיווג צלם בחים סוד טפת
זרעיה של המסיים מ"ל להמתיק הגבורות שלם שסם נסוד מן מו נעשה היא בסוד הסג"ל שהוא בחסד והיא ג"כ התוה
נ"ס שסם נסוד לרי ע"כ בשמתבונן עם טיסוד נעשה כחמה סגל וחוק: מה דהוה לרי מתעבידלי לייר וכו' ר"ל כ"ם
סכם נסוד לרי ע"י שסכם יונקין מלרת טפת זרעיה ליסוד כלי ליתן למלכות כי סס נסוד תרין בעין לזכורה שסכם
מתלבשים בטפת זרעיה כמ"ש לעיל בחי' זה ועיין בחי' י"ת מ"ש ועי"ו טפת זרעיה מ"ל שמתערבים עם טפת מ"ן מסם
מלעיירת ליה סולד ע"כ ג"כ שסם נסוד לרי נעשים נסוד לייר שמלעיידים לרה סולד ע"י (נג) בהאי זמנא ר"ל
כי אז היה מתיחס לס"מ בגלח ואות שסכם נקודת חירק ושורק פ"כ בגלגל נתקיים בחומת העולם שרקו ויחרקו שן שמרו
בלעמו ועיין בח"ל מ"ש כאן: קיץ פתח לא כגיר ודע פתח מלין תרין לינין להגיין זפתחין וכו' עיין בחי' כ"ת שכתב
שהו"ת סס נסוד קיץ ופתח וז"ל לריכו ריב בין מבע ולימע לתיעון קמץ ופתח וכו' ע"ש ועיין בחי' י"ת מ"ס סס על זה
ושם כהבחי' ג"כ כי ע"י מוחין לתו"ת שסכם סוד קיץ ופתח נפתחי' כד' ספיריס סערי לקן שסכם סוד ל"ב זו"ת שסכם נעשים
מוחין למלבות וכשם"ו כמוחין לתו"ת מסהלקין מז"ת מז ג"כ מסהלקים ס"ס זו"ת ממלכות ע"ס וס"ס שסכם נקודת
חירק ישורק סס סוד מבועין מוחין למלכות שסכם סוד אתוון וס"ס מלין תרין חיון לסנרין ופתחין מבועין לתיעון נקודין
לגבי אתוון ר"ל חיעון נקוד ן שמזכיר מהלכה כשמיך קולס לזה להיותו שורק חירק שסכם נע"ם כמ"ש מסתלם ודוק (ח)
ואת ו' וכו' מתקרי רפ"ה וכל חיבו כמלעיו לאתוון מתקרי דג"ש וכו' עיין בחי' ע' שכתב הלא ושוב רפו בדגש
ושוב בדגש ומיון ליגה ורחמי ר"ל רפה סוא רחמי ודגש סוא ליגה וסס סוד חסד וגבורה חיים ומס ונעשה של אם דרכו
להעלות למעלה ומעט של חיים להמתיק ע"כ דגש סוא ליגה סהוא ליגה סו הלו סחיות למעלה ורפה סהוא רחמי בו ושוב
ועיין בס פ' תו' ס' מ"ש שם ובחבין כאן לבדי הת"ז ול"ל מ"ש כאן בחי' וכל חיבו כמליעו לאתוון מתקרי דגש כ"ש כשבאין
בגבורות מיסוד זו"ת שהוא סוד אות ו' למלכות שסכם עיקר סוד אתוון מו סס בס ד דגש שהוא בתוך אתוון ודוק ובכן:
ומ"ש כאן הלו ברפה ושוב בדגש סוא טעות סופר כי בחי' ס' ובחי' ע' שכתב הת"ז הלו בדגש ושוב ברפה ומ"ש שכתב
ג"כ לומר הלו ברפה ושוב בדגש להיותו כי רפה שהוא בחסד כן הלו כי החסד מתפשט בלי גבול ורולה להיסוד תמיד ודגש
שהוא בגבורה בו ושוב כי הגבורה מלמטה את החסד ומיתן קלבה ומלה שלא יתפשט יותר מן הרלוי מ"מ עיקר פשוטם של
פסוק וסחיות הלו ושוב קלי של סחיות של מעט שסם הלו למעלה ושוב למטה ס"כ יותר כוכב ל מר סלו סוא בדגש שהוא
נעשה בגבורות מטבעם לעלות ושוב סוא ברפה שהוא בחסד שהוא שוב להתפשט למטה ע"כ ולפי כאן ל"ל ג"כ כמ"ש
בחי' ס' ובחי' ע' ומיין בזוהר חקת בר עיר הסירים שכתב נ"כ הלו לגבי ס' מלעיה וכו' ושוב לגבי ס' פתוחה ע"ש: תני
תלין דמחסדים לגבי עיין בע"ת ר"ת שכתב שסוד סתנין סם בג' דשטות לחיעת וגז' מחטוות לחיעת ובזו"ק
סם נסוד מתוון מ"ש וילוע כי בילה סיא בסוד לגבי עיין בריש בחי' מ"ש ומוסף סוא סוד מכתב וכתב לחיעת ועיין בחי'
ת"ת שכתב נקודין תלין בשמירה מתוון בעמים כי מו"ח סם בסוד פומר ועוסף כמ"ש סס ועיין בחי' למל מ"ש סס ובחי'
מ"ש כתב ג"כ ת"ק י' מיסי תמירה ולכור וקריתה וילוע כי בינה נקראת פומת ממלל רבבן עיין בחקלת חי' ו"ת מ"ש סס

זעיין בספר מ"ת כמנהג פה ומימת פסוק עשיב ז' מחמונות שלם פסח סוד מחזון פס מחלבנין דז"ת לעשות לו מוחין דגדלות וע"י מתגדלין גופת ומיברין דז"ת בסוד ופיין בתי' י"ח ובתי' י"ג מ"ס ותבין דזו מחזון בעובדת לתברין וכל זה מ"ת מסוד תגין ונקודת ומחזון פסח מהיכן תלוין בזה פלטון שכתב הוא עיקר כלי להבין העתם מפני מה בספר התורה לא יש רק תיתיות עם תגין ולא נקודת ופסח פס תיגם נכרים תלת ע"י הקריאה בספר התורה ותגין ופתר ע"פ שפס נרשמים בתוחיות תיגם נכרים ע"י הקריאה בספר התורה ע"כ כתב שפתגין פס תלוים במחשבה לבד ומוחת שפס סוד ג' דתשובות דתימת כמ"ש ולכן פס תיגם נכרים לבני תלם ע"י הקריאה כמו שהמחשבה שבלב ומוח אין ניכר לבני תלם כך התגין פס תיגם נכרים על ידי הקריאה לבני תלם אבל תעפ"י פס מתוברים בתותיות מתמת שתותיות פס ג"כ בז' מחחומות דתימת ותגין פס בג' דתשובות דתימת לכן פס בתיגם מתוברים עם תותיות ונקודים פס תיגם נכרים תלת ע"י הקריאה בדיבור מפני שנקודים שפס בתבת הוא ג"כ סוד דבורת דפומת כמ"ש לכן ג"כ ניכרים ע"י דיבור דפומת ומחזון שפס בז' מחחומות דתימת שתיגם בסוד עשיב פס עולין ומגדלין גופת ומיברין ז"ת כמ"ש לכך ג"כ תותיות פס נכרים במעשה שכתיבים בילים ולפי ג"ת שכתב הני טעמי תליין במחשבה וזה הוא שכתב שבו סוד מעשים כמובא והוא בסוד מחשבה שתימת כמ"ש בפיוק תי' זה ע"כ מטעם זה ג"כ פס תיגם ניכרים בספר התורה כמו המחשבה שבלב תיגם ניכרת ומה שפס ניכרים ע"י הקריאה בניגון הטעמים מפני שנקודים ותגין ותותיות שפס סוד לו"ת וזו"ן הכל תלוים בכתר שהוא סוד מעמים ע"כ בתיגם המעמים ע"י הקריאה כי ע"י מעמים מתגועים הנקודת ותותיות עיין לעיל בתי' י"ח מ"ס ותיין בע"ת שער טע"ת טעם תחר על הכל מ"ס ותבין ומ"ס תת"ז זיינין תיימן כגוונא דת ש ש ן ר"ל כי ילוט שו תותיות שעטנ"ז ג"ן לריכין כל תלת ג' תגין שפס כמו זיינין וג' זיינין ביתל פס כלמות תת ש עין בתי' כ"ת שכתב שעטנ"ז גן כולא זיינין תיימן כ"ת ור"ל כמי לתרין לתחזון לתיימן תליין במחשבה לתיימן כגוונא לתגין ו' זיינין כגוונא דת ש ומפרש תיכף תת"כ ותמר כן תיהי ז' שביעאה ר"ל שפת"ז מפרש המעם למה תתגין פס בלמות ז' ותמר כן תיהי ז' שביעאה ר"ל כי מלכות סיא בסוד ז' כי סיא שביעאה לסיות קלוות כמו שכתב בסקלמת ת"ז דלהיי רביעאה לכל תלת ושביעאה לסיות עיין בתי' ו"ת מ"ס על זה ועיין בזוהר פ' בשלח דף כ"ל במאמר אז ישיר שכתב וכל תתחבר נהירו דלתף ומטי לזיי דמאן זיין דא תרב לפ' מלאה דם וכו' וילוט מלכות סיא בסוד נפש ע"כ התגין שפס ג"כ בבתי' נפש לתותיות כמ"ש לעיל בתי' זה לכן פס כלמות זיינין כמו מלכות שסיא בסוד נפש וסיא בסוד זיין ותת"כ ג"ל ו' זיינין כגוונא דת ד"ה ר"ת תיהו ז' לת לריכין תגין לתיימן תתקרין תגין כגוונא דת"ל כי ילוט שכתב ת"ג תותיות שעטנ"ז ג"ן בל"ק תי"ס לריכין לזיינין תלת שותיות שעטנ"ז ג"ן יש בכל תלת ג' תגין שפס כלמות זיינין וכותיות בל"ק תי"ס בכל ת' רק תג' שסיא כלמות ו' ולת כלמות ז' וכתב דע"ת שער טע"ת שותיות שעטנ"ז ג"ן פס בכלים דזו"ן שנשברו ונפלו סוד ז' מלכים למיתו ותותיות בל"ק תי"ס פס בכלים לתחוריים לתו"ת ותותיות תוכ"ל מספרת פס בכלים לפניס לתו"ת ופס כתבו ג"כ הטעם למה יש בתיתיות שעטנ"ז ג"ן ג' תגין ובתותיות בלק תי"ס רק תג' ת' שבתותיות כ"ל מספר"ת לת יש תג כלל ע"ס הטעם ותבין וילוט כי תו"ת פס בסוד י"ס ותחוריים לתו"ת פס בסוד ב' ופיין כי תחוריים לתו"ת פס ע"ל יש"ות

שפס ג"כ בסוד תחוריים לתו"ת עלמין כגוונא ופס בסוד ס' מלאה כמ"ש כמה פעמים מע"ת שתי"ת עלמין פס בסוד יו"ד של פס סיא יש"ות פס בסוד ס' וזה כגוונא לת ה"ה ר"ל כי ו' זיינין שפס סוד תגין כלמות ויין פס בתותיות בל"ק תי"ס שפס בבתי' סוד ב' פסין בתחוריים לתו"ת ותת"כ מפרש הטעם למה בתותיות בל"ק תיס בתי' התגין שלפס פס רק כלמות ו' ולת כלמות ז' ותמר תיהן ז' לת לריכין תגין לתיימן תתקרין תגין כגוונא לת ר"ל כי ילוט מיקר שפס תג שיך רק כשסוא כלמות שת ז' כמ"ש בתי' כ"ת תגת תיהי ו' על ריש"ת זו' לגופת זיליס ו' וכו' ע"ש ותותיות "בלק "תיס מע"פי שפס בבתי' סוד ב' פסין מסוד תחוריים לתו"ת עלמין דסוד מ"מ מחמת שתו"ת עלמין פס בסוד יו"ד של פס סיו"ס ופס ג"כ בפין מסוד תחוריים לתו"ת עלמין כגוונא מע"ת שער סבירת כלים ע"כ תותיות "בלק "תיס פס ג"כ בבתי' סוד יו"ד וכשיש ג"כ בפס תגין כלמות ו' תוי פס בסוד תותיות יו"ד שפס בלמות תות ז' שבו מיקר לירת למות סג כ"ל נמצא פס עלמת כלורת למות תגין ע"כ לת לריכין בפס תגין ממש כלמות תות ז' תלת בתי' תגין כלמות תות ו' תבל זה לת יכול לומר שתות ז' בעלמו מין לריך לתג שת תות ז' בעלמו בולמי לריך להג כי הוא מתותיות "שעטנ"ז גן שלריכין תגין תלת בולמי כמ"ש ומה שכתב בספרים מחלף שבא זיינין כגוונא לת הוא סיתות ספר כי ולמי לת יש רק י"ב תותיות שעטנ"ז גן בלק "תיס ומה שלריכין תגין"כבר תצד ת"ו כתב ז' זיינין תיימן כגוונא ת"כ מה זה שכתב תת"כ עוד ז' זיינין שלת לת נשתר מ"ג תותיות שלריכין לזיינין תלת רק ו' תותיות וביינו "בלק "תיס תלת ולמי טעות סופר הוא כמן כי סיס

תגין בגוונא) דתגין נקודין תליין בדבורא אתוון בעובד' שבע זיינין איגון בגוונא דא ה ה ו ן איהו ז' לא צריכין תגין דאינון אתקרון תגין בגוונא דא יהוה: תגין תליין במחשבה דלבא ומוחא נקודין בדבורא דפומא אתוון בעובד'

נעובד׳ דאברין ואלין (נו) (איכה ומאלין) נקודין וטעמי ואתוון עביד
ההוא סתום וגניז ברסייא סמירא עלאה ועליה אתמר (איכה ה׳) אתרה ה׳
לעולם תשב כו׳ מאי אתה ההוא דאתמר ביה (ישעיה כה) ה׳ אלהי אתה
ארוממך בההוא דאתמר ביה רום ידיהו נשא ובגין דא אתמר (נז) למי
נשאין פנים לרוכב השמים הדא הוא דכתיב (חבקוק ג׳) רום ידיהו נשא ומאי
ניהו יו״ד ק״א ואו״ו ק״א ראיהו חכמה כ״ח פרקין דידין דמלכא עלאה דאינון כוזו״ן במוכס״ו
יהגיד לעמו והאי איהו כ״ח פרקין דיחוד׳ עלאה ראיהו יקו״ק אלהינו״ יקו״ק: אחד ובגין דאסתלק
האי חילא מישראל איתמר בהון (איכה א) וילכו בלא כח לפני רודף יו״ד
ק״א ואו קא אינון עשר אצבען דאתמר בהון (נח) ידיו גלילי זהב דבהון
כ״ח פרקין דאינון כ״ח אתוון דעובדא דבראשית (נט) בגין דא ה׳ אלהי אתה
ומאי איהו ההוא דאתמר ביה (תהלים צב) נגון כסאך מאז מעולם אתה
ומאי נגון דא נאמן יושב ונאמן עומר באמצע הה״ד (ישעיה מב) בחפארת
אדם לשבת בית ומאי מאז אלא ההוא דאתמר ביה אז תקרא ויי יענה ומאי
אז אלין ח׳ אתוון דאינון יאקדונק״י דסלקין לחושבן אמן ודא איהו העונה
אמן בכל כחו בההוא כח ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין העונה אמן בכל
כחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה ובגין דא אתמר: נגון כסאך מאז
מעולם אתה ובגין אתוון יי לעולם תשב אתה ההוא דאתמר ביה אבינו מלכנו

אבינו

מלכי אתה ומקרי מך וידוע כי מצות ומים כמלת סם שהן בגי׳ ע״ם סם שהניסם נקרא׳ בסם אתה והם לעולם
חסד כי סם מחלבים ויסבי׳ תוך ז״ת סחות סוד לעולם כי עולם מחסל יבנה ומו״ם סם ג״כ בסוד כסאך כסא ל״ך
כחר ודוק: (מ) למי מסמין עיין בזוהר פ׳ ויצא ד׳ קס״ח שכתב וירום אלהי ישעי לה עלמות עלמה לשון רם
ונשא רם על כולם וכו׳ ע״ם ועיין בספר זהרי חמה שפירש שקלי על הניסם שהן סוד עלמות עלמה כמוהו והיה רם על
כולם ונמצא ג״כ חכמה נקרא בסם רוס ו״ם ומאי ניהו לשון חכמה כ״ח מ״ם כי חכמה הוא סורס לו״ת שיש בו סם הוי״ה
למ״ה לכן יש בחכמה ג״כ סם הוי״ה למה בסוד מה שמו מה סם גמו כי חלב עיין בזוהר פ׳ יתרו לף ע״ט ועיין בחי׳ ע׳
ועיין בפ׳ מ כר״מ שכתב תפארת כל מחיל לון סרית עליה חכמה לציה לה מ״ה וכו׳ ע״ם והיינו כממירין המוחין לחו״ת
כדי שסם בסוד לה לו״ת שיש בו סם מ״ם כי המוחין חב״ל סם הוי״ה מלקיש הוי״ה כמוהו מכוונת ק״ם ולעת
סמכריש בין חו״ב שהוא כולל מוחין יש בו ב״כ יחוד הוי״ה מלקיש הוי״ה ומשום שיש בלעת שכולל יחוד זה ב׳ בחי׳ לשיש
ה׳ חסדים וה׳ גבורות ע״כ יש בהם ו״ה ג׳ בב׳ בחי׳ יחוד ג׳. שמות כ״ל לשיש בה״ח יש בהם מוחין ח יחוד ג׳ שמות עלמן
הוי״ה מלקיש הוי״ה ו״ה ג׳ יש בהם חלוף מוחין יחוד זה בחוחיות המחוקרים להם שהם כוזו בחוכמה כוזו כי ילוף חלוף
מוחיות הסמות בחוחיות המחוקרים להם הם מורים על הטעם רחמי׳ סוד לין וילוף כי ה״ח וה״ג הם סוד עשר מלבשין
לירין כמ״ם לעיל בחי׳ זה שהשם כ״ח פרקין כנגד כ״ח מוחיות שיש בו שמות כל״ל שהם הם״ח וה״ג סוד י׳ מלבשין והם סוד
כ״ח מעשי ידיו הגיד לעמו ישראל ז״ת וגם ילוף שהורס, ונמחק ישראל הם בחים מלעת ועיין בהקדמת חיז שכתב
ג״כ שם מסוד כ״ח פרקין דמלבשין כמ״ם כאן ועיין ג״כ בח׳ כ״ח וחבין: ומה שאמר זוקף שהלי סוד כח מה שהוא סוד
הלעת בח מן החכמה הם ילוף הג״כ יש בחי׳ הלעת מלמת נ״ל כי ילוף שהמוחין לזו״ת שבהן לז״ת הם מחלבשי׳ חמלה
חוך י״ם ות׳ ותח״כ הם מחלבשין חוך ז״ת לעשות לו מוחין וילוף כי י״ם ות׳ נקראי׳ בסם מיחת ומו״ם עלמין נקראין
בסם מבחי חכמה ע״כ המוחין שבהן מו״ם עלמין שהם בסוד חכמה בחי׳ מוח הלעת שלהם שהוא בסוד כח מ״ה כל״ל
נקרא על שם החכמה ו״ם כל מחיל לון סרית עליה חכמה לציה כח מ״ה ודוק: (נח) ידיו גלילי זהב עיין
בחי׳ י״ח מ״ם שם על זה ועיין ג״כ בחי׳ י״ג ולכן ממרו רז״ל בלשון זה למי נופלין כשים לרום לשמים כי מוח הלעת ס״ח
וה״ג הם בסוד כשים ירים והם נשים מרוס השמי׳ שהוא חכמה שהוא על ז״ת סוד שמיה: (נט) בגין דא ה׳ אלהי אתה
תרוממך כל״ל ומאי אתה שהוא ההוא בחי׳ וכו׳ זה הוא כמו לבר מאמר על שם אתה ולשמו לפרש שם אתה על ז״ת כמו
למפרש רך ייבא שבא בח״ו ז״ת בחי׳ את לבי רך ייבא שבא בחי׳ כללא לכולא ז״ת לילקי אתה ומחיקא קדיבא להתכסייא לילקי
אתה וזה הוא כמו שמפרש בר״מ פ׳ תקב אתה הוא בחסד שממנו התחלת ימי בנין העולם בסוד עולם בחסד יבנה וזה

ואתה כאן לעולם מבל המוחין שב״ל הם בסוד

עלמת

עלמא לתתכסיית לגת מחגלין ע"ס
ו"ס כמן דסוף לאימר ביה נכון
כסאך ממז מעולם אתה ומפרש
מח"כ ומוכח מה שאמר בפסוק
מעולם אתה אלי על ז"ל כי תיכף
נכון מרמז על ז"ן כי אתה ב' כפופה
ואתה כ' כפופה שם במלכות כי היא
לריכה לזיווג כפופה רגלים שלה
ימלאום התיקונים - עיין במ"ש ועיין
בזוהר פ' מחרי מות ד' ס"ו ע"ב ז"ל
ונ"ן שכי מתפרשי כ' כפופה לא
מטרוניקא סמיכא לס"ו לתיסו יסוד
בגין לאתברכא מימין ן' פשוטה
מתפשטותא להפקירת ממלא לוחיות
כ"כ מכאן מרמז - על מלכות ן"ן
מלכון מרמז על ז"ת וזהו לא נאמן
יוסד ונאמן עומד - במלא כי מלכות
נקראת שם נאמן יוסד כי היא בסוד
כפופה כמו שיוסב עיין בזוהר פ'
חלים דף קפ"ג שכתב מורח' למוקדם
הוא ביסודה עיין במי - י"ח מ"ש על
זה ז"ת נקרא נאמן עומד בממלא כי
הוא בסוד שפופה עלמא דלכורא שלרחון בעמידה ואמר בממלא כלי להבין מפני מה שייך יותר סוד עמידה בז"ת ממלכות
מה יהוא כ"ה ז"ת נקראי' לבר מניפא שבשם יכולין לאחזו שם ס"ת בסוד כי נגע בכף ירך יעקב עיין בזוהר פ' ויצא לכן
אמר שומר בממלא כי יהוא ב"ה ז"ת נעשים מוחין למלכות שעומדת כנגדם ושיא מכסה מוחם בסוד נקבה חסובב נגד
ועיין בחי' י"ג מ"ם וזה כתפארת שלם לשבת ביה פי כ"ה ז"ת יוסבי' תוך שלמלכות שבית סוד ביה ע"כ לא יש לתיכף שם ת"
כל כך בב"ה ז"ת ושייך בשם סוד עמידה שתין לריך לכוף את רגליו מפחד החילוני' להיות כמו שיוסב מכל מלכות שרגלים
יורדת מוח בולמי לריכים להיות כופפת רגלים למעלה ולהיות כמו שיוסב ותח"כ מפרש שם ז' שמעון הפסוק שאמר ומאי
שלא שסוד לאחמר ביה מן תקרת וה' יעקב וכו' ר"ל כי יהוא מסה"כ מסוד ק"ס שתין שמוחין בתיס מאו"א ז"ת עד שעולין
מחשבה ז"ן ביחד להיות בסוד מ"ן לאו"א שאו"א מחיתלין ומשכיכין מוחין לזו"ן וזהו שן תקרת וה' יעקב כי ע"י שחשבה
שזו"ן שם בשם ס' מוחיות לשוי"ם ולתי כמין לז שיהיה שם עולין ביחד למ"ן לקרות לאו"א ולהמשיך המוחין לז ולתי וה'
סוד ביה כיון יעקב כי ולתי יהיה בתיס המוחין לזו"ן ות"ז"ק שם מחיתלים ע"י המוחין ושם יעקב להשפיע שפע המוחין
למטה ונמצא לפי זה שיעור הפסוק נכון כסאך מאז מעולם הוא ג"כ עד"ז כי נכון סוד זו"ן כי עולין שם מכינים כסאך לאו"א
שהם בסוד כסא כתר כנ"ל ע"י מ"ן דז"ן שעולין ביחד ושם כמין לז שיוצא מע"ת כשעולין זו"ן בסוד מן לאו"א
מין עולם רק בחי' ברית שבשם כי הגוף ונפש שלהם נמתיים במקומם לעולם וזהו ג"כ העושה ממון בכל כמו ר"ל כי מ
שעושה ממון שהוא כמכין תיים ולתי לשיהיו שעושה וקורא מ"ן דזו"ן להעלות ליסוד לאו"א למ"ן וזהו בכל כמו ר"ל שעולין
מ"ן דזו"ן לב' יסודות לאו"א כי בחי' יסוד נקרא בשם כל כמוש' ולאו"א שם סיל כמו כח ו' ועיין בחי' כ"ב שכתב שיהיו
כמוחם כ"ח ת"ס כ"ת לא שכוחת עלמא וכו' הם לא יכרתל וע"כ כשעושה זאת לאו"א שם אמ"א ממכיכין המוחין לזו"ן וזה"ע
המוחין לאו"א נתתין מיוחד מז"ן בשם בסוד ע'
תיים כי ספירה ג"ת' שנה ולכן אמ"פ שנוגר עליו דין מן זו"ן שם בסוד ע' שנה מהמת שבשם יש מחיזה לדיוקי מ"מ
מח"כ כשבאין המוחין לאו"א לזו"ן שם מלתין וקורעין הדיוקי מזו"ן ועיין בזוהר פ' תמור ד' ק"ס שכתב ג"כ שם בוד מה
שאמרו ז"ל שהתעבר בשבת תעניה חלוש קורעין לו בגזר דינו של ע' שנה שקלי על ע' כתרין למלכא שבשם ז' ספירות דזו"ן
שכל אחד כלול מ"י שם ע' ומיין במ"ם מה שפירש שם : וכל ישראל קיימין בעמידה שלהתפללויהו יקיר על כורסיית
ר"ל כי בעמידה אז מתחדין ז"ן . (ס) בסוד זמנת וכו' ר"ל שכשהקדים בפסוק אחת ס' למעלה וכו' בב"ה ז"ת נקרא בשם אחת וסוד למעלה תשב מלכות שנקראת בשם עולם בסוד עלמא דין ויהיה אז ב"כ בשעת עמידה
שהוא מיסוד לאו"א שם שניים נקראי' זוך ואמר כי לעת סוף ג"כ בסוד ו' שהוא סוף נשמות ו"ק וע"כ משם רבינו ע"ה
שהיה

אבינו אתה ומאי ניהו אבינו אב הרחמן ואיהו בלל כל אתוון דאוריית ומאי
ניהו אוריית דבכתב עמודא דאמצעיתא ועליה אתמר ברוך אתה וכו' ישרא
קיימין בעמידה דצלותא איהו יתיב על ברסייא ובגין דא אתמר (ס) בההוא
זמנא אתה יי לעולם השב בסאך לדור ודור ומח ניהו לדור ודור אלא ההוא
דאתמר ביה דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת ולית דור פחות משים
רבוא ומאי ניהו משה דשקיל לשתין רבוא בישרא (מא) וורגא דילית
אכפקלריא דנחרא (נ"א שייך אחר זה ותוקף ללדה שבדף) בזאת יבא אהרן
אל הקדשת"ח אין אדם מפיק רצונו מה' אלא בזאת דעלה אתמר (משלי יח)
מצא אשה מצא טוב ויפיק רצון מיי ורא חיא ערת לעשות לה וכמה עתורת
יש ועלייהו אתמר (ויקרא יג) ואל יבא בכל עת ושלמה אמר עת לשחוק
כו' דאינון כ"ח עת. ועד קכ"ה אמר ואל יבא בכל עת אל הקדש דאיהו קדש
ישרא להוכד שכינת דאתקריא זאת עם ישרא כד"א (שם כו) ואה גם זאת
בהיותם כו' מאי אינון אמרין לה אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ונבקשנו עמך בכמה תחנונים וצלותין בציצית ובתפילין בשבתות וביומין טבין
דעלייהו אתמר (שמות לא) ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם אות ברית
מילה אות דשבת יומין טבין ואות דתפילין עלת אתמר (תלים לב) על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא ומצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה' ויעקב
נריך לבנוי בזאת התיד (רא' מט) וזאת אשר דבר להם אביהם ודור בזאת

הפיק

הפיק רצונו מה' כש נלחם עם איבין כר"א נתלים (ז) אם חנה עלי מחנה
מי ביאת אני בוטח והנני כשראה את ישראל בגלות לא ראה להם מנוחה
לא בעמר זאת (ופרקנא דישראל לא יתי לא בזאת) ה"ד זאת אשיב אל לב,
על כן אוחיל ויהודה לא אתבריך אלא בזאת ה"ד וזאת ליהודה ומשה לא
בריך ית ישראל לא בזאת וזארת הברכה ומי שלא שת לבו גם לזאת עליה
בתיב איש בער לא ידע ובסיל לא יבין את זאת וכיון שהאדם בה יפיק רצונו
זבה משיג השם שהוא סור על זאת יתפלל כל חפיד על זאת ודאי לשם ה'
שהוא על זאת למה תקנו בשחרית למדה ידועה . ובן במנחה למדה ידועה
ובן בערבי למדה ידועה . וכנבשבת למדה ידועה וכן בי"ט למדה ידועה ובן
בעשרת ימי תשובה למדה ידועה לא מה שאמר על זאת הוא מורה שהויה
הוא על כל בפירה וספירה כמ"ש דוד לך ה' הגדולה והגבורה וגו' ואין לך
בעולה בתחתונים לא ע"י מלכות שנ' בה ומלכותו בכל משלה אבל בזמן
שצריך קב"ה להצדיק לצדיק ולעשות עמו צדקה שהיא מלכות עם התחתוני'
נכללים בו בכל הספירות ונקראין צדיקים על שמו ה' נקרא על שמו
שנאמר צדיק ה' בכל דרביו וחסיד על בריותיו בצדק אין צדקה לא תפלה
צ' אמנים ד' קדושות ק' ברכות ה חמשה חומשי תורה וזהו צדקה תרומם
נוי ועליו נאמר לאברהם ויחשבה לו צדקה ובשהוא רוצה בה נאמר בה
וילבש צדקה כשדיו (מצד ה' היא צדקה ומצד י"ה וא כובע על ראש צדיק אות
ברית עטרה בראש כל צדיק ומצד ו' נאמר בה ארובה מארץ תד' מצד הי
על ונה וחבה מני ים וכשרוצה קב"ה להמשיך נבואה בכל הספירות בלולים
בהם ונקראים נביאים ומלכות היא דמיון כלם שנ' וביד הנביאים אדמה
כמ"ש הנביא ודברתי על הנביאים וגו' שהיא כמו האספקלריה שבל הפנים
עראין בה בן בכל הספירות מראין בה כתם ודמיונם וצורתם לכל נביא כפי
השגתו לבעלה ובמו בן למטה היא מחלבשת בכסא הכבוד ובכל המלאכים
והאופנים וחיות חקדש וכל הרקיעים והכסאות שבהם והמלאכים התלוים
מהם שיש מלאכים גבוהים עליהם שנאמר כי גבוה מעל גבוה שומר
וגבוהים עליהם וכן בכל כוכב ומזל כמ"ש ומלמרתו בכל משלה וזהו ביד
הנביאים ארמה ולבל א' נדמה בפי כהו שהיא נשמתו והבן אמן בכל בהו
יהו"ה הוא בכתר שהיה קודם שנברא העולם הוא ושמו לבד בכתר כשברא
העולם בבחי' ראשית ירד עליו ולא היה דבר מלמעלה וכן בכל בפירה
בכדליק נר מנר ואינו חסר מן הראשונה ולא מהברתה עד אין סוף ואין
תכלית ומי שמכיר אותו בזאת כמו שמכיר אותו בעליוני ובתחתוני' בעבור
שהיא כלולה מהעליונים ואיהי יהוד וקשר כלם והיא מתלבשת בתחתונים
על זה אמר הנביא אל יתהלל המתהלל כי אם בזאת היא אתקריאת נבואה
מסטר' דנביאיא חכמה מכטר' דחכימיא דכל בפירין אתקריאו חכמי' וב"ח
אתוון אינון לכל עובד' דבראשית וכלהון אינון בין למתיבה בין לכל מלה
דיתעביד בירין דעובד' דכ"ח פרקין אינון בעשר אצבען ודא איהו רזא מהכח
של הפועל וכלא בחכמה ורזא דמלה כלם בחכמה עשית אית חכמ"ה מכטר'
דאתוון ואית חכמה מסטר' תקודין דאתוון אינון בת קול (סב) ובהון רזא
דסטר' לדרש' לכל מלה דתלייא לדרשא תגין אינון למחשבה ואינון ברזא
דהאי קרא (שמות לא) ולהשוב בתשבית מ' ובלהון תליין בשבינת' דתאה
איהי כללא דכלהו וברזא דא' השבה טעמי ונקודין ואתוון והבי בכל את ואת
רזא דמלה ש תלת הגין לעיל (ב"ר זיינין דספר תורה בה רש ימין (ס"א
המיזן) כתרין ונקידין ואתוון והבי בכל את ואת ש שבת הגדול בינה
שבת הקטן מלבות ב' תרין דרועין גדולה וגבורה ת' תפארת (נסג) ביה שקול

סטים מכחין לעת לזעת נהוה מיסול
דמו"ק הוא סקיל לסטים רבוע
כיכרמל ומתחר בבטעח טמיחת
החפלה הוא הזיווג זון ומין זיווג
מלת ע"י הדעת כנודע לכן אמר
סטית מן נמוד כסתך לזור ולזר כי
מן מתיר לה ג"כ הדעת והיא מן
נבוד ככתה מלין: (סח) ודרגת
דילים מהפקלרית לתברת והיא הוד
לעת זו"ת סבוה מתיר זו"ת וז"ת
עלמו נקרא לפעמים מהפקלרית
המתירים הוא ג"כ על סם הדעת
מלו גם כנגד מלכות סביה מהפקלרי'
מתיים מתירה לנית לה מגרמה כלים
מלת ע"י ז"ת נקרא ז"ת עלמו בסם
מהפקלרית המתירים מבל עיקר סם
מהפקלרית דנהרת הוא בדעת כי
הוא מתיר הכל: וע"ל קב"ה אמר
ומל ובת בכל עת וכו' עיין בזוהר פ'
אחרי מות דף כ"ח ע"ב ותבין כאן:
לתתן מיתן בת קול ר"ל כי יהיב
סעיקר הוא מתוון הוא בתלכות
בנקרא"ת בסם בת קול כנודע:
(סט) ובסון רוח לבורת לדרשת
וכו' עיין בתי' כ"ח סכתב סם הזורם
מיהו לדוק וכו' כי יכיל נקרא בכיל
לשון למודים סביה תלייה לדום ורוח
לבורת הוא הול יסוד למלכות בסם
הול הליבור לתתוון סכלולים בה ודוק
ובבן: בעת בגדול ביום וכו' כי ביום
היא סוד יום סבעתי ממש למעל':
(בג) ביום וכו' ר"ל כתלכות
בסית נקרא"ת בסם בעת מהתלת
פרנוף קומתם בין הדין דהוסין
למלכא בת"ת זו"ת ונ' דתלוסת
זו"ת הם ג"כ מתירין בם מלמעלה
למטה מבל מ"ם עליון קומתם דין
ממוס זו"ת בין הדין לרישין למלכא
ונא הוא קומתם מלין מז מלכות בסי'
הול בעת סקול לבל מתייחא זו"ת
נקרא חורם מבל מ"ם היא לא בוס
מלין ודוק ובבן: (כד) וכלהו
כלילן בחיובתא וכו' ר"ל בא לרמז
בזה כי מע"פ בסקול בעת לבל
תוריית וכל לסטיר בעת כתיבו
נסיר תוריית הכלו מ"ם בכל חלוי
בחסובה כי ג"כ למעלה הכל תלוי

בעימת עלמא סהיא נקרמת בסס
מסובה כסול מסוב ס'עלמא לו' ז"ת
לעשות לו מוחין לגלות סמס מנפי'
לחבוש סהיא נקרמת בסס שכינתא
עלמא עיין לעיל בתי' ז' ובתי' ס'
מ"ם וחבין: ועליה אתמר תפלת
כל פה כי מלכות היא סול תפלת
כל פה ומבוסה היא סול מלכו' לתימת
כמ"ם לעיל בתי' ז': (סה) והא
עמודא למתיבתא ובו' ר"ל מ"ע"ם
סלא נמלא בכל מקום בזיהר ובתי'
שיקרא ז"ת תפלה מ"מ כוונת סת"ו
ע"ס לקמן כי סוא כולל כל ברכין
לתפלת י"ח ועיין בסוף תי' י' מ"ם
וחבין כמן: (סו) למתכללין
בניהם עיין בתי' ע' שכתב בילא
ולמי כללא לחלת מתון מבא ותימת
וברא ושיינו כי היא כוללת חלת
סעירין עלמין מב"ד שבהן סול ג'
מהוון יס"ו כי לעת סוא סורם סת"ת
כוזע ו"ם סת"י לקמן כל תמת
למיסו מן חלת מתון חליין מן ניהם
ולוק: למיסו לו פרלופין כי ס"ת
מחרונם לסס סוי"ס למ"ם סוא סול
מלכיה נקבה ז"ת שבו סול ג' מתון
יס"ו למ"ם: (סז) ולא למיסו
שעור קומה וכו' ר"ל כי ג"כ סס
סי"ם למ"ם שבו עשר מוחיות מרמז
על ז"ת כשסוא בסול גלוח סיה בו
עשר ספירות ומוחים בו סי"ם למ"ם
סים בו עשר מוחיות כמנין י'
ספירותיו: ובמה סלקא לעשר בחות
י' ר"ל מ"י מוחין למו"ם עלמין סמס
נבול מוח יוד כוזע נעשה ז"ת
בסול גדול בן י' ספירות מ"מוח י'
קמי על יסול לתימת סהוא בסול
מוח י' זשירת כוזע וע"י סחסלים
בניסול לתימת מגדל ז"ת כי סס
כתיב המגדלין מח סחיון ולו"ק:

ח"י ברכמן לד' עלמא סס סול ס' עלמא כוזע: (סח) ובגין לת ר"ל כי ע"י מוחין למו"ם שבס נסול
מחלבשין בנה"י די"ם ות' שבס בסול ס' עלמא כוזע: (סח) ובגין לת ר"ל כי ע"י מוחין למו"ם שבס נסול
ח"י ברכמן נתגדל ז"ת ולא נעשה סול גוף ת"ת ובריח יסול חל כי ת"ת ז"ת נעשה מחלי פרק עליון ליסול ומפרק
תחתון לח"ת עיין בתי' ס' מ"ם וחבין לתי"ו וכו' עד ומוח י' שעורת לילים וכו' עיין לעיל בתחילת תי' זה מס
ספרשתי על זה וחבין. ולת ג' ר"ל כי י' סי' ל נקרת בסס גימל בסול גומל לתקף: (סט) לקבל ופי' עיין בתי' מ"ת
וחבין: וחמשה בריחים וכו' ס' מלבשן ליל ימין וחמשה בריחים וכו' ס' מלבשן לשמאלת ר"ל בס סול ס' מסלים וס' גבורות
עיין בתחלת תי' זה מ"ם על זה. (ע) ומיונן ס' ר"ל כי ס' מסלים סס בסול מלה למפירות ז"ת שס נסול
בריחים כי ז"ת סוא סכלים סתיכון ס מבריח סתיכון מקלה לל קלה מס' עלמא לס' מתחה ומסלים סס מולדין סספירות
ז"ת

שבת לכל אורייתא בתלת בתרין דש"י ג' ספירין עלאין (סד) ובלהו בליל
בתיובתא דאיהו שכינתא עלאה ועלה אתמר תפלת כל פה (סה) והא עמוד'
דאמצעית' אתקרי תפלת כל פה אלא (כל) איהו כ"ן י"ק מן בינה ואיהו
עמודא דאמצעיתא איהו ממוצע בתלת אתוון דאינון יק"ו (סו) דאתבלילן
בבינה ואיהו ממוצע בגופ' בי'תרי'דרועין'ואיהו אות בצדיק דאיהי בליל ב'א"ת
דאיהי שכינתא תתאה בליל'מ'א' וע"ת' ואיהו בליל תלת ברכאן דצלו'ת'
קדמאין ותלת בתראין ואיהו בליל תרין ו'ו דאתמר בהון (שם בה) על שתי
קצותיו וחבר דאינון י"ב ברכאן דצלות' דאתקריאו אמצעיות ובלה"ו ה'י'
ברכאן דאינון תלת ווי"ן (דאתמר בהון יו"ד ק"א וא"ו ק"א) (נ"א דאהבלילן
ב"ה' דאיהו דו פרצופין (סז) ודא איהו שיעור קומה דאתמר ביה (שם בג)
עשר אמות ארך הקרש במאי סלקת לעשר באת' קם סבא פתח ואמר
ודאי ה' איהו בה תלת ווי"ן דאינון ח"י ברכאן כנוונא דא ה דאתמר
בהון וברכות לראש צדיק גיאי ראש צדיק דא עמוד' דאמצעית' וביה שרין
ח"י ברכאן דה' עלאה ומניה אתמשיכו לה' זעיר' על ידא דצדיק (סח) ובגין
דא נוקבא דבריית חשבינן חד ו' דאיהו כמציעות ה"ה איהו שעור קומה ואיהו
אמה וסליק באת' ל עשר אמות דאתמר ביה עשר אמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד דא ו' דאיהו ברזא דז' דכל תינקיה אתקריאו
(שם בז) שתי כתפת חברת דא כתף עלאה וכתף תתאה דאינון ימינא
ושמאלא ואינון ת"ה (אלשני קצותיו אנ"א אל שני קצותיו ו'ו) וחבר (ס"א
אימן ו'ו ובהון אתעבד ה"ה בחבור' ובגין דא אל שני קצותיו וחבר) בכל
אתר אמה איהי ו' ובגין דא איהי בת ששה טפחים וחצי האמה דא ' דתרין
ו'ין אינון שעור' דאמה ואת' שעור' דילה ג' טפחים ודא ג' ועשר אמות
דא איהו שעור' דגופ' דב"נ (סט) לקבל עשרה דברים דאתמר בכוס של
ברכה גלא אשתאר בזמנ' דא אלא ארבעה ס"א דאסתלק ו' אשתאר ד'מן ו'ת
פרצופין ושעור' דכלא ו' באת' סליק לעשר (כמה דאוקמוה ובלהו המ'ו
בגופ' כגוונא דא בדרוע' ימינ' תרין אמין מן פרקא לפרק' וכן בדרוע' שמאל'
תרין הא ארבע ובן בתרין שוקין ד' הא ח' ובגופה תרין הא עשר דא אוהו
עשר אמות ארך הקרש הקש"ר איהו בהפוך אתוון בין קשר לקשר וחמשה
בריחים לקרשי צלע המשכן הא אינון חמש אצבעאדיד ימיוחמשה בריחי'
לקרשי צלע המשכן השניה ה' אצבעאן דשמאלא (ע) ואינון ה' אצבעאן
בלהו מדה לבריחים (עא) ואינון מי מדד בשעלו מים וגו' והא אוקמוה
ואינון אא אא אא חמש נקודין אלין דאינון קמ"ץ צר"י חל"ם חיר"ק
שורק אינון ברזא דאלקים דהכי סליק בחשבן ורזא דאלקים
מלא י"ק ידא איהי (ונ"א וקו) בינה ודאי והכי ה' אלפין בלילן בה' תתאה
ואלין

(עב) ואלין אתוון אינון תלת נשמה רוח ונפש ה' זעיר' נוקבא פית קבול דכלהו פתילה (ס"א פתיל ה) דאתאחדן ביה תלת גווני דשרגא דאיהו נר ה' נשמת אדם (עג) זית מזהים דא צדיק דאתמר ביה שמן זית זך (ער) כתית דכתיש כתישא באינון אתין (ס"א זתין) דאינון אכרי נוקבא ודא ברירת מילה לנבי שבינתא דאתקריאת נר ורזא דמלה והמן כזרע נד הוא (עה) בההיא יו"ד אתעבידת ניד ואמאי אתקריאת נד בגין דאיהי כליל מז' ספיראן דסלקין לחושבן נ"ד ואמאי אתקריא' נשה בגין דמלא לא ידעו מה הוא דנחית לון קב"ה דאיהו כזרע נד חוור ועינו כעין הבדלח דאיהו חוור מסטר' דימינא ושעמו כצפיחית בדבש מסטרא דשמאלא מה הוא כליל מעשר אתוון דאינון יו"ד ק"א וא"ו ק"א ודא מנא דאורייתא וסליק להשבין מ"ה ולא ידעו מ"ה הוא (עו) וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון ומה כתיב (מדבר יא) הבשר עודנו בין שניהם טרם יברת ואף ה' בו'והאי בשר הא אוקמוהו מארי מתני' בבשר היורד מן השמים דא מנא דאכלו ערב רב (עז) ועב"ד אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים ורזא דהאי בשר מאי ניהו אלא בד"א בשגם הוא בשר ורזא דא להכימי לבא אתמסר והאי בש"ר בהפוך' שב"ר (עח) ועלייהו אתמר (רא' מב) שבר רעבון כתיבם אם זכו בשר קדש דאתמר ביה

לחיות קומת ז"ת דמוד' ספירות כי סם כמיס המגלין סת פתילן וע"כ נקרת ג"כ ס' חסדים נסס גריסים כי סס נגרסים נתוך ספירות זו"ת וכן ס' גבורות סס מגלין קומת המלכות ונגרסים נתוך ספירות למלכות ע"כ נקרסים נסס גריסים וכו"ק: (עת) ותימן מי מלך וכו' עיין נסוף תי' י"ח מ"ס על פסוק זה ותבין ופיין נתחלת תי' זה: ורזא למלקים מלת י"ה וכו' כי בימים היא כלי למכמה שנקרת נסס י"ה עיין נזוהר פ' ויקרא: והכי ס' מלפין וכו' ר"ל ס' קלוות תור זו"ת סס נכללו נמלכות כי גידול המלכות תימן מלת ע"י ממלמת ז"ת כי כל כמיסה כלולות נו כמבואר נעיה סעיר סירת פרק ס' ועיין נתי' ס' מ"ס: (עב) ותלין כי נר"ש סס נמוך כהלולי ישראל סס נתב"ת

נמודע וסס סוד תלת גווני דשרגא סס חיוורא ומוכמא ותכלתא עיין נתי' כ' שכתב נקצל ג' קטרין תלין תימן תלת גווני וכו'. ס' זעירא גיפא וכו' פתילה עיין נתי' כ' וכתי' כ"ף שכתב נפס דתיכי סחופת לגופא תיכי פתילה לכן מלכות סקיות נסוד נפס היא גוף הפתילה של הנר עליון כי סוד הכמן יסוד כמ"ס כמן נתי' זה וכתי' כ"ף זנהורא של הנר הוא ז"ת כמ"ש נתי' כ"ף וכו כלוליס ג' גווניס של מור סס סוד מ"ת כמ"ס כמן וסס סוד נר"ש וזהו נר ס' נשמת אדם כי ג' גווניס מור מ"ת סס נסוד נ"ר כי ר"ת נר נפס רוח נשמה סס נתים מז"ת היא נו סס הויה מ"ה גימ' אלסים ולוק (עג) זית וכו' ר"ל כי סטפה המשכת מן חמוח נקרת נסס שמן כמוכע ונלת וסוד סס נקרתים נסס זיתים מתמת שנסס מתגליס נכ' חסדים לימת סס נסוד שמן כמוכע זית מזיתים הוא יסוד כי המפה משכת מן חמוח שנקרת נסס שמן היא יונקת ממנו והיא כלולה מכיא מוחיות המורים כמוכע וזהו שמן זית זך (עד) נתי' וכו' ר"ל כי יזוע נלת וסוד סס סוד שחקים דפייס הטליונים לטוחנים מן לשיקים כי נסס מתבללים טפת הם פעזרעיהם כי סס נסוד תרין נעי לסכורת סוד פנימות ס"ה ו"ס לתימן תברי גופא ולת כתב לתימן שייפין לגופא תלת נת לרמז על ס"ה שסס לנר מגופא ע"כ לתר לשון תברי גופא ועיין נזוהר פ' פנחס דף רמ"ד ע"ב סס ומשמע שכל תברים דסכורת נקרתים נסס זתים שכתב שמן לת סוי תלת כתית לאפקא מזתים לתימן שייפין לגופא ולמשכת סהוא גניזו מלעילא נכל שייפא לת סוי תלת כתית ולשון מיהו לכתית כתישין ומפיק מכל תימן שייפין עלאין לתימן זתים קדישין וכו' ופירושו הוא כך כי המפה שנמשכת מן חמוח שנקראת נסס שמן היא נמשכת ע"י יסוד כי הוא מעורר ועולה על נלעת להמשיך המפה מסס כלולה והמפה נמשכת ושומרת נכל הספירות זו"ת ומקבלת ממנה כי סוד המפה הוא סוד חמוחין תב"ד שמתפשטין נכל הספירות זו"ת ומקבלים ממנה מסס ונמיס מת"ל ליסוד עיין לעיל נתי' זה מ"ס מזה סענין ועיין ג"כ נפוף תי' ס' נמלת ממרת המפה עלמא ונמרת הספירות זו"ת סס מתערנים ונכתנין ניחד ונמין מת"ל ניסוד ועיקר כל זה נמשכ ע"י היסוד מ"ל זהו לשון לתיך מיהו לכתיב כתיבין וכו' ולפי זה ג"כ כמן נת"ז פירושו הוא כך וזוק (עה) נסטוח יו"ד וכו' כי טפת הזרע היא נסוד יו"ד ומוחיות ג"ר סס ניסוד נסוד נימל לגיש וג"כ מעורת יסוד היא נפוד לגת והמן הוא סוד פפת הת"ל שבת מכוונין שיש נסס ל' חויות ע"כ ס"ג מ"ה ב"ן טפת שיש מ' יוצין כמגן מן ומשוש שהטפה פוד המוחין מקבלים המרה ג"כ מה הספירות זו"ת שלמו שיש נו סס הוי"ה למ"ה לכן נקרא המן נב' מוחיות מן נסוד כי לת ידעו מ"ה הוא ויהיב ג"כ לבן כזרע גד מחמת נחיכה לת ההפרים שכלולים נו ומעמו היה לכפיתת נלסם ממתת נתי' לת הגבורות שבו ורעיין כי סוד לסם הוא סוד הדינים המוהקים כי ס"ך דינים נהסרת י"ד מסס נשתר לסם לבי עיקר חוזק הס"ך דינים הוא ס"ו מהס מבל הי"ד סס מוחיות של י' פיך המתחקים עת סם ס"ו והזו לב"ם מלאת שהוא ס"ו הוא ויהיב ג"כ לבן כזרע גד מחמת נחיכה לת ההפרים שכלולים נו ומעמו היה לכפיתת נלסם ממתת נתי' לת הגבורות שבו ורעיין כי סוד לסם הוא סוד הדינים המוהקים כי ס"ך דינים נהסרת י"ד מסס נשתר לסם לבי עיקר חוזק הס"ך דינים הוא ס"ו מהס מבל הי"ד סס מוחיות של י' פיך המתחקים עת סם ס"ו והזו לב"ם מלאת שהוא ס"ו הוא ויהיב ג"כ לבן כזרע גד מחמת נחיכה לת ההפרים שכלולים נו

ביה (איוב יט) ומבשרי אחזה אלוה ואם לא נטרין בהאי בש"ר אתת ברית
אתהפך לון בשב"ר (ס א מצאתי) ותי"ת כל שמא דאיהי מן תרין אחוי
בגין כי ביה ה' צור עולמים תליא מן חכמה זמן תלת אתוון תליין מן בינה
ומן ארבע תליין מן שבינתא תתאה ומן חמש תליין בחמש ספירן ומן שית
תליין מן צדיק ומן שבע והשעה ביה מן עשר בש בינת תתאה דאיהי עשירית
האיפה סלת וכה מעשרין ובגין דאיהי כלילי מעשר אתמר בה אין שבינת
שורה בפחות מעשרה (ב באן חסר) (עט) זרק"א האי תגא איהי י' וחוטא
דילה ו' והא אוקמוהו כורכין את שמע עם ואהבת את ולא הוו מפסיקין בגו
דאת

פקיעו עיין זה במ"מ פ' פנחס מפם
הרמ"ז ומתמת שבקיעת הגבורות על
הפפה פסיפ כפול מ"ן נמתקו תתקלם
ע"י בחינת התפילין שבם שהות סול
סמחים של הרמים העליונים שהוקמי'
מן נלקיפים לכן אמר ושעמו כלפי תת
נלכם ולוק (עו) ערב רב שלילו
בשרת וכו' עיין בזוהר פ' נהעלותך
שכתב ז"ל ובשעתא דמ"ל קב"ה למפה
הגני ממעיר לכם לקח מן הפמים
חלי מפם ואמר ולמי הפחת פהות
עליהו בי מפתכת לפה בגיני מפתכת מן ליפרעל כיון דאמרת מפה דלהלו לנהתף לברגע מקרע ומלו בשר ואמרו ונפשת
קלה בלחם הקלוקל אמר מי הכי הא לברגע לי פנוס וכו' אמר ואם כלה את עושה לי וכו' לתשיבת מוקבם במיכלף דילה
וכו' כי סול בשר סוף במלכות עיין בזוהר פ' ברחזית שכתב בשר לשיהו קומת מפטרית לגבורים וכו' זאת הפעם עלם
מועלמי ובשר מבשרי לף שכינתא ועיין בזוהר בפ' לו בר"מ שכתב בשר סירוך מן הפמים ת"ת לעליה אתמר ובשר מבשרי
ולא בשר הקודם לתלליקת בכמה שלהודין מפטרית לגבורים ברקיעו לבעלה וכו' עיין לעיל בחי' י"ח שכתב ובשר מבשרי
דא ו' עם ה' וערב רב מאמו המן של הפעת מ"ל שבת מבחי' מלרגש על מפם ז"ת ובקעו בשר המן של הפעת מ"ן סול
בשר ניקבה כי ילוע מ"ב של מלכות הם פיל בחינת ס' גבורת מפלך זהם בחים נח"ת סול חמים ועשים מ"ן במלכות
עיין בחי' יג מ"ם מוף והבן וזהו בשר סירוך מן הבמים וכן בשגם סוא בשר למחתוב בית בשגם סוף בשר בשר למפה
הפה בסול בשר עיין בזוהר פ' בראשית שכתב ויכבור בשר אחתיה בית בשגם סוף בשר בשר למפה
סומק ועיין במ"מ מה שפירש הם ומבין · (עז) ועכ"ד ר"ל מ"ב למה נשנהו מחמת הכתי' הבשר שירלו להם מן
הבמים לכן מפרש מחי"ב היטב שזה הבשר סוף סול במ"ם בשגם סוף בשר הסוף גבורות בית בז"ת הפה בסול בשר
והם יורדין למלכות להיות מ"ב בתוכה והם לתלבית הם בסול גבורת קלושים שלאחרין לרחימו מאל מפני שבתרו לוקף
בבחי' הגבורות שהיו שורש שלהם כי הם היו מבחי' ניצוצי הגבורות שבשעת שהתערבו בקליפות נוגה מה שאמר ע"ב מבב
מפה שהיה מסול הלעת ז"ת להתחפף לתברים לכן מפני שמאמו במן של פול בחי' התפילין טעם מ"ל ובתרו
בבחינת מ"ן של הגבורות שהם בסול בשר ע"כ נעשתו ונשתלשלו להם לאחיהם בחינת בשר של גבורות קשות ונעשתו מ
הפתיפה הבשר עולה בין שיהם שהם ג"כ קדים מפני של"ב שיהם הם בסול ל"ב נתיבות החכמה עבו נתגלה שורש הגבורו'
במ"ם בחי' י"ג וג"כ בן גי' תפ"ל קס"ו שהם רבוע הם ע"ב שבתבמה ורבוע הם ס"ג שבניהם סוד מו"ם שמהם בלק
המוחין לז"ת ומהם בחים סול המן של טעם מ"ל שמאמו בהם ולוק: (עח) תאמר וכו' כי ילוע מהאר"י ז"ל שהרשב
בת ונמשך כשהר סו"ה ושלקים בתחוריים הם בסול תחוריים כי סו"ה בתחוריים גימ' ע"ב של רעב ושלקים בתחוריים
גימ' ר' של רשב וזה סוף כשהן זו"ן מחייחדים שאז הם בסול תב"ת לבל כשהם מחייחדים שאז הם בסול פב"פ לזי סוף
שבע לשיהם שלקים לירוק גימ' ס' של שבע ושו"ה לירוק גימ' ע"ב של שבע וילוע מזוהר שהשבעים כשהכרו ליוסף פגמה
בברית ולא היהו"ן מחייחדים והיה בסול שבת לכן בת שרעב ומזה שכר רשבון בחיכה ר"ל כי ע"י שבר שהכרו ליוסף
הצדיק שהוא בסול בשר שת ברית קודם בספוך בשר סוף שבר בת רעבון בחיכה ו"ם ג"כ והמי בשר כשפוכת שבר ר"ל כי
גם מה שאמר בזה שגם סוף בשר סוף שלקי ג"כ על ס"ד בשר שת ברית קודם בסול נוף וברית מפשיעתך וזה בשב' סוף בשר:
לשמר בזה שגם סוף ומבשרי שלוב עיין בזוהר פ' לך לך ס"ל פוד הפסוק הזה ותבין: (עט) זרקא האי תגא איהי
י' וכו' עיין בחי' כ"ת שכתב זרקא שכינתא קדישא וכו' כי היא מזרקת לפעמים למעלה מעלמות ז"ת ובעתה בסול תגא
עליו כוכב לכן לורת דמות זרקא קו' וי' כראיתי בו' כי היא בסול נקודת י' ו"ת בסול קו' ו ובת בדמות זרקא שהי יהין
זכרוכים עם ו' כזה " ולפי שפעמים היא עולה ומגיע קומתה רק עד ב' פלים שמחזקים לת"ת ז"ת שהם כשגם במיכה
נקודת כתרת בסול י' וסם מתגלה בתוך פנימות ת"ת נקודת יסוד לתבת שהות ג"כ בסול י': לכן מטעם זה
בת לורת דמות זרקא ב' יודין כרוכים מב' לילין לקו' כזה כי ת"ת ז"ת שהות בסול ו' הוא בשמלע סב' בחיכה ליודין
בין בחי' נקודת כתרת למלכות ובין בחי' נקודת יסוד לתבת וילוע כי בב' פלים שמחזקים לת"ת ז"ת מתגלה ב' פלים
מחסד ת"מ מסדים שביסוד לשמע שמגיע רק עד פלים עליון לת"ת וב' פלים שמסד הם ב' פעמים תור גימ'. ומחבת
בחתרת למלכות שמקומם כנגד ב' פלים שמחזקים לת"ת ז"ת מקבלת הדים מהם וזהו כורכין את שמע שהות
בוב

דאת י' איהי אבנא מרגלית' יקרא קירטא איהי שפה (פ) בליל' מחמש
תקונין דאינון אהה"ע כומ"ף וגו' ודא ה' זעיר' חמש אבנין דקירט' דא ה'
עלאה שבע ישראל ה' אלקינו ה' אחד אתעבידו ה' אבנין חד בריבו דכולהו
ו' דאיהו בליל שית תיבין דיהוד' דאינון שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד
(פא) ובההוא כריבו צריף לסחר קירט' ולארבא בה האי אבנא בליל' מחמש
עד דסלק לה עד אין סוף (פב) ורזא דמלה למען יאריכון ימים על מטלטתו
בר האי אבנא בעאת למעבד דינא בעמלק או בסטרין אהרנין ובן בחייבין נטלא
מגבורה ואתכלילן בה כל ספיראן ואתקריאו בה כלהו גבורות וכד בעאת
למעבד חנא וחפרא בעלמ' נטלא מחסר וכלהו ספירין אתכלילן בה ואתקריא
חסרים וכד בעאת לרחמ' על עלמא נטלא מעמוד' דאמצעית' וכלהו ספירין
אתכלילו בה ואתקריאו רחמי והאי י' איהי בכל פטרא א"כ במאי אשתמודעת
בד נטלא מאינון אלא בנקודה פר איהי נקודה מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסר
וכד נקודה מסטרא דשב"א נטלא מגבורה וכד נקודה מהל"ם איהו מסטרא
דעמידא דאמניתא דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא ורוחא (באן הסר
והוא נתקו"ה דק ב"ד ע"ג) זיו אמר אי הכל אחיך ת"ח תריקאתון ליקראסתלקו
מניה דבהון חב גרמו ליה מיהת א' אמון מופל' ומכוסה י' מחשבת א"ל ר'
אליעזר אבא והא כמה מחשבין אינון שכינת' תהאה אתקרי מחשבה חכמה
עלאה אתקרי מחשבה ולעילא לעילא מחשבה ולעילא מכלהו מחשב' דלית
לעיל' מנה והיא סתימא דכל סתימין עלאה דכל עלאין אי תימא דסליק
מחשבתיה דאדם תמן ל א דהא אתמר ביה (בראשית ג) ואירא כי ערום אנכי
ואחבא דהאי ערום אחזי דאתפשט מלבושיה ובגין דא אתמר באנא ואחב'
ובגרא ויסתר משה א"ל בר בכלא חאפ במחשב' דאיהו לבוש למחשב' סתימא
ונמחשבה סתים' דא הוה מיתה דליה דאסתלק מחשבה סתים א דכל
סתימין מניה דאיהו ה"י החיים דבאתר דאיהו חמן ליה מיתה תמן וחאב
במחשב' סתים' ואשתאר ערום בכל מה דלעיל' מן איטא עלאה דאיהי
תשובה חאב ואסתלקו מיניה ואי לאו דקמרת עמיה רשובה וגלת עמיה
הוה ארעאביד מכל וכל ובגין דא (תהלים קל) אם עונות תשמור יה ה' מי
יעמוד בי יעמוד ודאי ובגין דא (ישעי' כ) ובפש עיבם שלחה אסבם ההר
שלח תשלה את האם את לאסנאה שבינת' תרעאה עמה איבי' עלאה קסת

באדם

סול מלכות כמוהו עם ומאבתם אתם כי
מלכות נקראת בשם אתם כמ"ש לעיל
בחי' זה ומחמת שנקודת בחיבת כתר
למלכות תמיד עומדת במקומה ומין
נעקרת משם לעולם כמוהו עיין בחי'
ס' מ"ש לכן היה קדמאין מיבנין שבת
היו מפסיקין בין שמע לואהבת כדי
לרמז על לבך זה וזהו בגין לאתי'
וכו' כי כתר למלכות היא סול מבן
מרגלית יקרת כי כימוי מבן כוס
במלכות מלא שם ב"ן בחיבת אתי'
בוא"ו שבשם שהוא סול סתרת ו"ת
שמיר בם והיא מרגלית נימ' מלכות
בחילוי תוחיות כזה משם למד כף והו
היו והיא יקרת כי היא חשוב' שתיבת
נעקרת ממקומה לעולם (פ) כלומר
מחמת חקונין וכו' ר"ל כי ב' מולאת
הפה שבשם לאתי"ע בומף וכו' שם
סול ס' תקונין שפ"י בא מחוך בלבור
ומלכות שהיא סול פה שפה מ שבן
שבהם כלילת ג"כ מסול ס' תקונין
שמשם בא כ"ב לאחון שבשם מחך
הלבור ית' מלאם וכו' שם סול ס'
קלות זו"ת שבשם נכללין בהם ד זו"ת
והוא סוד חד כריבו שבולל כולם כי
ע"כ נקראת ישוד בשם כל ושם יסוד
נעשה קלוות זו"ת והיא חיבין לשמע
ישראל שם רומזים לג' קלוות זו"ת
שלריך לשם לכוון ליחלם ולבפרוסם
שם מ"ש כמ"ש בזוהר פ' תרומה (פא)
ובשהות כריבו לריך וכו' ר"ל כי
בחיבת אתי שמרמז על מלכות שהוא
נכללין כל הג' קלוות זו"ת ונעשין
כחד שמרמז ג"כ על מלכות שלריך

לישלם עמו כי לית לאחד שבא נגולם מרמז על מלכות שנקראת לית כמוהו לכן לריך להאריך בד' לאחד כדי לרמז על
מלכות עיין בהקדמת הזוהר מאמר פקודת הליחתם בכתב ועם כל זה בשהות יהודת מלטריך לקצרת היה יראה
מלטריך לאריך בד' בלית לאחד דלית לאחד גולם ושם שאמר לריך לשהרת קירטת הוא סוד עמרת יסוד שהיא סוד
נקודת לרישים למלכות לכן לריך למכללם ליהלת עם יסוד ולהאריך בד' לאחד כדי לרמז ג"כ על מלכות כי ד' להיבת
אחד שהוא סוד יסוד שהוא מרמז עיקר על עמרת יסוד שבא מבני שהיא גולם מרמז ג"כ על מלכות (פב) ורזא דמלה ר"ל
כי עיקר לריך בד' לאחד כדי לרמז על מלכות הוא כדי להמשיך המוחין מז"א למלכות כדי להתגלל קו אמלע לשהות
נשוב י' ספירות ושם סוד יחוים של מלכות ולכן מטעם זה מרז"ל שלריך בד' לאחד כשיעור שיעליהם במעלה ומטה
ד' רוחות שמעלה כי שהוא כן שבשלו מו' קלות זו"ת למלכות שם נשוב ו' שטרין מעלה ומטה ד' רוחות העולם כנוסף
עד שלריך לה עד ז"ם ר"ל כי מלכות לתחחים נגדלה קומתה על שעולם לבאר ז"ת וכפר נקרא בלרך בחלה בשם ז"ם
כסדר (פג) ויאמר אי הכל אחיך בשם מרין מחון מלין וכו' זה שנאמר נאמר ג"כ בחי' ס"ט דף קי"ל ושם הוא
מבואר בלריכה לשון לא כמ"ש כאן בלשון קלר אלא מה שכתב בזה גילה שם ומה בפרשת ע"ו שנאמר ע"ם מ"ש מכל
הכתובים שנמלאו כאן ולא נאמר שם בכל לריך לפרש בדומה פירושו כאן · וזה מ"ש כאן מלא שם הוי' אלהי
נדוקים לליה וכו' אלי גרש להשתלח עלת השלח ור"ל הוא מלסיר שגרש בחטאו שנשתלח ס' בחר שהוא עלת השלח

מן המכמס כמ"ס מתמילס ובתי
ס"ט סס הקטס מתי מלס לברת
עלת העלות בדיוקני דסת כתיב
ביה לליל ביה למות ותירן סס ממת
דעלת סעלת ליל ביה ליוקנא ולבולת
תמר ביה בדמותו עלת סעלות דליל
ביה ליוקנא מלת בלמו ר"ל כגוונת
דיליה ברת מותו מבל לת בליוקני
כמ"ס סס ע"ס (פד) מלס
תניינא תאב בתחבה ר"ל הוא הבל
סגרס בתטתו סנסתלק ג"כ המתבה
המכמס מסביגס כמ"ס מתמילס תן
הבל תתיך תי מולסים תיהו ת"י דתב
ביה הבל סמס סוד ת' בתר וי' תכמס
סנס בלק מן ביגס שבה סס תהיס :
ולס תליתאה תאב במעשה ר"ל סס
יערב רב שעבו ית עגל וחטתו
דמשסה דביגס ומלבות כי תכמס
תוער ביגס עוסס ומלבות היא סוד
המעשיס כמ"ס תח"כ בתר דתתו
ערב רב ועבדו ית עגלא גרמו
למסתלק ה' לגבי ו' ומתעביד הוי
וכו' ומתחברת ה' בתרתס יחידה וכו'
(פה) דתלס תלס וכו' סס סוף
מוכן ע"פ מ"ם בתי ס"ט ז"ל ועיל
עמ"ש דתמלעיתא בדיוקנא לתתר
ותא תלס דברייתא תלס דיליהס בליל
בדיוקנא דתכמס ובג"ד וה' נתן תכמס
לבלמס דתיהו בריית שלס שלס
ה' ושכינתא תתתא תלס דעשיס דמות
דשכינתא עלמא ע"ס מ"ם ולוק ותכלן
סיעב :

תיקונא כא (ג) ברתשית
וכו' מ"י תל"ם
וכו' ר"ל כי ברתשית תכיס ברת
אלקיס ביגס וכ"ל בתלקי' מ"י תל"ם
כי ביגס שנקרת מי ברת ו"ק שנקרתי'
בשס תלס כי כל שלס תכולס שס כתיב תל"ו (ב) ברתשית נתתין ב' סבין וכו' ר"ל כי כשפתת ולרס רשב"י
בתיבת ברתשית סמודס על תתכמס וביגס ב' ביגס ברתשית תבמס כמ"ס ברים תי' ס' תי ירדו ונזלמנו מוחן
תכמת ברתשית סמודס על תתכמס שס בסל תרין סבין כי תכמס וביגס נקדיס בשס זקיגס כמ"ס לקתן בתי' זס ומתיקוניס
תלטיס תשתע שס שס זביגס רשב"י סיזלמן מיד כדרפ"ן סיזלמן שלוס שיתעשקו כי ע"ס ואמרו תלו תב' סבין תתעשקו כמס
דסיגן כלומר ביגס עיגיגס מזורזיגו תך ביגס תל"ל ואין זע"כ בתלו לסגיל לגס עיקר הסוד על תיבת ברתשית כי
ברתשית מרמז על ת"ל עילמין שס שיגס בסוד תבמת בגוזא וסס ב' ברתשית כי סוד פרצו"ף יס"ת שס בסוד
ביגס ושית סוד תל"ם שבתב תת' תיבת ברת ו"ס ואקן לת סוקן תלת ב' תרין ברתשית בל"ג (ג) תת סבת וכו' ר"ל סוד
סוד כתר דלעי' ת"ל עשות סוד סבת עלגס וסוד מתלבש בתו"ת ומקש'ומיתל בכל בגוזא ו"ס בת תלגתל וחבל סוקן וכתן

בדם ואימא תתאה בהבל דהוב דאדם רב הוה מרהבל ובגין דא בתי א"י מן
אקו"ק איהו א"י דחב ביה הבל ואסתלקו ואשתאר ה"ה ובגין דא א"י הבל
אחיך ואיהו א"י מן אד' אשתאר דן מן אד' הובה דאד' גרם דאסתלק י"ו מן
יקו"ק א"ל אבא והא י"ו הוה ליה למהוי ו"י א"ל בתי ודאי דא דחב
במחשבה עלאה דאסתלק י' מן א ואשתארת ו"י בגין דאסתלק מתמן עלת
העלות דאיהו מחשבה סתימא בשת י' מן א דלית יחוד' (ג ס"א מחשבה)
בר מניה והכא רזא דלא אתגלייו' עד השתא ורא איהו (תלים נא:) כי ידע
שמ"י יקראני ואענהו ש"ם י' דלית לעיל' מניה כלל אלא ההוא דבר' כלא
ולית מאן דבר' ליה דאית בור' דאתבתי בגון מיא דאיהי ברא לעשבים וגדל
לון ואיהו אתבתי אבל האי ברא ולא אתבתי איהו דלית אלק לעילא מיניה א"ל
אבא מאי אוי הוי א"ל ברי האי איהו כר אפתלק א מן אקו"ק עם י"ו מן יקו"ק
אתעביד או"ו א"ל אי הכי האי א דתמן"י לעילא מן אי מן אקו"ק איהי ומכל
שמהן א"ל ברי אית א' דאיהי בריוקנא דא יו"ד י' לעילא ו' באמצע ד' לתתא
ודא א' מן אקו"ק א' מן אד' אבל האי א סופה כתחלתא ותחלתא בסופה ובת
אמר עלת העלות אני ראשון ואני אחרון כאת ו' דאמצעית ומבלעדי אין אלקי'
א"ל הא ודאי אתגלי' ליה דלא ידענ' עד השתא ולא עתיד לאתגלי' עד יומן
דייתי מלכא משיחא א"ל אי הכי אשתמוד' דאית אדם קדמון בל קדמון ואית
אדם אחרא א"ל ברי הכי הוא ודאי אדם דבר' ליה עלת העלות בדיוקנ' דיליה
סתים וגניז תאי גרם דאסתלק עלת העלות (פה) אדם תניינא תאב במחשבה
ואדם תליתאה תאב במעשה (פה) דתלת אדם אינון אדם דבריאה אדם
דיצירה אדם דעשיה דלאו בל חובין שויא"ל עכ"ד הוה ה' קיים' קמיה דאדם
בתר דאתו ערב רב ועבדו ית עגל' גרמו דאסתלק' ה' לגבי ו"י ואתעביד הוי
ומאן גרם דא (ישעיה א) הוי גוי חוטא ואשתארת ה' בתרא' יהידה דה"ד
איכה ישבה ברד דבקדמית' ותלבנ' שתיהן ה"ה בר אסתלק"ה' עלאה אשתאר'
ה' תתאה יחידה בתר דאתערבו טיב עם רע בה דאפריש קב"ה ה"ד ויבדל
אלקים בין האור ובין החשך גרמו דגלת שכינתא ואתגרבת בין אומין דעלמא
(ס"א בין אומין דעלמא ובה' עמה) ומנטר' לון בגלות' בההוא זמנא גחית
קב"ה בכל אתוי דאסתלקו בגלותא ה"ד אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא
אתן כוי :

תקונא עשרין וחד ועשרין ליום יא

בראשית ברא אלקים אלקים (ג א) מ"י אל"ה עליה אתמרג ישעיה
מ') שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה **בראשית**
(ב) נחתין תרין סבין ואמרין אתעסקנ' במר"ג דהוינ' (ג"א דהזירתן)

ואנן לא הוינן (נ"א) ולא הוינן ודא ב' רשרין ראשי"ת: (ג) ב הא בגא
עלאה קא נחית בינייהו אמר הא אנן חד ותלת הוינן ובעין אנן חד: (ד)
אלקי"ם ודאי מ"י ברא אלה מ"י ברא באלין תלת ואיהי רביעאה ושביעאה:
(ה) בראשית אינון שית סבין ומאן נינהו את השמים ואת הארץ הא אנן
שבעה ותלת גניזין עלייהו ז' (כ"א ובת יחידה לקבלייהו שבעה
אתוון שבע שבועות ובגין דא הא אינון שבעה שבועות) סבין: (ו) חד
עולים' הוה מזנב אבתרייהו ואלין סבין אערעו בבוצינ' קדיש' וחברוי אמר
ליה ר' ר' אנת וחברך אש בחתון חד עולים' דאיהו בארח' מזנב אבתרייבו

אתיא בסוד רביעאה ושביעאה כמו מלכות דז"א שכתב בהקדמת ת"ז למיהי רביעאה לכל חלת ושביעאה לפיה עיין בחי'
י"ח מ"ש ע"ז וע"ש תבונה היא רביעאה לת"ת ומו"ק סוד כתר חכמה בינה שסם בחי' תלת ואיהי רביעאה לסם ופיה
בסוד שביעאה לו' הקלות מתחת לעילא ולזה (ו) נרמזים חימון סיח סבין וכו' בי בחינת נרמזים נרמז פיה
ו'קלות וסם נקרים בשם סבין כי כתב המר"ו ז"ל בל נסיר לפו עתיקא וסבין עלמין סוד כת"ב אז גם סם נקרים
בשם קס וז"ס ואברהם ושרה מע"פ שהיו סוד ז' ספירות נקרים זקנים כי נמים בימים עליונים ואת השמים את
הארץ סם סוד ז' ספירות ו' ספירות ו"ק שמים מלכות הארץ וז"ס ותלת גניזין עלייהו דאלין ז' סבין (ז) חד עולימא
וכו' לקמן בתי' זה כתב שהסוד עולימא סוד בריה לר"ס בסבא וידוע מהאר"י ז"ל כי ר"ס בסבא סיה ניליף מדיבוקו בן
יהויקי"ם וסורסו סיה משם בן סוסו ר' חנינא לשבח בשם בעלה וזהו בניהו ר"ל בן
בנימין סיה"ו ושם כללות סז"ת ולפי שסרשו מיסוד ז"ת לכן נקרא ב"ן ת"ת חיי לדיק ח"י בעולמים ור"ת סיה מתוקן ג"כ נבנו כמ"ש
בזוהר פ' בלק בריה דרך המוגמ סוד נסירו למהוי מכסרא עליה ע"ם ולכן מחמת שהוא בת מבחי' מקבת שסיה נקראת
בשם סוד זכר לאריות בסיף מלילות תחת יסוד סוד עטרת שלו כמ"ש בסיף חי' ג"ע ע"ם ע"כ לאמר סוא מזנב
מלכותיה ר"ל מאחר סבין שפגעו בדרכ' וקבירת שסם סוד ז' ספירות זו"ת והוא בחי' מבחי' נוקבא דז"א לכן
סיה ג"כ מזנב מלריסם וכתב ג"כ המר"ו ז"ל כי בכל מקום שמזכירים סוס ייחוד מתגלה בחי' סיסיה רוחא כי אי לאפשר
לשום יחוד בלי העלאת מ"ן ומודפ כי סהוא רוחא סוא המעלה מ"ן ז"ת סבין לרכ"י רבי רבי מלא ותבירך מלכהחין
חד עולימא וכו' ר"ל ת"ב ולאי מייתי' לחם סוא יחוד ולכן נתגלה סהוא רוחא בחי' סהוא המעלה מ"ן ליחוד
לכל לאמור נמו לשם יחוד עשה ואמר לשם יחוד של ק"ם עשה כמו שביאר לבריו מח"פ וחזר ואמרו לו מח"כ סיה לכם
לעשות ג"ב יחוד לאחד בבי לבעלות מוסן בתפילות סחלטין כי יש ב' מיני תפילות לאחד המתפללים בתפלה במלבושים
ממשמעו דרך עליונו לם סשם הזאת ותקבל ברחמים לת תפילתינו כפשוטם וזהו כשבל ע"מ לקבל פרס לכן ג"כ אנו
בתפילות מיום מתקבלים מלת מבל עבדים מט"ע עם תיילותיהו ל' מלאכים מגר"ן כי מע"ג שלא נמלא רק בשחרית מיכאל
ימנחם גבריאל וכו' כמ"ש לקמן בתי' זה מ מ למר בפ' פנחם בר"מ דף רכ"ו ע"ב להגיד לכשבח מע"ט י' מיסו ל' חיזון ומיזון
מיכאל גבריאל מוריאל רפאל סם"ל ועזר קטן נוסב שם לבל המתפלל מלבשם ומירמים ליקוד סקב"ה ושכינתיה שלא
פניסיותיה דרך עליונו לת סשם מלכות ותקבל ברחמים וברצון לת מלכות שקרמת תפילתינו וכיונת בכל סברכות וזה
סוא כבן לקב"ה ומזה סקב"ה בעצמו מקבל את התפלה ומז תפילו נסם ברוך מל עקבו במלכות כמ"ש לקמן לא יפסיק לם
מלעלות מלת שבת"י בעצמו מקבלה וזהו לם כבנים לם בעבדים עיין בתי' תקסים שכתב לפיהו מט"ע לפיהו כעבד
המקבל פרס מרבו וכים יהבת אגרת לללותין למלין במלין ע"מ לקבל פרס לבל למימון ללת מלין מגי רחימו ודחילו
למטריתון בלילי ק"י אנלמין כלול ק"י ברכאין מקבלין ע"י נכן לתו התפילות שמחקבלין ע"י מט"ע ותיילותיו מיום
יכולין לפעמים להעלות מחמת יגונות יסרמל"ת ו' כי ונסם ברוך מל עקבו במלכות ויפסיק לם מלעלות וסם תלויה מל
שמקוה ירחק מליסם וזהו לם כעבדים עיינו לך תלויות מל שתתינו והבן ע"כ הו' סבין שמרו לרכ"י ותקבירו סוא
לכו לעיינה ולשתכלל בחר סהוא למזנב בחר לזותין דמימון חלמין ובו' ר"ל סוא נכו להתפלל ולפעמים יחזיקו כלי
להעלות מוחן התפילות שסם תחת דסוא מט"ע ותיילותיו וסם מיום יבולין להעלות מחמת שהמתק כלוך מל עקבו מבל
מחמת כלחם בתפלות ויחזיקו לאחר מחם היו עוסקין יבולין לחם להתפלל הנחם מעקבו ולאמר ג"כ לבן נאנח בחר לזותין
מל מט"ע כי מט"ע הפיניס מחבשת הו בסוד כי שמי בקרבו וכו"ל: ועתה לפרים לבריו מה שאמר רבי"ו הו' סבין
שמרעת שמריין סניגין וכו' מסברת לר' מחזון למיחלין ידרמל בכל יומא וכו' פיהום פגעו בתיילות דבינה בבחי'
מ"ת שנת שלחמו עם הנחם וסם המלכים סיורדין מזיהזיה לקבל התפילות מסמרת לר' המזון לק"ם ובתי' תלשים
ילחב קס רשב"י על הגליו והתפלל שיתן לו כח למלחמה זו עם הנחש דקטל למל"ך וכל סהזורות לסת במה פרטין יקיפין
אין מתכנסין לתגחת קרבת עם חיות וכו' וכמה מתרי תריסין סוא מתכנסין לגביה בבחי בנסיות ובחי מלרסות וכו' ויפן

כ"ם וכ"ם וירמ כי מין מים ליח נמא
מ"ד לקטיל לחיותא וכרוזין נפקין ממן
דגלת קרנא וקטיל לחיותא יסף כלכ'
לילים סוד מלכות וכו' קום אחת ר"ת
בניך מיתמר ויפן כ"ם וכ"ם ויך מת
המצרי לבשמ"ע לת"ת עלמא לעילא
ג' חרטין ממית ליה לחיתרמיזו בכם
וכם מתוון למיתלין בסון לקב"ס
מרין זמנין בכל יומא שמע ישראל
מים בסם כ"ם מתוון"ם סרי לפניך
ממין לנגח לס"מ מס ג' לת ע"י כ'
מותיות לק"ם ועיין בתי' ו' שכחב
ופורקנא ליה לחיתי תשובה ליתא
עילאה חיתי חליא בילימון וכו' לת

ויפן כם וכם בתלין כ' מתוון וכו' וירמ כי מין מים לתתער לס בגוייהו לעכשיו בגלות מין מים לעורר על פלוח בשכינה כי
ילוע עיקר בגלות בתא ע"י המוחין לחיתא עילאה שכנסין בז"ת בסוד ונתלחיך מנכי כמ"ש בתי' כ' ע"ם וילוע כי בק"ם
בתין סגה"י לחיתא שבסם מתלבשין המוחין וכנסין בז"ת לעשות לו מוחין וסס סוד ג' תרעין לחירו לילה כי ביום על
סוד מתפשטות ס' ספירות כל מתל כלול מי' ספירות סס ג' ונס ס' תפלים וס' גבורות לחיתא שנפתחים בק"ם סס סוד
ג' תרעין כי כל ה"ת וס"ג כלולים מ"ם סס כמנין ג' פעמים כ"ס ג' תרעין ונה"י לחיתא שבסם מתלבשין המוחין סס סוד
מצריין למלכים דמתין מזרזין לקבלת מלוחין כי נה"י לחיתא בז"ת לעשות לו מוחין סס נקרתי בסוד מלאכי
אלהי' לפעמים כוודע וצ"י מתרות לבושי מוחין שנמשכין מחיתא למטה למוקבם שהית עומלת בשכיל לתבם לבריתם
בשעת ק"ם בסוד סליקי מקדים שסריתם שנמשך לה למטה כמ"ש בשס"כ שסס סוד י' מהים ליסוד לחיתא שסס מלבשין
כ"ת וס"ג שביסוד סס גי' ליקי ע"ם מז היא יכ לה להעלות נלילות וסבן ומוקבם היא נקרתא בשס תפיוס כוודע וג' בחי'
כלים למוקבם שסס עולין מכיכל לתבם לבריתם בשס סס עומלין בשעת ק"ם לגלילות סס סוד מלוחין למעלין המלאכים
לחיתא שסס מוחס למעלה כי מוחן המלאכים לחיתא סס מנלחין המלאכים לגרם לחיות ומיילין לילים שלא יקטרג על עליות
הלוחין מלו ומוק חיוב לבריו של סח"ו מה שאמר מחחילה מזיריין למלאכים לנחתין מזרזין לקבלת מלוחין ומח"כ חמר
מלאכין לנחתין לגנתא קרבא לקא ממן על מלוחין כי בחי' המרת לבושי המוחין לחיתא סוד י' מהים ליסוד לחיתא שסס
סוד ליקי קדישי שנמשך למטה למוקבם סס סוד מלאכין לנחתין למנתא קרבא לקא ממן על מלוחין כי סס נמשכים למט'
ללוחין לחיות ממן עליהם להעלות חוחם למעלה חבל בחי' נה"י לחיתא עלמא שבסם מתלבשין המוחין ויורדין בז"ת
למשות לו חוחי סס סוד מזיריין למלאכים לנחתין מזרזין לקבלת מלוחין כי בסעולין ג' בחי' הכלים למוקבם למוקבם
לחיתא סס סוד מלוחין מז המוקבם היא בעלימות פרלופם ומז מקבלת היא ג"כ הנה"י לחיתא שס המוחין בבסם ע"י
ז' ימ"ם לבסון וחמושים עלו בני ישראל ממרן מלרים ר"ל בכח אלו חמשים שכ"ב המשלין לסכיסם מן הקליפות ילאו בני
ישראל מלרים כמשמע ס"ג בני ישראל סס סוד נלח ושוד אלה שנקרתים בשס בני ישראל הצתרת ישראל למלכות כי
רגלים יורדום חוח וע"י נס"ב יולאין כ' מכות לס"מ ויולאו בני ישראל ממלרים הקליפות המלירין סס וסום ורוכבו רמס
בים נס"ב ע"י נס"ב ס"מ ומוקבם בשס מים ורוכבו נפלו ומ"ם ומשתכלין בשס סו"ם לחיסו בינה לנחתי עליהם בחוקפת
לבורים כי בביום ים בשס סו"ם שנקרתת בשס מלסים כוודע כי מסטרתם לילים מחעריותית סורס הגבורים ע"כ היא
כוסף כל הלילים ומגרש חוחם : (ח) לחלין עשר סלקין ביוד סח ומו סח כל"ל ור"ל כי ז' מדין וג' רחמוח
שמלירין בשס כל"ל סס סוד י' ספירות ז"ת שבו י' חוחיות שס סו"ם למ"ם ורשב"י וחבירין סס ג"כ היו עשרה כמ"ש
בחל"ר פ' נשא כמגל י' ספירות ז"ת ועיין בחי' חלשים שכחב בשבעה גלגלי עינא לילים למשה נסרין נשמחין לר"ם ומים
מברוי ועליהו שבע ושבע שולקח ומיח לפרוש לילכי בי"ר מחוין למ"ם מפרש בשבע גלגלי עינא ושלח נוהי עינא נסרין עשר
מחוין לחיתין יול סח ומו סח ומלי מלהו ולמות פניהם פני מלם בחרין כרובי עינא ובחרין עפעפי עינא נסרין פני מלם
לחיתין מרכב ושיתין סוים וכו' ע"ם כי יהוע כי מחחילה היה רשב"י עם חבירו עשרה ואח"כ בג' חבירים נסחלקו ומחו
בחורת רבא ונשארו רשב"י עם שסס חברים כמו שסס מפורשים בחורת זוהר ע"ם ומשם שורשו היה מיסוד למו"ם שהוא
סוד לעיל ז"ת כוודע ובשחתי זה כמה פעמים ומחרת מלעה היובב בפנים שהוא סוד ס' חסלים וס' גבורות יש בה' חסדי
ס' היות בשס גי' עין וכן בס"ג ס' היות שסס גי' עין ושס מלירים בעינים ולכן נקרחים עינים על שם ס"ח וס"ג היא
בשס ס' היות גי' עין עיין בחי' י"ם מ"ם וכספר גילולים כתב לרשב"י וחבירו היו סוד י' חסלים למו"ם ולרשב"י היא
סיסוד מלעיל שממנו יולאו סח שסס לכן סוח בח ללמלם ולחקנם ע"ם וז' ספירות ז"ת שבסם מלירים החסלים מלו סס בסוד

ו' גדלי עינא נקרחים כי חחסלים סס בסוד עינים כל"ל ולכן מטעם זה ג"כ נקרחים ו'

ניקו"ק : (ט) ובל חד איית ליה צלותיה ואם חסר חד מנייהו אפי' בתראה דלא סליק צלותא דיליה עמיה בגין דאיהו עניא ולית ליה רש"י לסלקא צלותיה עם אהרנן כלהו צלותין מתעכבין לקלק' עד דההי' צלות' דעני סליקת : (י) ובגין דא תפלה לעני כי יעטוף דכלהו מתעטפין בגינה עד דאיהי סלקא עמהון דרית פרוד' בה מנייהו וצלותא דעני איהו שבינת' תתאה מאן עני דא צדיק והאי צלות' אתקריאת עקב לגבי צלותין אחרנין ובגינה אתמר אפי' נחש ברוף על עקבו לא יפסיק אע"ג דסחיר לה לראי' נקודה דאיהי קוצא דאת ד' בכמה חופין לאולפא קטיגור' על בנוי דש כינת' לא יפסיק להה"א נקודה דאם יפסיק בגיניה אסתלק קוצא מן ד' מן אחר ואשתאר אחר דאיהו נחש ברוף בעקבו דבגין חויא לא יפסיק ולא אסתלק קוצא האת ד' מן אחר אבל בגין עקרב אסתלק ואיהו פוסק וברח מיניה הה"ד (ראשית לט) ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה (אדהכי) הא עולים' דקא אזדמן לנבייהו מהמר אחר בעירין אמר לוקמהו וינח בגדו אצלה אמר ליה עקרב איהי עקר ב' דעקרת ביתא דשכינת' ודא איהו בגדו אצלה : (יא) דחוי' דע"ז כד איהי אתי' לאתחבר' עם חויא דאמרת שכבה עמי חצופה זונה

ג"ת של ז"ת כסדר גדלות שהם מלמעלה על קומת פרצוף למלכות הם נסוד ז' גלגלי עינא למית למפרעי כ"ל שכתב בחי' קדשים ו' חסדים ממתירין כי' ספירות זו"ת הם נסוד י' לתחון דשם מ"ה שיש בז"ת וחרין כרובי עינא וחרין עפעפי עינא הם סוד נ"ה למו"ת ממתפטין ונכרין בתוך ז"ת ובג"ה למו"ת שבשם מהפטמין המוחין ת"כ הם נסוד ל' לתחון דשם מ"ה וסס סוד פני מלך כי ז"ת נקרא בשם מלך מחמת שיש בו שם מ"ה למ"ה גי' מלך וע"י מ"ה תבין כל מדברים של בחי' קדשים וד"ק : (יב) וכל חד מיתי לגלוחי' וכו' ר"ל כי' ספירות זו"ת כל אחד יש לו בחי' מלכות שנקראת בשם גלוחת מי' ספירות למוקבת זו"ת כי יגיע מע"ת שער הירח פרק ה' כי גילוי המוקבה מיום אל ע"י ממעטי' ז"ת כי כל ט' ספירות עליונות שלה שמסרים ממנה הם כולם נכללים בט' ספירות של ז"ת ומיומו כי בכל ספירה וספירה זו"ת יש בהם בחי' מלכות ע"ש ויגיע מכאר"י ז"ל כי סוד הסכיום נגלות הוא זה כי כל הם' ספירות עליונות למוקבה שנחוסף לה ע"י ז"ת הם ירדו אל הקליפות להיותו כי הם ירדו אל בי"ע ומזו הקליפות לבי"ע יונקים שם ממנה וזהו גלות הסכיום הנזכר במקום אחר ונאמר במוקבה רק נקודה ספירת מלכות ערשית שלה תחת יסוד ז"ת כמו עטרת יסוד ז"ת ומשו שהיא בחחל' תלילותה מאר היא עלתה תח"כ בסוד עיבור ויניקה זו"ת בת"ת ז"ת ונעשית בסוד כתר לע' ספירות שנחוסף לה ע"י ז"ת להיותו שנחלקה הנקודה זאת של מלכות לי' נקודות וע"י ז"ת הם נחגללו לי' מלוח ספירות שלימות מיין בע"ח שער סירח פרק ג' בענין לרוש סוד המשה עולם עמו ומיומו ובלרוש סוד ג"ת ב"ת וחבין מ"ש וכן כמו זה כתב בשם"כ בשער החפילה כי זו הנקודה ספירת מלכות ערשית שלה שנשארה היא סוד נקודה בחי' תור מלכות של נקודת כתר שלה נשארת מכל שאר הבחי' שלה מחלקים ממנה לכן מטעם זה חבין מה שפעמים כתבנו במקו' אחר שהנקודה שנשארה היא סוד נקודת מלכות ופעמים כתבנו שהיא סוד נקודת כתר שלה זה חוכן דבריו לף זה אין לפומו ממש ע"ש וכתב ג"כ בשם"כ כי זו הנקודה הכתר למוקבה היא ג"כ נילתה מטעם מחת ילת הלילה עד שבחלית לילה נגמרת ירידתה לגמרי בבחי' ק"ק וגם היא עומדת על הבקר ומ"י מפסק החורף מעומקין ישראל בעה"ז אחר חלית הם מעלים מטעם מטעם על שאור הבקר היא נגמרת לעלות בתלילות ונקשרת בזרוע שמאלי ז"ת בסוד תפילין של יד ונאחר הם' ספירות שלה שירדו בבי"ע בתחיל' הלילה הם היום עולין מלמ ע"י סדר התפילה בתריה ומזו מזו מעלים מוחם ומתחברים עם הכתר שלה עיין בחי' ובהקדמת ת"ז מ"ש בזה ותבין וילוע כי בלפיר נודלת מן קנה כן היום נודל ממקומו כי כמו בג' בחי' ט' כלים למוקבת הם יורדין לבי"ע כן ג' בחי' כלים זו"ת יורדין עמהם לבי"ע ומתייעים מוחם הם מן ליפות בי"ע שלא יונקים ממנה וכדי לברך ברולים נילולות מהם וע"י זו"ת היא נשמרת מן הקליפות ויכולה להעלות מכי"ע לתלילות דסוד תיקו"ם הוא שמי וכבודי לאחר לא תתן נמלא ג' בחי' ספירות כלים זו"ת הם מעלים ט' בחי' כלים למוקבה"י הסדר התפילה בחי' כי בחי' כלי כתר למוקבה היא עולה בשור הבקר קודם התפילה בחי' כנ"ל וכולם הם נקראי' בשם כלוחין שהם כלי כתר למוקבה שנשארה היתה מתחילה בשערת יסוד זו"ת היא נקראת בשם כלוחת לעגית וז"ש מחיה וכלוחת דמי מיתי מיונת חחתה מן עלי לא ליקח עיין בחי' כ' שכתב לפיהי מני בגלוחת וט' בחי' ספירות כלים למוקבה שהם נקראין בשם כלוחין הם מתעכבים לעלות תחילה לתלילות של בחי' כלי כתר למוקבת עולה מתחילה בשור הבקר

לוי סם. עונין מח"כ ע"א סמלך
בתפילת כתרים ומתכבדים עם כלי
כתר וז"ם ובל חל חיה ליה לנוקבים כי
תפינו עטרת יסוד דז"ת יש לה נקבי
לנותת כתר לנוקבא שנקראת סיתם
מתפילם בעטרת יסוד שהיא ג"כ
צריכה להשלותה לתיקון ומע"פ
שהיא תיקם עולם ע"י עטרת יסוד

זונה אתמר באות ברית ויסף ויצא החוצה א"ל מאן אנת: (יב) א"ל אנא
איהו ברא דגונא חדא דשט בימא דברב' ובלע כל נונין דימא ואפיק להין חיים
לבר ולזמנן איהו נפיק ביבשתא לקיימ' בירה וידגו לרוב בקרב הארץ הזוהו
אמרו ליה בתר דלית רעותך לגלאה מאן אנת ואנא דמאן אנת מאן איהו
אתר דרובתך אמר אתר דרובתי: (יג) איהו מגרלא חדא דפרח באויר'
תווהו א"ל לא תימא לן מידי (ס"א מלי) מאי איהו אביך אמר לון אבא
דילי

ע"י עטרת יסוד שהיא תיקון עולם מתקנים בתור שבקר קודם התפילת שחרית ע"י שהיו עוסקין בתורה מתר
חצות מ"מ לריך בתפילה לחיות עשרה נכנסין בבית הכנסת להתפלל כדי לרמז שנכללים כל עשר מלות פיעור קיימם
שלימם בנוקבא שהיא נקראת בית הכנסת כמ"ש בתי' ג' ואין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת כי ז"ת הם בו שם מ"ש
כאשין אלם אין בתי' תפלתו בתי' מלכות שלו ט' ספירות שלו נשמעת נאספת ונכללת אלא בנוקבא שנקראת בית הכנסת
וז"ם את"כ ואם חסר אחד מהיינו לתפילו בתרם וכו' ר"ל שלריך לוקח עשרה בבית הכנסת להתפלל ולא יהיה חסר שום
אחד מעשרה לתפילו לותו שאין שם אחוד והוא נאחד בבתי' בתרים והוא בכלל פוטני ישראל לריך להשתדף לותו לתפלתינו
ואל יקל בעיניכו כי גם תלכנם נמנם בין שאני הקטורת שהיא בסוד מלכות כמ"ש בסם"כ מפיל הקטורת והיינו כי מלכות
סוד עטרת יסוד יש לה ג"כ בתי' לנוקבא דקו"ל אע"פ שהיא תיקון עולם ע"י ומ"ם בנין לתיסו עניה ולית ליה רשו לנוקבא
לנוקבים עם תחרנן ר"ל כי עטרת יסוד שהוא בסוד עניה מלכות לית לה מגרמא כלום מאחר שהיא בתי' נוקבא שאין לה
כח מעלמה להעלות לתפילות מבני"ע אלא ע"י ז"ת כנ"ל לכן ג"כ עטרת יסוד ז"ת שהוא בתי' נוקבא אע"פ שהוא בתי'
נוקבא של לכר לא יש לו רשות וכח להעלות בתיות לנוקבים עם שאר בתי' ספירות דז"ת שמעלין בתי' לנוקבא כנ"ל אלא בתי'
לנוקבים עולם בתור שבקר ע"י שהיו מוסקים בתיות תחר תלות ולוק (י) ובנין לא תפלא לעני כי יעט ף וכו' ר"ל כי לשון
יעטוף הוא ג"כ לשון עיכוב ותיחור כמו וסיה המסופים בלבן: תפילו נחם וכו' על הא עולימא עיין בתי' י"ח מ"ם סם מז
בעין ובתי' כ' ותבין כאן (יא) לתויית לע"ז וכו' היא סוד נוקבא לקליפה שנקראת נ"ב בסם נחם לאחת זונים כמ"ם בתי'
כ' ע"ם והיא ג"כ נקראת בסם שקרב על סם שהיא עוקרת בית לבכינת' שם היא הוא סוד יסוד לקטנות שנקר' בסם
נחם כמ"ש בתר"י ז"ל שיסוד לקטנות הוא שלי' ושנק מלחוריים לסם תי"ם שבתימת סחוא בתי' מ"ל עם שלי' גי' נחם כ'
בקטנות יסוד שיהו מוכר ממוח הדעת שלא לחורים לתי"ם והוא אז בסוד דין ויכולים ליעק לחיצונים מאמו (יב) מ"ש
שלא כו' מיין בהקדמת הזוהר שכתב וז"ש כמו כאן וכתב שם שמ"ש פירוש כך כי מלא הוא סוד יסוד דז"ת שנקרא בסם ל
כמ"ם בתי' וז"ם לקמן וכתי' כ' על פסוק ויאמר ס' לגג ויקא לאח היוצא על היבשה ע"י מ"ם ולפי ערך המבוא שהיא סיה
נילון בזיהו שנקרא מסכות רוחא לנוקבא לשבך כח בעלמא ושורש סהוא רוחא הוא מיסוד דז"ת ומוסיף סיסוד דז"ת שליך
נפילה על הדעת דז"ת שהוא מיסוד לחיית שנקראת בסם יחת רבה למסוך מסם טיפה המסלוים מאיר מסם בחין כל
הנשמות של הנוקבא ושם נקראים בסם מוסיף היחת כמ"ם בתי' וז לקמן שנשמתן של תלמידי חכמים הם נקראים בסם
נוסיף למתרבין ביחת לתוריית ומאחר שיסוד דז"ת הוא מוכר לחיית למטה בגוף ז"ת הוא כמו שבלע לותם
מיחם ומפיק לון חיים לבר לכן אמר שהוא עולימא שסיש בליה לר"ם שבא מיסו בריח לשבר יחת רבה וכו'
ולזמנין מיהו וכו' ר"ל כשיסוד ז"ת מזווג עם נוקבא שנקראת יבשתא קודם בזיווג ואחר פזיווג נקראת בסם אלון שנקראים בסם
פירותיים כמ"ם בתי' כ' ס"ם (יג) מיהו מגדלא ר"ל הוא יסוד לנוקבא הנקרא מגדל הפירות בתויר וז"ל הרב בספר
ליקוטי ומצא בשבעת המלכיעת עיין עשר נקודות ונקודת הת"ת שבה נתלכדים לפי שבכור נבנה הת"ת שלפי ע"י הת"ת
שלקחה מז"א ואין לותה נקודה של הת"ת ירד"ל על יסוד ונשארים עם נקודת יסוד שבה ומב' נקודות הללו נעשה יסוד
לנוקבא והיא לא תילרכה שום נקודה לירד ולהתחבר עם נקודה התחתים רק הת"ת לבד ירד על יסוד והעצם הוא מה
שנתרחו בתקוים לתר כי יסוד שבה הוא פ' רחל ואין לו על מה שיסמוך כי יסוד של ז"ת הוא מגיע עד סיום הת"ת
שבה וא"כ יסוד והמלכות שבה אין לסה על מה שיסמוך בז"ת הרי מבואר בדברי הרב ז"ל שסיסוד דנוקבא נקרא מגדל
הפורח בחויר ומאר לסה עם שהוא יושב בזה העולם עכ"ו נמתי בלילה עולה ליסוד לנוקבא בסיד מ"ב כמ"ם ניהך
שפיהך רוחי וג"כ בסוד בתיולת תלים גלוד תלך ס' נפשי תחת כמ"ם בסם"ך ועיין בזוהר פ' ברחשית דף ל"ז שכתב על
פסוק מגדל עוז שם ה' וז ירוץ לדיק ונשגב הוא מגדל לוד וכו' ובפ' אחרי דף קפ"ל כתב מגדל עוז כנסת
ישראל: תיסו חל מוח רבתא וכו' ר"ל כי יסוד ז"ת נתת בגדלות ז"ת הוא בסוד לג גדול וכל הוא לתי להזדווג עם
הנוקבא אז תפתח פומא ובלע מיא דימא הוא סוד בתי' התעוררת תמ"ד לנוקבא שעולה תלי מתחילם והוא
כמו שבלע מוחם ואז הוא מזדווג עם נוקבא בסת"ל ודוק שכתבן תחר ובלע מיא דימא סחם ולעיל
תחר דבר דימא דברבא ובלע כל נונין ונתן מיא שבתי ותלי שבתן תחבר מן מ"ן לנוקבא והבן

נסם ע"י עומקינו ועיון בתי' י"ג שכתבתי בסם הזוהר כי ערב רב פעבדו תת הטגל סם גרמו שנפלה בסכיסה בגלות וג"כ גרמו שנפלו ונשברו תרין לוחין דמוריית שהיו על ידך סמול ויתן לסם תת"כ תרין לוחין תקרין דמוריית ע"י לבושין על דרך הפשט ויהיו כי התור' שהיה על דרך סוד הוא בתלילות שתיושם לבוש וקליפה כמודע מכל התורה שהיה על דרך הפשוט ויהיו כי התור' בבי"ע שסם יש לבוש וקליפה ומחמת שסם גרמו שנפלה בסכיסה בגלות שהוא סוד המוקדם לתלילות שסם הוא סוד התורה שתלבשה בבי"ע שסם יש לבוש וקליפה ע"כ נתן לסם ג"כ התורה ע"י לבוש בדרך הפשט שהוא בבי"ע שסם יש לבוש וקליפה וע"י זה גת שהיה מבדיל תת התמת ורבו המחלוקת בישראל שהלו מטמאין והלו מטהרין ולריך להקשות קושיות כלי לבשר הקליפות ולחרן כלי להעמיד על התמת שסוא סוד סעלות סילולית מהקליפות כמ"ש בתי' י"ג ע"ש ותבין ובזה תלם פ' יתרו כתב תרין מחיבתין תית לעילא מחיבתא עילאה להקב"ה ומחיבתא למע"ט ובכל תתר לתעיון מחיבתא עילאה לא להקב"ה מחיבתא דרקיע לא למט"ט וכו' ושר הממונה מחיבתא עילאה יופיאל חזל מגו מחיבתא עילאה ותחיה סזרין ורזין לתורייתא מגו תרין מחיבתין כל מה למקני במחיבתא דרקיע תימון למחיבתא עילאה מתרגים במחיבתא עילאה לית חמן פרכין וקושיין אלא במחיבתא דרקיע ותחיה מלרי מחיבתא מלין לתורייתא כלקא יאות ולזמנא לתתי יסתלקון פרכין וקושיין מגו מחיבתא דרקיע כמל"ת ילכו מחיל אל חיל וכתיב יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך וביאורו סוא כך כי ידוע מט"ט שר סילירה נקרא בסוד עץ סדעת טוב ורע כי בעולם סילירה טוב ורע שוין הן ומעורבין ביחד בעולם סבריאה סטוב מרובה מן הרע כמ"ש זה בסוף תי' י"ח מע"ת ע"כ לכן בעולם סילירה שהטוב והרע סם שוין לכן יש סם תמיד פרכין וקושיין כי מחמת שהרע הוא שוב לטוב הוא גרם שאינם מניחים את שמת מכל בעולם סבריאה שהטוב מרובה מן הרע ת"כ ולולי שהטוב מתגבר על הרע ונתבטל לכן לא יש סם פרכין וקושיין אלא כל סהברים של תורייתא סם על שמת ולכן כל מה שמקשין במחיבתא לרקיע להיותו בעולם סילירה לימון למחיבתא עילאה להיותו בעולם סבריאה סם מתרגים ושר הממונה במחיבתא עילאה יופיאל הוא שר סבריאה כמודע מזכיר פ' פקודי ובבריאה הוא סוד חותמת למלכא כמ"ש בהקדמת ת"ז ז"ל לבסטירין לתלילות להיות לזקקת למלכא ממש ובסטירין לבריאה חותמת למלכא וכו' ע"ש לכן תמר כי יופיאל שר סבריאה הוא תחום סתרין ורזין לתורייתא כי תע"פ שסיא תתיס מלין לתורייתא להיות על התמת שלא יהיה שום קושיא מ"מ סוד מלין לתורייתא סם תתומים וסתומים מכ' מחיבתות מבריאה וילירה כי סוד תורייתא הוא לזוקא בתלילות ובזה מ"ש תתן עתה מ"ש סת"ז ובגין לא כרוזא כריז כמה גברין כמה מלרי תריסין שתכנו בבי מלרעא לאגתא קרבא עם חויא בגינ' וכמה ר"ל כי הכרוז יולא בתחיבתא דרקיע שסם יש פרכין וקושיין מחמת הרע אשר סם שהוא שוב להטוב והוא גרם שאינם מבינים את התמת ע"כ יולא הכרוז מבם לתלמידי חכמים שבעה"ז שסם נבוריס ומלרי הריסין שסם עוסקין לשמה לסם ס' לייחד סקב"ה ושכינתיה כמ"ש בתי' תלשים ז"ל ואיה שתרגין לתיטון מלרי תורה דמשתלני בה לשמה תריסין לבים מלרעא וכו' ע"ש והכרוז יולא לסם שסם שתכנו בבי מלרעא לאגתא קרבא עם חויא ר"ל שסם יתעסקו בבי מלרעא לאגתא קרבא בפלפולים בקושות שסם מקשין כלי לבשר הקליפות ולטוליא שמות מסם סוד סילולות ע"י שתירולים אשר סם מתרגים על הקושיות מעלים סילולית מהקליפות ושם מסייעים ע"י זה שבתים שיולא להפרל מן הקליפות ע"י העלות הילולית מסם וזה ושמ מלרי תריסין שתעסיקו בפנימיות בגינה לברתא דמלכא כי ע"י שתירולים שם עושים הלכה פסוקה להיות כי אז שבתים בית בסיל הלכה כותיות הלכה ופסוקה כי קודם כשבתים בית בגלות אז בית נקראת רק בשם פסק פמ"ש בתיקונים תלמים תיסי פסק ושם ו' נקרא פסוק פסק תיסי שבתא תורייתא בע"פ קריינן לה ע"ש: (יט) ויפן כה וכה וכו' ר"ל כי ידע כי הגאולה תיתם יכולה לבא תלא ע"י מוחין דאו"א שתתגלים בז"א בסוד ונגלתיך תנכי כמ"ש בתי' כי ע"ש ובזמן שתזכה כשיתגלה תמוחין דאו"א לז"א להיות בו בתמידות אלא יתלקו בסוף פעם אחד כל הקליפות יהיו נכרתים ונבטלים בסוד בלע תמות לנצח והמוחין דאו"א שתתגלים בז"א שם בסוד הנשתרות לה' כמ"ש ברית שתיקונים ושם תיום יכולין לבא להתגלות בז"א אלא ע"י העוסקים ג"כ בסודות התורה כי בסודות התורה שם בסוד אור"א שם סוד י"ה לשם הויה והגלות שם בסוד ז"א שם בסוד ו"ה לשם תי"ה בסוד הנשתרות לה' והגלות למו כמ"ש בתי' ויק ע"ש ועי"ז אלו שעוסקים ג"כ בסודות התורה שם מעוררים את"ת לשתיך המוחין ואז יהיה שם הוי"ה בשלימות ויהיה אז בלע תמות לנצח לנצחים כשאין עוסקים בסודות התורה רק בגלות אז אע"פי שהם מעלים גילולות מן הקליפות ע"י פלפולים וקושיות ותירולים שלשם כל"ל אין בשם כח לברר הטוב מן הרע לגמרי ויהיה בלע תמות לנצח אלא ע"י העוסקים ג"כ בסודות התורה שהם נורמים שתתגלים המוחין דאו"א לז"א ואז על ידם נפרחים ונבטלים הקליפות כי ידוע העוסקי' רק בגלות הם אינם עושים הפעולה בלימודם רק להעלות הילולות מהקליפות ולתן לשם כח להתיוותם אבל אין בשם כח

מארי תריסין אתכנשו בבי מדרש' לאגח' קרבא עם חוי' בגינ' וכמה תריסין אתעבידו פסקו' בגינ' דברת' דמלכ' (שמות ב): (יט) ויפן כה וכה וירא כי אין איש ליר"ת בהון דקטיל לחזי' עד דייתי ההוא דאתמר ביה ויפן כה ובה ויך את המצרי ובגין דא אתמר עד כי יבא שי"ה משי"ה דאיהי מורשה דיליה ובגין דא בגיניה אתמר בה (ראשית מט) עד כי יבא שי"ה דיליה

דיליה ואיהי איהו כטייל לחויא ולי׳ יקהת עמיה בנין דאיהו בן יצהר בן קה״ת בן עמ״ם בן עמא רמא דאתמר ביה (ד״ה כג) ובני רחביה רבו למעלה וקטיל לחויא וחיליה בימא וביבשתא וברקיע : (ב) ופמרי מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא כר״א שם אניות יהלכון בימא דאוריית׳א דאינון אניות עיינין דמסתכלין באוריית׳ וכפה אניו׳ מנייהו אתכרי ונפלו בימא : (בא) עד דייתי מורשה דיליה (ס״א מארי דילה) וקרע ימא דאוריית׳ וסוס ורכבו רמה בים דאיהו חוי׳ ובת זוגי׳ דאיהי פוסי׳ דילי׳ ואיהו אעבר עלה לישראל דלא מצינן בה הה״ד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ׳ (בב) בקדמית׳ בימא בההו׳ חמר בפורקנ׳ בתרית׳ בלא בימא דאוריית׳ (בג) מטה דיליה דקרע ביה ימא דא קולמוס בגין דעליה אתנלי׳ זרוע ה׳ ואתבר ביה (ישעיה נג) וזרוע ה׳ על מי נגלתה בהתו׳ זמנא דאתעבר ההו׳ חויא בישא מן ימא שלים חויא קדיש׳ ובההו׳ זמנ׳ (שם רמש ואין מספר היות קטנות עם גדולות) אזלין אניות בהבטחה בימא דלא מצינן דהא רוח סערה אתעבר שלטותיה מן ימא דאוריית׳ ובההו׳ זמנ׳ (תלים קד) שם רמש ואין מספר וגו׳ שם אניות יהלכין לויתן זה יצרת לשחק בו ויהי

ז״ל מה תינח מהנלין ז״ל מלת על ידי העוסקין ג״כ בסוגות התורה לכן ממר ליה בהון דקטיל לחויא עד לייתי מסוף ולימר ביה ויפן כה וכה״ל בחי׳ סרסו של משה רבינו ע״ה שהוא סוד מוחין דאו״א בחי׳ הלעת ז״ל שמתגלים ז״ל כי לעת כונג כל סמוחין כי כשמתגלין המוחין מאו״א נ״ל מז ולחי כל הקליפות יהיה בטלין ובלע המות לנצח וזה לא יכול להיות רק ע״י העוסקי׳ ג״כ בסוגות התורה וז״ש ג״כ אח״כ ונו יקהת עמיה בגין לחויא בן יצהר בן קהת בן עמרם בן עמא רמא וכו׳ כי משרת לשבת התן הסמן כנודע אמר עליו בן יצהר ומשרת לחויא שהיה כל התורה יקום שם אמר עליו בן יקהת מחמת שהוא בסוד הלעת אמר בן עמ״ם בן עמא רמא כי לעת הוא לרש למעלה מן ו׳ קליות והוא הסמה נשם ונוגע אותם וכוגע בכל זה כלי לרמז שבחי׳ סרסו משה רבינו ע״ה הוא סוד המוחי׳ לאו״א שמתגלו נז״ל לשיעור סוד יסוד לאו״א סוד הלעת ז״ל שכונג כל המוחין ולוק ׳ וקטיל ר״ל הקליפו׳ דמי״ע שהם בסוד ימא ויבשתא ורקיעא וכמ״ש (כ) וכמה וכו׳ ר״ל מפילו מוחין העוסקים ג״כ בסוגות התורה שהם נקראי׳ בשם מארי קרבין כנודע בחכמי אמת העוסקים בסוגות התורה שהם מלחמי הקליפות שמבערים קליפו מן העולם מעל״ע לא נגלו למיות לקטול אותו למיות נצח הסוד אלא להפיכת שם מתברו ונפלו בימא ר״ל שהם מתו מעל״פ שהם עוסקים בסוגות התורה שהם נקראים ימא לייתי מורשה (כא) עד לייתי מורשה דיליה ס״ת מארי דילה ויקרע ימא לאורייתא וכו׳ ר״ל עד שיבא משיח בעצמו שהוא משה רבינו עליו השלום שהוא מורשה של אורייתא נסוד עד כי יבא שילה גי׳ משה כי בזמן המשיח יתגלה בחי׳ סרסו של משה רבינו עליו השלום שהוא סוד המוחין לאו״א בחי׳ הלעת ז״ל שהוא כל״ל להיות בו בחמילות שלא יסתלקו בשום פעם ואז ע״י יהיה כל הקליפות נגרמים ונקשרים נסוד נצח בחוק לנצח יהיו ויקרע ימא לאורייתא וכיה ורוכבו רמה בים וכו׳ ר״ל כי אז משה שהיה נוקבא דחמילות שהם סיל המורה הנקרא ימא לאורייתא שתלבשה בחי״ע שהם לבוש וקליפה מאיר ע״כ בשביל זה ניתן המורה ע״י לבוש בדרך השמוש כל״ל ובזמן המשיח שיתגלה בחי׳ סרסו של משה רבינו עליו השלום להיות בחי׳ אור יקרא ימא לאורייתא ר״ל בחי׳ הכלים של ימא לאורייתא שהוא נוקבא דחמילות שהם סוד המורה שתלבשם בו להיות הקליפות דמי״ע שהם נתלבשה יהיה קורע בשם לגרום מותם לבשלם מן העולם ואז משה יהיה מתחילה מאין מבין פנימיות המורה סוד המורה עתה בזמן המשיח תגלה פנימיות המורה סוד נוקבא דחמילות שהם סוד המורה שנתלבשם בחי״ע כי אפי׳ עולמו דמי״ע בזמן המשיח יעלו בחלוקת כמו שהיו קודם חטא חלם הרשעה ואז כל הקליפות יהיו בטלים כי בחמילות תחמל נז״ל ינורך רע וסום ורוכבו ס״ת ובת זוגי׳ לחיה סוסית דילה רמה בים בימא לאורייתא סוד המורה חמילות בקדמית׳ (כב) בקדמיתא בימא בהסוא חמר ר״ל כי מתחיל היה סוד המורה שהיא סוד ימא שתלבשם בלבוש חומר שהיה ע״ל בהסוא וזהו ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ר״ל כי הגלוח שם נקראי׳ בשם ישהסוסקים רק בחמילות אז מלכו׳ נקראת בשם יבשה כמ״ש בהי׳ מ״ל ובני ישראל הלכו ביבשה כלומר הגלוח המורה בתוך הים שם הוא החכמה פנימית המורה סוד המורה כי מתחילה ניתן לשם סוד הים בלבוש ואז היו צריכין לשמוח הגלוח ג״כ עם סוגות התורה מבל

בזמן המשיח לא ילמדו תורה שבכתב
ותורה שבע"פ ע"י לבושין הנגלות
אלא ילמדו הכל תורה שבכתב ותורה
שבע"פ הנסתר כמ"ש בזוהר פ' לו
דף כ"ח ע"ב ז"ל בההוא זמנא יתקיים
בהו ויהיו שניהם ערומים האדם
ואשתו ולא יתבוששו בגין דכבר
אתעבר ערבוביא ביש ערב רב
קושיה ביש מעלמא דאינון עריות
דקב"ה וישראל וכו' דבגינייהו צריך
לכסאה רזין דאורייתא וכו' ע"ש
וכתב בספר א"י על זה ולא יתבוששו
היינו תורה שבכתב ותורה שבע"פ
סוד האדם ואשתו לא ילמדו על ידי
לבושין אלא ילמדו תורה שבכתב
ותורה שבע"פ הנסתר וזהו בפורקנא
בתרייתא כולו בימא אורייתא (כג)
מטה דיליה עיין בר"מ פ' משפטים
שכתב שם מ"ש ומטה האלהים בידי

ויהי חדי עמהון הה"ד שיתו לבבם לחילה וגו': (כד) לחולה כתיב ובלם
אליף ישברון לתת אבלם בעתו (דאינון עתותי דאוריית' כמו שאמרו חז"ל
קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו דצדיק תתן להם ילקוטון דא מנא דאתמר
ביה (שמות יג) ששת ימים תלקטוהו וגו' מסטר' עמוד' דאמצעית' דאיהו
בליל שית סטרון (כה) לויתן לעיל' דא צדיק דאיהו כדג קטן על כיף ימא
נחש בריח דא ההוא דאתמר ביה הבריח התיכון בתוך הקרשים ודא עמודא
דאמציעיתא דאתקרי תיכון בגין דאיהו עמודא
דאמצעיתא תרין גדפוי ימינא ושמאלא דמתמן אורייתא אתיהיבת (כו)
תרין קשקשוי תרין סמכי קשוט שכינת' עלאה איהי ימא (כז) שכינתא
תתאה איהי דרך אניה בלב ים דאיהו ל"ב אלקים דעובד' דבראשית שם
רמש ואין מספר כד"א ועלמות אין מספר כו': ואינון הלכות פסוקות דאינון
בתולות אחריה רעותיה דשכינת' חיות קטנות אלין אתוון דאד' עם גדולת
אינון אתוון דיקו"ק דאינון מרכבות דקב"ה ושכינתיה אתו בלהו חברי'
לנשק ליה פרח ולא חזו ליה ולא מידי:
(פתח) רבי אלעזר ואמר אבא והא שבע ימים אינון וים עלאה איהו על
בלהו ועלייהו אתמר (דברים לה) כי שפע ימים ינקו למאן
אינון יונקים א"ל ברי שבעה בשבעה אינון מוצקות והכי אינון הקיעים שבעה
בשבעה

הוא קאי על בינה ע"ש ותבין וכתב האר"י ז"ל בסדר כתיבת התפילין שקולמוס הוא יסוד אימא והוא נעשה מקנה כי שם
קנ"א אשר ביסוד אימא עם ארבע אותיותיו הוא כמנין קנה ודיו אשר בקולמוס הוא סוד יסוד אבא סוד יו"ד אשר בתוך
יסוד אימא עיין בר"מ פ' תרומה שכתב סוד דיו הוא סוד יוד ידו חכמה ותבונה ודעת לכתב בר נש בידו ובדיו וידוע כי
תרין כתפין דא"א אשר באים מזרועת חו"ג דא"א הם מתלבשים ביסוד אימא ונטשים סוד הדעת דז"א וזהו בגין דעליה
אתגליא זרוע ה' דאיתמר ביה וזרוע ה' על מי נגלתה כי יסוד אימא נקראת בשם מ"י נ' שערי בינה כי ע"י שנפתחים
נ' שערי בינה ומצפוני טמוני חכמה יסוד אבא לז"א אז בודאי נקרע ימא דאורייתא כנ"ל כי כשמתגלין המוחין דאו"א
בז"א להיות בו בתמידות אז כל הקליפות הם בטלים ובלע המות לנצח ועיין ג"כ בתי' חדשים שכתב שם כמו כאן ז"ל
בקדמיתא מחיא ליה על ימא כען קום מחי ליה בימא דאורייתא בקולמוס דילך בדרועה דילך ביד דילך דאיתמר בה ויט
משה את ידו על הים ע"ש והכלל כי ע"י כתיבת שכתב בר נש בידו בדיו דקולמוס החכמה והתבונה ודעת שלו שנתחדש לו
אז נתגלו לו מצפוני טמוני ים החכמה הן בנגלה הן בנסתר וז"ש וקנה לך חבר כי קנה הקולמוס הוא יהיה לך חבר ועיין
ג"כ בח"ל מה שמאריך ג"כ כאן בפירושו: ובההוא זמנא שם רמש ואין מספר וכו' עיין מ"ש התי' לקמן בסמוך בתי' זה
על זה ותבין · שם אניות יהלכון וכו' ויהי חדי עמהון עיין בזוהר פ' בשלח דף מ"ח ע"ב ותבין כאן כוונת הת"ז ודוק:
(כד) לחולה כתיב ר"ל השכינה היא בסוד חולה בגלות כמ"ש כי חולת אהבה אני וכל רפואות שמביאים לה תלמידי חכמי'
רופאים מומחים מכמה מיני רפואות ע"י תורה ומ"ט שלהם לא מהנים לה עד שיבא רופא מומחה לרבים ר"מ משה
רבינו ע"ה ר"ל עד שיתגלה בתי' שרשו של משה רבינו ע"ה שהוא סוד המוחין דאו"א בתי' הדעת דז"א לז"א כנ"ל כי
ידוע כי בתי' חולה הוא בא מחמת שחסר לו שער נ' סוד הדעת יסוד דאו"א שהוא דעת דז"א וע"כ חולה גי' מ"ט כמנין
מ"ט שערי בינה שהוא מספר שם מ"ה עם ד' אותיות שהוא סוד ז"א כשהוא בבתי' קטנות לבד בעל ז' קצוות כל א' כלול
מכולם הם כמנין מ"ט שהם סוד מ"ט שערי בינה וכל זמן שז"א הוא בבתי' קטנות שאין לו בתי' הדעת אז גם הנפש בלא
דעת לא טוב שלא יכול לרפאות ג"כ השכינה לסוד החולה שלה חולת אהבה אני אהבת הזיווג כי כל זמן שאין לז"א בתי'
הדעת שהוא בבתי' קטנות אין ראוי לזיווג כי עיקר הזיווג הוא בא ע"י הדעת כנודע בסוד וידע האדם את אשתו עיין
בתי' י"ח מ"ש שם ותבין היטב כאן ודוק · בעתו וכו' דאיהו עתו דצדיק ר"ל מלכות שנקראת בשם עת כנודע ועל זה
אמר קבעת עתים מלכות שבה כל הזמנים לתורה לחברה עם ז"א: דא מנא וכו' ר"ל טיפת המ"ד שבא מהמוחין שיש
בהם ד' הויות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שבהם יש ט' יודין הם כמנין מ"ן כמ"ש בתי' י"ט ע"ש ועיקר סוד הטיפת מ"ד בא ע"י
הדעת שכולל כל המוחין והוא כולל כל הו' קצוות וזהו מסיטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהי כליל שית סטרין והבן (כה)
לויתן לעילא דא צדיק וכו' ר"ל הוא סוד בתי' יסוד עליון שבת"ת דז"א שהוא מזדווג עם בתי' לאה כנודע שהיא סוד לויה
שלו לכן נקרא בשם לויתן ואיהו כדג קטן על כף ימא כי יסוד אימא שמסתיים בת"ת ז"א היא סוד שפת ים שקאי עליו
סוד לויתן בתי' יסוד עליון שבת"ת דז"א והוא כדג קטן כי יסוד ז"א נקרא בשם דג והוא בסוד דג גדול בסוד וימן ה' דג
דול לבלוע את היונה כמ"ש בתי' כ' ע"ש ובתי' יסוד עליון דז"א הוא בסוד כדג קטן כנגד יסוד התחתון דז"א ועיין ג"כ
בתי'

כשבעה והכי אינון : (כח) טורין ז' בי' והכי אינון ארעין ז' בז' ישובין ז' בז' : וראשין דלהון תרין וריא דמלה שנים שנים שבעה שבעה ובלהו זכר ונקבה ולעיל' חד גניז וטמיר והכי אינון : (כט) שבע ברסיין שבעה בשבעה : שבע היכלין שבעה בשבעה והכי ממנן אינון שבעה ושבעה לויתן דימא רא צדיק ' רישא דאיהו עמוד' דאמצעיתא' מטו עד ימא שביעאה דאיהי רישא דכלהו ותרין גדפוי ותרין קשקשין בארבע ימים שעורייהו שעור הזנבא דחוא מטו עד ימא שביעאה בתראה דאיהו כלילא שבע ימים דעליה אתמר ז תלים קיט) שבע ביום הללתיך אמר רבי שמעון בדי : (ל) האי מארי תרסין קא נחתין מלעיל' - מלובשין שריין קשהותיהון קשתי אש ורומחיהון אשא ופייפיהון להבה : (לא) בלהו מארי עיינין בודאי הא מארי תרסין בבי מדרשא ואלון בהון יתערון לאנחא קרבא לעיל' ולא עוד אלא דהא נונא דרבי' קא אתיא : הב המנוג' סבא ודאי בבמה גונין חיילין קדישין דתלמידי חכמים דמתרגין בימא בען צריך לפרשא לון רשות למיהוי ברשות רילן ולמארי תרסין מאני קרבא בען צריך לארקנ' בקירט' באבנין דקירט' בקשת' בגירין דקשת' ברומח' בסייף : (לב) החזק מגן וצנה : (לג) ראית מארי תרסין דאינון מגיחין בסוסין ואית אחרנין דאינון

כ' מ"ם סם מסוך לויתן מזוהר ב' מי הלמ (כו) תרין קשקשוי הדין כמכי קשוט ר"ל סנפירין למעם לגל אחד ונגמרת ממרו כל העולם על סנפירי מחד על לויתן עומד לפי שם"ז כתן רומז על מלכות שניה סוד עולם שקלי על חד סמכת קשוט דכתיב שניה בהול זו"ת כעולם כי מ"ה סם נקרסים תרין כמכי קשוט ובזוהר פ' כי חלמ קממר שעלמת קלי על סנפירוי לת לויך יסיד עולם דכל עלמת קלים עלוי ר"ל יסוד ז"ת שנקרת בסם לויך יסיד עולם כי ע"י ס' גבורות סיולת מים ד' ז"ת לסקבת נשמת פרלוף סוקב' כעולם וג"כ יכול לפרש ע"ל מחר וסבן (כו) שכינתא חחתאה ר"ל כי מלכות סיא סוד סנפינה לסלקי לעילא ביא סיתין ביום שבא סוד ג"ב מלאכי למעבדת

כ' מ"ם סם מסוך לויתן מזוהר ב' מי הלמ (כו) תרין קשקשוי הדין כמכי קשוט ר"ל סנפירין למעם לגל אחד ונגמרת ממרו כל העולם על סנפירי מחד על לויתן עומד לפי שם"ז כתן רומז על מלכות שניה סוד עולם שקלי על חד סמכת קשוט דכתיב שניה בהול זו"ת כעולם כי מ"ה סם נקרסים תרין כמכי קשוט ובזוהר פ' כי חלמ קממר שעלמת קלי על סנפירוי לת לויך יסיד עולם דכל עלמת קלים עלוי ר"ל יסוד ז"ת שנקרת בסם לויך יסיד עולם כי ע"י ס' גבורות סיולת מים ד' ז"ת לסקבת נשמת פרלוף סוקב' כעולם וג"כ יכול לפרש ע"ל מחר וסבן (כו) שכינתא חחתאה ר"ל כי מלכות סיא סוד סנפינה לסלקי לעילא ביא סיתין ביום שבא סוד ג"ב מלאכי למעבדת

נקרמת ס

דאינון

נקרמת כי יהוי כי לפעמים מלכות עולם בהיכל סניסי לסתגלל עם לסיינו מחר תפילה מרכית דשבת כמ"ם בסם"ב ועיין בתי' ר' שכתב לסיכי מעלה לוחם לעילא וכל סליקת סלקין עמה כל לבא לעילא וז"ס מח"כ עם רמע ועין מבעי וכו' ועיין מלכות פסוקות לעיין בחולות מקריס רעותיס לשכינתא כי כשעולה מלכות למעלה מן עולמות בי"ע עלין ג"כ עמה למעלה ממקומס והיכלות לבריאה עם נקרסים בסם בחולות מקריס רעותיס לשכינה כי יהוי בי"ע נקרסים בסם עלמת למקבת ובבריאה עם הוא סוד הלכות פסוקות כי במתיבתא עילאה לסיינו בעולם הבריאה ליה תמן פרסין בסם עלמת למקבת ובבריאה עם הוא סוד מרכבת דקב"ה ושכינתא וסם נקרסים בסוד חיות קסמת וקופיין כמ"ם לפיל ויליד ועפיים סם בסוד זו"ג עם בסוד מרכבת דקב"ה ושכינתא וסם נקרסים בסוד חיות קסמת עם גלולות ל' מוחיות לסלכי"ו ול' מוחיות לסוי"ם וסם עולין ג"כ למעלה ממקומס כשהמלכות עולה למעלה ממקומס בסבעה בסבעה מולקות ר"ל הוא סוד ז' בתי' ספירות לסקורין בז' ספירות למוקבין כמ"ם בת"ז לקמן בתי' וס : רקיעים בסבעה בסבעה הוא סוד סספירות לסליולת (כח) טורין סבעה בסבעה הוא סוד סספירות לבריאה כי יהוי בסם

דאינון רגלין דעלייהו אתמר במפקנורת דמצראי (שמות יב) כשש מאות
אלף רגלי וגו׳ :

קם רבי שמעון פתח ואמר (מיכה ו׳) שמעו הרים את ריב ה׳ מאן ריב דא
שבינת׳ דאיהי ריב ה׳ דאיהי רבי רב בנין בנהא איהי ריב ברבי ורמן
ורבא ריב ודאי בגלרה דרבנאים ואמוראים : (לד) דאיהי מריבת
בהון בשית סדרי משנה בגין מעלה דאיהו עמוד דאמצעית׳ בליל שירת
סדרין ועלייהו אתמר (ישעיה כו) או יחזק
במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי תרי שלמי הד בעמודא דאמצעיתא
וחד בצדיק דעלייהו אתמר (שם נז) שלום שלום לרחוק ולקרב דבגלותא
אתמר בעמודא דאמצעיתא (ירמיה לא) מרחוק ה׳ נראה לי צדיק קדוב
לה ׳ (לה). ובגיניה אתמר (משלי בו) טוב שכן קרב מאח רחק ובגין דא שמעו
הרים אליץ אבהן את ריב ה׳ (לו) דא שבינתא דאיהי ריב עם אבהן בגין
דמרחקין לה מבעלה דאינון אתקריאו אמוראים והאיתנים מוסדי ארץ אלין
אינון הנאים ואלין תנאים איתנים בהפוך אתיון ואינון נצח והוד (צדיקים)
איתני עולם (לז) והא איתן בהפוך אתוון חנא דמסייע לה בגלותא (לח)
ועלה אתמר (מדבר ד) איתן מושבך ושים בסלע קנך והאי סלע (אתמר
בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא דאורייתא באלון פסקות ובגין דך משה
את הסלע במטהו פעמים דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא טפין טפין ועוד

שם

ואמרין (לג) למיהי מריבת וכו׳ ר״ל לי יהוש מלכות יורדת לבי״ע כדי להדר ריב ס׳ להלחם אלמלא עם הקליפות אשר
שם לבדר בירורים שלולות מחוכח ו׳ הקלוות זו״ת סם יורדין נ״ב לבי״ע לעזור למלכות לבדר השלולות משה בסוד
כליפור מולדת מן קוצים כן מים נולד ממקומו וכל הבירר הל״ל נעשה ע״י מלח ומע״ט שעושין בני ישראל לו סם כביכול
מוחים כח למלכות ז״ת לבדר השלולות המגיעין לתוך נשמתם שנפלו בקליפת נוגה ע״י חטת הל״הר ומועטים הם אלו
שמעבירים כל השלולים לגמרי כמ״ש בדרוש הסיבובים כי לוש לריך עוור ושמות רב אבל ע״י הקורים יכול להשלות
כל מיני נשמתו מתוך הקליפות נוגה כי שגולת הקורים היא לטהרו מהרס עולמית שלא ישאר שום פיגון בתוך הקליפה
כמ״ש בזוהר פ׳ קדושים קף ע״ט ע״ב ז״ל ות״ת לא תאכלו בר שם למלין שלא במלין לעורייתא וכו׳ ע״ב ופיקר זה נעשה
ע״י תורת שבע״פ שים פלרי משנה שסם מרמזים על׳ קלוות זו״ת סם יורדים ב״כ לבי״ע לעזור למלכות לבדר השלולים
משה ז״ת בגין בעלה לתיהו שמועה לשמעיתא כללי שית סדרין ולוק (לה) ובגיניה זה יונן ע״פ מ״ם סתו״מ ז״ל ע״ז
הפלוק טוב בכן קדוב שאת סיסוד הנקרא בכן קדוב מלת רחוק שהוא״ם (והענין הוא בסוד משחרב הבית הסהוה גנוזה
לא עלה בגנזתא גנזת שהוא יסוד זו״ת לא עלה בגנזתא שהיא מלכות ורוב הזיווגים הנעשים בימי בגלות הם ע״י הסוה
רוחא לסבא הם בעלה וסרוח בזה שהוא מיסוד ובוא זכר ומזווג בבחינת המלכות יורדת למטה בבריאה ומעלה שבחי׳
הסוה רוחא שביסוד שבא הוא מזווג עם בחינת יורדת למטה בבריאה שלוחה בחינה שלא נקראת ד׳ ואם הסוה רוחא
נכנס בחינת ד׳ ונעשית דה׳ זה מזווג הוא מינה ובה כי הסוה גנוזה לא עלה בגזתא לפיכך נקרא ז״ת רחוק כי כבר
נתרחק ממנה בימי הגלות שלא רחוק לשבח בה שעברו מן סיסוד זו״ת שהוא המזווג עם בחינת המלכות ונקרא
שכן קדוב ושהוא טוב מלת רחוק שהוא״ם בימי הגלות וזהו ב״ב מרחוק ה׳ נראה לי כי הסכינה מוארת ה׳
שהוא ז״ת הנה שהוא מרומז ממני הוא הוא מאיר לי בסוד הסוה רוחא לשבח לי (לו) לא שכוחא לאיהי ריב עם אבהן
וכו׳ למיהי מתקריאי אמוראים וכו׳ ר״ל לפי מ״ש הרב רח״ו ז״ל פירושו על מ״ש רחמן הוא״ז שאבהן הנ״ה שם נקראים אמוראים
אמוראים ונלמ שהוא שם נקראים חנאים וזה רמוי לסוף כאחד הרב הל״ל שמ״ש שאבהן הנ״ה שם נקראים אמוראים
קלי על הנ״ה לנוקבא שהם פרקים שניים ד״ם זו״ת ונלמ שהוא שנקראים חנאים הם פרקים רמשונים לד״ם זו״ת שהם
ח״ב לנוקבא שהם אמוראים הנ״ה לנוקבא ב״ל לפי פירושו מ״ש לא שכוחא לאיהי ריב עם אבהן בגין דמרחקין לה
מבעלה על נמי נפי׳ לנוקבא שהם יורדים למטה לבי״ע כי רגליה יורדת מות וזה מריבת שם נחי׳ החנאים
ואמוראים שבא למה הם אין מעלין אותה למעלה למלוות בסוד ומשיבה רגלי אל עדותיך שהוא ז״ת תורת שבכתב ועיין
בריש מי׳ כ׳ מ״ש שם מזה הענין ותבין ב״ל כאן ולוק ובבן סיעיב שפיר כאן (לז) ומה שיתן בסיפוך אתון חנוך וכו׳ ב״ל

כי

שם זעיר שם ובמה מחלוקת על אלין טפין (לט) ומאן גרים דא המורים
דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה ובניקדא שמעונא המורי
(ם) ובנינייהו ויך משה את הסלע במטהו פעמים דאם לא דמח' בה לא הוו
טרחין ישראל ותנאין ואמוראין באוריית' דבע"פ דאיהי סלע אלא אתמר בו
(מדבר ך) וברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח ויהיה מתקיים ברזין
(ירמיה לא) ולא ילמדו עוד וגו' והוה נפיק מיא בלא קושיא ומחלוקת ופסק
בנין דשבינת' דאתמר בה (שם בג) הלא כה דברי כאש נאם ה' הוה שרי'
בפומיהון דישראל דאיהי אורייתא דבע"פ דאיהי ע"ל ס' דאינון שתין מסכתות
דהבי איהו סל"ע ע"ל ס' דשבינת' הוה נח על טנרא דבכל אתר דבעי קב"ה
למעבר נס שבינת' אקדמת להההוא אתר ובין דשבינת' הוה התם לא הוה ליה
למיחש בסלע דקלנא הורת לשבינת' התורת תמן דלא הוה ליה תילא
למיקב מיא וראיהו (דברים לב) על אשר לא קדשתם אותי (מדבר כ)
יען לא האמנתם בי להקדישני. (מא) ובנין דא אסתלק שבינת' מן הסלע
דאיהי ' מן מיטטרון ואשתאר מטטרון ישראל וזא דמלה (ראשית א)
יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וגו' אחד איהו מלכות ותראה
היבשה דא סלע מטטרון' (מב) דבגינה אתמר (שם) ויקח אהרן את מצלעותיו
מסגור בשר תחתנה מאי בשר ההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר ועד דבחית
לה לא עלה הסלע ולא יהיב מימוי ונתר דאסתיק האי מבוע מתמן שליטא
מרה באתרה' התה"ד (שמות טו) ויבאו מרתה וזא דמלה (שם א) וימררו
את חייהם בעבודה קשה וגו' דא קושי' בהאי דא קל וחמר והא אוקמוהו (בינ)
והכי הוו ישראל שד' דאהזי לון עין התי"ר (שם טו) ויורהו ' עץ ונשלך אל
המים ויתתקו המים וראי עין החיים דאתרבו על ההוא מבוע' דאיהי שבינת'
מבוע' דאשקי לאילנ' דאיהו ' והאי עין מוליך חמש מאות שנה דאינון ה'
ויתתקו המים דא ה' ניתראה דאתמר בה קראן לי טרה דשבינת התראה
איהי טעין גנים דלירת לירה פסק טפה דאתמשב' מן מוחא ובמה טפין
אתמש כאן מניה דאינון בהולת אחדירה רעותיה קרקפת' איהי סלע ומנוע
סלנאן דא מוחא על אילן טפין אתמר (תלים קכז) אשרי הגבר אשר מלא
את אשפרתו מהם וגו' את אויבים בשער דאיהו תרעא דצדיק אות ברירת
קדש דעלה אתמר (שם קיח) זה השער לה' צדיקים יבואו בו ועור שמעו
לי כי היתה לי לישועה: והאיתנים מוסדי הארץ אלין תלת ווי"ן
דבלהו אתרמיזו בויסע ויבא ויט קים אלעזר (מד) ונטיל קיטא דאיהי
שבינת' ואקף לה תנא וזריקת מנה דאיהי אבן טפה קדישא דעלה אתמר
(ראשית ב) ואד יעלה מן הארץ (ובגין דא) אסתלקת עזקא מן א' בין
זד"א לקבל ע"ר דאבן יקרה דאיהי טפה וטיט ורשקה את כל פני האדמה
ס' סלקרת סליקת באמ' דאיהי א' מן אד' אקי"ק ועל מאן סליקת על עסוד'
דאמצעית' דאיהו ' דאיהי כריב ביה כעזק באצבעא וסליק בד' מן אד' דאימן
תרין רחוצין ותרין שוקין עד דסליק לאת ' דאיהי אבא חכמה ' עלאה.
בגין דמתמן אתנחלת התה"ד (משלי ג) וה' בחכמה יסד ארץ ונטילת נביעו
ושקיו

מעמקי תהום ומסיקת מיתה כו' ע"כ מן מ"ט מן בסוד עץ הדעת טוב ורע וב' מסכתות נו מ"ט לה בתי' סלע סלע
הרע שבו דהיינו מה שנקי לה הרע שבו ממנה וזה מה שנתלבשה המלכות במו"ס שנקרא סלע כמ"ש
לקמן כי היא יהלם ונתלבשה בלבוש ע"י ומן סוד התורה נתלבשה בלבוש ע"י
זה בא שמנים מבנים בתורה ע"פ
שמות ורבו המתוקה בישראל שנאמר
מעמתים ומנו ממסרין מנו מוכרים
ומלו מחירין ומן לא נפיק מים
דתוריתא מלא כפין טפין טפיקי ממיתה
סוד התורה שכתב מרומזין למים
כמועד מים מבנים מותם ומין יוצא
רק טפין טפין מים דתוריתא מלין
סלכות פסיקות סיולפין"ע המתוקים
שכתב מפלפלים ומקשים זה שם זה
ומן יוצא התורה לסיות על המתוק
בלא קושיא וכשכתו טפין טפין מים
דתוריתא כוגד ממיתת כ"ד במיתה
ודוק (לט) ומאן גרים לא התורים
וכו"ל שם העיר רב בגרמו מנפלא
שבינת בגלות וסוד התורה נתלבשה
בלבוש כמ"ש למעל בתי' זה ושבינת
מת בסוד סלכה מותיות סלעה ועיר
רב שם המרי כעגלה לסיות מת בפני
ז"ת ליחוד מלא שם גרמו לה פירוד
מו"ת ונפלה בגלות וזהו כל התורה
סלכה בפני רבו וכו' וזוק וסבן
(מ) ובגימיטריא ר"ל כי הסבינה מת
נקראת סלע כמ"ש מת"ז ומשם ז"ת
שכה מוסה בתורה במ"ש נקרא
מעמ כמ"ש בזוהר פ' פרעטים דף ב"ן
ומעמ שלנים בימי לה מ"ש

ובגין לה וכו' ר"ל

כי הכי נמי כשמתלבשים במט"ט לסיוען
בני"ע כמודע כי מט"ט רמזו בברית
וגופו נילירים ורגליו בעשים מזי היא
מברית נילוות מקליפות לבני"ע
לבני"ע ומק"כ היא מעלה מוסף
למלילות מכל כשמים נמחלקת מבי"ע
מט"ט למלילות למלכות למלילות
שמים בסוד מחד ל' מלכות שמיחלת
בה סוד מ"ת ז"ת כמ"ש בזוהר פ'
ברעזים דף ל"ג אל מקום מחד למחר
למקרי מחד ואיכו יס מחלם דמת
היכו מחליס למחד מז נאמר מט"ט
יבשם ממנם ומכילולו שמשבסול מים
היללי מהמלע מט"ט למלילות וחבן
(מב) דבניים ליתמר ויקח מחת
מלמע תיו וכו' עיין בזוהר פ' ברעזים
דף כ"ח שכחב ויקח מחת מלעוחיו
למקחלת מלין עולמין למטרוניתא
נטלו מבא ואימא חל מוייהו ואיהו
סטרא תיורא וכו' ע"ש ובספר מקדש
מלך פירש פירושו ע"ז ז"ל מי נמי
מלילן עולמין למטרוניתא ים לפרשו
ע"פ מ"ש ברב כי מט"ט ומל"ל שם
מעליה מ"ג למלכות ומ"ש מטורר
מ"ל ומל"ל מ"ג ומחר סגלות ויריכ
פל כיוב ויעף שסות מט"ט נשחלק
למעלה ולא נשחר במלכות רק שכלל
עכ"ל וז"ש מלילן עולמין למטרוניתא
ר"ל מלערי המלכות שסש מזרחיים
ומש"ה הוא סטרא חורא פירוש
שהוא מלא מחסל לפי שהוא לכורא
ומלל הוא בחי' לין לפי שהוא מוקבל
לכן הוא בשל בשר שומן בחי' לין
וזהו ויסגר בשר מחחיהם ומ"ש מלי
בשר הוא לשיחמר בים בשגם הוא
בשר ר"ל בשג"ם גי' מזה ז"ת והוא
בשר מלכות לינא למלכות שהוא
בשל בשר שומן כי הם במחלוקת
מחד עיין בזוהר לעיל מ"ש הם ועיין
הם ף חי' ט"ו מ"ש הם וחבין: ובחפ
לשחלק הלי מבועת מזמן שליט
מרה בשחרש"ם וכו' ר"ל כשחלקת
הכינים מכי"ע מזה הקליפ ח בשר
הוא שם הם מהגברים ושולמין שם
ורוא למלך ויאמרו מת חיים וכו'
מין בחי' ג' מ"ם הם ע"ז וחבין:
(מג) וזכי הוא לון ליסרחל עד

למחני

ושקיו מניה לעיל בקוצ' דילי' לעיל' ובאמצעית' ובקוצ' דיליה לחת' וכך
נחיתת נחיתת (מה) כלילי מחלת שפין בההוא זמנא אתמר בה הוליך
סגולת"א ואתקריאת יי' בתלת יודין י' עלאה איהי על רישא דא דאיהי
כתר עליון על כל עלאין ולבתר נחיתת באמציעת' ונטלה מתמן (בעמודא
דאמציעתא) (נ"א באמצע) ולבתר נחיתת להתא באתרה' י' דאיהי לתתא
מן א: (קס) עולימא בתר טולא אמר רבי רבי רמא מפה קא נחתת טול
קשת בידך דאיהו בגוונא דאצבעא ועזקא ביה: טול ליה ודרך (ס"א
וזרקה) ליה לגבה דקביל' לה עליה דהא כד סליקת מתתא לעיל' על רישא
דאת' אירו ברומחא' אתארכת ביה כשרביטא דכספא וכד סליקת לעילא
שריח עלה י' ואתעבידת ז' ודאי תנא על רישא דס"ת כיון דנחתת צריך
למדרך קשת לגבה דאיהו צדיק ומניה נחיתת ואדריקת באתרהא (מו) וחרבא
דאיהי ג דהאי) מפה איהי חתיכת דיה לתלת נופין בגין דאזילת סגולתא דכד
נחיתת עלה הוה י' ולבתר חתיבת לה לתלת למהוי תנא ועטרה ברישא
דתלת אכהן דתהא כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות ודא הוא רש
תלת דתגין עלה דרישא דחרבא אירו' י' גופא דחרבא' תרין פיות דילת
ה"ה נרתיקי דילה אד' (וחרב' יקו"ק) וכד איהי יקוק בר משבינתיה איהו
דין דחרתיך מכל סטרא דעאל בנרתקה אתעביד רחמי ולא חתיך דינון
ורוא דחרבא בנרתקה יאקדונק"י הכי ודאי ובזמנא דיקו"ק בר משבינתיה
אתמר ביה (דברים ד) כי ה' אלקיך אש אכלה הוא הנטיל מגזרה לאוקרי
עלמא י' אתעביד נחלת ושלהוב' דנחלת ה"ה חד חמש גוונין: תניגא חמש
נהורין דנהרין בהון ובזמנא דהי' עלאה אסתלקת מה' תתאה איהי אמרה אל
תראוני שאני ש חרחרת ובזמנא דאיהי נהר' בגוונה אתמר בה (ראש"ת)
וראיתי' לזכר ברית עולם קמו תנאים ואמוראי דלעילא יאבדו רבי רבי כמה
תקיפא קירטא דילך די סליקת לה עד אין סוף וגחיתת לה עד אין הכלית:
(פתח) פטלקדמין ואמר שמעו הרים את ריב ה': אמר לון אכין אכתן
טורין דברמין שמעו דהאי אבן דאתגזרת מאילן טורין דלכון דאיהי כתרא
ברישא דכלהו והאיתנים דאיהי כתר על כלהו איהי סליקת ריב על יכו בגין
בעלה דאיהי מבוע סתים כסל"ע עד דיתי נעלה לא יהבא מימוי דהא
ליש יקאינון כפש"ש דמחאן בההוא סלע ולית חד מנייהו דאפיק מיגח נגיעו
בר מבעלה דידע לאמשכ' לה: (פתח) רבי שמעון ואמר זכאה איהו מאן
דמצלי וידע לסלק רעותיה לעילא דהא פימוי א פיק שמהן ואצטבו בתבין רזין
וכד סלקין שמהן מפימוי כמה עופין פתחין נדפייהו לעילא לקבלו לון וכמה
חיוון דמרכבת' בלהו מזדמנין נכייה לנטלא לון כש אם שכינת' שרי' בצלותי'
ואסתקא לקב"ה ורוא דמלח אם תשכבון בין שפתים אל תקרי אם אלא
אם זכאה איהו מאן דסליק לה בצלותיה דמצלי בשבוי לעילא לגבי בעלה
בצלותא דשחרית סלקא בשמא דאתקרי א"ל האל הגדול ודאי בצלותא
דמנחה סליקת בשמ' דאתקרי אלהים בצלותא דערבית סליקת בשמא
דאתקרי יקו"ק ורוא דמלה אל אלהים ה' דיבי ויקרא ארץ ואמרו מארי
מתניתין דצריך ל"נ בצלותיה לשהות שעה אחת קדם דמצלי ושעה אחרת
לאחר דמצלי ורוא דמלה דישהא בצלותיה שעתא חדא בגין דאתמר והאיש
משתאה לה מחריש החוא דאתמר ביה (שמות טו) ה' איש מלחמה
ולבתר דשחא ליה בר נש וצלי אם שגורה תפלתו בפיו בודאי אתקבל צלותיה

ורוא

ורזא דמלה בר נש צריך למשה ואתת לאקדמ כד"א (ויקרא יב) אשה כי תזריע וילדה זכר (ורזא דמלה אשה מזרעת תחלת ילדה זכר ועוד שבשפלנו זכר לנו ורזא דמל שבש פלותו של אדם זכר יזכרנו לטובה) ועוד אם שגורה הפלתו בפיו איהי רזא (ראשי כד) ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רנקח יוצאת ורזא דמלה (ישעי סב) והיה טרם יקראו ואני אענה עיד הם כדברי ואני אשמע זכאה איהו מאן דלא מעב נ מטרוניתי לסלק למלכ דכל מאן דאיהו צלותיה שגורה בפימוי בלא עכוב: דהוא ממהר מטרונית למלכ ווי לון לבני נשא דאין אטימון לבא ועיינין דלא משתדלין למנדע ביקר דמאריהין לרצויי ליה בשכינתיה בכמה תחנונין ופיוסים לנחת ליה לגבי שכינת כש ליתער ביה רחימו לגבה כמה דתקינו הבאחר בעמו ישראל באהבה ובד קיימין קדמיה צריך למיקם קדמיה נדחילו זכאין אינון ישראל דידעין לפיים למאריהון כדקא יאות ולחבר גפומייהו בצלותהון תרין שמהן דאינון יאקדונק"י בההוא זמנא אז תקרא וה' יענה וה' הוא ובית דינו ודא שכינת (נא ורא חכמת עלאה וש בינת) (נא חכמה) עלאה ותתאה ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים דאיהי קרבנ דקב"ה חדאי שכינת איהי קרבנ דיליה ובגין דא תקינו צלותי בקרבנ היא העולה העולה ודאי זכאה איהו מאן דסליק להגבי' מדקא יאות דאיהו שאיל בגינה מי זאת עולה עולה ודאי מן המדבר מן המדבר ודאי דפימוי חשיב קב"ה כפטורא דסיני ובגין דא (שיר ג) מי זאת עולה מן המדבר וגימ' מקטרת מר דא צלות דשחרית דתקון אברהם דהוא מר ועוד מקטרת מר צרור המר דודי לי ודא נצח דסליק לה בימינ ההי"ר (תלים יג) נעימת בימינך נצח ולבונה דא הוד דסליק לה בגבורה כנגד אבקת רוכל דא צדיק דסליק לה בעמוד דאמצעית ואם לא סלק שכינת בצלותיה קרבנ לקב"ה הא בלבא קא נחית למיכל קרבנ דיליה ווי ליה טב ליה דלא אהנרי בעלמא ועליה אתמר (משלי יט) גם בלא דעת נפש לא טוב וכד סלקא שכינתא בצלותיה בכמה חיוון ומרכבתא וגלגלי דכורסייא כולהו יתערין לגבה בנגונא בחדוה ובלהו גדפייהו פתיחן לקבלא לה ותא איקמוהו וגניהם וכנפיהם פרודות מכמעלה וכד סלקא סלקא ביונה וכד נחתת נחתת כנשר דאיהי מטרוניתא דלא דחילת מכל עופין דעלמא ונחתה בכמה מזונין לבנה' ההי"ר (דברים לו) בנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף ומאן גוזליו אלין אינון ישראל דאינון בנוהלי מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלות ונחתת לגבייהו: לכל חד וחד נחתא ליה מזונ בדקא יאות ליה למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא למאן נחתא מזונא דגופא לכל חד בפום רעותי: דא"א אם תשכבון דא אימא עלאה דאיהי צלות דשבת דצריכין שפוון לקבלא לה בע"ש דאיהי נשמת כל חי איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי לשון למודים קרינן ליה ואיהי שריא עליה בין תרין שפוון דאינון נצח והוד ושבת איהי פה דאתפתח בע"ש לקבל לה בהאי צלותא דש בת: דהא צלות דשבת אתקריאת קבלה ומיתי מקבלין בי ספירין דין מן דין ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם ה' ואיהי צלות דעשרת ימי תשובה ואיהו ה' עלאה דתקינו בת חמש צלותין ביומא דכפורי אבל שבת איהי שבינת תתאה בלילי מתלת אבהן דאינון תלת ענפין דש"ת בת יחידה איהו נקודה בחלל דילה

ואיהי

למחוי לון עין וכו' עיין בחי' כ"מ שכתב ז"ל ובגלותא קדמאה לא חזרת למלכות בא בדרגא למלכא ולא נפקת מסטרא גופא לא נפקת חפשית וכו' אבל בפורקנא בדרגא לא נפקת בדרגת בתי עבדי בשפחי אלא בקב"ה בגין לאוריתא לתיבי חירו תיבי עמיה מה לא הוה הכי בגלותא קדמאה לא הוה לה ולבשפחא אוריית לתיבי חירו וכו' ע"ש כתן על לחמוי לון תן ר"ל בחורב שנקראת תן עין שהיה כי עד מתן תורה לא היה חירות ממלאך המות וכשניתן להם התורה נתן להם חירות ממלאך המות ולוקח והבן: מבוארת למשקי לגילגל לתיבו' ר"ל כמוד מ"כ שעולה למעלה ועי' זה בא שפט: שמותין לגלולות לז"ת להתגלל לו וזהו לתחרבי על שמת מבוארת: ומי תן מהלך ת"ק שנה לתיבון ס' עיין בריש חי' י"ם מ"ם ע"ז ותבין כתן לחיין נחלות שהריה ר"ל מותן בחי' טיפת הנשמות שנמשכין מבי"ע שהם נקראים בשם נחלות כי בי"ע הוא בחי' עכשו העוקבא עיין בחי' ו' מ"ם שם והבן (מל) ונטיל קירטא לתיבי שכינתא ותקיף לה הגת וזריק מינה וכו' כל' ועיין בריש חי' כ' מ"ם שם ע"ז ותבין: ובגין דת שמלקת עזקת מן ת' מן זרקת וכן' ר"ל כי למות זורת זרקת שיש בה כעין דמות זורת מזקת טבעת כזה ס הוא עולה לוחת מן חות ת' של חיבת זרקת כי עזקת מבחת הוא סוד יסוד דמלכות שנקראת בשם זרקת כי היא זורקת מבן יקרה טיפה קדישא דמ"ל למעלה שהוא סוד חות ת' לזרקת מבן יקרה טיפה קדישא (מל) כלילא מחלת מיפיון"ל בה סוד בחי' ג' מוחין מב"ל: לשם כל סליקת מחתא לעילא על ריפא לחת ו' מיהו כרומחא וכו' ר"ל ריפא לחת ו' הוא סוד מטרת יסוד זו"ת שנקרא חות ו' כנולע ותיבו כרומחא כשהמלכות עולה למעלה לשתייחד עם יסוד זו"ת אזי הטיפת המוחין הנמשכת ליסוד זו"ת שהם שמות הוי"ה דע"ב מ"ג

לון צריכיהון באר"ע מדכריא שאלה איהי בפומא דמלכא הת"ד (דברים לב)
שאל אביך ויגדך וכד בר נש שואל ומשיב בהלכה
שמעתתא איהי פלגא דתמן מחשבה תיקו איהי כד אסתלק מלכא מינה
הת"ד (תלים לט) נאלמתי דומיה החשתי מטוב וכיה צלותי בחשאי וכד
איהו תיקו אתמר ביה (משלי א) אז יקראינני ולא אענה כד שריא בה יקו"ק
אתקריאת הגדה בההוא זמנא אז תקרא וי"י יענה שטה אתקריא כד לא
יבא קוש"י ומחלוקת הת"ד (ישעי' ט) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו
והיה העקב למישור פסק אתקריאת מכמה גווני' איתי בני נשא דמשתדלין
באורייתי דבע"פ לשמה ואינון בעלי אומנות לגבה איתי דפסקין בה אבנין
נטירין וסלעין תקיפין ולבתר דפסקין לון מתקנין לון בכמה פרוקין ועליהו
אתמר (דברים כג) אבנים שלמות תבנה ועברין בהון בכמה בנינין למלכא
למטרוניתא לדיירא ביניהו : ואיתי פסקות דאינון לבושין דמטרוניתא
וחתכין לון לכמה סטרין ולבתר מתקנין לו בכמה פרוקין לאתחזאה כהון
מטרונית' קרם מלכא בההיא זמנא וראיתיה לזכור ברית עולם ואילן אינין
לבושין דבהאי דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב : (מז) ואיתי פסקות
מאילין מארי חריסין דקא אתיין לבי מדרשא דפסקין וחתכין בהון בלישנהון
דאינון כרוטחין וסייפין : ואילין אינין פרשיין תקיפין כמגיחין קרבא בימא
ונבישתא דאינון אורייתא דכתב ואורייתא דבעל פה (מח) זכאה אינון אם
מלכא ביניהו דאיהו עמיה דאמצ עיתא כליל הדין תורות דאנון תורה
שבכתב ותורה שבע"פ דא זייהבו מיסינא ומשמאלא דביה נצחין קרבא ווי לון
לאלין דיעלון לאגחא קרבא בתרין תוריות בלא מלכא דעליהו אתמר (תלים
יט) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם (מט) כל בעלי אומנין' משתכחין
בתורה שבעל פה ואיהי מלגאו הת"ד (שם מה) כל כבודה בת מלך פנימה
איהי הלכה דמלכא כד איהי אזלת נביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט
וכד סליקת בנופא בתרין דרועוי דמלכא אתקריאת קבלה וכד נשיקת ליד
בפומיה אתקריאת אורייתא דבעל פה בההוא זמנא דסלקא לפומא דמלכא
מיד יתקיים ברעיא מהימנא פה אל פה אדבר בי בד קמת על רגלהא בגלות'
סתראת אתקריאת הלכה למשה מסיני וכד שריא בדרועוי דמלכ' אתקריאת
קבלה למשה מסיני וכד שריא בפומא דמלכא מיד פה אל פה אדבר בו ' יכד
איהי סרחקא הלפה למשה שבינתא איהי ריב לה' לתתא וכד לאו איהו
בדרועי קבלה איהי ריב לעילא ובגין דא שמעו הרים את ריב ה' אלין תלת
אבהן מאי ריב דלהון דא שכינתא ובהפיך אתון ריב"ב איהו רב"י (נ) דאיהו
רבי מא"י ועמיה איהי שבינת' ריב והאיתנים אלין תרי תנאי איתני"ם בהפיך
אתוון תנא"ם מוסדי ארץ אלין צדיק וצדק ועוד שמעו הרים (נא) מאן הרים
אלין

שם משלין מיתם מב"ע למלילות לנוקבא דז"א עלמא שניא תמיד מלגאו בלילות בסול כל כבודה בת מלך פנימה ועיין
בם . זם מ"ם שם מסול ל' בגלי זהב וחבין כיסיד (נמ) למיהו רבי מת"י עיין בסירוש הרח"ו מה בעמם בח"ו לפיס
זלקוני מה בפירש ע"ז וחבין זה וכח"ל פירש ג"כ ע"ז כך כי חלמיד חכם הוא בסול רב ע"כ ק"ל בדוגמא דמשה בכל
תלמיד חכם הוא מסורסו ומשה נקרא רב בסיד רב לך אל תוסף לדבר כי מעם שרשו מיסול מו"ם כלומר שרש בסול ב'
מחיות ר"ב בלשון חכמה וביוה ות"י הוא בסול ו' כי חמן מיירא דת"י מחכים מספרי דחכמה סול' כמ"ש בהר' כ"ב
כי בחכמה יסד ארץ ע"ם כי קלת מספרי נופך מעלי לסבין היטב : מאן הרים אלין תרח נקודין לחיון הגל כל"ל ולת
גרסינן חמיון ור"ל כי יהוא נקודת סגל הוא בחסד ונחסד סוכו בסם ע"כ ריב בסליבה עם חסד ומיתיב חיון תרין
נקודין לחיון לרי שבם בביוה כמ"ם בתי' ע' וע"י בתרוח בחתון ותו"ג לבינה נהקנח ובניח פרוף המלכות קמודע

ועוד שמעו מדיש מלין תלת נקודין תניינין למיגון שורק ר"ל הוא כול
שבו ג' נקודם לשורק כמ"ש בחי' ט'
פי יהוע מיחי בכול ומיחניס מיגון
תרין נקודין תניינין למיגון שבא כל"ל
ר"ל נבוסס שבו נקודת שבא כמ"ש
בחי' ע' כי יהוע מיקר בניני
למלכות נתקנת ע"י הגבורות וזוק :
ריב לא מיריק ר"ל כמ"ש כח"ו לקמן
בחי"ז ימירק מיחמר בחימת מחמס
וכו' : ריב ה' לעילא חולם ר"ל
מיחמ עילאה כמ"ש כח"ו לקמן חולם
מיחקרי מיחמ עילאה וכו : תרין
ריבוח מיגון על שורק למיכו לדיק
כל"ל ור"ל זה הוא כמ"ש כח"ו לעיל
על פסוק לבדי ריבות בשעריך :
מיכו ריב בין חו"ל למיגון קמן דפתח
וכו' עיין בחי' י"ח מ"ש ע"ז וחבין :
(נב) ועמולת למעלעיתא וכו' ר"ל
כי יהוע שמין מוחין למו"ק נמשכין
למטה רק כזו"ג עולה בסוד מ"ל
למו"ק ושיימו בחי' הרוח שבו כי בחי'
הגוף והנפש שבו לעולם שם נשארים
במקומם ובחי' הרוח שלו הוא בסוד
קליפ ובחי' הגוף ונפש שבו שם בסוד
נחלין ומבועין עיין בפ' כח ב"מ
שכתב ז"ל ולבתר והכיא למבעם
נחלין לו' מאמין יקירין וקדש לון גו"ת
כמ"י מ' ע"ש (נג) נשמו מיגון ד'
נקודין לרי וכו' ר"ל בינה שבא נקודת

לרי לשיימו יסו"ת שסח נסח בינה כנודע כי נה"י לימו"ת שיירדין להתלבש בז"ת לעשות לו מוחין לגדלות שם
מגביהם ומגדלין מוחו למעלה להיות בסוד גדול בן י' ספירות ונקרא לו שמו בשם ישראל בסיל רמ"ח ל"י ולא בשם יעקב
כי קטן יעקב ולא כי מתחילה היה הוא רק בסוד ו' קלות חג"ת נה"י וסיה מסר לו בחי' סיל רמ"ח וז"ס מאן מיהו סליק
על גבייהו בתרין דרועין לא חולם כי חג"ת שם בסוד ב' דר' עין יח לא כי ת"ת זו"ג בו סיל נקודת חולם (נד)
ומאן מיהו למחית תחותייהו בב' שוקין לא חירק ר"ל יסוד כמ"ש למיכ לחיכי שורק בנקודת חירק כי יקוע בינה על הוד
מתפשטת ויסוד דבינה מסתיימת בחזה זו"ת ולא מגעת על יסוד זו"ת כמלא . יסוד זו"ת הוא תמית דבינה שבא נקודת
לירי ונמשך ע"י סנ"ל וזהו ג"כ מ"ש מח"כ וכל נתתין נתתין בתרין נקודין למיגון שבא נקודת תרי ירכי קשוט כי בינה על הוד
זו"ת מתפשטת ומ"ש בשם סוד נקודת שב"ת כי נה"י שם בחי' סיל מעלה ומטה כלומר שבא ב' רחיס עליונים לטוחנין מן
למעלה מלא לשון כמו מוליך סובל המשוי שעליו כי נה"י שם בסוד לבינה כי יקודש ת"ת חזיונ' לקו"ש סוד בשכמל"ו שכולל כ"ל
מחזון שם במ"ה שיש בשם שיתפרקן כמו שית חיכות לבשכמל"ו כי יחול ו' חיכות לבשכמל"ו שם ו"ת עיין בחי' מלשיס שכתב שרין
למוקבץ שמקומם בג"ר זו"ת ושיש נקרמת בשם יס וזהו ל"ב י"ס ונשרוח שם סוד י"ס ו"ת עיין בחי' מלשיס שכתב שרין
נשרוח מיגון מבא ומיתע במקום לתת כתב בחי' מלשיס שרין שוקין מיגון בשכמל"ו ע"ס ועיין בחי' י"ג מ"ש : (נו)
ומבא נחית בלילין וכו' ר"ל מתפשי סבינה על סוד זו"ת ויסוד לבינה מסתיימת בחזה זו"ת ולא מגעת על יסוד זו"ת
מ"מ סוד לתבל מתפשט ומגיע על יסוד זו"ת ומתפשט ג"כ בחוכו וזהו כי שם חלקת מחוקק למען שלו מסם רבינו ע"ס
שרשו הוא מ"ס לתבל כמולא וגל שהוא סוד יסוד זו"ת עיין בחי' כ' מ"ש שם על פסוק וסמן כזרע בל : ובכינתיס וכלה
על שכתב עיין בחי' כ"ת שכתב ז"ל ולשיי כלה על שכתב כל ס' לשיי מתפשי תומשי תורס ומיגון ס' מלבעלן לנשון מיתמר

דכים דף ים כליל כ"ד אתיון דיחוד תניינ' כד א' (שם עד) אל ישוב דף נכלם דף איהו בכ"ד ספרי דאוריית' ושכינת' וכ"ה על שבמה ובר צדיק יהא מלא מעמוד' דאמצעית' דאתמר ביה ותמלא כדה ותעל סליקת האי נקורה דאינון חד על תרין דאינון שורק על תרין דאינון שב"א ואתעבידו שור"ק נהר דאיהו מלי' דיליה ובסטר' דעמוד' דאצעית' אתמר בש בינרת' ותמלא כדה ותעל והורד כדה מעל שכמ"ל הבורע כורע בנרוף ותמלא כדה ותעל כי הזוקף זוקף בשם סליקת ודאי בגלות' עם בעלה בהאי שעת' איהי אמרת לגבי צדיק ותאמר שתה אדני: (נז) וגם גמליך אשקה דאינון גמ"ל מהלכ ועוד הולם ארתקראי עמוד' דאמצעית' לגבי מוחא דיו"ד לגבי לבא שור"ק אתמר בקשור דתרוייהו: (נח) ועוד חול"ם אתקרי בכל סטר' דימינ' ה"ד (ויקרא ב') על כל קרבנך תקריב מלח וחיר"ק בכל סטר' דשמאל' ואיהו שור"ק קשור' דתרוייהו: (נט) ועוד חלם אתקרי באימ' עלאה יום הכפורים דאיהו עשור וביה יהא מוח"ל וסולח הובין דעמיה וחיר"ק אתמר באימ' תתאה וביה חיר"ק עליו שניו על סמא"ל דאשתעביד בבנוי דשכינת' בגלות' ד"א נשאו נהרוי קול' נא תרין מנין דמיחדין ישרא"ל לקב"ה ולקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים דאינון מינ' ושמאל' כתרוייהו סליקין קלא דאיהו עמוד' דאמצעי' גבי מאן סלקאן לגבי אימא עלאה: (ס) דאיהי כ"ה ביחיב וכ"ה בשמאל' ערב ובקר ואינון חמשין תרעין דבינ' קראן ליה בהון דנחית לגבי צדיק וצדק דאיהו ד"ף בשוק' ימינ' ואיהי כדה על שבמה בשוק' שמאל' דאינון תרי סמכי קשוט ובנין דא ישאו נהרות דכים דף ים: (סא) ואיהו דף בכ"ד אתוון דנשכמל"ו דערבית דאיהו דף בכ"ד ארתוון דשחרית ורזא דמלה ושמתי כרכ"ד שמשותיך לאהי כד"ה בתרויהו ואל ישוב ד"ף נכלם. (סב) וצדיק לא אשתמע קלא בההוא דף אלא ישאו

נהרות

דמתמ' מסס כול וכ"ה כלעיל ומזי סס נעשים שורק של נ' נקודות: בתר למיהו מלת מסיטרא ליה וכו' ר"ל כשנפלט מארת מלת יסוד עלמו בסול ונקוט כבל מבת לו מארם ממנל ונקוט כמ"ש בתי"ו ס"ת ולוק: בתרי בעי מלת למיהי ממרם לגבי לליק ותמר מסס מלוני וכו' ר"ל מסס מלוני סול מ"נ סים בי (נז) וגם גמליך אשקה לשון גמולי מחלב ושתיקי מסיום ר"ל סס נ"ם סול בתי' רגלים ז"ת מסס מיום מחברים ונתקנים מסיגים שבסס מלת עני מריכות סיל זמן יניקת כ"ל תולם מחלב דלי אמי כמולע מע"ק ע"ם ותבין ומזי סס נשלמים ונגמרים מאר ע"כ מטעם זה התינוק בזמן סיניקת אינו סולך ברגליו רק כפי הזמן שסולך יונק כך ניתן כח נרגליו עד שבסוף סיניקה כבר הוא הולך ברגליו לכוממעם זה נקרא נ"ם בשם גמליך שהם גמולי מחלב ושתיקי שליש למיהי ועי' סול מ"נ לשכינת' למכך בתי"ת הטעם זרעית ז"ת בשם תמילה כלי להמשכל הטיפת הסיא בשם כי סס בסול מרין ביתי' לשכופת המחבשלנים בשם כ פת כזרע כמ"ם בתי' ל"ם ע"ם וזהו וגם גמליך מאקה סול מ"ל ועיין בתי' כ"ת מ"ם סס ולוק: (נח) ועוד חולם וכו' ר"ל כי מיחת ולבת סס מכמה ובינה סמרת ימינא ושמאלא לכן עמודא למלעיתא שכולל סניסס בטרת ימינא ובתמלא לגבי מוחא מלה ימינא מקרי חולם וגבי לבא מלה שמאלא מקרי חירק כמ"ש כתי"ו בשמיך. (נט) ועוד כו' ר"ל כי חולם הוא בתי"ת ות"ת למיהי הוא כתר לז"ת כולהו שסיא ספירה עשירית ממעט למעלה לכן ג"כ חולם הוא בניקוד (ס) למיהו כ"ה ניקודא וכו' ר"ל חסלים וס"ת גבורות שביסוד למיהי וס' חסלים כ"ת כלל מכולם סס כ"ה וכן ניב הגבורות למיהו ד"ך בשוקא ימינא ומיהי כלה על שכמה בשוקא שמאלא וכו' ר"ל כי ילוע מיהו בגלגל ומיהי בסוד קיין בתי' י"ג מ"ם סס ועיין בפ' בראשית דף כ"ת ע"ב בכתב והוא לעיל על יריכו דף מיהו נלף יכרכל ע"ם ועיין ג"כ במ"ת מ"פ פרוסא ע"כ בשוקא ימינא הוא נעשה דך. (סא) ומיהו דך בכ"ד לתתון דנשכמל"ו וכו' עיין בר"ת פ' בראשית מהפכים בכתב שם מיבין לישוקא שילמא ו' שילמא תפארת שית מיבין תניינין דנשכמל"ו ו' תניינא למיהי ע"ם כי יסול לעיל ג"כ כל כ"ל לתתון דנשכמל"ו שמרמזת על המקבה כמו מ"ם מטעם שכתבתי לעיל כי מקומה הוא בתי"ו ות"ת בתי' לעיל למיהי כדף ים כליל כ"ד לתתון לישוקא תניינא: (סב) ולדיק וכו' בשוקא ימינא ומבלע זמנא ומבלע כלה ומבל ר"ל יסוד בע"י נעשי כיסוד ז"ת בשוקא דשם קול עם המוקדם שנקרא בשם בך לא נת זכ ביסוד בסוד קול בשוקא כיסוד בך רק כשבתי

מחמילא סוד נהרות ס' מסלים וס' גבורות לח"ג סמס מגילין פרלוף קומתס סלז סוד וחמלא כלס וחמל מו נמ מ"כ סיחוד וחמחר סחס וגס לגמליך מסקס כמ"ס נמיל (סג) מלין מימון וכו' ר"ל וגס לגמליך מסקס קמי על כל רמ"ח מברים סבמלס עליון ז"ל בסס גמליך לשון הפרשס ולמר גמליך למוכח כי רמ"ח מברים סס כלולים בברית וזס סוד לבר מחך על לגמליך מסקס לא כמו שפירש סח"ו לעיל מחמילא ועיין בחי' כ"מ מכחב סס ב' פירושים אלו מכחב כאן סח"ו על לגמליך מסקס כחלק שכוללס ביחד ז"ל גס לגמליך מסקס מלילגמ"ח מיבילקי"ם דאיתון סקילין לרמ"ח פקודין לתורייתא דבסון גמולי חלב יונקין ועתיקי מצליס וכו' ע"ס וזק: כולא מחסקיין ע"י שכינתא כי ע"י סס"ג סמעלס סכינוס אז נאין המוחין דגדלו"ת למקן רמ"ח מברים סלו זס סוד ע"י ל' הפרשות סיס ברמ"ח חיבות לק"ס: ואיתו כחיב במסך תורייתי עין בחי' י"ט מ"ס סס ותבי. (מל) ר"ל מחצליס פילמיס מיסיל מימא ויורדין ליס ל' זיל כי יהוי מע"ת כמאר יונקים מסצליס מחון ימול למימא שהוא במקום כחוה שאין לסס מגס ולמטה שום מחילא כלל שיעבב מרולחס ולכן סס רליס כרגע מלך ויורדין במרולא גדולא ונופלים לרך קו ליסוד ז"ל ומן מחמת סגס יורדין במרולא גדולא מזי סס מכים סבכמה גדולא ביס ל' ז"ל מד סגס מוזרין ועולין מחחת למילא כלרך סטבע של ל' כזרק מלמעלא למטה במר לס גדולא הוא חוזר למעלא מכח מוקף סבמה הגדולא שבכח בארץ ע"ם ע"כ מטעם זה לליך מיהו לך דעתיה לתורייתא (סה) בסהוא נכר לנפק מעדן ר"ל מאת שיונקת מלבא עיין בזוהר פ' ויקרא לף י' ע"ב שלחב ז"ל ופיק סהוא נהר לבקיע ביס ונהר יולא מעדן לף ס' רנא לבינס וסיא מימא עילאה וסהוא נהר מפיק מיין בגין ע"ם: דמיהו יסוד סר מיני ר"ל מעדת יסוד סהוא בולטו נהר הוא נקרא בגס סר סיני כי יליע עטרת יסוד סיא סרסה לנקבא דמעדן קל' ג' סיני וזוק: למעלה עיין בזוהר פ' ויקרא לף כ"ח ע"ב שכחב מאן מילה דשלח לה כנחת יהרמב (ס) מלירים וכו' עיין בסוף חי' ס' שכחב מעמי תימן מאחרי קדמי כי ע"י ס"ל טעמים שבס בחמא סס מחלי קדמי כי ע"י ס"ל מעמים שבס בחמא סס מ

נקודין דאינון סנולת"א סליק להיא נקודה חדא על גדפוי ואתעבידו ה' וא"ו
איהו נשאו נהרות ה' : (סח) אינון ב' נקודין א' לעילא ו' לתתא
(סליק) (נ"א סלקין) ו' על (גדפוי) גדפין ולאן סלקין אלא חושבנ'
להון לחושבן שמא דיקו"ק ובד סלקין לה על גדפייהו לקבל' עלייהו עלת
העילות דנהית על גבייהו ועוד זרקא איהו יפה נוף משוש כל הארץ איהי ו'
ום השביעי ודא צדיק ואיהו ענף מגופ' דאילנ' דאיהו עמודא דאמצעית' הר
ציון ירכתי צפון : (סט) דא נקודה הד' (נ"א) זעירא אות
הברית ועלה אתמר נשאו נהרות ה' ומאי ניהו ירכתי צפון דסלקין לה לגביה
דיקו"ק דאיהו בעלה ובד סלקין לה לגביה אתקריאת ההיא נקודה קרית מלך
רב בהה' זמנא דסלקין בתרין ירכי מקבלין לה תרין הרועין דאינון ב' נהרות
עלאין וסלקין לה בעמוד' דאמצעית' ודא איהו נשאו נהרות קולם תרין ירבין
אזלין לה לגביה בעלה ותרין דרועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה ובגין דא
תרין נהרות אתמר בהון נשאו נהרות ה' ותרין תניינין נשאו נהרו' ועוד אתמר
בה סליקו ונחיתו כגוונא דא בד סלקין לגבי עמודא דאמצעיתא אתמר ביה
נשאו נהרות קולם אבל בד נחתין לה לגבי צדיק אתמר ביה נשאו נהרות
דכים ומה דהוה סגולה לעילא בגוונ' דא בד נהתא לגבי צדיק אתעביד'
סגו"ל כגוונא דא' ובגין דא מה דהות לעילא אתכסיא לתתא (אתקריאת
בהון דכים) (ע) ובה מים התחתונ ם בכאן בגין דאינון תרעין דדמעה
ועלייהו אתמר שערי דמעה לא ננעלו ואיהו דמעה דלהון דכים ודאי וצדיק
נח ר"ך ים והא אוקמוהו אל ישוב דך נכלם ובגיה אל דמעתי אל תחרש ועלה
אתמר צעקת בני ישראל בא אלי תנועה דסליק לה לגבי בעלה דא רפי"ע
ובההוא זמנא אתקריאת זק"ק נדול ואיהו אתקריאת קרית מלך רב ובאן
איהו זקפא לנביה בתרין נהרות דאתמר בהון ימינך יי נאדרי נכח ימינך יי

תרעין

נסיל מימ"ן ומו"ן עילין סס דסוד מבח סוד סוד י לעילא למלף ומימ"ן סוד י לתתא למלף כי ומ"ו של
מלף שבמלא ב' יודין הוא סוד הדעת המכריע בין מו"ן ומו"ן סס מעלין מח המלכות מל סוד גלפון סלכן כסי סלכן כי
סי סלכן נכנסין במלכות לעשות סם מזוין להגדילה פרלוף קומתה וקמאר ולמן סלקין מלת חושבנן למושבן שמא
סוי"ה וכו' ר"ל עד סיכן סם מעלין מותה ומאר סס מעלין קומתה על סיסים שום קומתה לקומת פרלוף ז"ת ומסתמשין
בכתר מ' למוח מבנון מלף שמרמז לסס הוא כ"ו כחשבון סס סו"ס שנו"ן ולא לי שסיח שום לו מלא תפי' מסתמשין
בכתר מחד כי מלף שלמו הוא מרמז על הכתר ו"ס מח"כ וכד סליק לה על גלפייהו לקבלה עלייהו עלות העלות לזמיח
על גבייהו כי כתר הוא בסוד עלות העלומו"ק : ועוד זרקא וכו' ולא לזיק ר"ל כי יסוד נקרא בסס זרקא כי הוא
מזרק למעלה כשהוא ממשיך המאר לטיפה הוא עולה התילה מל הדעת לסיוע דמי' פנימית סיסוד בסוד יסף כליק
למעלה ונחית לתחת כמ"ם בזוהר פ' משפטים דף ק"י : (סט) לה וכו' ר"ל עטרת יסוד כי נקודה שרשה למלכות
סיס מתחילה בעטרת יסוד כעודע ומאי ניהו ירכתי לפון וכו' ר"ל שמעלין המוקדם להוד ז"ת שנקרא ירכתי לפון כי ילוע
מיסי בסוד (ע) ובה מים התחתונים בלמן וכו' ר"ל נ"ה סס בסוד מים התחתונים כי ח"נ סס בסוד מים עליונים
וח"ת הוא סוד רקיע שמבדיל בין מים העליונים ח"נ למים התחתונים נ"ה ונ"ה סס בסוד בכלן כי הבכיה הוא בח מלד
סיונים ונעולם נל"ה יש בסס ליונים ולכן למעלה נגי' ק"כ עם בכולל כמנין ק"כ לירופי מלסים ונ"ה סס בסוד תרעין
דלמעלה שעליהם אמרו רז"ל שערי למעלה לא ננעלו כי נ"ה סס נעשים פתח מוחין לנוקבא מפי' דומן החורבן
בי"ה כי מקומה של הוקבא הן בפנים של ז"ת הן בחוץ עיקר מקומה הוא רק בל"ה ז"ת סכן נעשין מיחין שלה מבל
שמר הסשירות שלמעלה לל"ה ז"ת סס תמיד מגדיש שמיהם מאירים לה בלל והסשירות נקראים בשם תרעין כמ"ש
בהקדמת הזוהר לף ז' ל"ל פתחו לי שערי לדק וכו' למלכת שילמה לשיהו עילמה ומשיר וגניו ועביד ליה תרעין חלין על
חלין ולסוף כל תרעין עביד חרעא חד וכו' ע"ש וס"ס בגין לשיהו למעה להלון וכו' ר"ל שסיח ב"ל בסוד למעה סיס
בה ק"ל בי' מלסים כמנין למעה כמו סוד סלמעה לל"ה ז"ת ומלרבה עיקר סוד סלמעה הוא בה כי סיח דיוח למלף',
לילה שיה בה גבורות סדינים ע"ל ג"ל לא נפתחים לה שערי רחמים בזמן החורבן אלא שערי למעה סוד שערי סדינין
בלי אלא שיהא נמתקים סדינין אלף בזמן החורבן : ועלה אימר למקח בני ישראל בח אלי ר"ל ל"ה ז"ת הם נקראים

בני ישראל מבות סס תנ"ת וסוף
למקם סלינן ואל בני ישראל סס בת
מלי: לת רביע ר"ל יסוד נקרא
רביע בסוד רובע ישראל כמ"ש
בזוהר פ' בלק דף ר"ל ע"ש ע"ש
ותבין (עח) ועלייהו מיתמר
נעימות בימינך נעם וכו' ר"ל כי ידוע
נלת עולם בחסד ונעם חסד בגלות
ז"ת וע"כ אמר ב' פעמים ימינך ה'
ושמו מלי בימיך לת גדולם וכבן :
(עב) לית ענית כענות לבעל'
וכו' ר"ל כי בת"ת מתגלי' כל סלורו'
מלבושים סלסס מצ"ב בקו ימין וקו
שמאל ו"ס לשיטו סורס שבעים מלפין
כי תורס סות לשון סורמס שמתגלס
מס שסים מכוסס וסס תו"ג שביסוד
לתימת ססס בסול שבעים מלפין כי
סס מתפשטין בכל ז' קלות ז"ת כל
אחד כלול מי' ססס שבעים (עג)
מטרע כו' עיין בסוף תיקונ' י"ג
מ"ס וסבין כמן. (על) מצנס וכו'
עיין בתיקונים מלסים שלאחר סורים
לבעל פס לת ליכי שכינתא תתאה
כללת לס' מפכמות ושית מלרי
מצנס ובמקום אחר כתב בתיקונים
תלסים סוריתא לבעל פס לשיטו
ס"ת שית מלרי מצנס שיטו בחסבן
ס"ת ועיין בתיקון י"ת מ"ס ועיין
בסוף תיקון כ"ת שכתב מעט למה
נקראת סשכינה פעם — בסס הלכה
ופעם בסס קבלה ופעם בסס בריית'
ותבין (עס) תנא תנא

מסתמר לך ובסמ"ת תנא מסתמר לך כו' ר"ל סס סוד ב' בחינות כלים לנקודות כאר לשיטו כאן כלי
כאר למ"ה לבן נקודם ובחי' כלי כאר לבן לבן סבס נצחים לעולם בחלילות בחקומס בת"ת ז"ת כי חפי' בחי'
כלי כאר לבן לבן סיורלת בחלות לילה למעט בבריאה מ"מ תיכף בסור הבוקר חוזרת להעלות חל תלילות ונקודת
בזרוע שמלילת ז"ת בסוד תפילין של יד כנודע מס"ה אבל שאר סע' בחי' כלים לנוקבא שיהו בבי"ע סס שיש מוכין
אלא ע"י סשאר סתפילה עיין בתחילת תי' י"ס מ"ס ובתיקון ס' ותבין זה ע"כ אמר ב' פעמים תנא תנא מסתמר לך פי
בחי' כלי תיכונית לנקודת כאר לבן לבן היא בסוד סלינס קלוסס שמכניעים המיכוים ונומרים לנקודות פנימית
לנקודות כאר לנוקבא בסוד שמורס אלי ונקוד עיין בסוף חי' י"ג מ"ס סס ותבין ואמר רבי שמעון לבחי' נקודת כאר
לנוקבא להיות שומרת את אלמת ולהאחין על שאר ס' בחי' כלים לנוקבא שיהו בבי"ע כי סס מוכנים לבא להתחבר עם
נקודת סכאר שבחלילות ע"י סשאר סתפילה ושמו לשם קריאתא לנוך ולא שכיחתא כו' ר"ל כי ידוע מ"ה ז"ת שבסס
מתלבשין סמוחין מב"ל סס מתלבשין ונעשין מוחין לנוקבא אלא מחכמה אלא ולמעט כי כתרא אלא נעשה את ז"ת ונס"י
סס תלת אבמים כמ"ש תו"ל על פסוק ורמיתם עלי סאבנים שסס סוד סירכים של סאשר שכאשר יולדות מלטנוים ומתקני'
כאבנים והמוחין מב"ל שבנה"י ז"ת סס בסוד תלת שפין למוחא אלמה כי סס בתים מלו"ת שלמין שסס בסוד חכמה
מוחא וי' של סס ט"ס ע"כ המוחין מב"ל סס בסוד תלת שפין כלמוח נ' יולין וג"כ ממעט זה בחי' ג' טפין סס בסוד ב'
אבנים כי אבן הוא בלמוח יו"ד מ"ל יכול לגדל זה על ס"ג בחי' י"ג כי עיקר סמשכת סמיפה הוא בת מן הלמח בסוד ב' ויבא
אדם את חוס אחתו ולעת הוא כונל אב' המוחין תב"ל ע"כ בחי' סמיפה שנעשה ממנו הוא בסוד ב' טיפין וסס בסוד ב'

תרעין אינון ועלייהו (עא) אתמר (תלים טז) נעימות בימינך נצח מאי
בימינך רא נדולה בההוא זמנא אתקרי זק"ן ל וכד נחתת בצריק אתקריאת
זק"ן קטן ומאי איהי תנועה דקא נחית לה דא תבי"ר רבי"ע לימינ' ארך
אפ"ם על בינונים ובית איהו מארי"ך ס' תבי"ר לשמאלי תבירו דחייבים חד
סליק בתקיעה ומאריך בה והד נחירת לה בש ברי"ם שלשלת דא תרועה
קשור' דתרוייהו דיוקנא דשור"ק דלתתא בשלשלת סלקא בשור"ק נחרא
האי איהו סלם (דסלקא לעיל והאי סלם) דנחתא לתתא והיינו דרנ"א
תר"י טעמ"י וענויא דשבינתא אע"ג דאיהי בתלת סטרין בתקיעא דאיהי
דינא רפ"ה ובש ברים דאיהו דינא קשיא דג"ש גבורה : (עב) לית לה
ענויא בענויא דבעלה דאיהי תרועה שלשל"ת ורזא דמלה אין קול ענות
גבורה דא שברים ואין קול ענות חלושה דא: תקיעה אלא קול ענות אנכי
שומע דא תרועה ובנין דא אשרי העם יודעי תרועה אף על נב דשבינתי איהי
בענויא בימינא ומשמאל'לית ענויא בענויא דבעלה תרועה דאיהו רת"ח
שבעיין אנפין ואיהו תרועה דיליה ובנ"ד (תלים פט) אשרי העם יודעי
תרועה ד"א קול ענות אנכי שומע דא איהו ענויא דאנכי שומע דאיהי צווחת
בכל יומא למצלה היא ובנה וקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל
ובל בר נש דאית ליה ענוי משבינת' דאיהי עניא בגלות' רחיקא מן בעלה
וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל דיהא נחית לגבה ודאי עליה אתמר
(שמות לב) קול ענות אנכי שמע קול דענויא דהאי עניא אנכי שמע ס'
אחד בקירט"וא שבינתא תתאה וחד בקשת' דא ברית צדיק עלי' אתמר שופ"ר
הול"ך פז"ר גדול בירין דילה אינון צדיקים דישר"א דקבילו ברית דבזכותיה
נפקין מגלות' ורזא דמלה הא לבם זרע דאינון טפין ד"א זרק"א קמי דנאין
ואטוראין ובריבו ליה ואמרו (עג) מטרה תהא אגינת עלך מחצים בגלותא
עלך אתמר (תלים צ"א) לא תירא מפחד לילה מהץ יעוף יומם וקשתא
וחצא דסטר' דקרוש' יגן עלך ותח' בנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו צנה דא
ש בינתא תתאה וסחרה דא שבינת' עלאה אמתו דא עמודא דאמצעיתא "
קם איהו ואמר תנאין תנאין (ער) משנה תהא בעזריבו ולא אשתניאו
מרחמי לדיני הלבה אזלי ליסיני דלכון לאתנבריא בה על שנאי בקבלת
תתקבל צלותבין בריית' אפיקת לבוולבנייהו מגלות' ומשעבודא ורינא דההוא

רממנא על גלותא על כנייכו מיד דבריך לון כליך לאתריה ׳ קם רבי שמעון בקדמית׳ פתח ואמר (עה) תנא תנא אסתמר לך דהא קירטא לגנך ורא שכינתא ובה אזדריקו תלת אבנין ראינון תלת טפיקדמוהא עלאיקראינון יי׳ וארבלילו בחכמה בתבונה ובדעת ׳ (עו) א״ל רבי שים בכלע קנך ׳ (עז) דהא קשתא לגנך דאיהו את הברית (עה) אסתמר מגירין דיליה דאינון תלת ווי״ן דסלקין ח״י בחושבן ורא ח״י עלמין : קם תנייא ואמר לי׳ הא הנייא דמסייע לך ברומחא (עט) דאיהו בלילא מארבע פרשיין ורא ו׳ דאיהו עמורא דאמצעית בליל שית תיבין דיהורא : ורמ״ח תיבין דאתמר ביה

ושים

חכו ותקין לך חנגא ומו כסיית עלוי׳ בכל סכמיות שלם מזי היא רמויהלהעלו׳ טפח מ״ר מסברורים שברדו ע״י טף בתיבת שלם מכי״ב ויהוע מע״ח כי עקבים לכ״ם ללאם נכנסים בכתר למוקבם רמל בסול עקב עמוס ירמח ה׳ ול״ם ללאם סם בסול חנגים ובתיבות מומדי

מרן כמ״ם בתי׳ כ״ל ותלין חנגים תיתנים בספוך מחזון ותימן נלח והול תיתני עולם ול״ם ללאם סטיא ממלכות לתבוסה שבם פח לדוגל קטיא לקלוסם טילאם שמגרסת : לח הקליפות בסול סחכלת ע״י מסחמרת בתי׳ כתר למוקבם להיות במקומם הרמוי לה וזהו חנג חנג מסחמר לך ר״ל ב׳ בתי׳ ל״ם ללאם שבם בסול חנגים ושם כחל חסובים הח יהיה מזהר להסחמר מם שלך במקומך כתר למוקבם שלח להסחלק ממנה כדי שהיא יהיה במקומה עומלח וזו״ק ובבן סיטיב : (עו) ת״ל רבי שים בסלע קנך עיין בתי׳ כ״ל בסעם שבסכי ה נקרלח בשם סלע כי ה״ל בסול מורייתא לבעל פה שים שם ס׳ מסלכות וזהו סלע על ס׳ : (עז) להא קשתא לגבך וכו׳ ר״ל כי יהוע מפער גלגולים ערבב״י ע״ם היה מגלגול מרע״ם ומשם ערבו היה בישול ללו״ם שהוא בול לעח ז״ל כמודע עיין בתי׳ ה׳ ויהוע כי יסוד שהוא ברית קודש שהוא בסול קשת בשהוא ממשיך הלרת הטיפה למוקבה הוא עולם תחילה הל הלעת להיותו בתי׳ פנימית בישוד עולם למעלה עד הלעת למשך מפח ט פח הסחלים הל המוקבה בסול יוסף שליך לגילה ונחית לחתת כמ״ם בזוה׳ פ׳ מסטפים כי עיקר המשכת הטיפה הוא בת מלאת בסול וידע מלם לח חוה לשהו כי שלר מוחין הן לריכין לעורך מלם עלמו לך הסחלים והגבורות שבלעת מפח שורש המשכת טיפת הזרע לשלות הוולד מן הסחלים ומן הגבורות הן טיפה לכורת הן טיפה למוקבת מפח הן בחין עיין בספר גלגולים פרק י״ד ועיין בתי׳ י״ג מ״ם ע״כ תמר להא קשתא לנבך ר״ל בתי׳ קשת יסוד עולם לרעת שהוא שרשך להמשיך הטיפה מפח ולעפ שהוא מיסוד דמו״ם הוא בסול הן כי בתי׳ יסוד לתיתת הוא הן והיכל ליסוד לרעת לכן תמר מתחילה שים בסלע קוך להמשיך בשכינה בתי׳ שרשך הלעת שהוא בסול הן וזה הל ידי בתי׳ קשת יסוד שעולה לרעת להמשיך הטיפה למוקבה : (עח) שהמר מניחין לילים לתיתון תלת וו״ן וכו׳ עיין בסוף תי׳ כ״ח שכתב תלת גוונין לכנוסין לשכינתא תיתון תלת וו״ן ווין לוסף ויבף ויש כי יהוע מזוהר פ׳ בשלח לף נ״ב שפסוק ויסע ויבא ויט סס בחג״ת שהסם יוצא שם ע״ב ע״כ הטיפה שנמשכת מלעת ומובדת לרך חג״ת ליסוד היא מקבלת הלרה מסם שסם בסול ג׳ ווין והסם סוד גירין לקשת שבשם מסומרת השכינה עיין בתי׳ זה לקמן שכתב ושהי טיפה בעמולת לשמלעית מהתרכת וכו׳ ועיין בתי׳ י״ח מ״ש על זה ת״ל יכול לפרש ם ל ב׳ ווין כמ״ם בתיקונים מלשים ז״ל וו״ן כשר תפלרת יסוד בגין לכתר תיהו יוד לסליק לתוסבן כ׳ לחמן ו׳ תרין וין רמיזין בשוח וה״ו וכלהו תלת ווין כלילן בלחיק ח״י עלמין וכו׳ ע״ם ותוק ותבין סיטב : (עט) לשיהו כליל מלרבע פרשין הו׳ ר״ל כי בק״ם יש ל׳ לשלים שבשם מתקנין רמ״ח מבריס עליונים זו״ל ע״י

רמ״ח תיבות שים בק״ם כמ״ם בתי׳ י׳ ע״ם ותבין וז״ל עלמו שהוא בסול ו׳ שהוא כליל שים תיבין ליחולת שים תיבין לשפסו׳ שמע יסרלל שבשם מרמזין על ו׳ קלוות וז״ל שלריך שלם לכוין לייחלם למעלה עם המוחין לתימת שבתין לו בק״ם עם רמ״ח מיברים שכלולים בו שם בסול רומח וז״ל הוא בסול תניא למייב לך להמשיך בתי׳ קוך שלך בסלע סול השכינה כ״ל ע״י בתי׳ רומח שלו כי ע״י יחול ק״ם ורמ״ח מיבות שבק״ם שבשם נעשה בתי׳ רומח תחילה ע״י מוחין לתימת שבשם מתקנין רמ״ח מבריס וז״ל שהוא בסול ו׳ הזי לת״כ כשבתין מוחין לתבע בתפילה י״ת כמודע עיין בתי׳ י׳ מ״ם יכול להמשיך בתי׳ קן בתי׳ סיפה הלעת שהוא בסול קן לסלע למוקבה וז״ל כי בתפילה מתייחדין זו״נ וב״ה וז״ל שבם בסול מנלים מיתנים בסיפך מחזון כמ״ם בתי׳ כ״ל שם מתקנים קומת המוקבה בסול והתיתנים מוסדי מרן כדי להיות רמ״ח להמייחד עם ו״ת עיין בתי׳ י״ח מ״ם מוה המנין וחכין ע״כ תמר בלשון זה תניא למסייע לך וכך כתיב בפסוק מיתן מוסבך ושים בסלע קוך ר״ל בתי׳ מיתן שבשם מוסבך למוקבה שם גורמים להיות ושים בסלע קוך וז״ם לתמר בים ושים בסלע קוך וע״כ מח״כ מפרש ותמר להא קרני פרש לגבך לתימון תרין נציחים קשוט וקוק וחבין סיטב : (פ) מסטרא לסור וקרני הלם קרניו עיין בזוהר פ׳ ויקרא לף י״ל שכתב ז״ל ומליפות בפרשה פרה מלומה להבי פרה חד לרבע הוא ווונה לפרה סור מקרי ולא הוא בכור שורו הלר לו וקרני הלם קרניו הלא לו ולבי ולמו בתי כשור לעלמה קרנא וקרני הלם קרניו לרבע עילאה הוא על כל מחרינן ועל לא בשם עמים יגבח יחדיו מפסי מרן ע״ם

ע"ש ור"ל כי יסוד אקרי בשם שור
והטעם הוא כי ידוע יסוד הוא נוטה
לכל שמאל שבו שם אלהים וע"כ נקר'
יסוד בשם אלהים כמ"ש חדש פ'
בראשית ובשיר השירים עיין בתי'
י"ח מ"ש ושין דשור הוא כמנין אלהים
דיודין ור' דשור כמנין אלהים ברבוע
וא"ו דשור הוא בתי' יסוד עצמו
שהוא בסוד ו' זעירא כנודע והדר לו
ודאי כי הסרים אין לו הדרת זקן אבל
מי שיש לו בתי' יסוד ברית קודש יש לו הדרת זקן עיין בזוהר פ' תצוה דף קפ"ו ע"ב ויסוד שיש לו מעלה הזאת יותר מכל
הספירות כולם שעולה עד הדעת למשוך הטיפה משם נקרא בשם ראם כי ידוע חכמה ובינה נקראים בשם רם כמ"ש
בזוהר פ' ויצא דף קס"א על פסוק וירום אלהי ישעי דא עלמא עילאה דאיהו רם ונשא על כולא עיין בתי' י"ט מ"ש ודעת
שהוא מיסוד דאו"א הוא סוד אלוף דראם כי אלו"ף פל"א יסוד דאבא תמיד הוא מופלא ומכוסה ביסוד דאימא שנקראת
ג"כ בשם אלוף בסוד אלוף בינה עיין בזוהר פ' בלק דף קצ"ג ע"ב על פסוק כי עשית פלא ולכן ג"כ א' דראם בא בין ר"ם
דראם כי סוד ר' הוא סוד ראשית חכמה ומ"ם סתומה הוא בבינה כנודע עיין בתי' ה' ובתי' י"ט מ"ש וסוד אלוף פלא
הוא מחברם וז"ש הזוהר דרגא עילאה הוא כל אחרנין ונ"ה שמתקשרין ביסוד הם בסוד קרניו והם נקראים בשם קרני
ראם כי נ"ה בהם מתבשלין תחילה הארת הטיפה שנמשכת ע"י יסוד מדעת יסוד דאו"א שהוא בסוד ראם וז"ש ת"ז כאן
מסטרא דשור וקרני ראם קרניו ודוק (פא) ואינון משיח ראשון ושני י"ו ר"ל נ"ה הם בסוד משיח ראשון ושני עיין בר"מ
פ' פנחס שכתב ז"ל ובגין דנצח והוד תרין שחרין אוקמוה במתניתין מאימתי קורין את שמע בשחרין ולא אמר בשחר וכו'
ותרין משיחין יתערון לגבייהו משיח בן דוד לקבל נצח וכו' הוד בגבורה דביה משיח בן אפרים אחיד ע"ש ומובן זה ע"פ
מ"ש בתי' ו' שמשיח בן דוד שהוא נקרא שילה הוא בסוד משה כי חשבון דא כדא ופעם הדבר הזה ע"ש וידוע כי משה הוא
בנצח ואהרן בהוד כמו שסידר בעל סדר ההושענות ועיין בתי' י"ב מ"ש שם מע"ח ותבין וזהו משיח בן דוד לקבל נצח
ומשיח בן אפרים שהוא בסוד אהרן כמ"ש בתי' ו' ע"ש הטעם לכן הוא אחיד בהוד כמו אהרן כי משיח בן אפרים הוא
מהאי רוחא דנוקבא אשר שבק לה בעלה בביאה קדמאה אשר שרשו מיסוד דז"א כמ"ש בתי' ו' ע"ש וכמו שהאי רוחא
הוא בתי' ה' גבורות שביסוד שמקומם בצד שמאל דיסוד כי בצד ימין דיסוד הם בתי' כללות ה' חסדים כן האי רוחא
כשמקבל הארה יסוד דאבא אשר בתוך יסוד ז"א ויוצא לנוקבא הוא מקבל הארה מצד שמאל דיסוד אבא שהוא אצל הוד ע"כ
משיח בן אפרים אחיד בהוד כמו אהרן וג"כ ידוע כי יעקב ורחל כשמזדווגים בפנים דז"א אז יעקב הוא עומד בנצח דז"א
ורחל עומדת בהוד לכן מטעם זה משיח בן אפרים שהוא מהאי רוחא דנוקבא אחיד בהוד ומשיח בן דוד שהוא בסוד משה
הוא ג"כ בסוד יעקב שעומד בנצח דז"א כי ידוע מע"ח שער הארת זו"נ כי פרצוף יעקב באה ע"י אורות דאבא וגם ע"י
קצת נצוצים דאורות יסוד דאימא כי בצאת אורות דיסוד אבא דרך פני ז"א לחוץ להאיר ביעקב פוגע באורות דיסוד אימא
מה שכנגד פנים ומוצאים עמו לחוץ ביעקב ע"ש ותבין נמצא ביעקב יש ג"כ אורות דיסוד אבא ואורות דיסוד אימא כמו
במשה כמ"ש בתי' ו' ע"ש וידוע כי נוקבא שהיא עומדת בהוד היא בסוד י' חכמה תתאה כי סוד בתי' שורשה עטרת יסוד
דז"א כנודע היא בסוד י' זעירא ויעקב שהוא עומד בנצח הוא בסוד ו' כי הוא בסוד תפארת ישראל שהוא בסוד ו' וז"ש
ואינון משיח ראשון ושני י"ו ומה שאמר בתי' כ"ב וו' תרין משיחין ע"ש הוא מחמת שמשיח בן אפרים שהוא מהאי רוחא
דנוקבא שורש האי רוחא בא מיסוד דז"א שהוא ג"כ בסוד ו' זעירא לכן אמר וו' תרין משיחין והספר ח"ל הנים כאן הדבר
הזה בצ"ע ולפי מ"ש הוא הכל על הנכון (פא) בית ראשון ושני ה"ה עיין בזוהר פ' שמות דף ט' שכתב שם בית א'
לקבל ה' עלאה ובית שני לקבל ה' תתאה וכתב הת"ז כל זה כדי לרמז כי בזמן ימות המשיח יהיה שם הוי"ה שלם כי בית
ראשון ושני הם היו בסוד ה"ה וכשיהיה ביאת משיח ראשון ושני שהם בסוד י"ו אז יהיה הכל שם הוי"ה ודוק :
ושכינאא נטלא פורפירא מאשא סומקא וכו' ר"ל הם סוד אש הגבורות שנוטלת הנוקבא בזמן הנסירה מז"א בסוד הנה
מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל עיין בתי' י"ג דף מ"ש ותבין וזהו ואצטבעת ביה ומחמת שהנוקבא
נוטלת גבורות כפולים שהם בסוד מנצפ"ך כפולים שהם כמנין ב"פ פר פר והם היה מתחילה פר אחד היה אח"ז בבתי'
סוד ו' ז"א ופר הב' הוא בבתי' סוד י' שהוא בחכמה תתאה נוקבא דז"א כמ"ש ע"כ אח"כ כשהנוקבא נוטלת גם פר הבאה
מבתי' סוד ו' נקראים הם בלשון פורפירא פ"ר ו' פ"ר י' כי אלוף הוא סוד אלף בינה שהכל באין ממנה ועיין בזוהר פ'
שמות שכתב ג"כ שם ויהביה ליה פורפירא סומק למעבד נוקמין וזה יכול להיות ג"כ כמ"ש ועיין ג"כ בספר נוף ע"ח מה
שפירש פירושו שם (פא) תמימה כו' עיין בזוהר פ' שלח לך דף קס"ג ע"א ותבין כאן (פג) אשר וכו' ר"ל מלכות

ושים בסלע קנך דהא קרני פרה לגבך דאינון תרין נביאי קשוט עלייהו
אתמ' אצמיח קרן לדוד ומצמיח קרן ישוע' מסטרא דשכינתא אתקרו קרני
פרה (פ) מסטרא דשור וקרני ראם קרניו (פא) ואינון משיח ראשון ושני י"ו
בית ראשון ושני ה"ה ושכינת' נטלא פורפירא מאשא סומקא ואצטבעת בה
ואתקריאת סומקא (מדבר יט) פרה אדומה (פב) תמימה אדומה ודאי
מסטרא דגבורה תמימה מסטרא דההוא דאתמר ביה (ראשית יז) התהלך
לפני והיה תמים אשר אין בה מום מסטר' דיעקב דלית ביה פסולת דאתמר
ביה (שם כה) ויעקב איש תם יעקב דלעיל' ובדיוקניה יעקב דלתתא : (פג)
אשר

דאלילות

תקונא חד ועשרין

אשר לא עלה עליה עול משעבוד׳ דגלותא בגין דאיהי שכינתא עלאה
אתקריאת ולא עוד אלא (פד) דאיהי אתקריאת שבת דאיהי אסיר במלאכה
בגין דאתקריאת חרות ושלמה בגינה אמר (קהלת ז) אמרתי אחכמה והיא
רחוקה ממני • בגין פרה אדומה דאיהי מטהרת את הטמא ומטמא אה את
הטהור דאת עסק בה : ורזא דמלה (איוב יג) מי יתן טהור מטמא לא אחד
מטהרת את הטמא מסטר׳ דימינא דבהנא מסטרא דימינא אתקרי איש
טהור בגין דלסטר׳ דימינא איהי מיא דאורייתא : אע״ג דיהא טמא אתדבי
בה ומטמא את הטהור דא גבורה דלסטר׳ סמא״ל דנפל מקדושתיה : (פה)
ומה דהוה טהור סאיב ליה בגין דשליט על חיילין דמסאבו ובהנ׳ דאיהו טהור
בד הוה משתדל לקרב לעזאזל הוה מטהר לישראל מכל חובין דלהון בד״א
כי (ויקרא יו) ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם פי׳ ואיהו דהוה טהור
הוה מתטמ׳ בההו׳ עזאזל והכי למי נדה הוה בהנא מטהר לה ואיהו הוה
מסתאב עד עדן רמשא דהוה מתדבי ועוד מטהרת את הטמא כד נולד משה
אתמר ביה לגביה בת פרעה כי טוב הוא כד חמאת עמיה שכינת ומיד
דנגעה איהי ביה אתדביאת ואתם את מצרעת׳ דילה ומשה אתדבקת ביה
צרעת כד״א (שמות ד) והנה ידו מצורעת כשלג דבההי׳ זמנא דנגעה ביה בת
פרעה פרחה שכינת׳ מני׳ ובגין דא כד בעא לקרב לגבה בסנה אמרח ליה אל
תקרב הלום עד דיתפשט מההוא גופא - דנגעת ביה בת פרעה תמן אהזי ליה
דגופא דבר נש בהאיה עלמא איהו צרעת ממשכא דחוי׳ לבתר דאתפשט
מניה והדר לגנתא דעדן אתלבש בגופא קדישא דיליה (פו) ודא איהו והנה
שבה כבשרו • והכי אתלבש משה בה ודא איהו והנה שבה כבשרו כקדמית׳
דאתמר ביה (ראשית ב) עצם מעצמי ובשר מבשרי ובגין דא א״ל של נעלך
מעל רגלך דא גופא דהוה ליה כנעל ההוא דנגעה ביה בת פרעה ואתלבש

באתרא

באר יצחק סד

דאלילות היא נקראת בשם שכינתא
עלאה בערך שאר מלכות דבי״ע כי
עלה נאמר רבות בנות עשו חיל ואת
עלית על כולנה עיין בתי׳ י׳ דף מ״ש
שם : ולא עלה עליה עול הגלות כי
אע״פ שירדה בגלותא איהי ברשות
בעלה בסוד אני ה׳ הוא שמי וכבודי
לאחר לא אתן כי ו׳ קצוות דז״א
יורדין ג״כ לבי״ע לעזור למלכות
לברר ברורים משם בסוד כצפור
נודדת מן קינה כן איש נודד ממקומו
עיין בתי׳ ה׳ דף מ״ש מר״מ פ׳ פנחס
(פד) דאיהי אתקריאת שבת דאיהו
אסר במלאכה כו׳ כי ידוע בשבת
שהוא כנגד מלכות אין בו מלאכת
בירור על ידה רק היא בסוד חירות
שעולה למעלה להתחבר עם בעלה
להוציא נשמות חדשות ממקום עליון
ולא ממקום הבירור וג״כ היא בסוד
חירות כי בשבת עולין כל העולמות
ואז היא עולה למקום סוד ש
חירות במקום בינה עלמא דחירות
כנודע וזהו אשר לא עלה עליה עול
כי ו׳ יומין דחול שהם כנגד ו׳ קצוות
דז״א יש עליהם עול מלאכת הבירור
לעזור למלכות לברר בירורים אבל

בשבת שהוא כנגד מלכות אין עליה מוטל עול מלאכת הבירור להיות ראש במלחמה להלחם עם הקליפות לברר בירורים
כדרך שאר ו׳ קצוות דז״א שכל אחד ביומו הוא ראש ומנהיג לכולם להלחם במלחמה עם הקליפות לברר בירורים ועיין
בהקדמת ת״ז מ״ש מהאר״י ז״ל ותבין (פה) ומה דהוה טהור סאיב ליה כו׳ עיין במ״מ פ׳ ויפלח שכתב משם פרקי רבי
אליעזר שם״מ היה מכת שר פיה והפילו הקב״ה מקדושתו ולכן נקרא מיכאל פליט שפלט מידו : ובגין דא א״ל של נעלך כו׳
עיין בתי׳ י״ב דף מ״ש שם ותבין ומ״ש איהי צרעת ממשכא דחויא הוא סוד קליפת נוגה שנקראת משכא דחויא כי החויא
עצמה הוא סוד ג׳ קליפות אחרות רעות והחיצונית שלהם שהיא קליפת נוגה היא בערך העור אליהם (פו) ודא איהו
והנה שבה כבשרו כקדמייתא כו׳ ר״ל כי ידוע שהקליפות נוגה אין נפרדת מן הקדושה אלא ע״י סוד חשמל מלבוש דאימא
שמלבשת זו״נ ושומרת אותם מן הקליפות כדי שלא ינקו מהם וזה סוד חשמל אינה בא אלא כשנכנסין ג׳ בחי׳ כלי נה״י של
אימא לע שות מוחין לז״א והם נעשים עצם מעצמיו ובשר מבשריו ואז בחי׳ חיצונית נה״י דאימא שהם בסוד העור של
נה״י דאימא נשארת חופפת ע״ג ז״א מבחץ ולא נכנסת בו בסוד עור בעד עור והוא סוד מלבוש גי׳ חשמל שבא מאימא
וע״י נפרדת הקליפות נוגה מן הקדושה ובשעת שהיה ישראל בגלות מצרים היה נסתלק סוד חשמל ממלבוש דז״א מז״א כי
קודם יציאת מצרים היה ז״א שהוא סוד משה בבחי׳ נער ו׳ קצוות דיניקה שמוחין שלו מבחי׳ אלקים ולא היה לו מוחין דגדלות
שהם בסוד הוי״ה כנודע לכן היה אז נסתלק סוד החשמל מלבוש מז״א ע״כ מצרים סוד הקליפות מושלין בישראל כי
הקליפות הנוגה היה יונק מהקדושה מישראל של מעלה ובסנה כשנתגלה הקב״ה למרע״ה נתקן הדבר הזה שקליפות נוגה
נסתלק מז״א סוד משה בסוד של נעליך שהוא הרע שבנוגה ונשאר הטוב שבנוגה ונתחבר עם החשמל . וזהו ג״כ סוד
הצרעת שאח״כ שבה כבשרו בשר דחשמל וכן ג״כ זהו סוד המטה שחזר לנחש וחזר למטה לכן כשאמר מרע״ה להקב״ה שלא
יאמינו בני ישראל שהקב״ה נראה אליו ואמר לו להוציא׳ מצרים אמר לו הקב״ה להגיד להם שאחווין אלו הראה לו הקב״ה
שהם מרמזין על הגאולה כי הקליפות שהם בסוד מצרים וסוד נחש וצרעת נסתלקין מישראל של מעלה והטוב שבהם
נתחבר

נתחכ' עם הקדושה שהוא בסוד מטה ז"ף שהוא בסודו' כמטה והוא ג"כ סוד בסר לחמאל שמלבושת לומו עיין בחי' י"ב קף מ"ם ובסוף חי' י"ת קף: (פו) להתלבישת בתורייתא כ"ר"ל כי ע"י ג' בחי' כללי הם"י להיות שכינתי"ת לעשות לו מוחין והם שבים להיות בבשרו חזי הם לוחין ומפרישין הקליפות מז"ת ע"י החשמל מלבוש להיות שמלבשת ז"ת ולהיות היא סוד תוריית בסוד מ"ם פנים למזרח מ"ם שפרי בינה ועיקר סוד הטעמים הוא להעלות נילוני נשמתו מתוך הקליפות מוגה וזה נעשה ע"י המלות כי ע"י המלות שעושים בני הלמ הם מבררים בילולות המגיעים לתוך נשמתם שנפלו בקליפות מוגה ע"י חטא אד"ם ומועטים הם מעלין כל נילוליהם לגמרי כמ"ש בזהר הסובבים כי לזה לריך תורת והוא רב מבל ע"י המורה יכול הלמ להעלות כל נילוני נשמתו מתוך הקליפות מוגה כי סגולת התורה היא לטהרו הסרה עולמית שלא יחזר לטומאתו עוד נילון בתוך הקליפה כמ"ש בזוהר פ' קדושים קף ע"ט ע"ב ז"ל ת"ח לא תיחלכי בר הם לעלמין שלא במלין לתורייתא כו' ע"ש ועיין בזח"ג מה שפירש הם משם הרמ"ז ויהוה מע"ה שער רחל והלמ שהלדעת הם ע"י הסחלקות מוחין לחבת מז"ת ורפואתו הוא ע"י התורה שהיא בחינת בסוד כי החכמה תחיה לת בעלה וזהו טיהר ותבין: (פח) ופרש כו' כל נעלת מן גבורה כי סוד ה' גבורות מגל"ך שם ה' ומות ה' היא בחינת שהיא סוד שבינתא שלמה ומלכות נקרא בשם עגלה בגין בשמקבלת ג"כ מן הגבורה כי יהוה מע"ה שים ד' בחי' תור למעלה על תור יושר וזל תור שיגול ותיר יושר הוא בחי' רוח ותור שיגול הוא בחי' נפש והסלים וגבורות הם ג"כ הסלים בשוד רוח וגבורות בסוד נפש כמו"ש ע"כ מלכות בשמקבלת הגבורות שהם בסוד נפש כמו בחי' תור שיגול נקראת בשם עגלה לשון שיגול: (פט) ומשערית לעגלת ענל בן בקר לחטאת עיין בזוהר פ' שמיני קף לח ע"ב ותבין כתן ר"ל כי סוד בחי' ענל בן בקר הוא סוד בחי' משערת יסוד ז"ת כי הוא נקרא בשם ענל על שם המלכות כי מלכות שלה בשערת יסוד כוללת ונקרא בשם בן בקר כי שם בן בקר הוא סוד בינה כמ"ש בזוהר פ' ויקרא קף ו' ע"ח ז"ל ויומת להחוא מחשבה לתר לא קרי בקר ומתי תיהו סיהא דיומת לגיפא למבשם למוקבא ור"ל כי יסוד לחבת שהיא בסוד מחשבה הוא מסתיים בינסוד ז"ת כוללת וסיא נקרא בשם בקר כי יסוד הוא בסוד בכור שור הלר לו כמ"ש לעיל ועל שם טיפת החסלים שבינסוד שהם נקראים בשם בקר להבדיל כמלא מכמה מקומות בזוהר ותיקונים נקרא ג"כ יסוד בשם בקר ועיי טיפת החסלים שבו הוא ממתיק לגבורות למוקבא לכן ע"י שהיא מהרן מטה בעגל ופנה מחמת זה במלכות לוה לו הקב"ה להקריב עגל בן בקר לחטאת שהיא בסוד בחי' עשרת יסוד ז"ת להמתיק ע"י טיפת החסלים שבו הגבורות למל"כו' שהיא נקראת בשם חטאת כמ"ש במ"ת כימוי חטאת ע"ש ודוק ותבין (צ) ועוד קרני פרה נלח והול כו' כ"ה ז"ת הם בסוד קרנים למלכות והם ג"כ בסוד תרין מזיתין כמ"ש לעיל ובשם בוולמי עמיס יגח מיין בזוהר פ' פנחס בד"ה קף רמ"ו שלחב ז"ל בימינא לתברסם להדגיס חסד נטיל מקמא מיסמאלא כו' ובסמלא לילחק להרגיס פחד נטיל מוקמא מעבו כו' בתרין מזיתין לתיון חד מימינא מזיח בן דוד וחד מסמלא מזיח בן יוסף ע"ש - קרני רחם חסד גבורה כו' ר"ל כי לעת ז"ת שהוא מיסוד לתו"ת שנקרא בשם רחם כמ"ש לעיל הוא כולל ב' עטרין שהם חסד וגבורה ול"ה בשם מתבללין תחילה המרת הטיפה כמשכת ע"י יסוד ז"ת מלעת שלרשהוא בסוד רחם נקראים בשביל זה קרני רחם וילוע כי עמלק הוא בסוד לעת ד קליפה מיין במ"ת כימוי עמלק ומין יכול לנקמו מלת בחי' לעת הקדושה שהוא סוד משה וזהו כתיב יהוה משה את יהו וגבר ישראל כי כתיב עולם יסוד שהוא בסיד י' זעירא לעת והמשיך המרת הטיפה מן קרני רחם קלין שבשם עשים ינגח וזהו (צא) ועוד קרני פרה מלין ת"ת כי ב"ה שם נסוד תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם כמ"ש ויהוה בחי' י"ת קף מ"ם: (צב) ובגין לת הו"ה בגבור יצא כו' כ"ל כי ווהמי מה שתלמידי חכמים מחווכחים וזמתנגחים זה עם זה בזוהר שבעל פה הוא מחמת שתורה שבעל פה היא מסטרת לגבורה כמ"ש בת"ו כי מלכות נבנה ונתקנה בהרכבתו ע"י הגבורות כמלא ועיין בתחילת חי' י"ב קף מ"ם מבל עיקר מה שרבו המחלוקת בישיבה שלנו מממעין והנו מה שרין הוא מלד שנתלבש בסוד התורה בלבושין וקליפין להיותו כי סוד התורה מלכות מלילות שחיקת שהוא לבוש וקליפה כמלא נתלבשה בבי"ע בשם ים לבושי וקליפין שהם צורת שמיני מביא מת בחמת עיין בחי' י"ב קף מ"ם ותבין לכן תמר ובגין לת הו"ה בגבור יצא תעיר קנאה מלד הגבורות לשבר הקליפות ולבטלה וזה

באחרא ובההוא זמנא אתדרת עליה שבינתא · ובגין דא אתחזי ליה באתר דעבד באת קדמאה וא"ל הבא נא ידך בחיקך בו' ואמאי בחיקך הבא רמיז משוכבת חיקך שכור פתחי פיך והנה מצורעת בשלג ולבתר אחזי ליה (פז) דאתדביא באוריית' הה"ר והנה שבה בבשרו ועוד שבינת' תתאה איהי עגלה ערופה (פח) ומסטרא דפרה שור ורא איהו ופני שור מהשמאל (פט) ומסטרא דעגלה ענל בן בקר לחטאת · ופרה ודאי אתקריא שבינתא עלאה כד נטלת מן גבורה ושבינת' תתאה עגלה כד נטיל מניה (צ) ועוד קרני פרה נצח והוד (דברים לג) בהם עמים ינגח יחדיו קרני ראם חסד גבורה דיעביד בהון קרבא בעמלק וימחי ליה ולזרעיה מן עלמא · (צא) ועוד קרני פרה אלין תלמידי חכמים דמתווכחין דא עם דא באורייתא ומתנגחין בשוורים דא עם דא בגין דאורייתא דע"פ איהי מסטר' דגבורה דאתקרי לקי

ובי׳ פתח אוריתא בראשיתוברא אלקים ׳ בגין דא תלמידי חכמים אינון
מרתנחין באוריתא כשוורים דא עם דא ׳ (צב) ובגין דא (ישעיה מב)
יקו״ק בנבו׳ יצא מסטרא דגבורא יריע בתרועה יצריח בשברים על אויביו
ירתגבר בתקיעה (צג) בההוא זמנא כל ספירן נטלין מגבורה ושמא דיו״ד
ק״א ואי״ו ק״א ואפילו מלאכים דלעילא וישראל דלתתא ולפתר דנטיל נוקמי
מנייהו יתמלי רחמין על ישראל וקדם דיהא נטיל נוקמא מעמלק לא יתיב
בכרסיא ובר־היא זמנא דנטיל נוקמא מבני עשו ירתי לפיים׳ לאילת׳ ואירתי
נעי״א ובוכה הה״ד רחל מבכה על בניה עד דאומי לאעבר׳ לון מעלמא
ויקטיל בהון (צד) עד דיצטבע ימא מן דמהון ויקטיל בהון עד דיתפרנסון
בהון חיון ברא י״ב שנין ג צה) ועופין דשמי׳ שבע שנין ׳ ועוד נעי״א תלש״א
אול״א

לכן ממר כל ספירין נטלין מגבורה סם מלחר עד המלכות ושמת לוי״ה ס״מ ומ״ו ס״מ הוא סוד מלכות כמ״ם בחי׳ כ״ח
קף נסכינתא מיהי מ״ם י״ו ס״מ ומ״ו ס״מ מתקריאת בגין דתיהי כללא דעשר ספירתין ומלכין לעילא הוא בי״ע ויש
בסם בחי׳ מלאכין ערפים ופיות וחופיים סם סוד מלכים (לא) עד דיעטבע ימא מן דמהון כו׳ עד דיתפרנסין בהון
חיון ברא י״ב ירמין כל״ל ר״ל שמז יעלה כל הגיונות הקדושה מקליפות בי״ע שלא ישאר שום שארית ניצן בקליפה
ויהיה בלא המות ללמד ויודע כי עולם העשיה היא בסוד מלכות שנקראת בסם ים והגיונות הקדושה סם חיות הקליפה
סם נקראים בסם לב בסוד כי הלב היא הנפש ע״כ כשעולין הגיונות מקליפות העשיה לעולם העשיה שהיא בסוד יום או
הוא כמו יעטבע ימא מן דמהון וכן כשעולין הגיונות מקליפות יצירה לעולם היצירה שהיא בסוד חיות ברא כי בעולם
יצירה המלאכים שכם סם נקראים בסם חיות וסם בסוד חיות ברא כי בי״ע נקראים בסם עלמא לפרולא כנודע וע״כ
כשעולין הגיונות מקליפת יצירה לעולם היצירה שייך לומר עליהם בלשון דיתפרנסון בהון חיון ברא וסיל י״ב
קודם ר״ל שהם כולל י״ב מלאכין שנמלקים תחת ממשלת מגל״ר כמו שכתב בזוהר פ׳ ויצא קף קמ״ט ע״ב בשתרי תורא
ע״ם והם העומדי׳ בעולם היצירה תחת מלכות בבריאה ומשמשים לה בסוד וסיס עומד על י״ב נקר כי ו׳ היכלות דיצירה
מלבנת הספיר על היכל רצון ושפה היכלות שכלולים בהיכל רצון פנודע י״ב לכן ג״כ המלאכים שביצירה שנמלקים תחת
ממשלת מגל״ר הם ג״כ בסוד י״ב והם נקראים בשם י״ב קודם על שם מלכות שנקראת בשם קודש כמ״ש בזוהר פ׳ כי תצא
ז״ל פקודת פ״ו לא תתן למחרי נתתים שמע מה כנ׳ ומימן י״ב ירחין מימון מלילה לפי שהם מיהי כללא ולית כללא בר בי״ב
ירחין לכתיב שומר על שמים עשר נקר כו׳ ע״ש ועיין במ״מ מה שפירש שם ותבין (לה) ושופין דשמי שבע שמי היא
סוד עולם הבריאה כי יהיה בריאה הוא בסוד בינה ובינה נקראת בשם עוף השמים בסוד כי עוף השמים ילוך לפי הסוד
כמ״ש בחי׳ י׳ קף ע״ם כי יצירה נקרא בשם שמים כמו ז״ת שמקבן בו ובינה נקראת בסוד שבע שבין כמ״ש בזוהר פ׳ ויקי
קף רמ״ו ע״א על פסוק ויבנהו ז׳ שמים לא עלמת מלמה מקרי שבע שבין בגין דבולהו שבע שבין בינה סוד ז׳
קמוה ז״ת שילמו ממנה שפה בסוד ז׳ שמים כי כל ספירה גי׳ שפה ועיין בזוהר פ׳ תמור קף פ״ט ע״ת שכתב ג״כ שם מזה
הענין ז״ל רבי חנא פתח מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו׳ על ליסתכון כל טורין מטורי עלמא מלין מקטרגי
שמים ולמקרי לכל עופא דשמיא עלייהו וכל חיון ברא ויחזון מינייהו חריסר ירחי ועופא דשמיא שבע שבין כו׳ על
לחיון לבושין יסתמדון כו׳ ע״ש ע״ם ולקי ל״ל כאן י״ב ירחין כמ״ש שם וחה המאמר הוא מבואר ע״פ מ״ש כי עולם
העשיה שהיא בסוד מלכות היא בסוד לבושין נוקמא לזמין הקב״ה ללבשה כי עולם העשיה הוא כמו לבוש לעולמות של
מעלה ומלכות היא בסוד חרב נקמת נקם ברית עיין בחי׳ י״ג קף מ״ם ומאמר זמין הקב״ה ללבשה לבושי נוקמא כי עתיד
בגלות סוד לבוש מלכות כביכול נסתלק וכשהגיונות מקליפת העשיה יהיו עולים לעולם העשיה שהוא סוד לבושי מלכות
אז יסתלקון כי הגיונות שעולין מעמקי הקליפות אי מפשר שלא יתפך בשם שהוא סוד רע מהקליפות מחמת שהיו מעורב
בשם עיין בספר גלגולים פרק ל״ה שכתב ז״ל והנה כאשר אלו הנשמות יוצאות מעמקי הקליפות לבא לעולם הם לריכין
להתלבש במלכות כלי להתנקות מסוכן הקליפות והעיפוסים ע״ש וז״ש בזוהר הנ״ל שלא הוא לכתיב וכל מלבושי תגלתאי
שלא נאמר שמחי או טיפחי שלא תגלתאי דמשמע לשון טינוף ולשון גאולה ולפי שהגאולה עתידה להיות לאחר הטינוף
ולכן כוונת הטינוף שלא לעשות הגאולה לאותם הגיונות לכך הוכרכה זאת המלה כך ועיין גם בזה״מ מ״ש
מזה״ז מזה מ״ש ר״ל בילקוט שהקב״ה נוטל עונות ישראל שהיו על רשם עשו ונותנם על בגדיו ושוב מכפשן
עד שנעשו כשלג והעניין הוא כך שאחר שיתקבלו כל הגיונות של הקדושה שנפלו בעונות ישראל וידבקו בעיתן
בעשים אז יעשה בבירור והמיתוק בכח מזל נופל מסל נתלפיס ויטהרו נקיים בכח מזל ונקה ולפי שהם ג׳ חלוף

תקונא חד ועשרין

כמועד לכן יעשו כשנה ג' פעמים
חלף עיין במ"מ מסכת ערכין פרק ג'
משנה ה' ו' ובמסכת סופרים יום
דמצין פרק מ' משנה ה' ו' וחבין זה
ומוד טורקי מפרי עצמו מליון
מקטולי עמים שכתב הגאון כ"ל
שסם סוד הסיכלות לבני"ע ונקרמים
בשם סר"ם נפיל פיו בחר כמ"ם
בז סר פ' ויעל קף קנ"ח ע"ח ע"ם:

(כו) גמינ בתרועה כו' עיין בספר הפרדס שער הטעמים שכתב בטעם הנקרמת גמינ שהוא כחמות ו' תחת
הסיבה ומוא מחר טעם קרני פרס הטעם הזה על גמינ הוא מורה על תפלחת שהוא סוד ו' לממנם מורים על יניקתו מן
הדין שהוא גיעה בו ומוא דין חזק שהוא נפרד ויורד לבקע על היכלו ע"ב והם תרועה הוא בח"ת ותרועת מלך בו ומזו הוא
מלך בחי' הדין שיורה לגבורה שבו בסוד תרועה שבטבע בנרגל כמ"ם חח"ז לקמן ויקוע מע"ח כי שיורה לגבורה שבחסד
ז"ל הוא בח מכתף השמאלי לע"ל מחר שהלבם בינוק ר"ם כתב מסוד כוונת ייחוד מזכירה במשנה ל' וה' ז"ל ומח"כ יכוין
ומיין בחי' י"ג קף מ"ם מזה ומבין ומ"ח מסכת יום ר"ם כתב שיורה על בינה שהשלם בשמלבם לשמיקוד ק"ל של סניקוד ומספר שלמתו הוא ר' ומח"כ יכוין בי"ם
לויולין מספר שבע"ה ומספ' ם' שניה"ע הוא כמניכתמ"ח יפלבם הי"ם לויולין עם הי"ם לסמיכמתר בכתפיתין לע"ל
מלך שהם בכתף שמאל יקויה י"ם לסמין לי"ם לויולין וייהי כוה י"י ו"ו ל"ל ה"ם ה"י ויקוד הסילוב כלו קמן תון מהשלבם
סמין ניח"ל פתח ויהיה מספר הניקוד ק"ל ע"ם נמלה לפי זה כשתתסוד ק"ל של סניקוד ומספר שלמתו הוא ר' ומח"כ יכוין בי"ם
כמנין ס"ם ו' מוחיוחיסף סרי ס"ם ו' וק"ל שכל במנין סקילם וזהו ויהיב פהון סקילם כו' כי בכח מיטרה לגבור'דלעת
ז"ל שהוא בסוד תרועה שבח"ת כי הסו"ג מיגלים מיסוד לעימת מלך בח"ת ז"ל שבו מסתיים יסוד לעימת כולל
מ"י שמתפשטין הגבורות למלכות שנקרמת בשם אבן כמועד מז נעשה פועלת הסקילם לשבר הקליפות ולבטלם כלעניל
וז"ם הם"ל וגטה עליהם קו חהו ובהו כמו כי קנה סדוש לגבורה לע"ל שמתלבש בבינה ובחכמה לעימת כמ"ם בחי' ז"ג
קף ע"ם הוא בסוד קו חהו הוא בבינה כמועד בסוד כי שאל נא לימים ראשוני למקלם הסמי' ועל קלם
הסמים כי בג' דשמות מין יכול סלשם להתבונן הם בח"ל שלח תשלח מלך מסם ממח שבחיך שלח להתבונן שם כמ"ם זה
בסוד פ' יתרו קף נג ע"ח ע"ב מלה הסו בו שלח יכול להסיג שם ועיין ג"כ במ"ח כימי מזו שכתב טעם מחר שבייך
שם מקו בבינה ועיין בחי' ו' קף מ"ם ובבי בס

(צט) מק"ף תרועה דא חנק ידא הוא ג שמות יט) הולך וחזק מאד מאד דא מות דאתקיף עלייהו בגוונא דמתן תורה: ועוד אזלא גרי"ש שבינות אמרת לקב"ה (ראשית בא) נרש האמ"ה הזאת ואת בנה אלין ערב רב דגרשני מהסתפח בנחלת ה' נרש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי דלא יהא לון חולקא עם ישראל (ק) שו"ר הול"ך רבי"ע שני גרישין שלשל"ת בההוא זמנא נטיל קב"ה רומ"ח דאיהי רמ"ח תיבין דאית בק"ש ושית תיבין דיחודא וידקר את שניהם דכר ונוקבא דא סמא"ל ונחש ורבי"ע דיוקנ' דזמיא דרומח (א) שני גרישין תריך לון קב"ה מן שמיא וארץ בההוא זמנא ג תלים לג) שקר הסוס לתשועה ג ב) דקב"ה רדיך אבתרייהו ונטיל לון בשלשל"ת על צואריהון לבתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע בקדמיתא תריך לון ולבתר

מקלוסה מממת דמי' קול תרועת מלחמה כי מתחילה כשסיס במחין מסתלקין מז"ת ויהיה מוח ביכה ועיטרת לגבורה הם לבלם וכוסין נמוקבא בלי עיטרת לחסד ומוח מכמה כי הם היו נשתרים להיות בסוד אור מקיף על רמש ז"ת לכן היה אז כח להקליפות להתחזק ע"י דמי' בגבורות אלו שנכנסין לבלם נמוקבא והם בלי מיתוק דמי' המסדי' אבל מח"כ כשנכנסין מוח ביכה ועיטרת לגבורה עם עיטרת לחסד ומוח מכמה לז"ת אזי הם

ממחקים תחילה במוח מכמה ועיטרת לחסד שכו ומז מח"כ תפילו כשניחים הגבורות למוקבא ע"י ז"ת אזי הם גבורות נמתקות והם מלרבא בסוד דמי' קול תרועת מלחמה שלמחמה לה שלוחמים בקליפות ומכניעם שלא יכול לשלוט ליגע מן הקלוסה שלא עיין בזוהר פ' חלוס לף קפ"ל דממר פתח הסוס סנא ואמר שופר וכו' שפירש שם במ"ן מרמ"ז פירושו כמ"ש ע"י מוחין: ועוד תפשר לומר בענין אחר כי ידוע מהש"ל כי ע"י תקיעה זו אמו מיתדין תו"ת שהם סוד ו"ס של תקיעה ע"י מוחין שנתחלקו ועולין להיות מ"ב לאו"ת ומזדווגים ומולדים ב' נבורות מלכך תדשים ממוקים שהם מספר תקע של תקיעה להמשיכם למוח בינה ועיטרת לגבורה זו"ת להמתיק תוהם ומז אתכ"ל כשבא עיטרת לגבורה למוקבא ע"י ז"ת אזי הם בסוד דמי' קול תרועת מלחמה ע"י ב' גבורות מנלכך וזהו לעורר עלייהו קול תרועת מלחמה

(צ) מקיף תרועה לא תנק ר"ל מלכות שהיא בסוד תרועה כל"ל היא בסוד מקיף לז"ת בסוד נקיבת הסובב נגבר ושית ג"כ נשיל מיתק קנק כנ"ל כי מיתק קנק ג"כ נא על ידי שמקיפים לוותר המלא בגבל וחונקים מוחו:

(ק) שופר מלך רדיא וכו' בהסוח זימנא נטיל קב"ה רומח וכו' ר"ל כי ידוע מסה"כ דרוש ר"ה שמיעת נקראת בשם שופר כי יסוד לשמיעת הוא המוליך הקול לשכל ממ"ר ז"ת סוד סנ"ח ויסוד נקרא בשם רחובות הנהר כנודע כי אשה היא רחבה מלמטה וקלרה מלמעלה שכנגד פה שהוא סוד קלר וידוע כי בק"ש בחין המוחין לשמיעת שמחלבשין בשם"י קול הוא רחב ורחם הסופר שלמעלה שכנגד פה שהוא קלר וידוע כי בק"ש בחין המוחין לשמיעת שמחלבשין בשם"י שמיעת ונכנסין לז"ת והם מהקנין רמ"ח מבריס זז"ת בסוד בסוד ו' וזהו חיבין לישועת על פסוק שמע ישראל ורחמ ע"ב שנת סנ"ב הם מרמזים על זה כמ"ש לעיל בחי' זה וזהו סופר הולך רביע כשה"י לשמיעת שהיא בסוד סיפר הולך לענות מוחין ז"ת שבשם מהקנין רמ"ח מבריס שלו שהוא בסוד ו' כעשה בחי' סוד רומח מז רביע יסוד ז"ת שנקרא בשם רביע בסוד רובע ישראל כמ"ש בזוהר פ' בלק לף ר"ל ע"ל ע"ש וחבין וזהו כלמות רומח כי המוחין שבשם שמות הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ו"ן תוליות לל' שניות פשוטות שבשם כמנין רמ"ח הם נמשכים וכלולים ביסוד ז"ת שהוא בסוד ו' וזעירא כמודע ואז הוא לעשה למות רומח וע"י ילקור סוד לכר ונוקבא דקליפה כי על ידי שמתייחדים זו"נ דקלוסה (פ) מ"י בחי' רומח ז"ת זו"נ דקליפה יהיה נלקריס ונטלים כי כשים יחוד למעלה מזי הקליפות יהיה הם בטלים

(ג) להמ"ה וכו' ר"ל כי בזמן המשיח אז יעבור להקליפות על ידי בחי' שלשלת סוד המוחין תב"ל שהם כמו שלשלת והם בסוד קס"ר תקיעה שבריס תרועה שיעבור שקר כמ"ש בזוהר פ' פנחס לף רי"ח ע"ב כי כשיתגלה המוחין מאו"א לז"ת בזמן המשיח להיות בהמילוי שלא יהחלק בשום פעם אז בודאי בהם חסם לון כמו בשלשלת להרוג מוחם ע"י בחי' רומח כנ"ל כי בזמן הזה מת"י שלשלאים כשהחגלה המוחין מאו"א לז"ת להיות בזמן הקי"ם וחפילה ושלח ויום טוב ושלר זמנים הם מסחלקים ונכרתים מן הקלוסה מ"מ מאחר שאין גילוי המוחין לעולם אין עומדים להיות קיימים בקביעות נז"ת כי בסוד הם מסחלקים אין הם מתעברים מן העולם אלא בזמן המשיח ג"כ יהיה שיעברון מעולם בסוד בלע המות לנצח וז"ש בקדמיתא תריך לון וכו' אין בחי' זה לקמן שפחד וברח עד ההוא וימנא וכו' ולבסוף תפסיק לון ותריך לון מעלמא וכו' וזה סוף

למ"ס כי כשחוקעים בשופר בר"ח ומעוררי המוחין דאמ"ת ע"י להמנלו' המוחין דאתכסיא דז"ת אז מתן תורת מסקדושה ואין יכול לקטרג ועפ"י זה נ"ל לבאר מ"ש תוספת בר"ס קף י"ו מסס ירושלמי וז"ל כל שמע קל שיפורת זימנא חדא בסיל ולא בסיל וכל שמע תניין תמר וולתי זהו שיפורת דיתקע בשופר גדול ומטת זימנא למחבלא ומתערבב ולית ליה פחדי למעבד קטגוריא ע"ש כי יקוע מסס"ה שתקיעות למיוסד סס בחבוקה ושל מעומל סוף בניצים וסוף נקודת בסס שופר גדול כי בחבוקה סוף שופר סתם לכן בזמנא חדא סוף בסיל ולא בסיל כי תע"פ שבסיל לבלוף מפני המוחין שנהנלה בז"ת מ"מ מתמת שמוחין אלו שנהנלה סס רק מחבוקה שב"ר בשאר זמנים לפעמי' סס מתנלי' ותמ"ל סס מסתלקים לפיכך הוא לא בסיל כל כך כי תמר עדיין יש לו תקיפ כשיסיס מסתלקי' אלו המוחין תמ"ל לבל בזמנא תניינא בתקיעות מעומל שסוף בניצים שסוף סול שופר גדול שסתנלות המוחין סוף ב"ר ממנו לכן תמר וולתי מטת זמנא ומתבלע ומתערבב ולית ליה פחדי למעבד קטגוריא ובתי"ל מפרש כך כי בתקיעת למיוסד לא בסיל כל כך לכיון שמעוררין בעלמא ליסוד"ת לבל בתקיעות למעומל יהוא בתלילות עלמא לשמילם אז סובר שמעוררין אח בניצים לתתן שמילם ומניע זמנו לשתבלע ולא שבתי לדבריו כי וולתי זה סוף טעות גדול כי וולתי בין תקיעת מעומל ובין תקיעת מיוסד סכל סוף בתלילות אלא שתקיעת מיוסד סוף בחבוקה שהיא סוף מלכות לשימא כנ"ל מע"ח שער מ"ח עיין בתי' י"ל קף מ"ם סס ומלכות היא סוף עלמא ליסוד"ת כנ"ל ותקיעת מעומל סוף בניצים שהיא ס"ד עלמא לשמילם כמ"ש בסס"ה וזוק ובזן · (ג) רביע וכן תיתן תקיעת שברים תרועה כו' ר"ל כי רביע יסוד"ת היא בו בתי' רמ"ח כנ"ל סוף בסול תקיעה שהיא בחסד שתלנו ג"כ רמ"ח מלות עשה וסני גריסין ושלשלת סס בשברים ותרועה כי שני גריסין סס בשברים בסוף גרש ובשני סופים ושלשלת סס בסוף תרועה כי ת"ח ז"ת שהוא בסוף תרועה בלעגיל בו כלולים כל סג' מלות קנ"ת שסס כמו שלשלת סס בסוף תשבר מלבושים כי יקוע מסס"ה כי בשברים נתלבש סוף בניצים ועיטרת לגבורה מ"ד שלבוש לסול לתיתת ונלבש סול לתיתת בקו שתלת זו"ת ובת"ת מסכת יום ר"ה פרק ט' מגנס ו כתב ז"ל בשברי' יכוין שילמק שהוא בגבורה זו"ת כנשתם בניצים שהוא סיסן כי יגע ממנו סול עולם בשבל זה עד כלי סיח זו"ת ומוסך בניצים ועיטרת לגבורה תוך שלבוש לסול לבניצים ומתפשט על סיוסד כל סול לבניצים ויורד בקו שתלת זו"ת עד סולו ע"ש ובתרועה כתב שם שיכוין שיעשה שהוא הת"ח זו"ת כנשתם לשת שלו שהוא סיסן כי יגע ממנו סיסוד עולם בשבל זה עד כלי סוח זו"ת ומיוך תכשם תיך יגע של בניצים ושתתלת תוך יסוד של בניצים ואז עלם שלישים בתרועה זו שיעטרת לגבורה יעלם שהוא לבניצים ונכנשה במקו' הר סוי לה ביסוד לבניצים וז"ש הת"ז תרועה הם תרועה בשבע ברזל כי מתמת שיעטרת לגבורה עולם שהוא לבניצים ונכנם ביסוד לבניצים שהוא סוד שבע ברזל כנודע כי שם ברזל סוא במלכות עיין בזוהר פ' ואתה קף כ"ל ושבע סוא יסוד בסוד כל שבר יעבור תחת שבע העשירי יהיה קודש לה' ושבן לכן אז שיעטרת לגבורה נתחבר ביחד עם שיעטרת לתסד שביסוד לבניצים ונתמתק ע"י שיעטרת לתסד : (ד) וכיון לסוף בת דיוקא על שכינתא כו' ר"ל זה שוא כמו לבל תשחר על ויבא בני סלילים להתיצב על ה' ר"ל שם"ס שסשרים שלו בת מן הגבורות שסס בסוד בני סלילים אז בסוא מתחזק ע"י הגבורות סורים שלו שמתחזק ג"כ למעלה סוף בת ע"י כן לקטרג על ישראל ולסיות לן ג"כ שסכינה לכן סוא כמו ויבאו בני סלילים להתיצב על ה' הגבורות שלמעלה שסס בסוד בני סלילים עיין בזוהר פ' בת ובפ' פנחס שכתב שם בענין תתר על פסוק ויבא בני סלילים וכו' (ו)ותקיעה ושופר תתם לה' נגד שמע עיין במ"ח שכתב בתקיעה תמרוסה יכוין שיתעקב מכניס נגלת מיסוד לימין עם שמותין בז"ת ימתע"ז שמותין בתלת תלילי לגולגלתא שלו וזהו ושופר לתקם לה' וכו' כי נגלת ויסוד לימין שכנסין ותקיעה בז"ת שוא סו"ס שם נגד שמע ת"ת לימין שסוא בסוד כתר של ז"ת ושוא נקרא בשם שמע כנודע וגם לימין שמע נקרא בשם שמע כמ"ש בתי' ק' בשסוא זמנא מתאחר בשכינתא שלמה ותתלת ושיש סוד בלבב כתוב שתתם (ז) ושופר תיסוד ס' מיש נפיק לגלגלתא וכו' כל"ל כי לימין שמקרבת בשם שופר היא סוד ס' רמתום לשם סו"ס ומיש נפיק קלא ז"ת שכלול מת"ת תב"ת שסס בסוד תת"ר · (ח) תקיעה מן מוחא שברים מלבא בר"א נתלים לב

נא) לב נשבר ונדכה וגו' דא איהו זבחי אלהים רוח נשברה (יד) קלא בתרוע' מבנפי ריאה (יא) ובלהו אתבלילו בכלא ואתעבידו קול ובפומא דבור ועוד נשמתא רוחא ונפשא דבר נש אינון תקיע' ת'רועו' שברים (יב) נפשא בלבא ורוח שברים כד"א לב נשבר ונדכה (יג) נשמתא במוחא ורזא תקיעא רוחא בבנפי ריא' דנשיב על לבא דאיהו נור דליק ואם לאו הורי דליק כל גופא ורזא דמלה (שם סח) כנפי יונה נחפה בכסף וגו' (יד) ורוחא בליל מאשא ומיא (טו) ובגין דא איהו תרועה ועליה אתמר אשרי העם יודעי תרועה בגין דנשמת' איהי נשמת חיים בינה דנטלה מחכמה (טז) נפש מלבות

ולב הוא נשבר ונכאה לוקח בחלם כמ"ש הלב נשבר ונלכה והטעם הוא כי לב מתגלים המסדים לבינה וסם שוברים וממתיקים את הגבורות לחיות נכפים וכללים עמהם וזה הוא בח כמלאם מכניע את עלמו ולו הוא לחמו במלח עמוק שהוא בבינה ע"כ גירס ג"כ שהלוש עליון ז"ת שבו סם מ"ה גי' חלב הן ג"כ יהיה חח ז בבינה לעשות לו מוחי

ולו מה שהיה גורס מתחילה מחמת עומקו היתה מסתלקין המסדי המתגלים בלב לעלות למעלה להחכמות כמ"ש במ"ת ז"ל ויפה בילו היתה על לבו לגלות שם בכח ילו העליונה המסדים המגולים שעלו ומחכמו מחמת עומקו ולבל עכשיו שלחו במלח עמוק שהוא בבינה הוא גורס שהיה המסדים מתגלין בלב וג"כ ע"י הגבורות נשברים ומתקים וכללים עמהם לכן עיקר שבירת הרוח הוא בת מלב ולזה נאמר מלבים רוח נשברה לב נשבר ונלכה ר"ל כי מה שהרוח הגבורות נשברים ומתקים בלב הם הוא זבחי אלהים (י) הלא בתרועה מכנפי ריאה ר"ל הוא הוא ת"ו ז"ת שיולדין מיסוד למימ ונתגלים בת"ת ז"ת שבו מסתיים יסוד למימ כנודע והם מתפשטים בה' קלוות הוא ז"ת מח"ת ז"ת שהם הוא יסוד ה' כנפי ריאה כי ת"ת ז"ת נקרא בשם ריאה כי הוא כמו ריאה בשהוא שואבת כל מיני מזקים כך הוא שואבת כל מיני מזקים עליונים מו"ג בחוכו וגב ריאה גי' ר"ו כמנין ב' פעמי"ם כי ילוע בתג"ת יש ג"כ ע"ב מחון של ויסע ויבא ויט ות"ת שהוא כלול שניהם הוא כולל כל ר"ו מחון ע"כנקרא הוא בשם ריאה גי' ר"ו וה' קלוות ז"ת נקראים בשם כנפי ריאה כי ממנו מת"ת מסתעפים ומתפשטים ה' קלוות ונלך נקרא הוא בשם תפארת וחו"ג לשעת ז"ת שמתפשטין בה' קלוות מת"ת הם בסוד קול פנימית ז"ת וזהו קלת בתרועה כו' ת"ת שנקרא בשם תרועה כמ"ש לעיל (יא) וכולהו מיתכלילו בקנה כו' הוא סוד יסוד שנקרא בשם קנה גי' יוסף עם הכולל עיין בתי' י"ג קף מ"ם שם ובפומא לישנא הוא מלכות שהיא בסוד פה כנודע לישנא תקיעה מרועה שברים עיין בתי' ג' מה שהפה מתר כל התיקונים שכתב נפש רוח ונשמה כמן לוי וישראל שהם סוד מנ"ח שהם בסוד תס"ר (יב) נפשא בלבא ורוח שברים כו' ר"ל נוקבא ז"ת נקראת בשם לב כי קומתה מתחלת מסוד הלב מת"ת ז"ת שבו מסתיים יסוד למימ שנקראת ג"כ מבועה זה בשם לב עיין בתי' י"ג מ"ם שת"ת הוא עיקר נקרא בשם לב ובינה ומלכות נקראים בשם לב בדרך שאלה על שם ת"ת לפי שהם מסתיים ומתחלת בו ומלכות נקראת בשם שבריס כי בזמן הגלות היא בסוד נשבר ונלכה וכבן: (יג) נשמתא במוחא ולא תקיעה ר"ל כי בינה וחכמה שהם בסוד מוחא הם בסוד תקע י"ה כנ"ל וז"ש לקמן בגין דנשמתא כו' בינה לנטלה מחכמה רוח בכנפי ריאה כו' למימו נור לדליק כו' ר"ל כי כ"ה ז"ת שבשם עיקר קומת הנוקבא שהיא בסוד לב והיא מלאה מאש הגבורות כנודע הם נמתקים ע"י סוד רוח המסדים שמתפשטים בכ"ה ז"ת שנקראים כנפי ריאה והם מנשבים בכנפי קויים ימין ושמאל לנוקבא להמיר בשם כלי למתיק הגבורות שלה ע"י ושם נת כך היה הוא דליק כל גופא ז"ת שהוא בסוד נ"ף כי היה אומר לה בשבי עזיך מגלי שהם שרביבוני כמ"ש בשסיכ לרוש ר"ה ויום הכפורים ע"ש אבל עתה שהם ממתקים הגבורות שלה אזי הם שלמובי לרחימו גבורות ממותקת היכול ז"ת לקבלה לזווג עיין בתי' י"ג קף שכתב שהם כמו כאן וזהו רוח למלה כנפי יונה נחפה בכסף כו' כי שני קויים ימין ושמאל לנוקבא הם בסוד כנפי יונה עיין לקמן בתי' זה שכתב ויונה ירד אל ירכתי הספינה את שכינתא תחתה כו' והם נחפה בכסף המסדים לכנפי ריאה כ"ה ז"ת ומגבורותיה בירקרק חרון הם סוד לעת ות"ת ויסוד שלה שמתפשטים בשם הגבורות ומגלין ע"י כמולע עיין בתי' י"ג קף מ"ם שם והגבורות הם בסוד זהב אבל לא זהב אלא רק בסוד ירקרק חרון שהוא לא ירוק לגמרי ולא אדום לגמרי אלא מעורב בירוק ואדום כמו שפרש"י בחומש כי הם סוד גבורות ממותקות ע"י המסדים וזהו חרון שהם נחרים ונמחקים ע"י המסדים וכל זה כשהנוקבא היא למעלה בגלילות ומקומה הוא בכ"ה ז"ת וזהו שאמר בתחילת הפסוק הם תשכבון בין שפתים כי כ"ה הם ה' סוד שפתים כמ"ש בתי' י"ט קף מ"ם שם ועיין בתי' כ"ש שכתב הם תשכבון בין שפ תים של תקרת הם מלמ הם ועיין ג"כ בתי' תלשים מסוד הכסוף הזה (יל) רוקח מיהו כלול מששת וממית ר"ל כי לעתה ז"ת שבו כלולים מו"ג שהם סוד הם ומים היא בסוד רוח שכלול מהם ומים לכן ג"כ מפילו המסדים לבד שבהו ממנו הם נקראים בשם רוח (עו) ובגין לת תרועה כו' כי יודעי תרועה הוא בחי' מלכות לבד בשם ת"ת שנקרא בשם תרועה בסוד תרועה בשבע בראל ולכן ג"כ כתיב בלשון יודעי כי המסדים שבהם משבר וממחץ את הגבורות הם בחים מבחי' הלשת (עז) נפש מלכות שבוקא כ"ל להבין זה שבת לחרן שלכתורה הוא קשה על מ"ם בתחילה

נסוך מג"ר מ"ב שבריס שמוקבעים בנפש שבת מעלה מחרוסת מחר שבת ברוח לגמי תמר נפש זב שממרחי שבת סוד שבריס שמות במלכות שבת נקראת נפש לב נשבר ונלכד כוח קלי עלמות שבת נסוך מלכות לבינה כת"ס לעיל וקומת ג"ר מחתלת מח"ם לבינה שמות נסוך לב לכן נ"ב שת נקראת נפש לב וילוש

כי מחר המורכן לפ"ם זיוג למ"ש רק בבחינת י"ם וחבינה כי מז מחלקים מו"ש ונעשים להיות נסוך ל' פלטופין מו"ש י"ם ו"ת לכן נ"ב מחבושם שת בסוד לב נשבר ונלכד כמלכות זו"ת וע"כ שבריס שמות נסוך נפש מלכות לחבושם הוא בת קושט לחרועה שמות בבחי' לעת ז"ת ו"ת רוח תפארת לחיות לעת כו' וסבן: (יז) ומבינה נביעים מימון נ"ב כי מכח התלבשות נה"י לבינה נפש לכן בת הגבורה מל"ב כי נביעת חות גי' ס"ג שמות בבינה וגם נוטריקון של בי"ת הוא בינה יסוד נלמ חוד לרמז כי הנביעים שמתפשטים מל"ב הוא סכל בת ע"י בינה ועוד כי ילוש מע"ת כי פשבחים מותין לגלות זו"ת ע"י נה"י לבינה מו מחג"ת זו"ת ניעשה מסך חב"ד שלו ושלו נה"י ונעשה מסך חג"ח שלו ונעשה זו"ת בלחי נה"י ומשפרת מתפשים וכבורות שבינה שנמצלם בתוך זו"ת נתפשט מורש של נה"י זו"ת ובחד בת"מ פ' ברמשים בף ט"ז ע"ב מעפ"י מלכותם זה סדרום סותר נמס שכתב בדרום תמר כי מב' פרקים עליונים לחג"ת זו"ת ניעשה מב"ד שלו ע"י פרק עליון נלמ וסוד ללמוד ומפרק תחתון לחסד וגבורה זו"ת עם פרק עליון לנלמ וסוד זו"ת ניעשה מ"ג זו"ת ע"י פרק מלמעלה לכ"ם ללמוד ונשמרו ב' פרקים תחתונים לכ"ם זו"ת עם פרק תחתון לכ"ם ללמוד עיון בחי' י"ט דף מ"ם מז מ"מ כיון פעלו ב' פרקים עליוני' לכ"ם שבס ולחי גדולי מן שני פרקי' התחתוני' לכ"ם ומיכם נחבדים לערך העליונים כי השליון כלול כל מה שתחתיו וגדול מכולם לכן תמר שעלו נה"י ונעשו מג"ת וכן על דרך זה בחג"ת שעלו ונעשו חב"ד ומ"ש ונשמר

בלחי נה"י לנו לווקק מלת שבשמרו חסריס ונגמרו ונתקנו מהשרת חו"ג שבסוד ללמוד ע"ם וזהו מביעה נביעים כ"ה כי כ"ם שבס בם ל נביעים בשבועם בת שבועם בתין ע"י בינה ועיין עוד בע"ח דרוש עיבור ויניקה ומוחין דו"ת מ"ם ע"ז

(יח) וממלכות כחובים ומיטן מסך גבורים עיין בפירוש הרב מהרח"ו שנפשם תמר כל החיקונים לפיס זשלקוחי שכתב פי מסך וגבורים למלכות שבס תלת כ"ה דו"ת בס כחובים בסוד רוח תקודם שמות במלכות וכתב ג"כ שם שזהו ג"כ סוד מ"ם מסך ונבורים למלכות שבס תלת כ"ה דו"ת בס כחובים בסוד רוח תקודם שמות במלכות וכתב ג"כ שם שזהו ג"כ סוד מ"ם ותלת ומיד נשמרו במחנים וחנת עליהם סרוח וכתם בכחובים כי ע"ז זקיקים מחנכו מלת כ"ה דו"ת מעלמת לכורת ותלת ומיד נשמרו במחנים בס נתנבאו מעלמת למוקדם מחסד וגבורה למלכות שבס כתוביכ ורוח תקודם וזהו ותנח עליהם הרוח ותמס בכחובים. (יט) ותפארת כליל כולהו ר"ל כי שבת ס"ל שם ת כלול סוד תוריה נביעים כחובים כי בו מתוברים כל (כ) מרה מבת ירוקת ר"ל כי שבד ושמול הוא סוד זו"ת לקליפת כמ"ש בת"ז כאן לכן בסחול שבת בת בסוד מוקדם הוא שבת מוכמת כי גיון מוכמת הוא במוקדם בסוד סחוים מני ונתוים וכבד שבת בסוד לכר הוא מבת מומקת בסוד עבו הוא שלום ומרה הוא בסוד מוחי לקליפת חכמה ובינה לקליפת לכן מרה הוא בסוד מבת ירוקת שבולל ב' נוונים לבן ותוים בחי' חכמה ובינה ומהו שממוחין שבקדושה שם בסוד שם מייס לזו"ן כן להיפך במוחין דקליפת שם בסוד שם הממות לזו"ן דקליפת לכן לתר הת"ז כי מרה מיחין דקליפת שבס בסוד שם הממות בתקיעה מתעברת מן עלמת פי סוד מקיעה הוא במיחין דקדושה כמ"ש לעיל ומוחיות מרה מורה ג"פ על כך כי ר' הוא סוד רמזית חכמה ומ' הוא סוד בינה שבולל מ' סתיומה כמולע כמ"ם בחי' ס' ובחי' י"ט ושהי ג"כ בסוד ס' וז"ם ג"כ ומרה מיהו חרבת הו' כי ג' פעמים ע"ה שם במוחין חב"ד שם כמבן ותרב ובשהן בתין לנוקבה שבת שם הו"ה דבי"ן תו' בסוד ותרב פיוח שים לו ב' פיוח כי בשלשייר כל סד' הסי"ן שבשם ב"ן בג' ליוחין כזה ל"ו וו"ן כל מחד עולה למ"ב ועם ב' כוללים של ב' הסין שבשם הרי"ם פ"ם פ"ם כי ב' הסין שבשם הקודם ה"ן שם פ"ד ועם הכולל פ"ם וכן ב' הסין שלמחר הו' הוא פ"ם הסני עיין בכוונת ק"ם שעל המטה בסוד ותרב פיוח בילם לכן נ"ב הנוקבה בקליפות שבת שם הוי"ה דבי"ן תו' בסוד ותרב פיוח שים לו ב' פיוח כי בשלשייר כל סד' הסי"ן שבשם ב"ן בג' ליוחין כזה ל"ו וו"ן כל מחד עולה למ"ב ועם ב' כוללים של ב' הסין שבשם הרי"ם פ"ם פ"ם כי ב' הסין שבשם הקודם ה"ן שם פ"ד ועם הכולל פ"ם וכן ב' הסין שלמחר הו' הוא פ"ם הסני עיין בכוונת ק"ם שעל המטה בסוד ותרב פיוח בילם לכן נ"ב הנוקבה בקליפות שבת שם הוי"ה דבי"ן תו' בסוד ותרב פיוח שים לו ב' פיוח מאפ"י שמין בחי' שלשת מו שיש לוגמת הנוקבה דקדושה להיות בסוד תרב רשע חלה לבריוג ק"ו כתרב שים לו ב' פיוח מאפ"י שמין בחי' שלשת ים בקליפות כמ"ש בע"ח בלילות הקליפות ובזה תבין ג"כ מ"ש לקמן בחיקון זה ומה שיהו גיבעם ושית לה תרין פיוח לממרין שב בת פו' עיין בחי' שפתב ותמב לשיהו גיבעם שם הממות מוקלת סיכלת כי בינה בקליפות שבת פלוים בן המוחין דקליפה שיש נקראת בסוד תמב ושיהי בסוד גיבעם שים לה תרי פיוח לממרין שב בת ב' במות זומות ושם בעלמת לנוקבה בבי"ת כמ"ש בע"ח בלילות הקליפות פרק ב' ע"ם ותבין ולכן מחמת שבעלמת לנוקבה יש בם שם חי"ם לב"ן שממנו בת סוד ב' פיוח מב' הסין שמשם בת ב' פיוח וז"ם לקמן ג"כ בחי' כ"ת ו' פיוח לחרבת כו' ס"ם תרין פיוח לילם: (כא) יחתם

מלכות תמונה. רוח תפארת ואיהו דערת כליל רתרוייהו עליהאתמר (משלי כד) ובדעת חדרים ימלאו (יז) ומפינה נביאים ואיהו נצח והוד: (יח) ומסלמירת בתובים ואיהו חסד וגבורה (יט) תפארת כליל כלהו ובלא על עמודא חד קיימא וצדיק יסוד עולם (כב) כבר אשא סימקא (כ) מרה אשא ירוק שחיל אשא אובמ' (כא) יותרת בליל' דכלהו כבר ושחול סמא"ל ונח"ש כפר אל אחר מרה סם מות לילית טחול נחש נוקב' דיליה חלב טמא ומרח איהו חרבא דמלאך המות בד"א (שם ח) ואחריתה מרה כלענה חדה בחרב פיות ובאוריירתא דאיהי סם היים אשתו טמא אתעבר מן עלמא (בכר ושחול

דא סמאל ונחש דאינהו אל אחר) וכבר רהוא אל אחר בתרועה דאיהו רוחא מתעברא מן עלמא (כב) וכאה איהו דפליל נשמה' ורוח' עם נפשא נקלא דאורייתא דאתקפין באורייתא דכל מאן דלא אתעסק באורייתא חליש נשמרתי' רוחיה ונפשי' עילא ותתא (כג) ויותרת הכבד איהו אינה שיורין איהו לכל אלקים אחרי' מהוקפ' ואמאי אתקריאת יותרת הכבד לא בתר דעבי' נאופ' עם כלהו יהיבי שיורין לבעל' ועלה אתמר (שם ז) כי בעה אשה זונה עד ככר לחם דאיהי אתחבמ' מבבד ושחוק איהי שהוק הכסיל ועליה אתמר אם ראית רשע (פר) שהשעה משחקת לו א התגרה בו בנין דאיהו שאול תחתית דאתמ' ביה צד ק ממנו בולע אבל צדיק נמור אינו בולע כבד כועס וקטיל לב מבין לב יודע לבב רואה איהו שכינת' דלא נטלא אלא צח דאיהיוקרבנ' דצלותא נקיה בלא חובין ובלא פשולת וקריבת לגבי

וגמחת כו' ומין במי' ו' שפחה ולא תוכל מאן דשלים מזונא לעלמי תורם שפחה דשכיחת : (כג) וין תרת שכבד כו' עיין בזוהר פ' פנחס דף רל"ב ע"ב ועיין ג"כ בזוהר בריש פ' ויצא ותבין כאן הכל וז"ש מתוקפא ר"ל כי חוקף הממיות המרוחים בת מן הכבד שהוא סוד הפר לקליפה ולכן בחיב בפסוק פעם אחד בלשון יוחרם מן הכבד פמ"ש בזוהר בפ' פנחס : ותמול מיהו שחוק הכסיל עיין זה ג"כ בפ' פנחס דף רל"ג ע"ב ובעיונ"כ בתי' ג' מה שכתבתי לעיל ע' פנחס : (כד) שפשעה משחקת לו כי בתי' נוקבא נקראת בשם שפחה כי תח"ת רפ חלקים בית בשעה הוא סוד ס' גבורות שבמקבא שהם ס' פעמים כי' תחר"פ גם הוא ס' של שעה הוא מלהיט במילוי יודין גי' ועי"ס של שעה הוא שם אל"ף ס"ך מילוף מלהיט בתוספות המוקדמות לו עיין במ"ת לימוי הפעם : לב מבין וכו' עיין בתי' ג' פ"ם ותבין : (בה) והא תרי בתי לבא מינון כו' עיין בתי' ו"ב מ"ם שם מסוד תרי בתי לבא ותבין ולפי שבכתן קרת תח"ו להסכימה בשם לב לכן לריך בתן לפרש תרי בתי לבא בענין אחר כי יתוע מע"ח כי כמו שים בת"ח דז"ת מתוס ונגלה בענין יסוד לימת בבחוכו כך ים בת"ח דנוקבא מכיסה ונגלה מן יסוד דז"ת שכנגדו והוא שבכר ביארנו כי בפיוקת המוח יוצא ג"כ עם מלבוש ורחיקו ממו נמצא כי אור של ס' גבורות שיולאים מיסוד ז"ת ועוברים ונכנסים בשתי ות"ת לנוקבא ג"כ בתי' לבוש מיסוד יוצא ונכנס עמהם בנוקבא ומלבים אותם בתוכם וכמו שיסוד ז"ת מכתון אין מגיע רק עד סיום ת"ת לנוקבא כן בתוכם כשמלבים בגבורות אין מלבים אותם רק עד סיום ת"ת לנוקבא ומשם ולמעלה שם מחגלי' מלבוש שלהם ע"ס לכן גם כאן יכול לפרש שתרין בהין לבא שבחר יש בו קלל מלא רוח וחד יש בו מלא שם שהם סוד ה' מסדי' וה' גבורות שביסוד ז"ת ובשלכתם בתי' לבא מיסוד לנוקבא להלבים את הגבורות שבתוכה אז בתי' המניות של הלבוש ליסוד שם ג"כ נקראים בשם תרי בתי לבא שלהם שבפיסות יסוד מתלבשי' שם י"ג ובכן : (כו) תלת סוות דשמלת כי עיקר תקיפת יניקת הקליפה הוא רק מהגבורות שהם מלד שמאל שרשם שלהם כנ"ל : לב כשיל מעמלנו ר"ל כי הנוקבא לקליפה נקראת בשם לב כשיל ספיר הקדוש ויניקתה שלה מהגבורות שהם מלד שמאל ז"ת שהוא בסוד ו' וזהו מעמלנו : תכם לימין כו' ר"ל נוקבא ז"ת היא נקראת בשם לב תכם שם ל' בחכמה יסד ארץ כי יסוד תבת מחגלה מיסוד לתיתת שבת"ת ז"ת ומתפשם עד סיום יסוד ז"ת ונוקבא כל קומתה מתלת כנגד יסוד תבת והגבורות שלה שממתקים ע"י החסדי' לתיתת שמתפשטים בכ"ם ז"ת שהם סוד רוח לכנפי ר"ת שהם בגימ' על לבא כמ"ש לשיל אין נגמרי' שמיחוק שלהם תלת ע"י החסדים לתבת שעולה למעלה תלת תבת לנקבל שפיוסי' ממנו לשיונו כי ע"י החסדי' לתבת שנוקבא ממנו לו נגמרים שמיחוק של הגבורות שלה ואז הם שלהבים בסוד שלהובין לשתיתו עיין בתי' י"ת מ"ם שם וז"ש לת תבת בעלה כי ש"י שעולה בית למעלה נתנה לנקבל החסדי' שהם תלת יתין תן היא למעלה על ז"ת ונעזבה עטרת בעלה : (כו) תלת תבת שהם סוד כו' ר"ל יסוד ז"ת נקרא בשם טוב כמ"ש ביפעיהו ג' אמרו לליק כי טיב כו' וזה בתי' החסדים שהם הנקראי' בשם טוב וידוע כי יכר ערב ויל"ע שם בסוד חסדי' וגבורות כי ערב נאמו בגבורות והטוב נאמו בחסדי' ע"כ יסוד בתי' החסדי' שהם ג' שהם נקרא בשם טוב כמוב כי יפירת כוולל בת ע"י טיפת החסדי' שוולין ממנו ולכן הוא נקרא בשם טוב והוא נקרא ג"כ בשם יכר כמוב בסוד והמלך שלמה בפך ברכות לתום לליק • (כח) רשם חיים עם תשר תבת שהם ר"ל כי חיים גי' תכם וקוצר הפסוק הוא כך רשם חיים סוד חיים תכם תבת עם הנוקבא שיהיה הנוקבא עולם למעלה תלת תבת לנקבל החסדי' ממנו כדי לנטוה הטיפות של הגבורות שלה ואז יהיה שם בסוד שלהובין לרחמנו וזהו שאמר מהבת : (כט) ורוח לנשיב בם כו' לת שכיוחת מילתא בו' ר"ל כי ז"ת שמיר בם החסדי' שם בסוד נשמה : רוח לת ויקח בני בם בתי' שמיית שקיל בסוד נשמת חיים כי תכמה הוא סוד חיים וניקה היא בסוד נשמה ולוק והבן : רוח לת ויקח

לגבי בעלה שופרא דבלא אבל יותרת הכבד לא יהיבת לבעלה אלא שיורי
ופסולרת ומאי ניהו בעלה (טחול) אל אחר ומאלין שיורין דנטיל מנה
אתעביד דם טחול חשוך ואוכמא הוא נחש רמאי דפתי לחוה דאיהי לבא
וגרם לה מותא (כה) והא תרי בתי לבא אינון למאן פתי מנייהו (כו) אלא
ההוא דשמאל דאיתמר ביה (קהל׳ י) לב כסיל לשמאלו ועליה אתמר ומוצא
אנימר ממות את האשה לב חכם לימינו דא אשת חיל. עטרת בעלה עלה
אתמר מצא אשת מצא טוב דאיהו יצר הטוב: מזלי׳ דב״נ עלה אתמר
(יחזקאל מד) להניח ברכה אל ביתך ברכת ה׳ היא תעשיר ועלה אתמר
(כח) ראה חיים עם האשה אשר אהבת איהי בדיוקנא דשכינתא תתאה
כלילא מעשר ואיהי נר מצוה (כט) ורוחא דנשיב בה ת״ת ישראל איהי
בכנפי ריאה ודא איהי ותורה אור דנהיר בה דא שכינת׳ עלאה נשמת חיים
דנחתא מן מוחא לאנהרא לון בלבא מאי נ״ר נפשא ורוחא דנפשא איהי פתיל׳
רוחא דא זיתא (למד) נשמתא נר ה׳ נשמת אדם אדם דאיהו אור נר נהיר
ביה אורייתא דבכתב (לא) ונשמתא דאיהי נר נהיר בה מצוה ובזמנ׳ דלא
נהירין בה אור ונר אתמר בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת ואתמר
באדם (ישעיה נ׳) אלביש שמים קדרות ובהאי נ״ר נפשא רוחא נ׳ נפש
ר׳ רוחא לקבל ג׳ קטרין אלין אינון (לב) תלת גוונין אשא אוכמא חוורא
ותכלת׳ מאן דנטיר נר ה׳ נשמת אדם באורייתא בפקודין דעשה ולא תעשה
לא שליט עליה נורא דגיהנם ודא איהו כבד ומרה וטחול כבד אשא סומקא
מרא אשא ירוקא טחול אשא אוכמא. יותרת הכבד כלל׳ דכלהו תכלת
חשוך ותכל׳ דציצי׳ מצוה מסטרא אחרא בגין דאיהו דומה לברסיי׳ יקירא
(לג) גוונין דשרג׳ אינון לבושין לנר ה׳ נשמת אדם גוון אוכם דאיהו טחול כד
מתלבשת תמן נפשא בחובן איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחורת
שחרחרת בקדרותא דבני בדוחק׳ דלהון בעניותא דלהון קדרותא וליצנותא
מטחול נפקא נ״ר (לד) נשמתא אסיר׳ בה בגלותא דאיהו ושפחה כי תירש
גבירתה ובההוא זמנא טחול שוחק ולזמנא דייתא מלבא משיחא לנטלא
נוקמא מטחול דאיהי שפחה יושב בשמים ישחק ישחק איהו באבוד׳ דלהון
כד״א (משלי יא) ובאבד רשעים רנה ובההוא זמנא הטחול דשיחק אתאביד
ואז יתקיים אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה ובההוא זמנא מתתקנ׳ ירושלים
דאיהי לבא ואתבניאת ע״י דקדוש ב״ה כד״א בונה ירושלים ה׳ (מאן דנטיר
נר ה׳ נשמת אדם בפקודין דעשה ולא תעשה לא שליט עליה נורא דגיהנם
דאיהו כבד מרה טחול) (לח) ועוד מרה טחול כבד אינון גלותא לנשמתא
ורוחא ונפשא דאיהי (לו) שכינתא כד גלת בכבד אתמר באברים דאינון
חילהא דילה (שמות ה) תכבד העבודה כד גלת במרה אתמר בה (שם א)
ימררו את חייהם כד גלת בטחול אתמר בה (לז) ולא שמעו אל משה
מקצר רוח דהוה בכטנם ומעבודה קשה דהוה בטחול והיה צווחין לקדוש
ב״ה מנה (לח) הה״ד מבטן שאול שועתי ואתמר בהון ותעל שועתם אל
האלהים מן העבודה. (לט) ונשמתא בגלותא בתרא׳ אתמר בה ותגל
מרגלותיו ותשכב שכיבת לעפרא. (מס) ווי ליה לבר נש דנשמתי׳ נחיתת
תחות רגלוי דבההוא זמנא אתמר במזליה (עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום
ולית ליה עלוי וסלוק אלא ביד׳ דקב״ה (מא) דאזיל שמא קדיש׳ לימינא
ואוקי׳ לה ורזא דמלה ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל טוב דאיהו
ברית ואם לא יחפוץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי ה׳ שכבי עד הבוקר
אנכי דאיהו אימא עלאה אנכי דיציאת מצרים חי ה׳ שכבי עד הבקר דאיהי
ימינ׳ דביה תוקפ׳ דאורייתא דבכתב דאיהי עמוד׳ דאמצעות׳ מימינ׳ אתייהיבת
אורייתא דבכתב ומשמאלא אתייהיבת אורייתא דע״פ דאיהי נזקב׳ ובג״ד צדיק
ח״י עלמין מסטר׳ דשמאלא איהי גבור

עיין בסוף תי׳ י״ט שכתב זית מזיתי׳
דא לדיק וע״ש מ״ש ועיין בתי׳ כ״ח
שכתב ג״כ משחא דילה הוא לדיק שמן
כתית כו׳ רוח דא משחא : (ל)
נשמתא כו׳ עיין ג״כ בתי׳ כ״ח
שכתב נהורא דיל׳ עמודא דאמציעתא
כו׳ נהורא דא נשמתא וזהו נשמת
אדם ומפרש אח״כ למה ז״א נקרא
בשם נשמה ואמר אדם דאיהו אור נר
נהיר ביה אורייתא דבכתב כנ״ל ר״ל
די בינה נקראת בשם אורייתא
כ בכתב כי בה גילוי האותיות שהם
הכתב עיון בזוהר פ׳ ויקהל דף ר׳
ע״א ובמ״מ מה שפירש שם וידוע
כי בינה עד הוד אתפשטת כי יסוד
דבינה מסתיים בת״ת דז״א שהוא
סוד עמודא דאמציעתא ע״כ יסוד
ז״א שבו אין מתלבש יסוד דבינה
שהיא בסוד נשמה שייך לקרות לו
בשם רוח וממנו ולמעלה בת״ת ז״א
שייך לקרות לו לז״א בשם נשמה
משמת שמתלבש בו בינה שהיא בסוד
נשמה ודו״ק : (לא) ונשמתא
דנהיר בנר איהי מצוה כנ״ל : ר״ל
כי ז״א שהוא בסוד נשמה כשמאיר
בנוקבה שהיא בסוד נר מצוה דהיינו
כשהיא מתיחד׳ בו אז נר מצוה ותור׳
אור בו ביחד כי ג״כ מאיר בו סוד
תורה אור בינה כנ״ל ושזהו שאמר
אח״כ ובזמנא דלא נהירין בה אור
ונר איתמר בנשמתא כו׳ והבן :
(לב) ג׳ גוונין אשא אוכמא
חוורא ותכלתא שהם כנגד נר״נ רוח
הוא בסוד תכלת כי ת״ת הוא סוד
רוח הוא תכלית דכולהו כי הוא כלול
מכל הג׳ מדות ותכלת דומה לרקיע
שהוא ת״ת ותכלת דציצית מצוה
מסטרא אחרא כו׳ ר״ל כי מלכות
שהיא בסוד כסא היא ג״כ בסוד אשא
תכלא ותכלת דציצת מצוה הוא מרמז
ג״כ על המלכות כנודע מסה״כ
שער ציצת : (לג) גוונין דשרגא
כו׳ ר״ל כי ג׳ גוונין דשרגא הם
מרמזי׳ על ג׳ גוונין דקל יפות רוח
ענן אש שמכסין ומלבשין למלכות
שנקראת בשם נר מצוה ועיין בתי׳
ו׳ מ״ש שם. (לד) נר״נ
אסירא

נור חבובש את יצרו דאיהי סמאל וכנין דא שמאל דוחה וג'מינ' יקום דמאן דנפיל לא צריך לאקט' אלא כידא ימינ' וכנין דא חי ה' שבבי עד הבקר ושמאלא איהי ראש השנה וימינ' פתחי ובי'הוה אומא' דיד ודא איהי (שמות יז) כי יד על כס יה ועל ההוא זמנא איהי אמר' אל תראני שאני שחרחרת אל תראוני מסטר' דשמאל' דיצחק דאנא בקדרות' ביה (מב) ההי"ר (ראשי' כז) ותכהין עיניו מראת מראו' ודאי בפורקנ' דאיהי אור מרא' דנהוראה דאתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראו' אלקים ודא איהו ותכהין עיניו מראת מסטר' דש מאל' ואתמר בההוא זמנא בקכ"ה (ישעיה ג) הנאלביש שמים קדרות נר אירי ה' חפש גונין נהיריקבה ואינון חור סומק ירוק ואובם ותכל' ואור הנר מלגאו סמא"ל חשך נחש קדרות ועלה אתמר אלביש שמים קדרות

מסירת דם בגלותא כו' ר"ל כל מלכות של בי"ע שורדין למטה ממקומם בסוד הגלות הם בסוד נפץ רוח נשמה משמרת בגלותא דכל נוקבא דקליפה של כל עולמות בי"ע שהיא בסוד בחול כמ"ש למיל: (נה) ועוד מרים וכו' ר"ל כי מעפ"י שכל נוקבא דקליפות בי"ע הם בסוד בחול מ"מ נוקבא דקליפו' ב"י הם בסוד מרים וכנד לנגד נוקב' דקליפה עשיה שהיא בסוד בחול - (נו) למיסי שכיחת כל גלת בכבד כו' ר"ל כי בשגלתא דשכינה דו' קלוות דנוקבא דקליפה זו היא בסוד גיות בכבד כיו' קליות הם בסוד לכורת דקליפה שהיא בסוד כבל כמ"ש לעיל וכשגלתא השכינה אף במלכות בנוקבא דקליפה שהיא בסוד בחול זו היא בסוד גלות בעתול תכל כשגלתא השכינה רק בג' רשעות דנוקבא דקליפה זו היא בסוד גלות במרים כי מרים היא בסוד מומי דקליפה כמ"ש לעיל וג' רשעות הם בסוד מומין לו' קלוות (נז) ונא שמעו כו' עיין בזוהר פ' ואתרת דף כ"ה מ"ש עם על זה הפסוק וביאורו הוא כך כי כל זמן שז"א שהוא בסוד רוח הוא בבחי' קולר רוח בסוד קטנות שאינו מומין מחמת הנקודת בשם יובלת אז הוא מין רמוי להזדווג עם השכינה שנקודת בשם בטן כמ"ש בחי' ו"ה ע"ס ומחמת זה אין יכול להיות הגאולה למטה מחמר מאין יכול להיות ב"ל סוד המרת הגאולה למעלה להשכינה והבן וז"ש מקולר רוח להוא בשמעם - (נח) הס"ל מהטן שהוא כו' ר"ל כי אז נוקבא דקליפה שהיא בסוד בחול היא נקודת בשם בטן כמו בנוקבא דקדושה ו' מלורין שבגוונים המתחתון שבכולם שהוא נקרא שהוא הוא בענד נוקבא דקליפה וזהו מהטן שהוא: ואעל שהחטם של המלכים ר"ל כי אז הוא המומין לגלות ז"ת מחמת שנקודת בשם בחול היים כנודע - (נט) ונשמעת בגלותא בתרגום תיתמר בה כו' זה מוכן ע"פ מ"ש הרב בספר הגלולים ז"ל לע כשחמת מלה"ר מרב מוד ברע לשינו מוד של מלה"ר ברע של ס"ע מלם בלילא וכן המוב של מוה ברע של לילית וכמו שנשמעת של ישראל היו כלולים בתלה"ר ברע"ת מבריו כן ברמ"ח מבריו של מלם בלילא היו כלולים כל נשמות הרע ונחשת מלה"ר נתלבשו מוחם הנשמות הטובות המתחזים בשיבוי תל"ה בתוחם שבשיבוי מלם בלילא כל מבר תוך מבר כמוא כילד רחם תוך רחם רגלין תוך רגלין וכן ע"ז פלר' בשתר מיבריס וכמו שהשכינה נכנסת בגלות פירוש שמתלבשת תוך עבר ספירין דס"ת בשוד ומלכותו בכל משלה כן בשמות הלילים גלו ונתלבשו תוך הרע וכפי בחי' מבר השכינה שמתלבשת שם כן יהיה בחינת הנשמות שמתבררות ויולמות משם בזמן שהוא פעמים מתבר הרחם ופעמים ממקום אחר על שנמצא כי בלור שהמרון השכינה מומלת ברגלים וכל הנשמות היולמות שם בחי' נשמות רגלי מלה"ר שבתוך רגלי מלם בלילא וכשיגמרו להתברר כלין מתו מציאת וזהו נרמז בזוהר פ' פקודי דף רכ"ח ע"ב שכתב שם על ישראל לחתא ברגלים ע"ש ומלכות למילות ובה שם נקרא בשם נשמה וזהו ומגל מרגלותיו ותשכב כי השכינה שוכבת ברגלים למלם בלילא שהוא נקרא בשם עפר בשוד ומן העפר תשיב בקרקע המשכן כמ"ש בזוהר פ' נשא ע"ש ועיין בס"מ שם שפירש שם מהאר"י ז"ל ותבין וזהו שהשכינה לעפרת במקום שנקרא בשם עפר: (סא) ווי ליה לבר נש כו' זה מוכן עפ"י מ"ש הרב ז"ל בענין לרת של כל מלם יש בחי' נשמה פנימות תוך גופו ועל רחמו נשמה בשוד מקף ובשמוטת מן נשמתו שפנימית יורלת למטה תחת מרגלותיו ונשקעת בתוך הקליפה ולטומת יבילתה של נשמה פנימות כגלגל יורלת בגופו ומטה נשמה שמקיף שעל רחמו ובריבוי העונות יורד כל הפנימות תחת כל מרגלותיו בקליפה ונהנה כל שמקיף בגופו וכשמשפיל ג"כ שמקיף תחת מרגלותיו מחמת רבוי עוונותיו מן הרי הוא כמת כי לא נשאר בו נשמת הלה פנימי ומקיף וכל זמן שהיה שמקיף על רחמו מן היה יוכל למעלה ממקומו שהוא תחוז בו וזהו שהבהיר זמנא דאתמר במוליה כו' כי שמקיף שעל רחמו הוא בשוד מוליה כי הוא מזיל ליה חיים מלמעלה וכשנפל הוא למטה בקליפה זו הוא מין יכול לחזור כי כל זמן שהמקיף עדיין עומד בחוץ הגוף יכול להיות לו תקומה אף לנשמה פנימית שבלה תוך הקליפה ע"י המקיף שעומד בחוץ הגוף ומתגבר ע"י תורה ומ"מ שלו להוליא הנשמה הפנימית מתוך הקליפות ולהכניס תוך הגוף שלו ומן יעלה ג"כ שמקיף לעמוד על רחמו מבל כשנפל ג"כ שמקיף תוך הקליפות אז מין יכול להחזיק לחזור מעלמו בשוד ונכרת הנפש היינו כי יהיה שוד כרת נאמר לזוקא על הנפש כי להיות הנפש מעולם עשיה שהם הקליפות הם עלומים ותקיפים לכן הנפש שנפלה שם מין לה תקנה אלא נאבדת ונכרתת שם לא אלא ע"י הקב"ה שיחזור את רחמו כרמיו כי כמו שמחמת עוונות גורמים שנפלו הנפשות לקליפות כן ג"כ גורמים מחמת עוונות

עומות גלות הסכינה שמחלבשת תוך
הקליפות ואין לה תקומה אלא ע"י
הקב"ה שיוסבו לה ימינו להקים אותה
בסוד וסוכן בחסד כהאי גוונא ג"כ
יהיה תקומה לכל הנפשות שהיו
מעורבים תוך הקליפות וז"ש ולית ליה
פלוגו וסלוק אלא דיליה דקב"ה כד'
ואיין נזכור פ' ויקרא דף ו' מ"ש שם
על פסוק זה גפלא לא תוסיף קום
ואבין כאן : (מה) למזיל
שמת קדישא לימינא וכו' ל"ל כשיש
לו"ת שבו שם סו"ס המומין לגדלות
מלימת שבשם סוד הקוסף כנודע
מז נקרא ז"ת בשם שמת קדישא
ושות אזיל לימינא כי ע"י החסדים
שבדעת ז"ת שבאו מיסוד לימינת
סולך ומתגדל ז"ת כמיס המגדלין את

באין

בתיון וע"י הגבורות שבדעת מתגדל קומת המוקפים אל הקליפות עם ז"ת מחמת שהיה מלאה מגבורות
בסוד שהבי עיניך מגבורי שהם הרחיבוני וע"י החסדים שלהם מתיריס למוקפים מגבורות שלהם ויכולם לצת
אלהו בסוד וסוכן בחסד כאמור ווא"ת אלא גם לא כו' ונאלתיך מהכי לחיבי לימינת שיולאם כו' מי ה' שהכי על הכתף
לחיבי ימינת כו' כי סוד הגאולה בת מ"י המומין לחימת וע"י יכול לחימת שבר המו"ג ע"י החסדים שבו שהם בסוד הפקד
לחחזק ז"ת ולהגדל שהוא סוד תוריית לבכתב שמיתיו לקב"ה נחנם ע"י הגבורות נתחזק נוקבא ומתגדלה קומתה שהיה
בסוד תוריית לבעל פה שמתלבשת ניתנה וקולה שמתירין לה החסדים וממתקי הגבורות שלה אז ע"י הגבורות שהם
בסוד שמחל סיולאין מיסוד ז"ת ונפנסים בלחתה ומתפשטים שה כנודע אז ע"י הוא נלחם מפניו ולא יכולם לצת לעמוד
בפניו להזדווג עמו אבל אח"כ כשמתירין לה החסדים שהם בסוד ימין אז מתחזקים הגבורות שלה ויכולם אז להתקרב
אלהו וג"כ הגבורים שלה שה אז בסוד גבורות ישועות שמושיעים לנוקבא מן הקליפות כי הם מכניעים אותה וגלחמין ממנה
וז"ש וגבר"ל כאיש מי עלמין מפורש לשמלת כו' כי ע"י הגבורות סיולאין מיסוד ז"ת לגעתה להתפשט שה אז ע"י הוא
בסוד גבור שכובש את יצרו כי הם מכניעים את הס"ג שבוא סוד יצר הרע אבל מ"י ימין שהחסדים הם מקרבים סיכולם
המוקבא להתקייים לצת לעמוד לפני ז"ת לבזדווג עמו וזהו וגבר"ל שמלת לוחה וכימינת יקום וכו' ובבן עיין בחי' י"ג מ"ע
שם ובחי' י"ח ובחי' י"ט מ"ם שם והבין היטב מ"ג יכול לפרש מ"ם וגבר"ל כאיש מי עלמין מפורש שמלת פו' כמ"ם בחי"ח
ז"ל וצריך להיות מחוקר בגבורה דמחמין עוחרת שמלת לוחה ולא יפרוש מחמתה ליהקשר לאיש בימינת לחיישו עמי ומחבש
וכו' ע"ל וגבר"ל שמלת לוחה וימין מקרבת מ"ם ובבן וזהו מ"ם לקמן ובימינת יפקח בגין לאיש מי עלמין היינו עמי לאיהקש
בימינת : (מב) בס"ד ותבין עיניו מרחות כו'. ר"ל כי יהוא החסדים שהם בסוד כסף
למטה אורם זך ואין בו סיגים כלל ולכך לא תמלא בחורים שמלריך תוקף בכסף סוד החסד כי בו תקם כלל ממנו הגבורה
שהם בסוד זהב לאמר בו תוקף זהב כי לריך להגיהו ולברימו למעלה כלי שלא יחבלבלו ממנו הסיגים הגבורות כשהם
מהפשטים למטה בפקומם דיוקם שלא קדישין סיגי הזהב וזהו ויהי כי זקינלתה והבשין עיניו מראות כי אחר שהתלבלתו
והתפשטות למטה מז שהעבה האור והוכלם ויצאו ממנו דיוקם עבים וחקיפים דיוקם שלא קדישין והם מוגפים שלא יכולין
לראות אור הגאולה המומין שבאין מחימת ז"ת והם סוד מראות הגבואה כי מבינה נבחיבים כמ"ם למיל ובשבחים המומין
ע"י ז"ת לנוקבא מז שאמר בשם נפתחו השמים ומראות מלהיות כי מה שאמר התילת הפסוק זה ומי בחוך הנולה
סוף קמי על הסכינה כמ"ש בפקדמת ח"ז ע"ש ועיין בתחילת חי' י"ט מ"ם שם ותבין : ותיתמר בסוד אמת שהבינה
שמים קדושת ר"ל הוא סוד הקליפות וכשמתלבקין מז"ת נאמר מן נפתחו השמים ואין ובבן . (מג) ורזא דמלה
סופר כו' ר"ל כשחימת שנקראת בשם סופר כמ"ש למיל נתספך לסיות לעשות מומין לגדלות ז"ת כמו שהיה מתחיל ומם
ז"ת הוא בסוד קדמת עזרת במ"ם בספ"ר שהנעשים לנוצב עיין בחי' י"ג מ"ם אז ז"ת שהיה בסוד הפקד
ולכן אז סוד זקן להגדל ע"י החסדים והמומין שמתלבשים בהם ע"י לחימת שבהם שהם בחי"ם פ' בחי"ם ני' בחת וזהו
שהשיגו מכל החסדים ומכל שחת ומה שפרש החסדים בפני עלמה כי עיקר גדלות הוא ע"י החסדים שהם בחים
המגדילים את החילן פנולע ולחימת נקראת לפחמים בשם תורה שבכתב כמ"ש לעיל וז"ש שה"ל תורת לחת ושהם בחים
ולא כתיב בפיו אלא בפיהו לרמז על מוחין דז"ת שמתלבשין בהם ע"י לחימת שהם בסוד תורת לחת והם היו מתחילה מלחת

חימה

ואינאמת אלא תורה ה״ר תורת אמת היתה בפיהו וכהוא זמנא מתהפכא
כרסי׳ ודיני לרחמי ודא היא דאוקמוהו מארי מתניתין צדיקים מהפכין
מדת הדין למדת רחמים ובההוא זמנא אתחשיב באלו אתברי עלמא ויסדר
נהירין כדקא יאות ה״ר ויקרא שקים לאור יום ולחשך קרא לילה ויקרא
שקים לאור יום דא ישראל דשלטנותהון יתיר׳ א זמנא דפורקנא ורשיעיא
ישתארון בחשוב׳ ה״ר ולחשך קרא לילה ואתמר בימינ׳ ושמאלא ויה׳
ערב ויהי בקר יום אחד דאיהו ערב דיצחק ובקר דאברהם בההוא זמנא מה
דהות נשמתא מהדק׳ בין רגלין ה״ר ותגל מרגלותיו ותשבב (מד)
דאתחזר׳ ללבא דאיהי כגוונא דירושלים בההוא זמנא הלב רואה ה״ר ולא
יבוף עוד מוריף (ישעיה ל) והיו עיניף רואות את מוריף (מה) הלב שומע
דאתהזר עבודה וברובים לבי מקדש׳ דאתמר בהון (מדבר ז) וישמע את
קול

סוף מין חילרי בלא נפסק מחר סחורבן וזהו ג״כ סוד מ״ם רז״ל נסבע סקב״ס שלא יכנוס בירושלים פלמעלה וכו׳ לכן
אמר בסופר סתום סוד לימת שילחם מבופך קלמת ומבע שילחם סתום בסוד מזרח כמ״ם בזוסר פ׳ במדבר להיות
מזהוגת בים לחת מוחין לז״ת מן זקוף קס כנ״ל ולוק עיין בחי׳ י״ת מ״ם סס׳ עוד לפסר לפרש סופר מבופך קלמת
ע״פי מ״ם לעיל בחי׳ זה כי בר״ס נס״י לימת שבסס מת לבחין המוחין מסחלקים מז״ת ועומדים עליו והול לימת
שמחלבש בו מוח בינה ועיטרת לגבורה מחלבש בנוקבא ומז סיא בסוד כנרסיא דלינא כמ״ש עיין לעיל בחי׳ זה מ״ש
ותבין וזהו סופר מסופך קלמת וכו׳ כי מתחילה סים בחי׳ סופר לימת בנוקבא שהיא בסוד מערב כמוש עיין בחי׳ י״ת
מ״ם ושתם כשסופר לימת מסופך לז״ת שהוא קלמת מזרח כנ״ל להיות נכנסין בו המוחין מו זקף קטן כנ״ל וז״ש מת״כ
ובסוסו ומבא מתהפכא כורסיא דלינא לרחמי וכו׳ ולוק ותבין עפ״י זה שמר הסברים שת״ו כחב כאן : (מד)
מחחזרת ללבא כו׳ ר״ל כי מה שהיה הנוקבא מתחילה מאתוריו ז״ת הוא כמו שהיתה בין רגליו בנה״י שלו כי ומע״פי
כשהיא באתוריו היא ג״כ מניע קומתה בת״ת וז״ת מ״מ פרלוף קימתה של אתורים שנאחב ז״ת היא נאחב נקודם מחת
יסוד נגד פרלוף קומתה שנעשית בפגים ז״ת כמוש עיין בחי׳ י״ת מ״ם מסס״כ בזה הענין וכן ג״כ כשהתעטה בימת
קומת הנוקבא ונעשית רק בסוד נקודם מחת יסוד ז״ת בחי׳ שלו שהוא בין בחי׳ רגליו נה״י כוולם ועתה
כשהאותיות ב׳ פנים לז״ת מימ׳ מזי הנוקב׳ מה שהיה מאתוריו ז״ת כמו בין רגליו נה״י אז בזמן כשהתעטה בימת ונעשת
בסס״ל נקודם מחת יסוד היא בסס עתה וח זרת להיות בפנים ז״ת ומניע קומתה להיות בלבא ז״ת בת״ת שלו כמוש שהוא
בסבור שלסס שהוא בימת שלסס ירושלים שהיא בימלע העולם וזהו למיהו כגוונא דירושלים וכתב סת״ו זה כדי לרמז
כי בשהיא בסס בפנים ז״ת ומניע קומתה בלינא ז״ת אז היא ג״כ נקרחת בשם לב על שם ת״ת ז״ת ונקרחת ג״כ בשם
ירושלים כי אז רחויה לבא לבחי׳ עלם יסוד שהיא בו ר״ת מחזון זר׳ פעמים בשם ע״ד שבחנ״ך שנמשכים ונכללים בו
ז״ס ת״כ בהסוד זימת הלב רומס סס״ל ולא יכלף עוד מוריף כו׳ ר״ל הלב נוקבא ז״ת שנקרחת בשם לב על שם ת״ת
ז״ת מתחת שמניע קומתה על שם היא רומס ומתכללת בפנים ז״ת ולא יסתיל הוא פניו ממנה כמו שהיה מתחלה
שהיה הוא מחזיר פניו ממנה והיתה היא עומדת :

בחתוריו בסוד תכ״ת כל להכסות מחוריים שלו שלא יחמאו בחתוריים המילונים כי אין מחיזה למילונים שלא בחתוריים
כי אור הפנימי אינם יכולים להחחתו בו ולוחה מוחה מבל עתה כשבאים המוחין מחימת לז״ת אפ״ה לומין המילונים שלא
יחחתו בחתריים כמוש והוא היא יכולה להחזור מחתור להיות סוד פנים שלה כנגד פנים שלו ורומה ומתכללת בו וזהו
ולא יכלף עוד מוריך ועיניך תיתינה תת מוריך ואמר בחי׳ החכסות בלשון ולא יכלף כי עיקר אם שמיך להחכסות
בחתוריים ז״ת הוא בסס״י ז״ת שסס בסוד כיפין ממ״ש בחי׳ י ע״ם מבל למעלה מבס בחב״ד בג״ת שסס עומדת בחי׳
שלה בסיא מסוד חת ר״ס דלומה לימת שהיא מלחה חת המילונים ובורחים ממנה אין לריך להחכסות מחוריים כלי
להיות שבל״ת ומ״ב מעשה זה שלה היא בחי׳ פנים בחתור ז״ת כמוש מע״ח שער יעקב ושלה עיין בחי׳ י״ג מ״ם סס
ג״כ מזה הענין : (מה) שלב שומע כו׳ ר״ל עבודה הוא יסוד בסוד ומוחו העבוד כמ״ש בזהר פ׳ וירא דף
קי״ב על פסוק חת פ׳ חליך תירח ותחו תעבוד ע״ש : וכרוביס שם סוד כ״ס כמ״ש בר״מ פ׳ פחסה דף רל״ו ע״ב
ל״ל ושלח יהוד מיתקריאו כרוביס ע״ש עיין בחי׳ ט״מ מזה וכשהיה ז״ת מע׳ נעשה הוד היקוד כנודע שם מוריס
להיות להחייחד עם הנוקבא שנקרחת בי מקדשת על שם חכמה שנקרחת בשם קדש בסוד בחכמה יסד מר״ן הנוקבא
שנקרחת בשם לב היא שומע סוד קול טפף המסלים שביסוד ז״ת שמשך לה מיסוד לימת שהיא בהוד לעת״ז ז״ת בסוד
קול הנמוך׳ קלוח כי על עתה היסה בסוד נמלמתי חומת בחתני ח״ת שנחחלק ממנה בחי׳ הקול והיה בחי׳ הינוך שנה בסוד שלם וז״ש לחיתר בהון ויסמע את הקול מלבר שלין מעל הכברה מבין בחי׳ בכרוב׳

הקול מדבר אליו מעל הכפורת מבין שני הכרובים וכל ענגין (נ"א דאינון רומי רבת' ורומי זעירא) דאינון מכפיין על צלותין דה"ד (איכה ג') סבות בענן לך מעבור תפלה מתעברין ונהרין עיינין דאינון בירת ראשון ובירת שני דבהון סלקין צלותין דכזמנא דאינון ישראל מלובלכין בטטופין דשאר עמין נשמרת' דאיהי שכינת' אמרת אל תראוני שאני שחרחורת וצלותא נפלת דה"ד (עמוס ה') נפלה לא תוסיף קום וכר נפלת שביבת לרגלין והא אוקמנהו ותגל מרגלותיו וגומר בההוא זמנא ויהרד האיש וילפרת ההוא דאתמר ביה (שמות טו) ה' איש מלחמה ומאי וילפת בר"א ילפתו ארחות דרכם בההוא זמנ' אמר קדוש ברך הוא ליני הלילה והיה בבוקר לי נ הלילה דאיהו שמאלא והיה בבוקר דאיהי ימינ' דמרכמק' נהיר אור ה"ד הבוקר אור אם יגאלך טוב יגאל אם יעביד בך ישראל עובדין טבין תגאל על ד' דישראל עלאה דאיהו בעלך טוב ודאי (מו) ואם לא יעבדון בך עובדין טבין וגאלתיך אנכי והא אוקמוהו הי' ה' שכבי עד הבקר אומאה בח"י דאיהו בליל ח"י ברבן רצלות' דביה תליא פורקנא וביה אתגליא דאיהו יסוד ח' על מין אתמר ביה (ד"ה בז) (מז) והיו עיני ולבי שם כל הימים והיו עינ ולבי אדכיר עינין ולבא דצריך בר נש בצלותיה למהוי עינוי לתתא בשבינתא ולביה לעיל' בקב"ה ורזא דמלה (ר"תהלים כה) עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשת רגלי ולביה לעיל' לנטלא נוקמ' מעפרק הה"ד כי יום נקמ בלבי בלבי וראי ביה עתיד לנטל' ניקמא כמה דנטיל ביה נוקמא ממצרא דאיהי לב"י שם בן ארבעין ותרין (מח) אבגית"ץ ביה אפיק לישראל מגלותא

קרע

כי יזוע מע"ת שער מארת זו"ל סוף פרק ח' עסוק בכפורת הפרוש על ארון הוא כי יסוד מבא מע"פי סיומא מיסוד מימת ומגולם ממנה מעפ"כ יש לו בחי' לבוש לק מתוך מיסוד למימת וסוף סוד בכפורת הפרוש על ארון כי יסוד מבא סוף סוד הארון שמוקפים בו שני לוחות הברית כי כלי מיסוד מעמה על מבא סוף ארון ומכפורת שבתוכו הם סוד לוחות תורה שבכתב ובחי' לבוש זה עצמו סבוב ומוקפי יסוד מימת סוף ס"ל זר זהב שעל בכפורת ע"ש ומבין וזהו מעל בכפורת מבין שני הכרובים כי יסוד מימת סבוב סוד על בכפורת הוא בין שני הכרובים כ"ה דאו"א הבם מתפשטין בכ"ה דז"א הבם מקומם של או"ל בפוד מיהו בכלא ומיהו בסוד וסם עיקר סוד כרובים שפניהם איש אל אחיו לכן ממעל בזוהר ומיקונים שפעם אחד מסתכל כרובים הם כ"ה ופעם אחד מסתכל הבם או"א ד' רומים

לכלא מתפרשין ולפי מ"ש הוא על הכל על נכון וזה מיורין הוא בספר נוף ע"ש עיין בזוהר פ' אחרי מות דף כ"ט כתב הם וז"ל אף כי כרובים לכר ונוקבא ועיין בסוף תי' ע' שכתב מלמעלה ובינה עליהם מיתמר ושין הכרובי' פורשי כנפי' למעלה רומי רבתא ורומי זעירא עיין בר"מ בפ' פנחס מ"ם הם. ויחדל סגיים וילפת וכו' מאי וילפת כמ"ש וילפתו מורחות לרכס ר"ל כי וילפת הוא לשון מחזיק כמ"ש וילפתו מרחות לרכס וכוונת הת"ז בזה הוא כך כי ר"ל ויחדל סגיים בסוד ז"א שנאמר בו ס' סים מלחמה חדל על הטקבה שלו שנפלה לרגליו שבת יסיה נתון בכוחו למחר לכן וילפת מחזיק הם בסוד כלפור מולדת מן קנה כן סים ממקומו גולד בחי' ו' ע"ם ולכן ג' מטעם זה סביה הת"ז רמיה מפסוק זה וילפתו מרחות לרכס ולא סביה רמיה מוילפת שמעון כמ"ש רש"י ברוח שבא עיקר כוונת הת"ז כדי להבין מה שעין מחזיק זו ועל זה תמר ממי וילפת ר"ל מה שעין מחזיק זו וע"ז תמר שוילפת זה הוא כמ"ש וילפת מרחות לרכס הן כאן ז"ת וילפת מרחות לרך הנוקבא לחיות כלפור מולדת מן קנה כן סים מולד ממקומו וכו' ומה לא יעבדון וכו' וגאלתיך אנכי ר"ל בסוד וברחמים גדולי' תקבלך בסוד בכתר כי רחמי' בחם סוד בת"ת ומימת עולה' סביה סוד מבכי ד ליתית מלרי' כמ"ש לעיל הוא סוד כתר זו"ת כנולע: (מז) מיתמר בים וסיו עיני ולבי כו' ר"ל כי זה הפסוק נאמר בדברי הימי בעת שמתפללים לקב"ה בב"ה תפילת י"ת ברכתן שבם בלוים בימות ס"י מעמין לכן מיתמר בים: ורזא דמלה עיני תמיד אל ה' כו' ר"ל כי הסכינה נקראת בשם עין בסוד נשים לעתן ק"ל גי' עיין כנולע וילוע כי רגליה יורדת מות הקליפות לכן דוד המלך עליו השלום שהיה שורשו בחכמה בסוד כתר מלכות כנולע אמר עיני תמיד אל ה' וכו' ר"ל שבשם בלבי וזבחי וכו' ר"ל סוד בינה שנקראת בשם לב בסוד סלב מבין ושם א"ב לתב"ג יתץ"ן וכו' שהוא בו' מלכים שמיתו שבם ס"ז ב"ל כמ"ש בע"ם הוא ג"כ כו' שהתחתונות לבינה שמשם יונקין ז"ל כמ"ש בספר מבוא שערים עיין בחי' י"ג מ"ש ותבין ולבי גי' שם מ"ב: (מח) אבג"ת יתץ"ן בינה מפיק ליסרמל מן גבולת להבין זה כ"ל עפ"י מ"ש סרב ז"ל שהם"י לשמיע בשנלבים בז"ת לעשות לו מוחין נעשה לשם לבוש מחשב ז"ת ומו יכלו אי' קלוות נקבל הארת השם"י לשמיע שהמוחין לשמיע שבשם בת שנמולם בסוד ונמלתיך מכי כלעמיל מין יכולין לבת לו"ת תלת ע"י שלבוש החשב ז"ת שמלבים לנפ"י לשמיע שבשם מתלבשים המוחין ע"ש שחשב ז"ת שבו שם מבג"ת יתץ"ן ע"י בת הגבולת עיין בתיקוני' תקני' שכתב ז"ל מבג"ת יחץ"ן ת' תורת משה לפוכה בלילה ליסו"ן וכו' עד ובנין לת מבג"ת יתץ"ן מתקרי כתר תכמה תב לי"ג מכינין לכלילן בחסד לכלול ע"כ שמען לשיעון כלנת לילמן

קרע שטן דאיהו שמה תניינ׳ דיומ׳ תניינא (מט) בי׳ קרע ימא ובהאי שמא אתמר (ראשית א) יהי רקיע בתוך המים וגומר (נ) נגדיב״ש נגד כל עמך אעשה נפלאות בכל שמא נטל נוקמ׳ במצרים ופורקנא בלבא תליא (נא) דאתמר בי הלב רואה ובגיידא כי יום נקם בלבי וחבי אוקמוהו מארי מתניתי׳ ללב״י גליתי ולאברי לא גליתי מאי ללבי אלא אורייתא דבכתב אתקריאת לבי ואורייתא דבעל פה אתקריאת פימא ואוקמוהו מארי מתני׳ מלבא לפומא לא גלי (נג) ללב״י ודאי דא שמא דע״ב שמהן ואינון שבעין אנפין לאורייתא דתליין מן ב׳ ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופימא ואברין בגוונא דאית בישראל דאינון רישין רישי עמא ומנהון עיינין הה״ד והיה אם מעיני

וה״ו אני וה״ו וחכמה לימינא וכו׳ ע״ש וזה מובן ע״פ מ״ש רק כלריך להביא עוד הקדמה אחת מהרב ז״ל שכתב כשמזל י״ג האיר בחסד דז״א שנעשה חכמה שלו כדי לעשות בחי׳ יסוד בסוד קונה הכל אז ע״י הלבים החסד דז״א שמלבים לנה״י דאימא יכולין הו׳ קלוות דז״א לקבל הארת הנה״י דאימא עיין במ״מ פ׳ בראשית דף ג׳ מ״ש וידוע כי מזל י״ג הוא כולל כל י״ג מכילין ובזה

מובן הכל ודוק היטב: (מט) דביה קרע ימא וכו׳ עיין בחי׳ ע׳ שכתב היכלא תנינא כו׳ קרע שטן ואיהו רקיע קרע דביה קרע ימא ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין וכו׳ ור״ל כי ידוע ה׳ רקיעים שנאמרו ביום ב׳ דמעשה בראשית הם סוד ה׳ גבורות דז״א כי ה׳ חסדים הם מרומזי׳ בה׳ אור דיום א׳ דמ״ב עיין בהקדמת ת״ז שכתב ואני בתוך הגולה דא שכינתא נפתחו השמים ה׳ רקיעי דיומא תניינא כו׳ ע״ש כי ה׳ גבורות דז״א שהוא סוד שמים הם נפתחי׳ ונמשכים ממנו לנוקבה ע״י יסוד שלו שנקרא בשם רקיע וע״י ה׳ גבורות שנמשכים לה הם מושיעים לה מן הקליפות שמדחם אותם ממנה כמ״ש לעיל וז״ש בחי׳ ע׳ דא שמא דעקר שטן מן ימא דאורייתא כי הנוקבה נקראת בשם ימא דאורייתא וזהו דביה קרע ימא כי שם קרע שטן שהוא בגבורה שהוא סוד יומא תניינא דמ״ב שבו מרומזים ה׳ גבורות בה׳ רקיעי שבהם קרע השטן מן ימא דאורייתא ודו״ק: (נ) נג״ד יכ״ש כו׳ עיין בחי׳ ח׳ שכתב נג״ד יכ״ש נגד יש״כ דאיהו כתר י״ש להנחיל אוהבי יש ואינון י׳ חכמה ש׳ תשובה כולהו כליל עמודא דאמליעתא כו׳ וזהו נגד כל עמך אעשה נפלאות כי נ׳ פלאות דבינה הם מתגלים בת״ת ז״א מיסוד דבינה סוד ה׳ חסדים וגבורות שכלולים כל א׳ מי׳ ות״ת נקרא בשם נגד ג״כ מטעם זה כי נ׳ של נגד הוא נ׳ פלאות שמתגלים בת״ת ז״א שהוא ספירה ז׳ מכ״ח בד חג״ת כמנין ג״ד של נגד עיין בחי׳ י״ט שכתב שכינתא אתקריאת גד בנין דאיהי כלילא מז׳ ספירין כו׳ וגם ידוע כי יש בחי׳ יסוד בת״ת בסוד ג״ף וברית נחשב כחד שמזדווג עם לאה והוא סוד ג״ד בסוד גומל דלת כמ״ש בחי׳ זה לקמן כי לאה היא בסוד דלת קשר של תפילין כנודע: בכל שמא וכו׳ עיין בחי״ח מה שמבאר שם כל השמות ותבין: (נא) דאיתמר ביה הלב רואה ר״ל כי מה שפורקנא בלבא תלייא אינה לבד בלב שהוא סוד בינה אלא עם חכמה שהראיה בא ממנה כנודע כי דווקא ע״י מוחין דאו״א שבאים ביחד אז בא הגאולה מן הקליפות בסוד ימותו ולא בחכמה כי החכמה תחייה בעליה כמ״ש לעיל בחי׳ זה וזהו הלב רואה כי יסוד דאבא הוא מתלבש ביסוד דאימא שנקרא בשם לב הלב מבין ודו״ק: (נב) אורייתא דבכתב אתקריאת לבא וכו׳ הוא סוד ת״ת דז״א שבו מסתיים יסוד אימא שהוא בסוד הגואל בסוד אם יגאלך טוב כי ע״י החו״ג שביסוד דאימא שמתגלים בת״ת הם מכים בהארתם לנ״ה דאימא שבהם המוחין ואז ע״י זה מתגלים המוחין ג״כ כמ״ש זה בחי׳ י״ג מסה״כ ומ״מ פ׳ בראשית דף י״ח ע״ש וע״י החו״ג ומוחין דאימא בא הגאולה בסוד וגאלתיך אנכי אימא עילאה כמ״ש הת״ז לעיל כי עיקר הגאולה באה ע״י אימא שהיא בסוד כח דדינא קשיא דקדושה עילאה שמגרשת את הקליפות בסוד התכלת כי מסטרא דינים מתערין כנודע והיא שורש הדינים לכן יכולה להכפות כל הדינין ולגרש אותן אלא שאין כח הזה באימא רק בהיותה ביחד עם אבא עיין בע״ח שער רחל ולאה דרוש נגעים ותבין וי׳ של אנכי מרמז ג״כ על זה שהוא אבא שהוא בסוד י׳ כי אל״ף נו״ן הוא סוד אלף בינה נ׳ נפלאות וכ׳ הוא סוד כתר כי או״א הם בסוד כתר על ז״א והמוחין הם מתגלים דווקא בלב בת״ת ז״א וזהו ללבי גליתי ולרברי לא גליתי וכן ג״כ זהו מלבא לפומא לא גלי כי יסוד דאימא שהוא בסוד ג אל ולבא לא מתפשט להוות גלוי ביסוד ז״א שכנגדו עומדת הנוקבה שהיא סוד פומא תורה שבע״פ אלא הוא מסתיים בשליש ת״ת ז״א שהוא למעלה ממקום הנוקבה כי קומתה מתחלת מן שליש ת״ת ולמטה כנודע: (נג) ללבי וודאי דא שמא דע״ב שמהן וכו׳ ר״ל כי ידוע מזיהר פ׳ בשלח שע״ב שמהן ה׳ ואלין מג׳ פסוקים של ויסע ויבא ויט הם בחג״ת דז״א ושרשם הוא נמשך ובא מן דעת ז״א שהוא מיסוד דאימא שנקרא בשם לב דהיינו כי ב׳ עיטרין חו״ג ודעת המכריע ביניהם שמתלבשין בו יש בהם בכל א׳ ז׳ בחי׳ ומחסד עד מלכות כי אע״פי שהם ה׳ חו״ג מ״מ יש בהם בחי׳ כללותם וכללות כללותם שהם בחי׳ יסוד ומלכות הרי הם ז׳ בחי׳ והם סוד ע׳ אנפין דתליין מן ב׳ ס״א דבראשית סוד יסוד דאימא שהיא סוד ב׳ דבראשית כמ״ש בחי׳ ה׳ ומחמת שהם עם שרשם שתליין בו נעשים בבחי׳ ע״ב לכן הם בסוד ע״ב שמהן מפסוק ויסע ויבא ויט כי הם מתפשטין בחג״ת דז״א והיינו כי דעת המכריע בין חו״ג שהוא כלול מכולם הוא מתפשט בתוך גוף ז״א ובזמן שהיסוד דאימא אינה רבולה להיות מגיע עד שליש ת״ת ז״א אלא היא זקופה כדרכה ומגיע רק עד דעת ז״א אז הדעת המכריע בין חו״ג מתפשט ג״כ בחג״ת דז״א כנודע עיין בע״ח ותבין ודע לך כי ב׳ עיטרין חו״ג שביסוד דאימא הוא בא מב׳ כתפין דאריך שמתלבשין

תחלה

תמים כמ"ש כתף ימין מיטר לחסד כתפא וכתף שמאל מיטרת לגבורה בלימת ומ"כ נמ מיטרת לחסד סמיס בתפא ומחלבם נלימ ומחתכרו ד' מיטרין נס ביקר ביסוד סלם עיין בחי' י"ג מ"ם מזג ולכן מטטם זס כתב בזוהר פ' בשלח סב' מיטרין סס מסטרת לחו"ס ע"ס ועיין בח"מ מס ופירש סס מסטרת לחסד מחלבם ג"כ מיטרת לחסד ביסוד לחימת ומחתכרו סס מיטרת לגבורה מצר סס ומבין סניסס יולת לעת סמכריע תומס ומתפשט בקג"ת זו"ס כנ"ל ומעפ"י שבחי' לעת סמתפשט בזו"ס הוא רק בחי' סחסדים שבלעת כי בחי' הגבורות בלעת סס יולפ"ס ומתפשטים מוקפס מ"ס סא יולוע כי כל בחי' דעובדא

מוחין תב"ל סס פלוגי' מכולס כ"ש בח"ס מסכת גלגו' ז"ת פרק ב' ע"ס ותבין לקמפי' בחי' מסדיס שבלעת סמתפשטין בז"ת יס בסס ג' פעמים לז' בחג' מחסד עד מלכות סיס בחו"ג ולעת סלסס ססס בסוד ע' מנפין לסוריית סחלויס מב' ונעשין בבחי' ע"ב ככ"ל ע"כ בחג"ת ז"ת סמתפשטים בסס בחי' סחסדים שבלעת יס בסס פ"ב שמסן מפסוק ויסע ויבא ויט מבל מחמת סלעת סמכריע בין חו"ג סוא מין בשלימות בז"ת כי בחי' הגבורות שבו בלבו ממנו ונתפשטו במוקפס מבעפ זס בחג"ת זו"ת ע"ב שמסן סיולפין מפסוק ויבא ויט מיכס בסס בלירוף אימות סמות מלא סס בסס בסוד ג' פעמים ע"ב אותיות מבל אמ"ס ב"ש שמסן ע"ב בלירוף חיבות וז"ס בזוסר פ' בשלח שבחג"ת ז"ת ונכנסין למוקפס ומתחברים עס הגבורות סלעת סבס לז נעשין ממס ע"ב שמסן בלירוף חיבות וז"ס בזוסר פ' בשלח וכל מחטרת מכולסו וכו' כלומר שבלטרפו בחי' סת חיבות שבחג"ת ונעשו חיבות בס וס"ו בס שמסן קיימת לע"ב ע"ס ועיין בסס"ד סעתר ר"פ מ"ס ע"ו ותבין ומתחר שבלת לילי לבדי בזוסר בל"ל בחי' לפרס מקלת לבדיו שבחב סס סשיך לעניין שבבאן ולא פירש בח"מ סס כלום וכלי שלא ימנע טוב מבעליו וז"ל וחכיגן מסטרת לחסד ע"ב סבלין מסטרת לגבורה ע"ב סופרין וכו' ע"ס ופ' רשבו כ"ל בסוף כך כי בחי' סלעת שמתפשט בחסד זו"ת וסוא בחי' ע"ב כנ"ל סוא בסוד ע"ב סבלין כי בחי' לעת סוא בסוד עלות בסוד כי בל לעות ס' עלות חוזיות ליעות בסיס וזס בוא מלא בחי' סחסד שבלעת מבל מלא בחי' גבורה שבלעת סוא ע"ס סופרין כי ג"כ לעת בקרת בסס מספר כמ"ס בזוסר פ' משפטים קף ק"ס ובפ' תרומה קף ק"ן ועיין בח"מ מה בפירש סס בטעם שקרת סלעת מספר מסמר"י ז"ל ובחי' תבבאן סוא מלא בגבורה בסוד עיניך בלכות בתבבון בח"ס בזוסר בפ' פנחס קף ר"ב ע"ס ותבין: (כל) לחיונן וכו' ולא סיסו לבבי גילוי ר"ל כי יולוע ע' מבבלרין סס בסוד בל' רבבת ברבס מבינס שפיע נקו"ת בסס לב כמ"ס לעיל בחי' זס מזוסר פ' בופטים ומס ותבבן ברבס ג"כ בתקוס לפ' ביסוד לחו"ס עיין בחי' ו' מ"ם מזג ותבין זסו ג"כ בלבבי לב ו' בינס תבמס כי בגלולס סוא ע"י מוחין לחו"ס בבבל מי שברא בשתר מבריס לשיעו בחי' מבריס זו"ת לא גילוי ולוק: אך תבן ר"ל בחי' יוס ר"ל עיין בחי' ר"ג שבתב לריך לבערת שתור וחמץ וכו' לפי שיחזיין בין סס לשיסו' ובין שבע לשיסו וכו' בגין לשרב רב מפרישו בין סס לשבע וכו' ומפרישו בין ויס וכו' בבי יפרים לון קב"ס בין סס לשבע: ומ"מס וכו' ר"ל בסוד יל ימין כמ"ס בח"ז לשיל: (סא) אר בשבת ר"ל כי בינס נקרא בסס גר בזוסר מספר בבוונות מסוד כ' גרות של שבת סס בנגד בינס ומבבות כי ג' יסולס לסו"ס מיס סוים מלבים סוים מלבי סיס בבתר ומוחין זו' תחתונות לבבר ומקבס בסבי' בר מוד בעיניין כי רשיח עיין תלייס בחכמס עיין בחי' ו' מ"ם מזג טעיין ותבין: (כו) ובגין לפ יוס נקס בלבי ר"ל בלב י' בינס וחכמס ולבן בחיב ולפ תסורו אחרי לבבבס ואחרי עיניבס שהן תרין סרסורי לחטאס בבחינת בעין ולב מסתלקין ממנו בחי' הנסמ' המתיר אס מבח בינס וחכמס ואז שלטין עליו סוד שמור וחמץ. ושוד בלבי וכו' כי סוד ל"ב אלסים לשובבת לבבלפות בס ס ל"ב נתיבות לחיונת וי' מתחרות לחיונת בס בחבת עיין בחי' ד' מ"ם ותבין ומס שתתר שתחרות בלבי לוקת רק סוד ל' נתיבות לחיונת וי' מתחרות לחיונת ולפ ב"ש ל"ב שבילין לחבת כי מיקר בגלולס לגבקס מן סקליפות סוא בת לוקת מן חיונת סס סוד כת דרונת קדוסת עליונס סרוסים שיכולס לסקדים על סרוסים שלפ שפין כת סוא לבבר

בחי'

דעיקרא דבראשית ועשר אמירן דאינון י' מן לבי ולב האי איהו לב דביה נהיר ההוא דאתמר ביה (שמות ב') ותרא אותו כי טוב הוא (נז) וביה עתיד לאתגריא קב"ה למשה באורייתא בגלותא בתראה כגוונא דפורקנא קדמאה דאתמר ביה (שם ג') וירא מלאך ה' אליו בלבת אש בקדמיתא בלבת אש דנפואה ובגלותא בתראה בלבת אש דאורייתא וזא בית מן בראשית דאיהי בלילא מעשר אמירן (נח) איהו בת עין אובמא דאתמר בה שחורה אני ונאוה וביה נהיר אור ההד ותורה אור לב אלקים ביה נהיר מצוה דאתמר ביה נר י' נשמת אדם בו' (באן חסר ו"ה) ונר מצוה תורה אור ב"ה דקב"א (נט) ונדפיו דשכינתא אינון כסוי הם חיה ועוף דמכבי עלייהו ברחימו וכד מכבי עלייהו ברחימו דאהבה מי טופנא לא שלטא עלייהו מים רבים דמי טיפנא לא יוכלו לכבות את האהבה דישראל באבוהון דבשמיא (ס) בההוא זמנא כרסייא יהון על ארבע חיון וזא איהו שופר הולך רבי"ע

מרובע דרנ"א בשית דרגין דאינון שש מעלות לבמא איהו מלבא על כרסיא בההוא זמנא ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי מפקודין דעשה דאתייהיבו מאהבה ולא מפקודין דלא תעשה דהוא קריב לה ממנא דעשו לקטרג בהון בישראל דגנייהו ואת עשו שנאתי (נא) וזא איהו דרנ"א תרי טעמי דמסטרא דפקודין דלא תעשה ממנא דעשו איהי רבי"ע על ישראל ואיהו דרג"א עלייהו ואי תימא דשלטא על שבינתא ראיהי עמהון בגלותא

היא במלכות כנודע שהיא סוד מרכבה שהם מתחזיין כל נהורין דמ"ס בתי' י"ח פ"ם בלבת שהם בתורייתא סוד בינה שנקראת לבת שם לתורייתא המורין למו"ת לג"ם: וזלא בת מן כרמלית וכו' ר"ל כי בינה נקראת בשם בת בנוקבא כי היא ג"ב בסוד עלמא לנוקב' וגם מותיות בת הוא סוד בינה חבונה: (נח) היכי בת עין מיכמת וכו' ר"ל בינה נקרא בת עין בסוד בתכמה ידבר כי רמיזת עין הוא בתכמה והיא מאכמא מלא בתי' הבינה שהם מלא שהם בסוד לוינה קדושים וזהו שמורים מני ונאוה ועיין בזוהר פ' ויחי לף רכ"ו שכתב גוונא דרשיעאי היא חיזו דכל עינא ומקרי בת עין וכו' לת ליון למיהו נקודם למלעיתא מכולא וכו' ובפ' פקודי לף רכ"ב כתב ז"ל נקודם למלעיתא לעיינא למיהו חיזו דכל עינא כגוונא דהסיא נקודם למלעיתא דקאמרן למיהו חיזו לכולא וחמן קאים בת קדם הקדשים ואהרן וכפורת למיזן חיזו לכלא ע"ם מזה משמע כי נקודת יסוד למימא שהיא בסוד לין נקודם למלעיתא מכולא כי היא מסתיימת בשלש ת"ת ז"ת שהוא עולם נחסד יבוא עיין בתי' י"ח מ"ם מזה היא סוד בת עין שהם מיחזי פרלופא וחיז יקרא מכולא סוד סוד יסוד תבא שמתלבש בה שממנו בת רחית מור עין ובסוד פ"ת בהם סוד בית קדשי קדשים ואהרן וכפורת כמ"ם לעיל בתי' זה משוד אהרן וכפורת ונקודת יסוד למימא היא נקרא בית ק"ק קודש שכולל כל הקדשים בגווה עיין בתי' פ' מ"ם וזהו ג"כ מ"ם ובית נהיר מור וכו' כי יסוד תבא שהוא בסוד ותורה מור מתלבש בימוד למימא שהיא סוד בת עין ולוק ותבין היטב כי בזה תבין כל המאמר הזוהר של פ' פקודי ופ' ויחי ועיין במ"מ מה שפירש שם מהרמ"ז (נט) ונלפוי דסכינתא וכו' עיין בתי' כ"ת שכתב ונלפוי דשכינתא וכו' לעיל ר"ל סוד בת כמ"ם לעיל בתי' זה מסיל הפסוק וכנפי יונה נחפה בכסף אברותיה בירקרק חרוץ ע"ם וחבין כאן ות"ת ויסוד לנוקבא שם בסוד מים ועוף כי חיות שהוא בינה בילירים היא בסוד ת"ת ויסוד הוא בסוד עוף בי' יוסף כמ"ם לעיל בתי' זה ונלפוי דשכינתא שהם ד' קוויס ימין וממל לנוקבא שבשם מתירין מחסדים לה"ם ז"ת הם מכסין על סוד לם קיס ועוף בגבורות שלה שמתפשטים בת"ת ויסוד שלה שהם בסוד נפש לם כנודע כי מחסדים ממתיקים את בגבורים שלה כדי לשיות רמויס לזיווג כמ"ם לעיל וזהו ברחימו לאהבה וכשמחסדים מכסין על הגבורות למחיק מוחם מזי הם בסוד גבורות יסודות שמוסיף לה מן הקליפות ומלחם מוחם ממנה וזהו כד מכסה עלייהו ברחימו וכו' כי הקליפות הם בסוד מים רבים בזילונים למיל המבול שלא יוכלו לכבות את האהבה מחסדים שבישראל שמתגלים בתפלת ישראל ז"ת שים לו עם מבחון לבחמית סוד מו"ת שמתלבשים בז"ת שנקרא בשם שמיס שהם בת לו מבחה מחסדים אלו שממחיקים את הגבורות כדי שיוכלו ע"י להלחית הקליפות מנוקבא ולוק (ס) בהסוד זמנא כרסייא וכו' ר"ל בינה שהיא בסוד כסא כנודע יהיה על קנת"ס זו"ת בסוד ב' חיון כי ל' מיות ללחמת ברסם מחנת"ס כנודע כמ"ם זה בכמה מקומות ויהיו בינה

בגלותא הא אמר קרא (ישעי׳ מב) אני ה׳ הוא שמי וכבודי לאחר לא אתננה הלתי לפמילים וכבודי שבינתא עלאה לאחר לא אתן אל אחר והלתי לפמילים שבינתא תתאה ובגין דא בשית יומין דשלטא סם המות אל אחר אתמר בשבינתא (יחזק׳ מז) יהיה סנור ששת ימי המעשה בשבת ובראשי חדשים דלא שלטן ממנן בישין אתמר בהון ובינם השבת יפתח וביום החדש יפתח ועיד רבי״ע איהי כגוונא דא כ ולזמנין בג ונא דא ב בת מ״ך פנימא סגירא בכיתא ואיהי ס הרא קדישא לעולם לא אסתכלת בה דמה בישא גיהנם סם המות נוקבא בישא בל שכן ל אחר דהבי אוקמוה קדמאין לעולם לא חזא חמה (סב) פגיעותא דסיהרא דמזמנא דחמה נפקא נפקא ממזרח וסיהרא חזרת אנפהא כגוונא דא ם ובגין דא אמר בלעם הרשע לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל עמל ואון סמא״ל ונחש (סג) ובזמנא דרחקין ליה לאסתבלא בה אתכסייא מכל ובל ואימתי בירחא שביעאה ההי״ר (תלים פג) תקעו בחדש שופר בפסא ליום חגנו מאי בכסה בירחא דאתכסייא ביה סיהרא בההוא זמנא דאתכם את מניה איהי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאבלין טבין מפקודין דעשה (סד) דצלותא שקילא מכל פקודין בי״ה ובזמנא דהוא ייתא קדוש ברוך הוא לישראל ועשה לי מטעמים פרעותא דשבינתא כאשר אהבתי מפקוד ן דעשה ותקנת שבינתא עם ישראל מאבלין דצלותין דאינן קרבנין וכפנא דאיהי תקינת מזונא למלבא יהיבת לון עיטא לאתיארא בשופר דביה עתיד קדוש ברוך הוא לאכנשא ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין הה״ד תקע בשופר גדול לחרותינו ושא נס

לקבץ

הקדוש מחוכה ונותן כח אל הקדוש בכניסתו לתוכם ובזה יובן וזמות נעשו לו כזכיות לכן אמר כאן כי ע״י מ״ע ועי״ מל״ת מן סם ת״ו ממחזק ויש לו כח להיות בדרגת על ישראל ועוד רציא מיהו כגוונא דא בח מלך פנימם כו׳ ר״ל נקודת יסוד למוקבא נקרא בשם רביע והיא בסוד מגן בסתר יעקב סת״ו לעיל בחי׳ י״ג מגן בסתר לא נקודם לם סרפ״ת כגוונא דא ב ע״ם מ״ם ובזמנא דלא יש שליטא לס״א מזי סנקודת יסוד למוקבא דהיינו בחי׳ סנוקבא מכסה בחי׳ בסוד וביום השבת יפתח וכו׳ כמ״ש סת״ו מחילים מכל בזמן שיש שליטא לס״א דהיינו בחי׳ סנוקבא מכסה בחי׳ נקודת יסוד שלם ע״י עולמות בי״ע שבשם היא מתלבשת בקול בשוד יסיס שנוי שזת ימי שעובד עיין מ״ם בחי׳ י״ת שעולמות בי״ע הם נעשים כלמות כנפים לסשיר סניווב מן שקליפות וזהו בח מלך פגימת סגירת בבינה : תמב בינה גיהנם היא סוד ביום שקליפה כמ״ש לעיל בחי׳ זה והיא יולת מתבטת שקליפה שסוד בשל ומזדווג כמ״ש לעיל ג״כ בחי׳ זה (סב) פגיעותא דסיהרא סוא סוד נקודת תלל יסוד למוקבא עיין בחי׳ ע׳ : וכגון דא וכו׳ לא סביט און ביעקב וגו׳ עיין בחי׳ י״ת מ״ם ע״ו ותבין ול״ל עוד לפי מ״ש סת״ו סרביע סוא יסוד למוקבא ל״ל סופר סולך רביע סוא סוד יסוד נ״ת שנקרא בשם מיפר מלשון סופרים וויפי כי יסיד ז״א סוא בסוד יוסף יפה תואר וזה סוא כמ״ש בחי׳ י״ת על פסוק סרוך מגן בסתר אל יתפאר מזגג ע״ם וסוד דרגת בחינת לרגין למיזון שם מעלות לכסא מכתב סת״ו לעיל סוא ג״כ לפי זה בדרך אמת וסיינו כי שם מעלות לכסא שם סוד בחי׳ כלי סת״ל למוקבא שמעלה ע״י מ״ה דמ״ש שסוא בסוד שם מעלות כי בחי׳ כלי מ״ש בזוהר מב׳ בחי׳ יולים לעיל שבשם שית פרקין סוד ס מלבושות שבשם ס׳ גבורות מלפ״ך שכם לות כאיש זה בחי׳ י״ג ע״ם ז״ת סת״ו לעיל אמת וזה בסוד ואמת ושפט לי מעשים כו׳ ר״ל כשמתייחדין זו״נ שאת סוד מיהו מלכא על כורסייא שיש בם סוד שם מעלות בחי׳ כלי מ״ש שבש מעלה מ״ש ומ״ט מזי בסוד זימנא ושם לי מעשים זה מ״ש לעיל מעלה מ״ש ע״י שם מעלות לכסא ולוח וסבן (סג) ובזמנא דלתקין לה וכו׳ ומיהו בירחא שביעאה שביא שם וכו׳ עיין בזוהר פ׳ תלוש קף קפ״ל מ״ש במאמר פתח פסוח סגם ואמר תקעו בחדש שופר וגו׳ וכתב שם סת״י פירושו ז״ל כי עתה בר״ת חברי מו מתחיל לסתעורר חוקף סדין כי מז זמנו יעון החלם הוסם וכו׳ סיא מתלבשת בשית בחי׳ זה ז״ל בשם קדוש ושיא רמז שגם ממש כי שגם הוא מפיירם במספר ור״ל רמז שפפיירם מתעבה למעלה ו״ם רמז שגם וכתב מניא מודם זה שאלו סתעוררותם להתקון בדין שקשה שסוד לינא עילאה תקיפא סוד שגבורה כת״ש שמלאו תמת לרחבי ואו כתיב סוא מתעורר מתעוררת גם שקליפה שט״א ממו בתופן שגם מקטרגים על כמ״ס מולם ושולים לתעלם ומתפזעים סביב שגבול שקדוש ומכעיס בענין הזה שאור שהוא שמים

בלא

לקבץ גליותינו ואיהו חשיב דאיהו יומא דדינא דיליה וכר"ה עד ההוא זמנא קב"ה מאריך עלייהו דחייביא ולבסוף אפסיק לון וחריב לון מעלמא ודא איהו מאריך טרח"א פ"ק בסוק ועוד שו"פר הול"ך רבי"ע דרנ"א הרי טע"ם פהההוא זמנא ריתמחון חייביא מעלמא (סה) סלקא צלותא בננונא בר' מינין דאינון שיר פשוט ודא י' שיר בפ"ל ודא י"ק שיר משולש ודא יקו שיר מרובע ודא יקו"ק (סו) בשמ"ד דיקוק סלקא צלותא דאיהי שבינתא אוריתא בננונא שבינתא בננונא ישרא סלקין בנו גלותא בננונא הה"ד (שמות טו) אז ישיר משה ובני ישרא את השירה הזאת לי' צלותא דאיהי שבינתא סלקא לגביה דמלכא בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות ובעשרה שופרות דאינון י"י ועשרה בחות דמלאכים יתערון לגבייהו וסלקא

לון

סלקא תמיר לעולם סהתחון וכל מה שיסתפע רוחים לעלון ומזי היא נקרא כסא על כי היא מכוסה מהקליפה כו' ע"כ לריך תיקון גדול להסיר הקליפות שהם העונים שרמז עליהם ירמיה סכית בענן לך וט"י בי"פ שמעוררים ישראל למעלה בוקא בכל השופר עד למעלה למעלה עד שהם סבני שם סיף גדול לכף כל תירו ורחמי מתעוררת בשפעה על הגבורה מלת ילחק פנף שלש ומתפלים כולם לרחמים וקטיגור שהם סניגור ע"ם אבל מ"מ לזה

מתעוררת לריך מתחילה למעוה קולה השופר חפלה ומ"ט ומז יכול להתעורר בשופר שבשה"ז לשוב השופר גדול להיות דחמים מתעורר בו כמ"ש הת"ז כאן (סד) דלעולה סקילה מכל פקולין זה בוה מובן ע"פ מ"ש בשפ"כ כי הניצוצין שם מתבררים מהקליפות ע"י מלות שלש עושה בשה"ז ופרש מן הפרש ע"י התפילות כי שם עיקר ושורש לכל זה ומין דבר גדול לעמין זה כמו התפילה וע"כ קרמו רז"ל אל התפילות דבריס פעומלים דרומו על עולם ועי' התפילות גורס שלש הזיווג העליון ומז מתבררים הניצוצות ועולין למעלה בזמני מ"ב ושם שם מהמתקים ומתבררים לגמרי ע"ש : ומיהו תמיד וכו' וכרת וכו' עיין לעיל בזמי ז"ם מ"ש ע"ז וחבין כאן : מאריך פרשת כי מעשה הרשעים שם לו למדרש כמ"ש שפעים תקשיבם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח (סה) סלקא דלותא בננונא בל' מינין וכו' ר"ל כי יהיו כי ג' בחי' בליס הפ"ם למוקבא תשר ירדו בזמן הגלות בחי"ע לבדר בירורין הניצוצות שם עולין ע"י ג' בחי' שיש בתפילת התריה על הפלת י"ח כי על דרוך שמחר עולין בשוה' מלך וכו' כליס החיצונים למוקבא מעשים עם הבירורי' שבררו משם למלכות ליליה ומבדרוך שמחר עד יוצר עולין כליס ממנעים למוקבא מיליה עם הברורים שבררו משם ועולין כליס למלכות לבריאה ומיוצר עד תפלות י"ח עולין כליס פנימים למוקבא מבריאה עם הברורים שבררו משם ומז כל הג' כליס עולים עם הברורים שבררו למוקבא לתפילות להיות בשוה' מ"ב לה לחברים עם ז"ת והניצוצין שעולין מקליפת בי"ע להיות מ"ב למוקבא שם מבחי' הגבורות כמוש והניגון נת מלך הגבורה כי בשמחה בת מלך הגבורה עיין בחי' י"ב שכתב חמיתם בניגון וכו' נסיתרא דשמלה ויליע כי בזמן הגלות אין הלבוש בתלותם בתין זו"ל שוים בקומתם מלת קומתם מתחלת רק מחזה ז"ת ולתחתם לכן הם נה"ס ז"ת בשם נעשים קומת המוקבא שהיא בשוה' מחרוים שם הוי"ה ע"ס וג"כ יש בה סוד הוי"ה לפרלוף קומתם מעשר ספירות יש בשם ג"כ רוזא סלימת שהוה סוד כיר מרובע כי י' י"ה יש"ו שהם בשוה' סיר פשוט וכפול ומכוון שם בכתר י' תכמה ובינה י"ה תג"ת יה"ו ז"ת הם סוד מה שמעלה מקומת המוקבא תשר מזה הטעם מרומז גלות קומת ז"ת בשם הוי"ה בריבוע ובזמן המבית שיהיה קומת המוקבא שוה ז"ת ויהיה משתמשים בכתר לחד זו מה שהיתה בתחילה עולם רק בנה"י ז"ת שהם בשוה' סיר מרובע עתה יהיה עולם קומתם להיות למעלה לחיות ג"כ קומתם בכתי"ב תג"ת ז"ת שהם בשוה' סיר פשוט וכפול ומכוון ואת סלקא לעולה בניגון בל' מינים לעיון סיר פשוט וכו' ועיין בחי' י"ג מ"ם שם מסוד סיר פשוט וכפול מפולם ומרובע ולמה נקרא בשם סיר ותבין כאן (סו) בשמ"ד להיות סלקא לעולה ר"ל שיהיה מן קומתם בתילותם שוה ז"ת ומז יש בה שם הוי"ה כמו ז"ת ומע"ם שב"כ יש בה בתיתם שם הויה כשהיה רק קומתם כנגד נה"י ז"ת נתבב להוי"ה שלימה ויותר היה נראה זה שם היה גרסינן כשמת להויה כי מן הוה משמע כמו ז"ת שבו שמת להוי"ה סלקא המוקבא להיות קומתם שוה מלין : מ"ב מפשר לומר בדרך אחר כי יהיו כי כמו שבב' בחינת כלים מפ"ם למוקבא תשר ירדו בזמן הגלות לבדר הבירורים משם כן ג' בח' כלים מפ"ם לעזור לניצוצין בחי' כלים למוקבא בחי' ג' בחי' כלים למוקבא מבי"ע מקליפות בי"ע בסוד כלפור נודלת מן קנה כן הים נולד ממקומו ובזמן כשעולין ג' בחי' כלים למוקבא מבי"ע למעלות עולין עמהם ג' בחי' כלים זו"ת שם בו שם הוי"ה וזהו בשמת להויה שלמה ללותה וזהו ג"כ מ"ש אח"כ קוריתה בניגונא שכינתא בניגונא כי הניצוצות בעולין מקליפות בי"ע ע"י ג' בחי' כלים הוי"ה להיות בסוד מ"ב למוקבא שם בסוד ניגונא כנ"ל וז"ת נקרא קוריתה : ת"ל מ"ם קוריתה בניגונא שכינתא בניגונא כ"ל כי מה שנגלות קומת ז"ת הוא מרומז בשם הוי"ה בריבוע שפת בסוד סיר פשוט וכפול מפולם ומרובע הוא בניגונא

לי כמו שכיון יש בו עליות וירידות כן ז"ת שיש בו סוד הוי"ה בריבוע שהוא בסוד סיר פשוט וכפול משולש ומרובע יש בו בחי' עליות וירידות וכמו כן ז"ת המרומז בשם הוי"ה בר בוע שהוא בסוד סיר פשוט וכפול ומשולש ומרובע הוא מטעם זה מחמת שגדלות קומתו נעשה ע"י מוחין דאו"א שהם שם ס' סיר כמ"ש בחי' י"ג לק ע"ש ובניגון פשיר יש בו בחי' ספירות בחי' עליות וירידו' מחמת שבחי' הניגון הסיר הוא בא מלד הגבורה שיש בו גבולים ומדות ולכן יש בו ג"כ שם הוי"ה בריבוע שיש בו בחי' עליות וירידות כן המוקדם כשקומתם סוס לו"ת ומשתמשין בכתר לחך כמותו שמקבלת מורות המוחין מאו"א עלמא שלא ע"י ז"ת כמולע זה מש"ל סיעתא דשמיא סיר בקומתם שם הוי"ה בריבוע שהוא בסוד סיר פשוט כפול משולש ומרובע בחי' עליות וירידות כמו שיש בניגון הסיר בחיות עליות וירידות וז"ש שכינתא בניגונא ומנגן לפני זה שם שכתב לעיל שלקח ללותא בניגונא וכו' הוא ג"כ מרומז ע"ז מ"ש ותמר לפני זה בלשון ללותא בניגונא כי מתחלה שיש לריך לעשות בחי' התפלה בבכי כמ"ש בבכי יבואו ובתחנונים תוכילם וכמ"ש בחי' י"ב ע"ש מ"ש מבכל בזמן המשיח יהיה בחי' התפלה בניגונא ללותא וכו' בי' זכרונות וכו' ר"ל הוא סוד ג' בחי' כלים י' תפ"ש להוקדם שעולין מבי"ע עם עולמות בי"ע לתפילות כל"ל ועולמות בי"ע נקראים כולם בלרך כלל י' כתות למלאכים ו"ש תת"כ וי' כתות למלאכים יתערון לגבייהו וכו' כי עולמות בי"ע הם מעלים ג' בחי' הכלים למוקדם לי' ספירות עלמות פנימות הכלים למוקדם עיין בחי' י"ת מ"ש שם מזה ונקראים ג' בחי' י' כלים תפ"ש למוקדם בשם זכרונות מלכיות ספירות כי ילוע סוד מלכיות זכרונות ושופרות הם בסוד נפש רוח נשמה כנודע וסבן ומ"ש למיתן י"י ר"ל שבח לרמז בזה כי ע"י שיתגלה מארח ת"ת שהוא סוד כתר בסוד נפש רוח נשמה כנודע וסבן ומ"ש למיתן י"י ר"ל שבח לרמז בזה כי ע"י שיתגלה מארח ת"ת שהוא סוד כתר מריבוע תניינא דת"ת סוד תורה שבין ונלגלת למיתת הים בו הם הוי"ה לכ"ג שבו ג' יוצין למשיר בו למוקדם מזי יהיה בשלימת קומתם ובחי' הכלים שלהם כמ"ש זה בחי' י"ג ע"ש מ"ש ותבין כמן ולע"ל לך לפ מ"ש תת"ו כמ"ש בסוף הדברים שלו כ"ל מ"ש מתחילה ועוד שופר סולך רבוע לרגל חרי טעמי הוא כך פירושו מימת שהוא בסוד שופר סולך לעשות מוחין לבנין בשם זו"ן שבשם סוד הוי"ה בריבוע וזהו רבוע ולשבח שהוא בסוד הוי"ה בריבוע למיתן כשזו"ן הוא בקומתם ומשתמשים בכתר לחך מז מימת הוא בשיל לרגל חרי טעמי כי הוא לרגל לחך כתר לחך לו"ת שבח בסוד חרי טעמי ב' מטעמים של מ"ע ול"ת שבשם הם מתכללים וגבורות וזי"ל הם בסוד הו"ג כנודע והבן

(סו) מבשרת לרבוע וכו' ר"ל כי בחי' הניגון של סיר ושבח סוד ע"ל שבחו פ"י המלאכים לבי"ע כי"ל הם מתפרשין לחיות רק בד' בחי' מלאכים ל' חיות של הכסא ופ"י בחו בחי' הניגון של סיר ושבח סוד א"ב ומז בחי' הניגונים שבחו מיוחסים הם בבחי' מרובעים כי ל' חיות הם בסוד חגת"ם שכל לחך בחי' בפני עלמה שלין לומה זה לזה לכן ג"כ בחי' הניגונים שבחו של' חיות הם כל לחך בחי' הניגונים מתחלק לל' בחי' של חיות הוא שכל של הדביק מיסוד המוקדם שבח מתכנסי' כל בחי' הניגונים של סיר ושבח סוד הכלילות מהקליפות לחיות בסוד מ"ב ע"י המלאכים בי"ע לכן ג"כ המלאכים מתפרשין לחיות בבחי' רבוע מרובעים ל' בחי' חיות שע"י בחו בחי' הניגונים בל' בחי' ת"ת הדביק מלמת שהוקדם שבח מתכנסים כל בחי' הניגונים סוד כל הכלילות הם הם הוי"ה בריבוע כל"ל

(סח) ל' חיות המשורשים בת"ת של המוקדם והם כמו כשמ מלינו כי ממנה הם מתגללים והם בסוד חיות קטנים כנגד ל' חיות המתגללים ג"כ מ"ש זו"ת כנודע שיש בחי' ו' מ"ם שם של' חיות של קטנים וגדולים שבח הם בחי' מזו"ן בחו בחי' הניגונים כי ג"כ בחו בחי' הניגונים סוד הכלילות מהקליפות בי"ע לחיות בסוד מ"ב ע"י בחי' כלים זו"ת כי"ל. (סט) כל יהא וכו' ר"ל כשיהיה עולם ב' בחי' כלים זו"ל שהם בסוד הקב"ה ושכינתא מיליף ועשיה עם עולמות י"ע עלמה שהם בסוד חיון תמימין ל' חיות קטנות ול' חיות גדולות כי על בריך שמיה טעין לך בחי' כלים מילוים זו"ת מעשיה עם עולם הפעיה ומבריך שמיה. שפשוטי לומרת על יקר עולין ב' בחי' כלים ממלעיה זו"ת מילירה עם עולם ילירה ובקשה עולין תזי הם ממלאים מלמלין מגניים בשיר סוד בחי' הכלילות שעולין

מהקליפות

(א) ואית נגונא דסליק בשית הה"ד שוקיו עמודי שש י"ק יקו"ק צור עולמים י"ק י"ק אר"ם ארבע כנפים: (עב) אריה שור נשר מרכבה (יקוק יקוק יקוק) תניינא י"ק יקו"ק י"ק יקו"ק י"ק יקו"ק:

יה	יה	יה	אדם
יהוח	יהוה		יהוה

(עג) לעילא מבלהו י"ק יקו"ק חבמה ובינה כתר אקיק אשר אקיק ועליהו אתמר (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו ש"ש כנפים ש"ש כנפים לאחד וזא אבגית"ך בשתים יכסה פניו לישראל דלא יסתכלון בהון שנאיהון ובשתים יכסה רגליו דלא אדביר לון עובדא דעגלא ובשתים יעופף מן גלותא ההי"ד (שמות יט) ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי:

ואית

(ע) ואית וכו' ר"ל כי לפעמים עולה המקבת ע"י הנגינות למ"ב נת"ת ז"א שבו עשר מוחיות דשם מ"ה ולזה הית שורש בין ב' מו"ג דז"א שם סוג ב' ילים זו"ת וז"ם ועליהו אתמר ילון גלילי זהב כי המוקבת נקראת בשם גלילי זהב עיין בתי' י"ג מ"ם שם ותבין (עא) ואית ניגונא דסליק בשית כו' ר"ל שלפעמים עולה המוקבת ע"י המיגנ ת למ"ב רק בכה"י זו"ת שבכל אחד ים בו שם י"ה כמ"ש בע"ת בדרוש רפיח נילופים פרק ל' ע"ש ותבין וג' פעמים י"ה שם ו' מוחיות וז"ם שם ב"ן שוקין עמודי שם כי יסוד שהות בין ב"ה שם סוד שוקין הות נכלל עמהם ונקרא על שמם ולכן אח"כ סדית הפסוק י"ה הוית צור העולמים כי זהם הפסוק מדומז שבכה"י ים בשם בכל ה' שם י"ה והם נקראים י"ה הוי"ה ר"ל כי הם י"ה זו"ת שבו ים שם סוי"ה ובכה"י זו"ת שם סוג י"ה הוית צור העולמים כי הם נה"י זו"ת שם נעתין מיחין למוקבת ות"י נבנה קומת המוקבת בשם עולם ות"ם עולמים לשון רבים כי יהוג כי בכל בת' נה"י שממעלה שם נעתין מוחין למה שלמעה מהם וכן ז"ם אח"כ י"ה י"ה מלא ר"ל כי נה"י שים בכל אחד ה' שם י"ה גי הם בלא מלא לרמוז שבשם נבנית המוקבת שהית בסוד מלא כי מלא שבמרכבה הוא מרמז על מלכות כמוהג וגם שים בה שם ת"ם כמנין מלא כמ"ש בת' כ"ת ושכיחית מיהי ת"ם יו"ד ה"א ו"ו ה"א תתקריאת וכו' ע"ש ותבין (עב) תריס צור נגר מרכבה הוית הוית כי ת"ל כי תם ג' שם מרכבה למ"ת שבכל אחד ים בו שם הוית כי תג"ת שרשם שלהם כנודע ולהם שבמרכבה שהות סוד מלכות הות מרכבה למה"י מרכבה תיינית י"ה הי"ה ו"ה הו"ה ו"ה הו"ה הות ג"כ מרמז על זה כי נה"י שים בכל ג' מוחין למלכות ות"ם שם מרכבה תיינית י"ה הי"ה ו"ה הו"ה ו"ה הו"ה הות ג"כ מרמז על זה כי נה"י שים בכל ג' שם י"ה שם בסוד ג' פעמים י"ה הו"ה כי בת"ת ים בכל ג' שם הו"ה ע"כ נה"י שלמעה מהם שם נקראים כל ג' בשם י"ה הו"ה ומלכות שהית בסוד מלא שבמרכבה היא ג"כ מרכבה להם ור"ל בזה כי לכן מטעם זה כתיב בפסוק ים הוית צור העולמים ושבן (עג) לעילא מכולהו ים הוית מכמה ובינה עיין בזוהר פ' ויקרא קף י' שכתב קדמאה י"ה בגין די כליל ה' וכו' בג"כ תכמה י"ה מקרי תיינית הו"ה למקרי מלכות וכו' ע"ש וכתר הות בסוד מהים מסר מהים ופע"פ שם בשם בזוהר הל"ל משמע שמהים לבד הות בכתר ז"א ומסר מהים הות בת"ת ז"א ע"ש במ"ש מה שפירש שם ותבין מ"מ ג"כ זו"ת בשם כל כתר זו"ת כנודע ומצא לע"ת ומו"ן שהם בסוד כתר שייך לקרות להם בשם מהים מסר מהים. ערפים כו' כי יהוג שם מ"ב הות בז' מחזומות דבינה שים בכל אחד שם מו' מוחיות והם סוד שם כנפים למחד עיין בתי' י' ובתי' י"ג מ"ם מזה ותבין (עד) ואית ר"ל שלפעמים עולה המוקבת ע"י הנגינות מ"ב שלה רק בסוד להיותו בתפילת שחרית של חול שהוא היווג של המוקבת עם יעקב בסוד מיטה בנלה ואיהי בסוד למפוקי בשבת בתפילת ערבית ובתריית של המוקבת מקבלת כנגד כל נה"י זו"ת. ומלווגת עם יעקב שם שהות ג"כ עומד כנגד כל נה"י זו"ת כנודע מסה"כ ווהוג כי סוד כלל הות במוקבת כי היא מהלל. תמיד במ"ב שלה לו"ת שהות בסוד ו' כלל ני' ס"ה כמנין שם מלכ"י ובסוד ים ב' מוחיות שם י"ה כנ"ל וזה כנון הללוי"ה. וזהו לפי הגירסת שנורסין בספרים רק כנון הללויה אבל לפ"ת שנורסין כנון הללויה ביה"ה ל"ל כך כי לפעמים עולה המוקבת ע"י הנגינות למ"ב שלה רק בכ"ה ולא בישוד להיותו כי היא עולה רק בד' פרקיה התחתונים ומלעיה לזו"ה שהם נקראין בשם

ירכין ורגלין אבל בפרקים העליונים לזו"ה שהם נקראים בשם שוקין ובינה מכריע בתי' יסוד שמגיע רק עד בין פרקי רגלין שבשם לא עולה היא שם כמ"ש מתחילה שלפעמים היא עולה שם שהם בסוד ושוקיו עמודי שם כנ"ל שלא היא עולה הות

לור לנלח ותלי טויס הוא תור לסול
עיין בע"ח לרוש רפ"ח ניעולין פרק
ל' ומסתמא תלי טויס לתעוסס י"ס
הוא עיקר בנלח כי נלח הוא קו
שתכמה שבו ג"כ שס י"ס ותלי טו"ס
אחרונס ו"ס הוא נסול נלח מתמת
שלח מלימו לעולס לסיות ו"ס בשס
לבד רק י"ס כמ"ש כי יל על כס יס
לכן מטעס זס מכנים מנו ג"כ לקרו'
הול בשס י"ס כמ"ס שס בע"ח מבל
מ"מ עיקר תלי טויס שבסול הוא
בוולתיו"ס וילוע כי סול שלח הוא
בוקבס כי מבלל תמיל במ"ב שלח
לז"ת שסיה נסול ו' והלל גי' ס"ס
כמנין שס תלוי שבס וכשסיה עולס
בניגוטת שלל מ"ב שלח לנו"ס לז"ת

(ע ד) זאית נגונא דסליק בתרין כנון הללויה ואית נגונא דסליק באת חד בנון הללי בי' ואית נגונא דסליק : (עה) בחמש כנון ה' והא אתמר בנגור דחמש נימין אבל נגונא דסליק בשירת דאינון אבגית"ן מן ו' איהי ואית דסליק ליה בתלת : (עו) ודא יהו דאיהו אקיק וסליק נגונא ביה בתקיעה שברים תרועה בתקיעה הוא קלא ארוך בנגונא עד דהוה סליק ליה לגבי ימינא דאיהו חסד בשברים הוה סליק קלא דנגונא לגבי גבורה דהמן יק בימינא ושבאלא והוה נחית מינה בחדוה חבמתא ועותרא בסה דאוקמוהו הרוצה לההביס ידרים להעשיר יצפין בתרועה הוה סליק ק"א דנגונא לגבי עמודא דאמצעיתא : (עז) והוה נחית מינה מלכא לגבי בלה דאיהו קול דממה דקה בההוא זמנא יתערון בל מיני נגונא הה"ד הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתף ומחול הללוהו במינים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה שופר איהי שביעית' עלאה תקע דילה שביעתא תתאה דאתמר בה (ראשית לב') ותקע בף ירך יעקב בגלותא בההיא זמנא סלקא מן גלותא בשופר גדול ואתקריאת תקע בשופר גדול

לחרותנו

ל"ת סול ו' בנלח סבו ו"ס וזסו בלל ו' י"ס ותיבת בללוסו הוא מרומז ג"כ על בתי' עליתס ע"י בלל מ"ב שלח לז"ת סול ו' בסול סבו ו"ס וזסו בלל ו' ס"ו וסס י"ס שסות בנלח ו"ס שסות בסול סס סויס שלימס ו"ס ביס"ס מבל זס הוא לומק כי לפי זס הגירסא לא מיוסב שפיר תיבות לסליק בתרין כנגד מ"ם ממחילה ואית ניגונא לסליק בסיק לכן בגירסא זס שכתב בספרים רק כנון בללויס היא נכונס כמ"ש ולוק סימב וסבן . ואית ניגונא וכו' כנון בללי ביוד ר"ל כי לפעמים עולס המקבס רק ביסול שסות הוא יול בל בללי והוא רק הוא מאד מסס י"ס כי יהוע יסול הוא בסול יול זעירת ואע"פי שג"כ יש ביסול סס י"ס מ"מ מאחר שיסול נקרא בשס לא נקרא על שס לא חל בשסיה בתי' בפי' שעמס בלי הלטרפות מחריס עמו לאפוקי כשסוא בסתברת עס בתיבות מאחרות ביחד לז"ת גס הוא עמסס לסיות נקרא בתי' שמס וסבן (עח) בחמש כנון ס' וכו' ר"ל שלפעמים המוקבס היא עולה רק בעטרת יסוד סול מולכות לז"ת שסיה סול ס' מחרונס לשס שו"ס שבז"ת וילוע כי יסוד נקרא בשס נימא כמ"ש בתי' י"ס ומוקבס נקראת בשס כנור כמ"ש סס"ה לקמן בתי' זס לכן כשמוקבס היא רק בעטרת יסוד שסיה סול ס' ונימא לז"ת סיא בסוד כנור לחמש נימין ו"ס וסא מיתמר כו' לבל ניגונא דסליק בסיק לימין מב"ג יח"ן וכו' ר"ל כשמוקבת היא סול לז"ת בקומתו שבו' קלוות שלו ים שס א"ב של אבגית"ן וכו' כל שס מו' מותיות לכן לז סיא בסוד כנור של ו' נימין כי מאחר שאלתס עד תכמה לז"ת שסות נעשס מתאר שלו כמוש שבו מתחיל שס סרשעון מבס מ"ב מב"ג יח"ן מותיות ולוע כי הנימין דשמיני לריעא לז"ת שמשכין מחורי סרקס שס מגיעים עד ריעא לז"ת כמ"ש בע"ח שער ל"ת פרק ו' ע"ש ונמלא הנימין מגיעים בשס סרשעון מב"ג יח"ן מבס מ"ב שבו' מותיות שסות בריעא לז"ת מ"ב מטעס זס במוקבס סיא בסוד כנור כשמגיע קומתס עד שס לז סיא בסוד כנור של ו' נימין : (עז) ולא יסו וכו' עיין בתי' י"ס שכתב שס כי ג' מתון יס"ו שס כלולים בבולס כי סיא כוללת ג' ספירין שילמין חב"ד שבס בסוד יס"ו ע"ס מ"ס ובזמן המשיח יתגס קיבת המוקבס שוס לז"ת ומשתמשין ובכתר לתל תיקון המוחין לתיות מעלמס שלא ע"י ז"ת בל"ל וז"ס לתיות מסיס כי שס מסיס הוא בכתר בלעילוי ו"ס ג"כ מת"ב ולליק ניגונא סיס בתמ"ר וכו' כי המוחין שס בסוד תנ"ר כמ"ש למיל בתי' זס ולוק : (עז) וסוס כו' ר"ל כי סיו יורדין הגבורות המתגלים מיסוד לתיות בת"ת לז"ת בוקבס ובגבורו' שבס שס בסוד קול לממה דקה כי סתו"ג שבלעת ז"ת שס בסוד קול פנימית ז"ת והמוקבס סיא בסוד לממה מגרמה כי לים לה מגרמה כלום אלא מה שיבני לה בבכינין בה הגבורות שבס סוד לעת קל שלא כוללת וסס ג"כ בסוד קול אז שס בסוד קול לממה דקה עיין בזוסר פ' לו דף ל' מ"ש שס של קול לממה דקה ותבין כאן ועיין ג"כ בתי' י"ח מ"ש שס מסוד קול לממה דקה . תקע לילה וכו' ר"ל כי מתחילה המוקבס סיא מחוברת עם תיות עלמס לקבל המוחין ממנס וסיא תיות סוד כתרים שלה מבל מח"כ קבלה ותקע ממנס ועיין בתי' י"ח מ"ש שס על ותקע כף ירך יעקב :

(עח) בין ישוב ר"ל סוא סוד ניסוי שנקרא בשס לב וז"ת שסות בסוד בו סוא יעוב לבינס לקבל סח"ן ממנס ומשם"י שסמוחין שמתלבשין בנס"י לבינס שס מלרבת נכנסים בו"ת מ"מ מאחר בלעון זה ישוב להיכלים כי יהוע בסו"ס מבל המוחין מבינס לז בתי' סחיצונות לבינס מתיק ומלבים תוחו מבחוץ בסוד סהתגל להסתיר תוחו מהקליפות שלא יניק ממנו ובינס נקרא בשס ועוב לב מאחר שתמיד כי תו"ת סוד ריעוש לשלא מתפרשין חמיר : ויהעלב על לבו אוי סוד מלכות נוקבס לז"ת שסיה ג"כ נקרא בשס לב כמ"ש זס כמה פעמים : (עט) בללי שמע תבל ונבורס ר"ל שסוד

לחרותנו בנבל בין ל"ב בהחוא זמנא : (עה) בין יעול להיכליה דאיהו ל"ב ואתמר ביה (משלי טו) וטוב לב משתה תמיד ומה דהוה אמר בקדמיתא ויתעצב אל לבו בניחייביא מיר דאתאבידו אתקיים ביה (שם יא) ובאבד רשעים רנה בנור בי"ו נ"ר קכ"ה דאיהו יהו"ק דאתמר י"י אורי וישעי נהיר בנ"ר דאיהו שכינת"א מצות דיליה וחרי בה : (עמ) צלצלי שמע חסר גמרה צלצלי תרועה נצח והוד ובכלהו כל הנשמה תהלל יה דאיהו חכמה ובינה די בהון יהא פורקנא לי"ו ול"ה דאינון בן ובת ובהון יתמחון עמלקיבב מעלמא ודא איהו סוף פסוק : ר"א ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי מפקודין דעשה ולא באשר שנאתי מפקודין דלא תעשה : (פ) פקודין דלא תעשה תליין מדחילו דיראה ואינון לרחקא השטן מנייהו דלא יהקריב לגבי ברסיא דאיהו לבא לחבואי דינין על איברין קדישין דאינון ישראל ולבא שבינתא בינייהו : השטן איהו סמא"ל שלטנות דיליה אית"ו בגבר דעליה אתמר (ראשית לז) עשו הוא אדום ערקין דבבדא חיילין ומשריין

וגבורים הם כמו כל לבושים שמכסים לוקח כמוך התלבשותם בהם ויקוע כי שמיעת קולן תליוי בבושים כמ"ש בתי' ג' וזמן צלצלי כמ"ש כי תסל וגבורים הם ב' צלצלים לבושים שהיו בסוד שמע צלצלי תרועה הוא סוד ת"ת כמ"ש ל"ל תרועה הוא סוד ת"ת כמ"ש לעיל בתי' זה וכלם והוא הם כמו ב' צלצלים לת"ת בסוד תרין כמכי קשיט כי הת"ת סוד חורת חמת הוא סוף על ל"ם והם מיכלים קולו כמו כלי ולפי הת"ז ל"ל מ"ם הללוהו הם ף וחקול הללוהו במיניו ועוגב הם סוד חכמה ובינה ז"ו"ת שהוקבת שהיה בסוד הללוהו כמ"ש לעיל עולם ג"כ עד שם ונקרא חכמה בשם קוף

ועמול כי יקוע הכן בחכמה כי הבינה היא נכללת בחכמה סוד מילוי י"ל ו"ל שהוא סוד ס' שבבינה כמ"ש זה בתי' י"ב עי"ש מ"ם ותבין : ובינה היא בסוד נקבה מסובב גבר והיא כמו ממול לחכמה והוא נקרא בשם קוף כי ע"י הניתין שערי לריש' לת"ת הכמסכין מתורי הרחם הם מגיעים עד ריבא ז"ו"ת שהוא בחכמה שלו ועל המרת הניתין מכין בהמרת שלשם בחכמ' ז"ו"ת כמו שמכין בקוף כי למוח קוף הוא שגול כמו נקודת חי' שבחכמה ובינה היא בסוד מיניס ועוגב שהם מיני כלי בית כמו שפירש רש"י הוא כי הניגון הטיל הוא מלא גבורה ויהוע כי חכם בבינה כי יש ה' שים לב עונין מאמוריו כזה ד' שהוא יסו"ד נמלא בבינה סוד חבונה היא כוללת ב' בתי' והם סוד מיניס ועוגב כי חבונה היא מרוממת בחיבת מיניס כי מחבון מיניס גי' קנ"ה עם הכולל כמנין תהי"ם להסיר שהוא בחבונה כי תהי"ם לשטן לבינה שהוא הם הוא מקום החבונה שהיא בסוד מלכות לבינה ולכן ג"כ מיניס לוחיות מ"י ש"ס כ' כי החבונה שהיא בסוד מלכות לבינה טייך שם ש"ס כמו המלכות שנקראת בשם י"ס כי כלולה והיא נקראת ג"כ בשם מ"י כמו בבינה בסוד מ"י ברית מלה והכל הוא ע"י סוד כ' שערים שבהם ועוגב מרמז על י"ס כי כמו עוגב שבארץ היא נכללת עם הארץ כן הוא נכלל בחבונה שהיא בסוד הארץ עליונה מלבוש לבינה וגם עוגב הוא גי' פ"ת הפ' הוא כמנין יסוד והלף הוא סוד פלג כי יסוד י"ם תמיד הוא מופלג ומכוסה בישוד לחבונה כי ים"ת הוא סוד זיווג כד' לת"ת שלג נפסק מפיקו מחר התורבן והוא תלילי להחיות העולמות כמ"ש זה כמה פעמים משם הקר"י ז"ל ומה שלג בימר בת"ז זה כ"ל כי מאחר שהוא מבאר ומפרש שלצלי שמע וצלצלי מרמיז הוא קלי על כ"ם ת"ג ז"ו"ת שהם סוד בתי' עליות המוקבת שיהיה עולה בזמן המשיח למעלה ממקומה שבג"ה ז"ו"ת ויהיו בת"ג ז"ו"ת מסתמא ג"כ מ"ם בחוף ומחול בתי"ם ועוגב קלי על חכמה ובינה ז"ו"ת שיהיו עולה ג"כ המוקבת בשם ויהיו שוה ז"ו"ת בקומתו וג"כ יהיה שהיא ג"כ מסתמא בכתר מחל עמו ולא ע"י עלמותו בסוד הללוהו בחקע שופר כמ"ש הת"ת ומחך הת"ז על המזין להבין מה שייכות ורמז יש בחוף ומחול בתי"ם ועוגב לחכמה ובינה וג"כ ל' לפי הת"ז שלו הללוהו על בקלצלי וכו' שקוסק הללוהו בחקע שופר הם סוד המוחין חב"ד שבתים מחיית כי לעת הוא כולל ב' חו"ג בחילים מזכיר הפסוק סוד המוחין שהם בתים למוקבת שהיא בסוד הללוהו ומח"כ מפרש הפסוק היטב ומאחר שהיא המוחין ועל שמחיי מחחילה הם בתים מחיית עלמה ע"י ז"ו"ת וזהו הללוהו בחקע שופר וכו' כי המוקבת שהיא בסוד תקיע שופר בקפלה וחקע משופר מיית מחחילה עלת היחיד ממנה עלת ע"י ז"ו"ת מבל עתה בזמן המשיח יהיה קומת המוקבת עולה למעלה מעלה עד שיהיה סוד ז"ו"ת בקומתו וג"כ משתמש בכתר שלו מחיית עלת ע"י ועל זה בתי' עליות שעולה למעלה מעלה עד שיהיה סוד ז"ו"ת ומשתמש בכתר מחל עמו מפרש הפסוק כל נמי' עליה בפני עלמה ודוק ובבן (פ) פקודין דל"ת כו' עיין בתי' זה לקמן מכחב ופקודין דל"ת פרישה לפ"ם למען תשבר עליהם כו' ולכן להיכך בשמקיימים המל"ת מזי מרחיקין מת הם"ם ומחמה ממל"ת הם מלויה בהגבורות כי כן מבע הגבורות לחת גבול ועולה זה מעשה וזה לא תעשה ועיקר מחיית הם"ם הוא מגבורות לכן ממר ומינן לרחקא השטן מלכלכת הם מלכלכת בסוד גבורות יסודות לבניע כל מרמים שהשטן שבהם מלויה מ"ם ממחיקים מת הגבורות וזו הגבורות הם מלכלכת בסוד גבורות יסודות לבניע כל היים ולהרחיק משם ומלכות שהיא בסוד כסא ולבנה ואיה נחקנת ע"י הגבורות כשהגבורו' נעשים הם לטיות בסוד גבורות ישועות שהם ממחיקים ע"י שהשטן מזי ג"כ לא יכולים היים להחקרב אל המלכות לקטרג מל ישראל לחבוע ממנה

עליהם סוס לין (פא) וכבד נטיל וכו' וחובין לערקין ד"ל ערקין לבנה הם סוד ס' קלוות ת"ג נס"י ז"ו"ת

מלכיהון מיין מ"ם שם וערקין לבנה הם סוד ס' קלוות ת"ג נס"י ז"ו"ת

אתמר נה (מרבר א) והזר הקרב יומת · בגין דעלה אחמר אני ה׳ הוא שמי ובבודי לאחר לא אתן דהייט אל אחר אל זר דנשמתא אידיי יקריה נאיתי הושענתיה דכה משבח בר נש לקב״ה בצלותא בכל יומא כבמה תושבחן והודאן · ובגין דא אני ה׳ הוא שמי ובבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים אלין שבעין ממנן דלא יהיב לון קב״ה רשו לשלטארה עלה דאינון ערקין דכבד אל אחר טהול נהש יותרת הכבד אשת זנונים בתר דעבידת ויופא (ס״א נאופא) עם אלהים אחרים · (פר) ופליגת דמא דילה ואיהי תמצית דידה לכל ערקין שיורא קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה כסיל ולא נטיל טחול אלא המציית דמא ו״א יהיב ליה מרמה אחרא ובגין דא אתקריאת יותרת הכבד בגין דלא יהיב ליה אלא שיורין ובבד איהו קטרוגא דריאה דסליק לגבי לבא נורא מניה ואי לאו דנשיב ביה בפני ריאה הוה אוקיד ללבא (ס״א והוה אוקיד כל גופא נורא דלבא) : (פה) הדרא דכנתא לויהן לקבל חלב שמא עזיה אתמר אפילו נחש ברוך על עקבו לא יפסיק אבל עקרב פסיק שרף איהו מרה קטרוגא דריאה · בגין דמרה איהו שריפת כל גופא : (פו) בגין דא תקיעה שברים ותרועה אינון תביד דלהון ועלייתו אתמר (תליס פט) אשרי העם יודעי תרועה ה׳ באור פניך

ופליגת דמא דילה כו׳ ר״ל סם סוד המילוח הקדושות שנוטלת להיות לה כמו חיה הסם נפש מחמת המיתופים שלה סחיה סוסה למעה סם בני מלם וגורמת להם למחלת זרע לבעלה ובמי הטוב והמוצאר שבמילוחות היא נוטלת מחילה לעצמה ובתי הפלוח ורע שבמילוחות שהם סוד הממית למה שלה היא נוחלת לבעלה שלה לכך הקליפה שהוא סוד הכבד וממנו נימלין סוד ערקין שלו ע׳ ממקן לם״מ ו״ם מ״כ וגר״ל מתקריאת יותרת הכבד בגין דלא יהב ליה אלא שיורין ומ״ש שיורת קריבת לגבי טחול דאיהו בעלה כסיל וס״ג דאיהי כעס הטחול כסיל ר״ל כי הכבד סוד לכך הקליפה הוא סוד נעלה כסיל לנוקבא דקליפה שהיא בסוד טחול והיא סוד בחוק הכסיל כמ״ש לעיל ומן הכבד סוד לכך הקליפה נתן ב״כ בתי׳ בגרוע המחזוק שבמילוחות שהם שיורין דהמת פסולת דפסולת לטחול סוד נוקבא דקליפה ע״י יותרת הכבד הסת זמנים שהיא ס״ד מלכות דקליפה כמ״ש לעיל ול״ל מ״כ דלא נמל טחול אלא שיורין דהמת ולא תמלית דהמת כמ״ש בס״ת כי לעון שיורין הוא סוד פסולת דפסולת ועיין בזוהר פ׳ פינחס קף רל״ג שכתב ג״כ בזה הלשון ופסולת דפסולת לכבד נטל טחול : (פה) הדרת לכנתא לויתן כו׳ עיין בזוהר פ׳ פינחס קף רל״ג שכתב ג״כ לויתן ת״ל דוגמת קליפת הלי תיהן דהרגיש עמודת דהמליעתא ולכך דאיתמר ביה נף ובדית תשבון מל וכו׳ ר״ל כי יהוי שיש בתי׳ יש״ד עליון בת״ח ז״ת כמ״ש זה בתי׳ ה׳ ובשתר מקיפות ובת״ח ז״ת מהחיים יסוד דהמת שממנה מתגלים המ״ג וע״י המהלים מתגלל ז״ת כמיש המגלילים הת המילון כמוצא ויסוד דהמת נקרא בסם יסוד הסת יש מהלים עליו סוד סם הטעה ועיין ג״כ בתי׳ ו׳ מ״ש סם וחבין כל הדברים של הזוהר ויסוד דהמת היא בסוד הסת יש מהלים עליו סוד לויתן ח״ת ז״ת ובתי׳ יסוד שבי ובשביל זה יסוד עליון הוא מזווג עם בתי׳ לשה כמוצא שהיא סוד לויה שלו לכן נקרא בסם לויתן ובמר הדברים שכתב בזוהר שם סוד מזכן מעלמו ומתה לפרש כאן מ״ש הת״ז הדרת לכנתא לויתן לקבל חלב דהמת היא סוד ח״ת זו״ת דקליפה והוא כנגד נוקבא דקליפה שהיא בסוד חלב דהמת ר״ל לעיל כי מקום הנוקבא מתחלת מח״ת ז״ת וה״ת זו״ת דקליפה שהוא בסוד לכנתא דהמת שהוא בסוד נתק כי ח״ת הוא בסוד נתק הדברים בין מרין בטרין בסוד הדברים החיכון ונוקבא דקליפה היא בסוד נתק עקלתון כמ״ש בזוהר פ׳ בא קף ל״ה ע״ב ובפ׳ פקודי קף רמ״ד ע״ב לכן לכך ונוקבא דקליפה שניהם נקראים בשם נתק ונוקבא נקראת בשם עקב כי היא שיער קומתה נגד עקב סוד פרק ג׳ דכ״ה לעיל שמתלבשים בגו״ת זו״ת בשם קומת הנוקבא וז״ש עליה מיתמר תפילו נתק כרוך על עקבו לא יפסיק ר״ל תפילו כשלכך דקליפה סוד הדרת לכנתא שהוא בסוד נתק הדברים כרוך על נוקבא דקדושה בשעה שהיא עולה למעלה הוא רוצה לעכב ולקטרג שלא תעלה הנוקבא למעלה להתייחד עם הוא מין יכול להפסיק עם להעלות למעלה להתייחד כי הדכורים דקליפה מין קשה כל כך שיכול לעכב לנוקבא דקדושה להעלות למעלה מבל עקרב שהוא סוד נוקבא דקליפה שהיא מאד מעכבת לנוקבא דקדושה ומפסקת תותה להעלות למעלה עיין בתי׳ כ״ת מ״ם שם ותבין ועיין ג״כ בתי׳ י״ת מ״ם : (פו) בג״ל תמ״ר מינון תביהו לילהון וכו׳ שם סוד מוחין כשמתגלים

לזמנגלים מזי סס מכניעים מת
קליפות והמתין סס סוד מור
הפיים מהמגלים וסכן : ותלת גוונין
דסרגת וכו' ר"ל כי ג' גוונין דסרגת
סס ערמזיס על ג' גזיים דקליפות
רות ענן עם מכסין ומלבשין למוקבת
ז"ת סלקדמת בסס נר מלוס סס
מלבשין ג"כ לג' קווים ז"ת סס
בסוד חג"ת ג' מלבן כי נס"י סס
גכלין ונקראי' על שמס והוא בסוד
כלפור מולד מן קנס כן היס מולד
מנוקוגו ו"ס מת"כ ועלס מיתמר
מלבים סמיס קדרות וזס כמ"ס לעיל
ומיתמר בסחות זמנת בקב"ס מלבים
סמיס קדרות (פז) וכסין מתלבשין
ירק"ן כ"ל מכלת לבושת לתת י'
וכו' ר"ל סוד מכלת חשך דקליפת
במ"ס לעיל סוס מלבוש למלכות
ז"ת סוד עטרת יסוד שהוא בתת י'
וכסקליפות שלטין מן מתפרך סס
סוג"ס כמ"ס בתי' מקסיס ז"ל ומיתי
מלן לתמר לבתלין קליפותיסו שמת
קליפת בסיפוכת סוס"י ורזא למלה
וכלזס מיונגו סוס"י וכו' ע"ס וכן בסקדמת ת"ו כתב ג"כ מאר שמזכיר מחמילס ג' דקליפות מאר מת"כ סס מיונן ג'
מחוון סו"ס קול לממס לקס לפ"י מן סוס"י ע"ס לכו ג"כ כתב כלן סוד סו"סי שמתלבשת בקליפות סוא בסיפוכת כי
הו"ס של סס סוי"ס סוא סוד מג"ת של ז"ת כי כ' המוסס בת"ג בסוד ס' מו"ג ו"כוא סוד ח"ת וי"של סוי"ס לסכפ כפ סוא
סוד מלכות ז"ת עטרת יסוד תת י' ו"ס מת"כ גר מיסי י' וכו' ר"ל כי כמו שמרומז בגר ג' גוונים דקליפות בג' גוונין
לגר כן מרומז בו סוד סס סוי"ס לסכפוכת שמתלבשת בג' דקליפות שסס סוד ב' גוונים שמו ולע לך מע"ס שלעיל כתב
ת"ו זגוון עם סתכלת שבגר סוא מרמז על ת"ת כמ"ס לקביל ג' קטרין דיליין גר"ג מיונן ג' גוונין עמת מוכמת
תוורת ותכלתת נמלת לפי זס ג' גוונין מתת שבגר שסס מרמזיס ג"כ על ג' גוונים דקליפות גוון עם תכלת סוא קנגד בתי'
ת"ת ז"ת שמתלבש בקליפת סקדמת בסס עם סתכלת מ"ך למס כתב ת"ו שסוד קליפות עם סתכלת סיא כנגד מס
שמלבים למלכות עטרת יסוד ז"ת תת י' מ"ש עתמר שמלכות סיא ג"כ בסוד קליפת עם סתכלת סוא ג"כ כנגד סס
שסוד בסוד גר תסוכת כנגד נוקבת דקדומס ויסוד לנוקבת דקליפת סיא סוד גיסנס וכו' ר"ל סוא נוקבת דקליפת
שסיא בסוד גר תסוכת כנגד נוקבת דקדומס וכו' ומכאן לנוקבת דקליפת סיא סוד גיסנס גי' הכ"ס שפיים לך מלמעלה ונחבז
מלמעס סותס עמוקס פי זרוע ונוקבת דקליפת סיא כוללת כל הג' גוונים לג' הקליפות מלת שעיקר גוון שלס סוא שחור
כי גוון שחור סוא בנוקבת ודוק ותבין (פח) גר נשמת ורוחת ונפשת וכו' כולהו לתקון במריכו ר"ל כמלכות לבי"ע
שסס בסוד גר ונפ"ל סס יורדין למטס ממקומס לסיות בסוד הגלות בכל הג' קליפות דבי"ע שסס בסוד מרס וכבד ומחול
מן יסראל עמת קליפת שסס סוד תברי לגופת כולהו לתקון במריכו וזס סוא כמ"ס תת' לעיל לקיים סכיונתת כל גלות
בכבד מיתמר בתבריס לילה עמת קליפת תכבד העכוסה וכו' וכתן ל"ל מיכון תברי לגופת וכו' ולע כמ"ס בס"ת ולמיכון
כי בזס שלטון מין מיבור כלל (פט) סמיניס ליוסס קדקפתת כו' ר"ל כי יוסס סוא סוד סמפס זרעית לבסס כיוסס
סמשכתת מן סזוהר כמ"ס תת' לקמן בתי' זס ועיין בתי' י"ח מ"ס סטעס של סס סיוסס ולכן מאר סת"ו כתן שסשמס סוד
סמפס סמשכתת מן סמוח נקבת בסס יוסס ומקומס שלס סוא בסוד נמלת סמוח כמאס עלמס מייך לקרות בסס יוסס
וכתב שעל מוח מכמס שסוא בסוד קדקפתת גולגלת שמקיף מת סמוח כמודע סוא לומס לספיוס שמקיפת סמלמס
בסוכס ות' בתי' נקביס שבגולגלת ב' עיניס ב' אזניס ב' נקבי סחוטס ונקב ספס סס סוד ז' ממנן שבספיוס שמכיניס מת
סלמס שבתוכס ע"י סמלמס ופיל סעניין סוא כך כי יוצא מסוד כוונת מאמר יקר מת סלמס בתכמס ובינת נקביס שבגולגלת
ונכו' סוא כך ז"ל במ"ת מאמר יקר ביוס ליליל מת סלמס מבת לעשיר בתכמ' מבת ליליל יכירת בו נקביס ז' לנקביס שבגולגלת

פניך יהלכון * מאי פניך אלין תקיעה שברים ותרועה דאינון ר"ת קיעה הוורן
דאנפין שברים סומקא דאנפין תרועה יהוקא דאנפין ובה נפקין ישר"ל כן גלותא
בזמנא דמתהפכין אנפין לירוקין כאתתא עוברא ונא"ל תלת גוונין נהרא שרנא
דאיהי נר הנשמת אדם זמאי אדם יו"ד ק"א וא"ו ה"א ותלת גוונין דשרג' אינון
לבושין לתלת אבהן דאינון חוור סומק ירוק נוון אוכמא איהי קדרותא דלהון
ועלה אתמר (ישעיה נ) אלביש שמים קדרות : (פז) ובהון
מתלבשין הו"ה תכלת לבושא דאת' דאיהו תכלית ד בלא נר איהו י'
שלהובא דסליק מניה ו' ונענועה דיליה הבא והכא דא ה"ה ולכסרא אחרא
איהי נר חשובא דגיהנם ואית ליה תלת גוונין גוון סומק דא כבד עשו הוא
אדום מרה גוון ירוק טחול גוון שחור ועליה אתמר (ראשית כז) ותכהין
עיניו מראות וסימניך באלין גוונין שקערורות ירקרקות או ארגמנת
ומראיהן שפל מן הקיר הוא גוון אוכם דאתמר ביה (ויקרא יג) ושפלה
איננה מן העור והיא כהה ואיהי שפלות דנשמתא בגופא (פח) נר נשמתא
ורוחא ונפשא אתגלין בכבד מרה וטחול ולא"נון אברי דגופא דאינון עמא
קדישא כלהו רחקו במרירו בנין דנשמתא אתרא דילה מוחא יונה קדישא
נשמתא נשרא דבהאי יונה אתפרנסת בבמה צלותין ופולחנין : (פט) ספינה
דיונה קרקפתא וכמה ממנן איית בהאי ספינה דמהיינין לה ואינון אוזנין
עייניו חוטמא פומא : שבע ממנן אינון וסלקין לשבעים לשון דהוו בספינה

דיונה

דיונה ויונה איהי צלותא שבינתא תתאה ׳ (צ) נשרא דאחפרנסת מרא דא שבינתא עלאה אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופלחנין דנשרא (ס״א דאיהי ראה) מיד (יונה א) וה׳ הישקל דוח נדולה אל הים דאיהי דוח סערה רוח ה׳ הניחהו בקדמיתא רוח דנשיב בכנפי נשר״א דאיהו עמודא דאמצעיתא דביה פרח נשרא באינון תרין שפיון רוח דנשיב בכלהו רוח דח׳ טבא האי דוח בכל אתר דאיהו שבינתא עלאה ותתאה המן נר ה׳ דא נשמתא במוחא רוח בכנפי ריאה נפש בלבא: ולזמנין תלת בתלת מיחין: ומחשבה רביב עלייהו דאיהו אדם ׳ (צב) והביתלרת בלב נ״ר נשמה ר״וח דנשיב בהון

נ״ר

המלך כי לורך העולם הם נמצא לפי ז׳ ז׳ בתי׳ נקבים שבגלגולת למטה לעשות שמוש בסוד ג׳ עינים דיוקא הם בסוד ז׳ ממין שבספינים שמניגים את המלח לעשות ליתן לו המשפע במלח כדי לסיות בו קיום הדיוים שבו״עיין בר״מ פ׳ מפטיר קף קי״ח שלאחר מבניית מן שתלומות מלין מימון תלומות לעיינין ומולמין ונוקבי חוטמא ופומא ולכן ג״כ תמר אח״כ שת״ז שיוכה היא שביעתא תתאה כי העשים היא בסוד מלכות שלריך להמניה לאוכלה מיוחה במלח ולוק: (ל)

נשרת לתתפרנסת הם לא שביעתא עלאה ר״ל כי ע״י שמעלה מלכות המ״נ שבח לה ע״י התפלה לבינה ג״כ מעלה המ״נ למעלה וע״י כן נמשכת לה מלמעלה בשפע פרנסת שתרה יתירה יותר מתחילה ואז יכולה אח״כ ג״כ להמשיך משם מוחין לנלולת נ״א אבל אם ח״ו כבי ישראל אין עושין הפע לה וזאת להשחלל להעלות מ״נ ע״י התפלות למעלה כדי שאח״כ יעלה היא המ״נ לבינה לבח לה ע״י פרנסת הארת יתירה מלמעלה מזו ג״כ הבינה אין יכולה להמשיך מוחין לנלולת ז״א ונמצא הז״א הוא רק בבחי׳ מוחין דיוקא שבח בבחי׳ מלכים דיוים כלולה ואח הוא בסוד ברוח שערה על היה מלכות כי אז רק רות ו׳ חלות ז״א בא אל היה שבוא סוד רוח ה׳ לשפוקי כשיה לו מוחין לנלות מניאת שמתלבשין הם בבחי׳ למוחין וכלשון הז אז הרוח שבא אל היה מלכות הוא נשיב עם כנפי נשרת הי׳ למיאת שבח בסוד כנפי נשרת שבשה כשיב ז״א למעלה לביות בסוד נלות וממנו ומשם מכנפי נשרת מנשיבים בינה בח הארת הרוח על המלכות ונו״ה הם נקרחים בשם תרין בפיון כמ״ש בחי׳ י״ט וכ״ל ג״כ מ״ש לעיל נב׳ בחיל׳ לשוחות בללותין ובעותין ופולחנין הם מרמזים על ג׳ בחי׳ התפילה היא בשחרית מפרשה החמיל עד תפילת י״ח שבשה מעלין ג׳ בחי׳ הכלים דוה״נ מבי״ע עם הגילולות שבהרו מקליפת בי״ע למ״ל לנוקבא דלילית; על ריחא דחוטמא ר״ל כי חוטם הוא למניו ס״ג שם ס״ג שבבינה כי בחוטם נחללה שם ס״ג כמ״ש בע״ת שער טוח״ת פרק ב׳ עיין בחי׳ י׳ מ״ש שם ופמוחין שנמשכין מבינה שבה שם ס״ג לז״א שם בסוד רוחא דחוטמא וכמ״ש מהפבטים ומכשבים בשם״י לבינה שבשה מחלבשין בז״א וז״ה רוח לנשיב בכלהו על רוחא דחוטמא ולו״ל: (לא) פיהו ו׳ לנשיב בכנפי ריחא על ליבא ופירושו ג״כ כאן כמ״ש בנורסים ועל ליבא ל״ל מ״ש לנשיב בכנפי רוחא בכנפי ריחא לנשיב על ליבא ועל ליבא ס״ת בנורסים ועל ליבא ל״ל מ״ש לנשיב בכנפי ריחא הוא קאי על הי״ו ל״ת שבשה נשיב ז״א למעלה להיות בסוד גלגולת ושם נקרחים בשם כיפי ריחא כי ת״ת לחיות נקרחת בשם ריחא כמ״ש לעיל וז״ת כמו שהיא עלמו נשיב בסוד בנפי ריחא לחיות כן הוא ג״כ נשיב בסוד כנפי ריחא שלו על ליבא כמ״ש לעיל ולפי זה הבירשת הוא מיוב ביחד כי סוף חיבור למ״ש מתחילה הפי רוח בכל מקור לחיות שביעתא עלאה ותתאה תמן מיתחפן ולוק וסבן: ולזמנין ג׳ בג׳ מוחין ר״ל כי לפעמים נקרחים בג׳ מופין חב״ל בשם נר״ש כמ״ש לעיל ׳ ומתשבה רביב עלייהו לחיות מלה ר״ל הוא סוד כתר שעל המוח ר״ת לחו״ת שהם בסוד כתר ז״ת ואח נקרת מתשבה ומלה כמולע וגם ת״ת לחו״ת שהוא בסוד כתר שע ז״ת יש בו שם סו״ס למ״ה כמוץ מלה (לב) וכו׳ ג׳ בלב וכו׳ ומפרש אח״כ בפיוז העניז ואמר כ״ר נשמה רוח לנשיב בסוץ נר וכו׳ ר״ל כי הנוקבא שנקרחת בשם לב והיא בסוד נר מלוש ר״ת של כ״ר שם סימן לנשמה ורוח ול״ש ורוח שבכל כלולים בה וסימו כי נש״י ז״ת שם בסוד נשמה ורוח כמ״ש לעיל ביסוד ז״ת הוא בסוד רוח מקשה שמיץ יסוד לחיות בסוד נשמה מתפשע בו וכ״ה ז״ת שמתפשטים בשם כ״ה לחיות בסוד נשמה ומה״י ז״ת הוא בשם נשיב בסוד מוחין לנוקבא שם מבלילוקומת הנוקבא לנשיב היא ושולה בשם לסיות מניע עד מקום שמסתיים בו יסוד לחיות לסיוגו עד שלים עליון לה״ת ז״ת שבח מתחייב יסוד לחיות שהוא בסוד ב׳ בחי ליבא כי כתר לנוקבא נעשית מב׳ שלישים התחתונים לח״ת ז״ת כמוצ וז״ת לנשיב בהון נר ר״ל כי ג״כ מטעם זה נקרחת הנוקבא בשם נר מחמת שהי״ו קומת שם״י ז״ת שבשם נקרחים בשם נשמה ונעשים בסוד מוחין לה ולפי שכ״ה ז״ת שם ב׳ בחיות לכן לפי בשם בדרך כלל ניתל שם נקרחים בשם נשמה ת״ת נדרך הפרטות שב׳ בחי׳ שבשם נקרחים כל אחד בשם בחי עלמו להיות נלח הוא נקרת בשם נשמה וסוד לנבי נלח

נקרת

נקרא בשם נפש ומן נפ"י לז"ת שמש נעשים בסוד מוחין למוקפים שם כמו כל בחי' נר' מוחין שמש נקראים לפעמים בשם נר"ן כי יסוד ז"ת פתוח בסוד לעתיד למוקפים מעפ"י שמין בו מתפשט יסוד לתוך כמו שמתפשט הוד לתוך בסוד לז"ת מ"מ שייך בו יותר שם רוח מסוד מחמת שיסוד ז"ת פתוח בסוד לעתיד למוקפים ובחי' לעתיד תמיד הוד בסוד רוח נמלא בסוד לב במוקפים ג"כ ים שם ס"ל נר"ן: (נג) ומלאי ו' וכו' ר"ל כי יהושע כש"ת שניב למעלה לסיום בסוד גלגלת מז' פרקים עליונים לתג"ת לז"ת שהם עולין למעלה ונעשים תב"ל שלו וכן פרק אחד מנצ"י לז"ת עולה ג"כ למעלה מתחבר שם פרק שחתון לתג"ת ונעשים חג"ת שלו כמ"ש לעיל בחי' זה ועשים מ"ם מזה ומזו ז"ת נעשה בסוד גדול להיות בן עשר ספירות וז"ש ועליהם מיתמר ונתה עליו רוח ה' וגו' כי בזה הפסוק מרומז כל הי' ספירות כמ"ש הת"ו בחי' י"ת ובש"ת בחי' ס"ט ז"ל רוח לא תויר קדמאה סתום סוד כתר לז"ת שנעשה מת"ת לתו"ת בסוד תויר כמולע רוח חכמה ובינה ג' ספירין לבחריה רוח עלה ונגנרה ימינה ושמאלה רוח לעתיד וירחת ס' לה עטרת לתמליעאה ומלכות מ"ש

וחבין ומ"ש רק לנשיב בדר עין ונשיב בב' שוקין שהם סוד מ"ג ס"ה ולה זכר ת"ת ויסוד לע כי ת"ת ויסוד שם נכללים בתג"ב ס"ה כי שם בסוד בחי' המכריע ביניהם · (נד) ואיהו רב לכל מנהיגי ספינה מיין בזוהר פ' ויקהל קל"ט ע"ש שכתב ממן רב המחבל לה יקר טוב לתיהו מנהיג מולח כי יקר טוב הוא מנהיג לכל נפש ורוח שבעוה מחלש שהם מנהיגים את הגוף שקורהים בשם ספינה לעשות כרצונו וכמן כ"ל לפי הת"ו שרב המחבל קאי על הם"י שהוא חבל הגוף המלש לב יהוה בני מרעים והוא רב המחבל כי הוא מריב בית רעהו ובית שני כמ"ש שם חבל תחבל שלמת רעך כי בית רעהו ובית שני שם שלמת רעך להקב"ה כי ישראל שם נקראים בסוד ריעים להקב"ה כמ"ש למען אחי ורעי ואמר הענין הוא כך כי בית רעהו ובית שני שם שם כנגד בינה ומלכות כמ"ש הת"ו לעיל בחי' זה בית רעהו ושני ס"ה ושם שלמת רעך ז"ת כי אותם בית שם לשם כמה שיולח מת"ת שם נסוד אחי ורעיעז"ת נג"ל הוא יולח מאו"א ושם"י הוא חריב אותם כמ"ש הפסוק ובעבור שלחה אותם כמו שם בלילי ובינה ומלכות שניהם שם מרומזין בפסוק בינה מרומז בשם ומלכות בשלמת רעך כי מלכות היא נסוד בגד ולבוש לז"ת נסוד ויעוד בגדו בילה וכו' כמ"ש בחי' כ"ת ועיין ג"כ בחי' י"ת מ"ש וזה ס"ה הוא ג"כ רב לכל מנהיגי ספינה כי הוא מנהיג לכל נפש רוח ונשמה שבגוף המלש שהם מנהיגים את הגוף שקורהים בשם ספינה נסוד ואתם אתים את כולם ודוק: (נה) כנשר יעיר קנו על ובג"ל עיין בחי' ו' מ"ש שם ותבין כל הלשונות של הת"ו. (נו) היאורים בית הים רז לתיהי אור כו' ל"ל כי יהוה כי בגד לה תיהי יכולה לבוא אלא ע"י המוחין דאו"א שמתגלים בז"ת בסוד ונלחיך תלבי כמ"ש לעיל בחי' זה ובזמן שהשיח כשיתגלה המוחין מאו"א לז"ת בו בתמידות שלא יסתלקו בשום פעם אחד כל הקליפות יהיו נכרתים ונבטלים

בסוד

נ"ר בתרי בתי לבא · ואינון נפ"ש ורו"ח סימן נ"ר: (צג) ואתי ואיהו דנשיב ברוחין בשית פרקין דלהון · ואיהו נשיב בתרין שוקין בשית פרקין דאינון שוקין עמודי שש ועליה אתמר (ישעי' יא) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה דנופא מתנהגי בתאי רוחא בפקודין דאורייתא כפינה מתנהג לכל סטרא דבעי בי"ג מדות אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו דספינה איהי רישו ואיהי לבא ואיהי נופא ואם עשרה אברין דנופא דאינון מארי ספינה דאינון עשרה קדישא לא מתנהגין באורייתא דאיהי נשמת' ובמצוה דאיהי נפשא פרח רוחא מכינייהו בההוא זמנא וה' המטיל רוח גדולה אל הים דאיהי רוח סערה דאיהי נזרת דינא קשיא דסער' גופיה דכר נש דאינון ישראל וישראל אינון בסערה והאניה דאיהי נופא חשבה להשבר ביה זמנא ויונה ירד אל ירכתי הספינה דא שבינתא דתאה דאתמר בה והגל מרגלותיו וחשב שכיבת לעפרא ודא איהו (יונה א) וישכב וירדם ואמאי נפ"ת בנין דפרח מינה רוחא דאיהו עמוד דאמצעית' דסמיך לה ובההוא זמנא אתמר בה איכה ישבה בדד ומאן גרים נחיתו דילה: בגין דסטילו ישראל אורייתא ומצוה בההוא זמנא דאיהי נחתה בין רגלין ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין ואינון במרעין במכתשין בההוא זמנא דנופא בבי מרעין דאינון ישראל ושבינתא עמהון דאיהי יונה מה פרשיב ביה (שם א) ויקרב אליו רב החובל ההוא דחביל בשרא בבי מרעא ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות כב) אם חבול תחבול שלמת רעך חבול בבירת ראשון תהבול בבירת שני: (צד) ואיהו רב דכל מנהיגי ספינה ומה אמר ליה קום קרא אל אלהיך דהא דינין קא אתיין עלך ועל בניך הא מארי דחוכין ביתבשין דאינון סחרין לספינה דילך: דאינון רוחין בישין אסהכל בזכיון דילך באל"ן דמשתדלין באורייתא ובפקודין טבין ויתזרון שבינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך ואיהי אגינת עלך · דעלה אתמר · (צה) כנשר יעיר קנו דא ירושלים על גוזליו ירחף דאינון ישראל פרוש בנפיו עלייהו בשבתא וימין טבין · ובגינה בא"י הפורס סכת שלום ובזמנה דפרישת גדפיה על ישראל אתמר יקחהו ישאהו על אברתו כמה דאוקמוהו (שמות יט) ואשא אתכם על בנפי נשרים

תשרים וכו' ובגין דא קום קרא אל אלקיך דאיהי שפינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך ותוב ברי
לסארך דאיהו קיה אסתכל דשפחא כישא שלטא עלך דאיהי טפה סרוחה
ועלה אתמר (איוב א) ויאמר ה' אל השטן מאין תבא דבל חובין אינון
מאברין דטפה סרוחה דגינה אתמר לנבי חייביא דע מאין נאת מטפה
סרוחה ויחחרו האנשים להשיב אל היכשה בתיובתא ולא יבולו כי הים
דאיהו גזרת דינא הולך ים ער עלידף בהדיא זמנא ויתן ה' דג גדול לבלוע
את יונה דא גלות' קדמאה דאתמר ביה (יונה א) ויונה ירד אל יכבתי
הספינה ודא אנבי ארד עמך מצרימה כמה דאיקמוהו בכל אתר דגלו ישראל
שכינתא עמהון קלקלו ישראל עובדיהון ביה זכנא איתמר ביה ויקם מלך
חדש על מצרים ודא פרעה עליה אתמר ויתן ה' דג גדול לבלוע את יונה
דבעא לבטלא ישראל מעמא ההיא כל הבן הילוד היאור' תשליכוהו לקבליה
ויתן ה' דג גדול לבלוע את יונה לקטליה לבלוע יונה לא כתיב אלא לבלוע
את יונה את אתא לרבות רשי' מחיתן דעתיד לאתייבא אורייתא על ידיה
דאיהי מלף ועד היום כל גלגולין על ידיה הוי ידא איהו דג גדול דאתמר
ביה התנין הגדול איהי דג מצרים ובת זוגיה דנה (שם ב) ויתפלל יונה אל
ה' אלהיו ממעי הדגה מאן מיעי הדגה אלין מצראי ועוד ויתן ה' דג גדול דא
מחול ליליית דאיהי ערב רב מההוא רב ההובל דאתמר בי' (שמות יב)
וגם ערב רב עלה ובחול איהו שחוק הכסיל עליה אתמר בי הכעס בחק
בסילים ינוחשלבלוע ארץ יונח דא נפשא מסטרא דילית ולא שמעו אל משה
מקצר רוח ומעבידה קשה מסטרא דכנבד דאתמר ביה (שם ז) בכד לב
פרעה תכבד העבידה מסטרא דמרה וימררו את חייהם דג גדול איהו ערב רב
דאינון רב החובל מאן חובל אלא רבמכל מלאכי חבלה איהו
חובל ואיהו חבלת ערב רב בגין דלילית חייבא דבהון חטאו ישראל וחבילי
ית נשרייהו באת כרית: אינון רב עליהו בגלות' ואינון דגה ליש' וכנ
(א אמרו (מדבר יא) זכרנו את הדגה כו' וביומי' תפקי ישראל ממצרים
קשיל מנייהו הניאין דא איהו והדגה אשר ניאור ביתה ויבאש היאור דא
אורייתי' דאתמר בה ותורה אור כרחת לנביהו: ואתמר בישראל כל הב
הילוד היאורה תשליבוהו אור איהו ר"ן ובן היאורה בת זוגיה דהדהוא אור
דאתמר בה ולכל בני ישראל היה אור במושבותם בנוגא דא בג לות' בתראה
(צו) (היאורה) הזוהר ביה ה"ה ר"ן דאיהו או"ר דפורקנ' בתרית'
לקיים בימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ודא איהו כל בן הילוד
היאורה תשליבוהו וכל הבת תחיון אלין דמשתדלין באורייתא דבע"פ:
ויתן ה' דג לבלוע את יונה לבלוע דא עניות' דאיתו עצב זנוקבא דילי'
עצבון

ימים נסס תיות ותוס למסוק בסס וז"ס ולע תיסו כל בגן הילוד היאורה תשליכוהו וכו' כי תורה שבע"פ שסיא במלכות
פיא נסוד בת שלמה למקבל ומה שלמעלה מן המלכות בכלל פיא נסוד עלמא דאתכסיא ונקרא בסס בן ונס ז"ת מע"פ שבו
תת סוד הדעת שנכתב ביגלה ופיא נסוד בן מ"מ כשמקבל המוחין מאו"א סס נסוד מו"ר ר"ז תו סוד ג"ר בסיד כל
בגן הילוד היאורה סיא תור שבו תור המוחין וזס בא לוקח ט"י מי שעוסק ג"ר בסודות התורה סס מעוררים
סוד ג"ר נוסף למעלה סיבא מו ר ר"ז המוחין דאו"א נז"ת ומ"ש יכול להיות יקוד למעלה סיסיס סס סויס בשלימות לבן
סס"מ מיל לפרעה מלך מלרים עושה זאת הפעולה כל מי שעוסק לעשות נז"ת סוד בגן הילוד היאורה סי"ס מו ר ר"ז
המוחין דאו"א נו מו תשליכוהו מורס לו שהכריות משליכים תוכו שמין נמצב בעיני הכריות נכנוס ומין מגיתין עליו
להחזיק

להחזיק מומו כי אלא שיש לו קיום לעסוק בסוגות התורה וכו' ומ"ש חגי מ"ש במי"ת במקום אחד שכל כאן כילוד היתורה תשליכוהו קמי על תורה שבכתב ו"ל ומוריית אתחזרת לון נפיון למיזן למשתלין דם ויהויין בעתקו סני כנוסת למלריס דאימר דם כל כאן כילוד היתורה תשליכוהו ולא תוריית לבכתב וכו' ולית מיתה למאני לסורת לתוריית' אלא עיונית ע"ם ובמקו' אחר כתב במי"ת ו"ל ומיסי ס' דאימר דם ותשם דם אם כילד ותשם דסיף לתוריית בנין לכשאם ליה בגלותא לעלים אתמר כל כאן כילוד היתורה תשליכוהו לתיסו לסורת לתוריית לתיסו אתשליכוהו וכל הכא לתיסי נר מלוה תורה שבע"פ התיון כל אלין לית אגלון דם כו' ע"ם ולפי מ"ש שכל מולם בקנס מ' ולוק ואבין (נז) מיסי יונה לתיבת נח תיבת נח עיין במי' ו' שכתב לתיבת נח סית תיבת עילאה: אחמר ויקץ נח מיינו של סיבסה כי יסוד ו"ל הוא בסוד לג גדול שבלע סוד סטרא זרעית שנמשכת לו מן המוחין ושית נקראת בשם יונה כש"ם לעיל והוא מקיא מוחין של המוקבת שסית נקראת בשם יבשה קודם שמקבלת אורת סטרא (נח) מיתקריאת מרן לשפלא זרעין ומיבקר"ל מרן אות לעון שמיליס פירודיס וזרעין ומיבקיס סוד מ"ג ומ"ל מ"ג הוא בסוד זרעין ומ"ל הוא בסוד מיבין פרי לזיק והבן מ"ג מיבין סס נשמות שלזיקים שם עיקר ספרי זרעין סס שלמים כי שתם זרעים סס פרי שלמה ושתם מיבין סס פרי מרן כי המלמים סס מן בחי' מ"ג למלכות והנשמות סס מן מ"ל פרי לזיק ולוק והבן (נט) לא מקום יבראל וכו' ר"ל כי יסוד למומת עלמא שבו סס קל"ת שמיני גי' מקום הוא סוד מקום יבראל כו' ל"ת כמ"ש בחי' י"ט ע"ם ושית סוד מקורם לנביעו של שית עשת זרע הנמ"ך מ סוד למבע בת מן שתשים שבסוד למומת שבשם לם מיסוד לשבת תכמה וסס מחפשים תמיד כל קומת ז"ת שכחד עד יסוד שלו כשלש ו"ס לקון ושית בסוד למומת לשלימת מ זשרית נמלא בחי' שתשלים המחפשים בת ספירות ז"ת מכתר עד יסוד שלו סס מחפשים לע' בחי' נקודת ומ"ל בחי' עשירית של שתשלים סוד כללות כללותם סס מחפשים במלכות ז"ת סית עשרת יסוד ז"ת כשלש ועשרת יסוד ז"ת סית בסוד עשירית המיפס הוא בנוקבא שבשם יש שם מל מלכי גי' מיפס ובשם נמדלים ונשמרים סוד ג' פעמים נס"י ז"ת שבשם נשעין בסוד מוחין לנוקבא ובשם שיעור קומתה ועשרת יסוד סית סוד תמילת נקודת שרשם של הנוקבא כשלש ע"ב נקראת בסוד עשירית המיפס ולוק שבכלן שתר שסית יבשה ליחיד עשירית המיפס ולקמן שתר שתם ומינים לשסוף יבשה מלא ולמי כי כאן מלכר מן שמרת יסוד מלכות ז"ת ולקמן מלכר על נוקבא עלמא לכן שתר שם שתם לשהוף יבשה (ק) ושתעבידת זרע כו' ר"ל כי סיל מיפס שתשלים כשנשבת ושתפשת בז"ת מקבלת ג"כ שתרם מספירותין ושתרם שסית סית בסוד זרע כמו מוחין, ושיר כי ז"ת בזמן שמפשטים בו שתשלים סוד מו בסיל קטנית רק ו' קלוות כי עיקר גלות שלו נשבת ע"י שתשלים שתם כמו מים שתגלין ת ז שתלין כשבת וכל י' ספירותין נשבת רק שבחי' ו' קלוות שלו: שתם בסוד זרע זשיר ע"י

עצבון דבורא דנוקבא דגה דא הוא ויתפלל יונה אל ה' אלהיו ממעי הדגה מבפנא דעניות' דמטי למעיי דישראל בשהוא זמנ' ויאמר ה' לדג ויקא את יונה וגו' ברוחקא דראנה דלהון דרואגין מן עניות' מרוחק' יפקון מן גלותא ההד דואת עם עני תושיע דא נביאה דיונה דתנב' דיפקון ישראל מן גלותא בראנח (ס"א ברחוק) דעניותא בימינ' בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינ' דאיהו פתח בגוונא דישראל דאתמר בחון ואת ערום ועריה ואי יונה: (צז) איהי יונה דתיבת נח ד"א ויאמר ה' לדג ויקא את יונה אל היבשה קם סבא מבתי טילא פתח ואמר והמי כזרע גר הוא מאי כזרע גר אלא גר איהי ימינ' ושמאלא גמ"ל דלי"ם כזרע גר דא יונה יו"ד ודאי טפה חוורתא דביה אשתלים נר ואתעביד גיד וע"ד זרעא דנאיהי יוד דאיהי טפה קדושה אתמר ויקא את יונה אל היבשה דאיהי וקבא ומסה דהוה יבשה הא: (צח) אתקריאת ארץ לאפקא זרעין ואיבין ההד (ראשית א') ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים: (צט) דא מקוה ישראל מושיע בעת צרה מקור' דנביעו מהחוא זרע דאתמשך ממוחא עלאה והאי טפה איהי יוד זעירא כד נפקית מן מוחא דאיהי חכמה כל ספירה נטלרת חלקהא עד דאתפלינרת לט' נקודין זמר נטיל כל חד חולקיה אשתארת עשורא מכלהו טפין דנטילו ההיא יבשה דאיהי עשירית האיפה סלת ובגינה מעשרין וההיא טפה בעמור' דאמצעית' אתארבת: (ק) ואתעבידת זרע ו' דכליל שית סטרין וכמה דכל ספירין נטלין חולקיהון מההוא טפה הכי נטלין מזרע דאיהו ו' כד איהי זעיר אתעביד שית כד נטיל ביו"ד סליק לשתין שית זמנין עשר

עשר אבל כל שפירין כל חד איהו תשע ומלכות בה אשתלם בל הר לעשר זבלא אתמשך לגביה דגיד דאיהו צדיק ומניה להההוא יבשה ובההוא זמנא האריק בה כלא : (א) אתקריאת תיבת נחת רוא דמלה ותנח התיבה בחדש השביעי מה דהות ה' יבשה אתעבידת ה"א השביעי ודא איהו ותנח התיבה בחדש השביעי ודאי בחדש השביעי ודא איהו גיד צדיק חי עלמין בגין דמניה אריק זרע להאי יבשה וכל מאן דאריק האי זרע דאיהו נביעו מלעיל ולא בהאי יבשה גרים פרוד בההוא נביעו בביכול כאלו אתפסק נביעו דשכינתי ויתרבה נביעו דמטר אהדא דאינון מי טופני ההיד (שם ז) והמים גברו מאד על הארץ בההוא זמנא דלית נביעו בההוא יבשה דהיא בחדה אתעבידת קלה ונסתלקה מעל ישראל ואתמר בה ותרם מעל הארץ ולא נחתת כירחא שביעא דאתמנית ביכוין דילה ואיהי בחדה נחתת ההיד ותנח התיבה בחדש השביעי דאיהו תשרי דרוע שמאלא דאי הוו נפקין ביה יפקין במיתה ולא ישהארון . (ב) אלא חד מעיר ושנים ממשפחה הד מעיר בגון נח ושנים ממשפחה

בגון שם ויפת ומאחרנין שנים שנים שבעה שבעה מאינון עמי הארץ דדמיין לבעירין ועופין וזיזיון ואלין אינין דאוקרין ימים טובים וחגין דאינין שנים שנים תריין יומין חד דראש השנה וחד דשבועות תרין יומין דפורים שבעה שבעה אלין שבעה יומין דפסח ושבעה יומין דסיבות או דמתפללין הי שבעה דרכאדצלות בכל יומא דסלקין לחושבקשנים שנים שבע שבעה חי או אלין דהורמטרין י דאיהו אורח ברית מילה דאיהו לשמנה דבלא חי או אלין דמנחן תפלי בכל יומא דאילן אות י כדיא (שמות יג) והיה לאות בו והוה

קשרין

שם מעט זעירין מיין זוכמין לסלקא לגווה ולמסרי

שם כו' ע"ש ד"ל כי שם עיר עיקר כימוי ליסוד למוקדם שבש עולה סוד שכחי" מ"כ ס' גבורות מנצפ"ך שסם נ' פ"ל בין מי"ר והוא סוד הגילוח שעולין מהקליפה שסם בסוד בחי' גבורות כמלע מ"י תורה ומ"ם של בני האדם ומי שעולה הפעולה מזמה יכול להעלות ג"כ נשמתו ליסוד המוקדם להיות שם בסוד הא"כ כמו בנפילת אפים ובגילה בסוד ביה מפקיד רוחי כוונתו אבל תלו בני האדם לדקים שם מופשים בעולם רק הוא כמו אל בעיר וזהו אל מעיר בגון נח ל"ל שהוא סוד כמו נח אים לדקים שהוא אל נכנס ליסוד למוקדם שנקראת בשם עיר ונניס ממשפחה ר"ל אוחם שמחזיקי' לומלי התורה שמשפיעים ביחד כמשפחה ללמוד בחבורתם ושם בחבי' שניס כי שם מחויים בכ"ה זו"ח שסם בסוד תרין ממכי קשוט תרין שמכי לתורייתא שנקראת בשם קשוט ממח תורת אמת כי השיסק בתורה הוא אחוז בח"ת והמחזיקים בכ"ה זו"ח ועי' שמחזיקים שם הלומלי תורה שם גורמים שנמושף המרה וכף לכ"ה זו"ח להשיגו שנאים המוחין מאימא לו"ח ומו ע"י המרת המוחין מכוונים ומתקנים כל"ה זו"ח בסוד ובינה נכיאים כמ"ש למעל בחי' זה ומ"ש זו"ח :עשית מוחין למוקדם ומתקנים קומתה שהיא נקראת בשם נכנסת ישראל שבש נאכפים כל הנשמות של ישראל בסוד חיבה ושם בסוד אחר מעיר ושנים ממשפחה ובזה תבין ג"כ מ"ש בפסוק על מה אבדה הארץ על עזבם את תורתי כי כתי' מין ים מחזיקים בלומלי התורה מו ג"כ מין מחזקים כל"ה זו"ח לעשות מוחין למוקדם לתקנם קומתה בשלימות שהיא סוד הארץ רק קומתה משפיעה ממנה מה שהיא כנגד ארצע מלות תל"י זו"ח שסם בסוד ת' מלות פרשה כי שמיון למו"ח שסם בסוד מלות כולם שמלבשים בתל"י זו"ח מו תל"י זו"ח שם בסוד ת' מלות פקודים כי פרשה הוא מספר שם תלני ס"ה ופר ה' גבורות מנצפ"ך שנמוקדם ומתמת יסוד ז"ת הוא כולל ב' בחי' במוחין סוד שמעת המו"ן לכן המוקדם סוד ארץ ישראל עליונה שהיא כנגד נח"י בחי' רחמים בסוד ת' מלות פרשה כמנ ל' מוחין דמו"ח שמלבשים בתל"י זו"ח והבן בזה"י זו"ח שם בסוד מקוי קורח ה' ותבין כמן : תל לכ"ה ותל לשבועות וכו' עיין

בר"מ פ' פנחס דף רכ"ו סכתב שם
ז"ל שנים שמש תרין יומין דפ"ח
ותרין יומין דשבועות ובגין דתיכון
תרין מיניהו נספק לה מה שני ימי
פסורים דמתרייהו כו' ע"ש: ובתי בתי
לחפלי וכו' עיין בפקדמת ח"ז דף ת'
סוף ע"ב מ"ש שם ותבין כמן (ג)
חמש זכות תבוח כו' ושם תמצין
בתיובתא כו' ועיין ג"כ בתי"ח סכתב
ג"כ לעל סכות וזכות חמש זכות תבו'
מכמן ואילך חלף זכ ת' תבות זלפ"ז
מתורץ קושית התוספות בעבת למ"ל
חמש זכו תבות ממ"ש וזכרתי את
בריתי יעקב כו' וזה הוא רמיזת
למ"ש התוספות שם בשם ר"י ז"ל
ולר"י נרמיז לעל פליגי שמואל
ורבי יוחנן תלת שמואל קאמר
לרשעים חמש תבל לעל לצדיקים
ורבי יוחנן בצדיקים ס"ל (ד)
ובשב עות יפקין בזכות דשם למיהו
מהן תורת רחמי כל"ל: ובסוכות
ויבא יעקב שלם כו' ר"ל כי לימות
עולמה היא בסוד סוכת שלם כמ"ש
למיל וכתי' ונכשמיתין דגלות
נשיב ממנו לע"ל שהות בסוד יעקב
מחמילה כי קטן ישחב ולל תז הוא
שלם בגופו בממוכים בחלמודו כי ג'
כמותן דגלות תב"ל הם בסוד
גופים ממוניה חלמודו כי זמת הוא
בסוד גופים כי הוא מחפשבו בגוף
ז"ת כמולע וגם ע"י החסדי' שבלעת
מתגלל גופו קומתו כי הם כמים
המגלין את האילן וגם לעת הוא
סורם הח"ת שהות בסוד נ"ך וח"ב
הם בסוד ממוניה ופלמודו כי הרולם
להחזיק ילדים והרולם להעשיר
יצפין כי מלך ימין בת החכמה ומלך
השמאל בת עשרים וכשני קויים
ז"ת קו ימין קו שמאל קו ממצעי
כולם הם בחלמות שהם בסוד גופים
וממוני' ותלמודו תז הוא שלם בגופים
בממוני' ובחלמודו ולו"ק וכדן:
ומשחר בז' ענני יקר הם בסוד ז'
בחי' מקיפי חסדים ז"ת שבתים לו
מחמת שהם בסוד סוכות כמולע:
(ה) מני' בשתה מתיקים

מסורת

קשרין ליה בח' בתי דתפלי דאינון' בתי דתפלין דרישו' ד' פרשיות תפלין דיד ואו
איגון דנטרין אות י' שבת בתחום' ריליה ראיהו ח' תרי אלפי אמין לכל פטר
וכלא ח"י לאלין אינון מקבלין בתשובה ראיהו תיבת נח יום הכפורים אפל
לאחרנין לא יקבל לון בתיובתא ואם יפקון ביומא דרינא אלין דלא הוו נטרין
אתמר בהון (בראשית א') ויגוע כל בשר אשר על הארץ ואלין אתקריאו
רשעים נמגרים דנדונין לאלתר למיתה דבהון שית יומין הוה שבינתא
מתתרכ' ההי"ר ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ואלין אינון יומין דחול
צדיקים נמורים אלין דנטרין ח"י ושבתות וימין טבין עלייהו אתמר (שם ח')
ותשב אליו היונה לעת ערבורא ע"ש ויומין טבין דש בינתא קא אתיא לשריא
עלייהו בגין דאינון קדש בר"א (ירמי' ב') קדש ישראל לי"י ואתם הדבקים
בה' אלקיכם חיים כולכם היום ואינון צדיקים נמור ם דכתבים ונחתמין
לאלתר לחיים וכתיבין בספרי' דחיי כר"א ובספר חיים ברכה כו' כיתנוי'
דכלילן מחול וקדש תליין עד יום הכפורי' דאיהו כנחנ' דתיבת נח אם תיבין
בתיובתא יקבל לון ויכתבון לחיי ואם לאו יכזבון למיתה צ"ם אחרנין דאתמר
בהו ויגוע כל בשר כו' ובינונים בגין דאית בהון פקודין וחובין אתמר בהון
מבל החי מבל בשר בו' מבל החי מספרא דזכוון מבל בשר מסטרא דחובין
ועוד דבזמנ' דייתי משיחא כל אינון דנטרו אות ברי"ת יש זיב יתהון מטותמ'
דבההוא זמנא יתבטל מותנ' דהוו מתגבין אינון נביאיא דאספקלרי' דלא
נהרא דלא ישתארון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה כגון ההוא דכתיב שנים
שנים באו אל נח ואית מאן דאמר שבעה שבעה מספרא דבח שבע ואלין
אינון חד מעיר נח דא שבת דבית נייתי' דירי' לה צדיק שנים שנים תרין יומין
חד דר"ת וחד ליום הרין דתנייב' איהי מספק ויומא חדא דיום הכפורים ויומא
חדא דש ביעות ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דסכות ושבעה יומי דפסח'
דמאן דנטיר אינון יומין עתיר לאשתזב בגלות' ובגין דגלי כל דא קב"ה
למשה שאיל רחמי עלייהו ומסר ל"מ למיתת ההי"ר (שמות לב) ואם
אין מחני נא מספרך ובפיוס דילית אדפק בכולא ואחיר פרועי' דימינ' ואמר
זכור לאברה"ם ולבתר אחיד בשמא ואמר זכור ליצחק ולבתר אחיד בנופא
ואמר ולישרא ואמר קב"ה לאלין בינוני' לנבייהו (ג) תמה זכות
אבות כיון דלא תאבו בתיובת"א אינון כדשצים נמורים ואת תאבין בת' ובת'
אתמר לנבייהו חלה זכות אבות ובנין דלא יתאבידו אלין בינונים אמר משה
וכי ימרון בני עלמא דאנא כנח דלא בעא רחמי על דריה בההוא זמנא
מסר נרמיז עלייהו ההי"ר ואם אין מחני נא וכ"ר עתיר דעיא מהימנא
למהוי בגלורתא נתראה וביה יתקיים (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו
אתעביד חול בגנייהו מרוכא בעונותינו

במכתשין דיסורים דענוית' בכמה דוחקין דסביל עלייהו ובגניה וינחם ה' על
הרעה והה"ר (שם) ובחבורתו נרפא לנו ובגניה שמצ' דחה לבינונים
דאיהי ראש השנה ויומין מקרבין לון בתיובתא דאיהו פסח דרועא ימינא לקבל
שבים ויקים לון מנפילו דלהון ואחיד בידיהון ויימא לון קומי שבי ירושלים
(ד) ובשבועות יפקין בזכות' דמשה דאיהו מתן תורה רחמי וביה
(דברים לב) בנשר יעיר קנו מאן קנו ירושלים שבינתא בההוא זמנא
שפיר מתיפ"ך קדמ"א יקח קט"ן את הפ"ך ממשלה דאומין העלמא וישראל
דאינון מזרעא דההוא דאתמר ביה קטונתי מכל החסדים אשר עשית את עבדך ואזדקף
ואתמר ביה יקח גדול בימינא אשתלקו מן גלות' בגין דמוליך ליומין משרה

ודרגיה

דדרגיה עמוד דאמצעיתא דאיהי שביעות וביה מאריך טרחיא ביה מאריך
קב"ה דאיהו ארך אפים על בינוניים וטרח בניניהו לקיימא (ישעיה נד)
וברחמים גדולים אקבצך וביה יפקון על ירא ד"ה דאיהו אורייתא
על ידי בשבועת דאזיל לימינו דהיינו פסח בהדיא זמנא אז ישיר משה
ובסוכות ויבא יעקב שלם שלם בנופיה שלם בממוניה ואסתחר בשבעה
עניי יקר כגוונא דקדמית בר נפקו ישראל ממצרים לקיים (מיכה ז) כימי
צאתך מארץ מצרים וגימר זרשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון טוף פסוק
דאינון מזרעא דעמלק דאתמר ביה (שמות יז) ויאמר כי יד על כס יה
ואינון חמש עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים דבלהו מסרלקין
ומתגברין על ישראל בגלותא ההיד (ראשית ז) ויגברו המים וירבו מאד
על הארץ ריא ארבע זמנין כתיב ויגברו ויגברו לקב ארבע גלוון ועלייהו
אתמר סוף פסוק דפסיק לון קב"ה כסוף יומיא מעלמא ובההוא זמנא הקטן
יהיה לאלף ממטרא דשמאלא וחצעיר לגוי עצום מסטרא דימינא: (ה)
אני ה' בעתה אחישנה מסטרא דעמודא דאמצעיתא ומיד יתפקדון
עמלקים מן עלמא וקב"ה יתיב על כרסייה ודא איהו שופ"ד הולך אתנ"ח
יתי"ב בההוא זמנא דיתמחון עמלקים מעלמא יהא קב"ה נח נייחא לישראל
ויתיב על כרסייה כדאתמר ביה (דניאל ו) ועתיק יומין יתיב לכושיה
כתלג חיור לקיים (ישעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו
ולנבי עשו וישמעאל כתיב (דניאל ו) כרסייה שביבין די נור וגלגוי אינון
שביבין דכרסייה אוקדן כל טעוון דילהון גלגלוהי נור דליק דנחתין מניה עשר
נלגולין (ו) ממטרא דאת י' ושב בין ממטרא דאת ה' תרין אתיון
יתערון בגורא לאוקדא טעון דלהון בההוא זמנא (ישעיה א) והיה
החמקלנערת כהההוא זמנא סליק ועל דרגא דילי דאיהי שש מעלות לכסא
וא איהו דרגא תריסר טעמי מאי תריסר טעמי לא בתר דסליק לדרגיה ייתי
לישראל ועשה לי מטרמי כאשר אהכתי מפקודין דעשה דכלילין בה דאברהם
דכליל רמ"ח פקודין דבהון אתקריב ה' לגבי ועקרבנא דא איהי קריבו דקב"ה
עם שבינתיה: בכל אתר ואתר (ז) קריבו דיה ה' חמשת אלפים לבריאת
עולם וארך השש שני ברמ"ח ובשמאלא דתמן לכא לישתול נוקמין מאומיקדעלם
ורוא דמ"ה כי יום נקם בלבי וראי אתכלילין בעמודא דאמצעיתא דפקודין
דעשה אתייהיט מימינא ופקודין דלא תעשה משמאלא ואין אינון תריסר טעמי
ופקודין דעשה אינון כאלין דקב"ה ופקודין דלא תעשה דרנשא דשמאלא (לסמא)
למאדעבר עלייהו ואלין הוה קריב עשו ליצחק ואמר ליה (ראשית כז) יקם
אבי ויאכל מציד בנו ומסאל בניני הוה דוה אקדים לשמאלא לטעמא
לקביה
מחברים ללרגים חסד נטיל נוקמא מיסמאל וממנא דיליה ובסמאלי לילמן ללרגים פחד נטיל נוקמא מעשו וממנא דילים
ע"ם (ז) קריבו ה' אלפים לבריאת עולם עיין בתי' ו"ג מ"ם סס מזכר פ' וירא לף קי"ח סמוך תוא בסוד
ה' מתרופף לסם תוי"ה כי תיתי בסוד אלף תתמסף ואלף הסמי תוא סוד ו' יכול ויסוד ל תוא נסוד רמ"ח כמ"ם לעיל בתי'
זה ובבתי ו' סבו נעשה תוא סם ל רוחה לתרוג בו אלף סקליפות כי כסיס יחול למעלה אלף יהיה סקליפות בסליס זה יהיה
דוד אלף בתלף הסמי כמ"ם רוחב סס ובפיה מלה סנין לסתיחלה יתפתחון תרעי לחכמתא למילה כו' ויתחקן מלמת
למעלה בסביעתא כבר נס כו' ע"ם: בסוד זימנא עתיקא עתן יהער לגבי סמלה כו' ר"ל כי יתוא מסס"ב מסוד ק"ם סמין כף
בנוקבא בז מן הגדה להעלות מ"ב תחילה תל סבא לה תחילה תתרי מלמעלה בסוד סמע ס"מ ע' כי תנוקבא נקרא תס
היו מקבלת תתרי מע' מז' מחסונות לתבונה מתחילה סס בסוד ס' ומז כולה היא תת"ב למעלה מ"ב כי ע"י תתרי
סבא מתחילה מלמעלה מתעבר תס"מ מלא סמלא בגבורות למטה נסס והבן וז"ם תת"ב ומיד סליק עתן תתרא כו' הוא

סוד כמ"ג לנוקבא ועמודא למעלה שכן גם
פ' ז"ת עמודא למלכותא שכן גם
סוד עילה למ"ב עם כמ"ג לנוקבא
להיינו בחי' כרוב הפנימות של זו"ג
עולין למ"ג למו"ס עלמין כלי
להסייעה למשיך מוחין לסם כמ"ס
סם בסה"כ וזהו לקטרת ולקרבת
ימינא בשמאלא כי מו"ס סם בסוד
ימינא בשמאלא וסם מתקשרים
ומתייחדים ביחד ע"י כמ"ג לזו"נ
(ח) אי"ה כללא למוריידתא קשורים
לילה פקודין לעשה ברחימו ופקודין
לל"ת בלחישו כל"ל וכ"ל כי ז"ת הוא
כללא למוריידתא כי בו קשורים
מסלים ומגבורות סם סוד מ"ע
ול"ת מצו"ת סם בסוד בלחישו
ורחימו כעולא ומתו"ג אלו מיוסד

בחי' נו אלא על ידי בחי' מ"ג של זו"נ סם גורמים להתייחד מו"ס ומו"ס נמשכים מתו"ג מצו"ת לז"ת ולוק וסבן · מאי
קטורת לילה כו' ר"ל זה הוא כמו ל"ת על עשן הקטורת כי העכינים הוי קטורת קטורת לז"ת והמ"ב שעולה ממנה סם
בסוד עשן הקטורת · בכמה ריחין ובסמין טבין הוא סוד המ"ג וכיון הוא אלא בחי' סיגילות של עולם לילה שעולין
למ"ג כי בחי' סיום הוא ברזא דסתם עיין בחי' י"ט מ"ם סם ובסמין אלא בחי' סיגילות של עולם הבליעה
שהיא בסוד לילה כי מילוי מ"ה לילין ואלפין ולסטין שבניהם סם בני' בשמיה עיין בחי' ו' מ"ם סם וגילוות של עולם
השניה סם בסוד נפש שהיא שיתופא לגיפא שהיא נפרדת מן הגוף ביום בחשבון מ"ב סם נכללים בבחי' ריחין רוח ונפש
(ט) תימר בה מי זאת כו' עיין בהקדמת זוהר קף ט' מ"ם על זה ובחי' כ"ת ובחי' למ"ד ובחי' ל"ת ור"ל כי יקוע
מסה"כ כי בברכת מבות בחיבת בחשבון מגלילין אלו מתחילה סמוכה שנקראת בשם זאת ע"י כמ"י לשמיה שהיא נקראת
בשם מ"י שנכנסין בה עם מוחין שבסם שנעשו מחילוע ע"י זיוג מ"ה שהוא כלי להגדילה בחסוד ז"ת בכל קומתה בסוד ויבן ה'
אלהים את הצלע ואת"כ כשמחזירין מוחה להיות בפנים זו"נ שהוא נעשה סם רק בסוד נקודים חתת יש ד' ג"כ סם מגדילים
מוחה בחיבת מלך עוזר ומושיע ע"י כמ"י לשמיה בכל קומתו וזהו מי זאת עולה מן המדבר ר"ל בחי' זאת עולה במ"י ע"י
הליבור סתפילה והיא ג"כ עולה כחמדות עשן סוד ז"ת עמודא למלכותא שהיא סוד לי בקומתה וכתב ג"כ סם בסה"כ
כי כל מה שהוא מגלילין מתחילה בל כך להיות נגללת בכל קומה ז"ת מיום להיות כדקיימת גלילת קיומה סוד מ"ה
כי ולחי כשמסתלקין סכמ"י לשמיה שבסם סמוחין מנוקבא וחוזרים ונכללים בז"ת קומתה מחמיעטת ונעשית כנחת לסרך
בסוד נקודי חתת יסוד עד שתפילין סע"י מוחין זו"ת עלמו שבהיום לת"כ ממנו ומתיריס לה מחגלת קומתה רק עד בחוה
זו"ת מבל עיקר מה שהוא מגלילין מתחילה מוחה ע"י מוחין לסכ"י לשמיה עלמה להיות קומתה סיום זו"ת סוד כלי שע"י
מוחה שהיה לה עתה מסכ"י לשמיה יכולה להיות גלולות קומתה תת"כ מגעת עד סחזה זו"ת כשמסתלקין
סכ"י לשמיה ממנה ונכנסים בז"ת שהוא סיה קומתה מחמעטת ונעשת למתחילה ואינה גלולה אז רק ע"י ז"ת עלמו
שמיריין ממנו סמוחין לה ת"כ אם לת סיה לה מחילה סהרת הגלולה לסכ"י לשמיה עלמה להיות סהרת סמוחין זו"ת עלמו
שבניה לה מת"כ ממנו מספקת להגדיל קומתה מחילו עד סחזה זו"ת מבל עתה סיה לה סהרת הגדלת משמיה קולה
יכולה היה להיות קיימת גלולת קומתה עד סחזה זו"ת ע"י סהרת מוחין זו"ת עלמו שבניה לה מת"כ ע"י וז"ס סת"י מחר
שאמר מתחילה זוהת מלקת במ"י מקטרת מור ולבונה תרין יקרין קטוף כו' ר"ל כי תע"ף שנוקבא מתגללת ועולה
קומתה מתת לה עד לשמיה סוף לז"ת ע"י כמ"י לשמיה עלמה מ"מ זה הגלולה אינה מתקיימת כך רק זה בגלולה מוסף
ספעולה הזאת כדי להיות מת"כ מתקיימ' קצר קומתה בכמ"י זו"ת ולא יהיה בסוד נקודי חתת היסוד כי מחזה זו"ת שהוא
מצלים עליון לת"ת זו"ת עד סיום הת"ת נב' שליסים סתחתונים סם הוא רק מקום כחרס לנוקבא מבל עיקר פרקוף
קומתה מרפאית חכמה אלה ולמעט שממנו תבונו הספירות כנועה סוא נעשה בכמ"י זו"ת ע"כ לא תצב הפסיק רק סוד
כמ"י זו"ת סם בסוד מור ולבונה ומבחת רובל עיין בר"מ פ' פנחס קף ר"מ שבתב מריחי מורי לת חסד דרגא לתרסם
לשיתמר עליה מלך לי מל סר המור ע"ב ולמה סוא קו החסד וגם מור לקטורת סוא ג"כ בחסד כמבואר בסה"כ סוד
הקטורת ולבונה וזה לקטורת מבואר שם שהוא בסוד מור מקף ובחי' מור מקף סוא בסוד לין כנועה וסוד קו

הגבורה

בל ליליא ואיהי קרבנמוסף דאיהו צדיק ואיהי קרבנא דשבתות וימים טובי׳
דלית קרבנא (קריבו לעמא קד״ש׳ לקב״ה פשיטת ו״ש) אלא בה בזאת יבא
אהרן א הקדש ולא יתהלל המתהלל כי אם בזאת איהו משכונ׳ דיליה דבגינה
איהו שארי בגווייהו ההי״ד (שמית כה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתיכם
א״הי ארון דיליה ואיהו סיתא גניז כנוזה איהי מגרסא דילה מנורת המאור
מההוא דאתמר ביה ותורה אור ואיהי נר דדליק קדמי׳ בד״א (ויקרא כר)
להעלות נר תמיד ואיהי בת שבע מנרת׳ כלילא משבעה בוצינין איהי נר
לגביה מסטרא דשמאלא ואיהו אור לגבה מסטרא דימינא ועל תרוייהו
אתמר (משלי ו) כי נר מצוה ותורה אור (יא) איהי קדישין דיליה מסטרא
דשמאלא בגין דקדושא מסטרא דלוים כר״א וקדשת את הלוים ועלה אתמר
תהא לי מקודשת בטבעת זאת ואיהי ברכה דיליה מסטרא דימינא דאיהי
כהונה ההי״ד (מדבר ו) כה תברכו את בני ישראל ואתקריאת כלה דיליה
מסטרא דצדיק דאיהו כ״ל ורא איחוי כ״ל ב״ל ה׳ בגין דאיהו ברית דאחיד
בתרוייהו ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה דאיהו קוצא דאת ד׳ מן אחר
דקשיר בין א״ח ובין די ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין דאיהי חי׳
ברכאן דצלות׳ איהו אורח דשבתו׳ וימין שבתא איהי כלל דתלת אבהן
בגין דאיהי בת כ״ל׳ בנ׳ ענפי דאינון יש איהי תחום דיליה ואיהי רשות
דליה רשות היהיר דעבוה עשרה ודא יו״ד ק״א וא״ו ק״א ורחבו ארבעה דאינון
יקו״ק איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא דאינון ע״ב ריו״ד דהיינו חסד
וגבורה ואיהי ערבי׳ דיליה עיבו׳ דיליה איהי טלית דקב״ה וכה אתעטף קב״ה
כר״א עוטה אור כשלמה (יב) ואיהי ציצית

דצדיק

לבושה שיוך ג״כ בתפל שמות כסוד לובן ועוד מפתר לומר מכל מבקת דיוכל קמי על מטרת
יסוד שמות כסוד מלכות ז״ת שמות סורס סנוקפס ולו״ק וסבן : מוסף למיהי לילית עיין בתי׳ ח״ת מ״ב שם והבין
(יא) מיהי קדושין לילית וכו׳ ומיהי ברכה לילית וכו׳ ומעמ״פ שבתי׳ י׳ מעמע שקדושה הוא מלד ימין כמ״ש שם
ועיין קדושה בפמות מי׳ ומיהי י׳ וכ׳ ו׳ ע״ם ושות חכמה שמות קו ימין וכן ברכה כתבתי בתי׳ ו׳ שפיר בביאור פסוק להגיד
ברכה על תוך ביתך ע״ש וכאן מעמע שברכה הוא מלד ימין מ״מ ל״ל ודאי בעיקר קדושה הוא בחכמה שמות נקרא
בשם קודש כנודע זה בזוהר בכמה מקומות אבל זה הוא מלד בחינת שמאל שבו שורש הדין שים זו כנודע כמ״ש זה בתי׳
ג״ר ע״ש מ״ש ותבין כי לעין קודש ונקדשה הוא לעין הפרצה מאיסר ומומאה כמ״ש קדושים תהיו ופירשו תהיו פרושים
מן העריות ומן העבירה כמ״ש רש״י ז״ל והפרצה הלילים מן הקדושה הוא עיקר ע״י הסורס הדין כמ״ש זה לעיל בתי׳
זה כי הסורס הוא מכניע כל הלילים ונכפים תחתיו ועי׳ שם פרושים מן הקדושה ומבעשם זה ג״כ נקרא חכמה בשם
קודש לעין הפרצה כי חכמה היא ג״כ ספירה הרחמנות נקרא ג״כ בשם כי כתר הין מן המנין שהוא נקרא ג״כ בשם
מ״ם כנודע ולכן ביחוד הזיווג בשם הקדושין ע״י בחבעות כדמות י׳ שהוא בחכמה וכן ברכה וודאי הוא עיקר מלד ימין
חכמה שממנו בא הברכה כמ״ש בזוהר פ׳ תרומה ז״ל לא ברוך רזא לנקודה עלאה לסיהו ברוך לכל ברכאין נבעין ממנה
ואי תימא עלמא לתתאי כו׳ סיהו ברוך ושיהי ברכה כו׳ ע״ש ר״ל כי בינה נקראת בשם ברכה על שם חכמה שנקרא בשם
ברוך ומתחת בשם יסוד נוקבא נקראת בלשון נוקבא ברכה כי לעין ברכה הוא כמו בריכה שעליו נופ בשם מימי החכמה
נמשפים לתוכה וכעין זה מ״ש ג״ל ג״כ בזוהר שפעה מתוך כתר שקדושה הוא מלד הממוצע מפתרת לוים ועברה הוא
מלד ימין מבד מסיטרא דכחמה זהוא בר״מ פ׳ בשלוחך קף קל״ב וכן הוא ג״כ בתי׳ מ״ז ובפ׳ קרח קף קע״ח תוקף
קף ק״פ כתב שקדושה הוא בכחמה ע״ש ולפי מ״ש שכל חמת כי בתי׳ עשרים וודאי בא מלד ימין החמד ממימי החמד וקדושה
הוא מלד בתי׳ שמלד לין שבקו החמד חכמה ועיין במ״ח בתי׳ ג״כ כעין מה שכתבתי ודוק וסבן • שבת חיבי וכו׳ ובתי׳ י״ש
כתב בענין אחר על שם שבת ע״ש : (יב) ומיהי ליתת לליק וכו׳ ר״ל כי יהוא עיקר סוד הלילית הוא
בגוקבא כמ״ש בתי׳ ו׳ מם״ל ע״ש ועיין בר״מ פ׳ בלק שך שכתב ז״ל שהוא נוקבא רזא לשלמא תהלה שהשלוחת
למלכה וכו׳ ע״ש ומ״ש בלשון זה ומיהי לילית לליק כי יהוא משם״ל כי סוד בתי׳ חורם הלילית שמתירים בנוקבא שם
מתגלים סוד בתי׳ לליק עליון להיותו מיסד להלמת שמשתיים בתוך ז״ת שם הוא ג״כ בתי׳ יסוד עליון ז״ת שהוא

מזלזוג עם למה כי כל בחי' אור מקיף מלילית שמ"ד במוקפים הוא מצד ס"ל מוחין הפנימים כי כמו במוחין הפנימים מין המורות נמצאים שלא מן החזה ולמטה עשה סוף סיום יסוד למימ הפנימי המתלבש תוך ז"ת כקומת בחי' אור מקיף למוחין של בחי' לילית מין מתגלה שלא מחזה ז"ת ולמטה עשה סוף סיום יסוד למימ ואז מ"ם בר"מ פ' שלח לך על פסיק מכף המרן זמירות שמעתי לבי נלילית עשות אור ככף המרן שיולדין לילית למימ ככף המרן מלילית עליון ע"ם ולוק סיטב ותבין סוד הל לית מסה"כ וממ"ח ותבין מסה ג"כ המאמר שליר"מ הנ"ל :

(יג) לימה עני בגלותא וכו' ר"ל כי יסוד לימת סוד לילית עליון מממנו בח בחי' אור לילית הוא בסוד עני בגלותא כי זיווג מ"ה עלמין נפסק מאד מחורבן כמולע ולימת לית בסוד תפילה לעני כי יעטוף שממנה בח סוד עטיפה אור של כפלים ולילית וזה עני ודלי לבית מתעטף ומבן עיין בחי' י"ט שכתב שכינתא מילמה עלה לימאמר תפלת כל פה ועיין ג"כ בזוהר פ' ויחלם לקח קס"ת מ"ם עשה על פסיק תפלה לעני כי יעטוף וכו' ותבין ג"כ כמו ועוד מצאתי לומר זה בעניין מאחר שפ"י מ"ם בר"מ פ' כי תצא ז"ל מאחרי מתיבתהון עלאי ותתאי ממעי מ"ט לימה שכר שכ"ר מח"י עלמין עליון לילית לילים לקבלת ח"י ברכאן לגלותא בכל יומא תלת זימנין וכנ"ל ביומא תנן שכרו לת לגלותא לסחרית ולת חבת עלין משום לת לגלותא לזלתה לאחי עבר יומו בטל קרבנו כי עני הוא וזלאי הוא גלותא לית לית מלילים כלום אלא מאי לימרינן ליה בגלותא וכנ"ל לל תפ תפילה לילים תפילה לעני כי יעטוף במטיפת לילית תפילה ליל לימי ע"ם וזהו מבואר ע"פי מ"ם בר"מ פ פנחס קף רכ"ז ז"ל אמר קב"ה למשיריין לילים מאן למלאי כו' לת ויעול במיכלת לת לגלותא עד לתחזון ליה סימנין אלין כו' למאן ליסת רשים בלין סימנין בלבושיה תקבלון לגלותא סימנא אחרא ליסת רשים בגלותא בתלת בכנפי מלא לילים למיהו למי לרקיע למיהו מט"ט דיוקניס לילים תלת שבלילית וכנ"ל שיעור לילית עיקרות הבן עליה שהקטן מתכסה בה רחמנו ורובו ואמי לימהו למימר לית מסה בה ר"ת ל"ת ואמי לימהו מוסב על ת' חיון וכו' ע"ם כי מט"ט השכינה שהיא בסוד תלת שבלילית מתלבש בו ולימהו בסוד נער קטן בזמן הגלות כנ"ל סוד ז"ת בקטנות וכז"ל סוד בגלות כסות עולם ומקבל המוחין מלימת מן סוד ג"כ בסוד זקן בסוד נער היתי וגם זקנתי וגו' אמרז"ל זה בפסוק שר העולם אמרו ז"ם ברמ"ו בשמותיו פ' פנחס קף רי"ז על מ"ם שם הזכר ויין לת חמרת עתיקא לגניז מלעילא ישמח לבב תמום מזום לת רזא לסטרא נער לסליק לסיבו ומתסדר כמלקדמין ע"ם ז"ל כשעולם לבריאה מוי נעשה זקן וכשירד ליל רס חזור ונעשה נער וזהו ויהי לימי עלומיו עיין בזמ"מ פ' פנחס שבזית זה מזמו ויולוע ג"כ כי מט"ט סוד לבוש ליום ל ז"ת כמו זו"ת סוד לבוש ליסוד לתת מצד מעשה זה נקרא בשם פוף השמים כמו יסוד יוסף לסליק בי עיף כא"ם זה לעיל בחי' זה לכן מעשה זה שייך ג"כ לקרות מט"ט בשם לסליק וגם סוד נשוד עליון לסליק כמ"ש הזוהר כל לקבל ח"י ברכאן לגלותא ע"כ שייך לקרות לו בשמו ועיין בר"מ פ' פנחס קף רכ"ת שכתב ס"ח עלמין לסליק לקבלים מט"ט וכ' ע"ם וז"ם ולימי לילית לסליק וכו' ולוק וסבן סיטב. (יד) ובגין למימי כמותם לבבך וכו' עיין בחי' ו' מ"ם שם וחבין כאן וסוד ל' בחים לתפילין לרישת שבשם בסוד שם מהיים ובימת לתפילין ליל שבשם בסוד מלכ"י עיין בשבת"ל שער תפילין המעשה ותבין ג"כ משם למשם יג מ"ב מוכרות בח' פרשיות לתפילין : לימי סוד סיבוב יכמ"ם לילים בגלותא כלל ב"י מ"ם ר"ל ז"ת יום סוד ס"ה למ"ה וסוד בגלותא עם השכינה בשם ל כלפוד-עולת מן קינה כן לום נודל ממקומו וזכו ב"י מ"ם וב"י מרמז על י"ב פרקין שבב' דרועין וב' שוקין לילה כמ"ש ובחי' מ"ו ע"ם ומה שהשכינה היא בסוד לימה משם עיין בר"מ פ' כי תצא מ"ם שם מסוד יבוש משת מת ותבין (טו) ג' גלגולין לילה כו' עיין ג"כ בר"מ הנ"ל שכתב וזה כל מלה יפעל על פעמים שלש שם נצר ולת יה"ו לכללן תלת פתוון בלילית ליסת ס"כי ע"י סוד לילית סוד יחודא לסוד ת"ת ז"ת שבו ג' תותיות יה"ו שבשם סיד ג' מבפן עם ל' סוד המוקפים שהיא סיד כ' מתרומה לשם סוי"ה ולילית יסוד בריתי קודש נקרית בשם נצר ועיין בחי' ו' שם מסמא הנ"ל המוקפים נקראת בשם נצר מ"ם שעשה מ"ם וכשבאין המוחין לגלות מתמלאין שבשם שם ס"ג שמילוי שלו יה"י ג' י"ה ל

עמוד דאמצעית ואיהי חלום אחד משתין בנבואה ומאי שהתין אלא לית
שיכח בחזרה משרתין ידא ישראל כבא דסליק בארץ ו' שית זמנין עשר
דאיהו שהתין ואיהי יראה מסט"א דשמאלא אהבה מסטרא דימינא ואיהי
תורה מסטר דעמודא דאמצעית' (יז) ואיהי אנפי מסטרא דאימא
עלאה דאחידא בימינא בגין דאנפי איהו בס"א בחושבן ואתמר ביה והובן
בחסר בסא ועלה אתמר (שמות ד) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
בסטר דסמא"ל נוגחש דאינון אלהים אחרים ואיהי פסח בסטרא דימינא
ואיהי ראש השנה מסטרא דשמאלא ואיהי מצה פרוסה מסטרא דשמאלא
ואיהי מצה שלמה מסטר דימינא בגין דסטרא דצפון לאו איהו שלים ובגין
דא בצפון רשפרת הרעה והיא (מצה) מצוה באת ו' מסטרא דעמודא
דאמצעית' ואיהי שבועות מסטר דעמוד דאמצעית' שבעה שבועות
ודאי

נפומם זילוף וכו' כי סיף עומדת
גמ"ם זו"ת סמם סוד הרין ניסי
קטוט ונסם סית פירקן סמם סוד
סית דרגין לנפומם כמ"ם בחת לת
תי' י"ח וסית כלילת מסם כי כ"ס
זו"ת סס נעשים בסוד מוחלמוקבת
(פז) מסיטרת לחת ו' וכו' ר"ל
מלא ו"ת סית נקרחת בסם נפומם
זילוף מחמת סמקומם כל"ס שלו סמם
סם נגיחים מבל מלא סביב' סמעשה
נת עיקר סנפומם כמ"ם לעיל
ומביחם נגיחים נמלא סם עיקר
נפומם סיוך בגיחם מ"ל כענד סביחם

לא סיוך לקרות סמוקבת בסם נפומם מלא בסם מלם כמ"ם אף"כ אפילו מלא מחד מגיחין בנפומם זכו' ר"ל היינו גיחם
סם עיקר סנפומם וילוע מע"ם סער מוחין לקטנית פסוד בחי' החנום הוא סוד סהתלקות סמוחין לגדלות חב"ד בעת
סגיחם סמו שולטין מוחין לקטנות שסם ג' מלכים ורשימו למוחין למחת חב"ד נסחרים סמוחין בתוך מוחין לקטנות וסם
סוד סהתלם כי ג' בויות לחב"ד שוליך בי' חלם וכל זה בחי' סחלם סית רק בחי' רשימו למוחין לנוקבת ממסתלקין ממנה
ונשחרים תוך ז"ת בחוקים סחוזם שלו ומשם סם מחירים לנוקבת פקומתה נתחלת משם כמועל כי פרשימו למוחין ז"ת
סם מסתלקים בלילה לגמרי ממנו כמ"ם בחי' י"ת מסכ"ע ע"ם מ"ם נמלא לפי זה עיקר סם חלם סייך בנוקבת מחמת
שבחי' כוד סהלום הוא בח ע"י רשימו למוחין שלה שסם נסוד חלם כל"ל וילוע מסכ"ע כי כמסתלקים גם רשימו
למוחין מוכ"ע מז"ת הוא בקטנות ונשאר הוא רק בבחי' ו' קטנות שלו ונוקבת סית נעשת רק בבחי' סוד נקודה מחת לסיומו
בחי' נקודת כאר שלה שעומדת במקום סהזה ז"ת שסם נחוזים סרשימו למוחין שלה שסם בבחי' חלם סמחירים גם כי
למוחין מוכ"ע מז"ת הוא בקטנות ונשאר הוא רק בבחי' ו' קטנות שלו ונוקבת סית נעשת רק בבחי' סוד נקודה מחת לסיומו
בחי' נקודת כאר שלה שעומדת במקום סהזה ז"ת שסם נחוזים סרשימו למוחין שלה שסם בבחי' חלם סמחירים גם כי
בלילה עיין בחי' ס' מ"ם שם ומבין ו"ת ומיסי חלם מחת ז"ת קטנות שלה שבאו לה ע"י תוספות ע"י מוחין שלה סם יורדין בבי"ע בלילה עיין בחי' ס' מ"ם שם ומבין ו"ת
ומיסי חלם מחת מסתין בנפוח, כי ו' קטנות ז"ת כל מחת כלול מי סם בסוד שסים לרגין לנפומם סיוך ונקודת כאר לנוקבי
סמחוברת ונכללת בסם וסית בסוד חלם סית מחת משפיע שבסם וכיון זה כאר כמוכר פ' ויגש לך קמ"ט בפ"ת ז"ל חלמת
מלרגין לנפומם מימין לרגין חרין לנפומם על סאף לרגין לחוץ ועי"ז חלמת חל מסתין לרגין לנפומם וע"ם
גמ"ם מה שם ומבין ולפי מ"ם סית מיוסב יחחר שפיר שם סיה גרסינן בח"ז כך מסטרת לחת ו' לסיסי עטוקת
לממעטיקת סיסי חלם וכו' בלת ו' לת כמ"ם בם"ת ומיסי חלם בו' שמשמע שלת חקי על מ"ם בחמילה שלת הוא בפי עלמו
על מ"ם אף"כ מבל מאחר שכתב כך כמועט בכל סהפוס של הספרי' אמרתי שלת להגיה ופרשתי פירושו שג"כ לפי מ"ם
שם שבחי' ו' קטנות ז"ת סם נעשים בסוד ו' פעטיס ו' שסות ששים ולכן ג"כ ליס בסיבס פפוס משתין כי יסראל סבא ע"י
בסם נפומם מחיל בסוד ו' קטנות ז"ת סם נעשים בסוד ו' פעטיס ו' שסות ששים ולכן ג"כ ליס בסיבס פפוס משתין כי יסראל סבא ע"י
שסות מחלבם תמיל בז"ת שסות בסוד ו' מז שסות ג"כ נעשה בבחי' ששים ומע"ג לכן שבעים שסות בסיבס כמ"ם במשם פרקי
מבות מ"ם סם משוש זה מליין ולמר ליח פחוסם משתין ומ"ם ליח סיבס ולא תמר ליח זקנה כמ"ם בשמשם בן ששים לזקנה
בי לשון סיבס סיה מופל על יסראל כבא מ"ם מח"כ וסח"ל מפרש כאן מ"ם ולא יסראל סבא סהליך בלה ו' וכו' סוא קאי
על מבא שסות סוד י' מאיר בו' רשמוחות של בינה ונשבית שמך סחיימת כגולע שבינה נקראת בשם מחוסם וסם נקראים
בשם זקנים בסוד בן ששים לזקנה וסוא לוקן כי שם יסראל מבא לא משמע כך ועוד לפי פירושו אין מיוסב ששיר מ"ם סח"ז
ולסיסי חלם מחת מסתין בנפוח ולוק וכבן : ולסיסי יראה כו, עיין בחי' ל"ג מ"ם שם (יז) ולסיסי תכוי וכו' לתמיל
בינוני ר"ל כי ע"י סתפלות פינוסיס לחוע נח נקבי שמוקב' ונעשת בסוד כסא לז"ת בסוד ויבן ס' חלמים מת כלוע שבחב
בסיכך פ' ברחשית קף מ"ם שמו"ת קיבלו לה ולתקוניס לפ"ת בפלה בשלם כמ"ם וס בחי' י ת ע"ם ועיין ג"כ בחי'
ו' מ"ם וק"ק וחבין סיטב זה ולסיסי, חלם פרוסה וכו' עיין בחי' י"ג מ"ם שם מסוד חלם פרוסה ופלימה : בגין לסבורת
נלמון לסיסו חלים כי עיקר סמחלוקת נת מלך הגבורות וסבן עיין בזוהר פ' בראשית קף י"ז : וסית חלם מעשה בלת

ו' עיין כתי' י"נ וכזוהר פ' ויצא דף קכ"ז ותבין : ומיהי שבועות וכו' לתיתן בהון ז' שבתות כו' עיין כתי' י"ט מ"ם ותבין כמן (יח) ביומא דחמשין ערית סכינתא עילאה בהוהו עלה אתמר זל"ת שבועות מימי החסד שלו לנוקבא ונטורת בו כמ"ש כתי' י"ט ע"ם וכן ג"כ הנוקבא היא עולם ומתגללת על כתר זל"ת ושום תליו בקומתו ומן מחסריה יקד זל"ת שויה בקומתה וע"כ נקראת מן בשם מתן תורה בסוד ישמח משה במתנת חלקו כמ"ש כת"ו לקמן כי היא מן שום תליו בקומתו וז"ש לקמן בגין דחמשי לוגמת לעמולת לתמניתא (יט) בן ל' לזקנה תמוה הוא זה מה במשה כתב בן שמים לזקנה ול"ל כי מלאתי בספרים בורסין במשה בן שמים לחכמה וכן הוא סגרסת במלכים שמואל על פרקי מבוא וצעל לזה קרא לכתי' ביקיעים חכמה כלומר כאשר הגיע לשמים מן הגיע לחכמה ולפ"ז סגירסת תפשה לומר ג"כ שהיה גירסת מתחילה בן משים לזקנה וג"כ הגירסת שורסין בן ל' לעלה הוא ג"כ זקנה כי בשבי עלה וכמו שהזקנה הוא בחיים כמ"ש שת"ו כן עלה הוא בחיים כמ"ש בזוהר פ' לך לך ז"ל יותן לת נשר עילאה לגבל וגפיק ולת פסקא דלת יתן לכנף ותסקי לכולת ותסק"ל מפרש כאן כי ז"ת שהוא בסוד בן שמים לזקנה לחיותו בתי' ו' קלוות שלו שם בסוד שמים כמ"ש שת"ו לעיל והוא ג"כ סיוך הוא סוד בן ל' לזקנה כי עץ חיים מכלך ת"ק שכמ"ש בתי' י"ט כי בחיים שמים סוד זקנה מתפשטת רק בשם שלו על סוד שם בסוד ת"ק כמ"ש בתי' י"ט ופירושו ולעלי תמת הוא מבל מ"ת הקוסית במקומה עומדת סימך קמחר שת"ו ועליה מיתמר בן מתשים לזקנה שם במשכה תגר בן תשים לעלה בן שמים לזקנה לכן ולעלי ל' כפי מ"ש (כ) מיתקריתת מ"ם תתאה שחיתת הוא סוד חבוש שמים מסוד תכש"י לחיותת פל ת' כלול מי שיש שתומה כי מעיילים תמיד שמים ביסוד ישראל שבת כי יסו"ת שם בסוד זוגלה פשוק לעלמין תפיו תפל שתוכלן ונקראת בשם בינה כי יהוה מו"ת שם בסוד תכמה בסוד הבן בתכמה ויסו"ת שם בשיל בינה בסיל ותכם בינה כמ"ש בס"י עיין בתי' י"ג מ"ם וזהו בן תרכעים לבינה ומ"ם וכל לת מיסי בסותפת לתת י' ר"ל כל לת מ"ם תרכעים ר"ל שמפרש בתיזה זמן מיתקריתת בינה מ"ם שחיתת ותמר כל לת מיסי בסותפת לתת י' ר"ל כל לת יש זווג לעו"ת ע לעלין בתבת שהוא בסוד תת י' לת הוא מתחבר עם תיתת בינה אז לת שייך לומר בן תמשים לזקנה כמ"ש שת"ו בגין לתיסי ה' סליק בתת י' לתמשים רק בן תרכעים לבינה כי זווג יסו"ת שם רק מסוד תכשי לעו"ת לת פשוק לעלמין לכן שייך לומר בשם בן תרכעים לבינה ולוק וסבן ו"ם ותיסי עלמת לתתי וכו' כי יסו"ת שם בסוד עלמת לתתי כי תמיל שם בתיס בתוך ז"ת לעשות לו מיתין ויסו"ת שם ג"כ בסוד מ' יוס ומ' לילה ושם בסוד סר כי מסס נחלבת סוד מבני סבנין תשועה זו"שהוא סר ר' הוא סוד י"ם תתאה תכמה וה' תבונה ומתמת מי"ם סוד נכלל בתבונה בסוד ותכם בבינה לכן בת ה' קולם סר' ומיין בת"ת כיוון סר סיני וזהו וכל סליק מעה לגבה וכו' וסבן ומיין ג"כ בת"ל נעה שדים על סיל מ' יוס ומ' לילה מעבר ופירושו הוא לחוק מתוך לכן לת כתבתיו (כא) שבוע וכו' לת שכינתא עילאה כי בינה נקראת בשם יובלא שבת יסוד שבע שנים פעמים וסבן מלת י"ם סוד תכמה שנקראת בשם י"ם כמ"ש לעיל בתי' זה בשם הוא"ו ומיין בתי' ויש (כב) וכל נטלת מלת שמים עילאה כו' ר"ל כי יהוה מש"ב כשהנוקבא נוטלת שתשים פנימיים ומקיפים לתיתת שהם ממתיקים לת הגבורות שלה מן סיה רשויים לבת ז"ת לזווג עמו בסוד ויבן ה' מלשים לת שלש ויביאם אל תלשה כמ"ם זה לעיל בשם פשוט על זה הפסוק ומתקיפין לתשתים לתיתת מיתין נגמרים לכמות בנוקבא מלת בן' ומיתין לשתים ע"י ממות סוכה ומן

ואי איהי בהון שבע שבתות ובהון ז' מ"ט יומין כחושבן מ"ט אתוין דק"ש דאינון שמע ישראל כו' ברוך שם כו' (יח) ביומא דחמשין ש"א שכינתא עלאה בה ואתקריאת מתן תורה ועמודא דאמצעיתא איהו תורה דאתיהבית בחמשין יומין דשבועות ועליה אתמר בן חמשים לזקנה בההיא דאתמר בה' (משלי כג) כי זקנה אביך ועלה אתמר כי אם לבינה תקרא בגין דאיהי ה' וסלקא באת י' לחמשין. המש זמנין עשר ועלה אתמר (יט) בן חמשים לזקנה בההיא דאתמר אל תבוז כי זקנה אמך (ו' בן י"ק) וזמנין (ב) אתקריאת ם' סתימא ואתמר בה בן ארבעים לבינה (בר לא איהי) בשותפא דארת"י אתקריאת ארבעים ואיהי עלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה ובד סליק משה לגבה אתמר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה וגו' מתן תורה דא שכינתא התאה ועלה אתמר וישמח משה במתנת חלקו בגין דאיהי דוגמי' דעמודי' דאמצעיתא' ועוד שבועית על שם (ראשית כט) מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת מלא (בא) שבוע זאת דא שכינתא עלאה (מלא שבוע ה' מלא יק) דאתמר ביה כי יד על כס יה ונתנה לך גם את זאת דא שכינתא תתאה ה' זיירא מלא דבלא עלאה ותתאה דא ו' דאיהו מלא יק דאיהי מליא"ה אלקי"ם ועלה אתמר (רות א') אני מלאה הלכתי מליאה הלכתי לשורא דסיני ובגלותא ריקם השיבני י' ואיהו מלא ה' וכהנ ס"א ובית)מלאה הארץ קנינקוש בינתי תתאה איהי סוכה ב"ו ה"ס דאיהו יקו"ק אדנ' בלילא מתרוייהו שמהן

סוכה חבורה דתרוייהו בגוונא דא יאקרונק"י בגין דאיהי כלה דיליה דאיהי
נת שבע כללא דשבע ימי סוכה (כב) וכד נטלא מאימא עלאה דאיהי
שמחת תורה שמהה ביה השיאבה ואיהי חופה דיליה אקריאת שמיני חג
עצרת בההוא זמנא דשמחת תורה שויין עטרה (כג) בריש כל צדיק
לעילא כד"א (שיר ג) בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת
לבו ביום חתונתו דא שבינתא תתאה וכ"ם שמחת לבו דא שבינתא עלאה
והכי צריכין ישראל לאתעטרא בכלא בעטרה על רישייהו ביומא דשמחת
תורה (ויקרא כג) ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים
וכו' אתרוג איהי שבינתא תתאה ודמיא ללבא דאיהו לשמאלא דאיהו
גבורה ובגין כך צריך בר נש לנטלא אתרוג בידא שמאלא וצריכא למהוי
אתרוג דדמיא ללבא שלימא בתיומת דילה בגין ההוא דאתמר ביה יעקב איש
תם דמהוי שלימא עמיה וכמה דלית פסול ביעקב דלעילא כן צריך דלא
יהא פסול באתרוג לקיימא קרא (שיר ד) כלך יפה רעיתי ומום אין בך
(בר) ואם היא ירוקא היא משובחת יתיר בריוקנ' דהות אסתר ירקרקת
בגין דאתמר בה (אסתר ה) ותלבש אסתר מלכות ואתקריאת הדסה על
שם הדס והדס איהי ליה תלת הדסין לאתבלל' בתלת אבהן ואתקריא' ערבה
מסטרא דתרין שפיון דאינון לתודי ה' ואתקריאת לולב מכטרא דח"י עלמין
דאיהו כליל ה"י ברכאן דגלוהא ולקבלייהו עבדין ח"י נענועין בלולב בשית
סטרין תלת לכל כטרא וכטרא שית כטרין דכלילן בנופא דאיהי עמודא
דאמצעי' דלולב : (כה) על שמיה אתקרי כ"ו ל"ב איגון נענועין ד'
זמנין דסלקין ע"ב ואינון ח"י נענועין בגטילת לולב ח"י ח"י הרין זמנין בהודו
לה' תחלה וסוף ה"י באנא ה' הושיעה נא הא ע"ב ואינון תליין מן דלת
ואיהי שבינתא וצדיק בה אתקרי ד' זמנין ח"י ח"י ה"י ח"י דתלת אבהן
שבינת דאשתכ"ח עמהון ואינון ח"י פרקין ברועי' ימינא וחי' בשמא' וח"י בנופא
לגבי שדרה וה"י בברית מילה ואינון שירת כטרין תרין דרועין דמלכא ותרין
שוקין דמלכא דאינון תרי נביאי קשוט וגופא ובריתא הא שית י"ח נענועין
לקבל ה"י הולין דשדרה כטרא דגופא וכל דא מכטרא דאילנא דחיי
ומכטרא דאילנא דטוב ורע אתרוג דמי לצדיקייא והדס לבינונים ועדבה
לרשעים ושבינתא אתמר בה ומלכותו נכל בשלה אע"ג דאתמר בה עץ
חיים היא למהזיקי בה אי"ה שלפה על עין הדעה טוב רע בסטר דילי' היא
קריבא למ"א (נ"א ונסטרין אלין לזמנין איהי נוקבא קדיבא לטלפא)
הה"ד בזאת יבא אהרן אל הקדש בסטר דימינ' לזמנין איהי רחיקא מניה מסטר'
דשמא' ואל יבא בכל עת אל הקדש בסטרי דימינא איהי לא מקבל טומאה
טוב הוא ימינא אבל אתרוג טוב מקבלא טומאה מרע ומות הוא אתר ליית
ליה קריבו (נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טומאה אבל אתרוג טוב
מקבלא טומאה מרע ומההוא אתר דליית ליה קריבו) והמן צריך קורבנא
לקרבא וקטרת לרוקא רוח הטומאה מההוא אתר ולקרבא זבוחא לשמאלא
נבירת' ולרחק שפחה מחמן וכנ"ד כל שמהן איתנה ואתקרי שדרה אחור

מכטרא

מכח דרך חוט הכלדים כמ"ש זה בחי' י"ג ט"ס מ"ם ותקיקים שבהם סוד לולב ומינו והלמונים שבהם וסוד ח' פרקין בלולב שמאל
ימינא ובמחשבת עיין בחי' ו' מה שכתבתי בסוף מאמר כל המקומות ותבין (כו) ובגלותא סיבב מאמר ימינו ועל לולב בעליה מתמר
סיבב מאמר ימינו כנ"ל וכ"ל כי ע"י מטה נו"ב ומינו ממעיקים בתמרים הנ"מ שפה בסוד ימינו למוקבת שפיית
נסוך

דם ל מחור כמ"ס סמ"ן וע"י
סמסמדי"ס ממתיקים מת מגבורות
סבמוקדם מן הגבורות ונעשים בסוד
גבורות יסודות לכ שמושיעים להם מן
הקליפות שלת ינקו ממנה כי הם
מכניעים מוחם ונלחמים ממנה ונהו
מפני מויב : בגין לסוס וכו' כ"ל כי
בחול המוקדש למחר ז"ת ובשבת
ליתן מבפנים זו ת כי כל פנים הוא
בסוד ימין (כז) שבתאי מ"י שבת
וכו' וכוכב מדם פ' יתרו כתב שם
בשתן מחר ז"ל ומיהי מלכות שבת
משתרת ליסוד שבתאי לסטרת טבת
ליתר בים שבת אבל משתרת
מחרת שבתאי וכוכב לפאי פליט
על עולמת משחלק שבת ומתרין
מוכפין למימין בשמות יחידות מי
שבת ע"ס ובשפר מ"ל פירש עוד
ע"פ זה שמתר שגם כתן שים חת"ו
בגין לסוס בקלמיתת למשרש ומזר
ליתיות פירושו כמו סחב ז"ל והעניין
כי מרמז בסדר המזלות מחלק
היתים משמש קל"ס כנ"ם ותחלת
הליולוהכל"ס קל"ס נמלא מחלק ליל
ל משמש שבתאי והמילת יום שבת
וסנה ע"פ סדר הימים שסוף כסדר
המזלות נסוד כי שבת ימים עשה ס'
לעולם כנ"ם בתי כ"ן נמלא סרי
יום ל' מזרח י' יום ב' לפון ס' יום
ג' דרום ן' יום ל' מערב ס' ונזכר
חלם פ' כרמזית ובמקלת ספריס
הוא בבקלמת סזכר ז"ל וימתר
מלכים יקום הימים דת ת"ת כו'
חלשם תרן לת לסיק כו' וכ"כ ב"פ
כי טוב ביום ג' תל לקביל ת"ת ותל
לקביל יסוד לסיכו יומת דשבתת
נמילת וכו' מן פרי עושה פרי לקביל יומת דשבתת מ"ע מתכלל דיומת הליחמ"ם כו' דדרכו של מים למחוך מתק מבית
והוא כלשון יבלאל דרמיזת ביום ל' ברוך דמלרת חסר מוכת רביעתם וכ"כ מע"פי למתרים ליסוד בשבת מתכלל ביום
ג' למשוי סמוך ליום ל' שסיח מלכות נמלא ספיר עמו כשכוכם ליל רביעי סיה רמוי להיות שבת ומז שולט שבתאי ע"כ
שומלים מי שבת מוקם שסים רמוי להיות מת ומ"ו הלרך ממר כמן על שבת מוקם בגין לסוס בקלמיתת למערב טפ"י הלר
הימים והרוחות שסם סול סו"ם כל"ל ויזוע לדלק מאיר ועולם במזרח כמ"ם מי מעיר ממזרח לדלק ועכשיו כניסת שבת
בשול הלדק שם ת משמש שבת זו שמוסיף ומחול על הקודם עפ"י סדר המזלות שלי"ם תכ"ל נמלא פ"י לה במזרח לשון שבת
שבתאי מיסד גרתת בתכתם יסד פרץ ולכן מז כסיר ס' על בת ונעשה שבתאי דשבתאי שולט על עולמו כו' ל"ל
בתחלת ליל ל' שסיח מו רמוי למלכות שבת לשמש משתלק מי שבת כי מז שולט שבתאי ע"ם וכתב מול ובזה יובן לך
ג"ל מ"ם בזוהר פ' כי תלת שבתאי לקוחת דקסרין תלול שבת שמתם לילף לתסלרת עורף לנבי גבירתם בכל יומת ומתגברת

עלף

מסטרא דסיהרא ומכטרא דעמידא דאמצעיתא אתקרי קדם ירזא דמלה
אחור וקדם צרתני : (כו) ובגלותא (איכ"ה ב) השיב אחור ימינו
מפני איוב מאי אויב דא סמא"ל דכל אלקים אחרים אינן לאחור ובגין דלא
יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו אחור שוי לה בימינא ובגין דא
אסור לצלאה למערב דאיהו אחר גגין דתמן אלקים אחרים ותמן סם המות
שכתאי ובגין דוחת בקדמיתא למערב והוה לימינא שאלין עלת אלקים
אחרים : (כז) שבתא"י א"י שב"ת וקף הוא אתוון דיליה וצריכין ישרא
לשנו ליה אחר ושמאוברא ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה
בגין דלא אשהמורע ביה אויב דאיהו סמא"ל ודא איהו השיב אחור ימינו כו'
אם זכאין לנטרא שבת צריך לשנויי ליה מיומין דחולא בלבישין ומיכלין
דאינון עונג שבת דאם היה רגיל למיכל ב' פעודות ביומא דחולא אבול ג'
דכתיב (שמות יו) ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא
תמצאוהו בשדה כלא צריך למעבד בשבת תיסבת דאיהו אם הוה רגיל
למיכל ביומא דחולא נרמא וחמראיוסף בשבת בשרא דא ת"ס שברת :
שנוי מעשה דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול לא יעביד בשבתא חד"ת
(שם לב) ששת ימים העבוד וכו' ושנוי השם לכל יומא קארי ליה
מעשה כר"א (יחזקאל מו) ששת ימי המעשה וליום השביעי קארי ליה
שבת דאיהי השביתת מעשה ביטולא דעובדא שנוי מקום אם הוא רגיל
לאוקדא נורא בחולא דישני ולא יוקד ליה בשבת' הה"ד לא תבערו אש בכל
מושבותיכם ביום השבת ועוד אית שינוי דצריך לשנות מעובדוי למטרונית'
דלא יהון שוין דמטרונית איהי מקומו דקכ"ה צריך לשנות למלכא הה"ד
וישנה ואת נערותיה ביום השבת דאשתני יומא דשבתא מיומא דחול לשלטא
ביה עבדא דמלכא : ועור מושב דבר נש איהו מקום דיליה : ועוד
שנוי מקום לרתקנא ביתא בשבתא תוס' מבחול ועיד שנוי מעשה אם הוא
עציב בחולא דיהא חדי בשבתא ואם אית ליה קשטא בחולא עב בר נש או
עב אתתיה דירא ליה שלמא עמה בשבתא : ובגין לסם המות הללה
ולבעלה דאיהו אל אחר חלול שבת ליה לון רשו לקדבא : ובגין דא אמרו
קדמאי אם ישראל היו מקיימין שבת אחת פהלכתה מיד היו נגאלין וצריך
צריך לשנויי בגד דלוק ובמטה מיצעת ובפתורא פגונא דא אם הוה רגיל
ביומי דחול לאולקא שרגא בפתילה חד יוסף בשבת תניינא ובפתורא אם
רגיל

דגיל לברכא המוציא על נהמא חדא בשבת יוסף תניינא דאינון בגוונא
דלחם משנה: כטה דא אתמר דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא
בקטטא עם ארתתיה ובפרודא: לא יזדווג לאתתיה בשבתא אלא
בשלמא: ובגין דא ת"ח עונרין מליל שבת ללילי שבת: וצריך לשנויי
שבת מיומא דחולא בכלא: ואם איתא לון שלמא בכל שית יומין דחולא:
יעבדון תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי: כגוונא דלעילא
דאתמר לגבי שבינתא פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי תוספת מלין
דפיוסא: כגוונא דא צריך בר נש לפיים לאתתיה בשבת בתוספת מלין
דפיוסא: וכזמנא דאלקים אחרים חזיין בשבת שנוייא בכלא: ליתלון רשו
לקרבא ר"ה"ד (מדבר א) והזר הקרב יומת: בגין דקדש היא לכם מחללי
מורת יומת: ובגין דא אתמר בקרא (ויקרא י) את שבתותי תשמרו
וגומ' וכאלין תוספת: אתקריאת שבינתא מוסף שבת: ובד מתרחקין
מיניה בל דרגין דחול ולא אית רשו נובראה בשבת לאעלה בין קב"ה
ושכינתיה איהי אתקריאת קדושה דילה: וכד מברכין לה בברכת מזונא
אתקריאת ברכה דילה: וכתרויהו איהי יחוד דילה בלה דיליה בההוא
זמנא איהי שבת שקולה בכל אורייתא: ושרגא איהי דיוקנא דמנרתא
וצריך למהוי לימינא: ועלה אתמר הרוצה להחכים ידרים: ופתורא
דשבת צריך למהוי לשמאלא: ועלה אתמר הרוצה להעשיר יצפין: מטה
בין צפון לדרום: ושפרת איהו אות ברית מילה אות תפלין מאן דמחלל
דא באלו מחלל דא: תפלין דרישא לקבל זכור: תפלין דיד לקבל שמור:
ומה רשות הרבים אינהו חלול שבת: אוף הכי אות ברית דיליה זונה
דא רשו נובראה: ליתפקודא דעשה ולא תעשה דלא אשרתבת
בשבת: ובגין דא שבת היא שקולה בכל א
אורייתא בלא ובן שבינתא התאה אתקריאת שופר מסטרא דשכינתא
עלאה דאיהי שופר גדול תקע בשופר גדול לחירותינו תקע שופר איהו לשון
תקיעה דודאי שכינתא תתאה איהי תקיעה דקב"ה מסטרא דימינ' ואתקרי
שברים דיליה בסטרא דשמאלא ואתקרי תרועה דיליה בסטרא דעמודא
דאמצעיתא דאיהו דעת: ובגין דא אתמר (תלים פט) אשרי העם יודעי
תרועה כדעת אתמר ביה בדעתו תהומות נבקעו (משלי ג) ובדע' חדרים
ימלאו איהו שופר וקב"ה קול שופר ובזמנא דהיא סלקא גביה בתלת
קטרין אלין אתמר ביה (שמות י"ט) ויהי קול השופר הולך וחזק מאד
הולך בתקיעה וחזק בשברים מאד בתרועה (כט) ואיהי יום הכפורים ובד
אתקשטת קדמיה בלבושין שפירין דאינון לבושי ראינון לבושי בפרה
לבינונים

מהופס בדעת עיין בחי' זה לעיל מ"ם ומיהי יום הכפורים כל מתקשטת קדמיה בלבושין שפירין כו' מיהי כלילא מ"ל
בגוני לבן וכו' בספר ע"ס כתב על פסוק ורית הלבנון ז"ל מבואר ע"פ מ"ש בחי' כ"ב קס ר"ס ואמר
שבת וכו' ולבושין למהוי לבוש בלפרש יח לבוש בדמשת ולבוש יומא תתאה ומכי בכל יומא ושבתא
מיומין טבין וכ"ג בכינתא כמה לבושין מיהי לה וכל בריין לבדת מיומין לבושין לבהון רשים לון כולהו וגליף לן בלבושהת
בגין לאסתכלא מיניה לכל בריין לרחמה עלייהו ורחיקי לזכור בריה עולם בחיון לבושין לכל זמנא דישראל נהרין לון
בעובדין טבי וכו' ע"ם ושומו הוא כי הלדיקים מעלים בחשבונם ובחפילותיכם כל מיני נלוי קדושה הסייך לכל בחי'
עולם ועולם כמבואר בע"ח בשער הלגלגים ולפיכך בכל יום ויום נעשה לבושים בחי' לבושי מלכות כלים מכלים שונים מה
שמעלים בכל יום גם מתחרים נעשה מהם לבושין מתלבשים בשוק המור מקיף וזה מ"ש בחי' קוני כל מאן
למלך ים

לבינונים אתקרי ציץ דיליה מצנפת דיליה אבנט דיליה איהי בלילא מארבע בגדי לבן מסטר׳ דימינ׳ ובארבע בגדי זהב מסטר׳ דשמאל׳ בההו׳ זמנא דאתקשט׳ באלין לבושין דכפרה אתמר בה (אסתר ה) ותלבש אסתר מלכות ובהון עאלת לפני לפנים ה״ד (שם) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית ובהון נשאה חן בעיניו ורזא דמלא וראיתיה לזכור ברית עולם ומיד ה׳ שמעה ה׳ סלחה ה׳ הקשיבה ועשה אל תאחר : פורים אתקריאת על שם יום הכפורים דעתידין לאתענא ביה ולשנויי ליה מענוי לענג ומה דאיהי שבינתא (למד) אסור ביה נעילת הסנדל בההוא זמנא אתמר בה מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב וענוגא וחדוה ובמה טבין מזומנין לגבה׳ ודא יהא בזמנא דפורקנא בעגלא ומאן גרם ענוי לשבינתא בגלותא אלא רזא דמלה ובכן אבא אל המלך אשר לא בדת בגין דעאלת בלא בעלה דאתמר בית מימינו אש דת למו דבטילו בה אורייתא ודא גרם אבודא דבית ראשון ושני ה״ד ובאשר אבדתי אבדתי ועם כל דא אע״ג דעאלת בלא בעלה דאיהו ד״ת (לא) עאלת באבהן דאינון שלשת ימים לילה ויום דאתענת בהון ואינון סהדין

דאלביש למסרוניתא ב״ל בגדי זהב : שהוא ל׳ אותיות אלי״ו והם משך ניצוצות דשבירת כלים הנתעלה מעולמות התחתונים לעשות ממנו אור מקיף אל השכינה וכל זה נעשה מהצדיקים שחקוקים בלבושים והם מעלי׳ הרוח וזה מ״ש ורוח שלמותיך על שמזדווג׳ לאו״א שהוא לבנון לב ג״ח וכ׳ שערי בינה ומעוררים תחיל׳ בלבושים בסוד וראיתי בלבושים לזכור ברית עולם שהוא או״א שזיווגם אינו פוסק הוא ברית עולם וזהו ורוח שלמותיך עולה במעלה על שהרית ההוא הוא בלבנון שהוא זיווג או״א דמלבן בכל עובדי כמ״ש בזוהר עכ״ל ועפ״ז תבין כאן הת״ז כי ידוע כי בניצוצים דשבירת כלים

דז׳ מלכים שמתו יש בהם בח״י ניצוצין ההוי״ה דע״ב ס״ג מ״ה ב״ן כמ״ש בע״ח שער רפ״ח ניצוצין כי רפ״ח ניצוצין הם סוד בחי׳ ניצוצות אורות שנפלו להחיות כליהם וש״ך ניצוצין הם בח״י ניצוצות הדבקים ממש בכלים עצמם כמ״ש במ״ח מסכת הניצוצין ע״ש ותבין אבל מ״מ בין ברפ״ח ובש״ך ניצוצין יש בהם בחי׳ ניצוצין דהוי״ה דע״ב ס״ג מ״ה ב״ן ובחי׳ ניצוצין דהוי״ה דב״ן הם נעשים לשכינה בסוד ל׳ בגדי זהב שהם בסוד ל׳ אותיות אלי״ו כי שם ב״ן הוא במלכות שבה שם אלי״ו ובחי׳ ניצוצין דהוי״ה דע״ב ס״ג מ״ה הם בסוד ל׳ בגדי לבן ל׳ אותיות הוי״ה שהם רחמים כמ״ש בהקדמת ת״ז ל׳ בגדי לבן כולהו רחמי בשמא דהוי״ה וכו׳ ל׳ בגדי זהב כולהו דינא מסטרא דאלי״ו וכו׳ ע״ש וזהו לבושי כפרה כי בגדי כהונה הם מכפרים ל׳ בגדי לבן מכפרים על עריות ל׳ בגדי זהב מכפרין על ע״ז כמ״ש במסכת ערכין פ״ג וזהו ג״כ ובהון עולת לפני ולפנים וכו׳ כי סוד ריח הלבושים עולה למעלה למ״נ לאו״א כדי לעורר להם להזדווג להמשיך מוחין לזו״נ ואו״א הם בסוד לפני לפנים סוד ק״ק כנגד זו״נ שהם בסוד מסכן כנודע וז״ש אח״כ ורזא דמלה וראיתיה לזכור ברית עולם כנ״ל ועולם הבריאה : היא בסוד חצר בית המלך הפנימית כי בריאה כנגד מלכות דאצילות שהיא בסוד בית המלך היא בסוד בית המלך היא בסוד חצר והיא חצר הפנימית כנגד יצירה ועשיה שגם הם בסוד חצירות ומלכות היא עומדת מתחילה בהיכל אהבה דבריאה בשעת שהיא מעלה ריח המ״נ שלה למעלה עד או״א להמשיך המוחין מהם לז״א כנודע וסה״כ מסוד הק״ש א״נ זה קאי על בשמלכות עצמה עולה לאצילות ע״י מ״נ שלה ואצילות נקרא לפני לפנים כנגד בריאה שהיא סוד חצר הפנימית שעומדת שם וע״י האחרת הגואל יסוד ז״א דאצילות שנמשך לה למטה בבריאה בסוד ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב כנודע כי עיקר עלית מלכות לאצילות הוא ע״י האחרת יסוד אבא שבתוך יסוד ז״א שנמשך למטה בבריאה ויסוד דאבא הוא בסוד שרביט הזהב בינה שנקראת בשם זהב בסוד מצפון זהב יאתה ואז ע״י היא בא לאצילות מחמת בחי׳ ריח מ״נ שלה וזהו ובהון נשאה חן בעיניו ורזא דמלה וראיתיה לזכור ברית עולם כי ע״ז נשאת חן דריח מ״נ אז ראה לזכור ברית עולם להמשיך האחרת הברית יסוד ז״א שהוא סוד עולם בחסד יבנה א״נ מלכות היא בסוד עולם לבריאה כדי להעלות למלכות משם לאצילות ודו״ק ותבין : (לא) אסר בי״ה בנעילת הסנדל וכו׳ בסה״כ כתב הסוד של איסור נעילת הסנדל הוא כך כי סנדל מספרו רבוע שם בן ועור הסנדל הוא סוד עור הנחש ועתה ביה״כ אין לו אחיזה באחורי המלכות שבה שם ב״ן מפני עלייתה לבינה לכן מטעם זה נאסר נעילת סנדל של עור ע״ש ונמצא לא שייך איסור זה של נעילת סנדל אלא בזמן ששולט עור הנחש דהיינו בזמן הגלות שאז רגלי השכינה רגליה יורדת מות בג׳ עולמות בי״ע ששם מדור הקליפות באחורי הקדושה ויכולין לינק מהם אבל בזמן המשיח שיהיה אז עור הנחש מתעבר ובטל מעולם בוודאי אז לא יהיה שייך איסור של נעילת הסנדל של עור מאחר שלא יהיה חשש לאחיזת עור הנחש ואדרבא בההוא זמנא מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב כי בי״ע שהם מנעלים דרגלי השכינה הם יפו שאין בהם הקליפות שיתבטלו כי עור הנחש שהוא סוד קליפת נוגה הוא נפרד מן הרע ונכנס לקדושה ונעשה קודש כי אין יניקת הקליפה מן הקדושה אלא ע״י הקליפות נוגה כמ״ש בזוהר פ׳ ויקהל דף ר״ג בהאי נוגה מפתי לאתתא לנטלא נהורא ע״ש אבל כשהטוב שבנוגה נתברר מן הרע ונכנס בקדושה אז כל הג׳ קליפות שהם בסוד נחש נתבטלו ועיין בחי׳ י״ח מ״ש שם ודו״ק (לא) עאלת באבהן כו׳ ר״ל הוא סוד ג׳ קווים דז״א שהם בסוד תג״ת ג׳ אבהן כי נה״י הם נכללים ונקראים

סהדין דשולימתא עא"ת למלכא ה"ד (לב) ובזה הנערה באה אל המלך
ערה וראי באה אל המלך ראיש לא ידעה אא בעלה ובמה דפערב היא באה
נערה בתולה וראי הכי נמי בבקר היא שבה נערה בתולה ואי ובה ערב
ובקר פעמים קורין לישראל בעלה ובהדין עלה דלא חליפת ליה היא ובנהא
באחרא: ובגין דא ישראל אמרין בכל יומא שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד:
שמ"ע אח"ר ש"ם א"ח ע"ה: א"ח נטיד לה בגינדאח לצרה יולד ועליהו אתמר
הלים לב) אתה כתר לי ברוך אתה יהודה אתה יורוך אחיך בגין דביה יקוק
וביה"ד ביה איהי נטירא: ועליה אתמר ויהי אומן את הדסה הוא אומדרילה
ואיהי אסונה דיליה ודא איהו דאתמר באשר היתה (לג) באמנה אתו ולא
גע ברי נוכראה דאיהו אחש"ורוש בגינדאח עבה ודאי ואיהו סתיר לה מניה
במאי סתיר לה מניה בנקודה דאיהי קוצא דאת ד' מן אחד א"ה נטיר ד' דלא
יתקריב לגפה אחר ההי"ד (ישעיה מב) אני ה' הוא שבי ובבודי לאחר לא
ארתן והאי נקודה איהי אות ברית דבת אשתלים א"ח לעשר ובה אתעביד י'
ומאן דמשקר בברית מילה גרים לאסת לקא מניה שכינת"א דאיהו יחודא
דקב"ה ושלים עלה ש"ד דאיהי אחר דאיהי ודאי י' דשדי ואם משקר אעבר
קוצא מן ד' מן אחד ואחזי דאשתאר אחר ובג"א ק"ל שמורת לר) לא
תשתחוה לשו אחר וגו' ובההוא זמנא דשלטא על בר נש שד דאיהו אחר
איהו משתעבד ביה בכל מיני ענויין וחופאדא גרים לישראל לאשתעבדא
בהון אומין דעלמא ומאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהי בין בברית מילה
בין בשבת וימין טבין ק"ה נטיר ליה בגינה בכל אתר ומכסי עלוי משנאוי
בגוונא דמשה דאתמר ביה בצל שדי יתלונן (לד) ובגוונא דאסתר דסתיר לה
מאהשוהש דאיהו ערל וטמא ושוי באתרה שנית בדיוקנא דילה הה"ד בל

אשר

נזקרמי' על שמע וו' קמוץ ז"ת סם יורדין ג"כ בני"ש עם המלכות לעזור לה לברר בירורי' משם בסוד כלפור נודלת מן קיום כן לים נולד ממקומו ושם שומריס אותה שם מן הקליפות כדי שיכולה להעלות משם למ"ן בסוד מ"ן ס' סוד שמ"ע וכבודי למחר לא מחן כמ"ש לעיל בתחילת מי' זה וו' קמוץ ז"ת שם סוד שלשם ימים שלש לילה ויום לחתונת בחון מאמר המלכה מלכות כי ע"י היא יכולה לשבוע עמו דגלוח להלחם עם הקליפות לברר בבחירי' משם כי שם נותנים וכח לה"ועוזרים לה לברר בחורים משם ושם מעידים עליה שלש קרבנות לילה זה ולא יועיל בסוד וכבודי למחר לא מחן ושם ז"ת שבשם עיקר קומת המלכות ונעשין שותין לה שהיא בסוד לילה ושם נקראים על שמש בשם לילה והוא בסוד נ' לוח לשלשת ימים שהתעברת בהון מאמר המלכה שהם סוד מ"ח ז"ת שבשם בכללן הם י"ז ז"ת וזוק ותבין (לב) וזה הנערה בשם אל המלך ר"ל הוא סוד יסוד ז"ת שנקרא בשם זה

למודע כי ע"י מארת יסוד זו"ת לתלילות שנמשך למשה בבדיקה למלכות אז היא עולה ובא לתלילות ז"ת שהוא המלך להזווג עמו כ"ל עיין בזוהר פ' פקודי דף רס"ח ותבין שמע מחק וכו' עיין בזוהר פ' פינחס דף רכ"ז ע"ח ובפ' שופטים (לג) בתמנה תחו עיין בפ' וילך סוד תמן שהיא כוד יחוד וקישור כל המלות בנקודת לחיי קודש לחת ל' עיין בפ' כי תצא שבחב ז"ל דהכמה מיסו מבא לנחית בדלין לנטרת שכינתא בגלותא וז"ש מחיי נקודם מיחי חות ברית ז' לבדין סוד שבעין של חותו סלבור כ"ל עפ"י מ"ש סתר"י ו"ל כי בזמן הגלות גנגה לה עלל בגנתא והוא יסוד ז"ת לה עלל בגנתא שהיא מלכות ורוד מזווגים הנעשים בימי הגלות שם ע"י סהוא רוחא לשבק בה בעלה ודרוח הזה קרבו מיסוד והוא וכר ומזווג בבחי' המלכות הידלת למטה בבדיקה ונמצא שבחי' סהוא רוחא שביסוד שלה הוא יורד ג"כ עם בחי' המלכות הידלת למטה ומזווג עם עמה וידוע כי סהוא רוחא שיוצא מיסוד ז"ת הוא ג"כ יום בו הקרב מיסוד לבא שמתפשט בז"ת ומסתיים בישוד ז"ת שם"ש זה למיל בתחילת מי' זה ובחי' ו' ע"ש ועיין בזוהר פ' פקודי דף רכ"ד ע"ב שכתב כי ממו מחשבה לחדדר פסילת כי ע"י הקטרת מבא סהוא בסוד מחשבה מחדדרים הגלות מחיך הפסולת הקליפות כמ"ש זה בע"ת וו"ם לפתח מיסי מבא לנחית בדלין לנטרת שכינתא בגלותא כי סהוא רוחא שיוצא מיסוד ז"ת סהוא בדלין יום בו ג"כ הקרב מיסוד מבא שיורד עמו למטה בבדיקה להזווג עם בחי' המלכות שירדה בשם וע"י ג"כ יכולה מלכות להתברר הגילות מתוך הפסם לת הקליפו"ת ז"ה קלי יכול ז"ת עלמו שבתוכו סוד מבא וממנו ממשך הקרבה למשה בבדיקה למלכות כדי שיכולה להעלות אשם לתלילות כמ"ש לעיל והבן (לד) וכגוונא דאסתר וכו' עיין בזוהר פ' כי תצא שכאב שם שנזמן במקומם שילוח והיא מזדם בדרועי דמרכבי ט"ם וע"כ כ"ל להגיה כלן קמת שניה שלוח וז"ם כס"ל כל אשר תקרב עלי נתן לה כי אסתר בקשה שלא יכלוט בה אסתורוש כמ"ש מלי מלי למה עזבתני ואתם ס' על חרמק לילות שהיא השכינה שנקרא לילה כנודע וזה המזמור אסתר דמרה כמ"ש נמסכת מגילה והיא דמרה ב' פעמים מלי מלי ת' על הסילוק השכינה ממנה כמ"ש בגמרא וז' על עלמה מה שתלקק לאסתורוש לכן יכתן לה במקומה שילוח והיא חזרה למרכבי ועיין בספר ח"ל מה שפי' בתן וזוק ותבין (לה) בערב היא בקה וכו' על היא

ורחל כמו כן יש בקליפה כ' בתי׳ מוקבת שם כנגד לאה ורחל לקדושה כמ״ש זה בס״מ מסכת יומא לקליפ׳ ע״ש והבילים שנזדמנו למסורים תחת אסתר משם בשם (לו) להמן על אחר עיין בתי״ת שכתב מ״ש המן וכל זה תיינו שהי לו ותי תימא לשל מרדכי תמר ליה המן ותי המן דוגמת לה״מ הוא ליה לדיה מתלבש ועשרים כתרין מתקיימין מתלבשן בעשר׳ בניו כו׳ ע״ש (לז) ותיהו עניל עץ גבוה כ׳ תמא כו׳ עיין בס״ת מסכת סדר שכתב הטעם שעשה המן עץ גבוה כ׳ תמא הוא כנגד ס׳ גבורות היולאים מיסוד לתיתא שכל אחד כלו לה מי׳ וסס סובבים סלרת יסוד מצח שרכו להתפשט ז״ת שהוא סוד ו׳ הנקר׳ בשם עץ ומחמת שמרדכי שרשו הוא מסדרת יסוד מצח ורלה לבטלו לזותו עשה כנגדו עץ גבוה כ׳ תמא להמליך עליו ע״ש והבין (לח) הן תרלים לענקו ח לה וכו׳ עיין בהקדמת ת״ז ס״ס על זה ותבין (לט) הס״ל יקוו המים מתחת השמים הוא יסוד ז״ת שהוא התת הת״ת ז״ת שהוא מסתיים יסוד לתיתא והוא נקרא בשם שמים והמותין וח״ב שמתפשטי׳ מיסוד לתיתא ליסוד ז״ת שהוא בסוד מים שם יקוו מיוחד למעלה ליסוד שהוא סוד מקום שלא כי ס״ת שם בסוד ויעי׳ דלת מתפרשין לעלמין ור״ל כי המותין דסו״ת שם מסתלקין מז״ת להעלות למעלה לסו״ת ועיין בזוהר פ׳ בראשית דף י״ח ס״ס שם ס״ס פירושו ותבין (מ) כל תלת לגבה לקבלה וכו׳ ר״ל כשהוקבת היא רק בתור ז״ת והיא עומדת ליל לפניו ז״ת לקבל ממנו שם כשמתייחד עמה אז היא נקראת רק בשם סלכה אבל כשהיא בשם לפניו ז״ת והוא מתייחד עמה אז היא נקראת בשם קבלה: ולעולמין דילה וכו׳ שם סוד עולמות בי״ע עיין בתי׳ ו׳ ס״ס שם (מא) ובאן אתר דקבילת מניה בימינ׳ בגין דעלה אתמר כי ימינך פשוטה לקבל שבים הלכה איהי מסטרא דשמלא קבלה היא מסטרא דימינא הלכה בשמאלא לגבי בעלה וקבילת מנידה בימינא: (מב) ונחתא סליא לגבי צדיק: ובגין דא לא ראיתי צדיק נעזב כו׳ (ובמאי) וכד נחתא סליא הלכה לגבי בעלה דאיהו ו׳ נהר דאתמשך מערן ו׳ שאל בד׳ ואתעבידת ה׳ ומה דהוה צדק אתעבידת צדקה לגבי עני דאיהו צדיק וההוא נהר עליה אתמר׳ (מג)

תאמר וגו׳ (לה) בערב היא באה ובבקר חיא שטרא בי׳ת הנשים ואיהו נטיר לה מהמן הרשע ה״ד (תלים לב) מצר תצרנו דאיהו צר ואוב: ובגין האי קנאה דבסי קב״ה באורית דיליה על אסתר דאיהי קדושה דיליה דלא איחי קדישה פחות מעשרה אתלבשו עשרה כרסיין (ס״א כתרין) תיאין בעשרה בנין (מ) דהמן דתמן אל אחר דהמן אמר (אסתר ג) ועשרה אלפים כבר בכף אשקול וגו׳ ובלא לנטלא נוקמא מאסתר ואומתה דאחמר בה ותלבש אסתר מלכות וקב״ה מסר לון ביהדא ובידא דאומתה ותלו אותו ואת בניו על העץ (לז) ואיהו עבד עץ גבוה נ׳ אמה וקב״ה נטיל נוקמא מניה ומבנוי בשבינתא עלאה דמחאת למצראי חמשים מכות ועוד שבינתא אתקריאת צדקה וקב״ה בעל צדקה ובגלותא איהו עניה ובנהא עניים וקב״ה בביכול איהו עני כד איהו בר מאתריה ובגינת אתמר (ישעיה לג) הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון איהו עניי ואיהי עניה בצדיק דאיהו ברית ובגין דאתאבן ביה ישראל לתתא איהו נהר יחרב ויבש בבית ראשון ושני ושבינתא איהי ביה חרבה ויבשה בגין דאינון גרמי דיתבנשון מינה מיין ושבינתא אשתארת יבשה: (לט) ה״ד (ראשית א) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ובל מאן דעביד צדקה במסבנא גרים ההוא נהר דיתמשך מעדן דאיהי אימא עלאה: להשקות את הגן דאיהי הל״ת דלה מסבנא ועני איהו יום שבת ומאן דמקיים בה ענג שבת גרים לאשקאה ההיא דל״ת וההיא עני אתמרי ואתקרי נהר ומאן דאית ליה רשו למעבד ענג שבת ולא עביד אתהפך ליה ענג לנגע צרעת וחריב ביתיה וממוניה ובן עניה אורייתא דע״פ ודאי ואיהי קבלה כד מקבלא מבעל צדקה דאיהו אוריתא דבכתב (מ) כד אזלת לגבית לקבלה אתקריאת הלכה בד מקבלא מיניה איהי קבלה ובההוא זמנא איהי פליגת מה דיהבין לה לעברין דילה ולבנין ולעולמין דילה כד״א (משלי לא) ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה ומקבלין דין מן דין מהו דמקבלין מינה בעל קבלת איהו עמורא דאמצעיתא ואיהי קבילת מניה: (מא) ובאן אתר קבילת מניה בימינ׳ בגין דעלה אתמר כי ימינך פשוטה לקבל שבים הלכה איהי מסטרא דשמלא קבלה היא מסטרא דימינא הלכה בשמאלא לגבי בעלה וקבילת מנידה בימינא: (מב) ונחתא סליא לגבי צדיק: ובגין דא לא ראיתי צדיק נעזב כו׳ (ובמאי) וכד נחתא סליא הלכה לגבי בעלה דאיהו ו׳ נהר דאתמשך מערן ו׳ שאל בד׳ ואתעבידת ה׳ ומה דהוה צדק אתעבידת צדקה לגבי עני דאיהו צדיק וההוא נהר עליה אתמר׳ (מג)

שמש

שמש בשבת צדקה לעניים ועליה אתמר (משלי יד) צדק תרומם גוי ומה רחמוה צדק דינא אתעבידת רחמי וכל ספירן על שמה אתקריאו (ויקרא יט) ב (מר) מאזני צדק אבני צדק איפה צדק והין צדק כך אתרחק מינה בעלה דאיהי רחמי מאזני צדק תרין דרועין אבני צדק תרין סמכי קשוט הין צדק צדיק ובד עמודא דאמצעיתא מרחק מינה איהו משפט וביה כרתיב כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים זה ישפיל באן דגרים לאשפלא לשבינתא מאתרהא וזה ירים באן דגרים לסלקא לה מאתרהא דהתרין דישראל אינון אשפילן לה לתתא וזכון דלהון סלקין לה לאתרהא דא יבאה איהו באן דעביד זכון לסלקא לה לאתרהא ועוד שבינתא איתי שלוה הקן באי קן דילה דא ירושלים ולעילא קן דילה התוא דאתמר ביה ונקה לא ינקה ודא מטטרון עלה אתמר (מה) אל תסתכל בקנקן אלא במה דאית ביה ודא איהו כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ בכל עץ דא גוף ובריאת צדיק איהו בריית ואיהו כ"ל עץ דא עטרא דאמצעיתא או על הארץ דא אימא דתתאה (מו) אפרחים תרין דרועין או ביצים דתרין שוקין והאם רובצת דא אימא עלאה שלח תשלח את האם דא אימא תתאה (מז) את ודאי שלח תשלח תה"ד (ראשית ח) וישלח את היונה

מאתו

לגבי לילית כלי אחסני דמוייה לזיווג ומק"ב ממ"ש ומפר"ג כ"ב כסיוע"ל מלאה שסיע דמוייה לזיווג הוא ג"כ לגבי בעלה סז"ת הוא בסוד נעל סרמוי לזיווג הוא בסוד גדול כי הוא מקבל הנאותן דגדלות מימיה וזה לשון ו' נסר לה חמשך ממעלן ומט"ו עמל בל' ותתעבידת ס' עמו נעשה לזיווג ע"י סיכול שהוא בסוד ו' זעירא ומט"ו מס סמלכות סיס בסוד לל"ת כשסיקס נאמור זו"א כמ"ש גם בחי' י"ג מזוהר פ' מצורע דף ק"ל ע"ש עתה כשבאתי היה לפניו להאלוזג עמו נעשות בסוד ס' ומ"ש בג"ל לא רציתי לילך נעזב וכו' עיין בזוהר פ' ויקח דף קס"ב מ"ש סס על זה בפסוק ותבין (מג) שמש בשבת לצדקה לעניים ר"ל כי המותרין זו"א לחיות הם נקראים בשם שמש בסוד

כי שמש ומגן ה' אלהים כמ"ש בחי' זה ובסוד מסתלקים המוחין מז"א אחר התפלה לכן לא היה יכול להיות יחוד לו"ק אחר התפלה כי עיקור היחוד בא ע"י המוחין שהו"ז הוא בסוד גדול ברחוי לזיווג משא"כ כשמסתלקים המוחין ממנו אז הוא בסוד קטנות ואין רחוי לזיווג אבל בשבת אין מסתלקין המוחין כלל כל השבת ויש לו לז"א ג"כ מוחין מעולים בשבת יותר מחפילו מזמן ק"ש ותפלה של חול א"כ יכול להיות היחוד דזו"נ כל השבת ואז הוא סוד לצדקה לעניים לז"נ שהם בסוד עניים כל ימי החול ודוק (מד) מאזני לצדק וכו' בספר הק' מופרש כאן בפסוק הזה כך ז"ל ומכלל כי יש מאזן הוא מכשול בקליפה כמ"ש בזוהר פ' ויצא דף קנ"ח וכן מלכות נקראת בשם מאזן ואבן בסוד ואבן שמתי מוצנע כמ"ש בזוהר פ' בא דף קפ"ב ואבן"ם פ' פנחס דף רמ"ג וכזהירנו לא יהיה לך בביתך אבן ואבן שהקדוש גדול והקליפה קטנה לכן מלכות נקראת גדולה עזבירית הקליפה שלה ובקליפה מיפה כמ"ש בפ"ב דקדושין ותשלה פתיפה בין המרן וכו' זה תמופה ובסות רוח וכו' לכן הזהירנו שלא יהיה למו שיהיה שם בדבות הקליפות שלא יהיה לכם ועיין בח"ל בריש תקיקומס מס תקנים אבל מאזני לצדק וכו' יהיה לכם שלא יהיה שם בדבות הקליפות שלא יהיה לכם מפרש שם הוא כך לא שפירש ע"ז ופסוק לא תעשה עול במשפט דמשה וכו' הקדוש לפסוק מאזני לצדק וכו' יהיה לכם הגרמו עול הקליפה במשפט ת"ת שנקרא שם משפט כשהן לו מוחין דגדלות שהם בסוד הוים שלא מוחין לקטנות שהם בסוד אלהים כנודע אז יכולין לשלוט בו ועיין בחי' ע' מ"ש שם על פסוק לא תעשה עול במשפט במדה וכו' וז"ש כאן ובכל עמודת למעלה מרחק מיהו משפט כי והבי כשהן לו מוחין דגדלות להמייקר אז הוא נקרא בשם משפט ת"ת ובכל עמודת למעלה מרחק מיהו משפט כי והבי כשהן לו מוחין דגדלות להמייקר אז הוא נקרא בשם משפט ועיין בחי' כ"מ בכתב היום תרב נרתקת דילים מאני ובכל מיהו הוים בר מכיונתא מיהו דין למחיך מכל סטרא כל עלא בנרתקת מתעביד רחמי ולא תתיך דיכון וזה הוא מובן בפי מ"ם ודוק זה יפעיל וכו' ועיין ריש פ' שופטים שם כתב בענין מחר וז"ל זה יפעיל ס"ת ס"ת וזה ירים לת"ו ועיין שם בזוה"ק שם ע"ז ובת"ל ותבין (מה) אל תסתכל בקנקן כו' כי בוודאי לא ינקש שנאמר על מט"ט ים בו מוחיות קנקן ובאר מוחיות לוודאי לא ינקש הוא אל סוי"ם שבזיגר' ונאמר אל תסתכל בזוט"ט שהוא בסוד קנקן אל תסתכל בו כי ליתי ליה כלום מהילים אלא בכח ז"ס שיש בו בסוד כי שמי בקרבו הקליפה שנקראת בשם מ"ם כמ"ש בחי' כ"ת ע"ש ועיין בחי' ר"ג ז"ס שם : ולפי מיהו כי יקרא קן לפור כי מט"ט נקראת בשם לפור כמ"ש לגיל בחי' זה ועיין בפקל מת ת"ז (מו) מהרוקין הרין לרועין וכו' עיין בחי' י"ח ובפ"ת הוא בחי' פ"ט שבתב בדרפים תרין לרועין מופיעים תרין סוקין כי בחי' מופיעים הם בסוקין ממתק מופיעים הם בעפיס ומלכות שפיע בחי' עפיס עיקר קומתם כנגד ל"ם בחי' סוקין לכן מטעם זה סוקין הם בסוד מופיעים ז"ל ג"כ מטעם זה שייך בסוקין שם בלים כי שם בילה הוא במלכות כמ"ש בפקלמת ת"ז ובחי' ו' ע"ם (נז) לת ולפי עיין בפקלמת שבתב לת לרבות שכינתא התחתה שהם שכינתא עלאה וז"ל לפי זה שם שבתב ב' פעמים שלח תשלח הוא לרבות על הקב"ה ז"ל כ"ש שם בסוד כלפור נודלת מן קינס כן היום נודל ממקומו וז"ש בלק שלח תשלח שם ל"ל ויש לתת היונה מלתן ותתמר ביעקב וכו' ושילח מלכות הוא על מעברו על מלות ושילח ז"ת על ביטל תורים כמ"ש בת"ז לת"ל כי נר מצוה מלכות ותורה

ותורם תור ז"ת וע"י זה חבין מ"ש בחי' כ"ת שלפעמים מחלבש במ"ט רק מלכות ולפעמים מחלבש בו"ק ולו יסוד דז"ת ע"ש כי כל חלוי לפי מה שנוהגים ומקיימים בני ישראל למטה בתורה ומצות ובשם עוסקים בתורה מכל שם פוגמים ומוטמים בבריות מי מחלבש בו רק בחי' יסוד דז"ת ולוק ומחמר ביעקב ויסי תדיקת ילף וכו' כי שם יעקב שייך ג"כ במלכות בסוד יעקב כגולע ועיין בזוהר פ' ויצא דף קמ"ו שם"ת שכתוב ז"ל בקלמיתא יעקב ולבתר ישראל וכו' בקלמיתא בתחי' סופא למתכתם לתיבי פירוסא לתורייתא לבכתב ותיבי תורה שבע"פ ועיין ג"כ בפי' מולות שכתב ד' ינימות הללו למה מלא תל לשלימתא ותל ליעקב וכו' וכתב שם ח"ל ורומז עוין זה בעוין הברכות כי תיתא כוסר לפי שלקח יעקב הברכות ברמזות לכן נתן לו רשות לשעבד ביעקב וזו ויסי תדיקת ילף ד' פעמים שכתב שכינ ע"י מאת פני ילקח מלה"ק כלרים נר"מ תמיר בה"ג ועשו בא מליזו לשלוט עי"ז ע"ש : ותיעון תרין תריכין וכו' ר"ל זה הוא כמו ל"ת על ד' פעמים שלח "שלח כי הוא קמי ד' שליחות על בית רשעון וכני כמ"ש ג"כ בהקדמת ת"ז ע"ש ועיין לעיל בתחילת ת"י זה שכתב בית רשעון וכני הוא סוד ס' עלמא וה' חתתא כמ"ש לעיל ת"ם ותיעון בתרי לרועין סוד תו"ג שהם ג"כ בסוד ב'ה' ס' ת"ג כמ"ש לעיל בתי' זה ומרמז בזה מ"ש שעברו מלות עשה ול"ת שהם בתי"ם מלך תו"ג לכן נשלחו ד' פעמים מבית רשעון וכני כמ"ש הת"ל ת"ק ולוק : (מם) אלין שית פרקין וכו' עיין בתי' כ"ת שכתב ממי בתרשים שלא בתרי שם ותיעון בתרין לרועין גדולה גבורה לבשן שרי תורייתא בד' ובשן שית פרקין לתיעון ו' תיעון ברשית לכלילן בעמודא למתכתיא למיסו ו' ר"ל כי מלכות סוד תורייתא בשע"פ היא סוד בינה בתרין לרועין כגולע ז"ש כאן מסתרת ה' לשלח בשם ל' בגי' ו' ובאן (כ) מסטרא דיקח למיסו רשע בשם וכו' ר"ל הוא סוד בינה שהיא סיל"ו הגבורה שסטרא דיקח והיא רשע בשם כי כמו מלכות היא בסוד רשע בשם שפירש"י שהם רשע ומיא רשע בשם המשפיע למעלה כי בינה היא בסוד כתר עלי"ן ז"ת כגולע ועיין בתי' תקשיסבסוף במאמר ת"ח כתיב ויקרא אלהים לאור יום וכו' עד וכל מחשבות מימון תמיד תמיד שלמ"ע ומבין גמלא מזה מחמע שעיקר רשע בשם הוא מה שהיל בבינה ולוק ובינה היא סוד ערב ליקח וכשבאים עם ערב ליקח בינה למעלה מומין לו"ת אז ולפי שבינה שהיא נקראת יום כמ"ש לעיל בשם אל תיום לליק להחייחד עמו וזהו ותשב אליו היום לשם ערב וזהו ג"כ שמפרש אח"כ ומאר ומסטרא דלליק אתמר בהם ובשם עלה זית טרף בפיהו וכו' כי שם זית בגליק כמ"ש בחי' י"ם זית מזיתים לת לליק ע"ש מ"ש : (נא) מיד לתכתת בעלה בר"מ שבית עליה וכו' ר"ל כי יהיו שורש משם שהוא ר"מ הוא בלעה לו"ת שהוא מבחי' יסוד דמו"ק זה כמה פעמים עיין בחי' ה' וכתי' י"ת וילוש כי סולות התורה הם בחו"ת ומגלות הוא בז"ת כמ"ש זה לעיל ועיין בהקדמת ת"ז שכתב כי על מאמרי מקרת ומאמרי משנה נאמר משלח את הפשה מבל על מאמרי קבלה אתמר לת תחת השם על הכנים ולוק : בשנה

נשנה

מאתו ואחמר ביעקב זהנה אף יצא יצא לקבל שלח תשלח : (מח) ואינון תרין תרוכין לקבל שני גרישי"ן ואינון תרין דרועין ודא איהו שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך : (מט) אלין שית פרקין ראינון ברתרי דרועין אשתארת ה' דל"ת בהון ד' בלא ואיו מאן גרים לה תרי תריבן אלא בנין דעברין בנהא על פקודי אורייתא עשה ולא תעשה והי"ד ובפשעיכם שלחה אמכם ויוסף שלח את היונה מאתו דא עמור דאמצעית' מאן גרים דא דאתחדבר מיניה בנין דישראל עברו על אורייתי וייחל עוד שבעת ימי אחרים דא ז' יומיא שביעאה דכליל שבע שבתות ומאן גרים דאתחבר מיניה בנין דעברו ישראל על אורית שבת ויומין טבין ואות ברית : (נ) מסטרא דיצחק דאיהו ר"ח אתמר ביה (שם) ותשב אליו היונה לעת ערב ודא ערב דיצחק ומסטר' דצדיק אתמר בהוהנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המו' מעל האדץ ובכל ארתר דלא אשבחת דיוקנ' דבעלה באורייתא לא הות שרי' עלה הר"ח (שם) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה בגלות' : (נא) מיד דאשבחת בעלה ברעיא מהימנא שריא עליה ולא חזרת לתיבה הה"ד ולא יספו שוב אליו עוד ועל דא ארתמר (שם ב) על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו וגו' איהי ארתבקת ביה איהו בה בההוא זמנא (שם ח) ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה ונפקו כלהו ואזלו לגבי יונה ובעלה ואתמר לגבי נח ויפתח נח מאי ויפתח נח אלא דמיז (שמות ב) ותפתח ותראהו את הילד אדני שפתי ר"תפתח וא ישראל דפתחין בתיובתא בבביה ומיד ותחמול עליו ועור שפינחא (נב) אתקריאת חג בכל זמנין ויומין טבין חג דהלת רגלין דאתמר בהון שלש רגלים

דנלים תחוג לי בשנה ובנינה יראה כל זכורך לקיימה זכור ושמור זכור
לזכור ושמור לנקבה : כלהו אלין דאזלין לאסתכל בשבינתא צריכין
למיהב לה דורונא דה"ד (דברים יז) ולא יראה את פני ריק וצריך
למחדי בה דה"ד ושמחת בחגך דאיהו חדוה דקב"ה אתקריאת ומאן דאזיל
למחמי לה צריך לנטרא נרמי מעציבו דאיהו לילי"ת חש יבא עצבון שאול
בחול דאיהו סום ועליה אתמר (ויקרא כא) כל אשר בו מום לא יקרב
איש כמתנת ידו דא שבינתא עלאה דעלה אתמר (משלי כא) מתן בסתר
יכפה אף בגין דאיהי סהיבא עולם הבא קרינן לה ועלה אתמר ישמח משה
במתנת חלקו בגין דמתת אלקים היא כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך דא
שבינתא חדתאה : חד מסטרא דימינא נהיר והד בסטרא דשמאלא סהיר
(נג) ועוד שבינתא איהי חשבון תקופין ומזלין ומולדין ועבורין ארבע
תקופין דאתקריאו ארבע תקופות ולכל תקופה חלת ירחין ובהון תרי עשר
מזלות ואינון לקבל תרין עשר שבטין דישראל ובלא אתקשרה בהאי שמא
אדני איהי שבינתא תתאה תקיפא בד' תקופין דאינון מסטרא דשמאלא חזק
תקיף ואינון אל"ף דל"ת גו"ן יו"ד ובלהו תרין עשר מזלות קשין מסטרא
דדין ובגין דמזונא קא אתיא סניהו אמרו מארי בתני' קשין בזוגותיו של
אדם כקריעת ים סוף דאתקרע בהון לתרין עשר קרעין ואינון ארבע תקופות
תרין דרועין ותרין שוקין תרין עשר מזלות תרין עשר פרקין דאית בהין
ולקבלייהו תרין עשר ירחי שתא ואינון וו (נד) רזא דעבודא ודא ירחא
תלת עשר דא א ודא ואיו שיתא מחלת עשר ירחין וביה צריך להשוות
שנת החמה עם שנת הלבנה וליחדא לון במהלך האמצעי דאיהי עמודא
דאמצעיתא ואם גר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלבנה

וליחד

זמנא ויפתח נח את חלון התיבה עין בתי' ו' שכתב חלון לילה סום
עמודא דאמצעיתא ובגין (נה)
תיתקריאת תג וכו' תג לחלת רגלין
וכו' ר"ל כי בשביעי נקראת בשם
תג לשון קיבוץ הפרץ רומיז כי בה
נרמזים כל זמנין ויומין טבין כל
המלות כמ"ש בתי' י"ג ע"פ ובחגיכם
תאכל שלש רגלין פסח שבועות סוכות
שבשם בסוד חג"ת כנולע בשם לוקח
לבדין נקראים בשם מ"ג כי בשם
לבדם בשביעי עולה במקום חג"ת
וכל אחד כליל מבחי' חסד וגבורה
לכן כל רגל שייך לקרות בשם תג
משא"כ בר"ח ובחול בשעת התפלה
אינם עולים שיח רק בנלעו או בסוד
בר"ח בנלעו ובחול בסוד ע"כ נאמ
בחיב בלשון תג דוקא ברגלים שנא
רגלים מחוג לי בשבוע כי בלשון תמוג
סום מרומז לשון רשימה וג"כ לשון
סוד חסד גבורה שבשם עולה בשביעי
שנקראת בשם שבע ופיין בתי' כ"ת
מ"ם שם ותבין (נג) ועוד שביעית
תיהי תשבון וכו' ר"ל כי כל בתי'
חשבון סום בחלוקת עיין בזוהר פ'
בראשית דף מ"ו מ"ם שם וכמ"ש
מ"ם שפירש שם וכפ' פנחס דף ר"כ

ע"ב ומלכות שיא בסוד תקופת השנה כי שיא מקפת לז"ת שנקראת בשם שנה שפירש גי' שנה בסוד לקבל תמוכב וגבר
עיין בזוהר פ' בראשית דף ז' שכתב מאן תקופתו דא קלא השמיש לתחתא דהיינו תקופת השנה לשמחת לכל שייפין וכו'
וגם תקופה סום לשון גבורה תוקף הדין שבמלכות ול' תקופות כל אחד ג' תשיש גגל שם מלא ל"ת נו"ן ע"ל ל' תיבות
על ג' ג' מותיות כי בתי' שם תלשיש סום במלכות כמ"ש לעיל בתי' זה מזוהר פ' כי תצא כי תצא עניינו תילום שהיא
מתחלשת ושולה למעלה למעלה ומגלגלה קומתה כנגד נה"י דז"א ולכן מסעם זה נמשך שמחוקם סום שלשים יום לנגד
נה"י ומחזית שסוד בתי' י"ב מזלות שבם בסוד י"ב פרקין לילים ורגלין לז"ת שם נכללים בתי' י"ח ומיסוד
שם נכללים ומתיריס במלכות בסוד ויתן לותם תלשים שבתוב ברקיע השמים שסום ימים לשלשה על כתרין לכן מלכות שסום
בסוד תקופת השלג תוקף הדין שיש בה שיא מתחלקת ל"ל בתי' התקופת שבם לנגד בתי' ב' לילים וד' רגלין לז"ת שבם שם
נכללים ומתיריס וכל תקופה שיא ג' תלשים שיש בלילים וברגלין בכל אחד ואחד ועיין במ"מ פ' ויקהל לף
קל"ה מה שפירש שם מסוד התקופות וז"ש וכלה לחקצר דהמי שמע מהני מלי כי בה שם נכללין וע"כ מלא המלכות י"ב המזלות
שם קשים מסטרא דדין ובסבול שהמזונות שם בשיש מסוד כי בכל פלוי במזלו כסולע לבן ממרו קשין מזוזותיו של
פלם בקריעת ים סוף כי י"ב קרעים של ים שיא בנגד י"ב שבטין שסורש נשמחם שיא מי"ב מזל"ת כמ"ש בתי' י"ח ע"פ
נמצא כל קרעים שיא בנגד מזל אחד ומכח י"ב המזלות שנעשים במלכות שסום יש עליון נעשה בים שתחתון י"ב
קרעים כל קרע בנגד מזל אחד שנעשים במלכות שסיא סוד
ים סוף וזהו בקריעת ים סוף ר"ל כמזלו שנעשה במלכות סוד ים סוף ולוק (נל) רזא לעיבורא לא ירמי' לא ג'
ולא ות"ו וכו' ר"ל כי י"ב מלשים של שבם שם בנגד סוד י"ב פרקין לילין ורגלין דז"ת שסום שבם שתים ובו ב' בתי'
ו"ו שבם סוד י"ב פרקין שלו כמ"ש בתי' י"ח ע"ם ובתי' סוד תולם שעיבור סום סוד תלף למילוי ות"ו שסום סוד תלף בילם
שיחשבון דז"ת שסום סוד ו"ו ות"ו סום מספר ר"ג כמנין אחד כי ילוש ע"י מתין דבינה שבמנין לז"ת אז מתי מתין זו"ת שבם

בסוד אחד ל' ות"ו אז נעשה סוד שיבנר במקבה

ונם

וגם כתר ז"ת בנעשה מבינה עד
ז"ת שבסוד ו' ו' הוא סוד מוקף
ז"ג לעיבור וע"י סוד מוקף לעיבור
ושבוע סוד דיוקן לריך למשוח שנת
החמה עם שנת הלבנה שבוע סוד
ז"ו ר"ל סיהים שווין בקומתן כי
ילוע ע"י הסותין דבינה נתגלין
קומתה דז"ו וכשהוקפה מקבלת
הארה הסותין מבינה עלמה שבת
ע"י ז"ת מה שהם שווים בקומתן
ומשתמשין בכתר אחד וכשהוקפה
היא סוד ז"ו ז"ת הוא בת סוד שבת
בחולם מביא כי ילוע מזוה שהוקפה
היא בסוד פסח לפלוג ז"ת כמתייקר
עמו ומסר ז"ת שעל פה עיל ומגי'
קומתה בחוקב' ושוה אליו כי מכמה
ז"ו ז"ת נעשה בגלות מחסר ז"ת
מעולה סוד סוד חולם מביא ניסן כי
ילוע ו' מלשים מניסן עד תשרי פה
סוד סוד ישר מעילא לתחת לו'
קלוות ז"ת ומחשרי עד אדר חורף
הם סוד הסוד מחתא לעילא לו'
קלוות ז"ת נמלא ניסן סוד מחסר
ז"ת שהוא סוד רחם סבינן ולכניסן
הוא רחם למלשים ומחסר סוד סוד
רחמן שבו נגמר ונחשבל הפרי מבין
ג"כ מביא סוד לעתן שם בניהו
רחמן לנשל הפירות כמו שפירש
רש"י בחומש כי מחסר סוד רחמן מב
לו' קלוות ועין בזוהר פ' פנחס קף
ר"נ שכתב מבכו וקחו לכם לעתן וכו'
מי מפכו כמלמעלה מאחר מאחר
למחר לא מפכו יומין עילאין לגבי
יומין התחתין וכו' יומין תחתין ומין
לתיתון שב"ה ובזמנא למחנסירת
ביבלא בשעלומתא סליקו למהוי
תיתון יומין שם ס"ה וכו' מפכו יומין
עלאי לגבי יומין תחתין למהוי
כלהו כחדא בחבורא תלת ע"ם
וע"ז סיא ג"כ כתן כי ע"י המשבון
עבור נמלא מחשבון להשוות שנת
החמה עם שנת הלבנה גירסין מלן
ג"כ לו עלה להיות ז"ו בזוין בקומתן
שכב סוד שנת החמה והלבנה ע"י סוד
מתחת לעילא לו' קלוות ז"ת מיסוד עד המחסר כנ"ל ותוך החוור סותסוד מוקפה ונמלא מאחר בתוך החוור סוד ביסוד

ולית לון איהי ידע מתי יהא פסח בחדש האביב (נח) ובנא ישוון אבא
ואמא ברא וברתא ההי"ד (דברים ד') ושמרתם ועשיתם כי היא
חכמתכם ובינתכם ושמרתם רא ו"ק כי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ק
ובמה יהון שוין אבא ואמא וברא וברתא נא' דהוא כתרא עלאה דאתמר
סיהרא עלה אי אפשר לב' מלכים שישתמשו בכתר אחד ובגיניה אמרין
בשבת ויומין טבין וברישי ירחין כתר ירתנו לקה"ה אלהינו מלכים המוני
מעלה מרך ומלכות ועוד איהי מצות שחיטה כשירה בזרים דאינון בני נשא
דמסיין לבעירן דאילקלא משתדלי באוריית' צריך למעבד בהון קרבנין
דצלותין דיתקריבו לקב"ה ואם מתקרבין בצלותין לקב"ה ומבלן כמה
מכתשין ההי"ד (תהלים מד) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה
אתחזי באלו ובהתם (שמות ד) עליו את עולתיך ואת שלמיך ונ'
דהא שיעור לון ממיתה דמלאך המות ההי"ד אדם וכהמה תושיע י' ואלין
דע בדייהו בבעירן דחקלא דאכלין בלא צלותהון מיתתהון יהא בבעירן
דחקלא ושיעור לון מלאך המות מדה כנגד מדה ולא עוד אלא בסבין פגום
קא שיעור לון ואתקריאו נבלה ועלייהו אתמר נבלתי יקומון מאי סבין פגום
דא סמא"ל אל אחר סבין פגום ודאי אתקרי ואיהי פגימה שם המות טרפה
ונבלה וכיון דאתייהיבו בידיהון בבר קבילי ענשייהו ובגין דא נבלתי יקומון
כל כירבאן דסם המות אינון רגלין דילה ועלייהו אתמר (משלי ה) רגליה
יורדות מות וגו' ואינון ז' פרכות עליהו כתיב (ראשית ג) וא אוסיף עוד
להכות את כל ז' כאשר עשיתי לאינון דמצלין ח' בראקדצותין ומאן
גרם דמי טופנא פתגברין מאן דאריק מים דזרע ברית מילה בנדה שפחה נויה
זונה) ולעולם וורדא בכל אתר דתתפרך טרפה ואינה חיה דכבל אתר
דתתפרך בפרנש בחופין דילה קטילת ועוד שכינתא איהי מצות אסיפת נוני
ימא דאורייתא ואינון תלמידי דבי רב דמתרבין בימא דאורייתא: דעלייהו
אהמר אסיפתן היא המתרת אותן ההי"ד (מדבר יא) יאסף ומצא להם היא
דמתרת אותם משחיטה וראיב (נו) וגדפוי רש כינתי' אינון בסוי דם חיה
או עוף דאינון כנפי יונה ואלין אינון כנפי מצוה דמכסין על דמיחון דלא שלט'
עלייהו כר"ש דאינון חציפין דאינון מלאכי חבלה וכלהו אשה מסורין בחון
מארי הובין הוי הדם הוא הנפש ועפרא דמכסיא עליו דמה (דברים לב)
וכפר אדמתו עמו ועוד שכינתא איהי בדיקת סימני היה או עוף מבני נשא
דמסיין להיין ובעירן ועופין דעלייהו אהמר (שמואל יא) ושהטתם בזה
בדוק כמו זה דאינון כבירן מפחשין כמה דאוקמוה כי עליך הורגנו כל היום
ובכל יומא לא מניחין צלותין בריקן קב"ה נכסה מכתשין ואמרינה לזה
בצלותין קב"ה פריק לן מדינא דבעירן וחיין דארעא ואציל לן למהוי לחולק'
במלאכים דאינון חיות הקדש דקראן זה לזה ואמרין קדוש קדוש קדוש דא איהו
קדוש דאתקדש שמיה דקב"ה על ידיה ויהא ליה חולקא ביה: ועוד ושחטתם
בזה דא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד דביה דן קב"ה כל נזיקין: ועל כל אליקרקטלין

חד לחבריה ועל כל אלין דגזלין (נז) יקו"ק איהו דן דאתלבש בת הוובהו וחשך ותהום וזן בהון ד' מיתות בית דין והא אוקמוהו כל הו באתוון ' נחלת ' שלהובא ה"ה נוונין ונהורין דנורא דא איהו שרפה ' דברים ד' (כי י"א) אלקיך אש אוכלה הוא מקילה בתר"ת אבנין ' ' ואינון יקו"ק כיו ודאתוון ' ' דרג בחרבא ' רוש' בחרבא ' גופא דחרב ה"ה תרין פפיות דילה (נה) הנק ו' (כ"א ג) אתעביד חוט כנונא דא זרקא ועלה ' ועוק נחושא למהוי ברוקה על צואר (נט) ורזא דכלה אבינו מת במדבר מקו"ק והולך אינון ה"ה חד מקיה ליה וחד הולך עד דחנקין ליה ובנין דא אסר קנ"ה (שם לב) ראו עתה כי אני אני הוא אני אמית ואחיה

מחצתי

זרקא אבינו

סוד יוסף וילנו לרוב מול למש ולכך דו סעיבור מגיע להיות בדינים שע"י מוחין שלם ממשבין למטה לו"ל שסם סוד שנת החמה ולבנה נעזין שוין בקומתם ומחייתן ולו"ק ובכן היסב מ"ם ועיין בליקוטי חורים פ' ויצא וחבין מ"ם: (נה) ובלה יסון מבא ומימ כרת זברית וכו' ר"ל כי ע"י תקבון סעיבור עלם מחזבין להשוות שנת החמה עם שנת הלבנה גורמין ג"כ מלו למעלה להיות ג"כ סוין בקומתן שסם סוד שנת החמה ולבנה כמו מו"ק שסם שוין בקומתם שסם סוד ב' ריעים ללא מהפרשין לעלמין וז"ש סם"ל ושמרתם ועשיתם כי הוא תכמתכם ובינתכם כי ושמרתם ועשיתם שסם סוד ז"ו ום' סם שוין כמו מו"ק שסם תכמתכם עינוכם שסם ו"ם ולו"ק: ומח"כ תמר ומפרש ובמה יהון שוין מו"ק וברית ובת' להות כתרין עלאין וכו' ר"ל כמה ע"י מי יהון שוין זו"נ בקומתן כמו מו"ק ותמר ע"י סוד מלף תכמה ובינה שסם בסוד כתר על ז"ת כי ע"י מוחין ומו"ק נתגדלין קומתן לזו"נ ומה סם שוין בקומתן כמו מו"ק ונוקבא מסתמם בכתר זו"ת כמו שסיתם בתחילת סבריתם ומה שסיתם כתר לנוקבא מת"ת לז"ת עתה כתר עלה הוא כמו ז"ת ונוקבא מסתמין בכתר. תחל וזה הכתר דאו"א הוא בסוד כתרא עלאה כנגד סוד כתר לנוקבא שסיתם מת"ת לז"ת ונ"ם ובגינים ממרין בשבת וי"ט ובדרים ירחין כתר יתמו לך וכו' כי בזמנין שלמו מן ז"נ שוין בקומתן ומסתמין בכתר תחל וז"נ סם נקראים מלכים המוני מעלה מלך ומלכות ת"ל ת"ם בת' לרוות כתרת עלאה הוא קפי על כתר לתו"ת שסוד תפארת ובכדו"נ עולין למעלה במקום תו"ת עד כתר לתו"ת תו ממש ז"נ שוין לתו"ת כי סם עומדים במקומם כמו שסיתם, בתחלת בבריתם בשעה שנגזרת מלכם הרשעון ועל זה נכתב ממרים שלבנה מי מפסר לשני מלכים שיסתמעו בכתר תחל ובשבת וי"ט שתומרין כתר הוא קפי ג"כ על כתר זה לתו"ת כי בשבת וי"ט ז"נ עולין במקום תו"ת עד כתר לתו"ת המועד ולוק ובכן (נו) ונלפי לשכינתא לימון כשוי לם חיים ושפ וכו' עיין בת"ז כי נכתב שם ג"כ כמו כאן ושם פירשתי בימורו: (נז) סוי"ם מיהו אין לתתלבש בתהו ובהו וחשך ותהום וזן בהון ל' מיתות ד"ל עיין במקום מלך פ' סופטים שפירש ע"י משם סרמ"ז ז"ל ענין זה מובן במה שילוע סרפ"ת ימלין נשארו בתוך הקליפה ושם מבחי' ז' מלכין למיתו מרת ת"ת רשע לתתלבשו בתוך ל' קליפות הקדמות בפסוק ובן מבחי' ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וכו' ושנה סחוטת בתחל מל' מיתות כנגד בינילות שמובלעות בתוחם הקליפה המיוחדת בשם כנ"ן שעובר עון סרג פוגם בבינילות שבתוך הקליפה סרבינות שסיה תחום ומוקם בינילות שם מבחי' ע"ב שתתרון על רע"מ שסם ב"ן: וכן בכל השתר ותמנה לתיקונם מיספע שם מבחי' גבורות ב"ן לתת רשות למוחם הקליפ' לשלוט על בחוטה לו-גו ולכלות סיגי מוחו שפגם וזהו סו"ם שלמה ע"י חטוס וכן בכולם ושות ממש ע"ד שות שנן שות מ"ם שנמלת שבמיתו תת מלם שות ממית תת עלמו שכן בדילות מוחו המומר כלפ כנגדו כת הטילין שבלע ממנו ושות ממש ע"ד שתדו"ל בבחיות בלשם בחלם נרע לו ע"ם: (נח) חנק ס"ת ו' מתעביד חוט וכו' ר"ל כי ילוע ל' מיתות ב"ד שם בסוד ל' מוחיות סו"ם ותנק סטיה מחרונה שבב' מיתות שות כנגד מלכות שסיה ס' מחרונה דשם סו"ם כמ"ם זה בחי' כ"ע"ם ומלכות סיה בסוד כ' כפופה כמ"ם בחי' י"ע מזוזה ע"ם: ועלה ' לעזקת בחוטה שות סוד נקודת כתר למלכות שנקראת עזקת טבעת כמודע כמ"ם לעיל בחי' זה ומקום נקודת כתר למלכות סיה בת"ת ז"ת שסות כוד חוטת שת ו' ומלכות מכתר שם ולמטה סיה רק לזוקת בכוד כ' כפופה שיורדת לבי"ע כי כתרם שלה סיה תמיד עומד, במקומם וע"כ מכתרם שלה ולמטה סיה נקראת ג"כ מטעם זה בשם זרקא כי סיה נזרקת מלמעלה למטה מעלילות לבי"ע וזהו בגוונא לת זרקא ' על למיח לירת זרקא שכרוכא בחוטא ' כפופה כמין כ' שלו סיה סוד כתר למלכות ובלק"ח פ' ויצא כתב כי מלילות הנזכר לת נמלא בע"ם כי ג"ר שם סוד ברמ"ז וז"ת סיה קומת כל הגוף תרין דרועין וכו' ובזהר שם כי מלבר הליזכר נעשה ממוחין דקטנות שיורדים שם ומשם נתהוה מלבר הנזכר וז"ם בחי' ו' שנכפפ לתחר כל המוחין דגדלות כי זוערך כמגדל השן לת ירושלים כי במלת ירושלים נר' כל המוחין דגדלות מלטים הפי"ן שות שם מלטים למילוי יהין והר' שם מלטים בתחוריים ושתי מוחיות ב' פ"ו מלטים פטים ו' מוחיות דב' פעמים מלטים כי ירושלים סיה מלכות שבה לינת למלכותו לינת כי סיה עיקר בניינה שלה מבנמרום ע"כ סיה נרמזת בשתי מלטים שסם במוחין דקטנות שמשם נתהוה מבבר לזוער. לכן נקרא מטעם זה מלכת בשם למזער וזהו למהוי כריך לם על לזוער כי בתרות הכתר ממתיק ומכניע

פלוגין שבעולם כמו שמוכח מני מכאן כלי למכשיר המילוים מכח מלכות שבמלכות שבכח שמציר לה להיות מלכותו בכל משלה כמ"ש זה בתי' י"ג ע"ס ומו"ן ע"י שנמתקים הדינים שבעולם מכח מנקין ליה נמ"ם ע"י הגבורות שבמלכות ו"ק מ"ח מקף וסולך מינון ס' פ' פל מקף לה וחל סולך פל למנקין ליה כי ס' חסדים הם בסוד מקף לה בסוד וימינו תחבקנו וה' גבורות הם בסוד סולך בסוד שמלו תחת למתי כמ"ש זה בתי' י"ג ובתי' כ' מסוד המוח הכלבר הם ע"ס כי הם חסדים הם ממתקים את הגבורות תחילה לה כלי שלמ ינקו המילוים מהם לכן הם בסוד מקף לה כלי שלמ יבאו המילוים ליונק ממנה וע"י המרת הכתר שבה לה אז מנקין ליה נמ"ם ע"י הגבורו' שבה בסוד מלי מתים ומחיים כי הם לחו"ם מיתה לה"מ ומחיים ליסדלמ כמ"ם בפ' שופטים ז"ל בחנק זרקת ממן קו ו' כריכת דיס וקו ו' למחפטמה מניה דיס חפים לה"מ וכו' בחנק ליונק הם לחיין פ' ס' הם מלבעו ליל ימינא ובם ליל שמלא ו' מניק לשון שמת להוי מיתה לה"מ ומחיים ליסרמל וכו' ע"ם ותנין : (נס) ורמז למלה מביאו מת במלבר עיין בפ' בלק דף ר"ם ע"ב שכתב מביאו מת במלבר הם פעמים מתי לחתם תליית על קללת ומשיך זביחת פסומים בפעמים הסוח לחמשך עליה לטילת מת במלבר במלולת לפומים ט"ם כל המתמר ותנין כי על חיבת מביאו ים פעם לזרקת הסוח למות נחזמכרך וכבים בפומים וכן ג"כ כאן בדמות לורות זרקת ניש בו הם הסים עיתה לה"מ ולו"ק : ממתים מתה וכו' עיין בתי' כ' מ"ם ע"ו ותנין (ס) כלילת מי' ימי תשובה עין נגשו לתינון י"ה כו' ר"ל הם ס ו ה' חסדים וה' גבורות שבהים מלו"ת מתחילה כמ"ש בתי' י"ג ע"ם ומח"כ ס' חסדים בתים ומלבשי בימוד חימת עם ס' גבורות ו"ם תח"כ י' ימי תשובה לת י' כי יסוד חימת שבו נחלבשו המו"ג הוא בסוד מוח י' כי יסוד הוא י' ושירת כנולע ומו"ת נקרחים ימי תשובה כי ע"י מוחק למו"ת שבתים לו"ג מהי זו"ג הם סוד ו"ה שבים ומחחברים עם י"ה מו"ת וזהו תשובה חשב ו"ה כי מו"ת הם מקבלים שבים ז"ג וה' כי זו"ג הם שבים בגלות כנולע וכבן וזהו לקבל שבים לת ו"ה : (סח) לת ה' כלילת מה' ללחתין זה הוא כמ"ם לעיל עב מ"ם ומהי ה' מלאם לחיקנו בה ס' ללוחין ביוה"כ : (סב) ועקרא לפלקא כולא דמחשבה וכו' הוא מוחק חחימת לת ת' הסוח כחי למו"ת וזו הם סוי"ה במילוי מלפין וילוע כי במוחק חחימת לת"ת מחלבש בגבורה לחחיק גבורים בגבורות ומין הליונין נכפין מלת ע"י סורם הגבורות ת"ם מח"כ וגבורים וכו' וכל מהן ליחגבר על יבריה כלהו הוא מחגבר גבורה וכו' ר"ל ע"י סורם הגבורות ומבת ומימת מינון נחתין בימינא ומחלת וכו' ר"ל הם הסו"ג שבתים מהו"ת כמ"ם לעיל : (סג) לזמנת סוה לי עטרים על ריסת לת תפילין לריסת ר"ל כשטולה מלכות בחימת על עלמות ת"ת מז מלכות ס"ת בסוד תפילין לריסת ר"ת כי חימת עילאה היא תפילין למארי עלמא כנולע . (סד) מחחכל מלגמו ר"ל פנימות החורים סולות החורים ומ"ם ובני נשמולינון שפיין ומשחכלין בלבושת וכו' מין ת"ו ר"ל בים למחום בגלות כי הן גופי תורה אלא ר"ל כשחומר במין נחורים רק גלות כמו פ' על שמועה מלכים וכיולא בו למרחה שהקב"ה כותב רק

מחצתי זאני ארפא ואין מידי מציל ו' ע"ז גבוה חמשים אמה דא"ה ר' דפלקית בי' לחמשין זרקא קו דחניקת בתלת אתון דשבינתא תתאה איהי בן ר' מיתורת ב"ד איהי חניקת לחייביא והרג לון בשריפה וסקילה ובגין דא ראו ערתה כי אני אני הוא הה"ד ויפרתי אתכם אף אני וגו' וכמה דבשמיה קטיל למאן דאעבר על כריתורת זמיתית ב"ד דאוריידתא הכי מפי ומחיה בשמיה למאן דמקיים לון ועור מצות גלת העני בפתיכם דא שבינתא דמאן דגזיל צלתא דאיהו צדקה לצדיק ח"י עלמין בליל ח"י מרכבן באלו גזול ליה חיים רילית דאיהי שבינתא דאתמר בה כ' (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת ובן מאן דגרע מענג שבת באלו גזיל ליה שבינתא דאיהי שבת בת יחידה ודא גרם דאתגזילת מניה בגלותא תה"ד (ישעיה נ) ובפשעיכם שלחה אמכם ורתיובתא מאי ניהי (ויקרא ה) והשיב את הגזילה אשר גזל דיחזיר שבינתא לאתרה או את העשק אשר עשק דא קב"ה דאתפרש מניה דשבינתא אתקריאת מצות עשה מסטרא דימינא ומצות לא תעשה מסטרא דשמאלא ותורה אתקריאת מסטרא דעמוד דאמצעיתא ובל מאן דגזיל או עשק באורייתא במצות עשה ולא העשה באלו גזיל שבינתא מדרועוי דקב"ה ובן מסטרא דיסוד חי עלמין אתקריאת מצות מילה מא דגזיל בברית ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה באו אפיק מרשות היחיד לרשות הרבים וגרם למהוי שבינתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל רשות היחיד וגלה אותה בין אומין דעלמא דאינון רשות הרבים ההי"ד ובפשעיכם שלחה אמכם ובגין דא (שמות ב) לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא מאו שם י"ה דא שבינתא לשוא דא ע"ז דגלת תמן : ועוד איהי תשובת יום הכפורים (ס) בליל מעשרת ימי תשובה דאינון י"ה יום הכפורים : (סא) דא ה' כלילא מחמש צלותין עשרת ימי השובה דא י' לקבל שבים דא ו"ק כל מאן דחזר בתיובתא כאלו חזר ו"ה עב י"ה : (סב) ועקרא לפלקא כלא במחשבה דאיהי י"ר ק"א דא"ו קא זגבורה תמן סמא"ל דאיהו יצר הרע ובל מאן דיר"תגבר על יצריה כאלו הוה מתגבר גבורה על סמא"ל

בדינא

בדינא לנבי כנוי ובגין דא אמרו מארי מתניתין איזהו גבור הכובש את יצרו :
מאי הכובש ברא ובכשוה ריהא בכושה תחת ירך בכלב דאיהו בכושׁ קשור
תחות ידי דכר נש וצריך בר נש לקבלא עליה חמש ענויין בגין עמוי דגרים
לה׳ יעיראי דגלת בגלותא ואתקריאת עניה סוערה לא נוחמה ואבא ואימא
אינון נחת בימינא ושמאלא לקבל כהן ו״ה דאינון תורה ומצוה ורזא דמלה
(ישעיה ו׳) ושב ורפא לו ודא איהי (הושע יד) שובה ישראל עד יי אלקיך
ועד מצות פריה ורביה דא שכינתא לא תהו בראה לשבת יצרה בל תי״ח
דמנא מינה עונת ק״ש באלו מנע מינה ברבאן מל עיל שית סטרין אינון דכלילין
באת ו׳ דאיהי עץ פרי עושה פרי מאן פרי דליה י׳ דאת ו׳ איהי
ענפא דאילנ׳ דאתפרש לשית ענפין ומשי לענפין דליה לון הושבן י׳ איה,
איבא על כל ענפא וענפא דאיהו ו׳ קם כבא ואמר ד׳ ר׳ הזור בך אילנא
הוא׳ איבא דיליה י׳ הכי הוא ודאי אבל ענפוי לעילא איהו ה׳ עלאה ושרשוי
ה׳ תתאה ומאן דאפרש ענפי מיני׳ דא איהו מקצץ בנטיעו והבי אתקצין
איהו מעלמ׳ רין ומעלמא דארצ׳ ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם
ולילה התי״ד (יהושע א׳) והגית בו יומם ולילה ובי יבול בר נש לאתעסקא
באורייתא בכל יומי דלילי כל יומוי והא קכ״ה ליתי בא בטרוניא עם בריותיו
אלא כל מאן דקרא ק״ש ערבובקר באלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה
פקודין אית מינייהו דתלין כפרי אילנא מנייהו בענפין מנהון בשרשין מנהון
באילנא ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים וכל מאן דאכל מניה ואבל
חי לעולם ואית אילנא לתתא דענפוי ושרשוי ונופא ואיבא דיליה בלהו סם
המות ודא סמא״ל מאן דאעבר על אורייתא אתשקי מההוא אילנ׳ ואתפרנם
ביה ועליה אתמר (ראשית ב) כי ביום אכלך ממנו מות תמות ומסטרא
דיליה חיי צער ועוד שכינת׳ איהי מצות העמדת מלכא התי״ד (דברי׳ יז)
שום תשים עליך מלך וכניבול כל זמנא דליה שפינת׳ באתרה׳ ליתי מלכא
ובגין דשכינת׳ איהי מלכות על בר נש אתמר ביה שום תשים עליך מלך
למחוי ישראל כה בלהו בני מלכים דליתי מלך בלא מלכות דבגלותא שפחה
תירש גבירת׳ ובזמנ׳ דייתי משיח׳ אתמר (אסתר א) ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה איהי מלכותיה דאיהי ברסייה
עשרת דיליה למלכא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי מחבב לנביה (סג)
לזמנין שוי ליה עטרת על רישיה דא תפלין דרישא לזמנין קשיר ליה
באצבע׳ דא תפלין דיד לזמנין שוי ליה תחות ואתקרי כרסי׳ דיליה לזמנין
עבר מינה לבוש׳ וכען דאיהי מרחק׳ מן מלכא אהמר במלכא (ישעיי נ׳)
לבשו שמים קדרות ושכינת׳ אמרה אל תראיני שאני שחרחרת ובני נשא
דאינון שטיין מסתפלין בלבוש׳ ואחרנין הכי מסתכלין בגופ׳ ובגלותא בלהון
שטיין אבל פקח׳ חכימא (סד) אסתכל מלגאו (סה) וכד ירתי פורקנא
אתפשט מלבושין דקדרות׳ וזריק לון על אומין דעלמא הת״ד (שמות י) ויהי
חשך אפלה וגו׳ ולכל בני ישראל היה אור במושבותם דבההוא זמנא
דאתלבש באלין לבושין אתמר ביה (דברים לב) ויאמר אסתירה פני
מהם ולבר״ד דארצ׳ דאפשט מניהו ויראו העם את ה׳ וכל ינוקין אחזין ליה
באצבע הת״ד (שמות קו) זה אלי ואנוהו ובגלותא ישת השך סתרו
ובגין דא אמר דניאל ידע מה בחשובה ונהור עמיה׳ שריא ובההוא זמנא
דאיהו

פורי מצוים בעלמא עין בוסר
פ׳ כסטלומך קף קכ״ב מ״ם סם על
פסוק גל עיני ואביטה נפלאות
מתורתיך וחבין כמן מ״ב כשמיני
לומר רק בגלות ולא בגלות סתור׳
מז סוף עוסה פנס גל כמ״ם בתי׳
מ״ב מכן לגרים למסחלק קבלה
ותכמתא מאורייתא לבע״פ
ומאורייתא לבכתב וגרים ללת
ישתלון בסם וממרין ללת מית מלת
פסט בתוריתא בזולתי כתלו סוף
ימלך בגיעו מסטוף נסר ומסטוף נן
וכו׳ ע״ם ומה שממר ובגלותא כלמון
בסיון ר״ל כי עיקר הגלות הוא מה
שסול סתורה ותלבשה בלבושים
להיותו גלות הסכינה שנוקבא
למלילות שסם סול סתורה
ותלבש בבי״ע שסם ים לבוש וקליפ׳
ועי״ז בא שמינה מביטים את הסמת
זרעו ממחלוקת ביטרמל עפלו
ממתים ואלו מסטרק כמ״ם זה
הענין בריש מי׳ זה ובמי׳ י״ג ע״ם
(סה) וכל יתי פורקניה וכו׳ ר״ל
בזמן ממשיח יסיר הקב״ה מלנו
הלבושים דקליפות שגורמים מסך
מבדיל קושין ביסין שמוכם מביטים
הממת ויזרוק להם על מו״ם ומה
יהיינו פגימות סול סתורה וכו״ק :
(סו) בסכות זמנא כל חיוון תתערון
בניונא וכו׳ ר״ל כי מז בזמן ממשיח
עולמות בי״ע שסם בסול חיוון יהיה
מעלין מהקליפות הגילולות שסם
מבחי׳ גבורות כנולע ושייך בהם
סוד הגינון כי הגינוקא אלל הגבור
כנולע והם יהיה עולין למעלה
לגלילות למקור ברכה ומבן עיין
בחי׳ י״ב מ״ם שם ותבין כמן (סז)
בסכות זמנא מחבי ביתא דשכינתא
וכו׳ ר״ל שיהיה עולין ג׳ בחי׳ כלים
לנוקבא מבי״ע לגלילות והם סול
ביתא דשכינתא ולופ כי בחי׳ כלים
לנוקבא שיורדין לביע הם מבחי׳ כ״ן
לעולם סחסו כי בחי׳ מ״ם בחלע
מין יורל לעולם לבו״ע כמ״ם זה
הענין בחי׳ ס׳ ע״ם וזהו ולבי מהיה
לא נלוס ס׳ תומת תם סביב כי ולבי

גי׳ סם ב״ן עם ט׳ מותיותיו ובמי׳ כלים לבן למקבם סם לם בפול מומתם סביב ו״ם ומני תבנם מיון מבנין מבין למיתבני מינם סם״ל ומבנם גם מוכי ממנם כי כיוני מוכי קמי על סכיכים כמ״ם סת״ז: לעיל על קול עמות מוכי סמע: (סח) ועלם נסרת ילושלים לעיני וכו׳ כ״ל ימים זו״ב סוין בקומתן וימים מסממין בכתר ל׳ לחיינו סממלכות ימים מקבלת המרתם סלם סלת ע״י ז״ל שלת ע״י לימת סמית יסוד בפול כתל מת לסכיסם וזהו ורוח למלם ירושלים סבניים לעיר תתנדלם לם ימלין כי מו״ל סם בפול דע״ם סם כתלת מרין בקומתן ומסממין בכתר מתל ולת מחפרסין לעלמין כן ימים זו״ב סוין בקומתן ומסממין בכתר מתל ולת ימים מתפרסין לעלמא עיין בזוהר פ׳ מחרי מות קף ע״א מ״ם ע״ז בפסוק ומבין: ומחטר סיר סטירי בעלמת כי בימי שלמה סיה בלבנם במילותם ועיין ברים תי׳ מ״ם סם מסוד סיר הסירים מתר לעלמא ומבין כתן: (סט) נעלו לקב״ה ר״ל בי״ת כי כלפוד מולת מן קיום כן מים מולד ממקומו לתחלגם בבי״ע ועיין בזוהר פ׳ כי תלת סכתב בלף מיה נעלו לת סגלפין סגלל מיהו לגבי קב״ה ונעל לגבי סכינתא: (ע) ולת לריכין למתחברת בתורת יגוס לעולם עיין בתי׳ כ׳ סכתב מיהי סול סיגוס ינמם לילים בגלומת ינמם ב״י מ״ם ור״ל כ״י מ״ם ז״ת ביום בו ם״ם סוי״ם מ״ם ומוח בגליומת עם סכיכים בסול כלפוד נולדת מן קיום וכי׳ ובזוהר פ׳ כי תלת כתב פקודת לת ניסם מתם מת מתם מת מיהי ל׳ ועם מת מיהי מתל וכו׳ ע״ם: (עא) מלי נעלו לת כיוני הסוח למתמר ביום גן נעול כי סכיכים סיה גן נעול ע״י ז״ת סגומר מוסם בגלות בסול וכבולי למחר לת מתן כי כלפוד מולד מן קיום וכו׳ עיין בתי׳ י״ט מ״ם סם מסל גן נעול ומבין כתן וזהו וזאת לפנים בישראל ר״ל כי בתי׳ זאת סכיכים לפנים קודם בגאולה סיה בישראל ז״ת ולו״ק (עב) זאת לת כן ישראל לת מבעיין בזוהר פ׳ תוקח סכתב וזאת סחורים למתוסם כולת ביחודת תלת למכללת כנסת ישראל בקב״ה למתחכמת כולת מל בגין כך וזאת סחורים מלי חיספות ות״ת מנת וכו׳ כמלת לכבר ומוקבם וכו׳ מבל זאת בלת חיספות ות״ת תוקח סחורים ולמי ולת כחירם ליגל למירייחת גזירם למוריחת ע״ם ויעיר סבסוק לפי סת״ז סוא כך וזאת ז״ת לפעמים סוא לפנים בישראל מבת למיגו כי בבבת במוקם עולם ז״ת לפנים מבבת עולם עד ליוקבת לת״ת ומוקבם עולם בבם מלרינות בבבת במ״ם בבם״ב וכולת לפי זה ז״ת סוא למעלם מלימת ומוקבם וזהו על הגאולם על התמורה: וכל מתוון ביה תיכון תמורות בגין מלבן בהילוף ת״ח ב״ם יהו״ה וכן עד״ז סתר כל הסמות וסול סלבל כי מע״ט בסות בבי״ע סם עולם סתמורות בבבם סקילופ בכך סקופם ע״כ סם הסמות מתחלפים כמ״ם בתי׳ כ״ו יתמן לריך עיכוי סמקום ושיכוי הבם וסיכוי סמבבם ע״ם מ״ם: נעילת לת בפני לוון עיין בתי׳ י״ט מ״ם סם ע״ז מבם״ב וחבין כתן: (עג) לגבי מיהי סכיכת ומסחלק קב״ה ולזמנין קב״ה וכו׳ ר״ל כי יקוע סבלילה בימון לחול לבל יוליין בי בתי׳ סכיכים זו״ל להתלבם בבי״ע מבל ביום בם עולין מבי״ע ע״י תפילת סחרית כמ״ם בתי׳ ס׳ ע״ם וכתת״ן ים עוונת למבם מתן עוסק״ן

ראיהו בחשוב׳ מתלבש בתהו ובהו ובחשך ותהום בב ימול אתון אינף בפרורא ולא מתייחדין תמן ולבתר דנפיק מנייהו (זכרי׳ יד) והיה ה׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ר׳ אחד ושמו אחד (סו) בההוא זמנא כל חיוון יתערון בגנוני ובנפיהם פרודות מלמעלת לקבל׳ ליה בחדוה וכלהון יתין רצין ושבין בגנונא ושליחות׳ לגביה ההי״ך והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק לבשרא לישרא׳ ובההוא זמנא הללו את ה׳ מן הארץ תנינים וכל תהומות וגו׳ כלהו לעילא ולתת׳ מה דאתברי עד יתוש זעירא כלהו משבחין ליה ומלאה הארץ דעה את ה׳ במים לים מכסים בההוא זמנא יתקיים קרא (ישעיה יא) כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה׳ וגו׳ בההוא זמנא אתכני ביתא דשבינתא דאיהי בית ד׳בחירה דקרא קכ״ה ואני אהיה לה נאם י״י חומת אש סביב אבנה אינון אבנין טבין דאתכני מינה ההי׳ (ראשי׳ ל) ואבנה גם אנכי ממנה נטיעין קדישין ההי״ר (ישעי׳ ס) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר ובגיניה דכי מקדש׳ תהא בנויה מכסף ודהבא ואבנין יקירין ותהא מרקמ׳ מכל ציורא דעיבד׳ דבראשית (סה) ועלה נהרא ירושלים דעיל׳ מרקמ׳ מכל מיני גוונין דנהורא ודא הוא דכתיב ירושלם הבנויה בעיר שחוברה לה יחדיו דאנחר׳ על גבוי בהתו׳ ובמא אתקיי בישרא (שם) לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסוף וגו׳ ותתער שיר השירים בעלמא ואדליק נהורא על זיתא ושרגא דישראל אינון פתילה אוריי׳תא משחא שכינתא שרגא ההי״ר (איוב כ״ט) בהלו נרו עלי ראשי בההוא זמנא אתמר בשכינת׳ וחרצה נעלו (סט) נעלו דקב״ה לקיים ביה של נעלך ואתייחד בשכינת׳ דאתקריא חליצה ואיהי חלוץ הנעל (ע) ולא צריב לאתחברא בארה יכים לעולם דאתמר בה (רות ד) וזאת לפנים בישראל וגו׳ שלף איש נעלו ונתן לרעהו (עא) מאי נעלו אי בנוי ההוא דאתמר ביה גן נעול אתפתח ההוא נעול מפתחא בגין דלפתח חטאת רובץ אתעבר ההוא חטאת ואתפתח תרעא הה״ד זה השער לי״י ויתזון תמן שבינתא

ראתמר

דאתמר בה וזאת לפנים בישראל דבר אחר וזאת לפנים בישראל על הגאולה
ועל התמורה על הגאולה דא שכינתא עלאה ה׳ עלאה ועל התמורה דא
שכינתא תתאה דאיהי תמורה בההוא דאתמר ביה אל תמירנו בו ואינו
היה (עב) וזאת דא בן ישראל (אב דא אבן ישראל דא את) ובנין דא לתתא
איהו התמורת אתוון יקו״ק באדני אבל לעלמא דאתי לית התמורה כמה
דאיקמוהו מארי מתניתי׳ לא כשאני נכתב אני נקרא ובעולם הזה נכתב יהו״ה
ונקרא באד׳ ובעולם הבא נכתב ביהי״ה ונקרא ביהו״ה ועוד שלף איש נעלו
דאגופא דאיהי אתתא כלי דיליה ודא מטטרו״ן נותן לרעהו דלזמנין אשתכח
ביה עמוד דאמצעית ולזמנין קדיק שכינת׳ עלא איהי תעיד ביה ולזמנין
שכינת׳ תתאה תמורה ביה ודא איהו גן נעול וביה טעין חתום דאיהי שכינת׳
כלילא מעשר ספירין י׳ מן מי מטרו״ן כל ספירין פועלי׳ ביה בהאי עלמא
שפ״ל ובירה יבים והליצ׳ וגט פטורין וכל אתוון וביה אינון תמורות בגון מצפ״ץ
ואיהו נעיל׳ חגין וזמנין גיומין טבין נעילת דלת בפני לווין ביום הכפורים
דאיהו עלמא דאתי לא אתקרי יקוק באדני דאיהי דין ואיהו נעל נעילת דלת
לא איהו פתיח לקבל שבים ובנין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל
דלית יחודא ביה לקב״ה ושכינת׳ (עג) דלזמנין איהי שכינת׳ ומסתלק
קב״ה ולזמנין קב״ה ואסתלק שכינתא ובנין דא עונת ת״ח בשבת דביומין
דחול דשליט מטטרו״ן דאמר יהיה סנור ששת ימי המעשה ביה איהי סגיר׳
תרעא וביום השבת יפתח תרעא ותיפוק מינה שכינת׳ דאתייחד׳ עם
בעלה ובההוא׳ זמנא אתקריא׳ כוס מלא הה״ד (דברי׳ ל״ג) ומלא ברכת ה׳
ים ודרום ירשה (עד) דביומין דחול אתקריאת ישה במטטרון הה״ד
(ראש׳ א) ויאמר ילקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה ובזמנא דאתמליא׳ אתמר עלה (תלים קיז) כוס ישועות אשא
ובשם ה׳ אקרא כו״ס איהי אלקי״ם בהשבן דפליק לחשבן כנו״י כמא׳
אתמליאת (עד) באת י׳ ואתעבידת כוסי רויה ובנין דא כוס צדיק
עשרה דברים וגו׳:

קם רבי שמעון ואמר אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי
מלחמה בזאת אני בוטח בודאי אנא בעינא לאתתקפא בהאי קרא
דוד קום דוד הא זאת דילך לגבן אהרן בהנא קום משנתך הא זאת דילך
לגבי דאתמר בה (ויקרא ד) בזאת יבא אהרן אל הקדש קום רעיא מהימנא
לאנגא על זאת דילך דאתמר בה (דברי׳ יר) וזאת התורה אשר שם משה
דהא כמה מארי מניתי קדבא קא אתיין לאגחא עלן קומו נגיאי קשוט דהא
זאת דילכון לגבן דקא הדתין מתנבאין עלה אתמר (ירמי׳ ט) אל יתהלל
חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגו׳ כי אם בזאת (איכה ג) זאת
אשיב אל לבי על כן אוחיל לו קומו אבהון מארי דברית דהא זאת אות
הכרית דלכון ביננא דאתמר בה (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ
אויביהם וגו׳ ובגינה אמר קב״ה וזכרתי את בריתי יעקב קום שלמה מלכא
דאגת

כמוך ומבטלים ממל״מ אלו תוקפי
דברים אלו לפי שם שכם נוהגים
למטה כן הם פוגמים למעלה כי
בזיכוך מורך הם פוגמים בז״ת שבו
סוד התורה מור ובזיכוך מלמעלה הם
פוגמים במלכות בנקרתה נר נעלם
כמ״ש בחי׳ כ׳ ע״י בעיברים מ״ע
ול״ת הם גורמים ס״ל ת למלכות
ועל שם שהם מבטלים התורה
שילות לז״ת ונשף שהם מקיימין
התורה ומלות רק שהם מוטעים
ופוגמים בבחי׳ אלו הם נוהגים רק
שילות ליסוד ז״ת ניצוד ומחלבש
במט״ט למיימו בחי״ע כי מט״ט
רמאו בבחי׳ם וגוף בעיבור ורגלו
בעשים כנודע וז״ש לעיל לזמנין
מסתכם דיה גמולה למליאתה
ולזמנין לדיק וכו׳ כי הכל לפי מה
שהם פוגמים ולזה יתבין: לביומין
לחול דשליט מט״ט וכו׳ עיין בחי׳
י״ח מ״ם ע״ז (טל) לביומין לחול
מתקרי יבוקם נמצ״ם הם״ל וכו׳
ופירוש הפסוק לפי הת״ז הוא כך
יקוו המים מתחת השמים הוא יסוד
נימת שהוא תחת השמים ת״ת
לתימת וממנו יהיה נת שפע המים
רק אל מקום אחד ז״ת בנקרתים
אחד מ״ת ל׳ במ״ם לעיל בחי׳ זה
ואח״כ מלילות ולמטה בבי״ע
ותלתא דיבשה עיינבמ״מ פ׳ בראשית
לך י״ה שם כתב כמ״ם ותבין (עה)
בחי׳ הוא יסוד שנקרא י׳ ושירת
ונגן לך כיצד לריך י׳ דבריך עיין
בחי׳ מ״ז שכתב ולריך בית י׳ לבריך
וכו׳ ומיומן בחשבון י׳ הו יסוד (טו)
נער וכו׳ ר״ל יסוד נקרא נער בשוד
והוא ער שכתב ביוסף ולדיק ואמר
ד׳ פעמים נער נער כי ביסוד ז״ת
מתפשט בג״ך יסוד אבא כנודע
ויסוד הבא נקרא מארי מפתחן
כי כל ג׳ בחי׳ ימיות פנימי מלא
מיין דז״ת נקראים מפתחן דמוחין
למלכא דכל מאני קרבא למלכא

כמון ר״ל כי בחי׳ יסודות למלכות הם נקראים מ׳ לרין למלכא שבשם כל מאני קרבא למלכא סוד בחי׳ כלים למ״ם שהם
ס׳ גבורות למלאך ודיק ובגן (עג) קום מפתח היכלא כו׳ ר״ל כי יהוע מסס״ך כי ע״י מפתח יסוד אבא שמתך למטה
נבריאה להאיר הכלה רחל אבר שם מוי נפתח היכל ק״ק לבריאה ועולם היה שם ז״ת מח״כ מלני שפתי תפתח ופי יגיד

למלכא עילאה וכו' כי סס"ג כתב כי בפסוק מלכי מזי רחל היא דהיכא ק"ק לכרימה ופי עכיה רחל מה מורם יגיד וימשיך מסעיו סיורל מלילות מיסוד למלכות לכרי' עכיה מהילתיך כי סיכל ק"ק לכרי' נעשה בחי' מלילות מוחין ע"י תפלה מר כתיב עכיה מלכות למלכות שמריכה עלמה בסתחברה לסיכל בזה ע"ג ו"ק להת סיכלה עילאה דילים סיא ולוק והבן (עח) לבה וכו' ר"ל סס סול מוחין מכ"ל שסס ג"כ בסול כגולגלתא כלגל חג"ת כי יהוע לעתה מלך בחי' חס לוחות שלו יכלו מעלת הכתר שעולה על גביהם ת"כ כי מכין עבר ספירות מלך תלימותה מין נשלמים מלת ע"י הלעת כי מין תלימות הכתר ס"ת בערכה של שתר הספירות מלת הוא סרשה ות לוחות הרמוי לכתר מבחי' מתר הספירות לקח הלעת והוא ישלימה לעתר עיין זנ"ך מסכת ברימת מלה קלמון פרק ת' משנה ג' ול' ומבין היטב זה ומיוק"ל בתחילת חי' כ' מ"ם סס למיכי ק"ם תרבת זילך וכו' למיכי ת'מיעתה לי'ספירין מתחת לעילא ר"ל כי יהוע בק"ם נפתחים ג' תרעין לבינה ס"ל כ"ה וכ"ה המו"ג ליסוד סבינה שבשה קטלינן המלרי הס"ם כמ"ם ברים חי' זה ובינה נקראת בשה חבר מטעם זה כי מותיות תרב סה מרמזים לי' כי סיא תת ח' תמיעתה לי' קס רין מתחתה לעילא ומותיות רב סוא סול דמותית תכמה בינה כי תכס בבינה כנוצץ (עט) י' ריפא לתרבא י' וכו' נרתקא דקרבא מלי"ם וכו' ר"ל כי המוחין תב"ל שמתלבשים בנה"י לבינה סס בסוד סס ו"ה וסס נקראים בשם תבר על שם לבינה שמתלבש בס וסיא נרתקא שלשה שבשם סס מלי"ם ומלו תמוחין לבינה נמשכים מת"כ למלכות ומתלבשי"כ זסיא נעשית ג"כ נרתקא שלשה שבשם סס מלוי ות"ם וסכי לתקא נרתקא דסתי תרבא דמלי ולוק (פ)

דאנת שלם דילה קומו למהוי עזר לגבה בהאי קרבא (עו) נער נער דאנת מארי מפתחן דאיצרין דמלכא דכל מאני קרבא דמלכא בהון (עז) קום אפתח היכלא אדני שפתי תפתח ופי יניד שבחוי דמלכ' עלאה דהא היכלא עלאה דילי' איהו טול רשו ואפתח היכלא בגין יקר' דשבינת' :

פתח ואמר זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ך סנולת"א אדהבי הא עולימא קא נחית רעיא מהימנא פתח ר"ש ואמר רעיא מ"מנא אנת איהו מארי דקורס' דרעיא דאזיל בעאב' בנך חיבין זאבין וחיוון בישין דקא אתיין למיכל עאנא ארחא דילי' למהוי קירטא בהריה לזרקא אבנין לנבייהו למהוי עאנא נטיר מחוון בישן קים נטיל קירטא בידך פתח ואמר זרקא שבינתא קרישא אנת היא קירטא קדישא דקב"ה (עח) דבה אזדריקו תלת אבנין דאינון סנולת"א תלת"ר אבנין יקירין דאינון תלת אכהן ואנת אבן יקרא על כלהו תנא בריש"א דבך עלך אתמר אבן (תלים קי"ח) מאסו הבונים היתה לראש פנה והאבן הזאת אשר שמתי בצנה יהיה בירת אלקים את הוא אבנא די מחת לצל מ' והות לטור רב ומלארת כל ארעא ואיהי ת גא בגוונא דא ם בריש"א דחוטא דזרק"א אבנא כלילא ומתעטרא באבנא דרי"ש עזקא ובר"ת בישראל מש בילים בחכמה דאיהו י' מהשבח עלאה ידעין לזרקא לה להאי אבנא דאיהי ברת יחידה לההו אתר דאתנזרת בגין דברתא באבא את בבירת הה"ד ג' משלי ג') בחכמה יסד ארץ בחכמה דאיהו אבא יסד ברתא דאיהי ארץ הדום רגליו והוא הוטד"ה איהו דאבנא דאיהי תנא עטר' על ריש"ה עטרה דס"ת ובגינה אתמר וראש תמש בתנא חלף איהו כתר תורה ודאי תלת כתרין אינון כתר תורה וכתר כהנה ופתר מלכית וכתר תורה על גביהו והא אבנא איהי י' בריש א ואיהי י' בסיפה עלה אתמר (ישעיה סו) מגיד מראשית אחרית ואיהי יור קא ואו קא (נ"א יוד קי ואו קי) כלילא עשר ספרין דאינון נעוץ סיפן בתחילתן ותחלתן בסיפן קמו כלהו מארי מתיבת"א ואמרו רעיא מהימנא כמה אנת תקיף לזרקא אבנא דהא משא לאתר דלית מאן דידע אתרהא ומלאכין קדישין ש"ץ בניהא איה מקום כבודו להעריצו דלית מאן דידע מקומו כד סלקא לעילא באתר דזריקת לתר עד דאתרין כלהו בחיל פטור ח' מסקומו ואצ"ג דאיהי ואירא לתתא לעילא ליתי לה סוף מאן יכיל לאנחא קרבא באתר דאנת תמן באבנא זעירא דזריקת אזדעזעו רקיעין ער אין סוף ומלאכין עד אין תכלית וכל מארי מתיבת"א כלהו אזדעזעו ונפלו בנפילת אפים מקומיהו קדשה ואמרו וכי באבנא זעירא דהאי כ"ש מאן יניח עמק בסייפא דאתמר כה רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם (צה) דאיהי ק"ש הרב' דילך דאנת תקינת לך דבה קטילת למצרי הה"ד (תה"ל ב') ופן בה ובה ויך ארת המצרי כ"ה ופ"ה פלקין להמשיך את"ן דמיחדין בחון לקב"ה פעמיים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד דאיהו בחון ס"ה אתון תרין ומנין ים"ק ין לחמשין תרעין דבינה דאיהי ח' תמינאה מעשר ספירו מת"א ולעילא (עט) י' ריש"א דחרבא ו' גופא דחרבא תרין פיפיות דילה ה' נרתקא דחרבא אקי"ק והבי לתתא נרתקא דהאי הרב' אד' ואיהו יאקדונק"י (נ"א יאהדוניה"ה) (נ"א יהו הדו יהה) ורזא דמלה אז ישיר משה לעילא א"ז תקרא וה' יענה לתתא (פ) ומאן יכיל ברומתא דאיהי רמ"ח דתיבין דק"ש אנח קרבא לר"ש וחברוי נחזי מאי ניהו חילא

וזהקיפו דיליה ודא איהו יתער עלאין ותתאין ויזדעזעו כל עלמין ובאומאה
לכל חיילין לעילא ותתא למהוי בעזרי אנת ליה: קום רבי שמעון זריז
גרמךבמאני קרבא דילך נחזי מאי תקיפו וגבירה דילך קם רבי שמעון פרח
ואמר זרק א מק"ף שופ"ר הול"ך סגולת"א קם ונטיל (פא) תלת אפנין
דאינון יי' ואבנא עלאה דאיהי בקורטא תנא בחוטא הא ארבע דאינון
ארבעין (פב) והוט דסיהרא עלה היינו ב (פג) ורזא דמלה בראשית
ב' ראשית האי נקודה עלה אתמר בעשרה מאמרות נברא העולם (פד) מאי
ב' ההוא חוט דאסחר עלה והאי נקודה אית לה ריש"א ואמצעית' וסופא
ואתעבידת תלת יוד"ין יי' דסלקין לתלתין והוא חוט ב' תלתין והרין
תנא רעל חוט י' והא ארבעין ותרין לקבל ל"ב אלקים ועשר אמירן דאתברי
בהון שמיא וארעא ובל חיליהון (וירא אלהים את כל אשר עשה דאיהו
רזא וירא מלאך ה' אליו בלבת אש בלבת דאוריית' ודא איהי בי יום נקם
בלב"י ובהון פועלים מ"ב אתיון דיקו"ק ורזא דמלה פרחילי שערי צדק
אב"א בם אודה יה ובלהון אתבלילן בבאר שבע דא אב"ג ית"ן וחברו) אמרו
מארי מתנית"ן ר' ד' בפרה תקיפין דאוריקת דאודעזעו בהון שמיא וארעא
חיון ובעירין ועופין כלהו ברחו ומנהון נפלו לארץ וברמיא יקירא ומלאכין
ואופנים כלהו אידעזעו מאבנין דילך ואלין איגון ארבע' טורי אבן דבלהו חד
זבאר איהו מאן דאפיק אבנין שלמין בצלותיה בארבע צלותין עם צלותא
דמוקף דעלייהו אתמר (דברים כו) אבנים שלמות תבנה ואית אבן
דאוריית' דאתמר בה והאבן הזאת (ראשית כח) אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים דאיהי מבטרא דעמוד' דאמצעית' דאתמר ביה (דברי' ד')
וזאת התורה אשר שם משה דאיהו דיוקנא דיליה ואלין אבנין כלהו חד
מל"כות קדיש"א איהי מסט"א דשמאלא אתמר בה (שם בה) אבן שלמה
וצדק יהיה לך והאי איהי אבנא די מחת לצלם' דהות לטור רב ומלאת כל
ארעא מאי ומלאת כל ארעא אלא בנינה אתמר מלא כל הארץ כבודו ועלה
אתמר (זכריה ד') על אבן אחת שבעה עינים: דאינון' רועין קדישין
ואינון שבע דמורין ושבע נוקבין כלהו בה ורזא דמלה שבע' ושבעה
מוזקות והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקרטא ואתעבידו כלהו חד
ה"ד (שמואל יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל ואינון גרולה
גבורה: הפארת נצח הוד דבהון שבח דוד להקב"ה יאמר לך' הגרולה
והגבורה וט' ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון מן הנחל דאיהו יסוד ח"י
עלמין: זבד שוי לון בקירטא דאיהי מלכות קדיש' אתעבידו בה הד ושבע

במצחא

עד יסוד ח"ת סוף דמוד בופת ובסביל ב' בחי' אלו שים בחבת מתחלק סוף ונע שם בסוד
ב' יודין (פה) רבי רבי קום מסתר לסתרי קירטא וכו' בסתרי מבחי דמיהי כלילא מכל מבנין וכו' ר"ל למעלות עד בחי'
כלים למוקפת מכר יכלו רבני ע"ש על מלילות נסתכר עם בחי' נקולת כמר שלם שכשמרת לעולם בתלילות זה סוף כמ"ם
לעיל ד' חי' זה קום רבי מלעזר וגם ל' קירטא לסתרי שכינתא ומקיף לה תנא ועיין ברים חי' כ' מ"ם שם מזה (ל) בשים
ברית ובכלות לשבת כו' ר"ל לסוף ברית יסוד ז"ת סוף שבת יסוד מבת כי שבת סוף בסוד שבת בעולם
ובסוף דימין מבין מיה יסוד סוף מימן כי יום טוב סוף נסמכר ס"ג עם ' מוסיפין שבת כי בי"ט נס י' לסיבת עם
המוסין שלשם שם לבלן מתלשים בז"ת ונקרמים מקרת קדש בסוד שלש מועדי ס' ר"ח מ"י עיין בשם"ב ובמוסף חפילין
סוף סוד יסוד שסכוסם כי סוד תפילין שם בחים רק מנס"י לקבוסם שמלבשים עם המוסין שלשם בז"ת ובנוכבולם
שמרת יס"ד סיה מוכללת ומעוטרת בשם ויהיה מבן יקרם ונקרמת בלוסת תפילת כל עם ב"ש לעיל ולוק: שבת וכן
עיין בסוף חי' י"ט מ"ם שם ע"ש ותבין בפתן (כז) וחגם לילים וכו' ר"ל כי יום נקודת בחר למלכות ת סיה ע"ק סוד
תפילין ליל כמ"ם זה בחי' ס' ע"ש ומלבוש נקרמת בשם סוד כמ"ם בחי' י"ש ע"ש מ"ם וסיה כרוכם בלבשם סוד

יסוד

יסוד מימ׳ סמסחיים בסלים עלין
לח״ת ומסם מתמלת כתר למלכות
ומקבלת מהרים סם מ״ב סלים מסמל
מ׳ מ״ם מסלים סכיסוד מימ׳
סמתפבטים בב׳ סלישים סמחמוש״ם
לח״ת ז״ת ויסוד מימ׳ נקרא בסם
מלבע כי ים ד׳ מימ׳ הוא בסוד לעת
ז״ל ובלעת יש בו סם מסו״ם
וכמילומו מל״ק ס״י וי״ו ס״י גי׳
מלבע כי המילוי סביסוד מימ׳ סיינו
סמו״ג סביסוד מימ׳ סם עשרם
כמנין י׳ מוחיות סבנסם מס״ם
דמלמו ועין בתי׳ י״ט מ״ם סם
וקבין (פח) ומהעבילת הגח על
ריסים וכו׳ מפלין מקיון יליעלן
לספר תורם כגונא לא שע״מ ב״ן
ג״ן כי לוחיות בפעמים גן סם בז׳
ספירות ז״ת ס״ד ז׳ מלכים
למיתו ועיין בתי׳ י״ט מ״ם סם מסול
פגין למוחיות ומס סנס כממות
זיינין וחבין כמן ומס לריך מוחיות
סעטרו גן ג׳ מגין בכל מות ומות
פיינבע״ק סער סנח״ת סטעם ע״ז
ודוק סיעב זס וחבין (פט) ת״ת
קרבנין מימוכו׳ עיין בפ׳ פנחס קף
רמ״ת סוד סקרבנות ויובן לך סוד
סחפילות מלר לעומת ומ״ם בסחרית
מיכאל ליונקת למריס כי פני מריס
מימין ופני שור מסמאל ומסרסו
גבריאל מקבל מנחס ומ״ם קרבנ
תיינה לקבל פ״ר למימר כיסשור
מו כשב מו עז וגו׳ וכן מ״ם מח״כ
קרבנת תליחם לעריבת קרבנת
לעופין למימר בסן סמי תורים
או בני בני יונם וגו זב יובן ע״פ מ״ם
בוסר בפ׳ פנחס ז״ל פי שור מחפבט לבעירי רוחת מיים נמרבעים זיינן ומחכלילן בחל ומלין מימין פרים וכבשים
ועתודים ועזים ומלין קיימין לקרבנת וכו׳ פי נסר מחפבט לעופי רוח מיים וכו׳ וקרבנת לעופי מכל סטרת לכיה לת
מחקרב מלת יונם ותורים וכו׳ ע״ב סיינו ותבין (ק) למימר לול עלם מלמיח חליר לבסמם עיין בוסר פ׳ ברלמית קף
י״ח מ״ם סם על פסוק מלמיח חליר לבסמם ולפי לפרי בוסר קמי לבסמם סבם סם ב״ן גי׳ בסמם עיין במ״מ
מם ספירם סם פירושו מבל לפי סתי׳ קמי לבסמם כפעמים על שור סבמרכבה מפי עבב ע״ב ס׳ ומימן ע״ב סמכן ובו׳
ר״ל הג״ת ים בכל ו׳ ע״ב מוחיות של פסוק ויבא ויט ובין בכל ע״ב סמכן כל סם סוא מ״ג מוחיו ת כמ״ם בוסר פ׳
בשלח וב׳ קויים דסי״ן סם הג״ת וסוד הג״ת זס סוא דבריהם סבם לבוחן לשילות כי ועבב לעבודת המלם לפי הג״ת
פירושו סוא ע״פ מ״ם בוסר בפ׳ פנחס לך רמ״ת ע״ב ז״ל כסבי וליותי ויברלני יסבי יסודת ועיקרת למיון לרגין לרגין עילמין
לילמין וכו׳ כסבת למיחד שמת קדישת מתקריב לנבים כוונת עילמם וכו׳ ליותי לי מנגני בחלום פסוא סטרת לילמון חלי
ומקביר מנפין ישרלל לקיימי על קרבנת בעלותת וכו׳ מתער לנבייסו ישרלל סבת קדישת ומקביר מנפין ע״ם וכוונת וליותי
ויברלני סבם מעוררין לרגין עילמין לילמון סבם סוד הג״ת בעבודתם סוא קמי על הג״ת דבריהם ומוכח זס ממ״ם

כמצחא דפלשתאה וקטיל ליה ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל וי׳
אלהינו וי׳ : ובר שוי לון בקירטא דאיהי שפה דפימה צריך למעבר
לון בה פלהו אחד דכזמנא דינצח בה קב״ה כל אומין דעלמא יתקיים בהון בי
אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם י׳ לעבדו שכם אחד והא
שפ״ה ודא דא שכינ״ה דהכי סליקת בחשבן שפ״ה בגין הכא כל אומין
דעלמ׳ עתידין לאשתעבד׳ תחות ידהא ולאמלכא לה עלייהו ביומין דמלכא
משיחא לקיים מה דאתמר בה ומלכותו בכל משלה זכאה איהו מאן דכתיב
האי אמונ׳ בלביה ובפומי׳ דוראי איהו אמונה דישראל ואיהו יהודא דקב״ה
ובה מיהדין ישראב לקב״ה תרין זמנין בכל יומא וזכאה איהו מאן דאיהי
באמנה את) בגלותא דלא דחיל מעלאין ותתאין : דכגונא אתמר לאדם
(ראשית ב) ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה לעבדה בפקודין דעשה
ולשמרה בפקודין דלא תעשה בגין דאיהו ג״ן פדרים דאוריית ואיהי עדנא
דאוריית׳ מאי אוריית׳ עמור׳ דאמצעית׳ איהי גן דילה וערן דילה׳ (פה)
ר׳ ר׳ קום אסחר להאי קירט׳ ואקף ואסחר לה בשפה דילך בהאי אבנא
דאיהי כלילא מכל אבנין דבניינ׳ דאוריית׳ וצלותא איהי אבן יקרה מוכללת
ומעוטרת (פו) באות ברית ובאות דשבת ובאות דימין טבין ובאות תפלין
(פז) וחוט דילה ברוכה באצבעא ודא בריבי דרצועה דתפלה דיד דבה הוו
קדמאין בורבין את שמע עם ואהבת ברחימו דאהבה דהיינו ואהבת את י׳
אלהיך : בגין דתהא רחימותא לגבי בעלה ולא מפסיקין ולפתר דאתא
יעקב דאיהו כליל תלת אבהן התיר החוא בריבי דילה ואמר בשבמ״ן בגין
למהוי איהי סגול׳ מלבים בההוא זמנ׳ אתמר שופר הול״ך סגולת אוצא״ל
לשריא כתרא על ישראל דאיהי עמור׳ דאמצעית׳ דאיהו ספר תורת כליל
חמשה חומשי תורה ואת עבירת תנא על רישיה בכל את ואת דיליח מאלין
אתיון ידיעאן דספר תורה כגונא דא **ש״ע״מ״ז״ ג״ן** כולהו
זיינין אינון חד ועשרין לקבל הד ועשרין אזכרות
דתפלין דרישא ולקבליהו חד ועשרין אזכרות דתפלין דיד דסלקין כלהו
ארבעין והרין לקבל שמא דמ״ב תגא איהי י׳ על רישא דז׳ נוקבי דיליה ו׳
וספר תורה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירין מחסר עד יסוד מלכות
י׳ זעירא בה אתעביד׳ שביעי יומם שבת ואיהי אות תפלין אות שברת אות
ברית ואיהי כתר כהונה ובתר מלכות בסטרא דימינא דאתיהיבת אורייתא
אתקריא׳ בתר תורה וימינא איהו בהנא מסטריה איהו בתר כה נח עמודא
דאמצעיתא .

דאמצעית׳ איהו מלך ומסטרא דגבורה כ״ד הגדול נפיק מחמשא ואוקיד ליה ובד כהנא נפיק כשלם מהיכלא בההוא זמנא יתערין לויים בנגונא (כאן חסר) ועור אירת תקונא חמשאה בצלותא צלותא איתי בקרבנא • פמה דאוקמיהו קדמאין הפלות בנגד תמידין תקנום • (פט) ת״ח קרבנין אינון מאריבע מינין לקבל אריה שור נשר אדם דאינון בציוריהם בכרסייא איהי קרבנא דהוו מקרבין ישראל ובהנא הוה קריב קרבנא דלהון : **קרבנא** קרבנא דהוה קריב לימינא דא צלותא דשחרית ואם הוו זכיון הוה נהית דיוקנ׳ דארי״ה והוה מקבל קרבנא ודא מיכאל דדרגיה חס״ד איהו הוה מקבל צלות׳ דשחרית ואם לא זכו מה כתיב בקרבנא (שמות כב) לכלב תשליכון אותו דחשיב ליה בטריפה • ובגין דאהוה נחית דיוקנ׳ דכלב לקבל ההוא דורונא וקרבנא • ודא איהו כלב דאמר דוד ע״ה (תלים כ״ב) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי וכל מלאכי חבלה דאינון כלבים צועקים במשמרה הניינא דלילא • אינון צווחין ונבחין ואמרין הב הב בגין דאינון מכטר׳ דגיהנם קם דמורת׳ דאהפר כיה לעלוקא שתי בנות הב הב •

קרבנא תניינא לקבל ש״ר דאתמר ביה (ויקרא כב) שור או כשב או עז וגו׳ ולקבליה צלותא דמנחה (צ) דאמר דוד עלח (תלים קד) מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם מאי עשב ע״ב ש׳ ואינון ע״ב שמהן דאינון לכושין לע״ב שמהן עלאין בגוונא דעשב דאיהו לכושא דחטא ובגין דא להוציא להם מן הארץ והייגו (ס שם עח) לחם אבירים אכל איש ודא נהמא דאורייתא ולעולם בל״קרבנין שהיתה בצפון בגין דמצפון תפתח הרעה (ס״א ודא יצר הרע ובגין דלא יהא צריך מנשטתא דילך האכילהו קרבנא לקיים׳ בי׳ אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים ולמתר דאיהו נטיל דמא קרבנ׳ לא יטיל מדילך כו׳) דמתמן ההוא דאושיד דמא מלהך ההוא דמא דבעירן ובגין דא לא צריך לכפאה לה מיניה לקיים׳ ביה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים ולמתר דאיהו נטיל דמא • קרבין קרבנא לעילא דאתמר בה (מדבר כח) את קרבני לחמי לאשי ולקבליה דשור איהו חמור נוער אם זכו הא שו״ר מקבל קרבנא ואם לאו חמור נוער • ובגין דאתמר (דברים כב) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו • יהודו כלומר לא תגרום דיאביל חבור קרבנא דשור

קרבנא תליתאה דערבית קרבנא דעופין דאתמר בהון שתי תורים או שני בני יונה וגו׳ דאי זכו נשר״א דיעקב נחית לקבלא לון ואם לאו נשרא דמטרא דמסאבין נין לגבי יונה וכפום קרבנא הכי יתרבי או יתזר : **קרבנא** רביעאה האי איהו דמקבל קרבנא לקבל אד״ם דאיהו מחשבה דקריב ומיחד כלא ועליה אתמר (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם וגו׳ האי איהו דמקרב קרבן לי׳ ודא אורייתא • ובגין דא תקינו בצלותא דמשמע ספר תורה למהוי ביה קרבנו שלמה באדם דאתמר ביה (מדבר יט) זאת התורה אדם : ובגין דא נסיר אזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה וכל קרבנין אלין דמזין פגומא דכר נש מוה״א וליב״א וריא״ה אינון אריה״ שי״ר נש״ר קטריגי דלהון טהומל מר״ה וכב״ד דאינון משחית״ר אף וחימ״ה מחשבה אדם איהי מחשבה טבא ורחיון טבין ואית מחשבה גישא דחיקבישין ומחשבה טבא איהו אדם טוב ומחשבה גישא דא אדם רע בליעל

כתוב שם מ״ב בכתב רבע לקח מיחד שמע קדים׳ סיומו מסבת עולם יחזק לקח מיחד סיומו שמע ישראל ולבתר ליחודי לקחי מחערי לנעו׳ לניגונא סיומו ויהי שם ממש וגל הממרו לכם פן יפתה וגו׳ וכו׳ וישראל לא ממת ויליד ונכון יצחק כד וכתב במקדש מלך מכמן נרמה כמ״ל לכהן ולוי ויפרעל מטוררים מג״ת לבריאה שם מסבת עולם סוד מסל לבריאה היכל מסבת שם נעשה יום ז ויום שם ממש סוד עיטרת לנבור׳ ומתם ויליד סוד היכל הרצון לבריאה ת״ת ע״ב ותבין נמל״ף ע״פ כתב כמלחמ״ה ומיחון ע״ב שמהן עלמין לבושין לע״ב שמהן עלמין וכו׳ כי מג״ת לבריאה שם לבושין למג״ת לחלילות שם ע״ב שמהן עלמין ועיין בזוהר פ׳ בראשית ופ׳ פנחס שם מפרש בזוהר על ועשה למעבדת מלאכת אחר וסוף ותבין סיומא ס (מ) קרבנא רביעאה וכו׳ לקבל אדם וכו׳ כי אדם שנמרכבה היא בחינת המלכות ומלכות מיסי מקבלת הקרבן ומקרבת למוי״ם ז״ת ויום בסוד מחשבה חכמה תתאה עיין בחי׳ ס״ע שכתב שכינתא תתקרית מחשבה : דקריב ומיחד כולא כי היא פנימית כשמתן של המיות תריסין בור כסר ומלא ועיקר מלא מיום מלא מלא שמשמש כי הנוף של מלא נקרא בשר מלא ו״ם מ״ב מחשבה מלא מיח מחשבה טבא לחיוין סבין וכו׳ כי ג״כ בקרבן המתקון לריך מחשבה טבא למלא לכוון בקרבן לקרב רומיים ושמתיים כמ״ש בזוהר פ׳ פנחס מלא מקיק בכורסיא מלא עיקר דכוליא ומקריב תמן רומיים ושמתיים ומלא עילאה מיחבני מלא תתאה ע״ם (לב) חיילין דלבא מרכין עיין בחי׳ י״ג מ״ם שם מסוד מרכין דלבא ותבין כמן רוחא דנפני ריחם וכו׳ ר״ל כל סוד רוח המוזין שמתלבשין בנפ״י דבינה וגכלסים בו״ת ומתפשטים בו בכל

תקונא דשבתא כי ת"ת דצינה הוא בסוד רישא כמו ת"ת דז"א כמ"ש בתי' י"ג מ"ש הש"ץ וגו"י סם בסוד כנפי ת"ת ו"ס ומיטו רוח מלטיס מרחפת על פני המים לתיקון מוחא כי נס"י דציה הוא רוח מלטיס מרחפת על פני המים כי נס"י דצינת סטרא מוחא קו סחסד סוד מים סם מחצבים נס"י דציה כנזכר : (נג) על מוחא שריא ברכה על לבא שריא ברכה עין בתי' כ' סכתב מסטרת ימינא ברכה ומסטרת לשמאל קלוס שמיעת באזן מיטו בסיפוקא חיים וכו' ר"ל מעפ"י שבכל מקום משמע וכן בתי' ע' לשמיעה בציה מ"מ חכמה סוד מוח הוא ג"כ בסוד שמיע' מחמת בחינת הפנימיות שבו שהו' מסטרת לגבור' ע"כ מוח הוא בסיפוקא נוסף כי ילוף מסאר"י ז"ל עבר הפירו' לרוח לא ירלו בכלים של"ן אלא מחלף חסד לרוח בכלי הגבורה וגבורה לרוח בכלי החסד וחסד הוא קו החכמה סוד מוח : (נד) הלב רומס עין בתי' י"ג מ"ם בס מסוד לב רומס ותבין כמן יבוס ומלכות סס ג"כ נקראים בשם כיור לב כמ"ש הטעם ע"ש ובשם כתגלם סוד הראים חכמה סראים עין חלוי בחכמה כמוש כי בחכמה יסד ארץ כי ממוז ז"א ולמטה בשם סוא מקומם למוקבם מתגלם יסיד אלא מיסוד מימ ומשיר בתורתו סלו במוקבם ומסו יתר בלבא לחמן סחילת לעיינין ול"ק : (נה) לשת יוקיד כל גופא עין בתי' י"ג גי"ם בס מוז ותבין כמן

תיקון כב (ח) ולימון ב' וכו' ר"ל בס סוד פרצוף י"ס ו"ת שנקראים בשם ב' בינה כי אע"פ שיש בסוד רחמים חכמה שפלא אמר כולם בחכמה עשית וי"ס ו"ת בסוד תרין עלמין סחיומין כי בס בחיומין בו"ל לא זלבם בשם לעצות בשם מוחין ו"ם מת"כ ב' תרין סיכלין לתרין לתיון ו"ה כי י"ס ו"ת בס נבנים בסוד סיכלין נקו"ת בשם בסוד ו"ה : (ב) מת סשמיס לבוסף לעלמא וכו' עיין בזסר פ' ויקרא דף י"ח בכתב מסיורת לתבא נפק בן וכו' ומסטרת לחומת נפקת בת וכתב סרב בתוי"ס סמוכרים זעיר ויעקב יצאו מתבא והנקבות נשם ורחל יצאו מחומת ולוק (ג) ומתן י"ס ו"ת נקראים בת"י בשם תו"ת כי מפילו בניס ס"ל כי מפילו בניס ים מוחיות ו"ה בסוד בניס י"ס ו"ת וי"ם ו"ת נקראים בת"י בשם תו"ת כי סם נכללין בחבא וחומת לסיות רק בב' בחינות פרלופין

אדם להבל דמה ולקבל מוח"א איהו אריי"ה דנחית למיכל קרבנין ועליה אתמר ופני אריה אל הימין לארבעתם לב"א לשמאלא ועליה אתמר ופני שור מהשמאל לארבעתם ריא"ה דא נשר דאית לה גדפין דפרח בהון ועלה אתמר ופני נשר לארבעתם מחשבה דאיהו אדם רכיב על כלהון ואינון מרכבה דיליה כסופיון לבני נשא היילין דמוחא נרמין בקרבנא (יחזקאל ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו (צב) חיילין דלבא ערקין קשירו ותבורא וחנועה דלהון רוחא דכנפי ריאה ואיהו רוח אלקים מרחפת על פני המים (נ"א דאיהו מוחא) בגין דריאה כלילא מתרוייהו כנוונא דעופא ממיא וארעא ואינון כלילן מתרוייהו (צג) על מוחא שריא ברכה על לבא שריא קדושא על ריאה שריא יחוד מחשבה כלולה מבלהו ואינון (מרבי י) יברכך ה' יאר ה' ישא ה' יברך במוחא יאר בלבא דהמן נהורא דעיינין כמה דאוקמוה (צד) הלב רואה ישא בריאה דאיהו שלום ההי"ד וישם לך שלום ואינון שמיע"ה ראי"ה ריח"א שמיע"ה במוח ואיהו בחפיבא הוא דשריא בלחודא וקרירותא דמוחא לחממה ליה מסטרא דגבורה ואיהו אריה מסטרא דנופא שור מסטרא דנפשא דאינון אש ומים אש שלירת לקרבא אש יסודי דלבא (צה) דלא יוקיד כל גופא ריהה בריאה דנפיק לחוטמ' עליה אתמר (ראשית ב') ויפח באפיו נשמת חיים וריאה איהו מסטרא דמיחא קרירא ומסטרא דלבא יבישה ואיהי חציצו מים יסודית וחציו יבשה יסודית בגין דא שריא עלה רוחא שבלית דאיהו חם ולא חם לחממא קרירותא לח לרטבא יבשותא דא שבלי ודא יסודי דגיר דא אדם דבליל מכלהו ומאן אפיק ליה מחשבה ובגין אלין שכליים הוו נחתין בקרבנא לקרבא קרבנ' וליחד' כלא ואלין אינון בתחיית המתים דבהון יהא קדוש ברוך הוא מקרב עצם אל עצמו וגידין וערקין כלהון לחברא דא בא ויקבלון אלין באלין ומשלבין אלין באלין ההי"ד (שמות כה) מקנילות הלולאות וגום' בחהוא זמנא יהא חדוה ונגונא בקריבו דלהון :

תקונא עשרין ותרין ליום יב

בראשית ברא אלקים : בראשית חד איהו דלא אתגליא ופרא תרין תרין אינון (א) ואינון כ' ואינון תרין עלמין סתימין ובמה ברא לון בנקודה הרא סתימא ראשית אתקרי ועלה אתמר כלם בחכמה עשית ותרין עלמין סתימין לא הוו אתגליין עד דעכיד לון תריך לבושין ומאי נינהו את השמים ואת הארץ (ב) את השמים לבושא לעלמא עלאה דאתקרי בנקודה עלאה ואת הארץ לבושא לעלמא תתאה דאתקרי באלקים ראיהו אימא עלאה י' ראשית אתקרי ואיהו אבא דבלא ה'

ת׳ אלקים ואיהי אמא דבלא אם בל חי וחבמהדאיהי אבא לא אשתמודע
אלא בבינה דאיהו אלקים (ג) ותמן י״ה אבא ואימא כחדא תרין עלמין
סתימין י״ה אינון תרין בנין ואינון עלמא דין ועלמא דאתי ו׳ עלמא דאיהו
דאיהו עלמא אריכא ה׳ עלמא דין דלאו איהו ארוך ב׳ תרין היכלין לתרין
אתון דאינון י״ה (ד) ועליה אתמר (איוב כח) אלקים הבין דרכה והוא
ידע את מקומה (ה) ומאי ניהו ב׳ היכלין אלין אלא הד איהו אהי״ה
והניינא אדב׳ ותרוייהו אינון בנוין לתרין אתון י״ה אבא ואימא והבי סליק
חושבן אלקים לחושבן בנוי״ן (ו) וב׳ גוונין אבא ואימא ודא איהו הנסתרות
לה׳ אלקינו י״ה ודא אינון סתירין וגוונין ואינון סתרי דאוריי׳תא ממש ובגין
דאינון סתירין צריך דלא לגלאה לון ודא איהו רזא דעריין דאתמר בהון
(ויקרא יח) ערות אביך וערות אמך לא תגלה (ז) לא תגלה ודאי
מן בפויא דלהון: קדש פתח ואמר רבי רבי נחית הבא דאת בוצינא
קדישא דהא שכינתך קא נטירת לך ולחברך באומאה עלייכו לא תעכבון
חתם לנהתא הבא אתון והבי אומינא לכל אינין מארי מתיבתא עלאה
ותתאה דיהוי כלהון נהתין עמכון ובן אנא אומינא לאינון מלאכין וחיילין
קדישין די ממנן לנטורא לכו ולאו ליקרא דידי עבידנא ולאו ליקרא דאבא
ואמא אלא ליקרא דשכינתא. מיד קלא אתער באפי אלנין דגנת׳ דעדן
עלאין נ׳ רתו (מלאכין) (נ״א תתאין אתבנשו לנהתא באלין מארי
מתיבתא עלאה ותתאה דהא רשותא אתייהב לכו מלעילא מיד כלהו
אתפשטו מדיוקניהון ואתלבשו באוירין דהאי עלמא דאיהו כנוי וסתירה
לאוי״ון קדישין. אדרבי הא אליהו קא אקדים לתקנא לון מותביהו
פתח ואמר ר׳ ר׳ בוצינא קדישא (ח) דפומא דילך איהו ממלל רברבן
באורייתא מניה מזד זעזין עלאין ותתאין ופומא דילך אתמר בה (שמות יט)
והר סיני עשן כולו כו׳ בגין דאת יו״ד שריא במוחא דילך ה׳ בלבך דאיהי

בינה

פרלופין כמולע״ג וגם סס בסיל מו״ל
לזו״כ (ז) ועלם מיקמר מלסים
סבין לרכם וסוף יהע מקומם ר״ל
כי סוף כיוני לתכמם סמוך נעלם
ב ותר ומע״פ סתכמה נקרת בסם
מתם כמ״ם בתי׳ י״ט ועיקר כיוני
סוף נכתר כמ״ם בת״ו מ״ם מתמת
שת״ת דמו״ל סוף בסוד כתר לז״ל
ע״כ תכמה נקרת בסם סוף כי תפי׳
בינה מטעם זה סח״ת דמיתת סוף
בסוד כתר לו״ל סוף נקרת כמה
פעמים בסם סוף כמ״ם בזוהר
במקומות רבים עיין בפ׳ ויקהל דף
קע״ח ע״ב סכתב וסוף דם סכיתת
עלמה ובפ׳ ויקח כתב עלמה עילאה
מקרי סוף וכפ׳ שלח לך כתב סירוגת
מקרי סוף כל״ל ועבד הלוי סוף
פולחנא דלוי לדרגא דמקרי סוף
כמיר וגניו ופרוש הכסוף סוף כך
מלסים מימת עילאה סבין לרכם
לרך ב׳ תבונה סמיה בסוד מלכות
דמימת כמ״ם זה כמה פעמים כי
היא מלבשת סוד מלכות דמימת
סמקומם כנגד נס״י דמימת ע״כ
תבונה סוד ב׳ סוד בינה דמיכל
נמימת עילאה וסוף תכמה מבא ילפ
מקומם של סוד ב׳ לסיומו כי י״ם
שהוא בסוד ב׳ סוף ג״כ מלבים לתבת

סוד מלכות דתבת סמקומם כנגד נס״י דתבת ע״כ נ״י ס״ם סוף בסוד היכל נתבת וזוק (ס) ומאי ניהו ב׳ היכלין תבת
וכו׳ ר״ל מס ס מוח ים לב׳ היכלין מלי״ת ע״לסים לסס סס י״ם מבל ליסו״ת סמס בסוד ב׳ היכלין מס כמות ים לסס
סיכוך סיכוך להס לקרוס לוקח בסס סיכלין ולא בסס סמר לבוש ובית וע״ז סמר שים להס ב׳ סמות סד מסי״ם ותניינא
מלכ״י מלכי סוף סס למבושם ומסים סיח סס לי״ם ומלכי סוף גי׳ היכל ומסים סיח סס מכ״ם ומלכי סס כיוון
לב׳ סמיות י״ם מו״ת וכיוני סוף גי׳ מלסים סכולל ב׳ כמות מסים מלכי גי׳ מלסים וגי׳ היכל יס״ו כי י״ם סוף בסוד הכל
סבו סמיות יד״ן וסוף בסוד היכל נתבת ים ג״כ בסס מסי״ם בלי״ם סס היכל וז״ם מת״כ ותרווייהו מיתון כיוון כו׳ ובפי
סליק חושבן מלסים לחשבון כיוני וזוק (ו) וב׳ גוונין מו״ת וכו׳ ואינון סתרי דאוריי׳תא ממש כי ים״ום סס מהלבנין
בז״ת לעשות לו מוסין שכוח נקרת סיריי׳תא (ז) לא תגלה מן כסויות לילפון ר״ל שלא תגרום ע״י עוונות ח״ו שתגלה
ערות סוד מניך ואמך ים״ום לסיוני שהתגלה שלסס מלבושין שלסס מלבושין בז״ת לעשות לו מוסין (ת)
לפומא דילך מיהו ממלל רברבן באורייתא ר״ל כי יהוש מספר הגלגולים שרבן שמעון בן יוחאי ע״ה סיה מגלגול משה
רבינו עליו השלום ומשה שרשו סיה ביסוד לתו״ת כמ״ש נתני׳ ס׳ ובתי׳ י״ג ובתי׳ י״ח ע״ש ויסוד לתורת נקרת פומא ומתגל
ברבן כי מיסוד דתורת יצא סוד קול ודיבור זו״נ וז״ש ופומא דילך מיתמר בים וסר סיני עשן כולו וגו׳ כי סר סיני סיא
מלכות וז״ת כשיש בו ג״כ סוד הלעת שלו הוא סוד עשן כולו כי ז״ת נקרא עשן כמ״ש בתי׳ כ׳ שמותת לשעון מיהו
ע מידת דתורת ולעת נקרא ג״כ עשן כמ״ש בר״מ פ׳ לו סכי יחשר עשן מביום וכו׳ ומאי עשן לא לשון עמודת
דתורת ע״ש וכשיש ז״ת סוד הלעת שלו הוא לזווג לקשור עם המלכות כי עיקר כזיווג ע״י הלעת נכוד
וידע בתלם תוך מהתו וזה הלעת סוד בתי״ג בת מתו״ת וזהו מפני חטאי ירד עליו סו״ם תכמה בתם בינה וזוק וסבן
(ס) ו׳ בפומא דילך כו׳ הוא ס׳ סוד הלעת שבינה דתורת נז״ת הם סוד שבלים שיונקי מפומא ומתרין בתין לבת כי בינה
נקרת

נקרא לב נסול כלב מכין כי יסול
בינה מסתיימת במקום שלב בת"ת
ז"מ וה"ג סם סוד ס' עלמה
ס' מתלת שכתרין בתי לבת לתתון
לקבל בית רחמון ושני עיין בתי' י"נ
מ"ם סם ותבין כתן ועיין בריש תי'
כ' שכתב בית רחמין ופני ס' ס' :
(י) שית עזקין מינון נקנס וכו'
ר"ל קנס הוא עטרת יסוד תימא כי
סם קל"ת מצר ניסוד עם ל' תותיותיו
הוא כתיקו"ס וכו כללות סם קלוות
שבעתא ע"כ הוא בבתי' שית עזקין
ז"ת פסוק' ו' עולם בסם כי סם
מחלבשין בו ומתפשטים בו ועל ידו
נתגלל קיומו ותבין : ותימון ו'
דרגין לכרסייא עיין בריש תי' י"מ
מ"ם סם · (יא) ו' קול לנפיק
מתרווייהו הוא סוד הדעת המכריע
בין החו"ג וכולא ידעת מתחו"ג שביסוד
לתימא ומתפשם בז"ת כנודע (יב)
דיבור דקו"ה בפומא וכו' ר"ל סוד
עטרת יסוד לתימא שנקראת בשם י'
כי עטר' יסוד נקר' י' ועטרת ודיבור
כי עטרת יסוד שית סודי סולכות
שבם סוד הדיבור כנודע וזהו בלבר
ס' שמים נעשו כי ע"י הדעת
שבעטרת יסוד לתימא נתגללו קומתו
ז"ת סוד שמים : (יג) לכליל
עשר ממירקם סוד ס"ת וס"ג ומ"ש
מ"כ לעשר ליברין ומתחילים ממר
בלמין עשר ממירן הוא מפני שמרמז
ג"כ על ס"ת ס"ג שביסוד לתימא וסם
שביסוד לתימא וסם המתלבש ובכלל
בסוד עשר ממירון"ם וס"ג שביסוד לתימא סם בסוד עשר ליברין וקב"ה תל בינייהו וכו' כי ע"י ס"ת וס"ג ממתפשטים
בז"ת סם סוד ב' חומות שבכתב ושבע"פ נעשה ניסוד עם ל"י וסם תל ותבין · (יד) ותתפלג לע' קלין וכו' ר"ל כי יהוש
כי חו"ג מע"פ סם ס' מ"ם בסם כללות וכללות כלותם שבכתבי' יסוד ומלכו' ותרי סם ז' בתי' ושם ממתפשטים בז"ת
ז"ת מתחד על מלכות וכל בפרים כגון מי' סם בסוד ע' מנפין : (טו) קלין ודיבורין לתיכי וכו' עיין בתי' כ' שכתב
מיכילת לתימא שילמת מצרים וכו' ע"ם · (טז) דשמיה ויקריה הוא באוריית"א סם ס"ת ויקריה י"ה סתו"ג
ליסוד לתימא שבם סם י"ה בסוד ומבם בשבם · פומך מיכי סיני כי עטרת יסוד לתימא סוד סיל מלכות שלעתא ק"ל
גי' סיני · (יז) ובג"ל מליל בדינא כי מסתרת לינים מתערין וגם עטרת יסוד לתימא סוד סיל מלכות שבם שם מלכי מוחיות
דינא : (יח) ז' סללים וכו' שכינתא שריא עלייהו וכו' כי ז' בתי' גבורות סם יולדים מיסוד לתימא ע"י ז"ת וכנסין
ושריין בנוקבא לתקן פ"ק כנודע וגם יולד מסת"ת בקללת שבת כי ז' קלין של נוזר לגלוד סם מרעוזים על ז' סללים
היולדים מיסוד לתימא ע"י יסוד ז"ת וסם נמצאים עד ז' תתחומות לעשים לעשות תוקם ע"י ז' שמות למ"ב בפירוש
סם מב"ג יתו"ן וכו' ע"ם ועניים סוד בסוד שביעתא ולו"ק : (יט) וכו' ר"ל כי ע"י סתו"ג שיולדים מז"ת לנוקבא
דתגללא קיומא ועולא יתו בינים שסוד ס' ד שבע שביעתא ממשה למעלה ממלכות וגם על סם ז' שמתן למ"ב מיולדין מבינה
ז' תתחומות בלא כמ"ש במי' ע"ם ותבין · (כ) תכמה ס' סבל מלגמו וס' סבל מלבר וכו' ר"ל סתו"ג סתסלים בם

בינה ובה לב מבין (ט) ו' בפומא דילך ומניה ובל העם רואים את
הקולות דאיהי באינון הבלים דנפקין מפומך דעלייהו אתמר קול יי חוצב
להבית אש (י) שית עזקא: אינון בקנה דבהון סליק ו' ואינון ו' דרגין
לכרסייא ה' בלבא איהו הבל ה' ל"ב דוראי איהו ה' בלבא (יא) ו' קול דנפיק
מניה והאי איהו קול דנפק מהבל ותרין בתיו אית בלבא חד אפיק הבל וחד
אפיק הבל ואינוהו' עלאה ה' תתאה בתרי בתי לבא דאינון לקבל בית ראשון
ושני ו' קול דנפיק מתרווייהו ' (יב) דבור דשריא בפומא ועליה אתמר
(תלים לג) בדבר ה' שמים נעשו ואיהו (יג) דבור חד דכליל
עשר אמירן ורזא דמלה אחת דבר אלקים שתים זו שמעתי לאחזאה בה
דעשר דברן בדבור חד אתאמרו שתים זו אלין אנכי ורא יהיה לך ואיהי אחד
חד בנייהו ודא איהו דאמרן דבתרוייהו תליין פקודין: דעשה ולא תעשה
וקדוש ברוך הוא מתרווייהו מליל למיהב יקרא לאורייתא דהא איהו
ברבורא חד אמר כלא ולמה אמר שתים זו שמעתי זו אחד הוי בהושבן
דתרי תורות הוו וקב"ה חד בינייהו ושמיה חד ומתרין דבורין נפק קלא (יד)
וארתפלג לע' קלין לקבל ע' ענפין וקטל בהון ע' אומין דלא קבילו אורייתא
ובתרין דבורין קטיל לב' אומין דאינון עשו וישמעאל דלא בעו לקבלא אורייתא
דהא קדוש ברוך הוא חד איהו ואיהו לא הוה ממלל באלין (טו) קלין
ודבורין דאנבי לא לאחזאה (שמות כ) דשמיה ויקריה הוה באורייתא (טז)
ומנין דא מלה בדינא בנין דיתיזעזעין כל אומין דעלמא מאלין דמשתרלין בה
ובגין דא אמר קב"ה למשה (שמות ג) זה שמי לעולם וזה זברי לדור דור
שמי עם י"ה שס"ה פקודין דלא תעשה זכר עם ו"ה רמ"ח פקודין דעשה
לאחזאה דאורייתי בשבא דקב"ה אהבריא ועל שמיה אתקריא ההיד
(ישעיה מג) כל הנקרא בשמי כו' ובה שריא קב"ה ומניה מליל בסיני
ואית אורייתי עלאה דלא אתקרי בה כריאה לא אצילותא דילה והיא והוא
כל א חד וכל בר נש דאשתדל באורייתא שמיה דקב"ה תבין כ"ש וכ"ש
בבוצינא קדישא וביצינא קדישא ודאי פומך איהי סיני (יח) שבע הבלים
דנפקין מפומך שכינתא שריא עלייה (יט) דאיהי בת שבע דאינון שבע
שמהן דשבא מפרש דאיהי שמא דארבעין ותריסר אתיון ומניה סליק קול דאיהו

עמוד ראמצעיתא ואסיתלק ל"ע קלין דאיהי ודאי ביה סלקא לשבע דאיהי ה'
עלאה (ב) אוירא דביא אוירא דארץ ישרא"ל דאיהי מחבים מסטרא דחבמה
דאיהי י' ובה סליק ו' לעשר ו' זמנין וכ' ההין דאינון ה' הבל
סלנאו ד"ה הבל מלבר (ג) ואינון תרוויהו בלבא ובפומא אינון עשר דברן
דקכ"ה ובהון אינון לבא ופום' שויין ומאן דאתעסק באורייתא ברין צריף
דיהא פומא ולבא שוין ולאו למגנא אוקימוהו מארי
מתניתין כל מי שאין תוכו כברו אל יבא לבית המדרש חדין ההין ודאי
אינון ב' דבורין דאתמר בהון (ג) תלים ס"ב) שתים זו שמעתי ו'
קלא דנפיק מניידו ועליה אתמר קול דברים אתם שמעים ואי קול נפיק
מב' דבורין דאיהו ה"ה דבלילן עשר דברין: (בא) ה' בלוחא חדא
נהוו מסדרין לגבייהו ראש כם שנט בם זקניכם ושוטריכם בל איש ישרא
הא חמש בלוחא קדמאה בלוח' תניינא הוו מסדרין לגבייהו חמש דקונין
אחרנין דאינון טפכם נשיכם וגרף חטב עציך עד שאב מימיך הא אינון
ה' הא ב' דבורין דבלילין בהון עשר וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון
הא ו' בליל ו' זמנין דבתיב טוב בשת ימי בראשית ואיהי הוה סלקא
ממיהו באת י"ו זמנין ו' אשתכח דאיהי ו' אמירין ג' דלא הוה סליק לע"ב
שמהן) ה"ה ב' דבורין ובהון עשר הא תריסר ו' היא סליק באת ד'
זמנין ו' דאינון שתין הא ע"ב ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר לא
אשתכח אתר לעיל ותתא דלא מליל מניה אפי' במלאכין דלא אשתכח
דאלקא אחרא אית בעלמא ומליל בכרסייא ה"ה אנכי דהכי סליק אנכי
לחשבן כס"א ולכהר ממליל במלאכין ה"ה (ג שמות ד) ובל העם
דאים את הקולות דעלייהו אתמר כי עוף השמים יולך את הקול בו' בנין
דבר קדוש ברוך הוא בעא למללא במלאכיא נחת שמיה עליהו בגונא דא
יקו"ק ו' בחיה חדא דאיהו אריה וביה אתמר (ג עמוס ג') אריה שאג מי
לא ירא ובאן אתר ו' בריש א ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה ובגינה אתמר
הוי זנב לאריות בו' ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם וברתר הוה
מחית כחיה דשמה שור בגונא דא קו"ק ה' בריש ו' בפומיה ו' בגדפוי ה' בזנביה
זדא איהו ופני שור מהשבאל ולבתר הוה נחית על חיה ש שמה
נשר בגונא דא וק"ק ו' בריש ה' בפומיה ו' בגדפוי ה' על זנביה ודא איהו
ופני נשר לארבעתם ואינון תרי עשר אנפין לכל חד שית סלקין לע"ב ודא
איהי וכל העם ראים את הקולות ואדם חביב על בנייהו דא מטטרון דאיהו
בליל שמא דארבעין ותרין אתון ואינון שירת אתון ובל את סלקין שירת
ובלקין לס"ב ודא איהו (ג ישעי' ו') שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה דגליו ובשתים יעופף דבמה דאיהו
שמא דקודש ברוך הוא דמ"ב וע"ב לעילא כך איהו שמא דמ"ב וע"ב לתתא
ה"ה כשמך (ג תלים מח) אלקים בן תהלתך על קצוי ארץ ודא איהו
ובל העם רואים את הקולות דאינון הוו מלאכין דבל חד הוה אתעביד קול
ופרח באוירא ובל חד מישראל דהוה אמר בעשה ונשמע הוה שריא בפומיה
והוה אוליף ליה אורייתא בלא ולבתר מליל עמהון בן שמיא וארעא ה"ה
(ד דברים ד') בן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך
את אשו הגדולה ובו' ובהוא זמנא דאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד

ישבחון

בז"ת שמות מלבמו וכ' גבורות סס
בוקבת סיה מלבר וזו"ב סס בסוד
לבת ופומת כנולע ומ"י ס"ת וס"ג
במתפשטים בזו"ב נעשה סיתוך ע"י
וסס עוין (כח) ס' בלוחא חלת
זהוס וכו' ר"ל כי יקוע ב' לותין סס
סוד זו"ב בסוד והלוחות וכ' סס ב'
לותות כמ"ם בחי' ג"ס וה"ת ט'
דברות רמשומת סס בז"ת לוח ת'
וכנגדם מסדרין ס' חיבות סל פסוק
רמעיבם וכו' וס"ג שבוקבת סרית
לוח ב' כנגדם ס' חיבות סל פסוק
מפבם נשיכם וכו': ומיל יסמו
השמים ומבל פארן ר"ל מ"ם ב"ק
ז"מ"ו מרן ירמס ומקטס כי תנחי
סחנם סס לת יקבלו יחזור העולם
לתהו (כט) ומיהו מחקרי תל
וכו' בתשבן וכו' ר"ל כי יקוע ד'
מלריעות ים בתשבן מחלות ועשירית
ומחום ומלפים וסס מחלות במלמת
ועשירית בז"ת ומחות בחו"ת
ומלפים בת"ת וזהו כל סריח בלרבת
מימין מחזין מסתר לרבן ועין
בריח מסיקוים במסתר לבון מלמין
מ"ם סס יחבין כתן - בריח סם בי
יסוד נוסס יחד לעל מסתל מימין
כמ"ם בחי"ב ולסיק ונסיל מסתל לת
ועין בסקדמת ס"ו קס י' מ"ם סס:
(כט) מיהו לחות וכו' כי יקוע
סיס ב' יסיחת בז"ת יסיד מסתון
מסזווג עס רקל ויסוד עליון
מסזווג עס לחס וכ"ס נקרת בסס
לבחות כמ"ם בזוכר פ' ונקרת קף
י"ת ע"ב ובמ"ו וס"ת נקרת כוי"ס
וזהו לבסון מחקרי קב"ס כוים
לבחות דסת קריבין מיהון מסתרת
יסרתל לנבי בלת וסיד למיקרון
לבחות ע"ס (כל) מיהו לחות ולמי
ר"ל כי ת"ת סת לחס למלכת
בסוד חוסס סל הקב"ס לחס תחן
לחת ליעקב כמ"ם בחי' זס לקמן
חוסבת לת בעולם למתיעתת
ויסוד הוא רסיתו לת"ת בקול ולחס
חוכלות ויעקב יוסף והבן: ת"ל
על"ם בזוכר פ' פמהם בר"ת מע"ט
לחות בלבת בלו ומיהו זיוקת לנליק

לחות

מות נפש לעילא ומפ"ם מיתה
מות נפש לתתא מעשרון עלין
ע"ם ומפ נפ כריתי יומם ולילה וכו'
הוא כי הוא ע"י מחייחין נמול
והוק: כל נחית לגבי לסיקי ועיר'
מקדי ס"ל לסיומי כשמתלבשין
מ"ח נז"ם לעשות לו מקין מז
יסוד מבא מתלבש ביסוד ז"ת ום'
עיגלם וכו' ר"ל כי ילוע ג"כ קמי'
מור לבוש לק מלות מיסוד לשימת
מחפצע עם יסוד מבא פל יסוד
ז"ת בסוד סכפורת ספירות עם סתרון
כמ"ם זה בחי' כ' מע"ח ע"ם וחבין
סיעב (כה) ורמיזים וכו' ר"ל כי
סלסיקים מאיר ליוקנא עלמם מקום
במלבושי שפינים במעשיהם סטובים
ובפרט מי שלומל מקלום לילה ומילך
מז מעלים במעשים סטובים
ובתורתם לאת כל סכנים למלכות
מכל ג' עולמות בי"ע וכאשר הם
מעוררים במעשיהם מז מכלים
מאירים ומבריקים כברק לנגין
למיינין (כו) שימני וכו' מיין
בזהר פ' ויחי קף רמ"ם שכתב שימני
לחותם על לבך ממני כחותם מלת
מלחיה לחותם כיון למתלבש בלאחר
חל מ"ג למחעלו מניה סת מסתלר
רם מיב שות מאר ולת מעלי מניה
לכל רשימו וכל ליוקנא לילים בים
מסתלר כך ממרם כנסת ישראל את
מחלבשא נך מע"ג למחעלי מנך
בגלוחת שימני כחותם על לבך בגין
דיסתלר כל ליוקני כך כמני מיחם
למסתלר כל ליוקנים בסוד מאר
למתדבק בים וכתב במ"ם פירושו
כך כי ילוע מסם"ך מאר מורכן בית
המקדש מסתלקין סמוחין מוג"ר
ביום מאר תפילת שחרית ולת
נשחרין רק כרשימו שלמם בזג"ר
מכל בלילה מסתלקין מפילו כרשימו
של מוחין מוג"ר מלת שים חילוק בין
מוקדש לז"ת כי כרשימו של ז"ת
מסתלק לגמרי וולת על רשתו
וכל שימו למוקדש שלמר חוך ז"ת
ממש במקום שלב דז"ת ומשם הוא
מאיר למקדש והשם שלמת שלבר
הוא

ישמחו השמים ותגל הארץ לבתר הוה ממלל עמהון מארבע סטרין
והוו מסתכלין לגבי מזרח והוו שמעין ית קלא ולגבי מערב ידרום וצפון הוו
שמעין ית קלא לאחזאה דמבל אתר מלל עמהון ולא הוה ארעא לעילא
ותתא דלא מליל עמהון: לאחזאה דמלא כל הארץ כבודו דאיהו
סביל עלאין ותתאין ואיהו סמיך עילא ותתא וברסיא יקרא ומלאכי
ונשמתין איהו סבל בלא וקשיר בלא ומיחד בלא: ולית מאן דסמיך ליה
ואיהו אתקרי בכל שמהן לאשתמודעא תוקפיה בכל שמא ושמא מההוא
דרגא ומסגא דשריא עליה וליה לית שמא ידיעא: (כב) ואיהו אתקרי
חד בחושבן כד שריא בדרגא דאינון (אחרנין) (נ"א אחרין) משאר
דרגין. ואיהו ליה חושבן כד שריא על עלמין: (ס"א עלאין) ועל
כל ממנא דלהון אתקרי על שמית לאחזאה לכל חד מישר אל מאתר דקראן
ליה לפום צרכייהו כמה דאוקמוהו חרוצה להעשיר יצפין להחכים ידרים:
קם ביצינא קדישא וכל מארי מתיבתאן ואשתחו קמי סבא ובריכו ליה אמר
בוצינא קדישא ודאי האי סבא מאתר דעתיק יומין קא אתי ותמן אתרמי
זכאה חולקנא דזכינן למשמע מלין עתיקין מאתר דעתיק יומין זכאה
חולקנא דזכינא להאי:

קם רבי שמעון פתח ואמר בראשית ברי"ת א"ש דאיהו אות ורשימו דעלאין
ותתאין ביה קיימין: (כג) איהו אות דצבא דלעיל דכהון אתקריקת
יקו"ק צבאית דאיהו אות דצבא לתתא ואיהו אות ובריח דביה קיימין שמיא
וארעא כדא"א (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם ולילה חוקת שמים
וארץ לא שמתי: (כד) איהו אות ודאי דאיהו רשימו דחותמא דמלכא

אדרבי הא סבא קא נחית לגביה כמלקדמין פתח ואמר רבי רבי
יו"ד ברית איהו ודאי צדיק ח"י עלמין דאיהי י' עיירא
מסגרא דחכמה דלעיל' דכד נחתא י' לגבי אף על גב דכאתריה י' עלא'
אתקרי כד נחית לגבי צדיק י' ועירא אתקרי ואת ו' אף על גב דאיהו ו' עלאה
באתריה בעמודא דאמצעיתא כד נחית לגבי צדיק לאתהברא בה' ו' נעירא
אתקרי אלפא ביתא דאתוון זעירא ביה אינון וה' עלאה כד נחתא לגבי צדיק
זעירא אתקריאת ואע"ג דאתוון דשמא קדישא ביה כלילין כתיבין אינון ביה
ובגיניה אתמר (תלים כה) סוד י"י ליריאיו ובריתו להודיעם ואי כתיבין
אינון ביה אמאי אשתמורען בשבינתא דאיהי אספקלריא' דנהרא כד נחית
יקוק לגבי צדיק לנהרא בה ודאי. ומנה אשתמודען הה"ד (ירמיה ט) בזה
אמר ה' אל יתהלל חכם בחכמתו אי איהו תמן אתקריא' אספקלריאה
דנהרא ובההוא זמנא כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל
וידוע ואם יסתלק מצדיק ואשתאר איהו חרב ויבש מיד אתקריא' אספקלריא'
דלא נהרא בההיא זמנא אל יתהלל חכם בחכמתו ומאן גרם לאנהר' לה'
ולאשתמודעא בה לקדוש ברוך הוא מאן דנטיר ברית ורזא דמלה זה השער
ליי' צדיקים יבואו בו דא איהו תרעא דצדיקייא ואית לון רשו לאעלא
תמן ודא איהו מאן דאיהו צדיק וביה יקוק איהי זכי כש כינרתא וירית לה
וסליק בה למלכא דאיהו עמודא דאמצעיתא דאיהי מלך ואיהי מלכות דילה
ורזא דמלה (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ

ודא איהו שכינתא דאתמר בה והארץ הדום דגלי ושכינתא איהו ציורא דעלאין ותתאין כל דיוקנין דספירן וכל שמחן דלהון בה אינון מצויירים ובה אינון גליפין נשמתין ומלאכין וחיוון קדישין ובה גליפין מה דאתמר בהון ודמות פניהם פני אדם וכו׳ : קם רבי שמעון ואמר סבא סבא ודא שכינתא איהי יחודא דקדוש ברוך הוא איך גליפין בה דיוקנין דלתתא דלאו אינון מציאותה : אמר ליה רבי למלכא דאיהו ירתיב בהיכליה וכמה בני נשא עאלין למחזיי׳ מנהון מסתכלין בלבושוי ומנהון בגופו ומנהון מסתכלין בעובדוי ובודאי בעובדוי אשתמודע מאי ניהו מלכא דלבושין איהו משתני בהון לכמה שנויין ולבושין ראיהו לבוש בצפרא לא לביש ברמשא ולבושין דלביש יומא חדא לא לביש יומא תנינא והכי בכל יומא וירחא ושתא ושבתא וימין טבין אשתני בלבושין בגוונא דא שכינתא כמה לבושין אית לה דמנהון ברא קדוש ברוך הוא כרסיין ומלאכין וחיון ושרפים ושמיא וארעא וכל מה דברא בהון וכל בריין דברא מאלין לבושין דילה רשים לון בולא וגליף לון בלבושהא בגין לאסתכלא מינה לכל בריין לרחמא עלייהו ודא דמלה וראיתיה לזכור ברית עולם (בה) וראיתיה באלין לבושין דאינון נהירין בכל (בריין) זמנין דישראל נהרין לון בעובדין טבין ובגינייהו קב״ה רחם עלייהו ואי עבדין עובדין בישין איהו אתלבשת לבושין אחרנין אובמין דבהון רשימין כל אינון מארי דדינין דאתקריא לילות למידן בהו לעלמא ובההיא זמנא איהי אמרת (שיר א) אל תראוני שאני שחרחרת ובגין דא אינון מסטר׳ דלבושין אילין גליפין בה עלאין דאינון מלכין ושלטין על תתאין ומלאכין אתקריאו מסטרא דמלכות ומסטרא דגופ׳ אתקרי חסד דרועא ימינא גבורה דרוע׳ שמאלא גופא עמוד׳ דאמצעית׳ נצח והוד תרין שוקין צדיק אות ברות והא איקמוה ואיהו ציורא דכלה ומלגאו מינה דאיהו תקונ׳ דגופא נהיר קב״ה דאיהו יקוק כנשמת׳ בגופא לגו מכלא ההוא דאחיד כלא וקשיר כלא דלא אתרמז בשום רמיזו וכלא אתרמז בשכינת׳ דאתלביש׳ בלבושין דבהון מצויירין כל בריין איהו אתקריא׳ בכל שמהן ואיהו דמות ארבע חיוון בלבושהא דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון ודמות אדם להנה דא רשימו דעשר אתוון דאינון יוד קא ואו קא דסליק לחושבן אדם דמות אדם ודאי דא שכינת׳ דאיהי דיוקניה ועלה אתמר (מדבר יב) ותמונת יקוק יביט והאי מסטר׳ דלבושא אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעית׳ איהו הותמא מסטר׳ דגופא ובגין דאיהו חותמא אמרת שכינת׳ לגבי יקוק דאיהו מלגאו (כו) שימני כחותם על לבך דאע״ג דאנת תסתלק מני בגלותא חותמ׳ דילך אשתאר עמי ולא אתעדי מני לעלם קם רבי שמעון ואמר סבא סבא אימא לך קרא דאוליפנא בגוונ׳ דאשימני כחות׳ על לבך שימני הותם לא כתיב אא כחות׳ אמרת שכינת׳ דבין עלמין שימני כחותם כההיא רשימו דחותמ׳ דילך דאע״ג דחותמא אשתאר בידך רשימו דיליה בפתקא איהו ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין ותתאין בגוונא דמלכא דאיהו בשרא ודמא מאי דרשים בפתקא רשימו דילי׳ דחותמ׳ בידי׳ הוא ואע״ג דחותמ׳ בידיה אשתאר הכי דהילין מרשימו דחותמ׳ עאכ״ו אי הוה חותמא שימני כחותם על לבך ובי מאן המא חותמ׳ על לבא אא אין תפילין דאינון רצועין דלהון תליין על לבא ואין תפלין דרישא ותפלה דיד דאיהו בשמאל׳ לקבל לבא ודא איהו כחותם על לבך ודא על

זרועך

כזה לשיהיה כך נרמז בפסוקיה שימני כחותם על לבך והנה נודע כי בלילה בזמן הגלות אז הוא זמן פירוד הז״א מן הנוקבא וכברואה הפירוד אשר ביניהם שאלת ואומרת שימני כחותם על לבך פירוש כי אע״פ שאתה מסלק הארת המוחין ממני עשה באופן שזה הרשימו יכאר במקומו במקום לבך ולא יסתלקו לגמרי אל המקום אשר בא משם כמו שעשו המוחין שלך שנסתלקו לגמרי ע״ש ותבין היטב . שימני כחותם לא אות ברית וכו׳ עיין בתי׳ ב׳ מ״ש שם (כז) גליפו לאתוון לחותמא וכו׳ ר״ל כי בו׳ קלוות דז״א יש בהם ששה הויו״ת כל הוי״ה מג׳ אתוון שהם ח״י אתוון כמ״ש בתי׳ י״ג והם כלולים ביסוד וע״כ נקרא יסוד ח״י עלמין ברי״מ פ׳ פנחס לף רמ״ג ע״ב שכתב בשיח סטרין אינון ח״י אתוון דכלילין בלדיק ח״י עלמין (כח) חותמא וכו׳ לאיהו ק״ש ר״ל כי ידוע בק״ש נה״י לאימא מתלבשין בז״א לעשות לו מוחין ואימא בה שם אהי״ה ואהי״ה פ׳ אהי״ה גי׳ אמת בסוד תתן אמת ליעקב וחותם של אמת כי ג׳ מילואו אהי״ה שבנה״י לאימא להם גי׳ חותם כי הם בסוד חותם לז״א שלא ימשול בו זר ועיין בתי׳ כ״ה שכתב שכינת׳ עילאה איהי ק״ש של שחרית והשכינה מתפללת ואומרת שימני כחותם שיהיה באין לה המוחין כבז״א ולוק והבן היטב מ״ש . והנה מלאכי אלהים עולים וכו׳ עיין בתי׳ י״ג מ״ש שם ותבין ג״כ כאן (כט) בזמנא לאיהו קאים בדינא וכו׳ ר״ל בזמן שז״א הוא קאים עם מלכות דינא למלכות׳ דינא שקשור עמה אז מלאכי אלהים קיימין כולם ומלפין עלייהו זכות הם אלו מלאכים שבהיכל זכות שמעליה סוד מ״נ לחורה ומעשים טובים שלמטה כשמתייחד ה׳ המלכות עם ז״א כמ״ש בתי׳ י״ח ע״ש ותבין כחותם לא נשמתא וכו׳ כי הנשמה בא מעולם הבריאה שהיא בסוד

בריאה

לא רגלין וכד חויא ליה לה רגלין • על גחונך תלך : ועתיד קב״ה
למחאה שקרא מעלמא • בר״א (ישעיה כה) ומחה ״י אלקים דמעה מעל
כל פנים כו׳ • דודאי האי חויא איהו מלאך המות דקטיל לבני נשא וגרי׳
דמעה • דאיהו אל אחר ובמאי קטיל בסם המות דיליה דאיהי גיהנם • ודא
איהו סמא״ל • ובאלין פרצופין דחויין אתגלייא איהו לבני נשא באורח
שקרא לפתאה לון : ורזא דמלה אם יי לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו
ולית לון קיומא : אבל ציורין דחויין אינון רשימין בשמא דקב״ה בהאי רשימו
דמזוזה • דאיהו שד״י מלבר יקו״ק מלגאו : והאי איהו רשימו דברית מילה
שד״י מלבר יקו״ק מלגאו : שד״י הא אוקמוהו ש תלת אבהן דאינון ר״תרין
דרועין וגוף אלין אינון תלת אנפין דשך שבינת׳ י׳ צדיק אות ברית
מילה : ועל האי שד״י אתמר (שמות ו) וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באל שדי • בהאי שד״י דאיהו מלבר במזוזה : אבל ושמי יקו״ק דאיהו
מלגאו במזוזה דאיהי תרעא דקב״ה דאתמר בה זה השער ליי • לא נדעתי
להם • (דברים ו) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך אלין תרין סמכי
קשוט זי מות מן ביתא דאיהי שכינתא ולא אתקרב לגבה ה״ד והזר הקרב
יומת • ואתוון דמזוזת אינון ממש ז״ז מו״ת : ובגין דא מאן דנטיר ברית
מילה דאיהו חותמא דילה • זז מות מניה • דאיהו שטן יצר הרע רע טמא
צפוני מלאך המות • ולא יתקריב לגביה • ולא ימות על ידיה ומאן דמשקר
בברית מילה הוא משקר בחותמא דמלכא • דאיהו רשים ביה שד״י מלבר
יקו״ק מלגאו מ״ל • מהאי קרא משמע • מי יעל״ה לגו השמים״ה • רישי
חויבות מיל״ה ס״ת יקו״ק : ובוהאי מאן דמשקר בברית מילה אסתלק מניה
יקו״ק ושד״י ושריא שטן • דאיהו אל אחר חויא שריא באתר דיקו״ק מלגאו
שם מות שריא באתר דשדי מלבר • ודא איהו דאמר קרא את מקדש
וי טמא וכו׳ אם לא תב בתיובתא •

ובגין כמה יסורין לאתעברא ההוא חויא מתמן ולסם מות דיליה דאיהי
צרעת ממארה בכמה מרעין ומכתשין עד דלא אשתאר ביה בישרא דאיהי
עפרא • ורזא דמלה ועפר אחר יקח וטח את הבית בגין דנחש עפר לחמו
עד דיתפרנם מהאוא בשר׳ לא יזוז מניה ועני השוב כפרת מה מזחא אנפוי
משחנין והא אוקמוה ברום זלורת לבני אדם מאי ברום זלות אלא מאן
דאצטריך לברייתא אנפוי משחניין בכרום וכמה נשיבין דיסורין נשיך ליה
ההוא חויא ולא עוד אלא דעמי חשוב כמצורע וראשו יהיה פרוע
וכו׳ כך עני מה מצורע מחוץ למחנה מושבו כך עני ערום ויהף ועניותא
איהי לישראל באתר דצרעתא וארבע דיוקנין אינון (סא״א גוונין) כד׳ גוונין
דצרעת ואינון נגע לבן אדמדם ירקרק כהרת שחורה הא ארבע ובלהו אירת
לון אתרין ידיעא בגופא ומנהון אתיין לבני נשא כמה מראין לבן ואדמדם
חלב טמא וכבר ירקרק מרה כהרת שחורה טחול (לב) ומנהון נפעין ארבע
פיני מרעין ואינון מרה חוורא מרה סומקא מרה ירוקא • מרא אוכמא ואם

בתי׳ ס״ב והטעם הוא ממ״ם סת״ם
כי ס״ל סם קול זו״ל וי׳ הוא יסוד
ז״ת וע״י יסוד מחיחדים זו״ן ע״כ
יסוד נקרא בשם שדי ולכן שם שדי
נכתב מלבר מזוזה כי ע״י סתום
מחיחד זו״ן שהם סוד המזוזה עם
שם הי״ה שבפנים מלגאו לו מתעברי׳
התילועים מן סבית בסוד זז מות
התילועים שנקראים מות ועיינבתי׳
י״ג מ״ם שם ועיין בזוהר פ׳ לך
לך קפ״ה ע״ב שכתב ז״ל משו שלי
שלי הסות לבבלאין נפקין מינים
הסות דסליט עב כתרין תתתין
וכולם מתחלקים לתלין ומרתתין
וכו׳ ע״ש וזהו ועל משי שלי תיתמי
ותרח על שברים וגו׳ ומשי הוא
דתיבו מלגאו בזוזה וכו׳ לפ
מודעתי לשם ר״ל כי יהוה שעיקרו
של ז״ת הוא ו׳ קלוות שמשם נעשים
לו קב״ה מג״ת מכל נה״י שלו
מהתשעין לו ובתיס לו מכח שביעים
בסוד ומביעים נביעים כמ״ש בתי׳
כ׳ ויהוה כי פרשם שמע ישראל
הוה סודקריפת מב״ה זו״ת והיה על
כופס על פרשם ליליה הוה מג״ת
זו״ת ופרשם ליליה הוה בנה״י שלו
וכ׳ פרשות של מזוזה שמע והיה
הם מרמזים על מב״ה מג״ת זו״ת
כי נה״י שלו הם נכללין במזוזה
עלמה שהיא נוקבא כי הם מקומה
שלה ונעשים מוחין שלה ועל בתי׳
ז״ת מת״ת שלו ולמעלה עד חכמה
שלו שבוה בסוד מלגאו ב
במזוזה ב׳ פרשות שלה עליון קלמר
ומתי הוי״ה לפ מודעתי לשם מבל
על בתי׳ נה״י ז״ת שהם מקומה
של מוקבא ע״ז קלמר ותרח על
מברהם וגו׳ בלל שלי כי על בתי׳ זו
סיוך בפיר שם של שד״י כי שם של
הוה בנוקבא בסוד של זועה ושם
שלי הוה בנה״י כי נ״ה נקראים על
שם יסוד כי שם בסוד תרין ביעי
דלכורת שבשם מלבפין הטפה
זרעית ונעשה ביחוד ע״י כמ״ש

בפ״ו ועיין בתי׳ י״ת מ״ם מוה ובזה תבין מ״ש בזוהר בפ׳ ותרח כי בלל שלי קלי על הבניין כמ״ש שם במעל שלה למלכות
לשום ליה ברחמ וכו׳ ע״ש וכלן בתי״ו משמע שקלי של יסוד ולכלורה הוה סוהר תת זה תחת זה מבל לפי מ״ש הוה נכון כי
שם״ו והזוהר שניהם עולין בקלף תתק (לב) ומבאן נבעין ז׳ מיני מרעין כו׳ עיין בזוהר פ׳ בא בר״מ שבתב לבל בר

כם למיתן כיס ל' יסודין ל' מלאכין נחתין ממיס מימינא ול' משמאלא ל' מימינא מגר"כ ול' משמאלא עמ"ח כו' ומי תוכוי נפישן סלקן כל משיריין ליל"ס וכו' ומלין על מנהרין לילים ס"מ וכל משיריית ומי נפישן וכווין סלקין משיריין ליל"ס וכו' ומלין על כל מנהרין לילים משיריין ליכל פוב כהאי זמנא סליק עלים סם חיים ע"ב כי ומי כשמועתא מלא מן מקומא מסולקת ממנו ושולטין עליו ל' יסודין כיצד סם נעש לבן מלמעלה ירקרק כהרת שחורים כשמלכין מל' מלאכי חבלה עמ"ח ומסם כחיים ל' מיני מרעין סם ל' מיני מרות מכל כשעב מתשוב מן נחית עליו סם חיים שמתקשר כשביעים בו עם מרכבה שלם מרגמן שסית מקור לכל ל' יסודות ומן משתלקי ממנו ל' יסודין ביצין שמסם כחיים ל' מיני מרעין וכב ורפא לו (לג) לת לב מלכים וכו' לתליין מן ו' כי יסוד לחימת שסם סוד ל"ב מלכים למ"ב ל"ב נתיבות שסם מפגלה מת"ת ז"ת ומסתיים סם שסות סוד ו' ודם מאחלים עמ"ח למ"ב מחוון כי יהוה סם מ"ב סוס"ה לפשוט בכחר למילוי בחכמ' למילוי למילוי בציום ול' מותיות לפשוט יו' מותיות למילוי וכ"ת מותיות למילוי למילוי עולם הכל מ"ב נמצ"ת במילוי למילוי שבציום נשלם סם מ"ב : ועלם מיתמר ללבי גליתי כי ללבי גי' ע"ב שמהן : ובשתי ויכולו ס' להשיבי כל"ל עיין בחי' מ"ו שכחב ויכלו בגליון מחכלילין כל מדברין וכל ספירון (לו) רוכב על ע"ב ק"ל ע"ב הוא ע"ב שמהן שנכללין במלכות הוא סוד לעת ק"ל שלם כוולע : מ"ג קל קלי על הרוכב ז"ת שבו סם סוי"ה למ"ם וריבוע מ"ה גי' ק"ל (לח) ולקבל ג' מבשן מיתמר כמיכולו ג' למין שביעי כי כולם נכללים ברזא לשביעית סם כלולים ביסוד כמ"ש בחי' זה לקמן וכיצד מחקרי תולת מבשן שביעיות וכו' (לו) ובוקע מים למוריית וכו' עיין בחי' י"ג מ"ם סם ותבין כאן (לו) לתיבי במשכות לגבים למברכם ר"ל כי מתברכים הוא בקו המסך מכמה וס' יבוא תיבי במשכות לגבים מכמה שקדיר ול כיצ כיצ ולא נמשך למעלה נו"ן לעשות לו מותין וסיימו יסו"ת סם בסוד

תב בתיובתא נחית עליה סם חיים דאיהי שבינתא ואתמר בה (משלי ג) ושב ורפא לו מאלין מיני מרעין ומחיה ליה ממיתה דעניותא כד"א והשומ וחיו דישרא כזמנא דאינון עניים מקרויים מתים וכגנייהו אתמר שומי וחיו ולית עניותא כעניותא דאורייתא דמאן דלאזאית ביה אורייתא אתקרי מת אסוותא דיליה מאי הוא להחוא עלמא אורייתא דאתמר ביה (משלי ג) עץ חיים היא וגו' ואיהי אסוותא לכל מרעין פד"א רפאות תהי לשרך וגו' שימני כחותם מאי חותם בהאי אתר דא אות שבת ויום טוב דאיהו שקיל לבדת מילה כנוונא דא שבת ש' לקבל שי"ן דשם שד"י כלילא מתלת חיוון עלאין מתלת אכהן ב' דא ד' דאיהו רביעאה לאבהן ורביעאה לתלת חיוין ואיהי דמורת אדם ולאו אדם ה"ד ודמות פניהם פני אדם לא מאי אדם יו"ד ה"א ואו ה"א שבת ביה שד"י יקו"ק הא רשות היחיד רחבו ארבעה יוד ק"א וא"ו ק"א איתו גבהו עשרה י' רשדי לקבל אות דשבת וי"ט י' ביה אתרמיזו עשר ספירן האי רשימו איהו לברא דמלכא אבל לעבדא דמלכא רשימו דיליה שד"י מסטרא דההוא דאתמר ביה כל הנקרא בשמי ופו' ומאי ניהו מטטרון דסליק לחשבן שד"י ואיהו אדם זעיר בדיוקנ' דלעילא ודא איהו אם כבנים אם בעבדים כו' מאן דאיהו רשומו דאריה כחותמא דיליה איהו חויר כאנפוי מאן דאיהו חותמא דשור איהו סומקא באנפוי

מאן דאיהו בחותמא דנשר איהו ירוקא באנפוי מאן דאיהו בחורתא דדמות אדם איהו אוכם באנפוי בגוונ' דאורייתא דאתמר שחורה אני ונאוה שמותי בחותם דא אורייתא דאתמר בה תורת אמת היתה בפיהו ואיהי כלילא מעשר אמירן דאינון י' ומעשר דברן דאינון ה"ה ומאי תורה ו' כליל שית ימי בראשית על לבך (לג) דא ל"ב נתיבות חשבון ל"ב דתליין מן ו' דאיהו ו' זמנין טוב ובה אשתלים (נ"א ו') שמא דארבעין ותרין אתוון דבהון אתבריאי שמיא וארעא וכל מה דאית בהון ודא איהו רזא כי יום נקם בלבי לבי"י סליק מ"ב ויכל"ו ע"ב שמהן דשמא מפרש ועליה אתמר ללבי גליתי ולאברי דאנורמ"ח פקודין דאורייתא לא גליתי ובהאי ויכלו (ה' כששי דאיהי בו' ודא איהי ויהי ערב ויהי בקר יום ששי דהאי) ה' דשש' איהו מלכות שביעאה ואיהי אתקריאת ע"ב ובה רביב ו' למפרק לישרא דהוד (ישעיה יט) הנה י"י (לד) רוכב על ע"ב ק"ל בגין דאיהו כללא דתלת אבהן דתליין מנהון ע"ב שמהן ואתכלילו בה (לה) ולקבל תלת אבהן אתמר כויכלו תלת זמנין שביעי ודא איהי רזא דשב"ת שי דאינון ויסע ויבא ויט דאתכלילן כב"ת בההיא זמנא חלה זפות אבהן דמיומא דאתחריב בי"ה מקדשא על מא אתקרי תהו ובהו מחמן ואילך אתקיים קרא אמרתי עולם חסד יבנה חס"ר סליק לחושבן ע"ב שמהן והרא רזא דאתקשר שביעי ביומא קדמאה ומאן שביעי דא צדיק אות דשבת ויסין שובין ורזא דמלה (רות ג) חי י"י שכבי עד הבקר ודא בקר דאברהם ההוא דאתמר (בראשית יט) וישכם אברהם בבקר ואיהו חסד דיליה בגין דהאי חסד אתתקן ברסייא דאיהי נפילה

אחד (ישעיה יג) והוכן בחסד כסא ויהי תקים ורוא דמלא ובחסר עולם
בחסדי ובכל ספירן בתקשרי קבימינא בגין דעליה אתמר (דברים לג) מימינו
אשדת למו מימינא דאתייהיב אירייתא בגין דא מוליך לימין משה זרוע
תפארתו (ל"ו) ובוקע מים דאורייתא מתמן מהו דאברהם למהוי ליה בה
שם עולם ויבא אשתלים ה' דמשה (לז) דאיהי במשפונא לגביה דאברהם
כמשה דאיתי אורייתא עד דיפרוק לכנוי: ורוא דמלא כימי צאתך מארץ
מצרים אראנו נפלאות ורוא דפרקנא בהאי חותמא איהי דעליה אתמר כי
בשמחה תצאו ובשלום תובלון (לח) בשמחה
סליק לחושבן ארנ"ר מאת ש דאיהו תלת (ממר המגיד תימה כי עול'
מאה ואחוון בשמח"ה איהי מחשבה ש תלת נ"ם ומולי כלל ביה ו' למיסי
אבהן בחמה ה"ס איהי שכינתא ובשלום ממפנס)
תובלון ש תלת אבהן (לט) ו"ו תרין משיחין
מ' לב דובשלום סליק ע"ב: ורא איהו דאתמר ושבתי בשלום אל בית אבי
שמחה איהו (מ) דאתמר ביה (קהלת ט) לך אכול בשמחה לחמך ושתה
בלב טוב יינך דא יין המשומר בענביו ועליה אתמר (תהלים בה) פור יי
ליריאיו (מא) יין טוב דא צדיק דאתמר ביה (ישעיה נו) הצדיק אבד ואין
אבד אבד ההוא נביעו ואשתאר נחרב ויבש בבית ראשון ושני קם בבא
ואמר ארני במחשבה פלגא ולאו בחשבן ועליה אתמר ה"ס כל בשר מפני וי"
כי נעור ממעון קדשו (מג) יתער ביה דאתער משנתיה והזר לשנתיה
(מה) ער דיתער יקוק דאיהו רחמי לקיימא ביה ורחמים גדולים אקבצך
גדולים אתקריאת מפתרא דהאל דגדול דאיהו חסד: (מח) ושבינתא ביה
פלגא לאחקרי גדולה וביה ודאי רוא דפורקנא בגוונא יו"ד ה"א ואו"ו ק"א
יקוק וא"ו ביה רוא דפורקנא דאיהו רשים כשמא דע"ב דאינון והו"ן אנ"י והי"ן
(מו) תלת עשר מכילן דרחמי דאורייתא דאתייהיב בת מימינא אשתאר יו"ד
ק"א ק"א דסליק לחשבנל"ב ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל ישרא: ועוד
איהו ל"ב אקים דעובדא דבראשית דעליה אתמר (ישעיה סג) כי יום נקם
בלבי ושנת גאולי באה ושמא דע"ב איהו ויבל"ו ביה אש תלים רוא דפורקנא

ועליה

תכמה תת בסוד קוצ וביה היא מעין לתכמה (מג) יתער ביה וכו' ר"ל כי ילוש בזמן הגלות יש סוד פוש למעלה
בסוד עורי עורי לבש תיקן פ' ותפילו בעת שבקין המותין לת"ת לו"ת לסיימו בזמן התפילה וכיוצא בו בתו"ת זת"ת סוד בסוד
ניעור משנתו מ"מ מתר התפלה משתלקין המותין מתמת הגלות תת סוד מיזר למוד ניותו (מד) עד דיתער ה"י
למיסי רחמי וכו' חסד וכו' לסבין ענין זה כ"ל ע"פ מ"ש בזוהר פ' נשא בתורת רבם ברחמים שתם סוד בז"ת ורחמים
גדולים סוד בת"ת שתם עתיק לעתיקין מו"ת שנקראים בשם זקניים ע"ם וביה לת"ת שבכל מקום נקרא ביה
בשם כוזב לתקרי תלתיסי כי משתרש לזיה מתעריס כמ"ש פ' ויקרא קף י"ת מבל ביה לת"ת נקרא סוד י"ה למיסי רחמי
כי יזוע בביה לת"ת שתם סוד גרונו תור גרון זה מתלבש בתסד שלין שנקרא יומא לכולהו שתם בדיס כתפילת"ת בכוף
גרונו קודם התחלקת הדרועות שלו ולכן נקרא בשם רחמים כי רחמים סוד יתוד תסד ודין ר"ת גי' יקתק תיס תסד
שתם ביה סוד בסוד דין זו מתלבשת בתסד הנזכר ע"כ היא בסוד רחמים ולכן תמר ודבורה תסד
גדולים תקבלך וז"ס גדולים תתקריאת מסטרת להתל הגדול למיסי תסד ר"ל תסד תל שלין הנזכר (מה) פכיוצא ביה
שלקת ר"ל כי ע"י שמשפיע זה התסד שלין מתור התסד שלו תל היא עולה למעלה תו היא עולה למקומה כרתמון בסוד
וזכן בתסד כשתו כי היא עולה למעלה כמו שסיתה בעת בריאת תלס כרתמון שהיו כל העולמות בתעלה גדולה ויתר
תתה שתם עתה ותז סיס ו"ק למגילות בתקום תו"ת כמ"ש וז בע"ת וגמגת המלכות עולה לגדולה על התסד שלין כי
יזוע תו"ת שם מלבשין תרין כתפין זת"ת: וביה ולתי רוא לפורקנא וכו' ר"ל כי התסד שלין שהוא בביה בסוד יל
כגדולה גי' ביה כי סי"ם פשוט וכמילוי שם י"ל תותיות (מו) וי"ג

תשבן

מכילין לרחמי למורייתא וכו' ר"ל כי זה המסך עליון נילף מסך הוא ממסיך ג"כ תור מי"ג מדות של רחמים למטה לז"ת משני מוליך תור המסך ונקה שמה ילעת סודם תמלא שחיתם במסך כי תור מסך הוא מסך לכתרת עלמה נבחי' הפנימות ונקה הוא מסך לכתרת עלמה בבחי"י המקיפים וידוע שכל מדות מיוחים הי"ב מיקונים ועמו י"ג ו"ג שמות וה"ו מל"י וה"ן שבשם ע"ב הם כללות כל הם ע"ב כולם כי הם ע"ב כשחלק תוחו לג' חלקים יהיו כ"ד בכל חלק וכשם חלק ת' מחחיל וה"ן ו"ג חלק כג' מחחיל וה"ן כי הוא הם מ"ט תחילת כ"ל מחרומים והם מדי הוא ממעטי בחלק המלכי כי הוא הם ל"ג ת"כ וה"ן מל"י וה"ן הם כללות כל הם ע"ב ור"ת של ג' שמות תלו הם ג"י י"ג כמנין וה"ו הם"ם הוי"ה וז"ת מ"ב י"ג מכילין לרחמי למיחמר בחון וברחמים גדולים תקבלך וכו' כ"ג מדות של רחמים הם נמשכים

משני מוליך תור מסך ונקה שמה מסתרת לחסד עיין בזוהר פ' כי תצא מ"ש שם ובמ"מ שם שפירש מהרמ"ז ותבין ודוק: ושיפי מיכי תלף שחיתם ר"ל כי ת' שחור מכפת וכחיב כם הוא סוד יסוד שהוא נסוד תלף הנשי שחור מסמלכות שהקלקת כסף: (מז) ויעבור ה' על פניו וכו' תקפוי לף ות"ו וכו' ר"ל י"ג מיקוני ליקנת ז"ת שהם מלא פניו הם י"ג מדות של רחמים כמספר ות"ו מילותי וסיומו כי כשמתגלה תלף בינה בתוך ז"ת שהוא ו"ו של שם ס"ג נשוף ת"ז זה גוף ובריקאיון ו"ו ובריית בחון ת' לשיני חיית ומתעבידו י"ג ות"ו ע"ם ות"ו ע"י שמתקבל מבינה המוחין לגדלות שמכתף הוא נגלל תו נגמרים י"ג תיקוני ליקנת שלו מחמת שמתירים בו המלא מי"ג תיקוני ליקנת לת"ת י"ג מלות עליונים שם המוחין שבתו לו עתה ז"ס על פניו הם סוי"ס שבשתרת ליקנת נמשך על פניו ז"ת כמ"ש זה בשם"כ ע"ב: (מח) לשים בני חיי ומזוני כי יהוא המוחין תב"ל שם נסוד בני חיי ומזוני בני מלא לשעת חיי מלא תכמה ומזוני מלא בינה עיין בת"י מ"ש שם ותבין ג"כ כאן: (מט) יפ"ר למוקפי חיי עם לכורת וכו' עיין בזוהר תקע פ' יתרו שכתב בת זוגים ליקר הרע ליעית פתי למוס וכו' ויפ"ר פתי למוס וכו' ע"ם ותבין: (נ) בעלמן תמכלים וכו' ר"ל כי בעלמן הוא מוקפים הקליפה ועצם הוא לכר הקליפה: תחייבב לם יפ"ר לכורת וכו' כל"ל ולפ"ז: ועלם מיחמר בעלמי חלני בניס עיין בזוהר פ' ויקהל קפדי"ט ע"ב ובמ"מ ותבין ודוק: (נא) לתגל תרין מחוון לתיכון י"ם וכו' ר"ל כי יהוא מע"ת שהוא מלא שמגלים כי קליפת נוגה נתחת בגימור ממלי ליסוד ז"ת וכל זמן שמרכם הם אין המסדים נפ"ם ומני עליהי ת"ת שמגלים יורדין במקומם תלת עומדין למעלה בשעת כלי שלת תחתת שהם מרכם הוא ולפיכך ע"י כריתת מרכם תלו מורידים אותם למקומם ושהם הם שני הויות שמספרם ב"ן ומני עליהי הויה מספרם י"ת ועם ב"ן הם ע', והוא מספר מ"ל של מילה וע"י פרישת שפורת הערל פורע י"ם תורות כי מגלה הקליפ המכוסה שהוא שהוא מרית סו"ם שבת"ת ומורידו ע"ל ליסוד וממתק כשגלו קליפ גבורים מתרת שלף הוא שמהם מרית הויות הגבורים הרי שהם עשר כמספר י"ם המילה וכן מספר י"ם לפרישה עם הכולל ע"ם ומחלק שחתך מילות וזרק כלפי מעלה כמ"ש שמתרו רז"ל שע"י ויוצד בך כל המקטרגים הוא תלת תרין מחוון י"ם שמתגלה בפרישות טור עטרה מחר כריתת ערלה וזהו מחוך מילות וזורק כלפי מעלה ר"ל י"ם הסם למעלה על ו"ם ושופי חיכות כלפי מעלה הם מותיות י"ם

ועליה אחמר ללב"י גלי"תי דאיהו וחושבן ויבל"ו ואיהי אתקיים קרא (תלים פט) אמרתי עולם חסד יבנה ובמה דנפקו ממצרים כרזא דע"ב שמהן כף יפקון בחון כד יפרקון בבתרייתא בההוא זמנא חסר י"י מלאה הארץ דעתיה אחמר (ישעיה נ"ג) וחפרי מאחך לא ימוש וברחסר עולם רחמיך: ובגין דא שבח דוד לקב"ה בגלות דאיהי שאול בהאי חסר כד"א (תלים פו) כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה ואי אומין דעלמין דחקין להו לישראל יותר מדאי קב"ה חס על ד' מן חסר דאיהו דל"ת בגלותא ואחקיים קרא ביה (ישעיה סו) בטרם תחיל ילדה ושבע תיבין דמזמור יענך יי ביום צרה אינון לקבל שבעים שרים דאינון צירים וחבלים דשכינתא עלאה ותחתאה דאתווכ' ביה ארתקריאן פלטרין גדולים החי"ד (תלים קיא) גדולים מעשי יי וקב"ה ביה אתקרי גדול בד"א (שם קמז) גדול אדוננו ורב כח וביה סלקין ישראל לגדולה ושכינתא ביה אתמר הנח מקום אתי בהחיא זמנא אתקיים בה קרא (שמות לג) גדלו לה' אתי ובה אתמר בהקב"ה בההוא זמנא כי גדול אתה ונומר ביה (איוב ט) עשה גדולות עד אין חקר ודא איהו חס"ד ביה ויבלו ה' בש שי (נ"א וביה ויבלו ב' הששי) בגין דביה ה' דאברהם אזיל ו' לנבה מיד יחער י"ה לקרבא הה"ד בי יד על כס י"ה וששי איהי אלף שחיתאה שביעי יסוד ביה את כלילו ואתיחדו שית סיפירין הה"ד ויכולו השמים והארץ דא קדוש ברוך הוא ושכינתא דאינון ו"ה יום הששי בגין דעליה אחמר כי כל בשמים ובארץ ותרגומו דאחיד בשמיא בארעא ודא איהו כ"ל ועליה אחמר ובל צבאם מאי צבאם תרי סמבי קשוט ביה אתקריאו תלת אבהן שביעיות בד"א (ראשית ב) ויכל אלקים ביום השביעי

והשביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלקים את יום השביעי ויברך אותו
מסטרא דברכה ויקדש אותו מסטרא דקדושה וישבות בו מסטרא דיחוד ודא
איהו ויברך דאתכלילו ביה תלת אבהן דאינון ברזא דשמע דע"ב כגוונא דא
חסד אברהם גדול בגין דאיהו בלא דע"ב תיבין נבוה"ה כלא דרי"ו אתוון
דאית בשמא דע"ב עמידא דאמצעית אדאיהו ו' בליל בלא ודא איהי רזא(מז)
ויעבור ה' על פניו ע"ב ריי"ו וקו"ק על פניו במאי פניו אנפוי דא ואו"ו ג' מבילין
דרחמי דאתמר בהון וברחמים גדולים אקבצך גדולים ודאי מסטרא דחסד
דאיהו הא הגדול ובלא אתכלל בשביעית דאיהי מלכות ה' שביעי ה' ודאי
בגין שביעיות כליא ואיהו ה' דיום הששי יום דא צריק עליה אמר
(זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ וגומר איהו יום הששי ויום
השביעי יום דכלהו יומין ועליה אתמר שכבי עד הבקר ודא הוא בקר דאברה'
דכתיב (בראשית יט) וישכם אברהם בבקר וישכם לפורקנא וביה הבקר
אור דא תמד ביה ותורה אור ואהי איהו אור דאתמר ביה (שמות י) ולכל
בני ישראל היה אור ואיהו פסח דרועא ימינא וביה עתידין ליגאל דא שימי
בחותם על לבך האי קרא על שבינתי' אתמר דאיהי בגלותא חותם לא כתיב
אלא כחותם כהוא חותם דגושפנק' דאיהו חותם אמת וכה התמנו לחיים
ומאי ניהו האי חותם דבר חיים אלא דא עץ החיים (מח) ביה בני חיי
ומזוני נפקין עץ ודאי ההוא דאתמר עץ החיים מהלך ת"ק שנה ודאי עץ
איהו' מהלך ת"ק שנין דא ה' החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ק י' איהו
חכמה ומ"ל דאתקרי חיים ברי"א (קהלת ז) והחכמה תחיה בעליה ה' ביה
אימא עלאה מ"ל דאתקרי חיים ברי"א (עץ חיים היא ודאי ותרוייהו' כי
חיים הם למוצאיהם ושבינתא תתאה איהו רשימא בהאי חותמא דאיהו
וחותם אמת וכל ציורין דחותמא אינון רשימין בה לאשתמודעא דאיהי ציור'
דעמודא דאמצעית' דאיהו אמת אדם דאיהו חותם דיליה איהו יוד קא ואו קא
אוהו התם ביה לחיים ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני חיי מסטרא
דאבא ואימא דאינון יוד קא בני מסטרא דעמוד' דאמצעיתא דעל שכמיה
אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל ואיהו' מזוני מסטרא דה' דאיהו
המוציא לחם מן הארץ ומזמנ' דירתין מניה אלין תלת דרגין דכלילן בשמיה
אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקדוש בריך הוא בד"א (דברים יד) בנים
אתם לה' אלקיכם ובזמנא דירתין ישראל בשמו דקדוש בריך הוא בני חיי
ומזוני אתמר בהון (שיר א) כי עזה כמות אהבה תקיפא איהי ממיתה
אפרשורא דקדוש בריך הוא מפגוי ומ"ל דאפרשות' אית בין קדוש בריך
הוא ובנוי הכא איכח (ישעיה נט) כי אם עונותיכם היו מבדילים בו'
חבה איהי ממיתה ועלה אתמר (רות א) כי הפות יפרידני ביני וביניך ובזמנ'
דישראל מקיימ' פקודי דאורייתא' ברחימו קשה כשאול קנאה דמקני בהיקהא,
מיתה דאיהי לילית מלאך המות (מט) יצר הרע דנוקב' איהי עם דכור'
ודכור' עם נוקבא ודאי מ"ל קרא אוכח רבתיב (נ) בעצבון תאכלנה אבל
תאב בנוקב' אתייהיב ליה יצר הרע דכורא אל אחר ועלה אתמר בעצב
תלדי בנים ודאי איהו כי עזה כמות אהבה בו' ועוד כי עזה כמות אהבה אם
ישראל יתערון לה להאי אהבה קדם זמנא צריבין לאתער' בדקא יאות ואי
לאו לא יתערון לה ההיד (שיר ג) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות
או באילות השדה וגומר דאומאה איהי דלא שריא על כרסייא עד דנטיל

נוקמא

ודע מ"ל כי מלך בזעם בסם סם
י"ם וע"י מחגלם י"ם מאילם
כנוכר ומלקחסר מכסת סם סול
מלך ביום סע"י מחגלם י"ם מאילם
הום מסר ע"י יד עמלק פחך
סמילות וזהו ויאמר כי יד על כס
יה ומן' ולוק וסבן (נא) בלסבת
יה וכו' ר"ל סם סול הגבורת
סיולאים מביום סבם סם י"ם
נמסכים לון"ת סמס סול מים ומבם
ונפיל מזלים עיין בתי כ' מ"ם סם
ותבין כמן (נג) למיטן תסל
וגבורם וכו' למיטל מקמת מממלק
וכו' עיין בתי' כ' מכתב קרני רמם
תסל וגבורם ליעביד בהון קרבת
בעמלק וכו' וע"ם מ"ם ע"ן ותבין
כמן (נד) תיתי י"ד ר"ל כי
סמומין חב"ד זו"ת סם בסול בו"ם
מלטימו סו"ם י"ד מחיות ותיהו
יו"ד כי חב"ד סם בסול מחיו יו"ד
כמ"ם בר"מ פ' תרומם ובתי כ"ת
סביתי מותו סר"מ ע"ם ומיתו י"ם
כי מן וד' על יו"ד נעשם ס כמולע
וסול בלבר כי מומין חב"ד סכל בת
ע"י מו"ת עלמין סבם בסיל י"ם
וגם רק בסול יו"ד כי מו"ת עלמין
סם בסול חכמם וזהו לשלמת ליה
לגבי חכמם למיהו רוס בכמיס
כמ"ם בתי' י"ט ע"ם ולעל
סלבר לכל זמן כו"ת סוס בסול
קטנות מן סקליפות סולטין מבל
כשיורדין סמומין לו"ת מן בסם
יקוס מעמלק כי כח לעת דקדושם
הוא גיבר על לעת דקליפם סול
עמלק כמ"ם בתי' כ' (נה)
ולבמר נחית סמי כח לגבי ות"ו
וכו' ר"ל כי סול ת' פבין ב' ו' סות
סול מלך ביום יסול ביום סמסתיים
בת"ח ז"ת ועי' נעשם ות"ו בחיוני
כמוין י"ג מידות רחמים כי ע"י
ביום סבמו ממם מיחין לבלות
לו"ת מן נמר י"ג מיקוני הקבת
סלו"ב מלות - רחמים הרחמן
סמתיך ג"כ לסם תור מי"ג מלות
סל רחמים עליונים לת"ת ומעם
לו"ת למפרק לבני יהרא ע"י סול
וברחמים גדולים מקבלך בחיים

לעיל ולו"ק : (ו) ס"ת ס"ת
חלין מן ס' וכו' ר"ל כי ילוע
מ"ם סתר"י ז"ל סניתו ג"כ בספר
עמק סמלך לף י"ב כשמותיות
נתקקים למעלה במלבוש מוס
נקרתים בשמות ובמילותיהם מלף
ס"ת בלתי לף שמות מילוי שלה
וכשנתקרו ממקוקס ונעתקים
למטה כל אות ואות לבדה מזי קוני'
שמילוי הזה ונקרת מלף במילוי
ויהיו לתמר בספר ירים תקקון
במלבוש בשוב מקיקס תלבן
כשנתקרו ממקומן וירדו למטה
ולמעלה שם בני מילוי כי מילוי
ג"י מלהים וכו' ע"ש ובזה יובן לך
לס"ת ס"ת שורטן למעלה ס"ם
פשוט נמלת ס"ת ס"ת עם שורטיהן
הן עולים י"ל וכן נוש"ו ויו"ל הוא
ג"כ עלי"ו (ז) לת עמלק
למילת ותחת וכו' בספר ת"ל כתב
ע"ז כי ילוע כי ס"ם ים לו ב' כוחות
ת' מלך עלמו ות"ת מלך שורטו והיינו
כי למילת בשורטו הוא למעלה
בין נס"י לבינים שמסטרת ליניס
מתערין כי שוב שיהטו בשרשים
בשרימתם כי הוא הים מוכת שרשים
בשרימתם והפילו סקב"ה מקוסמו
כמ"ש בפרקי דבי אליעזר ושמלך
רשומו בשרימתם בשוב רתם פתנים
תכזר כמוס עמלי שוב רתם עשה
לגניו בעשפיים לילחק שמעת שוב
בינים ולמטה כתו שמעת בין נס"י
למלכות כי רגלים יורדת מוח וע"כ
שוב י"ל עלמה יוקוס למילת
בינים י"ל תחתה במלכות : (ח)
וכולה יו"ל ה"ת וה"ו ס"ת הוי"ה
וכו' ר"ל כי מילוי הוי"ה מרומז
לבינים שוב תהי"ה ותלף בינים ול'
דיו"ל הוא בשוב ס' שבבינים והוי"ה
עלמה מרמז לז"ת והם בשוב י"ל
ס' י"ל מותיות שים בשם ועייבתי'
י"ג מ"ם שם (ט) לבושת דיו"ל
תשל וכו' ר"ל כי מילוי הוי"ה
שמרמז על בינים היא מתלבשת
בהוי"ה פשוטה שמרמז על ז"ת
ורחמים והתלחת ז"ת הוא מתשל

נוקמא מעמלק (נא) דחלל תרין אתון דאינון י"ח דנפיק מן מילה מ"ל
י"ה ובגין דאזבי יד על כסא י"ה ודא אך ובד מטא זמנא לנקמא מניה ושלהובין
דאשא נפקין מהאי י"ה כדכ"א רשפיה רשפי אש · (נב) שלחבת י"ח ואינון
שלהובין דאש ואשה דחמן א"ש א"ש ותמן י"ה איש כד"א (שמות טו)
ה' איש מלהמה דנטיל נוקמין מפרעה ומעמיה אשה דא שבינתא דאתמר
בה (משלי ח') מצא אשה מצא טוב וגו' ד"א שימני כחותם כי"ח תי"ם כי"ח
דא שבינתא עלאה כי"ח מי"ה מן הכמה ועלה אתמר (מדבר יד) ועתה יגדל
נא כח ה' תם דא ישראל דלעילא דעל שמיה אתקרי יעקב תם כדאמרן אש
בה) ויעקב איש תם ובגין דאיהו דיוקנא דחותם אמת דלעילא אתמר ביה
(מיכה ז) תתן אמת ליעקב ומאן דאשתדל באורייתא דאקרי תורת אמת
דיוקניה חקוקה לעילא בחותם אמת ומאן דמשקד בה באלו אפיל
אורייתא לתתא חה"ר (דניאל ח) ותשלך אמת ארצה ובההוא זמנא נפיל
דיוקניה וחורמיה לתתא ונפיל מזליה ואסתלק החוא כח מניה כההוא
זמנא סמא"ל וחיליה דאינון חיוון ובעירין ועופין מסאבין רדפין אבתרי' ההיא
(איכה א) וילכו בלא כח לפני רודף אב חב בתיובתא תב ההוא כח לגניזה
דאיהו שבינתא עלאה בההוא זמנא אתקיים (ישעיה מג) ואתן אדם
תחתיך ולאומים תחת נפשך מאי אדם הא אוקמוה אל תקרי אדם אלא
אדום ולאומים ולאם מלאום יאמץ בההוא זמנא אומה דישראל יתקפון על
אומה דעשו בחילא דהאי כח דאתלבש בשבע תיקוני דעובדי דבראשית בית
אתון שבינתא עלאה שבע תיבון בלילן בש כ נת תהאה והאי כ"ח איהו רזא
דכ"ח פרקין דר' אצבעות דכהן (שמות יז) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל ובגין דא אוקמוה ז"ל למי נושאים כפים לרום השמים דצריך האיבית
לסלקא ליה לגבי חכמה דאיהו רום שמים ואיהו יוד קא ואו קא דשארי ביה
אצבען על האי כח ואיהו חכמה כ"ח מ"ה והאי כ"ה עליה אתמר (דניאל א)
ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך לעמוד צלותא בעמידה בהיכל המלך
בהם דא ארנ' דסליק לחושבן היכ"ל והאי כ"ח איהו רזא דיקוק אלקינו
יקו"ק בוז"ו במוסס"ז בוז"ו ועליה אתמר בל העונה אמן הא שביה רבא
מברך בכל כחו דאיהו דאתלבש בתרי דרועין (נגדאינון חפד ונגהי"ם וצריך
לסלקא ליה לנבי יוד דאיהו רום שמים ולנחתא לה לגבי ו' דאיהו שמיני
ועליה אתמר ואתה תשמע השמים כד נחתא ליה לנבי עמודא דאמצעיתא
למפרק בה לישראל בנוי ובד סליק לה לגבי רום השמים דאיהו י' למיסל
נוקמא מעמלק ודא איהו והיה כאשר ירים משה ידיו (נד) דאיהו יד ודאיהו
יוד ואיהו י"ה (נה) ולבתר נחירת האי כ"ח לנבי ואיהו י"ג מכילין
דרחמי למפרק לבנוי דישראל כד"א וברחמים גדולים אקבצך וכ"ח בהאי ואו
אשתלים ואתעביד א"ם בההוא זמנא כי היא היתה א"ם כל חי ודאי ח'
עלמין דאנא אתמלי ואשתלם בח' כרפאן דצלותא (נו) ה"א ח"א תלין קוה"ה
דאינון ה"א ה"א בחושבנא י"ב ומניהו רתלין אתון כפולים ואינון תלין
קו תרין ה"ה פשוטות בהון סלקין לחושבן י"ד ודא איהו כי י"ד על פס
י"ה וכן ואו י"ג דתלין מן ו' פשוטות ובה אשתלם י"ד ודא איהי יוד ליד
לא ינקח רע (נז) דא עמלק לעילא ותתא נטיל נוקמ' מניה נטיל נוקמ' לעילא

בי״ד עלתתא בי״ד ודא איהו (שמות ט) הנה י״ד ה׳ הויה ו׳ ה״א (נ״א ו׳ וה״א עם ו׳) וה״ה אינון ב״ח יו״ד ב׳ ותליין מן יוד פשוטה הרי כ״א כחושבן אק״יק וסליק בלא מ״ט אנפין דאורייתא כגוונא דא ב״ח דאיהו תמניא ועשרין אקי״ק דאיהו כ״א הרי מ״ט (נח) ובלא יו״ד ק״א וא״ו ק״א יקו״ק יוד קא ואו קא מ״ה יקו״ק ד׳ סליק מ״ט (נט) לבושא דיו״ד חסד לבושא דה״א גבורה לבושא דוא״ו תפארת לבושא דה״א מלכות נצח קשור׳ דיליה חסד הה״ד (תלים יו) נעימות בימינך נצח הוד קשורא דיליה גבורה צדיק קשורא דיליה עמוד׳ דאמצעית׳ דגוף וברית חשבינן חד מלכות שלימו דלהון איחי שלימו דעלאין ותתאין כתר עליון דא איהו שלימו דחמשין שערי בינה ודא איהו דלא אתייהיב למשה דעליה אתמר (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט ועליה אז״ל במופלא ממך אל תדרוש בו׳ בגין דאיהו מקור דלית ליה סוף ובמקורא דלית ליה סוף מאן יבול לאשגא ולאשכחא ליה סיפא

קם סבא ושאיל (סא) ואמאי אתקשר נצח עם חסד כמה דאוקימנא נעימות בימינך נצח הוד עם גבורה אלא בגין דדרועא ימינא לא אית ביה אלא ג׳ פרקין וכן בשמאלא ובגין דא אתקשר שוקא ימינ׳ דאית בה תלת פרקין עם דרועא ימינא לשריא ביה ה״א וכן דרועא שמאלא עם שוקא שמאלא לשריא ביה ה״ה וכן גוף וברית אינון ו״ו ושריא בהון א׳ דאיהי אימא ואתעבידו י״ג וא״ו יוד שריין בעשר אצבעאן דידין ובעשר אצבעאן דרגלין משום דאתחלתא דשמא קדיש׳ מחכמה שריא דאיהי באצבען כתר עלאה שריא ברישא דבר נש דתמן מחשבה סתימאה וכמה דמחשבה איהי סתימא בך איהו סתום אין סוף אתקרי מלגאו כתר עלאה מלבר בתרא דרישא עלאה (סב) ארבע יסודין דגופא בהון שריא יקו״ק ודא איהו (ישעיה כג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו בראתיו דא נשמתא

קדישא

כי הוא רק בסוד ו׳ קצוות : נצח קשורא דיליה חסד וכו׳ ר״ל כי מ״ש לבושא דה״א מלכות ולא חכר כה״י הוא בשביל שנה״י הם קשורי׳ בחג״ת ונכלליה עמהם ומלכות מקימה בנה״י וז״ש מלכות שלימו דילהון וכו׳ והבן (ס) כתר עליון וכו׳ ולא איהו דלא אתייהיב למשה ר״ל כתר עליון הוא סוד בינה דא״א שהוא בסוד כתר לאו״א וזה לא אתייהיב למשה כי א״א הוא בסוד אין סוף שאין בו השגה וז״ש ועליה אמרו רז״ל במופלא ממך אל תדרוש וכו׳ וזה הוא כמ״ש לעיל כי ע״י בינה דא״א נמשך אור י״ג מדות של רחמים למטה לז״א למפרק לבני ישראל אחר שנטל נוקמא מעמלק ודוק (סא) ואמאי אתקשר נצח עם חסד כמ״ש נעימות בימינך נצח ואוקימנא בתי׳ כ״א שנצח הוא בתוך החסד ואתקשר עמו בסוד ב׳ פעמים שכתב ימינך ה׳ נאדרי בכח ימינך ה׳ תרעץ אויב כמ״ש בתי׳ כ״א וע״ז אמר בגין דדרועא ימינא לא אית ביה אלא ג׳ פרקין וכו׳ לשריא ביה ה״א וכו׳ ר״ל כי ידוע בגדלות ז״א מב׳ פרקים עליונים לחג״ת דז״א נעשה חב״ד ע״י פרק עליון דנצח והוד יסוד דאימא שמתלבשת בהם ונעשים חב״ד כ״א מג׳ פרקים וכן מפרק התחתון דחסד וגבורה ות״ת ז״א עם פרק עליון דנצח והוד ת״ת ז״א שמתקשר בחסד וגבורה ות״ת נעשה חג״ת דז״א ע״י פרק אמצעי דנה״י דאימא כ״א מג׳ פרקים ונשארו ב׳ פרקים התחתונים דנ״ה ז״א עם פרק התחתון דנ״ה דאימא אבל יסוד ז״א נשאר יתום מאימא ולא נשאר בו רק ב׳ שליטים התחתונים שלו כי יסוד אימא קצר ואינה מגיע רק עד חזה דז״א בת״ת ז״א בסוד יוסף יפ״ה תוא״ר ויפ״ה מרא״ה ר״ת יתום וזהו לשריא ביה ה״א וכן דרועא שמאלא וכו׳ לשריא ביה ה״א כי בכל קו ימין ובקו שמאל יש בהם נ״ה דאימא שהיא בסוד ה״א במילוי אלף אלף בינה כמ״ש בתחילה אבל בקו האמצעי אין מגיע יסוד אימא רק בת״ת ז״א שהוא בסוד ב׳ וו׳ גוף וברית חשבין חד כי ביסוד ז״א אין בו רק פרק א׳ ועטרה שלו ואותו פרק אחד נחלק חציו לת״ת וחציו ליסוד ומפני שהחלק שנוטל ת״ת מיסוד אינו פרק בפני עצמו כמו שאר הקוים לכן גוף וברית חשבין חד בסוד ב׳ וו׳ ובשביל שבקו האמצעי אין מגיע יסוד אימא רק בת״ת ז״א לכן אמר ושריא בהון א׳ דאיהו אימא וכו׳ ר״ל כי בקו האמצעי לא יש בו סוד ה״א במילוי כי יסוד אימא סוד ה׳ אינה ממלאת בקו האמצעי שאינה מתפשטה בו בכולא רק עד ת״ת ז״א לכן אין בו רק בתי׳ אות א׳ בין ב׳ וו׳ גוף וברית ונעשה וא״ו במילוי אלף במנין י״ג ודוק ותבין : יו״ד שריין בעשר אצבען דידיו ובעשר אצבען דרגלין וכו׳ עיין בתי׳ י״ח שכתב ובא׳ סליק י׳ דאיהו בי׳ אצבען דידיו ובי׳ אצבען דרגלין ושם כתבתי פירושי ע״ז ע״ש ותבין כאן (סב) ד׳ יסודין דגופא וכו׳ ר״ל כי י׳ יסוד מים ה׳ אש ו׳ רוח ה׳ עפר ויש ג״כ יסודין שכלים שהם בסוד נפש רוח נשמה חיה וזהו כל הנקרא בשמי שם י׳ אצילות לכבודי בראתיו בריאה יצירתיו יצירה אף עשיתיו בעשיה והסוד נפש רוח נשמה חיה (סג) דא נפש וכו׳ לשריא ברמ״ח פקודין כי הנפש נקנת באדם ע״י עשית המצות כי העשיה הוא בסוד נפש והרוח שהוא מיצירה למיניה חיוון ממללן הוא בא ע״י ד׳ בור בתורה והנשמה שהיא מעולם המחשבה הוא ע״י שמחשב ומעיין בתורה עיין בר״ח שער הקדושה סליק תי׳ כ״ב :

תיקון כ״ב

(א) בריית עם כי יסוד הוא נוסף יותר לכל שמלכ״מ בת״י כ׳ ע״ב (ב) ח׳ למיכו ח׳ יומין וכו׳ עיין בזוהר פ׳ פנחס דף רכ״ו שכתב ותוקימו למגזר לתמניא לתמין ח׳ מן חכמה על יסוד לקבלת בהון י׳ זעירא וכו׳ ועיין בתי״ ר״ג מ״ם שם וחבין כמן: (ג) אמר ר׳ אילעזר וכו׳ מעשה הוה עניין כמה זו בלרך שנראה כגוונא דמתמר תמר תמרין וגופא דעובדת שמר ומלגא מאי אית שבחותי וכו׳ עיין בתקלמת זוהר דף רכ״ו ומ״ם שם וחבין

תיקון כד

(א) ומיהו כללא ל״ע תומין עיין בת״י שכתב מיהו ס״ת וכו׳ בכבל וכו׳ ע׳ ערקין מיכון בכבלא לקבל ע׳ ממין עירוב מיהו וכו׳ כי עירוב קול ע״ב ר״ו וכמ״ש בת״י כ״ב: (ב) ולגבי תרוייהו וכו׳ עיין בת״י כ׳ שכתב מיהי קלוסין לילים מסטרא דשמלא וכו׳ ומיהי ברכה לילים מסטרא דימים וכו׳ וכמ״ש במסכת תוספות שבת פרק ח׳ משנה ג׳ כתב ז״ל מ״כ להטלות שלש דשמות לילית למלכות שמלוכי נפ״י לבריאה יאמר שלש פעמים בחי כלפי ויכוין כי כל בח״י מספר י״ג הוא מספר שלש פלפין ויו״ל שבמילוי מ״ם לילית הטולם לבריאה בחי הרחמים ויעלה בחכמה בינה ובחי יעלה הכיסא להוד ושמים הלו יאמרים בקול רם ובבחי השלישי שמעלה הטעה ליסוד מפני שהיסוד הוא תיקונית הכתר יאמרו בלחש נמשך לפי שהחכמה ובינה שהם בסוד הרכה וקלוסם כנגדם יאמרם ג׳ פעמים בחי כלפי רם וזהו בסמוך זמנך קול מחן וקול כלה כי חכמה ובינה שהם בסוד לכך ונוקבא ממן וכלה: ועיין ב״ח בת״ל מה שפירש ע״ן וכתב עוד מ״ש נפקי לקדמותא ובגמרא משמע להיפוך ר״י קאי בשתים ואמר כן ע״ב אמר קדמאי שהם שהיו ברוך לנשמתא ורוח כמשה בעלה למפרוניתא וכה״ג לעיל בעלמא לקראתם ע״ם ורצים לדבריו סרב המלו״ז ז״ל שהיה מיקון מהם רבינו עליו השלום כמ״ש בספר רגליהם ע״ב היה יוצא לעשות לקבל שבת כמ״ש בת״ב: ולריך לברכת נון ולקדשת לון וכו׳ ר״ל סוד המחן ומכלה ז״ל: (ג) בקילוס על היין וכו׳ לי יהוה מש״ב ע״י הקילוס נמשכים ב׳ המיתין ת״ב זו״א לנוקבא שבשם ב׳ שמות י״ה מלמים כזה יו״ד ה״י ומספרם יין ול״ם תיבות של ויכולו וכ״ם תיבות של ברלות הקילוס הם כיוצ ב׳ שמות י״ה מלמים שכנ אחד הוא מספר ל״ם כי שם י״ם שבמיה לעת ז״א המשך לעשות מאחר שבחינת לעשה הוא אל סיל״ם גבורות לבל המשכים הם מלעת ז״א ע״כ הוא אין במילוי רק שם י״ם פשם ם ולכן מיכה נמשך בלירוף היין סוד כ׳ שמות י״ה מלמים אלא נמשך בלירוף הכוס כוס

תקונא עשרין ותרין

קדישא דאיהו עולם המחשבה יצר״ו דא רוח ממלא דמניה חיוון ממלא עשיתיו׳ סג׳ דא נפש דתמן עשייה דשריא ברמ״ח פקודין:

תקונא עשרין ותלת

בראשית (א) בריית א״ש בריר״ת דא צדיק כל אתקרי קשורא דכל אברין דגופא (ב) ח׳ דא הוא תמניא יומין אינון ש עורא דשבת דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר לנטרא בהון אות שבת כגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בר״ת אות ברית ולנטרא ליה בהון דלא אתעביד באות בריית חלול (ג) א״ר אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארחא בגוונ׳ דמחמר בתרין חמרין ש אילנא מאי (ויקרא יט) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו ואמר איהו מלין שפירין אבל עם כל דא בעינ׳ למשמע מפומך א״ל ברי פודאי ברית איהו ש קיל לשבת ובגין דא בראשית ירא שבת:

תקונא עשרין וארבע ליום יג

בראשית יר״א שבת (ובה) שבתותי תהי דחיל יר״א תור״ה יר״א ברית במה דצריך נטירי דבריתֿ דלא יעול ליה כרשו נבראת כגוונא דא צריך כר נש נטירו דשבת דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים רשות היחיד איהי שכינתא רחבו ד׳ ואינין יקוק ונבהו עשרת יוד קא ואו קא רשות הרבים נחש אשת זנונים סם דל אחר דאיהו סמא״ל (א) ואיהו כללא דע׳ אומין ואיהי חללה זונה ובעלה חלול שבת איהו ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה ערוב איהו עמודא דאמצעיתֿ וביה מטלטלין מבית לבית דאינון שכינה עלאה ותתאה ועלייהו אתמר (שם) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו דא מקדש יוד אות שבת (בריית) דצריך לנטרא ליה בכח זוגיה דאיהו קדושה דילית ברכה דילית דעלה אתמר ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו ויברך דא ברכה ויקדש דא קדושה (ב) ולגבי תרוייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה בההוא זמנא קול חדתן וקול כלה ועור מקדשי באת יוד בגין דלית קדושה פחים מעשרה וצריך לברכא לון ולקדש לון (ג) בקדוש על היין בשבעין תיבין דקדוש (ד) ויכלו בחושבן

ביין (ה) וצריך למימר כברי ברנן ואינון דאמרין ענו לחיי בנין דאתקשרו
באילנא דחיי לא באילנא דמיתא ואיהו גפן דרב ביה אדם הראשון והד אמר
חטה היה וחד אמר גפן (ו) ובלא קשוט שבע מינין אינון גפן ותאנה ורימון
זית שמן ודבש חטה ושעורה והא אתמר וצריך לאחזרא עליהו חטה הא
אהמר (ז) ושעור"ה דאפיק ה' משעור דילה גפן חטה ענבים ברשו אחרא
ועבר יין נקד ואתי ב"ד אילנא דטוב ורע (ח) תאנה לקיט תאיני קרם זמנייהו
קדם דאתבשלו כך לקיט הוא מעלמא קודם זמניה ודא איהו דזא מאן גרים
לי יתותון קדם זמנייהו הה"ד (קהלת ד) לבית יקצוף האלקים על קולך
וחבל את מעשה ידיך ורזא דמלה (ירמיה לב) לשוא הכיתי את בניבכנין
רא (שמות כ) לא תשא את שם יי' אלקיך לשוא (ס"א רמון בן זומא ביה
חב אבל ר"מ חבובו אבל קליפתו זרק דקריפין אינון א"ה ישראל מוחא
ביניהו בן כגוונא דא שבינתא איהי פרדס בגלותא (י) ואיהי מוחא מלנו
אגוז קרינן ליה במה דאמר שלכי"ה מלכא אל גנת אגוז ירדתי ואיהי שבינתי'
מלגאו הה"ד (תהלים מה) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות
זהב לבושה וקליפיהקבמה דשויות נוכראין ובשבת מבלא אתפשט'
ואתלבישת

אֵיבָא

גין (לסיים סוד ס' בגורות דמ
קל"ל סלב וסס ר"ס זס הפסוק
סבדעת הוא מרומז בב' ר"ת יוד
הששי סלומריס עס הקיצוך ולוך
ומבין: (ז) ויכולו כחוסבת
בינ כל"ל כי ויכולו גי' ע"ב כמנין
בינ ור"ל כי בדמעות תיבת סלב
קיצוך לסיימו ויכולו מרומז בלי"ך
לקדם בינ. (ס) נצריך למימר
סברי מרגן וכו' בת"ל כתב ע"ז ז"ל
כי קיצוך בניס וחמן סיין במסומר
ויין טוב זה יוצא מיסוד כמ"ס בת"י
כ"ב ונסר זה יוצא מעלן כמ"ס
בתי' זה מח"כ ולכן ל"ל סברי
מרגן גי' בריס ומשיגין בלקיי כי לא
נסרת יין תלא לנתס מבילים ותוא
סביא יללם לעולם כמ"ס בסנסדרין
כל"ל סברי מרגן לחמרי ותיי לפוס

גנן לסרוף לנסך יין ע"ג מזבח ימלא גרונו של ח"ן יין כי הפ נסין מן יין שהוא תוסבן סול כמ"ס בתי' כ"ב ויוסף
ממרגן ורבנן סס גלא וכול למולי ס' ולסס נלא סיין יסול וזסו לפוס רבנן ותלמיליהון כי סס סיין בית חייהון כשמיר יין
מזיגים לנ"ס לו סקליפו' בטלין מסס ו"ס כי סס מתקשרו בעץ סיים מסלכו ח"ק עד סול ולא למילא למוחא שהטא בו
מלא ברמתון שעיבא יין לקוים עס חול וזסו סול סתמס עבדים ושיבדס יין בשמרים וזלו המחין עד שבא סיס ברא
במל מן עץ הדעת טוב ורע כנודע כי סיא כליא מכל ז' מלות ז' מינים ומין סיסוד נסיר לס על בימול סרע ערלה
ותל"ר מכך ערלתו עכ"ל ועיין בתי' י"ו מ"ס שס מסמר"י ז"ל סול תשת תלכ"ר בעץ הדעת טוב ורע ותבין כמן:
(ו) וכולא קשוט כי סיא כליא עז' מינים שס בסול ז' מלות כמ"ס בתי' י"ו ומ"ס חטים סא לימר סיינו לעיל בתי'
י"ו ע"ס כי ח"ט קליפס מין ותבן עס ס' וזה סול טו"ר: (ז) שעורה לתפיק ס' מסיעור דילה ר"ל לסס שעור
ס' כי יסול נקרא שעור כמ"ס בתי' י"ט ע"ס וזסו ספריל פרי מן סעץ מסיעורם דילים גס הוליא מרמות סיתיד לרמות
תרנים מון לתחוס בסול ויגרס ח"ת כמלס כמ"ס בזוהר פ' נרמתים דף ס"ג סלרס שס תת קמי על הסכינים ט"ס ח"כ
שעור דילם בגרס לס מעוט קומתס וסיתס בתמי' נקולס קטנס לבל ובתן ו"ס בזוהר פ' בלק דף קפ"ח ע"ב שעורה
סיינו שעור פ' לסת אתר ילינ הוא בשיעורא (ח) תאנה לקיט תאיני וכו' ר"ל כי בפרי הוא סיס רמוז לקייס מאר
פרי יתן בעתו בלילו שבת ולימס ענין זה בפרי אתר מכני שהתאנים נלקטים אתר אתר קודס שיגמרו
בולם ביחד כלתכון פרק ק' לפלס ולקיטתן כמתס ולאפוקי תאנים: (ט) רימון בן אמת בית תב וכו' ותעפ"י שבפרק
אין בורסין מסמע דלא קטע רק אתר מבל בן זומא נפקע עיין בזוהר פ' פקודי דף רנ"ד ע"ב שכתב שס וכלסו לא
מסתזנו מעונגא מסמע שתעלו ג"כ וסול רימון כתב בליקוטי יתזקאל בפסוק והתיות רלוח וסוב ומתר שבשם מט"ע
ים ב' מלרגום לסייסה ט"ט העולם ס"י שסוא בתי' בפנימיות שלו שמיזה מ"ז לליפות כלל ותותיות כשמר ממטטרו"ן
מרו"ן תותיות רמון סוא נקרא בתי' סחילויות שלו וכשמסתלק לפעמים חיות הפנימות כיון ב' תותיות ט"ט שסוא ס"י
שלו ונשתר רמון כמנין רלוח מז מוכל לחיות מ"ז בו לחילויים מז סוא וכו' ב"ג' שלי מספר מטטרון וסוא בסול בתי'
מו"ר ועליו מרו"ל רמון מלא תוכו מכל קליפתו זרק וסול ט"ט העולם ס"י בתי' בפנימות שלו סוא סול ס"י תותיות של
ר' ליקוטי יה"ן שבו' קלוות ז"ת המוסבעים ומתלבשים בו מיסוד ז"ת כי ט"ט הוא לפעמים לבוש יכול ז"ת כמו
סיסוד ז"ת הוא לפעמים לבוש ליסוד מבת ובן זומא היה בסול רוח סול ו' כמ"ס בזוהר פ' פקודי כל חד
מתקשר בדוכתיה לא בסטרא דמיא ולא בסטרא דמבת ולא בסטרא דרוחא ולא בסטרא דמטר דעפרא וכולהו מסטבעו
ביסולא דילה וכו' בן זומא נהיה ביסולא דרוקא וכו' ע"ס ולכן בן זומא סביה סרסו בסול רוח ו' ומתקשר בסטרא
דרוחא במט"ט שהוא בסול רוח והיה מתקשר בתי' מילויות רמון שלו לעיקר ע"ב תב בית ט"ט שהיה מסתלק בתי'
מחיות הפנימיות סול ב' מילויות ט"ט שהוא ס"י שלו ומלא רמון מבת ש"י בתי' רמון מלא תוכו מכל קליפתו זרק ר"ל כי היה

עין בתיקונים תדעים שכתב ובגין
דמ"ל נכנסו לפרדס תלת דעלו
בתלת שמים ערלים תך טלין ומת
ותל טלין יפגע ג' יגע לחרבות רשע
ל' לעפל בשפ קודם עמל בשלוש
ונפיק בשלוש ותע רזא לפרדס בחיך
בגן למיסו פ' פשט ל' רמיס לפסוק
ל' לרשע וכו' בתלין תלת נפלו תלת
גילמי עלמ' ונכשל רביעת למיסו ס'
סוד רבי עקיבא עמל בשלוש ונפיק
בשלש ובגן לא מתקליתא תוריתא
גן וכו' גן סלרים לתוריתא וכו'
מ"ם ובימורו הוא כך כי יהוע סוד
פרדס פשט רמיס סתום רמז לרשע
סוד הוא דל' עולמות מכי"ע ובשם
ים ל' מיני קליפות ג' שם בסוד ג'
שים ערלים ובביעתם הוא בסוד
קדם עיין בתי' י"ת מ"ם שם מפ
הענין ויהוע כי סוד גיות השכינה
הוא בל' עולמות מכי"ע כי כל
מלכות של כל העולם ירדה לעולם
התחתון ממנה על ידה מלכות
לעשרים לעולם הקליפות התחתים
הוא עיקר גלות השכינה וזהו שיהי
פרדס בגלותא כי ל' מלכות של
מכי"ע שם בסוד פרדס: ותיסי
נוחא מלגלו כי יהוע מם שירדה
מלכות למלילות לכי"ע הוא רק בתי'
ג' הכלים בתלילות ולו"ק: מגוו קריק
לה וכו' כי כמו שים בתגוו ג'
קליפות וזו תמות כן בתי' מלכות
למלילות שמתלבשים בכי"ע יש בשם
ג' קליפות והיא בסוד מיא לשם
ונקרלתא ג"כ בשם גן ע"כ היא
בסוד גנת מגוו ותמר של גנת מגוו
ירדתי בסוד כלפור נודדת גן קיים
כן מים נודל ממקומו: ותיסי
שכינתא מיבא מלגלו וכו' רל בתי'
מלכות עלמה שנתלרה בתלילות
בסוד כל כתלדם בת מלך פנימה וכו'
ועיין בת"י פ' מ"ם שם בסוד ל'
בגדי זהב ותבין: וכן למטעמת
בשבת וכו' עיין בזוהר פ' בראשית
קפ מ"ם פ"ב ותבין. ולמיגן
מלמים עולימתן וכו' עיין בת"י
פ"ם

ואתלבשת בלבושין שפירין ובן צריכין ישראל לאתחדשא בשבת
בלבושין שפירין ובן לאשתמא בשבת מכל מאכל ן טבין בגין לקשרא
ולאדקא ברכאין לגבי מכל ספירין ולמהוי אתשקיא מכלהו וצריך לקיימא
בה ענג דאיהו צדיק דנפיק מערן דאיהי בינה עלמא דאתי להשקות דא
שכינתא תתאה ונהרא איהו' דנפיק מן י"ה ואזיל חמש מאה שנין דאינון
חמש ספירין ומטי לצדיק לאשקאה מניה גנתא דאיהי ה' יעל ביראשית
כ' יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו וגום' ובגבריה מילה איהי
בגוונא דאגוז צריך לתבר' קליפין דערלה ופריעה ו לאעברא לון מתמן
ולאתנליא מוחא מלנו ודא אות ברית ודא עץ חיים אבל ברית דאיהו
בערלתיה ולא אית ביה פריעה עליה אתמר ומצין הרעת טוב ורע לא תאכל
ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות מות בעולם הזה תמות בעולם הבא
ועור לבא הוא אניז ומאן דרתבר קליפה דיליה דאיהו יצר הרע עלי' אתמר
לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה ונסות לבא דהוא שלים בקלי פיקודיליו' ולא
אתבר עליה אתמר (משלי יו) תועבת ה' כל גבה לב: ושכינתא לא שריא
עליה ומסטרא דקליפין אתקריאו בני נשא ערלי לב ובשבת ניהו' לא שלטא
בעלמא ולא מסנין דיליה ובניקרא מני לישראל לא תבערו אש בכל מושביתיכ'
ביום השבת ואי בר נש אוקיד בשבת אמר קרא אנא הויתי מכב' לנורא
דלא אוקיד ואתון מוקדנלית אתין תוקדין בניהם בגין דא לא תבערו אש
בכל מושבותיכם ואפי' בנופא ומאי ניהו גיהם בגופא בגד דביה מרה דאיהי
גיהנם סם המות דאל אחר הרבא דמלאך המות ועליה אתמר (משלי ה'))
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות: וצריך דלא יתער עציבו וקטטה
מסטרא דשחול לא רתהא לב נטיר מכלהו דאיהו שבת שמור ומוחא זכור
וצריך לקבל אוש פיזין דאינון מלאכין עולימן דנשמת יתירה דאיהי שכינת'
עלאה ונפש יתירה דאיהי שכינת' תתאה ואו שפיזין דנחתין עמה וצריך אתת'
לתקנא שרגא בליל שבת לימינא ואתחשיב לה כאלו תקן מנרתא בירושל'
ופתורא בצפון ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ירדים הרוצה להעשיר יצפין
ואינון שכינתא עלאה והתאה מנרתא לרדום צריכה לאתקנא לה בגין דתמן
חכמה ובגין דא הרוצה להחכים ירדים ובההוא כיתא דאש כחין דירה דא
מתקנא בהאי סדורא מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה בין צפון לדרו' אמרין
אלין מלאכין דקא נחתין עם שכינתא דאיהי נשמה יתירה לית דיאתר הדיוט
עם הארץ אלהין אתר דרעוא ביה מקדם י"י פתורא צריכא לתקנא לה לגבי
צפון ופתורא איהי שכינתא. תתאה דאתמר בה (תלים מה) כל כבודה בת
מלך פנימה ממש בצות זהב לבושה מאי זהב דא גבורה דאתמר בה
מצפון זהב יאתה ממש בצות זהב תרי סמכי קשוט (יב) משה למערב כין
צפון לדרום לתקנא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה (שמות ד')
בני בכרי ישראל ובגיתא דלאו אינון מתתקנין אלין תקונין בליל שבת אושפיזין
אמרין לאו איהי דא דירה דישראל דאתמר בה (שם לא) ושמרו בני ישרא
את השבת לעשות את השבת לדורותם לדרתם כתיב חסר מלשון דירה ובל
אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהו ממש אות ברית מילה אמר
רבי אלעזר זכי ברית מילה לבל בני נשא איהו שזה אפר ליה לא דבריה
מילה לתיביא עשרא דתקין במנא איהו מזונא לתויא דאתפרש מניה הה"ד
ונחש עפר לחמו ודם ברית איהו מזונא דסמא"ל דאיהו רוצח דארתפריש

מיניה

תקונא עשרין וארבע

מניה ורוא דמלרז (משלי כה) אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים לבינונים אתחשב ברית מילה אעברו דמא ובשרא כקרבנא ההיד (שמות כו) וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך לצדיקים ודאי באתר דמילה ופריע שריא יקוק ורא איהו (איוב יט) ומבשרי אחזה אלקי ועלייהו אתמר ואמר לך ברמיך חיי לצדיקיא (ובתיב) (זכרי ד) גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור ואיהו ניהנם)

תקונא עשרין וחמשא

בראשית דא אורייתא ההיד (משלי ח) יי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו מאז מההוא אתר דאתמר ביה (תהלים צג) נכון כסאך מאז ואורייתא תרין פקודין אית כה חד (יהושע א) והגית בו יומם ולילה תנינא למהוי למלבא ספר תורה דאזיל עמיה בכל אתר ההיד (דברים יז) והיתה עמו ויקרא בו כל ימי חייו ספר תורה אבאי למלך בנין דאיהו לאו איהו מלבא אלא מסטרא דמלכות וצריך למהוי ליה עמה בכל אתר ספר תורה דאיהי עמורא דאמצעיתא לאתקשרא ביה קב"ה עם שכינתיי וספר תורה הוא דרגא דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה) ויעקב איש תם וספר תורה כך צריך למהוי תם בלא פסולת ואם ספר תורה איהו חסר כאתר דמלא או מלא באתר דחסר או חר חסיר או יתיר או חליף ספר תורה פסול לאו איהו בדיוקנא דספר תורה דלעילא (א) בגוונא דא אינן חמש כנפי דריאה כגוונא דחמש חומשה תורה וורדא כגוונא דזה ספר דאיהו ספר ישרים אי אוני חסיר או יתיר או חליף איהו חפרא פסול ומאן דעבר עלייהו כאלו עבר על אורייתא וחמשה חומשי דילה דחמשה כנפי דריאה וורדא אינון שית דא ו' כל מאן דעבר (על דא באלו עבר) על חמשה דברים המפסידין את השחיטה (כל מאן דאעבר עלייהו) באלו אעבר בה' מן יקו"ק כנפי דריאה צריך דלא יהא בהון חרבות תפני סרי סרכות אינון מאן דאעבר עלייהו באלו אעבר ברית דאיהו חי' עלמין וסיבא איהו סם המות סם דאל אחר דאיהו סמא"ל עלה אתמר (משלי ה) רגליה יורדות מות בבל אתר דאסריך קטילת ובנפי דריאה (ב) אינון בנפי היון וצריכין למהוי פרודרת למעלה ההיד ופניהם וכנפיהם פרודות למעלה אם אינון בחבור טרפה ותרי אימות אינון בריאה וכהין שית נדפין חמש אוזות וורדא ועלייהו נאמר (ישעיה ו) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים לאחד (ג) שית אינון מסטרא דאת ו' דאיהו

ע"ו : (ד) כגוונא דלך מימין ס' כנפי כיסא וכו' ר"ל כיסא נקראת סם ע"ב שם בן ד' אותיות ני' כיסא וכ' כנפי כיסא ס' לומות סם סוד ס' חסרים מלכתב ומעשים בו סוד ס' מומטי תורה וורדא לריסא סוד סוד יסוד חסרים הכוללם ז"ס כמוגע לזה בספר וכו' עיין בסמוך ח"י ע' מלכתב זה ספר תולדות מלם אמר רבי שמעון זה ספר לעיל ח"י עלמין יכו' זה ני' יב' לירופי הוויה ויסוד נקרא ספר יסרים כי בו נכללים ס"ב שם בשל משכיל נני מלם וס' אותיות מלפך שבע' גבורות מיסרים הכתיבה ומיפים אותם כמ"ש בזוהר סיר הסירים ע"ג : (ב) אינון כנפי חיון וכו' ר"ל כי חיון סם סוד חנוך ס"ז ס' כי מרבע חיות לחתא סם בסיד חנוך"ס שערים מסם כנוצע והחסרים ממחפשים בסם סם בסוד כנפים כי החסרים המכופים שב"ב הערוות ע"י סם מכוסים מכנפרין לעיל למרכם ומעליה כניף עמהם ועיין במקומות מלעיל שכתב והיה הכרובים פורסי כנפי למעלה מאן בלפין לילון למיעל יחוד וממלא מוכיח בכופים חרי כמא קמוץ ועיין בסוף חי' ס' מ"ם וכו' : (זכרי לומות וכו' ר"ל סם סוד ב' נמי' הפנימית ליסוד חימם לך ימין ולך ממעל שבסם התי"ג יעלייהו נאמר ברפים עומדים ממעל לו וכו' עיין בסמי' י' מ"ם סם וחבין : (ג) היח אינון מסטרא' דאת ו' וכו' ר"ל כי סח"ג בסוד היח מלך סיסא מחפשמי' ונכללי' ביסוד סחוח בסוד את ו' זעירא וסוד ספל

באר יצחק קא

מ"ם סם : (יח) ופיורת בלעון ר"ל מלכות בקרלת פמור כ'ממקבלי' סמוחין חב"ד שמחלבשים בנה"י למיטת ע"י ז"ת כי ד' סמוח סיח בסוחין חב"ד שמחלבשים בנה"י למיטת ע"י ז"ת כי ד' סמוח סיח בסוחין חב"ד שמחלבשים בנה"י למיטת ס"ג מ"ם ב"ן וג' סמוח קס"ח קנ"ח קמ"ג סיח בנה"י למיטת סם ני' תרפ"ו כמנין פחורת וגם כמקבלת סמוחין מלו מה שכ מלני שבה מחלבחת ועופה במילוי תרע"ח ועם ל' חוכיות והמילוי י"ב חוכיות עולם פחורת ומין להקשות מס שלמן שכינתא מיך היח ממם עיין בחי' כ"ח לכול' בשכינה כל נעלה משמשת מחקריחת פחורת מלרחת כל נעלה מיפיל כל נעלה מנוף לחיהו ממולה לממליעתא מחקריחת משכנא כ"ל מחרוייהו ובת"י מ"ו כהב שכינתא מחקריחת פחורת מסטרת לשמש ומזרחת מסטרת דימינא ומטה מלמעלה מסטר לשמולה לממליעם' וכו' ע"ם ועיין בח"י ח"ת מ"ם סם מוס העניין וחבין : (יב) ממם למעלה וכו' ר"ל לגבי יסול בעלה סגקרת בסם מערב כמ"ם בת"י ב"ת פנה למערב לעיל לחמן מחערבון וכו' ממבלים זכב תרי סמכי קסום ר"ל כי כ"ם ז"ת מסם נכנה קומת הנוקבה ושת מלבשת מסם וכם בסיל זכב כי בסם גבורות סיניים מחערבין ומלפפין זכב יחתם ס' ליק ת"י כ"ל :

תיקון כה וכן כסלך מלן עיין בח"י ח"ת מ"ם

ביום כי ביח פורם למג"ת בסבם

תקונא עשרין וחמשא

פתח ההד (שיר ב) כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים (ו) ולבתר יעול לגנתא ואפיק מחמן רמונים ויהיב לה מעפים רמונים ולקיט אגוז ותבר קליפין ויהיב לה מוחא מלגיו ואיהו אכלה ושחית מעפים הרמונים ואתכיא' נרא הוא דאמר קרא אל גנת אגוז ירדתי ארהכי ד"א נש רא קא אתיא הנחל בעל הכנפיים ויהיבת (תלתין) קלין וסליקת לטורין' אמר רבי שמעון לתברוי בידאי רעוא אש תבח לעילא ורחמים אש תבחו לגבי שכינת' וי שראל בגלותאדוראי תלת חיון אינון דמרכברא אריה שור נשר ונבלהו ליה רחמים בנשרא: ובג"ד אמר לישראל (שמות יט) ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי: אדהבי הא נשרא קא אתיא לגבייהו זמנא אחרא ובטשא בגרפהא עלייהו ורמת קלין וסליק לטורא: אמר רבי שמעון בוראי איתי קא בטשת בגרפהא עלנא וסליק דהם אמרו ליה ניתי אבתרך סליקו בדהו אבתריה לטורא זאיהו סליקת לעילא ער דלא אתחזיאת לפום שעתא הא נשרא קא אתיא ותרין שושנים בפומהא וזריק לון על (ידהא) רישייהו מיר חדא רבי שמעון חדוה סגיא אמר לון חברי בודאי חדוה אזדמנת לגבי שבינתא דאיהי חולה דהא אם שושנא חדא יהיב ביננא לא הוה אסווהא: בגין דשושנים אינון דמזין לקבל בית דאשון ושני דאומו קב"ה (ז) דלא יעול דא בלא דא' ובגין דזריקת תרין דמי ית דא תרי שושנים בעין איהי אסווהא שלימתא ובדין צריך למפתח עלייהו כמה דהוינן: פתח ר' שמעון ואומר (שיר ה) אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים מאי שושנים אלא שושנה שלאה (ח) ואיהי ק"ש דשחרית: ושושנה תניינא ק"ש דערבית שבינתא תתאה דא לימינא ודא לשמאלא: והרועה בשושנים דא עמודא דאמצעיתא דשושנה עלאה דק"ש דשחרית דאיהו בקר ימינא דאברהם' (ט) איתי ליה חמש טרפי ואינון שמע ישראל י"י אלהינו י"י ותלת עשר עלין מלגו אח"ד שית סימקי וש"ת חווי ושושנה דאתכלל בהון הא תלת עשר בחושבן אח"ד ובן שושנה בה ב"ה גרעינין בתפוח דילה כחשבון כ"ה איתון דיחודא: וכן בשושנה תנויינא ב"ה גרעינין וסליקין בלהו לחמשים שושנה בין החוחים דא בראשית ברא ודא בראשית ב' שושנה:

תקונא עשרין ושית

בראשית ב' שושנה חמש עלין דילה ראשי"ת בראשית לחשבן זעיר דחנוך תלת עשר: (א) חוחים דילה תלת עשר מן אלקים ואלין אינון: את חשמים ואת הארץ והארץ היתה תה"ו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים חמש חוהים אחרנין מרחפת על פני המים ויאמר מאי איהי בין החוחים אלא מדחרב בי מקדשא והארץ היתה

שורש הדינים שמסטרא דליליא מתערים מכחות החילוטו שלם כנגד מן מרוד מורו של זה המלבוש שלין יכולים בחילוטים לסובלו שם נכפים ונוחרים ממנו זמלבוש זה שהות מכחי' החילוטים לכס"י למוחי' הוא בסוד שם מלהים חיים וש' מוחיות שלו שם בסוד שמם טרפין דשמם כי שם טורפין החילוטים שלא ינקו מן הקדושה עיין בחי' ל"ע שכתב וכולא מלהים חמם מחוון לילים חמם עלין מלבר ושם קליפת נו"ן ושם קליפת לוקחים עם בחי' נה"י למימ' שבללת בשם שממלבשים בשם לעשות לשם מוחין שם ס"ג ע"ב עלין מלגו של בחי' מלבוש למימ' שהות בשם חמם טרפין דשמה ושם במנין חמד סוד יו"ד שם בסוד שמ"ך – ומ"ך של מ"ת הוא סוד מ"ך פנים ושם קליפת דלוקחים שם לילים שם בסוד שית עלין סומקי ושם קליפת זו"ת שם רחמים שם בסוד שית עלין חווי ולו"ק (י) כ"ה ברמיזין בפת דלילה וכו' ר"ל שם פל"א כח המ"ב שמעלים זו"ן בשמ"ך ק"ש ליסוד למימ' שהות בסוד חפוי כמ"ש בחי' י"ת מזוהר פ' בהו יו"ד כי מיקר המ"ב שם ס' גבורו' שבילים ממלכים דמתיו וכל גבורה מה' גבורות כ' ול מפולם ובין כולם הוא כ"ה ומחמת שהם שם מילוזים בסוד כ"ה ברמיזין וכשעלה שמ"ך למימ' עילאה עילאה מי שמחקים בסוד שמת שבה מ"ה דבריהו ע"י בחי' גבורו' מחוקים שהם ב"כ כ"ה ומכל הוא ע"י כ"ה מחוון דק"ש כי לא פעולה סוד שמ"ך למימ' עילאה מי יורדין המוחין לז"ו וכן ג"כ על דק"ש עם לגה בתפילת ערבית וינדין להיכל ק"ק לבריחם שהם מזלוג ע"י יסוד ז"ת היורד מן מלילות לבריחם עם בחי' נקודת רחל פירלה לשם כמ"ש בחי' י"ת מסה"כ ע"ם ולוק ותבין היטב:

ויקון בין (ח) חומיה דילה י"ג וכו' חמש חומיה מחרטין וכו' ר"ל כי פושטה בין חח חומיה הוא סוד בחי' המל כו למלילות פירלה לבי"ת שהם מקום שקליפות שנקרמוש חומיה ובע"ת דרוש שקליפות כח ב כי כל ז

היתה תהו ובהו ונפלת שושנה בין החוחים: כד ייתי פורקנא תהיה כשושנת
דשחרית דאתמר בה (ראשית מג) (ב) הנקר אור והאנשים שלחו:
ואינון חמש אורחמש עלין בשושנה עלאה: חד ויאמר אלהים יהי אור: תניינא
ויהי אור תלת וירא אלקים את האור: ארבע ויבדל אלקים בין האור
חמש ויקרא אלהים לאור יום: תלת עשר עלין מלגיו ויהי ערב ויהי בוקר
יום אחד אחד בתרין שושנים דא יקוק עליה אתמר: (ג) ביום ההוא
יהיה יי אחד ושמו אחד: ואיהו עמודא דאמצעיתא: (ד) הרועה
בשושנים יוחוש בניה אחד: שושנה תתאה דא דחילו ואיהו יראה שושנת
עלאה רחימו דאהבה ובה אתמר אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד
שתחפץ בסה יתון לאתערא לה בימינ ואיהו לא ידעית בהו: (ה) עד דאיתי
דעיא מהימנא דאתמר ביה ורוח אלהים ראיהו רוח חכמה ובינה דאתמר ביה:
(ישעי' יא) ונחה עליו רוח יי ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת:
ובגין דא (שיר ג) השמעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות
השדה

סיכלין לקליפה שבע שלמות לבי"ע
שיעורם סס רק מכווניס כנגד כל
ו' סיכלין תחתין סיס בכל עולמות
בי"ע מכל כנגד סיכל בז' עליונ"ק
מכולו ג"ר שבכל עולמות בי"ע מן
כנגדו סוס קליפה כלל ע"ס ונמצא
ג' פעמים ו' סיכלין לבי"ע שכנגדם
קליפות שנקראים מוחיס סס
כמנין י"ת המוחיס לשמסם י"ג
רשגניס וס' מחרוניס סס י"ק וסס
נתלקיס לב' נחי' י"ג וס' כנגד ס'
מוחיות דלהים וי"ג מוחיות למילוי
דלהים כי עורס מחיוחס לסקליפות
סס מבחי' הגבורות שבסס
דלהים ומסתפקות מגבורות סוד
מילוי דלהים נעשים מיני להגבורות

הקליפות ולוק (ב) הבקר אור והמגשים עולמו ר"ל תלו מארי דלומים כמ"ס בגיבור פ' מקץ דף ר"נ ע"ב ע"ש כי
בחסדים מבטלים הקליפות וכפ"ס בסחרית שמחגלה בחי' סוד ס' אור דלימינא ס' אור דס' מוחיות דלהים למלבוש
דלימינא כנ"ל בפ"ת כ"ס שסס סוד ס' עלין דשמסם עלמה דשחרית מזי ע"י מתגרשין הקליפות מן הקדושה ומשל
בחרין שוסנים וכו' ר"ל כי מלך ול' דלחל סס נימס ומלכות כמ"ס נסוף תי' כ"שסס ד' שוסנים וס' דלחל ז"ת ס'
סלירות מתכסה עד היסוד דהיינו בגלוות ד"ת כי מלך נימס דלחל סוף כחר דז"ת שנעשה מח"ת דנימס כמוסג וסס ויהי
ערב ויהי בקר יום אחד כי בסוד ערב ובקר נימס ומלכות נעשים יום אחד יום סוד ס' אור דלימין ו' י"ס ז"ת סוד ו' ומלכות
סוד ס' וכשנעשה ז"ת בסוד אחד בגלוות שבאין לו מוחין דנימס אז סוד יום יוד נימס כי מכס בנימס וס"ל המוחין
דנימס סס מוחיות יוד בס"ס כר"ת פ' תרומס וכמוכר בחי' כ"ש ובחי' כ"ש ו' סוד ז"ת מ' מלכות דלימין י"ס סס נסוד
י"ס כי ו"ל של יו"ד סס סוד ס' כמוסג ומ"ס של יסס מלכות סיינ סוד ס' נמלא ביוס תרומו מוחיות סו"ס וזס לא יהו"ס
(ג) ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד כי לעי"ל יהיה ז"ל עוין בקומתס ויהיה מסתפקין בכתר אחד וזהו ג"כ ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד (ד) הרועה בשושנים ויוסבגם אחד ר"ל כי ע"י מ' סהוח רועה בשושנים בנ' שוסנים נימס ומלכות
אז סוד שוסנים אחד (ה) על ידיחי ר"ת וכו' ר"ל כשמוחין דאבא"ס בחין ו"ק עס מוחין דאימא שאז מתלבש
יסוד מבח בתוך יסוד דימא שמסס שורש משס רבינו עליו הסלום ר"ת כי ניסוד תו"ת סוד שרשו כמודע להיינו כי
מוריים של יסוד מבח מחוריים לסס ע"ב קפ"ל עם פנים ליסוד דימא שס מהיס ליולין קמ"ח קפ"ל קס"ת גי' משס
ז"ת לא נקרא בשס הרועה בשוסנים על שם בו בחי' שרשו לר"ת וזהו ולידיו לא רעית בסו עד דייתי ר"ת והוא רועה
למשיח כי עד כי יבא ש"ס נ"ס משס עיון בחי' כ"ת ובחי' ו' מ"ס שס וחבין: ולידיו מרחריס בחרין מפוחיס עיין בחי'
כ' מ"ס שס וחבין: ולידיו מרח ריח בחרין מפוחיס עיין בחי' י"ע מ"ס שס וחבין כאן (ו) אס תעירו ואס תעוררו
את האהבה עד שתחפץ בספר ע"ס כתב ע"ז ז"ל הסכיום מבטעת מוחס אס תעירו ואס תעוררו את האהבה בין יבחר
לאדיסס שבשמיס ובין לעולס שכל המעשיס טובים שבים ישראל עושים בימי שלמה שלא יעלה מוחס למעלה אלא יסלקו
עד לאחר זמן כמו שהילו בכל כמה לילוקים שהיו מסלקים המעשיס טובים שלהם לאחר זמן לבניהם כמו כן היה רלונה
לעשות כן בימי שלמה שהיה בלא מעשיהם הטובים עילוי גדול לפי ערך הזמן מבחי' עולם עד שלמה המלך ע"ה
ובחי' סיכרת בשלמוחין בחול כמו בשבת של שחר זמניס וגם עשה שבחך חול ואל תלטרך לבריות לשמ"ע שלהם כי
מעלמו יהיה כן ובחי' בחוחו פעם אחת רלון גדול בלא מעשיהם הטובים וזכות לעמ"ש כשאמר בכחוב ונאוחי על העור
וכו' ולבן הסכיב את משפחות ואת חמורות ורוחץ להיכלות ובפרט מסיכל מהכתר כדי שלא לעורר את הכתר בימי שלמה
יומר כי הסכיום מי לאפשר לה לעלות עליה יהיה מא המלרגם שהוא עתה להיות עד"פ עכ ז"ת בהחר אחל וכו' ולבן
רלתה לסלק מעשיהם הטובים של ימי שלמה אחריו כדי שיהיה מרכז שלם לא כן לא יהיה מקומה בעתה שיהיה חוטחים
מלכי ישראל מלכי בית דוד ומעשיהם הטובים של ימי שלמה היה מגין עליהם מריבת כוחן של כל מלכים על שומרב בבית
וכפל ובניהם אס תעורו ואס תעוררו מפני שיש שני סיכלי להכתר אחד סיכל להכתר חסד דז"ת לעולם הבריאה ואחד
סיכל להכתר דק"ק לעולם הבריאה ומתרה בחין עוד רלוני להעלות כמ"ל מכל המעשיהם הטובים עד שאחרן
וכפרט"י בעוד שאחמץ כל זמן שאחמץ הלחם מקוסם שהיה בלבו הכי יהיה כמ"ש לאחר זמן

דשרה ׳ (ו) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד ש תחפץ: ואיהו
ארח ריח כתרין תפוחין דאתמר (בית) וריח אפך כתפוחים ומאי ניהו תרי
דמכי קש וטו ואינון תרי דמונים אנוז דא צדיק: (ז) גנת אנוז דא
שבינת א ודא איהו דאמר שלמה (שם ו) אל גנת אנוז ירדתי גי"ת ג'
גימטריאות (אדנ' ביקוק) דאינון פרפראות לחכמת נ' נוטריקון ת' תמורות
גימטריאורת דא אדנ' יקוק מליק בחשבן אמ"ן אק"ק אדנ' פליק בחושבן
פ"ו אלהים דאיהו כוי"ו מ"ה ס"ם ה"א מ"ם ה"א בגימטרא אלקים יו"ד ק"א
וא"ו ק"א בגימטריא ע"ה ודא איהו עשר ספירות בלי מ"ת: (ח) ואיהו
מעיד על יחורא קריש ובגי"ד מ"ה אעיזק: ד"א א"ב ג"ר ה"ו ז"ח ט"י בגימטרי'
שבינ"ה בגוונא דא א' זמנא חדא ב' תרי זמני ג' תלרת זמנין ד' ארבעה זמנין
ה' חמש זמנין ו' שית זמנין ז' שבעה זמנין ח' תמניא זמנין ט' תשעה זמנין י'
עשר זמנין כלהו כלקין בחושבן שלימי"ן: ורזא דחושבנא לקיימא דלירת
שבינא נחתא פהות מעשר ולא כלקא למעלה מעשר ועור קב"ה הוא אתריה
דעלמא ומלאכין לא ידעין ושאלין איה מקום כבודו להעריצו ואשכחינן ליה
ב גמ' נוטריקון בגוונא דא י' עשר זמנין מאה ה' חמש זמנין עשרין וחמש ו'
שית זמנין תלתין ושית ה' חמש זמנין עשרין והמש בגימטרא מקום:
ועליה אמרו כלאביא (ישעיה ז') ברוך כבוד י"י ממקומו את אחרנין
בגימטריאורת דלית לון חושבן בגין דאינון פרפראות לחכמה דלית לה סוף
תמורות אלין אלפא ביתות בגין כוז"ן נפוכס"ו כוז"ו דאינון תמורות יקו"ק
אלקינו"ו יקו"ק ואית תמורות אחרנין מכמה טינין: צ"ר אלעזר והא כתיב

(ז) גנת אגוז לא שכיחת וכו' אל גנת אגוז ירדתי בכתב על
זה ז"ל כי מבואר בתיקוני שהמלאך יורד עם הכניסה בשוב בן מים נודד
ממקומו כי אח"כ יורד עמה כדי להמרה מחילוטים בשוב אלי ה' הוא
שמי וכנודלי למחר לא תהן ושם מבואר ע"ש

מנחות הוי"ה ב"ה כנגדם יש ס'
קליפות כי אח זה לעומת זה עשה
האלהים כי בלחוץ קליפה אחד
שהוא עבה ומרה כלעגה ומקריב
ים קליפה ג' קשה מאוד אחד כ"ה ים
קליפה ג' ממשיך המאכל שהרי
פגום ממחלק לג' מלקים כיצד שם
בן ל' וקליפה זו הג' מפסקת בין ל'
חלקי של המגוז היא כנגד קליפות
עמלק ולכן נתן הכתוב שלם על
שיכריח שמו של עמלק ודרשו כי הוא
מפסיק בין שם הוי"ה ב"ה (עוד יש
קליפה ל' שהיא מחיבת על המוכל
ונאכלת עמה והיא כעין פול
המצרי פעמים חשות ופעמים

ממלוח כי לפעמים קליפה זו נאכלת ולפעמים היום נאכלת וילוע כי כמרבע קליפות הם למטה כשלמות בי"ע לת
דאילות כי אף קליפה אילות הוא למטה בדריסה ולכן אומר על גנת אגוז ירדתי שקלוסת ג"פ דאילות יורד למטה בבי"ע
שהוא סוד המוכל של המגוז והיום נמשלת לעולם בסוד מלכותו בכל מקום שהשכינה יורדת למטה הוא לרמוז
כי אף כשהיא יורדת למטה כל מיני מוכל מחוץ הפסולת ולכן גמ"ת ר"ת גימטריות נומריקון תמורה כי
בעולמות התחתונים הנמוכים מתחלפים ולכן נקרית עולם החמורת כי השכינה מתעלמת מהם בכל מיני חילוף בעולמות
כלי נשלול מהם שלל ונעדוף מהם טרף סוד ברפ"ח ניצוצין שהם שם בסוד טרף וכשהוא בלק"ח סוד מטרף בני
עלית ונם לרמות בחיבי הגחל שהוא סוד עולם הבריאה שהם מקנאת השכינה שהיא שלחל בעליון מגחל בדרך ישמח וחיבי
הגחל הם הנשמות מאיר שם מפלגם בעולם הבריאה, ושם הוא הבירור מניצוצי הקדושה מאיר במעלה יש מאיר בגחל והקליפו'
נשארים ריקנים והם סביבות הגחל כמו ערבי נחל שהיו בהם לא טעם ורית ואין עוסקין בהם כלל מאיר מסתרים
ולא עדיף פירין הפרחה הנפן סוד מיל עולם העשיה שהשכינה מקננת כי הנפולות סוד המלכות סוד מהתהכגלפוריים
ולכן אמר הפרחה הנפן סוד הרפ"ח ניצוצין

שהם ל"פ ע"ב שם ב"ן שהוא שכולם מחוברים עמה כמבואר בלק"ת פ' ויקי והמשיך שולם העשיה לעולם הבריאה
כמבואר בכוונות ויהי נועם כי בעשיה הקליפות מחגברים שהם יותר מריכין למשוך מוחם לעולם הבריאה כמבואר
בכוונות ל' כיסוי בסוד מחך תכם ומחל השע שהוא עשיה אלל מלילות וע"ל זה הוא כמן הכלו הרמונים הוא הרמון של
מטטרון שהוא בעולם היצירה שהם כל גדודי המלאכים וסוד הרמונים הם בלשון שהוא המלך הרחמן מז' מלכיות ובן
סורם כל המלכיות וסוד הכלו שהם עולים ממטה למעלה לעשות פירות בעולם מלילות גם מוכל לומר שהוא בסוד יסוד של
המלכות ויסוד המלכות הוא גן למגוז שהוא גי' עוד שהוא היסוד והיא סוד הגן שבו סולם יש שם ב"ן ושם הרמה לשביק
בגוון שהוא סוד הלל"ק שביסוד ז"ת וכשמפיע בה סוד המ' לתוך היסולם שהם שם ב"ן ונעשה בה סוד הגן ושהם
היריעה ליסולם כי כל הגדורים וכל הנשמות עולים ליסוד המלכות בסוד נ"ר ושם נשמת ג' עולמות ע"ס ולשני פרוסים
המזכר על לל גנת אגוז ירדתי סוד כוונת הת"ז מ"ש מתחילה גנת אגוז לת שכוונתו וכו' ואח"כ כתב גל"ח ג' גמטריאות
וכו' כ' מוטריקון ת' תמורה כי הוא כמו ל"ת על גנת אגוז ולוק (ח) ואיהי מעיד על יחודא קדישא כי עשר מיוחיו שהם
ט"ם שהם שקיון ת"ת אותיות ת' בכל הפירוש והוא ג' מלכי כולם מתיחדים בפרלוף מהה כל המלילות כח"ב הם הג"ת
נהי"ם שהר הגוף ת"ת כל ס' פרלופי המלילות נכללים בשלם תחל מ"ם ואהו עשר ספירות גלי שם כי שם מ"ה הוא שקיון

בנעלים: (טו) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב אכל: (טז) לגבי משה בלא כפוא כלל ורזא דמלה (שמות ו') וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יי' לא נודעתי להם ומשה אתמר ביה (שם ב') ואמרו לי מ"ה ש"ם אומר אליהם ועור אמאי צריך חליצ' בנעל דאשה דגיקדמאן דימות בלא בר: (יז) איהו קשור ברגליה דיבם ורזא דמלה (ראשית ב') הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב וכתין דלא ימית ליה חויא: (יח) דאיהו כריך על עקבו: (יט) צריך לחלוץ לגבי נעל דאתת ואתפטר ההוא חויה מינה ובלא על ההיא טפה: (כ) דאיתי יי' דפרח מן יעקב בג"ד קנה מניה בכרותא לאחזרא יי' לאתריה דאיהו טפה בוברא רבה חאב אדם ופרח מניה ואשתאר יחיד בלא עזר וכג"ד אמר (תלים מט) למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני וכג"ד איתי ליה קדוש ברוך הוא תלת זמנין לאדם קדמאה בגלגולא החד (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ודא איהו שיטוי מקום ושנוי השם ושינוי מעשה ועל ההיא טפה אתמר בה מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב ואתדבקת ביעקב ואפיקת מינה י"ב שבטין הדיוקנין עשרת לישראל דאתמר ביה באדם ישראל ובההוא זמנא: (כא) רווח יעקב מה ראביר דאיתי יוד מיעקב הה"ד

לא

לרעהו לת"ח שמתלמדים במע"ש ובקלילה מוזר ליסוד למקומו כיון ו"ס כי קודש הוא מכוסה למעלה ממקומו כיון י"ס מו"ק ובחלילה חלק י"ס ליסוד שהוא ביניהם וחוזר כיון ו"ס במקומו וז"ס ובחלילה לנעל חלק ליה י"ס למעלה ליה כיון ו"ס כיון ת"ת ומלכות מקומו מרמוי לו לזווג וזהו ולא מיהו חלק י"ס (מו) הס"ל מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב כי רגליה יורדת מות בג' עולמות בי"ע שהם מדור הקליפות בתחתוני הקדושה וכי"ע כולל הם ת"ת וסנגל הם בחי' נעלה שהם כמ"ש בזוהר"ק בחי תחתה מתטמרת בעולמא דילה מטטרו"ן וכו' שלף הוא נעלה מהלפון סנגל מיהו לגבי סנ"ט הוא נעל לגבי מכיוהא כי הפרח מהניהם כי נעל קשור ברגל ונגלל מיהו קשור ונגלים שלהם הם יפו פ"י הת"ת

אבן שם הוי"ה למ"ם שיורל עמהם לכי לעמרם מן המלוכים בסוד חמי ה' הוא שמי זכרוני לעולם לכן אמר בחן דק בת נדיב פעמיך בנעלים בת נדיב בסוד בת היה לעמרם וכל שמה ומעמי שפסל הוא יעמד לכולהו. לכן אמר בחן דק בת נדיב מכל נחמת ג' מכאן נקראים בשם נדיבים נדיבי עמים חלין מכאן (מו) לגבי משה בלא כפוא הוא שפסיר כעלו מ"מ הכוונה היא על מלכות שגם היא בלא כפוי לכן גם אתה על נעליך אמר שכשהוי כי היא במלה למעריותא לגם כמיפת מניה מוס לכר: כמל שלי שלי מעמרין מה שמו וכו' רמוז שם הוי"ה למ"ה מלמוי בלא כנוי אל שלי במו אבות ובלא כפוי בלל. נעל לשון ל"ל למה קלילה לוקח נעל מלשון המגל ולא תסיר לו כופא או לישו מלבוש אחר מעפר הגוף ועוד למה לוקח השם מולם אותו ולא להיפך הוא מוכן (יז) מיהו קבר בהגליה ליבם כי לפי שלא הניח בן הוא נלכך בחיי ניוכיסו לתקן אותו לבא עוד בשם ויהיה אחיו מביו שנולכן הוא קשור בהגליו בסוד ברית כרעת לעמוד שוב וגם משום יסוד פוכר הוא נבוא בשם הגל כמ"ש ויעלי יכך יעקב וכן ואחת רגליו כמשפט לבנת הספיר והוא יסוד ז"ת לבחי' כמ"ש בתרגום יונתן בשם הזהר ברקיע לף מ"ם יוסף עמודא למלמת נטיל היכלא לספיר רוחא לקרי לבנת הספיר ומע"ג לכחיב ואחת רגליו בגין יקרים למלכא כחיב הכי ורזא דילים הוא יעוף וכו' ר"ל נסוד הלבן מה שהוא קשור לוקח ברגל היבם לפי שם"ח אותו בעקב היבם ומורה שהוא אחה קשור מעלו כמ"ם סת"ם בסוף פתי' זה (יח) לחיובו כרוך על עקבו כי הני ברכי דעלמא מניהו הוי הני כרעי למיקם מיניהו הוי (יט) לריך לחלוץ לגבי נעל דאחת כי יהוא ביסוד דנוקבא יש בה סס קל"ג גי' נעל מה שכולל ובווה יש בה סוד בחוה רוחא לעלי בה בפלה ע"כ הוא קשור בהגל היבם כמו שכתב הגר"ל של המת כי יסוד הזכר שממנו בחה חסוד רוחא הוא ובווה ג"כ בחם הגל ואותה מחה מחתירנו הקשר של הנעל לחורות בגם היא רוחה באותו חלילה היא מחיר אותו רוח שקשר בנעל פלה וילך לשרשו שממנו הוא בא ויחייחל עה נר"ל המת ואז הכ נגללים מן היבם ומן היבמה כי ת"ת אותו חחי' נעל לחה בס קל"ג מבחי' שמקבלת אותו רוח חלרה ממנו כשהוא בחוב לו בסוד רוח ממנו יוצא עם חלרת הנעל ונעשה חלרת הנעל להמכסות בו מן המקטריגים (כ) לפי יי' לפרח מן יעקב עיין בחי' י"ג מ"ם בס ובחי' ם"ם בס קף ק"י ע"ב: ומ"ם חלת זמנין חייחי המ"ם לחלם כרמשון בגלגול עיין בחי' ם"ם קף ק"מ"ם בס ועיין בזוהר פ' כי חצא שכחב כן כל חלה יפעל כל פעמים בלא לת י"ו ג' אבות הם בסוד יס"ו ויעקב שהוא בסוד ו' ת"ח כולל י"ב לירופי הוי"ה לכן הוליך יעקב י"ב שבטים שהן סוד י"ב לירופי הוי"ה שנלא ושינוי מקום כשמתגלגל ביעקב קוה מקומו בעלומות כמ"ש ויעקב מסכת לתר ליוקף בניו ולת שינוי מקום שינוי שם מאברהם לכן נשתנה שמו לגמרי שלת נקרא שמו מאברם שינוי מעשה ביולחק בו נעשה ממש שנעקד לבחינת כמ"ש קף ק"ג בחי' כ' שמתר כל החיקונים (כא) ריוח יעקב נכו' שהוא מלה"ר כי שופריה ליעקב מעין שופריה

תקונא עשרין ושית

לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל : (כב) באברהם נשיב משם מות הוכא דאדם ניהנם נחש אשת זונים דאתמר ביה לא תנאף ביצחק שזיב מאל אחר דאתמר ביה לא הרצח ביעקב אשכח אתר לינקא בנוי ודא שנוי מקום ולית חד מניהו לדא : (כג) אתבליל בתלתא לקיימא הן בל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר קם סנא ואמר ר' ר' במאי אוקימתא סיר יבום והליצה דהא ברירא המלה שמענא א"ל מה דשמעת אימא ודאי ברזא דיבום אשכח אתרא דהוא נשמתא ערטילאה החד"ד (תלים פר) גם צפור מצאה בית ודא נפש דאתיא בגלגול זמנא קדמאה ודרור קן לה דא רוחא דאתיא בגלגולא זמנא תניינא אשר שתה אפרוחיה דא נשמתא דאתיא בגלגולא זמנא תליתאה ומנה נפקין אפרוחין דאינון בנין ובנות דיבום בלהו תלת נחתין בכת אחת החד"ד (איוב לד) אם ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף לבו : (בר) דתמן נפש רוח בכנפי ריאה נשמתא במוחא וכולהו חד בקטורא חדא אבר חליצה איהי שזפת ר"ח היא נשמתא ורוחא ונפשא דאינון קטירין בתלת קשורין דחיא ורזא דמלה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו קם ר"ש בדי לשקא ליה פרח מיר ולא אתהזי :

(תיקון כ"ז נרפם בהקדמה בי שם ביתו)

תקונא עשרין ותמניא

בראשית ביה תלת פקודין חד יראת יקוק בגוונא דא בראשית יר"א בש"ת והא אוקמוהו תניינא בריית בגוונא דא בראשית : ברי"ת אש תליתאה שבת בגוונא דא שב"ת יר"א : **פקודה** קדמאה יראת י"י עליה אתמר יראת ה' היא אוצרו ועוד אתמר (משלי א) יראת י"י ראשית דעת : ראשית חכמה יראת י"י ובודאי מאן דליית ביה דחילו דאיהו אוצר ליית תמן הכמה : (א) אוצרא דהאי חפצה אירהו ב' ובהקונא אחרא בראשית ב' : (ב) ראשית נקודה בהיבליה : (ג) עליה אתמר גן נעול אחותי כלה : (ד) גל נעול מעין חתום גן אירהו אוריית רבבתב דאיהו ג"ן סדריב דאוריתא גל איהו אורייתא דבע"פ : ותרוייהו

לבו לתמן נפש (לד) ומתם נפקין מפרומים לתיון בנין ובנות ליפום כולא תלת כל"ל וכן הוא בספר מוגה (לה) לבו לתמן נפש ר"ל כי בפסוק הם יושב אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף בו מרומז ג"כ נפש כי לבו תמן נפש עיין בתי' כ' דף מ"ב מ"ש וכהקדמת בספר יונת אלם כתב מ"ש פילוסופים נפש בכבד רוח בלב נשמה במוח רומז נפש שהיא מוקבל מגעת על מתת עכ"ל : ונרפסת לג"ש שהות רוח ורוח שהות ז' ת בלב פירש על ליבת לתיון ונשמתא תיתת במוח מגעת על מתת עכ"ל :

תיקון כח ירא בשת עיין בתי' ז' מ"ש שם : נרים תם עיין בתי' כ"ג דף ס"ג ע"ב מ"ש שם : שבח ירא עיין בתי' מ' (ה) מוקיר לחכמי חכמה תיסי ב' כי בחכמה יסד מרן בחכמה יבנה בית ועיין ת"ז דף י"ב ובהקדמת זוהר דף ז' ובספר כסא מלך כתב מלך לעית בית לתיון שהיה מלכות ירא"ת העונים שהיה מוקיר על ה' לעית תמן חכמה שתיון יכול להשיג ירא"ת הרוממות כי בירא"ת עונים מלכות יכונם לירא"ת הר ממות חכמה כי חכמה היא שורש הירא"ת עונים כי ג"כ יש בה לא ירא"ה לון כמ"ש ברים תי' ג' ע"ב (ו) נקודה שהיה רמזית חכמה י' שב שם בהיכלים שהיה בית שבה נעלמת חכמה כמלך תוך היכלו (ז) שליה מתמר גן נעול מחותי כלה וכו' ר"ל בית שהיה מחותי כלה לחכמה כי שם ב' בתים לעולם שהם נעול שלה נעול שתים ע"ן גן שלרין למורייתא ז"ת כי נה"י לבית שם מתלבשים בז"ת (ז) על כו' כי הם בחכמלכות שם בסוד גלי סיס (ח) ופרוייהו ב' מברכתא ר"ל בית מלכות שם שניהם ב' מברכתא ת"ן גן וגל שניהם שם ב' מברכתא כי כי גן נעול מחותי כלה קאי ג"כ על המלכות שהיה

(ה) ותרוייהו ב' מפראשית · מעין חתום · (ו) דא ראשית נקודה בהיבלית ובמאי איהו חתום באות ו' ואתעבידת ב' עם חת מו דו' מה דהוה ב' אתעבידת ם יין סתום וחתום · (ז) יינא דאורייתא סתים וחתים דלא יעול נובראה תמן ודא יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית: (ח) ולאו למנגא תקוני מארי מתני' חתימת יין הלא יתנסך ויריערב בסטרא אחרא: ועל האי יין אתמר לא עשה כן לפל גוי ומשפטים בל ידעום כין ודאי יי"ן שבעין אנפין האורייתא ועלייהו אתמר (תלים בה) פוד ה' ליריאיו · (ט) קנקן דהאי יין דא לבא דבר נש אם הוא קנקנא הדתא ואתנסך ביין נסך דאיהו יצרא בישא צריך תלתא זמנין הדהה והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ולאו למנגא תקינו (י) בכום דברכה אוף רכי הדחה ושטיפה הדחה מבפנים ושטיפה מבחוץ למהוי תוכו כברו ורזה רמלה (ויקרא טז) וטהרו וקדשו ובד איהו קנקן דאיהו לבא דהיא מלגאו ומלבא שריא חמן הבמה האתמר בה (משלי ח)

גי' נעול ע"י חותם המעין לחכמה (ז) יונת לאורייתא וכו' כי מי שמגלה סודות התורה לרשע הוא גורם שיהיו המיצוני' מקקודם המכוסה מכם כי סוד גי' יין יונת לאורייתא זו היא שמירתו שלא יתגלה למי שאינו הגון ויסי תור"ל רז תור זרוע לגליק טוב הוא ומלאכיו ומגלה סוד לרשעים כמונית פז"ל כמ"ש בהיקונים תקסיט"ו"ל מבל מאן דמגלה רזין להשיעת פלו מגלה ערויין באוריייתא וכו' מאן דמגלה רזין לון באורייתא גריס לגליק להיהו ישוב להחמיר בים סוד ס' ליריתי להסתלק נהיעו מיניס ומן שכינתא וכו' וכל מאן דמגלה רזין לגליקייא גריס לגליק להסכירת ברזין לאורייתא ולשכינתא וכו' ועיין ג"כ בר"מ פ' פנחסאקף רמ"ד שכתב ז"ל מאן דמזגזל בפירורין דתמצת וזרוק לון בחבר לגלי לילטרך וכל שכן מאן דמזגזל בפירורין דמותא דתיתון זרע דזריק לון בארעא דחיתמר בים כי הסחית פל בשר וכו' וכ"ש מאן דמזגזל בפירורין דתמצת לאורייתא דתיתון קולי תחתון וכו' וכל שכן מאן דמסר רזין לאורייתא ומחרי קבלה ומחרי מעשה דרחמנא הו מחרי תחתון דמתת מפרש למתניתין מסוגיים דמליט עלייהו יהר הרע וכו' ע"ש ובפתב בספר ח"ל ע"ז כל זה לא מיירי אלא מי שמוסר רזין עילאין לרשעים בעלמא אבל מי שכוונתו להועיל ולאור לפני לזיקים לסייבין בעוה"ב פ"ע ע"ש זה יגלה ג"כ הגאון לרשעים לית לן בה כי רשעים אינ"פ שיהלו ללמוד הוא לרעתו כי בכשל ע"י קולי הכרס כמ"ש בזוהר פ' נשא כר"מ דף קכ"ג שים שומריס כמו קוליס לכרס כמו נחשים ועקרבים ופרפים ונטרין הסוף טוב אלא ייעול תמן אלמו מיהו רלאור למיעל ומש אלמו כל מייבא הוו עאלין ברזא לאורייתא ובג"ד מאן דמייבא וייעול למכלע רזין לאורייתא פמש מלאכי מבלה לאתקריאו חסך אפילה נחשים עקרבים חיות ברזא אתקריאו ומבלבלים מחבתים אלא ייעול לאחר אלמו מיהו אבל מאן דמיהו טב כל מיון נסיונין מיון למיטריס וקטיגור נעשה סניגור וייעלין ליה למד הגנות ויימרון ליה מרמת הא בר נש טוב ופדיק וירא שמים בעי למעבד קמיה ואמר לון פתחו לי שערי צדק אבות אם תוכו י"ם הטוב טוב הגנות יימא לון פתחו ליה בהסוא תרעא לאתקרי מהבם או בהסוא תרעא לאיהי אשובם כל לזיק ייעול כפום רגליה דיליה ורזא למלי פתחו שעריס ויבא גוי לזיק וכו' וכן היא מיתא בזוהר: מאן דסחים לאבריית גיזא לאורייתא מיהו מלעד לאון לרשעיון נסורין דרזין מתחזין לאון מסוגיין ולא יהבו מלא להלרא לאיהו גניז מארעא מאן דאתר לא עד דגלי ליה ולאו מיהו דיליה מתהלר בשוקלתניה בחשוכא וקבלה ולמאן דליהו דיליה נסיב ליה ובג"ד לית לבר נש לגלאה רזין סתימין לאורייתא הרי מפורש בלברי הכ"ל ללמי שלין לו סייעות בגויים יפעל ע"י קולי הכרס מעלמו רק מיסור הוא שלא לגלות סודות התורה לרשע ללמוד עמו עד שיבין על בוריה וז"ס כאן יין סחים וחתים כמו שפוד יין ס' גבורות לביאה סם מחומים וסתומים ביסוד מלכות למוקבא כן ג"כ יונת לאורייתא סוד התורה לריך להיות סחים וחתים שלא ייעול מוכרמה בסוד התורה ושלא ייעול מוכרמה ליוק מה' גבורות פביסוד ומלכות למוקבא (מ) ולאו למגנא וכו' כי אלו סה' גבורות שסם בסוד יין שם מחתימים בב' תוחמות תוסס ביסוד בתך תוחם מלכות שבמוקב' כמ"ש בחי' י"ט כלי שלא יגע בו נכרי ויעשה יין נסך ויתערב בשמרת אחרת כי ס' גבורות לפעמים שם גבורות הטובות ח"ו שם יולאין לאוץ מב' התוחמות הנזכר ונוגעים בשם מגע הטילונים כי יונקים משם ונתערב עמשם · ועל הינן סוד התורה אתמר לא עשה כן לכל גוי אלא ליסרא"ל הכשרים (מ) קנקן דאי יינן שבו מתמר יונת לאורייתא סוד שלא שם נכנס בו יין נסך כי"ב לריך לשטרא

תקונא עשרין ותשע

בראשית ברא אלקים ב נקודה בהיפלה עליה אתמר נן נעול אחותי כלה גל נעזל בעין חתום (א) מאי מעין דא נקודה מאי ניהו נעול דילה דא ו' דסחים להיבלא ובה אתעביד ם סתימא איהי ם רבתא מלם רבא השתרה והאי נקודה עלה אתמר (איוב בא) ונעלמה טעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה והאי נקודה מסטרא דימינא אתקריאת אהבה ומסטרא דשמאלא אתקריאת יראה ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקריאת תורה ואיהי מצוה דעמודא דאמצעית כליל תרוויהו בגין דאיהו ו' כליל י"ק דאינון לימינא ושמאלא ואיהו ו' באמצעיתא כליל תרוויהו ושבינתא תתאה מצוה בלילא מארבע אתוון איהי אתקריאת משטרא דחכמה ה' מסטרא דאימא עלאה ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא ה"ר למשלי (ח) י"י קנני ראשית דרכו דרכו: (ב) דרך ו' קנני: (ג) דאיהו קן דילה זבנין דאיהי בלילא מכלהו ארבע אתקריאת מצוה מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהי י"ק ים הציון וכה כלילין פקודין דעשה ולא תעשה פקודין דלא תעשה מסטרא דדין דאיהו אלקים דרמזן י"ק ועלה אתמר זה ש מ"י והא אוקמוהו פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהי רחמי דכלילין באברהם ועלייהו אתמר (חבקוק ג) ברוגז רחם תזכור: קם סבא חד מבתר טולא כותלא ואמר רבי דבי בוצינא קדישא קום אדליק שרגא דאיהי מצוה שבינתא קדישא דעלה אתמר (ויקרא ג) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ועלה אתמר (שמות כ"ז) להעלות נר תמיד נר י"י ארתקריאת ודאי אור דנהיר ביה נשמת אדם קום אדליק בה: קם ר"ש על רגלוי וירתיב רגעא חדא ואמר הבון עלמין דאנת איהו מארי מלבין וגלי רזין דא רעוא דילך לסדרא מלין בפומאי לקיימא ביה האי קרא ואנכי אהיה עם פיך דלא אעול בבסופא קדמך: פרשת ואמר בראשית

(ד) מאי מעין דא נקודה הוא נקודת יסוד למוקצה במעלה מ"ן כמעין וסוף נעול במעין יסוד יוסף גי' נעול כמ"ל סתום ו' זעירא לסחים לפתח היכלין מלכי"י ני' היכ"ל ומן ב' עם ו' נעזים מ"ם מחיצת ואו ומעוף השמים נסתרה עוף השמים הוא יסוד ז"ל יוסף גי' עוף השמים ז"ל והיא ונעלמה מעיני כל חי כי לפעמים עולם הנוקבא למעלה לכתר על שמלאכים מים מקוה כבוד במעגל (ב) דרך ו' עיין בחי' ו' שכתב ובזוה דרך לה קבורת רחל וכו' וע"ש מ"ם וחבין כאן (ג) למיבי קן דילה כמ"ש כלפור נולדת עז קמה בי' הקב"ה הוא מקומו של עולם מלי עולם לה שכינתא תרגום עולם עלמא ליתא לטולמות כלי"ת העלמה כמ"ש עם בל"ת ע' מאתם קף רמ"ב ע"ב וסביה תוחו בחי' ס' ע"ש

בראשית מאן ראשית דא חכמה דא׳ (א) נקודא דלנו דאתמר בה (ההלים מ״ה) כל כבודה בת מלך פנימה ודא יראה דאיהו פקוד׳ קדמאה ועלה אתמר (משלי א׳) יראת ה׳ ראשית דעת ואיהי רמיזא כמלת בראשית ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחייביא והאי ׳ (ב) נקודה איהי אות שבת ויומין טבין ואות תפילין ואות ברית מילה ההיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה ׳ (ג) זבאה איהו מאן דאעבר לה מניה דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה והאי נקודה עלה אתמר (שמות לא) מחלליו מות יומת מאי מחלליה ׳ (ד) אלא מאן דאעיל רשו נוכרא׳ בחלל דילה דאיהו רשות היחיד דעלה אתמר (ויקרא יט) ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל כי את מקדש ה׳ טמא ובלא אתרמיז בחאי תיבה יר״א ברי״ת שב״ת בגוונא דא ירא״ת בראשי״ת ברי״ת בראשי״ת שב״ת בראשי״ת והאי נקודה איהי ראשית (משלי ה) ה׳ קנני ראשית דרכו בגוונא דא בראשית בלא איהי נקודה חדא איהי ראשית ואיהי אות ברית ואיהי אות שבת ואיהי יראת ה׳ מאן ׳ (ה) הלל דילה ב ו׳ איהו בעלה ביה איהו נטירא ופתימא בגלותא הת״ד יהיה (יחזקאל מג) כגור ששת ימי המשרת בגוונא דא ם סתימא והא אתמר ונקודה איהי שביעאה תנא על רישיה תגא דס״ת עטרת על ברית ז׳ דאיהי יום השביעי יום השבת שביעי ודאי עליה אתמר (שם) וביום השבת יפתח אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלה אתקריאת סתימא באות ו׳ והאי ׳ (ו) ערלה ופריעה איהו בשר ותבן דתטה ביומין דחול אתקריאת ה״א דאיהו הבל להב״ה המזבח לאדלקא

(ז) נקודה לנגלו וכו׳ סוף נקודת פנימיות יסוד לנוקבא סתים חכמה מחמה דאתית ממטה למעלה וכל כבודה בת מלך פנימה כי בפנימות יסוד שלם סס כל כבודה שלם תוך יקר טיפת ס״ד שנמשך מל״ב כ״ת כמנין כבוד ו״ס מ״ב וכלי נקודה פנימה שלם לחתר מחללים מות יומת וכו׳ בחלל דילה וכו׳ עיין בהקדמת ספר האסיר שכתב ז״ל מקדמי תירגו לת נקודה לקיימת בחמשיעתת לתיק לחלל מיסס יחיד מכולהו לעניסים מיתה ושיעור לכתיב מחללים מות יומת מאי מחללים מאן למעל לגו חלל לעגולה ופבוטה לאחר לסטות נקודה סריים ופגים בית מות יומת וכו׳ וע״ש פירושו ע״ז בחקדם מלך וחבין : ומיתת ידיהם רמה וכו׳ עיין בחי׳ ל״ג מ״ס סס (ח) והאי נקודה מיהי מות שבת וכו׳ ר״ל עטרת יסוד כי עטרת יסוד לזכר סיה שרשה למוקבא כנודע עיין בחי׳ כ״ת לף ס׳ ע״ת מ״ס שם מסס וחבין · ת״ל עוד תפסר לפרש מ״ס לעיל לת נקודה לנגו קאי על נוקבא

עלמה שהית לך׳ מרכבתה מרגמ״ן כמו נקודה בחוכה שהית פני מלה למרבעתן פנימית נשמה לכה וע״י נעשה סיה מות ס׳ כמ״ם בדרים זוהר ברשתים ז״ל רחיצת לת מיכאל גבריאל רפאל מוריאל מלין מימין מרבע ומלת נקודת לקיימת עלייהו מימין ס״ת ולת מקרי ס״ת מלת ברזת למלין מרבע נקודה בהרמה הקרייה עלייהו ורזת ס״ת לת לתת מות והסות נקודה הקרייה עלייהו בחמליעתת מת מעביד ס״ת וכו׳ ע״ש ובשתת כשהית קליפה למלילות מזי היה בסוד מות י׳ ונעשית עטרת לכולת שהית עולת לחכמה כנודע ו״ש כתן מת״כ ביומין דחול מתקריאת ס״ת וכו׳ מכל ביומין דשבת ו״ט מתקריאת י׳ עטרת על כלת ודוק ובתן (ג) זכאה איהו מאן דלעביר לה מיניה כי הסומר בריתו ולת נת על הכריית שלת נוח מסוך בערלתו ומברהם תביהו לת מבשקר ליה ומה כשמר ליה לה רשו לרשיעה רעה להלקאה ליה חפי׳ יעשה עבירות מחרות מלת מלכות ירמת ס׳ תיפרהו ברחמנות (ד) מתן לתשיעל רשו מוכרהה וכו׳ פיל פי סמחלל שבת ומוכים מרס״ר לר״י הוה נורס שכותן כה ומליפה לנקח ליקח מן הפ״ג שבחלל יסודה דעייל רשו מוכרהה בחלל דילה שהות רשות פיתיך יסוד לעלמת ז״ת כמ״ם בתי׳ כ״ת ועיין בתי׳ ס״ז לף ק״ת ע״ב שפחב ולת מלני לתהי רשות סיתיך למיהו ביום יתוו לעלמת : לת מקדם ס׳ טמת בתי׳ ס״ז הקשה והת שכיחת לת מחלת טומאה ומחוץ מלת מן לסתיב לתרת שכיחת מתחיב ליה כלו עביד ליה ופירש לת מקדם ס׳ מקום מוסב שיתן כה לקליפה ליכנס למקום שהיתה שרוי בו שכינה (ה) תלל דילה ב׳ תלל יסודה שלה הוה כמו ב׳ פזוחה וגם כל יסוד נקרת בשם לות בית בשביל שהות שני למלכות ממטה למעלה כמ״ש בשם הזוהר פ׳ ברחמנות בתי׳ כ״ת לף נ״ם ע״ב ובשלה ז״ת שהות ו׳ סותם פתחה ע״י שהות נתר לה בנעולת שלת יחקרב לה לזר בשתת ימי המעשה ובשתת שהקליפה טמונה בעוקבת החומות רשה מז יפתח תבל ובחול גן נעול בשת ו׳ עיין בת ׳ ל״ו (ו) ערלה ופריעה שם קליפה כמיתן וחבן שעל פיות שהות עיין בתי׳ ל״ג מ״ם ובחול סיה קליפה לריך לסריף לכל המוץ וחבן לחטה ובשתת שתין קליפה לגי סיה בפ״ד לות י׳ עטרה לכולת ושוב מה שהמלכות נקראת בשם חטה עיין בתי׳ ס״ז ובתי׳ י״ו מ״ם שם וחבין (ז) וביום השבת וכשת דילה לב׳ תלהיפ וכו׳ כי נוקבא מסמ״ך בשבת במוסף היא עולה מתחילה לבינה ומזי בינה ביתה שלה ומתיך ממנה עולה היא בחטה ומזי בינה שהית בשבת ב׳ תלהיפ היא מתחיה כמו בשת שלה (ח) ומיהי ב׳ וכו׳ כי הנקודה לתות י׳ שבתמלע ב׳ רומזת לי׳ תמידין

מנכללין דא בכל סטרא עלם כל
עשר ספירן ז"א עסם י' תמירין סס
נכללין בכל לי סטרין לקומת עלוף
עלם סוד חגה"ס עלם סס ל' סטרין
אזדם מערב לעמון ולרוס כגולע כי
סיא כללות קולם עלם כי' ספירות
מסטקלרית לעה נסרא מגרמת לעיל
לס נסירת מעלמס כגולע (ט)
ציין בשבת וכו' ר"ל עלה מתעוב
עלוקא לעבות ובריא ולינא לעפוע
לין מעוה עסס סיא נקרעת ירמס
ירא עסס ירא נרית ירא נמס ס'
מעפע כמ"ס בריס חי' ס' שמחי
כל סחיקוניס ירא בלין סכימי נמס
לכן שמר ולכי בכל פקודא כי במלת
ברקסים מרומז ירמס על כל מלות
כי תיבת ברקסים בוא ירא בעס
כמ"ס בחי' ז' ירא בעס מן סכינמת
ירא בעס מן עמיס ז"ת וילוע כי
מ"ע סוא בז"ת ומל"ת סוא במלכות
שמור נמלא כתלו על כל המלות
שמר ירא מעס (י) מלסיסלת
נתיב קדמאה ילוע כי ל"ב מלסיס
סס בגינס ול"ב נתיבות סס בחכמה
ובמחשבה לגינס כל נתיב סוא בעס
מלסיס על סלר נתיב קדמאה
סוא מלסיס קדמאה וד' לב' וכו'
וכולס סס נתיבות פלימות חכמה
נעלמיס ודוקא מלסיס שסיא בינה
בין לרכה של חכמה אבי מעשי כל
מי מפילו מממלאכיס נעלמה (יא)
כל מיסי בשלי נתיב וכו' כשעולם

יהי

סיא לחכמה סיא נסחרת מפילו ממיון למלכותא שעס מרגמ"ן שרי המלאכיס מכ"ס ממלאכיס מחריס (יב) ולא עול
מלבד שגריס שעסכיס מתלבשת בקליפת גריס לס נמי למטוי יבשה תהו וסמרן שסיא מלכות שסיתה נקראת מרן בזמן
זיווגה עם ת"ת שמקבלת מרחין ומיניק פירודים כעון מולמת שבת נעשית מהו יביש כמ"ש בשקלמת סזוהר קף' מס
להוות יביש מתעבילת מרן למעבד פרין ומבין וכו' ע"ש (יג) למסתלקת נקודה וכו' ר"ל שמסתלקת מתלי יסודה
נקודה יסוד ז"ת שבחוכו מתלבש עלוס מבא נקודה לתתי' שמין מעפיע לס ונשתרה יביש (יד) לעבדין לאורייתא
יביש פירש למלכות תורה שבע"פ לתחזקה מימוד מעפע התכמה שבו גרמין למסתלק י' שסוא נביעו לחכמה סתפ שם
ביסוד שסיא נקודה שבחוך ד' תלת דיסודה ונשתרה יביש (טו) ומתי לוח למסתלק רוח סוך ולא יכוב סוא רוח של
מזיח שסוא יוכה להתרת תוטפת למתיקה כמ"ש וסריתו בירכתי ס' וסוא יוכה לבתי' יתילה וסס סלרה תומפת לעתיקה
סוא ממך ומפיק מתכמה סזימה לתתיקה כמ"ש בזוהר פ' נשא קף ל"ע ומסיית נוקבא לקבל תומפת רוחא
נפיק מתיקה סזימה ומין לנחירה עד מלכא מסיחא לכתיב ומתי עליו רוח ס' רוח תכמה ובינה ונו' וכו' שיחא רוחין
סימון ורוחא לעתיקה סא ז' וז"ס ומיסו רוח סקדש ומיסו רוח תכמה ובינה וכו' כי זה רוח לעתיקה הגמשך ונפיק ממוחא
כחזימה סלו סוא נקרא רוח סקודש כי קודש סוא בחכמה רוח תכמה ובינה כמשמעו רוח עלה נעבורה תסר וגבורה סוא
לעת ת"ת ורחמי ס' מלכות וכו"ס סס כלולים בחב"ד (טז) ויאמר תלסיס יסא מור וכו' כי תור דיום ס' סוא מסר רחמון לו' ימיס ובחסל נקרא מהכה כי הסחל נעשה למי

שלבו

יהי אור ויהי אור והא אהבה דאיהי אתבת חסד החי"ד (ירמיה לא) ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד ועלה אתמרואם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ יראה אתקריאת מסטרא דשבאלא ואהבה אתקרי את מסטרא דימינא אית יראה ואית יראה אית אהבה ואית אהבה יראה דהיל דר נש לקדוש ברוך הוא בגין דלא נחית מנכסוי או מגין דלא ימותון בנוי בחייוי אשתכח דאם הוה מחית מנכסוי או אם ימותון בנוי בחייוי דלא הוה דחיל ליה זבגין דא הוה רחים ליה האי יראה ואהבה לא שני ליראת ה' ולאהבה דיליה לעקרא אבל רחימו ודחילו בין טב ובין גיש ובגין דא אתקריאת האי יראה ואהבה על מנת לקבל פרס וכן דא אמר קב"ה השבעתי אתכם בנות ירושלי בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ דאיהו רחימו בלאו פרס (ער דאיהו יחפץ) ולא על מנת לקבל פרס ויראה ואהבה על מנת לקבל פרס איהי (יז) שפחה (משלי ל) ותחת שלש רגזה ארץ וגו' תחת עבדי ימלוך ושפחה כי תירש גבירת אלקי"ם דא מן ויאמר אלקים יהי אוא איהו נתיב תליתאה יהי אור י"ת אויר אורך י' זכר תאי נקודה אתעטפת בהאי אור ואתעבידת אויר מהבה אתמשכו בל החויות

קם סבא חד ואמר (יח) יהי אור ויהי אור יחי אור יחי אור דא ימינא (יט) ויהי אור דא שמאלא דבכל אתר דיהי איהי לשון צער ובגין דא ויהי היום דא איהי ראש השנה דאיהו שמאלא דאיהו דן דינא דכל עלמא ובגינה אתמר ויהי אורו (ראשית א) ויראה אלקים את האור כי טוב דא (כ) עמודא דאמצעיתא דאיהו טוב ויבדל אלקים בין האור ובין החשך בין האור דא אהרן כהנא ובין החשך דא קרח אמר משה לי אתחזי לאפרשא מחלקת דאנא איהו דיקנא דטוב דלעילא חד (בא) דאתדבק קרח בחשובא דסטרא אחרא דאתחיש עובדא דבראשית דלא בעא לאתדבקא בשמאלא דאיהו לוי אמר הבדלו מתוך העדה הזאת: ודוא דמלה (שם) ויבדל אלקים בין האור ובין החשך ויקרא אלקים לאור יום ולחשך קרא לילה שוקא דימינא דהוא אור דאתמר ויבדל אלקים בין האור איהו שוקא ימינא בהנא דאתמר ביה (תלים יג) נעימות בימינך נצח זכמה דנצח אתקשר בימינא: הכי הוד אתקשר בשמאלא ויהי ערב ויהי בקר יום אחד: ערב דא ערב דיצחק בקר דא בקר דאברהם יום אחד עמודא דאמצעיתא וצריק דתשמיני חד ולית יומא בלא לילה דאיהי שכינתא **אדרבי** דא קלא סליק ומתפוצץ ברומי דקיעין והוה אמר משריין קדיש אן (כב) דמתיבתא דרקיעא דלעילא והתא אזדרזו ואתקנו לקדמות מטרוניתא דקא אתיא למיעאל קדם מלכא בכמה קשוטין דפקודין דעשה קומו משריין לקדמותה ארהבי דא קלא דתניא הוה

מלכו מוכנו מ"ל מסבחיך על כן מכשיך מסל מס תעירו מת מסבם ס"ת מלכות להעלותם מגלות ולקדשים מס בחסל ו"ל מע"כ נקרא מסבם כסי' מספר' לימינא בחסל ו"ל מקורם בו על מתים ליעקב מסבם רמיתו מלת ג"מ לקבל פרס מלת נתכן ומסבם וזכו על מתמכן מס ועיכר מת הגמולם בלי ס"ת למוים ימנברו מקטריגים כנגלס ויסמרו מ' מעיר: (יז) מיהי מל מפתם וכו' ר"ל בת זנו מל מט"ט עטורם ומט"ט סוף עבד טוב כמ"ם בתי' כ"ח לף ע"ג ע"ב כי יתוף כי בכל המובד ע"ם לקבל פרס מיהו ג"כ מל מט"ט סמוף ג"כ כעבד מקבל פרס מרבו ומאורם וממלות ומתפלם סמוף עוסם ע"ם לקבל פרס מיהו מתקבל רק ע"י מפ"ט ולא ע"י מקב"ם בעלמו כמ"ב זה בריס ח"י כ"ל מתיקומיס מקדים ע"ם ומתנין: (יח) יהי אור וכו' כי יתוף כי בתחילם היס כולו אור מ"ם ומת"כ נתעטף ו' סוף אור מל מלבוש בהעטם ע"י למלים הפ"ם בתוך מלמוחו סמוף כמו נקודם למת' נגד אור מ"ם בתור מ"ם ונעטף מויר קדמת ומסם מן המלבים בתחלתו כל בעולמות ומתחילם היס סוף סברי כלים ונתהוו לויים בעולם מסמרת דממלא ע"י פלמלוס ומת"כ ויבדל מלהים סוף ו' בתיקון ז"ת ונבדלו הרע ממנו ומוף מפסר לפרס ע"ל מ"ם בתי' י"ת קף ל"ו ע"ם מ"ם סם ומתנין כמן: (יט) ויהי אור לת

מלמלת כי ר"ם לת פירם מעמם מכפל והמבת קדימת בת ומגלים מל לבריו למרם מכפל לת מלמלת מממנם נמסכו סדיוים סמוף למון למער ויהי לר"ם (כ) ממוף למלמיעתת למיהו סוב נת דין ולת מסל מלת ממוגן רתמים והוף מבדיל בין ימין ושמאל מהרן כהן ימין קרם לוי מלמלת: לי מתחזי וכו' כי מסם הוף ת"ח המכריע ביניהם: (כא) למתלבק קרת בתסוכת לס"ת וכו' כי קרם שהוף מסך לוי מלמלת נת רלם להכניע לתור שהוף מהרן כהן ימין כמו שהיתה במעמם דרמזית מכוכע הגבורות לתפדיס ולכך ירל לגיהנם וכל זה מפורם בתר סיטב בספר מקדם מלך על מלמר דרמזית קף י"ו ע"ת ע"ם ותבין סיטב כתן: (כב) למתיבתת דרקיע דלעילא ותתא הוף הכריעם וילירה כמ"ם בתי' כ"ת קף כ"ב מזוהר מקדם פ' יתרו ע"ש. מלרי מפתתן וכו' עיין בתי' כ"ת מ"ם סם על מ"ם סם נער נער לתלת מלרי מפתתן לתולרין מלכת וכו' ותבין כתן. (כג) מטרוניתת עלתם הת נתתת לגבה וכו' ר"ל בינה כי היא ממלה המלכות

הוה מתערא לגבי מארי מפתחן ׳ הא שבינתא קא אתיא למיעאל לחיכלא
דילה **אדני** שפתי תפתח בההוא זמנא (בג) מטרוניתא עלאה קא נחתת
לנפה לקבלא לה בפקודא קדמאה בכמה קלין ושופרות (בד) וסלקין
תרווייהו לגבי מלכא ׳ וכלהו הוו שאלין מי זאת עולה מן המדבר ׳ דאיהי
אימא עלאה בזא״ת עולה : ובד סליקת לעילא אתעניידת כמא למלכא
עלאה : ובה פתח אנכי ׳ דחבי סליק לחשבן בפ״א : ובד אתחברו תרווייהו
אתמר בהו (שמות ב) אנכי ׳ אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים :
אשר איהו רמיז במלת בראשית ׳ אשר דא אימא דאיהי אשר אקיק : אשר
קדשנו במצותיו ׳ אשר קדש ידיד מבטן ׳ דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לא
(בה) מבטן מי יצא הקרח ׳ הקרח הנורא ׳ מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא
מאי קדש ידיד מבטן ׳ בטן דאתמר ביה : דא צדיק : אשר דאיהי אימא עלאה
(כו) קדשנו בעמודא דאמצעיתא ׳ וצונו בצדיק על כל פקודא ופקודא ׳ בגין
דחד איהו מצוה וחד עושה : (כז) חד מציה על המצוה דאיהי שבינתא
(תלים יט) מצות י״י ברה מאירת עינים : וחד עושה ׳ עשייתה דאיהו
מעשה דפקודא ׳ דהכי אוקמוהו מארי מתניתין (בח) גדול המצוה ועושה
מבני שאינו מצוה ועושה : ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא דאיהו מצוה
מסטרא דאבא דאיהו ד״ש : ומסטרא דאימא דאיהי אש״ר ׳ והכי צדיק
מצוה ועושה מתרוייהו ובגין דא אתמר על תרוייהו אשר קדשנו ׳ אמא
קדשנו ואבא צונו ׳ על מאן ׳ (בט) על שבינתא תתאה דאיהי בסר כל רחם
פתיחו דרחם דאיהו רמ״ח פקודין איהי מצות י״י ׳ בגין אבר ואבר דמלכא
איהי מצוה : ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא ואמא הה״ר ויאמר אלקים יהי
אור ויהי אור ׳ ויאמר מסטרא דאבא דאיהי י׳ :
יהי מסטרא דאימא דאיהי ה׳ ׳ חד אמיר׳ וחד הויה ׳ עשייתה דתרוייהו
יהי אור ׳ עוד אשר על שם (ראשית ל) באשרי כי אשרוני בנות ׳ אשר
הוצאתיך

דכוותה

לו״ע לימא מקשמע לברמא ושימו
כי נס״י לכיום סמס נכנסים
במלכו׳ להגדיל פרנוף מומתם כמ״ם
בתי׳ כ׳ קף מ״ח ע״ם ויליע כי
מלכות לכיום מקומם כנגד נס״י
לכיום ופרנוף סתכוים היא מלכמת
מלכות לכיום ונס״י למלכות
לתכוים סם יוליון להסלכם ב״ל
לעשות לו מוחין וכן נס״י למלכות
לתכוים סם נכנסים להגדיל פרנוף
קומתם וזכו לקבלת לם בפקודת
קדמאם כי בתי׳ מלכות היא
פקודת קדמאם לירמ״ה ׳ כמ״ם
לעיל יג׳ פרקים נס״י למלכות
לתכוים סם בסוד כמם קלין
ושופרות סופרות מלך יס״ד למלכות
לתכוים כי הוא המיל״ת קול כליל
מע״מ מד״ז מ״ח ׳ וקלין מלך״ם
כי ב׳ קולות קל״ם סובר מרזים
קול ה׳ קולב להבת סם שבמזמור
הבו לה׳ סם מרמזים על נ״ם כמ״ם
בתי׳ כ״ת קף כ״ל : (כל) וסלקין
תרווייהו לגבי מלכא וכו׳ מי למיכי
אימא עילאה בזא״ת עולה ר״ל כי
מלכות ל״ת ובינה לחכמה ומ״י
מלכות סנקראת בשם זאת העולה
ל״ת עולה ג״כ הבינה סנקראת
בשם מ״י נס״ב שיש בה לחכמה

בסוד מעתר״ל לא אתת בירושלים של מעלה בינה על שיבת ישראל ל״ת בירושלים של מטה מלכות כי יהוה כשם שמו״ב
הם ריעיך ללא מתפרשן הם חין זיווגם אתה לאחר המורגן אלא לקיום עולם אחר לא לזיווג פגימת העולמות להולל
נשמות בעולם כמ״ם זה בשם פתרי״ל בתי׳ ת׳ ע״ם וכזה חבין מה שכתוב ובתי׳ ל״ת אמר מי בזאת עולה ובתי׳ כ׳ קף
מ״ח ע״ב אמר לסיוע זאת שלקת במ״י ובספר כשם מלך נכנס בלחוקים לחרן זה ולפי מ״ש הכל ניחא ול״ש וכל שליקת
לעילא מתעיידא כשם למלכא עילאה וכו׳ ולעיל אמר סתם לגבי מלכא כי בע״ל אמר וסלקין תרווייהו לגבי מלכא
מלכות ובינה אמר סתם לגבי מלכא כ״ש למלכא שלו אחל אחל״ב אמר רק על בינה שהיא עולה לחכמה ונעשית כשם
תליו לכן אמר למלכא עילאה שהוא חכמה ולא ז״ל ובם פתח אנכי כמ״ש בתי׳ כ״ח מי מימא עילאה לכל פתח הקב״ה
במורת דסיני אנכי כי ילילת מלרים היו ע״י נס״ב וביליאת מלרים ובסיני נתחברה בינה עם המלכות ושלחה ס גבורות
שלה סוד נס״ב כל ת׳ כולל מ״י למלכות ומלכות היא המכה בשם במלרים ולכן אמר בסיני אנכי ה׳ לשון אחר
הגלחיך שמרמז על בינה בינה הוא מרומז במילת אחר אחר מסי״ם ומלכות במילת אנכי מרמז על בינה בינה
ומלכות כ״ש אח״כ בתי׳ ז׳ מימא עילאה אנכי לעילאה אנכי מימא אחאה לאחא וזכו כל אחתברו תרווייהו וכו׳ :
אחר היינו רמיז במלת ברחשית כי ברחשית הוא אותיות אחר בינה בינה ומלכות אחר בינה בינה אחת לנ״ל
כי בשעת קבלת התורה בסיני נתחברה בינה עם המלכות אחר מסי״ם כי אחי״ם בינה אחר קדשנו כי הקושה בבינה
וסימן וקדשת אח סלויה ׳ מבטן מ״י שהוא בינה נס״ב ולא ז״ל הנקרא הל הגדול בגבור והמורא הם הג״ת :
(כה) בטן וכו׳ לא לסיק ר״ל מבטן מ״י מיסוד בינה ולא הקרא סמורת ז״ל ויסוד הוא שנקרא בשם בטן הוא עטרת
יסוד שהיא בתי׳ מלכות הנקראת בשם בטן כמ״ם בתי׳ י״ח קף ל״ב ע״ב מסטרא דחימא עילאה מתקריאת שכינתא בטן
הם״ל מבטן מי ילא הקרא סמורת ע״ם מ״ם : (כו) קדשנו בעמודא דאמצעיתא זו היא כוונת המלות וכמ״ש הרב
בעל״י ז״ל אחר בינה סנקראת קדשנו בסוד הת״ת במלתין ב״ם ומתו על ידי יסוד וכל זה בקפץ הבא ממנה מבינה עכ״ל

בכוונת

הוצאתיך מארץ מצרים ׳ ובי עבר דאיהו בבי אסירי דמלכא ואבטוח ליה מלכא לאפקא ליה מבי אסירי אית לי׳ למלכא לשבחא גרמיה אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה זמנין ׳ לא חמשין זמנין אדביר באורייתא יציאת מצרים לקבל חמשין תרעין דבינה לאשתמודע׳ לון מאן אתר אפיק לו מן גלותא ׳ ובד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בפמה קלין וברקין ׳ ההי״ר (שמות יט) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וגו׳ ׳ ועלייהו אתמר ובל העם רואים את הקולות ׳ את דא שבינתא תתאה (ל) דהורת סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין ׳ ואיהי הות בת קול דבל חד וחד ׳ קול דברים אתם שמעים : דא קלא עלאה בלילא מתלת קלין עלאין דאינון (לא) תלת ספירין עלאין ׳ ועל אימא עלאה דאתמר (דברים ד) ותמונה אינכם רואים זולתי קול ׳ אבל בת קול עלה אתמר ובל העם רואים את הקולות זאת ׳ ואת ודאי דאתמר בה ותמונת י׳ יביט : קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעיתי ׳ איהי (לב) קול השופר שביעאה ׳ באימא עלאה : ולתתא שית קלין ׳ ברקים ׳ מסטרא דצדיק דאתמר ביה (זברי׳ ט) ויצא כברק חצו : ענן דא שבינת׳ בלילי (לד) משבע ענני כביד דבה מתמסין קלין וברקין ׳ ומסטר׳ דמסטרא דימינא אתקריאת ענא ומסטרא דשמאלא ערפל ההי״ר (שמות ב) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים זעוד אנכי דא שבינתא תתאה ׳ ורזא דמלה (ישעיה נא) (לה) אנכי אנכי הוא מנחמכם ׳ אימא עלאה אנכי לעילא ׳ אנכי אימא תתאה לתתא ׳ ועל תרוויהו אתמר ראו עתה כי אני אני הוא (תלים מח) בשמך אלקים (לו) בן תהלתך על קצוי ארץ הא הבא (לז) פקוד׳ קדמאה : ולית פקוד׳ דלא אתייהיב בדחילו ורחימו דאיהו ב׳ ורא ב׳ מן בראשית דחילו דיראה ורחימו דאינון ב׳ עלאה ב׳ תתאה ׳ ב׳ עלאה הא אתמר דאיהו דחילו ורחימו : ב׳ בתראה (לח) תורה ומצוה ׳ ואיהי ב׳ מבר״א בהפוך אתוון אב״ר : איהי מצוה בכל אבר ואבר ׳ פקוד׳ קדמאה איהו אנכי י״י אלקיך ׳ ואיהו ב׳ דחילו ורחימו ׳ איש אמו ואביו תיראו מסטרא דדחילו ׳ בבד את אביך ואת אמך מסטרא דרחימו ותדוייהו אינון זכור ושמור ׳ תפלין דראש ותפלין דיד : אבא תפלין דרישא דאיהו ראש דברך אמת עמודא דאמצעיתי ׳ אימא תפלין דיד דאיהו שבינת׳ תתאה ׳ (לט) אבא ואימא תפלין דמארי עלמא ׳ קב״ה ושבינתיה דאינון ברא וברתא אינון תפלין דילן : ועוד נה״ב תליתאה ביה ׳

פקודא תריתאה דאיהו נביאים ההי״ר ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור ׳ (מ) חמש אור אינון : ועלייהו אתמר נפתחו חשמים וארא׳ מראות׳ אלקים ׳ מלכים שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד נגע בהם וכלו בם כל הי׳ : (מא) תלת ספירין עלמין מב״ע עילאין על מג״ת נה״ס ז׳ קלות ׳ (מב) קול השופר סילא מגיהנם הקרמאת שופר כי עמודא לממלאת ז״ת ולא מדיוק ויהי בתוכו וכלול בה הוא קול ה׳ ושמה בו׳ ספירות תחרות ז״ת : (מג) לעליון וכו׳ לכברק תלו בשור זרע ליסול יורה כתן : (מד) מ״ז מעני כבוד בם שור ז׳ בתי׳ מקיפי תסדים כי מעין הכביד הים בחכות מהרן תכלן תבל וזבו ומסטרא דימינא מתקריאת ענגא : (מה) מלכי מלכי הוא נעתמכם כי תחיר בינים במלכות ומשתיהן תבא לסם נחמם כמו ביניהת מלריס וכן מני מני הוא בינה ומלכות כי הוא כינוי לבינה כמ״ש בזוהר ח׳ ויש קף ק״מ ז״ל מלמא עילאה מיקרי הוא ומין מלכים עמלי כי כשתחיר בינה במלכות תזי ותלמי מין מלא מלכים בינה במלכות עמלי ועיין בזוהר פ׳ ברא״ת קף כ״ב שכתב שם ע״ז בדרך מאר כי ע׳ פנים לתורה : (מו) כן תהלתך פירוש כמימת בתם וכמ״ש בזוהר פ׳ ויקהל קף קע״ג ב׳ ז״ל שמא לא כשמא עלאה בגין לכך מתקרא כדין כתיב בתם ובולה תל : (מז) פקולת קדמאה מלכי ה׳ רמזים בו בינה ומלכות וילוע כי מלכ בבינה ומלכה ובינה שם בשור לחילו ורחימו כגונא וזה ולים פקולת לגא מתייסד בדחילו ורחימו : (מח) תורה ומצוה שם ז״ג ותמוייהו אינון זכור ושמור בכוונות על נמילת ילים ז״ש ולוותו בלילך על כל פקולת למצותם לתיקון המלכות ולקדשה בשם : (מט) תל מ״ה מלוה על המלוה לתיבי סביותא כי עשית המלוה היא במלכות ויסול מלוה על עשייתה כלי לתקן ולקדשה : (נ) גדול המלוה ועושה וכו׳ כי המלוה ועושה הוא קשור ביסול ומלכות למפוקי מי שאינו מלוה ועושה שהוא קשור רק במלכות שבה עשית המלוה : (נא) על סביותא תתאה לקשה בדמ״ח מ״ע דאיהו פתיחו לרמ״ח מ״ע בדמ״ח מיבדי׳ זי״ל : ויתמר מסטרא לתבת שבת תומל ותוחת עושה : ותל חוי״ה יהי בתוחת עשייה לתרוייהו תור הוא קסל זי״ל : תת לת סביותא תתאה נקריאת תת סבולת כ״ב מתוון תן מ״ל ת׳ : (נ) להות סלקא בכל קלא וקלא וכו׳ כי ו׳ קלין שבמזמור הבו לה׳ הם תנ״ת נהי״ם זי״ל כמ״ש בתי׳ כ״ל קף כ״ל וגיהל פלוף קומת המלכות תיינו מלא ע״י תמלעית ז״ל כי כל בחינתה בחסדים ממ״ש הם כ״ש בכללים בספירת ז״ל ויינים כי בכל ספירה וספירה זי״ל יש בה ספירה של מלכות להיות בתי עשירית על כל ספירה שהיא בתי מלכות כמ״ש זה בע״ח שער סירת פרק ה׳ ובתי מלכות של כל ספירה וספירה זי״ל יש בת קול לכל קף וחל וגם מלכות יש בת קול לכל חל כי בולם מלכרים על פיה פה

כי אמת ומיתת שכחת נפשות מים
ממו ומצוי תירמו כגד תת מצוך
ואת מנוך הוא קמי ג"כ על ז"ל
שפם זכור ושמור שמונו מותנו
עליהם למשוך תירמם והכיבול
שהות מלך המלכים בשם ומימו
למשוך בשם מנחין למו"ק שפם
סוד לקולו ורחימו וז"ל שם תפילין
דרשם ותפילין ליל כנוסף וז"ם שבת
תפילין דרשת וכו' שמור למצוותת
הוא ז"ל (לם) תו"ל תפילין
למארי עלמא כי ט"י מוחין למו"ל
נעשית תפילין של רשם וליל כוו"ל
כמודע מספר הכוונו שעשר תפילין
וז"ל שם תפילין לילן שם ממסכים
המוחין לעולמות ד"ש : (מ)
פמם תור שם שוד ס' מסלים
המתגלים מיסוד סניעם בת"ת ו"ל
ושם נפתחו השמים ותרשם מרשות
מלכים כי בניעם ג"כ שם מלכים
כי מסטרת לינים מתעדין . כפום
תילים כפי עורת נשמתו היא ונשמע
לנ' (מא) תוסף מסטרת לשכין
כשמרת מסטרת מספקלריא ללא
נסרת ואים תוסף לשמרת אחרת
ז"ל לקליפה לאים שם שבלם
יחשרו כל פועלי און : כשומע
בשנות שקליפה סובבת הפרי
מבחוץ . (מב) תלני שפתי תפתח
היכל ני תלני כניעת מ"ו היכלין
היכל ק לם קדשים כולל ג' עליונות
וכולל כל מה שתחתין והיכל זה הוא
שנפתח לעליית המלמות ופמה
נביאים שלקין עמה כל אחד כפי
בחינתו כמ"ש ונביאים למסקלריא
ללא נסרת שהיא מלכות : (מג)
כל תיקונין דנפקו מלבר דיוכרים
דגופא כפ"ם תארי דיוין למכפין
לחומעת תארי דקרסת תיקונמות
כי רז דקוריים נעלמים נמות
ואיכם מהגליה ללא לחכם מדיק
מבינת : ומ"ש שהות השמם תלין
ל"ב נתיבות ומחכמה נמשכו לכיכה שהיא ל"ב מבין : (מד) מאי כדכתיב הכא בנבואה ריל כי מלאכי ה' שבאים בין
מסטרת לתארי תו לשהיה כל הוא קולם : תלת נביאי דקרא למסטרת דקיבל בניהם לתור נביאי אמת : (מה)
תיכון פתילף שבם נתחו השמן ושבלבת ובמקרא נלחו מסכה נגמרת זית הוא שמן יולא מיי כתיב ו (מו) תלמוד כל
שבו מתגלית פעולת אלשתם כן התלמוד מבחר כוונות המקרא ואם למאחי מקרא שבם פתילם קרא יוסף כ"ם מאחי מעשה

ותלמוד

מראי אלקים . אימא עלאה מרא' סתימא דלית בה דמיון . אימא תתאה
מרא' באתגליי' דאית בה דמיון . ועלה אתמר ובי"ד הנביאי' אדמה
איהי דמיון לכל נביאיא : ולבר חד בפום הילוה וכנין דאיהי שלשא על כל
מדכבו' דלתת' ועל כל כנביא ומזלי ואילנין וחשאין על כל עופי שמי' וחיוון
וארע' ונוני ימא . בנ"ד אתקריא' בשמ' דכלהו . ומסטרא דהיוון אתקריאת
חיה . ומסטרא דעופין נשר יונה צפור . ומסטרא דנונין הרג . סטרא בישא
בחפוכא דגה . ומסטרא דעשבין אתקריאת שבינת שושנה . **נתיב** רביעא'
ויבדל אלקים בין האור ובין החשך . דכר ונוקבא אינון . חשך לילה
ה"ד ולחשך קרא לילה : ואית חשך (מא) מסטרא דכיו ולילה מסטרא
דכיו ה"ד גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה :
חשך איהו נוקבא דמקבל מנהורא דאיהי אור דכר : כנוונא דסיהרא דמקבלת
מן שמשא . ותרוייהו אינון אספקלריאה דנהרא ואספקלריאה דלא נהרא :
ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבלה ולאו חיבורא . וההוא אור איהו
כמוחא נאנוזא : **אדרבי** הא קלא אש תמע ברומי רקיעין מארי דאוצרין
מארי דהיכלין אפתחו היכלין : הא מטרוניתא קא בעיא לעאלא
בהיכליה בההוא זמנא (מב) אדני שפתי תפתח היכלא כלילא משבעה
היכלין . בההוא זמנא כמה נביאים סלקין עמה ומתכנסי עמה : דאית
נביאים ואית נביאים . אית נביאים דאינון מארי דפיתאי דמטרוניתא : ואית
נביאים דאינון מארי דבית' דשלב' אלין מאספקלריאה דנהרא ואלין
מאספקלריאה דלא נהרא אינון מסטר' דארע' ואינין שקילין לאוריית' דבתב
ואוריית' דבע"פ . נביאי מסטרא דארע' מסטרא דיראה : ונביאים דאינון
מסטרא דיקוק אינון מסטרא דאצילה : בההוא זמנא כמה מארי תחתין
מזדעזעין ומזדמנין להיכלא : וכמה מארי חותמות וכמה מארי שאלתיקוכמה
מארי תשובות דבהון נביא שואל ומשיב : וכמה מארי עתידות מה דהוה ומה
דעתיד למהוי : וכמה מארי דעיינין דאינון מראות וחוזין דנביאים וכמה מארי
דאודנין דאינון מארי דגרפין דאתמר בהון (יחזקאל ל) ואשמע את קול
כנפיהם וכמה מארי דחוטמא דתמן ריח דאתמר בהון אשה ריח ניחוח וכמה
מארין דאנפין דאתמר בהון וארבעה פנים לאחת : וכמה מארין דקלין ומארי
דרבורין ומארי דהבלים דאינון להבורת אש ה"ד (תלים כט) קול ה' חוצב
להבורת אש : וכמה מארי דקומה ואינון שעור קומה דברסייא : וכמה
מארי דאות ברית דאתמר בהון (שמות ג) וזה לך האות : וכמה מארי
דרגלין דאתמר בהון והחיורת רצוא ושוב (מג) כל תקונין דנביאיא מלבר
בנופא באברים דגופא מארי דחכמה אינון מלגאו . כמוחא ובנ"ד חכם עדיף
מנביא וממוחא תליין ל"ב נתיבות ודא ל"ב דאתמר לב מבין ויבדל אלקים
בין האור ובין החשך הבא רוא דנתיב רביעאה (מד) מאי הבדלה הכא
בנבואה לא כמה נביאי שקרא אינון מסטרא דחשך דאזלין באויר' לאטעאת

פני נשא בהדו׳ זמנ׳ דיהא קב״ה בשבינתיה ויבדל אלקים בין האור ובין החשך:

נתיב חמשאה ויקר׳ אלקים לאור יום אלין מאמרי מקרא דמארי מקר׳ (מה) אינון פתילה ומארי משנה זית ומארי (מג) תלמוד דאיהו קבלה למשה מסיני נר **פקודא** רביעאה לאתעסקא באוריית׳ דבע״פ ולאפרשא בה בשית דרגין באסור וחתר טומאה ומהרה כשר ופסול: הה״ד ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: בין מים דרביו דטהרה התר כשר ובין מים דמסאנו דאינון אסור טמא פסול דאינון מי בורות נשברים מים סרוחים מים משונפין ועלייהו אתמר (שמות ב) לא יהיה לך אלקים אחרים על פני ור״אי רקיע האפרישׁ ביניהו דא (מז) רקיע דעל ראשי חיון ודא מטטרון דעליה אתמר ודמות על ראשי החיה רקיע: ועליה אתמר ויעש אלקים וגו׳ ודא **נתיב** שתיתאה (מח) ואית רקיע לעילא מרקיע ודא צדיק דאפרישׁ בין מים נוקבין למים דבירין לאשתמודעא ביה: ועליה אתמר ויעש אלקים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ודא **נתיב** שביעאה צדיק **נתיב** תמינא׳ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויקרא אלהים דא אימא עלאה לרקיע דא עמודא דאמצעיתא דאיהו בין ימינא דשמאלא ובליל תרוויהו ה״ד ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ואינון ערב ריצחק ובקר דאברהם:

תקונא חד ותלתין ליום יו

בראשית בר״א שת״י ועליהו אתמר (רות א) ותלכנה שתיהם ואינון (א) תרי תורות אוריית׳ דבכת״ב ואוריית׳ דבע״פ: ועוד תרין לוחות אלו לטורא דסיני: מיד ותהם כל העיר עליהן אזדעזע כל עלמא ה״ד (שמות ב) ובל העם רואים את הקולות מ׳ וירא העם וינועו ואמרו הואת נעמי דא איר״ו (ב) נעימו דאוריית׳ מיד אתמר (שם לב) וישבר אותם תחת ההר: פרחת אוריית׳ מתתן ואמרת (רות א) אני מלאה הלפתי לטורא דסיני ובען וריקם השיבני י״י: מליא ה מל״א י״ק וכן פרח מני מל״א י״ק דאיהו יק״ו ואשתארת ח׳ יחידה (נ) אל״ם נאלמרת דומי״ה דום י״ק החשתי מטוב דאיהו ו׳: ד״א ותלכנה שתיהן גוזה ובשׂ לאן אחר

תקונא חד ותלתין ליום יו

בראשית בר״א שת״י ועליהו אתמר (רות א) ותלכנה שתיהם ואינון (א) תרי תורות אוריית׳ דבכת״ב ואוריית׳ דבע״פ: ועוד תרין לוחות אלו לטורא דסיני: מיד ותהם כל העיר עליהן אזדעזע כל עלמא ה״ד (שמות ב) ובל העם רואים את הקולות מ׳ וירא העם וינועו ואמרו הואת נעמי דא איר״ו (ב) נעימו דאוריית׳ מיד אתמר (שם לב) וישבר אותם תחת ההר: פרחת אוריית׳ מתתן ואמרת (רות א) אני מלאה הלפתי לטורא דסיני ובען וריקם השיבני י״י: מליא ה מל״א י״ק וכן פרח מני מל״א י״ק דאיהו יק״ו ואשתארת ח׳ יחידה (נ) אל״ם נאלמרת דומי״ה דום י״ק החשתי מטוב דאיהו ו׳: ד״א ותלכנה שתיהן גוזה ובשׂ לאן אחר

ותלמוד כמ״ם הוא מארי מקרא נעשים ובינרים מצנה ובנרים תלמוד ופשט הקבלה וסודות הקבלה הם בחינות ומ״ש אם תפילו מארי מקרא שבעשים הם תור יום כ״ם המחרים ומפסר לשכי פירש תלמוד דתיהו קבלה למסר לרמז מ״ם בזאר כל תלמודא דילהון על רזין לתורייתא סדרו ליה על פשט הקבלה: (מז) פקיע דעל ריסא חיון ודא מטטרון גפיס ינין וכן הוא בספר מוגה ופיר׳ כי מופיס בעשים חיות בילידה שרפים בבריתא גם ילוע כי מט״ם נקרא עץ הדעת טו״ב ובגלות מתלבש בו ת״ת או יסוד או מלכות כמ״ש בדף ס׳ ע״ב ניחוח כי יסוד נקרא רקיע והוא מתלבש במט״ע ומט״ע מבדיל בין חרש ובין בטיב שבו והוא מבדיל בין הקדושה שמתלבשת בתוכו לקליפה הסובבת אותו כי לכן הקדושה נקראת מים חיים בתוכו כדי שלא יהפו ממנה החילונים בזמן הגלות ו״ם והפי רקיע לשעבר בינתיו בין הקדושה ובין הקליפה הוא רקיע שעל ראשות שבילידה כשמתלבש יסוד במט״ע נקרא רקיע על שמו ומי שיש בו מט״ע שהוא שר יניר׳ שתמר ולמות על רמזי החיה שהוא מרכבה לילידה הנקר׳ חיה כי חיות בילידה רקיע יסוד מלובש במט״ע והוא כעין הקפת המזרע שהוא ת״ת כי היסוד לימה לת״ת לגוף ובפיה של הוא ועליה שתמר על מט״ע ויעש ה׳ את הרקיע ויבדל בין מים למעלה כי מט״ע הוא טוב ורע הטוב מלא מים לקדושה ורע לגד הקליפות להבדילה שלא יקרבו אל הקדוש: (מח) ואית רקיע לעילא מרקיע הוא יסוד דזעיר למילות שמבדיל בין מים מים עליונים דע״ל לפורין ובין מים תחתונים למלכות נוקבין שבהם מחזק לרקיע שהוא יסוד ובין המים אשר מעל לרקיע הנזכר שהם מים עליונים עליו:

תיקון לא (ג) תרי תופות הם ע״ל ובינה נקראת ג״ר תורה שבכתב כי הם שלש נכנסים תוך ז״ת וז״ם ועליהם מיתמר ותלכנה שתיהן הנאמר על בינה הנקראת נעמי ורות שהיא תלכות ובן תופה שבכתב ושבע״פ וז״ם ע נכנסים דף ע׳ ע״ב ותלכנה שתיהן הנאמר שתי סרין תמרת ובתמת תרין ליתן לגן תגלין וכו׳ עיין בתי׳ כ״ח דף ע״ג ע״ב שכתבתי שם כי ל״ב נתיבות הרתומים הין מכ״ח לבינה שלוכים ומתלבשים בז״ר לעשות להם מוחין ושם נאמרת לשמי כי המוקבל נקראת סר מיני כי לשעת ק״ל שלש גי׳ שוני: (ג) נשימו לתורייתא כי נופש ה׳ היא בינה נחית לתרין לתו״ת שם מתלבשין בז״ת כמ״ש בתמר דבון עלמין ותלו הין שבו נתיבות הרתומים שיין לומדים עמקי קדוש הפופים בלי עורת שפה נשימו לתורייתא וכשתשברו פרפ״ת נתיבות שבבינה תרות תב״ה על הנתיבות

נפשא לגבה באשר תמותי אמות ושם אקבר ולא תזוז נפשא בקברא מניה · ועלה אתמר כהתהלכך תנחה אותך בעלמא דין · בשכבך תשמור עליך בקברא · והקיצות לתחיית המתים היא תשיחך · דא נפשא לגבי גופא · ובוצינא קדישא אם גופא לא חזר בתיובתא וחזר עורף לגבי תיובתא · נפש אתפריש מניה ואתקרי ערפ״ה : וגופא דא אתעביד מתרין עלמין ·

אמר ליה סבא סבא · והא כמה קברין למגנא · והא אם גופא אתעביד על מה תקום נפשא לתחיית המתים · דהא ודאי גופא אתאביד · ואתמר דאתאביד מתרין עלמין · והא נחית לנשייה דתמן אתנשי לדרי דרין אם כן כמה קברין למגנא : אלא ודאי קב״ה לא ישני עובדי ידוי · דודאי עלמא דין ועלמא דאתי דאינון שמיא וארעא · דקב״ה אינון · ועלייהו אמר דוד (תלי׳ קטו) השמים שמים לי״י · ארעא אתהלך לפני י״י בארצות החיים · עלייהו אתמר עלמא דין ועלמ׳ דאתי בשצא דיקו״ק · הה״ד (שם צו) י׳שמחו ה׳שמים ו׳תגל ה׳ארץ: אימתי · בזמנא דאתמר לגבי שמים והארץ דסמא״ל ונחש (ישעי׳ צא) כי שמים בעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה · ולבתר דימחי לון יישצי לון לאלין ממנן דעלייהו · מיד (יא) יחדש לון קב״ה לשמיא וארעא דיתמחון בגין אלין ממנן בישין · הה״ד (שם סו) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה · וכלא (יב) בגין דלא ישתצון עובדי ידוי דאינון נשמתין וגופין דאתאבידו מתרין עלמין (יג) ואלין עתירין דבגלותא בגין דהאי עלמא איהו דלהון (מ׳ יד) אבל מסכני דאינון צדיקיא · טובא דלהון לאינון עלמין טבין די בהון אתבריאו תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבע״פ דאגרא דלהון תמן · ובגין דלתתא (טו) ארץ החיים · תמן גופין לנשמתין קדישין דאתבריאו בשמא די״י (טז) וגופא דמשה דאתמר ביה (דברים לד) לא כהתה עינו ולא נס לחה מתמן הוה · ובגיניה הוה איהו בעא רחמי דלא ימות ויפוק מניה · ולא על גופא דהאי עלמא דאתקרי סנדל לגביה · דעליה אתמר (שמות ג) של נעלך מעל רגליך · ואדם וחיון ובעירן ועופין דתמן אינון עובדא דבראשית · ואינון בדיוקנא עלאה · דאלין דאתמר בהון במרכבתא ודמות פניהם פני אדם וגו׳ · דאינון בעדן עלאה : נ״א פני ארי׳ אל הימין פני שור משמאל דאינון בעירין עילאין עלייהו אתמר (ישעי׳ סד) יעשה למחכה לו : ותמן עץ חיים דמאן דאכיל מניי אתמר בי׳ (ראשית ג) ואכל וחי לעולם · ותמן כרסייא די די דהבא וכספא ואבנין יקירין וערשין דכספא ודהבא · ורמ״ח פקודין דמני לון לישראל בהאי עלמא · לדבאה רמ״ח אברים דההוא גופא · וגופא דהאי עלמא שפלא איהו סנדל לנשמתא · דאתטנף בזוהמא דהאי עלמא · הא הכא תלתא וחד זמנין דאתפריש בראשית : ועשר אמירן ותלתין ותרין שבילין · הא שבעין נתרין וצריך לפרשא לון : פתח ואמר בראשית

בראשית

חגע בו יד המקטריגי׳ כי הני ברכי דרבנן דשלהי מנייהו הוא הני כרעי דמנקפי מנייהו הוי (ט) ותלכנה שתיהן רוח ונעמי מלכות עם בינה דבוקה בה ע״י ת״ת שהוא בן לנעמי בינה בן בכור המחבר שתיהם בזמן ב״ה וכל תאבו ותגל כי גרמו לאסתלקא שכינתא עולאה בינה ואז אתמר במלכות ותגל (י) ימא נפשא לגביה לגוף ולא תזוז נפשא בקברא כמ״ש הרב הבל דגרמי בתי׳ נפש נדבק בעלמות עד תחית המתים וזהו לבעל תשובה אבל אם לא חזר בתשובה נפש אתפרש מיניה כך אמר הסבא אבל ר״ש לא סברי ליה הכי דא״כ כמה קברים למגנא : (יא) יחדש לון קב״ה לשמיא וארעא דיתמחון וכו׳ הם זו״נ שהם עתה בזמן החורבן הבית נופלי׳ בגלות כנודע ואז בזמן המשיח יתעלו ג״כ העולמות ממה שהיו קודם חטא אדה״ר והם שמים חדשים וארץ חדשה חדש ממש כי אז תבאנה נשמות חדשות כמ״ש בספ׳ גלגולים פרק ז׳ ושם מבואר ג״כ שאלו האורות החדשות יאירו על העוסקים בתורה בעה״ז וזכו בה לברוא שמים וארץ חדשים ועומדי׳ לפניו גנוזים עד בא יומם שיתעלו העולמות ויזדכך גופם בסוד ארץ חדשה וללם נשמתם בסוד שמים (יב) בגין דלא ישתצון עובדי ידוי אותם שלא חזרו בתשוב׳ כי חידושי תורת הצדיקי׳ שבהם נבראים שמים וארץ חדשים עוזרתם לתקנם ולחדשם ועיין בהקדמת זוהר דף ה׳ (יג) ואלין עתירין וכו׳ פי׳ על הרוב נמצא זה בעתירי דהאי דלהון ועושין עיקר ממנו ובוטחי׳ בעשרם

ולא שבע אלוה עליהם אומרים מה שדי וכו׳ (ד) אבל מסכני רובם צדיקים ולא אכלו עולמם בחייהם כאחריה (טו) ארץ החיים עולם הבריאה קרקע המשכן דאצילות ובינה שם מקננא לכן נקראת בריאה ארץ החיים על שמה (טז) וגופא דמשה הגוף השני כי אחר ששל נעלו ונטהרה ידו ושבה כבשרו זכה לגוף קדוש מעולם הבריאה כמו מה שזוכים הצדיקים בג״ע אחר מיתתם · דתמן אינון עובדא דבראשית כל מה שבעולם הבריאה הוא דוגמא דאצילות · הא הכא תלתין זמנין דאתפרש בראשית גרסינן ופירוש כי תיקון ה׳ ותיקון ו׳ נדפס ובהקדמה דף ט׳ ע״ב ע״ש ונשארו ל׳ זמנין ועשר אמירן ול״ב שבילין הכל ע״ב ובתיקון שאחר זה אמר כ״ב אתוון ועשר אמירין הם עצמם ל״ב שבילין והכא אזיל לשיתתיה דלעיל שאמר ל״ב אלהים הם ל״ב נתיבות חכמה ועשר אמירין מלבד ל״ב אלהים הכל ע״ב וצריך לפרש לון :

תיקון

קונא לב (א) וכולא באות אחד ואיהו תרין ב׳ מבראשית גרסינן ופירוש אנכי ולא יהיה לך הם ב׳ ונאמרו בדיבור אחד ונרמזו באות א׳ שהיא מורה על תרין והיא ב׳ מן בראשי׳ שהיא אות א׳ ותשבונה מורה על שניהם: (ב) אמר ר״א וכי וכו׳ כי למה בדיבור א׳ אמר אחר הוצאתיך אחר שכפול ומשולש הרבה פעמים. מאי אלהי׳ אחרי׳ על פני הל״ל אלהי׳ זולתי לא תדע כמאמר הנביא ומפרש כנגד ע״ב דקדושה שהזכיר שהם ע״ב פנים יש ע״ב דקליפה ממנן לע׳ אומין שהם ע׳ ערקין לכבד וס״מ ונחש הם כבד ומחול כמ״ש בתי׳ כ׳ דף מ״ד ע״ב ועי׳ אומין דינ״ר הם ערקין לכבד ע׳ שרים על ע׳ נפש כי ה׳ בחר לחלקו ע׳ נפש ונתן אומה א׳ לכל שם בעד נפש א׳ כלי שלא תהיה להם אחיזה בקדושה ואם עובר על ע׳ פנים נותן שלום לע׳ שרים וס״מ ונחש הם מים ואש כי כמו בקדושה זו״נ הם רחמים ודין כן בקליפות זו״נ ס״מ ונחש ועיין בזוהר פ׳ ויחי דף רל״ח ע״ב שכתב שם י״ב חולש משפט רשעים בגיהנם חלי בקור וחלי בחום וכתב ספר זהרי חמה ע״ז כנגד מה שנתחמה בעבירה ועבר על מל״ת נידון באש זרה קליפת שור לתם ליה בתקופת תמוז ונגד בעבר על עשה מלד עללות קליפה לקר ליה בתקופת תמוז וע״כ אנו לוקין ברל ע׳ של שור וחמור לכפר על עשה ול״ת וכו׳ ע״ש ועיין בתי׳ י׳ שאחר כל התיקונים שכתב שהס״מ ונחש הן שור וחמור ממנן לעשו ויעמעאל: (ג) גלגולא וכו׳ כי ג׳ גלגולים הם מלד חג״ת ושאר וכסות ועונה הם סוד חג״ת כמ״ש בתי׳ ס״ט דף ק״ג ע״ב ע״ש ועיין בזוהר פ׳ משפטים דף ק״ו מסוד שארה כסותה ועונתה ותבין כאן:

תיקון

בראשית מאמר קדמאה לבלא. ואיהו בליל תרין דבורין אנכי ולא יהיה לך דאתמרו בדבורא הדא: ותרוייהו א״ב א׳ אנכי. ב׳ לא יהיה לך (א) ובלא באת אחד ואיהי תרין מבראשית (ב) אמר רבי אלעזר וכי מאן דאית ליה עבדא ואפיק ליה לחירו׳ משעבודיה. אית ליה לשבחא גרמיה במפקנות׳ לחירו לעבדיה. וכי קב״ה דאמר לאברהם (ראשי׳ יט) כי גר יהיה זרעך וכו׳ אית לשבחא גרמיה כמה זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים. א״ל רבי שמעון הכי ודאי. אבל הבא לא משבח קב״ה גרמיה דאפיק לון מן גלותא. אלא תמשין זמנין אדכיר באורייתא יציאת מצרים לאשתמודעא בדרגא דאפיק לון דאיהו יובלא דאתמר ביה בשנת החמשים שנה. ואינון חמשין תרעין דכינה דאתמסרו למשה מסיני בר חד דלא אתמסר. ובגין דא אדכיר תמשין זמנין באורייתא אשר הוצאתיך מארץ מצרים. אמר הא וראי אתישב דעתאי. מאן אלקים אחרים. אלין ממנן דשבעין אומין. וסמא״ל ונח״ש ע״ב. בגין דא יהיב אורייתא מימינא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה דאית בה שבעין אנפין לשזבא משבעין אומין. ואורייתא אתייהיבת ממיא ואשא דאינון תרין. לשזבא לישראל מסמא״ל ונחש דאינון ממיא ואשא. ובגינייהו אתמר (שמות ב) לא יהיה לך אלקים אחרים על פני: ולקבל ע׳ אומין ע׳ נפש. ומאן דעבר על ע׳ אנפין דאוריית׳ דאמר לא יהיה לך אלקים אחרים על פני. שלטין שבעין אומין דיצר הרע על ע׳ נפש: ובמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אלין. ואם לא חזר בר נש בתיובתא באלין גלגולין החוא גופא נחית באבדון (ג) גלגולא קדמאה אצטבע כנון חוור ורכיב נפשא בסוסיא חוורא דאיהו גופא אם חזר בתיובתא אתמר ביה (ישעי׳ א) אם יהיה חטאיכם כשני׳ כשלג ילבינו. ואם לאו יתי בגלגולא תניינא ורכיב בסוסיא סומקא: ואם חזר בתיובתא אתמר בחובא דיליה אם יאדימו כתולע כצמר יהיו. ואם לא אתחזר אתגלגל בגלגולא תליתאה ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא. ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר. דעליהו אתמר (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר: ואם שלש אלה לא יעשה לה לנפשא בתלת גלגולין דעביד לה שאר בסורת ועונה (שמות כא) ויצאה חנם אין כסף. ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבע׳ לא אשיבנו ועל ארבע׳ דאיהו מזל אדם לא אשיבנו. דלא יקלקלו ליה לצדיקיא (שם ב) ועשה חסד לאלפים. אלפים ודאי. תלת גלגולין. כהון איהו ריוח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין. ולמאן לאהביו ולשמרי מצותיו: לחייביא דאינהו לא יחזרו בתיובתא בתלת גלגולין אלין. אתמר ביה (ויקרא כג) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה. אמר רבי א״ב אנה נחית. אלא שבע ארעין אינון וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש. ושבע ארעין אינון ארץ אדמה ארקא גיא ציה נשיה תבל: ואינון שבע מדורין דגיהנם. ההיא נפשא דלא חזרה בתיובתא באלין תלת. נחית לה קב״ה במדורין דגיהנם אלין. ותמן אתנשי לדרי דרין. ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי בד) כי שבע יפול צדיק וקם. אמר רבי אלעזר ואם צדיק אמאי נחית תמן: אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא מאלין דהרהרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין ואיהו טרח בגיניה: דא איהו מאמר קדמאה בראשית.

בראשית

בראשית דא פקודא קדמאה דאתרמיז בל"ב שבילין דאינון ל"ב אלקים דעובדא דבראשית: כ"ב אתוון ועשר אמירן דאתבלילן כהו׳ תקונא קדמאה יראה: ועלה אתמר (תלים קיא) ראשית חכמה יראת ה׳ דאיתידחילו ואית דחילו יראת ה׳ דא שבינתא מלכות קדישא יראה רעה דא רצועה לאלקאה לחייביא׳ ומאי ניהי סם המות דסמא"ל׳ נוקבא דיליה׳ יראת ה׳ איהי אגרא למאן דנטיר פקודין דלא העשה׳ יראה רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר עלייהו׳ קב רבי שמעון ואמר אלעזר ברי׳ איה מאן דדחיל לקב"ה בגין דיחון בנוי ויכני עותריה בהאי עלמא׳ ואי חסר מהאי׳ לא דחיל ליה׳ האי לא שוי ליה יראת ה׳ לעקרא: אבל מאן דדחיל לקב"ה בין בטיבו בין בעאקו: הא דא שוי יראת י"י ביה לעקרא׳ דתלת דרגין אינון דיראה: אירת יראה בין בטיבו בין בעאקו ואית יראה דחיל לקב"ה בטיבו ולא בעאקו: ואית יראה דלא שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לעאקו׳ צדיק גמור שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא׳ בינוני שוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא׳ רשע גמור לא שוי ליה עקרא לא בטיבו ולא בדינא׳ ושבינתא אמאי אתקריאת יראה׳ דהא היא מסטרא דעמודא דאמצעיתא אתנטילת׳ אלא כמה דעמודא דאמצ יתא גטיל מרחמי ורינא דאינון ימינא ושמאלא׳ הכי איהי נטלא מתרוייהו: מסטרא דשמאלא׳ דא אתקריאת יראה פחד יצחק: דמסטרא דימינא אהב"ה אתקריא ודא פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא) ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד׳ ומתרין סטרין אלין אתקריא עמודא דאמצעיתא אור ונר׳ ושכינתא אורה אביקה אורה ליהודים היתה אורה׳ אביקה הכי אוקמוהו מארי מתני׳ דצדיקין קיימין קמי שבינתא כנר לפני האבוקה׳ מסטרא דימינ׳ יקו"ק: ומסטרא דשמאלא אדנ׳ דתמרין׳ ובגין דא ביומא קדמאה ויאמר אלקים יהי אור: בגין דחבש אור אינון ביומא קדמאה: ואינון ה׳ עלאה׳ (א) ומתמן נהרין י׳ בשמאלא גרא נר׳ ודא הי׳ מן א"ק"ם׳ דנ׳ לימינא י׳ לשמאלא: ג׳ מל"א מתרוייהו עמודא דאמצעיתא בן י"ק׳ ודא איהו רזא אלקי"ם מל"א הי׳ (ב) דא כתיבת קדמאה׳ ורזא דמלה ה"א׳ אלקים דא מליאה בהפוך אתוון (ג) ודא ה׳ זעירא דאיהי מליא מתלת אתוון ואתעבידת קיו"ק פד) לעילא איהי קי"ק׳ ובה מתחילין אתוון דאוריתא ה"ו ולבתר ט"י׳ ואנא אשתכח ה׳ בהראה׳ אלא ד׳ הות למהוי ה׳: אלא מאן גרם דפרח מינה ו׳ דאיהו ירך דילה אלא (איכה א) נתנני שוממה כל היום דוה

ג׳ אתוון יה"ו כמו ז"ת מלת מן י"ה ואו מתעבידת יו"ד פירוש ו׳ ז"ת מלת יתן ה"י ומ"כ סם ה"י ומלכות ס׳ זעירת מליאה מן ה"י ועשיתם סו"ם רפוכה כוס יו"ד׳ (ד) לעילא מיהל סו"ם פירוש במלכות סוף ס"ם הפוכה כוס ה"ו ולעילא בבינה סוף סו"ם כמ"ש בתי׳ ס"ג מן ס׳ סו"ם ע"ם ואמר בטעם ובה מתחילין אתוריית׳ כי יהוה מאיות סוף בבינה כמ"ש בתי׳ ו׳ אתוון מסטרת לימינא עלמא ואתוון דאוריית׳ סם ס׳ ו׳ תמילם ס׳ ומ"כ ו׳ ולבסר י׳ יג זלבסר ט׳ י׳ וכלל אתר כי אתר סילר מוחיות הי׳ סייף אתר ו׳ דסו"ם לכן אמר ואת מזבחתם ס׳ בתר"ם כ לפי סלר ולקף בית סוף ממלא ס׳ בתר"ם לכו"ם מה היא סמיכת אתר ו׳ מלת אתר ו׳ מלת כסלר

ל"ף ב"ת לזה אמר ל׳ סוח למסוי ס׳ כי מלכות סמיכת בסוד ל"ח ומניה היה רמזי קודם המיעוט להיות ס׳ בדורת ל"ו כי ס׳ דבינה בדורת ל"ו ומ"ם סופי סמין ביהה בחין ביחד יהי"ה סימני בניהם זה ס׳ בדורת ל"ו וזה בדורת ל"י ומבל מי גרם לס שכתיב ל׳ בלת רבל ו׳ בגין לפרסת סול רגל לילה ועשה בחלף סמיעוי סמות ס׳ נעשה ל׳ סמיכת סוף ועליה אימר ומקח כף ירך יעקב כי מלכות סמיכת בסוד כ"ך כפופה כעולה וסיא בסוד ז"ת כעולה סיהו בגלח ואיהי בסול יעקב בגלח ז"ת ורחל בסוד ז"ת ובעת הגלות קפלה ופרח מבול ז"ת ויעקב סמיכת בגלח סע"י בזיוא בחול ואתקרי בעבור זב בסם כימי למיק יסול העולם אתפרש מיכם ואיהי בגלותא כמ"ש זה בתי׳ י"ת לף ל"ב מ"כ ע"ם ויבוד סוף ס׳ זעירת

זמירת כנגד ג"כ לכן מימינא
מלכם שמאל בימין שבו ימקבצ
לליל יסוד עולם מות י'
זמירת קף מתחלת לממני מות ת'
מלכות שיתת קולפ ס' זמירת ע"י
רגל ו' הוד שלש כדי לסיום שניהם
מחוברין ביחד במקומם סלעי
לסם זה יעקב בגלם ורחל בהוד
שהוא שלימו לילה לסיום כ' זמירת
ועיקר השלימות הזה הוא נת ע"י
בינה שרשו על מנת מיסוד לבינה
כנודע שהיא על הוד מתפשטת
כמ"ש בזוהר פ' פנחס קף דכ"ג
ע"ב תר"ס לר"מ בינה לרגל לילך
וממלי ונתן הוד למשה ומירן לו
מבינה על הוד כולא מתפשטתא
חלת ע"ס ע"כ מטעם הזכר נמשה
בהוי"ה בינה ס' מתרוכם מתר
שלא כסדר מלך בית ולוק וכבן:

תיקון לד (ג) ד' מקבץ
וכו' כי מולא מ'
לכורת ד' מקבץ ופתיחה לגל ג'
שהוא גומל חסד עמה ממה שמקבל
מהו' י' שעל רמז ג' כי י' הוא תור
חכמה ירמיה לחסד שעל רמזו
תור חכמה כי הוא עוף החכמה
(ד) ממני ג' מתוך מתחר שהוא
גומל חסד אל ד' היה לו להחזיר
פניו אל ד' ומתן בנין עריין לית
להון בשת פנים אבל אתון חזרין
מנפין כעין דעריין לקבלייהו ולבתר
דיעברו וכו' יתייחדו ולא יתבושו
פירוש כי עכשיו לסקליפת שלמין לקבלייהו מסתירין היחוד והזיווג מסם כמ"ש בזוהר פ' תרומה קף
קל"ל שע"כ תומרים ועל במקום אחד מפני הקליפות לסחיר לסם היחוד אבל בזימנא דלתתי כד יתברון הקליפות מן
יהיה ס' אחד ושמו אחד ומ"ש הסד הוא וכו' עיין בזוהר ע"ז פ' ויקרא קף ז' ע"ב ובאחרי מות קף ע"ז ע"ב מ"ש שם
ובספר מקדש מלך ובספר תמלת לבבי כתב ע"ז כי יהוה למלך החסד פ"ב כשהרן ומלך הין לרך תשרק כמ"ש בתי כ"ת
סוף ל' ע"ב ושמלת מלך החסד מחזרת פניה ממנו הנוקבת מן הכורת כי פ' לכורת וב' מקבץ וכן כל התוחיות שלי
כמ"ש בזוהר פ' פקודי אבל אם לרך תשרק אל הין הוא לסיפך ל' פניה לב' פניה לפ' ומ"ש אמור ואיה כי יקח אח
וכו' ותקשה למה מחזרת פניה ממנו לזה אמר לפי שרמה אח ערוותה לסקליפות כנגדה וכלמטיק כאן ואיתא כי חסד הוא
משם"ב אלא הין הוא לסיפך עב"ל ולריך פירוש לפירושו כי אם היחוד למעלה הוא רק אלא החסד אז לריך לסחיר
פניה לסחיר היחוד מסקליפות כנזכר אבל אם היחוד למעלה מפי' אלא הינו אין לריך לסחיר פניה לסחיר היחוד
מסקליפות (ג) עריה תעיר וכו' עיין בריש תי' ס"ת ס"ם אם ותבין כאן ערוה כמ"ש רעה שהיא לילית ובן זונה לסכי
נסחר תורחמנפין כל עוד לסלי רעה בעולם לקבלייהו וכל יחש ברון אז יהיה ס' אחד ושמו אחד:

תיקון לה (ד) בחברי וכו' חסר ד' למהוי ברחמים הוא כמ"ש בתי' מ"ת נית בחברי ד' לחלמות ברחמים בגין
לחסחלק בחובת לחלם לחכל"ל בחקרתי וחסר ד' חרור והחתיל ב' ברוך ולא עוד וכו' כי אם היה נברא

תקונא תלתין וארבע

בראשית (א ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא להחוא דגמיל חסד
עמה ואמאי דאת י' על רישיה כגוונא דא נ' ובגין דא הרוצה
לחחבי' ידרים: א"ב (ב) אמאי ג' אחור לב' אלא רזא דמלה (ויקרא כ)
ואיש כי יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא ב' חזרת אנפוי מא' ג' אחזרת אנפי מב' ד' חזרת
אנפוי מג' ה' חזרת אנפוי מד': כל אתוון חזרן אנפין דא מן דא ולאו אינון
אנפין באנפין ואמאי אלא רזא דמלה (שמות כז) וראית את אחרי ובו'
ואמאי חזרין אנפין דא מן דא בגין עריין דאינון לקבלייהו א' לקבליה ארור
דאיהו ערוה ועליה אתמר ארור שכב עם אהותו (דברים כז) דאלין עריין
כל חד שכיב עם אמיה ועם אחתיה ועם ברתיה וחזרין אנפין לגבייהו דלית לון
בשת פנים אבל אתוון קדישין חזרין אנפייהו בבשת בענוה (נעריה תעור
ובגינה אתמר (ויקרא יט) ולפני עור לא תתן מכשול: עור דאיהו עור
ורזא דמלה (משלי כב) ערום ראה רעה ונסתר ולבתר דמתפש שין מנייהו
מתיהדין כלהו ולא יתבושו ומתיחדין אבא עם אימא את עם אחתיה
כעובדא דרוה בראתון דאינין יקו"ק ההי"ה כי המות יפריד
בין אחים ביני ובינך לבתר דאתעבר ערוות מנייהו יהא יקוק אחד ושמו
אחד ורזא דאחד את ד' ערוה דתרוייהו אחר בזמנא דאסתלק קוצא מן
ד' מן אחד אשתאר אחר ועליה אתמר (משלי כה) וסוד אחר אל תגל:

תקונא תלתין וחמשא

בראשית (א) בחשרי אתברי עלמא חסר א' למהוי בראשית: דא
אדם דאתברי בחשרי ובגין דעתידה ארעא לאהלטיא כגיניח

(ראשי ג) ארורה האדמה בעבורך · אסתכל מתחתי · ופתחבב
ראיתי ברכה לאחביך · ארעא ולאפקא לה מן לוטיא · ולא עוד אלא כגון
דתשרי הוא דאין לא אדבר רחמן פרשתי · דלא יתכן ביה זמנא אחרא · חמי
(משלי כג) נר יי נשמת אדם · כך מלמדי

תקנא תלתין ושיתא

בראשית ראיתו שבת בראשית · דהא (א) שבע שבתות אינון · ולכל
חד אית ליה שית ימי המעשה · וכל יומא הוא אלף שנים
דהכי (תלי צ) כי אלף שנים בעיניך כיום · ושבת בראשית ו' יומין דילה ·
אינון ב' אלפים תהו · ב' אלפים תורה · ב' אלפים ימות חמשיח · ב' אלפים
תהו והארץ היתה תהו · ב' אלפים תורה זרוח אלקים מרחפת על פני המים
ולית מים אלא אוירתא · פני המים תרין אנפין דילה דאינון מצות עשה
ומצות לא תעשה · חוזה וסומק ימינא ושמאלא · ואלין אינון ב' אלפים
תורה · ב' אלפים ימות המשיח · ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור · עליהו
אתמר (ישעי כה) על כן באורים כבדו יי · על כן ודאי האתמר ביה ויהי
ערב ויהי בקר · ועל ב' מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא · יהי
אור דא פסח אור לארבעה עשר · ויהי אור ראש השנה דאתמר ביה ויהי היום
הששי ויהי והכא ויהי · ובכל אתר ויהי לישנא דצערא **שבת בראשית**
(ב) נקודה בחלל דילה (דאיהי שבת) בראשית · שבת חלל
חלל למאן דהיא נקודה · מחללי חות יומת · למאן דעאל נוברא בחלל
דילה · דאיהי רשות הרבים יין נסך הוא · ובגין דא הבא צריך דחילו (ויקרא
יט) והדר איש אמו ואביו תיראו את שבתותי תשמורו · ומאן דעאל רשו
(ויקרא) בחלל דילה דאיהי רשות הרבים יין נסך הוא · עליה אתמר (מרכר
יט) את מקדש יי טמא ונכרתה וכו' · והאי נקודה איהי אורת דשבת · אות
דמין טבין אות דחפין · אות דברית מילה · עטרת דברית תנא דספר תורה
קרינן ליה · כתרא דריש כל צריך נקודת · דעלה אתמר אדם וחוה דהוו
דפרצופים ועלה אמרי מיהרא אי אפשר לב' מלכים שישתמשו (ד) בכתר
אחד · רזא דא לחכימי לבא אתמסר · (דא) (נ"א דו) איהו ה' בהראה דתרוייהו
זכה את עבידו חד · והאי נקודה איהי סתימא וחתומה בשירת יומין דחול
ה"ר

בלילה הים מחק מלה אמת מלת
דגלגל כי קופח הדין היה הנפש
המופלאת היה חמות ולא יחק
מיתכון מעט מחרת כי הגלגל
הוא תסר גדול לחקן (ר"ה נשמת
חלם שלא יכבה לעולם ובספר ח"ל
קיים כלן ז"ל ונא אמר מ'
בספרי כי מ' הוא מריך מ' ין
כמ"ם בתי ס"ט קף ק"י ע"ב
ספגם מלם בסם פוי"ם ומתקן ע"י
מעם בר מן בספרים מן בית ומתחיל
בב' לתיבי ברכה למפקת תרעם
מלפטיית וכו' ולבתר נחית ר' שלם
לתיבו רחמים תכמה וכל קריב
לעורת לם בי נתית מ' מן ברחמים
לתיבו מלכי ונחית עלה כתר וכו'
ונשלם שם טו"ם מ"ל רבי חת
תילנא שלים בסיום תמתי נחית מ'
מן ברחמים תלת בנין לתיבו נפיעו
למסקית מילנא וכו' וסודו מבואר
בכתבי האר"י ז"ל כי בסיני נפם
למריך תנפין שהוא נשמה לתכמה
ועד סיני לא זכה רק לג' תלקים
נר"ן ובסיני זכה לה' של נשמת
מ"ת שהוא נשמת תלם כ"ח מ"ם
סיקוי לכולם וכשנתקנלה תלמה
נשתלק נביעו לסיקוי וז"ס כתן
לנכך תומר בתחרי תסר מ' ופתח
בב' ברכם לפי שתקנלה ועוד
לתחרי לין ובמחשבה היה לברוח
בכולו לין ולכן נכנסו לתך הסר"ת
כלגלגל בתי כ"ח ותיך יזכיר מ'
תחרי הוא לחמים וגם רחמים
גדולים כמוש מת"ל ועדיין לא

נלנם מן מ' תריך תנפקלכן לא תבר בחיבת בתחרי וז"ס הס"ד נר"ם נשמת תלם עליון המורם על ג' שנשתלקה מגולגל :

תיקון לו (א) שבע שבתות תימון וכו' ר"ל ז' מלכות של ז' קלות וכל קלה יש בו חג"ת נה"י שלו הם ו' ימי
המעשה וכל יום הוא אלף ש"ע ושבת בראשית מלכות עצמה ו' יומין דילה חג"ת נה"י כן
ז"ל מבריסה יתק סיקוי ישמעאל ועשו שהן תלה המלכים שנתיסדו תלף ל' תסד מתריסים ימים בשלוש תלף
ב' גבורה מבול נסלוס נפריח ומב' תלפים תוסף ת"ת ויסוד שנקרתים ס"ת כמ"ם בריש תי' כ"ם ובתי' ס"ט קף ק"ג
ע"ב סיכל שכינתא תחתם ספר תופים לגלך בתלף ג' ת"ת ניתוק תורם ובתלף ל' יסוד ניבנים בית המקדש שבו הים
עבודה לקרבנות כי שלוש ביסוד ולוחו תעבוד צ"ם בגוסר פ' וירא לקף קי"ב ע"ב ופמ"ם בתי' י"ט קף מ"ת ע"ב
והקרבנות הם בתים ע"ב תתים לכפר על תלות עבה"ם שנכללים ביסוד והתירה ומלוחים עבה"ם ול"ת הם
ב' תלפים תורם ב' תלפים ימות המשיח נלה ושוב נקרתים ימות המשיח כי מיסיון בכ"ם בתים תי' כ' למיסון תרין
נביאי קשוט עלייהו אתמר מלמית קרן לזוד ומיסון נמשיח בתסון ובני ועז"ר אתמר מת"כ ועלייהו אתמר על כן בפורים
כתבו ה' בי נהרא לקמן בתי' ס"ט קף ק"ו ע"ת על ל"ם ע"ם ו"ם הם ב' תורות יהי תור קו בתסד ויהי תור קו הגבורה
כמ"ש

תקונא שבע ותלתין ליום ד׳

בראשית (א) איהו ברית. וראי כד איהו פלגוש קדאלין קליפין דאיהו ערלה ופריעה צריך תמן דחילו: ועלייהו אתמר (שמות כ) לא יהיה לך אלקים אחרים על פני (ב) והאי אות לא ירתין לעה״א ישראל דלית אות ברית עד דעברין מנייהו אלין קליפין דאינון ערלה דפריעה באמצע דדמא. תלת קליפין אינון בעדלה לקבל תלת קליפין דאגוזא. ועלייהו אתמר והארץ היתה תהו ובהו וחשך. תהו קו ירוק קליפה קדמאה. בהו קליפה תנינא. חשך קליפה תליתאה: ותלת אלין דא על גב דא. לקבל תלת גוונין דעינא דאתמר בהון ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו׳ לקבלייהו תלת גוונין דקשת דבהון נקרא בת עין דאיהי נקודה אות ברית עלה אתמר (ראשי׳ יט) וראיתיה לזכור ברית עולם ועלייהו אתמר ג׳ זמנין כל מיבי סכבוגי בשם ה׳ וכו׳ ואימתי קכ״ה יעבר אינון ג׳ קליפין מעלמא בזמנא דפורקנא דמשיחא ההי״ד ולא יכנף עוד מוריך אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישין מינה. ובזמנא דאיהו מתלבשא באלין קליפין איהו אמרת (שיר ד׳) אל תראוני שאני שחרחרת. דבאלין קליפין איהי מתחללת ובגין דא (שמות לא) מחלליה מות יומת ההום איהו הטית. לגביה צריך פריעה באשפו דדמא. ועד דאתפרע האי פריעה איהו לא אתגלייא בעלמא ולא יהא אות בעלמא. ורזא דמלה כד אתעבר מינה ערל ופריעה: מיד אתגלייא אות בעלמא להרוא דאתמר ביה (שם ב) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך. לקיימא ביה קרא (מיכה ג) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

פמ״ס בתי׳ ל׳ זיעוף כי מיכו בגלת זמיר בארץ ומיכם סס בשול מג״ת בשול מג״ת פמ״ס כל ג׳ כלול מי׳ סס פ׳ מלפין למורייתא צ׳ין וסס ל׳ פרלופין לכך וכוקבס ונלת מימין קו המסל הוא פמס מפל מור סמליך למרכב עבר כי גלת ל׳ ועבר במלכות שבשול וסיא רמז בשבת שבת ני׳ מפירס ומלכות היא רמז המפירות ממשס למעלה (ג) נקולה בגלגל לילה וכו׳ זס ומתמר מבוסר בתי׳ - ל׳ ע״ס ומ״ס הכא לריך לפיכו כי לפתח תעתח רוכן לריך ממירס מעולם מוסס שלת יכסך יין המשומר כמ״ס בתי׳ כ״ש: (ג) בלתר תתל כי מעלים הת״ת בשבת בתר לזו״כ: (ד) מתקריאת ירחס וכו׳ כמ״ס מחלילו בשבת בקודש לכבוד שבת לריך למילו ומשירס מעולם בשבת בשבת שבקליפס עמוכס בוקבס דתשומת רבס מז מין לריך למילו ומשירס מבס שלת מלרבת בשבת יס מבבס בזיווג:

תיקון לז (ה) ברתשית ליסו בריס וכו׳ פירוש כי כשיס הקליפת המלה סבניב סוס סבריס ומבקשת נקב תפילו כמתט סילקית לכנס ולייכ לכן לריך תמן לסילו לגרבס מבס מעל פני סבריס ולייכס להמשיך במוקין למו״ל בז״ס בשס סול למילו ורחימו כי לימת סיא בסול פת דלינת קצית דקלופס פילפס שמגרס מת הקליפות בסול המכלי כי מבס״ת לייכ מתערין וסיא סורס סלייכס לכן יכולס להכלות כל הלייכס ולגרס מוסס שלת שמין כת כזס בלימת רק בסוסס ביקל עס מבת כמ״ס זס בע״ת שער רחל ולאס לרוס נגעים ע״ס וע״כ ג״כ מעשס זס לריך לעשות מלות מילה ופריעה כשילו ורחימו כמ״ס בתי׳ ו׳ ע״ס כלי להמשיך המוקין למו״ל לגרס ע״י הקליפות המלה וכו״ק. (ב) והאי אות ברית הכשיים במילה ופריעה לגלות מות׳ בעטרה סיא שלת ליסרלל כי נוי אפי׳ מסול נקרא שרל: ג׳ קליפין למעלה סיא אא׳: ג׳ קליפין למניעת כי יש למגוז קליפה האילונה ירוקה גוונין דקשת לבן לאמר גווני מג״ת: מתלילי הגורס לה בחפלו להחלים בקליפות זלחלל בגולל יומת׳ (ג) כימי לאחך וכו׳ כי עיקר הגאולה סוא מ״ש כי ליש מילה לחלין משיחין למפרק ליסרלל שלת שד כי יבא מילה זס משס למ״ש בזוהר פ׳ כי תלא וכפי׳ כ״ה ומ״ש ר״ת קף ל״ג ע״ב וע״ש מ״ש שפה שכר: (ד) קשה בגווני נסירין מלכות בשהרת תמ״ש מליס אז על שמגלה מות׳ מות בריס יסוד מוכן לזיווג סימן לגאולה כי כלב סיא מפרס כמו׳ מקגלה ומאיר מיל נקס שלם

נפלאות ׳ וכגון דא אלעזר סרי לא תצפי לרנלא דמשיח עד דתחזי קשרת בנוני נהירין ׳ או עד דאתגליא אות בעלמא מאי אות ׳ אלא (מרב׳ כד) דרך כובב מיעקב דא את י׳ אות ברית ׳ ומיד וקם שבט מישראל לנבה ׳ דהוא דאתמר ביה (מרב׳ לז) ויהי בישורון מלך בחסד״ת יומא חדא שאילנא לאליהו ׳ אמאי שוין במאנא בעפרא ׳ א״ל שמענא במתיבתא דערלה איהו נחש ׳ וכיון דאעבדינקליה מאתריה צריך למיהב ליה מזונית ׃ דה״ר (ישעי׳ מא) ונחש עפר לחמו ובודאי ברי ברא אשתזיב בר נש מחבוט הקבר ׃ ודמא דאשפין מפריעה למיהב מזונא להדהוא פלגא דאיהו רוצח ׳ ובדא אשתזיב בר נש מחרבא דמלאך המות ׳ ולקבל אלין תרין ׳ אמרת אורייתא (שמות כ) לא תרצח לא תנאף ׃ לא תנאף לקבל נחש אשת זנונים ׳ לא תרצח לקבל סמא״ל ואמר דוד על ידי הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי ׳ ר״ת קליפין דערלה אינון משחית״ת אף וחימ״ה ׳ לקבל ערלה איהו עון ׳ והיינו דתקינו בצלותא והוא רחום יכפר עון ׳ ולא ישחית דא משחית ׳ ורחבה להשיב אפו דא אף ׳ ולא יעיר כל חמתו דא חמה ׳ תאן דאעיל אות ברית פרשת נובראה (ג) אלין ארבעה שלטין עליה דהי״ד (בראשי׳ ז) והמים גברו מאד מאד על הארץ ׳ על הארץ דא גופא דילידי דארבע זמנין אתמר בפרשת נח ׳ ויגברו המים גברו לקבלייהו ׳ והא אוקמוהו ערל דפריעה שמענא דאינון (ד) רומי רברבא ורומי זעירא ׳ בזמנא דאתעברין מעלמא אתגליא אות הפרית דאיהו בת עין דאיהי נקודת עלמא ׳ ובזמנא דאלין קליפין שלטין בעלמא אתחזר עלמא לתהו ובהו דהי״ד והארץ היתה תהו ובהו ׳ כזמנא דיתי פורקנא מיד ויאמר לקים יהי אור ויהי אור ׳ חיה אור לא כתיב לא יהי אור ויהי אור ׳ ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ׳ ביום ההוא יהיה י׳ אחד ושמו אחד ׳

תקונא תמניא ותלתין

בראשית ברא אלקים ׳ **פתח** ואמר כשושנה בין החוחים וכו׳ (א) שושנה את לה חמש עלין מלגאו ׳ וחמש עלין מלבר ׳ ואינון ה״ה ׳ שרבינו דילה ו׳ ׳ תפוח דילה י׳ ׳ זכלא לקים ׳ חמש אתוון דילה חמש עלין מלבר ׃ ה׳ חמש מלגאו ׳ י׳ תפוח ו׳ ׳ מל״א שרביט ׳ בזמנא דהאי שושנה בגלותא ׳ איהי אטימא ׳ בזמנא דיהא פורקנא בעלמא (ב) אתפתחת כחמש אור ׳ ההי״ד ויאמר לקים יהי אור ׳ וכההוא זמנא דאתפתחת אתלבשת בכמה לבושין דנהורין דאורייתא ׳ ואתקשטא בכמה קשוטין דפקודין דעשרה ׳ ובזמנא דאתקשטת בקשוטהא בארבעה בנדי לבן דאימן יקו״ק ובארבעה

מבוקר נסיף תי׳ כ״ח ע״ם מ״ם יחבין כמן וברים תי׳ כו׳ כתב סיכות סיום לסומכה עם תיבות ברית ה׳ עלין וכו׳ זה מבוקר נסיף תי׳ כ״ח ע״ם מ״ם יחבין כמן וברים תי׳ כו׳ כתב סיכות סיום לסומכה עם תיבות ברית ה׳ עלין וכו׳ זה

תפוח מלכות שורשה עטרת יסוד כמו תפוח ׃ ו׳ מלא מרביע ז״ת שהוא מלא מלפת המו״ג כ״ע״ם זה נכוף תי׳ ל״ג (ב) מתחתף מ״ם תם לור בהמרת ה׳ תמיד ז״ת המדיים בה ׳ ום ל׳ נגזי לבן ול׳ בגד זהב עיין בתי׳ כ״ף מם מ״ם שם ותבין ותפילין לריבוע ע״פ שהם ז״ת כידוע מ״ם יש לה למלכות תועלין המרה נוספת

ואמר בעזה בנדי זהב דאינון אדני דבארבע כתי דתפלין דיד ובארבע כתי דתפלי
דרישא דאינון לקבלייהו ׳ ארפע דבתן הדיוט ׳ אינון לקבל ארבע מפורע
כשוחף אשר תכסה בה ׳ ובד אחתקנת באלין (פ״א נר׳) לבושין מיד אתפתח
היכלא לנבה : הה״ד אדני שפתי תפתח ׳ ולקבל (נ׳) (פ״א ולקול׳) נעימו
דרמונים וזגין דלבושא דילה אתמר בהיון ואשמע את קול מנפיהם (ז׳)
ובד אמרין ישראל ק״ש מה כתיב בה (מדבר ז׳) וישמע את הקול מדבר אליו
קלא אשתמע לנפה מבין תרין כרובים דאינון הו פרצופין ׳ ובד מתיחדא (ח׳)
דביר בקלא אתעבידו קול דממה דקה ׳ ודא צלותא בחשא אי בההוא זמנא
דבעי שאלה שאיל ׳ דבההוא זמנא יהא עת רצון דהא תרין שמהן בחדא
יאקזונק״י ׳ אז תקרא ויי׳ יענה מיד א״ו יאקזונק״י ב׳ שמהן ות׳ אתון דדיין
הא עשר : (ורא רזא ארור אשר לא יקים את דברי התורה ראשית בן׳ רא
חטוד׳ וחתן ובלה בי אז אהפוך א עמים שפה ברורה וכו׳ ׳ ורא רזא ואמר כל
העם אמן ׳ ועד דיסקון ישראל מן גלותא לא יהון כיונא חדא ׳ ובמנא
דיסקון ישראל מן גלותא יתתברון בחדא : בההוא זמנא א״ר שיר משה :
ומיד ויאמר אקים יהי אור רא חד מפקנו דגלותא : בההוא זמנא דמסתגיעתא
בעאת לאעלא בהיכלא דילה : קלא סליק כרומי רקיעין ויימא תכי משרוין
סגיאין דמתיבתא עלאה ותתאה דנשמתין קדישין אתקנו לקדמות מטרוניתא
דקא אתיא לאתקנא למפרק בנוהא מן גלותא : בההוא זמנא כמות קארי
שופרית ומארי הקלין ומארי דברקים דאתמר בחזון (שמות יט׳) ויהי קולות
וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד וכו׳ ׳ משה ידבר והאלקים
יענני בקול : בההוא זמנא משה ימלל בש כיעתא דה״ד (מדבר יב׳) פה אל
פה אדבר בו : והאלקים ראיתי אימא עילאה יענני בקול דאיהו עמודא
דאמצעיתא והא אוקמוהו מארי מרתני׳ בקולו של משה ׳ ובההוא זמנא
שבינתא עלאה ותתאה מלקין הא על גברא : כנגונא דאתמר בטורא דסיני
דאתמר תמן מי זאת עולה מן המדבר מי בזאת עולה ׳ מ״ש אימא עלאה דבתי
פתח קב״ה בטורא דסיני אנכי ׳ קם סבא חדא מבר״ר טולא דר״ש ואמר
ר׳ ר׳ הא חזינא דאתמר (דברי׳ ד׳) מן השמים השמיע את קולו ליסרך ׳
ובארץ אחרא שמעו דמליל עם ישראל מסטרא דמלאכיא דהכי אוקמוהו
דכל דבור ודבור דנפיק מפומוי אתעביד מלאך ודא איהו (שמות כ׳) וכל העם
רואים את הקולות ואת הלפידים ובארץ אחרא אמר קרא (תלים פב׳)
אחת דבר אלקים שתים זו שמעתי (ו׳) מאי האי ׳ א״ר שמעון סבא סבא

שמעא

כמ״ש סס : למשמרין קדישין סס למלילות סמות בסוד תכמה קודם : בקול למיסו עמודא למלעיתא הוא דעת ז״ת

סמות

שמענא דבר גש יחוך כית קבית תלת קטרין : נשמתא ורוחא ונפשא
נשמתא מכורסיא יקרא : תמן נחיתת שבינתא עלאה מהלך ספירין
עלאין : ועליהו אתמר אתת דבר אלקים שתים זו שמעתי אחרת ושתים חא
תלת ספירין עלאין : דאתמר בהון אחרת ואחרת : תלת אחדין : ורא
איהו אחת דבר אלקים שתים זו שמעתי : זו : כיה עביד לון אחד : ולכתר
מליל עמיה מרוחא דאיהו מטטרו"ן כליל כל צבא השמים דלתתא : בגין
דאתלבש ביה ורכיב כיה עמודא דאמצעיתא כליל שית ספירין : ובגין דא בכל
רבוי ודבור דנפיק מניה הוה נפיק מניה מלאך : ורא איהו וכל העם רואים
את הקולות לכתר נחית (ז) שבינתא תתאה עשירית באופן דאיהו נפש
דבר גש מתמן : ואתמר ביה (דברי' כ) ועל הארץ הראך את אשו הגדולה
בגיזדעליה אתמר והנה אופאחד בארץ:בנינדישתמע קליה ודבוריה מקרסייא
ומלאבייא ושכיא וארעא דישתבודעין ליה בכלא : עילא ותתא : בנשמתא
דשלטניתה בכל גופא אפילו באבר זעירא ולית אבר פנוי מינה :

תקונא תשע ותלתין ליום יט

בראשית (א) תמן אש"ר דאתמר ביה (שמות כ) אשר הוצאתיך מן
אקיק אשר אקיק : אשר באשרי כי אשרוני בנות : ורא אימא
עלאה : אשר קדש נגבמצותיו וצונו על כל פקודא ופקודא : דאינון פתר כל
רחמים דאינון רמ"ח : דכלהו קטירין בצדיק : דאיהו כל : דאיהו אות ברית
דאפתח (פתר כל) רחם דאינון רמ"ח פקודין דעשה : ועליה אתמר אשר
קדש ידיד מבטן : ורא אימא דאתמר בה מבטן טי יצא הקרת : (ורא איהו
הקרח הנורא) : אשר דאיהי אימא עלאה : קדשנו במצותיו בצדיק : דאיהו
קדש ידיד מבטן : וצונו עליהו בגין דאיהו מצווה ועושה : ועוד אשר קדשנו
דא עמודא דאמצעית' דאתמר ביה (ירמיח ב) קדש ישרא ליי' : וצונו דאיהו
אבי מצווה ועושה : ועוד קדשנו פסטרא דשמאלא דאתמר ביה וקדשת את
את הלוים : וית קדושה פחות מעשרה : ואלין עשרה מאמרות (דאיהי
קדש לי כל בכור דאיהו כתר עלאה וחכמה דאיהי ישרא עלה במחשבה)
דאתמר ויאמר אלקים יהי אור : וצונו על מסטרא דמינא דאתמר ביה הקם
על : דתכן כל ברכן לימינא דאינון מאה ברכאן בחושבן עשל (ב) דאת'
בק' אסתיק למאה : דאיהי קרבנא דכלא : כמסטרא דאבא ראש : מסטרא
דאימא אשר : מסטרא דאבא מצווה : ומסטרא דאימא עושה : ומצווה דא
עץ פרי : ועושה דא עושה פרי : ושמעינן דאינון נקי ובריה דחשבונן חד :
עלייהו אתמר (שמות כח) שתי כתפת חברת : כמה
דאינון הוברות : הבי שבינתא עלאה ותתאה הוברות אשה אחותה :
ועוד אשר קדשנו במצוותיו וצונו ולא אמר קדשתנו וצויתנו : אשר איהו אשר
אשר אהיה ואי : ודא כתר עלאה : מסטרא דנוקבא אתקרי אשר : ובמסטרא
דדכורא אתקרי ראש רישא דכל רישין : קדשנו (ד) דא אבא (סבא) דאתמר
ביה ויאמר אלקים יהי אור : וצונו דא אימא דאתמר בה ויהי אור ולית הויה
אלא עיי עשיה ותרוייהו לימינא ושמאלא : ומאן מצווה ועושה על דמצוה
דאיהי שבינתא : דא עמודא דאמצעית' : והכי צדיק בצלמיה וברמותיה :
ועל שמיה אתקריאו ישרא בני בכורי ישרא : ועל שם צדיק אתקרון צדיקים :

שמעת קול מימות"ג וזהו דכתי
של מסה מי נחלת עולם כי נתחיל
ביום ונקרא מ"ב כמ"ב בזמן
מלמות ועין כמי"ל מ"ם שם ע"ז
וחכינו כתן (ז) ממי המי מלרמה
הפסוקים הומליס זה את זה
ור"ת שכולם ממת כי המלכים בו
נר"נ שהם מניעים ת"ת מלכות ות"כ
ביום שהיא שבתא וכלולה מכת"ב
ליבורים ממנה הוא לחת הוא כחר
שחים זו שמעתי תו"ב שהם שריון
כחלת ולת מחנרגין לעלמין וזכו
זו שמעתי זו גי' לחל והוא כמ"ם
בזיכר פ' לחור דקד"ב מ"ם בפירוש
לחת לחת ולחת לי"כ לחת הוא
כחר לחת ולחת ת"ב שהם לחת
מרוחת ז"ת מלובש במט"ם ביליריס
עולם המלחכי' והוא כליל ו' ספירין
ו' קלוות בחי' רוח נפיק מיניה
מלאך כי עומד מלחכיו רוקום (ז)
כפיונתא התחם מלכות מקבן במופן
בעולם עליון שהיא בחי' שפם כי
מהם נפש הבלהם ות"ב כליבור ביום
יולח ונשמע מכוכבת בריאת בחי'
ביום המקנות שם וכלולם מכת"ב
שהם לחת לבר תלמיד זו שמעתי
כנזכר וגם ביום יולח מן מלחכים
יצירה שבו מקבן ז"ת בחי' רוח
שעושה מלחכיו רוקום זו' קלוות
ז"ת ומן שמיה יתרעת הוא שפיה כי
הוא יח' שליט בכל העולמות בהשפע
בגוף לית מבר קלוי ממנה :

תיקון לט (ח) בהחלת
מבר ביה ביום
שהיא ביה לחכמה ולפי שלמעלה
בתיקון ל' דרש מבר מבת שהיא
ביחיה רמז למר עשה שהרוני
הוא הלמה על הקשה לימה : על
כל פקודת שהם רמ"ח : רחם ויסוד
לילך הוא פעמי ל רקם (ב) למת
ר' ק' כי בחי"ק בכ"ר מחל"ב"ק
וכל ספירה לחכמה כלולה מי' גי'
ק' כמנין (ג) כתר שילמה נקדת
חי"ה בעלמה מבל פיהם נקדת
חי"ה על שם בהלתר זו"ת נעשה
ממנה

ממעה אמונע : מסטרת למוקדם
ומיכאל נע"ת כי בתריך מנפין
לא ימין שלו מת לכורת ולא ממלל
שלו נוקבם לכן ש"ת מלל ממלל
למוקדם לזרת מחר ומלל ימין
לכורת נקרת רחם על כל הרחמים
כי מוית רחמים ומריך רחם שלחם
(ד) דת מבת יהי מור ימינת מבת
ויהי ליור ממלת : (ה) ותימין
למילת תריזכו' קדי על ת"ת ויסוד
מגודה לכל מבר ומבר דו"ת בם
מתבריס כמתל כי סמיפ נמסכת
מכל רמ"ח מבריס כמתל : מחם

גי' סיום ו

תיקון ם (ם) חמן שמעי"ו וכו'
שייך עם מ"ם למיל
ביה דו"ת מחבילת מספקלריא
למסרת כי הוא מדון לילה לזה מביא
פסוק שמעי כי הוא מלוכך ותין לך
מעלה מלת מלו לכן שכחי עמך
וביא מבך והלבק בבעבך וסקב"ה
מוסרח למלכו שמעי בת כי השמיע'
בביב' ורמיה בחכמ' שתיים מקטטין
לבת בכוד ויבן ה' מלטים מת הלל
וכו' כמ"ם בזוסר פ' בדמתים קף
מ"ט שמו"ת קיסמו לה ומחקיימו לם
למתפיימת בעלם בהלם ושוב
קיקיסוד הוא לריך להיות מחילה
מלינות ומח"כ מלבת כמ"ם בזה בחי'
י"ח קף ל"ג ע"ב ע"ם ותבין ע"כ
הזכיר בפסוק מחילה שמעי ומח"כ
ורתי שמעי מלת מימת ורתי מלל
מבת מכל מקום שעיקר הקיסוד
והחיקון הוא נגמר ע"י מבת בסוד
בחכמה יסד מרץ לכן בפסוק
ויבן ה' מלטים מת הלע הזכיר
מחילה הוי"ס שסוד בחבת קודם
מלטים שסוד בחימת ומז והטי
מזוך כ"ס דו"ת לעווג שע"י הזווג
בלה כבוד ושייכה בחי' פנימו' כ"ם
דו"ת סוד ב' ביעים דלכור' שמלם
מלירים בה בת' מזנים כי יהוע ב'
בעים שפרנוף עליון נעשי' לפרצ ף
מחתזון בחי' מזנים למו ב' ביעים
לעתיק ומריך ומסתמת כן בכל
הפרנוף ופ"י בלה שזיווג כי בלה

תקונא ארבעין

בראשית (תלים פה) שמעי בת וראי והטי אזנך וגו' בראשית (א א)
תמן שמע"י . תמן כ"ת תמן ראי"י : שמע"י . ש' מן בראשית
ב"ת . תמן אשתמודע בריאה וסופא דתיבה . ראי"י תמן אשתמודע באמצעית'
בנוונא דא בראשי"ת . ובד תהא בחבורא עמיה בנוונא דא יאקרונק"י : איהו
אמר לגבה ושבתי עמך ובית אביך . דעל כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד . בי הוא אדונך והשתחוו לו . ארון כל הארץ וראי
ובנין דא (ב) מסטר' דיקוק אתקריאת אספקלריאה דלא נהר' . ונביאי
מסטר' דיקוק אינון מאספקלריא' דנהר' . ונביאי מסטר' דארני אינון
מאספקלריא' דלא נהר' דאלין מתנבאין רחמי ואלין מתנבאין דינא . דנבואה
איהו שקילא לאוריית' דבתב ולאוריית' דבע"פ . ובההוא זמנ' דמתפתחין
היכלין דנבואה כמה מארי דעתיהות יתערון בעלם . ההיד (ג) (יואל ג)
ונבאו בניכם ובנותיכם וכו' : וכמה מארי האותות ומארי דעתיהות מסטר'
דהוו ועתידין למהוי . ממה דהוו . מסטרא דמחשבה דאתמר בח (ד) ישראל
עלה במחשבה (ה) וממה דעתיד למהוי מסטר' דאימא עלאה דהוא דמלת
(קהלת ג) מה שהיה כבר הוא . ואשר להיות כבר היה . וכמה מארי
דעיינין דאינון חוזים ונביאיא יתעדון בעלמא דאינון עיני ו' : וכמה מארי האזנין
דתמן שמיעה דאתמר בהון ואשמעה קל כנפיהם מארי דאזנין דאתמר בהון
וארבעה פנים וגו' : ומארי

דקיעו ומארי דכורין ומארי דיוחא הקדושא: ומארי דידין דאתמר בהון וידי אדם ונו' ומארי דקומה ומארי דאות ומארי דגלין דאתמר בהון והחיות דצוא ושוב: בהדוא זמנא דימיל אלקים בין האור ובין החשך: בין אינון גביאי דשקרא דאפרישן לון קב"ה מנביאי קשוט דראשית א' ואמר אלקים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים הכא רזא לאתעסקא באוריית' דצע"פ לאפרשא (ו) בין אסור והתר דאינון מיין מתיקן ומיין מרירן: מסטרא דשמאלא לא יכלו לשתות מים מטרה כי מרים הם: ומסטרא דימינ' ומתקו המים: ואינון בנוונא דדם טהר ודם נדה דצריך לאפרשא ביניהו: בגין דההוא זוהמא דהטיל נחש בחוה וגרים לערבא מיין דרביו עם מיין דמסאבו: ובגין דא תקינו הא לחופה לאפרשא כיניהו: — וההוא דאפריש ביניהו: דא רקיע דעל ראשי חיות: דאתמר ביה ודמות על ראשי החיה רקיע דא מטטרון: ויעש אלקים את הרקיע ויבדל ובו': הכא ליתי בויא מסטרא דמסאבו: אלא מיין מסטרא דשמאלא הוו בעאן לאתגברא ומיין מסטרא דימינא הוו בעאן לאסתלקא עליהו: ע"ד אלין אמרין אנן בעינן למהוי קדם מלכא: ואלין אמרין אנן בעינן למהוי קדם מלכא: עד דאתא עמודא דאמצעיתא ואעיל שלם ביניהו וקשיר לון דאתעביד שלום: שקל ביניהו: ודא מחלוקת לשם שמים: בגין לאה ורחל דרא בעא לאתחברא בבעלה ודא בעא לאתחברא בבעלה ונטיל לון יעקב וקשיר לון ביה א קחלת יעקב דף ש' ע"ב: לתרוויהו בגין דהוה קא מחשש לאה בלבה אמר יעקב נטיל לאחתי נטיל לי עשו חייבא: והבי קא חשיבא רחל כנוונא דא בגין דא קב"ה יהיב לון ליעקב תרוויהו ושזיב לון מההוא חייבא ואתחברו בצדיקא: אמר רבי אלעזר יומא חדא הוינן בבי מדרשא ושאילו חבריא מאי דכתיב ראמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתניעו לאבני שיש שהורו ותאמרו מים מים שמא תסבנו עצמכם שנאמר חסר שקרים לא יבון לנגד עיניו:

אדרבי תאי סבא הסכין עתיקא (ג) דף קס סמך למבין מתיקת דעתיקין קא נחית ואמר לון דבנן כמאי עסקיתו: אל ודאי בהאי דאמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתניעו לאבני שיש שהורו אל תאמרו מים מים: ואמר לון ודאי רזא עלאה איתי הכא והאי אוקמוה כמה זימנין בעלאה ובגינדלא תשעין נחיתנא לפוקבי דיתגלי רזא דא ביניכו דאיתי רזא עלאה דמסירא מבני נשא בודאי: אבני שיש שהורו אינון: דמנהון מיין דבין נפקין: ואינון דמיון באות א' רישא ושפא יו' ואיהו נטוי בנייהו איהו עץ חיים: מאן דאכל מניה וחי לעולם: אלין תרין זודין אינון יודין ווייצר: ואינון תרי יצירות יצירת דעלאין ויצירה דתתאין ואינון חכמת בראש וחכמת בסוף

תעלומות

מחבשלים בסוף כיצד ורמ"ל עמך ובית אביך כי ע"כ יעזוב איש את אביו ואת אמו וגומר כי בכל מקום שאתה מוצא מחילה בקיומים הוא כלי שמ"כ ויחלמו המנך יפיך כי אין לך מילוי אלא מלכל סליקת הוא בעמודא דאמצעיתא דוקא בי הוא לדוגך והסתכל בו כי מחעבידת מסטרא דקליפת לחרמ (ג) מסטרא דהוי"ה מנ"ף דלכורת בשם של ל"ה דמקבא וממנה נומעני' אחר נביאי' עולת משה דבינו מלין סגלוה כי אחר הנביאים היה חור כל"ה ז"ל מחשלם במלכות והיה חומים חור כל"ה ממוך המלכות מבל היה מחעלמם בחוכה ולמטה לבינו מלין סגלוה היה מוכר חור כל"ה ז"ל ממבר בעלמא ממוך המלכות ולימ מחעלם בחוכה ונבינים מסטרא דלחני מנ"ף דמקבא לבל כי חפילו חור כל"ה ז"ל המחעלמים בחוכה ולמטה רבינו מלין סגלוה מוכר חור כל"ה ז"ל ממבר בעלמא בחוך המלכות ולימ מחעלם בחוכה ונבינים מסטרא דלחני מנ"ף דמקבא לבל כי חפילו חור כל"ה ז"ל המחעלמים בחוכה לא היה רוחים הם סגלוה מלא כל"ה דמקבא לבל עיין במ"מ פ' ואלה דף כ"ב ע"ב ל"ב נבינים מסטרא דחיה הוא מפרלוף יעקב הפוגל בעלמא ז"ל ונבינים מסטרא דלחני הוא מפרלוף רחל הפוגל בחול ז"ל ויעקב ורחל שהם מהפקלריחא המחירה ושמ"ם הם חורה שבחב ותבמ"ף ז"ל לבנות מיחי שבילה לחורייחא דבחב ולחורייחא דבמ"ע כי כ"ה ז"ל מהם בא הפוגל שהם פרלוף יעקב ורחל שהם חורה שבחב (ד) ויחורה שבעל פה ודוק היטב וכמו"ש בזוהר פ' וירא דף קי"ח ע"ב כל יפה קריב ליומי מבינחא הינו לרבי לבנת ומיק לשבחא מחירין לחבחא ולמלא

ולמודע ביה קינין ומעבדין ובסהוא
אמנא אתגלייא לכולר • (ד) ישראל
ז"א הוא עלה במחשבה במקום אבא
כי שם היה מקומו קולם ירידת
העולמות כמלא יתגלה לנביאים
אור החכמה שבז"א (ה) וממה
דעתיד למהוי מסטרא דאימא
עילאה וכו' כי אימא היא אשר
אהיה ואשר להיות שהוא עלמ' דאתי
ויתגלה לנביאים ג"כ אור הבינה
שבמלכ"ת כי ג"כ היא היה מקומה
בבינה קולם ירידת העולמות
כבר הוא ז"א כבר היה במלכות כי
ז"א מרומז הוא בלשון נסתר ומלכו'
היה גגלה כמ"ש בזוהר קב"ה סתים
וגליא (ו) בין איסור והיתר כי
הלוחות שניים הם מסטרא דעה"ד
טוב ורע כמ"ש בסוף תי' ס"ו דף
ק"א ויהב לון אחרנין מסיטרא
דעה"ד טו"ר דמתמן אתיהיבת
אורייתא באיסור והיתר ולריך
להפריש ולהבדיל הרע שנתערב
בזוהמא דנחש (ז) רקיע דא מט"ט
נודע כי מט"ט הוא בחי' יכירה
עה"ד טו"ר והוא מבדיל בין הקודש
ובין הקליפ' ותורה שבע"פ נתערבה
בקליפה שהם הקושיות ולריך
לעירות ולתרלם לשבר הקליפה
הסובבת ולגלות האמת להבדילו
קודש (ח) הכא בעולם האצילות
לית מים דמסאבו כי לא יגירך רע
וא"כ מה הבדלה היתה שם אלא
מיין וכו' הגבורות רצו שתהיה להם
השליטה כמו החסדים למהוי שם
קדם מלכא ועמודא דאמצעיתא
ת"ת אעיל שלם בנייהו כי נקשרו
בו שניהם ימין ושמאל עיין בתי'
ה' שם כתב מזה הענין באופן אחר
(ט) א"ר יצחק זמין קב"ה לארקא
על אינון גופין רוחין וכו' כל"ל
ולא כמ"ש בס"א דזמין קב"ה ולא
א"ר יצחק כי א"כ זה הוא סותר
הקודם אלא ודאי כל"ל א"ר יצחק
זמין קב"ה וכו' ורבי יצחק פליג על
ר' יוסי וזה המאמר הוא מפורש
בזוהר פ' חיי שרה דף קלא ע"א
ומתחילה

לנוים לכלא יחודא חדא דאלין אינון
מסטרא דאילנ' דחיי דאיהו ו
באמצעיתא דא דאתמר ביה ולקח
גם מעץ החיים ואכל וחי לעול' אבל
אילנא דעץ הדעת לתתא)

תעלומות חכמה ודאי אינון תע לומות
מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות כתר
עלאה • ואינון לקבל תרין עיינין דכהון
תרין דמעין נחתין בימא רבא • ואמאי
נחתו בגין דאורייתא מתרין לוחין אלין
הוה משה נחית לון לישראל • ולא זכו ואתברו ונפלו • ודא גרים אבודא
דבית ראשון ובית שני • ואמאי נפלו בגין דפרח ו' מיינייהו דאיהו ו' מן ויצר
ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע דמתמן אתייהיבת אורייתא
באסור והתר מימינא חיי ומשמאלא מיתה • ובגין דא אמר רבי עקיבא
להלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים ולא תהוון שקילין
אבני שיש טהור לאבנים אחרנין דאינון חיי ומיתה • דמתמן לב חכם לימינו
דבר נש • ולב כסיל לשמאלו • ולא עוד אלא אתם תהבנו עצמכם • בגין
דאלין אבנין דעץ הדעת טוב ורע אינון בפרודא • ואלין אבני שיש טהור אינון
ביחודא בלא פרודא כלל • ואם תאמרו דהא אסתלק עץ החיים מנייהו
ונפלו ואית פרודא ביניהו דוכר שקרים לא יכון לנגד עיני דהא לית תמן
פרודא לעילא • ואלין דאתברו מאינון הוו • אתו לנשקא ליה פרח ואסתלק
מנייהו • א"ר יצחק כל אינון מתים דארעא דישראל יחיון ויקומון בקדמיתא
לעידן דיחי קב"ה מיתיא • בגין דקב"ה יתער עלייהו • הה"ד (ישעיה כג)
יחיו מתיך נבלתי יקומון • יחיו מתיך אלין אינון דארעא דישראל • נבלתי
יקימון אלין אינון דבארעא נוכראה דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה • דהא
רוחא דחיי לא תשרי עלייהו אלא בארעא דישראל ובג"כ כתיב בהו יחיו •
נבלתי יקומון אלין דלבר • יתברי גופא דלהון ויקומון גופא בלא רוחא ולבתר
יתגלגלון מתחות עפרא עד דמטו לארעא דישראל ותמן יקבלון נשמתא ולא
ברשו אחרא • בגין דיתקיימון בעלמ' בדקא חזו • א"ר אלעזר ת"ח בשעתא
דזמין קב"ה לאחיא מיתיא • כל אינון נשמתין דיתערון כלהון יקומון כההוא
דיוקנא ממש דהוו בהאי עלמא • ונחית לון קב"ה וקרא לון בשמהן הה"ד
לכלם בשם יקרא • וכל נשמת' תיעול לדוכתהא ויקומון בקיומא בעלמא
בדקחזי • וכדין יהא עלמ' שלים : ועל ההוא זמנא כתיב והרפות עמו יכיר
דא יצה"ר דאחשיך אפי דבר נש ושליט ביה • א"ר חזקיה אי תימא דכל
גופין דעלמא יקומון ויתערון מעפרא : אינון גופין דאתנטעו בנשמת' חדא
מה תהא מנייהו • א"ר יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצליחו הרי אינון כלא
הוו • כמה דהוו עץ יבש בהאי עלמא : ה"ג בהאי זמנא גופא בתראה יקום
ההוא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי בדקא יאות • ועל ההוא גופא בתראה
כתיב והיה כעץ שתול על פלגי מים דעבד אבין ונטע שרשין ואצלח בדקא
יאות • ועל ההוא גופא קדמאה כתיב (ירמיה יז) והיה כערער בערב' ולא
ראה כי יבא טוב • כי יבא טוב דא תחיית המתים : ואתנהיר ההוא נחורא
דזמין לאנהרא לצדיקיא דהוה קמיה גניז מיומא דאתברי עלמא הה"ד וירא
אלקים את האור כי טוב : וכדין זמין קב"ה לאחיא מיתיא הה"ד (מלאכי ג)
וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא : וכדין יתגבר טוב בעלמ' וההוא
דאתקרי רע יתעבר מעלמא • וכדין אינון גופין קדמאין ליהוו כלא הוו
דזמין קב"ה לארקא על אינון גופין רוחין אי זכו בהו : אי זכו בהו יקומו
לעלמא בדקא יאות ואם לאו יהון קטמא תחות רגליהון דצדיקיא • הה"ד
דניאל

ד דחיליב) ורנים מ"ש אדמת עפר יקיצו וגו' : א"ר אלעזר וחאי מאן דאפתלק מעלמא עד לא מטו יומי לעשרין שנין מאן אתר אתענש בנין דהוי מתליסר שנין ולעילא : דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא : אלא בחזאה דאבוי : אבל מתליסר ולעילא מהו : א"ל קב"ה הפ עליה דלימורת אבאה ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא ולא ימות חייב דיתענש בההוא עלמא א"ל אי חייבא הוא ולא כמי יומוי לכ' שנין מהו : בין דאסתלק מעלמא בחאי הוא עונש יה : א"ל בדא אתקיים (משלי יג) ויש נספה בלא משפט : דבר ענשא נחית לעלמא איהו דאערע בההוא מחבלא אתענש : דלא אשגחו עליה מרעיל' ועליה כתיב עוונותיו ילכדונו את חרשע את לאכזאה מאן דלא מטן יומוי לאתענשא עונותיו ילכדונו ולא בי דינא דלעילא (שם ה) ובחבלי חטאתו יתמך ולא בי דינא דלהתא :

תקונא חד וארבעין ליום כא

בראשית תמן תשרי : ודא (א) דרועא תניינא : יום תניינא : ישית חשך סתרו (היי שרה קלא פקודי רמח ב' וארא קף קי"ח) אשתאר ד' איהי ראש השנה : ותמן הבדלה בין טוב לרע : וברי"ה מלבא איהו דין וכל פגירן אתקריאו דינין ומשפטין מסטריה : וכל צבא השמים קיימין עליה מימיניה ומשמאליה : אלין מימינין לכף זכות ואלין משמאילין לכף חובה : ובר ישראל : יתערון כשופרות וסלקין תמן לשכינתא דאיהי תרועת מלך : כעשרה שופרות בכנין דאיהי (ב) לא כלקא פחות מעשרה בהחוא זמנא ויהי כבדיל בין מים למים : אפריש קב"ה בין אלין דמימינים לכף זכות ובין אלין דמשמאילים לכף חובה : מבדיל בגון (מדבר טז) הבדלו מתוך העדה הזאתואכלה אותם כרגע : (ג) ועל האי תשרי אתמר מחשרי נברא העולם ותמן שכת תניינא מאלין שבע שבתות : וחמשה רקיעין ושתיתאה שמים : אינין לקבל שית יומי בראשית ובגלהו אמר טוב בר ביומא תניינא בגין דלית בחשרי א' לאשלמא פראשי"ת : בגין דאסתלק בהובה דאדם : ובגין דא צבין איהו פגים : ובגין דא מצפון תפתח הרעה עד דאשתלים : ובמה דאברהם דאיהו ימינא יומא קדמאה ביה בלילן ותליין מאחן וארבעין ותמניא פקודין דעשה : הכי נמי מיצחק דאיהו בגוונא דיומא תניינא תליין ביה שפ"ה מצות לא תעשה : יומא תליתאה ביה בליל כלא : מניה תליין פקודין דעשה ולא תעשה בעבין דאתכלא :

תקונא ארבעין ותרין

בראשית תמן איש דאתמר ביה ויעקב איש תם : ודא יומא תליתאה : דהא תלת אומנין הוו עד הכא : יומא קדמאה ויומא תניינא ויומא תליתאה : כל חד אפיק אומנותיה : יומא קדמאה א"ל ההוא (א) אמון מופלא

ומתחילה כתב שם מ"ם רבוי חכמה כמו כאן ותח"כ כתב ח"י ילחץ זמין קב"ה למלרקא על תיכון גופיה כדמין תתרנין וכו' כמ"ש כאן ע"ש

תיקון כא

(ג) דרועא תניינא נבורה כי ימין פסח זרוע ימין הסך : ימם תוכך גבורה ונפלאי מן תחרי כתחסיר תיבת ימם רמם סמיכת גבורה כי מלהים בקריעת ג' ר' ולפי להבדלם הוה בתני כתי"ב בזאסר פ' בראשית לף י"ז ע"ב ולכך תמר ותמן סבדלם בין כוד לרע כי ברמם הסמיכת שתות יום שני גבורה יום דין בו ונעשה סבדלם בין מלין למימיניים לכף זכות ובין מלין למשמאילים לכף חובה כמ"ש תת"כ : (ד) לת תלקח נשמת מעשרה כמ"ש סרב בכוות עשר סופרות כי סם עשר פרקין דרחל ע' לקו שמלת ועם מלכותים עשר ולכן תקנו עשרה קולות סופרות ולת סלקא כי עם עד שיתקנו כל עשר ספירות' ועליהם סוף כי' ספירות דבינה סנקראים סופרות כי זאת מלכות עולם כמ"ש בינה כ"ב כמ"ש לעיל : (ג) ועל האי תשרי סוף גבורה כי תתיות השרי סם ת"ב למפרע לין סבמילת סלין עלם דמחשבה למחברי עלמא כמ"ש בתי' כ"ת : ותמן שבת תניינא וכו' סיא מלכות סבגבורה וגם ז' קלות עלמא נקראים בשם שבתות כמ"ש בתי' מ"ז ז' כפירמן מתקייתו על שמיא כולהו שבתות ז' שבתות : ק' רקיעין חג"ת נ"ה ומהיהמה שמיא יסוד סם ו' קלות ובינה ב' לת נאמר בו כי טוב כי טוב גבורה ולית בתשרי ג' להכ"ל נתשרי

נברית העולם כלי למחלמת היכם ברחמים ומ' הוא מב רחמים מריך מופין מנכתלק בחובה למלם כי בו פגם כמ"ש לעיל בתי' ל"ב ומין בתי' ס"ת קי"ג ו ע"כ לפון מיהו כגם כי עם גדור בקליפות והשם תפתח ברעם :

תיקון מב (ג) ממון מופלא ומליסם וכו' ר"ל כתר מנקרא בשם מין והיינו כתיב זו"ת שכות מבינה והיא כוללת ג' רחמונות כמ"ב שהם מוחין' מיוו"ד מתי"ב לליה הוי"ה פלא ע"י עשיה שכינה בבינה כי תכמה מומר ובינה שהם (ב) וה' מתון

מעלמא דאתי פירוש ולכן אמר מן פשוטה בבינה דתמן מנצפך א' מן אין דהוה פרח באויר אפיק אור וכו' פי' אחד שבכתר הנקרא בשם אויר הקדמון אפיק אור שכולל כולם ביום א' חסד י' מן אין חכמה אפיק רקיע ז"א ביום ב' גבורה נו"ן מן אין בינה אפיק יבשה מלכות ביום ג' ת"ת כי בן מכח אב באה ובת מכח אימא כמ"ש בזוהר פ' ויקרא דף י"א מסטרא דאבא י' נפיק בן וכו' ומסטרא דאימא נפקת בת: (ג) יקוו המים מתחת השמים וגו' כמ"ש אח"כ בסוף תי' זה דאיהי תחת השמים דאיהו קב"ה וכו' דנוקבה איהי תחות בעלה ואז נשארת היא יבישה (ד) יחודא דכל ספירה וספירה וכו' ר"ל אל ת"ת שהוא מקום א' שבו נקבצים ומתיחדים כל הספירה כענופים בנוף האילן (ה) שמע ישראל כי פסו' שמע ישראל שבו ו' תיבין הם יחודא דו' קצוות דז"א הנקרא ה' אחד כמ"ש בריש תי' כ' ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא כליל שית תיבין דיחודא: (ו) א"כ דדרשת ה"ה כ"ה אתוון דיחודא דב' זימנין דערב ובקר מאי דרשת באות ק' ואמר ק' ברכאן: (ז) ממעל לו כמנין ל"ו גדפין שבשרפים ואע"פ שבפסוק כתיב שם כנפים שם כנפים לאחד זה תבין ע"פ מ"ש בתי' י"ז' שמהן אב"ג יתי"ן וכו' עלייהו אתמר שרפים עומדים ממעל לו וגו' ע"ש מ"ש ע"ז כי ז' שמות אב"ג יתי"ן וכו' שבז' קצוות דבריאה ששם השרפים שם כנפים שם כנפים לאחד ממעל לו למלכות דבריאה שהם ל"ו ל"ו קצוות שמות ראשונים שכל שם הוא ו' אותיות כי כל א' כלול מכולם והשם הז' היא במלכות ועמה עולים כל השמות למ"ב אתוון שמן ב' דבראשית עד ב' של ובוהו שהוא שם מ"ב דאב"ג יתי"ן בתילוף אותיות שבהם נברא שמים וארץ כי הוא בז' קצוות אב"ג יתי"ן חסד וכו' שקוצות מלכות: (ח) סליק כילא קפו שמו של הקב"ה מתרבה כל אות בעצמו גי' מקום וביה פקו פלילה כשתמאו הוכיחה ישעיהו הנביא סימן כ"ז פקו פליליה קפץ ונסתלק משפט ת"ת שבו הוי"ה שעולה פקו מן מלכות ה' אחרונה דהוי"ה: וביה קפו תהומי בלבא דימא עיין בתי תדשים שכתב בזימנא דאינון חייביא בעלמא וכו' קפאו תהומות בלב ים מאי לב ים דא ל"ב אלהים דעובדא דבראשית וכו' מאי ים דא אימא וכו' ע"ש ויזוע כי ג' מילוי אהיה שבנה"י דאימא המתלבשים בז"א הם בי' תנ"ה כמנין תהום עם האותיות ואמר הפסוק שנסתלקו התהומות נה"י דאימא המתלבשים בז"א שבו הוי"ה עולה קפ"ו למעלה בלב ים ודו"ק: (ט) מקום ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו סתים ונעלם כי שם מ"ה איהו שקיו דאילנא איהו שקיו דז"א שהוא מתלבש בתוך פנימות י' ספירות דז"א כנשמה בתוך הגוף שהוא קיי לגופא כמ"ש במאמר רבון עלמין דאיהו עלם ז"א נקרא עולם על ששם מ"ה נעלם בתוכו כי הוא מקומו של עולם על שם מ"ה שצריך להעלימו ומלכות עלמא נעלמה מעיני כל חי כשעולה למעלה לשרשה לתכמה שמתמן אתגזרת אזי היא נסתרת לו מכולם כמ"ש בתי' ל' כל איהי בהאי נתיב לית לון ידיעה בה דאיהי

תקונא ארבעין ותרין

איהי כלילא מארבע אתוון ולא אתקרי (יא) איהו מקום אלא בה מקום אחר דראי איהו לא אתקרי אדם אלא בה בנוונא דאדם דלתתא בבריא דיוקנא דאתמר ביה (בראשית ה) זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ועוד כי אחר קראתיו בנוונא דעשר ספירות דאינון א' בתר עלאה ח' תמניא ספירן מחכמה עד צדיק י' מלכותא קדישא עלה אתמר (יב) למען יאריך ימים על ממלכתו ואם ח"ו פחות בר נש מעשר ליחדא סד"ה אסתלק (יג) קוצא מן ד' מן אחד: ואשתארת יבשה ורזא דמלה יקוו המים מתחת השמים: דאיהי תתרת השמים דאיהו קב"ה: דאתמר ביה (מלכים ח) ואתה תשמע השמים דנוקבא איהו תתרת בעלה והכי כל באן הפנים אורת כרית בהאי טפה דאיהי יחודא: ורזא דמלה בראתר אחרא: גרם לה למהוי יבשה מטטריה: דאסתלק נביעו ויחודא מינה ואשתארת איהי יבשת: ודא נרים חרבן עלמא: ומיד אתמר (ישע' יט) ונהר יחרב ויבש דאיהי: (יד) נהר דנפיק מעדן דאשקי ליה לגן דאיהי אורייתא שבע"פ דאיהי משרתקיא מאורייתא דבכתב דבלילא נ"ן סדרים דאורייתא:

תקונא ארבעין ותלת

בראשית (א) תקון את"ר יב ש: ודא איהו ונהר יחרב ויבש: בהה"א זכאה דאיהו יבש ואיהי יבשה: צווחין בנין לתתא ביחודא: ואמרין שמע ישראל ואין קול ואין עונה: ההי"ר (משלי א) אז יקראוני ולא אענה והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה והבטרתא מאורייתא דבע"פ ומאורייתא דבכתב: וגרים דלא ישתדלון בהון: ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא: בודאי באלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן: ווי ליה מפליה דלא אתברי בעלמא: ולא עליך ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבע"פ: דאתחשב ליה באלו אחזר עלמא לתהו ובהו: וגרים עניותא בעלמא ואורך גלותא (ראשי' א) ויאמר אלקים תדשא הארץ דשא כו' אמר ר' אלעזר אבא והא קרא ליה יבשה מאן תדשא הארץ: אלא ברי הכי אוליף חיוהא לכל בני עלמא: ואם בר נש יחזור בתיובתא: נחית לה נביעו דאסתלק: ימה דהוה יבשה קרא לה ארץ ונהר דחוה חרב ויבש: קרא ליה מקוה המים ויקים: ה"ר ויקרא אלקים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים: בההוא זמנא דאתקרי ארץ: מה כתיב ביה ויאמר אלקים תדשא הארץ לאפקא זרעין ואיבין דאינון נש מה"ן כל חד לזניהו: אלין נשמתין דאתגזרו מכורסי יקריה: ואלין רוחין דאתגזרו ממלאכים: ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים: כל חד אפיק לזניהו לכל חד כרקא יאות עץ פרי דא ת"ת עשוי: פרי דא בת זוגיה כל חד אפיק לזניו ועוד עץ פרי דא עמודא דאמצעיתא: עושה פרי דא צדיק: אשר זרעו בו על הארץ דא ש כינת"ה זרעין אהבלין בה: והבא פקודא דפריה ורביה: למעבד איבין וזרעין דאתמר בה גישע' מה

לא

באר יצחק קיז

סתירת מחיוון דמרכבתא ע"ס מ"ם (ו) למו ספירה. לית חמן פוי"ה כל מחת בניקוד יהוה כתר בקמץ חכמה בפתח בינה בצירי כמ"ש בחי' ע' לף קל"מ ובתוך פרשת י' ספירות מתלבש' מוחיות דסם מ"ה כל מוח בספירה מ' היא סקין לינה כנשמה לגוף וז"ס סמוך דסם מ"ה הוא בולל כל סם מ"ה כי כל מוח כלול מכולם: (יא) מיהו מקום אלא בה כי בה' מתרוש מסתלים סם הוי"ה פעולה מקום וזו"ס סוד מחל אחל ל' וזהו מקו' אחל. אלא אלא בה כי בה' מתרוש דסם הוי"ה למ"ה ונלמד סם מ"ה המולה אלה: (יב) למען יאריך ימים על ממלכתו עיין בסוף תי' ס"ם מ"ה סם ע"ז וכמן פירושו שוא כך כי יהוה כה"ע הוא בחי' קטנות מין זיווג אבל יכוין בו אחי' כולל ע' ספירות סמו אחת בלול להאריך ימים בספירות סלו על ממלכתו ולחבר אחי' עם ל' (יג) קוץ של ל' מ"ת יכול המחובר עמה ומה מסתלק ת"ו נעשית יבישה מכוריה פירות במקום סבה פורת נשמתו סם פוגה לע זולתו כמ"ש בם ף תי' מ"ג פניה לעולם לאחר להחנזר נשמתיה (יד) נהיר לנפיק מעדן יהיר ז"ל נפיק מבינה הנקראת עדן לגבי ז"ת הנה שנקראת נהר לגבי תכונה הנקראת עדן בעלמה ויסוד ז"ת הוא נהר המוכך חיה מבינה לסחקות הגן הנקרא מלכות תורה שבע"פ לתחקות מתורה שבכתב ז"ת ע"י יהיו במים חיים שמוכך מעדן בינה וגן פרשיות שלו מקום למלכות ומרחת ונעשית גן ונריך להסתופה לגדל זרעים.

תיקון מג (ג) בנין מיחין לתתא ביחודא זכו' כי יהוה מסה"כ בק"ם

בחי' יום קס"ת ע"ב ח"ס ומפי
ממ"ן לגבים וכו' מיין נסתיין
למחנוך וכו' כי ילוע נפש לוח
ונשמה מבלים מעולמות בי"ע כול'
מתעברת בהם מלכות תחיל' קולם
מיכנסו בנופות בלילקי' ו"ם למפק'
זרעין ומיכנסם פירנתים (ב)
לא תחנו ברמם וגו' כי כשמין זיוג
למעם גורמים נ"ב למשלם למסר
יקרב ומרן יבוסם ומו שלמין קליפת
חסו ומא לא תוסו ברמם כשמכיסם
בתוך חסו מין זיוג כמ"ם בחי'
חלשים וכל מיסי ושירת בקליפם
לשיסי תהו מם כתיב לא תסו ברמ'
לשים לם חיבורת לית לא עם בעל'
כל מיסי מתלבשת בחסא ע"ם
ותבין:

תיקון מד (ל) תמן תרי
תמן בחם כי ב'
חורום בסם לבני כחם: (ב) לון
מלי ומני פורע עיין ברים חי' י"ם
מ"ם סם ע"ו:

תיקון מה (ל) מל היס פי
מלכות בם כל
סנחלים חולכים מל היס מלם ועיין
בחי' ס"ם קס ק"י ע"ח שכתב
בכחנית היח מימן סים ספירתן
ברת חלת ספירן עלמין חלסים
חיסו עשירתם מליחם מולכו חבש
ובג"ד נרחנית ברת עם חלמי' חת
השמים ומת הארן: (ב) כי
ענף וגו' מיין בחי' י קס כ"ח ע"ב
מ"ם סם ע"ו ועיין בסקלוח חיקוני
זוהר קס ב'שכתב עיף ס"מ ס"מ שחיהו
מט"ע שהוח יוליך חת הקול קס"ם
בשיח יומין דלול וז"ם לקבלים מט"ם וכו' ודוק ותבין (ג) ס"ם חרי נלפין וכו' סם בינס ומלכות שבחון פרח לעילא
ז"ח לבינס נגחית לחחת לגבי מלכות וסם ד' סבלים כי כל סבל בו מ"ב מויר מים מם ובינס היח כולל ג' ספירות
סרלאוות בסם שורם ממ"ם וגם בם נסרחת סרלים לחג"ח בסם מ"ב ע"ס וכן מלכות מקבלת מסם וכולנת מיחם ויהוע כי
כלים יכול למעלה חזי סליך ה' ועלמך לגבי י' ונחית ה' תחתם לגבי ו' ומם ד' זוס י"ם חו מחחזר יה"ו מבח עם חימח
ברת עם ברחת כי תחילם היח לריכים מלכות להשלות למבח לקבל סקלוחים ממנו כלי לסיות רחוים לזיווג וכן ז"ת עולם
ג"ר לקבל סקלוחים סמוחין ועבדין מימת מ"ב נעשם הוח כשיר גדול ברחוי לזיווג ואו מ"ב כשנעשה כל זה לא נכון
לסיות סבן בלל מם וכח בלל מב דס"ב ישוב חים חת מביו ומתו ולבן בלחתו כמ"ם זס בחי' י"ת סוד קרבן עולם וורל
מ"ם ו"ם לבסון חיחאר וסחיות רלוף ושוב לעיתון י"ו וכו' כי מבח חקחת ו' סוד בסוד כח חת חיס ו"ח סוד בסוד ילידם
שבו סחיות ומבח ו"ח מסם וסחיות רלוף בינס מסיח סבל סליך לבחת מסחת ו' ושיב מלכות מסיח ג"כ סבל נחיח ל"ח
מסוח ו' ח"כ ג"כ כתן פירושו מ"ל מ"ם בחי' יסד קס ל"ם ע"ב על מ"ם מס"ם סבל סליך לת ה' מלחם לסליך לגבי ו' למיכן במחי סליך בקלח לחיסו' וסבל מחיל קת ה' מחחם לחחיות לגבם ומ"ם ומבין כתן ודוק סיסב ו"ם כתקבל

לנפיק

תקונא ארבעין וארבע

(ב) לא תהו בראה לשבת יצרה ומא דאתכטל מפריה ורביה כלו אחזר לתחו'
ארץ יבשה ומנע ברבאן מינה כל חד לפום דרגיה · מאן דפנים לתתא פגים
לעילא לאתר דאתגזר נשמתיה ·

תקונא ארבעין וארבע

בראשית (א) חמן תר"י חמן א"ש ועלייהו אתמר ויאמר אלקים יהי
מארת ברקיע השמים · מארת כתיב חסר ו' דא אורייתא
רכבתב מאי מארת דא אורייתא דבע"פ ואע"ג דאוקמוה מארת חסר דא
לילית ע' אפין לאורייתי ופג"ד מארת בהאי אתר ההיא דאתמר בה (משלי
ו) כי נר מצוה והורה אור עמודא דאמצעיתי ועלייהו אתמר ארת המאור
הגדול לממשלת היום וארת המאור הקטן לממשלת הלילה רהכא פקודא
למעבר צדקה את המאור הגדול רזא דעתיקואת המאור הקטן רזא דמסכנין
וכמה דסיהרא לווה מן שמשא ולא אית לה נהורא אלא ממה דיהיב לה
שמשא הכי שכינתא אמר (ב) לוו עלי ואני פורע · דהכי צדיק בר נש
למהוי מלוה למסכנא וכגיונא דא לווין ככביא דא מן דא ומלאביא דא מן דא
ורזא דמלה ומקבלין דין מן דין: והכי לווה שכינתא דאיהי סיהרא קדישא
מקב"ה ומקבלת מניה דאתמר ביה (תהלים פד) כי שמש ומגן ה' אלקים
והכי הוה מקבל יהושע מן משה בגטה דאוקמוהו פני משה כפני חמה ופני
יהושע כפני לבנה: והכי הוו כל נביאייא קדם משה כגון סיהרא וככביא קדם
שמשא דלא אית לון נהורא אלא משמשא ·

תקונא ארבעין וחמשא

בראשית בראשקים (א) א"ל היס ועליח אתמר ויאמר אלקים ישרצו
המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ רהכא פקודא
למלעי באורייתא דאתמר בה (ישעי' נה) הוי כל צמא לכו למים ואלין
דעסקין באורייתא ירתין נפש חיה משכינתא רה"ד ישרצו
המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף דא רוחא דאתמ' ביה (קהלת י) (ב) בו
עיקה השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר והאי איהו יקוק עמודא
דאמצעיתי לקבליה מטטרון"ן דשמיה פשם רביה י' רישא דעופאו' גופ' דילית
(ג) ה"ה תרי גדפוי דבהון פרח לעילא ונחית לתתא ואין תרין נדפין

אינון

אמון חרין הפלים ה"א דכתן אחטר (יחזקאל א) והחיות רצוא ושוב
דאימן י"ו הבל סליק בי' וחבל נחית בי' כהבל דנפיק מפומא דבנשן: (ד) וחכי
יומא סליק ונחית ונלנלוי דרגים ושבים ובעאן לאתחזאא עלמא להתהו וברזו
דזמנא דמסתכלין בשכינתא דאיהי תחום יומא חזרין לאתרייהו ת"ח איהי
אמירת ודבור וקריאה ו' קול ה"ה: (ה) הבל נחית בגבור הבל סליק בקול
קול סליק דבור נחית: (ו) ובד איהו סליק ונחית מלאכי אלקים סלקין
ונחתין ביה: ראימן משרירין וחילין דילה וא איהי ביאור (משלי ל) מ"
עלה שמים וירד: (ז) זאת איהו מאן דסליק צלותין ביה דהא צלותא
איהי סלם דמה מלאכי אלקים סלקין ונחתין לה איהי למאן דסלקין לה
לעילא ואיהי למאן דנחתין לה לתתא כד סלקין לה לעילא סלקין לה בזכוון
ובד נחתת נחתת בזכוון האי לצדיק נמור סליקת מניה בזכוון ונחיתת ביה
בזכוון לבינוני דזכוון דילה שקילין לחובין איהי תליא ואוירא אם חובין
מתרבין על זכוון כחום דשער איהי סלקא בחובין ונחתא ליה בזכוון
ונשיל מ"ה אנריה מהאי עלמא לרש עזמור דלית ליה זכו בעלמא לא לעיל
ולא לתתא סלקי מיניה בחובין ונחית עליה בחובין הא הבא כי עוף השמים
יליך ארץ הקול ראתמר ביה (דניאל ט') ועוף יעופף: (ח) בגון מועף
ביעף על פני רקיע השמים דא נשמה דאלין דזכאין מאודיתא אתמר בהון
ישרצו המים שרץ נפש חיה ונו' דירדין נשמתין מאודיתא לאחדא כל
חד לזמוי: (ט) בפים עופרוי ההד כיומא שתיתאה ויאמר אלקים דתוצא
הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש ונו' בהמה אלו עמי הארץ דעובדיהון
בגעירין עלייהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה:

תקונא שית וארבעין

בראשית בריא שית ואינון: (א) שית גדפין דחיה דאתמר בה
(דאשי' א') ועוף יעופף על הארץ על פני דקיע השמים
אינון

מליק לכור מחיה כי ז"ת מוח סליק ועליון מן המלכות כי היא נקיבה מחוסיה מן בחזה שלו ולמטה (ו) וכל מיכו סליקן
ונחתין וכו' כי יהוה ז"ת מחילה הוא רק בשפול ז' קלוות וכשבאין לו מוחין לגדלות - מג' ק' הם נעשים קול רמה ומפ'
וחמר לו בת"י הם' ועשים לו הם' תקשים ע"י הם' דביהם בשפול מביהם נביאים והם' דביהם הם נקראים מלאכי אלהי'
הם נקראים בשם מלאכי אלהים דביהם הם מלאכי אלהים דביהם הם נקראים בשם מלאכי אלהים דביהם
מ"י ע"י הם"ב עלה שמים ז"ת וירדו עין ג"כ בתי' י"ג מ"ם מזה העניין: (ז) זכלם מיהו מאן דסליק צלותין
ביה וכו' כי מדע שמעיקרשית שעלה בתי' ט' כלים למוקדם שהם נקראים בשם בת יחין ע"ג בתי' כלים
וע"י מדר תפילת שחרית לריך להעלות מבי"ע ג' בתי' ט' כלים למוקדם שהם נקראים בשם בת יחין ע"ג בתי' כלים
זו"ת המעלים מוחם מעולמות בי"ע בסוד ת"ת סוד שמי וכבודי נלחבר נת מחן וג' בתי' כלים זו"ת המעלים מוחם
הם נקראים בשם מלאכי אלהים דביהם שהם סלקין ונחתין לה ע"י תפילה כי בחבר שהם מעלין מוחם ומוחין עמהם
למילות מזי מח"כ שם נחתין לה לשחיקל עמהם וגם הם' דביהם שהם נחתין לה לחקן מוחם בשפול
מי בזמן שלה זמן המקדש שלה בתי' כלים כמ"ש בתי' כ' קף מ"ו ע"ב ע"ש מ"ש וחבין ו"ש מיה למחן לסלקין לה
למילה וכו' ד"ל בשפרש ומחר כי מלאכי אלהים שעולים וירדים בו הם מיהם מלאכים מחם רק מיה למחן עולים לה
ומיה למחן מיורדים לה כי הם כ' בתי' מלאכים (מ) כמו"ש בשלף ד"ל כמו החם מבדר על המלאך כמו ג"כ ושלף
ישלף מלבר מן המלאך מ"ש שהוא דוח ז"ת שהוא כמ"ש למעל כי ממיל בשם רביה ולבן ג"כ כי עוף השמי' יוליך
מת כן קלף על מ"ש על פני רקיע השמים לא נשמעו מהיות מן בינה סמיה על פני ז"ת שהוא רקיע השמים (ט)
כפי שעובדי מי בל ת' אבה בפי תורתו בחתי בשם ומח"כ רוח ומח"כ נשמה כמ"ש בזוה"ק מהפסיק קף ל"ד ע"ב ש"ש ע"ש
תיקון מו (א) שים גדפין לחיה וכו' לכחיב בחיות מדבש כנפות לחחל הם מבינן לה
בפרק מיקורבן לבחורבן בית המקדש תחחתמו בנפי חיות וע"ז רומז כאן במלת

תקונא ששית וארבעין

אינון ששית ספירן דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא איהי מאן דירית רוחא דקודשא בארח אצילות מהאי עוף ואית מאן דירית רוחא מההוא עוף דאיהו נער שמיה כשם רביה • (ב) ואית מאן דירית רוחא מלתתא דארעא כמה דאמר (קהלת ג) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ :

תקונא שבע וארבעין ליום כר

בראשית (א) ברא שית וא יומא שתיתאה דאתמר ביה (ראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי • (ב) תבא תלת אומנין תניינין אומן חד אפיק נהורין ביומא רביעאה דהוו תליין ביומא קדמאה דאתמר ביה אור אומנא תניינא אפיק ריחשא ממיא ההוא ישרצו המים ודא הורה תליא ביומא תניינא דאתמר ביה מים ההוא יהי רקיע בתוך המים הבא מיא והבא מיא • (ג) אומן תליתאה אפיק עשבין וארעין לקבל יומא תליתאה

ברקיע בתחילה ברקיע ומ"כ והארץ היתה תוהו ובוהו ולרבנו על חוכחן בית המקדש בתי' ו' קף י"ט ע"ב וסוף העניין למבר הוא סוף כך כי יעוץ כי בזמן המורבן תו ז"ת בסוד כי קטן יעקב ולל שמות בסוד קטנות כי אם ישראל אין לו תוכן כשים לו המוחין בגדלות תו נקרא בשם ישראל בשם לי רחם ולפי שת"ז שכתב ששית גלפין לחיים שם כנגד ו' ספירות שבולל עמודא דאמצעיתא ת"ת וז"ת ולתי לפי' מחר המורבן בזמן הקטנות וז"ת הוא ג"כ ת"ת שלו - כולל ו' ספירות לקטנות שלו וע"כ למה מחר המורבן נתמעט כנפי החיות ול"ל כך כי ולתי ז"ת לפי' בזמן הגדלות שלו שים לו ברקיע ג' ספירות ברצונות וגמלא הוא כולל מי' ספירות ת"מ בדרך כלל י' ספירות המלכות הוא כולל רק ו' הספירות כי ג"כ למלכות כח"ב שם ת"ת ומו"ל וז"ת הוא כולל ו' ספירות התחתונות ומלכות מבלעדי לשבר ספירות ושית גלפין שהו בחיות קודש המורבן שם הוא כנגד ו' ספירות שבו"ת שבדרך כלל המלכות שלו לפי מחר המורבן שנתמעט ז"ת ונעשה בסוד קטנות כי קטן יעקב ולל מע"פ שהוא בזמן הקטנות כולל ו' ספירות הקטנות שלו מ"מ נתמעט בו פרצוף קומתו שלו שהיה מתחילתו ולכן כשבאו לתמעטו כנפי החיות שבילדים שהיא בתי' ז"ת שמקטן בו ובזיוק תמרו בלשון נתמעטו ולא תמרו נתמרו אלא מתמעט שנתמעטו כנפי החיות שבילדים למיעט שהיה בז"ת שמקטן בו הוא כללו לחסרו ב' כנפי החיות ונשארו רק ד' כנפים בחיות כי ב' כנפים שנחסרו הם רומזים כנגד ב' המוחין חו"ב לגדלות וז"ת שנסתלקו ממנו מחר המורבן כי בתי' מוח פלעת ז"ת הוא כללות שהיה לבן תימו נחשב רק הוא נכלל בב' המוחין ח"ב וז"ת בגמר' לתמעטו תומן ב' כנפים שמומרים בהם שירים כי סוד השיר הוא בב' המוחין ח"ב כמ"ש בריש חי' י"ג תניינא בשיר לע חכמה ס"ר י' ע"ס מ"ס ומבין לרבבן שתמרו נתמעטו תומן כנפים המלבים רגלין לחיות הוא כי מחמת מחר המורבן ז"ת הוא בסוד כי קטן יעקב ולל ונתמעטו רגלין כי נגע בכף ירך יעקב ורבנן לטעמייהו שתמרו בפ' גיד הנשה שניל הנשה נוהג בחיות שבידים בירך ימין ושמחל כי הם"מ שר של עשו נגע בחיות הוא נכון כמו שתמרו תומן כנפים המבבים רגלין לחיות שבידים כמו מיעט שהיו ברגלין ז"ת המקבן בו וזוק היתה (ד) ואית מאן דירית רוחא מלתתא דארעא היא מעשים שהיה בתי' ארעא ומלתתא לארעא היא מלכות לעשיה וג"כ י"ל מהמרן ממש מקטורת לארעא בנפש של בשמים יש בני אדם הנולדים מקטורת לארעא כמ"ש בזוהר ויקרא קף י' ע"ת ומ"ם מיים יותר מעשר שנים מבל כמן תמר של עם ישראל תומן שלפי מעשיהם אין להם אלא נפש הבהמות כבהמה וז"ש כמה לשמר קהלת מי יודע כו' ורוח הבהמה היורדת היא למטה בארץ :

תיקון מז (א) ברקיע ברקיע שית וכו' כי יום הששי הוא יסוד המזוג עם המלכות ולשון המזוג שנתן בו היסוד היפה המשך הנקרא רקיע יום ת' לו נעשה יסוד מבבל מת מבר מי וסוד הוא כללו נברא מחדש פ"י המשך הנקרא רקיע עין בשלמת הזוהר קף ג' ע"ב שכתב כל אלת ברא אלהים לכתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ואינן בשבראם ומ"ש לשון כולל שהיה במלת ברא אלהים תמוון לשמושת ונפיק עמודא לעבד תולדין מבר יסודא קדישא לעלמין קיימא עליה ועיין ג"כ בתקדש מלך ובהלרת מלך קף מ' מס שפירש ע"ז המאמר ותבין עוד כמן (ב) הבא ג' תומנין תניינין בריש חי' מ"ב ביאר ג' תומנין קלמאין בב' ימים דמשמים ועתה בג' ימים שנים תורו לעשות מלאכתם על הסדר עשו יום ז' תקיף נהורין ותיקן מלאכת יום ת' יום ה' גמר מלאכתו ליום ב' בימים יום ו' ומלאו את הארץ כמו תבעת הארץ ויום ג' ותלו הששי ימים הם ששי ימים עליונים תג"ת נה"י שבשש הימים בריאת מעשה בראשית בסוד כי בששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ זמים ותולדותיו ואת"ז רומז מלת בראשית בר"ת שי"ת(ג) תומנין תליתאין וכו' ר"ל כי ת"ת יום ג' שהוא תומן ג' מג' תומנין קלמאין טולית ע"י יסוד יום ו' פירוש במלכות שהוא יבישה יום ג' כי ת"ת הוא מהפיע רק ע"י יסוד כי יוסף הוא המעביר ומלאו את הארץ וז"ש מלא בל הארץ כבודו כל שהות יסוד ממלא כל הארץ שהיה כבוד מלכותו וז"ת ובשם מילא תומה בקדוש קדש קדוש ה' לבשות שהם

תליתאה ואתמר ביה ותרשא הארץ רשא עשב מזריע זרע למינהו ואתמר:
(ד) ביומא שתיתאה פרו ורבו ומלאו את הארץ מאי ובלאו ארץ תאארץ
אלא ההיא דהות יבשא ביומא תליתאה אתמר הבא ומלאו את הארץ ה"ד
מלא כל הארץ כבודו ודא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד קדוש קדוש
קדוש י"י צבאות לקבל יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
היבשה מלא כל הארץ כבודו: ביומא שתיתאה אתקנו שית דרגין דכרסיא
וביה אתברי אדם בצלמו דאיהו מוכן לשבת על הכס"א ח"ד ויברא אלקים
את אדם בצלמו והבא תרין פקודין חד נעשה אדם • (ה) בצלמנו כדמותנו
ותנייא ויברא אלקים את האדם בצלמו נעשה אדם דא פקודא למנזר ית
גיורא למהוי בצלמנו כגזירו דערלה כדמותנו בפריעה ואם נטיר אות ברית
בתרוייהו איהו בצלמנו כדמותנו ואם לאו לאו ואי מקיים זכור ושמור בשבת
איהו בצלמני כדמותנו ואם לאו לאו ולא אית ליה חולקא בזרע דישראל ואם
מיחד לקב"ה תרין זמנין בכל יומא נק"ש ביממא ובלילא איהו בצלמנו
כדמותנו ואם לאו לאו: ואם הוא מנח תפלין דיד ותפלין דרישא בכל יומא
דאינון לקבל זכור שמור איהו בצלמנו כדמותנו: ואם לאו לאו • ואי איהו
מקיים יבום וחליצה איהו בצלמנו כדמותינו ואם לאו לאו ובלא ברחימו
ודחילו דקב"ה: ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמותינו מאן אמר דא לעילא
אינון מלאכי' דמכרכין ומקדשין לקב"ה לעילא בכל יומא בברוך וקק"ק
הה"ד וקרא זה אל זה ואמר קק"ק ומנלן דמכרכין ליה אלא בד שאלין איה
מקום כבודו להעריצו אמרין ברוך כבוד י"י ממקומו ואנן לקבליהון מקדשין
קק"ק ומכרכין ליה ברוך כבוד י"י ממקומו: ואינון אמרין על ישראל
נעשה אדם בצלמנו כדמותינו • בצלמנו דמקדשין לקב"ה כמה דאוקימנ'
זקרא זה אל זה ואמר קק"ק כדמותנו • לעמתם משנחים ואומרים ברוך
כבוד י"י ממקומו ועוד לעילא נעשה אדם הבא אתבלילו כל ספירן דאינון יוד
קא ואו קא דאינון עשר וסלקין לחושבן אד"ם ואמרו בגין ישראל לר"תא
נעשה אדם בצלמנו כדמותנו (נ"א כאן שייף הבתוב בדף ועוד נעשה אדם)
זיירו בדנת הים אלין ת"ח דמתרכין כימא דאוריתא דירתין מתמן נפש חיה:
בעוף השמים אלין כשרי דזבוזין דבזבתהון פרחין לעילא וירתין מתמן דוחא
דאיהו עוף יעופף בגדפין דפקודין דעשה ובבהמה אלין עמי הארץ דארבר
בהון (מרבר יד) אל תיראו את עם הארץ כי להמנו הם: ועוד נעשה
אדם שבינת' תתאה וטילת עצה בקב"ה דאתבר ביה בהפארת אדם • שבת
בית: דא עמודא דאמצעיתא' ושבינת עלייהו אד"ם זכר ונקבה בראם
ואתקריאו אדם ובגוונא דיליה דאמר לר"תא באדם וחוה זכר ונקבה בראם
ויקרא את שמם אדם • דבמה דקב"ה ושבינתיה אתקריאו אחד הכי קרא
לון אחד לאדם ולאתתיה הה"ד (ישעיה נא) כי אחד קראתיו ותפארת
איהו אחד בליל השע ספירין מלכות ד' עשירית ליה בלילא מעשר דאינון
יוד קא ואו קא ואיהו ד' בלילא מרפא אתוון דאינון יקוק קוצא דאת
ד' מורה על עשר וד' על ארבעה דהבי רשות היחיד רחבו ארבעה
ע' שרה והא אוקמוה • (נ"א כאן שייף הבתוב בדף ועוד נעשה אדם בד'
(ראשית א) ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אתו
הבא פקודא דתפלין • ת"ח כל מאן דאנח תפלין על רישי ועל דרועיה •
לא סליק בכל יומא לבל חיזון ברכבות ואופנים ושרפים ומלאכים דמבנ

על

תג"ת נ"ה בג"ת נסתפחי כ"ת ע"ת
עכולם נקבלים שפע ממים עלים
ליסוד ססות תחת הסמי' תחת ת"ת
וממנו יקו שפע המים על מקום
אחד למלכות ומן ותרתי איבעי
מלכות שתיתי יבשה מלשפיע
להתחתונים ונסתר מכם עתה
תרתם להם מחגלת לכם ניתן לכם
שפעם מה שהשפיע לה מלמעלה
וזהו מלא כל הארץ כבודו (ז)
ביומא תחיתאה מתקנו שית דרגין
לכרסיא כי ליק יסוד עולם ו'
קלות כעולם מלכות הקדושה נפש
עולם ויום כפם לו"ת ובים ביום
ו' יסוד ז"ת נגדת מלם נגלם ו'
מוכן לשבת על הכסא כו"ת על
מלכות שם נת ביום חמת: ונעשה
מלם נתקן הגר במילה ופריעה כדי
שיהיה בצלמנו כדמותינו • ברחימו
ודחילו היינו בצלמנו כדמותינו
ללמינו ז"ת הוא רחימו כדמותינו
מלכות היא דחילו (ח) בצלמינו
הוא קדום קדום ס' נגלות
סתום נתג"ת נ"ה ז"ת כדמותינו
הוא נהיך כבוד ס' ממקומו סתום
במלכות ואלו המלאכים שמכרכים
ומקדשין להקב"ה בכל יומא אלו נת
קטרגו על נדיתת מלם ומלרבת
שמתו שיהיו נתכרכם ויחד כולם
קדושה בצלמנו: יבום וחליצה היינו
בצלמיני כדמותינו ללמינו ז"ת הוא
יבום אח לו' מלכות כדמותינו
מלכות היא חליצה וחלצה נעלו
כמ"ם זה נתי כ"ת דף ס' כי
הכניסם מתקדימת חליצה כי היא
הלצה נעלו דקב"ה מט"ט • כלי
ספירתן מסס שם הוי"ה ס"ת מלם
ממרו נעשה מלה בצלמינו כדמותינו
ומי שיש קדום בצלמינו כדמותינו
ירדו נתנת היס וכו' בכל ברחמי
עולם כמ"ם בזוהר פ' משפטים דף
ל"ד ע"ב זכה יחיר יהבילים הוי"ה
בצלמינו לתהוון ז"ת ה"ת ות"ת
דמיהו מלם נעורת מלילו ומיסקרי
בליוקנת למלאים ועליה מתמר

נרנו

סמירין שמיעות . שבעין תיבין אינון בקדוש ויבלו ושמור יהא שבעין
אחרין בחשבן ויבלו : ושבת צריך לתקנא ביה (יא) פתורא בארבע רגלין
בגוונא דפתורא דלעיל דאתמר ביה (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני
יי ועלה אתמר תערוך לפני שלחן . פתורא דקב"ה דא שכינתא איהי מסטרא
דצפון דאיהו גבורה . וכגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון ונר דליק
לימינא בגוונא דלעילא דאתמר ביה מנורה בדרום . מטה באמצעית מסטרא
דעמודא דאמצעיתא . ת"ח שכינתא אתקריאת פתורא מסטרא דשמאלא
ומנרת מסטרא דימינא ומטה ממוצעת מסטרא דעמודא דאמצעית : וכגין
דא תוונא דיליה באמצעית בין צפון לדרום זהא אוקמיה רבנן כל הנותן בטתו
בין צפון לדרום הויין ליה בני זכרי ונו' פתורא איהי סמיכא על ארבע סמכין
דאיהי בגוונא דנופא דסמכין ליה דרועין ושוקין דאינון ארבע . וצריך שיהא
סמכין מהאי סטרא ושית נהטין מהאי סטרא ודא דמלה זה השלחן אשר
לפני יי ויה כחושבן ריו דאינון שית פרקין דתרין דרועין ושית פרקין דתרין
שוקין דהא שכינתא אתעביד נופא למלכא בכל תקונ' דילה ובאלין תרין
עשר פרקין דנוקבא דתרין עשר פרקין דדכורא מלאכי אמרי וקרא זה ט זה
ואמר ככ"ק ונו' . ויה עם קמיה אחיד זיה עם שכינתא אחיד בלא יקוק
אחד מיחד תרוייהו ולקבל זה אל זה (יב) אמר דוד עשרים וארבע דרגות
אינון לכנל עשרין וארבע ספרי אורייתא דאיהו לקבל ארבע אנפין לכל חיוא
לתלת חיון זה תניינא לקבל ד' נדפין לכל חי וא לתלת היון וא איהו
דיוא דמלה : וארבע' פנים לאחת וארבע בנפים לאחת להם דבלר"ו פרחי
בפתורא קדם יי בכמה רגנות . וצריך לחברא להאי פתורא אורייתא דאיהי
קב"ה . (יג) וכגין דא אוקמוהו מארי מתניתין שנים שאוכלין על שלחן אחד
בו' ואם הוא חד אורח דוד בעל הבית (יד) . בעל הבית פוצע ואורח מברך
בעל הבית פוצע דא עמודא דאמצעית' לעילא ואורח מברך דא צדיק דאתמר
ביה (משלי י) ואזרת צדיקים באור נגה וגו' וצדיק איהו כשבת באורת
דאתי ואזיל בכל שבת ושבת . שבת שכינתא בעל הבית דילה עמודא

וכו' כי מלכות בבית שם מלוי במילוי
עולם תרפ"ת ועם ל' תוספות
והמילוי י"ב תותיות מלוי . פתורא
ובחי' כ"ל כתבתי שם עוד טעם
מאחר על מה שנקראת המלכות
בשם פתורא ע"ם והמילוי הזה
נעשה לוקח בשבת שהוא מתמלאת
המוקפה ע"י המוחין שנמשים לה
בשבת מז"ת ומין משתלקין כלל מפני
מאחר התפילה כמו בחול מאחר
התפלה וגם בשבת נתגדלה קומתה
על שהיא שוה לז"ת ומז' ל' תיבות
לשם הוי"ה שהוא כמלוי כל'
תותיות לשם אלהי' שהם ושם הכה
ל' תותיות הוי"ה במלוי כזה יפ"ת
הפ"ד ופ"ן הפ"י הרי ע"פ ועם ה'
תותיות שולמי' שולמן ומז ג"כ ל'
רגלין שלה שם ב' לרועין וב' שוקין
הז"ת שבשם י"ב פרקין י"ב נהמין
שבשלמן כמ"ש אח"כ כי כמו שבע
סמכין שלו על לרועין ושוקין כן
השכינה שהיא מתעבדת נופא
למלכא הז"ת שהוא כנשמה לה והיא
כמו גוף לו שמכין שהם ב' לרועין
וב' שוקין הז"ת והם לה כמו ל'
רגלין שבשלמן וזהו סוד שלמן שבת
עם י"ב נהמין שלו אבל שלמן של
בית המקדש עם י"ב לחמם שלו
כתב הרב לחם ג' מוח המיחל
וסודו ו' כפולה וו' י"ב תיקוני דיקנא
שהם ג' פיות פנים י"ב תותיות וג' פעמים הוי"ה הם ג' הם שעולה ג' מוח
תיקון הי"ג דליקני הקורח מוח
במוח מו"ח ונאכל לכהנים שהוא סוד הכמה מ"ב שולמן בית המקדש סוד זיווג מ"ח
ע"ח ושולמן שבת זיווג הז"ן י"ב נהמין שלו י"ב פרקין כנגדם :
כתב ע"ז מ"ם כאן דוד אמר כ"ל רגלות אבל נתפרש היכן כי בפרק ב' כתב
כהנים מרון לבית קדשי קדשים דבקו השערים ואבל רצו לקבל אמר כ"ל רגלות ופירש"י לשון תפילה התכב שאמור
בזבחי תפילת שלמה שם, וכי תרגם בפסוקים להיות שהתפלל תפילה זו אמר הכתוב למרון לבית קדשי קדשים ולא למי
למשחניני היתי אומר כ"ל רגלות כ"ל מזמורים עד שהן שעריה רמיכם שהוא מזמור כ"ל ומזה יולדק ג"כ כאן שאמר
דוד אלו כ"ל רגלות שה"ל ודוד אמר כ"ל רגלות אלו כנגד יקוד י"ב פרקין דלכורא עם י"ב פרקין דנוקבא שהם סוד
זקרא זה אל זה שהמורים המלכים זה בני' י"ב פרקין דלכורא אל זה י"ב פרקין דנוקבא ולכן במזמור כ"ל אמר שהן
שערים רמיכם ויבא מלך הכבוד לרמז על בפסילות דנוקבא שהם בשם כימי שעריך תר"ע מילוי מלכי ויבוא פיהם
סוד השערים הם מגביהם את עצמם רמיכם שלהם למעלה להיות גדלה קומתם דנוקבא שוה לז"ת ואז יבא מלך
הכבוד ז"א למקבה וכ"ל ספרי תורייתא הם כל"ל פירקין דז"ו ז' פניה רג' חיות הם אל' תותיות הוי"ה והכרובים הם
אל' למלכי כמ"ש בחי' י' ע"ם ובשעת הזיווג זו"נ תחיות הם שמחים ופרחין בכמה רגנות כי נמשך לשם שפע רב מזיווג
זו"נ (יג) וכנ"ל תוקמוהו מ"מ שניה שאכלו על שולחן מקד וכו' ופע"ג לתנא לא קתני אלא שלשה ואחד לב' פיר'
דשב"ם הם לנקח שלשה משום לבשתם שולחנות מיכא ג' לזימון ואחד כבי קמאר לפיהו ג' נאכלו על שולחן אחד לחייבים
בזימון שהוא לכל ג' ואל בקשתם מ"מ שם לא אמרו עליו לבני תורה לא ינקה מן העונש וע"כ נאמר לכו ונאמר בלחמי

ואיהו דאתמר בי׳ מימינו אש דת למו׳ימינך פשוטה לקבל שפים:ואיהו
ימינך י׳ נאדרי בכח חדרין ידין אינון ה׳ה חד שמאלא ואחד ימינא : ובגין דא
צדיק לאתייהבא בחמש אצבעאן משום (תלים קיג) כוס ישועות אשא (ויק׳)
וזנותן עיניו מן ׳ שלייהו אתמר עיני כל אליך ישברו ׳ ואינון תרי קמבי
קשוט דאינון י׳ י׳ דאינון בת עינא ימינא ובת עינא שמאלא : וביניהו ו׳
זעירא זעיר אנפין : דאיהי (שיר ה) שוקיו עמודי שש ומסלקו מן
הקרקע מפח (יח) מסטרא די׳ זעירא חכמרת שלמה (יט) ומשגרו
במתנה לאנשי ביתי דא אימא עלאה דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו
(כ) ובגלוהא ליה לן אלא ארבע״ה ת׳ מלא שטיפה ה׳דחה׳ וסימניך
חמש״ה ואינון מסטרא דאת ה׳ דאיהי רביעית לחשבנא ואיהי בל״ת עניה
בגין דאסתלק מינה ו׳ דאיהו שוה דרגין הכו״ס איהי ברזא דיאקדונק״י דאיהו
כ״ו ה״ס כו״ס כחשבנא אלהי״ם :

תקונא ארבעין ותמניא

בראשית תמן תרי״ חמן שב״ת כנוונא דא בראשי״ת ב״רא ש״ת ואינון
תרי שבחות עלייהו אתמר (שמות לא) ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת וגו׳ תרין זמנין אהכיר הכא שבת לקבל
שבינתא עלאה ותתאה לדרתם מאי לדרתם אלא זכאה איהו מאן (א)
דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא ואתפני בחמן יצר הרע דאיהו חלול
שבת כרית עולם דא צדיק דשריין תרוויהו עליה בני ישראל אינון דרגין
כלילן

זמנין ע״ם מ״ם וצדי׳ ו׳ שמהר כל סיקוניס כתב ות״ו מיהו מוכיחת מתחקק במנפין ע״ם : למיהו סוקיו מעולי שם
מיין בתי׳ י״ג מ״ם סס ע״ז ותנין כמן היטיד (יח) מכטרת די׳ זעירא וכו׳ מיין בזוהר פ׳ פנחס קף רמ״ח ע״ב
מכתב ומגביהו מן הקרקע טפח בגין למת ס׳ מיהו כו׳ דעי לסלקא לה בתח י׳ למיהו טפח לבים מתפתחת ס׳ דס׳
מלבנען ר״ל כי יסוד למגע נקרא טפח לבים מתפתחת יסוד מימת ס׳ דס׳ מלבנען ס׳ מסדים שמוען לה בימוף ומם שמות
בימם כמזכר סס מגביהו מן הקרקע מלכות נקרא טפח דבעל במלכות כי ילוע בימם עד יסוד מתפשטת ממנה כום בימם
סוף מסולק מן הקרקע מלכות טפח יסוד סמוך בינסוד ומלכות וזה סוף לפירוש שהשם בימם מבל לפי הפירוש שהכוס
סוף מרומז ג״כ למלכות ל״ל כך כי כום מלכות לריך להבדיל מן עולם הבריאה מהקרקע קרקע המשכן כנזכר למעלה
עד הטפח יסוד ז״ת שהוא תת י׳ זעירא שהם יסוד ז״ת מתפתחת יסוד המלכות ס׳ דס׳ מלבנען ס׳ מסדים
שמוען לה בימוף ויסוד ז״ת נקרא ג״כ חכמת שלמה כי יסוד הוא נסוד חכמה נאור בקוזר והוא שלמה שמטיל שלום
בין מים למעלה ז״ב (יט) ומשגרו במתנה למלכי בימי דיהו דת ימיע עלמה וכו׳ ר״ל כי כום מלכות משגרו במתנה לבימם
הקרקעת מתנת חלקו של משה כס״ב חשר מל הנמסר למשה ושית מלכי בימי דיהו כי זהו מלכות עולם המ״י בימם כס״ב וגם
לפירוש כום בימם הוא ג״כ משגרו במתנה למלכות כי ג״כ מ״י בימם פלקא בזוהר כמ״ש זה לעיל בתי׳ ל׳ ובתי׳ כ׳ קף מ״ז
ע״ב ע״ש ג״ם וחבין כמן ובימם ומלכות שהם ימיע עילמה ולימע תתמה מניהם הם הקרקע בשם מלכי בימי דיהו (כ)
ובגלוהא ליה לן אלא ת׳ וכו׳ כי אתה יהן לבנה במילואה שהוקבה זו״ת יהן סוף לו אלא קומתה מתחלת מהנה״י זו״ת
מסלים ת״ת עליון זו״ת ולמטה שהם רק ל׳ דרגין ת׳ מלא יסוד מלא מל״ת שטיפה והקף מ״ה ובית דרגין
מלעונים כק״ב תג״ת שהיו לה קוקס המורכן בבינה ע׳ שהיו ז״ו שוים בקומתן בהתלקו אחה ממנה בזמן בגלות ולא
נשארו לה רק ל׳ דרגין שעולה בשם :

תיקון מח (ח) דעביד לון לירח בשבת בתרי בתי לבא ת׳ בית לבינה ות׳ בית למלכות כמ״ש בתי׳ כ״ב ותנין
בתין מית בלבא תל תפיק הבל וחד תפיק הבל ויתיון ה׳ עלאה ה׳ תתאה בתרי בתי לבא דמיהו מרע לגיהנם
ות׳ ובית ב׳ ותפקי מתמן י״ר וכו׳ כמ״ש תת״כ בלא תחקדיב תמן מליהו דטחול וכבש דמרה דמיהו מרע לגיהנם
וכו׳ כי לריך להחרחק מבשם והעלבות שבשה מבכבד ומרה ודטחול ס״מ כבד כועס ומרה זורקת בו טיפה וזהו
דמיהו מילול שבת מבעיל שם הקעס בגופו ושם מחקן לשם בינה שהם תן שריין תרוויהו על לריך יסוד העולם (ב)

תלת שבעי תב"ת. כי כל פסוקים נקראו שביעיות מלך יסוד. כמ"ש לעיל בחי' ז'. עמ"ש ר"ת עלן נהר גן. נהר פלגיו סתם. לעתיד ז"ת כי הפסוקים לעתיד הם מתפלגים כנ"ל להגדיל קומתו בסוד ויהי כשכב על פלגי מים כמ"ש בריש חי' ג' ע"ש מ"ש (ג) ותל קדומים מלכות נקרא תורף קדומים שהוא נהר ימלא מעדן עלמא כחד להשקות את גן עדן סתם (ד) הלי נהר מיחו ו' תפיק מעדן עלמא דמיחו ס"ג וכו' ד"ל כי לעתיד ז"ת הוא נמתו ו' קלוות הוא ו' סיומא ממעדן עלמא כחד דמיחו ס"ג מכוין מלך יסוד מפני שהוא מקור כל המים ומשם נפרדים לכל הנהרות ומשם נמשכים לכל הבריות ומשם נשפעים לכל הנבראים ומשם נזונים כל הנפשות ומשם נחיים כל הרוחות ומשם נתקיים כל הנשמות ומשם נתעלים כל הנעלמות ומשם נתגלים כל הנסתרות ומשם נתפשטים כל הנמשכות ומשם נתרחבים כל הנאצלות ומשם נתעלים כל הנבראות ומשם נתגדלים כל הנוצרות ומשם נתיסדים כל הנעשות ומשם נתקיימים כל הנבראים ומשם נתפרנסים כל החיות ומשם נתכלכלים כל הבריות ומשם נתגדלים כל הנפשות ומשם נתרוממים כל הרוחות ומשם נתעלים כל הנשמות ומשם נתקדשים כל הקדושות ומשם נתטהרים כל הטהורות ומשם נתברכים כל הברכות ומשם נתשבחים כל השבחות ומשם נתפארים כל התפארות ומשם נתרוממים כל הרוממות ומשם נתגדלים כל הגדלות ומשם נתהללים כל ההלל

רא קיש ראשי תיבין שמע ישראל לקכיה פעמים ותשכחו תמן מ"י ראיהו כלא חמשין אתוון ובמאי צריך ליחזא ליה בשחרין כהוא דאתמר ביה (ב) ר"מ יהיהו נשא דאיהו מרום בגין דאיהו מרומים ישכון (ג) וראו ריתמן אור והא אור הכבים דהנון שכינתא נפקת חד"ד (ישעי' מ) המוציא במספר צבאם ומגין רא קיש בלילי בסה דאוקמו' מארי מתניתין ביציאת הכוכבים ערב ובוקר וצריכין ליחודלה עם מלכא בגין דבערב היא באה עמיתי ובבקר היא שבח לגביה (ה) רא ערב דיצחק ובקר דאברהם דתמן בעלה ביניהו ישראל ועוד המוציא רא המוציא לחם מן הארץ בגינה אתמר לחמו ניתן כו' ועוד (ו) המוציא במספר צבאם אלין דמ"ח תיבין דק"ש לבלם בשם יקרא חהי"ד (ראשית א) ויקרא האדם שמות וגו' דא ההוא דאתמר ביה כתפארת אדם לשבת בית דקרא שמהן לכל חיות הקדש ופל שרפים ואופנים וצבא בלעיל לכל חד קרא ליח בשם ידיעא ובהדרג' ידיע לאשתמודע לכל חד מאתר דאתנטיל כנוונין דנחלי ימא דאתחזרו לאתר דאתנטילו בש ליחותא הה"ד (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו' אל מקום שהנחלים הולכים וגו' מאתר דאולין תמן אזרין בש ליחותא מרוב אונים דא גבורתר עלאה (ז) ואמין כח דא חכמה מאי כח דיליה אימא עלאה איש לא נעדר איהו כללא דרזלת ספירין מאי איש ה' איש מלחמה ח' שמו איש א' פתר עלאה י' חכמה ש' שרשא דאילנא דאיהי אימא עלאה תשובה ודאי ועוד מרוב אונים דא עמודא דאמצעיתא אונים דילי' נצח והוד (ח) ואמין כח דא צדיק איש לא נעדר ה' איש מלחמה והא אתמר קם סבא בתר טולא דר' שמעון ואמר רבי רבי האי קרא הבי שמענא ליה שאו מרום עיניכם שאו במו שאו ידיכם קדש ורא קדש ישראל לה' ראשית מרום

ב עלה נסוד וכוכן נחסד כפת כי קולם נמתירין לה בחסדים ומחקים הגבורות שלה מיום יכולם לבת מלגו לעמוד לפניו להזדווג עמו בסוד חסדי עיניך מגלי עסם הרחמים כמ"ש זה בחסד ל' לדוד ר"ם וי"ב ובחתי זה לעיל בתיקוני כמה פעמים בחי' י"ג ובחי' י"ח ובחי' כ' ע"ש (ז) המוליא במספר לבתיו ר"ל כמ"ש מח"כ המוליא לחם מן הארץ בגינה מאמר לחמו נתן לחל כי מלכות היא לחם על ז"ת לחמו ו' וסוד ניתן בעת היחוד ליסוד הנקרא עני ולל כמ"ש בחי' מ"ז ומלכות שהיא המוליא לחם היא יולאת להחיחד עם ז"ת במספר לבאר בכוכבים המסדים שבדעת ז"ת שהוא נקרא מספר כמ"ש באזר פ' מספרים לף ק"ם ע"ת וי"ל במספר מלא ברח חל להגיד מסייפא עד סייפא עלמא אית ליה לקב"ה וכו' ומספר שהיה בסוד מלך משם הפרי"ז ל' שקולי זה על סדעת שנקרא בשם מספר ע"ם זלכן ג כ ק"ם של מרבית שמיחלין לה למלכות עם מלכת ז"ת נערב לריך להיות לוקח זמנה בלילה ביליחת חור הכוכבים כמ"ש מפרי מחיחין כי עיקר היחוד הוא בת רק ע"י חסוד הכוכבים המסדים וכוכן נחסד כפת כנזכר (ה) ומה ערב ליפקח ובקר לחבריהם וכו' כי היא עולם דין זרועותיו ומחיחלת עם עם ח"ת בעלה (ו) במספר הוא מספר ת"ת תיכון קב"ה כי יהוה בק"ם מחקנין רמ"ח מבריה עליונים זת"ת ע"י רמ"ח תיבות שבק"ם ועיקר זה בת ע"י שבת לז"ת מוחין לגדלות בק"ם פעולא ומז כתיב לז"ת מיחין לגדלות ומחקן רמ"ח מבריה שלו מז הוא רלוי לזיווג פנזכר וזהו המוליא במספר לבתם כי הכוכבים הנקראת המוליא לחם היא מחיחדת עם ז"ת אלא בסחקן מספר רמ"ח מיבריה שלו שהוא בזמן הגדלות שריחוי מז לזיווג: לכולם בתם יקרא וכו' ר"ל כי מספר רמ"ח מבריה כולם הם יקרת בז"ת בשוה עם מלכת הקרת קמות לחיות וכרפים וכו' כי שמו מורה על מקום שורשו מאחר להתנשיל כמו שמוכר מלמעלה וכן המלאכים שמותם מורה על מקום שורשם מאחר להתנטיל וכם מוזרי' מאחר להתנטיל כמו נחלי ימא על מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים לנפת (ז) ומיון כח לת חכמה וכו' כי חכמה הוא מקור ומקור ומקף ובינה כח ליליה כי היא מולידה כח חכמה לפועל חכמה תיחר ובינה עושה וגם כי יהוה סוי"ה פעיוט פכתיב י' ת"ת ויחות למילוי סוי"ה בחכמה כ"ח מותיות מילוי המ"ה להיות בבניהם וזהו כ"ח ליליה מילוי המילוי דהוי"ה שלו הוא בינה: מיה לת נעלה וכו' ר"ל זת"ת הנקרת בשם מיה מלחמה הוא בחמתירים בו כח"ב להיותו המוחין דגדלות שהם מרוחים במלת תיפת מלת ת', כמו י' הקטנה ת' בינה ומז הוא לת נעלה לת נמתר מוין רמ"ח מבריה שלו וגם הוא נמתר מן היחוד והוא ת',

שמו ע"י מתימני' הני"ס ומלני ולוק
מוכים לילים ע"ס כי סס ב' עמודים
מחזקים סמכל נסמן מליכם (ח)
ומתין כח דת מיק כי ישוב ישים
כגבור לרוץ מורח ביסוד למוקבת
כמ"ם המקום ניש לרך כמכומר זה
בזוכר פ' מלומים לק קל"ז ע"ם
ומח"ת נפ"י לז"ת בכסם קומת
פרנוף המוקבם מים ז"ת מוקרת מים
מלחמה לת נעלר לת נמסר להחיקל
עם המוקבת מפילו עמם בזמן
הגלות בעת מפילות חול ונק ז"ת
עלמו לת נחסר מלין רמ"ח מבריו
שנשלם כל קומתו מרמ"ו ועל רגלין
כה"י שלו ע"י מוחין דגדלות שבת לו
בק"ם ולוק ביסוד (ט) מי ביום
לכרת עלמת בחלם כו' קלוות
מוקרמים בסם חלם כזוכר לעיל
ומפרש מיך רמוז פ בפסוק ו' קלוות
בחלם ומתר כי חלם סס הג"ח מבוות
ונפ"י סס בכלל מג"ח כי סס שרשם
וגם נפ"י לז"ת סס חג"ח דמוקבת
סס שבוח שלם (י) למינן נלמ
וחול כי מביום שנית מספר וחשבון
לכולת נביחים כ"ם כמ"ם בתי כי
לק מ"ג ע"ת ע"ם מ"ם וחם המולית
דמספר נמתר נמת השמים כ"ה לבת
למ"ח עסות לקרת השמים (יא)
וילנו לרוב בקרב וגו' סיסיר נקרת
לג קטן על כיף ימת כמ"ם בתי כ"ת

לק כ"ב סוף ע"ב וסוף פרם ורבם בקרב בארץ ע"י סטיפת כוכב בארץ שנספעים ממנו סס חומים לילים כמ"ם דלקים חומ
ויסוד הוא מתין כת כ"ת מחוין לעובדת לברלקים ביום היא מעשה ברלקית חכמה ופסוק ברלקים שבו כ"ת מוחיות
נרמזו על בביום שבת ג"כ כ"ת מוחיות מילו המילוי לסו"ס וכטיפס שנמצך מן המוחין שסס מביום היא מתין כ"ת לילס
והמי כת חים לליק יסוד לת נעלר מן מלכות לעלם (יב) חמן מלס קלמלס וכו' כי מזיונ היסוד מס מלכות שסוף
נקרת מרוב חומים ומתין כת יגלו כולם כי כל הברוחים יגלו ממנו במספר כמ לבת השמים (יג) כהן חון חסד רוב
מוחים מרבה לשיבב (יל) חיים לת נעלר יעקב מ"ת חוח ת"ת סלים שכולל בו ד' המלוח פסל וגבורה והוא מכריע
בניסס (טו) מספר לכולהו שבינתא כי מספר שמוח סוי"ס לספירות סס במלכות כמ"ם ז"ס בע"ח וזהו מיהו מספר
הימים ימים העליונים:

תיקון נ (א) חלם לעולמין וכו' מרכבה לג' מבחן ר"ל כי יהוה כי ג' בתי' לעולמין שחרית מנחה ערבית שתיקון'
מבחן הקרלקים בסס חלם כמ"ם חת"כ בתי' זס סס חג"ח סס חוב חור נער שבמרכבה כמ"ם
בתי' כ"ת לק ס"ת וג' גלגולים שבחב בפסוק הן כל חלם יפעל חל פעמים ושלם עם נער סס נ"כ חלק קג"ת כמ"ם בתי'
ל"ב ע"ם וחהו הן כל חלם חמות הקרלקים בסס חלם סס חג"ח מלס בת"ת גלגולים ולוק (ב) חלם פסול חת
הרלקוים כי חלם סס נ'חמות סס חולות הסמים והמרץ הזה"ק ופיסל לעולמי עולמים רב שסים מעולם החוהו הנרמזו ברלקי
חיבון חולדות השמים והמרץ כי יהוה מהחד"י"ל לנעמת ע"ר היו מן רפ"ח ניעוגים על עולם החוסו ומסס רביעו ע"ם
לת העלה מסס רק ר"ב ניעוגים ולכן חמר נו ה' רב לך שחקנת כי נסתרו פ' ניל נות מן רפ"ח והיה משתלל לחקנס
גם סס ועלה חל חלהים גי פ"ו כלי לחקנס להוליח חלו פ"ו גילגולות שנשחרו לחשלום רפ"ח ובניו ובניי כשעלה לחרחם
לחקנס

פכול

פמול לקדמאין דאמרו אלה אלקיך ישראל דאנון תולדין דתהו
דאתרמיז בראשי תיבין ת' ולדות ה' שמים ו' הארץ תהו ואינון חמש מינין
דאתמר בהון כי־בראם ואינון עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאי ובניזרא
(ג) טרחת ה' בג' נייהו בנין דבה' בראם ה' האברהם ועלח אתמר לא תהו
בראה למיתב ביניהו לשבת יצרה למעבד ישובא מנייהו (ה) ובנין האי
ה' אלה דאינון תלת אבהן תקיני תלת צלותין לנחרא ברון לקא שכינת'
בהון דאיהי ה' יעירא דעמודא דאמצעית איהו נוקבא ותרין דרועין דילי׳ מינא
ושמאלא דבהון אחיד בה ועל נוקבא אסתלקרת (ו) ומאן סליק לה על נוקבי
מ׳ אים' עלאה מי ברא אלה וכד סלק סלקין עמה כל צבא דלעיל' ההיד
ה מוציא במספר צבאם וכל ישראל דאינון שתיקרנוא מתיחסין בצבא דלעיל'
למלם בשם יקראו בלהו אתקריאו על שם צבא דלעיל' איש לא נעדר
מחושבנ' ושכינת' בגלותא בזמנא דאיהו מרחקא בעלה מינה לזמנין אתפרנם'
(ז) על ידי אבהן לזמנין ע"י אימא לזמנין על ידי אבא לזמנין ע"י בנין
לזמנין על ידי דצדיק (ח) ובלא יחיב בעלה דאיהו איהו בין אבא ואימא
בן י"ק וכד איהו בין אבא ואימא נחירת לה פרנסה ע"י אבא זאימא וכד נתי'
בין תרין דרועין דאית בהון שית פרקין נחית לה פרנס בתרין דרועין וכד
נחית בצדיק נחית לה מזונא על ידיה (ט) וכד
נחירת בנוקבא דאיהו יעקב נחית לה מזונא על ידיה ובד נחית בהרין שוקין
דאינון שוקיו עמודי שש דאית בהון ז' פרקין נחית לה מזונא על ידיהו וכד
נחית בה דאתחברו' בה' לא צריך לנחתא מזונא לה על ידי שליח' בעלמא
אלא על ידיה (י) וכד נפיק בה אסתלק עד אין סוף ראיהו' מזונא דילה
לאו בזכות' תליא מילת' ולא בחיים דאינון אבא ואימא ולא בבני דאינון נצח
והוד אלא במזל' תליא מלתא (יא) וכד נחיתת מאחרה ונחית קש"ה לדייר'
עמה אתמר ביה ובבנה' אין מזל לישראל אלא קש"ה רכיב על ברו"ב דאיהו
מטטרון ואיהו ברו"ך ומהפרנסת על ידיה דאיהו עבד עולם עבד דלי׳ובהחוא

זמנא

ע"י ועולות בחג"ת דז"ת למתיקד שמו בסוד שמלו תחת לרגלי וימינו תחבקיני ולא שלריך ג' תפילות להוחול כי ולפי
כל התפלה נעשה היחוד כנודע אלא כל תפלה כנגד מג' התפלות שהם רומזים לג' בחי' חג"ת שנעשה היחוד
בסוד שמלו תחת לרגלי וימינו תחבקיני כי ברכת אתה חונן מסד וגבורות עם קדושה שהם חג"ת כמ"ש בהם ע"פ
ודוק ותבין (ו) ומאן סליק לה על גופא מי' דיוקן נותן לה כח לעלות כי הזרועות מוחזים בה לבד מבלי דיוקן נותן
לה כח לעלות להתגדל קומתה בסוד זמח סלקת בח"י דיוקן ומ"י דיוקן דרת למלא חג"ת מוחזק בה לבד כדי להעלותה
בכח דיוקן ודוק והבן: כל בנין דלעילא סלקין עמה וכו' ר"ל שם עולמות בי"ע וגם נשמות ישראל שהם מבי"ע
ומתיחסין בהם הם מהם שעולין למ"ן לה ויש מהם עולין לבד לעומת עד בית המלך לחופתה מים לא נעדר מהם רבוע
נשמות המיוחסים לבחי' דמלכות ולא ניחנה תורה אלא לה' דבוע ולא ירדה שכינה למשכן אלא בהם רבוע ולכן על ס'
רבוע מנרך ברוך תכף ברוים שהם סיד לבחי' עליון כך בחד זה בספר כסא מלך (ז) ע"י שניהם הוא מט"ט כמ"ש
בחי' כ"ף לף כ"ז ע"ף מ"ם וחבין כמן לזמנין ע"י לימא לזמנין ע"י חבא ר"ל בשבת וי"ט שהיא עולה למקום
לימא או למקום חבא כנודע מסה"כ לזמנין ע"י בנין שהם עולה ומתיחדת
יחוד לבדו ורד למטה ומתייחדת שם בנודע (ח) וכולא יחיב בעלה וכו' ר"ל עד"ם פרד בפירוש י"ב מדות דרבי
ישמעאל שמחורס נרשת שהם שפעמים מקבלת ע"י בעלה מקבל וחומר מסד וגבורה ולפעמים מג"ם שהוא הת"ת שהוא
הסוף לשני המדות כי הוא המכריע וכו' ע"ש והכלל מכל המלך המשפיע לה הכל הוא ע"י ומה הוא למעלה ממקומו
בין מ"ת דהיינו בשבת כנודע מזי נחית לה פרנס את ממנו ע"י מ"ת ודוק ותבין (ט) וכד נחית בה לתחבר ו' בה'
וכו' ר"ל אלא בזמן הגלות השכינה שלא מהריח בעלה ו' ת"ת ממנה מזי לא לריך לנחתה לה מזונה ע"י השליח מט"ט
במוסף שבת שעולה ת"ת בכתר לתבת תו"ג רחל עולה בכתר לתיבת בגדו בתר השוה לשניהם ביתר מעדין לקיים שהיא

תקונא חצישין

זמנא איהי אתפרנס"ע, שליח וכל דא כפום עובדוחוץ דישראל הכי אתפרנס
זבאוח איהו מאן דסליק לה לארעא ולקביה לארעא דאתמר ביה (תהלים
יק"ק רוכב על עב קל) (ישעיה בו) חנה (נב) ח יוצא ממקומו א"ל רבי
אלעזר אבא ובי יכול בוי נשלאחזר לקביה לאתריה א"ל אין כבמה האשכחני
כדור דאמר (תהלים קלב) אם אתן שינה לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא
מקום לה' מ' בההוא זמנא דבר נש אחזר ליה לאתריה מה כתיב ביה ממקומו
יפן ברחמיו לעמו ובמאי חזרין ליה לאתריה אלא בשלימו דתקונ' דתקונ'
בצלות' (יג) ואובח דכתיב דאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו אמר המיחדים
את שמו (יד) ערב ובקר והמיר בכל יום אומרים פעמים ואינון ה"ה דצריך
לאחזר (טו) י' לנבי ה' דאיהו
מקום דלעילי ולאחזר' ו' לנבי ה' דאיהי מקום דלתתא בגין דקביה אומי דלא
יחזיר לה' דלעילי ער דיחזיר לה' דלתתא' ורזא דמלה לא אבא בעיר וגו'
והא אוקמוה.

תקונא חד וחמשין ליום כו

בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ מאי את אלא הכי
אוקמוה קדמאין (א) כל אתין לרבוי ודא א"ת דאוריתא
כליל' מא' ועד ת' דבה אתברייאו שמיא וארעא ועוד את ה' השמים שמים דא
קב"ה והה"ד (מלכים ח) ואתה תשמע השמים (ב) ואת בת זוגיה עמיה
ואתרא צדיק ובת זוגיה הארץ מאנא דכלהו לאפקבה זרעין ואבין ורזא דמלה
(בראשית ב) וכל שיח השדה (ג) טרם יהיה בארץ וגו' א"ר שמעון בדי
רזא עלאה הכא אע"ג דכלא אתברי ואתקן בשמא דיקיק (ד) דאינון את
חשמים ורזא דמלה ית"ק בשמים וית"ק בארץ הה"ד "ישמחו השמים ותגל
הארץ עם כל דא דכלא אתקן מד' אתון לא מחית גביעו מלעיל' על זרעין
איבין
שהות במקומו ומשם יפן ברחמים לעמו (ז) ערב ובקר ק"ם לשחרית ביום ולערבית מלכות שם ס"ה כמ"ס
בסוף תי' כ"ה שכינתא עלאה תיהי ק"ם לשחרית ושושנה תיהי ק"ם לערבית שכינתא תתאה (מו)
מקום ובית למכתה ומלכות מקוסנ"ת ומקדש לו למה מקדים מלכות לבינה ערב ומח"כ בוקר לזה אמר בגין דנשבע לגבי ה' ביום היו
קב"ה מבא שלא יחזור לביתו עד שקדש יתיר"ם לשחרית מלכות למקומה עם ז"ת לכן מקדים ערב לבוקר:

תיקון נא (ג) כל מתין לרבוית כ"מם רו"ל בכל נברא ביום ג' את השמים לרבות שבשמים וכן ואת הארץ
שלא יעלמו כל ג' ביום הראוי לו ולא את וכו' בכ"ג תותיות נברא שמים ואת הארץ (ד) את כל
זוגיה עמיה מי זו פרליפין נברא שהיה לבוקר מתחרית ז"ם עמיה לבוקר נו"ף ה' : ואת לא לילה הוא ו' של ואת
ובת זוגיה כשהיתה שפירה על רקע יסוד והגם שאמר כך נבנית לפרקוף שלם ובמה שם ז"ת פנים בפנים לעולם נשארים
בחיותה במקום שהיתה זו מי כל דבר שבקדושה מע"פ שיוסר ממקומו שורשו נשאר תמיד שמקום שהיה זו : הארץ
מלכות לכולהו וכו' כמ"ש הרב שנקראת ארץ כשמלכות שלימה בכל בחינותיה ומוכנת לקולית פירות והיינו כשהיא פרקוף
שלם ובמה שם ז"ת פנים בפנים אף שהיא מוכנת לזריעה ולהולית פירות ונשמות (ג) מרם יהיה בארץ כי נודע כי שית
הוא יסוד ס' ת"י כמ"ש את כ"ן כלו מרם שיזדווג בארץ ז"פ היינו לגיוג שלא לא היה בארץ מטעם כי לא השמיר
ונקראת ארץ כשהיתה רשות לשיות בארץ ומרז"ל ארץ מרומם להריון פירותים (ז) לשיכון את השמים פירוש עם ואת
הארץ וכתיב אמר כי תשלוש יאמ"ם ו"ם בארץ יאמתו השמים י"ם ותגל הארץ וה' בארץ: בגין לשלש אין וכו' ר"ל כי
כל זמן שאין לז"ת מחין גדולות שנשבר תד"ס ונפל הארץ ו' ספירות שיש לו אז סה"ה למ"ם אין ו' ספירות
מוחיות כמין י' ספירותיו והוא גי' שלש אוירות אין רשות לאויר למעוד את השמים לכן לא נחית נביא מלמעלה של
זעירין ואינון שפה ישוד ות"ת ז"ת ר"ל מטת הזרע הנמשך מן השות שאות גביע לא נחית מן מוחין דז"ת בשעת שפיכת
בקשות

ואלין דאינון שית השרוי דאיהו צדיק ועשב השרוי דאיהו עמודא דאמצעיתא ולמה בגין דאדם אין דאיהו זיר קיא ואינו קיא לעבוד את האדמה א"ל רבי אלעזר אבא שית בליל דאיהו צדיק א"ל כדי בית השבח חי"ו ש' איהו בליל (ז) תלת עודי צאן דאינון שרשא דאילנ' ורא חי עלמין דאיהו אות בצבא דיליה ' צבאות איהו עמהון בליל תלת דרגין לקבל תלת ענפין דש' והא ש' תלת אבהן אינון לא ש' עלאה ענפי אילנא ש' תתאה שרשי אילנא ובגי' וכל שית דא צדיק וכל עשב ע"ש ש' דא יעקב כליל תלת אבהן דאינון ענפי אילנא וסלקין לשבעין ותרין שמהן הוי"ה ויבא ויט (ו) דבהאי שמא אתבריאו עשבין ואילנין דאינון נשמתין דצדיקיא ' (ז) והאי עשב עליה אתמר (תהלים קד) ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ לחם אבירים אפל איש זאיהו נהמא דאורייתא דאתמר ביה (קהלת ט) לך אכול בשמחה לחמך ואיהו לעבודת האדם ה' דאדם דאתמר בה חמוציא לחם מן הארץ מאי לעבודת דאדם ליה עבידה הכא צלותא דאיהי פולחנא דש כינתא עבודת יקו"ק וראי ועלה אתמר (תהלים קד) (ח) יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב יצא אדם לפעלו דא צלותא דשחרית ולעבודתו עדי ערב דא צלותא דמנחה דאתמר בה ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב '

תקונא תרין וחמשין

בראשית ברא אלקים אלקיים חמש אתוון בחושבן ה' (א) איך מן אדיני הכי סליק לחמש ורזא דמלה (בראשית ב) ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ת"ח אתערותא צריכ' בתתא לעילא ולבתר והשקה אדין כל פני האדמה והשקה (כ) ו' איהו שקיו מעילא ל' תתא דאיהו נחל קדומים דאתמשך מן מוחא והכי צריך לאתער אתערות' בקדמיתא מאהתא ורזא דמלה (ויקרא יח) אשה בי תצריע ומיד וילדה זכר

וי"ם היא דמלכות ועליה אתמר המוליך לחם מן הארץ כמ"ש בסימר המוליך יכוין ס' עלמא מולידת לחם שמספרו ג' הויות שהם מסחרים בשלשה מדות חג"ת מן הארץ פעליונים שהיא ביום ובן ס' תהתה מולידת לחם שהוא המזון שמקבלה מן הארץ התחתונה מלכות להשפיע לשלמטה ממנה לבן יוליד ס' דמולידת נמשיך בנוסחבי היא בעולם בשני הכי"ן ביום ומלכות (ח) יצא לחם לפעלו וכו' בי ס' תפילות שמתקן מ' למלכות יצא לחם ז' להתיחד עם מלכות שהיא פעלו כמ"ש ס' תפילות :

תיקון נב (ט) ת"ל מן מלכי וכו' כי המ"ב למלכות שהם בשוב ולא יעלה מן הארץ שם שוב ס' נשורות שהם ס' תחיות מלכים ולריך המשוררים כמ"ג תחילה מסוקבה במ"ם ולא יעלה מן הארץ תח"כ ושקה את כל פני האדמה כי יזוע כשהמשורדת מסוקבה תחילה מן כוכא מלמין מסתכלין לימינא רחמים מסתכלין בכל המולמות כשוב ואשב כי מזריע ומיד וילכו זכר שוב רחמים כמ"ש זה כנגד ס' מזריע ע"ם ומזו"ב רומז בראשית ברא מלכים כי ברא מרגיש ברא זכר כמ"ש זה כנגד נ"ל ולהיות ברא זכר מסתכל במילה לריך מתחיל' המשוררות כמ"ש ברא שהם שוב ' ס' תחיות מלכים וזוק (ב) ו' ' מילה נקיו מעילה לתחת ז"ת מוך המיפה ממ"ד למלכות ולהכי נקרא לתל קדושים שמוך המיפה מן שניה קדמוניות חב"ד זה היה תחר בבכר על עלה מן המרץ מלכות מזו ושקה וכו' ; כל מקדימת ברחת עליה לכוונת כי הזרע מזריע תחילה הוא כמו בשלה שמוכן לקבל הזרעים והזרע הנזי שבת עליו הוא כמו גרעיני הזרע המזרעים בשדה מגולים כמו מין הגרעין ולכן נשה מזרעת תחילה הוא כמוקרקע בשדה והזכר תח"כ יורד עליו כמו גרעין הזרע והוא מוכה עליה ומולך כמוהו ושה הזכר מקדים זרעו זרעת הוא ונשה כקרקע הזרע מזרעה על הנשה בתחילה ונופל תוך זרע הזכר מן הזרע הוא כמו גרעין הזרע הנפל בקרקע שהוא מגביר עליו ונגדל במוהו לבן יולדת בת כמוהה (ג) ומתעכב ימלכותי וכו' ר"ל מוחיות הוי"ה תחילה למוחיות הם מתולדים ניקד שהם יש מוחיות שהם קדומים למעל מוחיות הוי"ה כי בשתקדימת ברחת עליה לכורת שכוף (ד) והוא למלה הוי"ה מתני

מי לא עין מאכל הוא אותו חשחית וכרת ובניר אמרו מארי מתניתין ולית
מדרשא עקר אלא המעשה איהו עקר

תקונא חמשין ותלת ליום בז

בראשית ברא אלקים חמן ברית חמן אם דהוא אם מאלקים ואינון
גן עלאה גן תתאה: פתח ר"ש ואמר (ראשים ב) ויטע
י"י אלקים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויטע י"י אלקים גן
דא שכינתא בעדן דא אימא עלאה: (א) מקדם אבא עלאה וישם שם
את האדם אשר יצר דא: עמודא דאמצעיתא ועליה אתמר וייצר י"י אלהים
את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ונומר וייצר צייר פתרין
עלמין בעלמא דין ובעלמא דאתי ויפח באפיו נשמת חיים דא: (ב) נשם'
כל חי וידיי האדם דא רוחא דחיי לנפש חיה דא שכינתא' תתאה ועוד ויטע י"י
אלקים: (ג) גן דא אורייתא דבכתב עדן דא עדינא דאורייתא: ושוי
חמן את האדם דבריאה ומה כתיב ביה (ישעיה יז) ביום נטעך תשגשגי
ויצמח י"י אלהים ובו' יקוק אלקים אבא ואימא כל עץ נחמד למראה דא
עמודא דאמצעיתא דכל גוונין שפירין ביה אתחזיין ובגין דא נחמד למראה
(ד) תפארת שפירו דכל גוונין וטוב למאכל דא צדיק אמר ליה ר' יהודה
והא כל עץ כתיב אי הוה אמר עץ שפיר אבל כל עץ כתיב א"ל ודאי הכי הוא
דבכל אתר כ"ל צדיק איהו אבל כלא חד כל דא צדיק עץ עמודא דאמצעיתא
הנוף וברית חשבינן חד אבל בהאי קרא כל עץ נהמד למראה וטוב למאכל
דא צדיק למראה דא שבינתא דאתמר בה (מדבר ב) במראה אליו אתודע
ועץ החיים דא עמודא דאמצעיתא דאיהו עץ החיים דלעילא דאתמר בה
(קהלת ז) החכמה תחיה בעליה (ה) א"ל הא שבינתא תתאה איהו גן
דמרתמן עץ החיים נטוע כמה דאתמר ועץ החיים ברתוך חנן מאי מן
האדמה אלא דא שבינתא עלאה דמינה אתנטע כל עץ דאיהו צדיק כ"ל
איהו מסטר דמ"י דהכי סליק לחשבן כ"ל מ"י ובגינה אתמר (איוב לח)
מבטן מי יצא הקרח וגו' דאיהו הקרח הנורא (ו) ועץ הדעת טוב ורע איהו
לתתא עץ הדעת טוב דא משטרין ורע דא סמאל ובגין דא ועץ הדעת ג'
אתא לרבוייא דאיהו מאתר אחרא עץ חדעת טוב ורע ועוד ויצמח י"י אלקים

מן

דלחתא מבחי' מיתה כל המקום
(ו) מאי פמ"ל והקם מפ
המלמד וסיון סמ"ך מלין גווני
מבמלכות סמ"ך למהריקמלת בגיני
של ו' ז"ל מאור מים שפע שלו
סבלים מל' גווניהלו לשלה מכל כ"ו
שלה בתם שפע מור מים שלו לשלם
גווניה סם תכוכין וזה לגווני מיכון
מהמי יבשה שפיע מלכות ובגיני של
ו' ז"ל הוא נהורא לילה ול' מנפין
גווני סמ"ם מיוור סומק ירוק מוכם
הם קמ"ם סבמלכות ל' לותיות/
מדני סבם וחמ"ם וז"ל ל' גווני
נהורין שלהם ל' לותיות מיה שבו
והויה על מדני הוא כהמתא לגופא
(ו) ולית ליה מיבין דאינון פקודין
לעשה וכו' ר"ל שלא יה בו כלל מלות
עשה שסות מוסם במלות בהמצו
שלין לורך נפש עם חלמוד תורה
ואימו עושה שום פרי לותו חסתית כי
המעשה עיקר וילמוד מ"מ למעות
אבל מי שמבטל רק חד עשה לפעמי'
ושמר מלות הוא עושה מו הוא לא
נענש על השאר זה שבימל רק
במילן ליחתא כמ"ם בם"ם נמילן
ליחתא מז מבטילין מעשה אבל לא
בשאר זמנים:

תיקון נג (ו) מקדם מזרח
מבמ כי לפון ביום
לרום ז"ל עולם חסד יבנה מעולם
מלכות עיון בסוף חי' י"ם מ"ם שם
עמודא דאמליעתא ז"ל נקרא מלם
כי בו שם הוי"ה למ"ם גי' מלם ליה

מתר שמקבב בו לסיע נמע"ם
נקרא על שמו מן בעמם טוב ורע
(ו) לא למת שמו ומחתיו ילמת
כן הם פסוק בזכריה ו' אלא למע'
בו למת לגיך יסוד לגמיר ליה שכרו
הוא ילמת מן בריתו ומן בתמל
למרחם בגין לתוריתא ומוב במ"ע
וחסו וילמת ה' למת לגיך ומחתיו
ממקומו מהיסול בריה קודם שקמל
כרמוי משם מן בתמל בשכרו בן
בתורה ובמ"ע כי רצון לתוריתא
שם למרחם אור רז מתקרי ומעשם
המלות שם טוב למאכל עיט שם
ממש (ח) מנס ובמור ר"ל מע"ם
שבוונתו לפריס וכיבס שם מיהו
בלשיעות בלמילו ורחימו מן חיומס
מלי סיל"ה הוא שמור שבעיפס :
לנעריס גרמיס שיפיס בלשיעות
בלמילו ורחימו שלא ימלא ברע
מקום לחול ויפיס פרי לגיך מן חיים
ולא מן בלמת טוב ורע : מסטרא
דזס נלות פירוש שמור שבעיפס
שנזכר שמלא חיומס יל"ה שיא
מהקליפה שממנה נתקללה שמש
בלם נלות ולא שמר ורע שם נלות
כי שם בה שלש מין לך רע גמור
ומעוס יותר מזה שלא ר"ל הנס
שפיא שבורה שם יש שמור בעיפס
שיא כמו שם נילות ומ"ש שיא שמרב
טוב ורע :

תיקון נד (ח) שת שבעים
ל"א שבות מן חמיים
ושת המרץ שיא כל מן נמחל למרחם
שע"ם לעיל למרחם שם שביעתא :

בסו עומק טוב מע"ם שגם בסו סוף שליפה ד' מ'קליפות משו ובסו מחך ומשוש מ"מ בסו נקרא טוב בערך שסו בגיך
מיבא בסו מורה על זה בו סוף מע"ם טוב וכלול שב שרש של חסו כי כשוב שבוברל מן חסיו ממובר ג"כ שמו שלם שם
זמשכת ע דבוריס שבליק שמורב עם דע ושרשא מעורב בו שוב :

תיקון נה (ח) ניס רמז שכמה נקרא רמזים רמז המלות ומימה ניס זהיכל של שלא ומשים שרמזו בחיבות
ברמזים (ב) למימר בס תורת שכם וכו' שכמה נקרא שלי בערך כתר והיא מקור חיים כי המכת'
חיים בא ליס וכתר נקרא מקור בעלה ומעיין שכמה שממך נקרא מקור של שמו כי בזוהר פי בא ק"ם ב' כתב ח"ל
וקרא לה תר מקור וכו' ולשכמה קרא ליס מעין מוצא וכו' ע"ם שלא ולמי ל"ל כמ"ם שהשכמה נקרא מקור על שם
שבכתר (ג) נהר פלגיו ביום כי מיסול בניום יגלין פלגי מיס חסדים וגבורות המשלים מהפלגים בו"ם להגליל
קומתו והגבורות שם מהפלגים בשלות להגליל ג"כ ק מתם ויהו ע"ו מיס לב מלך כי ביום ליגא בם פלג הלב מבין ושם
מלך העולם (ד) נחל קדומים הוא בעת הנמשך מן מ"ח שבם קלומים ומיניה חלייון ז' נשרות ז' קלות ת"ם כי ז'
בעי' החסדים דלעת הנ"ת נהי"ם שם מתפשטים בז' קלות ו"ת הנ"ם נהי"ש להגליל קומתו כמזש (ה) ומהר נכל

פן האדמה בל עץ ' (ו) דא צמח צדיק ומתחתיו ויצמח ח"ח בל בשן
דנטיר ברית דהוא בך דיהיב ליה קביה' עלה אתמר ויצמח ' אלקים בל
עץ נחמד למראה בריון דאוריתא ושוב למאכל בפקודין דאוריית' אבל ברא
אחרא דלא אריעביד בדחילו ורחימו דקביה מה בתיב ביה ועץ הדעת טוב
ורע ודע ערבובי' דטוב ורע מעורב ' (ח) ממצה ושאור ובגין דא מני
קביה לישראל לנטר' גרמיה בפרי' ורביה דה"ד ומעץ הדעה טוב ורע לא
תאבל ממנו טוב מסטרא דדם שרשור ורע : מבטרא דם בה
גרם אבוהא ותרין עלמין חד"ר כי ביום אבלך ממנו מות תמות בעלמא
דין תמורת בעלמא דאתי ' בראשית

תקונא חמשין וארבע

בראשית ברא אלקים : (א) את השמים ואת הארץ
בל עץ נחמד למראה והארץ היתה תהו ובהו וא עץ הדעת
טוב ורע וא ד"א תהו עמק דע : (ב) בהו עמק טוב וא עץ הדעת
טוב ורע כי שם בלל י"י שפת בל הארץ ומהבא נפק בל ערבוביא דטוב ורע
דאיהו רזא דצדיקורע לז ר ש ע וטוב לו :

תקונא חמשין וחמש

בראשית ברא : (א) בי"ת ר"א ואימן אבא זאמא ברא תרגום
ברא איהי עמודא דאמצעיתא ועלי' אתמר ונהר יוצא
מעדן את עדן ואית ערן ה"ד (תלי' לז) ונחל
עדנין תשקם עדנין ודאי דא ערן עלא' בתר עלאה ערן דלהתא דא ' ואית
ערן דלתתא וא אימא עלאה ד' איהי ערן לגבי נהר דלתתא מינה הח"ד ונהר
יוצא מעדן להשקית את הגן ת"ח בשם נהרות אינון משגיין דא מן דא איית
נהר ואית נהר זאית נהר איית נהר מנהור דלעיל דאתקרי נהרא דמי דאוריית'
(כ) דאתמר בה (משלי יג) תורת חכם מקור חיים ואית נהר דאתקרי :
(ג) נהר פלגיו דבשת פלגין עמיקין מניה דאתמר בהון (שם בא)
פלגי מים לב מלך וגו' ואית נהר דאתקרי : (ד) נחל קדומים דאתמשך
מעלאין

תקונא חמשין

דאסתשך מעלאין ומניה תליין שבעה נהרות דאתמר בהון (תהלים לג:) והרות יסתאו בקיחד הרים ירננו ׳ ואית נהר דאתקרי נהר דינור מסטר׳ דשמאל׳ דאתמר ביה (דניאל ו) נהר דינור נגיד ונפיק מן ונו׳ (ה) ונהר כבל אתר׳ דאיהו׳ מסטרא דאבא ואיהא ארתקרי נחל קדומים ומסטר׳ דרום עלאה דאתמר ביה ונחל עדניך תשקם (ו) ומסטרא דימינא אתקרי נהר פלגיו ׳ ומסטרא דשמאל׳ אתקרי נהר דינור ומניה תליין שתין ענפין דנורא דאתקריאו ששים גבורים ואינון שתין פולסין דנורא דמחייה למסטרון ׳ ומסטרא דימנא ושמאלא אתמר בכל נחלין דתליין מנייהו נהרי : נחלי דשא וחמאה : ונחל עדניך דא נהר דנפיק מעדן דאתמר ביה (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן והאי איהו עדן דעילא ראתה אלהי׳ כו׳ סתים וגניז דאיהו כתר עלאה : ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים (דאיהו׳ אתון רשם בן ד׳) (נ״א יקו״ק דאינון אבא ואמא ברא וברתא נ״א ׳ (ו) תא חזי קרקפתא דא׳ בגוונא דא ארבע סטרין דיליה בהון הוה יקוק הוא חד ושמיה הד (נ״א ת״ח קרקפתא דא אל״ף בגוונא דא ד׳ סטרין דילה׳ בהון הוה הוא ושמיה הד אין עוד מלבדו בלא פרוד ובלא שהוף כלל : (ז) ועוד ונהר דא ו׳ יוצא מעדן דא י׳ ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים דא ה׳ (אלין ארבע אתוון) ועוד ונהר יוצא מעדן דא אימא עלאה דאיהי א׳ תניינא כמה דאוקמוהו מארי מתני׳ מאי אל״ף אלף בינה׳ ולאן אתמשך בגופא ׳ ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים אלין תרעין דרועין ותרין שוקין מאן גן דאתשקיא מינה לתתא דא שבינתא דתרין גנין אינון חד לעילא וחד לתתא הת״ד היושבת בגנים והא אוקמוה ואית : (ח) נהר לתתא דאיהו מטטרו״ן דאתפרש לארבעה סטרין דאינון מיכא״ל גבריאל נוריא״ל רפא״ל ׳ שם הא׳ פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב איהו לצפון הת״ד (איוב לז) מצפון זהב יאתה : ורזא דמלה הולך אל דרום וסובב אל צפון דא גבריא׳ : ולבתר חזר אל דרום והא גיחון דתמן מיכא״ל הפוכא מלעילא דאמר קרא עליה הולך אל דרום בקדמיתא ולבתר סובב אל צפון סובב סובב הולך התרין סטרין דאינון מזרח ומערב דאינון חדקל ופרת דתמן אוריא״ל רפא״ל : (ט) פישון לקבל אורייתא דבע״פ ומתמן פי׳ שונה הלכות ג׳ יהון ג׳ גומ״ל חסד ותמן

חיוו״ן

מתמי מיכו׳ מיסוד נהר כי הוא׳ זעירא ויסוד ביה נקרא נהר ולמת ות״ח נקרא׳ והוא נהר : ומסטרא דימינא מתמי נהר פלגיו כי סתמין סם מתפלגים בז״ת להמניל קיומתו כנזכר ומלא הגבורה נהר דיוקי הנמשך מתמלית הגבורות שהם גבורים שהם מכניס גבורות על ו׳ קלות ז״ת נכללי בגבור׳ דז״ת וסם שתין פולסין דנורא למחיותו למע״ט על שלא עמל כשרמתו מליעב מתר ומלבד עינם פשטיו כי ב״ל שלמעט מעמיסים מבן י״ג שנה ומלקות לעונו ג׳ פעמים י״ג כפי שניו ובית דין שלמעלה מעניסים מבן כ׳ ומלקות שלשם ג׳ פעמים כי לפי רוב השנים כתן תומר שענפי הגבורות הם ס׳ לכך פשוטו בכולם ס׳ פולסין ׳ לבם הוא גבורה ומתמם מהתלב תמר : ונחל עדניך תפתח נקרא בשרך כתר שהוא עדן העליון וזה המדן שהוא פתר עין לפתח פלטי שהוא ביום זולתי מכתם שהוא בשר היולת מכתר שתים ובניו מעין כל : ויסב ל׳ רמזים ג׳ ויש בל׳ רמזים יש״ו דמיון י״ם מו״ת ו״ם ברית ובפתח כי מכתר שהוא תות ת׳ נעשה ל׳ רמזים ל׳ פרלופין (ו) ת״ק קרקפתא שהוא בשר שהוא גולגלת שרמזו לת שהוא לורת תות

ב״ל סטרין ליליט יהו״ה כי הגולגלת מכתר הוא לורם תות מלקות ל׳ רמזים יהו״ה בסוף הוא ושמיה

והיינו כמזכר (ס) פיזין לקבל תורם שבע"פ כי המלכות נגיעים מהגבורה, ופיקוד הפה שהם מלכות רמז לי הוא תורם שבעל פה (י) נקט משבע למעלה עובר על תורם שבכתב שהיא אלף ימין ל"ת תורם שבכתב ושפיקין משבע על תורם שבעל פה מלכות שהיא אלף המתעל למולפת והיינו ב' תורות (יא) ויקבוץ אותו בגי' תמן שריא לסטרא דימינא פרת כליל בלהו האי פריה ורביה עליה אתמר אם תשכבון בין שפתים אם ודאי למעבד תמן פריה ורבוה ובאלין ארבעה עאלו לפרדס אלין ארבעה אלין דעאלו בקליפין חד הציץ ומרת חד הציץ ונפנע וחד אשתמר רביעאה דעאל כמוחא דאגוזא עאל בשלמא ונפק בשלם האי דאתמר ביה הציץ ונפנע עאל בענג ולא עאל ביה פרקא יאות אתהפך ליה לנגע והא נהר דיוצא מעדן דאיהו ימין עמ"נ ערין נה"ר גן הכא אסור והתר טומאה וטהרה בשר ופסול (ראשית ב) ויקח י"י אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן לעברה ולשמרה תיח קכ"ה אוליף לאדם אורייתא הה"ד (איוב כח) הן ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם ודא איהו ויניחהו בגן עדן דא גן דאורייתא לעברה לעבדה בפקודין דאורייתא ועשית דאיהו זכור דכר ושמרה בפקודין דלא תעשה דאיהו שמור נוקבא את האדם דחוה בדיוקנא דאורייתא דא"ת לרבות אורייתא דאתיהיבת לאדם מא' ועד ת' דאתיהיבת מימינא ומשמאלא דתמן פקודין דעשה ולא תעשה: פקודין דעשה מימינא לקבל נ"ה זכרי ודא זכרונות פקודין דלא תעשה משמאלא לקבל י"ה שמ"י עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו יקו"ק שמי דאיהו קול ה' שופר מסטרא דאימא עלאה דאיהו שופר תקיעה איהי מסטרא דימינא ושברים מסטרא דשמאלא שלש"ת דאיהי תרועה מסטרא דתרוייהו

בראשית (בר"א ש"ת) (אזכרא אלהים האי אלקים איהי אימא עלאה דרביתת וסליקת בתרועה (דאיהי ראש השנה ה"ר עלה אלהים בתרועה) דאתמר ביה (מדבר בנ) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל י"י אלהיו עמו ותרועת מלך בו הרי לך ד"תרועה איהו ביעקב ואתמר ביה (תלים פז) עלה אלהים בתרועה (ב) י"י בקול שופר סליק תקיעה בחדש שופר (ג) דא תקיעה ודא ירחא דפיהרא מלכות מסטרא דמלבות דאיהי זה שמי (ד) דתמן קב"ה אשתמודע למלך על כל האריץ ופה איהו

המלך

דרמת שית לג' גרסיות ומ"ם כי אין לו סיכות כמקבל (ס) דרמת ירבת מלכים מיכי מלכים מת המים כמי מלכים מיכי מימת מילמת וכו' ל"ל כי לרם ברת מלכין בו כמ"ם נעיל בתי כ"ל ומת ז"ת ועליו נאמר מלכים ביום דכיפר ומליחת עליו כי בדמם הנפש הבן נברת בעולה ויבמו בני מלכים ולהמיבב על ה' כי נפ"י דמימת שבשם מחלבשים המוחין הם משתלשים מז"ת שבו שם הוי"ה ועומדים עניו כמ"ם זה בתי' כ' קב מ"ב עיית ע"ם ותבין כאן (ב) ה' בקול שופר סליק המוחין תכ"ד שסם יולאים מבינה סם בסוד קול שופר ביום סיא הסיפר במ"ם סם בתי' כ' והמוחין תכ"ד סם בסוד קול הכולל ממ"ד ועי' המוחין ז"ת שסות הוי"ה סליק לגדולה שנקבלו קומתי (ג) דא תקיעה ודא ירחא דפיהרא כי ילוע מסם"כ כי בדמם הנפש כשמתלבשין המוחין מז"ת מז מות ביום ועיברת לגבורה כי פלין מז"ת סם מתקבלי ביחד להתלבש בסוד דתימת ותק"כ הוד דתימת שבו מתלבש מות ביום ומיברת לגבורה ביחד נכנס להתלבש במלכות

ומלכות היא סוד ירחת להיברת ותקעו בחדש שופר הוא מלמון ותקע ביובמתי שתמרו בגמרת כי הוד דתימת שסית סוד

שופר

המלך הקדוש המלך המשפט · מסטרא דשמאלא מלך על כל הארץ אלקים
והא לקא לשמאלא מלכות · זכרונות זכור לזכר והא מוחא לימינא ורזמך
זכרונות · שופרות דא קנה דאיהי שופר ומתמן נפיק קול השופר · דאיהו
עמודא דאמצעיתא (ה) · ואיהי יקיק במוחא כלא כנופא דאוקמוה מארי
מתיתין (ו) · דלית פוחתין ביה מעשרה מלויות ומעשרה זכרונות ומעשרה
שופרות הא יתיר קיה והא קיא (ז) הא יתיר קיו והיו קיז (ח) מלכיות ותמלוך
אתה יי אלהינו זכרונות אתה זוכר וכרנו לחיים שופרות תקע בשופר גדול
ותור תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו · מאי כסא דא שכינתא תתאה
ובה כרתנו לחיים דאיהי בתיבה מספרא דימינא ומסטרא דשמאלא · ובגיד
אדביר תרין זמנין בתיבה בכסא בחוא דאתמר ביה במכוסה ממך אל תחקור
בתבנו לחיים איהי בקרא דא (ט) שמות לב (י) והלוחות מעשה אלהים
המה וזה המכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת וגו' לחורין אינון
דיה ברא וברזא · (יא) ואינון מעשה אלהים דאיהי אימא עלאה
מעשה דאיהי בתרין ידין דתמן עשייה · מכתב אלהים היכ בתרין ידין דתמן
בתיבה דאיהי חרות על הלחת יד בוחנת יד חובבת ואיהי יד הגדולה
דאתמר בה (יב) שמות ט"ו (יג) וירא ישראל את היד הגדולה ותניינא יד החזקה
דאתמר בה (יד) שמות ג' (טו) ורוא המלה דיי אלהינו יי יד הגדולה (טז) כו"ן
בכוכב"ז בגי' יד"ר החזקה ואינון (יז) אימא עלאה ואימא אתתאה (יח) נ"א
ע"ס (יט) ואיהו יד עלאה מסטרא דימיני ויד תתאה מסטרא דשמאלא וכלא
כ"ח פרקין דאתמר בהון (כ) מרכבה יד) ועתה יגדל נא כח אדנ' ודא בח בעשיו
הניד לעמו כח מעשה בראשית · ועור אית יד דאתקרי יד רבה ודא יקוק
יוד ק"א ואיו קיא ואית יד תניינא דלקבלא ודא אקיק א"ק קא יוד קא ודא
בית פומני דאבו ישראל אסתלק דאי כח במיניהו דאתמר בהון (כא) איכה א
ויגל בלא בח לפני דוחף · ובמלאכים כתיב ואל ממנא על הכתיב חתמיאל
על החרטמה בתביאל בת כ"א דאיהו אם בחושבן זה אלי ואמהו בהב

כ

ביה וכו' לת יוד ה"י ואו ה"י כל"ל ועיין בתי' ל' קף כ"ת מ"ס ס"ג וחבין לתן ודע כי עיקר לסם סוי"ס סם ג' סיוסין
לכן בתי' כ' אמר רק לתימן י' י' ע"ס ולוק מפי בכסה דת סכינתא תתאה · כי דרים בכסא כמו בכסא כי היא בסא לז"ת
ג"כ כי בד"ה סיוסית מחכמתי בכתר כמ"ש לת"כ ס"ס בסא · בסא · בסא · ובזה תאמר כמו סס ממלא מחקור ועיונתי כ"ח מ"ש
סס וחבין לתיכי כתיבת מסטרת לימינא ומסטרת לשמאל א"ר לתמלים וגבורה לתעיר א"ר לתמלים גבורה סס וסס נקראי
בשם ב' יליס על סס המסל וגבורה ז"ת עלמו סס
סוד ב' יליס אלו ומיקר לכתיבה הוא ז"ת כמ"ש לעיל בתי' י"ח קף כ"ח ע"ב ד' כיוצא בזה לכתב וכו' יל חיתת
מוריית לבמל סה וכו' ס"ת מכל מקום סתמלים והגבורה לתעה ז"ת סכ וכלליה במלכות נקראת על שם בסא
כתיבה והתמליה סה בסא יל ע"ת סוא כי ז"ת נקנה ס"י התמלים ואב רוח סה בסא יל מתלה כי סם ניתנים ומתכים
לתמה רק לת המלכות ומיקר בניינה מסא מלת סגא התמלי' ג"כ מתירים סם זמירין מוסב דסוד והוכן התמל לכן
מטעם זה אמר מת"כ בסמוך סהגבורה"ס בסא יל מוחמת לתי בחזקה לתי בסם בניינה למלכות מוריית לדעת פ' בסא
יל חוחמת כזכר לכן סם נקראים על שם וסוד וחבין (ד) ומינון מסגא מיסי וכו' מעגה מיסי בד' ידין וכו' ד"ל כי ז"ל
סם מעגה ניתנ ע"י בתמלים וסגבורה מכיסוד דבינה סניא לתעה ז"ת סגא התמלים ס"ת · יתרין זמיניקתיה הוא
פרומז בסוד זה והמכתב מלחד מלחים סניא לפול (ט) ורזא למלה סוי"ס מלחי"ם יד נבולה וכו' כי יל ע"ס כי
סוי"ס מלחי"ם סם בתב"ל ולזעה המכריע בין תו"ב וסוד כולל תוחם יש בו ב"ב שמות לתיים ס' תמלים וס' גבורות מ"כ בה תמלים יש בסם ב' שמות סוי"ס מלחי"ם ובה גבורות ג' שמות כוי"ו
בתוכם ז' כוי"ו שסם מלוקחותיות ג' שמות סוי"ס מלחי"ם כוי"ס נתוחיות המחוברי' לסם סגה מורים על העלם רחמים
סוד לין הגבורות כמ"ש וה המלוקחי' ל"ש לקמ"ם ע"ם וג' שמות תלו יש בסם י"ל תוחיות י"ל שמות סוי"ס מלחי"ם
סוי"ס מלעיל סס סוד יל סגלולה וי"ל תוחיות לסמם כוי"ו בתוכם כוי"ו סם יל החזקה ולכן מעגה זה ס' תמלים וס'
גבורות לזעה ז"ת נקראים בשם כ' ילים עבסם הכתיבה בסא ו"ת ורזא למלה כי סוא מכתב ומפרש סוד לכתב מ"ש

כתיב מסמלא דימינא ומכתפא דסמלא וכו' לשיזיב עלמא יד
חתים. (ס) ומיסי וכו' ר"ל
מע"ב פניכם ס"ת מלך סמלא מ"מ
נקרא יד ימין נגד סמלא כי כל
עילאה נקרא ימין לגבי תחתון וגם
דינים הם כולי רחמי ונקרא בשם
עתיק בכמה מקומות בזוהר וס"ת
יד עילאה מסטרא דימינא וכו'
וכל זה שכתב ומיסי דימינא עילאה
וכו' הוא כמו לגבי תחתון על מ"ש
ומלכתך מכתב מלכים כי בינים
עלמא נקרא בשם יד ימין שהם
סייף הכתיבה: (י) מיסי כתיב כי
בינים הוא כתר לת"ת שהוא רחם כל
לילין ימיל כמ"ש בתי' מ"ג קף פ"ו
ע"ב מלן רחם לילין לת עמודא
דאמליעתא. (יא) מתמיהל מסטרא
דחכמה כי חכמה הוא חום וסוף
הספירות ממש למעלה כי כתר
נקרא בשם אין סוף ואין בתי' ס"ט
קף קי"ב ע"ב שכתב ושם לילין

לילין בזיווגא דחכמה וכו שלילין יסוד נקרא בשם חותם כמ"ש בתי' פ' קף קל"ו ע"ב מ' נקולין על לילין ומיסי חותם
דכלהון וכו' ע"ש כן חכמה הוא חותם לכולהו ממטה למעלה עד"ש שם בתי' ע' והכי אימון חסד מחתם למילת ואימת
עילאה חותם לכולהו כתר על כולהו ואותיות יהל שבחתימהל שם מרמז על החכמה שהוא אות י' ואו החסד שבו שם הל:
ותרוויהו חיים וכו' ר"ל לכן אלו אומרים כתבינו לחיים חתמינו לחיים כי חכמה ובינה חיים: ותרוויהו מימינא
וסמלא כי חכמה ובינה הוי"ה שהיה מתפשטים בזו"נ בשוה כיון שהם בחבורם ובחכמה יסד מרן ולכן אמר לעיל יד
חותמת היא מלכות היינו כי נמצא לה בתי' החתימה מחכמה שבחכמה יסד מרן. (יב) תלת חג"ת מתייחדים
בקולמוס לאיזהו ביסוד שהוא קולמוס לכתיבה על מלכות שבקרא מגילה וספר: ועלייהו על חג"ת אמר בן זומא לית
בין מים עליונים מים דיהא לבינה למים התחתונים למלכות שבת נג' מצבעות שהם חג"ת שהוא הכותב בדיו על העור של המגילה מלכות:
ותרין מצבעין אלו הם הקולמוס והכותב הוא היסוד הקולמוס ומכתיב הוא יד ג' מצבעות שהם חג"ת
שהוא הכותב בדיו על העור של המגילה מלכות: ותרין מצבעין אלו הם הקולמוס והכותב הוא היסוד הקולמוס ומצבעות
הם ג' כתרי גלימי לסחיפי לסהלי כמ"ש בשם ואין עוסין מרתק בין מים עליונים לבינים למלכות כי היסוד המחובר
במלכות הוא לבוש לת"ת ואין מרתק בין בינה למלכות שהיא חג"ת מצבעות ועיין בר"מ פ' תרומה קף קכ"ם שכתב שיו
יוד יהו"ה לכתב בר נש בידו בדיו ורומז על המיפה שהיא יד כלולה מחב"ד ו' בינה ל' חכמה ל' לעיה ומיפה
היא בלירוף ליו העשוי מעצן הנץ והכותב הוא היסוד הקולמוס והעמיד הקולמוס הוא יד ג' מצבעות שהם חג"ת
ומודע שהוא נמשכת מיסוד בינה לת"ת זו"נ וממנו ליסודו המחובר עם מים התחתונים מלכות ומ"ש לעיל בתי'
י"ם אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כשלש אצבעות דהיינו כי יש ע' פנים לתורה וגם בשבעים מים העליונים משפעת במלכות מים התחתונים אלו נעשים מקל ע"י יסוד שהוא
כמלא ממעל המחבר מים עליונים למים התחתונים וזו"ק: (יג) זריחל מיסי מוריחל כי מצבעון זה הוא כמו מצבעון
ומוריחל הוא בת"ת שהוא זכרי לכורים ועם ו"ם של שם ג' רמ"ח כמו רזיאל וסוד המעין הלבר היוצא הוא כך כי מוריחל
שהוא בת"ת הוא מלך שמלך מלך שמלכו נקרא מוריחל לשון מור ולך ימין שהוא הוא מור גי' רז של רזיאל ורמ"ח
מלות עשה הוא מלך המשלים לכן רזיחל הוא גי' רמ"ח כי הוא מלך המשל מור רז שמי עם י"ה ממיחל מטטרון ישוחל
ר"ת שלשן שמ"י שבשם מתלבשת המלכות בנקרא שם ס' (יד) בכל מסרת מלי וכו' ר"ל שבכל המלאכים יש מוחיות
מלי גי' שם לומר שנמשכים מחיות ומיחת היא כללות גי' ספירין עלמין שהם ג' כתר י' חכמה ל' בינה וכמו שהמלכות
נקראת מגדול עוז בן ירון יסוד ו"ת כן בינה נקראת מגדל עוז לגבי יסוד שבה (טו) אמר הוא סבא דב"י פעמים ומכתב מכתב לרמוז תרין יודין כותבות וכו' שבל תרות על הלוחות הוא עמודא דאמליעתא שהוא בן י"ם
מו"ת שהם ימין ושמאל הרמוזים בשני פעמים מכתב ועמודא דאמליעתא הוא תרות על הלוחות שהם ג"ם כמ"ש בבקרא'
קף י"ת בתרי לוחי מבען נלף והול (טז) וכל מיסו מתוס וכו' ר"ל כי יהוע כי בינה נקרא חותם כי ג' מלים שבבינה קס"ו

כ' בתר ת' חורה ב' ברכה ובלא אימא עלאה: (י) איהי כתר בראש כל
צדיק ואיהו תורת י"י תמימה ואיהי (משלי י) ברכת י"י היא תעשיר
(יא) חתמייא"ל מסטרא דחכמה ותרוויהו חיים חכמה דכתיב (קהלת ז)
החכמה תחיה בעליה אימא עילאה עץ חיים היא למחזיקים בה ותרוויהו
לימינא ושמאלא. (יב) תלת אצבעין מתייחדין בקולמוס לכתיב ועליהו
אמר בן זומא אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כשלש אצבעות:
יתרין אצבעין איתן דסטכיקלון ואינון בהתי גלימי דכתיפי אהדדי: (יג) רזיא"ל
איהו אוריא"ל ועליה אתמר וזה זכרי עם ו"ה רמ"ח והא רזיא"ל שמ"י עם
י"ק שס"ה ש' מועא"ל מ' טטרון י' הואי"ל ר"ת שמי חסדיא"ל מסטרא
דחכמה גבריאל מסטרא דגבורה אוריא"ל מסטרא דעמודא דאמצעיתא. (יד)
בכל מסרא אל"י איהו מיכאל דאם ואינון אל"י א' כתר י' חכמה ל' אימא
עלאה דאיהו (משלי יח) מגדל עוז שם י"י ועוד: (טו) אמר החוא סבא רב,
רבי והמכתב מכתב אלהים הוא תרין ידין כותבות מימינא ומשמאל: אבל
חרות על הלוחות עמודא דאמצעיתא גן יה איהו וראי במה מלאכיא ספריא
אית לעילא דכתבין זכות דישראל ובמה מלאכיא דחותמא דמלכא בידיהון
דחתמין זכות דישראל ובמה מלאכיא אינון שקלין קלין וחמורין דאגרייתא
ה"ד איה סופר איה שוקל. (טז) וכד איהו חתים בטבעת המלך דאיהו י'
(נ"א י') אין להשיב חותם איהו'. חותם אמת יד בותב ויד חותם. (יז)

קל תתאה כו"ב ה' עלאה חותם ראינון ה' אצבעאן דיד ימיני וה' אצבעאן
דיד שמאלא ה' תתאה כותב (יח) באת ו' ראיהו קולסם קניה: דרדע' ה'
עלאה חו"ם: באר"י ראיהו כף היד ש"ם הדו"ש אירוף צדיק עליה אתמר
י' (ישעיה מח) אלהים נתן לי לשון למודים וגו' (ז) י"י יו' זעירא לדעת
לעות את יעף דבר (יט) אינון ה"ה דבהון ועוף יעופף על הארץ ונקודת דשם
הכותב והמכתב מכתב אלקים הוא דא יקוק ש"ם הדו"ש י"י נתן
לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר וא"ו יקוק ידיעת
קב"ה בשבינתיה בהאי נקוד: יתהלל המתהלל לון מקראין
וידוע: וא"ו יקקון בל אלין נקודין צריך לנקד לון מקראין
דאורייתא כמה דאינון כתיבין בארח קשוט וכל חויה אית ליה
משמשא דרביב עלוי ואיהו מרכבה ליה ודא היא חויה אית ליה איהי מנהיגא
דשליט עליה כגון דכורא על נוקבא ולית רשו לנוקבא ולא לשליחא דילה
למעבד מדעם בלא רשו"ת בעלה דכל מאן דמקבל איהי נוקבא מאתר דאיהו
מקבל: ורזא דמלה כי נבוה מעל גבוה שומר וכנוונא דא שליחא לעילא
במסטרין: ובמה ממנן תחות ידיה דאינון שליחן דשבינתא ושבינתא איהי
נוקבא לית לה רשו לאעלא לשום אתר בלא רשו בעלה ורזא דמלה ויקחו
לי: (כ) תרומה אם אתון בעיתון דשריא שבתי ביניכון ויקחו לי נסיבו
מני רשו בקדמיתי לאתגלי:

תקונא חמשין ושתא

בראשית ברא אלקים אלקים הא אוקמוה: (א) תמן דחילו מסטרא
דאת ה' (ב"א) (ה"י) דאיהי לשמאלא דאע"ג דאת י' איהו
רחמי באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת כגוונא דא ק"י ורזא דא אתגלי
(ביה קא ואו קא) (נ"א ביוד ה"י ואו"ה"י) (ס"א ביוד קא ואו קא) דלית
בריה בלא דכר ומסבא דתרין שותפין אינון בברא וברתא אבא ואימא חד יהיב
טפה דכורא וחד נוקבא וכר שליט דכורא על נוקבא איהו דכר וכר שליט
נוקבא

ר"ל סם מיפת הזרע מס' חסלים וס' גבורות שבישוד המלכות מן הלעת להליח הולד מן החסלים ומן הגבורות סם מיפת
נוקבה מסם הן נתין כמ"ש בספר גלגולים פרק י"ד ויסוד נקרא עוף גי' יוסף שהוא יעופף על הארץ להחיות עם המלכו'
ע"י מיפת הזרע דס' חסלים וס' גבורות שבו להשתן לסם במלכות להיות כולל בחוכה וע"ם לעשה לעשות את יעוף
לפי כי מיפת הזרע דס' חסלים וס' גבורות המשיך מישוד למלכות הוא בח מן הלעת ויסוד הוא יעקב שנקרא בשם עוף
ומלכות היא לפי כי בח הישוד ול"ק: (כ) תרומה נקראת המלכות שהרי לקריש לה לגבי בעלה ואם ישראל יהיו
שתכנן עמהם ויקחו לי נסיבו רצו מני פי יעשו מעשים טובים שבזה יתרבה הכיסוי והשכינה עמהם:

תיקון נו חמן למילו מסטרא דלתת ס"י כלל עיין בח"י ס' שאחר כל התיקונים שהשיג הכתב בחומבן דחמן
י"ס דלמילו חכמה ובינה וכו' ודלת י"ס מן מלכים ס' על י' נוקבא ור"ל כי מלכים היא בינה שבה הוא ס'
דשתוף בשם סוי"ס ויקוע כי קשה בבינה כי ס' דשתוף בשם היו"ס הוא סוד שברמל שבת וחבונה בגולת מספר הזוהר פ'
ויקרא דף י"ח ע"ב שים לוה ס' שים לה עיקר אחד מאמוריו כזה ירך ושוה לוה י' למילוי י"ס דשם הוי"ה דס"ג בבינה
והמילוי הוא בסוד לוין מילוי גי' מלכים ושורש לוה שבחמלמ הוא בסוד רחמים כנגד לוה בחמלמ הוא למילוי ג"ם דלוה גי' לחיים
ר' ליסו רחמיו לחיינו לוה י' עלמו דשם הוי"ה שבל לוה י' למילוי י"ס דשם הוי"ה הוא בסוד לקילו כי בלתי דשלטה ס'
מלה נוקבא לתקריבת וכו' כי לוה ס' עלמה נוסף על לוה י' למילוי שלה הוא בסוד נוקבא לין ושית עלמה
היא בסיל רחמים כנגד המילוי ושוה מ"ם חבין מ"ם שבתרכה מלמדים בוסף ותיקונים למדו שהילו ירמה הוא ב"י על
שם הוי"ה ורחמיו מהשבה היא בס' של הוי"ה ואיך למד כאן מע"ב לוה י' חיסי רחמיו שבל לפי מ"ם הוא ניתא כי ולפי מ"ם
לעולה ותיקונים שהילו ושלה הוא ב"י על שם הוי"ה הוא בסוד למילו י' למילו ס' כמ"ש כאן להילו מסטרא דלתת ס"י

דהשוב באתקשתו ויפוזו זרועי ידיו אבל לחתא כלהו אגודה אחת יחודא חדא
ובנין דא לחתא בצדיק צריך לקרבא אתון דיקוק עם שבינתיה דאיהו קרבא
דילה קרבן ליקוק והכי שכינתא עלאה עם חבמה צריך לקרבא לון בצדיק
ובל אנפין חמן בתיהדין ומתקשרין ומשלבין ומקבליהא מנא ובלא על ידא
דצדיק ובלא צדיק לית קורבא דיחודא אלא אחוה (ז) ובנין דא חסר חמן
אתקרי בו׳ אח (וה) (נ״א וה) אחות מסטרא דימינא ובראי אתר אתמר
(ויקרא ב) ואיש אשר יקח את אחות אתו בת אביו או בת אמו ובו׳ חסר
הוא ועכ כל דא והפר הוא ונברתו לעיני בני עמם ׳ מאן דמחבר אתון
בארתר דפרודא באלו אפריש ביניהו ובנין דא ובתיבו מדה לקבל מדה והבי
אי״ק בימינא אינון באחוה ולית יחודא אלא על ידי דצדיק ׳ ובנין דא בהאי
אתר לא רתקרבו לגלות ערוה והכי בשוקא ימינא ושמאלא חמן אלהים
אחרים ולא צריך לקרבא חמן אחון פזמנא דאלקים אחרים דאינון מסטרא
דע״ז ורזא דמלה (ויקרא י׳) ויקריבו לפני ה׳ אש זרה ובל אינון ערין אינון
ס״מ ונחש דתבעין למעבד דינין ומגלין פם קרם י׳ ובנין דא אתקריאו עריות
ורא איהו רזא וסוד אחר אל תגל דרא גרים גלות ואתגלי בין עממיא מאן
דגלי עריתיה חמן הבי איהו מתגלי בין ערין דאינון אלקים אחרים ומאן
דמכסי עלייהו הבי איהו אתכסי ביניהו ובגינרא ולא יגלה בקאבינ דא שכינת׳
דלת בין עממיא בגין חובה דא כד״א (ישעי׳ נ) ובפשעיכם שולחה אמכם וד׳
ומגין גלת שבעתא בגלותא בגין דאעילו ערוה ביד אתון ואע״ג דאתמר כל
אלין עריין בספירין דשם (ח) לאו בארתריח דלעילא אלא הד
שבינתא גלת כל ספירן נחתו עמיה ולית פרודא בה ובינ שר ספירין ובד נחתו
אתלבשו (ט) בשית יומי דחול שית ענפין חסר ביומא קדמאה גבורה ביומא
דתניינא עמודא דאמצעיתא ביומא תליתאה תלת ספירין תניינין בתלת יומין
אחרנין דאינון רביעאה חמשאה ושיתאה (י) ועשר אמירן דא׳ אנא חמש
אור דא ה׳ אי״ם שית ענפין שוב׳ דאית בשית ימי דחול ה׳ דהש שיה דיקוק
(יא) ראש דבראשית רא בתר דישא דכל רישין ואמאי אירת פרודא בגין
דליתי צדיק אות ברי׳ דחמן והא דמלה אין אדם צדיק בארץ דאיהי אות ברית
וחמן ובשבת דאיהי יום׳ שביעאה חמן קריבו ויהודא דש מאדיקוק וכל ספירן
ובגינרא דר״ח זווגיהו טלילי שבת לילי שבת האי צריך אינון והאי להתא
אבל לעילא אתמר לא יגורך רע (יב) וצדיק דקרי׳ לאתתיה ביומין דחולא

דהוא

לתלבשו דמט״ט סהדותא דו׳ קלוות לילית ו׳ יומין לחול (י) ועשר ממרין לת׳ ובתם וחמש תור לת׳ חימת וכו׳ ר״ל
כי מבת אומר ובינה עוסק בבן ׳ ממרין למבת דומיא סהדותא דמ״ט ומיתת מחלבש״ב דמט״ט ו׳ יומין לחול
והיינו שהשגחת מבת ומיתת והשפעתם על השכינה דמחלבש במט״ט כמ״ש בזוהר פ׳ כי תצא דשכינה דמיתת מבת לנוקבא
בלילה לנמרא שכינתא בגלותא ועין בתי׳ כ׳ לך מיט ע״ב מ״ם סס ע״ו ובתי׳ ב״ת קף ס״ם ע״ב בתב מט״ט לזמנין שכינתא
עלאה תעיל ביה (יג) ר״ל כי ב״כ תתרת הכתר נתלבש דמט״ט להתייחד עם השכינה מסד נתלבש שם להשגיח עליה
וזהו כדתתעיל בית מלכות בה בלבל הרתם כתד (יד) ובלילי לקריאי להתחיה וכו׳ ר״ל לוקח תלמידי חכמים בשעתן
מליל שבת בלילי שבת מזי הם עוסקים בסודות בתול מבל שתר מתת לת׳ מחרי יום הוי קף ס״ח ע״ח ת״ת ס״ת
כלתך לת תקנה עוסקן של תלמידי חכמים מליל שבת בלילי שבת ובו׳ ומי מלין פגימין מלה לתתת כביכול פגמין מיכון דבלה
דלעילא וכו׳ שתר שתת הסוד לתתגבית כלתך ממש ר״ל בפשטה ולת פגמיך בכלה לעילא ובסתר ר״ח שער הקדושה פרק
ו׳ כתב על זה מה שתתר כתן ובלילי לתתחיה וכו׳ מוכרחים תתו לומר דוקת בלילי שבת לנסתם לתלילות ודוקת קודם
ולכך גודם שתתעיל תול מבל תם יש לו בשתם דמט״ט סהדותא תול בתול סוד ותינו בודם וזווג שתר סתר סתם שם נת

בתלום

[illegible] ואינון נטרין שפירו דאבא ודהון אתפתחת שושנה דאתעביד מינה איבא
(יח) ואינון כפתור ופרח לששת הקנים היוצאים מן המנורה ואלין תורת
נרתין בהדוא ימינא זוהמת סדרוא שמאל מנרת נופא דאמצעית פרי בכל
אלין תקונין ברא לאדם וברת זוגיה (יי) ואיהו עבד פרודא לעילא ביקב"ה
ושכינתיה דגרים לסלקא שבינתיה מקב"ה (יט) דהי קב"ה סליק מניה
ברת זוגיה ואסתלק קב"ה מניה דלאתר דלא שרי שכינתא דמקב"ה לא שרי
תמן ומ"ל דאסתליק ברת זוגיה מניה ברא דאתאשית כי (ויאמר יי לא טוב היות
האדם לבדו (כ) ודא גרים ליעקב דאתמר ליה ויותר יעקב לבדו ובההוא זמנא
נצח ליה סמא"ל ויגע בכף ירכו באן אתר פרח בגיד הנשה (כא) דפרח מ' מניד
הנשה דאיהו יעקב ואשתאר איהו דש בעקב איהו דש בעקב ורא רזא (שם כה)
מדן אוחזת ביעקב עשו ראיהו דש בעקב בגלותא ובעולא דמלכות אוטין
דהוא לזנב ולא לראש כמה דגרים אדם דשבינתא אתפרשת מקב"ה כדא
(ישעיה פ) ובפשעיכם שלחה אמכם ואשתאר קב"ה יחידאי בלא מטרונית
הה"ד הצדיק אבד ואין איש שם לב ואנשי החסד נאספים
לבדו דאעשה לו עזר כנגדו דא אחרא דלית איהו בת זוגיה מסטרא דעין הרעת
טוב ורע מאסור והיתר טומאה טהרה בשר ופסול דם טהור ודם נדה ובגין דא
אוקמוהו זמה נעשה לו עזר לא זכה כנגדו דאסתלק מניה אתתא דאיהי עץ
החיים דאסתר ברי (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה (קהלת ז) ראה
חיים עם אשה אשר אהבת רעלה אתמר ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי
לעולם דאיהו הוה חרות על חלוחית חירו ממלאך המות חירו משעבוד
מלכיות חירו מכל מרעין בישין עניות ומשפות וצער ורוחקא ובפנא ועל
אחמר (דברים ח) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו' אסתלק
מניה ואתייחב ליה אחרא דמסטרא דמהרא דאתמר בה (קהלת ג) ערת
ללדת ועת למות כו' דאיהו פלגו דיליה חיים עורא ופלגו דילה מות
עניותא בגוונא דלבא דאתמר ביה (משלי) לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו

דעשר ספירו דלי מה ר"ל כמו עשר
ספירות דז"ת סתם כלי סתם מ"ה מי
מלא סתפשם בפנימותם (מו)
ורמיזין במוזנין דסיריון"ל ורמיזים
למלכות בגוונין דסירין. סלקתה ע"י
סיסוד שסמזיכם לה והכי סכינתא
תתאה מתחזיין בתמם גוונין מתחת
למינא ר"ל הס קול ה' גבורות
מנצפ"ך דמ"ן למלכות שבחים ועולין
ממטה למעלה כגוונא: ותכלת ומרגמן
וכו' עיין בספר מקדש מלך פ' תרומה
דף קכ"ה ע"ג וקל"ו כי סס מעורב
כל תחד בשפירים שלו (מז) לתת ו'
מלאף ר"ל ת"ת הוא ו'מלאה וגדולה
למעוקי יסוד הוא ו' תחתה ו' זעירא
ובכל תמם וכו' ר"ל כי יסוד נקרא
תמם וס' קלעות מג"ם ר"ם סתם
נקלעים בו הס בו בסוד ה' מנפין
זעירין כנגד הקלעות עמם בתמומם
סתם מנפין דבדגין כמ"ש מתחילה
וילוע כי מג"ת ר"ם הס בסוד ה'
מלבושות היל הנקרמים גולל מלבש
תמם קמילה זרת גולל מחתך מלבש
בגבור' תמם בת"ת קמילה בלשון זרת
בסוד ובחי' מג"ת ר"ם סתם נקלעים
היסוד ונקרמים בסם ה' מנפין זעירין
סס בולם נקרמי'על סס המלבש זרת
בקטן מבולם וזכו למינוזרת למחתך
ביה ושמיס נזרת תכלבי יסוד הנקרא
בשם שמיס רקיע בכולא הוא נעשם

מכללות מג"ם ר"ם שתם נקרמים על סס המלבש זרת כי ע"ל נקרת יסוד בשם כל ת' כלול מי' מלבושים
דו הוא גי כל (יז) (תיקון סיעורים לה' כי ביה שבה אות ה' דתמוגף בשם הויה ליהי מתפשטת במג"ת ר"ם כמ"ש לעיל
בשמוך מתחזיין גוונין בתמם ספירין דתיקון ה' מנפין דתילונא וכו' כי יהוה ביה רק מל הוך מתפשטת: ומל ה' וכו' ר"ל
כי כף היל שהות מגול כמו י' ממנו מתפשטים ה' מנפין: ה' מלבושות הוך וכף היל פיהת דתילונא כי מזרוע מנף מלין
וכף היל היא פרי הילון שבו כמה סרסומין פרחים וגווים ורומז על המלכות שהיא פרי שומרם על ה' מלין תקיפין
כי כוס של ברכה נזקף של ה' מלבושות קמוחים ס בי ד לכוס (יח) ז"ס דכתן מתפתחת שושנה וכו' כי ה' מלבושות
סס נפתחות עליה להגן עליה לסיום כפרי שלה קיימת כוך ה' גבורות ישועות שמומרים לה מהמלכות מן המילוני כגוונא
ומ"ש (יט) ותיקון כמתור ופרח ומ' ר"ל כי המלבושות סס פרחים וכף היל הוא כמתור לששת הקנים שבכל יד ג' קנים
יולאים מן הגוף שהוא המנורה (יט) הכי קב"ה סליק מיניה דת זוגו וכו' ר"ל כמ"ש מת"כ דעמו למהתלק מני' מתחת
למיהי עץ החיים וכו' ומתייהב ליה מחרת מסטרא דסיהרא וכו' שהיא ממן הלעת טוב ורע וזהו שמדית רמיה מפסוק
ויאמר ה' לא טוב היות האדם לבדו ומ"ש האדם לבדו ומ"ש בפסוק זה כתוב קודם שחטא אלא הכוונה הוא שהוא כתוב אחר הלעו
ומטן הלעת טוב ורע לא אתלל ומרמז למ בפסוק כי אז אחר שחטא לא טוב היות לבדו כי אתחלק ממנו ת' גוונו לעשות
בשיים ונותנה לו אשת מטן הלעת טוב ורע שהיא כנגדו שם לא זכה ואם זכה היא עזר לו ולוקח וחכין ג' (כ) ולא גרים
ליעקב וכו' כי יעקב הוא דיוקנים דאלם דיוקנין כוס ובשביל שהתת אלה"י בשיעור כוסית ו' ונפסל ממנו ת' גוונו
תזר יעקב וקנס הבכורה מן עשו שהוא סס"מ, וכשאלת ליה סס"מ מת"כ פרח ממנו כי ונשאר הוא לבדו שם יעקב כי על

תקונא שבע וחמשין

תקון בשעתא דנטלין ואם זכה עזר ומלוה ואם לא זכה בחרפונה ומהרא (נא) ערוות מסטרא דיק"ק (חבקוק ג) עיר מם חשוך קשוך ערוות מסטרא דה"ג לא תקרבו לגלות ערוה ' והא ליליה דאתי ערות אשה ואחות דאינון הי"ה ערות בלקה"ר (נא) ועוד דאיהי בלה האמת בשיר השירים ת"ח שבינתא תתאה אתקרי אחות מסטרא דאימא עלאה בלה מסטרא דכ"ל ב"ל ה' אחות ממסטרא דעמודא דאמצעיתא שאר בשר מסטרא דהגיה :

תקונא שבע וחמשין ליום כח

בראשית תו"ש ב"א ואינון תקון נקודין תחי' יציהורת דאתמר בזהר בראשית (ג) וייצר י"י אלקים את האדם לראות מה יקרא לו כו' ת"ח במה נשתתין וכמה ציורין ציירין קדוש ברוך הוא בדיוקנו דמרבנו ולעיל דאינון חיות הקדש דיתתין בני נשא נש מתין מנייהו ואיתי קביה לאדם בגלגול על בלחו לכאות מה יקרא לו אלא אשכח עזר בהון דהיה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ואומר קרא לון לכל חד שמהן כפום דלעילא דאתמר בהון (ישעיה מ) המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא לכל חיה ומל"א ואופן קרא לון כשם יומא לכל חד על מתכונתו בעטרתו וכמשמרתו ת"ח אדם הורע בל מלאך ואופן וחיה ושרף כל חד דרוה ממנא על שליחותיה והוה ידע בל שמא דמל חד דהוה בפום שליחותיה והכי הוה קדיליה דהכי אשכחנא בספר דזיו שאל דאתיהיב לאדם קדמאה דמטטרון קרא ליה קביה שמהן סגיאין לזמנין אתקרי מיטטרון בזמנ דמסנא על מטרא ולזמנין אתקרי פתחון סנורין (אטימון) (נ"א אטמון) אטמין בזמנ דאיהו אוטם חובין דישראל סנגרון בזמנ דסנור תרעין דצלותא פתחון בומנא דפתח צלותין (מסקין) (נ"א פיסקון) בזמנא דפסוק הלבות דמרתניתין (א) במתיבתא תתאה והכי בר שמהן בפום שליחותיה והכי כל מלאך אשתני שמיה בפום שליחותי ולכל שליחותא ושליחותא דלהון איתי דגע ושעת ידיעא ומזל ידוע ויום ידוע זכבב ידיע וחמן אשתני האי מלאך ארתקרי בששיבי דבוא שמהן דמלאכיא הוא אתקרי חפציאל בזמנא דעביד חסד עם עלמא נוריאל בזמנא דעביד נפרעת בעלמא סתוריאל בזמנא דסתיר בני עלמא כודפוי מאלין מלאכי חבלה ההוא דכתיב (תהלים ל"ה) ותחת כנפיו תחסה צנה ואתקרי חחמי"ל בזמנ דחתים זכין וחזבין בחביאל בזמנ דמהב חובין וזכנון זכל מלאכי בפום שמיה איתי"ל יה קרא באורייתא בחביאל על שם (שמות לב) והמחתב מכרתב לקיבי הוא וגו' זכריאל על שם זוכר ברית אבות ונקדיא (נ"א זאירת ליה קרא) זברנו לחיים (ב) ואתכפי בזכור שמריאל בשמור חסריאל בחסד נבריאל בגבורה צדקיאל בצדק רפאל בתפארת מלביאל במלכות לירת מלאך דלית ליה עקרא ויסוד בספירן נכל ספירה איתי לה שם ידוע והויה ידיע וכל שמהן דתמן איתי לון עקרא ויסודא והאי כללא נקוש ביזקף דכל מכמן דלעיל שמהדלהון תלייין בספירון שמתחזקן כל חד איתי לי' קרא על שם שמשא דיליה וכל מלכי' דסוסיהון סוסי אשא ומרכבותיהון אשא וקשתותיהון אשא ורומחיהון אשא וכל מאני קרבאדלהון אשא יסודיהון בגבורה זמלאכי חבלה דאינון אשא יסודא דלהון בניהם ואיתי מלאכים דאתמר בהון (תהלים קד) עושה

תיקון נז (ע) במחיצת מתמם

כמ"ס סרך על ניצוץ של מעלה סיח מחיצת דקב"ס ונישבה של מטה סיח מחיצת למט"ם ולא כמו שסובדי כי ניצוצי של מטה סם סיוסבים שם בב"ס ונקרא ניצוץ של מט"ם מחיצת דרקיע לגבי מחיצת דקב"ס כמ"ש בזוהר קדם פ' יתרו (פ"ל תלין מחיצתין סיח למילת ובכל מחד לחיצין מחיצת שלמט דק דקב"ס מחיצת דרקיע דק למט"ט זמחיצת דקב"ס חמן ליח פרכין וקושין כי ליכא ספיקא קמי קודשא בריך הוא חלית חולית למת חלטות שמיקוים בלי מחלוקת אבל במחיצת דרקיע במט"ט ים שם פרכין וקושין על המחלים במחיצת דקב"ס ומן נפסק הלכה במחיצת דרקיע למט"ט

עשרת מלאכין רוחות יסודא דלהון בעמוד האמצעית לאות מלאכים ראשונים
שמיא דרקיע דאסתר כרגין (נ) שם קמח) ורומים אשר מעל השמי מסטרי
דימיני בלהון עקריהון לעילא מלאכי דלא אשתבח ביה שם יקוק
דאשתבח בכל אתר כתוב דכשמתי דאשתבחת בכל אבר ואבר ובגיד איה לפר
ג ש לאמלבי יקוק בכל ספירן ובכל כרסיין ובכל מלאכין ובכל אבר ואבר דכר
ג ש דלירת אתר פנוי מינה לא בעלאין ולא בתתאין יקוק לא אתקרי ביחוד
דארבע אתוון לא בעלת חעלות דמיחד לון בבנין דאיהו מיחד ארבע אתוון
ביה אתקריאו יקוק מיחד חדא דאחד ושמו אחד ובנין דא שוי אמונה דישראל
בארבע אתוון אין ובל שמהן שוי כנוין לשמואל דא (נ) לית שמא עד אין
סוף ושראין דבליה דכרב ושרטט מן דאליל עד אין סוף ולתתא עד אין
תכלית וכל חיילין ומשריין מניה דחלין ומזדעזעין:

תקונא תמניא וחמשין

בראשית ברא אלקים (איהי) את (א) בת יחידה איהי דרת
מלך פנימה (איהי): (ב) את אמת דילה זעלה אתמר
ר ראשית ב) ויפל ה' שקים תרדמה על האדם ויישן בו באי זימנין **פתח**
ד"ש ואמר (יהושע ו) זיריחו סורדת ומסורדת מאי זיריחו דא איהי
זירח דאיהי נופא דילה אמת' מברת' דמלכא דאיהי נקודה דילה סורדת
ומסורדת בלגאי כנוות דא **ס** ובגניה אתמר (שמות בה) לעמת המסגרת
תהיינה הטבעות זנו: (ג) מאי הטבעות אלין תרין אודנין דלבא דאינון
ענולין בטבעות ולבא איהו לשמואל הכי פתורא צריך לשמואל שלחן בצפון
לבתים לבדים מאי לבתים אינון תרי בתי לבא מאי: (ד) לבדים אינון תרין
כליין תרוויהו לבר עלייהו אתמר והיו תואמים מלמטה תרי בנפי דיאד
זיחדון יהיו תמים על דאשו: (ה) וכגין דשמיעה תלויא בלבא אוקמוהו מארי
מתני' הלב שומע ת"ח אתמר בהאי צלע זיקח ולבתר ויבן ה' אלקים את הצלע
מאי ויבן א (מלכים ה) כנה בניתי בית זבול לך וגו' והבית בהבנותו אבן
שלמה מסע נבנה: (ו) תרי בר"י לבא אינון תרי בנינין דהאי קרא ההד
זהבית בהבנותו דאבנית ראשון אבן שלמה מסע נבנה דא בית שני ולקבליהו
אמר

 (ג) בת וכו' ר"ל
מלכות למעלה לת כי
מולם מעילות מת גולם תיקול
נמפוקי מלכות למולם בבי"ת שם
מולם בפרול כמ"ם בסקנמת ת"ו
דעשר ספירות למעילות מלכת בסון
מיהו וגדנויס חל בסאן וכו' מה ללמו
הכי בעשר ספירות לבריאה וכו'
ע"ם וזהו ג"כ בת מלך פנימה ולוק
(ב) מת מעמתם לילים כל"ל ר"ל
מולם הבריאה היא שמה
המברית חל הבריאה מלכות למעילין
כמ"ם בזוהר ב' משפטי קף ל"ל ע"ב

ל"ל ת"ח שכינתא לית למסקרימת שמה ולית למסקרימת שפתה ושכינתא לית למסקרימת ברחא למלכא ע"ם ומלכות
דבריאה מסלבשה מלכות למעילות בזמן בגלות וזהו ברמזים ברא מלהיה לת כי בת המרומז בפיעה ברא מלהים
לה שת שמה לילה להסלבש בה: ועלה מאמר וכו' ר"ל בזמן בגלות שבקרת מרחמי כמ"ם בזוהר קף כ"ח ע"ת
ומרחמי לילה גלגתא ויתן לית סיהא מלת גלגתא לו ויקח מתת מלכות דבריאה להסגר יהולה מעני הא בני' ומות
ע"ל שכתב הזוהר שם מלעותיו למען מלת מעין למטרוניתא ונעלו מנת ומימת חל מיניהו וכו' ומלכות לבריאה
היא ג"כ עלמת למטרוניתא מלכות למעילות מלכות לבריאה היא מחמד למלכות למעילות לתירת כמסרמה לה: לתירת
וכו' ר"ל מלכות דבריאה היא גופא שלה היא מחמד לבת מלך שבה מחלבשת כחמה בגדך ומחמד מחמד נקודה לילה שמות
יסודה בחרים ומסגרת מעני המילויס בו' יומי דחול כמ"ם בחי' ל"ו וכמי' יומין לחול מהיכא ויחיתם בו' יומין לחול
ובויום השבת יפתח לקבלה לבשלה זהיינו כי מלכות לבריאה מחלבשת בילדים בר יומי לחול מחכנגדיך ע"י כמודע וזהו
ומסוגדת מלגאו (ג) מעי המעמת חלין תרין מוזנין לגיעת למיגון מעולין כשבמת ר"ל סם בחי' נקודה ליסוד ביהא
זכמי' ממרת יסוד ביהא סהיא נקראת נפש לבת במ"ם ביהלבשת ובפ שלב מדין זכן בחי' חזן בפש בליב בהמיעה היא בדיהא
כמ"ם בחי' ע' ע"ם וחרין בחי' לבת מבחל ים בו חבל מלא רוח וחל ים בו חבל מלא רוח וחל ים בו חבל מלא בחי' הפרימות ליסוד ביהא סבו
הפסלים והבגורות הפסלים סם בסוד רוח והבגורות סם בסוד רוח ושיין בחי' ל"ג מ"ם סם נחבין כמן היובד ואמר הפסוק

לעומת

לעומת שמגדת מלישה שמגדת
ר"ל כי מלכות נקראת בשם מגדת
על שם שישולם לילה משוגרת מפני
שחלוה שמבעת שלוכר תרין זולזלין
ללבת בתי נקולם יסול בישם ובתי
מערת יסול בישם שם ישים כנגד
המשגרת מלכות כי גולת כי פרלוף
קומת שמלכות נוקבא דר"ת מתחלת
קיומה מחזה ד"ת בשם משתיים
יסול בישם ובשביל שבישם שתית לבת
היה לבל שמעל לבן פתורת עולמן
מלכות שהית עומלת כנגד הלב לריך
להיות לשמעל לעמון עיין בתי כ"ל
ובתי מ"ז מ"ם שם השעם שנקראת
מלכות בשם פתורת עולמן (ל)
לבדים וכו' ר"ל נלת ושול לבישם
שמתפשטים תוך פיומות נלת כול
ד"ת שם נקראים בשם כלות שם
יומלות כי בישם ממש השלם כמ"ם
בזוהר פ' נח דף ל"ת ע"ת ז"ל יעמן
לת תיהוכסר שלשם לנגיד ומשיח ולת
פסקת ולת יומן לכולת ומשקי לכולת
וכו' ונלת ושול תרין פלגי גופת תן
ובתל תשיבו וזהו תרוויהו לבד ונלת
ושול שם תרי כנפי ריפה כי ריפה
שום שיר ת"ת כמ"ם בתי' י"ג ע"ם ותרין כתן (ם) ובגין לשמיעה וכו' ר"ל זה שות בישם של מ"ם שתחילם
תרין תוחמין לבת ותיך שייך תולדין בלבת ע"ז שמר ובגין לשמיעה תלית בלבת (ו) תרי וכו' כי תרי בתי לבת שם נקבל
בית רשמון ובית שני כמ"ם בתי' כ"ב ותרין בסין שית בלבת וכו' ותיתן ס' שלשם ס' שתשם בתרי בתי לבת שם לשמיון לקבל
בית רשמון ובית שני ושל ב' בתים שבם שול בישם שבם שול בישם שול בית רשמון שמר שבישם
בשבמותו שבן שלישם כי בישם תמיל בית ושבכן תמיל בית רשמון שבם ריעים לשת שתפרשון שכל מלכות בית שני שמר שליה נוסע
נשנם פעמים היה שסע מז "ת שלישם עמו ופעמים נשנם עמו: ויקח ולשתר ויבן וכו' ר"ל שמר שלקח שותם בשלות ושגור
ישולם שפני שתישומים בזמן שלוחלריך לת"כ לשבמות שותם לעתיד בזמן שיבשם בשמ"ק ב"בי (ז) ושול ויבן וכו' בישם
ליבוש ר"ל כי מלכות לבריתם שתלבשם בשע"ן בילירם ושול מיבשם שותם לשת ז"ת שמתלבש בו ג"כ כי כלפור נולדת שן
קטן כן בית נולד שמקומו וזה שול בשביל שפני ה' שול שמי וכבודי לשחר לת שתן ע"כ בנין גדול שול זה שלת יתקרב לה
זר ע"י שעת וכל השומל לקרב קרב לתי וכשמלכות לשילות שתלבשת בזמן שלות בבריתם שהית בית שביש כי בישם
שלשה שקנית בכרשים כמ"ם בתי' ו' ושיעת היה בית לשבת לריכה שם להיות ג"כ שפוגרת בבית שביש להיות קיומת בשלשה
ושים לת ידעה שים זר ע"י זה ילו ממנה וזה שתתרש להיות כבודו לשתר לת שתן וכמ"ם בתי' ל"ו והלי
נקולם לילי שתיומת ושתומם בו' יומין לשול וכו' בתלי בשת ו' כ' שתים בשת ו' בו' יומי לשול וכו' ובגי"ל לילי נקולם
שתקריבת בתוכם ושים לת ידעה (ס) לת בת עיבה וכו' ושלת גוונין שתרין לשם וכו' עיין בתי ז' שלתב שלת גוונין עיבה
שילון שלת שבשן בת עין לשילי לקיבה זעירא לת לילי שבינתא לשתתפת בשלשון וכורזלת מלכות לשילות לבריתם שבם
סביבים ג' גוונין קליפין שוי נשתר שלים ושרל שעינם כי בריתם שים בם סביבים ג' גוונין לקליפין שיה כשמות עין שים בם
ג' גוונין עיבה סביב בית עין (י) לבין שקיר מלכות נקראת קיר כמ"ם בזוהר פ' ויחי דף רכ"ח ע"ב וז"ל קיר לת שלת
תלון כל שארץ ולת לילי שבינתא וכו' ובג"כ ויסב תזקיהו פניו אל שקיר ע"ם ושבם שתפלל שלת לוגמת שבם לשפילת ז"ת
שבן שם הוי"ה למ"ם ג' שבם לכן לריך שלת תבים שפסקים בינו לבין שקיר (יא) בלת לבושם כי ליבושי קדושת שבם
שקליפות יאבדו מן העולם ויבים ז"ל כמו שבינו שבם שבים ערומים כי קודם שתטעת לת שיתה קליפי שפסקת בינים
(יב) שלי ולת יתבוששו שלי ענין בושם לכתן ר"ל בתתר לשיל ערום שיל בשת ובת לשולים לנו שפסוק שלת בים לבם

אמר בשה בניתי תרין בניין חד אתקריאת בנייני דאימי עלאה ותניינא בניין
דאימי תתאה: (ז) ועודיכן לישני (ראשית ל) ואבנה גם אנכי ממנה
בניין דיבוק ומשה דהאי נקודה איהי סוגרת ומסוגרת: (ח) הכי צריבי
ברתא דאיהי בתולה לשהוי סוגרה ומסוגרת בבית אביה (שם דב) ברתולה
ואיש לא ידעה ברתרד העינה: (ט) דא בת עינא סוגרת ומסוגרת בעינא
ותלת גוונין פחיין לה ועלייהו אתמר (איוב לג) הן כל אלה יפעל א פעמים
שלש עם גבר ובר נחית לון משה אורייתא לישראל מיגה אמר היו נכונים
לשלשת ימים צ תגשו אל אשה שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא ואיהי
מסירא ופתירא בחון ואיש לא ידעה בהון עד דאתפשטת פנייהו ובההוא זמנא
דאתפשטת מלין לפושין אתיחדת עם בעלה בקרוב בשרא ההד (ראשי' פ)
עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לוקחה זאת על כן
יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיה לבשר אחד דבדרך לאתיחד
דבר ונוקבא בקרוב בשר והא דבוקא דיחודא דלעיל דלא יהא דבר חוצץ וב"ד
אוקמוהו מארי מתניתין דבד נש בר נש מצלי ומייחד קב"ה בשכינתיה דלא
יהא דבר חוצץ כיון (י) לבין הקיר דלא יעבוד פרוד וקצוץ בין קב"ה
ושכינתיה ורזא דמלה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ערומים בקרוב
בשר. (יא) בלא לבושא כלל ובההוא זמנא דקב"ה ושכינתי' בחד' בלא
לבוש' כלל אתמר ביה ולא יכנף עוד מוריך (ישעי' ל) ויהיו עיניך רואות
את מוריך א"ל ר' לעזר אבא מאי סיומא דקרא: (יב) ולא יתבוששו א"ל
ברי באתר דאית ערוה אית בשת ורא איהו ירא בשת: (יג) ומאן דלית ליה
בשת בודאי לא עמדו רגלי אבהתוי על טורא דסיני ובשת איהו בתלת גוונין

ולא

חור וסמוק וירוק באנפין דאתמר בהון לא עתה יבוש יעקב בגון סומק וירוק
ולא עתה פניו יחוורו בגון חוור ואלין תלת גוונין דאית בהון בשת: אלין
איגון תלת גוונין דרתלת קליפין דאגוא דאינון עריין דבהון אתלבשת קשת
ואתחזייא בהון. ובגין דאינון עריות תלת קליפין אתמר בהון (יד) אין
דורשין בעריות בשלשה ואסיר לאסתכלא בהון: ובגין דא אסיר לעמא
קדישא לאסתכלא בגוונין דקשת. ודא רזא דערלה דאית לה תלת קליפין
דצריך לאעברא לון מאות ברית קדש (טו) ומיד (ראשית ט) וראיתיה
לזכור ברית עולם ועל אלין תלת קליפין אתמר של נעליך מעל רגליך ומיד
וראיתיה בזמנא דמשה חזה מרתלבש בהון מה כתיב ביה אל תקרב הלום.
מיד ראתפש. מנייהו אתקריב תשובה ודא דקרבנא דהוה נחית אשא לארלקא
אלין תלת קליפין דח"ד (ויקרא ז) זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה
וגו' דא תרת גוונין דאשא דהוו נחתין בתלת צלותין לארלקא ולאוקדא אלין
קליפין. ויה"ו אמנא הוה קב"ה מתקרב בשכינתיה והוו מתקרבין אתון
ליה י' בה' ו' בר' ובזמנא דחוו מתלבשין קליפין אתמר בהון לא תקרבו
לגלות ערוה ולא צריך לקרבא אתון י' בה' ו' בה'. ובג"ד תקינו תלת
צלותין בכל יומא לאעברא תלת קליפין אלין דערלה מאות ברית דאיהי
שבינתא ובדא שריא בתלת גוונין נהירין (טז) דאינון כהנים לוים וישראל
דעלייהו אתמר מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב. ואינון נעילת חנין וזמנין
ומזערין דעלייהו אתמר (שמות כה) שלש רגלים תחוגלי בשנה תלת
קליפין עלייהו אמתר יעש יי אלקים לאדם ולאשתו (יז) כתנות עור וילבישם
בקדמיתא כתנות אור ולבתר דתאבו כתנות עור: מעור דאיהו כשבא דחויא
(יח) ושבעין שנין אתפשט ההוא (הויא) (נ"א משבא) מניה דתלת גוונין
דלבושין דשכינתה. אינון (יט) תלת ווין דויסע ויבא ויט בזמנא דמתעברין
בהנות עור דחויא נהרין תלת גוונין דנהורא דשכינתא. ומיד וראיתיה לזכור
ברית עולם ואינון תלת ווין דאינון תלת גגין דאת (כ) חד לשמיא וחד
לארעא וחד לימא ומהאי ב' תלין שבעין גוונין (אינון שבעין שבעין) דתרין דעלייהו
אתמר: הנה י' רוכב על עב קל ובא מצרים על ע"ב (בא) בשבעין ותרין גוונין
נהירין ומיד (ישעיה יט) ונעו אלילי מצרים מפניו אינון תלת גוונין רמיזין
ב' ה' ה' תלת גגין דילה איגון לבושין נהירין דפרתא דמלבא דאיהי י' בת עין
(כב) ואיהי חמש אלפין שנין דבריאה עלמא ואיהי ה' זעירא דאברהם
דדרגיה הס"ד דסליק לשבעין נהרין ה' י' מזאלקים ה"י מזי"ד ק"א וא"ו ק"א
(נ"א יו"ד ק"י וא"ו ק"י) ד"י לבושא לבסי על י'.

בראשית

גוונין הם סוד כהנים לוים וישראלי כהן בחסד לוי בגבורה ישראל בת"ת וקג"ת הם סוד ג"כ ג' רגלים כנזכר (יג) בתורת
קוף הוא סוד משמל מלבוש מפיגת שמלבשת זו"נ שהם סוד תלת ומשמו לשמור מוהם מן הקליפות שלת יוקו משם: משור
לקיים הוא סוד קליפת נוגה שנקראת משכת לקויית כי התוית עלמם הוא סוד ג' קליפות מתרוב רעות והתילית
קלסם שהיא קליפת נוגה היא במרך השור מליסם כמ"ש בתי' כ' מ"ש (יח) ולשבעין שנין אתפשט כמ"ש בתי' י"ח שיפעת לך
כי הוא התוית פוסטת שור שלא הזכר לע' שנין סוד ז' ספירות שנקראים ע' שנין לנוסף כי עין מתיזה לשם ג"ר דשמונת לך
גו' תתחנות ולכך יש לנחש בשעה ריעין עיין בתי' י"ג לף כ"ה ע"א מ"ש שם וחבון (כ) ג' וון קוסם ויבא ויט ג' פסוקים
שם הג"ת שהם למעלן ספירין בגוונין שפירין שסוד תיוך גבורה סומא ת"ת ירוק (כ) תל לשמיא הוא מ"ת ותל לארעא
גבורה ותל לימא מיא הוא מסד ת"ל תל לשמיא לעמא ותל לארעא בינה תל הסיוע לימא ים הפלמה (כא) בשבעין ותרין
גוונין נהירין ל"ל הם ע"ב הפוות הילולים מג' פסוקים ויסע ויבא ויט שהם בחג"ת הכללים בחלכות בפ"ע בתי' כ"ב

(כג) ומשם ה' כי יהוע מיסי בסלע
מומלם שמות מלף המחמיסי ותג"ת
ג"ם שמם ה' מלפין שמן בה נסלמים
ובה נכללי ומיסי ה' שמירת המבריסם
כי ה' שמירת למבריסם היה ה'
שמחוסף למבריסם שמות מסל צי'
ע"ב שמות מבמלכות שמם מסל

תיקון נט (א) לך ובו'
עיין בהקדמת
הזוהר לקי"ב שכתב כי במולמי שבת
מוזיפיס הקב"ה יפות המילומים לעומת
בחרץ כי הין בשבת מחוניס במקדש
לחמומת דבה ומינס מיחרים במולמי
שבת לעומת בחרץ על זאת למחרי
יסרמל בדרך מחם ה' המבליל בין
קודם לחול בין קודש מסתלק
ומזיריין להתחמילו על יומי לחול
מחפרין זחיידן להתרייסן בל חל
וחל על מחרים להתפקד עליהם ושם
כל לח נל בלמין על דיסן נהודין
מרוח דשרגש וכללהן מקרין מחירי
בחם וכו' ע"ש ח"ם כי בחם ה'
בשפע כי לח בלמין הקליפות שבשם
מחפע ה' על שיבדכו בורח מחורי
בחם:

תיקון ס (ג) לח בריח זכו'
ובשפוכה חביד כי
יהוע מהחר"י ז"ל סוד חטח מלם
הרמחן בעין הלעת טוב ורע סוד
כי לח המחין לזיווג על השבת ומזווג
בחול בערב שבת בזמן שהרע נחמ
בקדושה ומה מעץ הלעת סוד ורע
לח מחכל כי בזיווג נקרח בלמון
מכילה בסוד מכלה ומחתה פיה ו"ק
כלומל בריח דחחמר בית עץ החיים
ר"ל שם הבריח הוח כחיקונו שפר
פריו יהן נעחו בשבת שם הוח
נקרח עץ החיים שבל שם הבריח
הוח בימים כה שלח בזמנו בחול חז
הוח עץ הלעת טוב ורע שבת עלין
תביר שנחלייב מיתם עליו: זחקת
מפריו וחחכל וכו' בזוהר ליכה בחב
שם וחקח וחחכל ומהן וחפקחתם
ד' פחמיות רחיתו לחות מ' למפרית
ד' לדלם ובשלמה תיבת מות לך'

בראשית בי באש ה' משפט דאינון כחנות עור' (א) דצריף בתן
הפדלה כד אמרין ישרל בירא מאורי האש ואמרין המסריל
בין אור לחשך חשך אופם בחונת עור דיליה אופמין דאתמר בהון (שיר ו)
שחורות בעורב והנחש היה ערום מניהו דלכל חית ברא לבושין ולכל בריין
דאתבריאו בשיתי יומי בראשית ואשתארו גופין דמזיקין למעבר ולא עביד לון
בנין דהוה ערב שבת' ורא איהי אשר ברא אלהי לעשות ובנין דא (בראשית ג)
והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה ה' אלהים הלכלהו עבר לבושין
דיליה לא עבר בנין דהוו מזיקין דעלמא ואמאי לא עביד לון' בנין דהוה ליה
למברי לאדם ערב שבת ובגינה לא ברא לון' ובנין דא על קנאה בליליה
דחוא עם אדם בנין דאשתאר ערום בגיניה בלא לבושין' ואיהי גרם לפתך
דאתפשט אדם מלבושוי ויריח לון נמרוד ועשו דהוה עשו דיוקניה דחויא
ובגיד והנחש היה ערום ערום לבוש לביש דנרם פערמה דיליה נוקבא בושא סב
המות מיתה לאדם ולאתתיה וערמה דיליה הוה דפתי לחוה' בנין דרערת
של נשים קלה זמ"ה אמר לה (בראשית ד) ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר
אלהים לא תאכלו ומבל עץ הגן זקב"ה לא אמר לא טבל עץ הגן אבל תאבל
דאיהו לא מני ליה דלא למיבל לא מעץ הדעת טוב ורע דאיהו ערבוביא דטוב
ורע אילנא דשקרא חד בלב זחד בפה לביה מלי שקרא ופתי בפומיה במלין
דקשוט וחזיא בישא אעבר ליהבא על (שמות כג) לא תענה בריעך עד שקר
ועל לא תרצח ועל לא תנאף ועל לא תגנוב ולא תשא את שם ה' אלהיך לשוא
על לא תענה בריעך דסהיד שקרא דאמר אף כי אמר אלהים לא תאכלו מבל
עץ הגן ועל לא תגניב דגנב דעת חוה בגוונא דא דאמר אף כי אמר אלהים תור
כי יודע אלהים כי ביום אבלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם
כאלהים יודעי טוב ורע: בגין דלא תהוון בריזקניה ועבר על לא תנאפהטיל
זוהמא בחוה ועבר ועל לא תרצח דקטל לאדם וגלחוה דהבי אחא דיצרא
בישא מפתי לבני נשא זלבתר סליק ואלשיליה ונטיל רשעונחית ונטיל בשמה

תקונא שיתין

בראשית (א) דא בריית דאתמר ביה עץ החיים והא אוקמוה
זבתחובא חביר דגרם תבירו לאדם הראשון' וא עץ הדעת
טוב ורע טוב איהו אילנא ההוא דבתיב (בראשית ג) ותרא האשה כי טוב העץ
למאכל זכי תאוה הוא לעינים' ואיבא דיליח רע' כפום חיזו דילה הבי הוה
אתחזיא לח מלבר בגוונא דפומא מלין שפירין מלבר' ולבא מלייא טנופין
מלגאו ודא לא חות ידעה דסם המות מלגאו דאיבא' ההיר ותקח מפריו
ותאכל ותאכל ותתן גם לאישה זגו' הרי איבא דאילנ' דתמן מות: (מלגאו
גרים לח דאכלה)' זאית קליפין דאיבא דאינון תחו זבהו וחשך ותחום
דקליפין אלין אינון דע מוחא מלגאו טוב אילנא דהיי קליפין דילה שפירין
ומוחא דילוח שפיר ודא איהו ענפייה שפיר זאיבה סגיא' ואית אילנא (ב)
דמליה ביש מוחא וקליפה בלהו מרירן ומיין דלחון מרירזיבאו מרתה ולא
יבלג לשתות מים ממרה כי מרים הם וגו' ויורהו י"י עץ וגו' וביה ויתקן
חמים עץ מתוק במניה גפקין ענפין ושרשין דאתמר בהון זמתוקים מדבש

דנפש צופים • ובגי׳ איתי עין דענפין דיליה מתיקן ועץ דענפין דיליה מריחן : ואורח מיין מתיקן ומיין מריחן דהא לקבל דא עבד קב״ה ואיהו פלגו דיליה מתיקא ופלגו דיליה מריחא זהא עץ חדעת טוב ורע כגוונא דכספר מעורב בשפרית ואית אילנא דקליפין דיליישין מלבר ומוחא מתיקא מלגאו הכי תשכח ברנש בישׁ במלי פומי וטב בליביה מלגאו ואית מפיטי טב ולביה בישׁ • דא איהו עין הדעת טוב ורע הבא מקנן נחש דמאי הבי איהו בר נש דתשכח ליה גופיה ש פיר וסימנין דיליה בלהו שפירין בזמרה ונשמתיה נפש חייבא מלגאו : ותשכח בר נש נופיה בישׁ בכל סימניליה ונשמתיה מלגאו שפיר׳ דא איהו צדיק ורע לו אבל מאן דאיהו סב פלבר ורע מלגאו איהו רשע זטוב לו : בגין דלא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי טוב מלבר ומלגאו צדיק וטוב לו • בישׁ מלגאו ומלבר רשע ורע לו • והא אוקמוהו טב מלגאו ולבושא דיליה בישׁ (ג) דא איהו (זבריה ט) עני רובב על חמור רע מלגאו ולבושא דיליה שפיר מלבר על האי אתמר (קהלת י) ראיתי עבדים על סוסים זבלא אשתמודע בעובדוי דבר נש : מאן דאיהו מלגאו ולאו למנר אוקמו קדמאין אין המידש הוא העיקר אלא המעשה העיקר : דש טיין מסתבלין בנופא דאיהו לבושא • הה״ד (איוב י) עור ובשר תלבישני וצדיקיא בעובדין טבין • ועוד ויורהו • עץ דא מטה דמשה דהורי מתהפך במטה לנחש ימנחש למטה כנון להט החרב חמתהפכת והא מטטרון דביה הוה משתמש משה רבינו • כגוונא דעמידא דאמצעיתא דרוח משתמש ביה ורוח מנהיג התאין ביה אוף הכי משה דהוה בניונר דיליה הוא משתמש במטה : זאמאי אתקרי מטטרון מטה דל זמנין מטה בלפי זכו לצדיקיא ולזמנין מטה בלפי הוכא לרשיעיא : ובגי׳ אתהפך במטה לנחש לרשיעיא לאלקאה לון ביה ומנחש למטה לצדיקיא למיחב לון ביה אגרא דהבי איהו האי מלאכא לקב״ה • בגוונא דנשמתא דרביב על גופא • וצדיק בהאי אתמר (שמואל בג) צדיק מושל יראת אלהים בגין דאיהו מהפך רינא לרחמי ובחאי אתר צדיק שינוי מעשה בגין דיתהפך מדינא לרחמי • ושינוי השם ושנוי מקום • וקב״ה דאיחו מלגאו אתמר ביה (מלאכי ג) אני יי לא שניתי • דאיהו רחמים וחנון לית ביה דינא כלל ולא שנויין • ובד נר גש שליט על יצריה נהפך נחש למטה ואם יצריה שליט עליה נהפך ממטה לנחש ומיד (שמות ד) וינס משה מפניו מאי וינס אלא הכי רמיז שנוי מקום דכתיב מאתריה ומקמיה ודא איהו ריא (בראשית ג) ותפקחנה עיני שניהם ובמאי אתפקחו למנדע טוב ורע דאיהו מטה בליל מתרוייהו בד אתהפך מנחש למטה אתמר ביה צדיק וטוב לו • וכד אתהפך ממטה נחש אתמר ביה רשע וטוב לו :

תקונא חד ושתין ליום לא

בראשית דא מחשבה לקים דא אימא עלאה עובד תרוייהו דחילא ורחימו : את השמים דא קלא • ואת הארץ דא דבורא ובבלא דאנון אדם וחוה אפרישו בין אבא ואימא דאינון מחשבה ודבורא : ובין קול ודבור דאינון בריאה ויצירה אובגין דא וישמעו את קול ה׳ אלקים מתהלך בגן לרוח היום איתי קולא דא עמודא דאמצעיתא ושכינתיה עמיה ה׳ אלקים אבא

סטרין ע״ם (ב) לכולהו ביש ס״ם ויבגלו מרמס בזיתים תמרת דסמל עמין כמ״ם בזוהר פ׳ בשלח קס״ם ע״ת ע״ם ותבין כמן דלא מני ורוכב על חמור כי לדיק נקרא מני כמ״ש בתי׳ כ׳

תיקון סא (ג) ל״ג רזין יוד כלל ופירוש כי יוד דמילואם יוד רומזת למחשבה מלטרפת למעשה כי׳ היא חכמה ול׳ הוא בינה מעשה במילוי ומחשב׳ שהיא י׳ מלטרפת עמה וקול ודבור שסה ון״ם רומזים ג״כ בו״ק של המילוי ו״ו ז״ת ל׳ מלכות וסלכ רמז בלום י׳ (ב) ס״ם ס׳ רשעים עלפי ס׳ שנים פרשיות כמ״ם בתי׳ כ״ל עלפי לעילא לית ס׳ עלמין ופרשיו ס׳ סחרים (ג) נקודים לילים כנוסף דלת ר״ל תס״ק ח״ם שבת קמץ יקוד חג״ת : יקוו וכו׳ ר״ל יקוו שפע נביעו מים לחכמה מיסוד שהוא מחתת הח״ת מקבל׳ מים לו מחתת מלכות שהיא מחתת ת״ת לנוקבא לית תחת ת במלא מ״ם בסוף תי׳ ע״ב על מקום מחד שכנחכמ׳ לית תמיד לית מחייחת עם חכמה שהם רימים לדע מחרפזן (ד) וכו׳ ר״ל מם סתים סופע נביעו מים לחכמ׳ דמוחין סוד לסיום סיפת סמ״ך שבתם מכמכלים וממך תת״ל למעלה שהם חכמה ומטיפה היא נקראת פרי העץ חיים לתולדת שהם עומדת בראש לדיק עמדת ימיך ס״ת בעירת י׳ נוף היסוד עלמו ס״ם הוא מקום ערלה הנכרת זפירות בעור חלק הנעשר לבוש למטה ממך למעלה כי יהיה ס״ת ע״י כריתת ערלה ועי׳ פריעה מפירע טעור חלק והג׳ים חמשלים והנבורות ניסיל שהם סוד ב׳ הס״ן ס׳ מסלים ומגבורות עיין בתי׳ כ׳ובתי׳ ו׳ מ״ם שם מוז המנין ומנין •

תיקון סב (ד) לעילא סהר כי הוא מסחרת ומתלבשת בז״ת : לגלג מלגמודע

דא אימא (א) דאיהי סתר עלין סגה דא חכמה דלא אשתמודע לא כה׳ בצל שרי יתלונן דא אימא עלאה (נ״א תתאה) צל דשדי דאיהי אות ברית קדש דאתמר ביה (שם) אף בצלם יתהלך איש ודא שכינתא תתאה דאיהי צלמו דקב״ה ועלייהו אתמר ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם ממש דא שכינתא צלמו דקב״ה כמדה דיליה כשעור דילית דלא אוסיף ולא גרע מאי האדם דא (שכינתא) (נ״א דא עמודא דאמצעיתא) אמר רבי אלעזר והא נשכינתא לא כתיב בה בריאה לא אצילות ועוד דהוה ליה למימר ויברא ה׳ את האדם מאי אלקים לא שכינתא אתקרי אלקים ועל החיא נשמת׳ דאתיהיבת בכר נש אתמר ויברא אלקים את האדם בצלמו בדיוקנא דש כינתא ועל ההיא נשמת׳ אתמר אף בצלם יתהלך איש דהא בזמנא דאסתלק מכר נש נשמתא לא יכיל לאתנעע׳ א״ל ברוך ברי לעתיק יומין וברי כל מאן דפנים האי דיוקנא בלו ממעט את הדמות וש כינתא לא שריא חמן ובההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דההוא פגימו ורזא דמלה (דברים לא) על כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני דאיהי אלהי׃

תקונא שתיסתלת ליום לב

בראשית ברא אלקים מאי אלקים (א) מי ברא ועל האי מי אתמר מי (ראשית ג) הגיד לך כי ערום אתה וגו׳ אשר צויתיך ההיא דאתמר בה אשר קדשנו במצותיו והניא דאתמר בה אשר האיש אשר לא הלך (ב) בעצת רשעים דהיא רשות חרבים אשת זנוניף מאי רשעים דא סמא״ל ונחש ההיא דאמר עליה פרעה מי ה׳ אשר אשמע בקולו אשר דאתמר ביה אשר הוצאתיך מארץ מצרים מי זהאי דאיהי תיובתא אפוו׳ לכל מרעין ומכתשיקהה׳ מי ירפא לך ועלה אתמר ושב ורפא לו רפאות תהי לשרף זכאה איהו מאן דתב לנבי בעלת דירה איהו רזא דתיובתא דיחזור ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה דיחזיר לח לאתרה ויקרבלה תמן בההוא זמנא דש כינתא מרחק מבעלה אתמר בכר נש והיו חייך תלואים לך מנגד (נ) חייך אתקריאת ההי׳ ויפת באפו נשמת חיים זכאת איהו מאן דקריב לח לגבי בעלה מאי (נ״א ומיד) קרוב ח׳ לכל קוראיו כד דמאן דקרא ליה בשקר׳ רחוק הוא מניה אמת׳ בריש׳א דאפא ביהא מ׳ באמצעיתא ת׳ בסופיה (נ״א ד׳ אתיון) (ד) עשורא דיליה עד קא ואו קא אמת דאיהי עישור דארבע מאה וארבעין חד הא רזא דהמשא וארבעין מ״ה בזמנא דישראל משקרין בתורת אמת באומאה דשקרא אתמר ביה (דניאל ח׳) ותשלך אמת ארצה מאי ארצה דא שכינת׳ ובזמנא דישראל מקיימין תורת אמת באומאה דקשוט אתמר ביה אמת מארץ תצמח וכנלותא אתמר (ישעיה נט) ותהי האמת נעזרת ושקרא שלטא בעלמ׳ בזמנא דאתתקן אמת ואסתלק לאתריה אתמחיה שקרא מעלמא ה״ד שפת אמת תכון לעד בוננת לא כהיב לא תכון לעד אמת עד ארגיעה לשון שקר מאי אמת עמודא דאמצעיתא שכינת׳ דילית תורת אמת היתה בפיהו ומאן שקר דא סמ״אל בזמנא דאמת שלטא אתעבר שקרא מעלמא אמת איהו בסוף תיבין ואינון ס״א אלקים לעשו״ת ברא״ש אלקים א״ת ביה ברא״ש עלמא׃ ועליה אתקרי ויקיימא כל עלמא וכל אומין דעלמא אבל בשקרא ותשלך אמת ארצה ושקרא שלטא בכ״יכול באתר

(ס) לא נריח כל מלן למשחר ועבר ניח כל״ל וב״ל שעובר על המריחם אם נס״ג)

תיקון סד שמכוון וכו׳ ר״ל כי מס״ם שהוא כחמות מור מהמ״ם ורמ״ם אומר כי משם לי לסיוע שומך להמופלים לנו״ב מים ותשם שירלו ותחלבו בו ומה שהיו נשתרי מרומים מכפנות מור שלכם שהיו בדם תחילה משם כשנתלבנו נמט״ם ונעשו לבנים חולק שלכם מור כחמות שור סול הרע שממון למט״ם קליפת המוגה וג׳ קליפת לחריות לחיונן לקבל מעורות חליס מלמעים וכו׳ מיין בזוהר ע׳ תרמה דף קמ״ז מ״ם שם מסול עורות חליס מלמעים ועורות מחני׳ וחבין כלן לחיים מ״ם שמו ר״ל מה זשת כי פנמם ג״כ בז״ת שבר שם הוי״ה ס״ם כמ״ם חתיך חובק לשלם הוה חליח שמעולת לחמלעיתא חובה לחוה בשכינתא (ד) מ״ם ס״ם שלכיך וגו׳ ר״ל ז״ת שנקרא בשם מ״ם ומלכות שנקראת ג״כ בשם מ״ם כמ״ם בתי׳ כיח לך מ״ג מ״ב ושכינתא חיית מ״ם מחקריחת בגין לחיות כללא לשער ספיר מלוקם סוד ה׳ שלכיך והוא שומל מעמך כי שם בינים חמך ליראה ממנה ומכמת המסכן בזויה כי יסול נקרא עני (ג) כי מכבני ר״ל כי מכבי שמכבל י׳ מכמם תחתם ובזוי בנ״ך מל״ו בזו י׳ (ל) בעמודא לחמלעיתא מורת חמת ר״ל כשהיח מס ז״ת שהוא עמודא לחמלעיתא בחמצע המלילו׳ בין הסין היינה ומלכות מז נקרא׳ היח על שמו תורת חמת כי חתן חמת ליעקב׃ לעיל בחכמה כשהיח שם נקראת תורת חכמה על שם חכמה לחתת כשהיח חתת ז״ת בהוא׳ היח חכמה שלמה׃ (ס) ועם׳ פי וכו׳ עיין בזוהר פ׳ ויקרא דף ו׳ ע״ב ופ׳ פקודי דף ר״מ ע״ב ושפר תלכל כל ימי חייך כשביל שהוא שפחה חותם לאכול ולא הולך לפרש ע״ז הטעם על מה נקבלו רגליו לנחם׃ (ו)ולא

איהו דאמר. וכו׳ ר״ל כי עשו הוא
נחש ס״מ לכן אמר וכמו בנחש נאמר
ועפר תאכל כן יצחק אמר לעשו
הנה משמני הארץ תאכל לתקן לו
מעט קללות ועפר תאכל: (ז) לייט
לארעא ע״ל ארור שזה ילד: (ח)
בג״ל אמר בעבוריך ר״ל כי לטעם
דאתנטי מינה לא הוה צריך לומר
לאדם אלא שתם לקלל את האדמה
שילד אותו אבל לטעם דלא מחאת
לאדם שלא לעבור על ציווי הקב״ה
לייק שפיר לומר זה לאדם בעבורך
שהיא גרמך לעבור על ציווי הקב״ה
(ט) א״כ וכו׳ ר״ל למה ייחס החטא
הוא לאדם שלא מחאת בו ואמר בגין
דעין הדעת טוב ורע הוא דמיון יסוד
הברית שהוא מלגאו טוב ומבחוץ
ערלה רע וכוונת הציווי מעץ הדעת
טוב ורע לא תאכל הוא שלא יזדווג
בחול בערב שבת כמ״ש בריש תי׳ ס׳
נמצא עיקר החטא הפגם שפגם הוא
ביסוד הברית קודש וז״ש ובגין דחובא
דעין הדעת גרים פרודא בין צדיק
ושכינתא: (י) בת שבע וקראת
מלכות ארץ העליונה שנכללת משבע
לכן אדם כשחטא בה נפל לשבע
ארעין הנכללים בארץ אחת כמו בת
שבע: (יא) דאינון גשמו וכו׳ כמ״ש
בזוהר פ׳ פנחס דף רי״ו על וחנינא
בני לו בקב חרובין ז״ל אלא איהו
גרם קודם לחרב קב מן י׳ דאיהו
יב״ק וכו׳ אף הכי לא הוה ליה אלא
קב חרובין כדי לתקן בגלגול מה שחטא
קודם:

תיקון סה (א) האי כי
הראשונה היתה
לילית כמ״ש בזוהר פ׳ בראשית דף
ל״ד ע״ב דא לילית קדמייתא דהות
עמיה לאתערת מניה ובפ׳ ויקר׳ דף
י״ט ע״א כתב ז״ל לילית שמה והיא
אשתכחת בקדמיתא לגבי אדם וכו׳
על לילית היה מזדווגת עמיה וכל
האי אתקרי עמיה כדקא יאות ערקת
היא לימא וזימנא לאבאשא בני עלמא
ע״ש: (ב) חדא וכו׳ יובוזה במ״ש
הרב בספר אוצרות חיים וז״ל ענין
קוה.

תקונא שתין ותלת

דיליה דאיהו ירושלם ודא גרים דאתחריב ביתא ואתחזר עלמא לתהו ובהו
דהכי אוקמוהו חרב בית ראשון והארץ היתה תהו חרב בית שני וחשך על
פני תהום דאמת הוא סביל עילאין ותתאין ובזמנא דאתעביד שקרא יתהרם
הבנין בההוא זמנא לא תוסיף קום הה״ד (ישעיהו יד) איך נפלת משמים
הילל בן שחר נפלה עטרת ראשנו דאינון ה׳ עלאה ה׳ תתאה ו׳ עמודא
דאמצעיתא סביל תרווייהו יסודא דבלא י׳ (ה) דא ברית כל מאן דמשקר
ועבר ביה כלו אעקר בלא אפיל ליה והאי י׳ אבן השתיה דמינה הושתת
עלמא ועליה אתמר אבן מאסו הבונים כו׳ ואיהי יסוד דבלא עלה אתבני ומאן
דחאב באות שבת ובאות תפלין ובאות יומין טבין ובאות ברית מלה כלו אעקר
ליה מאתריה ואהדר עלמא לתהו ובהו: אמר ר׳ אליעזר אבא והא י׳ לעיל
איהי אמאי איהי לתתא הבא אמר ליה ברי דא רזא עלאה מארבע אתוון
תליין ארבע נשמהן מן י׳ יקוק מן ה׳ קויק (נ״א קוקי) מן ו׳ קוקי מן ה׳
קוקי (נ״א הוהי הוהי) עלייהו אתמר ודאי (שמות לג) וראית את אחורי
(ופני לא יראו) ומסטרא דאחורים איהי י׳ לעילא (נ״א לתתא) ומסטרא
דפנים לתתא (נ״א לעילא) ודא איהי רזא דאתהפך שמא מדינא לרחמי
ומרחמי לדינא כד אתהפך לדינא איהו קוקי י׳ לתתא דאתמר ביה אבן מאסו
הבונים מאסו יסודין בילח ואין דחביבין יסורי׳ אתהפך לון מדינא לרחמי יקוק
ובההוא זמנא אבן מאסו כו׳ מה דחות י׳ לתתא אתחזרת לעילא ומסטרא
דוקיק י׳ באמצע בההוא זמנא אשתטח לגביה ואמר זכאה חולקי דזכינא
לחאי יסודא דבלא.

תקונא שתין וארבע

בראשית בדא אלקים תמן איש תמן אשה עם ה׳ דאלקים ועלייהו אתמר
סמכוני באשישות באיש ואשה ומאן גרים דא בגין דאתפשטן
מכתנות אור אדם וחוה ובגין דא (א) סמכוני באשישות בכתנות עור
דאינון לקבל (שמות כה) ועורות אלים מאדמים וכו׳ וכי אדם גרים והא
כתיב ויאמר האדם האשה אשר נתתי עמדי וגו׳ ובגין דא אמר קב״ה לאתתא
מה עבדת כד״א ויאמר י״י אלקים אל האשה מה זאת עשית
כל חובא דעבדת לשבינת׳ דאיהו זאת עבדת ובגין דא מה זאת עשית דאיהי
מהשמו. מה זאת ודאי (דברים י) (ב) מה ה׳ אלקיך שואל מעמך כי אם
ליראה ואל תקרא אם אלא אם הה״ד (ויקרא יט) איש אמו ואביו תיראו
דאיהו י״ק אבא ואימא עלאה ואנת לא דחילת מאימא עלאה לזאת עבדת
כל דא ודאי דאתקרי (ראשית ט) זאת אות הברית דאדם ואתתיה אתבריאו
בדיוקנא דקב״ה ושבינתיה. ובגין דא חובה דאדם הוה תליא בעמודא
דאמצעיתא וחובה דחוה בשבינתא. ובגין דא מה זאת עשית. לזאת עשית
ודאי. וחוב דא גרם דנחתת שבינתא בגלותא דהוו ישראל עבדין מעשה
אבותיהם בידיהם ובגין דא (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
לא מאסתים ולא געלתים כו׳: ובה אמר דוד אם תחנה עלי מחנה לא ייראה
לבי וגו׳ בזאת אני בוטח וגו׳ דא איהו במלחמות גוג ומגוג ומאן גרים למחוי
איהו נטיד בה בגין דעליה אתמר אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנימה עד
אמצא מקום לי״י וגו׳ והאי איהי חכמת שלמה ועלה אתמר (קהלת ט)
וחכמת המסכן בזויה ועלה אתמר (שמואל ב) (ג) כי מכבדי אכבד ובה

יקלו בד נחית שלמה ממלכותיה הוה חכמה דיליה בזויה בעיני שטיין ובד
אסתלק במלכותיה אתמר ביה (מלכים ד׳) ותרב חכמת שלמה דאתרבואת
עד דמטאת לחאי אתר דאתנטילת מתמן לאתר דחכמה עלאה דאיהי חכמה
כרישא ואיהו חכמה בסוף ואיהי תורה באמצעית׳ (ד) בעמודא דאמצעית׳
תורת אמת לעילא תורת חכם לתתא חכמה שלמה ובגין דא מסטר׳ דשלמה
אתמר וחכמת המסכן בזויה דנחיתת ביה וסליקת ביה כמה דאתמר ביה
ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם אבל בחייביא מה כתיב בהו
(איבה א) נתנני י״י בידי לא אוכל קום נפלה ולא תוסיף קום (ה) אע״פ
דלית לה רשו למיקם מגרמ׳ קב״ה יוקים לה בד״א (עמוס ט) ביום ההוא
אקים את סוכת דוד הנפלת ומאן גרים דנחתת לה מאתרה דא נחש בד״א
ויאמר י״י אלקים אל הנחש בי עשית זאת דאיהי שבינתא דגרמת דאשתכח׳
ובשה ונפלת מאתרה ארור אתה מכל הבהמה וגו׳ לייט ליה דלא יהא ליה
מלכין ושליטין על מה דסמיך דאינון רגלוי וידוי דקציץ לון כמה דאיהו גרים
קצוץ ופרוד לעילא בגין דא על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך (ו)
ודא איהו דאמר יצחק לעשו משמני ארץ יהיה מושבך עשר לוטיא לייט
לחויא בגין דגרים דאתפרש שבינתא דאיהי עשיראה מבעלה ועשר לאדם
ועשר לחוה ותשעה לארעא דחבאת לצדיק דאיהו תשיעאה כלהו חאבו
לעשיראה וארעא לצדיק (וממאי) (נ״א ואמאי) דחאבת לצדיק דהא
בעבורך אמר לאדם ועוד בגין אדם (ז) לייט לארעא דאתנטיל מינה הה״ד
(ראשית ב) ויצר י״י אלקים את האדם עפר מן האדמה א״כ מה חאבת׳
לצדיק דאיהו תשיעאה לא בגין דאתמר בה ויצמח י״י אלקים מן האדמה כל
עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ חיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע והוה
ליה רשו לממחא בידא דאדם דלא יכול מאילנא דמתא ולא מחאת (ח) בגין
דא אמר בעבורך א״ל רבי אליעזר וכי אית דעת בארעא דכולי האי אין הה״ד
(משלי ג) ה׳ בחכמה יסד ארץ א״ל והא בחכמה עלאה ובארעא דקב״ה
האי קרא א״ל ברי דא לקבל דא עבד קב״ה אית חכמה ואית חכמה אית
ארעא ואית ארעא א״ל (ט) אם כן מה חבאת ארעא לצדיק דלקתה תשע׳
א״ל בגין דעץ הדעת טוב ורע איהו בגוונא דברית אות ברית מלגאו טוב
ערלה רע דא מלגאו ודא מלבר ובגין דחובא דעץ הדעת גרים פרודא בין צדיק
ושכינתא בגין ודא לקאת ארעא תשעה ואינון דחאבו בשכינת׳ דאיהי
עשירית לקו עשר עשר ות״ח שבעה ארעין אינון ארץ אדמה ארק׳ גיא
שיה ציה תבל ואדם (י) חאב בבת שבע ואתמר ביה כי שבע יפול צדיק
דהרהר תיובת׳ ואתמר ביה וקם והוה כליק ובד נחית המן דוה עביד עובדין
תולדין בכל ארעא וארעא מנהון הוו צמחין ומנהון לא הוו צמחין ואיה המן
ברין מנהון בתרין רישין ואית מנהון בתלת עד שבע ואית המן ארתר
דנהרא שמשא וסיהרא וכבביא ומזלי ואית ארתר דלית ביה נהורא כלל לא
חשוכא וקבלא הכי אינון אלין דנחתין לשבעא מיני עניותא אית מנהון דלית
לון נהורא כלל דכל יומיהון אינון בעניותא ואית מנהון דאית להון נהורא כל
יומיהון ואינון בעותרא ואית מנהון דלזמנין אית לון נהורא ולזמנין חשוכא
אלין אינון דאתיילידו באמצעית׳ דסהיר׳ מנוניים לזמנין אית לון עותרא
וסלקין ול זמנין עניות׳ ונחתין ואית אהרנין דעבדין תולדין ומצליחין ואית
מנהון

חוה ראשון׳ דע כי אדם הראשון הוא
דמיון ז״א ונהנה ז״א יש לו ב׳ נקיבות
לאה ורחל וכבר ביארנו כי לאה היא
דינים קשים עד מאוד מפני שהיא
אחוריים של הבינה וגם כי היא
עומדת למעלה במקום הסתום אך
רחל היא נתמקת כי היא במקום
גילוי הסתדים והנה ז״א נקרא אדם
כי הוא סוד הוי״ה דמ״ה ג״י אדם
ונודע כי הפשוט שבו הוא העיקר כי
המילוי הוא בחי׳ הנוקבה כי מילו
גי׳ אלהים דין שהיא הנוקבה שכולהי
דינים וגם נקראת מילוי מפני שכל
בח הנוקב׳ ועצמות אורותי ובוחותיה
כולם בנוזים חוך הז״א כי עמרה
לגבורה היא חוך הז״א ואחר כך
יוצאת ממנו לחוך באופן שהנוקב׳ היא
המילוי של ז״א כי המילוי ר״ל עצמו׳
גיף הממנל׳ מן העובר הוולד שבחוכו
ולכן סוד המילוי מורה על הנוקבה
אמנם מילוי של שם מ״ה הוא גי׳ י״ט
כמנין חוה הרי איך חוה היתה אשת
אדם והית׳ בשר מבשרו ואמנם כבר
ביארנו כי הז״א יש בו ב׳ בחינות א
הוא עד החזה ושם יש לו בחינת
הנסוד האחד ששם מזדווג עם לאה
וחציו האחד הוא מחזה ולמטה בסוד
הגילוי נמצא שיש בו ב׳ עמות של מ״ה
וכנגדו יוצא ממנו ב׳ מילויים שהם ב׳
פעמים חוה ואמנם חוה ה״א היא
לאה וחוה הב׳ היא רחל והנה להיות
בחינת לאה דינים קשים עד מאוד
אע״פ שבעולם העליון היה סוד
קדושה על כל זה בעולם התחתון הזה
שהוא חומרי לא יכלה לצאת לאה
ממותקות ויצאה בסוד הקליפה וזהו
חוה ראשון׳ ואח״כ יצאה חוה השנית
ממותקות והיא נשארה עם אדם
הראשון אך אחר כך ביעקב שתיקון
פגם אדם הראשון היא לקח השנים
לאה ורחל ונמתקה לאה ע״י וזה
סוד מה שאמרו רז״ל כי לאה היתה
בחלקו של עשו לולי רידוי תפילותיה
ודמעותיה וז״ש ועיני לאה רכות מן
הדמעות והנה מצינו כתוב באדם
הראשון ואת הפעם עצם מעצמ
ובשר

תקונא שיתין וחמש ליום לג

בראשית בר״א אלקי״ם ריש״י תיבין וסופי תיבין א״ב ואתמן דאינון ק״ך ורזא דמלה ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי לאו איהי כאתתא קדמאה דאתמר בה (משלי כ) כי אם למנה תקראנא אי אם כל חי לאו איהי כאתתא קדמאה דאתמר בה אשת אשר נתתה עמדי דגרפרת מיתה לכל עלמא . והא אם כל חי כתיב בה דאתמר בה (קהלת ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת א״ל רבי אלעזר וכי חרין נשין הוו ליה א״ל אין חד יצר הטוב וחד יצר הרע (ב) תרא מסטרא דעצם תקיפא דינא קשיא וחד מסטרא דבשרא מתמן אינון דביבי לבא ואינון דנרמא אינון קשי קרל ועל אתתא דאתמלית מנרמ׳ אמר כן סירא גרמא דנפיל בחולקך (ג) טב או ביש גרריה ועל אתתא דגרמא אמר אדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ולא אחרא דאתנטיל מנרמא דגרמית ליה מיתה דא״ה ת׳ חכמת נ״ח מ״ה בלא דשמא קדישא ת׳ איהי בגוונ׳ דאימא עלאה דאיהי תמינאה לעשר ספירן מתתא לעילא ועלת אתמר (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. ומסטרא דילה נפיק נאפיו נשמת חיים ועלת אתמר לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת ולא אחרא דאתנטיל מנרמא דגרמית ליה מיתה דא״ה שפחה הות חוה ח׳ ה

בראשית ברא שית דא אדם דכליל שית (א) ואינון רזין שפחזרן
מסטרא דאילנא דטוב ורע עצם ובשר אישואשה דאתמר
בה כי מאיש לקחה זאת חא ארבע אדם זכר ונקבה תהי זכר ונקבה בראם
ויי' הא שית ובגינרא ויאמר יי' אלקים האדם היה באחד ממנו וגו' ואוקמוהו
קדמאין כאחר ממלאכי חשרת:

אדרבי הא אליהו אזדמן לגביה ואמר ר' פאחד מהם חוח ליה
למימר אם על מלאכי השרת הוה אמר מאי כאחד ממנו
ועוד הן אדם הוה למימר מאי האדם בתוספתא: אלא ה' דהאדם היה באחד
ממנו והא לא כתיב אלא היה חד (ב) מר' אתון דאינון יקו"ק בחד מן ד'
אתון דאיהי ו' ועתה פן ישלח יד ד' אם זכה ולקח גם מעץ החיים דא ו'
ואכל וחי לעולם דא ו' חי ודאי (ג) כד"ה: הות יחידא מניה פין טוב לרע
הה"ד וייצר יי' אלקים את האדם תרין יצירות טוב ורע למנדע ואתמר
בהון ויפח באפיו נשמת חיים וזא ה' לדעת טוב ורע למנדע מה דהוו גרמין
למעבד ובגין דא עאלת כינייהו: בתר דחאב אדם דיצירה אתפרשת ה'
עלאה ואסתלקת מניה ובגין דלא אתחזרת לגביה אמר אם זכה ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעולם (ד) והאי עץ חיים הוה נטוע בעץ הגן ובגין
דלא זכה למיכל מניה מה כתיב ביה וישלחהו יי' אלקים מגן עדן לעבוד את
האדמה אשר לקח משם: ההוא דאתמר ביה ויצר יי' אלקים את האדם
עפר מן האדמה דלא הוה כראי למהוי בנתא דאורייתא כיון דלא נשוי בה עץ
הדעת טוב ורע באקור והתר ועבר על מיקרא דמאריה דאם הוה נטיר דלא
עבר על מימר' דמאריה ולקח גם מעץ החיים דאתמר בה משלי ג (ה)
תורת חכם מקור חיים לסור ממוקשי מות עץ חיים היא למחזיקים בה:
דא איהו ולקח גם מעץ חחיים ואכל וחי לעולם: גם לרבית מקבא איבא
דאילנא פרי צדיק (ו) ועוד הן האדם היה כאחד ממנו: אתרו טלאכין
קדישין בגין למהוי איהו באחד מיננא כמה דאמר חויא והייתה כאלהים יודע
טוב ורע: ודא איהו לדעת טוב ורע דא נרים ליה מותא דאם זכה ולקח גם מעץ
מאילנא דחיי דאיהי עץ חיים היא למחזיקים בה מה כתיב בה ולקח גם מעץ
החיים וגו' אמר ר"ש חי לון לאינון דמנייחין דלאשתדלא באוריית דאתמר
בה ולקח גם מעץ החיים: ופקודין דילה דאינון איבא דאילנא דאתמר ביה
ואכל וחי לעולם: ואזלין בתר עין דמפתי לון מסטרא דנחש הקדמוני דאמרי
לון השתדלון בטלאכיא דממנן על כבכיא ושמשא וסיהרא ועל אן דממנן על
רוחין ושדיקלמיהוי כאלהים יודעי טוב ורע ועלייהו אתמר בה אמר יי' למזבחי
(תער המגיד ר"ס לקח ממעות מעניין מפסיק מחל שמות במלכים (ב כג) וכן
מעם למעם במדבר (שם יז) ולמת שמעו לקול נביא ומות)
וגו' וישע חייב' כהאי הוה שם שדל ודור אנוש ודור המבול ודור הפלגה
וקביה אעקר לון מעלם' דין זמעלם' דאתי ג' ודא איהו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות מותת בעלם' הין ותמות בעלם' דאתי ומחוכא דא גרים חרבן
בי מקדשא וגלותא דשבעא בין אומין דעלם' ואסקטילו מניהו. דכל חד הוה
מזכה ומקטר והוי נחתין היילין דלעילא ובד הוה נביא מיסר לון מה כתיב בהון

ולא

נקדמת בסם ספחת כמו לילית מחת
פלם סרחטון שהיה לו בראשון כלגב
קוף המליונים למעלם שלטן שהיה
נקדמת בסם גבירה: (ג) חלת ל"ל
כי ה' של המלם שהי' חל מ"ל מוחיות
היו"ם היה כמקל ממנו היה כמל
מ"ל מוחיות היו"ם ספחת ו' ותיבת
ממנו תקף על שם היו"ם והיינו כי
שם לא תמצא אל' הרחטונים מלכות
שוה לו"ת כקומתו ונם כן משתמשין
בכתר תחשוף מה"ם לשון מכת ו"ם
ונ"ם ועמה פן תלח ידו לא' שם
זכה ולקחנם מעץ החיים לא ה' יכו':
ואכל ומי לעולם לא' מי וועלמי ר"ל
שם לא תמצא המלכו' לוקחת מן
החיים ולא היתה רגליה יורדת מות
למקום הקליפות הנקראים מות מלא
ומי לעולם מלא היתה מי לעול' שלא
היו יורדות רגליה למקום מות מלא
רגליה למעלה כנגד ז"ת הנקראת שם
לעולם והות חות ו' כי היא מלפי היום
עלמת: (ג) כד ה' וכו' ר"ל שהיא
גלתה ממנו למקום טוב ורע ונשתר'
יקילת מיניה וזה הוא כמו לבר תחר
על ה' להשלם היה פלחל ממנו
שהמלאות נשלים היקילת מו"ת
כשגלת ממנו כמ"ם מיכה יעשה בדל
ומה שאמור תח"כ לדעת טוב ורע
למנדע מה להוו גרמין למעבד הוה
תוזר לפירוש הרמבן כי תם היה ה'
להשלי' מלכות כלחל ממנו קוף ה"ת
בקומתו שמתמשין ג"כ בכתר תחל
שהוא מבינה ה' שלמה יהיה בו יתיעה
מה להוו גרמין למעבד תם יעברו
היו"ם ל"ם מ"ם נעניל בריה חי' ה"ב
מי בניל לך כי מיהוה תחה ע"ם כי
כה תחת תלה"ר נשחלק ממנו ה"ם
ה' שלמה ונ"ם בתר יחלב תל ליליר'
תחפרת ה' שלמה ומחלקת מיהה
ותלה ליליה רומז ג"כ לו"ת שהות
מקון בעולם ליליה וו"ק: (ז)
והלי עץ ר"ל תכמה נקראי עץ חיים
כי תכמה היא לחיות היה עלה החיי'
כתכמה תחיה בעלה ובינה היא גן
שלן שהה נשוע שהיא גן עדן בתכמה
נמקר' בשם עדנים"ם ממחילם ולקח

נם מעתה המיים לא ס' סוף קמי של
תיכת נם עמוד לרבות מוקבה כמ"ש
מת"כ: (ס) מורת ביום סיח תורת
תכם מקור המיים וגו' כי ביום
שמטהרת לוים מחטרין סיח כח
דינת קבוע דקדוסה עלמה שמגרשת
את הקליפות דסוד המלכות מלא שלין
כח סוא בביום עלמה רק בהיותם
ביחד עם המכוה כמ"ש זכ"ג כתי'
ב' ט"ס: פרי לדיק ביום סיח פרי
יסוד חכמה כי סיח מוליא פירות
שחכמה עמוד מן המיים למעלה:
(ו) ועוד וכו' אמרו מלאכי קדישין
וכו' כמ"ש בתי' מ' ועוד נעשה אדם
בלמינו כלמוחיכו מלן אמר לא
לעילא מינן מלאכים למבדכין
ומקדשין לה בעילא בכל יומא וכו'
ע"ש ומלאכי' הם נקראי' בשם אלהים
הסם יודעים טוב ורע להבדיל
בשמע ובידען וכל בעלי המיים הסם
ממונים עליהם לעשות את הסם
עליהם הן טוב והן רע ו"ש במה
שאמר חוית ובידם כתלמים ידעתי
טוב ורע כמ"ש בתי' לון
תשחלון ובמלאכיה ממלן וכו' למהוי
כתלמים יודע טוב ורע: (ז) הם
וכו' בספר ע"ח שער הקליפות בתב
כי קליפת נוגה היא לגם לגבוכל הגל
כנזכר בתי' ס"ו כי הנוגה היא
למות גלם בו"ם כי אם שנקרא גלם
הוא לפי שיעלת עמוד גוף ומלבוש אל
נשמת בסוד הגלם אל המוחין דקדושה
וכגן זה כי זה הנוגה רמזו זאב טוב
וכן חזקו כסף טוב מבל מן המוב
שהוא מקום המלכות שבחוב נוקבא
דנכורת המוגה שהוא טוב ורע
בסוד נחושת כנכור פ' תרומה קף
קל"ט פ"ל וכו' וז"ש מ"ם בתרום' קף
קמ"ח ויעש משה נחש נחושת וגו' שלפעמי'
ממית בסוד סרף ולפעמי מחיה
בסוד סט ד וכו' ומזו הסיקבה הנוגה
שהיא ממרפא מחיין ולפעמי שהו' עץ
הלעת טוב ורע עזת ועז"ל מלאכים
מלך הטוב ובלים מלך הרע.

תיקון ס (ח) ולא מיסו מלא
הקטן כי מ"ש שהו'
מעולם

זלא שמעו לקול נביא וחוזה · ובמה הוה מיסר להון נביא הוה אומר להון
דיהון חזרו בתיובתא ואי לאו זעצר ארת השמים ולא יהיה מטר והארמה לא
תתן את יבולה · ואינון הוי מזלוין ביח והוו אסרין אנאשינון לאילן דממנן על
מטרא ובפינן להון לנחתא מטרא וקביה אחליף להון למממן בשליחותיהו
בניניהו וקטיל לון וחריב כי מקדשא בניניהו וגלות ישראל בין אומין דעלמא:
ודא איהו חובא דאדם דגרם ליה חויא מיחה ליה ולאתתי דפתי לון בההוא
אילנ' ההד'בי יודע להים בו' ובנ"ר מני קכ"ה לבר נש בתה ש הוחשת הנחשין
אין לך עסק בנסתרות ·

אמר רבי אלעזר בתה דהוו נחתין אלין חיילין: א"ל ברי תה ארת חשיב
דהוו נחתין ודאי האי רזא דאילנא דעץ הדעת טוב ורע דלא עתיד
קב"ה לגלייא ליה מפורסם לעלמא אלא ביני חבריא עד רייתי דרא דמלכא
משיחא: א"ל ביון דאיתי אתגלייא ביני חבריא מאי ניהו: א"ל בני ממראה
מתניו גלמעלה הוה טוב ממראה מתניו ולמטה הוה רע · נכובד נצר הוה ידע
ביה והכי עביד צלמא דיליה (ז) וביה אש תמורע אילנא דטוב ורע הד"ר
דניאל פ' רישי' די דהב טב חזדהו ודרעוהי דיבקה: עד הכא הוה מסטרא
דטוב · וגבי' אמר די דהב טב ממראה מתניו ולמטה רע הד' מינוהי ויתבתי
די נחש מסטרא דנחש הקדמוני · ומהאי אילנא נחתין נשמתין דערב רב דאינון
ערבוביא דטוב ורע בתה נימין תליין מהאי אילנא דאינון צבא השמים די ממנ'
על בכביא ומזלי · וכלהו מעורבין טוב ורע והוו ענבין תליין מהאי מטרא ומהאי
מסטרא אלין ממיתין ואלין מחיי · אלין שדים מסטרא דשמאל ואלין מלאכים
מסטרא דימינא והוו ידעין כל גווני דעגפין דאילנא האינון מזלות וכוכבים
והוו לקטין עשבין בגווגא דאלין גווני עבדין דיוקנין כפום חרוא מזל
דהוו ביאן לנחתא ליה בגון טלה או שור או בחולה או דאומים דאיהו צורת
אדם וה שרצופין האיהי דיוקנ' דנוקב' או סרטן או אריה או מאזני או עקרב
או קשת או גדי או דלי או דגים והוו מקטרין לון כאין עשבין בכל גוון לכל חד
כפום גון דיליה לעיל' והכי הוו עבדין דיוקנין דצורת חמה ולבנה ושבעה
ככבי לכת זהוו מקטרין לכל צורה דהוו בעאן לנחתא עלמא · ובגין דא אתמר
עלה כה אמר י' למקטרי' ולמזפים לכוכבים ולמזלות ולשמש או לירח או
לכל צבא השמים אשר לא צויתי א"ל מאי למזבחים א"ל לכל דיוקנא הוו
נטלין בעירן או עופין כפום ההוא מזל והוו דבחין עלייהו ודא איהו למזבחים
והוו נחתין לון ובמלילין עמהון והוו עבדי רעוותהון והיו סנדילון והמנין בחון
א"ל במאי חוו נחתין לון א"ל ברי הוו ידעין כל שמהן דשמא מפורש והו
מש ביעין לון ולבתר עאלין שמא מפרש בפומיהון דאלין דיוקנין והוו ממללן
זדא איהו (ירמיה כח) והוצאתי את כלעז מפיו ומיד נפלת צלמא · א"ל רבי
אלעזר וכי איך הוה שמא דקב"ה מליל בהון א"ל ברי על האי אתמר נשמות
בלא תשא את שם י' אלקיך לשוא כי לא ינקה וכו' · א"ל וכי יביל בר נש
לאוזרה שמא דקב"ה למנא א"ל אין ובגווגא דא מאן דנפיק מרשות היחיד
ואעיל ברשות הרבים או מנפיק זרע מניה מאות ברית קדש ואעיל ברשות
נוכראה כאלו האי נטע אילנא דטוב ורע וכנ"ר האי בר נש דנטע כזונה או
שפחה או נויה או נדה ארמר לא תעשה לך פסל ועל ברחא האתעבוה
בגווגא רא אתקריאת מסבת ועליהו אתמר דברים בזאת יאמר האיש אשר

יעשה פסל ומסכה וגו׳ ושם נסרתר : מאי כפתר בסתרו דעלמא • ובג״ד אמר קכ״ה (שם ב) לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב והכי אוקמוהו חבריא לא תעשו כדמות שמשי שמשין אותי במרום לציירא במתר דילי׳ שום ציור או דמיון דכל מאן דצייר לעיל לקכ״ה בסתר (דאיהי שבינתי׳ כליל׳ מעשר ספיראן) שום ציור וצלם ודמות כגונא דמצוירין בשמשין דילי׳ נשמתי׳ אתלבשת בההוא צלמא • כד נפקאת מהאי עלמא נפקת לגבה לצלמא דתוקדון בנורא : ובג״ד אמר קכ״ה (ישעיה מ) ואל מי תדמיוני ואשוה יאמר קדוש • ואל מי הדמיון אלוהה דמות דתערבו לו וברי ודאי כל מאן דנפיק מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים כאלו ערב שמא דקכ״ה בע״ז ועביד אילנא דטוב ורע • ודא הוא דיוא דהוה נפיק בלעו מפיו דביה הוה אמר צלמא דנבוכד נצר אנכי י״י אלקיך • ובג״ד לא תשא את שם י״י אלקיך לשוא • ועתיד הקב״ה לעקרא האי אילנא מעלמא ולאוקדא ליה בניהנם הה״ד (שם א) והיה התבן לנערת וגו׳ • א״ל רבי אלעזר א״כ אסיר לעמא לאשתמש׳ בשום מלאך ולא בשמא בעלמא׳ בתר דאית ערבוביא • א״ל ברי לאו הכי דהא אמר קכ״ה לאדם מכל עץ הגן אכל תאכל מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל • אמר ר׳ אלעזר האי הוה קרם דחאב ונחית מאתריה ואתערב באילנא׳ דטוב ורע • א״ל ודאי הכי הוא ובזמנא דישראל אינון בגלותא׳ כאלו הוו מעורבין באילנא דטוב ורע • ובג״ד אוקמוהו קדמאין ישראל בגלותא׳ עו״נ : בטהרה הם אכל אלין דירעין אילנא׳ דקכ״ה דאיהו עץ חיים נטיע בגן דיליה דאיהי שכינתי׳ דילי׳ דאתמר בה (תהלים ה) לא יגורך רע יכלין לנחת׳ חילא מתמן לגבי שכינתיה בלא ערבובי׳ כלל בכל פקודא ופקוד׳ איהו עץ פרי עושה פרי למינו נטוע בגן בלא ערבוביא כלל • ובג״ד אמר למינו אבל עץ הדעת טוב ורע לא אתמר ביה למינו אבל מעורב מין דלא פמיניה • ובגיניה אתמר (ויקד׳ יט) שקוץ לא תזרע בלאים בו׳ שעשנו לא יעלה עליך • זנאה איהו מאן דמליק אמונה דקכ״ה דאיהי שבינתיה כלילא מעשר אמירן פמחשבת׳ חדא כרעותא חדא בלא ערבוביא בלל׳ דכל ספירה וספירה נטועה ביה ואיהי גזדבלהו ספירן אינון חד ובל חד עביד בה פרי למינו איהי מן דכל חד וחד לא נפיק מניה זרעין לבר הכי צריך בר נש דלא אפיק זרעא כבר בת זוגיה דאיהי מין דיליה יחוד דילי׳ • ובההוא זמנא דצריך בר נש ליחדא לקכ״ה בשבינתיה צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין דאתמר בהון רפות מחשבות כלב איש ולסרקא שבינתיה דגבי׳ פמחשבתא חדא ה״ד (משלי יט) ועצת י״י היא תקום • כגונא דבר נש דמתיחד בבת זוגיה ואתפשט מלבושוי למהוי עמה חד ה״ד והיו לבשר אחד הכי צריך לאתפשטא מניכל מחשבין אחרניכזמנא דמיחד לקכ״ה בכל יומא הרין זמנין שטע ישראל י״י אלהינו י״י אחד •

תקונא שיתין ושבע

בראשית ברא אלהים דא כטטרו״ן דברא ליה קכ״ה קדמון וראשית לכל צבא השמים דילתתא (א) ודא איהו אדם הקטן דקכ״ה עבד ויצר בריוקנ׳ וציור׳ דלעיל׳ בלא ערבובי׳ • ועליה אתמר תוצא הארץ נפש חיה

למינה

מעולם על כל המלאכים וכו׳ עליהם במעלה כיוצא הוא סוד ז״ת דיוצר ומין בו ערבובית מרע למפוקי מלאכים ממין מקרינן הם מעשיהם מטוב ורע כמ״ש בחי׳ וכתם כימין חלין מבחי׳ תילתא דלמינו לבתר שמים וכו׳ וכולהו מעשיהן טוב ורע ומ״ם לקמן בחי׳ ם״ח כי מכ״ש הוא כליל בן עלין גיהנם כשלמא ג״ע מקבל מלא גיהנם מניכלא מין בו ערבובית ל״ל הכי כי לא הסמ״ג והגבור׳ בלו״ם סוד ג״ע וגיהנם כי גיהנם כמלך כשחלבל מן קבורים סוד יום ד׳ עבדו בדא גיהנם כמ״ש תכנינהו ז״ל :

תיקון סח (ה) ג״ע מלא כי

ג״ע סוד סוד מוקד׳ דז״ת גיהנם ומוליא מניו גומוקדם דם ממר ממות ויל״ד כר ויל״ע מסם בחים שיהם בלב הלם שבחלל הלב סוד יהל״ר וסרוח שבחלל ימיני סוד יהל״ט וז״ם דוד ולבי חלל בקרבי לל ממלל מין בו לכ פלת סוד מיר וחלל כמו סימיני ב׳ לבבית סוויס לעבדו יחברך שמי ויתעלם :

תיקון סט (ה) תיתחם ר״ל

נמלא לעת נקרת ג״כ בשם רמ״ם ת שלשם כתקד׳ חכמה ותבונה רמשית לעת ומ״ם פכמה ותבונה ולא ממר בינה סוד בשביל שממר לקמן מו״ם כמכון עמ עמולת לממ״ע שתא וילוש כי נה״י ם״ם ותבינה הם ככנסין ז״ת לעשות לו מוחין הגדלות והוא סיבל מה שהמך עליו • עמולת לממ״ע יקולת לתו״ת וכו׳ כי ילוש מע״ם ע״י ריח הפיימית דז״ת מעולם ממנו למ״ב לתו״ת הם מחייחלים ע״י והוא נקרת בשם לעת עש״ם כי בלעת מדיים ימלאו וג״כ הוא נקרת בשם לעת כי בחוא למו הלעת בו מחייחלים מו״ת ועיקר הזיווג בו כן ז״ת שע״י המ״ב שלן המעלה לתו״ת הם מחייחלים הוא נקרת בשם כימי לעת וכן עליון ג״כ ביסוד הנקבית שנו מחייחלים וו״ת נקרת

אמרת ג"כ כאשר לעתים ועל שליח"ת
ויסוד שכשם שיש ממר שפסוק כי
על לעות ה' וכס ג' עשוה מתוות
לעות כמ"ש בזוהר פ' קופטים ועוד
תרין סהדין ממולת המלכות' ולכך
ויהיו עד מן שמ"ע מת"ל עד מן
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
(ג) ואיה וכו' ר"ל כי לשם ורחל
שכס ב' סהדין כס כל מתם מתק מתק
מס ז"ת כי ג"ת ת"ת ונשה ורחל כס
בסוד פות ל' קצר של מפילין ות"ת
מת"ל ו' מיהו' לחדי מחיות ומיש
ר"ג בשם ר"ג שכת כי מוצע כי ס'
רמשוש סיא בסוד פות ו' מילוי לס"י
בסוד ומכס בביכס וס' מתרוסס סיא
ג"כ בסוד פות' מכמס מתמת וחג"ת
זו"ת כס מקומס של פרלוף לשת כי
מוצע פרלוף לשת מגיע עד ת"ת ו"ת
ומשס מתחיל פרלוף רחל כנגד נפ'
זו"ת ת"כ כמ"ש ג' מלות מקוש שלשס
עס פות' שכשס כס י"ג י"ג כל ת'
וכן על"י ס' נומר ג"כ בביכס עס
מלכות פי מוצע כי ביכס יסוד מגיעס
עד ת"ת ומשס מתחלת פרלוף
סעוקבים כנגד נפ' זו"ת כמ"ש
זו"ת כוא ניתן לביכס וכס' למלכות
ז"ס כגוונא דת ויעקב כ' וכו' יחולל
לתרוויהו כלה ומחותה כי מנף י'
עליונס שבו מרמז על בינה ו'
מחחוסס שבו מרמז על מלכות ות"ת
שבמלכות מלשון ת"ת ס' המתכר ביכס
ומלכות שניכס ניתק שניית בריית
סחיכון המכרית מקלס של קלס: כל
כך מתלבט תלמי לתיי בתילנת לטוב
ורע ר"ל כך מתלבט ג"ת עס שמלכות
שמת מילנת לתיי במס"ע שמות
מילנת למו"ר: (ג) ואיהו שקל
לללוקים עין בתילנת רפ"ס נשמת
דקדק"ת שכתב ומנסירו לכתי מיונר'
ירתי לדיוקא לעלמא לתתי ס' עלמין
סס"ל מרכע מתות שקל כשם: (ד)
בשמת ר"ל כי מלה"ר שורש נשמתו שהיה לו מתילות לת' היה לו רק מתכמס בת"י תכל נת"י יחידס מכתר לת זכה מלס
כי מה מעיק יוכל פה להיות להמרת חוטמת. לעת קל כמ"ס כוסר ומלס מתב- כשרשר דמתשבס דמכמס ומוס מתמת
במעשה ביכס כי מכמס מומר ובינס עושס ומשס היס שורש נשמתס: (ה) מתחשבו כי קין נתגלגל בקיני חוחן משס לפי
שהיה קיני של תלומה יחידה על כל לכן המזיר לו תלומתו בשס שנתן לפורס בתו לאשה למשס שהיה שכתגלגל בו כמ"ש
מת"כ בשמוך: (ו) ומתלי ר"ל מתלי טרת קב"ס בתון לשניית בגלגל תפילו מחר ג' פעמים הת כתיב ועל תרביעס לת

למינה ואיהו עץ פרי עושה פרי למינו כגוונ' דלעיל' ווי מאן דעביד עובדין
לעיל' ולתתא דהאי איהו אילנא דערבובי' · ערבובי' מאילנ' דמותא בנק דא
אתקרי מטה אתהפך לנחש לאקשת מית לחייבא ומאן איהו באפיך ליה קבי'
דשליט עליה והא אוקמוה: א"ל ר' לעזר לא כיון דקבי'ה הוה ירע דאולנ'
דא רוח עתיד לגרמא מיתה לאדם ולכל בריין דעתידין למיהוי אתחביה
אמאי ברא ליה לאדם דעתיד למחטי קמיה · א"ל ברי דיוקנ' דלעיל' לא הוה
שלים עד דברא לאדם דהכי הוה אדם דלעיל' כגוונא דנשמת' לגבי גופא ובמה
דלא איתי עובר' לנשמת' בלא גופא הכי הוה צריך למעבר דיוקנ' לתרתא
לאפקי ליה עובד' ובלא כנוונ' דלעיל' · אר"ש איהו לחשבן זעיר דחנן"ך
מ' נקודין פעולה דילית שבינת' כליל' בכל אתוון דאוריית' ובלא כנוונ' דלעיל'
אדם דלעיל' לא חו"ה שלים כלא נוקבא דה"ד וזכר ונקבה ברא"ם ויקרא את שמם
אדם ביום דכר אדם נוקבא בר אתברי אדם דלתתא דאיהו נוקבא דה"ד
ויברא אלהים את האדם בצלמו אשתלים דיוקנ' דלעיל' וראי איהו דזא כי לא
המטיר י"י אלהים כו' ואמאי בנין דאדם אין ובנ"ד מוכרח הוה אדם למפרי
ליה לאשתלים כיה דיוקנ' דלעיל' ונוקבי' בהאי אדם פה הוה חד ה"ד כי אחר
קרא"תיו ורא דזא דנשמת' לכתר אמר לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו
עזר כנגדו דא גופא דאיהו עבד שפחה בליל' משוב ורע בגין למיהוי לי' אגרא
ועונשא ובגינה הוה אמר ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב את
המות את הרע וא"ל ובחרת בחיים דאם לא יהבה בידיה לא הוה ליה אגרא
ועונש' והוה בבעיר' ועם כל דא אחזי קבי'ה ליה כל מה דאירע ליה אם הוה
משה בלפי חסר ר"ה כלפי זכו או אם הוה משה בה כלפי חובא דאו קבי'ה
בעא בביתתיה לא ר"ה אחזי ליה תרין אורחין דיליה דאינון מות וחיים ביד
לשון ואחזי ליה דלא ר"ה מערב טוב ברע דאפרישו לון קב"ה כד"א ויבדל
אלקים בין האור ובין החושך ורזא דמלה (שמות בו) והכדילה הפרוכת לכם
והכי עבד קב"ה בגופא דבר נש טרפש דאפרישו בין דרגין דאילנ' דטוב ובין
דרגין דאילנ' דרע ומני ליה דלא לערב טוב עם רע כד"א ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו קב"ה מני ליה לאסתמר מניחו לבתר אמר איהו אשר נתתי
עמדי ונו': **אדרבי** הא סבא חד אזדמן ליה ואמר ר' ר' חא חזינא קרא
דאמר באוריית' אדם כי ימות באהל והא אוריית' קדם דאתברי עלמא חות
וחזינא דעלמ' אקדים לאדם דכל עלמ' וצדקוי אתבריאו קדם דאתברי אדם אי
הכי מאי תקנת' איית הבא א"ל סבא והא כתיב דנשמתין דצדיקי' אתבריאו
קדם דאתברי עלמ' כד"א בראשית ברא אלקים ולית ראשית לא נשמה דאתמר
ביה נר ה' נשמת אדם איהי נשמת' דאדם דלעיל' לא איית אדם ואית אדם
איית אדם דאיהו אדם דנשמת' ואית אדם דגופ' דאתמר ביה ארם להבל דמת
ועליה אתמר (מדבר יט) אדם כי ימות באהל ועליה אתמר (ירמיה יז)
ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרועו ודא פמא"ל אדם בליעל איש

אן ואית ליה תרין נוקבין בישין ועלייהו אתמר (ויקרא כא) על כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא ולית אביו אלא קב"ה ולית אמו אלא שכינת' זכי לא אתמר בקב"ה ובשכינתיה (ירמיה כז) חלא כה דברי באש נאם ה' מה אש אינו מקבל טומאה הכי איהו לא מקבל טומאה א"ל והא כתיב ארון הקדש ה' טמא ודא שכינתיה א"ל ודאי בקב"ה ושכינת' לא מקבל טומאה אבל כל מאן דסאיב אתר דאיהי שריא ביה אתחשיב ליה כאלו עביד ליה ובגי' לאביו ולאמו לא יטמא ולית אביו אלא קב"ה ולית אמו אלא שכינת' ודא אי הו רזא מאן דאעיל מר שות הרבים לרשות היחיד ובג"ד אמר ולא תתללו את שם קדשי ודא אדם דאיהו ר"ה דאיהו יקוק יחידו דעלמ' ודא איחו אדם ובנין דא לאביו ולאמו לא יטמא ודא איהו רזא דאעיל מר"ה לרשות היחיד ובנין דא אמר אדם כי ימות באהל דא אדם כליעל ומסטרא דא בר נש דשע קריו מת מעיקר' מקמי דאתברי עלמא אבל לא אתמר על אדם דאיהו מסטר' דקדש"ה וכמה דיוקנין טפשין בעלמ' דאמרין הא קב"ה גזר על בר נש דימות הה"ד אדם כי ימות ואיך אמרין דלא יהא מיתה מיניה ויו לון הטב לון דלא אתבריאו בעלמא דלין אינון רשוין שוין לאדם דאתקרי ישר"א ולאדם בליעל כאדם טוב בחוטא כולהון שוין יהא כמוץ לפני רוח לין חייביא דאמרי הבי ומלאך ה' דוחה מניהו ראיהו אדם ישר"א דאית אדם דאיהו מלאך ודא מטטרון ואית אדם בריוקנ' דקב"ה דאיהו אצילות' ודא יוד קא ואו קא ולית ליה בריאה ויצירה ועשיה אלא אצילות' ובאתר דא ליה חטא ולא מות הה"ד (תהלים ה) לא ינוך רע ועל דאי אדם בליעל מני קב"ה דלא למיכל טניה ולא לערבא ליה עם טוב דזאי איהו כמאן דעריב כספא עם עופרת ודא נרים בלבולא בפמליא דלעיל' וערב חשוכא בנהוראי מה דאפרישׁ קב"ה כד"א ויבדל אלקים בין האור ובין החשך ולא עוד אלא מאן דאעיל זרעיה בגדה או שפחה או נויה או זונה כאלו מערב מה דאפרישׁ קב"ה דכתיב ויהי מבריל בין מים למים ראינון מי נדה למי דביא דרא אקור ודא מותר נדא כשר ודא פסול דא טומאה ודא טהרה לין אינון שית סדרין דאתיהיבת בהון משנה לאפרשא בין טוב לרע דערב ליון אדם ודרין דאתו אבתריה:

תקונא תמניא ושיתין

בראשית ברא אלקים מאי אלקים (ראשית ג) לחט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים מטת אלקים ודאי הוא מטטרון והא אוקמו' ליה דאתהפך מדינא לרחמי ובי"ה אשתנוי כל דיוקנין דלא דמו דא לדא כד אתהפך מימינ' לשמאל אתוי פרצופ' דשור וכד אתהפך משמאל לימינ' אתוי פרצופ' דארי' וכד אתהפך מתרוייהו למערב את זיר אנפוי ואתהפך לנשר וכד אתהפך מתרוייהו למזרח דאיהו באמצעית' אתהפך לאדם מלמטה לנשר ליה דיוקנ' כעלמ' דלא אשתמודע ביה י"ב מזלות ארתיין כי' וכל דיוקנין דמלאכיי' ודיוקני דנשמתין ודיוקנין דכל מה דאתברי בשמים ובארעא (לאו איהו דיוקנא דאדם שלים בכלא אלא אם הוא) (ג"א בלא הוה) בליל בשמים וארע' ושמש' וסיהרא וכוכבי' ומזלי' וכרסיי' ומלאכים וג"ע וגיהנם מסטרא דתרוייהו אתיהיב יצ"ט ויצ"ה (א) ג"ע מצא אשה

מאיכנה כי מי שמא תיקון כללא ד"א נגליס מיא מגלגלו מוד כלי שלא יקלקל כמ"ש בחי' ל"ב ע"ם: (ו) בשגם זה שכל וכו' ר"ל כי בשגם גי' משה ושכל לחגלגל במשה כי רמז ע"ה קבלת בפסוק שגם זה שכל כמ"ש בזה פ' פנחס לקרי"ו כי שלמה המלך ע"ה כלי להעליס השלו זה אמר שגם ונלא בשגם שכל המשכיליס יבינו שכל משה הוא מבער וכללו אמר בשגם זה שכל כי שכל מגלגל במשה שהוא גי' בשגם וזה בן נח ג"כ מגלגל במשה כמ"ש זה בחי' זה לקמן לף ק"י משה זה שם ותיבו שם ותיבו שכל שלין נאמר בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה כי משה היו ימי חיו משה ועשרים שנה: (ח) ובגין לף וכו' ר"ל כי משה רבינו ע"ה שהי שקול כשמים רמות שמין כל לור ולוד פתוח משמים רבות ושתי מתפשט ומחגלגלין בשמים רבות בכל לור ולוד כמ"ש בחי' זה לקמן לף ק"י וז"ש ותוסף כי הוא תמיד נתוסף ובא בכל לוד ולוד בשמים רבות שבו וזה הוא כמו לבר אחר על ותוסף: (ט) שלא מזל וכו' ר"ל כי מי שגולל במילוי פלגנא הוא מלילתין ימי חיין: כמוכר ובגיניס כמ"ש בסוף חי' ס"ל ויהיו בעת כשיב יחוד למעלה והמלכות היא בשלימותקומתה כמ"ש בזוהר פ' ויצב לף קפ"ג ע"ב ע"ש וחבין למ"ל הלא רמיזו כאן וכמה שגולגו במילוי הלבנה וכל ימיהם הם בלבד הלא זה וודאי כמ"ש בזוה' ושם ג"כ מזל שעתה גריס ר"ל יסוד הנקר' בשם מזל כנודע בשהו בחיבור עם המלכות הנקראת בשם בעתה הוא גריס להיו' בר נש בזוהר ובגני' כמ"ש שם בזוהר וכולא בגין שהוא מזלא דקיק ונפיק ומתחבר בההוא דרגא וכו' ע"ש: (י) אין מזל ליסרא"ל עיין בזוהר פ' אחרי מות לף ע"ג ע"ב שכתב מו"ח נע"ה תליא מבורת לילה בחסד כמו ז"ב הלא במזלא תליא וזהו אין מזל ליסרא"ל פי מבורת לה' ב"ה הוא ע"י החסד ולא ע"י מזלא

סצא סוב ניהנם ומציל אני מר ממות את אשרי ותשוביהו בלבי רב תנחם
לימינו ולב בסיל לשמאלו ׃

תקונא שתין ותשעה ליום ל ח

בראשית בחרין חכמה והבונה ג ובינה (א א) תלתאה (משלי א ז)
יראת ה׳ ראש׳׳ת דעת ובהאי דעת אתמר והאדם ידע את
חוה אשתו דלית זונ לא בדעת דאיהו עמודא דאמצעית׳ יחודא דאבא ואימא
הכי איהו לתתא צדיק יחידא ׳דעמודא׳ דאמצעית׳ וש בינת׳ ולתתא וגף׳
וברית עלייהו אתמר (שמות ב׳) כי ל דעות ה׳ וגו׳ ותרווייהו עדות דל ירצ
עדות פחות מתרין והא בן איהו יחוד דאבא ואימא איהו עמיד סניל כלא
כנוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון דעלמא על חד סמכא קיימא כדא
(משלי ה׳) וצדיק יסוד עולם הכי אמא ואימא סמכין על עמודא דאמצעית׳
ואיהו יחוד בין אם ובית כנוונא דא קו״ק (ב׳) ובין אתעבידו ה״ה אחד יי״ג
חכא וי״ג הכא ואיהו ו׳ יחוד דתרי אחיורת כגוונא דא ויצר ה׳ דא רזא דא
׳ לעילא ׳ לתתא ו׳ באמצעית׳ יחודא דתרווייהו בלהזדמוותה (ה׳ מן שקים
ו׳) (ג״א ה׳ מן שקים ׳ מלא) כללא דתרווייהו הה״ אמא ובהתא ו׳ בין
תרוויהו לעילא ׳ תתא ובאתר דא אמר ל תדמה ליוצרך לתתא כד
מאתריה אמר לא תקרבו לגלורת והא אוקימא לעיל ועור אשבחנא רזא
עלאה ערוה ערוה בר ו׳ בין ער ראיהי רע אתעביד עור ה״ר ויעש ה׳ שקים
לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ועלייהו אתמר ולפני עור לא רת תן
מכשול דהא רע מן עור איהי ערוה דאפריש בין ו״ה דאינון את ואחורי כד
תתלבש אילנא דחיי באילנא דטוב ורע דת״ד ועץ החיים בתוך הגן ועץ
הדעת טוב ורע בזמנא דאיהי עד בין כרא וברתא לא תקרבו לגלורת ערוה לא
תקרב בו׳ לה׳ דלא אתגליא רע ביניהו דאיהו אחר דעליה אתמר ומור אחר
תגל עריה תעיר קשתך ערי יה רע בומנא דאיחו בין״ק ההוא רע לא תקרב
׳ בת׳ והאי איהו קליפה דערלה ע״ר מן ערלה ר״ע אדם בהאי חאב כמה
דאוקמו מארי מתני׳ אדם הראשון מושך בערלתו הוה ורא גרים עריין בעלמ׳
ובנ״ד עריה תעור קשתך תעור איהו ערות בהפוך אתוון כאן אתר קשתך
דאיהו קשת הברית דעליה אתמר (ראשית לה׳) ותלד רחל ותקש בלדתה
תק״ש איהו קשת ורזא דמלה (שם ד׳) בעצב תלדי בנים ומתמן אמרה
חנה (שמואל א) אשה קשת רוח אכיורא רזא (ראש״ת טאורת קשתך
נחתי בענוואוקמוחו חברייא מלה דאקיש לי מוקש בתיב ביה דביה הוה מוקש
האדם קדמאה כמה דאיקמוהו אדם הראשון מושך בערלת׳ויהוה ומה דנטיר
ליה איהו בחקש בשותפו עמי בדיוקנא דילי עלה אתמר ויברא אלקים את
האדם בצלמו בנין דמאן דנטיר ברית זכה למלכות דרי איהו בחקש לי
בשותפו עמי ואם לא נטיר ליה אתחזר ק״ש קשה ליה קשה לאת ה׳ ועל
דאי קש אתמר וברית עשו לקש ואיהו לק״ש בהפוך אתוון ש״ק״ל ג׳ (ואיהי
שקל לצדיקים דנטרין ברית שקל הקדש וו למאן דלא נטיר ליה וזכא׳ איהי
מאן דנטיר ליה ומאן דנטיר ברית חאי איהו עד עליה עי מן שמע ד׳ מן
אחד ואי לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד׳ מן אחד ואשתאר אחד (ער
ער) נבאן חסר ׃ **והאדם** ידע (ד׳ קם סכא פרוח ואמר ר׳ ר׳
ועד רזא לא הוה ידע אדם לאנתתיה לא בזמנא דחאב אסתלי

שכינתא מארי ריח והכי אוקמוה מארי מתניתין הבזמנא דלית שכינתא באר"ח והכי אוקמוה מארי מתניתין הבזמנא דלית שכינתא כאר"ה אסור בחשמיש המטה. בגין דעלה אתמר (ראשית מז) וישתחו ישראל על ראש המטה ומאן דאתחלק מיניה ומשמאלא דחמן הוה הוא רזא דעטר (סא ויעטר). ע"כ ריש חסר נטורה זלא למנא אוקמוה מארי מתניתין הניתן כמתן בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים ואיהו נרים דאסתלק ההיא מטה מתמנהבי אסתליק איהו מחשמיש חמטה ובתר דקביל עונשיה אתחזר מטה לאתרה בההוא זמנא והאדם ידע את חוה אשתו ועוד והאדם ידע את חוה אשתו אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש בגין וידעו בי ערומים הם ואת ערום ועריה ערום מאוריתא רבבתב ועריה מאוריתא דבע"פ ועוד והאדם ידע בגון ומרדכי ידע את כל אשר נעשה הבי אדם ידע דגרים אפרשותא בין קב"ה ובין שבינתיה דאדם חאב כמחשבה וחוה חאבת במעשה בההוא אתר דאתמר ביה ישרץ עלה במהשבה (ד) בההוא אתר דאיתנטיל נשמתיה באדח אצילות חמן חאב וחוה במעשה דיליה דאיהי בה דיליה ב"ח אתון במעשה בראשית וכלא חכמ"ה כ"ח ס"ה. ועוד והאדם ידע חובא דיליה נמאי בקין בד"א ותהר ותלד את קין בנין העליה אתמר (ישעיה טו) כי משורש נחש יצא צפע דאיהו זוהמא דאטיל נחש בחוה והה ידע זוהמא דיליה (ה) דאתפשט עד קני התקפשה ובר חמא גלגולא ותיובתא דיליה חמן אמר קניתי איש את ה' בעין ידענא ליה דקניתי ליה בקני חתן משה ורווחנא ליה חמן ובגין דאיתמר קניתי איש ה' נוא איהו רזא (קהלת ח) ובכן ראו"ר רשעים קבורים ובאו בו' א"ל רבי שמעון מבא סבא (ו) ואמאי טרח קודש ברוך הוא בהאן לאיתאה לון בגלגולא א"ל בגין יקרא דצדיקיא לאעברא חובא מניהו דעד דקין חב בחיובתא פנימו דאדם לא אשתלים: ובגין דא ליקרא דיליה טרח קב"ה בקיומהבי בכל רשיעיא דאינון כני צדיקיא אמר ליה מאי איהו זוהמא דאטיל נח ש בחה א"ל דא ליליית ס"פה פרוחה איהו זוהמא ואיהי שעיר שבעיסה דאתמר עלה מי מעכב שאור שבעיסה איהו איבא המא"ל דאתמר ניר והקח מפריו ותאבל דא מורת דאתמר עלה (משלי ה) רגליה יורדות מות ואיהי טפה בישא זוהמא דאל אחר סם מות זוהמא ועדלה דאילנא דמוהא ובגינה אוקמוה מארי מתניתין ארם מושך בערלתו הוה.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל פתח וא"ר אלעזר הוסף דורם יגוערואל עפרם ישובון הכי רמיז גלגולא דצדיקיא ואחזי ליה קב"ה נגלגולא דיליה בכל דרא ודרא איך הוה אזיל מצדיק לצדיק עד שהיון רצוא עד דמטי להההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הבל ואוקמוה קדמאי בשגם דא משה ומיד דחמי דערתידה אוריתא לאתייהבת ע"י אומיפת בגויה כמה קרבנין לקב"ה כמה צלותין ובעותין ודא איהו ותוסף ללדת (ח) זבגין דא אתמר ביה (קהלת א) דור הולך ודור בא ולירת דור פחות משלשים רמא ולעילא דור הולך דא ו' דסליק שתין רבוא בשית ספירין ודארץ לעולם עומדת דא ש בינתא דאיהי עומדת ליה ואיהי שעתא דקיימא לה ובגין דא אתמר ליה מזל יומא גרים (ט) אלא מזל שעתא גרים: ולית לכל בר נש קיימא שעתא והא איתבר בש צדיק דלא קיימא ליה שעתא דלא קיימא שעתא

בסול ונמלא מסתם עמו כמ"ש בזוהר פ' משפטים לף ק"ז ב' ואף"ע לתיין נגלגולא וכ' ע"ש: (יז) ומתחייב וכו' כמ"ש בזוהר פ' לסתם לף רי"ו ע"ב מיהו גרסי קולם לחרב קב מן י' למיהי יב"ק. מוף הכי לת הוה ליה מלת קב חרובין: גלגולא לתניא בסכינתא למיהי במיניה קיימ' ליה מעמת המן ומיהו בפ' גים למהגלגל עמיה מבל מה מחרח יקח לו מה הוא רומת ייחי בג פת לתקיע לשם לאוליהו מיניה מה לת קיימת ליה מעמת מה כתיב בתרים כמה מה ומיותה לת יגרע מל"ל כמ"ש וביתה דכרין כך הוא כי מה גלגולא סהוא מתגלגל הוא בסבול הנפש בתקע דב סביה תליה בסלוית סביה בת מיניה לסכיותה הוא נפש יכול להיות מת קיימת ליה מעמת הסכינה סביה מעמת לכולהו מממנה דכי חיו ומוני בתה מעמת כסביה מתיחת במשלה מבל מה גלגולא הוא דרוש סהוא תליה בפירות סהם למילת מן הסכינת' מה ליה ליה תקנת בסכינת סביה מעמת לכולהו ולת קיימת ליה מעמת לפי בלריך קולם להתקוקום סורם מהזית ברוח כמ"ם מחתיל' על למתקן לסהוא מתר למתקטיל בר נש נממיה ליה ליה תקנה בסכינתא תמלה וכו': (יח) שלרה לגלגולא קדמת' וכו' מיוכבי' ו"מ"ש סם ותבין כמן ולקבל מלין גלגולין מיוה מקום וכו' כי בג גלגולין מעמתם שמו ומעמת ומקומו כמ"ש לקמן בחי' זה יף ק': (יט) סימו מעשה לת נבח וכו' עיין בחי' כ'. (כ) קין מתקני ומע"ג לקרת כחיב ותאמר קניתי ליה מת ה'. שמעמע בסביל זה נקרת על שם קימי מ"מ מרוויהו מיכת למלרם מלת מקרי קנין מ"ל קין לשון קני ס"מ מלב היב ומלב מת קין דסוס למכתב וקבל בן ותקרת שמו קין ותאמר וכו' ס"ל היה לה לבקרים ותאמר קניתי ליה וכו' ומ"ב מעמת קולם ותאמר היה רמוי לקרות קין על שם שעתיד לקוי גבל מחוה:

(כא) ס"ל

(כח) ג"ל וכו' כי בשלמא מלא דרמצון המשוכה מעשה דו ביום ופ"ר מזמר סיר ליום השבת שבקין מלין בכיסיהו ומקבלה מטוכתו ניתא שלא מת מכל שנא דם ומת וולדי שלא מעשה תשובה והמירים היה ביום שלאו שיאכל ימות ג"ל כן היה דו ביום שלין ומשום מטוב ורע ומת דו ביום ומקרקע המלח מן כעיקר שלמחר מיתה : (כט) שכל הלב וכו' כי משה הות שכל ומוקע כי שומע משה הות מיסוד חכמה ובינה שקיל לבא שכם הלב מבינותיה' בשם שהחכמה ע"כ ג"כ הלב רומם ורו"ק ובכן : ותניא ר' ממשה עיין בחי' י"ג מ"ם שם ותבין בתן : (ל) והלב היה לשמחלת לחיו מלחים וכו' ר"ל כי מלכות נקרא ג"כ לפעמים בשם כינוי הלב מחמת שקומתה מן הלב מן יסוד שביניהם כנזכר : (לא) לחיי עשרה לורות ר"ל עשרה מאמרות שנתיחסו משה : (לב) ולא נוקב היה מפיהו וכו' עיין בחי' י"ג מ"ם שם ותבין כתן : (לג) שהוא צימצם וכו' ומתמהליק למוקת לחיו חכמה כי ילוע כי קולם חטא שלם הרמתון היה המלכות דמקום שבא ולו"ק : (לו) לית מפירים ופי' ר"ל כי המפירות לחלילות שם בסוד שלם עולם שבשם שם היה למ"ם בת מה חכמה שהות בחלילות גי' שלם שתשם שרשין של תרעת וכו' ר"ל שם מ"י ג"כ שם משתרשים במלכות לעשות לם מוחין למ"ם בחי' כ"ת שלת מלרי לתן לחלילות שתשם לחלילות וכו' שין תחתם שרשי חילוף : (לז) וכל מרקע וכו' כי ילוע שלם הרמתון היה בו חלק מכל השפירות לחלילות וכשחטא פגם בכולם ומה שפגם בחכמה ניתקן כשנתגלגל בשברים ו"ם לשבת שתגלגל בשברים ונתקן ר"ל שחזו ניתן שהיה בשלם שתפגם בשברים ונתקן וכן ניל"ד לימא ביתקן ושתר חילוחת שתגלגל בשל כל השפירות לחלילות שתגלגל בימקב כי ישקב ממש היה ליוקניס

שעתא אא לבעלה והאי שעתא מינה בני חיי ומזונא לסי נש ובנ"ש אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא דלרתא . מאי מזלא דילה בעלה ולבעלה ליתי מזל כמה דאוקמינא ( ) אין מזל לישראל ואע"ג דבלא תליא במזלא אפי' ס"ת שבהיכל שניתי תחאה ס"ת צדיק ותרישר מזלות אינון ואינון ו"ו (דאשתכח ו') (ניל ניא דאשתכחו) מארת א' ודא דוא דואו ואין תמן ו' עלאה דאיהי מזלא עלאה דס"ק בחשבה כניא דאיהו א תמן ו' דאמצעיתא דאת א איהי מזלא דבלא דס"ק באת י' עלאה דאיהי בדישא דאת א ובה סליק בחשבה אתמר ישראל עלה בחשבון דאיהי' דעל דישא דא ובגין דא ליתי מזל לישראל דהא בחשבה סליק ובל מזלא איהו מבנא על שעתא מי"ב מזלות (ניא דאיהי מזלא דבלא ובל מזלות מניה תליק) דאינון ו' די ממנן על תריסר שעתי דאינון ה"א ה"א זבאה איהו מאן דקיימא ליה שעתא (יב) גלגול דבלהו דא י' דאיהו גלגל ועם ו' אתעביד גלגול . דאיהו ברזא דמ"ו מן יסוד דאתמר ביה (ראשית מו) כל הנפש לביתי יעקב הבאה מצרימה ששים ושש לאתערותא דעמודא דאמצעיתא ששים לאתערותא דצדיק ושש ובלא אתרמיז בצדיק דביה גלגול (יג) ועוד יסוד תמן יו"ד דאתגלגל ביה ונח ביה מבל גלגלין דאתגלגל ובגין דא ויבל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ואות ו' דגלגול ביה סליק לשתין רבוא : בצדיק אינון שית ובעמודא דאמצעיתא סליק לשתין וכתר עלאה דאיהו א סליק לשתין רבוא ודא איהו דור המלך גדור בא אמר ליתי רבי שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ביה"ד איהו ותמן י' דמתגלגל ביה ושריא עליה ונח ביה מההוא סטרא דגלגולא דטרח בשית יומי דסכקין לשית באת ו' (יד) ולשתין ביה שית ומנין עשר . ולשית אלפין באלף ולשתין רבוא בכתר עלאה (טו) ודא איהו דור המלך ודור בא והארץ לעולם עומדת ובבל זמנא דאתי ואזיל שעת קיים' ליה ההי"ה (טז) והארץ לעולם עומדת . דלהאי בת זוגיה קיים' ליה בכל אתר ובכל גלגולא ובבל שעתא אע"ג דאזיל ואתי בבמה גלגלין חאי איהו צדיק וטוב לו ולמאן דשעתא דיליה לא קיימא ליה לא שעתא אחרא דלאו בת זוגיה קיימא ליה והאי איהו צדיק ורע לו . במה דאוקמוה מארי מתניתין בל שדוחק את השעה דוחקתו . א"ל ר' אלעזר והא ר' פרת צדיק גמור הוה ואמאי לא נפל בשעתא דיליה דאיתי בת זוגיה בן גילו א"ל ברי את גלגול דמחייב ליה דנפיל במזליה דאיהו בן גילו דאתמר ביה ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם דאיהי שעתא דמזוני ושעתא דחיי ובני ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעת דמזוני דאיהי בת גילו אע"ג דעביד כמה זכוון בעלמא ובנ"ש אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכות' תליא מלתא אא במזלא תליא מלתא דגלגולא גרים ליה כאו במזלא תליא מלתא ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתי דמזוני שמענא בודאי דבל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו דא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין בך אתמר אי בעית דאחריב לעלמא ואייתי ליה בגלגול אחרא ואולי דנפלת בשעת דמזוני : אדהכי הוא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נתית לגביה ואמר עולם דכל צדיק דא שבינת' כד אפתלק מינה עמודא דאמצעיתא אש תארת חריבה ובנינת אתמר תבעי דאחריב עלמא דבל ספירה וספירה אתקריא גלגל ועם ו' איהו גלגול ושית ספירן באתון מלקין לס' רבוא

נוא איהו דור חולף ודור בא גולית דור פחות משתין רבוא והארץ לעולם עומדת רא שכינתא דאיהי אתקריאת אולי נעלה כולי האי גלי דיבי לשעתא דמשגני ועלח ארתפר עלי אובל אולי דכבר (יג) אחתייב קרם דייתי לעלמא דאיהי שכינתא תתאה הא אתחייב בספידה דאיהי לעילא מגיה ער לאתתקן לתתיא אתר דאתמטיל בר נש נשמתיה לית ליה דזקנה בשכינתא תתאה דאיהי שעתא דכלהו ובניד שעתא לא קיימא ליה ואם תליא נמזלא עלאה אפילו דיעבד כמה זכון לאו בזכותא תליא מילתא דהא מחוייב איהו מלעילא אמר ר"ש מהכא משמע גלגולא דרתליא בשכינתא דאיהו במיניה אבל אם אחרת יקח לו אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא דחא לאו איהו מגיה מה כרתיב ביה קיימא לה שארתא תמן ואיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה אם לא קיימא ביה שארה כסותה ועונתה לא יגרע (יח) שארה דא גלגולא קדמאה שאר בשרו כסותה כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו דא גלגולא תנייא ועונתה ארני יחודא דיליה דאיהי גלגולא תליתאה אמר ר"ש מכא סבא פתח מלין יתיר דהא פתימין מלין דילך א"ל האי סבא שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתמזכל מזונא קא אתיא החי פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון כסותה מסטרא דשמאלא דאיתו בסות עינים דמתמן עהיין לשמאלא בגין דסטרא שמאלא תמן פגימו דה"ד מצפון תפתח הרעה ובניד אתמר ביצחק ויהי כי זקין יצחק ותכהין עיניו מראות ותמן צדיק בסוויא ומשה בהתוא אתמר ביה (שמות ג) ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלקים ובניד ציצית ותפילין איתן בסויא דרילת הה"ד כי היא כסותה לבדה היא בעור היא שמלתו לעורו ובעור דתפילין כסותה לבדה היא שמלתו לעורו דתפילין כסותה על ד' בנפת מפותח אשר תכסה בה ועונתה מסטרא דעמורא דאמצעיתא דאיהי ישראל שמע ישראל לתמן יחודא דילח הה"ד ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף (איובילג) דהן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר אבא דאיהו חכמה באלין תלת נזיית דגלגול והא כתיב באדם וחוה דסלקין במשה שנים וירח ז' ואי הכי איהו דאינון אדם וחוה קין ותאומתו והבל ותרין תאומותיו וקין בגין דהוו להבל ב' תאומות ולי' לא הוה אלא חד קני לחבל ורא גדים ליה כי שבע יפול צדיק וקם דח בשכינתא דאיהי שבע ופגיד נפל בשבע דאתתא גרים לח מיתה ורא ירידילי דיחיתת שכינתא תתאה מאתרהא ולבתר דאשתרש בה אילנא ונחית תמן נביעו למעבד איבא דאיהו פריה ורביה דא גרים אדם דאתברי ברויקניה דאסתלק נביעו משכינתא דתתאה ומשבע דרגין דיליה לבתר דנחיתו תמן בלא סליק לאתרי' ורזא איהו וקם ומאי הוה נביעו דאסתלק מניה ו' דאיהו סוף אין סוף דאיהו מזלא עלאה דנחית ליה ודאיהו אבא לאתריה ולבתר סליק אבא כל בריה לאתריה (כל זה מיורתר) דאיהו שעתא דקיימא ליה זבאה דאיהו מאדקיימא ליה ולא דחיק ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו והא ר' פרת דרחיקא ליה שעתא א"ל קביתי אי בעית דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני א"ל בוצינא קדישא בולי האי אמאי א"ל דא ר' ורבא רבנן שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא אע"ג דיעבד כמה זכון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה גרים ליה ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעת דמזוני סדאי הכי שמענא וכל צדיקא זצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ורא

מלך סר זמים בו פנק מכל בסמיני למלינו (מ) ומחלקו שופין וכו' כי ג"ם מחגל קומטו ונעשה מלחמה מלך ם"ק עגה ע"ה כמקלים כמגלילי מוחו שהם כ"ק קליל ממשה וכמו שהים מהגלות בג"ק למלילות כמו כן הים בכל עולמות כי"ע וד"ק ומבין: (נא) מנשה ר"ל כי נב מיגויס שיגוי מקום וקימי שהם ושיגוי ממשה שמחתיך פניו נב' גלגולים גם ומעלמה מן המקדשים כמ"ם זה בזוהר ע' פנקם דק ר"ו ז"ל דבגין ללמד ימחמודקו ביה מיקומקרי מיבין לריך למעבד לים שימי מקום ושימי שהם ושינוי מעשה כגונא למיברכם וכו' ומה מחמר לעיל משה פניו ומחלמהו וכו' ע"ש: (ל) יפול ר"ל כי בהעשים זה בחיקון להתגלגל על מלך לור יפול מסה שמין הקב"ה עושה לשה בחסד הוא כי ומל שלשה פעמי ישראל ועל מרגש לא מהיבנו כי מי שלא תיקון בלוש בב' גלגולים מיגו מגלגל עוך בלי שלא יקלקל בע"ם בחי' ל"ב ע"ש: (לא) מי כלי שמשמע המבינים מוהם בגלגלו ומחוש קולם ומה למה זה כל כך בשה בלקיים הוא עושה חסד. למלך לור כלי לגמור חיקונם ולרשעים מע"פי שפה מיום בחים בגלגול שת ג' פעמי מיום למה בם בחים ומחים קולם זמנם: (לב) מ"ל וכו' ר"ל נחלין דבר הכתוב כמו שממרו רז"ל על פסוק דבר לום למלך לור שהחורש היתה רעוה ליתחלחלף לור ולכתרת הקב"ה שמין העולם יקול להתקיים עוד בלי תורה נתנה לבניו לורות עשרה לוחות מלמה ומה גת ומשרה לורות מגנת ועד מברים ושהם לורות מבדרים ומה משה ומחקש ל' לורו' שנמסרו מלך שקומטו קולם עתה שמל הקב"ה ונתלן בכל לור ולור: (לג) מתינון בפלי קנין הרב מהרי"ן ל' בחד ס"ן פירושן ז"ל הגה נולע כי ל' לוינת הם נתחלקות כפי מילותם שם ע"ב ושם ס"ג ושם מ"ה ושם ב"ן קנולע שלשתן והגה שם

חסיר מ"ג סיוות ע"ב מ"ו ומן מ"ב
ב"ו ומן מ"ה י"ם עולים הכל ק"ב
כמלת ני"ב המלוים עב"ע סיוות הכוכ'
הם בני ק"ב ומלתם סס למעל'מן
המלכות ומלת שימתי ז"ת למעלה
בסוד קופס וכמו שפרשתי במקום
הקוטע יומא בקב שלו מ"ם וכתם
סוד זס הק"ב הת' מ' מלהיכו כי ק"ב
זס נמצא מהלטרפון ג' המלוים
שמכר ומלא כי כל מילוי ני' מלהים
הם בחי' ו' מלכים שמחו בתרין מלוס
כולם נמצרו למעלה כמוש ונס
שוברין וביטולם עם הס רוחניות
של הקליפו' כמו שבימינו מולם והם
שולם אות הס מלהים ונס זס
סוד הק"ב הנוכר כי ז"ת מימו יוצא
עם אות בנימין הקב זס ונלע בבחילות
דהיוס עלמס כמבואר במקום
הקוטע יומא בקב שלו והם ים מקום
אות' בנ"ע פתרון אשר עם אות נקודת
הדיבוק וקרוב מליה עומדי' עם אותם
המלכים שמלכו בתרין מלוס ואותם
הקליפות אשר עם הס בבחינת בעלי
קבין בסוד הקב המלכ והס לדיוקים
לפתלבב באותם הקבינין הקלילים בעלי
קבין עכ"ל ולזה והבן זס: (לז)
ובאילנא ו' נקרא וכו' ר"ל כי היכל
דז' היא בינה שהוא כלל כל ד' העולות
הק"ב כי היא נקרא קולם קדשים
קולם כתר קדשים ח"ב ו"ת שהוא
בסוד נשרא עולה בבי' לקבל המוחין
ממנה ועשרה שעטרים לו ממו בינה
בפומא כי עשרת יסוד שביעי
בשמיני תין דוכתא על ז"ת אות היא
זקופה משומל כלרכה אז עטרת
יסוד שלם נמין בחמלת בין ב' פרקין
קלמין דל"ם שבא אשר הם בחי'
ת"ב ז' ז"ת ויסוד שלם בסוד הלעת
ז"ת ואז עטרת יסוד בינה היא
מתחיימת בחוף ז"ת כמו בשאר
היא דבוקה על ז"ת אלא היא מגעת
דק בפומא דז"ת כמ"ש זה בחי' י"ב
מספר מן החיים על שם נשרא נפיל
ה' בפומא ועל ריפתא ע"ם ונולע כי
עטרת יסוד היא מלכות שבינתא
עקרתא בשם יוסף כמ"ש בחי' כי קף
ע"ם

נופא דשר נש דאתקרי עילם קטן זבנין דא אשר אי בעית דאחרים לעלמא
ואיתי ליה בנופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני א"ל והא כתיב נשמות
בא) אם באחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא ינרע וקן כל אלה יפעל
אל וכו' (שם) ואם שלש אלה לא יעשה להויצאה חנם אין בסף א"ל ודאי
אתגלי חבא דיוא עלאה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אשתו כנופו דמיא
ואשתכח דאיתי חיי דילה ההי"ד דאה תחייסעם אשה אשר אחבתמשליעץ
חיים היא למחזיקים בה ואיהו פרנסה דילה ההי"ד ארץ אשר לא במסכנות
תאכל בה לחם כי אמינה בני חיי ומזוני ע"כ) ולקבל אלין גלגולין שנוי מקום
ושנוי השם ושנוי מעשה שנוי מקום כגוונא דקכ"ה דאתמר ביה (ישעיה מ)
הנה ה' יוצא ממקומו: וכד בפיק אשתני מדיני לרחמי ומרחמי לדינא במה
דאוקמיהו מארי מתניתין לא בשאני נכתב אני נקרא בעי"הב דאיהו אתריה
נכתב ביקו"ק ונקרא ביקו"ק בעי"ה נכתב ביקו"ק ונקרא באדנ"י דא שנוי מקום
באתריה דאיהי עלמא דאת"י לית ביה שנויא ההי"ד אני ה' לא
שניתי נכתב בשם יקו"ק ונקרא בשם יקו"ק אתקרי יקו"ק רחמי לבר מאתרי'
אשתני ואתקרי אדנ"י ואתקרי דין ודא רזא עומד מבכא רחמים ושב על
בסא דין שמ"י השם דא מצפ"ן דאיהו בא"ת בש"ק יקו"ק: (יח א) שנוי
מעשה דא שבת דצריך כלאחר יד כל עובדהא ורזא דמלה (וראיתי את
אחורי ועור השיב אחור ימיני וגו' דאיהו אתקריאת יד ימיניה יד ה' וראי'
ובנין דא כלאחר יד אידך שנוי מעשה בשבת ולאו למגנא אוקמוהו מארי
מתניתין תעלח בערביה סגיד ליה ואמרו מי שחשעה משחקת לו אל תתגרה
בו דהא דא אזיל בגלגולא עד דאערע בשעת דאתברי ביה ששת ימי בראשי'
דראמר קהלת לכל זמן ועת לכל חפץ וגו') כיח זמנין ארכר קהלת חבא עת
ההי"ד עת ללדת ועת למות עת לטעת וכו' ואינון י"ד יד ימינא דהמי ללדת
לטעת לרפיא לבנות לשחוק לרקוד כנוס אבנים לחבוק לבקש לשמור לתפור
לדבר לאהוב שלום יד שמאלא דינא למרן למות לעקור להרוג לפרוץ לבנות
ספוד להשליך אבנים לרחוק לאבד להשליך לקרוע לחשות לשנוא מלחמה
יד ימינא איהו פשוטה לקבל שבים דבתיב ובני ישראל יוצאים ביד רמה
ימינך ה' נאדרי בכח יד ימינא רחמי יד שמאלא דכתיב הנה יד ה' חויה יד ה'
היתה בם להמם ובגי"ת אית עת רצון אתמר בה בואת יבא אהרן אל הקדש
ואית עת דדינא דאתמר בה (ויקרא טז) ולא יבא בכל עת אל הקדש ובגי"ת אינון
כ"ח יומי דסיהרא י"ד יומין איהו שלימותא וי"ד חסרה ומאן דאתיליד ביומי
שלימותא איהו שלים בבנין ובעותרא במזוני בחדוה בשלוה בבנינא בכל י"ד
עתות טב ומאן דאתיליד בימנא דאיהי חסרה בכל י"ד יומין אין חסר בבולה
איהו כגוונא דמסכנא בלאו מזוני ובלא בני מאן דאתיליד באמצעיתא יהא
עני זני ובל דא מאן גרים דאתיליד ברישא או בסיפא או באמצעיתא דא
לגול דיליה דמחייב ליה זמאן גרם דא דאתיליד תמן בנין דמזליה גרים
דאתחייב מלעילא) קדם דאתייא לעלמא זבנ"ד אמר לר' פרדת דאי בעי
דאחריב לעלמא זכו' ומאן דאתיליד בחסרונא דסיהרא בכל י"ד יומין איהו
חסר דמזליה גרים ולהאי בר נש קשין לו מזונותיו בקריעת ים סוף (יא
אשר דנפלת בשעתא דמזוני דלהאי בר נש דאתיליד בי"ד שמאלא קשין
מזונותיו בקריעת ים סוף דמזונא דנש מתא אוריתא מזונא דגופא נהמא בין
בהאי ובין בהאי קשין מזונותיו) בגין דאיהו מסטרא דדינא דאתברי בדינא
דאיהו אדנ' ומאן דאתברי ברחמי דאיהו יקו"ק לאו קשין מזונרת"ו ומזונא

דשמתא אתרייתא · מזונא דנפיק נחמא מתמשת המינין מאן דאיהו ממטר׳
דארם דאיהו יו״ד ק״א ואי״ו ק״א אתמר ביה וירדו ברנת הים ובר בבלא שליט
בהה דאתברי בש מיא ובארעא ובימא ועליה אתמר (קהלת ג) מה שהיה
כבר הוא מה שיהיה קדם דיתי להאי עלמא כד״א אין כל חדש תחת השמש
כבר הוא שחויב למיתי כהאי עלמא כד״א (ירמיה א) בטרם אצרך בבטן
ידעתיך: ואשר להיות כבר היה · ואשר איהו למיהוי בהאי עלמא · כבר הוא
מחויב למיהוי קדם דייתי הבא בגלגולא וחשקים יבקש את נרדף זה הבל
דאיהו גרדף מקין וקם קין וקטיל ליה להה״ר ויקם (ד׳) קין (ראשית ד׳) אל הבל
אחיו ויהרגהו ויקם וראי דהוה הבל עליה · וקם קין ויהרגהו · (כ׳) קין
אתקרי על שם דקני על אחוה בגין דחזא יקריה והוקפיה לעילא דקרבניה
אסתלק לאתר דעתיק יומין דאתמר ביה ועתיק יומין יתיב ובי׳ וקרבניה הור
מבטורת צאנו ואתקביל ליה ברעוא · אל א״ב דקרבנא דיליה אתקבל אמאי
אתייהיב חילא לקין למקטליה (בגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ וגו׳
אמאי) א״ל הבא ואי רזא עלאה דאיהו הוה דרגא דעין הדעת טוב ורע
דחאב ביה ובמה דחאב ביה קביל ענש״ח בהאי עלמא · ובההוא קרבנא
דאתקביל מיניה אשתזיב מענשא דההוא עלמא דהתרי ענשי הוה מחוייב חד
לעילא וחד לתתא דהה״ד כי ביום אכלך ממנו מות תמות א״ל והא אדם הוה
דחאב בהאי אילנא א״ל ענברא דאבוה הוה ליה ומת (כא) א״ל כי ביום
אכלך ממנו כתיב · א״ל מה הוא יום חציין ומת · אר״ש בג״ד כתיב יש הבל
אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים
וגו׳: א״ל הבא אהרמיז צדיק ורע לו רשע וטוב לו: צדיק ורע לו הבא
אהרמיז יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים · וראי רזא דצדיק
דאערע ליה במעשה הרשעים דאיהו רשע ולאו בן רשע · אי במעשה
הרשעים דתב בעובדא בחייביא דאינון במא״ל ונחש אירע ליה עובדא דלהון
האי איהו רזא פוקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם · דא
גרים להבל מירתה ומת בלא בן · ובג״ד אזיל בגלגולא שי״ן דמשה איהו
ש״ת מתמן רווח שי״ן הה״ד כי שת לי אלקים זרע אחר תחת הבל בי הרגו
קין תחת הבל וראי דהבל רביב עליה ואתעביד שת הדבר ליה ואיהי סיובא
דאלפא ביתא · ובג״ד תחת הבל (כד) הבל הלב ועליה אתמר והלב רואה
ואידו ה׳ ממשה יוהלב איהו לשמאלא דאיהו אלקים הלב מבין ואיהו בתיר
בניינא ונפלת בניניה ובג״ד ויסתר משה פניו כי ירא מהניס״א האלקים · בגין
דתמן חוה דחב בשקים דאיהו אלקים דעובדא דבראשית ודא אידו דחב
במעשה לבת אש דברתא דמלבא דהב ביה ואתפייש בסי ליה בזיליה (ם א
בחיליה אבשת ומה דהוה שת אתחבר עמיה כד״א ויעש אלקים את חיה ארץ
כמינה · ועוד שת בא״ת ב״ש דאינון אב שת לבחר דזכה באת יו״ד ברא שית
ואיהי יו״ד דאתמר ביה י״י קנני ראשית דרכו (כג) דאידו עשרה דרוש
ואתב לה לאחרה אתק׳ בראשי״ת ומתמן זכה לאורייתא דאתייהיב על ידיה
והאי י׳ איהו מיעקב׳ מישראל י׳ מאדני׳ מיקוק ש״י ממשה איהו בשת
תמן רווח לה וכד אזל לשם רווח הטן תרין אתוון ש״ם · וכד אזיל עשרה
דורות עד אברהם תמן רווה ה׳ דיליה ואתקרי משי״ה: ורזא דמלת מוליך
ליסף משה זרע תפארתו ביקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: ובה
אפיק לבני מגלותא ובה מחא למצראי הה״ד הנה יד י״י תויה ה׳ חמש אצבען

מ״ם ויונם עם סכינתא מחפה ומא
ולמות יונם בסיפ״א ממטרים · והוא
למיזד דמטרם וכו׳ כי מן מטרת
יסוד פרזונם ולעילא ס״ו הכלים פוד
בחי׳ מנ״ם נסי״ם ז״ת: (לד)
ומילן ז׳ הכלים מינין כפלים וכו׳ ר״ל
לעני ס״ו מחמומת לכונם מלכנסת
בחי״ת נסי״ם ז״ת כמודע כמ״ם זה
הענין בחי׳ י״ג ע״ם ו״ם בכנס״ם ז׳
הכלים סלקין׳ ומתין למקשה טן
ופי׳ וכס בסוד ז׳ וכו׳ והם בסוד ז׳ז׳
מולקות בכתוב בז׳ נרות למטרם
מרמס זכריה הנביא כי מנ״ת נסי״ם
לבינה ו״ם סם בסוד ז׳ נרות המנורה׳
עין בחי׳ י״ג מ״ם סם מפ״ד ז׳ נרות
המנורה וחבין כתן ועין בז״ר ק׳
תרומה לק מנ״ת שכחב שלשה קני
מנורה שלה המקי מנ״ת ושלשה קני
מנורה שלה השני כ״י· וכו׳ ומילון
י״ם יול סם ומו סם · כי׳ מחמומת
לבילה סם מוחיות יה עם · מילוי
שלשם שלשה ז׳ מוחיות בי בינה בה
מוח ם׳ ומולא בי חכם בבינה ע״כ
מוח י׳ שייך ב״ל בבינה וז׳ ספירות
וז״ם סם מוחיות ו״ה שם · מילוי
שלשם שסם ג״כ ז׳ מוחיות: (לו)
שבע כפולות בג״ל בפר״ם לבושין לון
כי מוחיות בג״ל כפר״ם שסכפולים
כי סם מחפכים מלבש לרפא ומרפ׳
ללבש כנולע סם ד״ן מחמומת כמ״ם
בספר יצירה שבע כפולים בג״ל
כפר״ם כנגד שבע קלוות · מלבת
לפומא בי מכילם שבוע לבש כלב
מבין ממנה בעים כהבלים לפומא
שהוא מלכות · וכתם בעמא וכו׳ כי
כתב בסם״ך מלך התפלה פוא כך
תחילם לריך נמקו מולם המשיח
בממילת פברכות והקרבנות קולם
ברוך שאמר ומברוך שאמר על הילל
מחקן יצירה ומהיולר על תפילת י״ת
ברוחה ותפלת י״ת שמונה וכנגלם
מודעת פה ויסול ילוי״ם מחקן
המשים תפילת יצירה בתפילין
של יד ברומם ושל ראש שלילות זלבן
מי שמכוין לזה עליה שאמר ותשים
לשמי נפשי וכו׳ כמ״ש בזוהר פ׳
בראשי׳ קפ״ע ת״ח שמעביד מלה
מלה שמים חקשים ומרן חקשם וכו׳

עומדי עד אין סוף ובה אתפשטה שרשוי עד אין תכלית בהחיא זמנא אתרמי
אילנא כמלקדמין חחיר דבא אילנא ויזקף ויזקוף ממטי לשמיא ותחזיתיה
לסוף כל אנשא ומניה יתזקבל משרא כל בני אנם דלהתא בהחיא זמנא אתרמי
אילנא כמלקדמין חחיר דבא אילנא ותקיף כוי חיות ברא אלין חיורית הקדש
בפתחי שמיא אלין נשמתין ומניה יתזן כל בשרא לתתא דמחנא דחב אדם
וחוה מקציץ בנשיעורית כביכול באלו אעקר חיון ומלאפים ושרפים ואופנים
מאתריהון ולא הוה מאן דמקבל צלותין דאתמר בהון כי עוף השמים יוליך
אמרת הקול ובעל הכנפים יגיד דבר מאי יגיד דבר בצלותן וזכוון דישראל אע"ל
דמי אלעזר בודאי עלאין ותתאין הוה דחלין באדם קדמאה ולאו למגנא
אוקמוה מאריי מחניתין לעולם יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם תלוי
עליו אבל בר נש דמרחם עליה קב"ה בגלגולא ולא אצלח באתריה אעקר ליה
מאתריה ושוי ליה באתר אחרא וש"נ ליה אתר: ורזא דמלה עפר אחר יקח
ומח את הבית ודא שנוי מקום (באן חסר והוא ברתקוני' ריח חק כית ע"ב)
אם אצלח כותב ואם לא אצלח אעקר ליה מתמן וארכיב ליה באתר אחרי
ושני שמיה ודא שנוי השם אם אצלח מיסב ואי לא אצלח אעקר ליה מתמן
ודא (ויקרא יב) ונתן את חבית את אבניו ואת עציו ונטע ליה באתר אחר א
ושני עובדוי מכל מה דהוה בקדמיתא ומכל ציורין דיליה (כט) משנה פניו
ותשלחהו והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר דנטע ליה תמן ואצלח
ומתפשט ענפוי ושרשוי עד אלף דור דא שבינתא ודא שנוי מעשה זעד כמה
זמנין עד אלף כד"א (תהלים קה) דבר צוה לאלף דור ועליית אתמר האלף לך
שלמה ואינון אלף עלמין דנטע ליה עד דאצלח וארכיב ליה רחמן ורזא דמלה
ועשה חסד לאלפים למאן לאהביו ולשומרי מצותיו לאלף דור א"ל ולרשיע'
מה דהוא כתיב (קהלת ח) ובן ראיתי רשעים קבורים ובאו וכו' מה רחימא
כחון א"ל שמענא בהון רזא (תהלים צא) (ל) יפול מצדך אלף וגו' חבי
אמרו ליה ברמיזא א"ל (לא) אי חבי מאי (איוב לב) אשר קומטו בלא
עת וגו' וא"ל אלין תשע מאות ושבעה וארבעה דאתקמטו ואסתלקו
קדם זמנייהו ודא איהו אשר קמטו בלא עת דאסתלקו קדם זמנייהו וזרק לון
קב"ה על כל דרא ודרא דא איהו נהר יוצק ים דם ודא הוא רזא ראין בן דוד
בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכרין חדתין עתידין למיתי' אדהכי אסתלק
מבא א"ר שמעון לחבריא ודאי האי איהו כבא דסבין אנם עלאה וכאה
דהא דהאי רזא אתגליא ביה:

פתח

במלקדמין ואמרנקהלת
יש חבל אשר נעשה על
הארץ וכו' ת"ח שמענא (לג)
דעובדי הוה בחד בר נש מאינון בעלי
קנין דהוה אזיל באורח אערע בהדין
חכימין מארי דרזא מארי החכמתא
דאוריית' אמר לון שלמא עלייכו
רבנן שמענא עלייכו דאתין חפיסי
דרא לאן אהר אזליתין א"ל לדוכ פלן
ועיש הוה אמר לון אנא אזילנא תמן
איזול

(נ"ח ונ"ל)

עובדא הוה לחד בר נש חגר בגלגלין
אזכח למהך מכיסין לגבי סוו כוליהו
בגלל לרגל אתפגע בהו חגר ג"ל
מלמא עלייכו רבנן שמעתא עליכו למתון
תכימו לרגל קנס מתון מוכין מ"ל לכוך
פלן ומ"ם סוכ ג"ל מע"ב למתון רכיבין
בבעיר ולמיסוי סני ומתע חגר בגלגלין
מי למתון בעיתי חמת אקדם לכו למתק'
לכו אבתא חווסו ג"ל ושלח עם חגר ומיך
וכיל

ו' בממלא פרקים כגליון שלפנינו
לכול כיוצב בשעתי ע"ב ולי נראה
שמעתיקרא לא קשיא כלל שם ילוש
מעסר פ' ומי לף רפ"ב שאוקמ ביומי
דשלמה מלכא קיימא סיפרא
דשלמה אחל מקמי הכי לא היה
לבבה במלואה נמלא לפי זה אע"פ
שהיה סיכל ס' בשלה בזמן
פלי מ"מ הלבל לא היה עיין בלואתם
בזמן במלואם ולא היה ז"ב שום
בקומתם בשעתי פ"ב בימי שתוף
שלא בשעת שם ע"ם שער מיטוף
היתה ע"ם ומכין לכן ב"ב בזמן שלי
מחמת שהיה קטר בשעתי פ"ב בזה"ן
בימי שלמה לא היו בשעתי בת ק"ן
בשלימות ע"כ שתחלל חנם בשעתי
ולוק ותכין: ובשעת ומנע ליה לא
לשיא כגמרי לנקודין למנקדין וכו'
מין לקמן בתי' היה ם"ם מסוף
פלפיקות כמו הנקודים ומכין כמן כל
שלבריס של תי"ו (לא) ומיון
מנקדין בימין לכמר דלוד ר"ל כפי
יסוד לשבת שהות סוף לפסק היה בו
י' מיני לפיקו כנ"ל יש בו סוד י'
מלבשן ס"ת ום"ג והם מנקדין בימין
לכמר דלוד סוף סוד ה' נבורות
לנוקבא שנקראים בשם ימין כמ"ש
בתי' ו' ם"ם בשעתי והנוקבא היא
סוד כימור לדוד כמ"ש בתי' י"ג ע"ש
ויסוד לשבת שבו י' מלבשן ס"ת ום"ג
שם ממתיקים שת הגבורות לנוקבא
כי ממתק יסוד לשבת מכוון כנגד
קו אמלעי למוקבא שבו ה' גבורות
כל"ל לפי זה אתי שפיר לשם ע"י ס"ת
ושיב שבו שהם סוד י' מלבשן והם
מנקדין ומכין בשם ע"י שלרה שלשם
לקיות שם ממתיקים שלשים שלשם
ולוק (מ) שרבשם ימין וכו' ר"ל
שחותי שלל קו ימין כמ"ש למיל בתי'
זם ורישתי שהת שלל השמאל יונתי
שלל קו אמלעי' והם סוד יה"ו ותמתי
סוד במלכות כי היא משלמת לי"ת
לסיום בסוד שלם והיא סוד ה'
שחרונים של השם ולית בת קול
בעומת ר"ל סוד יסוד שנקרא
בשם

בשם פי׳ כמ״ש לקמן בחי׳ זה ומלכות נקרא בשם קול על שם שמשמ
שמוד קול לממש דקה כמ״ש כח״ג
לחכי זה ולוק (מא) לשון ע״ש קול
בשמים מרוש כ״ל כי ילמוד משיח
מיבות בשר״מלו שם רומזין על בית
קבות למלכות שלייך לישמש
ולשפרילם שם ס״ג שכתב בזוהר
ע׳ תרומה דף קל״ג ולריך לומר לשם
בחשמי מפני המילוני׳ ומחליפין ע״ל
במקום שמל כמ״ש בזוהר שכ״ל
והמילונים שם סוד מרום נעלם
חשן קול בשם מרום ולוק (מב)
מלש מעלמי לא י׳ עם ס׳ עיין
בזוהר חלק ג׳ בלק שבחב עלמי
ממלמי נהירו להשפעה לנסרת
שמש וכו׳ ע״ש ולפי לשרי הזוהר
לעון עלם הוא כמו בעלם שמשמ
למוסר כמ״ש בחי׳ כ״ח ע״ש ולוק
ותבין (מג) נחש המזבח תוקל בו
וכו׳ כ״ל כי ילוע מזוהר מכמש
מקומות שבינש הנא סוד מזבח
הפנימי שעליו שים מקטר קטורת
עיין בפ׳ חי לף ע׳ ע״ב ובפ׳
תרומה דף קל״ח ובפ׳ לו דף ע״ב
ובפ׳ קרח דף קע״ו וסוד שם המזבח
הוא סוד שם הגבורות של בינש
שמתוקנין בג״ש והם שלשבין לרחימו
גלויות משים כגבור לרון תורת ליסול
למלכות עיין בזוהר ע׳ תרומה דף
קל״ל מ״ש שם ותבין כי מלחר שים
לו״ש סוד הלשת מוחין לגלולין מו
בוח רמוז לזיהוג ולוק ותבין : (מל)
ונשמת זמנת וכו׳ כל אלין לפיקין
לשחר שרקיעומי ל״ל בי סוד הפסו׳
ושם מלחכים מלשים עולים ויורדי׳
בו ולמי על ו׳ קלוות דו״ש שם עולין
ויורדין כשים בו״ש מוחין לגלולות מן
סוד י״ס שלקין בו וסוד ו״ס נחחין
בו כמ״ש לעיל בחי׳ י״ב על שם
שכתב שם הח״ו שלקין שרין ומזמן
י״ס ונחחין שרין ומיוחן ו״ס ע״ש
ותבין כמו ות״ו קלוות לו״ש שם
לופקין עולין ויורדין שם סוד לפיקין
לשחר שרקיעין כנגד בחי׳ לפיקו מה
שחחר מחחלם עשליק ה׳ מחחם לנבי

(נ״ל)

ויכל לשחלמש לבחירי לריקחי טוב׳ ע״ל
שמש למ״ש מחוון מלוב לון ח״ק פרשי
ברגמש מקש מעלת ברמיזו לפנם
ממרת חלש ופחור לשחלמש נכל משלמי
עלמש מלוש ומרחש לקרוש בו׳ נרין
עלה ומשם לכספש ולהבש ומבין יקירין
למערב בין לפון לקרוש וכרשיית למזרח
ונחלת משה חלמידין בהבות פחוחש בחר
לשחל וכלהו ולימון מכ מולרש ממחוקש
הסוח מגד ופשש גרמיה מסחת גופ׳ בלשת
רגלין ומחלבש בגופש לשנוו זהירין
כזוהרש לשחמר בית והמשכילים יזהירו
וכו׳ ומנהגי חלמידו׳ נהירין ככתבים לעולם
ועל והוו פחחין ספרית לקבלת וקריינים
הבל הבנים שמר קבלת בו׳ ושון מזרין
כמש זמנין ע״ל חימון מכימו לרש וכי
שלמש לש עבד קרית שחרש בקבלת על
להו הסוח לשחמזי׳ קבר בחרש לו׳ סיבלין
מכספש ולהבש ומבין יקירין ובסיבלש ו׳
כרסיין לל חיוון זיוהם קשו לבספש
ומפרש לשחבש על ליסש ובחוד בש כל
מלן ללש יש בלין הבנים עליש לחיב
והל הקרב יומש מיוון מכימי לרש מיל
לחזי סכי לסוש בחיב בסיית מערב חור
לשחור׳ ע״ל סהא לשחחזי עלייהו כחבר
וכי עלייהו שחמר לשחון מכימו לרש ליש
שחון שלש מפני להש ולש חויחון בכל
למולייהו כי בי חשם עב חורך ימים
שבניעה לכלש חריך שלין סבלים לקבל׳
טין שימן ברזש לבבש שמהן לבבו ש״ב
שחון לקבל ו׳ יומי ברשיית לשית בשו
ו׳ שמילין ול״ב שלקים ושיהן ל״ב
ועלייהו לב לשחמר בהו שלקים שלשקים
ושיהו ובוחים עליהם שלין ו׳ חיבין
שבניע״ן עלייהו שחמר ברפים וגו׳ ונהלי
שמש מי׳ו סגולש׳ לילים לכספש לנשמש׳
כל סליקש לשילש בכל לילש לשחסחש על
מוכלין סבין לבר הם משלחבי שב לה ומבל
מיקין ורוחין ולילין ובהן פרשש
לשילש בב׳ שחון מכל שם חכשם רגלשת
ובב׳ שחון פוחש לשילש ושוף סבי
לרוחש ושוף הכי לנפשמחית שם בן ש״ב
בחרוש שוחמו׳ לשחוב נכחב חית שם
ש״ב בליור ילויקש למלכת שחוק על
חוחמת ושיח שם ש״ב לשיהו לויוקים
שמש שם ש״ב לשיהו לויוקים שיהו יקו״ק

(איזול) ואתקין לכו אריש׳ מי
בחחביכו אי אחון כעירין אכרו ליה
והא אנן בחוכוין ואנח בלא רגלין איך
יחכן לשחוי האי אמר לון אף על
גב דאחון רכיבין בכעידי דרהיטי אנן
ואנא חגר בלא רגלין אי אחון בעיחו
אנא אקדם לחקנ׳ לכו שבחא חוחו
אדהבי אחזרו רישייהו לגביה וחמו
ליה דהוה רהיט כשרביטא דבכבא :
עבד לון קפיצה ואשבחו גרמיוהי
לפנם מערחא בחרף עין (מא)
אמר לון שמא דמ״ב אחוון דלי לון
חמש מאה פרסי כרנעא חדא אשבחו
בו׳ ז אמר לון דבן עולו עאלו
אבחריה מערחא גו מערחא עד דאשו
לחד פרסא והוה רמן ההוא בעל
קבין מחפשש מההוא גופ׳ והוה אחלבש
בגופא אחרא . ראגפוי הוו נהרין
בשמש יהוה יחיב על כרסי׳ דמלכות׳
ותלת מאה תלמידוי תחות כרסיא
לדגלוי : והוו קראן הבל הבלים אמר
קהלת והוו קראן האי קרא זמנין בלא
חוש בנא אמרו לון אינון חכימין מארי
דדרא מאי האי וכי לית קרא אחרא
בספר קהלת מיד קם החוא מארי
קבין דהוה יחיב על ברסיא ואחיר
בידיהון ואעיל לון לשבעה היכלין
ובכל היבלא והיבלא הוה כחיב הבל
הבלים . (לד) והיכלא שביעאה
נשרא ועטרה בפומה׳ דדמות יונה
בחהיא עטרה : והוה כחיב בעטרה
כל מאן דלא ירע באלין הבלי׳ ובמיא
דלהון עליה אחמר (מדבר כ) והור
הקרב יום׳ מיד אחחזרו אינון לאחוריא
אמר לון ההוא בעל קבין אחון חכימין
מארי דדרא האזלית אבחרייכו עד
בען למדעית חכמחייכו ובודאי לאו
אריון חכימין
דודאי בהאי קרא עבידנא כל בניא
דא וביה חוינא טם עלמא בטיסה
חדא ובזמנא בארבע ובזמנא בחמשא
ובזמנא בשית ובזמנא בשבע . ואנן
בהאי ארע׳ בלהו אזלינן בעלי קבין
ורהאי קרא ירימנא מאבא ואבא מאבוי

עד דרא כלהו יהב לון במוחא סני ושוי לון באתרייהו בהרף עין וכגין דא יש חבל אשרגעשה על הארץ א"ל דבי אימא לון שום רמיזא בהאי קרא דלא אתכסי׳ חכמתא דא מן חפרייא אמר לון ודאי רבנן: רזא עלאה איהי חמן׳ אבל אימא לכו ברמיזא שבע הבלים אינון בהאי קרא ׳ דכלילן בשת שבע ׳ ואינון הבל חר הבלים תרין הא תלת הבל הבלים תלת הרי שית ׳ הבל הבל הא שבע ולקבלייהו ז׳ שמהן אבגית״ץ בו׳ (לח) אלו ז׳ חבלים אינון כפולים לקבל שבעה שרגין דמנרתא כפולים דאתמר בהו ז׳ כז׳ מוצקו׳ ואינון שבע הויות דאתמ׳ בהון באמירה והוי מיד ולבושין דאינון הויות אינון ז׳ שמהן אבגית״ץ וחברוי הבל איהו לר״ב הבלים להבים ׳ זעליהו אתמר קול ה׳ חוצב להבות אש ומאן דידע באלין הבלים כד אפיק לון מפומי ומליבי׳ ידע לכוונא בש בינתא עלאה דבל הבלים מינה תל״ין ומתלבשין בש בינתא חתאה דגליל שבע שמהן אבגית״ץ וחברוי דאינון אתוון דבהון אתבריאו שמיא וארעא ׳ דאלין תליין באמירה ואלין בעשיה ברזא דאומר ועושה מיד ועליהו אתמר (זבריה ז) שבעה ושבעה עיני׳ אלין באמירה ואלין בעשיה (ואינון י״ה יו״ד ק״א ריה ואו״ ק״א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות: זבאה עמא דידעין למלקא צלותין באמירה ועובדא: ועליה אתמר ואשים דברי בפיך וכו׳ והא אוקמוהו אל תקרי עמי אלא עמי בשוהפי כמה דאתמר ביה בדבר י׳ שתים נעשו כי׳ הבי אנת בשוהפי עמי דבמיניך אתעבידו שמיא וארעא ועוד הבל ה׳ לבב ׳ ה׳ אתפלג לרי״ו פרצופין ׳ רי״ו ד׳ ארבע רגלין דפרסייא ו׳ שש מעלות לכסא ׳ זבאה איהו מאן דיהיב נשמרא מברסייא יקירא כלילא מעשר תקונין אלין: ועביד לה ברסייא ה׳ דשמא דיקו״ק דאיהו כאורח אצילות לתקנא ליה בורסייא בר נש כנשבתיה דהבי אוקמוה קדמאין: כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד ותמן שריא שכינתא עלאה ולית ה׳ בלא ׳ ובגי״ד כי יד על כס י״ה שריא בסטרין והא איהו רוח השבלי דאיהו אצילות ה׳ שריא באופן ודא נפש השבלית בארח אצילות ראית נשמה ורוח ונפש שבריה ולא בארח אצילות אלא אתמר בהן גזורות ואינון בסא ומלאך ואופן זכאין אינון ישראל דסלקין הבלים דצלותין כהון לגבי ׳ אתוון דקב״ה ושכינתא עלאה ותחאה ובגי״ד יש הבל אשר נעשה על הארץ ויש הבל דחשיעייא דאינון הבלים דש קרא ונטלין לון מלאבי חבלה ונטיעין בחורקיעין וארעא דשקרא ועליהו אתמר הבל המה מעשה תעתועים (כאן הסר) קמי כלהו ואשתטחו קמיה ואמרו אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא דיו): לנרות אשר על ראשו ואינון י״ה יו״ד ק״א ואו״ ק״א (לז) שבע כפולות

באר יצחק קמב

ונקיט ס׳ מלאכי עבדי והו״ק (מס׳) ב׳ בריקיא ס״ס בידין ו׳ בנופא ר״ל בי׳ מאת יסוד לומת סהות בריקא דז״ת כמ״ם למעל בחי״ג ס״ס ומכין וגם ידוע כי ח״ת למו״ת הית סוד כתב של ריקא ז״ת סהות בסוד יו״ד והכן וה״ס סם בידין סס סוד סית וס״ג ליסוד לומת סס מחגלין בס״ג ז״ת כיסוד דלומת מגיע רק עד סלמה וז״ת כמ״ם בחי׳ י״ג ו״ת ס״ס הכל סליק הכל יחת וכו׳ כי ס״ח וס״ג סס בסוד ב׳ הבלים ס״ם בתרין בחין לגבא סכל אחד לחיק הכל כמ״ם בחי׳ כ״ב ע״ס ובסס ס״ת וס״ג בסיסוד לומת סס סוד לגבא כמ״ם בחי׳ י״ג ע״ס נסס סוד ס׳ מלאה וה׳ חסרון כי ס״ח סס מגדלין ומחקן לחת ז״ת וה׳ חסרון סס ס״ג ממקקין לת הנוקבא כנוקבא ו״ס הכל סליק לת ה עילאה וכו׳ כי יסוד מע״ם בדרום וו״ג סס״ח וס״ג כאמר יוצלים בישוד לומת מחחלם סס יורדין ונופלין לרך קו הישר בישוד ז״ת ואח״כ החסלים סס מולין מיסוד ז״ת למעלה ומתפשטי׳ בכל מקומת ז״ת מע לכתר ז״ת כי החסלים סס מגלגלין ומחקנין לת ז״ת וס״ג סס נמרים בישוד ז״ת כלי ליתן לנורך תיקון הנוקבא ע״י בישוב וחבין וזבו לסליק לגבי׳ למהוי עשר ממירין כי הכתר ז״ת סהות מח״ת למו״ת הוא בכיל י׳ והוא עשר למירין ר״ל כי סיל עשר ממירין סחית בחב״ל חנ״ח נחי״ת ז״ת כנוסע סס נעשים ע״י ת״ת סס בסוד יוד ודוק והכן ואח״כ מפרש בישב סח״ן ואמר ובמתי לסליק בקלא למיהוי ר״ל כי ס״ת סס ס׳ מילאה לסליק לגבי׳ שהוא סוד כתר ז״ת סס סלקין חסלה בפנימו״ז ת סהות סוד קול ו״ן ואח״כ מגיעים על הכתר ז״ת סהות סוד יוד ובסל לחיים לת ס׳ חחלה וכו׳

מסטרא דבינה (דכנינה) ומתלכשין בסיא אשא ורוחא דאינון חסד גבורה
תפארת והכי מתלכשין בנצח הוד יסוד מלכות מאנא דבלהו כלילא מכלהו
איהי פה דפינה הכלים נפקין וקלין ורבודין כלהו אתכלילן בה ואיהי לבד
דמלחו בה אתכלילין ומינה נפקין דפיקו דריחא לכל ערקין דדרועא כד רוחא
דפיק בסיא דאיהו לימינא ואתמר ביה קול דודי דופק פתחו לי אחותי לההיא
דאתמר ביה (משלי ז) אמור לחכמה אחותי את ובד נפיק לשמאלא
דאיהי אשא אתמר בה רעיתי דביה אתוקד בכמה רשפין דאינון שרפים
דאתמר בהון (שיר ח) רשפיה רשפי אש שלהבת יה מסטרא דעמודא
דאמצעיתא ונתי תמתי בגין דאיהי דהגא דיעקב דאתמר ביה (ראשית כה)
ויעקב איש תם ודפיקו דילה תמן במשקל לא פליק ולא נחית דבסיא נחית
לגביה צדיק נביעו לגביה באריכו ופליק ביה באריכו דתקיעה באשא איהו
דפיקו כשברים בתכירו ובעמודא דאמצעיתא נהיה בתקוייהו שלשלת
בינוני וזא תרועה קול דממה דקח לגבי שבינתא תתאה תמתי תם ההוא דפיקו
בגין דהביאו לה בחשאי ובד שבינתא איהי בגלותא אתמר בה אני ישנה ולבי
ער בר איהי ישינה לית בה דפיקו בגין דקב"ה דאיהי קול דפיקו דילה אתרחק
מינה ההיד נאלמתי דומיה החשתי מטוב (לז) למה נאלמתי מי"ק דאיהו
דומיה דאתרמיז באלקים דאיהי ל"ב אלקיכם דמעשה בראשית דדפיק רוח
דקודשא דאתמר ביה ורוח אלקים בגין דהחשתי מטוב דאיהו קול בחהוא
זמנא אשהארת בת יחידה בלא קול ובגין דא לית בת קול בגלותא ובגין דלית
בת קול בגלות (לח) דהביאו לה בחשאי ובגין דא צלותא איהי בחשאי
אע"ג דבזמין סניאין אית הכא שבעין אנפיאת לאורייתא ובההוא זמנא לית לה
דפיקו דאיהו כגוונא דנקודי המנקדין בדפיקו דאצבעין דאינון עשר דבחזמנקדין
בדפיקו דרוח' (לט) ואינון מנקדין בנימין דכנור דדוד דפיקו איהו בגוונא
דקלא דסליק בגוונא לקבל עשרה דפקין דאסתכל אסיא בדפיקו עבד דור עשר'
מיני נגונים בתלים (מס) ארבעה אינון (שיר ה) אחותי רעיתי יונתי תמתי
לקבל יקו"ק עשרה דפיקין לקבל יוד"ק וא"ו ק"א דפיקו נפיק מאדנא
שמאלא דלבא ודא הוא רוח צפוני דהוה מנשב בכנור דדוד דהוה מנגן מליו
ובל ערקין ווירדי גופא דאינון דפקין מלבא אינון דפקין ורוא דמלה (יחזקאל
ז) אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו ככך הוא המא"ל הוא עשו דלי' פיה רוח
דקודשא לא דפקין ערקין דילה ובגין דא לא שריא שבינתי באומין דעלמא
ובגלותא דאסתלק רוחא דקודשא דאתמר ביה ונחה עליו רוח ה' וגו' לית
דפיקו בלבא דאיהי שבינתי ובגין דא אתמר אני ישנה ולבי ער ולית בת קול
בפומא דהות פלגא קלא ברוחא בתקיעה באריכו ובשברים בתכירו ותרועה
שלשלת קלא בינוניה לא באריכו ולא בקצירו בת קול איהי קול דממה דקה
זעירא קלא נמוכה בחשאי (מא) והא קול באשה ערוה ובד ייתי משיחא
נחית רוחא דקודשא עליה ומיד איהי אמרת קול דודי דופק דפיקו סליק
ונחית סליק ה' תתאה לגבי' ונחית ה' עלאה לגבי' דאיהו קרבן עולה ויורד
ורזא דמלה (משלי ג) ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה באבא
דאיהי י' יסד ברתא דאיהי ה' זעירא דעלה אתמר (ראשית ב) ואביו שמר
את הדבר באימא דאיהי ה' עלאה כונן שמים דאיהי ו' איהו בן זכר יהון
מחקרין אתון אב עם בן עם כל חד בכרת זוגיה ה' עלאה לגבי ו' ה'
תתאה לגבי ו' האי איהו קרבן עולה ויורד בההוא זמנא (יחזקאל לז) ותקרבו

ערבים מין זונן ז"ק חלב בלא
ורקל שסה ירלה בברים להיכל ק"ק
דבריהם לימול ז"ק לבלו הוא יורד מן
מלילות לבריהם ב היכל ק"ק ומזלוג
שם עם רחל וזה קולם חלוש לולש
ומתר חלוש מז מתגלה ב"כ תור מלין
מח"ת זו"ת ויורד להיכל ק"ק
דבריהם ומזלוג מסירחל וכחב מול
שם כזימול זו"ק מזלוג עם רחל
בהיכל ק"ק דבריהם מן רחל. היא
בסול נקולם לבל וימול זו"ק הוא
מבלילם מל מחולי סחוה שלו ומזלוג
עמה"ג ד"ק ע"ם ועין למיל בחי'
ס' מ"ם שם ותבין גמלת לפי זה
בחפלת שחרי קמץ רחל היא בחלילו'
ומזלוג שם ז"ק מלמו מן שירדו מבו
ותחולת לתרבע תחון לשם סוף ע"י
ז"ק מזת"כ בחפל' ברבים שהו רחל
היא בהיכל ק"ק דבריהם ויורד: סוף
זו"ק לבלו שם ומזלוג עמה מן לת
ים קריבו ויחולת לתרבע תחון חלת
ע"י לילה ומ"ם ובתרין לרגין מיחלין
לון יפרלי בקיע בערבית. ובתרים
וכו' ר"ל כלי שלת תקשה מ"ת חת"פ
שבתרית מזלוגם רחל שם ז"ק
עלמו מיקר סול היחול סוף ע"י לבי'
לבן חמר שהיחול הוא בק"ם שבו
מחייחלין ו"ק זו"ק וכן ו"ק למוקבם
כלי להפרילם מפ"ת כמולם מזוהר
פ' תרומה וקריבו הוא בחפלה שהו
מחקרבן זו"ן בילה כמולם כי שיקר
כזיווג מילו עמר חלת ע"י כ"ת מיה
בשם כ' ובשחרית היחול שבק"ם
ושקריבו שבחפלה הוא פ"י ז"ק
עלמו ובתרבי' היחו' שבק"ם והקריבו
שבחפלה היא ע"י יסול זו"ק לבל
שהוא לילה ולבן חמר לשון ובתרין
לרגין כי זו"ק ויסול שם ס"ד לרגין
פיס בשחרים ובערבית וז"ם ג"כ ולת
קרבן מנלה ויורד וכו' ר"ל כי בשחרי'
שהו כזיווג ע"י ז"ם עלמו מן הוא
סול קרבן עילה כי רבל היא עולם
מן בחלילות ומזלוגם שם עם ז"ק
חלב בערבית רחל היא יורדה להיכל
ק"ק דבריהם ויורד יסול זו"ק ב
בהיכל ק"ק דבריהם להזלוג עמה

עצמו׳ עצם אל עצמו ורזא דמלה עצם מעצמי ובשר מבשרו: (מב) עצם מעצמי דא י׳ עם ה׳ ובשר מבשרי דא ו׳ עם ה׳ ועל כן יעזוב איש את אביו ואת אמו וגו׳ ובגין דא בד סליק ה׳ לגבי י׳ אתמר בה (ויקרא ו׳) זאת תורת העולה היא העולה דהיא סליקת לגבי אבא ובד נחית׳ לגבי ברא אתמר בה: (מג) ואש המזבח תוקד בו אתוקד ביה בשלהובין דרחימו והבי בד נחית ו׳ סליק לגבי ה׳ דיליה׳ (מד) בההוא זמנא והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו בל אלין דפיקין דשאר ערקין והבי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין סלקין תרין י״ק דא לגבי דא ונחתין תרי ו״ה דא לגבי דא ועוד סלקין תרי רוחא ואשא דאינון קלין וסלקין בדפיקו נחתין תרי מיא ועפר׳ דאינן בבדין בדפיקו ואינון מיבא״ל גבריא״ל נוריא״ל רפא״ל׳ מיבא״ל מיא גבריא״ל אשא נוריא״ל רוחא רפא״ל עפרא׳ (מה) י׳ ברישא ה״ה בידין ו׳ בגיפא ה״ה הבל סליק הבל נחית הבל סליק דא ה׳ עלאה דסליק לגבי י׳ דא הו עשר אמירן ובמאי סליק בקלא דא הו

עם אז הוא סוד קרבן יורד ודוק: (מט) ומאן איהו דמיחד כלא וכו׳ ר״ל כי ע״י המוחין שבאין מאימא לז״א ע״י נעשה היחוד והקריבו ואימא היא בסוד עילת העלות כי כתר דז״א נעשה מאימא כנודע וכתר הוא בסוד עילת העלות כי מנין הספירות הם מחכמה כנודע: נפלת בבי מרעא וכו׳ ענין חולה זו המכונה כלפי מעלה הוא בסוד כי חולת אהבה אני כמ״ש לקמן בתי׳ י״ט ועיין ג״כ בתי׳ כ״ה מ״ש שם: ואתכנשו כל אסיין לגבה וכו׳ אסיא קירטנא הוה חמן דהוה אשתמודע בדפיקו וכו׳ זה הענין הוא מבואר כמו שכתב הת״ז לעיל בתי׳ כ״ה שאסיין תלמידי חכמים הם משתדלין לרפאות השכינה מסוד חולה שלה והם מביאים לה מכמה מיני רפאות כמו שכתב הת״ז כאן והתם בתי׳ כ״ה ע״י מ״ט שלהם כי ע״י התורה ומ״ט שלהם הם מביאים לה רפואות מסוד תפוחים אגוזים ורמונים דהיינו שמביאים לה הארה מחג״ת נה״י דז״א שהם סוד תפוחים ואגוזים ורמונים כי חג״ת הם סוד תפוח שכולל ג׳ גוונים ות״ת עצמו הוא ג״כ סוד תפוח כי בו כולל חג״ת עיין בזוהר פ׳ האזינו שכתב קב״ה כתפוח דאי תביה תלת גוונין וכו׳ אלין אבהן דקאמרן אלין אינון ג׳ גוונין דמתחברין בתפוח ע״ש ורמונים הם נו״ה כמו שכתב בתי׳ כ״ו תרין סמכי קשוט ואינון תרין רמונים ע״ש ונקראים נו״ה ג״כ בשם תפוחים כמ״ש שם מפני שידוע כי נצח הוא לובן נוטה לאודם והוד אודם נוטה ללובן ומחמת זה הם נקראים בשם תפוחים כמו שתפוח יש בו מיני גוונים כן יש בהם ז״ש הת״ז בתי׳ י״ט רפדוני בתפוחים אלין אינון תרין סמכין קשוט דאינון חיוור וסומק אבל עיקר שם תפוחים הוא בחג״ת ואצל חג״ת נקראים נ״ה בשם רמונים מחמת שהם למטה מחג״ת נקראי׳ בשם רמונים כמו רמונים שהיה בשולי המעיל עיין מ״ש בתי׳ י׳ שמעיל הוא סוד יסוד אימא ורמונים שבשולי המעיל הם סוד ח״ג שביסוד אימא שמתגלים ממנה למטה וידוע מזוהר פ׳ האזינו שיסוד אימא הוא נקרא בשם תפוח שכתב שם ז״ל תחת התפוח באן אתר היא רבי יוסי אמר דא יובלא עיין במ״מ שמפרש שם הטעם מחמת שחג״ת הנקרא בשם תפוח יצאו משם נקראת ג״כ יסוד אימא בשם תפוח נו״ה וחו״ג שביסוד דאימא שמתגלים ממנה למטה הם סוד רמונים שתחת התפוח לכן נו״ה שהם תחת חג״ת שנקרא תפוח הם נקראים ג״כ בשם רמונים כמו סוד רמונים שבשולי המעיל וסוד אגוזים הוא סוד יסוד שנקרא בשם אגוז כמ״ש בתי׳ כ״ו אגוז דא צדיק ונקרא בשם צדיק אגוז כי כמו שיש לאגוז ג׳ קליפין כמו כן יש ליסוד ברית ג׳ קליפין דערלה דמכסו עליו כמ״ש בהקדמת ת״ז דף י׳ קליפין דערלה דכסוי על י׳ אית לה תלתי קליפין וכו׳ וגם אגוז גי׳ טוב וידוע כי יסוד נקרא בשם טוב עיין בזוהר פ׳ בראשית דף ל׳ ופ׳ נח דף ס׳ וסוד בוסמין וריחין דשושנים שכתב הת״ז בתי׳ כ״ה הם סוד הארת בתי׳ מלכות דז״א שנקראת בשם שושנה כמו שכתב שם סוף התי׳ הנ״ל וכל סוד הרפואות אלו שמביאים לה לא מהני לה והטעם כי ידוע כל זמן שז״א הוא בבחי׳ קטנות ואין לו מוחין ינדלות אז הוא אינו ראוי לזיווג וע״כ כל הבחי׳ הארה שממשיכים מבחי׳ קטנות דז״א בעל ז׳ קצוות חג״ת נה״י לא יכול לרפואות השכינה סוד החולה שלה שהיא סוד חולת אהבה אני אהבת הזיווג כי כל זמן שאין לז״א מוחין דגדלות אין ראוי לזיווג כי עיקר הזיווג הוא ע״י הדעת כנודע ובלא דעת שהוא סוד המוחין לא יש זיווג ע״כ גם נפש בלא דעת לא טוב לכן לא יש רפואה לה אלא ע״י בחי׳ הדעת דז״א וידוע כי המוחין דז״א נעשה ע״י נה״י דאו״א שבהם מתלבשין המוחין וסוד בחי׳ מוח הדעת דז״א מתלבש ביסוד דאו״א שמשם שירש משם רבינו ע״ה והיינו מבחי׳ אחוריים דיסוד אבא ומבחי׳ פנים דיסוד אימא שהם אחוריים דשם ע״ב ואהיה במילו יודין שהם גי׳ קפ״ד וקס״א כמנין משם עיין בתי׳ י״ג מ״ש שם ותבין וז״ש הת״ז בתי׳ כ״ה עד דייתי רעיא מהימנא רחימו דילה וכו׳ כי הכל תלוי ע״י משם סוד הדעת בסוד כימו לאתך מארץ מצרים ארא״נו נפלאות כמ״ש בתי׳ י״ג ע״ש מ״ש ותבין וזהו ג״כ מ״ש ת״ז לכאן עד דאתא אסיא קירטנא איסתכל בדפיקו דילה כי ידוע עיקר חיות של אדם ניכר בדפיקו שלו וסוד הענין של דבר הוא כך כי אחוריים של יסוד אבא שהוא שם קפ״ד הוא סוד דפק והוא מאיר ומתפשט בסוד הורידים הדופקים דז״א והוא עיקר החיות בסוד כולם בחכמה עשית וכאשר מסתלק ח״ו סוד

קקי"ו (ס"א החי"ו) אתלבש בשית ספירין דאינון שש מעלות לפמא"י אתלבש בחכמה וסליק לעשרה דאינון גלגלים דברסי' : א לעילא דמות כמראה אדם עליון מלמעלה ורא אויר קדמון ח' ועזרא איהו לימינא וחכמה ליסינא ונטיר לה ובהאי אתר (משלי ג) ח' בחכמה יסד ארץ ה' לשמאלא אש על לבא ו' רוחא דנשיבלגבה ובעא רחמי מינה דלא אוקדת עלמא בגין הגרמי לה דאתרחקא מבעלה ומאריך רוגזה ולזמנא דיתא פורקנ' אהטר לגבי ו' דאיהו דרגא דמשה (ישעי' סג) מוליך לימין משה לסטרי' ה' דיליה ליסינא ורא איהו (רות ג) חי ה' שכבי עד הבקר בקר דאברהם (עח ד) י' אזיל לשמאלא וזקף לה' דיליה ורא קרנן עולה ויורד (עט) ורזא דתלת יעקב בהאי אתר שכל את ידיו ולחבים ברמיז אתחזר י"ק לשמאל דאינון שמור ויה לימין דאינון זכור ורא איהו זה שמי וזה זכרי י"ק עם שמי שס"ה לשמאלא ו"ק עם זכרי רמ"ח לימינא בפסח יהון ו"ק לימינא

כראש

סמאל נקודת צבא בסף מתון סוס ג"כ בניסן סוס ס' רמנוס של סם כי מביאה לוים מתערים ואית ג"כ לכל קו סמאל וביום שסוס סוס ס' רמנוס של סם היא עלה לי' שסוס נסבא כי ילוע מסאר"י ז"ל ביום ב' גוונים ויוגיס כמו"ש ס' בסוד תמוניתם והוא תמיד להחזיק המולמות וסב' סוס נסוד הפנימות לתת מוסן לאו"ן ומסזיוג פ"ס מין פדירי מלת נפסק מסר המורכן ובזמן ימות המשיח יהיה הזיוג סב' ג"כ חדירי וילוע ג"כ כי המוסין דזו"ן ומסיס נוסף"י למו"ת וכ"י לתבא מתלבשים בסימא וסם סמוסים בם לכן מבא שסוס סוס י' סוס ג"כ כוד קמץ ז"ס ומסאי סליק פ' בקמץ ר"ל מיך סייך ס' רמנוס לנקודת קמץ שסוס בכחר ומאר בנין לחמן י' לפיכי לחכמה ר"ל כי סוד י' סבוא מבא סייך כיה ג"כ נקודת בקמץ וג"ם מת"ל ומפרש סיסב ס' פיכי סם מבא ולוק : ולפיכי מרץ נתיה לסמלוא להמן ריקא וכו' ר"ל כי מתחלף היה המלכוא שסיה סוס מרץ למעלה מבא לקבל מקיסוסים ממנו בסוס בחכמה ישב מרץ כמ"ש לעיל בחי' זס ומת"כ כשים לם מקיסוסים מז סיה רמיה לזיוג ויורדת למטה לכזלוג עם בעלה : ומאר נתיה לסמלוא לחמן רוקא וכו' ר"ל כענד מס שמאר מתחלף שס' רמנוס של הפס עולה לי' שסוס בקו ימין ומסבא ג"כ ס' רמנוס של הפס נקבל בימין כמ"ש ויהון י"ס בימינא מאר שסמלוכות שסיה ס' מחרוס של הפס נתיה לסמלוא לחמן רוקא וכו' ר"ל כי ז"ת סוס בסוד שמאל מלבו ולמעפ כי יהוע מלבו ז"ת ולמטה מתגלה ס' נבוחים שביסוד מיסא סוס מתון ולא שמאל ליסוד לימין אית סוס מתון סמלוא לבבא שס שבו נסיב סוס בבבוחים כמ"ש לעיל בחי' י"ג וזס הטעין ע"ם ותבין נמלא כשמלכות יורדת נמעם לכזלוג עם ז"ת מבחי' לבבא שס ז"ת ולמטה נכללת המלכות ג"כ בשמלוא וזסו ויבון ום' בשמלוא לבבא ולוק ובבין (על) בסוסת זמבא מל יסי שמס סרוס לעלם ילכו וכו' ר"ל כי יהוע שס הסליס ליסוד לימין שס מתגליס בת"ת ז"ת סיה סוד לרת ז"ת וממנו מתפשטים התלתים בת"ג ונה"י ז"ת שס בסוד ערקין לבבא ונה"י ז"ת שס בסוד נביאים כנוסף ו"ס כל נביאי ותלמידי בתורה לבבא וכו' כי ס' תלתים למתפשטים ז"ת נס בסוד סרוס לת"ס בחי' י"ג ונסו ג"כ מ"ס ומתי ניסו שמס לת משס וכו' כי ס"ת ז"ת מתגלים בתלת ז"ת שסוד סוד לרוס ותת"כ בתלת ד'מתפשט בגבור' וכו' כי ס' תלתים שמתגלי בת"ת ז"ת מתחלף סולך תסד ת' בתלת ז"ת שסוד סוד לרוס ותת"כ בתלת ד'מתפשט בגבור' ז"ת שס סוד לפון וכן על"ז בשאר בקנות ז"ת ושיין בזוהר פ' תולדות קף קל"ו ובת"מ מ"ס שס (עם) ולבחוי דסליק תרין ומתתין תרין וכו' ר"ל כשעולה ס' רמנוס של הפס לי' לסיוסו לסיות לו"ת סוס בזיוג סב' לתת מוסין לזו"ן וס' מתרוס מלכות כשקבלה הקיסוסים מבא נסיס לת"כ לו שסוס סוס ז"ת לבזלוג עמו לז' י"ס שס בסוד סלקין תסין ו"ס שס בם ל נתמין תרין וכשיהיה כך לז' ולת' סוס ל' לפיקין שסס סלקין ומתתין כל"ל מופיקלי' לפיקין להיוסו ס"ת נעשה בסוד גדול בן י' ספירות וס לו שס סוס למ"ס סיס בו י' תוקיות כמוין י' ספירותיו וילוע כי מלכות מבא ז"ת סיה סוד ס' מתרוס לשס סוס למ"ס וסיה מבלמת ז"ת לסיות בן י' ספירות וז"ת סוס ג"כ בסוד מלס שס סוס למ"ס עיין סוף תי' ל' מ"ס שס וסבין וגס מפשר לומר מס שכתב כת"ז לבתר לסלקין תרין ומתתין תרין וכו' סוס מ"ש מ"ס בחי' י"ג לסלקין תרין ומיוון י"ס ומתתין תרין ומיוון י"ס ושס כתבתי פירושו בלרך מחר ע"ם ותבין כמן : ובמ' סליקו' כ"ל להבין זס כי ילוע שסוס סוס ל"ק סוס בכחר כ"ס בחי' מ"ם מיס מ' כחר מלמעלה' מכמס וכו' ועיין ג"כ בחי' ל' וילוע כי כחר כוס סוס מ"ת וזו"ת שס מלבשין הג"ת לת"ת על המוח שלו ומתוף על המיבור שלו מלבשי"ם ומבול שסס סוס ירכ זיהם

ת"ס ורזה למלך ירוח גלוי וידוע
מתרגמים בתרגום ובו שיקלפיל בחי'
ר"ג מה שכתבתי שם סוד סדירים על
העמוד זה ותבין לכאן ומיין ר"ל בח"ל
ת"ס כאן פירוש שפתוח ונפ פילוסו
קפי גלוי וידוע על ר"ל למימר שהיה
סוד זה בסוד מלפון זה יתקם ושם
מיכאל מוך יהיו זו"ת ובשם ג"כ
שים פרקיך וזהו ממולאים בתרגום
ור"ל שהוא זוקק כי זה הפירוש יכול
לפרש זה הפסוק אבל כאן בח"ז לא
יכול לפרש זה הפירוש כי הת"ז כתיב
בת"כ בתרגום דרועין שית פרקין ר"ל
מיך דייך דרועין על ר"ל למימר אבל
לפי מה שכתבתי בחי' ייג שגליו
זה קפי על נוקבא דז"ת ע"ש שהיה
שורה בין שמי יהיו דז"ת והיה ממולאת
בתרגום כמו"ג ללמוד דז"ת בשם
סוד מרין דרועין שית בשם שית
פרקין הוא מוכן כיוצא בת"ז וזוקא

(נג) וכולהו דמיין כמלא דרמשית וכו': ר"ל כי יהוא מלכות הוא סוד דרמשית ב' דרמשית כי הוא סוד בית והיא דרמשית
ממטה למעלה ובחינת דרמשית יש בו תוקיות דרמ"ש בית הוא מרומז כי המלכות נבנה ונתקנה פרצוף קומתה ע"י מו"ג דז"ת
שהם סוד דרועין שית בשם שית פרקין (נד) ועלייהו מתמר פמתו לי דמת ב' וכו' ר"ל מת ב' הוא סוד כיל הכתר לנוקבא כי
יהוא שהלחי לנוקבא מקומם כנגד ב' שליטי ח"ת דז"ת שהם ב' פעמים תור שהם ב' שליטי חסד לח"ת שהם מתירים
בלחי לנוקבא וב' פעמים תור שם גי' בית כי ב' שלפין דב"פ תור שם הסדרים שמתרגים דז"ת להחיר לו עיין בע"ת שער
לילת המוחין פ' דועיין בחי' ז' מ"ש לכן מת בית הוא בכתר מחוקי בחי' ח' מן דרמשית הוא סוד חכמה לנוקבא שנקרא
בשם מחוקי בסוד אומר לחכמה מחוקי מת (נה) רעיתי בחי' י' מן דרמשית הוא סוד בינה לנוקבא כי יהוא לחכמה ובינה
הוא סוד לעיס ללא מתתרגין יוכחי בחי' י' מן דרמשית הוא סוד לעת לנוקבא עין במ"ש כימי יונה שכתב שסוד השפע
עליונה שהיא לבינה כיוצא נקראת בשם יונה ובספר ערוגת הבושם כתב ג"כ השפע למה נקרא השפע בשם יונה ז"ל כי פעם
מתחלה היא בסוד י' בחוקי ואח"כ מתתרבת בז"ת ומתעבה הוא ו' בחום הסדרים שהוא ת"ת ו' לשם הויה הרי לך חוקיות
י"ן מיוחד ואח"כ מתפשטים הכ"ף מהשפע הכ"ל בשם הפירות מתפשט על סוד וכל ז' כלול מעשר גי' מינים ומתחר כך
בכללים כל הת"ת בסוד ומשם למלכות הרי לך ס' מיוחד ע"ם וידוע כי השפע נמשכת מהשעת לכן השעה נקרא בשם יונה
כמו השפע שנמשכת ממנו תחתי בחי' ת' מן דרמשית הוא סוד ת"ת למוקבא כי יהוא ת"ת נקרא בשם ת"ס סוד יעקב מיט
שם כי בו כלול כל הג' קויס וגם יהוא כי בע"ת השפע הירח פ' ב' כי יסוד דז"ת מגיע עד פיוס הת"ת שהם יסוד ומלכות
שלהן להם על שם שיסתכי בו דז"ת לכן מטעם זה נקרא ת"ת לנוקבא בשם החתי מחתי שהת"ת שלה שלה יסוד דז"ת
וכדין: (נו) שרמשי בחי' ג' מן דרמשית נמלא על סוד וכו' ר"ל הוא סוד מוחין שהם יו"ד ה"א וא"ו כמנין מ"ל כמ"ש בריש
החקומים ויהוא כשיש לז"ת מיחין הוא בסיד נכול שרשוי לזווג וכשמתייחדים ז"ן הוא סוד יבו"ק אחד כ"ף הוא
סוד ז"ת הוא סוד מוקבא כיודע נמלא ע"י מיחין שהם סוד מ"ל נעשה מיחוד שמותיהן כמנין ט"ל יהוא כי ג"כ הוא
נעשה מיחוד מלא כשהוקבא שלימה בקומתה מז מח"ל נעשה מיחוד לנקחיב הפסוק מחלה סוד קומתה שנעשה ע"י ז"ת
מג' קוס שלו מחוז ולמטה ובחינת מחוקי מרומז כל הקו שלה של ימין בסוד תמור למכתם מחוקי את ובסוד ותים תשר
יקח מחוק קסל הוא ונלח הוא ענף החסד ובחינת רעיתי

מרומז כל הקו שלה של שמאל כי בילה הוא סוד רעיתי וגדורים הוא ג"כ מרומז בחינת רעיתי בסוד מלפון מפתח הרימה
וסוד את מיפחגדירים וקו שמאלי שלה חשב מלמעלה על ת"ת שלה שהם נשלם יסוד דז"ת וכ"ת כל אחד מרומז בבחין
בפני עצמו כי אין אחד יכול לכלול בבחי' חברו ע"כ כל ג' מרומז בפני עצמו ואח"כ כשהחשב כל בחי' קומתה תמר ברעתי
נמלא ס"ל כי אז רמזים לשמותיה יהוד ע"י ברעתי נמלא על סוד המוחין שע"י יכול לעשות היחוד והוקוגשבן: ד"ת נמלא

לילה ואיהי אשתמודע׳ באסיא ואמרת ק״ל דודי דופק׳ איהו׳ אמר פתחי לי
פתחי לאח׳ ׳ואיהי עשר׳ מיני דפיקו׳ (נב) קול דודי דופק דא׳ דפיק
לתרע׳ בשית דפיקין׳ ורזא דמלה (שיר ה) ידיו גלילי זהב ממולאים
בתרשיש בתרין דרועין שירת פרקין׳ (נג) זכלהו רמיזין במלה בראשית
דאיהי בר״א שי״ת׳ (נד) ועלייהו אתמר פתחי לי באת כ׳ (תלים קיח)
פתחו לי שערי צדק שאו (שם כד) שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד׳ ובפ״ד פתחי לי באת כ׳ (שם קיח) זה השער לי״י ודא את
ב׳ מן בראשית׳ אחותי באות א׳ בן בראשית׳ (נה) דעיתי באת ר׳ מן
בראשית יונתי באות י׳ מבראשית׳ תמתי באת ת׳ מן בראשית׳ (נו)
שראשי באת ש׳ מן בראשית נטלא טל רזא דמרה יקי״ק אה״ד דסליק להשבן
טל דא״א ובטלא טל נקי״ם וביה איהי מ״א״ה באן אחר׳ ביומא שביעאה
דאיהי שרי״תאה׳ (נז) ועל רישיה׳ עטרה בלילא מעשרה׳ (נח) ׳איהי
ספה דאתמשכת מן מוחא לגבי אפיקי מים׳ (נט) ו׳ רוחא דנפיק מאזן
שמאלא רוח צפונית דהוה נפיק מאזן שמאלא דלבא והוה מנשב בכנור דוד׳
(סא) והוה מנגן מאליו ועליה אתמר קול דודי דופק דכדמיתא אמרת ה׳
זעירא׳ (סא) אני ישנה מן י״ה עד דאתער ו׳ לגבי דאיהו רוח ומיד קול
דופק בשית אתוון מן בראשית׳ דאינון לקבל שית תיבין דיחודא ואינון לקבל
שית יומי בראשית׳ ועוד פתחי לי ביומא קדמאה דאיהו יסוד עליה אתמר

שם

על בתלתים וכו׳ ר״ל מה ימלך כי
יסוד הוא נוסח לכל ממלכ׳ כדלעל לכן
נקרא ב״כ בסם תלתים עין בזוהר
חלק ג׳ ברעיא׳ ובקיר כתירין סם
משמ׳ ג״כ סיסוד נקרא בסם אליס
וז״ס בלן אחר ביומא שבועאה לתיסו
שמיתאה כי יסוד הוא יום השביעי
כשמתאב ג׳ רגש נוח לא׳ לן הוא
יום השביעי והוא שפי מ״ו קלוות ימי
בניין (נו) ועל ריסף י׳ עטרה
וכו׳ ר״ל לכך שייך לומר שרפתי
נמלא על קלי על כיסוד בסוד ברכו׳
לרמז לזיך שסוד קול עטרת כיסוד
עין בזוהר ע״ויולא ז׳ קס״ב שכתב
רמז לזיך לת׳ כיון עטרה ותפסר
לומר ג״כ מס שכתב מתחלה נמלא
על בתלתים הוא קלי על עטרת
יסוד שסוא קול מלכות ונקרא
בסם תלתים (נח) ׳ כיסו מפא
וכו׳ לנבי מפיקי מים ר״ל סם הוא
נו״ס שנקראים בסם מפיקי מים כמו
שכתב לעיל בחי׳ י״ט ועיין בזוהר

ע״ב מחרי מום ל״ום שכתב ופלין נחלין נגלין ונפקין ומתכנסין בחרין מנושין לתקלון נלמ ונסול ומלין מקרין מפיקי מים
נסוסה לרגש לזיך וכו׳ ע״כ כי יסוד ע״י ג״ם מתבטלים בסשפעת סשפ ארעית ע״י למיל בחי׳ וס״ם מזה סמעין וסול
סטשפ״ם סול סס״ל ממלא יכול לומר ארמזי נמלא סל קלי על ס״ה שסס לזיך כי ע״י נמשכת סארת סשפ סהוא
סול סל לזיך וכתב ח״ו זס כמו ד״ל על ארמזי נמלא סל (נט) ו׳ רוחא דנפק ממזן שמלא וכו׳ זס סוא מובן כמ״ש
למיל בחי׳ זס מעמין זס וסול מוזן שמלא מעין בחי׳ י״ג מ״ש סס ותבין׃ (ס) והיסו ממזן מלין עין בחי׳ י׳ מ״ש
סס ותבין מילת מזן מלין ויליף כי ס׳ גבורת סס בלים מפול בלשון ז״ת סחסד סול ו׳ וכוח וקול כמ״ש בחי׳ י״ג ע״ש
ו״ס ועליה אתמר קול דודי דופק ר״ל כי על בחי׳ ס׳ גבורת סס בלים מפול בלשון ז״ת סחסד סול ו׳ וכוח וקול כמ״ש בחי׳ י״ג ע״ש
ס׳ גבורת סס ג״כ סול קול דודי׃ (סא) מי יתנס מן י״ס ופו׳ ר״ל סס סול סמוחין לזוקפם שסס בסול י״סיכי יליף
במוקפם מין לס מלא הין מוחין תכמס ובינס שסס בסול י״ס פמ״ש בע״ז פ׳ המזיגו לך רש״י ונפירו למרי מוחין גליפן
דס ועיין בסס״כ שער בתפילין מ״ש סס על זס ותבין ויליף כי עיקר סול סיסוד סוא שמסתלקת בחי׳ סיחוד בילד
מפקיד לזוקי כי בחי׳ סלשפס מסתלקת מלין בלי בינס עיין בספר תסד למכריסם מעין ב׳ נסבי י״ו והסול על זס כ״ל לי
ויליף מס״כ מי גילך מסתלקין תפילו רשימו למוחין מלא בין מוקפם לז״ם כי הרשימו ז״ת מסתלק לגמרי
ויליף על רשמו והרשימו למוקפם נשאר תוך ז״ת במקום סמוך סלב ומשם מתיר למלכות בסול מי יתנס ולבי עמי
כמ״ש למיל בדרים סתקן מים והרשימו למוחין ז״ת שמסתלקין סס סול רוח כנגד בחי׳ המוחין שנסתלקו קולס הלילה
והרשימו למוחין למוקפם שנשארים בתוך הלב ז״ת ומתירין משס לס סס סול בחי׳ נשאר בתוך הלב סלשם בשת
פניהם כמ״ש עיין בע״ת שער ס״ת מנח ״פ פרק ס׳ ויליף כי בשחרית קולס סתפלה חוזרין רשימו למוחין בין למוקפם בין לז״ת
למקומם בסול תפילין ליל ותפילין לרשם עיין בחי׳ ס׳ מ״ש סס ומשם מין בתין מלא בקש״ם וו״ם סח״ו מל למהפר
לנבי ו׳ לנבי למיהו רוח מיל קול לזיך וכו׳ ר״ל כשבתין הרשימו למוחין ז״ת סחסד בחי׳ רוח סו מת״כ בקש״ם בתין
ומוחין עלמין לז״ת שפוח מן בחי׳ קשטות ו׳ סתירות וסס ו׳ מחוון שברשטות וז״ם למוחין לקבל שיח תיבין ליזקף כי
ו׳ תיבת לפסיק סמע ישראל סס מרמוז על ו׳ סתירות ז״ת שסחס בתין המוחין ע״י יסוד ק״ם כנגד וזיך תבין׃
(סב) מחוחי ביומא תניינא דתמן ס׳ יוחי ביומא תליתאה לחמן ו׳ סוף מל״ז כי יסוד כי ע״י מוחין לגדלות שבתין
לז״ת מן נשמ״ם חב״ל ז״ת מתג״ת ז״ת נמצא סוא ביומא קדמאה מסד וחסד ז״ת סוא בסול יד וז״ם לעליה
לחמר פומא לא יכך וכו׳ וכן סול ס׳ שסוא בחינה שסיא ס״ד לחוחי סיא ביומא תניינא ויוכחי שהוא בדעת כמ״ש למיל
סוא ביומא תליתאה ע״י ח״ת ז״ת ולעתיד הוא ב״כ בסול ו׳ כגולע וזוק סימב׃ זס סלבור שייך לקמן ע״ב שורש ו׳

יום תעני ונוס שם וכו' עיין בזוה"ק ... כדכתיב שכחך מחך מאחר שכתבתי לעיל ז"ל ויאמר אלהים יבקעו המים וכו' ויאמר אלהים לקבל לרגע ולמ"ל וכו' לרגע לשון הפסק ... רסיסי לילה ... שכינתא מחאה וכו' ר"ל כי נפ"ל ז"ת שם נפשים מומין לנוקבא וע"י נתקנת הנוקבא מכתרא עלאה ולמטה כי הכתרא עלאה הוא כנגד ת"ת ז"ת כנ"ל לאחר שתיקן קומתה ויש בו שכינתא מחאה שמקבלת המומין מנפ"י ז"ת שהוא שם הויה לשם מ"ה ו"ס כלילת וכו' ונה"י ז"ת שנעשים מומין

(שם קמה) פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון: ידיך יודיך דא י' דאיהו לימינא: (סב) אחותי ביומא דתניינא דתמן ה': יונתי ביומא תליתאה דתמן ו': (סג) שראשי נמלא טל ביומא רביעאה דאיהו כללא דיו"ד ק"א ואי"ו דאיהו חושבן ט"ל. ורא איהו גופא וברית רחש ביניהון חד. בחשבן דאיהו ואי"ו דסליק אחד ו' עלאה עמודא דאמצעיתא ו' תתאה צריק א' אחזי על תרוייהו. דאינון חד קיצותיו אלין שית קצוות דאינון ה"א ש"ת פרקין דכלילן בהדין שוקין דאינון יום הטישי ויום ששי ועלייהו אתמר שוקיו עמודי ש"ש: רסיסי לילה דא שכינתא תתאה כלילא מי"ד ק"א וא"ו ק"א: (סד) ואמאי אתקריאת לילה דאיהי לילי שבת לילי שמורים דאיהי ורא לי"י: (סה) ועוד אני ישנה במשנה ולבי ער באורייתא דאתמר בה התאנה חנטה פגיה: דאינון ת"ת בל"ב נתיבות חכמה בל"ב אלקים דעובדא דבראשית: (סו) בל"ב דאיהו ב' מן בראשית ל' מן לעיני כל ישראל. (סז) והנפנים סמדר נתנו ריח אלין בעלי מצות. קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך: (סה) קומי לך באורייתא

למוקדם שם בסוד רסיסי לילה בסוד גשם ולמ"ל בסוד על כמ"ש רש"י בפירוש שיר השירים רסיסי בחמי לילה שהן סורח ועיפות ועל לשון בהמת פ"ש כי יהוע שהנמשים שם ע"י גבורה וסוד הגבורות הלינים שם כ"ת ז"ת כמלא לכן המוחין שבהן למוקד שם ג"כ בסוד גשם רסיסי לילה ע"פ זה יפה פירש רש"י שוקמותיו רסיסי לילה מלבד מן העונג שפורענות עתה כי עונש שפורענות הוא בת ע"י סוד הגבורות הלינים ודוק: (סג) שראשי נמלא טל ביומא רביעאה וכו' עיין בזוהר חדש ע' שכתב ויאמר אלהים יקבלו המים מתחת לרקיע לקבל לרגע לקבל מלכות וכו' ומקרי יום רביעאה ע"ש ובמקום אחר שם בהקדמת ספר הזוהר עיין לעיל בהקדמת ת"ז שלחך לחיי רביעאה לכל תלת ורביעאה לעיל הוא סוד מוחין ע"פ מ"ש לעיל כי כתר למקבל מקומו כנגד ב' עליוני ת"ת ז"ת שהוא סוד יומא תליתאה ע"כ מטעם זה נקרא ג"כ המקבל יומא רביעאה ו"ש לחיי רביעאה לכל תלת וכו' לחיים לנג"ת מעילא לתתא ולכך מתחת למלת ויהוע כי מגלים עליון ת"ת ז"ת מתגלים המוחין מיסוד לתיקון שמתחיים שם עיין לעיל חי' ג' מ"ש שם עוד שלבי וחבון ויהוע שיש בחי' יסוד עליון בת"ת ז"ת שהוא סוד גוף וברית חבון חד עיין בחי' ה' מ"ש שם וחבון הוא בחי' יסוד עליון סוד בחי' עליוני ת"ת התחתונים וסוד ג"כ בסוד ברכות לרמז לזיל כי בחי' יסוד עליון שהוא סוד רמז סליק שם מתגלים סוד ברכות שם הממוחין שהם סוד י"ה ו"ה כמין סל וסל זה מגביה בחי' עליוני ת"ת סוד ג"כ מעיר בכתר לנוקבא שכנגד ב' עליוני ת"ת ויש סוד יומא רביעאה שכנגד בחי' רמז סליק ג"כ שרמז נמלא ט"ל ביומא רביעאה וכו' ר"ל על ידי בחי' רמז מדבר בפסוק על אותם בחי' רמז שהוא ביומא רביעאה ומ"ש מפרש טיבו של טל שהוא מקשה מיך שייך בחי' רמז ביומא רביעאה לומר נמלא מיהו גופא וברית חבון חד וכו' כי יהוע שהוא גוף וברית חבון חד הוא בסוד גדולות ז"ת כמ"ש לעיל בחי' ה' ע"ש וסוד גדלו מ נעשה ע"י המוחין שהם סוד על ומלא כשבאין המוחין שהם סוד על אז סוד גוף וברית חבון חד שהוא בחי' יסוד עליון שבחי' עליוני ת"ת התחתונים והוא בחי' רמז שביומא רביעאה וזהו ג"כ ע"ש ת"ז בחבון לחיי ו"ש לסליק אחד וכו' כי יהוע כי פוד מלך שבחך ומ"ז שהם ו' סוד יסוד ע"י סוד מלך ביום שמתחיים בשלים עליון לת"ת ז"ת ומתגלים משם המוחין לשמש ע"י המוחין נעשה שם אחד כנ"ל וכן ע"י סוד מלך ביום שמתחיים בת ממנו נעשה גוף וברית חד שהם סוד ב' עין שבהם ו"ס הוא ודוק וחבון היטב מ"ש ועד"ז שכתבתי כ"ל לבאר ג"כ מ"ש ת"ז. מתחלה פתחו לי ביומא קדמאה לחיי ימינא וכו' ולת' לחיי לימינא (סו) ומאי תקריאת לילה וכו'. בספר מ"ל כתב פירושו על זה כך ז"ל כלומר כי יהוע לקודש הויוב בקרבת ליל ומ"ש כ"ש לילה כמ"ש בזוהר פ' בת ל' ס"ח ע"ב לזה אמר לחיי ליל שמורים לזה"ל שהיא מלכות לה' שהיא מלכות למלילות שהם תמיד לחי ה' ברזיות הקב"ה וזהו ולחי לה' ומ"ש ליל שמורים לה' תמיד היא לילה לף קודש זיווג שייך נמי לילה כי שומרת לכך וכל ברזיו לבילה אין בילה מעכבת משא"כ במלכות שבאשר מולמות ים מניע מכת הקליפות (סז) ומזה שנקראת במשנה וכו'. להאמר בה שתחלת חכמה פגיה וכו' לבאר וזה ע"ל בהקדים מ"ש בחי' תקשים ז"ל קיש לשון התערות להאמר בה שמי יהיה ולבי ער וכמה מיון למיון למיכין שיהיה בעיניהם לגלה שתחלת לה למתערת ברזין לאורייתא לכלל רז מזר שיהיה קרי לתוכה ביה לבת עינה לאיתער' לה לבבי בעלה לחיי למיכא בבלות' בינתיון מבחי חורם לגיה לה מגייה לאיתער לה לגבי בעלה לחיי רז מזר לגהיר בבת עינה מזר"ה מוסבות ע"ש ועיין ב"כ ב"פ פנחס קף רמ"ד ע"א ז"ל קס ר"מ שלגיה יהוע זמי קב"ה וכנסת וכו' קס זמת מניעת ואמר מחרי מחניתין בשמתין ורוחין ונפשין דילכון מיתערי כמו כולכם ותשברו שיהיה מכון לחיי ולחי מקנה פוסח לחלי עלמא לחלה לת מיתערת בשן

נאוריתא דכתיב ולכי לך בהלכה : ועוד אני ישנה בהלכת מאדם ושרטין חמש
פקודין דלא תעשה בחושבן אתוון ישניה : ולכי ער בימ"ח פקודין דעשה
ל"ת כחשבן ולב"י ור' טער (והע' דמז
מאי ט' מן מר למיהו דמוסף' לא ממול' לש בעים סנהדרין דאתיא בהו תורה
למעלעיל' למחמר ניה מימינא ומשמאלא) קול דודי דופק
ממולא למעלעיל' לכליל פקידין לעשה דא עמודא דאמצעיתא דאיהו תור"ה
י"ק לא מיהו מימינא ומשמאלא ניה כליל תרי"ג דאתיהיב מתרין דרועין
כלילן ועוד קול

דרחמן אבא ואמ' דאינון י"ק ' וברזין אשתלים תור"ח דאיהו ו' כליל תרי"ג
ה' תתאה אורייתא דבע"פ כלילא מבלהו ארזין ובה אשתלים יקו"ק ' ועוד
אני ישנה שניה ודאי לחכמה דאיהו י' כד אתרתק מיני רחימאי דאיהו ו'
ודיא דמלה (משלי ג) יי' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה : בחכמה
דאיהו אבא י' יסד ברזא דאיהי ארץ ה' זעירא הארץ ודאי כונן שמים דא ו'
בתבונה דא אימא עלאה ' דביניה אתקריאת לעילא כד איהי עם בעלה : (ע)
תבונה אתקריאת לתתא כד איהי עם ו' ורזא דאיהו בן ו' ורזא דאיהו תפארת
אשר תארנה איהי ה' עמיה : ובההוא זמנא דארנ' י' איהו עם אימא ואיהו
מרחק מינה אתמר בה אני ישנה ואיהי שניה לה ועוד ישנה בגלותא דלא
נפיק כה ' ובההוא זמנא דייתי בעלה קול דודי דופק דאיהו ו' רחימו דילה :
רוח צפונית נפיק לנבה דנשיב בכנור דוד ' ורוח דרומית מסטרא דימינא ורוח
אלקים מרחפת על פני המים דאינון מים מסטרא דחסד דתמן חכמה :
ובזמנא דייתי פורקנא דפיקו פליק ונחית בנוונא דקרסן עולה ויורד פליק ה'
לאח לנבי י' ונחית ה' תתאה לגבי ו' ומה דהוה יקו"ק אתחזר יקו"ק אבא
עם

מלא כרזין עילאין למלמד לתמי וכו'
ע"פ מוסף מוכח מזה כמעוסקי' רק
בגגלות מז כוס סוד סיום למעלה
וע"י הנסתרות מז בוח סוד הקיום
מן סוד סיום ועיין ב"כ בפ' פנחס
קף רט"ו בר"מ מכתב ז"ל לבל מי
שיש לזיק לזכות ועובדיו לפהרת
בשן מערוניתא ולמפטם מיס לבושי
קדישתא ולקשטת לס בלבושין
עגנינין בהירין לרזין לתוריית מס
כתיב בית ומשיחים לתכור בריית
עולם ורפיחים ברזין בהירין לתוריית'
לתור רז מחקרי וכו'ם מזה נ"ל מובן
פשין יחול למעלה מלא ע"י סוכות
ולוגע כי סוכות מכוסה הס בסוד
תו"מ והגלות הס בסוד זו"ן דפוד
הנסתרות לס'וגלות לנו כמ"ש לפיל
דרים מסקונים ועיין ב"כ בתקונים
חדשים מכתב ז"ל מתן דלפיל לקב"ה
שריש י' בלבב ומתלקיחים ליס פריש
ס' כמוסים ועל תרין מחוון מיתמר
מסתרות לס'וכו' והגלות תיקון ה'
וכו' ע"כ לכן מזה הפעם אין יכול
להיות יחול למעלה ובהיות בסוד
פקידים מן סוד הסיום מלא ע"י מוסין
סוכות המורה שהס כמ"ש כי ג"כ
מין יסוד למעלה מלא ע"י מוחין דמו"ק לזיווג כמ"ש לעיל וע"כ כשעוסקין
בסוכות המורה שהס בחגא ולימא מזי מתערין מו"ק למשיך המוחין דמו"ק לז"ת ומזו נעשה תיקון ע"י ובפסק ע"ה כתב
על פסוק התחלה מעשה פניה מכה לקיטי כתירה פ' עקב בחלת התנה הוה ג' שמות מהיה קס"ת קמ"ג מי"ה
ות' שבחלת התנה הוה יסוד מבא פלא עלין נתיב לא ידע עיט כי מו"ק הס רעיס ללא מתפרנין ע"כ הס נרמזים ביתל
בחלת התנה ואמר כתב למכת רחמי התנה שבו נרמז מו"ק מכח זה מיסה פניה כי התכן עזרת פירש שחלת חנטה היה
פירש המחיקה ע"ש וזה כי מבואר בכוונת יה"ב כי הס מ"ה וכן שבדיעה הס מיס מריס והוא לוגמת פקרי מד שלא
מתבללה כל ארבי אלא הוא מר ולכן פניה גיהי' ל"ת כמנין מ"ה וכן עם הכולל ושיטור בכתוב בהתנה שבו נרמז מו"ת
חנטה שהוא מיתוק גבורי' פניה מ"ה וכן שהס בקלוות הבינה שמשה לויים מתעריס ע"ש ויזוע כי המוחין למו"ת הס
מתלבשין מתלה בגה"י למו"ת ומתיק מהלבשין גה"י למו"ת וגה"י הס בסוד תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם
כמוש וגה"י למו"ת הס סוד תיקון כל"ב ומיבו' תכמה ובל"ב מלכים לעובדת הקב"ה מעשיות וז"ס ת"ז מני יסיום בחשבון ולבני
מר בחוריית לחתמר בה בחתנה חנטה פניה וכו' ר"ל כי המתקים בגגלות המורה מתקין יכול להיות למעלה מהעורות
מן סוד הסיום להיות היתוך מלא ע"י בעוסקים גם בסוכות המורה כי ע"י עגלות המורה מוחין יכול להמשיך המוחין למו"ת
ג"כ להיות בסוד גדלות שרתוי לזיווג כי הגגלות המורים הס בסוד זו"ן ולא בסוד מו"ת ע"כ לא יש התעורות למעלה מן
סוד הסיום מכל פ"י העוסקים גם בסוכות המורים הס בסוד מו"ת הס מעוררים מזה"ת להמשיך המוחין לז"ת להיות בסוד
גדלות שרתוי לזיווג וזהו ולבי ער בחוריית לחתמר בה וכו' ר"ל בחורה המורה שחתמר בה בחתנה חנטה פניה זהה קתי
עב מו"ת הס בסוד חתנה כנ"ל והיינו ע"י העוסקים גם בסוכות המורה הס בסוד מו"ת והס בסוד ולבי לב"ב מהיבות
החכמה ג"כ מלכים ע"י הם התעוררת למעלה מן סוד הסיום וזהו לתיקון ח"ת כנ"ל ' מהיבות מכמה בלב מלכים וכו' כי
ע"י העוסקים ג"כ בסוכות המורה שהס בסוד מו"ת הס מעוררים מו"ת להמשיך מוחין למו"ת שמחלבשין בגה"י למו"ת
הס ת"ת ומזו ג"כ סוד הסוכה חנטה פניה כי ע"י בחנטה שהוא סוד מוחין למו"ת מנטה שמחנה מניה הוא
סוד ז"ן כנ"ל כי ז"ן הס בסוד פירות למו"ת כי מהס נתן והס נתני' קטנות בשתין בהס מוחין לגדלות שתי בהס

בתי'

תכונא שיתין וחשע

דשיב באזן שמאלא דלבא ויהון ו"ק בשמאלא לקבל לבא: (עד) בהוא
זמנא אל אשר יהיה שמה הרוח ללבת ילבו כל נביאים מתנ־נגן אבתריה
כערקין דלבא דמר־נהגין פלהו בתר רוחא דלבא. ומאי שמ"ה דא משי"ח
הוא דאתמר ביה הוך אל דרום וסובב אל צפון וגו': (עה) ולבתר סלקין
תרין ונחתין תרין סלקין ד' דפיקין לעשרה כנוונא דא יו"ד ק"א ואי"ו ק"א באת
ו' סליק ה': ובאת ו' ה' דתניינא בא' סליק י': דאיהו בעשר אצבעאן
דידין ובי' אצבעאן דרגלין: (עו) כל אר־זון סלקין בא"ו דאיהו אח"ד
בחשבן אר"ץ: (עז) דאיהי שכינתא סליקת לנקודי לחושבן זעיר דחנוך
קמ"ן י"ד: פתח כ' צרי י"כ שב"א ס' חולם ט"ו חרק י"א חירק בי'
י"ב שרק ו' שורק עם ו' י"ב: לחשבן זעיר דחנוך והאי איהו חשבן לבל נקודין
לחשבן זעיר: א"ל והא אתון דיקו"ק דאינון קרבן עולה ויורד מאן סליק
בקדמיתא ומאן נחית ו': נחית בקדמיתא לגבי ה' ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה
דהבי אוקמוה מ"מ לא אבא בירושלים של מעלה וגו': לא יעול י' בה' דאיהי
ירושלים דלעילא עד ד' עולם־בר' דאיהו

ארחבי

הא סבא דסבין קא נחית ואמר ר' כלה
איהי בני מרעה מרחימייהו צריך לאתער' בדפיקו דילה
יתיר דהא קול דודי דופק: קול רחימאה דפיק לגבה בתקיפו סני לארבע
סטרין: הה"ד (יחזקל ל) כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח מסטרא
דאויר קדמאה דאיהו קדמון על כלא דפיקו דרוחא איהו לח מסטרא דחכמה
איהו קר מסטרא דאימא איהי בחמימו סני בנין דאויר קדמאה נטיל
בעבודא דאמצעיתא ונטיל בצדיק וחכמה דאיהו קר נטיל בחסד ונצח ואימא
דאיהו

זכוזמו מלכ כי יקריב מכם קרבן לה' כי זה מה במלכות מלה למעלה למכמה לקבל הקיסוטים ממנו בסוד בחכמה
יסד ארץ כל"ל בחי' זה ס"ת סוף ע"י שים לה מ"כ מלמעה מן יכולה למעלה למעלה ג"כ לקבל קיסוטים ולוק. (סס) מני
קיסוטים שניה ולאי למכמה למיסו י' בו' זה מוכן ס"ת מה שכתב בספר ח"ל קף ל"ל ע"ב בחי' כ"ת על סוד קרבן עולה
ויורל שמוכר כאן בחי' זה ו"ל כי לפעמים ת"ת למעה ומלכות למעלה מלה ולקבל קיסוטים בכל ה' בחכמה יסד
ארץ ות"ת הוא מלה לימה לקבל המוחין ועיטרין וע"י נעשה בסיל גדול פרעוי לזיווג וכן מלכות בחמקבלת הקיסוטים
מחבת מזי רמויס לזיווג נשוק ורמיסים לזכור ברית עולם ולזו מ"כ כשנעשה כל זה לה נכון להיות הבן מלה לה ובח
מלה לה ס"ב יעזוב מים מה מבין ומעו ודבק בחבתו וכן מל יחללו הכס בחכמתו וגו' כמו שכתב בחי' זה לקמן כי
מלניח נקרחת בשם הכס בסיות למעלה בחבת סוף מכמה וז"ל נקרא גביר כשהוא בניים שניה סוד גבורה וכן נקרא
בשם עשיר בסוד מלכות שניה גבורה וכך יתתה ס"ת והמכבת קלה ביחד למעו כלי להכין היסוד לקמן בחי' זה מזה
שכתב המיון מלה סוד קרבן עולם ויורל וזהו שכתוב מלה מלה לקבל הקיסוטים ממנו ולזו ניה בניים למכמה כי הכמה הוא
סוד רמשיח והסוד הקיסוטים שלריך בשוד בזיווג וכן מה שהקשוטים הם מלבת ס"ל לבמר סוד המוין טעם הבנר הזה
כי ידוע מלכות היא מלכה מגבורת ומוסם שומתקין בגבורה שלה זו מין יכ ל ז"ל לקבלה כי בה שני הפכיה זה מזה כי
ז"ל הוא מסוד החסדים ומלכות היא מגבורת וע"י כן הוא קומר לה הסיבי עיניך מנגדי שכם הרהבוני כמו שכתבתי
לעיל בחי' י"ג מזה כמוין ע"ם וזה ג"כ מבומר בשה"כ פרוש ר"ם ויה"כ ט"ו ומ"כ מלריך למחק גבירה היא ע"י החסדים
כלי שיכול לז"ל ולקבלה לזיווג ועיקר מיחוק זה שהיא סוד הקיסוט הוא ע"י מלה שהיא גבורה החסדים וע"י במקבלת
ממנו החסדים שלו נאמרה במיחוק בגבורה שלה כי מע"פ שהיא מקבלת ג"כ החסדים לעיתה כלולה מ"מ יהמת
שהחסדים לא יחפ שם ג"כ בסוד גבורה קלה מחמה שהם בחיים מעיתה שמקשרת דיוקים מחעדין ע"כ לא יש כח בשם
לבקן למחק גבורת של מלכות מלה מ"י החסדים לחלה בסוד ה' בחכמה יסד ארץ ולא תקשה יסד ארץ לחיתה למה
כן בחיין מחתר שלה בחיתה ונשוה ע"י כ"ל זה הוא מל"ם בהפך הכוונת בלרוש סוכות כי בין יה"כ למוכת נוטלת
המלכות החסדים לחיתה ואין לוקחת החסדים מלמעלה למטה שלה יהבטל החסד העליון בדבוק רוח בגבורה אין בגבורה
ממנו יכול להקיתו מלה לוקחת החסדים מלמטה למעלה כדי שלה יתבטל החסד בגבורה בדוק בגבורה שבה מן בבא

קקי"ו (ס"א החי"ו) אתלבש בשית ספירין דאינון שש מעלות לפמא"י אתלבש בחכמה וסליק לעשרה דאינון גלגלים דברסי' : א לעילא דמות כמראה אדם עליון מלמעלה ורא אויר קדמון ח' ועזרא איהו לימינא וחכמה ליסינא ונטיר לה ובהאי אתר (משלי ג) ח' בחכמה יסד ארץ ה' לשמאלא אש על לבא ו' רוחא דנשיבלגבה ובעא רחמי מינה דלא אוקדת עלמא בגין הגרמי לה דאתרחקא מבעלה ומאריך רוגזה ולזמנא דיתא פורקנ' אהטר לגבי ו' דאיהו דרגא דמשה (ישעי' סג) מוליך לימין משה לסטרי' ה' דיליה ליסינא ורא איהו (רות ג) חי ה' שכבי עד הבקר בקר דאברהם (עח ד) י' אזיל לשמאלא וזקף לה' דיליה ורא קרנן עולה ויורד (עט) ורזא דתלת יעקב בהאי אתר שכל את ידיו ולחבים ברמיז אתחזר י"ק לשמאל דאינון שמור ויה לימין דאינון זכור ורא איהו זה שמי וזה זכרי י"ק עם שמי שס"ה לשמאלא ו"ק עם זכרי רמ"ח לימינא בפסח יהון ו"ק לימינא

כראש

סמאל נקודת צבא בסף מתון סוס ג"כ בניסן סוס ס' רמנוס של סם כי מביאה לוים מתערים ואית ג"כ לכל קו סמאל וביום שסוס סוס ס' רמנוס של סם היא עלה לי' שסוס נסבא כי ילוע מסאר"י ז"ל ביום ב' גוונים ויוגיס כמו"ש ס' בסוד תמוניתם והוא תמיד להחזיק המולמות וסב' סוס נסוד הפנימות לתת מוסן לאו"ן ומסזיוג פ"ס מין פדירי מלת נפסק מסר המורכן ובזמן ימות המשיח יהיה הזיוג סב' ג"כ חדירי וילוע ג"כ כי המוסין דזו"ן ומסיס נוסף"י למו"ת וכ"י לתבא מתלבשים בסימא וסם סמוסים בם לכן מבא שסוס סוס י' סוס ג"כ כוד קמץ ז"ס ומסאי סליק פ' בקמץ ר"ל מיך סייך ס' רמנוס לנקודת קמץ שסוס בכחר ומאר בנין לחמן י' לפיכי לחכמה ר"ל כי סוד י' סבוא מבא סייך כיה ג"כ נקודת בקמץ וג"ם מת"ל ומפרש סיסב ס' פיכי סם מבא ולוק : ולפיכי מרץ נתיה לסמלוא להמן ריקא וכו' ר"ל כי מתחלף היה המלכוא שסיה סוס מרץ למעלה מבא לקבל מקיסוסים ממנו בסוס בחכמה ישב מרץ כמ"ש לעיל בחי' זס ומת"כ כשים לם מקיסוסים מז סיה רמיה לזיוג ויורדת למטה לכזלוג עם בעלה : ומאר נתיה לסמלוא לחמן רוקא וכו' ר"ל כענד מס שמאר מתחלף שס' רמנוס של הפס עולה לי' שסוס בקו ימין ומסבא ג"כ ס' רמנוס של הפס נקבל בימין כמ"ש ויהון י"ס בימינא מאר שסמלוכות שסיה ס' מחרוס של הפס נתיה לסמלוא לחמן רוקא וכו' ר"ל כי ז"ת סוס בסוד שמאל מלבו ולמעפ כי יהוע מלבו ז"ת ולמטה מתגלה ס' נבוחים שביסוד מיסא סוס מתון ולא שמאל ליסוד לימין אית סוס מתון סמלוא לבבא שס שבו נסיב סוס בבבוחים כמ"ש לעיל בחי' י"ג וזס הטעין ע"ם ותבין נמלא כשמלכות יורדת נמעם לכזלוג עם ז"ת מבחי' לבבא שס ז"ת ולמטה נכללת המלכות ג"כ בשמלוא וזסו ויבון ום' בשמלוא לבבא ולוק ובבין (על) בסוסת זמבא מל יסי שמס סרוס לעלם ילכו וכו' ר"ל כי יהוע שס הסליס ליסוד לימין שס מתגליס בת"ת ז"ת סיה סוד לרת ז"ת וממנו מתפשטים התלתים בת"ג ונה"י ז"ת שס בסוד ערקין לבבא ונה"י ז"ת שס בסוד נביאים כנוסף ו"ס כל נביאי ותלמידי בתורה לבבא וכו' כי ס' תלתים למתפשטים ז"ת נס בסוד סרוס לת"ס בחי' י"ג ונסו ג"כ מ"ס ומתי ניסו שמס לת משס וכו' כי ס"ת ז"ת מתגלים בתלת ז"ת שסוד סוד לרוס ותת"כ בתלת ד'מתפשט בגבור' וכו' כי ס' תלתים שמתגלי בת"ת ז"ת מתחלף סולך תסד ת' בתלת ז"ת שסוד סוד לרוס ותת"כ בתלת ד'מתפשט בגבור' ז"ת שס סוד לפון וכן על"ז בשאר בקנות ז"ת ושיין בזוהר פ' תולדות קף קל"ו ובת"מ מ"ס שס (עם) ולבחוי דסליק תרין ומתתין תרין וכו' ר"ל כשעולה ס' רמנוס של הפס לי' לסיוסו לסיות לו"ת סוס בזיוג סב' לתת מוסין לזו"ן וס' מתרוס מלכות כשקבלה הקיסוסים מבא נסיס לת"כ לו שסוס סוס ז"ת לבזלוג עמו לז' י"ס שס בסוד סלקין תסין ו"ס שס בם ל נתמין תרין וכשיהיה כך לז' ולת' סוס ל' לפיקין שסס סלקין ומתתין כל"ל מופיקלי' לפיקין להיוסו ס"ת נעשה בסוד גדול בן י' ספירות וס לו שס סוס למ"ס סיס בו י' תוקיות כמוין י' ספירותיו וילוע כי מלכות מבא ז"ת סיה סוד ס' מתרוס לשס סוס למ"ס וסיה מבלמת ז"ת לסיות בן י' ספירות וז"ת סוס ג"כ בסוד מלס שס סוס למ"ס עיין סוף תי' ל' מ"ס שס וסבין וגס מפשר לומר מס שכתב כת"ז לבתר לסלקין תרין ומתתין תרין וכו' סוס מ"ש מ"ס בחי' י"ג לסלקין תרין ומיוון י"ס ומתתין תרין ומיוון י"ס ושס כתבתי פירושו בלרך מחר ע"ם ותבין כמן : ובמ' סליקו' כ"ל להבין זס כי ילוע שסוס סוס ל"ק סוס בכחר כ"ס בחי' מ"ם מיס מ' כחר מלמעלה' מכמס וכו' ועיין ג"כ בחי' ל' וילוע כי כחר כוס סוס מ"ת וזו"ת שס מלבשין הג"ת לת"ת על המוח שלו ומתוף על המיבור שלו מלבשי"ם ומבול שסס סוס ירכ זיהם

בראש השנה י"ק לשמאלא שביעית אחיד בתרוייהו ודא עמודא דאמצעיתא
ההיא (ראשית כט) סלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת ביה אשתלים
יקו"ק עם כל דא לא יהא שלם אלא בבת זוגיה דאיהו ארם ובאן אתר בסובתא
דאיהו כ"ו ה"ס דאיהו יאקחונק"י ורזא דמלה ויבא יעקב שלם ביקו"ק ויבן לו
ביתו דא סוברא בר"א ויעקב נפיע בפתחה ויבן לו בית בההוא זמנא מה דהוה אני
ישנה בגלותא דאסתלק דפיקו דילה שלימו דיל בההוא זמנא אתתמר
בש כיתא ולבי ער לאתעריתא דפורקנא : ובההוא זמנאנשיב רוחא דקודש
בה דבזמנא דרוהא דקודש לא נשיב רוח סערה נשיב באודנ' שמאלא דלבא
דאתמר ביה והנה רוח סערה באה מן הצפון דסעיר נופיה דבר נש דאתמר
ב ה מצפון רפתח הרעה : ובההוא זמנא שלטין בעלמא כל רוחין ושדין
דכחכלין עלמא דאינו מלאכי חבלה ודא דפיקו דמרע' דסליק באשא הגיהנם
דאיהי מרה ומחמם לגופיה דבר נש וביה (שמות א) וימררו את חייהם
דאברין ראינון ישראל בעבודה קשה דא כבד דאיהו על ערקין (דמרה) דדמא
דחמר ובלבנים דא ליחא חוורא דאיהו בבדה על כר נש ומניה יתין ליה במות
מרעין בישין דאינון מים הזדוני דמ תגברין על אברין דיליה ובכל עבודה
בשדה דא דפיקו דדמה דאתמר ביה (ראשית כה) אוש-יוצא ציד איש שדה
ומאי ניהו דפיקו דדמ' רוח סערה דאתגבר ביה דמא דערקין דכבד דאיהו
עשו הוא אדום דערקין דילי"ח כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם אשר

עבדו נהם בפרך פ מרח

מלכו"ת מיין בע"ת שער מו"ת פ"ב
וכמ"ש מסכת מו"ת פ' מ' מסכת נ'
ותבין זה ויבוע ג"כ כי מו"ת סס
בסיל י"ו"ס ואחבונס סס בסול ס'
עיין בתי' י"ג מ"ם ויבוע כי נס"י
לעתיק סס מלבושים דתג"ת לת"ת
נמצא מו"ת עלמין סמס בסול י'
סס מלבשין סול יליס ורגלין סבסס
סול עשר מלבשן לסיונס ק"ג לת"ת
סס סול יליס ול"ס לעתיק סס סול
רגלי וזסו לשיסו כי' מלבשן לילין
וכי' למלבשן לרגלין ומרס סול מלף
שסות בסול י' מרמז ג"כ על ומס
סבתיבס כי יס בו ב' יולין וות"ו סמס
סול י' מלבשן לילין ורגלין וסס ת"ג
לת"ת וכ"ס לעתיק ות"ת לת"ת ויסול
לעתיק סס סול ומו סבמלע מלף
בין ב' יולין ובוק ותבין : (עמ) כל
מחוון סליק בוש"ו וכו' : ר"ל כי כל
י' לותיות לסס מ"ס סס בו"ת שסות
סול ות"ו ומסוס סס"ת מחרוגס
לסס מ"ס סוס בנוקבא דו"ת ב"כ

מיך סייך שכל מחוון סס בסול ות"ו שסות ז"ת לכן תמר תת"כ לתיהו תתך וכו' ר"ל כי סול ות"ו שסות ז"ת כולל ג"כ
נוקבא כי ותו סוא גימ' תפ"ד ובתתל כלול כי ת"ת סוא סול ז"ת ול' סוא סול נוקבא כמולע ומסוס שסול ל' מורס על
נוקבא כשסיא בסול מסבכת וס' מורס כשסיא נפקא ממסבכת לסול עתיקו כמ"ס בתי' י"ג מזרס פ' מספטיס ע"ס ותבין
לכן תמר ג"כ כי ות"ו שסות גימ' תתך סוא ג"כ כמנין תרין בתשבון קמן עס כמולע ותרין נקלפת סמו נקבא כשיס לס זיווג
עס ז"ת ומקבלת מסרגון ותו סיא מרילס פירוסיס עיין בסקדמת ספר סזוסר ל' י' שכתב כלין מס לסו"ס יפשס מתע בילף
תרין למעבד פרין ותיבין וכו' ולוק : (עז) ילף מיסי שכיותא סלקא לנקודי וכו' ותובדן נקודין קמן י"ל וכו' ר"ל כי
משבון תותיות של כל הנקודים סס בתשבון קטן שוין דכ"ו כמנין ריבוע מלוי שסות גימ' סוס כי כשמתייקלין זון מן
סנוקבא לז"ת כו' סום לרוכב עיין בתי' מ"ז שכתב בגין דתיסי סוס לנקב"ה ונתיסי מזעירותא טפלה לרוכב ועיין בסקדמת
ת"ז שכתב ומסן לתקין ליה פוסיא וכו' לתיסי מרכבה לילים ופוסק שסות בישול כל הנקודין סס כוללים בו ושות
מקשר תותס כמלכות ולכן סורס במספר קטן גימ' י"ב כמו תרין מלכות ומטעם זה ג"כ כתב סת"ז לעיל סורס עס ר'
ובוק ותבין : (עת) י' תוכל לממלכת וזקיף ל"ס לילים ר"ל כיסי תפא סוד י' תזיל לממלכת לתיתת שסות בקו כממלכ
להזדווג עתה בסז' זיווג זב' כל' בתי' - ז"ס כי זיווג זב' סוד נפסק תתך סתורבן לכן תמה תזיל לממלכת ויבוע מע"ת
סיעד סזיווגים פ"ת כי סו זיווג סב' שסות פעמים לסו"ת סוד זיווג סון ע"ת עלמין סו"ת סוד זיווג בפילגוים לסו"ת סס סוד יס' ות'
וזיווג י"ס ות' סס ס' בתי' לתיתת רביע על בנין כי"ס ות' סס בסול תיתת לגבי סו"ת ומז בתי' קומתס שלפס סס בסול
כפופה ונת זקיף לבל כממזלוגים סו"ת עלמין סז בתי' קומתס זקופה ומוס כי סן תין מתלבשים למטה מזון ע"ס ותבין
מ"ס לכן תמר סת"ז לבון יוקף וס' לס לילים כי תיתת שלפס סיא בסול זקופה ולת בסול בפופה רובלת על בניו וגס יבוע
מע"ח שער מוסין לילים פ"ו כשסול מזלוגים זיווג סב' סו"ל הפילופים סו"ת וי"ס ות' מתחברי ביחד ונעשים ב' פרצופים
לבד לסיינו מבע וי"ס נעשים פרלוף תתך ותיתת וסבחום נעשים פרלוף תתך נמצא לפי זס סוד בתי' ס' סוס כמו מזקוף
קומתס ובוק ותבין (עת) ורזא למלה יעקב בהתי תתר וכו' תתחזר י"ס לשמלת וכו' תיין פירושו על זס סוף ת"ין
לפום זשלקוו שכלפס סס פירושו ממשרת"ו על זס ותבין ובעוד כ"ל לבתר זס כי יבוע זיווג ב' לסו"ת סוס כלי לבת תות
דגלות ול"ן ויבוע כי' מתחומות לסו"ת סס מתלבשים לעשות בו מוחין לגלות וס"ס במקוס לתר שכס"י לסו"ת סס
מתלבשים בתוך ו"ק סוס מבחי' סכלים שלפס אבל פנימיות תפ"ת לסו"ת מתלבשים ב"כ תוך ז"ת כמ"ש לעיל בתי' י"ב מזי
תשעין ע"ס ויבוע כי תפא יש בו סס סויס ובפילגוים סס תפיס נמצא בו' מתחומות לתבת יש בסס מוחיות וס"ס מעט סויס
זבפילגוים בו' מתחומות שכלפ יש בסס מוחיות וס"ס מעט תפיס ונמצא כי מוחין לסו"ת כשמתלבשים בתוך ז"ת סס בסול סוס

כמרה אובמ' דאיהו יבש בריקני' ובנ"ד אתמר ביה בפרק וכד ארתעבר רוח סערה בר"א (זכרי' יג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ אתער דפיק בהחוא רוחא עליה אדתמר (תלים לג) בדבר ד' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם בההוא זמנ' הבלי הבלים דצלותיקלקניה ברוחא דקודשא לגבי עיל ויתערו לגנייהו הבלים עלאין דאתמר בהון (זכרי' ח) כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי' דאיהו הבל דלבא דשכינתא קדישא להב המזבח ומיד דהליקת בהבלים דפומייהו דישראל בצלותין קב"ה שאיל בגינה מי זאת עולה מן המדבר מי בזארת עולה וראי ובין דא ובין דא איתן הבל ואית הבל: איתן הבל דאתמר ביה (בראשית ד) את אחי את הבל ואית הבל דצלותי זפולחנין טבין ואית הבל דמלין בטלין מלין ריקנין דארתמר בהו (ירמיה י) הבל המה מעשה תעתועים בערת פקודת' יאבדו מאי בעת פקדתם אלא בזמנ' דארתי פורקנ' ופקוד' לישראל יובדו מעלמא הבל תעתועים דתועים לבני

ומחפך להיות בחסד קו סיגין ו"ם תת"ז ורזת למלה יעקב דמתי מתר שכל מתילין כי מם סתים רמזי להיות בחסד קול יד ימין מחפך להיות בגבורה קול יד שמאל מם סתים רמזי להיות בגבורה קול יד שמאל מחפך להיות בחסד קול יד ימין וזהו ג"כ בפסח יהון ו"ם נימוקין דרחם פסחם י"ם לשמאלא וכו' כי יהוע מוסר והקוסים שפסח הוא בחסד ור"ם הוא בגבורה לכן ג"כ קול ו"ם שמחפך לימוקין הוא ג"כ בפסח הוא בחסד ואול ו"ם שמחפך לשמאלא הוא ג"כ בד"ם שהוא בגבורה ובשושן שהוא בח"ם הוא קול ז"ת שמקיל בתרוייהו כי המוחין דמו"ק שהם בחול הוי"ה הם מחלבשין זה מבל לפי מ"ש בתי' ה' שבקף קו"ם שם מספע טעם הלבר ספר מפ"ם בתן ע"ם מ"ם ולוק וחבין (פ) לפיקו בגלגלי ימלא לספיקים להיות לבת וכו' ר"ל ימלא הוא מלכות וספיקים הוא סול ת"ת דהולכת בים מלין ומ"ת קול לבלבול וגלגלי דימלא שם קול הלינים שבמלכות שרוצים לעלות למעלה להיות ניתן להם כח שפע ויגיקה מלמעלה לזון את העולם כמו גלים שבים שטולין מים ורוצים לשטוף את העולם כמו שכתב בזוהר פ' נח לקמ"ם ע"ב על פסוק מתם מוסל בגאות הים בשעת גלגלי ע"ם ומבין וילוע מע"ם כי סול שן הלשון טוב ורע הוא מהפוך ז"ת ולמעה כי מקוס זו"ת ולמעה מהגלין המוחין מבוטים שלהם כמ"ם בתי' י"ג בעמה שם ופ"ם ומן במקוס זה יכול להיות יוצאים מילוים ופ"ם תת"ז וכל גלייה עליים מתמר מל מצר יהים שמה הרוח ללכת ילכו ר"ל מל מצר שם מתגלם כול הרוח להיות בח"ת ז"ת שהוא סיל שמה מע"ם כמ"ם לעיל בתי' זה מתגלים המוחין שבסם כול רוח וסם טולים ומהפטים ז"ת להיות ז"ת בסול גלגול ומן הוא בסול עולים תרין ויורדים הרין כמ"ם לעיל בתי' זה מצר זכו ג"כ סול מחיות רגלות ושוב הלוא תרין ושוב תרין והב"ג כול הגלים שהם לימים המילוים פג"כ ילכו רוצים לעלות ולילך ליוק מן הקוסם מהמוחין שבסם סיל הרוח שמתגלם בח"ת ז"ת הוא כליל מל' רוחין כי המוחין שם ל' ועליהם אמר הפסוק כה אמר ה' מל' רוחות בלו הרוח (פא) שכוללת עשרה מתמר הא שמר שמתי חול גבול ליט וכו' ר"ל כי יהוע שמבחי' מילוים נה"י דמימת' נעשה מלבוש לזו"ן להסתירם במלבוש זה מן המילוים שלא ייעקו מאור הפנימי דנוקבא כי סם עומדים בינו לאור מקיף שלא ושמלבוש הזה עיקר לעורך נוקבא כי כשבא המילוים שוכנים שין זה בח"ם ותבין וילוע כי רבוע לשים לדמימת גימ' חול ועיין ג"כ בתי' ה' מסול חול וזהו שמר שמתי חול גבול ליט וילוע ג"כ כי ג' מילוי שמים שבהפי לדמימת סם גי' הפ"ם זו"ם תת"ז ודמימת לכולהו ומה שמתר בנוגע לחתום שבח ר"ל כי יהוע מסם"ך כול חתום שבח סול כי בשבח נאמרו סקליפות בלבוקים תחת הגופים דמוקים מן הקוסם שיעור שלש פרסאות שהם הפלשה פסירות לגם"י לעשים בעלי למג"ת שם המלכות שלמרגלים וכל ת' נקרא פ"ם שהוא מספר שם מלכי ומלפלפין שמספרו פ"ד שהם המשה גבורות המיסד לעשים ולפיכך אסור לטוען רגלים אלו לגם"י יותר מסיעור זה שנאמר בשם הקוסם שעלו ושוע חתום שבח לאורייתא בחתם בחותם שלרגל הם פ"ם דמ"ם קו"ם שבשם"י לדמימת שמספרם חתום שלש יכנפו סקליפות בשם ע"ם ותבין וזה סול ג"כ בחמשת חמשים בחמשת עשרים יוסשבת פרק ו' משנה

משכח ג' וב' וז"ס סמ"י וכו' רלין
אלין כל' רוחין גיל לקוין שכינתא
עילאה קול לב וכו' ר"ל כל רלין
גלין סמם סלילים סמלוים שכנגד
סמלכות כל' רוחין סס סול של'
מוחין שמתגלים מתוס זו"ג ולמטס
סמס מקום סמלכות כגולע וסס
רלין ליסך סס מן סקדוסס גם מיל
כשמיין שכינתא למילו חול לב ר"ל
גם כשרואים סלבוש לתילמא שהיא
סול חול כנ"ל סמלכות וסמכוס
סמלכות סלילו סול יש עליון וסיא
גס כן נקרלת בשס לב כגולע

מאמר כמה פעמים מתמת עקומת סמלכות מתקלת ממוס זו"ג ולמטס שמס סול סלב וזסו לתילמו חול לב פי
מיקר גבול חול ל'ריך' סול לב שהוא מלכות וסיא סול יש עליונכי עיקר מחיות סחילוי'מן סקדוס'הוא מן סול סלב ולמטס
שמס סמוחין מגלים מלבושים שלמס לכן כשרואים סחילוים סלבוש מתילמא מזי סס בורסים וסוזרים לסתרייסו כי סול
סלבוש לתילמא שיכם ילילין לסשתכל ולסובל בו לכן סס סוזרים לסתרייסו (פב) ואלין ל' רוחין כל נפקין מן לבא
ר"ל כי סמוחין שמתגלים בס"ח זו"ג שהוא סול לב סס סול ל' רוחין וסלומתס מתפשטים בז"ג שהוא סול סספירה בסול
של סשרין שלו שהוא חגה"ס כגולע ומתירים בו לסיות סול בשול גלולות ועיקר מקומס מושכס של ל' רוחות שהם סול
מוחין סס בשי' לתילמא שהם סול כנפי ריחא ותרין בתי לבא כי שי' לתילמא סס סול כנפי ריחא כי ח"ת הוא סול ריחא
כמ"ש בתי' י"ג ע"ש וזו"ס סס סול תרין כנפי ריחא וחרין בתי לבא הוא בשול לתילמא שהו ס"ח וס"ג שהם סול סרוח ובשם
שים בתרין בתי הלב של סלשם כמ"ש בתי' י"ג ע"ש ותבין וסול סמלעות סלפיקות כנקולות שכתב סח"י מיין לעיל בתי'
זה מ"ש מעין מלעות סלפיקות כנקולות ותבין (פג) שם זסו לפיקו לפיק בלעין נקולים תשע וכו' להבין זה ר"ל ע"פ
ע"ש במ"ח מסכת ג"ח פרק ג' משכח וכו' ז"ל ולשם יתרפא ותעפ"י לופק הלפיק בכח בלורת מיזו נקול סימן טוב לו יהים
שעושה מיזם מוס סמתקת מקוס שנקולס שהוא ולפיכך היא מלירה עליו מור גדול בשור יש שהוא רלמים עכ"ל ופ"י
פירוש הוא כך שם זכו ר"ל שם יש זכות מלוה ומעשים טובים בעולם שמתקיים למעלה בסספירות שנכתב תלויים ע' מיני
נקולות לז"ע כן מרפים שכיוכל מסול תולה שלם תולת מסכה מני ותז"ל לופקים בס ע' מיני נקולות של ע' ספירות
זו"ת ובשם נלמו ח"י לפיקים בס לפיקות מסול טן בלעת טוב ורע שהוא בקליפות נוגף שים בס טוב ורע והיא עיקר
סול שב"ל סול"ר וממנס יצר טוב ויצר רע ויובע כי קליפות הנוגע לפעמים היא מתפרלת מן פרע ונכנסת בקדושה
ומיהי סול לסס בשרש סמתילה ממשס לנקס ומתת ולמטס כמ"ש סח"י לקמן ותבין: ותתון מיזון לגבי נקולים כמשל
לגבי רוחא עיין בתי' ס' מ"ש שם ותבין כמן (פד) נשמעת מיהי כתר על כלסו וכו' ר"ל כי יובע כי תילמא היא כתר של
ז"ת ומיהי סול נשמה שבשם סול תגופות סטעמים וכן ע"ש שהוא כתר תמיהי טוא סול נשמה לתבת שבו סול נקולת שבשם
סול רוח לגופא שהוא סול לתתון שים בתילמא ובזו"ן כמ"ש בתי' ס' ע"ש ותבין ת"ש ומיהי תליא במתבדתם וגקולים תלין
בתמירים ותתון בעשייה כי סול נקולים שם תלין בתבת שהוא סול תמירים ותתון שבשם בתילמא היא סול עשיה כמ"ש סח"י
כי מסטרא ימינא תמירא מסטרא שמאלא עשייה ומתבדם סול בשתר כי תע"פ שמתבדם היא ג"כ בתבת מ"ת מיקר סול
סמתבדם שהוא בכתר כי בחכמה סוא ג"כ סוד תמירים בסול ברלשית נמי מתמר שהוא תכמה כי רלשית מכין י' ספירות
סוא מחכמה (פה) עמודא לתמלישתא כליל תרוייסו תומר ועוסק ר"ל כי ז"ת סוא כולל מוחין לתבת ותילמא שבשם
סול תומר ועוסק וזסו שמפרש מח"כ ובתי' תומר ועוסק בהויס לתתמר בס וכו' יסי' בתור ותתע"ש תויל וכו' ר"ל
כי יובע שמוחין לתבת סס מתלבשין בתילמא ותבת סוא בסוד י' ותילמא היא בסול תור שמתת וס"י תמירים סמוחין
לז"ת וזסו יסי' בתור וס"י תמירים נעשה תויר שכלול ותתיל בתרוייסו מסטרא לימינא ומסטרא דשמלא ס"ס סול סוא
ותם כמו תויר הנשמי שכלול מבתי' מים ותם כגולע וסול תויר ז"ת שהוא מוחין לתו"ת סס בז"ת שהוא שמולת תתלישתא
מיין בתי' ל' מ"ש שם וזוק ותבין (פו) ותית לפיקו מתילנת לתילמו יבים ליה בים טוב כלל ר"ל כי יובע מע"ת שהוא
הקליפות פ"ג כי ג' קליפות סמילוים לנבי מקליפות נוגה סס רע שהוא שתתבר שתין בו טוב כלל תבל

קליפות

דפיקו • לזמנין דפיק זמנא חדא ואתחזר לאתריה ודפיקו דא אשתמודע בנקודין דאורייתא בהחיא זמנא דדפיק בנקודה חדא לתתא איהי חיר"ק ואם היא לעילא איהי חלים קוצא דאת יו"ד כד איהי באמצעיתא איהו שור"ק אם היא לעילא אחזי דאתגבי אשא דאיהי חם ויבש ואיהו קל דעליה אתמר את תורת העולה ואם הוא דפיק נקודה לתתא איהו חר"ק ונחירת כמיא דאיהו קר ולח ואיהו כבר ואיהי דפיק נקודה באמצעית' שר"ק דנשיב כרוח על מיא ואחיד בתרוייהו ואיהו חם ולח והאי איהו הקיד זמנא חדא לעילא אסתלק דפיקו ואם דפיק תרי זמני דא כתר דא ואסתלק דפיקו הא אינון ציר"י דדפיקו דלהון שוין • אבל דפיק נקודה חדא לעילא ונקודה חדא לתתא דא בתר דא אינון שב"א ותרין נקודין אש ומים לזמנין דא סליק ודא נחית כגון את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ולזמנין אינון שוין ואינון שמים אש ומים ולזמנין דפק חלת דפיקין חד לעילא

ובתר"ה

שבשמים ולא ממה מחילה בין ישראל להקב"ה כמ"ש פת"ז לקמן ולא יהיה מחילה בין הקב"ה ובין ישראל כי ילוע ד"ג רמזונות אין מחזיק לחילונים אלא ד"ז התחתונות וז"ש בתלין קליפין מחלבם קב"ה ומכניעים שם סוד ז' תחתונות וג' רמזונות שם סוד אבים שבשמים דהיינו תו"מ שבשמים סוד שמים לבד לקמן מדבר הת"ז מזמן המבול שעתיד הקב"ה לעבור תלין הקליפין ולהחזיקם ליעקב"ל דמוחא מלגיו לכן ממה אלא ימים מחילה בין הקב"ה ובין ישראל כי לא יהיה מחזיק לחילונים אפילו ד' התחתונות שהם סוד הקב"ה וכן ג"כ מה שאמר הת"ז לקמן מתחילה לחילין קליפין גרמין אפרשותא בין הקב"ה ובין ישראל הוא ג"כ מטעם זה כי הנה מדבר על ז' התחתונות ולוק וחבין. (פט) קליפין דילים וכו' ר"ל שם סוד בחי' חילוניות לנה"י דאימא שמלבשים לון"ן ואם תקשה לך הא יזעא מה שמלבשים בחי' חילוניות לנה"י דאימא לון"ן הוא משום כדי להסתירם מהחילונים אלא יקשה מש"ה לעיל וכמן כתב הת"ז שהחילונות אחמר לא יגורך רע ע"כ לא לריק הלבוש מאימא - בחילונות דע לך בודאי כי ים קליפה בחילונות הנו שכתב בהקב"ה בשער נשילת ימים אחריות מה שאמרו חז"ל מעין רחמון לטומאה ומני ושליבי ורביעי כי הקליפה רביעי שהוא בחילונות הוא סוד

עשר ספירות לבריאה וכו' כי יהוה שבשבת מהגלה מלת לבריאה לבד דמוד נחשלם ויסד על כמה כבודו כי במוד אין מהגלה אלא מלת בריאה ויצירה והעשיה לא מעבר בעלמות ז"ס בגין לסבות מוחא ליליה דבריאה יכול להתעדכא וכו' ולות ועלייהו אתמר לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו רוח עיין בפ' פתח קרכ"ו ע"ב שמשמע שם שקליפות תהו נקרא מוץ ורוח רוח סערה המקיף כולם שהין בו טיב כלל ע"כ אתר תלפנו רוח לקדושה וכן לעילוזכתב הח"ו ואית לפיקו מאילנא דחיי דים ליה בים טוב כלל יכו' הי"ג ע"כ על קליפת תהו שהוא סוד רוח סערה ו"ש למנים נפיק רוח סערה וכו' ומה שכתבתי לעיל אע"ח שכל הג' קליפות לבד מקליפות מוגה שם רע הנזכר שהשהין בו טוב כלל וכאן משמע מת"ז שקליפת נוגה שהיא מלבד סוד אין בו טוב כלל אבל שניים אחרים יש בהם קלת טוב ל"ל מ"ש שהין בו טוב כלל ר"ל בנגד קליפת נוגה שהיא מלבד טוב ומחלב רע אתר שהם כמו שהין בו טוב כלל וגם אתר לעון שהין בו טוב כלל בשביל קליפת תהו שבאמת אין בהם טוב כלל: (לח) תלין חיונ"ג' טפין וכו' לסבין מאתר זה כ"ל ע"פ מ"ש האר"י ז"ל ול"ל לפי כי תיקון ז"ת הימו נעשה אלא ע"י תריך אנפין ואות הסיקר ושורש לאוליית ז"ת והשה ת"ת עלמו נכלל ג' גו ג' ולא נתגלו בו עתה אתר"ח רק שה"י ואלו בחי' לת"ת שה סוד ג' מפין דכגלגל האתר בחי' ס"ם עמהם נפשה אלה תחתים שהוא ז"ת עכ"ל ובזיהר לדריו הוא ע"פ מ"ש האר"י ז"ל במקום אתר ז"ל כי אתכמה סתימאה לת"ת יש בה עשר ספירות ובחי' יסוד שהם הוא בחיך ומזדווג בגרון שהוא בבינה לכללות הפרצוף אלו ואות סאלפות לחכמה ואות נקודת זיווג לנשיקין זיווג דבשפה וכתר ילעתה כי בכל מקום שיש כללות עשר ספירות יש בהם ז' חכמה סתימאה לת"ת יש בה עשר ספירות ובחי' יסוד שהם הוא בחיך ומזדווג בגרון שהוא בבינה לכללות הפרצוף אלו ואות סאלפות לחכמה ואות נקודת זיווג לנשיקין זיווג דבשפה וכתר ילעתה כי בכל מקום שיש כללות עשר ספירות יש בהם ז' שמות אלו ע"ב ס"ג מ"ה בן ודלי לסולית וז"ל תו ילפת טיפת סולדם מהם ע"ב בחכמה וז"ל כל טיפת טיפה ויולפה אלא מהם ומן עברה מוחה טיפה דרך מעבר בעלמת לדרך שם ס"ג ולא תקבלם מהרה ממנו כלי להתלבש בו כמו בטיפת סולדם דלו"ת שהכרמה אתחילם אלא לא שמא שם ס"ג כאן בלאותם טיפה אלא רק לדרך מעבר לבל ילידם אתי"ה למ"ה וב"ן של זו החכמה ושם ג' כ קבלם מהרה מטיפה כי שם שורש זו"ן ומן מהם מ"ה נמשך ז"ת ומהם בן נמשך הסיקרא ואתר דיוקן שלו ויצלו מלכי שמות נפרדים מהם מ"ה וכן הל"ל ולא מהם אתר בלאי יגלו בלתי טוים במעלתם כי"ת גדול ממלכות ולא כלו"ת שיגלו טוים לאותם יוצלים מהם אתר עתה ונשאר עתה מניאות טיפה זו כי כל הטיפות שם בחי' טולות י' קטנים וים לה ג' קוצין ושם סוד ג' תולדות יה"ו שם חב"ד כי גם מהם נמשכה טיפה זו כמולע ולטיות כי טיפה לא יצלה רק ת"ג שמות ע"ב מ"ה בן לבד כי שם ס"ג לא הועיל רק למעבר בעלמת לכן לריך שיהיה בטיפה זו כללות ג' יה"ו אתר מע"ב ואתר ממ"ה ואתר מב"ן והדרש הוא לכן כי מ"ג רמזות להכמה לת"ת ממנו נמשך ג' תולדות יה"ו ברמזות שהוא בחילו יולין מהם ע"ב ואתר כחגלגל הטיפה זו ב"ג מחליטות חג"ת לחכמה לת"ת ומקבלת הארה מהם נמשך מהם יה"ו מהגי בחילו מהם מ"ה ואתר כטיפה זו שהם ב' יה"ו מחגלגלת ויורלת ומחלבשת בג' תחתונות הם י"י לחכמה לת"ת שהם יה"ו ס"ג בחילו ואלו ירלו ביסוד החכמה לת"ת בחי' החך ושוה נותן ע"י הזיווג בגרון בחי' מלכות שלו כלומר ואתר כ"ירלו ממנו בחג"ת לת"ת עלמו שהם ככללו הי' שלו שעלו למעלה ומהכו הטיפין בהם וירלו אתר"כ ביסוד שלו ומזווג במלכות שלו ונחנם לה והיה טולימתם לאבא ואבא נחנם לבינה לבינה לטיות בה בסוד עיבור עכ"ל אף שאין זה לשומו ממש מ"מ קלרתי בלשונו וכחבתי רק מה שלריך לעניינינו ומעלת לפי זה כשהטיפין נמשכו ובאו בחג"ת לת"ת שהם ככללו הי' שלו אלו הם בלורות שגול כי כמו שגל סוד נקודה אתת אתת לירי כמו כן ת"ת ויסוד הם אתת ג' וי"ם אבל מתחילה כשהטיפין נמשכו מהכמה לת"ת הם למעלה מחג"ת ולת"ת אלו הם בסוד שגולת נקודה אתת על גבי ב' נקודות כי ג' רמזות כת"ב הם בסוד שגולת כתר של ת"ב וג"ר לת"ת שהם למעלה מן ת"ת הם כתר לסם וכתר הוא בעלמו נקרא שגולת נקודה אתת על גבי ב' וי"ם ג' טפין עילמין תיכון שגולת דהליין ממוהת סתימת עתיקא דעתיקין כי תו"ת נקראים מתיקין זקניים וכתר נקרא עתיקין דעתיקין: (לט) לתיכון לקבל ג' נשים וכו' אתר"י ז"ל כתב ז"ל דע כי כל המוחין שבכל המקיפות כולם שבכל המלילות ומכ"ם למטה בחי"ע על אלו מבחורי המלכים לבם ד"ן נעשו וזו סוד מ"ם סתום בפ' פקודי לבריך פשילת מגו ממחשבה כי המוחין נקראין בשם מחשבה ואין שום בירור אלא במוחין הנקבות והמחלת סבחורים סים בחכמה סתימאה קדמאה עתיקא כי כאתר נתלבש עתיק יומין תוקון שבוע בחי' פרלוף אזי יוכלו המלכים לקבל האור לסיות נמשך דרך הממסה ואז תחתיל לבריך ואלו בסוד מ"ג לגודל תו"ב וכן המתחבה לבינה בריך לגודל זו"ן וגמלת כי המוח והממשבה על הנוקבא תמיל סיא מבריך בירורי המלכים ויורדין עד היסוד שלה להיות בסוד מ"ן של המשרך לעיניים וג' נשים הם של ת"ת ואבא ת"ת בחי' נוקבא על בל ת' מהם מהם נאם הא"ל כי שמא"ת ולמשלה הם בחלות גדול ולכך קאמר ג' טפין של מ"ל

באלין נקודין חשע שבינתא מאנא לכלהו עשיריתן לון בגין דבה פלילין כל
אתון . ואתון אינון לגבי נקידין כגופא לגבי רוחא ובין כל דפיקו ודפיקו
ד' שעוריה דאיהו שעור קומה . ו' שעוריה דאיהו שיעור קומה וכד נקודין
נפקין ביה אינון דפקין כלהו דפיקין בגייהי בחמי וכד לית תמן ו' דפקין
במהירו ואינון דינ' דפיקין דרוחק בתר דחק ואינון עת צרה היא ליעקב
וממנה יושע ומאנ' דנקדין איהו נפש : (פר) נשמתא איהי בתר על כלהו
ומינה בתרין דאינון טעמי תנועה דנקודין וא תנוואיהי תליה במחשבת ונקודין
תלין כאמירה אריון בעשיה ורא איהו אומר ועושה מסטרא דימינא אמירה
מסטרא דשמאל אעשיה : (פה) עמודא דאמצעיתא כלילא תרוייהו אומר
ועד שה ובמאי אומר ועושה בהויה דאתמר פה יהי אור ויהי אור יהי
אור ואתעביד אויר . דאחיד בתרוייהו בעמודא דאמצעיתא ואית דפיקו
דעין הרעה טוב ורע דמהאי אצר וצר טוב ויצר הרע ואיהו רזא דלהט החרב
המתהפכת דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה דפיקו דיצר הטוב אהוי
בריאות ואתוותא דכל אברין ודפיקו דיצר הרע אחזי מרע' דכל אברין דגופא
וכל מאראלים גבר אי מתגברין אתהפך מנחש למטה ומיד ממטה כלפי חסד
וכל גופא אתכי ואם מתגברין חוכין אתהפך ממטה לנחש ונשיך כל אברין
כמה נשיכין דאיכין ומרעין בהדיא ומנא אתמר בדפיקו (שמות לב)
ואין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול עניית אנכי שומע קול דעגות
קול דרפיק דביה מרע' דגלותא אנכי שמע ואירת דפיקו מאילנא דאיהי ביש
ליה ביה טב כלל . (פו) דמגיה נפיק רוח סערה דאסעיר כ ה גופיה דבר נש
ואתמר ביה (מלכים יט) רוח תזק מפרק הרים דאינון גרמין דגופ' ומשבר
סלעים דאינון צלעות דגופא דאינון בגוונא דסלעים והאי איהו נפיק בזוין וליה
ליה משקל ושעור וביה והאניה דאיהי גופא חשבה להשבר . (פז) והאי
דפיקו מליך גחית בגלי ימא דאינון עשר כתרין תתאין בגוונא דאיהי מלכות
קדישא . הכי איהו מלכות חייבא כגוונ' דמילה איהי ערלה דתמן כמאל
ערל . ובת זוגיה ערלה נחש ואשת זנונים לקבל תרי ירכי קשוט מסטרא
דמסאבו תאומיא"ל תומיא"ל ולקבלייהו אתמר תהומות יכסימו ירדו כמצולות
כמו אבן לקבל עמודא דאמצעיתא איהו עוגיא"ל דמתמן עוג מלך הבשן
מסטרא דתרין דרועין אינון (אנגיאל) עזיאל אנגיאל מתמן אנג וביה כי נאה
גאה כוס ורוכבו רמה בים עוזיא"ל מתמן עזאל ומתמן עזא ועזא"ל ואיהו
חזריא"ל (תלים פ) יכרסמנה חזיר מיער ועליה אתמר ועל חרבך תחיה
ואיהו שעריא"ל דמתמן רוח סערה ואיהו עשו איש שעיר ומתמן שער באשה
ערוה ועליה אתקף ההוא דאתמר ביה (שמות מו) עזי וזמרת יה ויהי
לי לישועה ה' איש מלחמה ה' שמו ונ' לקבל כינה דאתמר בה אלף בינה אלין
אל ופי עשו לקבל חכמה דאדם בליעל איש און לעיל פתריא"ל לקבל כתר
על יון ומתמן כרת לכל אלין דעברין על אורייתא ואינון כתרין תתאין
קליפין לעשר ספירן ועשר ספירן מוח' בנוייהו : (פח) קליפין אינון פחיצה
ביישרא לאביה שבשמי באלין קלקלין מתלבש קב"ה ושבינתי לקיים בשבינתי'
ומלכותו בכל משלת ולקיים ביה בי מלך על כל הארץ אלקים אבל לעילא
באריחו אתמר לא יגורך רע אלא : (פט) קליפין דיליה לעילא אינון
לטש קמה גונין שפירין דנהורא דמנהון אתעבד קב"ה בנלות ואתלבש
באלין אחרנין בגין לנטרא לישראל דאינון מתלבשין באילן קליפין : ודא

למינון לקבל ג' נקיים שמשם מ"ש
וזהו לתיתם משוקמות נקיבם בנקב
ביתם כי מציורו הוא לוקח ע"י
מקמת נקיים ושם בנקב ביתם יסוד
שלם לטוב ממוקנת בא"ג וקמר
חג מופס ותל עורכת ותל מקטפת
ומחציל מנשם ולמעלה שלח כשלר
עמיות הלחם כי הכל תלוי ע"י
התעורת ממטה למעלה מופס הוא
בנמי' נוקבא דא"ת כי מפיוס לחם
שמון הוא מלך הימין כמ"ם מת"כ
במאמר הוא לקבל ימיך למיכו בתי'
מיפס כי המזון שלחם הוא מלך
המסל ימין ות"ת הוא עורם המסל
ושם סוף רחמים גבולים ועורכת
בניהם בסוד ערכם שולחנים מולחן
בלעון בינה פמ"ם מת"כ ומקטפת
בסוד כקף כמ"ם מת"כ פירוסי (נ)
להסיר למחמר שם וכו' ולא תלם
לעשות כי יהוה כי ביעור התלם
לפעמים תמל ממ"ת כי כן הוקם הנה
בשם הפנימי למכמם שמקבל זו"נ
שהוא שם ב"ן מסר ל' שם למשוכה
כוח יו"ד ה"א ואו"ן ה"א כמ"ם זה
במפר מצות שמיטים מסכת שמות
רמ"ל פרק ב' מצוה ת' וזהו המשית
עפיטותיכם תלם כי עיסה נקראת
שם גלות והמשית חמשה שלא היה
סוד התלם ונם מלכות נקראת בשם
פסח לכ' נמלאת הוא תלם לפסח
(נ) ומינון ' יברכך ' יאר ' יפנ
כי ג' פסוקים תלו שבר"ת שלשם ג'
יופין שם מרמזים ב"כ על ג' ממוקין
תק"ל שמש בסוד ג' יוצין של נ'
טיפה כי כל נמי' מוח הוא בסוד י'
ועיין בזוהר פ' נשא דף קמ"ו ב' שכתב
שמר נקי פעמים בשני תלת קרני
ריסיהון יו"ד יו"ד יו"ד יברכך יאר
יפנ כולהו לאתחזקא מהימנותא שלימתא
ולאתברכא ז"ת מעתיקא וכו' ובזוהר
פ' פנחס דף רמ"ו סחד ז"ל ירוס
בארבע פנים דאתיין למינון יברכך
יאר"ם ונשא בארבע פנים לסוף
למינון יפנ יאר"ם בשמאלא וכו' ע"ם
ובאן אתר מזדריקו בג' מבהן וכו'
ב"ל כי ג' הטיפין שנשפכו מהכתם

דמ"מ ירדו מת"כ בחג"ת דמ"מ
שבסם נכללו גם"י שלו מעלו למעל'
כמודע ומן ירדו וילמו בג' טפין
מיסוד שלו למלכו'שלו ובית הוליתת'
לחצב מער הת מלכים ומוע בחג"ת
דמ"מ כנודע ו"ס מת"כ ומן מחב
מוזליקו מסטת דנחית בהון דת
יה"ו מסטרת לחכמה עלאה ר"ל כי
בטיפין שילדו בחג"ת דמ"מ ומשך
פל יסודו שבללו בסם ליחן למלכות
שלו מהיכן מחך שבחג"ת שבסם
ממשך הטיפין נזרקו הטיפין מת"כ
ממנו למטה וקטנר דת יהו מסטר'
דחכמה עלאה ר"ל דשבת שהת שומל
בת"ת דמ"מ ומשך הטיפין לו מת"כ
הטיפין שהם סוד ג' מוחיות יה"ו
חב"ד כמ"ש ממנו נזרקו הטיפין
למטה דהיינו לבינה להיות בה בחול
עיבור ולוק ומבין הטבה זה (לה.)
ולקבל תלת טיפין תלין תקינו תלת
תלת נפשת וכו' במ"ח מסכת שלל
ליל פסח פרק ב' מסכת ח' כתב ז"ל
זעל שולמנו יסדר קערה מחת בשלם
מלית מונחים זו על זו ליל ניסרמל
הוא סוד לעת שלי מקערה ועליו
הלוי שהוא בינה ועל הלוי הכהן
חכמה והם סוד שלש מוחין לתבת
מלאה סוד חב"ד: עד לשבת שלימה
לת לריך לקרבת שלם תלת לתיהו
תל"ם וכו' עיין בתי' י"ג מ"ם ע"ן
ומבין כמן (לו) ותה' לתיהי למילת
מן מות ת' וכו' כי יהוה תלם הוא
בבינה וגרון דת"ת הוא בינה דת"ת
וחכמה סתימת דת"ת ממנו בחו"ג'
טיפין מילמין הוא"י והוא למילת
מן ת' בינה י' לחתת מן ת' מותת
חיילת הוא תבת שהוא' והוא
לחחת מן ת' בינה דת"ת כי בינה
דת"ת הוא כחר לו (לו) תלת טיפין
דשלם קלמאה וכו' ר"ל כי חכמה
סתיפת דת"ת הוא תלם קלמאה
שומגלגל ב' גלגולים בג' מבסנבחג"ת
כמ"ש למיל דתלת מבהן לתמן נחית
תלם דתלת גלגולים ותלם חכיית
הוא תבת שהוא פרשו של שבל כי

איתו בכל צרתם לו צר וכו' בקרמיתא יהב לון מיראַ דשליח דאיהי נבריאל
ולא הוח מזונא לכמאל ולמשריין דילה אלא על ידי שליחא בגין חובין
דישר' אתלבש הוא בהון ובכיבול אתי ליה על ידי דקב"ה להאי אף ישראל
אזלין בארח מישור ומקיימין אורייתא ופקודין דילי' ואם ח"ו לא מקיימין
אורייתא פקודין דילי' יהיב עשר כתרין בידוי דסמאל זלא צריך מזונא לאַ
מידא דקב"ה כל שבן משליחה דילה ודא לפרעה דאמר לי יאורי ואני עשיתי
בגין דחזא כתרין נובראין בידה דסמא"ל דבקדמיתא בד הוי כתרין תתאן בידא
דקב"ה מה כת"יב בישראל וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ובזמנא
דאינון כתרין נובראין בידא דסמא"ל לא דחלין אומין דעלמא מישראל ועברין
בהן ברעותיהו ער שעתא דפורקנא דיתקיי' בהו ואת רוח הטומאה אעביר וכו'
דאלין קליפין נרמין אפרשו"א בין קב"ה ובין ישראל ודא איהו דכ"ה (ישע'
נט) כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם ועתיד קב"ה לעבראַ
אלין קליפין ולאחזאה לישראל במוחא מלגאו ההיד (שבת ל.) ולא יכנף
עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך ולא יהיה מחיצה בין קב"ה ובין ישראל
בזמנא דעשר ספירין מתלבשין באלין קליפין אלין דידעין בקליפין עברין
אומאו"ם בשמהן וזו"ת דקב"ה לאלין קליפין ובטלין נזרה ועל אלין קליפין
אמרו דצריך הבדלה דקב"ה אתלבש בהון בימין דחול ובשבת אתפשט מנהון
ואתלבש בלבושין דקדש ועשרה לבושין אינון דקדש דאתמר בהון ה' בחד
יחנחו ואין עמו אל נבר בד"ר עשר כחושבן עשר קליפות דחול כד אתלבש
בהון אהמר בדד ישב מחוץ למחנה מושבו בההיא קליפה דגרים בר נש
לאתלבש שם ה' ביה בטיל נוקמא ובגין דא לא תשא את שם י"י אלקיך לשוא
ובגין דא תקינו בהבדלה המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך דלא יחבר
קליפין דקדש ולא יעביד לון תעריבת ודא איהו (ויקרא ט) שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאיבם שעטנז ובל מאן דערב לון אחמר ביה (מדבר יט) את
מקדש י"י טמא ונומר דנשבת דאתפשט קב"ה מאלין לבושין ואתלבש בלבושין
דקדושא לא צריך לקרבא קדמוהי לבושין דחול דמוחא לא מקבל טומאה
והת"ד הלא פה דברי באש נאם י"י דביה לא יכיל לאתערבא שום עירוב
(צ אלא בלבושין דשבת וי"ט יכיל לאתערבא ובגיניהו מני למעבד הבדלה
דלר"תא איתי אילנא מעורב טוב ורע כלאים ועליה אתמר ומעץ הדעת טוב
ורע לא תאכל ממנו בגין דהר"וא מוחא דיליה בבריאה יכול לאתערבא עמית
קליפה אבל מוחא דאיהו נהורא בארח אצילות לא יכיל לאתערבא עמיה
שום ר"ע ובוכות ואית אילנא דטוב ורע דקליפין דאינון נרעינין אינון מלגאו
רע ומוחא דקיק מלבר טוב ואית דמיחא דקיקא מלבר טוב ומוחא בסני בית
מלגאו כגון דהבא וכסף זעיר מצופה מלבר ועופרת סיניב מלגאו דא מוניטא
דש קרא פומיה טב ולביה בית ואית דאיהו קליפה מלבר ומוחא מלגאו ועלייהו
אתמר נולל אור מפני חושך וחשך מפני אור ואית אילנא לתתא דע"ז דלית
ליה מוחא אלא קליפ' מלגאו ומלבר ועלייהו אתמר לא בן הרשעים כיאַ
כמין אשר תדפנו רוח ואיהי דשרה דנטעין אומין דעלמא קדם ע"ז דאיבא
דיליה מוץ אשר תדפנו רוח בזמנא דמלכא משיחא עתיד קב"ה לעבראַ כל
אילין קליפין לעילא ותתא ולא יהא ערבובי' בפמליא דלעילא בההוא זמנא
(ג דברים לב) י"י בדד ינחנו ואין עמו אל נבר בההוא זמנא ותוסף

ללדת איתוסף הוחא דקדשא על ישראל ההיר ג יחזקאל לן) ונתתי לבם לב
חד ו[illegible]חדשה אתן בקרבכם :

ועוד והוסף ללדת את אחיו את הבל ר' יוסי ור' אלעאי הוו
אזלי בארחא אזדמן ר' אלעזר עמהון
אמרי ודאי עלך אתמר ויפגע במקום
דאערעני כשכינתא אמר לון עליכו
אתמר ויפגעו בו מלאכי אלקים מאן
מלאכי אלקים אלין דאתמר בהון
(תלים) קר) עושה מלאכיו רוחות
דרוחין דלהון מרוחא דקביה : חדו
כלהו בארחא : אמר ר' יוסי לר' אלעזר
מאי ותוסף ללדת את אחיו את הבל
ועוד מאי אחא לרבות תרין אתין את
אחיו את הבל אמר ליה ודאי ותוסף
דא תוספת רוחא דקדשא דאיהו עמודא
דאמצעיתא מתמן אתוסף ליה רוחא
דקדשא תרין אתין לרבות ביה נשמת'
ונפשא משכינתא עלאה ותתאה ומאי
הוה תוספת על רוחא דא חכם מאדם
עלאה : אמר ר' יוסי שמענא דתלת
רבויין (צ) אלין אינון תלת טיפין
דאזדריקו ממוח סתימא דבל סתימין
ואלין אינון ג' גלגולין ואלין ג' טיפין
שמעני (צא) דאינון לקבל ג' נשים
דאתמר בהון (משלי יד) חכמות
נשים בנתה ביתה דחד אופה וחד
עורג' וחד מקטפרת (צב) לההיא
דאתמר בה ראשית ערימתכם חלה
ודא חלה דפסח דאיהי סגולת"א
איהי טפה קדמא ומינה אזדריקו תלת
טיפין (צד) ואינון ג' יודין י' י'
דאינון סגולת"א ודאי ואינון י' יברכך
י' יאר י' ישא ובאן אתר אזדריקת
בתלת אבהן דהמן נחית אדם בתלת
גלגולין : ובאן אתר אזדריקו מההוא
דנחירת בהון (דאיהו) מסטרא
דחכמה עלאה (ולקבל ג' שפין
אלין תקינו תלת מצות בפסח חד
מצה דלעיל לברכא מה המוציא
לחם משנה : ג לחם עוני פלא
מלחא דהא אתמר על כל קרבנך
תקריב מלח בנין דאיהי מצה פרוס'

כגוונ'

ואמר המניח זה כל' מלמחי דם ת"ח)
רבי אלעזר ורבי יוסי הוו מהלכין
בארחא אזדמן ר' אלעזר עמהון ת"ל
יוסי לר' אלעזר שמעית דאתי קרא למימר
מאמר ביה מת מת חרי זימני בחד למימר
ותוסף ללדת מת אחיר מאי מת הבל :
ומת תלת רבויין הכא הרין מתוון רבויין
ותוסף ללדת את תלת רבויין
ת"ל שמעת לתלת רבויין תלין תיגון
תלת טיפין דאזדריקו ממלח קדמאה :
ת"ל ומת מות שמעת מלח תיגלות
ת"ל שמיה ו"המרן ת"מן ת"ה ת"ל ולאי
הכי הוא דמתמן הוי קין יסודי ועקריה
קדם לתתא למלמת : למר ולאי רזא
עלאה תתגליית לך שמעי על דשתא :
ת"ל ת"כ תלין טפין דאתחפיו הכא מאי
ניהו למר ולאי על תלין ג' טפין דרין
תלת חכמות חד איהו חכמת דמתחבר
ואיהו חכמת הבור ואליהם חכמת
ממעמק ואינון תלת עלמין דאומין תלת
טיפין לתליין מן מוחא עלאה סגו"ל
קרינלים ואית תלת עלמין עלייהו לתליין
ממוחא סתימא דעתיקא לעתיקין ואינון
כגולג"ת תלת עלמין אתכמיזו דר'
עלאה לתיה לה קונה לעילא וקונה
לתתא וגו כמעמעיתא : ותלת טיפין
תניינין דאינון סגו"ל מן י' תתאה ורזא
דמלה ברמזית : תלת מאלם קדמאה
ותלת מאלם תתאה ובאלין תלת נקודין
אמר (יחזקאל מ) אני האיש ואני
אחרין ומבלעדי אין אלהים : ואלין
אינון ג' גלגולים דאלם קדמאה דתלת
טיפין דאזדריקו בתלת אבהן דבהון י'
יברכך י' יאר י' ישא ובאינון י' ותלת תניינין
בדרית ואדי דמכי קטוס דנח ושם ויפת
ממנן הוו : נח מה לדין מסטרא דלדין
תי' עלמין שם ויפה מסטרא דאחרין דמכי
קטוט ורזא דמלה הכא מת ממו ומה שם
כנו כי חדש : מת ממו דאיהו עלאה
דאתמן אכמה ומה שם כנו דאיהו ת' תתאה
דאתמזג מבל תלת גלגולין דאבהן
ותלת בתלת שמה ולאחתא ואלין אינון
עתידין למהי תלת בשת ותלת בהבל שת
לפלת י' משת דאיהי נקלה כו' בעמוד ה'

ב

כנוונ׳ שפיר פריסת מלכותך: עד דתתא שלימה לא צריך לקרב עלה מלח
דאיהו חלים ומאי ניהו חלים (דאיהו) אמצעי כלהו חלרת) תלת טיפין
עלאין אינון כגולת׳ דתליין ממוחא סתימא עתיקא דעתיקין. תלת טיפין
אידריקו (בגולגלת׳) ני׳א כגלגול׳) ממוחא תניינ׳ ואינון סגו׳ל באן אזדריק
בתרי מסבי קשוט ויבירית דאינון לקבליהו נח ושם ויפת נח אזדריק בצדיק
ה הי׳ד נח איש צדיק שם ויפת בתרי מסבי קשוט ועליהו אתמר בראש ירת
ג׳ טיפין עלאין דאינון סג ולת״א דאזדריקו ממוחא סתימא אינון קוצא דאת׳
לעילא וקוצא דילה לתתא וגו פאמצעיתא דילה מוחא דאזדריקו ג׳ טיפי
אלין מינה איהי י׳ (צו) והא י׳ דאיהי לעילא מאת א׳ י׳ לתתא מן א מוחא
תניינא ותלרת טיפין דאריקו מינה אינון סגו׳ל (צז) תלת טיפין דאדם
קדמאה דאינון תלת גלגולים ותלת דאדם תניינא רתלת גלגולין ימאן אדם
עלאה ואדם דתניני׳ (צח) אלא מה שמו ומה שם בנו מה שמו אדם עלאה
מה שם בנו אדם תתאה ותרוויהו אתרמיזו בההוא קרא (שמות ג) ואמר
לי מה שמו מה אומר. תלת טפיוחד אופני כמוח דאיהו לקבל (צט) ימינא
דאהו אופה דאיהו שר האופים. וחד עורכתיה דא מוחא דאיהו מסטר דשמאל
דאתמר כה (משלי ט) אף ערכה של חנה. והא אוקמוהו ש לחן בצפון
לקבל לבא. והר מקטפת לקבל מוחא דאי הו לאחר כלפי כתף (צט) ולקבל
אינון תלת טיפין אינון ג׳ יודין דאינון ביו״ד קי׳ וא״ו קי׳ המעידין על עלרת בל׳
העלות דעליה אתמר (ישעיה מה) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלהים דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדי אין אלקים ומשית תקונין אלין בעא
קב״ה למברי לשת למהוי שמיה שית. למהוי בי׳ ג׳ גלגולין דאדם וג׳ דהבל
(א) אלא דפרח׳ משת דאיהי נקודת אבן ש תיה דמתמן הושתת עלמא
ובהאי חב יוסף הה״ד (ראשית מו) ותשב באיהן קשתו ויפזו זרועי ידיו
(ב) מאי ויפזו דאזדריקו׳ בין עשר אצבען ואתפלגת לי׳ ניצוצין (ב)
דאזדריקו מקשת דאיהו ברית ובאין אזדריקו בעשרה הרוגי מלכות א״ל והא
שמענא דעשרה בני יעקב הוו א״ל ח״ו אלא כריוקניהו הוו א״ל ומאן גרים
דאזדריקו א״ל ריוקנ׳ דאבוה דאזדמן לגביה דהוה ריוקנא דאדם קדמאה דא
גרים דאזדריקו לון ונעץ צפרניו בקרקע וברח גרמי׳ ולא אזדריקי בההיא
זונא דאי לאו דאתחזיאת ליה ריוקנא דאבוה לא הוו אזדריקו דכי וריוקנא
דאביה גרם דההיא טפה וינס ויצא החוצה ולאו בעבירה ובשכר וינס הים
ראה וינס ואי לא לא הוו נפקין ישראל מן ימא ואיהו קבל עונשיה באלין
עשרה הרוגי מלכות דהוו עתידין למיפק מיניה עשרה שבמין ובג״ד הוו
עשרה הרוגי מלכות כנוונא דעשרה שבטין דהוו עתידין למיפק מניה נהוו
חשבין הכהי דעשרה בני יעקב הוו. א״ל א״ב מאן יהיב רזא דא בשרת (א״ל
נשמתיהון רצדיקים אתריאו קדם דא תברי עלמא כמה דאוקמוהו קדמאין
א״ל בגין דא אמר קרא (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית בג״ד שרת
איהו סיומ׳ דאתוון ומנייהו אש תמודעאן ריש״א דאתיון דאיהו אב בא״ת ב״ש
ועור שת ש׳ דילה אינון ג׳ ענפי אילנא לעילא (ד) ואיהי שרש לתתא
ואחזי בהו תלת גלגולין לעיל ותלת לתתא (ה) ת׳ תפארת שלום בליל
שי״ת סטרין ורא דרגא דמשה כליל תלת אבהן וג׳ דהנין תחותייהו (ו)
ואינון גלגולין דאדם שת אנוש הבל נח שם ויפת: ומשת ואנוש אתיחס
בל דרין דהה״ד (ראשי״ת ה) אז הוחל לקרא בשם ח׳ אז החוא דאתמר ביה

מי מן השמים משיתהו) אז הוחל למיתי כגלגולא ההוא דאתמר ביה אז
ישיר משה ובגי׳ שת מתמן השתחת עלמא ובגי׳ (שם) כי שת לי אלקים
ארע אחת תחת הבל דאתמר ביה בשנם זה הבל ואיוב עליה אמר (איוב לח)
מי שת בטוחות חכמה ׳ (ז) חכמ״ה מי״ם עליונים מתמן אתמשך : ובגי׳
כי מן חמים משיתיהו עץ מן משה תלת אפהן ודא ב״ש מן משה : דהי
שכינתא תתאה הבל ה׳ ל״ב ׳ ובפל שמיה תרין זמנין משה משה לאתר׳
בתרין ההין ה׳ עלאה ה׳ תתאה ולאחד׳ כג׳ ענפין ובתלת׳ שרשין דאינון
שית תרי זמנין מ״ה ממשה איהו אחזי רזא ומה שמו ומה שם בנו דבתלת׳
אינהן אתלכש מ״ה דלעילא ׳ ובתלת דרגין דלתתא מה׳ דלתתא ומשה
כליל תרוויהו איהו מרכבתא שלימתא עלאה ותתאה כגוונא דא עץ מן
משה רתלת אינהן דאתמר בה ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר בו׳
(ט) מ״ה דמשה ודמות פניהם פני אד״ם ובגין ד׳ דאיהו מרכבה לעילא ותתא
אמר ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם : **אדרבי** הא ר׳ יצחק ורבי
יודאי ור׳יהודה ושאר חברייו קאתו : אמר להו ר״ש במאי
עסקיתו אמרו ליה שמענא קך ואתינן לנגך דשאילנן עלך לבל חבריו ולא
אשכחנן מאן דאודע לן מינך עד דאערעינן בר׳ יוסי ור׳ אלעאי ור׳ אלעזר
דהוו מתעסקין ברזא דהבל בכל גלגולין דיליה אמר ר״ש זדאי עובד׳ דצדיקי׳
לעילא תליא ותמן אשתמודע כלא ואתערותא דלתתא גרים אתערותא
לעילא כדאי רזא דגלגולא באתר חד איהו וכל גלגולי אינון כגוונא דגלגולי׳
דסלקין ונחתין : וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא בינייהו ואי לא מתנענע׳
הבא והכא ורזא דמל״ה הא אוקמוהו (קהלת א) דור הלך ודור בא והארץ
לעולם עומדת כגוונא דא ׳ נפש איהו בקביעו בגופא ורוח״ סלקא ונחתא
בגופא ומתפשטא בכל וריזי דלבא (בבר אמר׳ דגלגולים אינון כגוונא
דגלגולים

שחסרים מתחילה בשביל ח״ג יוסף
ולא נתקיים בזה עד מצה כמ״ש
את״כ ולבחר אחת מצה ובפרהמי״ה
מילת לרמי ומתחזר ימ״ש וכו׳
ו״ש בזוהר המוכר ו״ל ואת חזי כל
קיימו ישראל על פורת לפיכי מעל
בין תרין מתון מלין רזא לבריית
ומאן הוו בית וכו׳ עד מן יומא
דלתחיל ד׳ שם מסדרו מתוון בכל לרת
וברת עד למעו ישראל לעורת לפיכי
ומתחקמו ודוק היטב (כ) מלי
ויפוץ וכו׳ עיין באסר המוכר פ׳ נח
ובפ׳ ויחי דף רמ״ג ע״ב שרים סם
ומזון זרועי ידיו בענין מחר ומיחס
עולין בקנה אחד כי מאחר שאסר
יוסף בקנה אחד שלו ולא יצא הפיפס
ממנו אז גרם בלידת בריח יסוד
עליון נהיר מאור עליון פחות נאצל
יהרה מצו כמ״ש בתמלי׳ מוכר ומפ
ריב וגו׳ כמ״ש שם באסר ע״ש וחבין
גרם להבית הפיפס ויסף ויצא התופס
וכו׳ ר״ל כי והנים והבריח הפיפס
שלרכס לאחת לרך הבריח שהוא
סוד עלמו של יוסף ומזו נם
מהפיפס כי הפיפס נתעלם למעלם
ויצא התופס סוד המור שיצא בדרך
קרי של הקליפה לרך לפרנים ולא
נזרק ח״ו בפגימה בתופס אלא מדל

ע״א יצא המור לקליפה לכן נתו בשביל זה עשרים הרועי מלכות למיפך מיסה עשרים שבטים כי מלה חולדות יעקב יוסף כי
היה רצוי להיות י״ב שבטים ביוסף כמו ביעקב ולפי שחטא סוליד ב׳ והפכיל עשרים תוחן עשרים הרועי מלכות שהיו רצוים
להיות עשרים שבטים בבני יעקב ותמר רבי שמעון שחבריית הוו סברין שעשרים בני יעקב ממש הוו מלת שהוו בדיוקניהו
ר״ל שבמעת שעשרה נימלות של נשמות בני יעקב הוו נתגלגלו בהם בשביל חטא מכירת יוסף כמ״ש בשיקומר חטא למיכה
על פשוק והתעוותו מנהי חיל ע״ש מבל ג״ם הם עיקר היו מעשרה טיפין של יוסף (ג) למזריקו מקטת למיהו ברית
ר״ל קנזרקת הטיפה למעלה מן עשרה יסוד שנקרעת בהם קטת ובריח כמ״ש בזוהר פ׳ נח דף ע״ב ע״ל ומלי קטתי
כמה למחמר ביוסף לכחיב ומשב בפיהן קשם בגין ליוסף לזיך מקרי ובגין כך קטתו לא ברית לקטת להתכלל בלזין
דברית לא בלת מתפתיל (ל) ואיהו סודם להחת כי ג׳ קווין דפיו״ן הם מרמזים על חג״ת הם ג׳ מנפין למילנת דז״ת
כולה בהם מתפרת סלוס רגלי וזהו ומשך בהון תלת גלגולין לעילא ותלת להחת (ס) מפתרת סלוס כי ח׳ רומז על ת״ת שהוא
נסוד ומשך סלוס רגלי וזהו ומשך בהון תלת גלגולין לעילא ותלת להחת (ס) מפתרת סלוס כי ח׳ רומז על ת״ת שהוא
נסוד מפתרת סלוס יסוד שנקרעת בהם קטת ובריח כי בת״ת נכללין כל הו׳ קצוות כמוהם כי ע״כ נקרא
נסוד מפתרת סלוס יסוד שנקרעת בהם קטת כי גוף ובריח תל בהם כי בת״ת נכללין כל הו׳ קצוות כמוהם כי ע״כ נקרא
כולה בהם מתפרת סלוס מפותר בכל הו׳ גוונים של סו׳ קצוות ונמצא כולה סלוס מכל הגוונים : ותיכון גלגולא למלה שהם
מלוס בכל נפ״ם שם ויפת כי שם ויפת ומלוס ובכל הם בחינת ברית בקו החכל שממנו הוחתה עלמת עולם בחכל יבוא מלוס בקו
בגבורה בסוד ומלמל למלוס בינה בכל בת״ת לרגע למשה בסוד בשגם בי׳ משה בסוד מן הוחל לקרות בהם ה׳ סוד
לעיל : ומשה ומלוס מתייחסו כל לריך וכו׳ כי מן הבל שמות בסוד מספר מפה בי׳ קפ״ל קס״ת מחוריים למשה
סוד מן יסיר משה (ז) חכמה מיס מתמן מתמשך וכו׳ פי משה ברזא מחכמה מפה בי׳ קפ״ל קס״ת מחוריים למשה
ועיים למימר : ה׳ לב ביום ה׳ רשומה ויש לב כי ביום בבד מבין לתחלת בתרין ההין וכו׳ ר״ל כי בשמת משה
שברים במלם שמחה בחכמה וביום ובשב״ת ובגי׳ם ולכן כפל ב׳ פעמים משה משה כי ב׳ הפין שלב׳ משה הם ה׳ עלמם

זס מתמה ביה ומלכות וכ' מין סס
תלת מנפין ותלת פרסין סמס מנ"ת
וכ"י וכ' ממוקבל ב' ממס סס מרמז
שון מס סמו ומס סס כמו כי תכמס
סמו סס מ"סוף מתפשט ומתלבש
מן המקום ז"ת של המקום שלו כמ"ש
שלו וכמ"ש שלו כי יסוד
מלא מתפשט ומסתיים על יסוד
ו"ת מפל יסוד ומעלה מסתיים בתוס
ז"ש (ס) מ"ס ממס ולמוס פמיסס
פני מלס כי פני מלס שממרכבס
סוס מלכות שסיא למוס מלס ג' מ"ס
(ע) סס"ל כי מלכות סר פיני ג"ק"ל לפמ
קל מלס ומש"פ"ס ז"ל סוב שמס
מתכנים לסיות מלכות פיני וכמ
ממס מעפ"כ סס סוא ארס וסו
וזרס ממס כי מל מקומו מוקף זרס
סוא סס כי ב"כ מלבס פוסבת מוך
מלס מן סמסס וכל גמ סיבו בליק
גמור ר"ל סס סמס מת"ס כמשמעו
דו סו וכמ ממס מתכנים מיב (י)
והני מיון דממתין לילמון מממרת
לולס וכבל וכו' נספר גלגלים
כתב ז"ל לפ כי מלס סרמשון נמוקן
ק"ל סוס ספירס מתוס וסוליל פליס
ונגעי בני מלס סיו כולס ניצוצי
קלוסות מלא שמתלבשו תוך הקליפות
נפשמים יותר גדולים סס מלו מפמר
כתמות כמ"ס על י'סיין לתזריקו
מיוסף כי מלרצת סמייץ סיולמים
ע"י זכר לנדו סס יותר מעולים
מתוכן סיולמי' ע"י זיווג זכר ונקיבה
כי סבמס מתגלות זכר לנדו סוא נשמס גדולס וסוס כל מוכן סמיולות ס סוליך מלס במוך ק"ל שוס סיס בסכלית לתקנס
כי סס נשמות עליונות מלובשות תוך הקליפות וסוס לבר ילפת כל נשמס שנתערבו עס הקליפות לריך כמה גלגולים
לסבור מלמתס כסיתך הכלס תוך הלור כמס פעמים זס מתר זס על תוס מלמתס ומוסס מלו נגעי בני מלס סיו מגולגלין
בלור המבול ולכן סיו כל כך מורדים בסמ"ס מרוב ס'וושמע שבשס וס' משך מתבונת לבלתי ילס ממנו נלס וכשתלגלו
מו וכריבו סרבס וסמו וכל ילי מתבונת נבו רק רש כל סיוס כי כבר ילפת מ"ס בזוסר כי המלילת ס"ו לבמלה נקרא רש
נשמל לפ יגורך רש ולסיומס שפס סיו נגעי בני מלס סיו גס מרציעים ממקום שנמלו וסיו גס סס מתתיים פת זרעס
על סמרן כמ"ס רז"ל כי בשמיס כל בשר פת דרכו על סמרן שנות סילמות ס"ו לבמלה פמ"כ נתתלבלו מלו נגעי בני מלס
פעמים כלור סמבול וגס סס מתלו ומו ומתר כך שתגלגלו פעמים בלבני סלוס וסמו ומתני סלוס רעים שבמים מלומת
רש שכתוב בו לפ יגורך רש וכתי מתרי ס בריעו ג' פעמים בג' גלגולים כי כן כל מלס יפעל אל פעמיס שלס עס גבר
רשס שלפ סלני מו מו נעשס פעם רביעי בשלרים וס"ס סיו ישרשל שבשלרים וכבר ביתרנו לך שישרשל שבשלרים שבשלומו
דור של מעס ר' סיו מליו סמלוס כולס סיו מסול סלמת שמעס ולפ מרע"ס וכמ"ס מתילה כי סנשמות סיולמים ע"י לכורת
סס יותר עליונים מה בשאים ע"י זכר ונקיבה כי סס מקורס שלמת ושלמו כולס סיו גילגולות על מעה רבינו ע"ס שמעמה

נקליפות ,

דגלגולים דמלקין ונחתין בגלגול חר) כגוונא דא נפש איהי בקביעו ומפא
ורוחא נחתא ומלקא בגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא דמתענעין ההיר אל
אשר יהיה שמה הרוח ללפרש ילכו אבל נפשא קביע בלבא באתתא דאיהי
קביע בביתא הדיד מושיבי עקרת הבית ובעלה (ראשית ח) ויצא יצוא
ושוב הכי דור הולך ודור בא ' דא עמודא דאמצעיתא איהו אזל ואתי בגלגול
אבל שבינתא לעולם עומדת ' איהי לא אזלא בגלגולא ולא אתרבירת
באתר אחרא ובג"ד אתמר בח אשתה בגפן פריה מה גפן לא קבילת הרכבת
מכל אילנא דעלמא הכי שבינתא לא קבילת עליה הרכבת
אחרא בעלמא אלא מבעלה ' קמן כלהו חבריא ואש תשחו קמיה ואמרו
אלו לא אתינא לעלם לא ' רבי למשטע דא דיי ' שמעון פתח
אמר (קהלת יז וזרח השמש ובא השמש וזרח השמש דא עמודא דאמצעיתא
דאיהו משה כדיוקניה וזרח (פ) ההיד (דברים לג) ודי מסיני בא וזרח
משעיר למו ובא השמש כד אתכניש משה ועם כל דא אתכניש אל מקומו
שואף זורח הוא שם ודא ירושע דהוה בגוונא דסיהרא דאיהי שבינתא : ועור
וזרח השמש כד ייתי בגלגולא בצריק נמור ומר לא איהו בצדיק גמור ובא
השמש כד אתכניש מניה ואזל ואתי בגלגולא עד דאשכח אתרי' ובג"ד אל
מקומו שואף זורח הוא שם : ועור וזרח השמש דא קכ"ה כאן אתר בכל נש
דשבינתא עמיה בד"א (שמות כ) בכל המקום אשר אזכיר את שמי ונו'
ותרגם אונקלוס באתר דתשרי שבינתיה תמן ואי ליח שבינתא תמן ובא
השמש אתכנש מינה קכ"ה ואשתאר בחשוכא ושלטין עליה כמרי מחבלין
ובמה יפורון בישין דלאו יסורין של אהבה הה"ד (דברים לא) על כי אין
אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה דאלין רעות ממנן על כל עתין ורגעין
דעלייהו אתמר (איוב ז) ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו ומאן גרים ולא
שריא שבינתא עליה ולא נהיר שמשא עליה בגין הכל דשקרא ומלין דשקרא
דנפקין מפומי ובג"ד יש הבל אשר נעשה על הארץ ' אית הבל ואית הבל
אית הבל ממארי דשקרא דאתמר ביה הבל המה מעשה תעתועים ראינון
תועים בעובדא דשקרא ויש הבל דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יהיה
האדם ודא הבל דאורייתא דאיהו ה' חומשי תורה מן ב'דבראשית עד לעיני

כל

כל ישראל ודא הוא הכ"ל והאי שית אימן עם זה ספר אלא דא ד' דאיהו קול דסליק בחבל דאיהו ה' זכאה איהו מאן דמחבר לון כחדא ואפיק לון מפומוי ברחימו וזחילו דיק ובנ"ד יש חבל ובו' אשר יש צדיקים שמניע אליהם במעשה חרשים: אמרו ליה חברייא ר' ר' אי הכי דאינון צדיקייא אמאי מניע אליהם במעשה הרשעים אמר לון גלגולא גרים לון דיתי לון בעובדא דרשיעיא כאלו הוו רשיעיא הכי ירתי לון יסורין וחקין (ג') והאי אינון דנשמתין דלרשעין מסטרא דאדם הראשון במחשבה ועובדא ודא הוא במחשבה ושבורא ובגין דא אמר עליהו קרא בשגם זה הבל גם לרמות אדם: אמרו ליה ידענו דמחשבה איהו אדם קדמאה מ"ה דלעילא מ"ה שמו: עובדא כ"ח דילה כ"ח אתוון דעובדא דבראשית ברא ובו': ובלא חכמה כ"ח מה" אם כן (יא) במאי הוו יכלי למחפי הכא אמר לון כדאי כל מאן דחב בגופיה דתמן עובדא ובמחשבתיה דתמן מחשבה כאלו חאב בההוא דאתברי איהו בדיוקניה התי"ד (ראשית א) ויברא אלקים את האדם בצלמו בו' דיש רשעים שמניע אליהם במעשה הצדיקים דאית לון עותרא ושלם ואריכי דיומין בהאי עלמא: בדין דאינון רשעים אמאי אית לון כל האי יקר: אמר לון טובא דלהון איהו הבל וריעות רוח דגלגולי דילהון גרים לון דהוו רשעיבם צמורים ועברו (זכרון במה מניהו ואתקצדו בקצרוהי שנין ולא אשתלים לון) (יב) נ"א במח מיני טבין אייתי להון קב"ה בגלגולא לאשלמא לון) אנרייהו בהאי עלמא ההי"ד ומשלם לשנאיו אל פניו בו' (קהלת ח) ובגין דאיתי רשעים קבורים ובאו בו' אדרבי הא ר' פנחס קא נחית מסתיבתא על אה ואדחזי תחות טולא דר"ש ואמר ליה מאי הבל אשר נעשה על הארץ אדעביד הבל אלא כדיא (ראשית ג) (יב) ואיד יעלה מן הארץ דאית הבל אשר נעשה על הארץ הבל דצלותין והבל דאורייתא אתעביד על ארעא דקב"ה דאיהי שכינתי' דאתמר בה והארץ הדם רגלי ומאי ניהו הבל דאתעביד עליה אלא חפוק הבל ותשכחיה הלב ומניה נפיק הבל: (יג) ודא נפש ומיה סליק דבור: רוחא נפיק ואודנא שמאלא דרבא ומניה נפיק קלא וקלא איהו אילנא דאתפלג לכמה קלין דאינון ענפין דאילנא: (יד) ואיבא דילה דבור ותרוויהו עץ פרי ואינון גקי וברית רא עץ ו' ודא

קליפות ומן דמלכים לת קמו מ"ג מרע"ם זמא' קלדין לממקומת הסורם פלו מכ"ל ונמנת לפי זה מלו מנמנו' היו סרסם מניהם מלכם ברשמון ומהכל שהות מסם בסוד בשגם ני' מסם זה סכל גם לרמות מלם כי בשגם סות בשר הלמר בלוה המנול מרמו על קורסם ממם היו לכן יהים ימין מסה ועשרים מניסכמשה סהים מ' מסם ועשרים סנם ומוחן לליקים ממניעים מליהם כמעשה הרשעים לכם יסורין למקין סם מלו סנמנות שסרסם מסטרם למלם וסכל שמקמו מניסם זה כמו זה ובמו בגלגול בכל דור לחקנם בעלו יסורי' למקון סים למם כלי להסיר מסם לגמרי מלמת עומתתם שנלחנו בהם כשהיו מעורבין תוך סקליפות בסיתוך לסם תוך סכור כנוכר ולוק זחבין: (יח) בחמי הוו יכול למתמי הכא כי קים לן שם משלת מם מפעיל בו מיומ בחו"ם מן פגם מגיע בהם והוקמן בזון לוד ילך לייקא ול"ל בוולמי בחמת פין פגם מניע בחו"ם מכל כחלו פוגם בהם כי הין בחלם הרחמן נשמם וחיה מחו"ם וכיון לחד בגופיה שהות עובדא ובנשמתים שהיה מחשבה כחלו חוא בהם ואפלו מקום שייתף החטת למליומיה פין כיוצא בהמליומיה ממם חלת בחלם התחתון המוסרים בעלינים: (יט) ומיל ישלם מוהמרן הם ס"ל הם"ל ממלכות

פלי האי לאתחרשא על ידי דמשה בסוף יומיא כדאיא בתראה לקיימא קרא (קהלת א) מ"ה שהיה הוא שיהיה וביה (תלים לג) מסכין שבחו השגיח אשרי העם שכך"ה לו משה אשרי העם שה' אלקיו דעליה אתמר דור הולך ודור בא ולית דור פחית מששים רבוא ועידן אחרן דבר צוה לאלף דור ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא בכל צדיק יחכם המשכיל באוריתא עד שתין רבוא ישראל בלהו מפיומו דלהון ורזא דמלה והוא מחולל מפשעינו דאיהו שקיל כללהו כמה דאוקמוה מאר י בתגיהן אשה אחה ילדה ששים דביוא ומני משה דשקיל כששים ריבוא וכנ"ד אתמר עליה דור הולך הגודור בא להוא עלמא ודור בא איהו ייתי כמלקדמין ועוד כי שת לי אלקים זרע אחר שת אתפשטותיה הוה עד יעקב דפרח ביה י' מן שיה ואשתאר שת ואש תאר יעקב עקב דיעקב דיוקני' דאדם קדמאה הוה כמה דאוקמוהו שופרי' דיעקב בעין שופריה דאדם הראשון ובגין האי י' אתמר (יש) אבן מאסו הבונים דאינון אברהם ויצחק דאתמר ביה לגבי אדם (בראשית ג) והוא ישקף ראש ואתה תשופנו עקב דהוו ידעין דהוה עתידה לאלקאה מחויא וכנ"ד אתמר בה אבן מאסו הבונים אמרו ליה חבריא והא אי' פנתם דאת י' איהי ביצחק אמר ודאי' עלאה איהי מן חכמה והאי איהי י' ועירא וכנ"ד אתמר בה עקב חשופנו עקב ורא קף ירף יעקב דאתמר בה (בראשית לב) זינע בקף ירכו ואתמר ביה וחוא צולע על ירכו ורא י' מן אהני' ואיהי י' מן מוקי דבה ויסתר משה פניו כי ירא מהביט לאתר דחב בקדמית' קדם דייתי בנלגולי' ביון דאתא יעקב חמן מיד (שם לג) ויעקב נסע סבתה ויכן לו בירת ברת י' מיד אשתלים י' ביעקב ואתעביד יעקב ורא איהו דאמר קרא ויבא יעקב שלם ולבתר אתא משה והפך קוקי מדינא לרחמי ואתחזר יקוק ודא איהו אבן מאסו הבונים בההוא זמנא אמרי כלהו מאת ה' היתה זאת וכו'.

ווהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה לה' (בראשית ד) מאן אתר אייתי ליה מקץ ימים משיוריקדילי' בנוכר נש דאיהו בסוף יומוי חזר כתיובתא כד לא אית ליה חילא למעבר טב ובישׁ ובעולמוי כתקופיה לא טב כמה דא קמוהו מפני שיבה תקום ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה אבל הבל מנכורות מאנו אייתי ליה קרבנא משפירו דילי' ובגין דא וישע ה' אל הבל ועור ל קין ואל מנחתו לא שעה בגין דקרבנא דילה הוה בההוא אתר דאקרי ערוה ומה הוה פשתים דאתמר ביה ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה אי"ל רבי אלעזר דאתמר ביה בשר ערוה ש"ט איהו אי"ל ברי לאו כל

(תמר ממגים זה כלעון מלמתי בספר תמר)

בראשית ליה רמשית מלה נכמס מ"ל מכתב מחמולע לבמאי מות לבריח מילם מחב מל' וכל לרין למתו מבחרי ולא מיטו למתר קרת פקל עון מבות על בנים (שמות כ) בגין דמעשה מבותיהם בילדיהם מיל מחמכן לשם מיטו גלגלי למלם וכל למתר ביה בשם הוא בכל בנים בלגם זה כל ורזא למלה מז מחל לקרות בשם ימום ומלעך בשם מז מהם למתר ביה מז יסיר משם . בשם ה' ומלעך בשם בתרין שמהן מם שמו ומם שם בנו (מגלי ל) ומתר ביה מחל למחמן הושמת עלמא :

אדרבי הם רבי שמעון פגע בר' מלעזר ומברוי להוו עמיה מתר לון במאי עסיקתו מתרי ליה בתו' דגלגולת

שכלול מים מסל ורימן גי' ילמק גבורה וסוף הלם להשפיע בה מלמו ממת שיהיה העולם מחקיים ע"י כי מז סיה מתנהג העול' במסל ולין ולא נתנוהו לו בסוד הסליך מבחים מהן והיחה עחה בזמן הגלות לרמז פכה"ר לשופלים כעולם וכלן למר שהם מלמו בה בשביל זה שהם יהוי מחחילה בי היה מחילה נלחלמה מחוית ולכן לא הלם להיות הרשם למתן בה אלא במלת המסל יהגבור' מהסות לחר לחקרי ערוה כמ"ש זה נחי' זה למען קין היה בן בכל מלמי ומייחת בקרבנא פשחים מכוחת סטרא לערוה מה מחסבחי לקרבת קיני קב"ה ערוה ומיין לפשחים מיהו מסטרא לערוה שלמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה (ב) כנוונא למלרי וכי ר"ל דמי שהלרי מחחילה בשר על בשרם ומשיכה הכם את בחלם ומלרי היה בלגול קין לחקון מה שחטא מחחילה' להיות נפש שרש שבקין היה מחגלגל בו כמ"ש בספר הגלגולי' פרק ל"ג ע"ש ונוסף מלרבת הוסיף על המיון ומשם כמו מחחילה וזה מה שכחוב ידבית אחם בגד על בשרי בחוך סביח ופה עשה בשל' שהשלה כבר בשם המרומז נ"ל בחיבת שלם כמ"ש כי בשלם מלחם הגערים ח"ש בקין ובהבל ויסי בחוחם בשלם שהיה הייב שלשם על שהקי שלם בשם שבת קין על חלומחי של הבל (בח) חלה ושם בלילי ליום מלחם בינה שנקלחת חשובה ר"ל שם מעשה המוכה על חטא שהת ממיקך וגו' שלי יהיה נסחך שבת לשהת שהת ויחר עוד ויסי' לך גלולם יוחר כי במקום שבגלי חשובה שמחים הין לליקים גמורין יכולין לעמוד שם (כב) למסוי שהת לעניי יהרלל וכו' ר"ל שם בניך סובלים לעניים ונוחן לשם לשקם שלי ומשלוך בשלשת פרוס ותהת שהבל בדרך בעלמת ומלריך עלייהו הוין שם בשביל זה בח"ש לניחל לבעולל

מר ומטלין בגלגל פרים וגו' מן
מחשבין כמה בשלוחיך (כג) מחך
מחקרי ד"ל כי כבל הוא מעם כמו
לעיל ואעם הוא מחשבם לוי שמרנו
מים את לחמו ג"כ כמו קין מרגן את
כבל שהוא מעם ולוי ע"כ כבל הוא
תקון על קין בהרגם כמו שיעת מקין
ספיכם למים כי לא מכבל מחשבם
לוי שרשי על מעם שבוע כבל (כל)
מע וכל ב' גדולין ועם ס"ת שם ג'
וזו מאוך מחמר חיים בשמחר
פנים ויחבר מחשולם כמ"ש על
מרבעם לא תחיבו (כה) כל מחת
ר"ל כי השכיום נקראת בשם מחשב'
בשביל שמחכמה שהוא מחשבה יו' של
שם הוי"ה יסד ארץ בחכמה שקיראת
בשם ארץ ו' של שם אלהי שכם מרמז
על החכמה חיסדם (כו) וכחר
לחיסי מ' מן אלהי מחשבה כי יהוה
כי כתר הוא ג"ת והיינו כי בינה
לג"ת נעשית סוד כחר לאו"ת ובינה
לג"ת היא בסוד מלכות לחכמ'לג"ת
כמ"ש לעיל נתי' זה ממלא הוא מלך
בינה לג"ת היא מן שם אלהי שכם
כי היא בסוד מלכות לחכמה לת"ת
ובכל מלכות הם שם אלהי : וכמה
מחשבין לימין יכו' ר"ל וים עול
מחשבות למעלה מן כחר בינה
לג"ת מחכמה לת"ת וחכמה לעטיק
וחכמה לאל"ף וס"ם לחכ"ע ולעילת
מכולהו מחשבה סחימת לכל סחימין
עלמין על עלמין לית מחשב' לאחרת
לעילת מניה לחיסי הוא מחכמה
לאל"ף שהוא סחימת לכל סחימין
ועלמין על כל עלמין ולית מחשבה
לאחרת לעילת מניה כי למעלה ממנו
הכל הוא בשם ס"ם נקרא : מ"ר
מ"ם מחחילה מחכמה מחשבה וכחר
לחיסי מ' מן אלהי מחשבה מפשר
לומר בדרך אחר לחיומו מחכמה
מחשב' הוא חכמה דו"ת וכחר לחיסי
מ' מן אלהי מחשבה הוא קלי על
הכיום לחיומו כי ילוע פ"י למלחמת
לבינה מחלבחין בו"ת לעשות לו
מומין ות"ת למלכו'לבינה הוא בסוד
כחר על ז"ת והוא על"ם בחי' ה'של
מ"ם

לגלגלת לחלם והכל אחר ולחי בראש
עלמה לשונות מחחלפין סיחן מחון
מחחלפין : פחח כמלקמין ואמר יש
הכל אחר נמשם על הארץ כו' לת אלהים
והכל במחשבה ובמעשה אחד כמו
לחוקימה לעילת ומחי ניהו מחשבה
ומעשה אבח ואימת מכמה ובינה עליהו
מאמר כולם בחכמה מסית (חלים קל)
הרי מעיה בגין לחתן כח מה לת חכמה
לחחפלג לחרין סמדין מחי חיהו אלהים
מחשבה חשב מה מה אלהים חשכח לחיהו
אלהים מחשבה : בינה חמן יה אבח ואמת
ובן בנוויהו עמוד לסמיך לון הסוד
לחאמר בינה בשם הוא בשר (דחסית
ו) בשם זה הכל לחיהו משם מחמן הוא
ובכי מוקמוהו קדמאין בשם זה משם
הכל אחקרי על שם ג' מן ברחשית ל'
לעיני כל ישראל ס' מחשב חומשי חורה
דעתיד לחחייבך' על ידיה ולת חיהו
הכ"ל : לחאמר בינה כי על כל מולת פי
ס' ימים אלהים (לבדים ח) ואין הכל
לסמרת אחרת לחאמר בינה הכל הסם
מעשה חעשומים (ירמיה י) ולת הוא
הכל לנבלות הפה ופחביהן בסלין לית
בהוחעלת כלל ובגין לת יש הכל כו'
שמניע עליהם כמעשה הרשעי' ויש הכל
אחר מגיע עליהם כמעשה הצדיקים
(קהלת ח) מאין הרשעי' לת שמ"ל
ונקט יש למשה חיהי חלת מניקון הרשעת
לחילעת ולת יש מן שם מ"ב מן משה
לחחלחם לחיהו בלייקת לחלחם לעילעת
ולת חיהו מה שמו ומה שם בנו (משלי
ל) ואחי מ"ם (ס) חורת ה' חמימה
(חלים יט) ה' משה חומני לחחייהיבו
ליה בחי יומין ומ' לילוון לנקם לת הכל
ומים לת שמש ובגין לעקר יש לחיהי
הרשת לחלעת מחחרים ומחשבילת חלת
עניין לחימון ג' זיינין כנאמת לת יש
זורע לחיהו יוחיה כיון מחעביד ו'לחלת
מפין מחשמו ומחשבילו הרבימין ובגין
לחעקר לון מחחרייהו ומה הסוס הרשת
חלא עקרת חלא מחפלגו לחלת הכי
חיהו מדריך בחלת גלגולין חד בחת :
ותרין בשם ויפת ובגין דכל לחת נח לת
בחת רחמי על מחרי טופנת מחביים
לבחר (חאמר ומה מין מחני לת מספרך

מחר

ער"ות שוין חאי לא קריב קרבנא דא
אלא לקרבא ערוה דיליה לה' דאחמר
ביה ארור איש אל כל שאר בשרו
לא תקרבו לגלות ערוה אני ה' ומאי
ערוה דילי' זוהמא בישא ערלה נוקבא
דערל' ההיא דאחמ' בה ארם הראשון
מושך בערלתו הזה ומאי ניהי אימא
דערבובי' בישא איבא דאילנא דטוב
ורע דאחמר בה ותקח מפריו ותחנם
לאישה עמה ומאי ניהי לילי'ת מחמן
קא אתיין ערב רב דאינון מעורבין
בישראל דאחמר בהון הוי גוי חוטא
דאינון זרע מרעיבם בנים משחיתים
בו' ואמר אלה אלקיך ישראל לשנא
ובגין דא ואל קין ולא מנחתו לא שעה
והא קב"ה אחמר בהון ורחמיו על כל
מעשיו ואחמ'ביה בי לא אחפוץ במות
המת וקביל לון בישׁ לקרבנא דקיקא
דהוה רעותיה לבישׁ כמה דאחמר
אבל הבל הוה רעותיה בקרבנא דילי'
דקרבא שבינתא לההוא דאחמר ביה
ועתיק יומין יתיב למשיחה כחלג חוור
ושער ריש'יה בעמר נקי במאי בההוא
דקריב מכבורו'ת צאנו ומחלבהן ובנין
דא וישע ה' אל הבל והא אחמר ומיב
דלא אתקבל קרבנא דקין ויחר לקין
מאד ויאמר ה'לקין למה חרה לך דלא
מתקבל קרבנך אם תטיב עובדך
בגלגולא שאת לה בעלמא ור'תקבל
בתיובת'ואם לאו לפתח חטאת רובץ
אמר ר'שעזר הבא לא צריך'ראתכסיא
רזא מאי שא"ת • אש"ת הבא רמיז
דעבר על (ויקרא ח) יאל אשר'ת
אביתך לא תתן שבכתך כו' דאתא
על תאומר'ו של הבל ודא איהו
(ראשית ד) ויקם קין אל הבל קם
על תאומתו ולכתר קטיל לבעלה
(כ) בנוינא דמצרי ורזא דמלה ויפן כה
כה וכה אמרו קדמאין מאי ויפן כה
וכה אלא ראה מה עשה פבית ומה

עשה

עשה כשדה ולית שדה אלא אשה :
כד"א כי כשדה מצאה החי"ד וידוי
בהיותם כשדה ויפן כה ופה אסתבל
אם הוה ביה מסטרא דטוב דלזמנין
אתפרש טוב מ' רע ומתמזיגין גרים
ובגינה אסתלק מבל סטרא עד שתין
דבוא ולא חזא חמן ניורא דנפיק מניה
וף את המצרי ולבתר מה כתיב ואם
לא תטיב אל תקרי ואם (בא) אלא
ואם דאיהו יתר שאת ויתר עז לפתח
חטאת רובץ מאי רובץ א"א כי תראה
חמור שנאך רובץ כו' דאיהו לא יכיל
למסבל על כתפיו דמרא דאוריתא
לא יכול למסבל עליה עול מלכות
בגלותא וחדלה מעזוב לו דכא אה"ז
לקין דעתידין למהוי ישראל בדוחקא
בגלותא עני ורוכב על חמור משאוי
על כתפוי מעול המס בגלות' ובשבוד
המלאכה דא איהו רובץ תחת משאו
בגלותא ובגוי דקין הוו עתידין ותקיפין
במלאכים בתוקפא סגיא ובגין דא
אמר ה' לא אם הטיב (בב) למהוי
שארית לעניי ישראל דא מן כבדים
במשא כנד (יכבדו ממנו) אנא
אסביל לברף בעי מא ומאריף עלייהו
זאם לאו לפתח חטאת רבץ לתרעא
דגיהנ' אתפתחת לנפלא נוקמא מנף
ומברף :

אמר ר' שמעון בריך בר' לעתיק
יומין דהא רוח קדשא
אתער לגבף לגלאה הבא חדושי דלא
אשתמודעו עד השתא אמר וראי דא
איהו קול דמי אחיף : אינון דמיהם
דישראל דעתידין למגל לון בגוי דקין
ערב רב בגלותא * ודא איהו כי מלאה
הארץ חמס מפניהם ודא הוח קטולא
דקין להבל דעני חשוב כמת :

ויהי מקץ ימים - ונומר פתח רבי
שמעון ואמר מאי מקץ ימים
אלא מההוא אתר דעתיד למימר ביה
(ראשית ו) קץ כל בשר בא לפני קץ
שם

אשר כתבתי ושם לתו למגנת הוא מבטא
מלרשות ויפת מחמר ביה ימת מלכים
ליפת יסכון בתבני שם (רמזים ט)
בתלין חלת הוא בעי למהוי תרשיש בשרשי
תמת לנא מלנא מעקר ליה מתמן ונטע
ליה לבתר יתי למהוי תבל מלכ' מחנפע
בחלת מבטן ומלטרף ותחלבן בהן
ומתחרם בשרשי ומלנא מיל להוי משם
למיהוי ברים למפרסם ויסיב קב"ס
מוריים על ילוי למשקה חילנא למחבל
בשרשי ומנפוי בשמות זמנא מחמקן
חילנא למקר חובא לחתב בחילנא סכנא
תקין כלא לבחר למתכנים משם משלמת
מחמר ביה ובא בשמש ובסר- (ויקרא
ג) ומהמר ביה הולך תל לרום וסובב
תל לפון סובב סבב הולך סרוח (קהלת
ו) חלת זמנין סובב לקבל חלת גלגולין
דהוה (ב"ת דרוקי) מחחיר חמן מיל
למשכח חמן לשריה : מה כתיב ועל
כניבוחיו שב הרוח ת"ל ר' חלעזר
משמועא הכא רזא עלאה מרומזת
לקושטא למעלה למיהוי בן י"ק למשכר
לימינא ושמאלא ועמודא למשכיחא
ולבתר לחלת חתמין למיהוי לזיק ותרי
סמכי קשיט וכבי חלה עלאה חוף הכי
בשיה סטרין ולא רזא לבתרתין ברא שית
למילף ברא שית למתא י' לפרש מן שת
למיהוי י' יעקב לפרש י' מניה ומשמאל
מקב ובגין לת לא למיהוי רזא לסוף ים ופף
רמש ואתם תסופנו עקב (רמזים ז)
ובגין לת כל פרש י' מלמח מה כתיב ביה
כי שם לי מלכים זרע אחר (שם) אחר
לגריש לאחמכד י' למיהוי זרע מן שת
(ורזא דשם כל שחה חתת רגליו (תלים
מ) כל ולחי למיהוי זרע אוף ברית קדש
בשמות זמנא אחת מלה בתרין לזמין
למיהוי ב' מן ברחשית ובסי עד שת
ואתעביד בשת ובגין אחר כשוי ב' על שת
בזמנא לאחר ויסחר מלה פניו (שמות
ב) ואת י' אלהי אמונה י' בשכר ויסחר
מלה כי ירא מאלהים (שם ג) ואמונה
י' יביט (מלכי יב) ומשלים שת והיינו
דרחשי' משלים בשית שת מיומא לאלפא
בשתא אד רישא לאלפא בשתא : ולת הוא
רזא לת"ת ב"ם הכא אחתקן אד עם בן
תרוייהו לת על גב לת בכל אחר לאזלו

לת

שמרתני וחי לעולם כי הכתר הוא מקום שמים שמיים ומקום שמים שמים ליה מיחם חמן כמ"ש מח"כ אבל מפני פגרם שמחלק הכתר לכן אם כתוב גרם לו מיחם ועיין ג"כ מאמר זח בסוף חי' י"ט ושם בתוך זה המאמר בקיצור ובסימני לבוש"ר מכוכבן ומה שמשם בזה גילה בזה (גל) בתר דמתעדנין מלת מעלת ובתר דמתניתא ר"ל כי בחכמה יהוה וביכר בו עלת הפלוה הכתר כי הוא קרוב וסמוך לכתר אבל בינה מתגלה בה רק הכתר ולא ניכר בה כי היא רחוק ממנו ומש"פ שהכתר הוא ניכר ומתגלה בחכמה ובינה שבשם הוי שורש משם אע"כ לא נראים הפנים לכתר למעט מחזית פנים אלא מלת שבעה שמחלק הכתר מלילו ממחשבה תכלה שמחת בה מלת: לחיותו חי החיים כתר שת חי לחכמה ובינה שנקראי בשם החיים כמ"ש כחי כ"כ החיים חיונן חלב ותימת וכו' ע"ש (לח) ממחבר למחלק מניה וכו' ר"ל מניה לכתר שמחלק ממחשבה שהוא חכמה מבת שהוא לבושת לחכמה מחימת דמל"ק שהוא סוד כתר עלמו כי כל מה שנמצא מן המלילות על הפיח שהוא נכלל בשם כיוני כתר והיא מלת שעלת ומ"ש הוא נקרא בשם עלת על כל המלת והייגו כי נודע כי כולם בחכמה עשית כי מ"ש כשהוא להאיר בחלילות נחלבש בחכמה שנמצאים מן המלילות שהוא חכמה דמל"ק ומ"ש הוא מחכמה שחלבש בחוכמה מאיר במלילות כמ"ש כמ"ש שער דרום מבי"ע ע"ב ע"ג ועל חכמה דמל"ק מחמר כי מיהוה מכוי ומחבת כי נעשם הוא שרש מחכמה להלילות שחלבש בחיכך וי"ש וכמ"ש מחמר והיה כי עיהוה מכוי ומחבת וכמ"ש והיה לשמוש מחיתת וכו' ר"ל מחכמה שהוא נחוך בחבינה שהוא מן מחשבה תכלה שמחת בה מלת: לחיותו חי החיים כתר שת חי לחכמה ובינה שנקראי בשם החיים כמ"ש כחי כ"כ החיים חיונן חלב ותימת וכו' ע"ש (לח) ממחבר למחלק מניה וכו' ר"ל מניה לכתר שמחלק ממחשבה שהוא חכמה מבת שהוא לבושת לחכמה מחימת דמל"ק שהוא סוד כתר עלמו כי כל מה שנמצא מן המלילות על הפיח שהוא נכלל בשם כיוני כתר והיא מלת שעלת ומ"ש הוא נקרא בשם עלת על כל המלת והייגו כי נודע כי כולם בחכמה עשית כי מ"ש כשהוא להאיר בחלילות נחלבש בחכמה שנמצאים מן המלילות שהוא חכמה דמל"ק ומ"ש הוא מחכמה שחלבש בחוכמה מאיר במלילות כמ"ש כמ"ש שער דרום מבי"ע ע"ב ע"ג ועל חכמה דמל"ק מחמר כי מיהוה מכוי ומחבת כי נעשם הוא שרש מחכמה להלילות שחלבש בחיכך וי"ש וכמ"ש מחמר והיה כי עיהוה מכוי ומחבת וכמ"ש והיה לשמוש מחיתת

לא מחפרשו לא מן לא: ברמזית חמן מ"ח כ"ם מ"ב ס"ת מחמת מ"ה מן ברמזית עליס ממטר וירע רמזית לו (לכריס נג) לחיותו רמזית קכמה ירמזת ס' חליס קיא) ובגין לא בן צבי מבא: וירע רמזית לו מחמן יריח לו נמחמת ומחקרי רמזית לו כשמיס: ומחקרי מלס כשמיס בחלת מבחן לחיונן ש מחת מלס במשם ובמשם בליל כלא ובגין לא ש מן משם ס' לחלת מבחן כגוונת למלס מחמשם מרכבתא מיימת' סלת במשם בלחולוי: כמש לסוס בחלת מבחן ומלס עלמא סוס במשם חלת מגפין לש מריס סור נגר מ"ם ולחות פניסס פני מלס: ומחמר בים מפס מפס (חמות נ) חרין זמין לקיימא ניס מס סמיס סוס סיסים ומחר לסיות ככר סים לא מל"ל לחחמתו כלהו קמיס ומחרו זכמס חולקו' למרמנא בך למנלא רזין עלמין ממירין לעחיק יומין ממר רבי מלעזר מחחמולא מכבא למשם מחחווי מחמא למיחו מכלל למיחו סלת ומיחו משם ומחפחמוחי למשם בכל לרע ולרע כל פליק ולליק ומיחו מויל בחלת חלת ובכל חלת למיחו רכיב מחמר בחון לא יחוחו מפיך ומפי זרעך זרעך (ישעיס נט) מכבא מחחמולא למיחו לא ס מחכת חלת בחחר למיח ניס מוריחת ובגילת זכרו חורת משה עבדי (מלחיס ג) ג"ל ר' יהולס מחפחמוחת בגני נשת ניח ליס שעורת מ"ל חין מל מחיקרוח ורזת למלס לוד סוך ולוד בא ומוך נוס קלמחין לליס לוד פחות משמיס רבוח: ובגין לא מחמר ניס משם מחת ילדס במלי' משיס רבוח בכרם מחך ומנו לא משם למיחו שקיל כשמיס רבוח מיסרחל

ת"ל ר"ש בריך בני לעחיק יומין:

ויהי מקץ ימים ויבא קין (רמזית ל)

מל מקץ ימים מלת מסחת לעמיל לחחר ניס קץ כל בשר בא לפני ובגן לא יהל קין ומל מכחבו לא משם ועול מקץ ימים ולא חמר מרשם ימים מלת מיזורין ליליס ולא מספירו כבני כם לחחי מסכנת לחרעיס ובומחת לחיחו חליב למיכל בגין לחת למיסב ליס מפיהו למחכל לא כתי למיסב ליס מקי

שם לחשך ותרגום אונקלוס קץ בל כשר חבילו דכל בשרא מלאבי חבלה חמא דעתידין למיפק מניה מחבלים כרמים ראיתן ישראל דאתמר בהן (ישעיה ה) בי כרם ח' צבאות בית ישראל בנין כף ואל קין ואל מנחתו לא שעה וחמא דעתידין למיפק מהבל כמה צריכיא בגין דא וישע י"י אל הבל ואל מנחתו (וחא כשעתא דאתייליד קין אתמר ביה קניתי איש את י"י ולא הוה הכי משום דלא אתנפסת וחוויא תקיפא אשיל בת זוהמא דדינא קשיא ובגין דא לא הוה אתנפסת וכר קין מסטרא דוקבי נפק תקיפא קשיא בדינוי כיון דנפק דא אתחלשת איהי ואתנפסת כתר דא ואפיקת אחרא בס מא יתיר וסליק קדמאה רחוה תקיף קשיא על אחרא דהא כל דינין אתערו עמיה ת"ח מה בתיב ויהי בהיותם בשדה בשדה דאשתמודע לעילא בשדה דאקרי שדה של תפוחים ונצח דאי דינא לאחוי משום רחוה קשיא מניה ואכזייה ואפדריה תחורוי עד דאתער בהאי קב"ה ואעבריה מקמיה ושקייה בנוקבא דתהומא רבא: וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמכסם דמעין עלאין: ומנחון נחתין נשמתין לעלמא אינש בפום ארחוי ואף על גב דשמירין אינון מתפשטן דא בדא ואתעבד חד גופא ומהאי גופא נחתין נשמחיהון דרשיעיא תקיפי רוחא מתרויהון ס"ד בחדא לא אלא חד לסטרוי וחד לסטרוי זכאין אינון צדיקי דבשלפי נשמתיהון מהאי גופא קדישי דאקרי אדם דכליל בלא אתר דכתרין ועטרין קדישין מתחברן תמן בצרורא דאתבלא

ויאמר י"י לקין אי הבל אחיך מו' אמר ר"ש וכי לא הוה ידע קב"ה אין הוה הבל דשאיל ליה והא

לא אתכסי מניח מלח כר"א אם יפתר
איש במסתרים כו' אלא ווי לון לבני
נשא נפשא אטימין לבא פתימי עינא
דעלייהו אחסר עינים להם ולא יראו
בתורא דאורייתא : אלין אינון
בעירן דלא מסתבלין ולא ידעין אלא
בתבנא דאורייתא דאיהי קליפה ומוץ
דילה דאתמר בהון מוץ ותבן פטורין
מן המעשר דחכימין דאוריית' מארי
דרזין זרקא תבנא ומוץ דלבר ואוכלין
חטה דאוריית' דאיהי ע"י מלגאו כ"ב
אתוון דאורייתא דסלקין להושבן
חט"ה ת"ח אלין בעירן חשבינדשאיל
ליה קב"ה א"י הבל אחיך כמאן דלא
ידע אן הוא ' אלא א"י איהו דאסתלק
מן אדנ' דאיהו א' אק"ק אימא
עלאה אנכי ' ' יק"ק דסליק עמה
למדין לקין בנין דא כד אסתלק א"י
מן אדנ' אשתאר ד"ן ובנ"ד אי הבל
אחיך ויאמר לא ידעתי (ראשית ד)
השומר אחי אנכי לא ידענא דשבינת'
דאיהי אנכי עטיה תמן :א"י דאסתלק
אימא וברא לגבי חבמ"למיטל נוקבא
מיניה ואמאי לגבי ח בגוה כנ"דאיהו
אדם עלאה דאתברי אדם התאה
בדיוקניה ואפר קול דמי אחיך צועקים
אלי"מאי דמי דם מבעי ליה : אלא מאי
דמי ד"ן כהשבן דמי" ורא איהו דן
אנכי (שם פח) ואחרי כן יצאו ועוד
מאי קול דמי קול דם מבעי ליה אלא
תרגם אונקלוס קל זרעין דערתידין
למיפק מן אחיך אינון שתין רבוא
דעתידין למיפק מהבל בההיא דאתמ'
כיח בשגם זה הבל כלהו צווחין מן
ארעא הבא רמיז ענוי הדיון ועוות הדין
חמס ושוד ושכר דעתידין כנוי דקין
למעבד לכנוי דקב"ה ורא איהו קול
דמי אחיך (בנ) אחיך אתקרי מסטר'
דאינון דאתמר בהון (שמות כג) הרגו
איש אחיו אמר ר"א א"כ אשחמודע
דכל עאקי יהא בגלותא בתראה
אמאי אהמר (ראשית ד) קניתי איש

ממר מכיל ספירו דכלה פניף הסות
דיהיו בסופה ויביב למסכנ' לא לתתם
מניה ת"ל קב"ה לכלבא תרמון ליה ובנין
דא ולא קין מל מנחתו לא שעה מכל הבל
לא תקריב שא מספירו דכלה הס"ל והבל
הבית גם הוא מבמירות למו ומחלביהן
לא קריב לגבוה עיורין ובנין דא ויפע
י"י אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל
מנחתו לא שעה ויחמר י"י לקין למה
חרה לך ולמה נפלו פניך הלא אם תטיב
שובך שאת יסתלק קדבנך (ס"ת
יסתלק חובך) ואם לא תטיב פתח
לפתח חטאת רובן ליתפרע מיך לחמר
הכא רובץ ואתאר אתרת כתיב כי תרחם
חמור שנאך רובץ תחת משאו פו' (שמות
כג) לא תרחם אלא חמור אחיך לא קין
דהיו רפין מכובד עובי ומי לא בעי
לאסרח בתיובתא וקלקלת מעוות לו לאת
עביד עובדי לאחיך · ומי הלך בתיובתא
עוזר תעזוב עמו מה עבד הבל : קם
עליה ומפליה לארעא ולבתר קם קין
וקטליה לכן כתיב ויקם קין אל הבל
אחין ויהרגהו : וגר"ל אמר בן פירא
טב לבים לא תעביד ובים לא תטי לך :
ויאמר י' אל קין אי הבל אחיך וכי לא
הוה ילע קב"ה אי הבל להוה במיל אי
הבל אחך וכי אימו לא הוה ילע לקב"ה
ליה ליתכפי מיניה אפילו מחשבה לבעי
כ"ש מלה דעלמא לאמר לא ידעתי
השומר אחי אנכי אלא ווי לין לקטיגין
אחיין ללבא ועייכין לון ולא מתחכלין
אלא כמבן למיכל מניה כבשר דון לחכימין
דילעין בחטה דאוריותא לאיהי קטיגין
ועשרים אחוון כחשבן מס"ם : אלין
זקיקין חבית מלאוריותא ומכלין חטה
לא ריהטא מלגו אי אחוי לכון דעוסרין
בהאי קרית באמת דקטל קין להבל בליק
מ"י מן אחס ואתחרל"ן ס' אחיו אנכי
אימא עלאה ' יקוק אחת דקליקו למחנק
ליה על במיה דאיהו הבל ובנ"ד אמר
קב"ה אי הבל אחיך בכתיב זכור אחס
מיהו לא ידעתי השומר אחי אנכי אחת
ק"ל קול דמי אחיך צועקים אלי אם
אחך מבעי ליה אלא דס י'

גם פגם אחכמה בקר"ש אחבמה
אחיה"ם אסוף סמים בגיהנם אלא פגם
בגיהנם וע"י זה נפתלק החכמ' ממנה
ואז נשאר החכמה כמוחא בלא
קרקפתא אחיה בגיהם קרקפתא
לחפילי כמ"ש לקמן (לב)
דתיהו מוחא וכו' כי מולע ת"ש
אחר"י ז"ל סוד חטא אדם הרמכון
בעץ הדעת טוב ורע טוב כי הוא לא
אחתין לאוכל על השבת ואזהוב
בערב שבת בזמן שהשרים נאחז בקודש'
ואהו מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל
כי הניוב נקרא בלעז אכילה בסוד
אכלה ואחתם פיה ונמלא לפ"ז פגם
ג"כ בחוחא חכמ' שמיחת הזרע יגרע
משם (לג) דתיהו חוב קלמון וכו'
ג' פיפין דאחרמיון ' אלהים וכו"ל
כי ג' פיפין הם סוד ב' המוחין הק"ל
והם בסוד אור קלמון ואור לת ואוב
מלוחלח (לד) ת"י יכלין למימר מ"ש
מן אהים וכו' הכא חלק הבל ד"ל כי
הבל אחבדק בגיהנם שבת שם אחים
ונאחלק אביהם כאחר ואכלאה ניחל
למשלה שהם ד' אוחיות ת"י אחים
ת' הוח בכאחר כמ"ש בריש אי"ת
אכאחם ונאמרו ד' אחין לאחים
שהם אחרשאם על דינם ואלכות
שאניחם הלכו אחקום כראשון בסוד
ואלכים אחין כמ"ש אחזילם
ואחארת אכילתה אחסאם יחילאם
לאחנה ואניחם שלאם יהלאם לעילא
ואז אבל לאולם אכאחר לא נאחלק
אבאכאחם כי לא פגם שבל באכאחם
כאחר אחם וז"ת אל"ף אחם אחצ"ן
מן הוי"ה וכו' לאיהו בשם אניחם
באכאחם (לה) לאחנה לת היה
לאילא בחת' וכו' כי מולע כי יש
אחם אחבאחם בסוד ואת"ף אכאחם
אחיה בגיהנם ואחכמה אחיה מופלא ואניחם
אחיה בגיהנם ואחאחר בין אחים כתב
בלהום אחת"ף אחת"ח בלילה יום
כוס אחאחם אחלאחם אחלאחם אחי
בלילה יום אחת"ף לא אחת"ח בחלק
נוקבא ת"ש ואחי אחי אחי
שבוע נאחאחר, הוא סוגה כאחר עם

ועוד למי מיסר ל"ן כמו שבן למשתר מן
מלם וכלת קשוט : לחלת שמין כליל
דשמש שמת מבת ומימת וכרחת לשיכון
יקוק מקיק מדני בגין לסבל כוס מיוקנת
למלם לעילת למיסו עמולת למשעיחת
ומיסו קול לחתמר בים קול למי מחיך
ומית רזת מחרת קול למי קול לם מבעי
ליס חלת תרגם מונקלוס קול לס גדרין
לעתידין למיפך מן מחיך : ומנון שמין
רבות בכשות זמנת למשת לחוכת לת
בתר עלמה הוס חלית הרסר בקיוכתת
ומתר גדול מוני מכשות · כן גרשתי תומי
סיוס מעל פני המלמס ומעיך מסתר
ופייתי נע וכך בתרך כו' (רחמית ד)
סכת תתרמיז גלגולא לרשיעית לחמר
בתון ובכן רמיתי רשעים קבורים ובמו
כו' (קהלת ח) ולת מיסו כן גרשת
מותי ביום לת גלגולת קדמתי : ואמיתי
נע לת גלגולת חנייכת ונל לת גלגולת
תליחתם לת מיסו רוח על שלשה פשעי
ישראל שם תב בתיובתת בחלת גלגולין
שפיר ושם נת כתיב ביס ועל מרבעה לת
תשיבנו לת מסלר ליס בגופת שחרית חלת
יל ליל לת יעקב רע (משלי יח) והכי
תניל נע וכך שד מתין לבות ולכל חד
בפום חילוי (ס"ת תוביס) להסות
לקשוט הכי נמיל קב"ס נוקמת פניס

ס"ב בס"ת

אתי י"ניאי תשמא בגין קני דשמיק פניס
זרעא מעליא בתר דיתבניש איהו
יתעוין בנוי דקיזו חרבא עלמא ובנייהו
קול דמי אחיך צועקים · תהיד נתלים
יג) משיד עניים מאנקת אביוני, כי
א"ל ר"ש ברי קין מסתרא דאילנא
דטוב ורע חוח ואתפשטו רא. דטוב
הוה בגלגולי עד קני חיין משה מתתן
ואילך אתפש טותא דרע : ובגין דאחזי
ליה קב"ה מה דעתידין למעבד בני
לישראל בכל דרא ודרא דכולא אחזי
לי אמר גדול עוני מנשוא ומ"ל דאחזי
לי גלגולא בכל דרא ודרא והיינו זה
גרש ת אותי היום מעל פני האדמה
ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ
נע ונד ואי הכי רמיז גלגולא דילוה
ובנוי · והיד (קהלת ח) ובכן ראיתי
רשעים קבורים ובאו והא אוקימנ
לן (דברים ז) ומשלם לשנאיו נבד
הן גרש ת אותי דא גלגולא קדמאה
היום ההוא דאתמר ביה היום אם
בקולו תשמעו וחייתי (ג כד) נע ונד
ב' גלגולין אחרנין אסתר הבא רמיז
ויאמר אסתירה פני מהם בו' (איוב
לג) והן כל אלה יפעל אל פעמים
שלשה עם גבר ועלייהו אתמר (עמוס
ב) על שלשה פשעי ישראל ועל
ארבעה לא אשיבנו דלא אהדר לון בגופא רביעאה ולא בפורקן רביעא
אתמר בישראל י"י בדד ינחנו ואין עמו אל נכר · בגין דא אוקמוה בארי מתני'
אין מקבלי' נרים לימות חמשית (נ"א באן שיקר ויאמר אי הבל שבקך) ועוד
אי הבל אחיך תא חזי תרין אתוון אלין שמעונא דלאתר עלאה הוו סלקין א"
א' אמין מופלא זמבוסה י' מחשבה רבתאי אתר האבו אדם והבל ואתמר דאינון
א' כתר עליון י' מחשבה לעילא לעילא אפתלק האי חובה · א"ל ר' אלעזר
אבא והא כמה מחשבות אינון (כה) שבינתא אתקרי מחשבה ואיהי יד
מן אד' מחשבה וכמה מחשבין אינון דא לעילא מן דא ודא על גב דא ההיד
(קהלת ח) כי גבה מעל גבה שמר וגבהי עליהם ולעילא מכלהו מחשבת

סתימא

גי' כתר עם ס' תותיות המיכם והוא ג"כ תורף קדושה תורת מכם מקור חמיים כמ"ם נחי' דף קי"ס בגין לאת ת'
תורף קדושה לכל קדמין תורת מכם מקור חמיים ע"ב וכשמיאל כתר בהעורים שלו שלומל עם המפירות מחת מל מחת
כיון דכתיב כתר שליהם ע"י תורף שלו מו סוד שם מכל סלקבוה (לח) סוף נרת כולא ולית כופת עליה ר"ל כי עם
נורת שאת בשותפו לתתוון כמ"ש אמ"ש לת סייך בכתר אמ"ש לת סייך בים עם נורת בשותפו לתתוון כמ"ם מת"ב אבל עלום כל המעלה מיסו
ו' מפירות אות לבל סייך בכתר אמ"ש לת סייך בים עם נורת בשותפו לתתוון כמ"ם מת"ב אבל עלום כל המעלה מיסו
נרת בשת שותפו כלל ז"ם רבי אלישוע מכנת מפתח לתית בנורת בשותפו לתתוון : (לט) תמר רבי מלישוע וכי סוף נמ'

חל וכם ב' ויון שכתמלר' וסיתן נמי' יסוד עליון סיס בו המזלוג בלשם כנודע וזס לשם נשמה בגלות ו"ת שלם מקלם יסוד עולם לתפלרת ונשמה כעלמותו ובלות ו"ת הוא בת מ"י בינה סביון מלך בינה שכתוב הוס"ו : תימן ב' ליוקנין לש' לתיכו מלם בממליעתא ר"ל מס שכפל ב' פעמים בגלמו בגלם הוא מרמז ג"כ על ב' ליוקנין שכם ב' יולין לש' שכתמלע מסות מלם בממליעתא ו' שכתמלע ב' יולין כי ב' יולין הם מלעזים על בינה ומלכות כמ"ם מתחילם בשלמו שכינת' עלמה כי בינה היא נ"ל למות מלם עלמה תכמה ומלכות היא עלמו למות מלם לממליעתא ו"ת וחלם גלגולין וכו' ר"ל זס הוא כמו חירך על מס שאמר מתחילה ותתפשם הסות וזשמע בכל לרין הם כתיב על מרכשה לת מסיבנם (מל) בתר ליתנבר ר"ל מלוקט הפסוק ואמר עם גבר וגלת ממר עם הים מו מוסר מתר מ"כ לרים ומתר גבר שתלמון ליתגבר וסיסור הפסוק הן על מלם יפעל מל פעמים שלם עם גבר ר"ל שמות כך כי ולפי ועל מרכשה לת מסיבנם מבל מי שתיקן נג' גלגולין ונתגבר על יריה מת יפעל מל מתילו פעמים רבות עמו ונתגבל למלך עזר בהול מושם מכל למלנים למוסבין ולשומרי מלתם כמ"ם למיל בתי' זס וכתי' ל"ב ע"ם בגמם מתמר ר"ל הוא כמ"ם למיל בפי' זס לף ל"ב ותיסו מיבת לם"ם למחמר היה ונקח מפריו ותמכל לת יוסף וכו' ר"ל ותחת מפרין ותמכל ר"ת שלשם הוס (מו) הוס

ברית מלם כי הין נתקו כשתגבל ביתרו שנתגייר ונשמל : הכף מתאני לליף ורע לו רשע וטוב לו עיין בתי' זס לף ק"ס מ"ם ע"ו ומיל המעין הלבר כשלדיק ימול ברית עליון מ"ו נלבקח בו קליפת הערלה מן יליף רע לו והרשע שהוא ס"ת הלבק בו ויונק ממנו טוב לו · הים הסך בקרבנו הסם ג' הבל הת הסם מסם (מז) לתיסו מס שמו וכו' ר"ל מסם ני' מס שמו ומס ג' שלם מלם הר מתגלגל בשם שהוא גלגול ל' ומס ג' הים שלם מלהיות עול בגלגל בשיל ועל מרכשה לת מסיבנם כמ"ם בתי' ג"כ ועל מרכשה לתיסו מול מלם לת מסיבנו (מח) ס' תלה תיוון לרכיב עלייהו מס וסו' ר"ל כי תלת קיוון ל"ם לתשם הם סוד מג"ת זשם סם סוד ג' ת וון עלאין מרים סוד לשר הבתג"ת כגוונא ועליהם רכיב מס מכמה כת מ"ם ני' שלם הוא סוד ג"כ בדיוקנת לתכמה כמ"ם למיל לף ק"י ולפי לשני תכמה בנין לת"ו מלם עלשם למתברי שלם תתלה בדיוקנים ומג"ת הם סוד ג' מלות מבשם נהגלגל מלשם כמ"ם למיל לף ק"ם ע"ב ומשם מעלמו סוד כלול כל

דיוקנא (ס"א ולא שלטו) ובאתר דעין לא שליט מאן יכיל למיעבד דמיון בתר דהרהר תשובה אדם לתתא הדרא לבושא לגבי מוחא דאיהו קרקפתא דתפלי ואתחבר מוחא דאיהי חכמה כאימא מיד (ראשית ג) ויעש י"י לחים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם : ואינון תפלין דאינון מעור בההוא זמנא קמת תשובה דאיהי אימא קרקפתא דתפלי עם אדם לאנגא עליה ולכסיא עליה דהוו ערום · כגוונא דאיהו כתי על מוחא עלאה וכתי בל מאן דאנח תפלין כאלין כתי על מוחא עלאה · ובג"ד שכינתא עלאה לא זזה מניה · ורזא דמלה אם עונות משמור יה יקו"ק מי יעמוד · מ"י יעמוד והאי דאיהי אימא עלאה חשובה הוא קמת באדם עלאה · ושכינתא דאיהי תפלה של יד באדם תתאה שכינתא עלאה נחתת עם אדם ושכינתא תתאה עם הבל ועם כל דא מארי דדביו דקא אתיין מנייהו : ובגין דא ותלבנה שתיהן מיד דתאמני ישראל בעיבדא דעגלא מה כתיב (ישעיה נ) ובפשעיכם שלחה אמכם דאתם כה (משלי כ) כי אם רבינה תקרא אשתלחת מנייהו ותרם מעל הארץ ולא נחתת עלייהו אלא בשבתות ויומין טבין · ואשתארת שכינתא תתאה יחידאה לתרא ושכינתא עלאה יחידאה לעילא · והא אוקמוהו איכה ישבת בדד דבקרדמיתא לא הות שכינתא עלאה זזה מנייהו בגוונא דשכינת' תתאה · ובאין אינון מארי דתיובתא דנחתיה לה עלייהו בכל יומא ושעתא ורגעא ולא זזת מנייהו בכל ארגיר · דעלייהו אתמר (שם טז) בהתהלכך חנחה אותך בו ולא אית לה עלייהו יומא ידיע בגוונא דאחרנין דלא נחתת עלייהו אלא בשבתות ויומין טבין · אבל מארי תיובתא לא זזת מנייהו לעלם · ופנ"ד בר"י אי הבל אחיך (לד) אי ובלינקלמיטר אי מן אקי"ם אימא עלאה ואשתארו ה' ה' ואתמר עלייהו ותלבנה שתיהן תבא תאב הבל אדם חב כי"ו מן יקוק ואסתלקא י"ו ואתעביד ו"י : א"ר אלעזר והא י"ו אינון י' לעילא ו' לתתא מאי ו"י אמר בר' הבי איהו וראי (לה) דחובה דא איהו לעילא בגין דאסתלקת במחשבה דאיהי י' עלאה דתמן עלרת העלורת ואשתאר ו"י כגוונא דא דאסתלקת במחשבה (לו) בי ידע שמי שם י"י יקראני ואענהו זבאה איהו מאן דנחית ליה בסם שבתיה לאתריה דהאי מחשבה (לז) עלה אתמר ויקרא ז' ויארת התורה לעולה למנחה לחשארת לאשם ולמלואים ולזבח השלמים ואמאי אתמר בגין י' כי ידע שמי אלא כמה דלית באתר' שותפו דאת אחרא הבי לית ביה שותפו דאיהו אחר ואין שני לו אחד בלא חשבן (לח) הוא ברא כלא ולית ברא עליה כב' אית דיכול למפרי אפילו יתוש זעיר אלא הוא אלא מים אירת לון חילא למב' אינין ועשבין ואינון אתבריאו : אבל ברא עלמין ברא ולית עליה מאן דברא ליה להבימא ברמיזא דבאחד דא

לירת

ליה לגלאה יתיר אבר רבי אלעזר מהכא משמע דאית בורא בש ותפו
דאורזון בנון ב' מן בראשית דאיהי אימא ר' מן ראשית דאיהי חכמה ו' בורא
דאיהו עמודא דאמצעיתא א' מן בראשית דאיהו בתר ש"ית שית ספירין והא
בלהו עשר אם חסר הד לא אשתלים בריאה אבל עלת על כל העלות איהו
ברא בלא שותפי בלל : (לט) אמר רבי אלעזר וכי הא שמענא דבעשר
ספירין לא אתמר תמן אלא אצילות ולא בריאה אמר רבי שמעון ומאן אמר
דאית בהון בריאה אלא בלהו עשר בשותפו וא"ב הא עכדין בריאה
בעלמא ואנא אימא דאם הוה חסר חד מן מניינא לא אשתלים ההיא בריאה
אבל עלת על כל העלות איהי ברא בלא שותפו אחרא דאיהו חד בלא
שותפי בלל לא לעיל ולא לתת ולא באמצעיתי ולא מכל כסדרא כלל אמר
רבי אלעזר בען אתגלי מה דלא אתמסר לאגלאה אפילו מלבא לפומא ורזא דא
צריך לאתכסיא סבל בר נש דלאו כד בוחא ובעיל למסבל האי אלא אלין
דירעין פרזין אלין דחכמתא דלהון סליק על כל נביאיא והכיטיא אמר ר'
אלעזר אבא הא אתגליא א' ברזא עלאה כד אסתרק עלת על העלות באר
י' ואשתאר ו' אלא מאי אמר ליה (א' עלאה) (ניא איה א') לעילא
מן א' : (מ) דאית א' מאתון דכרכן ואית א' מאתון כינוניים (נ"א זה שייך לדף) (ועוד נעשה אדם) אינון דכריאה
אדם דיצירה אדם דעשיה ועלייה אהמר (קהלת ה') ונביהב עלייהם
ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דבצילות והאי איהו אור לבוש עלין
עשר מתלבשין בעשר ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין
בהון נעשה אדם בצלמנו כדמותינו כך ספירה יהיב ביה חולקיה מלגאו
ומלבר ואם חסר חד מעשר ספירין דלא רוח יהיב ביה חולקיה לא הוה
אשתלים בניינא דאדם : (מא) ובזמנא דחב אדם כל ספירה וספירה
נטיל חולקיה מניה ואשתא' אין ורזא דמלה (שם ג') ומותר האדם מן
הבהמה אין ובנין דא אמרו מארי מתניתין (תלים מט) ואדם ביקר בל
ילין נמשל כבהמות נדמו אדם דהוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה נמשל
כבהמות דמות דיליה דאינון חיות הקדש אבל עלת העלות כך ברא ליה
כד"א (נ"א ההד ויברא אלקים את האדם בצלמו איהו נטיל בלא מינה
ויהיב ביה בלא שותפו דאחרא דאבא ואימא ענדו ליה פציורייהו נתרין
ציורין ההי"ד) וייצר ה' אלקים וייצר בתרין ציורין צייר דאבא דאיהו
יקו"ק וציורא דאלקים דאיהי אימא ודא איהו וייצר ה' אלקים ולבתר עפר
ליה מאנא החי"ד עפר מן האדמה מן האדמה לא כתיב אלא עפר מן האדמה:
דא שבינתא תתאה דאתמר (איובלד) ואדם אל עפר ישוב דאיהי גלגולא
דיליה אמר רבי אלעזר אבא בתר דרעוא אשתכח צריך למפתח מלין
באתגליא מאי אדם דברא עלת העלות בדיוקניה דהא כתיב בית
דמות א"ל נרי הבא לא אמר בצלמנו דאית ביה דיוקנא אלא בצלמו ר"ל

בגונא

קין וכו' ר"ל כלב לתתא שקדא בשם קין קן שמעורב מטוב ורע שלית ביה טב וביה מתמר ביה טב ומעין סלעית טוב ורע
לא מתכל ממנו ר"ל לגמול ממנו תולה במ"ם רז"ל מם סתם דומה למלאך שנאמר תורם ינקמו מפיהו ומם נמו אל ינקמו
מפיהו (נמ) כלב לתוריתא דמיהו לכלב וכו' ר"ל כי יהוע כי ז'קלין למזמור סכו לה' כני מלים סם מרמזים כו' ספירות
רז"ל ונקו"ד תולב לכתב מם סתם בסוד רז"ל ונקוע כי כלב סמתם סתם מלל סוד רז"ל לסיומו שמסם סתם מסתלים על

יסוד למכת מלך ימין מיכאל לרך לך
שמע: בסוד זו"ת בסוד מיסם
מסמרת לנוקבי בסוד סכוכת מלך,
הגבורה שהוא סוד ליונתי כמ"ש זה
ברית חי' י"ב ע"ש מ"ש ו"ש ולמ"ה
למשה סוד שיסיד למשה סיח מעירה
ה' זו"ת: כי מן המים משיתהו כי
מכמה יסוד למכת שהוא מיס עליוני,
מחמן מתעמך משה כמ"ש למיל נחתי
זה קף ק"ת ע"ב מ' למשה הוא מיס
ום' הוא מלשון משיתיהו (נב) שם
קונע מלרשות במוריתא כי ילוע
לרוש הוא ביסוד כמ"ש נחתי כ"ם שם
בלורם מיהו למיק וכו' ע"ש ושם הוא
משה שטרשו מיסוד מכת (נג) בגין
כל שתם תמת רגליו ר"ל יסוד נקרא
בשם כל כמ"ש והוא תחת רגליו
הוא כ"ה כמ"ש זה בהב"ם לם"ת
ורזא דשם כל שתם תחת רגליו כל
וולתי למיהו זכות אבות ברית קולם
כי שם שרשו הוא ביסוד מכת המשה
וזהיינו בחסד ת"ת יסוד מכת המחלבש
בתוך יסוד ז"א כמ"ש זה בשפל
הגלגולים סיף פרק כ"ו ושם כתב
ולכן נקרא בשם שת לשיבת מיותו
כנגד היסוד שהוא ו' זעיר' שמספרו
שת ומשה רמוי לקרותו שית מלת
שתין הוא כי שת הוא יסוד עלמו
ויסוד בחסד הוא השיבה על הזרע
ביורד לרך ביסוד שהוא נקרא שית
ע"י פגמו של הבל כשהלין ותחת
במחלבש שמשה נמשכת שטיף' מטר
יול ונקרא שת בחשרון יוד עכ"ל
ע"ש ובמשנת חסידי' מסכת מורות
ז"ת פרק ל' כתב מכ"ב מוחיות
התורים משה נמצו מלמות גיפת
זו"ת כילה שם מתחלקים בו מלפ"ף
ועל זיין בקו ימינו ומחי"ת ועל
מ"ן בקי בחמל ומסת"ך ועל חי',
בקו בחמנטי וכו' ונמלת לפ"ז יסוד
שהוא סוף קו בחמנטי בו ב' מוחיות
ס"ת ס ומה לחלפת ביתה ו"ש ושם
שם סיומא לחלפת ביתה מיח בגין כל שתם תחת רגלין: והכל מסטרת לימינא וכו' ר"ל כי בחקלף לורם שם משה מל
שרשו שהוא יסוד שהוא שם משה על שרשו הב' שהוא ג"כ יסוד לימה שמתו יוצאין הבל ס' חמליס ומחפשתין
בז"ת מחבל ועל הוא שלו וכללותם של בחסדים מחפשתי' ביסוד ז"ת והמרת כללותם בחמרת יסוד ושם ז' בחי' ז' הבליס
בז' ספירות ז"ת שהם יסוד ז' קלין לשבו לה' בני חלים ובשם שם מ"ב ג"ם"ן וכן' כמוהא ו"ש שית הבליס לחיוחלקין

בשית

בנוונא דאיהו רואה ואינו נראה · דיהא איהו חכי וכנוונא דלית ביה דיוקנא
דיהא איהו הכי : ובגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו חכי וכנוונא דאיהו
עלת העלות חד בלא שותפי ובלא חשבן דיהא איהו חכי בלא כנוונא דלית
דאית אדם דבריאה ויצירה ועשייה בנוונא אחרא בלבושין ונופא (דלבר)
(נא בלבר) דבאצילות הא אתמר דלית ביה בריאה ויצירה ועשיה כלל
את בריאה דברא הוא לתתא בדיוקניה · אבל לאו דאתברי איהו ותיח אף
על גב דאית בספירין בריאה בלבושא מלבר איהו ולאו איהו מלנאי ובגין
דא בתיב ויברא אלקים את האדם בצלמו הכא דוא אחרא בגופא אית
ספירין דבריאה ואית ספירין דאצילות ובג"ד ויברא אלקים את האדם דא
עמודא דאמצעית' דאתמר ביה בר"פארת אדם בצלמו שכינתא תתאה
בצלם אלהים שכינתא עלאה וייצר ה' אלקים את האדם : (מב) דא צדיק
ח' עלמין יצרו ביצירה עלאה וביצרה תתאה דאינון י' י' מן א ו' וייצר
איהו ו' דאמצעיתא דאיהו בתרין יודין באת י' ותרין יודין עליהו אתמר
חכמת נשים בנתה ביתה ואינון חכמה קדומה וחכמת ר"תאה ואדם מסטרא
דאות ברית י' אתא מהול הה"ד ותרא אותו כי טוב הוא אמרו צדיק כי סב
דתמן לאנ קליפה דערלה בלל והא דאתמר אדם הראשון מושך בערלתו
חוה דא אדם דעשיה ומאי ניהו דא קליפה דאתלבשא ביה לשלטא על בלא
חה"ד ומלכותו בכל משלה ובגין דא אתמר נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
לאתלבשא בכל דיוקנין דאינון קליפין ועוד אתמר בה בשבינתא תתאה נעשה
אדם בצלמנו כדמותינו דתהא כלילא מכל ספירין דכל עשר ספירין יהיבו ביה
כל חד חולקיה ומאי חולקיה אלא כל ספירה יהיב לה עשור דילה דכל
ספירה סליק לעשרה ואינון דילה כל חד וחד עשור דילה אשתארו אינון
תשע השע וכל חד וחד אשתלים בה לעשרה ובגין דא מעשרין חד מעשרה
ובגין דאיהו כלילא מכלהו אתמר בה אהבת כלולותיך כלילא מכלא ולבתר
דא תכלילו מעלאין אתמר בה וגרו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
הארץ אתכלילת בתתאין ואפילו בכל קליפין דסט"א אחרא אתלבש לקיימא
בה ומלכותו בכל משלה וכבל מה דאתלבש אתכלילת בשמיה הא תכא אדם
דעשיה ויצירה · (מג) אדם דבריאה אוקמיחו על תפארת · מאי בצלמו
בצלם תרין דיוקנין דילה לעילא אלא (סא אלין) אינון ואע"ג דיוקנין הא
דאיהו אדם דאמצעית' דשכינת' עלאה איהו דמות אדם עלאה דאיהו חכמה
עלאה ושכינת' תתאה דמות אדם דאיהו עמודא דאמצעית' ועוד עמודא
דאמצעית' בדיוקנא דבתר וד"א אדם דבריאה ואדם דיצירה צדיק בדיוקנא
דחכמה ובגין דא ויי' נתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק ברית שלום שלם ה'
ושכינתא תתאה אדם דעשיה דמות שכינתא עלאה ובלא קשוט (שכינתא
ודאי אתכלילת בכלא) ובגין דא זמנין אתקריאת נשר זמנין חיה זמנין יונת
זמנין צפור בכל מה דשליטא אתקריאת בשמים ובעופים אתקריאת

שושנת

שושנה עין פרי עושה פרי וכך שלמא על ארעא אתקריאת ארץ וכך שלמא
שלמא על ימא אתקריאת ים על שמיה יופי שלטין על טורין אתקריאת טלית
לית בדי בעלמא דשלטא עליה הלא אתקריאת בשמיה . אכל עם כל דא
דשלמא על כלא עכידת אפרשותא בין דרגין דאינון מוחא ואיבא . לקליפין
דסטרא אחרא דאינון בקליפין דאגוזא דמכסיין על מוחא . ודוא דמלה ויברל
אלקים בין האור ובין החשך הוי ליה למאן דמעריב קליפין דקטרא אחרא עם
דרגין דסטרא דרכין (כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי כס"א זה הלשון
והאדם ידע את חוה אשתו וכו' ובי לא אשתמודע כה עד ההיא זמנא .
לא מיומא דאתחרב בי מקדש קב"ה לא אתיחד בשלימו ביומין
דחול ולא הוו ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול . בגין דממשלח דעבד
שפחה בהון . בתר דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו ובההיא
זמנא (ישעיה יא) כי מלאה הארץ דעה את ה' ובההיא זמנא אתקיים
קרא (ירמיה לא) כי כלם ידעו אותי מקטנם ועד גדולם (זכריה יד) וביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ר"א והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד
את קין ידע ואמי בנוסמרדכי ידע אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש בזמנ'
דאוליד' לקין ידע את כל אשר נעשה ההיא זוהמא ועד ההוא אחר דמטי
ואתפשט

בעזרת מזקקן לקנם וכו' כי' קלוות
ז"ת נקרמים בסם מזקקן דקנם כי
כל הפירות נקרמים בסם מעמת
מזקת סחית עגולת כמו גלגל כמ"ש
בתי"ב ק"ג ע"ב לכל הפירם
וספירם מחקרימם גלגל וז"ת כמו
קנם מות ו' ומעמרת יסוד הוא כל
לפם כי הוא פם התחתון למילם גי'
פם וגם עמרת יסוד היא נסול
מלכות שבם בחי' הדיבור היולת
מכפם ונמלת שם מקם מרמז ג"כ
על כל זה להיות מ'למקם מרמז על
מים המקדי'ליסוד לים' המחפשתי'
ז"ת שבם סוד כל מסמרת לימ'
כי הגבורו' הם כל מסטר' דממלכי'
ומי"ן למקם מרמז על סית עזקן
דקנם שבם ו' קלוות ז"ת שבסם
מחפשטים מחקדי' וס' למקם מרמז
על עמרת יסוד סחית בסוד מלכות

שבם ס' מחרוזם לשם הוי"ה שב"ן . סלקין דא' רקיעין הם ז' פירות ז"ת שהוא נקרא רקיע שמים (נ) ואות ז'
דשמלת וכו' ר"ל הם ז' בחי' כללים דהגבורות שבם יורדין בסוקבת ז"ת ומתפשטים בם מסך ועד מלכות שלם כולא
שבם סוד ו' תרעין כי היא נקראת תרין ו"ן ועליהו אמר קהלת כי מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'
ר"ל המסלים הם רוח בני האדם סיפת הכורה הוא מהמסלים מן הסמך ועולה היא למעלה כי המסלים הם מחפשטים
ונעתרים ז"ת שהוא למעלה מהסוקבם ורוח בסמך סוקבת נקראת בשם בסמך גי' הם בן שבם והגבורות שבם רוח בסמך
סיפת הסוקבם היא מרגבורית היא יורדת למקם בסוקבת שהיא למסך מז"ת ונקראת בשם תרין ס' לב בינה היא ס' רמשגום
לשם סוים והיא לב כי בינה לבם שבם הלב מבין וע"כ בינה נקראת הבל בסוד ס' ל"ב (נא) ל' ל' חיון לכרסיית וכו'
ר"ל כי ס' יש בם ב' תוקות לב שם ל"ו פרלופין זו"נ סילמו מבינה סוקבת היא בסוד ל' שמקומם בנהי"ם ז"ת שם סוד
ל' חיון לכרסי ת ז"ת הוא סוד ו' שיח לרגין לכורסייא לבינה . ועלייהו ר"ל עשר ספירות לחכמה שהוא י' הם בסוד
י' ממירין כי חכמה תומר ובינה עושה וכולם בחכמה עשית (נו) ו' לקניא מהבל מיהו קול וכו' ר"ל כי הבל ס' חסלים
וס' גבורות שיש בינה בהם מסך יוצא סוד הדעת המכריע בין המו"ג שהוא מתפשט בפנימות ז"ת בכל הו' קלוות שלו
וע"כ שהוא בסוד ו' ובחי' קול פנימות ז"ת ויודע כי ז"ת נקרא קויר בסוד ממ"ש שהוא בחי"ת מים בסך בגבור' קויר
נתפארת וס' חסלים לדעת המתפשטין הו הם בחי' קול הוא פורח בקויר בלו ממפם למעלה כי מודע כי מתחילה ירדו
החסלים ונפלו במדולף מיסוד הבינה ליסוד ז"ת ומ"ש הם עולין ממנו למעלה ומגלגלין קומתו ז"ת כמים המגדילין
לת החלין וס' החסלים הם ס' חוד ליום ס' וסם ס' עלמם כי ס' גבורות הם ס' תחתם להם : ' לבור ומתירים ר"ל וסוד
בינה היא בסוד י' זעירא ובו לבור ומתירים ר"ל ס' חסלים שבו הם בסוד מתירים וס' גבורות שבו הם לבור קטות וז"ם
ומימון הבלים הבל סליק בם' פלגם ובבל נחית בם' מחתם כי החסלים הם סוד הבל סליק שהם עולין בז"ת שבו מחפשט
הבינה ס' פלגם הבל הגבורות הם סוד הבל נחית שהם יורדין בנוקבא שהיא ס' מחתם (נח) נחית לבור ר"ל הנוקבא
שהיא בחי' לבור היא נחית לפעמים למטה בס' הסליך משמים לארץ ובלין הבלים הנזכר להיותו המו"ג ע"י היא עולם
שהוא בלם קומתו : בחי' קלת ר"ל בקב קלת להיותו בחסלים שבעלמא שבם קול ז"ת הם עולין בו למעלה כנזכר ובבחי'
הקול הנזכר הגבורות שבעלמא הם נחית בם' מחתם לנוקבא וזהו ממפרש מ"כ סליק קלת להיותו ו' בם' פלגם נחית
ליבור להיותו י' ר"ל שמפרש מה שאמר מחקולם נחית ליבור שהיא מקבל להיותו שמחמיצנת בחי' קומתה עד שהיא רק
כמו נקודה מחת כמו י' (נט) והבלים סלקין נחתין בלבא וכו' ר"ל הנוקבא נקראת ג"כ בשם לבא בשם מקומות
כנולע וס' חסלים הנ' הגבורות שבם סוד ב' הבלים הם סלקין ונחתין הם בסוד שמלו תחת לרגלי ושמינו מחבקינו במ"ש
בחי' י"ג ע"ם מ"ם ושיינו סוד פרשת שלח ג' רגלמות שלח נתקנו ע"י החסלים שלו והגבורות שלו הם הם תחת
הרגלם שלח בדעת ומתפשטים ממנו למטה בכל הו' קלוות שלח וס"ת וס"ג הם סוד מלאכי אלהים בינה שבם סלקין ונחתין
בסוד הסולם המקבב פמ"ג מת"ל ס' תחתם מונח תרלם וכו' וס"ו וס"ג הם חיון י"ו כי החסלים שברגלם שלח שהוא

תקונא שתין ותשעה

ואתפשט ההוא זוהמא בכל דרין ותלת גלגולי עלייהו אתמר (איוב לג) חן
כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (מד) בתר דיתגבר ביצירה דלא
עביד חטאה והאי ידיעה דקין איהו דאתגלי ליה עד ההוא אתר דאתפשט
דעליה אתמר (ישעיה טו) כי משרש נחש יצא צפע בגין דאיהו משרש
נחש נחש דאטיל זוהמא בחוה מלאך המות דגרים מותה לאדם ולכל דרין
דיליה הכי האי דרביה לקטלא ובגין דא קטיל לחבל והאי זוהמא דאתנטיל
מניה איהי לילית אימא דערב רב עלה אתמר (משלי ה) רגליה יורדות
מות וכו' דאיהי סם המות דאל אחר דאיהו סמא"ל ואיהו איבא דיליה גם
לרבות אל אחר נחש (מה) בגינה אתמר (ראשית ג) ותקח מפריו ותאכל
הכא רזא דחוה ותתן גם לאשה עמה ויאכל גם לרבות אל אחר נחש
בגינה אתמר ותקח מפריו ותאכל הכא רזא דחוה ותתן גם לאשה עמה
ויאכל גם לרבות ולבתר חזא ליה
דאתחרט בד"א (שם ח) גדול עוני מנשוא ובגין דא קניתי איש את י"י הכא
רמיז קני חותן משה דעתיד לאהדרא בתשוב' ולקבלא את ברית הה"ד וישם
דנפיק

סוד י' סם גיר בסוד י' כמו הרמש
והגבורות שהם מתפשטים בו' קצוות
שלה הם בסוד ו' (ס) ואם לא
סלקין במחשב' וכו' ר"ל אם הבלים
דפה שיוצאין בצלותין הם לא עולין
במחשבה שלא התפללו בכוונה אז לא
מסתכלין אין משגיחין בתפילות
אלו כי הבלים של התפילות אלו הם
לאו מסטר' ליחוד' הם אינם ראויים
לעשות שום יחוד למעלה כי מחשבה
רומז לחכמה שבו שם הוי"ה דמ"ה
כ"ח מ"ה וכשהחכמה מחשב' מסתלק'
אז ח"ו נאמר ימותו ולא בחכמה כי
החכמה החיה בעליה כי נודע כי
מוחין דאבא הם דוחין את החיצונים
ואז יכול לעשות היחוד למעל' בזו"נ
ואין מוחין דאבא נכנסי' בז"א אלא
בתפילה בברכת אבות כי בק"ש אין נכנסין בז"א אלא מוחין דאימא לבד כמ"ש זה בס"הכ יע"כ צריך להתפלל בכוונה
במחשבה הראויה כדי לגרום למעלה לבא ע"י מחשבה דבר שנעשה ע"י היחוד דהיינו מוחין דאבא שהוא מחשב' של מעלה
(סא) והבלין אחרנין וכו' ר"ל דנבלות הפה הם בפרודא בזו"נ דקליפה שהם בפרודא בסוד אל אחר אסתרם והם סלקין
במחשבה בישא בחכמה דקליפה כמ"ש לקמן בתי' זה ואינון הבלים דקול ודיבור דנבלות הפה אינון מסטרא דאלהים אחרי'
וכו' דאינון ס"מ ונחש וכו' (סב) ובגין וכו' כי הקליפות ומי שהוא מלכם אם חשבו לעשות רע ועון ודאי יעשו ולא יעזבו
אחור אבל מי שהוא מצד הקדושה כשהם ישראל אפילו אם חשב לעשות רע יעזב אחור ורוב פעמים מחשב לעשות ואינו
עושה כי השורש משכו לקדושה ולהפך באומות העולם (סג) אית חמה ולבנה וכו' ר"ל הם זו"נ דקליפה העון הוא ז"א
דקליפה חטאה נוקביה והוא שמים כעשן ונוקביה הארץ כבגד תכלה כמ"ש בתי' ח' ע"ש (סד) לב חכם ר"ל בב' בתיש
דלבא יש ב' הבל שהם סוד הבל ה' חסדי' והבל ה' גבורות ובתי' כ' לף מ"ג ע"ב כתב שם לב כסיל לשמאלו קאי על נוקביה
דקליפה שהיא נקראת לב כסיל הפך הקדושה ויניקתה שלה רק מן הגבורו' שהם מצד שמאל ז"א שהוא סוד ו' וזהו משמאלו
לב חכם לימינו קאי על נוקביה דז"א שהיא נמשכת תמיד לצד ימין החסד להיות והוכן בחסד כסא ע"ש מ"ש וקין הוא
יניק מתרווייהו ר"ל הוא יינק מהקדושה ומהקליפה מהלב דקדושה ומהלב דקליפה והוא עץ טוב ורע כי הוא בא מזוהמא
דנחש דאטיל בחוה והוא מעורב מטיפת אדם ומטיפת ס"מ וכמ"ש בתי' זה לעיל לף ק"ג ע"ב מאי איהו זוהמא דאטיל
נחש בחוה א"ל דא לילית טיפה סרוחה איהו זוהמא וכו' ובתי' כ' הנזכר שם כתב הוא נחש רמאי דפתה לחוה דאיהי לבא
וכו' ודוק והבן היטב זה (סה) הבל דימינא וכו' אלין הבלים אינון לבושין תפארת ומלכות וכו' ר"ל כי הבל דימינא
דהיינו הבל שבא מצד הקדושה כשעסק בתורה ובתפילה אז הבלים אלו שיוצאין מהפה נעשין ע"י בתי' לבושין סוד אור
מקיף לזו"נ כמ"ש אח"כ לקמן בעל אלין הבלים דאורייתא וצלותא עליה אמר קרא ואשים דברי בפיך וכו' ולאמר לציון
עמי אתה וכו' אל תקרא עמי אלא עמי מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא וכו' כך אנת בשותפי עמי תעביד
במלולא ר"ל תעביד במלולא בתי' לבושין אור מקיף לזו"נ שהם סוד שמים וארץ והוה כמו שנעשה על ידך שמים חדשים
והארץ חדשה כמ"ש זה בזוהר בהקדמה לף ה' ע"ש ובספר מקדש מלך מה שפירש שם (סו) י"ה כלילן י' באויר ר"ל
אותיות י"ה כלילן באותיות ו"ה כי אות ה' שבבינה שהיא בסוד ד"ו היא נכללת בו"ה ואות י' שבחכמה הוא נכלל באת ו'
ח"ת שהוא אויר כי ידוע יסוד אבא נתגלה מיסוד אימא בת"ת ז"א ששם מסתיים יסוד אימא בשליש א' לת"ת ז"א ומשם
ולהלן יוצא יסוד אבא מגולה בלתי מכוסה ביסוד אימא והוא סוד את י' של אויר ת"ת שנתגל' בו וכתב זה כדי לרמז שהלבושין
שנעשין ע"י הבלים דעסק התורה ותפלה הוא בא מאו"א שנה"י שלהם והם נכנסים בזו"נ לעשות להם מוחין
ומבחי' חיצונות נה"י שלהם נעשה מלבוש לזו"נ מבחוץ להם להגן מן החיצונים : ה' תתאה ר"ל כי בהבל התורה ותפלה
שנעשה מ"נ למלכות היא עולה למעלה בסוד מי זאת עולה מן המדבר עולה מן המדבר בדיבור : קין היה עובד אדמה
ומייתי בקרבנא פשתים ז"ל הרב האר"י ז"ל בליקוטי' הנה אמרו רז"ל המוכר שדה מחבירו פחות משבע שנים לא יזרענו
פשתן לשבע שנים יזרענה שנה ראשונה כי הפשתן לוקח כח הקרקע עד שבע שנים ומכחישו וז"ם ויבא קין מפרי האדמה
כרי א' שהוא יונק כל כח האדמה ומזה הוציא רז"ל לומר שפשתן היה והנה פשתן הוא עץ כמה שכתב ותטמנם בפשתן
העץ

ע"י לקין (מו) אות את ברית מילה לאנא עליה זבניקרא זתוסף לדת את אחיו
את הבל מאי זתוסף אלא דיא דמלה ולא יסף עוד לדעתה בנין דהוא זוהמא
דנפיק מניה. וחמא ארתפשטתיה בכל דרא כיון דחמא להבל אתפשטותיה
בכל דרא לטב אמר ותוסף ללדת אותיבת איתי במה קרבנין וכמה תחנתין
וכמה צביין כניניה כיון דאידו הזה עתיד לדכאה זוהמא דילה מעלמא
והוא קהלת אמר יש הבל אשר נעשה על הארץ יש צדיקים שמגיע להם
כמעשה הרשעים הבא אתגלי צדיק ורע לו ד"ש ע ושוב לו אית הבל זאית
הבל ועלייהו אתמר לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו בשגם זה הבל והא
אוקמוהו בשגם זה משה. משה זה שת ואיהו שם ואיהו הבל זהן כל אלה
יפעל אל פעמים שלש עם גבר. והוא דמלה (יש עיה נג) איה השם בקרבו
(מז) דאיהו טה שמו זדא אדם דאיהו דכישאה ובניניה אתמר (עמים ב)
ועל ארבעה לא אשיבנו לא אשיבנו בגלגולא אית בין דנח ביה אבוי דאיהו
אדם בההוא זמנא אשתמורע. מה שמו ומה שם בנו כי תדע והוא איהו דזא
מה שמו מה אומר אליהם והוא מרכבתא של ימא. ש תלת חיון
דרביב עלייהו מ"ה ועלייהו אתמר הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם
גבר: קם רבי שמעון ותוסף ללדת את אחיו את הבל. וי לעלמ"ד אית
לון עיינין ולא יחזאן אודנין ולא שמעין כרזין דאורייתא זאזלין בתר
בצעין דהאי עלמא ת"ח קין איתו יצ"הר הבל חוא יצר הטוב הבל איתו הלב
ואינון תרי בתי לבא ה"ד (קהלת י) לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו
לב חכם לימינו דא הבל דאתמר ביה זתוסף ללדת את אחיו את הבל איהו
תוספרת רוח הקדש קינאיהו רוח השומאה דאיהו נרע זלא אוסיף (מט)
קין נופא קן לתרוייהו זבניניה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא במה דאית
ביה זראי קין איהו לבא דאיהו קליפה דאנוזא (נז) לאו החוא דלעילא דאיהו
איבא דאילנא דחיי ובניין דהאי קין אית ביה טב ובישׁ אתמר ביה ומעין
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו. עד דאתעבר ההיא קליפה מיניה דאנוזא
איבא אתקרי מיתה וחיי אור. וחושך הבל טב והבל בישׁ (נא) הבל
דאורייתא דאיהי להב עלה אתמר (תלים צט) קול י"י חצב להבות אש
זדא ה' דמשה מ' שם דאתמר ביה (שמות ט) כי בן המים משיתהו ולאו
למנא הוה (נב) שם מקובע מרשות באורייתא והוה שת יומא דאפא
ביתא שת: בנין כל שתה תחת דגליו (נג) והבל בסטרא דימינא איהו
בליל ז' הבלים ואינון אבגית"ן בו' שית סלקין דאינון להבים בשית עזקאין
דקנה והבל דפה שביעאה ולקבליהו אמר דוד ז' קלין דהבו לה' בני אלים
ועל אלין שבע אתמר (דברים ח) כי לא על הלחם לבדו יחיה דאדם
כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם ואלין ז' קלין סלקין בז' רקיעין (נד)
ואית ז' דשמאלא דזתין בשבעה ארעין ועלייהו אמר קהלת (ג)

בי

תלתין ויודין וי"ג מותיותיו ותלתין פשוטים בכל גי' פשתן ובזה מ"ש חנין מ"ם הוא מחשבתיה לקרבא קמי קב"ה מרום
כי מעמר שהפשתן מורה על עקירת שם ב"ן מהמלכות שהיא קמי קב"ה לפני ס"ג או מחשבתיה ח"ו בה שיונקי'
ממנה מכל הצמר מורה על מזרח שם ב"ן למלכות ומו הקליפות מין להם שהם שלטה ח"ם ובכל וכו' מחשבתיה הוא בהשות
אמר למעמר קיה ועמיק יוחין יתיב וכו' ר"ל למדיך בעשה בעקרת יומין הוא מחשבתיה ובמו שנזכר (סו) לעמת
להתקני

לתקרי מה וכו' ר"ל כי למלמת היא סוד סם מ"ם מעיך כמ"ש בחי' כ"ף קף ע"ב מ"ב וסכינתם מיכי מ"ם יו"ד ה"א ומ"ו ס"ת מתקיימת וכו' וזהו ומיכי תבעם לך ר"ל כי בסכינם שמם מלכי הוא מבעה דין לגון מוחך (סה) טון קן ר"ל כמ"ש לעיל שמסתלק מ"י מן מלכי ונשאר דין לגון מוחך בגע ונל כמו שמתם גרמתם נע וכל למ"י מן מלכי שסלקתם מוחם ממנם למעלה שלא ימים בם כמו שהיה מתחילה כן מתם נע וכל ימים מקדמתי מן מקום הלא גון למקום מחר (סט) מות ו' כי (זעירא) הוא בחות בריח ישמ עליון והוא נקרא בשם עץ חיים בתוך הגן מלכות : מבעין לים למתרעא בחטופם (ע) יבל הוא לגון תבלה והוא מבלה דגן בכל מיגונים וינונים שלא למרך מהם (עא) מחקר מחך ר"ל כמ"ש כי שם כי מלהים זרע מחר ונעיל בחי' זה בגמ"ם ס"ת קף קי"ג ע"ג כתב מחך גרס למחמבד ' למיכו זרש מן שת ור"ל כי מל מחך הם"מ גרס שמשת שלם סרמגון בחות בריח והמ"ם מבריח פיהם הזרע שנמצך מהמות תכמה ' ע"כ פרח ' מן שת ומת ס' מהמו על תכמ' עלמה ועל תכמה מחמה (עב) ' זעירא שבחות בריח עטרת ימיך כמ"ש למעל בחי' זה קף קי"ג ע"ג יו"ל ליעקב ' עלמה תכמה שמיקון מוחו והוא ג"כ ' זעירא ליעקב שמו עקב נשלם יעקב ' למלכי וי' למו"ם ונבי"ל מירהם הוא מן ת' וכו' ר"ל בשביל שמטת שלם בחות בריח ובשביל לק כי' משלם שהיה רמוי לקרית מלכו סיח שהוא סוד הו' קלוח ו"ת כמ"ש בריח ת"י ע' בריחים בריח סיח ויש שלם סוד וכ' ובמלין סיח ויש שלם סוד מלכות ו"ת שלם שמו ושלל בן ותקרית שמו את וכשמסתלק כי' מן את הוא סוד שמסתלק היסוד שבו חות ' זעירא מן התיכון ' קמות את"ם ו"ת ולא הוא נכלל בשלם ומו רמזית התקלה זו"ת משלם למעלה הוא מן סוד שבו שהות סוד ב' ספירות שמיות מן כת"כ בג"ת כ"ה בשת גדלות ז"ת כמ"ש בחי' י"ג מלין שמיות סוד וכו' ומיהו ממנית יומין למילה ובחדשים בריח וכו' ע"ש מ"ש וז"ש כאן למימן ת' יומין לברית מילה (עב) מו הוחל וכו' פ"ל מו ג' ת' שהוא סוד שלם הוחל רמזית התקלה לקרית

כי ם יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה כו' שבעה הבלים טכין אלין אינון ' שני השבע ולקבלייהו אחרנין לקבל שבע שני הרעב אלין הבלים דחיי ואלין הבלים דמיתה ובגין דא יש הבל ויש הבלים ה' לב (נה) ד' ארבע חיון דכרסיא ו' שית דרגין דכרסיא : ועלייהו שריין עשר אמיר דאינון ' (נו) ו' דנפיק מהבל איהו קול דאיהו פורח באויר דאיהו אור חמש אור ואי אינון ה' עלאה (נז) ' דכור ואמירה ואינון הבלים הבל סליק כה' עלאה והבל נחית כה' תתאה (נח) נחית דכור ובאלין הבלים סליק : נחד קלא סליק ובוא נחית כה' תתאה סליק קלא דאיהו ו' פה' עלאה נחית דכור דאיהו ' (נט) והבלים סלקין ונחתין בלבא והנה מלאכי אלקים סלקין ונחרגין רתמן ואינון י"ו ה' תתאה מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי חשמימה (ס) ואם לא סלקין במחשבה דאיהו יור קא ואו קא לא מסתכלין בצלותין אלין הבלים דלאו אינון מסטר' דיחודא (סא) והבלים אחרנין אינון בפירודא וסלקין במחשבה בישא ומבני ובגין דאית תמן פירוד' אתמר מחשבה דלחין במחשבה בישא מצטרפת למעשה (והבלי) דלית בהון פרוד' מחשבה דלהון מצטרפה למעשה ועקר דארבע "אתון ועשר אתון איהי מלכות דאיהי כלילא מכל עשר ספירקוביה צריך כלא לאכלל' דכל מאן דנטיל מלכות בלא"ט ספירן איהו מקצץ בנטיעין ובל מאן דנטיל מ' ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר דהבלים דסטרא אחרא עלייהו אתמר (ירמיה י) הבל המה מעשה תעתועים דאינון הבלים פלקין בגבלות דמה ובשקרות ובדהו סלקין לגבי מוחא (סג) איתי חמה ולבנה וכבביא ומזליא ברקיעין דאינון קליפין דעלייהו אתמר (ישעיה ה) הוי מושבי העון בחבלי השוא ועלייהו אתמר (שם נא) כי השמים כעשן נמלחו וחפרה הלבנה ובושה החמה כו' ובמה הבריים את לון דכלהו מלין שקר ושוא יכל מאן דאפיק מלין דשקרא כמה מלאכי חבלה פתחין גדפייהו לקבלון ההיד (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול כו' :

ואלין מלולין אינון בנין במה בניינין .

אמר המגיה הנמשך אחר זה בגר נדפס בדף ק"ד אמנם אחר כך מצאתי את הנסחא מדויקת יותר מהאחרת ובדי שלא לכפול הדברים ארמוז רק החלוף שיש ביניהם בלבד בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על פיא בשורה ל' ובשורה ל"ד נקודין מן ' מעמיד מן ' איהי בת קול ובדף ק"ה ע"א שורה ו' צ"ל ואהי לב דלהו בה מתכללין ומינה נפיק דפיקו ובשורה מ' וכר דפיק ובשורה י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחד דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה בשורה י"ח ר' דילה צ"ל ד' ולה שורה ה' אויר קדמון צ"ל ואויר קדמאה .

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפזר ומפרד ומוטעה והרבה עמלתי ושרחתי להגיעו ולסדר הדברים על אופניהם . ובמקומות מסנו

בחבתי

בחברתי הדברים פעמים מפני חלוק הנסחאות:

(וכל הדפין ומס"ה היינו כפי הדפין שנדפסו בקסטנטינא)

ותוסף ללדת את אחיו: את הבל ת"ח הבל איהו חלב ואית ב' בתים בכלא (סר) לב חכם לימינו הבל לב כסיל לשמאלו דא הבל קין איהו יניק מתרווייהו ואיהו עץ טוב ורע וקין איהו זוהמא דנחש דאטיל בחוה ועלייהו אתמר (ישעיה טו) כי משחת [illegible] יצא צפע מה ארחיה דחויא למקטל כך דא קטל ולבתר אתחרט ובגין [illegible]שם ה' לקין אות אות ברית מילה ובגין דא אמר קניתי איש את ה' ואע"ג דקין איהו זוהמא יכיל למינך נקי כגון יתרו דאתמר ביה (שפטי' א) ובני קיני חותן משה ורזא דמלה הבל הבלים אמר קהלת ואמרו קדמאין אית הבל ואית חבל. (קהלת ח) יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים אמרתי שגם זה הבל הפל דימינא ה' כרס"ו' שש מעלות לבא ה' ארבע חיוון (סה) אין הבלים אינון לבישא להפארת ומלכות דאינון וק' (סו) יק כלילן י' באויר ה' תתאה בור דמליק בהבל ובלא אתכליל בשמא דכר נש דצלי צלותא. או דעפיק באורייתא אבל הבלים אחרנין דאתעבידו בארעא מלקין באויר דהאי עלמא בקול ודבור דחגל וישראל מצלין בהון המכריל בין קדש לחול ואית אחבנין אתמר בהון. (ירמיה י) הבל המה מעשה תעתועים ואינון הבלים דקול ודבור דנבלות הפה אינון מסטרא דאלקים אחרים מסטרין דשאר עמין דאינון סמא"ל ונחש עלייהו אתמר בהבדלה ובין ישראל לגוים כל חד בפום עובדוי כך בני בניינא דזה לעמת זה עשה האלקים. ות"ח מאן דבניא די ליה לעילא בסטר דרכיו בעל אלין הבלים דאורייתא וצלותא עליה אמר קרא (ישעיה נח) ואשים דברי כפיך כו' ולאמר לציון עמי אתה והא אוקמוהו אל תקרי עמי אלא עמי מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא כד"א בדבר ה' שמים נעשו כך את בשותפו עמי ת"ש במלול אבל אהדרין דמפקין מפומייהו הבלים דשביעה עליהו אתמר (משלי ז) כי רבים חללים הפילה ואלין אתקריאו חללים דמחללין שם ה' ונפקין הבלים מפומייהו וקלא ודבורא לשקרא ואומאה לשקרא ודברין שמיה למגנא ולשקרא בההוא שמא דנפקין לבטלא ולשקרא בגין לון בניין דבטלין לון מלעילא הה"ד (ירמיה ג) לשוא הכתי את בניכם ווי לון לבני נשא דנפקין מפומייהו מלולין ואומאין דשקרא טב לון דלא יתון לעלמא קמו חביא בלהו ואמרו רחמנא לשזבן אמר ה"ש הבן כל אלין בנין הליין במח שברי כמה דאת כחנא בקין והבל קין היה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים מההוא סטרא דערוה הוה מחשבה לקרבא קמי קב"ה ערוה ומנין דפשתים איהו מסטרא דערוה שנאמר ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה הבל הוה רועה צאן קריב קרבנ' מבכורות צאנו הה"ד והבל הביא גם הוא מבכורי צאנו מחשבתיה הוה בה"הוא אתר דאתמר ביה (דניאל ז) ועד"ק יומין יתיב

בסם ס' נ"ל סנו סם טו"ם: ומתמ עברו בחיית מלם וסי' כ"ל כי יהוע פי לור למוס ולוס הפלגם הו מתוחן ניולות סמוריל פ"פר בתוך הקליפת כשפטם בברית ומגלגלו בסם כלי לתקן סמתו כמ"ם למיל מספר סגלוליס וכס מלרגת מסמא בחיית כמלם סוכסם סבמ ממנו סעבר סנפות מילם סול יסול סנסחלק מן סול סול מן ג' מ' לכן גם סם מברו סול סברית מילם מלמעל' ומעברו מים וג"כ סוסיפו על מצותיו ומעברו מים מן סברית מילם מלוח מרלם ופחיפם סלת מלו ופרעו ונעתרו קליפת סערלם ופחיפם לסיות לסם יניקם למעלם ד' שכיות מלכות שממנה יכול להם יניקם בסוד לפתח חטאת רובץ מבל ולת ב"ח סמות בינה כי בג' רתמונות מין סוס מחיות יניקם לסקליפות מסם כלל ומפרש מ"כ מ"ם ולת ב"ף סת' סול בסול ומיסי מלכות סיות סדול מנוצח בסוד כל היום לוס מן סול בפך לוס בנחש רחיקת מן בעלם ע"כ אמר דשיפות ת"ח סיסי בינה ר"ל כי מס סמול סות ת' שפירם מ' ד"ת סות בשביל שתנו מתחילים למעות מכתר ד"ת עד סול וכתר ד"ת סות בינה כנודע מ"כ כמו סול סות שפירם מ' מלמעלה למטה כן בינה כתר ד"ת סת שפירם מ' מן חנך ד"ת וסיא ג"כ נקרת בסם תת"ם ו"ם למעלת על סשמיניות ס' שמיניות בינה שביא ס' רא"ם בסוף בסם סו"ם בינה שמיני ועלה מתמה מו ג' מ' בינה סאחל לקרוס בסם ס'לוקת שמיניות סם וכדון לקליפת מלת פל' ונת פת' ת"ל מ"ם ומעברו מניה ערלה ופריעה וכו' מפקך לומר בדרך מחר ע"פ מ"ם בוסר פ' תמות קף ל"ת ע"ב ז"ל מתי בדמיך מלת תרין עד דמעלה

מח לפריעה מה דגזירו לכ"י. ומח לפריעה בגיוך יסוד עולם ובהוספתא פרשתים לף ל"ב ע"ב כתב"ג מעגין מל ונת פרע זכו' לתרין לרגין מימין מילם ופריעה זכור ושמור לגיוך ונתן וכו' ע"ם נמנת כרי תות ערלה ופריעה סם מרמזין מל יסוד ועטרת יסוד סניה סוד מלכות כ"י וכן מובן מ"ם ומעברו מניה ערלה ופריעה ר"ל סם שמתלקו כל בחי' סיסוד בין שמרת עלו והות עלמן לסיות ב"ל מלכות ולת בח' סוד מלת נפרד נמנו וקללו מן סמקום נפריעה שלו לגמרי ומ"ם תת"כ

יתיב לבושה בחלג חוור ושער דאשה בעמר נקי וכביה במחשבתיה שבא צריפא למעשה ובגין דא קכיל ליה ומחשבה רעה לא מצרפא למעשה ורא הוא קרבנא דקין ובגין דא חרה לו ' מיד ויאמר ה' לקין למה חרה לך כו' הלא אם תטיב שאת אנא מאריך לך ואטול מטולך עלי ומיל דשאת מטולא רחמין הוא רכתיב (ישעיה א) נלאתי נשוא ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רובץ והא פתח דגיהנם דתמן חובין דילך שלטין עלך ואם תטיב עובדך אתה תמשול בו ' רש"י עיא לא שליט בחון מוסר אלא נטרין דבנו בנוונא דעשו (ראשית) וישמם עשו את יעקב יעקב בנוונא דהבל ועשו כנוונא דקין (שם) ויאמר מה עשית כו' חובא דא דקטלת לאחוך לא עברת ליה אלא (סז) לשמא דאקרי מ"ה מ"ה אעידך ואסהיד עלך ואיחי תבעה לך ולא עוד אלא מה דאיחי אדם דעביד לך גרם דא אפיק מלאך המית בך לעלמא ורא איהו (שמות כ) פוקד עון אבות על בנים והא אתמר אם אותזין מעשה אבותיהם בידיהם ' אוא בך הוה ובדוי אבוה הוה בידיה על סברא דאשה הוה כמה דאתמר ויהי בהיותם בשדה ואין שדה אלא אתתא אתתא נרמרת מיד"ה לאדם וגרמרת ם תה לאדם וגרמת מיתה להבל כמה דאתמר ביעקב עכ מפנא דעשו (ראשית לב) ויאבק איש עמו כנוונא דא הוה קין והבל ונצח הבל לקין זאיהו מסטרא דרחמי דחיים עליה ולא בעא למקטליה וקם חזא וקטליה ואתתא גרמא דא עלת אתמר (בשלי ה) רגליה יורדות מות ובקנאה דיליה קטיל ליה ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה אנת הוא בריה דחויא דגרם מיתת לאדם דאתמר ביה ארור אתה מבל הבהמה בך אית לך לירתא מניה דעובדא דיליה בידך בגין דא ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה דא הוה ארעא דליט ה קב"ה תשע לווטקלייט לקין חד לאשלמ' לעשרה ובגין דא אמר ארור אתה מן האדמה בו' כי תעבוד את האדמה וכו' דתהא תשש חילהא לגבך ולא יפקון מינך מלכין ושליטין נע ונד תהיה בארץ דאנא אמרית לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה דאינוקבי נשא דתלין בסזלות דסיין לחיון ובעירן ועופות ביהו אולו לגבך לקטלא לך אנת תזיל נע ונד מקדמאי ע"א ונ"ד (סח) עו"ן ד"ן ' ועוד נע ונד ובנין דאנת עו"ן הנ"ה ובגרה אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל נחש לחוה ' בג"ד נע ונד תהיה ' ועוד נע בנין דאנת מסטרא דסמא"ל : נד בנין דאנת מסטרא דנחש נע בעלמא דין נד בעלמא דאתי דאינון שבינתא עלאה ושכינתא תתאה דנטלי תרוייהו נוקמא מינך : ובג"ד כד שמע דבאתר עלאה דא הוה תליא הבל מיד (ראשית ב) ויאמר קין אל יי גדול עוני מנשוא הכא תב בתיובתי ואתחרט ' בג"ד וישם יי לקין אות הכא דמז אות ברית מילה דקביל יתרו דאתמר ביה ובני קני חותן משה שפרה מקין (נ"ל וחבר הקני נפרד מקין) וביתרו אתתקן קין מחוביה ' ועוד בהחוא זמנא קביל ליה ' בגין דאחזי ליה

בנוי

מפס ופיקר הוכחה מסוה לבוקפילה הוא כי אז הוא כמו אז תקרא וה' יענה: אז תקרא וה' כו' ד"ל למסידי מומח שמולם
מסמיבו ליסרתל : שמלק לשמון דכורי מלריס כי ילוש שמלק הוא סוד דמת דקליפה לעזית גויס :

תיקונא שבעים (ע)

ומלין שית וילע פלס וכו' כי שת סות מסם ונשמות משם שהית מאו"ת היתג"כ ממג"ת נס"י ו' קנוות כי עברה בכולס כמ"ס בתי' ס"ס דף ק"י ע"ג וכפל שמים משם משם למחלת בתלין סהין ס' ענמה ס' תמים בתלת ענפין ובחלת שבשין למימן סים: שת סיומת למחוון נכו' עיין בחי' ס"ס דף קס"ו ע"ב ס"ס שם ע"ו: מי יתן לשכוי בימים וכו' למלת ה' מן סבל ר"ל כי שבוי סות יסוד מלעון שפב ונקרת חרגגול כי כולל דו כל הסמות שבל ע"ב ס"ג מ"ס ב' קס"ג קמ"ג קל"ת שסה גי' תרפ"ת עם הכולל שלשה כמספ' תרגנ"ג עם המותיות כמ"ש וס בספר מלוכות נתנבכימו שם תרגנ"ג ובבל ס'עבורות ליסוד בימס יורדין ליסוד ג"ת ליתן ע"י למלכות לבמות משם פרלוף קומתם כי ס' מסדים סם נשמים בדית ומתפשטים בכל קומתו וזהו לקבלין בין יום ובין לילה ג"ת סוף מלת נוס ומלכות סית מלת לילה ובבל סות משם שמשכו מן הבינה (נ) ומתפשטת למת י' וכו' דרגים ליעקב ולת מבן שתים וכו' ר"ל כי יעוע כי י' זו שפרתה מן שת סית מרמוז ג"כ על המלכות סוא י' ושירת שנשתלשה ממוח כמ"ש בתי' ס"ט דף ק"ח מלא לפרת י' מן שת למיכי נקודה למתמן סוסחת עלמת ו' ע"ס מיקון יעקב ובמזירה כמ"ש שם דלף ק"י שת מתפשטים סוס על יעקב לפרת בית י' מן שית וכו' ונגין המי י' מהמר מבן מלסו בכוסים וברגים ליעקב סות ת"ת שהות שמיכה שבי נלמעלה למשם כמ"ש מג"ת וילוע כי מלכות שהית סוד י' שירת מתפשטים קומתם מגיע עד ת"ת ג"ת ושם בת"ת ג"ת

סות נקולת כתפס שהית סוד מבן הבתים שמשם הושתת עלמן ממשם נהעשטם עלי הבפירות שלם ושם משם רומס מבן ישרעל כי נקומת כתרים שבת ת"ת ג"ת סית סוד יכול מבקרת ו' שירת ת"ת ושת מתפשטת קומתם עד תפירים עסי ת"ת ג"ת שהות לדגת ליעקב: מבחרים מו ושת משם וכו' ר"ל כי מע"פ ליעקב תיקון המלכות סוד י' והחזיר מות למקומס מ"ת בתחלת יעקב תוך הלבר לבלבול הפלמון ושת נתתן הדבר רמז עד משם שבינו

נמי דקני חוטן משה"ר דהוה עתירין למחוי בלשבת הנזות: אמר וכי לחייבא קנגל קב"ה בחשובה על אחת כמה וכמה לצדיקיא מיד (שם) ויצא קין מלפני יי בהאי נפק מן דינא וקבל עליה כל מה האתנזר ביה דכתיב וישב בארץ נוד מה דאמר ליה נד שוי עליה ו' ואתעביד נוד: ודא איהו דאתמר וישם יי לקין אות לבלתי הכות אותו דאם הוה נר אתמר ביה והוה כל מיצאי יהרגני: ובגין דתב בתיובתא וקבל עליה אות ברית שוי עליה (סט) אות ו' לש זבא ליה ולא עוד אלא דשוי ליה קרמת עדן דבניניה זכה לג"ע:

ויד קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך: בבל אלין תולדין מנע יו ליה לאתרע בהון ואינון חנוך ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך ולמך נטיל ב' נשין עדה וצלה עדה חנוך לטב חנוך לנער על פי דרכו צלה חנוכא דבישי ודא מלאך המות דמחנך לבר נש בתנובין בישין עירד לבתר אעיל בעדה בבר נש באברין דיליה ולבתר דאפיל לבר נש בחובין אלשין עלי"ה ואחזי לאל כל מה דעביד ודא איהו מחויאל מחוי אל: ולבתר נחירת ותשש חיליה וקטיל ליה ודא איהו מתושאל דתמן מות שאל: ואין מורת אלא עניות ולבתר אמ"ך עליה: ודא איהו למך אתהפך עליה למלך ותרין נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובוי דבר נש: ותניינא צלה דאזיל עליה בצל

כד"א (איוב ח) כי צל ימינו עלי ארץ וכתיב ימיו בצל עובר:

ותלד עדה את יבל כתר דקטיל ליה בעניות' ושלטין עליה עדה וצלה יבל כנוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון (ישעיה צא) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה: ויבל איהו יושב אוהל ומקנה דבניש ממונא ולבתר אתמר ביה (משלי יא) לא יועיל הון: והא אתמר דשליט עליה עניותא דאיהו מורת ולית עניותא קטי קני"ה בעניותא דאורייתא ולית מות כאינון דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים: ובגין כך (יחזקאל יא) שובו וחיו ואחי (ע) יבל היה אבי כל תופש כנור ועגב המנגנין בכל מיני נגונין: ובר נש דחזי בהו ואשתדל בהכלי עלמא אמר קהלת שמח בחור בילדותיך וכו' ולבתר מה אמר ליה ודע כי על כל אלה יביאך האלקים במשפט דעלייהו אמרו מארי מתניתין זמרא בביתא הרבא בכירתא אלא ושמחתם לפני יי אלקיכם: כנוונא (דוד) דאתמר (כית) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יי:

וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחשת וברזל דא יצר הרע דאתמר ביה אם יצרך מתגבר עליך משכהו לבית המדרש ובו' ואחורת תיבל קין נעמ"ה דא אימון של שדים: ולמך בש עתא דשליט על בר נש ואיהי ביה תקיף באבנא ובפרזלא ולא עסיק באורייתא שליט עליה וקטיל ליה ועביד ביה פצע וחבורה כד"א (ראשית ד) כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי: בההוא זמנא עתיד לנשלא קני"ח ניקמא מתרוייהו ההיא בי שבעתים יוקם קין ולמך שבעים ושבעה הה"ד (ישעיה כה) בלע המות

תקונא שתין ותשעה

המורה לנצח

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כעמא דלפא ניתא ועליה אמר איוב (איוב לח) מי שת בטוחות חכמה מאי חכמה דא דחסר מניה י' דכה הוה שית דאיהו בראשית ואיהו ראשית והוה אתמר ביה (ישעיה מו) מגיד מראשית אחרית הוה משמש שת באתר דהבל דחסר מניה י' (עא) ארקרי אחר בגין דכר חב אדם פרח מניה י' ועבר שת בלא י' דאיהי חכמה. ובגי' ש' ירותא הוה מן ח' דאינון ח' יומין דברית מילה. כר"א (עב) אז הוחל לקרוא בשם י"י ומתמן עברו ברית מילה ואעברו מניה ערלה ופריעה למעלה בר' ולא בח' דשירותא ח' איהי בינה למנצח על השמינית ועלה אתמר אז הוחל. ועוד אז הוחל לישנא דצלותא כר"א אז תקרא ויי"י יענה: דא הוא נטורא טבא דאע"ג דהבל קשיל ליה קין דמניה הוה נפיק מאן דנוקים ליה: והי"ד (שמות טו) אז ישיר משה רועה נוקים לרועה ולבחר (צפניה ג) (עג) אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם י"י. אבל כד עמלק דאינון כנורי מצרי ערב רב מעורבין בישראל עלייהו אתמר תמחה את זכר עמלק דלא אשתאר מנהון שריד דאלין אינון ערבוביא טבל אומין ואפי' מקין ומיד דיתמחון מעלמא אז הוחל לקרא בשם י"י:

תקונא שבעין ליום לו

בראשית ברא שית זאינון שית היכלן אימא עלאה שביעאה (א) ובאלין שית וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי' שת סיומא דאתוון תחת הבל הה"ד (תלים ח) כל שתה תחת רגליו אסתלק י' מן שית ונחיתת ביה ה' מן הבל ואתעביד שתה. ועוד שת על שם כי מן המים משיתהו: ועוד שת עליה אמר איוב מי שת בטוחות חכמה ודא י' דכה הוה שית (איוב לח) או מי נתן לשבוי בינה דא ה' מן הבל. ושת איהו גלגולא קדמאה דהבל לההוא דאתמר ביה בשגם זה הבל: בשגם זה משה והא אוקימנא ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה. ובגי' אז הוחל לקרוא בשם י"י הוחל תמן התחלה דגלגולא קדמאה (נ) ואתפשטותא דאת י' לעילא משת (נ"א משית) אתפשטת עד ספירה שתיתאה דרניה דיעקב. ודא אבן השתיה דמתמן הושתת עלמא דאתמר בה (ראשית מט) משם רועה אבן ישראל ואכתריה אז ורא משה דדברין ליה בתר יעקב. ובגי' אז הוחל לקרוא בשם י"י מתמן ואילך (ישעיה נח) אז תקרא ויי"י יענה. ובגי' שתה בתר שת ה' ואינון י"ק מן שית ה' מן הבל ואינון אבא ואמא שיתו' ברא כאמצעיתא (ח) ותלתא אתוון אתכלילו ביעקב: בר אתא

משה

משרי בתר יעקב אשרי לים ביה"ר בתראה ושריא עלי"ה יקו"י ואשתלים ביה יקו"ק: ובג"ד (שמות ו) ושמי י"י לא נודעתי להם אבל למשה ואמרו לי"י מ"ה שמי"ו מ"ה אומר אליהם בנין דאשתלים יקוק במשה אמר אז חוחל לקריא בשם יקוק: רבקרמיתא ושמי י"י לא נודעתי להם וכתר ראשתלי במשה יקוק שריא עלי"ה יו"ד ק"א ואי"ו ה"א ואתקרי מ"ה בההוא זמנא מה דאסתלק בקרמיתא אהדר ליה לאתריה ואתקן כלא: ולא עוד אלא תרין זמנין אתמר בהאי קרא מה ה"ד ואמרו לו מה שמו מה אומר אלהם דבלי חזר לאתריה מה דלעילא מה דלתתא. דאינון (משלי ל) מה שמו ומה שם בנו וחזר בלא על תקוניה ועלת העלות נחית על בלא בההוא זמנא דהדר (ה) אמונה (ס"א ממונה) לאתרה אפר משה (דברים ו) שמע ישראל י"י אלהינו י"י אחד דהא בלא ביחודא חדא לית תמן קצוץ ופרוד ואי חאב אבוי וחוה ועביר הפרשה הא קבילנא עונשא וחזרנא כלא לאתריה ביחודא שלים בלא קצוץ ופרור.

ועוד בראשית ברא אלהים ברא שית שית היכלין אימא עלאה היבלא שביעאה. תי"ח שבע היכלין אינון בניינא דלהון בשבע שמהן אבג"יתץ וכו': **היכלא** קדמאה מרקמא בבל מה דאית ביומא קדמאה דבראשית אבג"יתץ איהו בתר אמון מופלא ומכוסה. את ב' איהו כ' אפים דהוה אורייתא טמירא בחיקי ששועים יום יום: ג' גומלת ומגדלת ואיהי אימא עלאה גומלת חסר עם ספירה דרביעאה. (ו) דאיהי ד' יתץ י' חכמה ת' תפארת צ' צדיק ומאן איהו חכמה י' הכא דא חכמת שלמה. א' אמון מופלא ק' קדים וצר ציורא: (ז) בהיכלא דאדם קדמאה דכל קדומים דאית אדם. ואית אדם. אית אדם דלית ספירה דלא אתקריאת אדם. אבל אדם קדמאה עלאה דכלהו כתר עליון סתים וטמיר סתים דכל סתימין. עלת העלות קדמון לכל קדומים. בנין האי אדם קדמון אתמר בעלות העלות ואהי' אצלו אמון: (ח) וההוא קדמון אמר נעשה אדם בצלמנו בדמותינו. אנת יהיב כל ציורין וכל דיוקנין וכל תקונין סתימין ובל אברין דכל מינין ואנת יהיב חילא דאשתמודענא (דישתמודע) ביה דאם לא יהיב (נ"א ואנא) יהיב חילא דאשתמודענא דישתמודע) ביה דאם לא יהיב ליה שכל לא יכיל למנדע אמונה דיליה ובראיהא שליט על כל חילי שמיא וארע. וימא ה"ד וירדו בדגת הים וגו' ומאי ניהו האי אדם דאמר עליה נעשה אדם דא חכמה עלאה דאיהו בדיוקנא דכהר. ועוד נעשה אדם: (ט) דא עמודא דאמצעיתא בצלמנו דא חכמה. כדכתיב אדם עלאה: (י) דכמה דאיהו אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה בדיוקנ' דכתר עליון חכמה ובינה. הכי איהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא וצדיק ושכינת אתתא. (יא) דכספירין כלא איהו אצילות ועוד נעשה אדם עלת העלות למאן אמר דאי אלא: (יב) עלת העלות אמר ליו"ד ק"א ואי"ו ק"א דאיהו לנו מעשר ספירין ומאי ניהו עשר ספירין אלף ק"א יוד ק"א וההוא דאמר נעשה איהו יו"ד ק"י ואי"ו ק"י. (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי

הוה כלא קוסטן כמ"ס שיהו מאת הוה מד ולא כמוסכן: מינון י' ספירין למתלבשן מכמה הוה סוד סמיס כמ"ס מק"כ סמיס מית לעילא מן סמיס וכו' ומרן כינה כמו מלכות מור ומוקד הוה סוד דעת סמוגל בו ה' מסליס וה' גבורות סמס סמ"ך מור ומוקד כמ"ס ומית מור לעילא לעילא וכו' מית מוקד סמוס וכו' סמס מוקד ונמורה סמס סוד קו סמו ומכמי כמו כמ"ס מק"כ עיין בסוף מי' ג"ג מ"ס סמס הוה פוח מ"ת מים סמ"ס סוד מפיקי

תקונא שבעין

(ראש"ת יד) וכרוך ל עליון ג' אחזי על הזקיפה דאיהו נאה נאות על בלא וליה מאן דיהגאה עליה ובמאי יהנאה על בלא נאות י' מן אבגיית"ץ וזא יגביה ועוד אשבחנא כנוונא אחרא יגבהי"ה (נ"א יגביהיה) וארתון דיליה גבי היה (נ"א גבוה היה) עלאה דכל עלאי ת' תלמי"ה ת' תל שהכל פונים בו רחמן איהו ההוא דכל עיינין ומחשבתין סלקין לגביה בנין דא ת' תורה קחסה דכל קדומין • (כד) תורת חכם מקור חיים תורת ח' תמימה ועוד תלמי"ה (תלים ס"ה) תלמיה רוה נחרת גדודיה וגו' בהאי שבא אתעביד ימא תלמי"ה תלמים ועוד תלטיה דא אוריית' דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלירת לון חושבן צ' צחניי"ה צחניה דא צריק עמוד סביל בלא וכי ה אשרתמודע מאן דאיהו לעילי מכלא בנין דצדיק איהו כליל כל ספירין וביה סתיהדין בלהו ואתעבידו אגודה אחרת: (כה) איהו לולב אגד דכלהו ספירין ואוח צ' ביה מצויירין כל ציורן דהיכליקדנתא דלעילא בכמה ציוריקדבל עובדא דבראשית דירתיקלוקצדיקיא: (כו) וביה נקודין כל נקודי דאורייתא דאינון נקודין בהיכלא דאיהו שבינתא תתאה ונהרין כלהו על ציורין באבנין מרגלאן דנהרין על רישא דאבתרא נהרין נרקיע ובנין דכל נקודין דבכביא וכנוונא דבכביא ביה איתמר ויתן אתם אלקים ברקיע השמים להאיר על הארץ דא שבינתא תתאה (ס"א דא נשמתהון דצדיקיא דמשתדלין באוריתא להוציא לאור כל העלומות החיד (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגו':

דיבלא תניא מרקמא מכמה ציורין גלידין במיא אבנין מהגלן בלהו מליין מיא ואינון אבני שיש טהור דהיכלא תניינא בגויה מנייהו איהו בנוי בשמא דא קר"ע שט"ן איהו רקיע קרע: (כז) דביה קרע ימא ואפריש מתמן השטן דאידו מין בסאבין ובגין דא יהי רקיע בתוך המים ויהי מבריל בין מים למים דא הוא שבא דעקר שטן מן ימא דאורייתא ואפריש ליה מתמן בגין דאיהו עקר האמונה דישראל עלאה דכל עלאן (ס"א) מצאתי כמוך דישראל וביומא תמנא ליה חמן טוב בגין דביה אתברי גיהנם: (כח חכר)

זה ספר תולדות אדם פתח ר' שמעון ואמר סליקנא ידין למאן דכרא עלמא היגלי לקדישין סתימין גניזין סתירין לסימר קמי שכינתא ושתין רבוא דחיילין דיליה דמלאכין קדישין דלעילא ושתין רבוא דמלאכין קדישין דלתתא' דלא איעול בכסופא קדמך • **פתח** ואמר זה ספר תולדות אדם זה ודאי כליל: (כח) תרין עשר מזלות דאדם דלעילא דאתמר עליהו שבטי יה עדות לישראל זה ודאי ארבע אנפין דאריה ארבע אנפין דשור ארבע אנפין דנשר דבהון אשתמודעין פרציפין דכנסי נשא וכלהו אנפין אינון רשימין כארבע אחוון דאינון יקו"ק מאי אדם יוד קא ואו קא ועלה אתמר (ישעיה מד) כתפארת אדם לשבת בית מאן בירת' דילי' דא שבינת' דאתקריאת

גו שם מ"ה כ"ם מ"ה וזהו שמור תמ"ך וממי ימגמם על כולא בתמ"י סוד"י וכו' כי אות י' סוד בחכמה (כג) לתחמה ביה וברוך לא עליון כתר נקרת על עליון וכו' וסוד נקרת בשם ברוך שמהומו באותיותיו כל עשר ספירות כמזכר מתחילה כי כתר סוד כולל הכל וכל מה שלמעלה מן התלילות מד המ"ם הכל נקרת בשם כימו כתר עלת העלות כי ס"ם ד"ם עלמו נקרת בשם עילם שכל כל פעלת ושל הכתר נתמר כל הכורע בברוך כי לריך להמשיך הכתר למטה להשפיע ממנו שפע

ואתקריאת תשעה אדם דכל דמיונין ושרצופין דבני נשא בה אשתמודעו וכל ציורין דעלאין ותתאין וכנינה אתמר (הושע יב) וביד הנביאים אדמה:

אמר המנים מתם בן מלם קלס שתכנם נעיון זם להסיכך בתחי מחעמוד על רגליך על במותי תמונם המחתיתוחקשת יחל במקום ממן פן יפתוך רשיונים זדונים ויעלו דבריס עד לבבך ומלין לגל עלמם תמלל ברלומך במקון זם בילובר בו משערת ומלמת ותלכון ומנפיון ומחר מדבריס בממיים השמר מל חפן בל תון ליתם ולמחר לעלמם על כל עלמין סתימת על כל סחימין ממן לבר מזה תפילו בהרסור כי לעלת השלות ליח מחשבה חפיסם בים כלל ליח בים לא ליוקן ולא למיון ולא נורם ולא תברי ולא גממיים ולית ליח בם ידיע תבל הוא ממלא כל ממכן והוא עלימו לכלא רמה גם רמה מה שכחב המלקי ר' שמעון בן יוחאי כשלשה לגלות שחרי החורם בשדרת פתח ואמר (דברים כ) תרור מציק תחר יעשה פסל ומסכה וזה להסיר מלב כל הממיניס כל דבר עתק פן ח"ו יכשלו ומלו ועברו ממכניות נבב ימיקו וילברו בלש מחר שהיה רולה לבער מרצם ומין ותון ושחר תברים גממיים היה ירח שמע ימעו ליחם ולחחר לבורת ית' ניקוחמות ומשה אמר (דברים ד) כי לא רחיתם כל תמונה ויעתיה אמר (ישעיה מ) ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו ואל מי תמיוני ואשוה יאמר קדוש ולומיסם שכלם יעילון יגיללמין ולמיון ביום יחבדך ובניומו מלך השלם והחביות אלו שהתברים שבמו הם עבוים כשימים לתברים עליונים שחומים וחתומים שתין כח השכלי שבחלם יכול להסיגם ותין שיח ותין שיג לו להפיסם וקלר מלע לחחו לרלח לעמקם ומיני רשלי להכניע רשלי בין שהרים ברמים הלא הם בעלי הקבלה לחר העמיקו ברחיבו לבריסם על פלרוש סזה רק מעי רחתו ולא למו מירחתי פן עובדי פחחם שריקו' ומרגים חורי קורי עכביש יחרגו בלעות כוזבות יחריכו למעניחם לך לא רלה מה שכחב על זה ר' יוסף ן' גיקיטולין בהקדמת שערי חורה ובמה שכחב בעל התוך בהקדמתו לפירוש התורה והמלקי ר' ממחם מריקחמי ז"ל בפרשת ויתי בפסוק בן פורת יוסף ובמה שכחב ר' יהודה חייט בפי' מערכת המלקות (דף לז) ו"ל סוף לבר כל מקום שחרחה שילבחו בענין הספירות לבריס שתין רחוי להזמרם בבורת ית' כגון שיעור וקומה והזמים להם הכל נחמר על הבורת שבחוכן וכן בחולה להן כי תין לבר שיגבילהו ועל כן תין לומר בבורת ית' לא ימין ולא שמאל ולא פניס ואחור ומעלה ומפה כו' ע"כ עוד כחב (בלשון ע"ב) כי תע"פ שבשור הקומה מהפרפחות הוא במלות ולא בבורת אפילו הכי תין למחוד תלילה שהפרפחות הללו שם שמור כמותי תלא שם מלטון פרס פרימת על כי נחחלו מהמיהם כחבים הנקחבים מהכר ונחר שרבוי הפרפחות שהזכיר בכאן רומז לגילוליה המחפוללות מהכלות בפטוח בקורנס והם הממות הנעבדים מחבור הלותיות והלרופים הנעבדים מהללפת ביתות לספר ילירה שנחנהם שבדברים כו' ואם חלקק סיטב בדברי ר' שמעון בענין זה תשכיל ותלע כי דברי ר' יהודה חייט ז"ל ואשר בחללתו ילמן ים גכותים למדין ויברים למולתי לעת ולא יעבמן מרחותם:

פתח

ווין וכו' לשיטת שרביטין ר"ל כמ"ש מחקילה וכל ניחת מחעבת שרביט: נחר על שם שעור וכו' ר"ל בשביל שסוד סלרת

תקונא שבעין

פתח ואמר ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע אנשי חיל מסטרא דחסד דתמן י׳ ובגיניה אתמר הרוצה להחכים ידרים יראי אלקים מסטרא דגבורה דתמן ה׳ ובח אתמר הרוצה להעשיר יצפין: אנשי אמת מסטרא דעמודא דאמצעיתא דתמן ו׳ שונאי בצע מסטרא דמלכות דתמן ח׳ הא הכא ד׳ תקונין דאימן פרצופין דבני נשא אלין אינון מראה (ס״א מראין) ואית ארבע דמתלבשין בהון ראינון דמימין ואינון אדני ועלייהו אתמר ושמת עליהם שרי אלפים מסטרא דא׳ שרי מאות מסטר׳ דאת ד׳ דאיהו ד׳ מאות דאשתעכידו ישרא׳ במצחים בגין דכתי׳ חאבו ושרי חמשים מסטרא דאת נ׳ ושרי עשרות מסטרא דאת י׳ (כט) אשתארו עשר תקונין עליהו אתמר ואתה תחזה מכל העם בשערא מגווני דיליה באריכו דילי׳ במצחא בקמיטו דמצחא באריכו דמצחא כפותיא כשרטוטין דמצחא באודנין באלין אדרין דאודנין בשערא דחחות אודנין בדיוקנין באנפין דאנפין בפרצופא דאנפין בעיינין בגווני דעיינין בקריצון דעל עיינין בחוטמא באריכו דילה בפורתיא דילה בקמיטו דילה בפיומא בפתיחו דילה בזעירו דילה בצואר באריכו דילה בקמיטו דילה בידין בשרטוטין דידין בפתיחו דלחון בסתימו דלחון בגופא בקומה דילה באריכו דילה בקמיטו דילה בשערה בגווני דשערא שערא חוורא איהו מאלין אנשי חיל דאתמר בהון ועתיק יומין יתיב לבושי כתלג חוור ושער דישיה כעמר נקי שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלקים שערא ירוקא מאלין דאתקריאו אנשי אמת ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה תתן אמת ליעקב וחלת גוונין עלייהו אתמר (מיכה ו) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם תליתאה פחד יצחק גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר א) שחורה אני ונאוה מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע ואיהי שערה דילה אוכמא ואיהו שעורה דאתון דאורייתא כל נימא ונימא דיליה דאתמר עליהו (שם ו) קווצותיו תלתלים שחורות כעורב וכל נימא איהו מבוע דאיהי י׳ ונימא שערא דאות ו׳ שערא קמיטא ברזא דה׳ זעירא דנטלת מאת י׳ שערא אדיבא מסטרא דה׳ עלאה דנטלא מאת ו׳ עשר תקונין אלין כל תקונא איהו ארבע שערין דמלקין לעשר כגוונא דרשות היחיד דרומבו ארבעה וגבהו עשרה ארבעה יקוק עשרה יוד קא ואו קא׳ ליה נימא דשערא דלא אתזי עלמא עלאה מתימא דעלייהו אתמר ועלמות׳ אין מספר כל אלין עלמין תליין מכתרא דרישא כגוונא דאבנין ומרגלין דנהרין בכתרא דס״ת או בעטרה דמלכא והכי איתון נהרין בכביא כרקיעא וביה קמעין והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דקב״ה כגוונא דשערא דתליין מעל אודנין מימינא ומשמאלא ההיא (תהלים כג) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו וכגין דא צריך לכערא שערא מעל (ס״א מגו) אודנין דלא יהון מתימין תדעין דשמיעה דצלותא

מנלף שבמלכות ועטרת יסוד סמוך יסוד י׳ ועטרת היא בסוד פרסא זעירא: וכל פרסא היא בת תלת מיל ר״ל סם סוד נקי״ו זו״ת סם נעשין מוחין למלפות וסם נקראים בשם מיל גי׳ יסוד וס״ם סם בסוד תרין ביעין דזכורא כנוקבא כל נילף נקראים בשם מיל על שם סיסוד לקבל תלת פרקין למלכות כי כל פעמים שם בסי׳ פרקין: (לה) וכל מיל מ״פ כולם נקראים בשם מיל על שם סיסוד לקבל תלת פרקין למלכות כי כל פעמים שם בסי׳ פרקין: (לה) וכל מיל כי נקי״ו זו״ת סם בסוד תרין ביעין דזכורא כנוקבא סוד י׳ וכו׳ סוד מקום תלפים סם מתלבשים בהם״י זו״ת סם בתי׳

מיל סוס מסבון עסרת אלפים ומכ"ם בת"י למכפ מלמען בסס סוס מסבון עסרת אלפים מכל סוס מיל לפרסם מלמד לה"י למריך ופתיק ומ"ק בו סוס מסבון עסרת אלפים רבוע כי רבוע סוא בכתר כמ"ם בתי' ס"ם ולעתין רבוע בכתר מלמד ע"ם: (לו) וכל למם מיהו ו' ר"ל מ"ת סמוע סוס ו' סוא סוס למם בת ו' טפחים וכן מלמע ס"ג מקרא למם סוא רומז לת"ת כי כ' מלכמות סס מג"ת נ"ס: מכל מלמע ולמם לת סעורים זעיר וכו' ולת סעורים רב וכו' כי יסוד סיא זעיר אלפין כמ"ם לעיל מסטרת זעיר אלפין למיך ות"ת סוא סוד מריך אלפין כמ"ם עמולת למעלעיתת למיניס יומין מרוכין: (לז) ומיכין למם וכו' ר"ל מכ"ד בסס ג' סיוות ונקדקים מבות ומג"ת בניס ומס"ג בני בניס כמ"ם מת"כ ומניה גומל לבני בניס למבמן מלין נלת נסול וסכ"ד ג' סיוות סס סוד מלת מורף כי מין סס ניניס כלל מג"ת בסס ג' שמות מסי"ם בסס מניס סוא בניניס שמסטריס ניניס מסעריכלכן ג' שמות מסי"ם סס מרמזים במג"ת שבסס קלת ניניס וסס סוד מלת למיסו מורף ולת מוכל ומס"י בסס ג' שמות מלמי כי סס מעיד מקום במוסב למלכות בסוד ומלין כלוס רבלי לכן סס ניניס גמוריס סוד מלת מורף ומוכל: (לח) לת מניס כתר עלמה וכו' ר"ל ניניס סיא בסוד כתר נו"ת שבו סס סויס כי מ"ם לניניס נעסה כתר נו"ת כנודע ובכתר בו סס מניס ו"ם ומסטרת לכתר מתקריאו חלת ספירין מניס מסר מניס כי כתר בו סס מניס מ' מסר מוחיות רמם מלמה רמם עול' מלילות ניוס בם סס מניס ג' מלל בכתר שכל מלמריס נקראים בסס מניס וסיא גם סיא כתר נו"ת: (לט) מל מלין ופו' כסול ניתור מלת ברכת מנות טוב מבותר בסס"כ ט"ם: ופיא כליל מלמעיתת וכו' עין בסוף תי' ו' מ"ם סס. (מ) ומתה מחזה וכו' עין בעסר פ' יתרו סס כתב בתריכות יותר בסימנים שבסס יובעין להביר. כתלס מס סת מכל מקו מין למו מי סיוכע להבמין במלו הסימנים רק ממכו על המ"י ו"ל עניס מביר בתכמת הפרמף ובשרטום סילים. (מא) נתת רביב על קלת דעורבת וכו' בזוהר פ' בלק לף ר"ל ע"ב

דבהון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה (תלים פה) שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו דארבע תקונין אינון ראיה שמיעה ריבור ריאה איהו למרחם ועליהו אתמר (שמות יח) ואתה תחזה מכל עם אנשי היל ובמח נטורי תרעין תמן דאתקריאו עיני י"י ועליהו אתמר (דניאל ט) פקח עיניך וראה את שוממותינו שמיעה יראי אלקים ועליה אתמר (שם) הטח י"י אזנך ושמע ותמן דחילו ופחד יצחק הת"ד (חבקוק ג) ה' שמעתי שמעך ראתי. ומאן די נשתמע תמן קליה בין באורייתא בין בצלותא בין בצעקה בלא דחילו מיד (מדבר יא) וישמע ה' ויחר אפו ותבער בם אש ה' ובמח נטורי תרעין תמן דאתקריאו אזני י"י ריחא רתמן אנשי אבת ותמן סלקין כל ריחין וקטורין דעשנין דקרבנין וצלותין דאתחשיבו בקרבנין ואם לא סליק לון בר נש בתחילו ורחימו מה כתיב ביה (דברים כט) כי אז יעשן אף ה' וקנאתו באיש ההוא דבור לקבל שנאי בצע תמן סלקין קלין ודבורין דאורייתא וצלותא אלין דאתמר עלייהו (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל בנפים יגיד דבר לא אית תקונא מאלין ארבע דלית תמן יקוק ואיהו אסתכל ושמע ומריח ומסלל באלין ד' תקונין אריה דא ראיה ואתמר ביה ופני אריה אל הימין לארבעתם ככל אתר ארבעתם דא יקוק ארבע אתוון דיליה השלטין על כלא והפוך אריה ותשבח ליה ראיה ואיהו לימינא דחסר דאיהו יומא קדמאה דתמן ד' (נא י) אור ראובן דאיהו לימינא על שמיה אתקרי אור בן שמיעה לשמאלא ועליה אתמר ופני שור מהשמל נשר ריחא באמצעיתא עליה אתמר (משלי ל) מי אסף רוח בחפניו ואינון דרין נוקבין דחוטמא פימא דא אדם בליל ארבע אתוון נגליל עשר אתוון ודא שבינתא באלין ארבע תקונין אמר למשה ואתה תחזה מכל העם וגו' וצריך לאחזרא עלייהו:

ואתה תחזה בשערה עליה אתמר ראשו כתם פז דא כתר עלאה ומלנאו מוחא דמניה נפקין מביעין לכל סטרא לאשקאה לכל נימא ונימא דאיהי עלאה סתימאה וכל מבועא אדעביד ניצוץ וכל נימא אתעביד שרביט מוחא סתימא אתקרי אין סוף דא תפלג לתלת מוחין דאינון י' י' י'

דאתרמיזו בהאי שמא יוד קא ואו קא (נא יוד קי' ואו קי'):

קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין אמר בוצינא קדישא ודאי שמא דאתרמיז תלת יודין דא יוד קי ואו קי) ודא איהו מלנאו אבל שמא דאיהו יוד קא ואו קא איהו בליל א א אינון תלת אוירין דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י'. שמא חד איהו גופא ושמא תנינא מוחא דא מלגאו ודא מלבר (ל) תלת זוין אית בהא שמא דאינון שרבישין שער אתקרי על שם שעור קומתיה דקב"ה (לא) וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא ואית ניסין דאתקריאו מלאכין (לא) וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו רחמי ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא

קומקא וכלהו דין ואית נימין כלהו ירוקין מאשא ירוקא ואית נימין כלהו מאשא
אוכמא אלין אתקריאו שער דקב"ה כל ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין
(לג) וכל נימא איהו שעורא דאצבעא דקב"ה (לד) וכל אצבעא איהו פרסה
ועידא וכל פרסה אית בה תלת מיל לקבל תלת פרקין דאצבעא (לה) וכל
מיל איהו עשרת אלפים אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא
והכי דרועא תשמח בה תלת פרקין וכל פרק איהו י' (לו) וכל אמה איהו
ו' אבל אצבע ואמה דא שעורי' זעיר מסטרא דזעיר אנפין ורא שעוריה רב
מסטרא דאריך אנפין בכל אבר איהו יקוק ואיהו שעירא דכל אבר בגבהא
בארבא עילא ותתא ולארבע סטרין ואיהו בין כל אבר ואבר ליה אתר פנוי
מניה כנשמתא דאשתכחת בכל אבר ואבר דגופא ואית אבר עלאה דאתקרי
יקוק על שמיה דשלטנותיה באתר ידיעה הה"ד והיה י"י למלך על כל הארץ
ואית תרין אברין עלאין מניה דאתקריאו יקוק אלקים דשלטניתהון בשמיא
ובארעא הה"ד (דברים ד) כי יקוק הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד ואית אבר דאתקרי אלקים ושלטנותי' בכל ארעא הה"ד (תלים
מז) מלך על כל הארץ אלקים ואית אחרא דשלטנותיה איהו בתרין אברין
במוחא ובלבא : ועליה אתמר (דברים ד) כי י"י הוא האלקים אין עוד מלבדו
ואף על גב דהאי קרא על קב"ה אתמר דאין עוד מלבדו עם כל דא הכא רזא
דדיוקנא עלאה דיליה לאהזאה בכל אבר ואבר דגופיה שלטנותי' לאשתמודע'
לבר נש איך אתנהיג עלמא וינדע למקרי ליה בכל אבר בדקא יאות ואיך אשתני
שמיה לפום ההוא אבר ואית אבר דאתקרי ביה יקוק רחמי ואית אבר דאתקרי
ביה אלקים ואית אבר דאתקרי ביה אקיק ואית אבר דאתקרי ביה צבאות ואית
אבר דאתקרי ביה אל ואית אבר דאתקרי ביה שדי ואית אבר דאתקרי ביה
ארני יקוק ממנא על קלא הה"ד (תלים כט) קול י"י בכח אקיק על הויה
והבל דלבא ההוא דרכיב על קלא דיקוק איהו עלת העלות סתים וטמיר ולא
אתגליא ואיהו רכיב ושליט על כלא אקיק אחזי על עלת העלות דאיהו היה
הוה ויהיה ואיהו הבל דסליק עד אין סוף וביה רכיב עלת על כל העלות אל
אחזי על אלקות דעלת על כל העלות ועליה אמר איוב (איוב ה) אני אדרוש
אל וכד רכיב על אל אשתמודעין ליה כל אלקים ומזדעזעין מניה וכל מלאכיא
דאתקריאו בהאי אל כגון מיכא"ל גבריא"ל כלהו מזדעזעין מהאי אל דאיהו
אלקי האלקים ומאן דקרא לון ביה מיד עונין ליה בכל שעתא והכי כל מלאכי'
דאתקריאו קלין בשמא דיקיק כל מאן דקרא לון ביקוק בעלת על כל העלות
מיד עונין ליה בקליה דעלות על כל העלות איהו חד בכל שמהן ולא אשתני
בכלהו דשנויין בשמהן אינון ולאו ביה דאיהו בכלהו כנשמתא בכל אבר ואבר
אית אבר דשמע ביה כגון אודנין ואית אבר דמסתכל מניה על עלמא ואית
אבר דארה ביה כל ריחין ובוסמין דצלותין וריחין טבין דהבלים דנפקין
מאורייתא מפומא דבני נשא ודא ריחא דחוטמא ואית אבר דמליל ביה : ובאין
אברים אית שנוייא ואית אבר דממנא על דבורא ודא אד' ואבר דממנא על
מחשבה ואברין אלין כלהו בספירן רישא כתר עליון מוחא חכמה בינה לבא
ובה לב מבין תרין דרועין חסד גבורה גופא עמודא דאמצעיתא תרין שוקין
נצח והוד יסוד אמה שכינתא אות דיליה כתר אתקרי אל עליון קונה הכל
(חכמה ובינה) אלקינו בינה ואלהי אבות נו חכמה ואיהו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדול מסטרא דגדולה והגבור מסטרא דגבורה
והנורא מסטרא דעמודא דאמצעיתא

אדהכי הא אליהו קא נחית ואמר ר' בוצינא קדישא שמענא לעילא תקונ'
דילך בשמהן דקב"ה ובצלותא דיליה חזור בך דאת צריך לתקנא
שמהן

כתב ש"ר' אליעזר בר' שמעון היה
מכיר בעורב בצפצוף שלו שהיה
מצפצוף בק"ל גדול שהוא מבשר על
מיתת ר' יוסי דפקיעין ואמר רבי
אליעזר עורב זיל לארחך דלהכי את
מתקן והיינו כמ"ש כאן שהוא מזומן
לבשר בשורות רעות אל בני האדם
מצד הנחש הס"מ שרוכב עליו :
(מב) ואינין דמזליהון תליא
בשבתאי וכו' ר"ל כי יקוע דכת כוכב
שבתאי הוא עצבות ועינוי ולבשיה
שחורים ולא לאכול בשר ולא לשתות
יין ולישב בחושך כמ"ש זה בתי' כ'
דף מ"ט ע"א ובתי' כ"ד ומ"ח ע"ש
ולפי ששלימתה ביום השבת לכן ע"ח
מצות שבת אנו מורים הכל להיפך
ממנו לשמות ביין ובשר ולעשות כל
השינויים בשבת כדי להורות : שאין
אנו תחת המזלות רק תחת שבת
קודש וזהו כי אות היא בינו ובינכם
לא עשה כן לכל גוי דאסור לשבות
ותראה לעיל בתי' כ"ו וס"ט כל
השינוי' שינוי השם ושינוי מקו' ומעשה
הכל מצד המט"ט וכ"ח המזלות ולכן
בשבת שפושטת לבושי מט"ט כנודע
הכל להיפוך וז"ש אח"כ ומאן דבעי
לאסתמרא מניה צריך לשנויי וכו'
ויקוע כי שבתאי הוא קבוע בגלגל
השביעי שהוא נגד ערבות שכולל
נ"ח כת"ב וזה לעומת זה עשה
אלהים כמו בינה הוא לבא שבה הלב
מבין יש לה סוד ב' בתין דהלב כן
בשבתאי שלו מן צד הקדושה שאין
מזל ישראל תלוי בו הוא כמו בינה
דקדוש' וז"ש אח"כ ושבתאי אית ליה
תרין בתין וכו' ולפי שבבינה שם עוז
וחדוה הוא עלמא דחירות ממנה
יציאת מצרים כנודע ולכן שם
בשבתאי בהיפך מהבינה עצבות וכמו
שהבינה שהיא סוד רקיע השביעי
שבו תלוי חמה ולבנה ככבים ומזלות
דקדושה סוד זו"נ הם חמה ולבנה
ה"ת וה"ג הם סוד ככבים ומזלות
כנודע כמ"ש ז"ה בתי' כ"ז ע"ש כן
שבתאי דקליפה שהיא בסוד בינה
דקליפה ממנה חמה ולבנה וככבים
ומזלות

ומזלות דקליפה יונקין מהם מלילין
תלת וסם ון"י דקליפה ון"ם
דכתיב למלין מחפזתם דמלמע
וכו' כי סם לוחקין רגלי סכיתת
בסוד רגלים יורדת מות מתלבשים
בני"ם מקום מות הקליפות וסם
רוצים ליניק מהם בעת סהם סם
מנל הית מלרכם מלחמת מלחמתה
ומנרלת בידורים ניולות מהם
ומעלת רגליה מהם למליות בסוד
ומציבה רגלי מל מלותיך סהם עולין
מם הנלולות להיות מ"ל למלכות
סהית סיד עלות סהסכינם סורם
בישרמל ומהו וימלוף רגליו מל
המהם הממר כימקב כי המלכות
נקרמת לפעמים בסם יעקב כמ"ם
בוסר פ' ויעל בם"ח לף קמ"ו ע"ב
ז"ל בקדמיתת יעקב ולבתר ישרמל
וכו' בקדמיתת בהני בישת למתבדם
למיסו פירמת למוריי מת מבלתב
ומיהו מורם שבעב פה ועל לת מקרי
בתר וכו' ע"ם ומלכות דמלילות סהי
מקביה ז"ל היא נקרמת בשעת
הזיווג עמו בסם מהם ליעקב ז"ת
כמ"ם בתי' ב"ל ובתי' מ"ו ובריש
תי' פ"ט ע"ם ובתי' י"ח לף ל"ב
ע"ב מ"ם סם ובית מעלת רגליה
מל המהם לגופה סלה לעשות גופת
סלימה מהם סלימה להתייחד עם
בעלה ו"ת ומוף על"ם בתי' י"ח לף
כ"ט ע"ת ע"ם ותבין מ"ם : (מג)
מיהו רשימין דנהם מקלחון וכו' ר"ל
נוקב דקליפה היא סול נהם מקלחון
כמ"ם בזוהר פ' בת לף ל"ם ע"ב
וב"פ פקודי לף רמ"ל ע"ב ע"ם
ובית נקרמת בסם ימת כמו המלכות
ומהן הנשמות שבאים מהמלת
נקרמים בסם מהן בית כמו
בשמהן לתלמידי חכמים נקרמים
בסם מהן למתרגן בימת לתורייתת
המלכות כמ"ם זה בתי' כ"ת לף ל"ג
ע"ת ומ"ם מ"ם בקב"ב על מ"ם סם
ת"ל מהת וכו' ובלע כל מהן בימת
וכו' : (מד) ומיהו רזין לתרומם
ולהלהלת כי סיד תרומם ולהלהלת הוא
במלכות כמ"ם בתי' כ' לפמיב ע"ב

שמהן רקב"ה כדקא יאות דהא בלהו אזלין בפלת תלת מפטרי דדחמי
אתקריאו יקוק יקוק יקוק תלת אבהן(לז) ואינון אש דלא איהו שודף אתקריאו
תלת שמהן אקיק אקיק אקיק והאי איהו אש דאיהו שורף ולא אכיל ואית
שמהן דאתקריאו אד' אד' אד' ודא אש דאיהו שורף ואכיל ושצי כלא הה"ד
(ויקרא ט) ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים א' איהו כתר על
בלהו שמהן ואיהו אתקרי אל אקיק אד' אלקים אלקי יוק אלקינו איה אות
(ורזא דמלה א' אלקים אד' דכר ויקרא ארץ) יי' ביה אתקרי יק יקו יקוק
יקי יקיק בלהו שמהן דפתחין בהויות בי' עקרא דלהון בחכמה ובלהו שמהן
דפתחין בא' עקרא דלהון אימא עלאה ובמה דעמודא דאמצעית' איהו בליל
מימינ' ומשמא' הכי כתר עלאה בליל תרין שמהן אלין דאבא ואים' ואיהו
כתר על רישייהו ואשכחנ' תקונא בגונ' (לח) דא אקיק כתר עלאה · יקוק
עמוד' דאמצעית' אד' שבינתא תתאה ומסטרא דכתר אתקריאו תלת ספידן
אקיק אשר אקיק חסד א גבורה אלקים אקיק עמודא דאמצעית' יקוק ורזא דמלה
א אלקים יקוק דכר ויקרא ארץ דא שכינתא מלכות ארעי
ובצלות' ברוך אתה ה' כל הכורע כורע בברוך ורא צריק חי עלמין ועלית
אתמר (מלכים ב) והמלך שלמה ברוך אתה את ה' זעירא בה צריך לנחתא
ברכאן ובל הזוקף זוקף בשם דא יקוק עמוד' דאמצעית' אלקינו אימא עלאה
ואחי אבית אבא הא הגדול חסד הגבור גבורה והנורא עמודא דאמצעית'
דביה אתכלילן מתתא לעילא ומעילא לתתא בל ספירן בעמודא דאמצעית'
בגין דא צריך לאבללא בית תתאין בהברעה ולבתר עלאין בזקיפה (לט) אל
עליון גומל חסדים טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות דא כתר עליון על בלהו
ומביא גואל לבני בניהם דאמהן אלין נצח והוד למען שמו באהבה דא שבינתא
תתאה ועמודא דאמצעיתא איהו בליל תלת ברכאן קדמאין דאינון אמהן
וגבורות וקדושת השם ואיהו בליל תלת בתראין בעבודה : ואיהו בליל
אמצעיתא לקיימא ביה (ישעי' מ"ד) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין
אלקים זאת איהו מאן דידע לצלאה לקב"ה בכל תקונין דילית כדקא יאות
ולמשאל מניה בכל דרגא ודרגא כדקא יאית חביבין כלהו אינון רשימין
דיוקניהון בחכמה ונבונין רשימין דיוקניהון בבינה · ומארי גמילות חסדים
דיוקניהון רשימין בחסר וגברין ביצריהון בלהון רשימין בגבורה ומארי תורה
בלהו רשימין בעמודא דאמצעיתא ונביאים בלהו רשימין דיוקניהון בנצח והוד
דאינון תרי סמבי קשוט וצדיק נטרי ברית בלהו רשימין דיוקניהון בצדיק ומארי
מלכותא בלהו רשימין במלכות ומארי יחודא בלהו רשימין בכתר עלאה דאיהו
מחשבה דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה תמא ובבלהו תקונין אין צריך
לשמחא ליעלת על בל העלות דאיהו מלנאו בנשמתא בגופא : ובגין דבני נשא
רשימין באלין דיוקנין אמר למשה (מ) ואתרת תחזה :

בשערא שערא שעיע אריך ארחא מתבלג ביה לבמה ארחין עלה
אתמר הנותן בים דרך וארחין אחרנין דמתפרשין מינה איתן
נתיבין הה"ד (ישעיה מג) ובמים עזים נתיבה ושתין ותרין שבילין מתפרשאן
מהאי ארחא אדהבי הא אליהו אתי לגבי ואמר ליה והא דיוקנין אלין צריך
לתקנא לון באתר דלהון · א"ר שמעון בודאי אע"ג דבעל מא דפדורא
דיוקנין את סגיאין דאפחשין עובדא דבראשית דלאו איהו אורח מישור ואיהו
חשובא : מגו חשובא אשתמודע נהורא דיוקני ן דגינתא דאנהרן בציורא
דעובדא דבראשית מרקמי בכמה גוונין נהירין ואינון כלהו בקו ובמדה ואין
דעלמ' דפירודא אינון בקליפין דאגוזא לגבייהו באינון מוחא מלגאו · ועכ"ד
מגו חשובא אשתמודע נהורא ומגו דיוקנין דקליפין דאינון דיוקנין חשובין אשתמודען

ציורין ורעותא דערק דלרוח דאינון דיוקנא דמאני משכנא אמר ודאי הכי הוא
פתח ואמר שערא שעיע אריך איהו רחמים מסטרא דאריך דאיהו א
תרין אנפין דילה ו' כגונ' דא **ואו א** ביניהון ואיהו סבא דסבין ערטיק
דעתיקין ואיהו (ס"א ואתקרי) ארך אפים שערא קמיטא ולא שעיע לא
קמיט וחריש איהו רינא דא רחמי ודא דינא דא אריך אנפין מסטר' דו' · ודא
זעיר אנפין מסטר' די' שערא לא קמיט ולא אריך איהו בינוני ואיהו שערא
דאריך אנפין בגוונא דתקיעה וקמיט וחריש כגונ' דשברים ו' ו' לא אריך
ולא קמיט איהו בגוונא דתרועה שלשל"ת דתרווייהו שערא בעגולא בליל
בלא ואיהו כמין כיפה דרקיע' דאפחר כלא בגונ' יקוק דא מלכות' קדיש'
אנשי חיל שערא שעיע אריך יראי אלקים · שערא חריש וקמיט אנשי אמת לא
אריך ולא קמיט שונאי בצע שערא בעגולא :

דוד שבערה מיני דהבא הוה בשערוי זהב ירקרק זהב אופז זהב אופיר זהב
פרזים זהב סגור זהב תרשיש זהב כליל כל גוונים ואיהו זהב שבא והאי
איהו מזוקק שבעתים והכי איתון ז' מיני הוורו ושבע מיני כומקו כל ספירן
אתקריאו שביעיות מסטר' דצדיק · עמודא דאמצעיתא' איהו כליל כל גוונין
שערא חוורא מסטר' דימינ' מסטר' דשמאל' ירוקא מסטר' דעמודא דאמצעיתא'
וכלהו שביעה שבעה · שערא אוכמ' מסטר' דשכינת' דאתמר בת שחורה
אני ונאוה גוון יחידה דרא תפיס בה גוון כלל מלגאו דילה גוון חוור · ורוא
דמלה (ר"תלים יא) ישת חשך סתרו שערא סוכתא צריך לבערא ליה מכל
וכל בגין דאיהו בי דינא ולויים בגין דהוו מסטר' דדינא אתמר בהון (מדבר
ט) והעבירו תער על כל בשרם · ואתתא בגין דאיהי מסטר' דשמאל לא
צריך לאתגלויי בה שערא דלא ישתמודעין בה מארי דדינא ושערין אחרנין
דבר נש צריך לבערה ליה תחות אודנין בגין דלא יתקרבון ביה מארי דדינין
לגבי תרעין דשמעין בהון צלותין (ס"א ושערא דאיהו תחורת אודנין צריך
לבערא דאתקרי מארי דדינא לגבי כו') שערא שעיע עליה אתמר (מדבר ז)
גדל פריע שער ראשו וצריך לגדלא ליה דלא צריך לאכהש' סדורא דעובד'
דסראשית · אבל שערא דעמוד' דאמצעית' צריך דלא יהא לא אריך ולא
קצר ווי ליה מאי דשני ביה סדרי בראשית · שערא אוכמא ועייניו ואנפוי
אוכמין וגופיה אוכמא אם הוא זכאה איהו מסטר' דשכינת' דאתמר בה
שחורה אני ונאוה דכל גוונין דסטר' דדכיו הכי איתון בגונ' דא ואם הוא
חייבא הוא מסטר' דשבתאי פתיא אוכמא דתמן כל קומסין דעורבין אוכמין
ועופין אוכמין מסטר' דמסאבו דאית עלייהו כמה ממנן דאתקריאו לילות :
דעלייהו אמר דוד (תלים יז) אף לילות יכרוני כליותי (שיר ג) מפחד
בלילות וכלהו נחתין תחות גדפוי דעורבין ואחזי לון בתנועה דלהון כמה דינין
דנחתין על עלמא ואית אחרנין דממנן על קלין דלהון וצווחין קלא בתר קלא
בלהו בשברים לאחזאה תבירו על בני נשא · ולזמנין צווחין בתלת סמכי'
(ס"א סימנין) דאינון קר"ק דאיהו תקיעה תרועה תקיעה לאחזאה דינא רפיא
בריש ובסיפא · ובאמצעית' תבירא סגי בתרועה דחקא בתר דחקא בסהירו
ורוא דמלה (קהלת י) וכחררי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף השמים יוליך
את הקול (מא) נחש רכיב על קלא דעורבא אל אורך בת זוגיה קסם סם
המות דבה אשתלים סמא"ל אל אחר רכיבת איהו על תנועין דגופא דעורב
ואיהי תנועה דכלהו דנפקת לאסטאה לבני נשא בפרשת אורחין · ר' תנועה
דילה בריש דעודב' ובזנב' ובגופ' ובגרפיקדעורב' נחש שריא בקריאה ואמירה
וקלא ודבור דעודב' · ובשין תנועין שריין כל הולך על ארבע מסטר' דמסאבו
ומאה ושין כולי האי · בגין דסמא ונחש ממנן על חובין דבני נשא דאתדנו
מסטר'

מל מ"ם סם שלמלת תרופה למחפה
לון מסורין בבית מסורין למלבש
וכו' ע"ם מ"ם וחבין ע"ם כגוונא
דתרופה ומינון לרגא למחת שלמלת
למילת כי תרופה הוא במלכות
תרופת מלך בו תרופה בשבט בראל
הגבורה שלם והיא לרגא למחת
ושלמלת הוא ג' במלות תג"ת סם כמו
שלמלת קשורים ביחד סם נעיל
והם נכללים בה במלכות ודוק :
(מה) ובסמוך פגם שריפת מוס
כפוס מוס לסיפת מוס ני' שלהים
נזק יניקת החילונים מסם : (מו)
ובמקום שלמרו להאריך וכו' בזוהר
פ' בראשית דף כ"ד ע"ב בתק ז"ל י'
מתקרי מולם קטן ו' מולם שריך
וכל ממן דבעי למשתל שלמלתין לגבי
עולם שריך לריך למרכב ביה וכל
ממן דמשיל בעולם קטיר לריך לקלר
וע"ל מוקמיה במקום שלמרו לקלר
מין שלה רשעי להאריך וכו' וכמו
שה כתב נפ' פקודי סוף דף רמ"ל
ע"ב ודף רל"ט ע"ב בסופו ע"ש
וכאן קלי על שרטטין שם שרשוטין
שלו שם שריכין לריך למהוי מלרי
לקסל שריך רוגזי כמ"ם למיל ושם
שרטוטין שלו ושיריין בעגול בזיוקת
דלת י' במלכות שתחילת שלילותם
ושרשם היה כמו נקודת שת י' ת'
בשערת ישוד שלכן לוד שמלך שהיה
שרשו במלכות נשמר בו ולוד הוא
הקטן ע"כ לריך להיות שונאי בעל
שונאי ממון בדין מלכות שלא יקח
כופר ונפש היולת מהר הוא רשע
למות ולא יהיה מ"ם עליו להיות
מלרי למסל שריך רוגזים שלא לא
שתחול עליו שלא לשפך דמו כלל
כי מתחת שסרכך בשם ממלת הדין
דינא למלכותו המלמלת חובש על
כשלש ולא ממלת שמסל ורמזי שיהיו
יכול שתה למלא ללמד זכות עליו שלא
קוד כפי שרשך בם ד' ויתכפר בעדו
עמו : בשפילת מסבת מלכות
נקרמת מסכן כמ"ם בתי כ"ם ע"ם :
(מז) פלרך מקוש עליך עיין בתי'
ו' דף י"ו ע"ב מ"ם שם ע"ו (מם)

מסטרא דשמאל' דאיהו גבורה · ובד בר נש עביד חובין כפום ההוא בר נש הבי סליק חוביה לאתר דאתגזר נשמתיה ולא זז מתמן ההוא חובא עד דאתפרע מההוא בר נש ואם בר נש איהו נשמתיה בארח אצילות · אם חאב חוביה מטי עד ספירן ועונשי איהו סגי כפום דרגיה · אמר ר' אלעזר אבא ובי חובא איהו תליא בבר נש דנשמתיה מההוא אתר ובי אית ליה חובין והא כתיב (משלי יב) לא יאונה לצדיק כל און · א"ל אין הה"ד (ישעיה נט) כי אם עונותיכם היו מבדילין ביניכם לבין אלהיכם · מאי מבדילים אלא דסליק האי נשמת' דאצילות' מניה ואתפרש מניה · ורזא דמלה ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים וגו' · אסתלק נשמתיה מניה ואשתאר גופא יבשא מאן גופא הכא דא נשמת' דברסיא יקרא דאשתארת יבשה · בגין דאסתלק מניה נשמת' בארח אצילות דהאי נשמת' איהו גופא לנשמת' עלאה ואי בעי לאתחזרא לגבי ההוא נשמתא לית לה רשו לאחזרא לגבי עד דההיא חובא אתעברת מניה ורזא דמלה (מלאכי ג) שובה אלי ואשובה אליכם · א"ל ר' אלעזר לר"ש אבוי אבא אלין תנועין דעורב' מאי לאשתמורע בהו בר נש בגין דיחזור בתיובת' · ר"ל ברי ודאי אסור לאסתכל' בהון לעמא קדישא הה"ד (מדבר כג) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל אבל אם יזדמן לבר נש לפום שעתא וידע בהון יסתכל בהון בגין דיחזור מחובוי בתיובת' והאי לבר נש דלא עובדוי ביעקב ובישראל דבר נש דיעביד עובדוי דאתמר ביה (ראשית כה) ויעקב איש תם מה כתיב ביה (ירמיה י) לא כאלה חלק יעקב · דמסטר' דיעקב וישראל בעא בלעם חייבא לאסתכל' בנחשוי ובקסמוי ולא אשכח אתר לאעלא לגביה · ובג"ד אמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל והא בלבן כתיב (ראשית ל) נחשתי ויברכני ה' בגללך א"כ אמאי אערב ביה · אמר ברי הכא רזא עלאה דלזמנין שושנה אשתכחת בין קוצים והכא רזא דגלגול' א"ל ידענא ועם כל דא ברי דאתמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל בר נש צריך למנדע כלא ואפילו חרשין כמה דאוקמוהו מארי מתניתין (דברים יח) לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות · ובג"ד תנועין דעורב' אית תנועה דסליק ברבי"ע ואחזי חובא דיליה תליא לעילא בעלמ' דאתי : ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים ואחזי חובה דיליה נחית לתתא בעלמ' דין למהוי ליה תבירו בגיניה : וכל אלין סמכין (ס"א סימנין) איהי אחזי בארחא כגוונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה) אשר קרך בדרך דסטרין אחרנין אינון כלסטים דנפקין בארחין · ובגין דא עורבין תלא דלהון באורחין · ואינון דמזלהון תליא בשבת"י אינון עציבון ואינון דוחקי רגלי שבינת' בגלות' דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמ' אתמר ברגלי שבינת' (ראשית ו) ויאסיף רגליו אל המטה אתכנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה ובגין דא וישכון ישראל בטח בדד עין יעקב דלא זזת שבינת' מינייהו בגלותא בגין דלית בהו פסולא ושבתא"י אית ליה תרין בתין חד שפל ראש · ותניינא בית הסהר דאסירי מלכא אסירין תמן בגלות' ואינון דחקין שבינת' וישראל בגלות' ובשפל ראש ישראל אינון שפלין לתתא ומהאי בבבא ייתי כפנא ועניות' לישראל ומאן דבעי לאסתמר' מניה צריך לשנויי שמיה ולשנויי אתריה לשנוי עובדוי ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה והא אוקמוה (איוב לג) תן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטר' דימינ' מסטר' רחימו דאיהו (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורי וגופא חוורא דלית ביה גמילות חסדים ברחימו דאהבת האי הוא רמאי מסטר' דלבן

הארמי

באר יצחק

ליורין בנקודין דאינין יו"ד ה"י ואיו ה"י ר"ל כי ידוע נקודת לאחוון הם כנשמה לגופא כמ"ש בסוף תי' ו' וסוד נקודת הם בבינה שבה שם הוי"ה דס"ג כי סוד מנ"תא הם בד'אותיות הוי"ה ונמצא נקודת בה' ראשונה דהוי"ה שהיא בינה · ניצוץ איהי חיה תחות רקיע וכו' ר"ל כי נודע מע"ח תבונה היא בסוד מלכות דבינה כי היא מלבשת מלכות דבינה שמקומ' נגד נה"י דבינה וע"כ תבונה נקראת בשם חיה על שם המלכות שהיא סוד חיה תחת אלהי ישראל שהוא ז"א וז"ש בתי' ה' ואית חיה עלאה וכו' דאיהי אדני עלאה דאיהי על הרקיע וכו' ע"ש מ"ש ות"ת דבינה הוא סוד רקיע שחיה תבונה תחתיו ממש בסמוך כמ"ש אח"כ וחיה איהי י' סמוך לרקיע וז"ש אח"כ ובה סומך' לכל הנופלי' כי תבונה הוא סומך לז"נ שנקראים נופלים כנודע : (מט) רקיע ודאי על רישא דחיה איהו קמץ וכו' ר"ל שאפשר לומר שגם כאן מדבר ומרמז עד"ש בתי' ה' שראשין של חיה עלאה תבונה הם אבא ואימא כמ"ש שם וכתר שבו הוי"ה בקמץ כמ"ש לקמן בתי' זה דף קכ"ח ע"ב הוא סוד רקיע שעל ראשו חיה כמ"ש שם בתי' ה' ע"ש : (נ) רקיע עם ניצוץ איהו גלגל כי ניצוץ שהוא י' הוא גלגל ורקיע שהוא ו' עמו נעשה גלגול עד"ש בתי' ס"ט דף ק"ג ע"ב גלגל דכולהו דא י' ועם ו' אתעביד גלגול : רקיע בלא ניצוץ איהו גלגל וכו' ר"ל כי אפילו יש רקיע שהוא בלא ניצוץ ונקרא בשם גלגל דהיינה חכמה שבו את י' של שם הוי"ה הוא נקרא גלגל כמ"ש בתי' ס"ט גלגל דכולהו דא י' וכו' והוא גלגל שחוזר כי כולם בחכמה עשית וז"ש ודא פתח כי חכמה הויה שלו בנקודת פתח : (נא) ולא אית ליה הרכבה בגלגול וכו' ר"ל כי בפתח לא יש בו ניצוץ נקודה דאת י' תחתון כי ששניהם מורכבין ביחד דווקא נעשה אז גלגול גלגל בי' ניצוץ ו' של גלגול

אורימי אסתמפ מניה בהרת לבנת היא ולילי"ת היא בהרת לבנה אומאא סומקא ירוקא הה"ד (ויקרא יב) ואם בהרת לבנה היא ביעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור בהרת שחורה ושפלה אינה מן העור והיא בהה תרין גוונין תניינין איתין ירקרק או אדמדם כלהו מתהפכין עיטי בכעם למוורו ואובמו וסוסקו וירוקא וכל דא במאי אשתמודע דלית בר נש דלא אתכלילן ביה תרין ארבע גוונין לא ההוא גוון דשלים על בלהו אחרנין ביה אתקרי וביה אשתמודע לאתקרי חוור או אוכם או סומק או ירוק ואין ארבע גוונין בישין איתין ארבע קליפין דאנוז תהו ובהו וחשך ותהום ואין איתין (דברים ח) נחש שרף ועקרב וצמאון נחש גוון חוור בהרת לבנה שרף ועקרב אדמדם או ירקרק וצמאון שחורה אין איתין (תלת) גיוונין דאשא דגיהנם ואתתא בישא מתמן קא אתיא עלה אתמר ונתן את הבית את אבניו ואת עציו בעניותא דל א אשתאר בדינ' ובג"ד חכמו' נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו דמסתלקי בעיינין באנפין בשערא ומאן אתר מסתלקי מסרה אובמא דטחול ומסרה סומק' דכבר וממרה ירוקא ממרה ומסרה חוורא דריאה אין איתין ר' גוונין חשובין דמלאפי חבלה ובלהו כלילן בלילי"ת סם המות מארי"ם איהו במרה אדומה למשפך דמא ואיהו מכת הרב והרג ואכזן והכי שבינת' אשתמודעת בר' גוונין שפירין נהירין גוון חוור מסטר' דחסד סומק מסטר' דגבורה ירוק מסטר' דעמוד' דאמצעית' אובם מסטר' דאימא עלאה דאתמר בה (משלי א) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך ואתמר בה שחורה אני ונאוה אימא תתאה נטילת גוון מאימא עלאה שוקא ימינ' נטיל מדרוע' ימינ' הה"ד נעימות בימינך נצח שוקא שמא' נטיל גוון מרוע' שמא' אות בריית נטיל גוון מטף' עמוד' דאמצעית' נטיל חכמה אדם דרכיב על בלא עלה אתמר חכמת אדם תאיר פניו ועליה אתמר ה' בלם בחכמה עשית כתר עלאה איהו סתים לא אשתמודע ביה גוון כלל לעיל' בעמוד' דאמצעית' אחר כל גוונין הא הבא רזא דשער' דביה אשתמודעאן אנשי חיל בגוון חוור יראי אלקים בגוון סומק אנשי אמת בגוון ירוק שונאי בצע בגוון אובם ארבע אתוון מהלכים בארבע גוונין אלין י' בגוון חוור ה' בגוון סומק' ו' בגוון ירוק ה' בגוון אובם האי שמא איהו דרקים אתוון גוונין בכל אתר ואיהו דצייר שרטוטין במצחא בגוונ' דא יקוק ואינון ד' רשימין דשרטוטין דאינון עמק רום ועמק תחת ועמק מזרח ועמק מערב שרטוטין זעירין דקריצין דעינא מסטרא דאת י' שרטוטין באורכא בפותיא דגבהא מסטר' דתלת אתיון דאינון קוק כלהון אשתמודעין בשעור קומה דבר נש באורכא מסטר' דאריך קומה דאינון אנשי חיל בפותיא קצר קימה ורחבא דקומה ואינון יראי אלקים (דהבא) בגבהא גבה קומה ואינון אנשי אמת זעירין בעגולא שונאי בצע מסטר' דאת י' ודוד מסטר' דאת י' אתמר ביה ודוד הוא הקטן ואין אינון שונאי בצע שרטוטין אין באורח מישר כשרטוטין דגט פטורין (ס"א דאינון שרטוטין ישרים דאתמר בהון כל ארחות וגו') דצריך שרטוטי או אין דמחייב' אורייתי' ועל אין שרטוטי אתמר (תלים כה) כל אורחות ה' חסד ואמת לנצרי בריתו ועדנתיו שרטוטין באריכו מסטר' דרבי"ע בגונ' דילה תקיעה ואין אינון אריכין דקומה מסטר' דימינא ארך אפים אריכין בקלא בצלתין באוריית' אריכין רוגזא אריכין בשערא בעיינין באנפין בחוטם בשפוון בדיקנ' בגופ' בדרועין ברגלין בצאצענן (ס"א אם) דשימו דלהון חוור טי לון לאין המבחישין דיוקניהון לעילא באו מבחישין סדרי בראשית ובאו ממעטין את הדמות דאיהו שעור קומה דלעיל' דאין דשרטוטיהון אריכין וקימה דלהון ואברין דלהון צריכין למהוי מארי דחסד אריכין דרוגא מארי דרוחמו ההוא דאתמר ביה (ישעיה מא) זרע אברהם

גלגל דרקיע מכוכבי לכת ניין מ"מ שמות נקרא גלגל והוא מת י' לת מקיף כשם גלגול כשמות לכל כעצמו בלת ניין נקודים לת י' כי גלגול לת שיך מלת בהרכבה ניתן כמ"ש בתי' ו' לף י"ט ט"ב ת"ל נרי גלגולין מיניך הזין לארכבה וכו' ע"ש (נב) ולת שרפים ככוכב וכו' ר"ל שמפרש כיוצא מ"ש מקול' שים רקיע בלת ניין לליח ליה תיש לרכיב עלה שמות מכמה שבו מתם בלת ניין נקודים מתחזין שם מפילו מכמה ג"כ הנה רכיב על שור תיש תמונה שתתחזין כמו הבינה לכן תמר זה רקיע קלי על ישוד המכמה שהות שור שרפים ככוכב המתלבש בינה לבינה הנקראת בתם ז"ת ויסוד המכמה מסתיים בתם ז"ת ויסוד המכמה המתלבש בו והוא מריך ממנו הוא יולת ממנו ומתפשט עד חוך יסוד זת כמוהו ולכמי יסוד המכמה שיוד מיסוד הבינה ומחלוך עד חוך יסוד ז"ת אין לו בחי' תיש תחתון ממש שמוך מסר רכיב עלה כי מלכות שהיא תיש מתפת יסוד ז"ת היא רק מחתיו שמוך לו ממש לכל שהות רכיב עליו ולת יסוד המכמה המתלבש בו כי יסוד ז"ת מפשיך בינו לבין המלכות ולכן נמיל בחבוהו שהיא תיש עלמה תמת רקיע תמר נחיש מחתיו י' שמוך לרקיע שהיא ממש מתחזיו בשמוך לת"ח לבינה הנקראת רקיע ועיין בתי' כ"ת לף ע"ל ע"ב מ"ש שם עד פשוט לרכבו מיתקב וקש שבעו מיפרשל שהות כמו מל"ש כתן: (נג) לרך בין שתי מיות לגיונלני וכו' ר"ל יסוד בינה הנקר' ככוכב הוא לרך בין ב"ה לבינה שהש סוד ב' תיות שוות המומלים זה בגד זה כמו ב' נקודות לרי כמ"ש בתי' י"ת לף כ"ת ע"ב לרי ומימן תרי מאכי קשוט: (נד) ולת שלש דיוקנים וכו' ר"ל יסוד בינה שהוא לרך יתחיל בין ב"ה שהש סוד ב' נקודות וב' גלגולין הוא סוד מלש דיוקנים כמ"ש בתי' ס"ף ומלש דיוקנים לניוקנת

אתמר (חלים סט) ימחו מספר חיים לא אם תב בתיובת' דדא אשתבחת
דלית ליה במה דייתי בגלגול' מאן דשרטוטין דילה רכיבין כגוונ' דא (נ"א)
דא אחזי דקא אתיא בגלגול' הדא ואם תרין שרטוטין מורכבין כגוונ' דא
(נ"א) אחזי תרין גלגולין ואם תלת שרטוטין במצחיה מורכבין הא אשלים
(איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ואם לית ליה שרטוטין
במצחיה ואית שרטוטין על קריצין דעיינין דא אחזי (עמוס ב) על ארבעה
לא אשיבנו שרטוטין אינון באתוון דאינון יקוק (מח) ציורין בנקודין דאינון
יוד קי ואו קי וציורין אינון בעיינין באודנין באנפין בנוקבין דחוטמ' בפומ' קמץ
שרטוט וציור שרטוט לעיל' ונקודה לתתא דא אחזי על גלגול' קדמאה דקא
נחית להתא ניצוץ איהו חיה תחות רקיע הח"ד ודמות על ראשי החיה (מט)
רקיע רקיע ודאי על רישא דחיה איהו קמ"ץ ניצוץ חיה רקיע לעיל' מינה
ניצוץ איהו י' סליק באת ו' דאיהו רקיע שית זמנין עשר ואתעבידת ס ובה
סומך י"י לכל הנופלים וחיה איהו סמך לרקיע (נ) רקיע עם ניצוץ איהו
גלגול רקיע בלא ניצוץ איהו גלגל כמה דאוקמוהו גלגול הוא שחוזר בעולם
ודא פתח (נא) ולא אית ליה הרכבה בגלגול : ולית ליה חיה דרכיב עלה
(נב) ודא שרביט הכבב דאתמר ביה (מדבר בד) דרך כבב מיעקב (נג)
דרך בין שתי חיות דאינון צר"י ואתעביד וייצר ובהון קא אתיא בתרין גלגולין
(נד) ודא אדם דיצירה : דקמץ איהו אדם דבריאה ובד אתא בתלת
גלגולין דאינון סגול אתעביד שלשל"ת משולש בהון ודא אדם דעשירה :
והכי איהו שרביט דכבב (נה) כד איהו עובר בין שתי אופנים דאינון שב"א
(ס"א צר"י) אתעביד שור"ק דרג"א ואינון שלשל"ת לעיל' בסגו"ל
בסגולת"א (נו) דרג"א לתתא בשור"ק שב"א צר"י חל"ם כד אסתליק
בצר"י אתעביד סגולת"א הר"ק דנחת' בצר"י אתעביד סגו"ל : ובד עא
בשב"א שר"ק אתעביד שרק וכלא נקדה הדא חל"ם איהו לעיל' בסגולת"א
הר"ק איהו לתתא בסגל שורק איהו באמצעית' כגוונ' דא הן כל אלה יפעל אל
פעמים שלש עם גבר אחזי גלגול' קדמאה אחזי גלגול' תנינא יקוק (נ"א ויה
ויה) אחזי גלגול' תליתאה (נ"א יקוק אתגליא ואחזי גלגול' קדמאה יקוק
גלגול' תנינא תלת י' י' י') הרכבה דכלהו תלת אדנ' ורזא דא י' י' י' חל"ם
חרוק שור"ק תלת יורי"ן (נז) אמון מופלא אמון נסתר אמון מכוסה דאתרמיזו
כהאי שמא יוד קי ואו קי אמון מופלא דאשתמודע בכלהו חד שריא בנפש
הזכרון ותניג בנפש המחשבה ותליתא' בנפש המציור דאינון תלת מוחין י' י' י'
ריהטא דסחור לון כגוונ' דא) איהי קרקפת' דתפלין (נח) שרטוטין
כגוונ' דא יקוק י"י בהון מלך הא הכא שרטוטין דמצחא עיינין בהון
ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל בגון חוור יראי אלקים בגוון סומק
אנשי אמת בגוון ירוק שונאי בצע בבת עין דאיהו אוכמא ודא רזא דשב"ת
ש ג' ענפי (נט) תלת גוונין דעינא ב"ת דשבת דא בת עין ועלייהו אתמר
ושמרו בני ישראל את השבת והא אוקמוהו דאינון תרין שבתות אימא עלאה
בתלת דרגין ואימ' תתאה בתלת דרגין עמוד' דאמצעית' כליל שית סטרין
דאינון שית דרגין עיינין דמסתכלין בארח מישר בחוורו אין אינון עיינין דרחימו
ובהון שכינת' איהי יפה כלבנה דלית בה פגימו דאתמר בה הנך יפה רעיתי
הנך יפה עיניך יונים ואית עיינין דההוא חויא איהו ברוך בהון נחש הקדמוני
ולא מסתכלין בארך מישר בכל מה דאסתכל אתלטיא (ס) עינא איהו
בגלגל גון חוור' כגוונ' דימא דאסתר כל עלמא ותניינא כגוונ' דארע' תליתאה
כגוונ' דארע' דישראל נקודה זעירא דבת עין כגוונ' דציון דאיהי נקודה דעלמ'
דמתמן הושתת עלמא ואית בר נש דגוון דילידה תכלת דאיהו דומה לרקיע

במה

בינה וידוע כי חב"ד מוחין דז"א
שרשם הם מכח"ב וז"ש חד שריא
בנפש הזכרון הוא דעת ז"א הוא בא
מכתר והנייא בנפש המחשבה הוא
מוח חכמה דז"א הוא מחכמ' מאבא
ותליתאה בנפש המציור הוא מוח
בינה דז"א מבינה מאימא כי נולע
מ"ש הרב בסה"כ כי המוחין דאו"א
נתערבו וזה חכמה דאבא במקומה
וחכמה דאימא נעשית בינה דאבא
ובאימא בינה דאימא במקומה ובינה
דאבא נעשית חכמה דאימא וכו' ז"ל
הוא בחסדים וגבורות דאו"א עכ"ל
נמצא אבא כולו חכמות ואימא כולו
בינות א"כ מוח חכמ' דאו"א שבז"א
הכל הוא מאבא ומוח בינה דאו"א
שבז"א הכל מאימא ואיהי קרקפתא
דתפילין כי נולע אימא עלאה היא
סוד קרקפתא דתפילין תפילין דמארי
עלמין כי ח"ח דאימא נעשה כתר
לז"א על המוחין שלו כמו קרקפתא
גולגלת במקיף ומכתיר את המוחין
(נח) שרטוטין בגוונא דא יהוה
בהון ה' מלך כל"ל רק ב' נקודות
פתח חתת י"ו של השם וב' ההין בלי
נקוד כי במ"ח מסכת תפלת העשיה
פרק י"א משנה ב' כתב ז"ל לפיכך
יכוין הזכרים דהויה ראשונה בנקוד
מלך שהם שני סגל וההין שבה בלי
נקוד וכו' והזכרים דהויה שניה
יכוונה בשני פתח וכו' : (נט) תלת
גוונין דעינא הם נה"י דז"א שהם
נעשין מוחין למלכות ובהם מעמד
מקום למלכות וז"ש ועלייהו אתמר
ושמרו בני ישראל את השבת כי נה"י
דז"א הם סוד בני ישראל וז"ש ג"כ
אח"כ אימא עלאה בתלת דרגין
ואימא תתאה בתלת דרגין וכו'
והנוג' כי נולע כי יסוד בינה מסתיי'
בת"ת ז"א ומשם ולמטה בנה"י
מתחלת עיקר קומתה למלכות
(ס) עינא איהו כגלגל וכו' עיין
בזוהר פ' ויחי דף רכ"ו וב"פ פקודי
דף רכ"ב (סא) ותלת גוונין אינון
בע נא חיוור אוכם תכלת וכו' ר"ל
חב"ד חג"ת נה"י למלכות חב"ד
שלם

או מיתתו עוני דכנוון חוור מתלבש אל מן מיכא"ל שר החסד ותחותיה מחש ופורק נדר ישבנו נחש כנוון סומק את"ש נגריא"ל שר הגבורה ותחותיה שרף בנוון ירוק אתלבש אוריא"ל נוריא"ל שר שלום ורחותיה עקרב בנוון אוכם אתלבש רפא"ל שר רשכינתא ותחותיה צמאון ובכל אתר דהוו מסתכלין בנוון חוור הוו מחיין ובזמנא דאסתלק יקוק מכרסיא דדין ומכרסיא דרחמי ליתי תמן עונשא ולא אגרא ובגין דיקוק אסתלק במזלא קדישא עלאה דאיהו כתר עלאה בוזהוא זמנא בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מלתא ובההוא זמנא הכל תלוי בפחד ואפילו סיעתא דהיכלא מה דה וה קרוב ה' לכל קוראיו בההוא זמנא אתמר (קהלת ז) רחוק מה שהיה ועמק עמק מי ימצאנו ליתי מאן דאשיג ליה אלא בהכמה ובבינה ובגין דא אסתלק להההוא אתר לא משיגין ליה בכל ספירין לא בחכמה ובבינה דאינון י"ם י' חכמה ם' בינה וכנ"ד ועמק עמק מ"י ימצאנו ורזא דמלה (מלכים ח) (מה) קרובים

א

אל ה' אלקינו ובד אסתכל דור ברוחא דקודשא (ס) וחזא דאסתלק לאין בגלותא בתרא"ה אימר עליהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי אי"ן א' כתר עלאה י' חכמה ן' בינה חזא דלא הוו משיגין ליה אלא בחלת צלותין דתקינו אבהן דאתקריאו הרי יקוק אמר אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם י"י דא מלך יושב על כסא רהמים ובקא דין אסתלק סתמן ורזא יקוק דאיהו מלגאו דכל ספירה וספירה (סו) עליה אהמר (ד"ה כט) לך י' הגדולה והגבורה וגו' בעשר ספירשכה ליה דוד בגין דאיהו לגו מכלהן ואיהו מלגו דכל ספירה ואיהו בין כל ספירה וספירה לא אשתני בכל אתר אית עיינין מבמה גווינין כנון ארגמ"ן רגמן ר' רפאל ג' נגריאל מ' מיכאל נ' נוריאל ורזא דמלה מרכבו ארגמ"ן א' אור דנהיר באלין ארבע גווינין א' אור פניאל ואיהו מטטרו"ן אור פניא"ל וכנ"ד אתקרי שר הפנים ואיהו רזיא"ל ואיהו אוריא"ל דהכי סליק לחשבן רזיא"ל ואיהו סליק לחשבן רמ"ח פקודין דאוביית כחשבן אברה"ם ורא מלאך מלאך ההסר דכתמן אוריית אתייהיב דהי"ד (דברים לג) מימינו אש דת למו ואיהו ממונה על רזי אורייתא והוא גלי עמיקתא ומסתרתא בגין דחשך איהו לבושא דאור וביה אי דאתמר ביה זת אלי ואנוהו אור הוא ר"ז ובל מאן דידע ביה עליה אתמר (דניאל ג) וכל רזא לא אניס לך ואיהו נהיר בגווין חוור דעינא ואיהו נוריא"ל נור דליק מסטרא דשמאלא דרחמי ר"ת גבורה ומתמן פקודין דלא העשה כרסיא דרחמי לימיגא כרסיא דדינא לשמאל עמידא דאמציעיתא בליל תרוייהו וביה יקוק דכפל שמיה הרין זמנין י' ומשה דאתחזי ביה כפל שמיה משה משה ובגין דא (שמות לג) וארעך ב' ש"ם כתרין שמהן עיינין מרקמן נקודין בנקודין חוורין כנון נקודין על לו"א אפיתמר מניה רמאי איהו ומאי דאיהו בנקודין סומקין אושידו דמא איהו: בנקודין ירוקין בעפן איהו מסטרא דמרה בנקודין אוכמין גזלן איהו גנב כל בישין דעלמא אית ביה עיינין עמיקין אית בהון עמק טוב ועמק רע: האי לא ידע בר נש לבית לביה עמוק מי ימצאנו אם הוא עמק טוב לא יכיל בר נש למנדע חכמתיה ואם הוא עם הארץ כמה עמוקין טחשבתין דיליה בישין: האי איהו קבר פתוח ההי"ר (תהלים ה) קבר פתוח גרונם וכו' לשונם עמל ואזן אסתמר מיניי דא בכל

שלו מל"ם לעי"ל גי' גווינין לעיל במלכות - (סג) תל לעילא מן סרגא וכו' ר"ל כי כמו בזוהר הכי התחזון שלמו ים כו בשלהבת שלו ג' גווינין תל לעילא מן סרגא שלשה ספלונין של שלהבת הכי הוא חיוור ותל לתחת תכלת ובמילע שלהבת תוכם ולא תסתמודעו היכי חיוור ותכלת משום קדרותא לתוכם היכי ניכרין היכי כן למעלה המלכות היא לר מלוי וז"ת הוא ותורה אור שמחז פה הכי וכו' גווינין לזוהר הכי תיוור לעילא הוא תב"ל שלו ובלילה בזמן שנסין מתוך הכי גי' משום קדרותא לתוכם היכי בזוהר הכי ניכר בין מרתה תכלת לבנן שבו והיינו כי ידוע בלילה מסתלקין תפילין דרשיו דמוחין דגדלות מז"ת ולא נשאר בו אלא מוחין דקטנות שפה בחי' מלכים דיום ואז"ת הוא מלובש ומלא מקדרות שחרות הדיוני שיש בו ומין ניכר בו בין בחי' לבן של התחד שבו לבחי' תפלת של הלילה שבו שבל בשחריה בזוהר הכוקה תוזרין דשיעור המוחין דגדלות שפה בחי' הוי"ם דחמים ומסד לז"ת ומתעבד קלפות שחרות הלילה שלו ממנו ואז מיכך בין בחי' לי' הלבן של התחד שבו לבחי' תכלת לי' הלין שבו ואז הוא זמן קריאת שמע של שחרית ליחד שמע שביה מלכות בז"ת ישראל ואז ס' מלכים ס' תחד כמ"ם בזוהר פ' תרומה דף ק"ם ע"ב במתתר פתח ה' יוסי במלי דק"ם וכו' וז"ל שמע ע' ע' הכא אתכלל הלי שם בלילה ע' שמהן עלמין וכו' ע"ם כי דק"ם בלין המוחין דגדלות שלמש מלו"ת לז"ת וס"ם וביה קורין ק"ש בשחרית לחיסד עכוותא וכו' ומשום שמלא משמ"ש כי דק"ם עדיין המלכות היא בחיסד לשחרית ולא בלילה: אלא שנמשך לה שם הארים מהמוחין שהוא הליקי קדרה שחרית לכן אמר לחיסד שפיחת בת עיין כי נודע משם שנקודת כחף ב' דמלפות היא לבדה שלה בזוהר

הכוקי

ואינון יחודא ברכה קדושה וסימן י״עננו ב״יום ק״ראנו דהבי סליק חשבן
רתלת שמהן אלין בהשבן יב״ק אקיק כתר עלאה יקיק עמודא דאמצעיתא
אדנ׳ שבינתא תתאה אדנ׳ כלל אהיה פרט ידוד וכלל : ועוד עינא כגוונא
דגופא תרין כרובין דיליה כגוונא דתרין שוקין תרין עפעפי עינא לקבל תרין
דרועין (עג) אין מסכבין ואלין פרחי ואית כרובי עינא רברבין ועינא זעירא
ואית כרובי עינא זעירין ועינא רברבא בג״ד אמר לאהרן (ויקרא ז) ולבש
הכהן מדו בד ואוקמוהו מארי מתניתין מאי מדו במדתו הבי צריבין לבושי
עינא דאינון כרובי עינא דאינון דו פרצופין כתנות עור דיהון במדה דעינא ·
ובג״ד דברים כה) לא יהיה לך בביתך אבן ואבן איפה ואפה גדולה וקטנה
(עד) דגודל איהו מדה לעיינין לחוטמא לשפוון לאודנין לפומא דהאי איהו
מדה דכלא · ובג״ד א״ק (שמות כו) מדה אחת לכל היריעות ועל כנפי
עינא אתמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט אלין אינון גווני
עינא : (עה) ולקבל אינון כנפי עינא אינון תרין שפוון דפתחין ם

סגרין · ולקבלייהו תרין כנפי דיאה : (עו) ועינא לקבל לבא דאיהו אש
לוהט · ובכנפי דיאה רוחא דנשיב בהון עלייהו אתמר עושה מלאכיו
רוחות וכל אבר ואבר ברא קב״ה במדה במשקל · ואם תשכח עיינין חד
זעיר וחד רברבא לאו איהו דא במשקל ובמדה שקרן איהי אסתמר מינה :
ואם עיינין רברבין ופימא זעירא וחוטמא אריבא ואנפין זעירין דלא אזלי
כלהו במדה עיינין וחוטמא ואנפין ופימא עול איהו דא · בג״ד לא תעשו
עול במשפט במדה וכו׳ במדה דא מדה דשעור קומה דכל מאן דלא איהו
בעל מדות אכחיש שעור קומה דלעילא ולא אתנטיל מרתמן דעשר ספירן
דלעילא כלהו אזלין במדה מסטרא דארת י׳ ובמשקל מסטרא דאת ו׳ תרי
מאזני השקל אינון הה׳ מדה · ת״ח י׳ איהו רישא ואיהו מדה דעיינין
דאודנין דאנפין דתרין נוקבין דחוטמא מדה דפומא שקל הקדש דא ו׳ שקל
דגופאן כנפי השקל ה׳ אצבעאן דימינא וה׳ דשמאלא · ובגין דשמא דיקוק
איהו מדה ושעור ומשקל אמר קרא (ויקרא יט) לא תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמשורה · וכגוונא דא (דברים כב) לא יהיה לך בביתך
אבן ואבן גדולה וקטנה מאי כים הכא דא פימא אדהבי הא בבא עלאה
אזדמן לגביה ואמר והא ואם עיינין שקולין הא אינון במדה אבל אם אינון
עיינין רברבין ושפוון זעירין לא אכחיש מדה אלא אם עיינין דא רב ודא קצר
דא עב ודא כחוש או אנפין דא אריך ודא קצר דא עב ודא כחוש אלא בחד
דזוונין שקולין כל חד למיניה · ודאי לא אכחיש בעובדא דבראשית · ב׳
בתוספת תרין כיסות פומא ולבא דהבא אוקמוהו מארי מתניתין עלייהו מי
שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש דודאי איהו מאילנא דטוב ורע
דאיהו יימא חד כלב וחד בפה מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו כברו פימא
ולבא שוים ועלייהו אתמר ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם אבל אחרא
דלאו פימיה ולביה שוין עליה אתמר ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
דודאי איהו ערבוביא בישא דמשקר מונייטא דמלכא דמערב בספא בעופרת
ודא הוה חטא דחוה דחטיל בה נחש זוהמא דאיהו עופרת דאתערב בגופה
חוורא כספא מזוקק ולא אתדבי זוהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל בנורא
ואתערב בספא ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל ואתמר באדם מושך
בערלתו

משמאלא ונמצא כשז״א עולה בכתר
שהוא נקרא בשם אין דהיינה בדיקנ׳
דא״א אז הוא ג״כ באו״א בראשם
שלהם וז״ש אין א׳ כתר עלאה י׳
חכמה ו׳ בינה · אשא עיני א׳ ההרי׳
וכו׳ ר״ל ע״י שתיקנו אבות הנקראי׳
הרי ה׳ ג׳ כלותין שבהם עולה ז״א
למעלה למעלה בשבת עד שבמנחה
בשבת עולה ז״א בדיקנא דא״א שהו׳
סוד אין כח״ב אז אמר מאין יבא
עזרי שהוא מרמז על כח״ב ואח״כ
אמר עזרי מעם ה׳ מא״ם ב״ה שהו׳
מתפשט בכל שם הויה שהוא מלגאו
דכל ספירה וספירה כי נודע הויה
בקמץ הוא בכתר הויה בפתח בחכמ׳
ובצירי בבינה וכו׳ וא״ם ב״ה
המשפשט בכל שם הויה שהוא מלגאו
דכל ספירה וספירה וגם כתר נקר׳
בשם רחמים והא כסא לא״ם ב״ה :
(סז) עליה אתמר לך ה׳ הגדולה
והגבורה וכו׳ עיין בהקדמה דף י״ג
ע״ב במאמר קם ר״ש פתח מאמר
לך ה׳ הגדולה והגבורה וכו׳ ע״ש
מ״ש שם ע״ש : (סח) אינון
אופנים דאינון כגוונא דאתוון וכו׳
ר״ל כי יידוע אופנים הם בעשיה
כמ״ש אופן א׳ בארץ ואתוון הם
בבחי׳ עשיה במלכות כנודע בחי׳
מנת״א הם ב״ד אותיות של שם הויה
וה׳ אחרונה שהיא מלכות בה בחי׳
אתוון ונודע כי תגין שהם בז״א הם
בחי׳ נפש לאותיות והם אין נפרדים
מאותיות כמו שהנפש אין נפרדת
מהגוף לעולם לכן הם נכללי׳ באותיות
וע״כ אינו מזכיר התיות שהם
באותיות ושרפים הם בבריאה שהיא
בחי׳ בינה ונודע כי בינה היא בסוד
כתר על אתוון זו״נ ששניהם נכללים
בשם אתוון וכתר בו סוד טעמים
ע״כ אמר דאינון לקבל טעמי מלעיל׳
וכו׳ : (סט) עינים אלין נקודין
דאתוון וכו׳ ר״ל כי בשביל שראיית
עינים תלויים בחכמה כנודע ובחכמ׳
בה סוד נקודה דאת י׳ שהיא עגולה
כדמות נורת עינים כמ״ש בחי׳ י״מ
ד׳ איהי מדה דכל עינא ועינא בעגול׳
ע״ב

ס"ל כמן ספך מתחילה ונתן סוף
סעמים בפנים בפנין שמיה כמוך
כתר על מחזון שבו מעמים ונקודת
נתכמה שבה נקוד למה י' שמיה
מגולם כזמות לורות מיוי כרמ"ית
תלוים מתכמה : (ע) למימה
כל מחזון כמ"ם בסף חי' ס' מחזון
מסטרא למימה עלמה למיים כ"ף
מתחוכת למימה ומגין בג"ר למימה
ונקודת בתכמה טעמים בכתר :
תיון תור למ ויכו' ר"ל הם תיון
תורות שבה למעלן מן כתר למלולו'
למיים כי כתר למלילות הוא מביים
לת"ת ותכמה לת"ת הוא למעלה
ממנו והוא תור למ שם הויה לע"ב
שבתכמה ע"ב כ"ן לשם הויה הוא
כמין למ ולכתר לת"ת ועתיק
שמלבש בו הוא תור מלוחלת ולמלה
קדמון הוא תור קדמון ועשר ספירו'
של כל מחד משם הם וכמה נהורין
דחליין מינייהו וכו' : (עא) תלין
שבעה גלגלי מינת וכו' ונבה לשם לת
מינת למיהו כלול כל גוונין ר"ל כי
סוד מינת הוא תכמה כי רמית עין
תלוים בתכמה והוא כלול כל גוונין
כי כולם בתכמה עשית ו' ספירות
מתחוונות שם סוד ו' גלגלי מינת
שמכסים על התכמה שנקרית בשם
מינת כקליפה המכסה על הפנות
והוא ע"ס ברים תי' כ"ף ע"ס מ"ם
ובינה שבה מתלבשת התכמה נ"ם
של ביתם הם סוד תרי כרובי מינת
כמ"ם לקמן בתי' זה קף קכ"ף ע"ב
תרי כרובי מינת נלת וסוד ומתחילה
בקף סנזכר ע"ת תמר נמי תרין
כרובין דיליה כגוונת לתר שוקין
וכו' וחסד וגבורה של בינה הם תרין
כנפי מינת לתיון שעמעים כמ"ם
ותרין שעמעי מינת לנקבל תרין
לרועין ול' מוחיות בשם הויה
שבתכמה הם סוד ל' גוונין למינת
ול' כנפי מינת לבינה שעמעים עם
הכרובים מינת שבה בת"ג נ"ם
לבינה בשם נהיר ל' מוחיות מלמי כי
יהוע מסתר"י ז"ל כי תו"ת שילמין
הים נקלפים בשם תכמה ו"ם

בערלתו הוה אתערב ערבובא בדהבא אצטריף ביצחק ואפיק זוהמא לבני
ורא עשו ביעקב נח ואשתרש ואפיק תולדין ואתרבי עץ החיים באנפוי
ושרשוי עיינין בעגולא שמסטרא דאת' בארכו מסטרא דאת' בנפי עינא
אינין הה' כארבע ארגון אלין איהו עינא כמדה כמשקול ובמשורה והכי
כל אבר ואברביה חשבח יקוק דאזיל במדה ובמשקל ואיהו במדה ובמשקל
(ס"א דעליה אתמר ומשערי אחזה אלהי) דרביא : הלא איהו שקל מדה
דבור בנפי הקלא תרין הלין דאינון אמירה וקריאה גווני דעינא : (עז)
חוור לבנ"ה סומ"ק בארי"ם ירוק חמ"ה אוכם שבתא"י תכלת צר"ק :
ואינון כגוונא דחסד וגבורה תפארת יסוד ומלכות תרי ברוכא עינא נצח
והוד * לקבלייהו נג"ה בכ"ב כגוונא דסטרא דרביו חבי אינון מסטרא אחרא
שבעה : (עח) בבבי לבת אינון שבע כפולות בג"ד כפר"ת בגוונא דא

ב ב ג ג ד כ כ פ פ ר ר ת ת דינא רפי"א ודינא קשיא:

ובהון והחיות רצוא ושוב
רצוא ברג"ש ושוב ברפ"א ואינון דינא ורחמי וחבי ורחמי
אינון מסטרא אחרא שבע כפולות לקבלייהו שבע רקיעין שבע ארעין ואינון
שבעה ושבעה מוצקות והבי אינון שבע תרעין דגיהנם ושבע היכלין מליין
נחשים ועקרבים וחשוכא דמתמן הוה מתנבא בלעם חייבא ועלייהו אתמר
(ישעיה נא) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה וכבניא דלהון
עלייהו אתמר (שם לד) ונמקו כל צבא השמים המה יאבדו ואתה תעמוד
ובאבודא דלהון י"שמחו ה"שמים ו"חגל ה"ארץ דאתבריאו בש"מא דיקו"ק
אנפין אינון בארבע גוונין אית בר נש דאנפי חוורן מסטרא דאנשי חיל ואית
בר נש דאנפוי סומקא מסטרא דיראי אלקים ואית בר נש דאנפוי ירוקין
מסטרא דאנפי אמת * ואית בר נש דאנפוי אוכמין מסטרא דשונאי בצע
לקבלייהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו פולהו חשיבין אנפין מסטר דימנא
בישא עופרת * דמתרבין מליחה הוורא אינון עבים וגסים ועינו נסים
ועבים וגופיה עב וגס * מסטרא דימינא מוחא חוורא כבספא זרע אברהם
אוהבי ומאן דאיהי אנפי וגופיה כל אברין דיליה נפין ועבים איהו עצל כבד
חושך ומסטרא דהאי ליחא אתמר באברהם (בראשית טו) ותרדמה נפלה
על אברם והנה אימה חשיכה גדולה נפלת עליו והאי ליחה איהי זוהמת
דהשיך נחש בחוה ומסטרא דיליה (שמות ה') הכבד העבודה ומסטרא
(שם י) ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה ומסטרחא (שם
ט) ויכבד לב פרעה ואיהו כובד המם וכובד המלאכה :

אנפין ירוקין אינון מסטרא דמרה ירוקין חשובין * והאי בר נש איהו
קל כהפוכא דליחה דאיהי כבדה הא קל והאי כבד האי פתי לבישׁ
והאי פתחא לבישׁ האי מוקין כמהירו ואקרים בסיבו והאי קשישׁ בסיבו
ואיהו מאוחר בסיבו האי אתעביד פתי למפתי בני נשא כרמאות בנין דאיהו
מסטר' חנחש הקרמוני דמפתי לבני נשא אסתמר מניה והאי ירוקא פקיחא
לבישׁ כל מה דאית בלפיה שפיר לבר דא כל עובדוי כמהירו ואיהו יבש גופא
ואנפין ובל אברין דילי' בהפיכא דאחרא בגין דניהנם דאינון מרא ירוקא
אוקד ביה דאיהי בעם * בעמן איהו דאקיד ביה נורא לפום שעתא

ומיד

ומיד שביק הכי כל עובדוי בעי למעבר במהירו ואהדרא דאיהו כפר בניחה
דא בהפוכא דהא * דא נחש ודא שרף : דא מיא ודא אשא * מיא דמי מופנא
דחניל כל בשרא * הא אחרא מינה גפריתא ואש :

אנפין סימקי כמרא אהדרא האי אחזי בינוני לא גם ולא יכש האי
אחזם מסטרא דמארים אושידא דמא איהו אסתמר מניה ותרין
אינון בהפוכה סימק יאובם דא בינוני כמתקלא בהפוכה דא שמחן ורא עציב
שמחן מסטרא דדא שחוק הכסיל ודא עציב מסטרא דמרה אובמא דא גזיל
ושפיך דמא ואיהו ויתרין ורא כמש קובץ על יד בפש"א ודביו ברפיכא
אנשי חיל אנפין חוורין מסטרא דמוחא דיראי"ם מסטרא דכבא אנשי
אמת מסטרא דפומא * שונאי בצע בסטרא הגופא ורא אוקמוה אנשי חיל
יראי אלהים שונאי בצע מסטרא דאדני שער נמרי דלהון יקוק מלגאו * י'
אתלבש באנשי חיל ודא טוחא דתמן חכמה ה' ביראי"ם דאיהו לבא והמן
דחילו ורחימו דאינון יק בימינא ובשמאלא ואנון נכחות בכוהא ובלבא *
(עט) ו' אתלבש בפומא מסטרא דאלין אנשי אמת * (פ) ה' אתלבש
בגופא מסטרא דאלין שונאי בצע ואינון תורה נמצוה ועל ייהו אתמר וה'
נגלות :

אנפין ענולין מסטרא דנקודי * דאינון קמץ פתח צרי סגול שבא חלם
חרק שרק שורק מלבורת עגולא דכלהו * ת"ח תשע זכינין יקוק
בכל ספירה וספירה נקודה דיליה ואיהו יקוק במלכות בלא נקודה ואלין
אינון נקודין דמחייבין כל ספירה ובספירה תשע נקודין אינון חד יקוק בקמץ
תנייגא יקוק בפתח תליתאה יקוק בצירי רביעאה יקוק בסגול המשאה יקוק
בשבא שתיתאה יקוק בחלם שביעא יקוק בחירק המינאה יקוק בשלש
נקדות תשיעאה יקוק בשורק * מיכות יקיק בלילא מכלהו קמץ אתקרי
בנקוראבא מסטרא דכתר עלאה דאיהו סתים וכמין דאיהו סתים ובמהשב'
דלא ידע בר נש מה דאית בגווה ומאן דאיהו לגו סתים במהשבה עלאה
העלות קרינן ליה ואתקרי פתח בנקודה דא מסטרא דחכמה דנה אתפתח
ואתגלייא * (פא) מחשבה סתימא' בגוונא דא לעילא כדיוקנא דא
לתתא כדיוקנא דא * א והרין נקודין אחגליא באימא בפתחא עראה סתימין
אינון ואתעבידו צרי עלייהו אתמר ויצר י' (ישעיה כו) כי ביה י' צור
עולמים צייר תרין עלמין ע"ס דא דין ועלמא דאתי סגול דא הכד ביה
שבינתא איהו סגולתא לעילא סגול לתתא סגולתא ורחימא מסטרא
דימינא * שבא בגוונא דא * מסטרא דשמאלא (שם סו) כי באש י' נשפט
(איוב א) ותפול שבא ותקחם שבה עמדי דאיהי שבינתא דאתקרי שבא
מסט' א דשמאלא : ואתקרי הכם בגוונא דא מסטרא דעמודא דאמציתא
משם רועה אבן ישראל * אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה כל מרגליתא
יקירא דאיהו בחלם הה"ד (שמות כה) לשכב שבו ואחלמה וביה (ראשית
מא) ונחלמה חלום חרק אהקרי מסטרא דשוקא דימינא בגוונא דא * ביה
חקירה (איוב יא) החקר אלוק תמצא ואיהו קרח הנורא קרח מההוא
נורא דאיהו עמודא דאמצעיתא שרק הוד אתקרי בגוונא דא מתמן אתקריא
ש בינתא שרק קשר המרכבה * (פב) ואיהו הוד דמש"ה * ביה אשתלימו
(שמות כו) חמשה בריחים לקר שי צלע השני השנית בחושבן ה'
דיליה

ותבונה סם נקראים בשם וסם
מלכושים מלכות למו"ת עלמין
סמקומה כנגד נס"י למו"ת עלמין
ע"כ נבינו שם מלכי מבמלכות ית"ש
לת מיכו כי גבש מעל גבש שמר וכו'
מלין מיכין סיום מסים מו"ת כי
ביום סיל גבש מעל גבש בוער מ"ז'
ספירות המכוון וחכמה סוד מו"ת
עלמין מבשם כ' ממית סיום ומסים
סוף סוד וגביהם עליהם : לת
כפורתא לעיגת סוד הכפור' ספרים
על המרון מיין בתי כ' קמ"ל מ"ש
שם מע"ח עיין סולו יחבין כמן :
(עג) תלת גוונין לעיגת מיכון וכו'
ר"ל כי בינה ות"ת ומלכות בשם
מת בש החכמה הנקרא בשם עיגת
בשם ג"כ סוד ג' גוונין לעיגת שם
מסים סוף בגיגים וסיף כתר על ז"ת
ות"ת הו שם סיום ומלכות בש שם
מלכי ושם כמוסגן יב"ק סוד יחידת
ברכה קדושה יחוד מלא ז"ת ברכה
בגים כמ"ש בם ק' תי' י"ב לשיעת
עלמה למיכי ברכה וכו' ובתי' מ"ז
ברכה כללא בשבע ספירן וכו'
לירים מיכיגא עלמה קדוש במלכות
כמ"ש בתי' כ' קס"ב פ"ת למיכי
קדושה לירים וכו' ובתי' כ"ח קדושה
וזלמי מיכי בכוכבא וכו' ע"ש :
(עד) מלין מבכין ומיין פרח ק"ל
מעליוני מסבכין על בעיון ת' אניס
העוליס על בעין שם פ' רחי' ממסה
למעלה * (עה) לגולל מיסו מלה
דכללא וכו' ר"ל כי ילוע שם ל' ס'
מלבשן לירים גילל מלבש שמש
קמיל'זרת שם סוד רג"ן כ"ם גילל
סוד בסוד כי מלבש סוד ב' כ' מלבש
מלכים סיל וגולל סיל סוד סמחי'
ולפי סמסחמת סכוד למוקבה למיכי
בסוד לכן סוד עפל מן המחרים
ונוקבה מלכות בסוד מיכי מלה
לכללא לכל עשר כפירות שבש סוד
עשר סיריעות כי סיל מסלמת לכל
ספירה להיות כליל מ"י כמ"ש בתי'
ס' מיכי מלה לעשר יריען וז"ש
ובג"ל למר קרת מלה מחת לכל
סיריעות : מערתיו שם לובש מלין

דיומא

אורין אית בהון אדרין ואבהדין ועליהו אמר דוד שיר למעלות דאינון
(קהלת ב) כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם (פר) ואינון
אטימין אודנין לתתא הכי אינון אטימין תרעין דשמיעה לעיל לגביהו ואינון
תרעין דאתמר בהו שומע תפלה (דברים י) שמע ישראל (פה) מתמן צריך
לכוונא בשמיעה א״ל ר׳ אלעזר אבא והא שמיעה באן אתר תליא ליעיל א״ל
בבי (פו) ראיה הוא בסא למזרח : דמתמן נהורא נפיק לעולם כמה דאוקמוה
מארי מתני׳ מזרח משם האור יוצא לעולם יהודה איהו למזרח ואתמר ביה
גור אריה יהודה מערב דא פומא דמתמן ערוב דכלא : ותמן מתערבין כל
חיילין וכל דרגין ומחנה אפרים למערב ומטה למערב בין צפון לדרום שמיעה
לקבל שלחן בצפון ותמן דחילו הת״ד (חבקוק ג) ה׳ שמעתי שמעך יראתי
ומחנה דן לצפון ואון דמות א״פ דאתמר ביה אף בינה דאיהי נמי עוז לצפון
(פז) ריחא לדרום (ויקרא א) ריח ניחח לה׳ ואית לחוטמ׳ תרין נוקבין
בלילן מדני׳ ורחמי ואינון י׳ חוטמ׳ ו׳ באמצעית תרין צנורות אינון דילה
ואתמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראו בן תרין נוקבין דחוטמ׳ אינון לקבל לאה
ודחל חוטמ׳ בארח מישור בניהו יעקב א״ל ר׳ אלעזר אבא (פח) בוא לך
דאימ׳ איהי לצפון ובה תליא שמיעה א״ל ברי חמשין תרעין אינון דבינה ובה
מייחדונ״ה כ״ה אתוון תרין זמנין בכל יומא וישרא איהו בזיק בינה ודאי בללא
דהלת אתוון אבא ואימ׳ ובדא ובנין דא שמיעה בה תליא ליה תקונא מלין
ארבע אתוון דלא אתכלילן בה עשר ספירן דאינון יוד קא ואו קא וארבע
אתוון דאינין יקוק איהו לא אשתני בכל אתר אלא איהו שמע לשמע׳ לישראל
ואסתבל בימינ׳ עלייהו ובדרום איהו מרחף עלייהו הה״ד ורוח אלקים מרחפת
על פני המים : ובמערב איהו ממלל עמהון שניין אינון במאני דנופא :
אבל ביה ליה שנויא כלל ׳ הה״ד (מלאכי ג) אני ה׳ לא שניתי ובכל אבר
ואבר דאיהו נר דכל פקודא : בעי בר נש לאסתכלא לקב״ה ולתקנ׳ ליה אתר
דביא ונקיה לשרייא ליה תמן ׳ ובנ״ד צריך בר נש לבערא מניה מכל אבר
ואבר בל מהשבין וכל חרהורין ב

בישין דכנופין דאינון קליפין וצריך לאוקרא לון בכל פקודין דשיירין על כל
אבר ואבר דאינון נרות דבל פקודא נר אתקריאת הה״ד (משלי יג) כי
נר מצוה נר ה׳ נשמת אדם ובה צריך למהוי חופש כל הדרי בטן ולבערא
מנייהו שאור וחמץ מוץ ותבן שאור וחמץ מן העסה מוץ ותבן מן החטה
לשרייה תמן י״ק (פט) י׳ בעסה דאיהי טפה ה׳ בחטה דאיהי לבערה
חט מן ה׳ דאשתארת סלת נקיה דכל פקודא דשריא על כל אבר ואבר איתי
לה שם ידיע וכל חיילין ומישריין דמלאכין דהליין מיה כלהו אתכנשו
להחוא אבר ונטרין ליה מכל מריעין בישין ומאן דהליף לון או קרא לון
באבר דלאו דלהון ולאו איהו ממנן עלייהו איהו אכחיש כדורא דעובדא
דבראשית ולאו מתבנשין לגביה למלאכ׳ דשוי ממנן על מלכותיה ופליג לון
על כל אתר ואתר ואמר לון אנת תהא ממנא על אתר כך וכך ולכל חד
שוי ליה באתר ידיע ובמלה ידיע לית ליה חלוף באתר אחרא אבל קב״ה
שלטנותיה בכל אתר בנשמתא דשלהנות׳ על כל אבר ואבר מלא כל הארץ
כבודו בכל אתר דקרי ליה בר נש עני ליה לא אם ההוא אתר דההו׳ אבר איהו
פגום בהובה דעביד בר נש קב״ה לא שריא בההו׳ אבר דעליה אתמר (ויקרא
כא) כל אשר בו מום לא יקרב ואברין דק״נ כלהו אינון מסודרין על כדרו
בראשית ובגין הא אצטריך בר נש עולם קטן ומאן דאמליך לקב״ה על כל
אבר ואבר כאו אמליך ליה על כל עלמ׳ ואגרא דבר נש דאמלך ליה על כל
אבר ואבר לא אתייהיב רשו לגלאה דאלין אינון מעמי מצות דלא אתייהיבו
לגלאה

ביומא תמימא לבוש שבתא
מחבירו ביומא רביעאה ובפר
יליה שפתך שם משבעה כוכבי לכת
שם ממוד נג״ל כפר״ת מחד שם
ג״כ נסדר מאר כך תמה נוגה כוכב
לבוש שבתאי לילה מאדים ולי״ת ליסף
הכל : (מת) כוכבי לכת אינון
מזונו ז׳ כפולות נג״ל כפר״ת וכו׳
ר״ל כי יהוש שבעה כיכבי לכת שם
מז׳ ספירות מתחתונות מחסד עד
מלכות ומוחיות נג״ל כפר״ת שם
כפולים שם מתפלגים בדגש לרפה
ומרפה לדגש שם כז׳ מחתונות כמ״ש
בפסוקיה׳ שבע כפולו׳ נג״ל כפר״ת
כנגד שבע קלו׳ ושבע׳ כי ז׳ מחתונו׳
ים בשם דין ורחמים שם מור יסף
ומור חוזר בחי׳ עלמא רחמים ובחי׳
המלכות שבכל מו״ת משם דין ולכן
שם כפולות כמ״ש זה בע״ת שערו
קרחת פרק ז׳ ע״ם ומ״ש שם לילה
רפיח וימא קשיח היינו כי מיקר
רחמים גמורים הוא נג״ר מבל ז׳
מחתונות אינם רחמים גמורים ויש
בשם קלת דין והוא רפיח ולא קשיח
ובהון וכתיות הלוח ושב וכו׳ עין
בחי׳ י״ט ומבין כמן : (מת) י׳
מחלבש בפומא מלכות נקבת פומא
ו״ק ו׳ מחלבש שם בשוד נוקבא
חסוכב נגה והיא כמו לבוש מלין :
(פ) ס׳ מחלבש בגופא ר״ל בריאה
נקבא בשם גופא למליל׳ כמ״ש בחי׳
זה לעיל קכ״ג ע״ת מאו גופא
הכא לא נאמתא לכורסיא יקרא וכו׳
דמאי נאמתא אלא לנאמתא עלאה
ומלכות ס׳ מתרו׳ שם הויה מחלבש
בבריאה כולא שבעת קטרג הלבנה
נמתעטה ונאמרה בשוד נקודה ת׳
והיתה מחמילה זאב לטריפת בשוף
המילות ומז לא יכלה לעמוד שם
מלו׳ נז״ת מרוד קטנותה מזמחר
כך ירדה לבריאה והיתה רחם
לעוללים רחם הפריה׳ ושם כל דבר
שבקדושה למולם נאמר הרמים
במקומו מע״ם שמחלב מאם חמיד
נאמר בחי׳ נקודה זו בראשית ברא
כמ״ם ז״ם בע״ת בשער מבי״ם פרק

לך האות והאי איהו דבל צבא השמים ממנן עליה ואית פקודין דחליין ברגלין
זכמה מלאכין ממנן עליהו דאתמר בהון והחיו' רצוא ושוב ואתמר בהון
ורגליהם רגל ישרה והביתליין כלהו מגופא בשער' דחלי' מרישא וכל נימא
זנים' אחזי דאיהו מלאך דחליא מרישא וכל מאן דפשע בפקודא כאלו פשע
בריזקנא דמלכא זכאה נשמתי' דאיהו בריזקנא דמאריה דמקיים פקודין אין
למיזה חליין כל מלאכין אין דאתקריאו עשי ה' אשי ה' וכל הקינון וחיילין
ומשריין דגופא דליעיל' וכד סלקת נשמת' כל אין חיילן סלקין עמה וכד נחתא
כל אין חיילין נחתין עמה איהי סלם (ראשית כח) והנה מלאכי אלהים סלקין
ונחתין בה בה ממש וכד סלקא קלא נחית ברומי רקיעין לכל חיילין ומשריין
והכי יקרא לדיוקני' דמלכא מצוה דכל פקודא ביה שריא יקיק הוא אשתכח
בכל אתר ואתר הוא אשתכח בד' גוונין דשער' ובד' גוונין דעינא ובד'
אדרין דאודנא ובד' גוני דאנפין ובקלא ובדבורא ובקריאה ואמירה ובעשיה
דידין ובכל אבר ואבר דגופא איהו יחוק ממנא על כל מצוה ומצוה דביה
מצוה באת בש"צ י"ר פ"ק"ה הא מצוה יקוק מפציץ יקוק בא"ת ב"ש מפציץ
זברי כל אברין אתקריאו כגוין לשמה דיקוק ובל מלאכין דחליין מההוא
אבר כלהו סלקין ונחתין כשליחותיה וכל מאן דקרא למלאכין ולכנין
ולאו בההוא אבר דממנא עליה ליית סליק פעולה בידוי:

(צא) רישא איהו בנוייא דשם אקי"ק וכל מלאכין וממנן דהויות מהבא
תלין וביה שלין מלאכין איה מקום בבודו להעריצו איק רשים
באקיק ותמן היה דסליק בחושבן כ' דאיהו כהר איהו רשים באב גד הו זה טי
באקיק אלף קא יוד קא איהו רזא דעשר אתון סעילא להתא האי איהו כתר
נריש כלהו שמהן: (צב) ולעילא מניה יוד קי ואו קי אלף דלת נון יוד לעיל'
מניה יוד קא ואו קא: (צג) וכלהו ארבעין ותרין אתון ואלין איגון אתוון
דאתבריאו בהון שמיא על אין וארצות החיים דאלין אתקריאו שמי השמים:
(צד) ומאן דברא בהון כלא אומנא דכלא עלת העלות מתעלה על כלא
הוא בריך לכלא הה"ד ומרומם על כל ברכה ותהלה ולא צריך איהו ברבאן
מאחרא דליה עליה מאן דאשפיע ליה ברי אית פקודין: (צה) דחליין ברגלין
דאתמר בהון ורגליהם רגל ישרה על ארבעת רבעיה' בלבת' ילכו דא אדנ'
דעליה אתמר (תלים כה) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו ואיגון מארת
אדנים למאת הכבר דנחתין למאה ברבאן: (צו) וראק' מן צדקה דאיהו
צלותא צ' תשעים אמנים ד' ארבע קדושות ק' מאה ברכות ה' המשרה הנמשי
הורה: (צז) והאי צדקה איהו אימא עלאה צדק אימא התאה דאתמר בה
צדק לפניו יהלך (ישעיה מא) צדק יקראהו לרגלו דא דינא ודא דזמי צדק
אימא התאה צדקה אימא עלאה כל פקודין דהליבה חליין ברגלין
כגון הליבה לבי כנישת' הליבה לברית מילה הליבה לבית מצוה או לכל הליב'
דמצוה והאי פקודא דברית מילה הליא בצדיק: וצדקה בידין כן נתן ההן כל
פקודין איגון משולבין אלין עם אלין הה"ד משולבות כו' וכן תפלין תלין
ברישא ובידא שמא ציצית על בהפא מצות ללמוד וללמד בפיטא וכן צלותין
תלין בפומא והכי מצות שופר ברוהא דנשיב בפימא וההו' רוחא אתעביד
קלא וכן קרבנין דאינון ריח ניחה לה' תלין בחוטם' ואעי בוסמין דאבדלתא
וכל דינין תלין בדבורא וכן בעיינין כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אין לדיין
אלא מה שעיניו רואות ואית פקודין דחליין בשמיעה כגון ק"ש ואו פקודין
אחרנין דאתמר בהון אם השמיע לאזנו יצא ודא תקיעת שופר סוף סוף בלין
אברין תליין כל פקודין אלא כל פקוד' דיראה ואהבה אין תלין במוחא
ולבא וכל פקודין דעשיה תלין בידין ובאלין תקונין (ס"א פקודין) צריך בר

צח"ת זו"ת סגו כמארו דשימו
דמיחין לגלות למוקדם שסתלקה
ממנה ע"כ נקודת חלם סוף בח"ת
המקר חלום חמלא כי יהום שמיה
בגלגל ומיכו בהול שהשיגה קשה
המרכבה נקשרת בהול וע"י השכיל'
בא' המקירים למלוש שמיהו בגלגל
בהול בזוזת יבא להרון על הקולם
ע"כ בשביל שהמקירים הוא לבא מב
הגלגל לכן נקודת חירוק הוא בגלגל
(פב) ומיהו הול דמשה וכי' עיין
בחי' י"ב קף כ"ה ע"ש ס"ש סם
וברים חי' י"ט מ"ש סם ותבין כמן
ת' לכתמניעתא הוא"ו תרך תפיס
וכו' עיין בסוף חי' כ"ב ובר"מ פ'
משפטים קף קס"ו ובר"מ פ' פנחס
קף רל"ג שת' שבתמלע ות"ו הוא קף
בילם ושית תרך תפיס כי ס"י שבתו
מביגה לו"ש המיחין שהוא גדל על
ילם הו מחמיל שער זקנו לגמות
מכחם שגמר ונעשה בו י"ג תיקוניס
ליקנת שסם י"ג מלות של רחמים
שנמשכים מליו מהמרת י"ג תיקוני
תיקוני דיקנא דת"ת שמשירים מ
עתם שם המוחין כמוחין מסש"ל ודוק
ושבן עיין לקמן מ"ם סם
י' פימת כללת לתלת דרבין וכו' ד"ל
יוד מלא בו ג' מותיות ופומת הפה
הוא כולל ג' דרגין של הי' ג' מותיות
מלא הלו כמו שמפרש תח"כ י' חוס
דעבודה וכו' ד"ל הפה עלמא דשלש
פותח פיו הוא עבד במו' ו' של יוד
הוא לעין הפה שהוא תרוך במו' ד'
ד' של יוד סם ד' תיקופיס שבתוך
הפה מלבד הלשון וסם שפון ושיניים
ותיך וגרון (פג) תפילו נתן כרוך
על עקבו לא יפסיק וכו' עיין בחי'
כ"ת קף כ"ב ע"ת ובחי' כ' קף מ"ס
ובחי' י"ס קפל"ג מ"ס סם מזה שעיין
(פד) ואי אינון מטיפין מולגין
למחתה וכו' ד"ל מל"ם מסיר חוזו
משמוש תורה וגם תפלתו חוש סם
(פה) מתמן לריך לכוונה בשמיעה
ר"ל כמ"ש רז"ל הקורא את שמע
צריך

ש"ש (משלי ח) להנחיל אוהבי יש כ"ב בך יברך ישראל (תלים כב) בך בטחו: אבותינו בי בך ארץ גדוד וכך בהר י"י אשר נשבעת להם בך (ישעיה ז) נגילה ונשמחה בך בהון ב"רוך כ"בוד י"י ממקומו.

דיקנא בספר בן סירא קליל. דקן קורטמן עב דקן איהו ברבויא דליחא בלחותא דליה: בג"ד איהו פתיא שטיא אמר ר"ש מאן דלית לי' דיקנא באנפוי ופימוי אלא זעיר הוא פקחא דמרה ירוקא איהי אתגברת עליה לית ביה לחותא בלל דיקנא בינונית. דא איהו איש תם דעתיה שלים מאן דלית ליה דיקנ' באנפוי בלל מרה קרירא ויבשתא אתגברה עלוי לית ביה לחות והמימות בלל מארי דעציבו איהו עובדו באתתא. ת"ח אית בני נשא דממללן בנענוע' דעיינין ואחרנין בנענוע' דריש' ואחרני' בנענוע' דגופ' ואחרנין בנענוע' דרגלין דא איהו דבבל אתר דנשמתי' תמן עביד נענע יתיר בההו' אתר א"ל ר' אלעזר אבא ובי נשמתא לא איהי באתר ידיעא בלבא' ואתפשטותה בכל אברין דלבא: א"ל ברי והא כתיב בה (דות ג) ותגל מרגלותיו כפום עובדוי דבר נש הכי נפיק לה מאתרהא ונחית לה לבר מאתרהא: בגוונ' דשבינתא דאתמר בה (ישעיה ג) ובפשעוכם שלחה אמכם ותיובת שלימתה: מאלדתב לה לאתרהא דהות בקדמית' דבזמנ' דנשמת' איהי בלבא אתקריאת מטרוניתא כד נפקת מלבא לא אתקריאת מטרונית' כפום חובוי דבר נש הכי נחית לה מדרגא לדרגא ומאבר לאבר עד דנחית לה לרגלוי וכפום זכיון דיליה הכי סליקת עד דסליקת לאתרה ובג"ד בכל אתר דנחת' תמן עבדת תנועה יתרה בההו' אבר יתיר מאחרנין:

שרטוטין דידין אשכחנא דאינון בענפין דאילנא מנהון אריכין מנהון קצרין מנהון משלבן מנהון בעגולא זעירין:

(צח) **אשכחנא** ברזא דמתניתא דטורין רמאין עמיקין גו סוספיתא קונטרא קטרא דקטרין תמן הוה חד אוכמ' בלא רגלין מפכפך הפוכין (צט) גוף טריף כד הוה יתיב אזיל כד הוה אזיל יתיב כד הוה אזיל מהפך טורין: כד הוה יתיב מעקר טורין מאן דאערע ביה טריף ליה וקטיל ליה ולא אהני. זכאה איהו מאן דאסתמר מניה כל דיוקנין דבני עלמא ביה רשימין כל ציורין ביה מצויירין כל גוונין ביה מרקמן דסטרין אחרנין כמה ענפין תליין מניה דשרביטין דנורא מלהטא דזריק כמה גלגלין סחרין ליה כלהו מליין עיינין דגומרין דנורא מלהטין מנהון מזדעזעאן חיילין ומשריין לית בהון רחמנות' כלל. זכאה איהו מאן דאסתמר מניה ביה רשומין דיוקנין דחיוון בישין דאינון מזל אריה מזל שור מועד מזל נשר מזל אדם כל מני ימא מסאבין ביה מצויירין ועופין וחיוון וסטר' דמסאבו ביה רשימין ומצויירין דבלהו מועדין לקלקל כמה שרביטין ונצוצין אזדריקו מניה על בני נשא. ואינון נשמתין דחייביא דקא מרכיבין על בני נשא מנהון דכורין מנהון נוקבין לזמנין מרכיבין נוקבין על דכורין לזמנין דכורין על נוקבין כד אזדריקו לא אזדריקו לאתר ידיעה אלא כל חד באתר דלא מניה ווי לון לאינון טפין דאינון נצוצין שרביטין אערעו ביניהו אלין שטיין (ק) דלא מסטמרין גרמיהו בזווגא דלהון מרכיבין בהון: ואתעביד אילנא דעץ הדעת טוב ורע נוקבא אית ליה דאתקריא' (א) להט החרב המתהפכת דכל גלגולין דנשמתין ביה מתהפכין לזמנין מטה לנחש לזמנין נחש למטה והכי מתהפכ' דכורא לנוקבא נוקבא לדכורא ואלין דהפכין לשלחנ' גרמין רפוכין אלין הפכפך דכולהו להט החרב המתהפכת מרע לטב' ומטב לביש והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו ורא איהו גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור מאן דאלים גבר. כד אלים נוקב' על דכורא בגלגול' דיליה לית ליה דיקנא עקר הוא עובדוי בבעירא תועבה איהו והכי אינון מתהפכין דרגין מדינ' לרחמי ומרחמי לדינ' בגוונ' דסטרא דדביו

הבי

הוא מק"ש שפסוק שמע ישראל וכו' שאומרים אותו: ב' פעמים בכל יום ערב ובוקר ליחד שמו יתברך יש בו כ"ה אותיות וב' פעמים כ"ה הם כ' לרמז שיחוד ק"ש תלוי בנ' שערי בינה נמצא ששמיעה של ק"ש שמע ישראל תליא בבינה אבל מפני שהיה יכול להקשות ולומר שאע"פ משמעות הפסוק תיבת שמע ישראל איך שייך אל הבינה הא אדרבה שייך לומר יותר שקאי על תפארת ישראל ז"א ולו אמרינן שמע ישראל ע"כ מאריך ואמר ישראל איהו בן י"ה וכו' כלי להכרית ששם ישראל שייך ונכלל בבינה בסוד שישראל הוא בן י"ה אותיות הבינה כי בינה כוללת אבא ואימא שהם אותיות י"ה לבינה בסוד ותכם בבינה וכוללת נמי בר' בן שלה תפארת ישראל המושרש בה וכמ"ש בתי' י"ם דף ל"ם ע"ב ע"ש מ"ש א"כ משמעות תיבות שמע ישראל שייך נמי אל הבינה אל שורש המושרש בה ולכן נמצא לעולם השמיעה של ק"ש תלוי בה בבינה וממילא שהוא הדין בשאר מקומות שכתב בו לשון שמע הוא בבינה אלא שבק"ש אין כל הכוונה רק בה לווקא כי תיבת ישראל הכוונה הוא ג"כ שישראל זוטא ז"א מקבל האורה מישראל סבא כמ"ש זה בסה"כ ורק תיבת שמע הכוונה שלה הוא רק בבינה לווקא בסוד שמע שם ע' מלכות מקבלת האורה מז' תתתונות לבינה כמ"ש לעיל וז"ש אח"כ איהו שמע לשמאלא לישראל ואסתכל בימינא ר"ל אע"פי שבינה שהי' שמע מקומה לשמאלא עכ"ז לישראל ואסתכל בימינא עלייהו כי לישראל זוטא ז"א אסתכל בימינא בישראל סבא עליו שמקומו בימינא: (פס) י' בעשה לאיהו מפה ה' בתמה וכו' עיין בתי' ע"ז י"ז מ"ש ותבין כאן: באבר דלאו דלהון ל"ל: (ל) אית גופא וכו' לאיהי שכינתא תתאה וכו' בר"מ פ' משפטים דקקי"ח כתב ז"ל הכי שכינתא אע"ג לאיהי לקבל שאר

נהורין

דגוונין ועליהו אתמר כי לא יראני האדם וחי זכי באנפוי דמשה לא
הוו יכלין לאסתכלא כיש בעמודא דאמצעיתא דאיהו בליל בל שרשוטין
וציורין וגוונין זכיה נהרין בלהו ואיהו בליל בכולהו ובגין דא אתקרי
בליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן ורא איהו דזא (ראשית מח)
וש כברתי עם אבותי זכגין דא מלכות איהי בית יחידה דכל
אתגליין בל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא ובה יבלין לתנדע בל מה
דלעילא ולא באתר אחרא דאיהי בגוונא דאספקלריא דאשתמודע בה
פרצופין דאנפין שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי בד אינון פרחין למעבד
שיבו בשושנה דאיהי פתיחא לקבלא זלארקא דיחא טבא : ואית
עובדין טבין דאינון איבא לאילנא בגון צדקה וכמה פקודין דתלין בידין
למעבד בהון טבו ידין דלא אתחזין בהון שרטוטין לאו איהו דיוקנא באילנא
דחיי ואית שרטוטין בארח מישר בסטרא דיצרא טבא ואחרנין בסטרא
דיצרא בישא דאלין פתיחין לטיבו ואלין פתיחין ביש ואית דמורכבין
אלין באלין אילנא דטוב עם רע ורע טוב אלין אינון דידיהון זמנין עבדין
טב וזמנין עבדין ביש דין דעבדין
טיבו כל יומוי אלין מאילנא דחיי ואינון דעבדין טוב ורע אלין אינן מאילנא
דטוב ורע וידין דכל יומוי עבדין בהון עובדין בישין דא איהו מאילנא דאתמר
ביה (ישעיה ה) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים ואית אילנא
דלא עבד פירין ואיהו עקר אלין אינון דלית בהון עובדין טבין ובגין כך
אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא חמעשה הוא העקר ובגין דא
עקרא דשרטוטין וציורין וגוונין איהו עובדא ברת עין איהו אספקלריא אף
על גב דאית בה אתחזין בל פרצופין וגיונין דאנפוי דכר נש כד
סתים עינא איהו מחשבה סתימא א קמ"ן איהו קמ"ן סתים עינא
איהו בעגול דיליה ובאורבא דילי כד אתפתח אתפתח בה תהאה
כד נהיר בה עלאה בההוא זמנא דאתפתח בה עלאה אתמר בעינא
(יחזקאל א) ונפתחו השמים ואראה מראות אלין דאינון חמש אור
דעובדא דבראשית דכללין בה עלאה : (ב) חמש אור דנהרין בחמש
גוונין שבתא פתיא איבמא כל גוונין אתחשכאן ביה איהו גון נחון דחויא
דאתמר ביה (ראשית ד) על נחונך תלך ועפר תאכל בל ימי חייך :
עפר איהו קר ויבש הכי שחול קר ויבש ובגין דא ועפר תאכל בל ימי חייך :
ת"ח לאו למנא אמרו קרטאין אין דרוכב שפלה לסוס אלא הסוס שפלה
לרוכב דסוס איהו נוקבא לרוכב דאיהו אדם אבל זכה אתמר ביה (שם
ב) אעשה לו עזר ואם לאו בנגדו יצר הרע עליה אתמר (קהלת ז)
ומוצא מר ממות את האשה ורא שחול שבתאי עזר דא שבינתא עלה אתמר
(משלי יח) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה' ובגין דא הוו
אמרי מארי מתני' מצא או מוצא לזמנין תשבח סוסיא דאתגאה ואפיל
לרוכבו תחותא דא אתתא בישא לזמנין תשכח אדם (ס"א רע) רכיב
על סוסיא לזמנין איש לזמנין עבד כגוונא דא אשתכח לזמנין דאית ליה
נוקבא דאיהו סוס שפיר בכל תקוניו ועביד עובדין בישין בגין דאית ליה ההוא
נפש דרכיב עליה דאיהו אדם רע עבד או ממזר ובגין דא אוקמוהו מארי
מתני'

לחתא ונא ' מוחיות לרך חסרת
מחות ס ולמעלה כי ' מוחיות דמילוי
מהיס שהות בכתר שם מרמזים ג"כ
על ' מוחיות שמ"ם עד' שפתי'
כמוין שם מלוי שבמלכות מו דלעיל
שעולה כמוין שביה הבל בלי לרמז
שבמלכות מולה בכתר : (לב)
ולמילוי מויות שם ס"ג וכו' כי ודע
שם מהיס שבכתר הוא בגוף הכתר
בחיצוניות שלו אבל בפנימיות שלו אינו
בגוף כלל היות שהוא בניקוד קמץ כמ"ש
לעיל בחי' זה וכתר למילוי שהוא
מביה לתריך כמ"ש כתוב יש בו
שם הויה לס"ג בפנימיותו כי בכל
בינוני שם שהוא שם ס"ג וה שם
הויה לס"ג שבפנימיות הכתר הוא
למילוי מן שם מהיס שבכתר שהוא
בחיצוניותו וכן יש"ו בשם מלוי
שבמלכות הוא גוף שמלכות מילוי
שלה ושם הויה למ"ה שלה כמ"ש
בחי' כ"ת קף ע"ב יע"ב ובכוונת
מהיס מ"ה יוד הא ואו הא מחקרית
וכו' שהוא בפנימיות שלה הוא לעיל
מן מלוי שבחיצוניות שלה : (לג)
וכללו מרבעי יותרין מחוון וכו' ל
ל' שמות מיוחים המוכר בשם מ"ב
מחוון שם מ"ב שבו נברת העולם
שעליון זו"נ שמיח ותרין שעליונים
כי בשם מ"ב לחד"ג ניח"ן וכו' בו
נברתו שמיח ותרין התחוניים . (לד)
ומאן דברת בהון כו"ת וכו' ר"ל מי
שה נברת בהון בשם מ"ב מחוון כולל
ומשר שהוא עולה למתעלה על כולם
מ"ה ב"ה שהו מרומם על כל ברכ'
שמין לריך לנברכו מאחר כי ליתי
מלים מאין למשפע ליה אלא הוא
נותן שפע נברכו לכולם : (לה)
לחלין נכגלין דא מלוי וכו' ר"ל
בשוד והחרון הסוס רגלי ב"ה זו"ת
שם נעשין מוחין למלכות שהמלבשי'
בה ו' שפירות למלכות שכל אחד
כלול מ' שהם מהם שהוא שוד מאת
מלוים למאת הכלר שהיו במספר
שקרשיו שלת היו נכנסים בהם כמו
כן קרשי הגוף הו"ת וה"ה קרשים
שמולים ג' קיימי שם נכנסים

במלכות ליתן לה סוד ממה ברכתן
סוד המרת הספת מ"י שמירות
שלו שכל מחק כלול מ"י שהם ממה
לכנום במה מלכים שלה שם מלכי
שבכל שפירים ומהם ברכתן הם סוד
למעלת הכתר הכתר כמו מותיות
ברכם כ' השניה של הכתר סוד
במקום ב' של ברכם שמחלפת בע"ב
של מ"ק בכ"ר: (לו) ולע"ק מן
לקקם לע"ם לעומת ר"ל כי יהוע כי
מלכות נקרא בשם לקק קודם הזיווג
עם ז"ת אבל אחר הזיווג עם ז"ת
שמקבלת ממנו ה' שמלים מן נקרא
בשם לקק ולעומת כי הזיווג נעשה
ע"י התפילה ובעת הזיווג מקבלת
ממנו ג"כ ק' ברכתן (לז) ושמי
לקק מיכי חיות עלמה ר"ל כי עם
שנעשה מלכות בשם לקק סוף ע"י
ת עלמה שסוף מקבלת מוחין
ב"ם לקק כי ה' מלים יק'ברכות
שבל בחי ע"י חיות עלמה ע"י ז"ת
בעלה שסוף מקבלת לו שפע ברכתן
למוחין ח"ב והמלים לעתה ושוב
מוחן לה כשמזדווגת לו: ויש כ"ב
מותיות במקום שמות בשם הרומז
למלכות שמוחן לה ז"ת שמרת כ"ב
מותיות ויש חכמה נקרא ים שמעלה
ממין כתר והוא ג"כ במקום שמות
במלכות כי בחכמה יסד מרץ בחון
בר"ת כבוד ה' ר"ת כ"ב מותיות שיש
במלכות שנקרא כבוד ה' ז"ת:
והם כתיב בם וחגל מרגלותו וכו'
מיין כתי"ב' קף מ"ג ע"ב מ"ם שם:
(לח) מעשה ברזת במחיצת
וכו' בספר זהרי חמה בפ' ויצא קף
קמ"ב ע"א כתב ז"ל שמעתי מומרי
גרו כי מלו המצוות והם ספירת
היו מימי קדם מקדמי מתיכמים
והיו מלבדים בלשון קלר והרש"י
ע"ה כתב לזה וכבל לרוח שהיו
ז' זוהים רומה שבחותי מפניהם
ת חיפשתם הם עם הכרת לכבדיו
מו עין המוגת בדבריו הם מביאו
נת ך דבריו יכוף מלבדים בלשון
תוכחת ומוסיפים לבני העלם שלא
יעו מלכי מקבות יקרם עכ"ל
ועתה

מתני' לא חמרוש עקר אלא המעשה הוא העקר ולזמנין תשבח מוסיף
בישא דאיהו גופא דאיהת ליה דיוקנ' בישא ומאן דרביב עליה איהו מוך
ומטי ליה למעבד עובדין שבין ודא איהו מטרא בלפי חסד ' ומאן דאירת

ליה דיוקנא שפירא ועובדין מבין דא צדיק וטוב לו והכי איהו מאן דאיהו
צדיק ובת זוגיה צדקת מאן דאיהו דיוקניה בישא ואיהו שפיר בעובדוי דא
צדיק ורע לו והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובת זוגיה בישא ומאן דאיהו
דיוקנא בישא ועובדוי בישין דא איהו רשע ורע לו והכי איהו מאן דאיהו רע
ואתתיה רע' הבא אשתמודעין תלת גלגולין רשע וטוב לו מאן דעובדוי
בישין ודיוקניה שפירא ואתתיה צדקת שפירתא בעובדהא דגל גגלא גרים

דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו צדיק ורע לו ' רשע וטוב לו רשע ורע לו '
דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה דגלגולא מחייב ליה
אמר רבי אלעזר אבא אם כן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית לית
אתתא בישא: א"ל ברי יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה
ואי לא אתתקנת יתרך לית מנירת בנפ-ייתסי ואתנטע באתר אחרא (איוב
לג) והן כל אלה יפעל פעמים שלש עם גבר עד הבא בשרשטין דידין:
בקומה בצואר פתח רבי שמעון ואמר אליהו אלייהו הא שבינת'
ופלהו חברייא עמה נטרין לף הבא: טול רשו מהקב"ה לנחתא
חבא ליקרא דמלכא קרישא אנת ובל מארי מתיבתאן דלעילא ורתתא

עמך לתקנא שעור קומה דקב"ה כדקא יאות לית אדהכי הא אליהו קם נחת
ובל מאריומתיבתאן דלעילא ותתא עמיה וקב"ה על בלהו:

פתח אליהו ואמר רבון עלמא יחא רעוא דילך דאימא מלין
באריח מישור בדקא יאות בלהו במדת קשקל בשעור
קומה דשבינת' פתח ואמר (שיר ז) זאת קומתך דמתת לתמר ושדיך
לאשבלות ' (ג) מאי לתמר אלא להההוא דאתמר ביה (תלים
צב) צדיק בתמר יפרח בפת תמרים קומתך ודאי דמיא ללולב
דלית ביה קצוץ ופרוד ולאו למנגא איקמוהו מארי מתני' נפרצו עליו
פסול לולב איהו דומה לשדרה דגופא איהו ו' קומה דכלא ואיהו שירת
בחושבן וחמש ענפין מתפשטין מינה: ואיהו נופא דאילנא באמצעיתא '
וה' ענפין אינון תרין מהאי סטר א ותלת מהאי סטר א ועלייהו
אתמר (ויקרא בג) וענף עץ עבות וערבי נחל ענף לשמאלא עבות
לימינא עץ באמצעיתא: ערבי נחל תרין עבות נ' וכלהו חמש ואינון
לקבל תרין שוקין ובריח ותרין דרועין: (ד) אתרוג לב באמצעיתא
עקרא דאילנא ואנפוי ואיהו איבא דאילנא וביה איהו עץ פרי עשה
פרי למינו '

צואר על פרחו אימא עלאה ' (ה) מוחא אבא ודא נביעו דאילנא
דמקורא דיליה אתקרי אין סוף ' (ו) עלין דאילנא אינון
קיוצותיו עלייהו אתמר ראשך עליך בכרמל בלהו ירוקין דהבי צריכא
שערא דאתתא דאית' ברתא המלבא למהוי ירוק בשבעה מיני דהבא ואתרוג
איהי ירוקא ואסתר מתמן הות ירקרוקת: שעורא דרצועין דתפילין אינון

עד לבא והבי שערוא לון

מארי מתניתין וחבא שעורא דשערא דברתא דבלבא עד לבא ובל ענפא וענפא דאילנא דילה דאינון קני מנורה כלהו צריכין במדה במשקל ובמדה תדא דלא והא דרועא יחדא אריך מחבריה יולא שוקא חדא אריך מחבריה אלא בלהו במדה במשקל דא בדא והכי עיינין דילה שקילין דא לדא והכי אזדין והכי נוקמא דחוטמא דילה והכי אנפין דילה והכי שפוון דילה דלא לא חד אריך וחד קצר אלא בלהו בשקולא חדא מבוערא דמיא הכי אצטריך לאשקאה ולדבאה לכל גופא ולכל אבר ואבר דאיהו ענפי דאילנא במדה ובמשקל וסימנא (ישעיה מ) מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן ומים תכן במדה (ז) מי וראי מדה דנביעו בגוונא דא ם מ"ם מם נקודה בריבוע נקודה בעגולא ם

(מרובעת) ברבוע ורזא דמקוה ארבעים סאה בנוונא דא תשע נקודין דבל סטר ובנקודה דמלגאו בה אשתלימו לעשר כל תשעה עד דאתעבידו ארבעין ואלין ארבעין סאה ואינון ס' עלאה מ' תתאה דא ברבוע וא בעגולא י' נביעו דרתרוייהו ורזא דא מים חיים ואית ענפין עלאין וענפין בינוניים וענפין תתאין ובלהו במדה במשקל דא בדא עלאין במשקל דא בדא בינוניים במשקל דא בדא תתאין במשקל דא בדא עלאין אינון אכהן בינוניים ממנן ותרעין שליחן דלהון ובלהו אית לון שמהן ידיעאן לשתמודעאן שליחאן עוראשין וממנן דתחותייהו ובל חד אית ליה נקוד'ובזיה אשתמודע כל ענפא וענפא דאיהו אבד דגופ'דאשיוקוק מלך

יקו"ק מלך יקו"ק ימלוך נקדה דלהון יְקֹוָק מֶלֶךְ וַקוק כַּלָּה יְקֹוָק יִמְלֹוךְ והכי אינון לתתא בתרין שוקין ואמה ובגין דא כפל לון תרין זמנין ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לְעֹלָם ועד שבינתא ונקודה דיליה יקוק ודא רזא ב"י ב"י חשק ואפלטהו ראשי רישין : (תיבין) דאינון כתר עלאה חכמה בינה וזי"ה יקו"ק למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יקו"ק אחד ושמו אחד : והיה יקו"ק אבא ואמא יהיה ה' אחד ושמו אחד כתר עלאה ידין אינון משמשין דגופ' רגלין שליחן דגופ' : ועלייהו אתמר (תלים קד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט : ומשמשין דגופ' תרין דרועין אתן ע"ב ענפין דוסיע ויבא ויט אין אינון ענפי דאילנ' שרשא דאילנ' אינון שליהן ואינון שבעין ותרין ע"ב עלאין לקבל שבעין ותרין תיבין דאינון מן והיה אם שמע עד ושבתם ושבעים ותרין אחוינן אינון דפרשת ציצית (ח) דישא דאילנ' משמשין דיליה דאינון שופטים ושוטרים אינון מ"ב תיבין מן ואהבת עד והיה נופא (ס"א נופא) דאילנ' ממנן ושליחאן דיליה חמשין תיבין דאינון מן ושמתם את עד ויאמר שבעה שמהן דהיש' דפלקין למ"ב איזון אֶבֶן יְתֵדֹת בו' ונקודה דיליה יקוק דנפקין מאין ראשי תיבין בְּרֹא אֱלֹקִים אֵת ואית תמן תמניא

מבועין דנפקין מצנוראא חדא (ט) דאיהו רקיע ואינון תמניא

נמוך מלך והוא מוכתם כי סמי קמוך מלת קלקס וז"ס תמן סוס תל מוכתם בלת רגלין מלת שמהם דילה מזכיר הם הזכר דקליפס

תקונא שבעים

תמניא נצוצין ורקיע תניינא קַרְעֹ שְׁטָן ונקודה דלהון ויאמר אֱלֹקִים
יהי קַ֫עוֹדא וָקְ נַגְדִּיבֵ֫שׁ נקודה
דמים ודא יְקוֹק רביעאה בְּשַׁרְיָתְנ נקודה יקום אֱלֹקִים
ויאמר אֱלֹקִים והי דיליה
חמשאה
וַיַּקְטֵ֫עַ ונקודה דיליה בְּאַרְתּוֹדא יְקוֹק
ויאמר אֱלֹקִים ישרצו מַיִם ודא
תוצא הָאָרֶץ ודא נקודה כליל ביומא נקיד דיליה ויאמר אֱלֹקִים יְקוֹק יַגְלָפְזָק
רְנָה שַׁקְוָצָ רָ֫א נקודה שביעאה ויאמר אֱלֹקִים שתיתאה יְקוֹק
דאורייתא דרנפקין התיר ודא דמרשי תיבין דכל פסוקא ופסוקא ת"ח אית שמהן

דאורייתא ואית שמהן דנפקין מפוק תיבין ואית דנפקין מאצעיתא ורזא
דמלה (ישעיה מד) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים ואית
שמהן דנפקין (ע"י) מתרין אתוון בל חד וחד ואית מתלת תלת ואית מארבע
ואית מחמש עד עשרה אינון מעשר מפיראן תליין (יא) מתרין עשר
אינון תליין מכתר עלאה כגון יואאחצ'צירון בהאי שמא תמן את דם
ציץ תמן אביר תמן ירון דא שמא דתליא מכתרא עלאה כל שמא דאיהו
תרין אחר אתוון איהו ברזא דאלף דאיהו פלא ועליה אתמר (תהלים
קלט) אודך על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך ותרין עשר שמהן
אינון אחצ'צ'צירון (ס"א אהצ'רביהרידון) (נ"א אהה נצב הדירון) בכ' חר
מתרין עשר אתוון ואינון ממנן על תרין עשר צנורין דנפקין ממקור עלאה
דליה סוף ואינון מסטרא דאריך אנפין (יב) דאיהו א"ו ואינון ה"א
ה"א יו"ד איהו כ' בתר ברישא דא' דאיהו ארך אפים ד' דא הו' ואינון א' איהו
אורייתא דאיהי אתייהיבת בתרין לוחין דאינון ו' ו' (יג) ואית כתרא
דזעיר אנפין דאתמר ביה (איוב לז) כתר לי זעיר ואחוך ובמה כתרין
אינון כתר תורה: וכתר בהונה וכתר מלכות (יד) מאי אית בין כתר
לעטרת אלא בתר איהו מסטרא דא דאיהו בדיוקנא דאת י' דסליק כ'
(ס"א יור א כ"ו) ודא א' מן אקיק דאיהו בתר דאריך אנפין א מן אד' בתר
דזעיר אנפין י' מן יקוק איהי עטרה על ספר תורה ואיהי ו' ואית י' לתתא
ואיהי י' מן אד' דאיהי עטרה ברישא דכל צדיק ליה ספירה דלא אית לה
עטרה על רישא ובתר עטרה דאיהי י' איהי עטרה דברית מילה (טו)
דסליק למאה עשר זמנין עשר מאה ואיהי על פקודא ופקודא (טז) ובמה
עלות אינון על עלות דסלקין על כל ברכאן ופקודין ובל ספרין סלקין בל חד
וחד למאה באת י' ובאת א' סלקין לעשרת אלפים ואית לעילא מניה ההוא
דאתקרי עלות חעלות דסליק על כל עלאין ולית מאן דסליק עליה ובמה
אתוון אית באורייתא מעטרים ומכותרים ומאלין עלאין נחתין ברבוון
ומבועין לכל ספירה וספירה דאינון י"א על כ' ספירה וספירה ואינון י"א
מן י"קוק אלקינו י"קוק א"חד בא' אתקרי (יז) אל עליון דיה יקוק וכן בא
אתקרי אלקינו אקיק אלקים אד' והא אוקמוה ועוד כתר עלאה אע"ג דאיהו
(יח) אור קדמון אור צח ואור מצוחצח איהו אוכם קרם עלת העלות וכל
חיילין דתליין מניה (יט) אתמר בהון (שיר י) קוצותיו תלתלים שחורות
כעורב לית נהורא קיימא קמי נהוריה דבלהו נהורין אתחש כאן קמיה

דת"ת כמה עלות סתימין דאינון מחלבשין ואינון מורכבין בספירן וספירן מרכבה לגבייהו דאינון סמירין ממחשבות בני אדם ועלייהו אתמר (קהלת ה) כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם נהורין מצוחצחין (כ) אלין על אלין ואלין דמקבלין אינון כחשוכין מאחרנין דעלייהו דמקבלין מניחו ועלת על כל העלות לית נהורא קיימא קמיה כל הורין מצוחצחין מתחשכן קמיה וכל נהורין דאינון לעילא מנהורין אינון כתרין על ריש ייהוה ורזא דמלה אלף קא יוד קא דא רזא דעשרה כתרין דאינון מיר כבין על עשר ספירן והא איהו כי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם יוד קא ואו קא יוד קי ואו קי אלין על גבי אלין עשר נהורין כעשר ההי"ן (מדבר ז) עשרה עשרה חבת בשקל הקדש לעילא על כלהו עלת העלות דרביב על כלא ושלים על כלא ובלהו אינון מרכבה דיליה ולית דרביב עלית דלית לעילא מינה ובגין דא אתקרי עלת העלות על כל עלאין ושמהן אלין אינון צנורין ושמהן דעלייהו נביעין דנחתין לצנורין וכל צנורין אינון כאברין דשעור קומה דאזלין בשעור ובמדה נפתקלא ההי"ד (איוב כח) (כא) ומים חכן כמדה והא אוקמוה כל חד איהו מקבל כפי שעוריה וכפי מדה דיליה (כב) ואית נביעו לעילא דלית ליה מדה ושעור ומשקל והא אוקמוה (כל חד איהו מקבל כפי שעוריה) (ויק"ר יט) (כג) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה במדה כחמש תקונין דה' עלאה כמשקל דא ו' במשורה דא ח' משפט דכלא דא י' ההי"ד (ישעיה ה) ויגבה ה' צבאות במשפט דאיהו גנח מעל גבה שמר חמש זמנין כנוונא דא א א א א א

וסימניך **פתוחי חותם** א"ל רבי אליעזר

והא הכא שור"ק בנקוד' חדא בפתוחי חותם והכא בתלת נקודין כאתריה א"ל באתר דלית ו' אימו שור"ק כתלת נקודין באתריה עלאה ואמצעיתא ותתאה חמש נקודין אינן אלקים כנוונא דא

א א א א א

חמניא נצוצין אינון חמניא יודין דכלקין תמנין רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהי המיזו בקמץ הא פיו בחשבן אלקים ואלין נקודין עליהו אתמר פתוחי חותם דאימא עלאה איהי חותם כלהון פתיחין בה גבלהו מצויירין בה ומתגלפאן בה ואיהי חותם דכלהו תשע נקודין אינון גליפין בה חמניא ניצוצית ודקיע ואיהי עשירית לון: (כה) תשע נקודין עד צדיק ואיהי חותם דכלהון כדא וצאצאיו חתם באות בריה קדש והני אינון תשע מתתא לעילא ואימא עלאה חותם דכלהו כתר על כלהו ובה נהרין כמרגלאן דנהרין בכתרא ומסטרא דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא שיחת דמלאכי השרת שיחת דקלים שיחת הרוחות שיחת עופין שיחה כל בריין דעלמא (כו) אלקים בלא נקודין אתקרי אלהים ודא רזא דמלה (שמות ד) או מי ישים אלם או מי מי ודאי אימא עלאה: (כז) מאן שני אלם לאימא עלאה עלת העלות דחילא דכלא בידיה:

עליו אמ"פ שלא לשמוע לו שלא עובר שעבירה אין כאן יוצא מהשלמים של הקדוש מהשלמות וזהו מעקר עקרין ושמר בשלמות מעקר ונא מספק כי היוצא איש לו מהשלמות הוא יומר איש לו מבז"ת כי מלפות היא מלאכה בנבוכות כשני, והרכם להיות היש למלכות, ליגע בסבל נ"ת הוא בעל הרחמים והוא מוכר לפעמי' על פשע לכמרי נחלתו. (ק) שלא מעשמרי גרמייהו כוונת להלן וכו' עיינתי כ"ן קף ל"ג ע"א שבתב ו"ל ופיוק לקריב לפתחי' כיומין לחול ההוא דן דעביד עליה אחמר לעיל ורע לן וכו' ע"ש: (ח) להפי המכך מהחסכת וכו' ר"ל מוקבה לקליפת נוגה היא נקראת להם המחסכת מרע למוד ומעיד לרע שהיא מן הטעת טוב ורע וטוב שכבה לפעמים היא נכנסת להקדוש ונעשים קולם כמ"ש בזוהר פ' ויקהל קף ר"ג ע"ב ונה הוא כמרכ שבת ואחר שבת נפרדת מהקדוש ומתחבר להם שלש ו"ם המטה שחזר לנקב וחזר למקום וקליפת נוגה היא המיקלא לפשיקם כשמעין שבת ותנלגין ונתמתק בשביל עובדין דישין לעלמא כמ"ש בזוהר פ' משפטים קף ל"ה ע"ב ול"ו ע"ב ושבת בגלגולי טיקלא מ"ש: ומיתי שלמותא לעילאין וכו' עיין בתי' כ' קף מ"ג ע"א מ"ש שם ותבין בכולן: ומותר השלש מן שבעה מין וכו' עיין בתי' פ"ט קף קי"ל ע"ב מ"ש שם וחבין כאן ומש שנקרא כתר חכמה ובינה בשם שלש ברית ויל"פ ועשיה עיין בתי' ס"ט קף קי"ל ע"ב מ"ש שם שול שעמו של בעגין שלשה שמש: (ג) חמש מוך לעילין בחמש גוונין ר"ל ה' חסדים לבניה שם קלוות ו"ת מחסל עד הול שלו כי בישול בו בללות כולם שבתאי וכו' ודע מחול שבתאי בתי' כ' קף מ"ג ע"ב שבתב כנל ומחול ס"מ ונקב כנגד ל' אחר שחוץ נקב נוקבא דיליה וכקף מ"ל ע"ב

כתב שם ס"ם תקך נתם קלרות וכו'
מוקב לילים ע"ם וז"ם מר ממות מת
המשה ולת מחול שבתתי: (ג)
מתי לתמר זכו' עיין במי' י"ג קף
כ"ם ע"ב מ"ם וסבין כתן • תיון
נקבל מריקוזכרית ותרין רמוין
ד"ל ס' מסלים מנ"ת ל"ם דיסול
בינם סתמשטים ויולמים מת"ת
ז"ת שמש גופת למלכת בתמניעתת
זו"ת שמש מנ"ת לם"ת סם סוד ג'
הלמים וכ"ם לם"ת סם סוד ב'
מרכות מלו ס"ת שמחפשטי ויולמים
מת"ת ז"ת סם כמו כ"י מ"ג זו"ת
שמש מתשמשים מחפשטים ויולמים
מת"ת שבו ולכן נקרת בשם תפארת
זו"ם תיון לקבל וכו' זלת תמר תיון
תרין שוקין וברית וכו' • (ל)
תתיג ל"ב וכו"ם הוא מבואר שפ"י
מ"ם בתי' י"ג קף כ"ם ע"ב ע"ם
ותבין כתן הכל ולו"ק: מומר של
כלהו מיעת עילתם ר"ל על לוגב
ומיון שמש חג"ת נסי"ם בינם דוכב'
עליהם למומר של הגף זנקרת
בינם בשם למומר בשביל שבינם היא
בסוד ברון לת"ת כמ"ם בע"ת לכך
מלמת למומר עב בינם ולומר עם
סמוקיות ג' מלכים ליולין ע"ם •
(ם) מומת שבע כי מיא חכמה
הוא למעלה מן הלוקי שהוא בינם:
למקורת לילים מתקרי מ"ם ר"ל
כתר הוא מקור שלי חכמה וכתל
נק"ת בשם מ"ם בהשתלם: (ו)
ענין זת גנת וכו' ר"ל מרליף המוקב'
נקרת עלין במו מרליף ז"ת כי בה
התחיל מתחילה ומתר זתת קומתך
למתם למכורת שבת בסוד תתר
ושלין של המילוקוקתם שם הפארו'
ירוקים כוסב גיון מחריב בגמר
ביסוד שהוא ירוק כוסב שבל קוסם
ביסוד שהוא ירוק כעשבים מימו סוב
ח"ם מיי זכב שם מסורסים למיל
בתי' זב נקף קכ"ב ע"ב מיב זכב תת
בגבורות מלין זכב ימתם וו' מיי
גבורות שבוקב' שם סוד ז' מיי זכב
שבם וכדי לרמז שתמיקלם בם בשל'
ז"ת שבו מרתם ירוק כמ"ם בע"ל
ירוק

אמר המניח זה מלתתי בם"ת וטוב
לשומי כתן:
ד"ת זה ספר תולדות אדם זה ספר
עשר מנפין למתמר בתון ופני
תריס של סימין למרצעתם וגומר ביום
ברית מלקים מלם מיס רביעתם ולריך
למסתכלת בתון בתנפין במרבע גווין
לסרין בתון מרבע חיות למתמר בתון
(לבריס ם) פנים בפנים לבר ס'שמכם
ובמשם למר (שמות יג) ובבר ס' של
משם פנים של פנים בתר למהלרו
למחור' קב"ם טהר לון מחרוי ולת מיסו
(שם) ירחיק את מחרי ופני לת ירלו:
ומלין תיון פנים לברתין ופנים למין
גרתין: מנפין קוורין בשמש תיון מנגי
ביל מנפין סומקין בנשם למיס לון
כסוף, מן שמיע תיון ירתי מלקים מנפין
ירוקין בתוריית תיון מנגי למת
מנפין תוכמין במנוס למיסי תפילין ליל
ותפילין במסבת תוכמת תיון סוכתי בלע
לשבל מנפין בלת עמום ובלת בשם ובלת
תורם ומנוס תיון תסו ובשו ותבך ורוח
למתמר בתון ומלרן סימם תסו ובשו כו'
לתיון מזדין שלמת למסו ובשו: מנגי
ביל מזרעת למבדשם בביס שכינתת
מחתת • ירתי מלקים מזרעת לילמך
בינם שכינת שלתם לסיס תוכת לקכמם
מנגי למת מזרעת לישקב למתמר ביס
(מילם ו) תתן למת ליעקב וביס ו'
למיסו שמרת שנתי בלע מסמרת לדול
למיסו רגלת רביעתם וביס י' למחמר
ביס בגיסם (שמואל יו) ולול סות
הקמן שתי מיסו שמת תקו"י: ובגוול'
מחרת מחפירים לזמין קוק"י שכינתת
שלתם ומחמם עמוד למלעית ביניים
ובגוונת מחרת יקו"ק מסמרת (למשם)
ממסרון גווין מחפכין לשית שרי
צבכינת, בל תיסי לריכת למחמין ולת
מיסו למתרו מתרי מתיסין לבר נם
לריך לברות מנפי, מחמני בכרוס
למחמך לכמם גווים: ומית ספוכת
לגווים למב לנסרין בנסרת ותיון
מרקמן מכמם גווין וכל שתי בגופת:
כמוכת למדן למחברי בשמת ליקוק כל
גווין ולירין למנין גופן ותיון כגוונת
דמובלת מורם למשילת גלגל ממם:

ועליהן

דהא בכמה ספרין אינון ספרא
דרב המנונא סבא ספרא דחכיון ספרא
דר' ברוספראי: ת"ח יומא חד
אערעא באתר דר' ברוספראי אזא
וחבריא ותקיפן אמיה דר' ברוכפראי
מנרתא בשבעה בוסיגין ונפקת ספרא
דרבי ברוספראי דבי הוו קראן
בספרא דא הבי דהון נהרין חיילי
דמלאביא למחרא לון בבני נשא
דמ קבצין לחופה במוסיבי חדין
ובלה זקב"ה הוה נחית ליה
דיליה למשמע מלין מההוא ספרא
ואבוי דרבי ברוספראי הוה נחית ליה
קב"ה עמיה למשמע מלין דבריה דרבי
ברוספראי ולילא דא לילי שבועתא
הוה והבי הוה חדי קב"ה באלין מלין
ביומא דאתייהיבת אורייתא בטורא
דסיני לילא חדא אזדמן לן למרחי
אושפיזין בבירת אמיה דרבי
ברוספראי ותקין לן פתורא ומנרתא
והוה ר' ברוספראי אתבנש להההוא
עלמא אמרת אמיה דבנן זהא לא
הויתון שריין לאתורא דא בלא אריית'
מאי אשתני ומנא דא משאר זמנין
(בה) אמינ' לחבריא נפרת בהילי
דאורייתא דלא ייתי תקלא להאי
עניא על ידנא דאם ידעת דבריה איהו
בת ייתי תקלא על ידנא ותמות קודם
זמנה אתפתחו באריית'
פתחו ואמרו בראשת ברא אלקים
הא נשמת כד נפיק ממעי אמיה
אתבר בה והארץ היתה תוהו ובהו
וחשך על פני תהום דנפיק עיניו בתים
אפתח עיניו מיד ויאמר אלקים יהי
אור בתר דאתבניש מההוא עלמא
נשמתיה מה כתיב ביה ויאמר אלקים
יקוו המים מתחת השמים אל מקום
אחד ותראה היבשה כיון דאסתלקת
נשמתא מיניה גופא אשתאר יבשה
א"ל רבנן מלין אלין לאו אינון אלא
מההוא עלמא אזלת להההוא שרגא
דהוה לה סימנ' ביה דבד ר' ברוספראי
הוה חי הוה שרגא מתנענע ונהרא
בכמה נהורין מרקמן חזתה לנהורא
דאתחשבת מיד אמרת רבנן רבנן
אבד'

אבד' קא אתאבידת לי ואנא בעינא
לם"ז לפשפשא בניה אבדו
זראי הא אשתמודעאת לה (כט)
אולו ארחיהון ואיהי נפקת לפרשת
אורחין ואשכחת יונה נוקבא אמרת
לה יונה יונה שלי הא מהימנא הות
למארך והד"ד (ראשית ח) וישלח
את היונה מאתו ואתמר בך ותשב אליו
היונה לעת ערב תברת ליה
בשליחותה באומאה עלך בההיא יונה
קדישא דתזיל בשליחות דילי ותדע אי
כדי חי או מת מיד לעידן רמשא חזרת
בשליחותה דהבי חזרת לנח לעת ערב
הה"ד ותבא אליו היונה לעת ערב
והות מברטת נדפהא וחפרת כוכא
מיד יהבת קלא ואתבנשת להתוא
עלמא לבתר דהוי אזלין בארחא ד"ש
וחברוי שאילו ליה אמאי בד בפיק
ינוקא ממעי אמיה איהו עיוני בתימין
א"ל וראי דא איהו רזא דתכהן עיניו
מראות באלין מראות דאחזיאו ליה
כמעי אמיה כמה נהורין כמה דחמא
יחזקאל במרכבה לכל ינוקא אחזין
ליה כפום דרגיה אחזין ליה מארבר
דאיהו נשמתיה דאי ישתדל באוריית'
ובפקודיקדינהיר ההוא אתר דאתגטיל'
נשמתיה בכמה נשבתין ואיך נחרבין
בגיניה כמה מרבמת ואולפין ליה כל
אורייתא ואי אשתדל בה אדביר ליה
כל מה דהוו אולפין ליה כמעי אמיה
לבתר אחזין ליה גיהנם דאם עבר על
פקודי אורייתא מהו עונשא דילית
כמה דאחזיאו ליה אורד לבתר
דנפיק ממעי אמיה מתים עיוני מכל
אינון נהורין כמה דאתמר ותכהן עיניו
מראות זאלין תה"ו זבה"ו והד"ד
והארץ היתה תהו זבהו וחשך וכו'
והכי איהו מאולא אשתדל באוריית'
עיוני מתים בעלמא דאתי מתר
דאשתדל באורייתא מיד ויאמר אקים
יהי אור ויהי אור דנהרין ליה בנהורא
דההוא עלמא מיד דאזיל להתוא
עלמא מיד יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד אתבנשת נשמתא
לאתר חד הה"ד והרות תשוב אל
אלקים אשר נתנה וגופא אשתאר

יבשה

ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני
יהושע כפני לבנה וכך ליוקמא ליה ליה
לרבש גוונין גוונא תוורת בומקא
ידוקא תוכמא : גימין מינון ככבית
ומלכית וממנן למלין מלכין כתוכמן
נימין יכלהו מסמני למלכין : פומא פם
על פם לדבר בו ומרתם ולא בתילות פה
ליהו נרזא לכרובים לאסתמר בהון
(שמות כה) והיו הכרבים פרשי כנפים
למעלה מגין בפונכך מתפתחו מתפתחו
בלשון יקון כל"ל מלגו שפתי תפתח יפי
יגיד תהלתיך וממרו מלרי מחניהן כל
הכורע בורע בברוך וכל הזוקף זקף
בשם כל מיהו כורע כרובים בוכבים
בכנפיהם ולא מיהו בכוך לבוכה
כ"ו ס"ם ובימנא יקוק מלגו פרשי
כנפים למעלה מיהו דמ"ח כל הזוקף
זקף בשם בתרין שמהן בתימן מקיק
יקוק ובימנא י"ה י"ק יקוק מלקימו יקוק
מחל מכמה ובינה עלייהו אתמר והיו
הכרבים פרשי כנפים למעלה : יקוק
מה עלייהו אתמר בכנפיהם בכנפיהם
על הכפרת ומינון ו"ה ל"ה ומיו
הכרובים מינון לורת מלה דמיהו יו"ד
ק"ה ות"ו ק"ת : פורשי כנפים למעלה
י"ק מוכיכים בכנפיהם ו"ק לתימן
לרבש מלגו עלייהו אתמר (שמות יט)
ואשא אתכם על כנפי נשרים וברובים
תרי שפוון על גם היו עומדי לה ליעקב
ושמע את הקול קלא לנפיק מגרון
ודבר תלין דבור לפומא וקלא ודבור
תפארת ומלכות ומבר תמות מרך הקרא
ועליה אתמר (מלאכי ב) תורת אמת
היתה בפיהו לא פומא היכל ועליה
אתמר מלגו שפתי תפתח מלגמו מימי
קדם הקדמי' ולא לבא כדובי' כנפי רימה
עלייהו אתמר והיו הכרבים פרשי
כנפים למעלה מסכים בכנפיהם על
הכפרת לא בפרש סלב לתמן ס' נשמת
מלא ופניהם איש אל אחיו ב' בליון בלבא
לאיהו קדם הקדמים אית תרי בתי בתר
שם חיים ובתר שם מות בתיהו שם :
כהנא רבא לעלא לקדם הקדמים שם
זכה שם חיים הוא נפקא מתמן ונסיר
בתנפוי וקלא ודבור הוא נפיק מתמן
מקב"ה ושכינתיה : ותם לא זכה שם

מות

עד שלים מ"ם דז"ע ומן ומתם עד
פלילין ים חמיסים מיחות וסטבטמן
ז"ע עד סופו בופממע וסוף ב'שליחי
מ"ם דז"ע סחחיוים ופ' ויאמר
עם מזרח בן ס' מלסיכם ממת בו
ע"ב מיחות כנגד עם ע"ב לויסע
ויבא ויש כולו יסר ונם סוף כנגד ג'
שוריות של ק"ק סיוסבים לפני ע"ב
סנהדרין כ"ג מנסים . בכל מתם
והנשיא ומב ב"ל וסכיוס על גבייסם
סס מספר ע"ב וסנס"י דז"ע עסם
דגלין שניתן בפרשם זו סס
נחקוים ובזה מ"ם סוף מבואר סכל
על הכוון : (ט) למיהו רקיע וכו'
ר"ל הסריסם שעל הקען כמו פתח
נקרעת רקיע כמ"ש נם בכמה
מקומות ון'קולום שים בקולת שבת
סגיל לירי ועם קען שבו נקודם ת'
ורקיע שעליה למעלה עם מ'ילופין
ורקיע ת' נסולות ופתח ת' ונקולו'
עם כמו ת' מבועין ופלגין מלמפת
מלא פתח ו' שסות כמו ליעור ת' כי
עם סוך קנ"ת נסי"ם דז"ע ונוקדם
שלו עסם סוך ת' מבועין שיולפין
מיסול לפיכם נסקרת רקיע והוא
כמו ליעור שיולפין ממנו מים חיים
נודע כי ו'שמען לאב"ג יתן כו' שרשו
בז' המלכים למיהו עסם סוך דז"ע עם
שילפו מפיכם ונק"ת נסי"ם דז"ע עם
סיוקבם שלו עסות בתי' בפני עלמם
עם ת' בתי' עסם ת' מבועין וע"כ
נרמז בעם סרפטון עסם מ"ב בנקודת
שלו כל סכללות שבו שהות בז"ע ועם
נוקבם שלו עסם יולפים מיסול ביום
סנקרא רקיע ולא תקשה לך מס
שלא מצב בין נקודת שבת ת' ולא
מצב גם נקודת שבת ת' שע לך כי
ת' לשלים לסיותם מלוחיות
מקט"ם יש עם שבא ישפע לשרשב'
סלות לסיותם מלוחיות סגדולים,
נקודתם סוף שבל ושיין לקמן דף
קל"ל ע"ב מ"ם עם מנם שמיון"כ :
(י) מתרין מתון כגון מל י"ם ומ"ג
עם שלי ומ"ל מסים וסיום (מ"ם אלפי'
וכן על"י שלר שמות עסם מ"ו
מלוחיות על עסרם חלוחיות שכולם

מות סוס נפיק מסטרא דשמאלא וסוס
קטיל ליה ומאי ניהו כסבא בניצא מלא
נשמם ורוח ונפש חיות בלבל כתני' ליה
ויסרמלים תלת לאותין לקבל ג' קרבנין
ומיון מלכין דקב"ה וסכיוסים שם
סוס עשל בשכינתא למיהי סס ס"ת יש
עם מיים סוס נפיק לקטיגוריא ומה לאו
כת עם סמות לקבלים למיהו מרס
מוכמע ומיכא יומות בר נש בעניות :
ומיהי לסטרא דשמאלא לגבא ולא עיקר
בני מהימן רוח ונפש לסטרא מיהו נשמם
חיין נמי נלא וסוד עם יעלון קרבנא
כקדקד יומות סת עם חיים ומי לאו סת
עם מות למיהו מרס עם זרס : מוקיל
לון לכתיב (ויקרא י) ויקריבו לפני
ס' עם זרס ומ' : וחלב עם וגו' מיון
סליקו לס מסטרא ושלו לס קמי מלכא
לגבא ולא סוב לסו רשו למיעבד לסמן
עם קב"ס נסיל דיוקא בסון שפוון עקימין
ליס רשו לפסנא לקרבנא בסון קרבנא
למעבד קדס ס' לעלייסו מסמי (קסלע
ג) מעות לא יוכל לסקן כו' וכן עיימין
עקימיופסורין מן סרמיים לגבס עקלסין
תמן למיהו נסיל לסוריים ופיפא עמיפא
לסחקרי מומטוס ומלכ"ע ומיהו
ליוקבא זוכר ונקבם כנוונא לא מיהו
בר עם דקליס ודפוריים כנוקב' ממן למיהו
חליו עבד וחליו בן תורין חליו עבד
ליער סרש וחליו עבד ליער סמוב כל
חלין פטורין מן סרמיים בזמנא לנפקין
מן גופא . נפקא למיהי כנוונא לא ליס
לס רשו למסכלא בשכינתא ולמסחוית
קדמסא בשעת פטירת' מן גופא פיפא
למסוימא בזכור מבן למיהו ליער סרש
שליט עלס ומסחקרי טיומוס : בג"ל
פטור מן סרמיים שנשמת ורוח ונפשא
בג"ל ייסי בגלגולא עד למסחזרן שליומן
למסרייסו כמס למסייסיבו כל"ל ורוח
מקיים על סמלקים מסרי נמלס ומיכא
מוליפא ק"ו בסחרין למיומן נשמת
ונפשא : ונלא מיל חלא דקרא מסכיל
עליהו מן כל חלא יפעל על פעלי' שלא
עם נבר ומען לייסי בגלגולא ומנא
קשמי' שם ייסי מוכר מסקיים בים קרא
(יסעיה מ) שם יסיו מעטיכם כשנים
כשנה יגביהו ובמס מסיילא בר נש למיהו

יבשה ה"ב ותוראת היבשה למתי
דאתבנשרת נשמתיה קב"ה ויסא
לש יג"ת תוצא הארץ נפש חיה
למינה מאן חיה אלין חיות הקדש
ונרדין ליה דנחתין ליה לקבלא ליה
ה"ר על כפים ישאונך וכו' ועוד
תיצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה
ליה דא בת זוגיה דאתייהיבת ליה
בה ה' עלמא . בהמה ורמש וחיתו
ארץ למינה כמה חיילין ומשריין
ליקר"ה : ולבתר אפיק ליה אילנין
ועשבין בניסתא דעדן ה"ר ויאמר
אלקים תדשא הארץ וכו' כל מת
דאתברי בשית יומי בראשית כלהו
מזומן ליה בההוא עלמא בנ"ע עלאה
ותתאה . ד"א זה ספר תולדות אדם
דא ספרא דחניך נער : דעליה אתמר
ויתהלך הנוך אתהלקי' ואיננו כי לקח
אותו אלקים . (ל) ואמאי קארי
ליה הולדות אדם אלא הבא (לא)
רזא דגלגולא תולדות אדם אתקרי
דמניה נפק ואיהו הוה תולדה דיליה
ואמאי אתקרי נער אלא הבא רזא
(איוב לג) ישוב ליומי עלומיו במה
דהוה בקדמיתא לעילא . (לב)
ולבתר נסית בההוא דאתמר בית
והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה
נשי אבינו ויבא יוסף את דבתם רעה .
מאי דבתם רעה אלא דהוו מנוצא
דאלין דאמרו (תלים ח) מה אנוש
כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
ותחסרהו מעט מאלקים דיהבת ליה
כל גנזי שמיא וכל מפתחן דילה
בידיה והשלטיה בכל דילה בנוונא
דמלכא דאמר ליוסף (ראשית מא)
רק הכסא אגדל ממך . א"ל (לג)
והא ע"א ועזא"ל ואלין . א"ל ההוא
אחרנין הוו מתבנשין עמ"ה א"ל ר'
אלעזר והא קב"ה (לד) ער
דאתייעץ בחיילין דילה לא הוה עביד
לאדם דאמר נעשה אדם א"ל לאולפי'
דרך ארץ לבני נשא דנטיל רסרבא
עצה מדזעיר מניה . ולא עוד אלא רזא
אחרא אית הבא .
למלבא דהוה ליה שליחא מהימנא
הוה בעי למיהב ליה אגרית

אמר לחילוי אנא בשנא לשלמאה
שליח דילי עלייכו בניהדוא מחימנ׳
אי איתי מאן דידע ביה מלה אחרא
יומא בזמנא דלא אשכח מקטרגא
ליה אמר נעשה אדם אנא בעינא
למעבד ליה שלטנא וממנא עלייכו ׳
יהי ברעון דלבון דאנא אשרי שמי
עליה וחתמא דילי בידיה דאיהו חותם
הברית ׳ מלאכיא דהטרא ימינא ברכו
ליה ואמרו נעשה ונשמע הה״ד
(תלים קג) ברכו י״י מלאכיו גבורי
כח עושי דברו לשמע בקול דברו
(לה) ודא מטטרו״ן לקבליה יוסף
לתתא והוו אחרנין דהוו שנאין ליה
ואמרו מה אנוש כי תזכרנו ובן דא
ניבא יוסף את דבתם רעה ׳ וישנאו
אתו ולא יכלו דברו לשלו׳ ולאו דאימון
אלין עו״א ועוא״ל ׳ אלא אינון
אחבנין דאזבנשו (ס״א דאתכללו)
עמהון :

ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד
בדמותו בצלמו ויקרא את שמו
שת (לו) ש׳ תלת חיון דמרכבתא
ת׳ איהו גר י״י נשמת אדם דאתמר
בה ודמות פניהם פני אדם ודא איהו
ניולד בדמותו בצלמו ויהיו כל ימי
אדם אשר חי תשע מאות שנה
ושלשים שנה וימות מאי וימות אלא
כל יומין דהוה חי הוה תשע מאות
ושלשין שנין ושאר שנין בתוספת הוה
מית (לח) ושבעין דחסרו מאלף
יהב לדוד משנוי בגין דהוה ערדיד
לאשלמא לון ביה והכא רמא דפורקנא
עשר דרין הוה מאדם ועד נח
(ראשית ה) ויחי למך שתים ושמונים
שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את
שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו
ומעצבון ידינו ואמאי דבקדמיתא דהוו
טרחין בגלגולין עד דאתי נח (לח)
נה דאיהו שפרא וביה נחו פלהו וביה
אתיישבו ואפיק לון לעלם אמר רבי
אלעזר אמאי הוו קמאין חיין יומין
סגיאין בגון אדם דאתמר ביה ויחי
אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה
ונח בן שש מאות שנה גבן כלידהו דרין

בגלגולא קדמאה אם הוה קלים כשבריס
לו כתרועה וגופיה ומגפוי קורין לה
הוה קלים כשבריס מיהו מזמנא קדמאה
ואם קלים כתרועה מיהו מזמנא תנינא
ואם גופיה ירוקא ומגפוי ילוקין וקלים
תקיעה מיהו מזמנא תליתאה ׳ ואם
הלך לגווניה קלא כתקיעה וגופיה חוור
ומגפוי חורין לא מיהו כגווניה קדמאה
כמו לתוקמוהו ביין להממין לחזר
לגווניה קדמאה : כגוונא דא בשופרא
לסך : וכן מגפוי סוקין וקלים
בשבריס ומגפוי ירוקין וקלים תרועה
הא מתקן : ועוד מסכחנא׳ בר נש לכל
ליורין לילים בארעא מיסר שקלין בחקלא
ולזמנין שפוון מיומין עבים ונפקין
מחקולא לליורין וליוקנין אמרין לו
מיומן מריכין לו מיומן קלריס : ת״ח
ואחא תחזה מכל שעה הכא תוקימנא
למלעא תקומין מלין מכמי חיל עייניו
ירמי מלקיס תודעין שם״ל י״י שמעתי
שמעך ירחתי מכמי ממת חוטמת שוכתי
בלע פימת אם תוטמת לאו מיהו בשום
עם תקומין מחרינן לעייניו מריכין ומגפין
מריכין ותודעין מריקין ופומת מריכת
ותוממת עבה חמן מחגליה גלגול׳ דנפש
ואם עיינין לא בשום מאחרינן חמן
מחגליה גלגולא לכשמחת ואם תודעין
לאו בשום חמן מחגליה גלגול דרוחא
פימת בגין דאיהי כללא לכלא אם לא
מיהי בשום הא אתמר ביה (שמות כ)
פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל
רבעים ׳ ואם על מרבע גלגולין לא
מתחקקת מחמר בהאיה שמחת ועל
מרבעה לא משיבנו כל נשמתין דמחיין
חלת זמנין ולא מתחקקין מחקקיהו
מוסדי ישראל מכח רב מבל למיקיים
לכל זמנא דייתון מתחקקין יתון על
מרבעה מפילו על אחין דור ׳ ולא מיהו
(קהלת ז) דור הולך ודור בא ולא
נשמתא דמיהי ממש רבימו כלילא מזהרין
דור ושכינת׳ דמיהי נשמת חייכ כל ברי׳
נמשם מתחשב ליה כאלו אתא בשתין
רבוא ׳ ובגיניה אתמר מה שם אחת ילדם
שנים רבוא בכרם אחד ותיכון מרעין
לבני נשא לאתמר בהון וחלים רעים
דשליח חבי לשרך לתיכון ברישת

תלין מי״ם (יא) מתרין עשר
וכו׳ כגון ומתחלבירון וכו׳ בספר
הלרח מלך סימן ל״ב כתב מהר״ן
שפירא שאם זה הוא יולא מפסוק כי
לא ירחי אחלם ומי הנה מקום אחר
ונלבת על הלוח ופירוש י״ב אחיון
אחליון מכתר עלאה הם י״ב
לחיקונים ליקבל לאריך לנפקין מן
הטעורה ממוחא סחימא הנקרא
כתר עילאה והם הנזכר הוא
ממוחא של י״ב ליינין לנפקין ממקור
מלאה וע״י נשפעים כל האורות של
י״ב חיקונים דאו״א כי הוא מזל י״ב
ונקי והוא דעת הו״א המזוגי׳ שלא
ון״ם יומתחלבירון עולה גי׳ דעת
וזה אומרו חמלפח הוא יסוד דעתיק
המשפיע למשם דיסוד הליקוח
ויסוד הוא ספירה ט׳ גי׳ ח״ת
חמן לין יסוד עתיק המחגלם
בחמלפח דח״ת דסול הלין של כתר
גדול שהים על מלחו חמיל ומשם
מעפיע ביסוד הליקוח חמן מהיר
הם המחגלים המחגלים הם הליקוח
יסוד מהיר יעקב שהוא תוקפת
ליעקב שהיא בחיפה של המחגלים
ביורלת ביסוד ז״ת הנקרא מהיר
מהר׳ שהוא יסוד ותיפה שבחוכ
חמן רון הם הגבורות הם כ״ן סוף
הלוים מפטר׳ לנביאים שהיו מרנמים
בבית המקדש ולכן נקרא הם הכל
לשת ע״ם המחגלים והגבורות שהוא
מזל י״ג ונקה וכו׳ ע״ם ולפי זה ל״ב
חמן רון ולא חמן יהון כי אם יוסף
י׳ שליחים בשם זה הנזכר לא יהיה
הוא עולה גי׳ דעת (יב) דהיינו
ואו כיח׳ שבחלבא הם מורה על
כתר ת״ת וכמ״ש לעיל בחי׳ זה בלף
קכ״ח ע״ב ז״ל ו׳ דבחלבא״ת
היינו מרך חפיס מחי חפיס לילה נו׳
וכו׳ כי ד׳ (ויין הם י״ב דחיקוקים
ליקבל לת״ת ות׳ שבחלבא יהיו הוא
מזל י״ב ונקה היקון י״ג דליקוח
לת״ת שהוא מזוגה על י״ם ליורין
לנפקין טמקורא מלאה שע״י
נשפעים כל בחורות של י״ב חיקוני
למשם ונהם מהרך שלי״ן

מיבעי ומרחם על שלמת כי סם י"ג מיות של רחמים ובמנ"ל שכחתני סם שכחתני ות"ו סות ת"ת מלך בינם ושית תרך תפיס בס"ם בסוף תי' כ"ב וכר"מ פ' פנחס לך לך ר"ב סכל סות סמת כי לפעמים מלמד ת' שבחלצ ות"ו נתלך בינם ולפעמים מרמז על ת"ת סכל לפי ס"ל סעינן סלבר כי מדע שים י"ג תיקוני ליקר לת"ת סם י"ג מלות של רחמים העליוני וים י"ג תיקוני ליקנת לז"ת סם י"ג מלות של רחמים מחתין וי"ג תיקוני ליקנת לז"ת מינם נגמרים ונעשים תלת ע"י שבחו לו מבינם מוחין דגדלות ונעשה בסוד גדול תז מכתם בחו שנגמר י"ג תיקוני ליקר דו סות סמתין שמתיליס בו בחמת ת"ג תיקוני ליקנת לת"ת עם המוחין שבחו לו מתח בס"ם שם לעיל ובתי כ"ב לך ס"ו ע"ה פ"ם מ"ם ותימן ס"ת ב"ו ב"ל ב"ל מורין: יוד ת"ת כ' בני מרמז על הכתר ת"ת שהוא בריצת לת' תלך בינם שהוא תרך תפיס והת ומו מילותה כי תלך בינם תיבי מוריית למתייבינם בחרין לותן לתימן וו' כי ווסע יסוד בינם מסתיים בת"ת ז"ת שבו ב' וו' בסוד גוף ובריח הוא תל בס"ם בסוף תי' כ"ב ל"ל ולכן גוף ובריח תימן וו' ושריח בסוך ת' לתיבי ת' עם ותחצילו יב ומו (יג) ותית לתרת לז"ת כי בינם סית לעשה כתר לז"ת : כתר תוסף לו"ת סם תורה שבכתב ושבע"פ כמו וו"ת ובינם לת"ת סות כתר עליסם : וכתר כהוסם ז"ת נקרת בשם כהוסם כי הוא נכנס מהחסדים לת כמלכות שנכנה מהגבורות וכשהם הוא מלא המשל ובינם שסית כתר זו"ת סית בסוד כתר כהוסם וכמ"ם בתי' כ"ת קף ס"ת ע"ת וימינת תיבי כהנת מסיטוריס תיבו לכתר כהוסם ע"ם : וכתר מלכות ח"ת ז"ת נעשה לכתר למלכות : מתי תית בין כתר לעטרת וכו' ר"ל כי כתר מלכות תית רק בסוד עטרה על ברתם שהית קטנה מן הכתר שהוא גדול ממנה כמו שמפרש תמ"כ שהכתר הוא מן ת' ועטרה הוא מן י' : כתר תיבו מסטרת לת' וכו' כי יהוא בית ת' שלישית יו"ד מספרים כ' כתר כמ"ם ויו"ד ת' שלישית יו' גי' כ"ו וה' הוא ת' מן מלת בראשית שהית לת"ת שהית כתר לת"ת שהית נקרת ג"כ בשם ת"ת לבינם שהית ת"ת מכוגד ז"ת כמ"ם מתחיל כתר בריצת לת' לתימן תרך תפיס : ת' מן מלת כתר זו"ת כי יהוא מלכות בינם שהם סם תלני הוא כתר לז"ת וכדן : ת' מן הוים תיבי עטרה על ספר תורה וכו' ר"ל כי יהוא יחד שליסים התחתונים לת"ת ז"ת שבו עשה כתר למלכות שהית נקרת ספר תורה כמ"ם בוסר פ' בשלח ספ"ו ו"ל מתי בספר תלת רזת עלתה תיבו תכתר תית ליה לקב"ה לתקרי ספר וכו' מ"ם ובב' שליבי התחתונים לת"ת ז"ת ים בשם בתי' יסוד עליון בסוד גוף ובריח הוא תל ב' ווין שבת"ת כמו מזכרתי ועטרת יסוד עליון זה הוא תת' והוא סוד עטרה ספר תורה כתר למלכות וזהו תיבו ז' כי בת' עטרת ים"ל עליון הוא בתי' ו' שהית שבת"ת ז"ת שהית סוד ו' זעירא שבסוד וכף מלוין שפיר מ"ם תת"כ וכתר ועטרה לתיבי תיבי עטרה לבריח מילה ובספר כתב המלך כתב כתן מ"ם ותיבו ו' כלע"ל לי תי לא מסתפינא לומר שהוא ס"ם ול"ל ותית ו' קלי על ס"ת תית ת"ת שהוא ו' תבל לא תלתי בסוס וסמת ותיבו ות"כ לריך לתקון גלפרם ותיבי וכו' ע"ם תבל בפי מ"ם הוא מיוסד שפיר מ"ם ותיבי ו' ושין בתי' י"ח תל ל"ל ע"ת מ"ם שם מוז העטין (טו) דסליף למתה עשר זמנין עשר מתה ד"ל כי מתמת שעטרת יסוד בריח מילה עליון תת' הוא בסוד כתר למלכות שהוא כ' מרמז עליו כמ"ם מתחילה לכן מתרפים בם המלכות לסיות עולה למתה בעשר זמנין עשר שעולה מת"ת בתי' ה' ת עשר ת' ובתי' הכ' הוא עשר זמנין עשר כי הכ' כתר הוא תת' ו' הכל תחל לכן תיבו עולה רק לעשר זמנין עשרתיבן וכן על דרך זה בתת ת' עולין לי' תלפים כי תלף הוא ו' כי יש לורות ת' כמו יוד לכן כשמתרבם ומכפ' בתלף הוא עולה לי' תלפים : ותיבי על פקודת ופקודת כי עטרת יסוד היא על כל מלכות שנקרא בר מלוה שבכל תרי"ג מלוה התורה בם ככללן (מז) ובשם עלוה על עלוה לסלקן על כל ברכתן ופקודין ר"ל בם הספירות שלמעלה מן כל היסוד ומן כל המלכות הנקראים בשם פקודין וברכתן כי יסוד

למיקים: מבכל תימן בריצת לרציעת כוסת ישראל תמרת לגבייהו על תרתוני שמי שתרתרת למלין שניין לון לפתת' לבני נשת כמש לסוי מפתי ליסראל במגלת בסיק שמתין סם"ל (שמות לב) וירת העם כי בשש משה סת תוקמוס בסיק שמתין שבדו יח שנלת בין שם לשבע תפריטו בין עמולת לתמלטחת לשבע לגופת וסכיתת ובנין לת מני קב"ה לתפרשת לון משבע סם"ל (שם יט) לך ביום סרתמון לך תלק בין שית לשבע בני"ל תמרים כוסת ישראל שזופתני השמש שזופתני השמש : לתסתלק מני ו' לסיסו השמש לנסיר בשית חיבק לתימן שמע ישראל י"י תלסינו י"י תחל : ופ' תסמר ל"ת זה ספר תולדות תלם תמר רבי שמעון זה ספר לת לניק תי עלמין לתיסו תפיק תולדיזק ספר ותלי ולת תחרת ותימון תולדות תלם סמות לתחמר בים כתפתרת תלם לשבע בית : מתן בית לילים לת שכיחת ורע"ת מסימת תנת סות בדיוקנים : ולך חילת לתסתכלת בדיוקנין לבני נשת בליורין לסמות לתחמר בים בדמות תלקים כרת תוחו לכל ליורין לבני נשת תימון רם תין בכורסייתי : ובנין לכל כרסיית ומרכבתת לתלת ונקיקת תנת תית לך חילת לתסתכלת בנין יכך ותתם תחזק תכל השש וגמ' ש ע"כ הסגכם

ולכן

ובכן הא תלתות לסם ממם וכתב שם שע"י תתם זיהרת מילתם שנעשה הוא מלאך שמ"ם שמות שר על כל המלכים והוא שר של העולם והקשה הרב מי הוא שר של העולם קודם שבא תכוך ובזמן שהיה תכוך בעה"ג : ומ"כ לפי שיך לומר שתכוך הוא מע"ם ולפיכך תכ"ך במם שביתרנו לך על הסוד חושבתת בפ"ח כי כל לניק ים לו ב' רוחין הל לחתת וחל לעילה ו"ם תברים תברסמעם מפה ותוחן רוח שהיה למעלה הוא היה לו שרו של העולם ונקרא ג"כ מע"ם ולפ"כ שולם זה הרחם לסר לו לממם ונתעבר עם העליון ע"ם ו"ל ותמתי לתקרי-נער תלת סהוה רוח יהוה יהוה לימי עלומיו וכו' ר"ל כמוה נער היתי וגם זקנתי וגו' שסר"ל שזה הפסוק שר של העולם אמרו וכתב הרב רח"ו ז"ל בהגהותיו בזוהר פ' פנחס דף ר"י ע"ל מ"ם שם ויין לת תמרת עתיקת לנגיד מלמילת יסמח לנב-לחום תחום לת רוצ להסות נמר לסלים לפיכך ותתהלך כמלקמין ע"ם ז"ל כשעולה לנריתה חזי נשפה זקן כשיורד לילדים תוכר ונעשה נער וזהו ויהי לימי עולמין מכ"ל : (לב) ולבתר נחית וכו' כתב רבינו חיים ויטל ע"ש ז"ל כל זה תבין ממה שהועתיק כי בתי' סהיא זיהרת עילאה של מלם הרחמון נחתם על תנוך בתחילה ותח"כ נתחם על יוסף כי גם הוא היה יפה תואר מ"ל פירוש בשביל אור זיהרת עילאה שהיה בו היה מאיר עניו שנו : (לג) וכת עזת ומזהל הוו אלין ר"ל לותם שממרו על מלם הרחמון מה תזכרו וגו' הו עזת ומזהל שנפלו כבר מן השמים קודם שבא תכ"ך לעשר לומר שהם דברו דבר רעה על תנוך בשביל שהיו מתקנאים בו על זיהרת עילאה שהיה בו והעלים כמו מחיו של יוסף שהוא גלגול של תנוך דברו דבר רעה עליו בשביל שהיו מתקנאים בו על עסיה יפה תואר מחמת זיהרת עלאה שהיה בו כמו בתנוך וילעו מזה מרמז שהיה הוא עליו שהיה מלך : (לד) מד לתימן וכו' מד לתימן שיהיה מלך : (לה) ומם תורך וכו' ומעולם הקונה היתה לומר מה תהום וכו' מ"ל לתת תיכן לתרך לנמל ד"ת לבני מלם ועוד מעם תחר למלכת וכו' ומעולם הקונה היתה על כי לקח זיהרת עילאה : (לה) ולת מע"ם למולים חזיה שהוא תנוך יקח זיהרת עילאה לתלם הרחמון שיהגלגל בו לכן תיבל דבריו של הקב"ה ולת קטרג עליו ותלרבת לתר הוא תם המלכים שממו נעשה ונשמע לו שהיה עליו בנו לתל שתר המלכים קטרגו עליו ולתרו לה לתוה שנשלים בכל לילה ליקח הזיהרת עלאה שהיה בנו וכן יוסף לתחת בני בלהה ובני זלפה היו תוכיח תוחו ולת קטרגו עליו ושתר לתיו היו שונאים אותו ממתת הקונה שהיה יפה תואר בזיהרת עילאה שהיה בו שבזה מרמז שיהיה הוא מלך ויטלט בנו : (לו) ס' תלת תיוון למרכבתת כי ג' קוין ס' רומזים לגב"ג וג' תיות תרים שור נשר שבמרכבה שרשם בתג"ת - ת' תיסוד גר"ס נשמת תלם וכו' תות ת' הוא במלכות להיותם בבחינ' תתרוה שבה ניסוד שלם שהיא סוד גר"ס נשמת תלם שביסוד שלה נתפים וגנוזים כל נשמות תלם שע"כ פיה נקראת בשם כנסת ישראל ותלם שבמרכבה הוא במלכות כנולע ונמלת מרכבה שלימה רמוזה בשם שם כי תלם הרחמון רומז על ז"ס שהם תלם תחד ויקרא שמה תלם והוא סוליד בלמותו שם שהם התיות ותלם שבמרכבה שרשו בשם שת כי התיות ותלם שבמרכבה הם תגת"ם שהם סוד תלם תחד סוד הום ס' עיין בזוהר פ' תוקת קפ"ט ס"ע במתר זה תוקת סמורים ז"ל תבל ת' הוא ל' וכ' מחבר כתלת וכו' ומוכרח לפרש שם על בתי' תחרונים שבמלכות וכן כתוב בפירוש תוקת ע"ת ע"ש ועיין בתי' ס"ט קף קע"ו ע"ב מ"ש שם והוא שת סיושת לתלפף בית וכו' . (לז) ושבעים לחסרו תמלף וכו' כוסר תלם במדרש רות קף ס"ג ע"ג כתב ז"ל ותעיין יתות הוא סוד מלכא לתתקיימת בשלמת תלם וכו' ותעיין בזוהר פ' תיקונים תקון ס"ט ותבין הוא סוד תלם שבמרכבה הוא על זה הענין וכו' תלם הרחמון כל יהיה ליה משנוי תיכון שבעים שנין לא מיקר מיניה לתלמלא תלכר מיניה תלם שנין יכתיר ליה משנוי כמה לתתחזו ליה בגין לתתקפא בתלמא ויתקן תיקונא דבוניא בקדמיתא לתלמלא תלכר מיניה תלם שנין ולא יתיר וכו' ע"ש וסולו פלבר הוא תבוסר ע"ל ת"ת בע"ת שתר מיעוט הירח פרק ב' כי ביניהת תלם"ר ביום שיני קודם שתבת היה לבנים במילותם כמו שהיתה קודם קתרוג ביום ל' וכשתפת תלם"ר גרם בחטאו שהתמעטם מהשיעור קומתה ותזרה כבתחילה כמו שקטרגה שתתרים רק בבתי' נקודם ל' לבד תזת היה"ר בתחוריו ואז תוחן הת' ספירות עליונות שבה לא תזרו לעלות ולהסלק בז"ת עלמו כמו אז בעת המיעוט ביום ל' שקטרגה תמנם כיון שהיו מפני התמת לכן כל אלו הע' ספירות ירדו למטה בקליפה ע"ם וידוע כי סלבים מלכות בית דוד ליה לה מגרמה כ' לס רק מן מה שקבלה מהשמש סוד ו"ק כי כל גילול תור קומתה הוא רק ע"י וב"ע שיין שנתן תלם הראשון סיד ו"ת לזכר שהוא מלכות גרם שנתן ע"י דוד רק ז' תתנוגות של המלכות כי ע' שיין הס סוד הפרת תז' קלות ז"ת שתתירים במלכות ותם היה מניח תלם"ר לדוד מתה שהיה מתקן גם הג"ר שלה ותיה תיקונה בשלימות גדול תקיף שלא יכבה נרה לעולם תבל שתה יתוקן זה בשבר בזמן המשית ו"ם כתן ותכף רוצ לסוד קיא בזמן האחרית ישתלם הכל ותו בלא תות לנצח ולא קודם ולכן תתר שתיין בתוספות היה תית כי ב"ע שיין תוספות שיין שנו לבד שנתן לדוד לא תיקון הכל ותלוי בשבר על המשיח וע"כ שתה היה תמות בעולם על המשיח שיבא בתרה ביתיו תתן : (לח) נת תליו היה יום השביעי לביום סוד חלף כולו וביה תתייבו שיהיו תגבורת שלא יתגברו תית כי יסוד היה יום השביעי שבה נתו כולו ותי

תקונא תנינא לשם לז

אמר המגיה אלו התקונים מצאתי בספר אחד כתובים מאחד מעשרים
ולהלאה ולבעז לא ימצא זה ההבור נעדר מאלו המרגליו יקרות
וטובות נסרתי אשר לשים בעט ברזל ועופרת את ברשרות העטוחות על
המשבצות ומצא מין את מינו ונעור

תקונא קדמאה דמצא בתקון ל' כי שם מקומו :

בראשית ברא אלקים בראשית בר"א תי"ש (א) רא איל דיצחק בראשי'
תבן א"ש לעלה דיצחק ורזא דמלה (ועל אין תלת גלגולין
את תמר מה יפו פעמיך בנעלים נה נדיב (רות ד) ואת לפנים רא אימא
עלאה עלמא דאתי ד"א לגביה צריך חליצה הה"ד (שמות ג) של נעליך
וכו' ואם לאו לית לן רשו לרווחא דמלקא לעלמא דאתי ובגין דאיהי
יום הכפורים אשור בגעילת הכנדל (ראשית כב) הנה האש והעצים ואיה
השה לעולה

נפיק קלא ואמר משית יומי בראשית ובית אתמרי לעקדה דיצחק בגין
דלא אית קרבן דבטיל מותבא בעקדה דיצחק דאתמר ביה ויעקוד
את יצחק בנו אתקשר מדת הדין ואתעקד לעילא ולא הוה רשו לקרבא לב"ר

תיקון ב (ג) לת לית ליעקב
וכו' סרב המל"י ז"ל

כתב בספר העקידה בשל שקורבן על גבי המזבח הוא יצחק ס"ם לחיים פשוט ומלת ומלת למלת שים שהם מלת מוסיות גי לית שהוא ביסוד בינה שהוא לצדק על ס גבורית הפנימית שבו ובחי לית שים אדוני המלוכי כי מביאי מסטרא דיוקי מתערין מוחא העלמו לומלה למחקו בספרים כלי שלא יהלחזו בו תלמידי בעיני תלמיד בלילות תקלוסים ולא בגבורי הפנימים ומ"ל היה מעכב המצן מלהשיל כמ"ש ז"ל בשביל שלא שיהי דולם מיומתק שרשו מלת בגבורות הפנימים שהם בחי' ילמק מעלמו ואין כל המצן סוד הקרבנות בחמת הקילים וחבין היסב ו"ם ממן חם לעולם לילמק בחי' לעולם ילמק הנזכר יש בו

באר יצחק

הגבורות הדיני' בפנימיו' שבו זבחילוניו' שבו ובשביל שאיל עולה ליצחק ואש שלו הכל הוא ביסוד הבינה לכן מרומז זה במלת בראשית כי בינה נקראת בראשית כי החכמה ראשית מלובשת תוך הבינה בית נמצא ב' ראשית ויסיד הבינה הוא משית יומי בראשית דהיינו הוא מו' הקצוות דהבינה הנקראים ו' יומי בראשית בינה שנקרא בראשית וז"ש נפש קלא משית יומי בראשית : אתקשר וכו' ר"ל כי מאחר שבחי' מדת הדין דלתתא שבו עיקר אחיזת החילוני' נתקשר למעלה ונמתק בהתסדים אז בזה נתמתקו ונכנעו כל הדיני' לעילא ותתא ולית להו רשות לקרבא לפני ב"ד רברבא שהיא גבורה פחד יצחק כי במדת הדין שב"ל ועיר' דינא דמלכותא דינא שבהם היה עיקר כוונות העקידה כמ"ש במ"ח ז"ל ויאמר פרשה העקיד' וכללות כוונתה הוא כי היא לכבוש הדין והגבורות שבנוקבה וכו' ע"ש בודאי לית להו רשו לקרבא בו מאחר שנמתק ויכבש הדין שלו כבר אלא אפי' לפני ב"ד רברבא גבור' פחד יצחק לית להו רשו לקרבא כי מאחר שבחי' מדת הדין דלתת' שבו עיקר אחיזת החילוני' נמתק ונכבש ונכנעו כל הדיני' דלעיל' ודלתתא ודוק ועיין בזוהר פ' וירא דף קי"ח ע"ב שכתב והאלהים נסה את את אברהם נסה לאברהם לא כתיב אלא את אברהם את דייקא ודא יצחק דהא בהיא שעתא בגבור' תתאה שריא כיון דאתעקד ואזדמן בדינא על ידא דאברהם כדקא יאות כדין אתעטר באתריה בהדיה דאברהם ואתכלילו אשא במיא וסליקו לעילא וכו' ע"ש : כי אתגבר וכו' עיין בחי' כ"ב ובחי' כ"ו מ"ש שם ותבין : משית ישראל וכו' כמ"ש הרב האר"י ז"ל על וכסא דוד מהרה לתוכה תכין לכוין על משית בן יוסף שיתפלל עליו שלא יהרג ע"י ארמילוס הרשע והטעם פירש בזוהר פ' כי תצא דף רע"ו ע"ב דעל חובא דירבעם דעבד ע"ז הוה הוא לאתחלל' בע"ז כי מזרעיה הוא ולהיות כפרה ע' ירבעם אבל אם יזכו הישראל תהיה הכפרה בלא מיתה וזכות העקיד' יציל אותו

תקונא תנינא

רברבא דאיהו גבורה לתבעה דינא ועקדה דנא מועילה לגלותא דהוה עתיד לאתקטלא וקלא נפיק מההוא זמנא אל תעש לו מאומה בגין דאתגברו רחמי על דינא ורזא דמלה בד אתגבר טפה דדבורא על טפה דנוקבא איהו בן רחמי איהי ודאי אבל בד אתגבר טפה דנוקבא על דבורא בת איהי דינא הוא ורזא דמלה דבורא שליט על נוקבא גרם דשליט ימינא על שמאלא ויפקון ישראל ולא בדינא ודא איהו (תלים קיז) כי גבר עלינו חסדו ורזא דמלה (ישעיה מו) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר ובשמא דקב"ה יקוק רחמי אדנ' דינא בד שליט יקוק על אדנ' יאקדונק"י רחמי איהו ובד שליט אדנ' על יקוק דינא איהו ורזא דמלה (שם ט) י"י בחזק יבא בתקיפו דדינא ובדא עקדה ריצחק דאתעקד קמי אבוי ומסר גרמיה למיתה ושזיב משיח וישראל דלא ימותון ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להוי עברין בגלותא על שפיכות דמים וגילוי עריות וע"ז זכות אבהן יגין עליהון משריפה הרג וחנק בגין דאברהם נתנסה בגורא ויצחק בסכינא ויעקב בגלותא זכות אבהן יהא מגין עליהון ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין דמגילון קב"ה הה"ד (ראשית ב) ויצו ה' אלקים על האדם ויצו דא ע"ז לאמר דא גילוי עריות על האדם דא שפיכות דמים דנשמתא דאדם עאל בגלגולא דאברהם ואם איהו עבד ע"ז בד עאל בגורא הוה אתוקר הה"ד (דברים ו') פסילי אלהיהם תשרפון באש דאית ליה תלת גוונין חוור וירוק ואוכם ורביעאה תכלת ואינון דבקין בגחלת דאיהו סומקא הא חמשה בחשבון ה' חמש דאיהי אמונה דקב"ה דאיהו ו' דאתלבש בחמש גוונין ונהיר בהון וביה סלקין גוונין דאינון כלילין בה והיא סליקת בחון לגבי ו' הה"ד (ויקרא ז) היא העולה ובד סלקין תרין דאינון ו' ה' בקרבנ' נחתין תרין מלעילא דאינון י"ק ומתקרבין אתוון ומתייחדין ומתקשרין דא בדא איהו רזא דקרבנא ורזא דמלה (ראשית בח) והנה מלאכי אלקים עולים ויורדי' בו סלקין תרין באשא ונחתין תרין ואשתזב אברהם בשמא דיקוק דאע"ג דאית ארבע מלכים דאינון ממנן דשמא קדישא לא בעא קב"ה לאשתדלא באברה' לשזבא ליה אלא איהו ממש בגין דקני על שמיה וביה אתלבן אדם הראשון דאיהו ישראל דלא עבר על ויצו דאיהו ע"ז לבתר אתלבש ביצחק ואצטריף ואמר אל תעש לו מאומה דההוא דאצטריף ביה לא עביד מדעם דלא עבר על שפיכות דמים ובן יעקב אתגלגל ביה בד נחת לגלותא דחוצה לארץ דדחיל דלא הוה סליק בההוא זמנא א"ל קב"ה אל תירא מרדה מצרימה וגו' אנכי ארד עמך ואנכי אעלך ג עלה :

תקונא תליתאה

בראשית תמן אר"י דקרבנא דהוה נחית בדיוקנא דארי אכלי קרבנין ודא איהו קדמאה לחיוון דהוו אכלי קרבנין אמר רבי אלעזר ואמאי הוו נחתין חיווי למיכל קרבנין א"ל ברי ארבע חיוון אינון בכרסי' אריה שור נשר אדם ובגופא דבר נש ארבע יסודי (א) דממנן עלייהו ד' חיוון דנפש כלילא בהון וכג"ר פרנסה דנפשא מאלין ארבע כד חאב בר נש בארבע יסודי דיליה כאלו חאב בנפשא הה"ד (מדבר ה') מאשר חטא על הנפש ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא מעפרא : (ב) דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור ומרוחא עופין דאינון פרנסה דנשר וכד חב בהון אתפרשן יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו פרודא וסליק שם ה' מנייהו ועא ל יצר הרע דאיהו סמא"ל שטן דה' לא שריא בפרודא ורזא דמלה חלק לבם עתה

עמה יאשמו וכנ"ל צריך קרבנא (ג) מאלין מינין דחב בהון לקרבא בהון אינון ארבע יסודין דאית בהון פרודא בההוא זמנא מתקרבין יסודין דא לגבי דא מיד מחית קב"ה עליהו ורוח שטן ואי לא ברית הא אשא דקרבנא אוקיד ליה הה"ד (ויקרא ו) והאש על המזבח תוקד בו ורזא דקרבנין (איוב י) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידין תסוכבני: עור איהו לבושא דאדם הה"ד (בראשית ג) ויעש ה' אלקים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אם זכר כתנות אור מרקמין מפקודין העשה דאגרא דלהון לעלמא דאתי דאיהו אור הגנוז לצדיקייא ואם לא זכה משכא דחויא דכלול ארבע יסודין דתמן רשימין פקודין דלא תעשה דעבר בר נש עליהו וכנ"ל אוקמוהו מארי מתני' עונותיו של אדם חקוקים לו על עצמותיו וקריבו דמשכא דאדם פקודין דעשה דאינון קריבו דאתוון דשמא דקב"ה ועליהו אתמר (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן מכם ודאי לאפקא משכא דביה מרקמין פקודין דלא תעשה דעבר אדם עליהו דאתמר ביה אדם כי יאות דאי איהו קריבו דקרבנא דעשו יצד הרע דאתמר ביה (בראשית כז) יקם אבי ויאכל מציד בנו בשר איהו שבר מן שברים ואיהו סומק מסטרא דחיה דאיהי שור בשר חי בשר טהור: ואית אחרא דבשר בשרה טריפה דשריא ביה רוח השומאה מלאך המות דרכיב על קרנוי שיר מוער בשר טמא עצם איהי עצם טמא ואית עצם טהור ובשר דרכיו זעצם דרכיו עליהו אתמר (בראשית כ) עצם מעצמי בשר מבשרי ועצם איהו אריה גידים איהו נשך נשר (ר"ל ל"ד בשרא) דרכיו ונשרא דמסאבו עצם ובשר וגידים עליהו ושריא ברכה וקדושה ויחוד דאינון כהן לוי וישראל בעצם כד שריא ברכה ביה מיד (יחזקאל ל) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: מתקרבין ומתקשרין דא בדא בקרבנא ומיד נחית עליהו משחא ושריא עליהו ברכה בשר שריא עליה קדושה דאיהו מסטרי' דלעילא הה"ד וקדשת את הלוים מיד מתקרבי ערקין דדמא לגבי לבא דברכ' מכהני אינון הה"ד (מדבר ג) דבר אל אהרן ואל בניו לאמה כה תברכו גידים מישרא ואינון יחודא וקשורא דגרמין ובשרא וכד מתקשרין בתרוויהו אתקריאי יחוד ויחוד איהו בישראל הה"ד שמע ישראל משכא איהי דמות אדם מלכות כל דיוקנין אתחזין בה ואיהי כלילא מבשרא וגידין וגרמין ואיהו תמונת כל ואיהו ברכה וקדושה ויחוד דכהנים ולוים וישראלים דאינון קשורין בתלת אבהן דאתמר בהון הן הן המרכבה בבשר בה מתקשא נחית עליה דם טהור וגידים כד מתיחדין נחית עליהו רוח' קריש' גרמין נחית עלי הו מיין דרכיו דא איהו רזא חדא ר"א ותרא חברי' ואמרו אלו לא אתינא להאי עלמא אלא למשמע דא די: א"ר שמעון ברי ועור ברוא דקרבנין לבא איהו מזבח דביה דם קרבין ועל דא אתמר וזרחו עליו: אם זבו (ד) אריה רהוה נחית למיגל קרבנא: ואי לא כלבא נחית ובאן אתר בכבר דתמן מרה גיהנם דאיהי עלוקה דאית לה תרי בנות הב הב כר"א לעלוקה כו' וכלבא כהון צווח הב הב ומרה איהי גיהנם חרבא דמלאך המות דאית לה תרי פיות כגוונא דאתמר בה (משלי ה) לעלוק שתי בנות הב הב כגוונא דא אתמר בחרבא (שם) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות וכבר איהו סמא"ל: מרה סם מות דיליה כד שלטא מרה על ערקין דילה ומתגבר' בהון אתמר בערקין דכבר ומרר' (שמות טו) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם בההוא זמנא (ה) אינון ערקין דלבא כדיוקן' ומתמסרין בלבא כגוונא דנחש ואתתיה וכנוי וחיוון כיעירן ועופין דמתמסרין בתיבה ולבא איהו ברוחן' בהון דאם מרה מטא ללבא מיד יסות בר נש ומרה לא מתגברא על ישראל דאינון לבא אלא בחובין אי חזרין בתיובתא דאיהי נשמת חיים שכינתא עלאה תא אסוותא תהא ללבא וכערקין דילה ואתמר בהון ויתקנו

המים

מוחו ממיתים וכמה מכתב לקמן בת"ז קירות מעלמך המות דלא יעות מזית בן מפריס ע"ם: ואם היה עבד ע"י וכו' ר"ל מלא ולמי לא מבל ע"י וכתב בספר כסא המלך ז"ל מבל בפ' בסר קף ק"ף ע"ב תמר וכנ"ל מובא למעם עבר על וילו וכו' ומעל במורא למחוקקת גרמיה לקייס בית מסילי וכו' ול"ל מעם דברי מבכים ע"ל מת"ל מעבד בעם רולה לקיים בעלמו מסילי וכו' ואם כפרתו ותיקונו וכן ילמק ע"ם מבל קמל ליעב ע"ם בלף ק"ם ב' ול"ל ובגי למתב בעמעם כל מהגלגל דילמק מתם בעמעם ובמרבם מקומות למר למב ובקף קי"ג למר מזלעוג רבי מליעזר וכו' למר רבי מליעזר מל כען לא ילעבת למובת למעם לפל מלמין ומפער למיך מולמי מעם הרממון עשה תשובה ונעשם נמי גימון מל לומתו מל מעמלם בעלו מלוקם והמלות היו מסופקים אם המשובם מיתם גדולם וכמו יש לכפר ואם מדיין לא נמכפר היה רולה לקיים בעלמו מסילי וכו' וכן ילמק מבל עשה מתב מרלימו שמדברם מבינו ע"ם לא נשלף היה רמים שלא יש לעשם הרממון עשה כפרה על כל סוס עין כי המשוב שעשם כפרה על כל ובזה לא יהיו המעמרים סותרים זם מת זם: למימו ו' למתלבם בם' נוסין וכו' עיין בחי' ס' מ"ם סם ותבין כמן: לא מביד מעשם ר"ל וכמלו לא מבר ב' כי לא נמצר עלין עון מבר חטת:

תיקון ג (ג) למען עליהם וכו' בר"מ פ' בף קף מ"ב ריש ע"ת כתב ו"ל לכל בר נש למיתי ביה ל' יסודין ל' מלאכים מחין ממיה מימינא ול' משמלא ל' מימינא מגב"ב ול' משמלא עין מ"ם מף ותימם וכו' ולית בר נש דלית ביה ל' יסודין מבע וכו' ע"ם וכר"מ פ' פעם קף כך כ"ז ע"ב כתב ז"ל למגר"ב בלמין על ל' יסודין טבין דבא נש למיתי מיה ומשא ברוחא ושפרא עין מסתים לף וחימם קלסין על מרם לבנה דיומם וכו' ע"ם (ב) למעפרת מפקין וכו'

דהלייטכי נא ואל לא הוו טחנין ליה אתמר בהון (מדבר יא) ואף י״י חרה
בעם הדרא דכתיב ויאמר ה׳ אליהו נחש קדמיתון זמינין צריקייא למיכל
ליה ואית חלב טמא דאיהי נחש דאיהו אסור למיכל עמא קדישא בגין דעליה
אתמר (דברים ג׳) ארור אתה מכל הבהמה:

תקונא רביעאה לזום לח

בראשית (ח) תמן י״ש (משלי יח) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם
אמלא ובגין דחמן אוצר דאיהי יראת ה׳ מינה אתמלייא
לצריקייא ואינון דחלין לקב״ה ידעין האי יש ועדבוהא בישא לא הוו דחלין
לקב״ה אלא בגין עותרא והוו מנסין ליה כנוונא דא היש ה׳ בקרבנו אם אין
ומל אינון דמנסין לקב״ה בעותרא ולא דחלין מניה בעניותא כמו בעותר׳ לאו
אינון אלא ערבוביא בישא דאית יראה ואית יראה אית אהבה ואית אהבה אית
מאורדחיל לקב״ה בגין דיחון בחי או דלא נחית לעניות או דרחי׳ ליה בגין דיהיב
לי׳ עותרא ומנסה ליה בענעביד האי פיקוד׳ נעביד דבי ונחזי היש ה׳ בקרבנו
ויהיב ליה אגרא בגיניה אם אין דאי לא יהיב ליה אגרא בגינה לא רחים
ולא יהיב ליה צדקה זלא יעביד פקודא ומנסי לקב״ה בודאי האי איהו מאלין
ערבוביא בישא דאתמר בהון היש ה׳ בקרבנו אם אין אלא רחימו ודחילו
דקב״ה שלום בכל פקודא ופקודא דעביד בין דיהיב ליה אגרא בטיבו בין
דלא יהיב ליה ־ ובג״ד מני באורייתא (דברים י׳) ואהבת את ה׳ אלקיך בכל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך ואוקמוהו קדמאי אם חביב עליך נפשך ממונך
לכך נאמר בכל נפשך אם חביב עליך ממונך מנפשך לכך נאמר בכל מאדך
דאית בר נש דצלי זאזיל בכל פקודין דלא יהיב עלייהו אגרא אם זהו יהיב
אגרא עלייהו לאדחזה עביד לון דוראי בגיהון אינון מבני נשא דאינון עהירין
בעותרא סניא ואינון חביבין עותרא דלהון יתיר מנשמתא דלהון דעותרא
דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי ועותרא דגופא מכזנא ועדונא בעלמ׳
דין ואינון דמחבבין מזונא מנפשא אבל הוו יהבין ליה כל אוריתא במאה זמי
לא הוו יהבין ליה בגינה בגין דממונא חביב עלייהו מנפשא ומה דדחיל ודחים
ליה לאו איהו אלא בגין ממונא האי דשוי במונא עקרא ואורייתא דרחים קב״ה
טפל האי רחימו ודחילו לאחשיב קב״ה אלא עקרא דרחימו ודחילו
דקב״ה דאע״ג דאיהו רחים ממונה מנפשיה דירחים ליה בממוני בכמה דאיהו
חשיב עליה ולא בטפל דיליה לכך נאמר בכל מאודך וכן מאן דחשיב נפשיה
מממוניה והוה יהיב כל ממונא לעלמא ולא הוה נזיק באגרא זעיקרא דאית
ביה: לכך נאמר בכל נפשך בגיני דרחים ליה:

תקונא חמישאה

בראשית (ישעיה מו) כי כאש ה׳ נשפט אלקים מארי דדינא זעליה
אתמר אלקים לא תקלל בודאי בגיה דלעילא אתמר (תלים
מ״ה): (א) כי אלקים שופט זה ישפיל וזה ירים כך איהו צריך למהוי דינא
לתתא לדא ישפיל בדינא לדא ירים בפיום עובדי לדא מטרה בלפי חסד
לדא כלפי גבורה אמת באמצעיתא ומנ״ד אתקרי דיין אמת אלקי״ם הכס״ה
בהושבן דתמן י״ה דאיהי חסדה ובינה זה שמי עם י״ק שפ״ה מסטר׳ דשמאל
(ב) ורא י״ה מן אלקים ה׳ על׳ נוקבא וכד דיין איהו דן צריך למהוי אידו
יתיב ובעלי דינא קיימא בגוונא דלעילא דאתמר בקב״ה (איוב א) ויבואו בני
אלקים להתיצב על י״י איהו יהיב ואינון קיימין למתבע דינא ובגין דשטן יעול
ביניהו

ומינים נלים מרע לגופא בת״ם דחי׳
כ׳ קטלוגע לריחם וסנים מינים מרע
לגופא וכו׳ ע״ם כל המינין הכתיבים
שבכתן ומ״ם שם מטול מרה שחית
עם לם ב׳ בגומ״ך סב ותבין הכל:
מחמר במרקין וכו׳ מיין בזוהר פ׳
בשלח דף ס׳ סיף ע״ת מ״ם שם ותבין
כמן (ס) מינון מרקין וכו׳ מיין
בר״ע פ׳ פנחס דף רכ״ל ע״ב שכתב
ומרקין לגיפת חיילין קדישין ומרקין
לכנגד חיילין מסטרא דכוכו׳ ובע״ת כתב
על פסוק ודיך תפיל דומי ז״ל כי
הרוח עולה בכוד מ״ב למלך זה
הנפש בשורש נשמה עם הב׳ חמש
שם שחיתה נפש מחשבות הרשע״ה
בזיוים שהות לם בסוד כי כלם הות
הנפש עמה משתלש משם ולמחר תני
יסוד ג׳ שם״ם כי שם״ם בזיוים על
שם שם מן הנקבה הנקרא תני ושם
היסודים ומשתלש כת הנפש בתוך הלב
לבדו וזה תבין למה מין מתעורר
המלח תיכף פתוך שנתו כי מין הנפש
יכולה לעמוד ע״י כלם בשתר מיבדיל
ומן כלם לעמד ומין יכול לקום מפלין
על שיקבלוהו ויתוררו נפשו להתפשט
בגידים בחוזק וזכות הקריאה ו״ע
בר״ע פ׳ פנחס דף רכ״ב ע״ב ו״ל
דכל מהי לילה תרעין דמיסל לתפתחו
לליסי מרם ושבעין לילה למתפשטין
והלקין על מוחא וכמה מיילין לילה
הרע מתפשטין בכל מבדין לגופא
ומרעין לחיות מיינין לגיפת לבן ערבן
משחמין ולא מתפתחין וכו׳ ונפשם
בחיבת גם בכל נהורין שחיתין בגוונ
לחיות מלאבי למתפשטין בכל מיבדין
בעיפין לחילוף וכו׳ בולטו שחיתין
בלבב כי הנפש ים מחיות על
בקליפות דהוחם בלא דות בסול גם
בלא לעת נפש בא טוב לבן נסגרת
בית ובוסחים תוך בלב מפני מי
המבול שם המזיקים כי בשבירת
אין יכולין ליגע ממנה בסול בן נעול
מעין מחוש מה בסול מוחם בתוך
מוחם הלריך ליין כלי בלא יחסרו בבן
לריך קרא לכותם הנפש מלאכים שם
וורידי הלם שם עלומי הנפש להמית
בגוף וכו׳ ע״ם ובזה ת״ק סות מבואר
כמן

כלון וכן : ואימון ו' נלפין לכל מיס
כל"ל (נ) מסמיך לסמיכתי וכו' ר"ל
כי כתיב סוס מזרן כי כתוב מ' מומר
ו' כנפים נמ' וכתוב מ' מומר ול'
כנפי נמלים וכ"ם חילו נמעטו
כנפי סמיכות כל סמנין סלבר סוס
כמ"ם בחי' מ"ע מ"ם וכלן מומר
עב' סכתובים מן מכתיבים זס מת זס
כלל כי סכתוב מ' מומר ו' כנפים נמ'
סוס מלבר מן סמיות סמחזקים
מחנק"ם של ו"ת סמות בעל סם קטות
וסוס בחיל סם מעלות לכסא כמוש
לכן כתפי סמיות סמתמנים מומו סם
ו' לוגמתו וכתוב סמני מומר ול'
כנפים נמ' סוס מלבר מן סמיות
סמתמנים מן סמלכת סמית כרסית
מרובע. סמית בסול ל' כי מקומם
מחזקת רק בל' קטות ו"ת בחנכ"י
שלו וזס סוס מלבר יכול שנית לשניים
כי מן לבר יוכל להיות מרובע ממש
כמו מלבר שים לו רק ל' זויות ל'
קטות מבל מי שים לו פחות מן יוחר
מזה נקרא בסם מרובע ולכן כתפי
סמיות סמתמנים ממנם סם ל'
לוגמתם זס סוס כמ"ם בחי' ו' ז"ל
מיסי רביעית עלייסו בל' גלפין לילם
לשתמר בסון ול' כנפים וכו' ע"ם מ"ם
(ז) בנין למיסי סילם וכו' עיין בזוסר
פ' ויצא לק"מ ט"ת ומ"ב ומ"ם
בר"מ מצמע מסם לסלם סוס בחלכות
ובמלכות לבן ו"ת סמות מות ו' כמו
קנים וו' קטות שלו נקראים בסם שית
עזקן לק"ם כמ"ם בחי' ם"ם מ"ם מ"ם
וסם ו' לרגין לבחות כי מביאים נביאים
נביא גי' ס"ב שניים כמ"ם בחי' כ'
מ"ם ובמין נסמי סמיו נמים לוד סם
כנמ"ו קנ"ם ו"ת בלל מי
סם ס כמ"ם ברב המרי ז"ל בסילוד
שלו ז"ל וזו סקימס בין בקין בין
בחורף סוס מחר סם שעות בלילס וכן
פירש בח"ס ס"ויגש לק"ו ע"ת לפירש
שחין בחמי סיינו סם שעות כנגד ו'
קטות ו"ת מ"ם ובזקים מלך מ"ם סם
ותבין בזרח לכמאת וכו' מיין בחי' כי
שכתב בלילה לכמאת לויתן לקבל מנב
טמאת וכו' מ"ם מ"ם סם ומבין בלון :

תיקון

בימיך למחבת חוביתון דבני ישר' אינון כם סולא עלוהי ה' ההוה דן לרחן
ודא אינו להתנצב על ה' ועיד להתיצב על ה' לשלא ולמתכע ר"נא לגבי
קב"ה יקו"ק כר נחיג עלמא ברחמיו ומקרגין ותבין דינא ודא איהו להתיצב
על ה' ותו להתצב על י"י יקוק עמורא דאמצעיתא דשלין ותבין דינא
מגבורה ב"ד דבריא דקיימא על עמורא דאמצעיתא ודא היא על י"י על
דמקרבין דינין קדם גבירה אתמר ביהון להתיצב על י"י דא"ג דבניהו אינון
ישראל לירת לון רשו לאעברא על דינא דאורייתא ברינא אתיהיבת ואומי
עלה דלא יעבר על ולגבי דינא גבירה אינון באמצעיתא וחמר מימינ' ועמידא
דאמצעיתא משמאלא וכל דינין סהאי אתר תלין : (ג) וכל ספרין בלהו
אתקריאו דינין גבירה ואפי' יקו"ק : **דינא** קדמאה אתקרי דיין לדין
בחנק ואתמר (דברים כא) לא תלין נבלתו על העץ א"ל לעזר בני
הבי צריך לחדש' מלין אית עץ ואית עץ ה"ד (שם כ) : (ד) כי האדם
עץ השדה אית אדם דאיהו עץ הרעת טוב ורע וחובה דאר' איהו נבלתו דאדם
קדמאה ואית אדם : (ה) דאיהו עץ החיים לא צריך לתלייא ביה חוב דא
ה"ד לא תלין נבלתו על העץ דמאן דאכל מעץ הרעת' דאחי עץ החיי' אתמר ביה
ואכל וחי לעולם : **ועוד** לא תלין נבלתו על העץ דא תלמיד חכם דאשתדל
באורייתא דאיהי עץ החיים ה"ד עץ החיים הוא לסחזיקים בה :
לא תלין בו נבלתו דאיהי חובא דחב ביומא לא תלין עמיה בלילי דמיד יתוב
בתיובתא בשה דאוקמוה מארי מתני' אם ראית ת"ח שחטא ביום ל תהרהר
אחריו בלילה דודאי עשה תשובה : **ועוד** לא תלין נבלתו על העץ דא
ת"ח : נבלתי דא בת ע"ה דאיהי ריחש' דאם אנת תלי' לה ביה או קוברת או
קבריתוהו איהו בי קבורתקברתו בי קבור הוא לה אי תקברנו איהי ליה :
ואתתא דא לאו אקרי זונא דילית לא איהו במטולא תליא עליה כחויא קשיר
על קדליה ובנ"ר בי קללת לקים תלוי ראיהי קללה דקטלת ליה או איהי
לידי עניותא : **ד"א** לא תלין נבלתו על העץ דא שכת דירית ביה בר נש :
(ו) נשמתא יתירה לא צריך לאתחזיא קדמהא נפשא דסלקא בבר נש
ביומין דחול במלאכה דאיהי אסירה בשבת לא קבור תקברנו ביום ההוא
דלא אתחזיא קדם זכור ושמור דשבת ובגינה אתמר (שמות ג) של נעליך
מעל רגליך בי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש היא : **ולא** תטמא את
אדמתך דנשמתא יתירה איהו ארץ ישראל דלעילא אדמת קדש דאתמר בה
(ירמיה ב) קדוש ישראל לי"י :

ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאיהו נבל שמיה עליה אתמר
בכל המעמיד תלמיד דלאו איהו הנין בלו מעמיד אשרה ובנ"ד לא
תלין נבלתו על העץ : ד"א לא תלין וכו' דאהו עץ החיים העץ אלין ישראל
דאתמר בהו (ישעיה סח) בימי העץ ימי עמי חובא דעבדו עם נבל לא תהא
תליא ליה בישראל רבד עבדו ית עגלא חשיב משה דישראל עבדו ליה ואמר
(שמות לב) למה' יחרה אפך בעמך אשר קב"ה לך רד כי שחת עמך
מיד נהית והוא עגל דיוקנא דשוף וחמור שאיל ליה מאן עביד לך אמר חמיר
ערב רב אשר בשר חמרים בשרם שור אמר פבעת דעלות מזל שור בזמנא
דאתמר בערב רב ותרקי נזמי הזהב אזרמנת תמן וארמי כלא אהרן בנורא
ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור בההוא זמנא צויחת רוח הקדש ואמר ישעי'
א) ידע שור קונהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן
ורשיעי' מה חזי למיעבד עגל אלא ודאי אינון הוו מבשפין דפרעה יונ"ם
ויכברו"ם דאתמר בהון (שמות א) ויעשו בהן החרטומי' בלחשיהם וחזו דלא
הוה ממשו בהון אתחזרו עשיה דמשה וקכילו ברית מילה וקב"ה דידע
גלויים כהדין דהוה ידע בהון דאינון מגזעא בישא כד נהתא שבינתא אתמר
בה (שם יד) ויסע מלאך הא' ההולך לפני מחנה ישראל ולא אמר לפני
העם : וכנ"ד נטלו קנאה בלביהו ואמרו (שם לב) קום עשה לנו אלקים אשר

ילכו

עלכו לפנים כנוונא דהאי אזיל קדמייכו : ובג"ד עבדו ית עגלא בחרשין דלהון
ודא איהו ידע שור קונהו כי׳ ישראל לא ידע חרשין עמי אהרן ומשה בני
עמרם לא התבוננו ורא איהו לא תלין נבלתו על העץ חובא דא דעם נבל
לא תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל : ד"א לא תלין וכו׳ דא גיורא דלא
אתגיד לשמא דקב"ה לא תליא ביה בישראל דאינון עץ כמ"ד דאיקמו (ישעי׳
סה) כימי העץ ימי עמי : ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא נבלות הפרה על
דהעץ דא לישנא בישא דחובה דא נרים דימות קדם ומניה ורא איהו כי קברו
תקברנו וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי : דא איהו דיניה בחנק מאן
דעבר על דא :

ד"א לא תלין נבלתו על העץ דא נפשא דחול דלא תתחזיא
קדם נפשא יתירא ובגינה אמר למשה (שמות ג׳) של
נעליך מעל רגליך תניינא הרג לגנב ולגזלן עונשא : ובג"ד המשכן
ל חבריה צריך למחזר ליה משכוני׳ בעידן דצריך ליה ביום הלית לירה אחרא
הה"ד (דברי׳ כד) השיב תשיב לו את העבוט וארתמר בקרא אחרא
(שמות כב) אם חבול תחבול שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו האי
בנש מתא דבר נש ממלל אם חבול תחבול נפשא ורוחא שלמת רעך
דא נשמתא ואם חבול תחבול תפלין דיד ותפלין דרישא שלמת רעך דכסויה
דמצוה עד בא השמש דאתמר ביה כי שמש ומגן ה׳ אלקים : תשיבנו לו
קדם דירתנייש מניה דעליה אתמר (מלאכים ב) וזרחה לכם יראי שמי
שמש צדקה ומרפא בכנפיה מאי צדקה צלותא ומרפא בכנפיה כנפי מצוה
דאינון תפלין כנפי יונה וכנפי מצות ציצית היא שמלתו לעורו משכא דאיהו קב"ה
ואם את לא תחזיר אלין כפויין ליה קדם דיתכנייש מינה שמשא דאיהו קב"ה
דאתמר ביה כי שמש ומגן י"י אלקים ורזי דיתכנייש מינה נשכחתא דאתמר ביה
(תלי׳ פח) בסאו כשמש נגדי מדה לקבל מדה ובגין דא בא השמש תשיבנו
לו לעני דאיהו לצדיק ולשכינת׳ דאיהי ענייה בגלות׳ כד יתי לילי דאיהי גלות׳
כמה ישבב שכינת׳ דראי שמשא דאיהו קב"ה לא נהיר לה בגלו׳ דאיהי לילא
ואשתארת בחשוכא : ובגין כ"א צריכין ישראל לאהדרא לה בגלותא באור ונר
דאיהו תורה ומצות אוד נשמתא נ"ר נפש רוחא דא נון סימן נ"ר בתי דתפלי
למשכב בהו שכינת׳ בגלותא ובמיא דציצית למתעטף ביה במשקבה ובגין
דא אי בר נש לא אנח תפלין וציצית כמה ישכב איהי בגלותא עלה אתמר
(תלים מא) אשרי משביל אל דל ביום רעה ימלטהו ה׳ ובזכות פקודין אלין
יהיתן בני נשא תלת קטרין דאינון נשמתא ורוחא ונפשא ובהו צריך למקרי
לישראל עלאה דינחות לאנהרא בשכינתא בנהורא דפוקנא דאיהו שמש
צדקה ומרפא בכנפיה לישראל דאינון בבי מרעא בגלותא : דצדקה אירתי
שכינתא עלאה עלה דאתמר (איכה ב) מי ירפא לך ואיהי ב"ה ב"ה אתוון
דק"ש ערבית ושחרית ובהי נחתא לישראל למפרק שכינתא אבל בימינא
אוקים לח ירחם לה הה"ד (ישעיה נ"ד) ובחסד עולם ארחמיך ובגין דא
נשמתא ורוחא ונפשא אינון משכנא דשכינת׳ בגלותא ועלייהו אתמר (דברי׳
כד) ושכב בשמלתו וברכו ובגין פקודין אלין שריא שכינת׳ על בר נש ועל נשמתי׳
ועלייהו אתמר (מיכה ז׳) משכבת חיקך שמר פתחי פיך דלא תדור אם לא
חשלים הה"ד (משלי כב) אם אין לך לשלם למה יקח משכבך תחתך
ואשתארו רוח ונפש יתומים ואם נשמתא עברת על פקודי אורייתא ואתחר
חובין כנופא דין איהו ליפרע מנכסי יתומים בפקודין דעשה דאשתאר לון
מגשמתא דבגין חובין נטלי לחייביא משבניה דאיהי נשמתא ורא איהו (שבות
כב) אם חבול תחבול שלמת רעך ואי את לית הובין ואת לית זכות אתפדיעו
חובין מכאן : ואתמר יצא שברו כהפסדו מיד חזרין ליה לגופא קדם דייתי

שבשא

תיקון ד (ח) תנן יש וכו׳ ר"ל
רמזית מכמה נקדות
ממין כתר ובתיבות בראשית יש ג"כ
בתותיות אלו ירמוז ס׳ שהיא מוכרו
ביום היא מולד לחכמה כמ"ש בחי׳ ע׳
קף קל"ס בס"נ ירמוז מלקים וכו׳
לגיים שכינתא עלמא להיות מוכרת
לחכמה :

תיקון ה (ח) כי מלכים מופט
וכו׳ עיין בחי׳ כ׳ שכתב
וכל עמודות דממליתא מרחק מינם
מיהו מסטט ודיש כחיב כי אלהים מופט
זה יסניל וזה ירים זה יסניל מלוגדיים
למעטלת ושכינתא מתחדמה וזה ירים
מתחדמה וזה ירים מלון לגרים למלקת
לם למחדמה וכו׳ ע"ש וז"ש תכ"
תמת בממליתא ובגין דת תמקרי ליין
תמת · מלכים שכשת בחומבן וכו׳ עיין
בדים מי׳ כ"ו מ"ש שם ע"ז (ב) וזת
י"ם מן מלכים וכו׳ ר"ל שמות מוכן
טעם למס י"ם עם שמי למחלת תיך
שמש"ם למין שמש גבורות יהיו למעל׳
בב׳ מותיות י"ם כמ"ש י"ם עם שמי
שם"ם ורמ"ח מלות עשה שמש פשלי׳
יהיו למטה בב׳ מותיות ו"ם עם וכרי
רמ"ח והיה רלוי להיות לפך לכן
תמר שמין זה י"ם מן יהו"ה שמות
תמלים מלת י"ם מן מלכים שמות דין
עי"ש ום׳ דיהו"ה שם תמלים בשרך
י"ם מן מלכים שמש ה׳ מלי׳ נוקבת
ובחי׳ ס"ם קף קי"ו ע"ת מכתב ב"כ
שם מתחזר י"ם למחלת וכו׳ שות
עיקר ג"כ טעם שלבר מל"ם כאן
וכרכ רמ"ו שפתב שם טעם מחר היינו
להופיף קעם מחר וזלת טעם זה
מכל עיקר טעם שלבר הות כמ"ם
כמנפירום בעלמו טעם שלבר מל זה
וכמו כוכתב בזוהר קדם קף ע"ת בחי׳
מ׳ וז"ל שמלת ונל עמים י"ם מלכים
ימינת ושמל עציס וה׳ מלוס וכו׳ ע"ש :
(ג) וכל שמלין וכו׳ כמ"ש בחי׳ ת
ז"ל כה כתי מבנת בשלת למעבל לינת
וכו׳ מחייבין נשלף מנבוים ומחכלין
שם כל שמלין ומחקריעו שם כולהו
גבורות ע"ש : (ז) כי שלש עין
שכלם ז"ת שבו שם סיה למ"ם גי שלם

ומאן גרים דא דינא דלא דן דין אמת ומדאי דיין דרך אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא ואוקים לון מארעא:

קכ ר"ש סליק זוי לנבי עילא ושבח למארי עלמא ואמר רבון עלמא עביד בנין דשפיכתא דאיהי בגלותא ואם איהי באומא' הא אבא ואמא דאימן חכמה ובינה יכלין למיעבד התרה ה"ד, (ישעיה יד) ה' צבאות יעץ ומי יפר אם חתליד אומי הרב יכול למעבד התרה ואם נדר או נשבע: בן דאיהו ר' דלא יפריק לה' דתהי בגלותא עד זמנא דידיע ונדר או שבועה איהו בי"ה דאימן חכמה ובינה ואיהו אתהרס דא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה ואימן תלת אבהן לעילא לקבלייהו ואם לא תתחרס אנא בעינא מינך ומבל אימן דמתיבתא דלעיל' ותתא דתעביד בנין רעיא מהימנא דלא זו משכינת' בפל אתר ואיהו עאל שלם בינך ובינה זמנין סגיאין ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין כנהא ה"ד (שמות לד) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת ואם הוא נדר מסטר' דאבא ואמא ולא בעי אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים טז) כי יפלא ממך דבר דאתמר ביה בפופלא ממך ולא תדרוש דיפטור נדר ואע"ג דשכינת' איהי בגלותא לגבי בעלה בנדה דאיהי יפריש בין דם לדם ואתפתון מקרא דילה לדכאה לה במים דאוריית' מים חיים דלא פסקין ואפריש מינה דם נדה דאיהי ליל"ית דלא אתקריבת בהדה דאיהי חובא דנשמתא דפאיבת לה ולית לה רשו למלקא נשמת' לגבי בעלה להדו' אתר דאתייהיבת מתמן ואתדנת בין דין לדין בין דיני נפשות לדיני ממונו' דאית מאן דאתפרע בממוניה ואית מאן דאתפרע בנפשיה בנין גגע לנגע כמה דאוקמוהו איבה ישבה בדד דאיהי חשיבא שבינה' בגלות' במצורע דאתמר (ויקרא יג) בדד ישב מחוץ למחנה מחוץ ודאי דא גלותא דאיהי לבר מארעא דישרא דאיהי מותבא דאת ה' ואי מקורא לא יביל למפתח ער דיפתח ליה: (ז) ההוא דסגיד ליה אבא מפייסנא ליה בגין ו"ד ק"א ואי"ו ק"א דאיהו יחודא דיחודיה תמן ובגין לבושין דאתלבש מיד אפתחה מקורא ואי תדביאת שבינתא ורזא דמלה מקוה ישרא מושיע בעת צרה מושיע ודאי: (ח) ההוא דמקורא דמקוה גידה:

תקונאה שתיתאה ליום ט

בראשית תמן תרי אש ואין אינון תרי אשון דאינון בורא מאורי האש ועלייהו אתמר סמבוני: (א) באשישות בתרי אשות ואמאי אמר בהון סמבוני אלא בלילי שבת נשמה יתירה קא נחתא לסמבא שכינתא התאה בגלותא דאתמר בה נפלה ולא תוסיף קום ובד אתא מוצאי שבת אסתלקת נשמת' יתירא דבה וינפש וינפש מיד דאיהו אסתלקת וינפש ולית מאן דסמיך לה בההוא זמנא איהי אמרת לישרא סמבוני באשישות דאינון כאידי האש ומאי ניהו הרי תורות דאינון חצובות מאש דאיהי אקים מדת הגבירה ומאי ניהו למודי ה' תרין שפוון דאקרון להבות אש: (ב) ואינון תרין תפוחין דמנהון רוחא דמשיחא נפיק דאתמר להבות אש ואינון תרין תפוחין דמנהון רוחא דמשיחא נפוק דאתמר ביה (ישעיה ל"א) ונחה עליו ה' לבת מלך דהוה בבי מרעה מרחימו דבעלה אזל בעלה איהי נפלת למשכבא מוהה: (ג) ואמרת סמבוני באשישות דא איהי בבי מרעה היא אומרת ופרוני בתפוחים דמתרבי בעצי היער ואין אינון עצי בשמים:

קכ סבא תליתאה ואמר ר' אנן בעצי בשמים מברילין והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים אלא אנן מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון (ד) ורוח אפך כתפוחים ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון מבאן לברכא עלייהו ואנן דעבדין בהדם בגין דאית ביה תלת עלין דאתקריאו

בקם מקור מבשפע מבו מבשפ"ק להספירות מתייקדי' ע"י והוא יחוקם שלמם וז"ם מת"כ מקורת לע"כ ימולל ונם בכתר בו בתי' יחיים כי הוא יחיל ומן לן בת וגן מיומתם כמו מבת מו ז"ל ועיקר מורו של מכת-מנגלה בחכמה ומיחד בם סו"ם למ"ם מבו וע"י בחכמה נחגלה מורו של בכתר לנוסם בסוד כולם בחכמ' מעית וג"ם מגת מפיישנת ליה בגין יו"ד ה"ת ומ"ו ם"ת לי מודים תמן ובגין לבושין למתלבש לי בחכמה מבו הו"ם למ"ם מור יחודים לכתר מחגלם בו למלים בלתי לבוש מבל בתר בסופיות מין מחגלה מורו בסם שלת ע"י בחכמה ובם בתי' לבושין שלו שהות מתלבש בסם כמולע ולוק ובבן היתב מ"ם ומל יחבר לנך (ח) ושהות לבוקרת למקום בילם ר"ל ביום בקרת' בסם מקיש שבם שם מסיפ למסין ג' קנ"ת כמנין מקום ובזוהר פ' בת לף מ"ב ס"ג ז"ל וקרת לכתר מקור וכו' ולחכמה קרת ליה מעין מובע ולבינה קרת ים לכתר ז' נחליס ס"ם ולבונקר' ג"ך ביום מטעם בם בסם מקוה בסוד ולמקוה בחים קרת ימים ובילם לחפת מקולח למקוה לחייהו כתר בקרת מקור של חים למקוה ביום בתם ע"י בחכמה שהות מעין מובע מבחקור ובתם ע"י נים מקוה:

תיקון ו (ט) בחשיות בחני תשות ר"ל בם נ"ם כא"ם בתי' ם"ט מסם לם' לת נלת וסוד וכו' עלייהו מחתר בחכוני בחשיות וילוע כי תיהו בגלת ומיהי בסוד וסם לים ומסם כמ"ם נרים חי' ס"ל בחפיהי בחשיהו בתים ומסם ז"ם מת"ם ומלי ניהו תרי תורות וכו' תורם שבחד ותורם שבעל פה בסם תפוחת ומיתון מפי בם הגבורה - ביום שבת מלהים מלת הגבורה קו הגבורה ומלי ניהו לונודי ם' תרין שפוון נ"ם ונקרים לונוקי ם' שני הלם מי תפמים מרחים שלוש בעולם ובם ב' שפוון פת"ם בתי' י"ם ז"ל תרין שפוון לתתקריין מפיקי מים ומלן ניהו נלת ובול. ט"ם מ"ם (י) ותינון תרין תפוחין וכו' כמ"ם בתי'

בתי' ע"ם רפדוני בתפוחים עלין מגונן
מרי סמכי קסום ע"ם. ול"ם בסם ב'
מעיתין בן לוד בגמ' ובן יוסף בסול
כמ"ש בתי' כ' מ"ם מ"ם ועיין
בזוהר פ' יתרו קף רלית מ"ש שכתב
ק"ל מ"ד סמים לא הוה סירחא קדיסא
לעיגא לית לה נהורא אלא מסמא
ע"ם ויתוש כי מל"ם ז"ל נעשו מנחין
למלכות ו"ם למגנון ריחא דמסיתא
לפיק (ג) ומתרת שמכוי בסיסות
וכו' רפדוני בתי בתפוחים וכו' עיין
בתי' י"ט מ"ם סם ותכין כתן ו"ם
למתרגים בעלי סיער וכו' כי ס'
גבוהות הגמוים בעטרת יסוד שהוא
כמו תפוח פרי עץ הלל מתרוג סיח
בעטרת יסוד וסם נקרתי' על שמו בסם
תפוחים סם יגמים ממש ונכנסים
בדעת למוקד' שכל כנגלם וסם מתרגים
ומחפשים משם למעט ומתקנין כל
גופא מן למעט ולמעט בסוד שמלו
ממת לרמתי ונוקבם סמית בתי עשים
גוף ספירות שלם סם נקרתים בסם
עלי סיער כי הליוים לס' גבורות
גולפ"ך סם ני' יער וסם נקרתים עלי
בסמים כי הס"ג שמעלה הנוקבה סם
נוחניס ריח מחתה למילת כטבע
הבשמים ולוק ותבן סיטב (ל) וריח
תניך כמפוחים ל"ל כי ריח אמ"ג
לנוקבא שעולה בתפוך סם בתפוחים
כי הס"ג לנוקבא סם בתי' ס' נבורות
כגולע שסם נקרתים בסם תפוחים
כזכר (ס) תרין נוקבין לתיטמ' וכו'
בתבנת סם יום מסכת תרין פרק ג'
סוף מסכה ל' כתב ז"ל בשביעי תומת
שסם נקבי המוטם בתירים ממלכות
לעתיק ע"ם וכן מטעם זה המוטם
הוא כיומי למלכות וב' נקבי המוטם סם
לנקבי תרין תפוחי ל"ם שהריח שלסם
ולכלה בסם. לתיטו ריח מסיתא וכו'
עיין בתי' ל"ם שכתב סם על לייתי
רעייתי מכיתא רקיטו לילם וכו' ע"ם
מ"ש כי מסם דביני שהוא ריח מסיתא'
שרטו ביסוד מ"ש שהוא רוחא לקדוש'
כי כל קדושה הוא בתרין על מכתבי
בלילות עיין בתי' ל"ת מ"ם סם ע"ז
(ו) נרתם הפרתם הנפן וכו' ל"ל
כמ"ש בסוף תי' מ"ז ז"ל לעליותו לזרע
יעקב

חלת הדסים רמיזין לתלת אבהן אבל: (ה) תרין נוקבין דהשתמא אינון
לקבל תרין תפחין דאינון תרי נביאי קשוט די בהון עתיד לאפקא רוחא
דקודשא: דאיהו ריא מהימנא דלעילא דביה אתישבת נפשא דילה ובנין
דא איהי אמרת רעדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני בליליא דשבת קמתי
אני לפתוח לדודי בשבת. וכד נפיק שבת ורודי חמק עבר ובההוא זמנא
בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני עד דאימינא דמסנא דיתי זמנא
אחרא דאוחיד בידיה ולא אשבקיניה לאזל כמה דאתמר אחזתיו ולא ארפנו
עד שהכאתוני בית אמי דא. בקדש דלעילא וב' חדר הורתי דא בי מקדש'
דלהתא ומסנא דאחיד בידיה בפורקנא בהדית' לא יהא לי בזמנין אחרנין
דבכל פורקנ' ופורקנ' הוי אתי ולבתר הוה פרח מנאי אבל בפורקנ' בתריית' אנא
אהיר ביה וקשיר ליה בכמה קשרין דרחימו דלא יזוח מנאי לעלם ולעלמי
עלמין דבכל גלותא וגלותא הוה אזיל מנאי והוינא שאיל ביה למל עובר ושב
הה"ד כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי וזמנין לא הוינא
אשכח מאן דיימא לי מניה והוינא אומי בגיניה לכל בני קרתא הה"ד
השבעתי אתכם בנות ירושל"ם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת
אהבה אני וכמה זמנין על משכבי בלילו' דאינון גליות בקשתי את שאהבה
נפשי ולא הוה מאן דיימא לי עד דאיהו הוה אתי ובען בפורקנא בתרייתא
ברח דודי בבעמא סגיאו ושאלנא בגיניה ולא אשכחנא מאן די מא לי מדי
ובגין דא אנא אומינא דבזמנא דיתי ואחידנא בידוי דלא יזוח מנאי ואנא
אחזתיו ולא ארפנו אחזתיו בקשורא דתפילין דיד ולא ארפנו בתפילין דרישא
ת"ח דודא כד יתי לגבה ימא לגבי תרין משיחין נשבימה לכרמים דאינון שדי
בהון אתמר (ישעיה ה') כי כרם ה' צבאות בית ישראל נראה הפרחה
הגפן דאיהי שכינתא בהון הנצו הרמונים אלין אינון דתלין מצות כרמון
קן- ר"ש ואמר סבא סבא נשכימה לכרמים הא אית כרמים דלאו אינון
ישרא' בגון דשמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי ואינון
ערבובא דערב רב דאינון מעורבין בהון בישרא' בגלותא ובגין דא כד ייתי
קב"ה לגבי שכינתא איהו ימא לגבה נשבימה לכרמים. (ו) נראה אם
פרחה הגפן בהון דאתבר בה (שם) כי כרם ה' צבאות בית ישראל הנצו
הרמונים אלון ודאי דתלין בציצית כרמונים שם אתן את דודי לך אלין דאינון
דחימין דילך תמן יהיבנא לון לך בי (שיר ב) הנה הסתו עבר שולטנו דשאר
ממנן עמין הנשם חלף הלך לו ש"ט דילהתא דערב רב דההוא זמנא יימא
לגבה שובי שובי השולמית כתר בתים דאינון בית ראשון ובית שני לתרתא
שובי שובי: (ז) בית ראשון ושני לעילא ונחזה בך ד"א שובי שובי ארבע
זמנין בארבע אתוון דילה דאינון אד' ונחזה בך ארבע אתוון דיליה דאינון יקוק
אשר קב"ה לגבי ישרא ארבע זמנין שובי בשבינה' בתיובתא ונחזו בך בארבע
כוסית דפורקנ' אינון בפסח דהייבין בית ישרא למשתי ארבע כוסות כנוגד
דארבע גאולות: (ח) שובי שובי בארבע יהודין דילך ונחזה בך בארבע
חיון ונחזה בך בשמיא וארעא ומיד (ד"ה י"ז) ישמחו השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים ה' מלך בההוא זמנא הנצנים נראו בארץ אלין אבהן זכיון דלהון
אתגליאן על שכינתא דאיהי ארץ החיים ועל בהא דאתמר בהון (ראשית
כח) והיה זרעך כעפר הארץ עוד דזמיר הניע אז ישיר משה ובני ישראל
וקול התור נשמע בארצנו (ישעי' נב) קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו כי
עין בעין יראו בשוב ה' ציון בההוא זמנא קב"ה משבח לה הה"ד ראשך עליך
ככרמל דא תפילין דרישא וצוציתין מבאן ומבאן כזמורות דאינון בכרמל
דתליין מגפן ודלת ראשך בארגמן דא תפלה ריד: (ט) מה דהוה דלרת
בגלותא עניית הה"ד תפלה לעני כי יעטוף תהא למושא בארגמן דאירתו סור

א"ריאל

יעקב אמנו נפן מצרים תמיש מה גפן לפ מקבלה פרכבה
ממין אחרת כן זרעים הוה ומרין הוא בריח ולא מקבלין
הרכבה ממין אחרת וכו' ע"ש וכיוצא"ל אמרו בריחים ולא
קבלו הרכבה ממין אחר אף אם מעלין רפ"ח נפלאין לכאורה
שנקראת בשם גפן פורים כמ"ש בזוהר פ' ויחי דף רל"ח
ע"ש ע"ש וז"ס בפרשה הגפן רפ"ח ס' אם פרשה הגפן קאי על הסכוי וכוכיתם
וכו' ר"ל כי לפי דברי הסבא הגפן קאי על הסכוי וכוכיתם
לכרמים קאי על ישראל אבל לפי דברי ר' שמעון קאי הגפן
על ישראל כמ"ש בחי' י"ח ז"ל והגפנים אמרו רזין
עלין בעלי מלות ע"ש ע"ש ע"ז וכוכיתם לכרמים קאי על
שרב רב שנקרא דרך הוא אומר לכוכיתם בכרמים
שהם ערב רב נרמזו אם פרשה הגפן ישראל בחוץ
כתשרבו בחוץ ואמרו בריחם ולא קבלו הרכבה ממין אחר
והנלו הרימונים שבהם עלין שמליחים מלות הרימונים :
למיון בית רמתון ובית שני לחתם כי בזוהר פ' פקודי דף מ'
ע"ב כתב ז"ל ח"ת מיון אבני ליסודי סיון וירושלים ח"י
דשליטו מלייהו שאר עמים ולא מוקדו לון ולא מתוקדין מלא
כולהו מתגניזו ובניז לון קד"ה וכל מיון סודי בית קדישא
כולהו מתגניזו ולא מתאבדו מיניהו אפילו חד וכל ישראל
קד"ה ויקוים בהם לירושלים על אחריה מיון יסודי אבנין
קדמאי יהללון לשחרייהו ולא ישלוט בהו מיזא אחרא בית
וכו' ע"ש (ז) בבית רמתון וכו' הוא מודן ע"פ מ"ש
בדרך אחרי ז"ל על מ"ש בזוהר פ' שמות דף ט' ע"ב בית
רמתון נקבל ה' עלאה ובית שני נקבל ה' תתאה כענין הוא
שבבית רמתון היו ז"ג פב"פ בבחי' הפשיט וה' עליונות
מאירים בה סוד ט"ו למודם ה' על ו' ונמצא כי בהיותם בם
למעלה נקראת גם היא ה' רמתון אך בבית שני שהם בחי'
פב"פ בל' התחתונות והוא ה' לבם לא נקרא ה' התחתה עוד
עמם אחר כי בבית רמתון לימת עילאה מפשטה עד הול
שני לזעיר ואז גם המלכות היתה יונקת ממנצ"ר שם מקום'
אך בבית ב' לא נתפשטה הבינה רק עד הול רמתון לזעיר
שהוא בחי' הגבורה של עתיק ונמצא כי במלכות בבית שני
בימי החול אע"פי שהיא פב"פ בהקיום רביעית מהחזה
ונמצא מיום יונקת מלימת עילאה ולכן נקראת ה' התתאה
עכ"ל : בל' כוונות לפורקנא וכו' ל"ל יהוא מספר הכוונות
כי תרגם כוונות שם מרמזים בל' מוחין הלימת שבם היו
גחולת ולימת עלרים כמ"ש בחי' דף מ"ג ע"ב וגתלתיך תנכי
ולא לימת עילאה תנכי דלימת מלרים ולימת עילאה היא
נקראת תשובה כמ"ש בחי' ס"ט בהשוה לימת קמת תשובה
לחיי לימת וכו' ע"ש וז"ש כאן ל' זימרון שובי בשביעית
בתיובתא נמזה בך בל' כוונות לפורקנא וכו' ולוק ובבן :
(ח) שובי שובי בל' כוונות לפורקנא וכו' ולוק ובבן
כנ"ל ור"ל כי למו שבנוף למלם יש ל' יסודות לממנ"עליהו
ל' מיון וכשחטא מלם בהן בל' יסודין להתפרסו זסודין זה
מזה ונשחלקו לממנ"עליהם ובקרבן שמביא אחר כך
מתקרבין היסודין זה לזה כמ"ש זה בריח חי' ג' כמו כן
למעלה בשביעית שהיא תשובה בגופא דז"א שנקרא בשם
מלם כמ"ש בזה"ק תקיעא סתימאה דף ק"ח ב' ל"ל בחי' שביעית
וכו' לנקבל קד"ה תקיעא בגופא שבל כולה חד וכו' ע"ש וזה
כמאמר הבאתי בחי' ל"ח ע"ש סוד ל' יסודות שלה מגת"ש
שלה מתפרשין זה מזה בעת הגלות פי אין למעלה יחוד בכל
הספירות זו עם זו בזמן הגלות אבל בזמן הגאולה שהיה
חוזרים היסודות שלה להתקרב זו עם זו וזהו סוד ובחוץ דף ב"ב
בל' חיון סוד מגת"ש דז"ת כי יש ל' חיות כמתגלל"ש
מגת"ש דז"ת כמ"ש בחי' ב' דיש גרסה אחרת שבחב בל'
יחודין דילך וכתב ע"ז בספר בשם המלך בל' יחודין שם ל'
פעמים שמורי שמע ישראל בכל יום דהיינו ק"ש דקרבנות
וקריאת שמע דיצר וקריאת שמע דערבית וקריאת שמע
שעל המטה שהם כל אחד מחולקים בכוונות שם ב"ה
בשם ב"ע ע"ש אבל לפי זה הגירסא"ל היינו שייך לזה מ"ש מ"ב
ונמזה בך בל' חיון כי אוך אלוי זה בזה אבל לפי הגרסא
בל' יסודין דילך מיוסד שפיר כמ"ש וכתה מלך כתב ע"ז
בגירסא ולא נהירא לעני"ל וגורם בל' יחודילוך ולי נראה
שרצה אחרת שחברת כמ"ש והמכון יבוננבאר מם שרשוי
לו וקול בחור בשמע בתרגומו עיין בזוהר פ' ויקרא דף ל'
מ"ש ע"ז כי עין בעין ירחו וגו' עיין בחי' ו' דף י"ח ע"ש
מ"ש מ"ז : שם ל' רמתך עלך בכרמל אכו' עיין בריח חי'
י"ג מ"ש שם ע"ז ותבין כאן (ט) שם להזה לנת וכו' שהם
לבושם כתרגמן וכו' ר"ל כמ"ש בריח זוהר חלם פרשה
ברחשית"ל רחיכת לת מיכאל גבריאל רפאל אוריאל אלין
חיון מרכב וחלת נקודה לקיימת עליהו חיון ה"ת ולת
תקרי ה"ת לת אלת בדוגת אלין מרכב ונקודה בפרשה
דשרייה עליהו ודוגת ה"ת לת אלת הוה והשוה נקוד לשרייה
עליהו בתמליעתא תתעביד ה"ת ע"ש ובזוהר פ' משפטים
דף ק"ל ע"ש כתב ז"ל ה' לת אלת הוה והשוה נקוד לשרייה
דנקודה דרע בהלה תיבי ל' מסכנת וכו' ולבתר לתיקון
בהטרת לטוד ולנפקא ממסכנת לעתידו וכיוצ' וה בתמר
בהלתי בתי' י"ג ע"ש מ"ש ובזוהר חלם דף קס"ב כתב"ל וכל
חיון סמכין דקתמרן בל' סלקא ה' בתרה לתתקבר בחוה
ו' חיון רחיכין דילה פרישן על נוקבא וכו' דוה לא כל
נוקבא לא תתקברת בדכורא תפיש לה אלא תקיפא
לתתים בדכורא וכל תתקברת בדכורא תפיש לה כל בני
דיהכן עלאין ותתאין וכו' ע"ש זה הממר בהלתי בתי' י"ת
ע"ש ובזה מ"ש מבין כאן ולוק ומבין הוסב זה לשם לבנך
שמת ר"ל ז"ת הנקרא בשם שמת הוא רשם שעל הסכוים
הנקראת בשם לבנך (י) לנה לשמך וכו' ל"ל הוא הול
לנת קשר של תפילין לרשם שהוא בשם שהיא ממלכות
לתבונה כעולם והגבורות הלוים שבשם הם מלוש כתרגמן
כי מלפון זכר יתתם כמ"ש זה בריח חי' י"ג ע"ש וה"ש כאן
לת שביעית ולעיל שמר לת תפילין ליד וכו' כי הול הפילין
של יד הוא בריח כעולם ולבת קשר של תפילין לרשם הוא
בלשון (יא) ברכתים לת יעקב וכו' בספר בשם מלך כתב
ע"ז ז"ל והגם שכבר שמר רשם לבריך שמת שהם מוכיכו
למלכות שהוא רשם שעליהכם מזכירו בבחי' תפילין שלו

שלמו

עלמא שבזמן הזה יחזרו הכוונות ליעקב בתפילת ומנחה
ברחל בני הפתח אבל ושמע לומר לפרש כך כי וודאי גם
מתחילה מלבר מן הפתילין על רחם כי הוא קאי על פסוק
רחמך עיין בכרמל שהוא קאי על תפילין של רחם כמ"ש
בע"ל אלא שבכוונתיהם לחר מפרש בפתילין אחר על מי אמר
הכתוב רחמך מי הוא עיקרת רחם כי לפירוש הזה קאי על
הפתילים שהוא רחם כאחר זו"ל בשמעתי תפילין שהם
כמ"ש זה בריש חי' ר"ג ע"ב מבל לפירוש הנני קאי רחמך
על ז"ל שהוא רחם על הפתילים כמ"ש רחם ז
לברך אמת ולשילם הכל מלבר מן הפתילין שהם בכרמל
לכן נרחם לי שלא יקום כי מתחילה מלבר על תפילין
דרחם זו"ל שהוא רחם לברך אמת ומח"כ מ"ש ברישא' לא
יעקב כל' רחימי מותא לתפילין לרישא מלבר מן התפילין
דרחם של פרלף יעקב שם לוג"כ סוד תפילין דרחם שלו
כמ"ש זה בע"ח ובמ"כ ע"ש ודק היטב מלפי מ"ש סוף
מיובב ספיר הכל על הכתוב: (יב) כלה וכו' כי יהוא
מסש"כ שהפתילין של ז"ל הם סוד תפילין של רחם למוקב'
כי אתלו תחת לרחלי ועיין בחי' ע' מ"ש שם מזה בענין
שבכתובים"ם ושם לשום בגלותא לבית תפילה לעני וכו'
עיין בריש חי' כ"ת מ"ש שם ומבין כאן היטב: (יג) ל'
בחי לתפילין וכו' ר"ל כי ל' בחי לתפילין של רחם הם כסוד
תרבע מוחיות לחיים ותפילין של יד הבית ת' שלו הוא עיקר
בחי' שם מלני כמ"ש זה בספר הכוונות אבל מפני שסוד
תפילין של יד הוא בחי' ג"כ מסמומין לחיעת ע' ז"ל
לנוקבא שהיא בסוד תפילין של יד כ"ש בל ג"כ יש בו הם
לחיים שהוא בחיעת ומשום זה אמר כאן וכן בית לחיים
ולוק • מפני לחיים וכו' ר"ל מפני הוא מוחיות רחם כי
חיעת הם הם לחיים שהוא בחי' ז"ת שבו הם היים:
(יד) ויאמר לילך כלה וכו' על שהיה המה מלכות וכו' ר"ל
כי יהוא המה בחי' מלכות ולא ז"ת רק ו' נקודו שהפירו'
החתחתונה שלו ולא סג"ר ובוקבא לא יצא רק נקודה עליונ'
בחי שבא ומח"כ בזמן גבולות ו' קטנות ז"ת נחגלל שנוקב'
ג"כ ע"י שמקבלת ממנו כל בחי' המלכות שבכלל ו' קטנות
ז"ת כי כל הפירוש כלול מי ובחי' מי' על כל הפירוש שהוא
בחי' מלכות היא נוקבא ז"ת כלול מי' הם שהוא המה
מלכות כי ו' קטנות ז"ת כל ג' כלול מי' הם שהוא כמ"ש
בחי' ס"ת ז"ל כל הפתח לבית יעקב שבהם מלריימם שהוא
ובם למתיקרותא דעמודא למעלימהא שהוא וכו' ושול שהוא
שלו ו' קטנות ז"ת שהם מלכות כי מהם ז"ת בחי' המלכות
שלהם לניקבא ובחיקונים מלהוא כאחד ז"ל מורייתא לנשל
אם לפיכי שלימתא תחתם כללא הם מהכתות ושיא מלרי
אמנם: (טו) ושלקין לשיא שהם ולשהוא רבות ר"ל כמ"ש
בחי' ס"ט לשלקין לשיא בחת ו' ולשתין בי' שיא ומבין עשר
ולשיא שלשיקין שהם ולשתין רבות בכחר שלהם ע"ש מ"ש שלא
שבכלו שתוי רק שהבין שלקר על המלות לבא שהוא בשיא
כי שלשיא הוא בחי' ג' ושבעל שבשיא שיא בסוד כתר
לז"ת ובכוזר בו ביבות לבן תמר ולשתין • רבות שהיינו

אריה רפ"ל ג"ברוך מ"יבל נ"ריש מלך אסור ברהטים דא קב"ה יקו"ק
דהא אסור בארבע ברהטים דילה באימין אר' ארבע רהטי מוחא דיהא אסור
ברהטים כנוונא דא יאקדונק"י כי שמך בך ובך שמך ודא איהו סוד אמן מן
ארגמן ר"א ראשך עליך דא ויאש: דברך אמת: (י) דלת ראשך כארגמן
דא שבינתא מלך דא אברה אסור דא יצחק בעקדה בקשרא דתפלין דדרועא
שמאלא: (יא) ברהטים דא יעקב בארבע רהיטא מוחא דתפלין דרישא
דאתמר (דאשירת ל) ברהטים בשקתות חמים קם ר"ש ואמר אתכנשו
חיילין קדישין עלאין ותתאין למחמי בקשוטהא דרזא חופה ממרקנא לגבה
וחרון קא נשיל לה תנן · פתח ואמר איהו ליהו נחית הכא אנת וחיילין
דנשמתהון דצדיקייא דמתיברת עלאה ותתא לקשטא לכלה מיד ראשך נחית
איהו נכפ' חיילין דמלאכין וכמה נשמתין:

פתח ואמר ראשך עליך ככרמל: (יב) כלה כמה מתתקנאראשך
בתפלין דאיהו פאר על ראשך דעלייהו אתמר פארך חבוש עליך
נרצועין תליין מהאי סטרא מה דהוו תלתלים שחורות בעורב דא אינון ירוקין
כברמל כעלין ירוקין דאינון בגפנין כברמל ומה דהוות בגדולתא דלת תפלה
ל' עני' דא תפלה דיד דבר הוא מתעטפא עני בגלות' הה"ד תפילה לעני כי
יעטף כען אתמר כך ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים אין ארבע
דהטי מוחא: (יג) ארבע בתי דתפלין דאינון אקיק וכן ביה אקיק כחושבן
חד ועשרין אזכרות דהפלין דרישא וכ"א אזכרות דתפלין דיד וסליקו לחושבן
אקיק אקיק הוא מלך אסור ברהטי' אש"ר אקיק ואיהו רא"ש יקוק קרינן ליה
אסור בכלהו אזכרות ד"א ראשך עליך ככרמל: (יד) ריאשא דילך כלה על
כלהו חיילין סלקא על ששים המה מלכות דאינון שתין סדרי משנה:
(טו) וסלקין לשירת מאה ולששים רבוא ושמנים פלגשים דהוו תמנין ספרי
דאגדתא ועלמות אין מספר אינון הלכות דלי' לון מספר והושבן דאינון נימין
דשערין דכלה דל"ת לון חושבנא · ואנת כלה סליקת על כלהו הה"ד (משלי
לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה:

ד"א ראשך עליך כברמל שעוא דילדכמה איהו מתתקנא (מז) בתלת עשר
תקונין דאינון הי' עשר מזלות ויהו' תלת עשר ונימין דילך אינון כביא
דלית לון חושבן ודלת ראשך אנת (הוא) דהווית סיהרא ענייה תחות כלהו
כביא מהדקא בין רגלין הה"ד (רות ג) ותגל מרגלותיו ותשכב בעין דא
אנת רישא לכלהו כארגמן דאיהו אמ"ן יאקדונק"י אנת אדנ' מלך דאיהו
יקוק אסור ברהטים דילך: ארגמן א"ריש ר"פא ג"בריש מ"יבל נ"ריש חיילין
קדישין שמעו כד התן דאיהי צמצא יתי לאהרא לסיהרא: (יז) איהי
אתקשטת בשערא דילה מתתקנא בתלת עשר דקונין (תקונין) דאינין
תריסר מזלות שמשא (נ"ל וסיהרא) והוא כחתן יוצא מחופתו ואיהו ישיש
כגבור לרוץ אורח: (יח) ברקיעא יציץ לגבה ודאי הה"ר משגיח מן
החלונות מציץ מן החרכים לאסתכלא לגבה · ברקיע דאיהי יציץ מאי כגבור
מה גבורה עביד בהאי אלא תרין עשר משקופין את ברקיע וכלהו חיילין
מקסרגין לגבירו נטורי הרעין שמשא באתוון דתפלין דאיהי שם
יקו"ק ואתלבש בגבירה הה"ד ידיד כגבור יצא ודא איהו ישיש כגבור לרוץ
אורח ובקע הלונות דרקיע ועביד חדין עשר ארחין כמה דעבד משה על ימא
ודא אידהו לרוץ אורח · (יט) ובנין דנטיל בקדמיתא מנבירה שמשא נפיק
סנסקא לבתר אתלבש בחסד דאיהו חוור וביה אשתכך ריוגזיה דשמשא יהוק
הוה מסטרא דעמידא דאמצעיתא: ובד אתלבש בהסד בנהוריא הוורא מיד
יהא נהיר ולסיהרא: (כ) מקצה השמים מוצאו ודא עמודא דאמצעיתא:
קצה דילה צדיק ותקופתו על קצותם תרי סמכי קשוט: (כא) ובחין אין

למינון למשרוקיתא וכו' ע"ש
נמיין בזוהר פ' כי תצא דף רע"ו ע"ש
שכתב מסברו לותן לילה למימן מטולין
לבתולים וכו' ע"ש: (לח) ויסבל
תותם תחת כסבל ר"ל דכתוב כי נגע
בכף ירך יעקב ורבנן בפרק גיד הנשה
ממרו שגיד הנשה נוהג בחיות בירך
ימין ומשמע כי הם"מ שר"ל עשו נגע
בחיות בגלות ודוד מי נתן על דרך
שאמרו חיות נחלי טולת לקי כרבת כי
לגת ודוד שבשם כ' פלגי גופה כתב מזיז'
ובזוהר פ' ויצא דף קפ"ת כתב על
פסוק וירא כי לא יכול לו ויגע בכף
יריכו וכל חמת כש"מ לגת יכיל לה
לתוריותא מיד ויגע בכף יריכו כלין
חלים תוקפא דמינון דמיכין לה וכל
לגת יתתכח מלן לסנגיך לתוריותא כלין
לגת יתת קול קול יעקב ויתון ידים ידי
עשו ע"ש: תנין מפה דכתיב כי ע"י
מפה ברכות שמו מברכים בכל יום
נפתחים עשר ספירות דז"ת שכל מתק
כלול מעשר שפה מפה ליתקנפא מארים
שלפה למלכות לירד תותם למטה בכל
עולמות כי"ם בסוד מתת מלכי למטה
הכתר כמ"ם בחי' ע"ש · (לט) ונו
תחים למשה וכו' פ"ל בסוד מי
וכזולי לשתי לת מתוכליפור מולת מן
קיום כן תים מוד ממקומו לחיות עמה
ויש ברכות בעלה תשתכח בגלותא
ולסוף יפלנה על כל פנים לגמרי עלת
יוכל לשלחה כל ימיו בגלותא וכן
(מ) שלמי לתתי לתיכו ו"כמ"ם ברית
מי' כ"כ ו"ם מיון תרין נינן ומיון
עלמת ין ושלמת לתתי וכו' ע"ש:
למיכו קומת ליליה ר"ל כשהוקדם קוף
לז"ת בכל קומתו ויש מקבלת המוחין
והקו"ג ע"י ולת ע"י לימת בעלמ' נמלת
גלות קומתה נעשה ע"י וזהו מקום
ישראל ס' ישראל ז"ת הוא מקום מוחין
קומה ס' קומת שס סו"ס של המוקדם
נעשה ע"י: שעור קומה זת לליק וכו'
ר"ל כי ילוע סיסוד סוף עולם למשלם
עד שלעת למשיך סטיפה מפה ונמלת
יסוד שיעור קומה זו"ת כשגדל מילה
למעלה נשוה כמו שקומתו גבוה כו"ת
עלמו ושוקבה קומתה זו"ת כשקומת מתגדלת
ועולה גבוה קומתה כו"ת שוה לו

לימם מותם סמסוק ליפול סמות מולם
למעלה וזהו זמת קומתך למתם לתמר
ליסול סמות כתמר יפרח עולם למעל'
(מת) ויבמו מלימם וכו' ר"ל מלימם
מלהיפ סמות במוקפם ומס מנתו י"כ
מוהם מים י"כ ערקין לילין ורגלין סלה
ובמעים תמלים סם סול ו' בתי'
המסלים סמתפעטים נ"מ מסם עולין
מל מרסם שבלעת ו"מ למעיך המלים
מסם נסוסיף מליסם מור גדול מרסם
כלי למעיך תמ"כ המלים מסם לנוקבים
תמר ז' סות סול סימע לנולב ומינו
כמ"ם נמס"כ וסמסלים מינם מולין
לרסם שבלעת למעיך המלים מסם
מנת פ"י ליסול סמות סול לולב סמות
גבוס מכל המיני' שלו סמות עולם עמם'
למעלה מל סלפת למעיך המלים מסם
בסול לליק כתמת יפרח כמ"ם בתי' י"ג
פ"ם ומ"כ ו' בתי' המסלים
שכל מ' כלול מי' מסם מ' סם נקלמים
נסם תמרים כמו ליסול שעול' עמסם
למעלה ו"ם שבעים תמרים לי בסון
לליק כתמר יפרח ומ"ם הת לימון ס'
מלבען וכו' ר"ל כי יהוס שהמסלים
סם בעלמם מינם מנת ס' תסלים
המפעפעים מתסל מל סול זו"מ מכל
במביל שבתי' כללותם וכללות כללותם
מתפעפעים ג"כ ליסול ומלכות זו"מ
לכן סם נתפעים לו' בתי' תסלים וס'
תסלים סם בסול ס' מלבען לילים
ורגלים כי תסלים סם מלעת שבו"ם
סם מ"ם ובמילותן מל"פ"י וי"ן ס"י
ג' מלבע ובשביל שהמסלים סם ג"כ
בבתי' ז' תסדי שעולין למרסם שבלעת
עם ליסול לכן ים בכל מלבען לילים
ורגלים הכל בימד מניתפעפר ע"ב כ"ב
פרקים שבסם סם כ' מלבען מלמם
סם הכל ע"ב כלי לרמז על המסלים
מסם ז' בתי' תרלים כל מ' כלול מי'
סם מ"סם סול ע' תפרים וב' ליתירי'
מנסם סם מרמזים על ב' לליקי כתמר
יפרח בהן להיינו יסול שמתי עולין
המסלים למרסם שבלעת ים בו ב' בתי'
מ' בתי' יסול מלמו ב' בתי' שמרת
יסול סמית בסול מלכות זו"מ ויסוע
כי יסול ומלכות נקלמים ב' לליקים
בסול ל"ם מתקים רחיים סעליונים
למטין

נמתר מחמתו ד"א שכינת' עלאה דאיהו חמה מזתמן יצטבע בגון ירוק דאיהו
רחמו בההוא זמנא מסתכל שמשא וסיהרא בחדא ואין נסתר מחמתו דאיהו
חופה דילה ובההוא זמנא נטלת הוא מתלת גוונין לאתתארא קרמה שהם
בתלת גוונין דעינא דאיהו חוור סומק ירוק : (כב) ובההוא זמנא איהו ימא
לגבה הסבי עיניך מנגדי שהם הרחיבוני מוקדין לי בשלהובין דרחימו דילך
בוצינא קדישא : (כג) תרין עינין אנון תרין לחין יקירין דאורייתא דאתמר
בהון לחת אבן כתובים משני עבריהם : ומרקמן מתרין עשר גוונין כהאי
סטרא ומתרין עשר גוונין מהאי סטרא דאינון ארבעה ועשרין סטרין ועלייהו
אתמר (שמות ל"ב) מזה ומזה הם כתובים ז"ה וז"ה תרין זמנין ארבעת
ועשרים ספרים : (כד) ואינון תרין עשר אנפין ותרי עשר נדפין רחיון
הה"ד ופני אריה אל הימין לארבעתם גון חוור דעינא ופני שור מהשמאל
לארבעתם גון סומק דעינא ופני השור לארבעתם אינון גון ירוק דעינא
דאתמר וארבע' פנים לאחד וגו' ור' כנפים וגו' הא ארבעה ועשרים גדפין
אינון כנפי עינא ועלייהו אתמר מזה ומזה הם כתובים וחיון כהון כתיב (ישעיה
ז') וקרא זה אל זה ואמר ק' ק' ק' ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו זה אל זת
ודאי כגוונא דלוחין דאורייתא דאתמר בהון (שמות לא) לחות אבן כתובים
וגו' לוחת אבן מאי אבנדא אבן השתי' שממנה הושתת העולם : (כה) והיא
כת עינא עלה אתמר (זכריה ג) על אבן אחת שבעת עינים : (כו) ואינון
שבעה גלדי עינא ועלייהו אתמר (תלים קיט) שבע ביום הללתיך ודא
מלכותא קדישא דאתמר בה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה : אלין
אינון מארי מתניתין דאינון בנאן בניינין דעלמא ופוסקי הלכות דמאסו
בה בגלותא . אתמר בה היתה לראש פינה בנין דאיהי הלבה למשרי
מפיני קבלה למשה ומה דהות בת עינא אובמא מינה ובה יהא קב"ה מיחד
עלמא בנין דאיהו נהיר בה . ועיינין דנהרין באורייתא עלייהו אתמר עיני כל
אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו וצריך בר נש לאתעסקא
בהון תדיר ערב ובקר וצהרים תמיד לאסתכל בה קב"ה בעינוי הה"ד
(דברים יא) עיני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה : ואוליפנא
תמיד מתמיד תמיד דערב ובקר מתמיד דתמיד עיני ה' אלקיך בה והא תמיד
דערב ובקר דק"ש איהו אלא מבאן אוליפנא דמאן דקרי ק"ש ערב ובקר
בכל יום תמיד כאלו מקיים והגית בו יומם ולילה באורייתא הה"ד לא
ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה באורייתא : (כז) וספר
תורה איהו עין תרי כנפי עינא תרי לוחי ועלייהו אתמר תמיד עיני ה' אלקיך
בה מראשית השנה ומאי בה בבת עין דאיהי שבינת' ובנפי עינא ועלייהו
אתמר פתחו לי שערי צדק : (כח) תלת גוונין כלל ופרט וכלל ואינון
אהיה אשר אהיה דאינון כלל בכל אוריית' אהיה כלל אשר פרט אהיה
כלל קריצין דעל עיינין עלייהו אתמר (שיר ו) תלתלים שחורות כעורב :
ואינון תלי תלים מצחא דעל עיינין בה ציין נזר הקדש מרוקם בגוונין וציורין
דבי מקדשא דלעילא וציורין דילה שרטוטין בפותיא ובאורבא מנהון דקיקין
מנהון רברבין . ועלייהו אתמר במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר
לקצר אינו רשאי להאריך להאריך מסטרא דו' לקצר מסטרא די'
אנפוי דמטרוניתא : (כט) איתון מ"ם אנפין טהור נתרין כשושנה חוור
וסומק נטלין מימינ' ושמאלא גון חוור בלבן דעליה סומק כשרת
דרחילו דא בשת : (ל) כד אתחזרו ירוקין הא התן דילה אפתלק לגבי
חמה עלאה דאיהי אימא עלאה ומאלין תלת גוונין דאנפין תלין שבעין ותרין
אנפין בחושבן חסר בהון יו"ד אתוון כחשבון גבור"ה : ורא איהו דיוקנא
י"י נהיר בהון לגבי כלהו בארבע אנפין הה"ד וארבע פנים לאחת ועמודא
דאמצעיתא

דאמצעיתא: (לא) איהו ו' עיבור רשינה דאית בה חלת ירחין ואינון בראשי חדשין ו"הו א"ני ו"הו וביה אהי אשה (נ"ל איש) ואיהי אשרה עוברה סור והעבור יסור דאיהו יסוד טפה דמינה אתעבידת עובר דא הו"ו דבאוא"ו בלא טפה לית לה עובר ורא איהו מוהא דתמן חבמה וא"ו איהו הוטמא מתתקנא באנפין עלייהו אתמר וייצר ה' אלקים: (זנחדין בחוור וכומק וחוטמא דאוזא נאזרח מישר איהו חותם אמת ואם לאו אידי באורח קשוט לאו איהי חוטמא דנושפנקא דמלכ': ובג"ד ציורא דמטרונית דיוקנא דילה דחוטמא מתתקנא באנפין ובאזרח מישר: ותרין נוקבין דהוטמא תרי נביאי קשוט: (לג) פימא בתרא דמלכא ובה לשון למודים דאיהי צדיק ועליה אתמר (שיר ד') בחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה באורייתא פימא כלל' דכלא מינה קול ודיבר דאינון ו"ה: (לד) כיונה הבל דאיהי ה' פימא דקיקא סתימא נאות י' מתתקנא בשמא די': ובג"ד כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה: (לה) צואריך כמגדל השן דא ירושלים עלה אתמר במגדל דוד צואריך תבשיטין דילה בהנים לוים ישראלים בנוי לתלפיות דאינון צדיק הל שהכל פונים בו: פנות דילה תרין נביאי קשוט דשבינת' ודאי איהי ירושל' תבשיטין דילה תלת אבהן הרוזין דילה תרי משבי קשוט: ד"א צואריך דא אורייתא תבשיטין דילה רמ"ח פקודין דילה הרוזין דקמיעין דילה אינון מכוון על שם"ה לא תעשה דנטרין לה בהון וכד אסתלק צואר מתבשיטין דילה לגבה חתן במה רחין טבין סלקין בה הה"ד מי זאת עולה מן המדבר' (לו) דא סורא דסיני דאיהי צואר עלמא: מקטרת מור דא קב"ה דאתמר ביה אלך לי אל הר המור ולבונה דא סיהרא קדיש' עלה אתמר ואל גבעת הלבונה: מכל אבקת רוכל דא צדיק דאיהי כל כליל בבלא:

ד"א צואריך דא אורייתא' דבע"פ הלכה למשה מסיני מקוטרת מר: אמר בר ולבונה לבן הלכה מכל אבקת רוכל דא צדיק דאיהי ביה מכל מינים ודא נהיר לה לאורייתא דבע"פ ומיד דאיהי מתקשטא בכל מיני תבשיטין ירושלים דאיהי צואר עלאה קב"ה אסחר לה הה"ד (זכריה ב) ואני אהיה לה נאום ה' חומת אש סביב ואיהו מחבק לה בתרין דרועין הה"ד (שיר ב) שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני זיזין דמטרוניתא כלה קדישא אינון רשימין כלהו בשמא דיקו"ק כנוונא דא (אבר המגיה הלשון מוטעה וצ"ל שהלשון כך) בכף י' בחמש אצבען ה' בדרועא דילה ו' בהף דילה ה' בכף דילה מצויירין בסדר שרטוטין בענפין דאילנ' דהיי לרשמא ביה דאיהו עץ החיים הה"ד (משלי ג') עץ חיים היא למחזיקים בה והמביה מאשר פימא דילה אתייהיבת אורייתא דבכתב משבאל' דילה אורייתא דבע"פ ובאן אתייהיבו בהדין לוחין דאתמר בהון שני שדיך כשני עפרים תאמי צבי' ועוד ו' אורייתא דבכתב דאת יהיבת בתרין דרועין דאינון שית פרקין ובאן אתייהיבת בהרין לוחין דאינון שני שדיך: (לז) דאינון י' ו' דבהון צורת ז' הה"ד וייצר ואינון תרי בתולין דעליסתא דאיהי אורייתא דבע"פ דאתבר בהון (שמות לב): (לח) וישבר אותם תחת ההר תחן דילה דההוא דאמר (דברים כה) לא תחסום שור בדישו דענשו אותו מאה בכף אלין מאה ברכאן: (לט) ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה בגלות' כל ימיו זאת קומתך דמתה לתמר ומאן דידע שעור קומה דילה איהו יריח: (מ) עלמא דאתי דאיהו ו' דאתמר ביה (ירמיה יד) מקוה ישראל יקוק דאיהו קומה דילה שעור קומה דא צדיק דאתמר ביה צדיק כתמר יפרח ועלה אתמר רמתה לתמר דאתמר בה: (ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעי תמרים: ו"ב עינות אלין אינון תרין עשר פרקין דאינון

לטופנין מן נלדיקיס לדיק ודיק יסוד ומלכות שהם לדיק כמתר יפרח כי מלכות נקרא נ"ך בסם תמר דמתם לתמר ע"י הסדיקים הסוקדם עולה נמעלה כתמר נסוד ודוק בהסד כפלג זילוף כי מיסי נסוד המוקדם עמילסם נסוד ז"ס מלבע הנקרא נוכל הוא נסוד לס מפדיס שבם מלבען כמ"ם זהבקוף תוי' י"ק לכן הנוכל מע"פ שנו ים ב' פרקיס מיס נחפדיס מלא למתת מתמת שבמי' כוד הוא דמוקדם שבם רק סוד הסבנון מחלות כנוכל שסוד מחבנון מחדיס לבד הם במוקדם ופעירות הם בז"ת ומלות בדיבוי שפוי בתכם רבסוד בכתר ס"ך הוד שבנוכל אין בו רק חסבון מהלות ומטעם זה מ"ם חסב ג"ך הזוכר בתקומות מחריב ב' פרקין לגיכל לתחת הכל לפי דיבוק הדרוך והרמז בלדיך בן עיין בפ פנחס לף שכתב ג"ך שם כל מלבע לג' פרקין לבד מנוכל הוא שיער בין קצר נקצר לגיליה כמלא מנוכל מיסי מלם דמוסמ"ם וכו' ע"ם ובפ' ותחתן לף ר"ם ע"ת בתב ונכוכל דמשתח לנכר נם וכו' מ"ם סרי בתב למלם ת' וזוק וכבן היסב מ"ם שהוא פיוסב בפיר הכל על נכון: (מב) וכהן כתוב מה יפו פעמיך בת נדיב וכו' ר"ל שקמי על מס שמוכ' מתחיל בתרין רגלין וכו' ועיין בתי' כ' מ"ם שם ע"ז הפסוק וחבין כלן: נעליס דילס נעילת הבב ונעילת הפסח כל"ל ולא כמ"ם עוד בם"ת לא נתבזה ועיין בתי' ל"ם שבתב ואינון נעילת מנין וזימנין ומועדין וכו' ע"ש: הא לינן דבסוכות וכו' ר"ל יסוד שלם שבם שמ"כ (מג) בתיך שלמה וכו' ר"ל יסוד נקרא שלמה כמ"ם נתי' ס"ט לף קי"ל ע"ב וס' נתן תכמה לשלמה לתיבו לדיק בריח שלם ס':

תיקונא שביעאה (מ)

נרת דמנכת ומימת ר"ל שהרס נרת מלכות בן במ"ם בתי' ב"ל ע"ם והיינו כי ע"י מ"ב זו"נ שמולין נלות מתייקדים מ"י

ע"י יחוד הוי"ה אהוי"ה אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה
אהוי"ה אמיתך ויחודך ברחמים בית רחם
סמך מ"ת מתיקים ביחד ברח
מלכים סמך ז"ן (ב) ונפקת
בחיפזון וכו' עיין בחי' כ"מ שכתב שם
כ"ה כאן וכתב בספר מ"ג ע"ז ל"ב
ופ"ג לסיים לעבודת כל החורש כופה
שדרי מיתיסם על מנוחתו במערים לא
פסקה יסיבה מסה כמ"ש רז"ל בגמר'
ליומת פרק ג' לא נאמר רק לבבכם לני
יוכו מבפנים ליעקב ולכן בחמת לא
נסתבלו במערים כנודע במדרשים
וע"ש אות ממרו בח"ל כאמור מסה
בחולם בסה לכם ממרו וכו' מיל גילו
לליקי' ובבע לוי הניצים נרמו ובספר
מבל מבריסם קף קל"ב תירץ למה
לסם רק בגלות ופיקר בחירות
בקבלה ורזי תורייתא וכמים בחי' ל'
ע"ם ובחי' מ"ג וכן כתיב בזוהר תרם
פ' יתרו קף ל' ע"ת לתומר ומחלב
מחזתו מרחוק בסהית זמנא למחרחקי'
ישראל מחכמת קבלת מסה מחרחקת
חיסי מיניסו ובסהות זמנא נחתא מלת
בדין פ"ו בקטרגת לון ע"ם ח"ם סם
עוד מעניו זה ובזוהר פ' שמות קף ז'
ע"ת בקסה מגלות בבל וחירן לעין
נסים בכריזת גרם לסם שלא חזרו ביד
רמה ע"ם : וישראל לחיזון מסטרת
לסטת נער וכו' ל"ל מיתי"ע שסות
ביצירם לו מכרסית בריסה עולם
ככסא מבל מיזון למסטרת לחיצות
מין חטת בא על ידם ומין ל"ל סר
עליהם עליהם שלא שם סם יסיכוסו
עליסם לו מסחלפת נפש מיל בסמם
לחמילום תיין בחי' כ' ח"ם סם :

תיקון ח (ג) לה בחר בית
בזוהר תרם פ' תוקת
כחב בחי בחר בית בה בית סטרין :
ומיון בחר תפרוס סרים וכו' בזוהר
פ' בהעלותך קף ק"ל נסועו ובפ'
ויקך קף רפ"ו ח"ת כתב ז"ל בחר
לה בכסא ישראל תפרוס סרים לה
מבא ומיינא לחוליהו לם כרוס נליבי
עם מלין מבבן לתקרון נליבי ממים
וכו' בחקוק לה יסוד בחסטרוחס לה

שית בתרין דרועין ושית בתרין שוקין הה"ד ידיו גלילי זהב ממולאים
בהרשיש מאי בתרשיש בתרי שש בתרין דרועין שית פרקין וכן שית בתרין
שוקין · שוקיו עמודי שש אילין אינון י"ב עינות מים שבעים תמרים די בהון
צדיק כתמר יפרח הא אינון חמש אצבען ובהין תליסר פרקין אינון ח"י : וכן
ח"י ביד ימין תלתין ושית וכן ח"י ח"י בתרין דגלין הא ע"ב : (אמר המגיה
תיסה בי הפרקין אנגסר ואיך אמר תליסר) שבעין דלהון שבעין תמרים :
תרין צדיקי כתמר יפרח בהון : (מב) ובהון כתיב מה יפו פעמיך בנעלים
בת נדיב נעלים דילה נעילת החג ונעילת הפסח ולא צריך לאתחזאה קדם
נעלים דהול דאינון שאור וחמץ ועלייהו אמר למשוח שמות נ' של נעליך
מעל רגליך דתרומה והולין כגוונא דא לא צריך לאתערבא הרימה בקדש :
ובן מלאכה דחול לא צריך לאתחזאה קדם מלאכת דקדש דאיהו מלאכת
הכהנים ובן אש דחול לא צריך לאתחזאה בשבת קדם אש דקדש דכלהו
הול ואהרנין קדש מניה הטבדיל בין קדש לחול הא ציון דאיהי שכינת' נפקא
בכל קשוטין דילה וכל עלמא מורין לה באצבע הה"ד (ישעיה לג) חזה
ציון קריית מועדנו וחתן נפיק מעוטר לגבה וכל עלמא אמר צאנה וראנה
בנות ציון · (מג) במלך שלם' בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו
וביום שמחת לבו התונתו שכינת' עלאה שמחת לבו שכינת' תתאה יוכ
דתרוייהו עמודא דאמציעיתא ביצינא קדישא הא בלה מתקשטא לגבי בעלה
דאיהו יקו"ק ברא דמלכא · דא איהו :

בראשית ברא אלקים בראשית אבא ואימא יקוק לקינו (א) ברא
דאבא ואימא אלהים יקוק ברתא ועלייהו אתבר (ויקרא) איש
אמו ואביו תיראו ואת אמך אביך דא קב"ה אמך דא שכינת' דחילו דילה
בפקודין דלא תעשה אוקדו דילה בפקודין דעשה וכל אינון דמקיימי פקודי
דעשה עלייהו אתמר (שמות ב) בי מבבדי אבבר ואינון דעבדין על לא
תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו אמר בוסינא קדישא ר' ר' ומה הוה אוקירו
ובויון לקב"ה בפקודין דעשה ולא תעשה לא כזדאי כד שכינת' איהי בגלות'
בל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא כאלו אוקיר לקב"ה :

למלכא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא ואדמא לה מן היכליה ואיהי
אזלת לגבי שכינה' והלא בל מאן דמקבל לה בבתי"ה ואוקיר
לה וראי אוקיר למלכא אעיל שלם בינהא ובינבעל' הלא כל יקריא דעביד לה
למלכא עביד דאם מלכא בעי עלה זמנא חדא או תרין יהא ליה שלם עמה
ויהזיר לה לניחיה ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לך או מאן זלזל בך אי אם
תריך לך למלכותא אחרא בגוונא דא קב"ה תריך לה לשכינת' וארמי לה
כניחיה חה"ד בפשיעכם שלחה אמכם והלא כל מאן דאוקיר לה בגלותא
לקב"ה אוקיר או מאן דזלזל לה לקב"ה מזלזל : וכן"ר בי מבבדי אבבדי
ובזי יקלו דעם כל דא דקב"ה זבין לה בהובין דבבהא בגלותא רפיעא' איהו
נטיר לה איהו יפרוק לה ורזא דמלה (שמות בא) וכי ימבור איש את בתו
לאמה לא תצא בצאת העברים אל תשוק בת חורין · בגין דבגלותא קדמא'
לא הוה יהיב לה בעלה דאיהי אורייתא חיבו דילה לא נפקת לחרות בת חורין :
(ב) וזנפקת בחיפזון כעבדא דברית מרבויה ולא אית לה שטר חירו · אבל
בפורקנא בתרייתא דאית לה בעלה דאיהו בן חורין לא תצא בחיפזון ולא
תצא בעברין דאתמר בהון עברים היינו לפרע"ה במצרים לא תשלח בת חורין
ובנ"ד כי ימבור איש את בתו לאמה לא תצא בצאת העברים וכ"ל דאורייתא'

איהי חירות הה״ד (שם לב) והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלוחות
ואיהו הא לה בפורקנ׳ בתרייתא חירות ממלאך המות דלא ימות משיח בן
אפרים חרות משעבוד מלכיות דלא ישתעבדון בה ובבנהא לעלם ויהא לה׳
חירו ולבנהא מכל מרעין בישין דעלם׳ דאינון ערב רב (ג) וישראל דאינון
מסטרא דהוא נער או מבדסיא קדישא אע״ג דהוו מחויבין בבמה חובין במה
דאמריאין בקדוד ער שיהיה דור שבולו זכאי או פולו חייב אתמר בהון (שם)
אם רעה בעיני אדוניה אשר לא יעדה עב״ד והפדה בגלות׳ ולא ימשול למוכרה
בגלות׳ בבנהו בה בגין דכנהו בע״ג ועוד כי ימכור איש את בתו לאמה דא
נשמתא קדישא דמכר לה בגופא דאיהו אמה דילה ואתמר (משלי ב)
ושפחה כי תרש גבירתה כד תיפוק מגופא לא תצא כצאת העבדי דאינון
נפשות דאינון משותפין עם גופא תאבה דהנאה דלהון לאו איהי לעלמא
דאתי לאשתדלא באורייתא דאיהו חירו ממלאך המות אלא ליהדא לעלמא
דין ובגין דא נשמתא דאיהי אשתדלא באורייתא לא תצא כצאת העבדים
מגופא בדוחקא בנשמתא דעם הארץ דאיהו עבד אלא ר׳תיפוק בר חורין
ממלאך המות:

תקונא תמינאה ליום כפור

בראשית (א) דא באר ואינון תרין חד (מדרש כא) באר חפרוה
שרים כרוה נדיבי העם חד איהו באר דאתמר בה (ראשית
כו) ויריבו גם עליה ותנייא באר אחרת ולא רבו עליה באר דרבו עלירה
דא אוריתא לבע״פ דאתמר בה וירבו רועי גדר עם רועי יצחק לאמור לנו
המים אלין מקשין על אלין ואלין תולקין על לין אלין מטחרין ואלין מטמאין
אלין פוסלין ואלין מכשירין אלין אוסרין ואלין מתירין בשית סטרין ואינון
בראשית ברא ש ת׳:

תקונא תשיעאה

בראשית ברא שית סטרין דאמור והיה כד קאמרון על אחמוד ועתה
יגדל נא כח ה׳ (א) ואיהי ב״ז אתוון דעובדא דבראשית
בהאי כ״ת תלמידי חכמים ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה דאיהו הלכת
למשה מסיני קבלה למשה מסיני ומשה בגינה אמר ועתה יגדל נא כח ה׳
ואיהו תלמוד דאתמר למשה משה קבל תורה מסיני משנה שפחה דילה דא
אתעביד להלכה דאיהי ברתא דמלכא לבושא וברתא דמלכא איהו בת קול
מלגאו (ב) ובריתא איהו שפחה לה מלבר ואין תרין סבירין לה לברתא
דמלכא כגלות׳ משנה ובריתא ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה הה״ר
(שם) ויקרא את שמה שטנה אתתא דנחש דאיהו שטן ודא איהו בהלקת
וקושיא ועלה אתמר (שמות א) וימררו את חייהם בעבודה קשה דודאי (ג)
דא איהו קושיא בחומר דא ק״ו דא נחש עקלתון מהלקת זמנא איהי קל
בשעבודא דישרא כד חובין קלין עלייהו וזמנא דאיהי חמור בכך ומכוראא
דילה (שם ה) תכבד העבודה ונחש איהו אזיל בקושיא בגונא דגלי יתא
בגוונא דא כד חשיב בר נש דאיהו בקושיאומהלקת לזתא בכופא ולבר״ר
פליג באמצעיתא דמתניתין ויחפרו באר אחרת דא פסקי דתמן פסקי
הלכה ואיהו ר״תרוץ ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות ואלין פסקין ור״תרוצין
אינון לבנים דאינון לבוש החלבר״ דא איהו ובלבושים ובקבל עבודה בשדה ודאי
דא בריתא דעלה אתמר (דברים כב) כי בשדה מצאה וגו׳ את כל עבודתם

נעלם והול ע״ם וכמ״מ מם סתירים סם
ומימין תרין תך כתר וכו׳ כל״ל כמ״ם
והכל מרומז בתיבת ברחמי׳ בתר ית
ובתר תרי בתר תך שבו מריבה
מחלוקת בין סמיכה ובתר תך שלין בו
מריבה בין סמיכה שלא שלום עליו ושם
מרמז ס׳ על ברכתית ר״ת שלום:

תיקון ט (ג) ומיסי כ״ת מתנון
וכו׳ עיקבתי׳ י״ט ובתי׳
כ״ב ובריש תי׳ כ״ת מ״ם סס ותבין כלין
כי ב״נים נקרתה כת כמ״ם בתי׳ כ״ב
כת לת עכינת עילאה לת מם מן תכמה
ומלא תמר ומתם יגלל נת לת ס׳
ופו׳ ומלן למשתלל בתוריתת וכו׳
ומלן לרשקר בם וכו׳ ומשתלח סטום
כת פנים ע״ם וז״ם כלן בתי כת
תלמידי תכמים מין שלום בערך וכו׳
ר״ל כי יהוש מלכות נקרתה בסס עיר
פר ליוים שבב גי׳ עיר וכמ״ם בתי׳ כי
קף מ״ו ע״ב על א״ם סס תך מעיר
כגון נת ע״ם וחורם מבע״פ שתית
במלמת מין בם שלום כי יש בם
מחלוקת שלא מסתרין ואלו מטמאין
וכו׳ וז״ם מת״כ ואיהי תלמיד ואיהו
בחורם שבע״פ שתית על דרך הפשט
שהות בבי״ע סמס יש לבוש וקליפה
שפוי זה בת שתיים מביאים מת בתמת
ורבו מחלוקת בישראל תבל בתלמידות
שלין בו סוס קליפה סס התמת הלכה
למשה מסיני קבלה למשה מסיני סוד
התורה ובזמן שמשית סיסים בלע
המות לנצח וכל הקליפות ישתים
בתילים ואז לא ילמדו החורים שבכתב
ובבע״פ פ״י שלבושין שלא ילמדו
שהורים שבכתב ובבע״פ הנשתר סמס
שין מחלוקת שלא שכל תמת כמ״ם זה
מזוהר בתי׳ ו׳ קף קמ״ג ע״ב ע״ם שבל
עתיד בזמן הגלות מוזמן שעבדו בערב
רב שת בתבל סמס נרמז שנפלו בסיני
ונשברו ב׳ לוחות דלוחריית סיון על
דרך סוד שמית בתילות ויתן למס
שת״כ ב׳ לוחין שחרינן דלוחריית ע״י
לבושין על דרך הפשוט שהות בבי״ע
שמס ים לבוש וקליפה כמ״ם זה הענין
בתי׳ י״ג מ״ם כי תבין היטב כאן לבן

באר יצחק

ע"י זה בא שאינם מבינם האמת ורבו המחלוקת בישראל עד בזמן המשיח ויודע כי אין הגאולה יכולה לבא אלא ע"י הבינה שהיא סוד כח ה' ז"א שנסתלק ממנו בזמן המשיח יתגלה כח המוחין דבינה להיות בז"א בו בתמידות שלא יסתלקו בשום פעם כמו עתה אלא יהיה בו בתמידות שאין לו הפסק כמ"ש זה בתי' לף מ"ג ע"א ע"ש ואזי כל הקליפות יהיה בטלים בשוה בלא המות לנצח ויהיה נתגלה האמת סוד התורה ולא יהיה מחלוקת אז בישראל אלא שלום וז"ש ועתה יגדל נא כח ה' ר"ל שיגדל כח המוחין דבינה להיות בו בז"א בתמידות בלי הפסק ונמצא יהיה נמ"ך מזה שיהיה שלום ודוק והבן היטב מ"ש: משנה שפחה דילה וכו' ר"ל משנה שהיא ביצירה שפחה להתלמוד שהוא בבריא והיא משנה נעשה להלכה שהיא במלכות דאצילות ברתא דמלכא לבושא שלה כי בריאה היא בסוד גופא שלה כמ"ש בתי' ע' מאן גופא הכא דא נשמתא דכרסי' יקרא וכו' דהאי נשמתא איהי גופא לנשמתא עילאה: (ב) ובריתא איהי שפחה לה מלבר ר"ל ברייתא היא בעשיה שהיא מלבר כל העולמות ולא איהו קושיה וכו' ר"ל כי ידוע כי כל הקושיה הם מצד הקליפו' שהם גורמין שאינם מבינים את האמת וצריך לשרות ולתרץ את הקשיות כדי להעמיד על האמת שהוא סוד העלות הנילוצות מהקליפות כמ"ש זה בתי' י"ג והם לבון הלכה אותיות הכלה מלכות דאצילות שהיא עולה מבי"ע ונפרדת משם מן הקליפות ע"י העלות הנילוצות מהם: דא שפחה חליתאה וכו' ר"ל כי כל דבר שאינה נישנית לא במשנה ולא בברייתא ולא יכול לתרץ הקושיה והבעיי היא באה מקליפה הקשה נוקבה דהקליפה שאין יכול להוציא האמת הנילוצות ממנה בכל שום הטרחות שבעולם עד שיבא אליהו ואזו דאיהי עקרא עבודה עבוד של ה' מלכות המתקשטת בנילוצות שעולין מהקליפות להיות לה למ"ג עיין בתי' כ"א שכתב עקרב איהי עקר ב' דעקרת ביתא דשכינתא ודוק והבן

תקונא תשיעאה

זו משנה שפחה תניינא דברייתא אשר עבדו בהם בפרך הבל תלוי עד שיבא אליהו דא שפחה תליתאה דאיהו עקרא עיבוד ה' ואמר (איוב לב) צעיר אני לימים ואתם

קב. יעקא חדא פתח ישישים: בראשית

תקונא עשיראה

בראשית ברא אלקים (א) דא בב"א ואינון תלת בבי דאתרמיזו בתלת אלפי"ן בראשית בר"א אלקי"ם ועלה אתמר על בל דבר פשע (ב) על שור על חמור דא בבא קמא על שה על שלמה דא בבא מציעא על בל אבדה אשר יאמר כי הוא זה דא בבא בתרא על שור בה מתובחים מארי דמתני' דא עם דא ואית שור שור תם ושור מועד ואית חמור ואית חמור ועל אין דסטרא דמסאבו אתמר בהון (דברים כב) לא תחרוש בשור וחמור יחדו ויעקב בגיניה אמר (דאשית לב) ויהי לי שור וחמור צאן דא שה דאתמר ביה על שה ועבד ושפחה דא איהו על כל אבדה ושור מועד ארבעה ועשרים תולדות דנזיק"ן תליין מניה ובלהו תליין מארבע דאינון קרן ושן וגוף ורגל נגיחה בקרן שן דהוה אכיל בגזל רביצה בגופא על מאני ותבר לון ולית מאני אא ת"ח וכן הזיק ברגליו ובלהו במתני' חמור איהו חמור בחומר דמתני' ות"ח דשליט עליה אתמר ביה עני ורוכב על חמור ומאי ניהו דשליט עליה (ג) ח"כם מ"פלא ו"רב ר"בנן דא שליט עליה אבל אחרא איהו מחמרא בתריה מחמר מתני' וכן שור ננח לון בקושיא ונשיך לון ורבין עלייהו ותבר לון ודא איהו מהלקת וכן ברגל תבר מאנין ובגין דא בשור ובחמור (ד) דאינון ממנן דעשו וישמעאל יתיקרביבין עלייהו תרין משיחין ושלטין עלייהו ומארי מתניתין שלטין עלייהו ועלייהו אמר יעקב ויהילי שור וחמור דשליט עלייהו בתלמוד' ובמדרש ובקישורי דתפילין וציצית שליט עלייהו דאינון מועדים לקלקל דאתמר בהון (שמית א) וימררו את חייהם בעבודה קשה בחמר ובלבנים מיד נפיק קלא ואמר אנחו ליה לינוקא ויסלק לאתריה דהא שתין הלכות דאינון ששים המה מלכות תליין באוירא ואיהו אתי לסלקא לון לאתרייהו מיד פרח ולא חזו מידי אמר ר' שמעון ודאי דא איהו תינוק יונק משדי אמו (ה) ודא נער דאיהו נהיג ארבין בימא דאינון תלמידי חכמים דאזלין בימא דאורייתא בארבע רוחין די בהון אתמר (יחזקאל ל"ז) כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח ואית ארבע רוחין אחרנין מסטרא דשטן דאתיין בקושיא ומחלוקת (ו) וטבעין ספינות דאינון תלמידי חכמים בימא דאוריית' ולא יכלין לנפקא מתמן וגלגלין סלקין ונחתין בהון

אדהכי הא תנוקא קא נהיה פתח ואמר ב סינא קדישא פתח פיך באוריית' דהא פימך איהי סיני קלין והבלין דנפקין מפומך עלייהו אתמר (שמות כ) וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים וגו' ובלהו צייתין למלולך עלאין ותתאין דאינון שתין רבוא דמתיבתא עלאה ושתין רבוא דמתיבתא תתאה ברוקנא דמארך אנת דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח וכל חיילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא ואדם לשבת על כרסיי' דאיהו קב"ה איהו ציית למלין דילך בגין דמטרנית' דילה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך:

תקונא אחת עשרה

מיד פתח ואמר בראשית ואינון שית ימים ברא אלקים מאי אלקים ימא שביעאה ורזא דמלה כל הנחלים הולכים אל הים (א) והים איננו מלא

אלא עלאין שבעי (כ) מנין דרחשין בימא דאורייתא עלה אתמר שם דמשׁ
יאין מכפר חיות קטנות עם גדולות ובלהו שאנין על טרפין ושבימתא אתמר
בה (משלי לא) ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה כל הנחלים דאזלין
לימא (ג) הא שבע אינון ואינון שבע נערות הראויות לחתה לה לאימא קדישא
דאיהי בת שבעים אוקינוס כלילא משבע ימים ואמאי אתקריאו אוקיינוס בנין
דכל מיא ונונין ורהשיךדלאו אינון דילה ויתון לאעלא בו איהי מקיא לונומתמן
הם שבים ללכת כגונא דתימא נח דלא הוה מקבלא ממינא אחר לא מאלין
דמני קב"ה וכגין דא כל הנחלים הולכים אל הים האינון תלמידי חכמי כלהו
משחדלין באורייתא ובעיאן לאעלה לשבינתא ואיהי לא מקבלת לון בגויהן
אלא לאינין דמני קב"ה לאעלא לגבה דאינון שבע רועים ולשבטים דנפקי
מנייהו ולכל דאתין ממסריהו ויתערבין בהון יתא קבילת לון ויהיערבון בגווה
אבל לאחרנין לא קבילת לון ומתמן אינון שבין לכת דגדאי אהו"ה יתא
נחל דילה ו' כל אינון דיתין נשמתין מן יתא ונחל דילה ברח לו ורחימו די"ק
איהי קבילת לון ואהרינא דלאו איהי הלק ה' איהי לא קבילת לון והיא לון
ומתמן הם שבים ללכת · קמו כלהו ובריכו ליה ואמרו פתחא דשבינתא כיני
כיני זבאין אודנין דשמעין מלין אלין מפומך ·

אמר המגיד ע"כ מצאתי (ומולי מלו הי"ת תקונים הם בכלל המצעים מלת
שלת הוסמו מת על ידו לגלגלים) וכבר מצאתי לקוטים ממרים ולפי
שלבי תמר לי בתוכם מכלל התקונים רק ממעריס מפוזרים מספר הזהר בבלתי
תוחם לי למעורב עד תצר מרתם מה יהיו ותם יהיה מלקים עמדי ומתחי בדרך
תמת עוד תוסיף להלפים לבריס יקריס ומורלים שלת גדלו בגלוי עד היום הזה
וברוך ה' אשר לא הסיר תפילתי וחסדו מאתי בגלגל זכות זה על ידי ·

הם ונשלם עתה אתן שבח לאל עולם

ויהי כי תתן ילחץ מעשה ידיו ותשמחנו כליותיו וימירו עיניו ברחות כי מעשה ידו כלליקו ועשו פריקלמעלה וזורם למטה
ויקרא ילחץ למצ"ר ימל"ך מלכי על עולם קריאה בקולה ובהסתחוים ובכוונים על כל הכוונ תצר מעשה מלקים ילחץ
בהגמ"ל מת ילחץ תסדיו לת כפי מעלליו עתה תברך מת ה' כי מה תלכי כי הביאתני על הנה וזאת תורת האדם ה' מלקים
תצר התלוקה להרחות תת עבדך דרכי טובך ולך לומים תהלה ומעת ה' מלאתי תת ליבי להחתמון לפניו ית"ש על הגיונתי
כמאמר רז"ל על פסוק תפלה לתבקוק על הגיונות שתין תדף עומד על לעת מ"ב ומעשה מרכבה בלי הגיתה ע"ם ויעל
מותי וכל ישראל תפגיתות ויתר פניו תליהו בחמת לקיים הבטחתו ותת ריחי תתן בקרבכם ויעלו לרצון לפניו מעשה ידי
תצר כוונו תלבשותי וידי להיות ידו נטויה למוצה תליהו ויבי מופתו עליהו ויהיה עליהו כתצר שם על תבותיהו ונהיה
תנחתו וזרעו כולו ידעי שמו ועוסי רלונו ויתלת כל תתלות ליבנו למוצה ומצלת ליבי להוליך תחשבתי תכח תל
העולל בקרב היתים להביא תיבורי על ספר ילירה לצפון ומזרח להיות בתוכן לדיקים תצר נתתר עליהם והתשכילים
יזהירו כזהר הרקיע ותלדיקי הרבים וכו' תתן :

לוח המעות

בתקתה לך תי"ת תורה ינ"ל שהכתוב ל"ל : ובע"ב שורה מ"ת תל ל"ל : ובע"ב שורה כ"ל סוף ל' בתים
שורה כ"ח תתלה ג"ל ושורה כ"ט תפה ל"ל : ובלף ב' מ"ת תתפילין הרתם הם ל' כל"ל · ובפנים בתיקון ע"ב ד בלף
שורה ת' בתורו ל"ל : ושורה ב' ושורה ג"ל : בלף ל"ת ג' מ"ת שורה כ"ב ובית הרולה להתכים ילרים תימא נתית
בקדושם

בקלוסם לילית משמשגא וביה וכו' כל"ל - בקף ס' ע"ת סורס כ"ת סיר מל כל"ל : בקף ס' ע"ב סורס ל"ח זו"ת כל"ל : בקף י"ג ע"ת סורס ל"ת כב' ל"ל - ובע"ב סורס ל"ת בתי' כ"ת כל"ל ובפנים בתיקוני וזהר קף ז' ע"ב ר' ריבא לתרבא מרגלית מליא סגולמן כל"ל : כמ"ש בקפוף תמשמרלם בקף י"ל ע"ב סורס מ' בתי' ס"ם כל"ל - בקף י"ו ע"ת ע"ב סורס ת' ע"ת כל"ל : ובקף י"ט ע"ת סורס ז' ע"י כל"ל : במתמר רבון מלמין קף ת' בסורס כ"ג עיין סוף תי' י"ת וס"ט כל"ל : בסורס ל"ב בלי סתור מסיף כל"ל : בסורס ל"ו ועיין בתי' כ"ב קף ל"ס ע"ת כל"ל - סס ע"ב בסורס ל"ב עיין בתי' ס"ט - בקף ל' ע"ב בסורס ז' תות י' תות טעות הלפוס - ובסורס ט' ותבא תות סול י' כל"ל - ובסורס כ"ו ומכת זה שיקה שין תלת שנפין עלו תנ"ת י"ת ת"י עלמין שביסול ול"ם נקרתים בסס סיסול וכו' וס' ס' תתתה כל"ל : קף ט"ו ע"ב בסורס כ"ת תע"פ סס רשעים כשלובשין כל"ל - בקף י"ז ע"ב בסורס י"ו שפרי למעה כל"ל - ותיבת ביום תות מעות הלפוס : בקף כ"ז ע"ת בסורס ל"ו כי מתחר כל"ל : ובסורס ל"ת תע"פ סס כל"ל ובע"ב סורס ל"ט בת גליף ר"ל בת כל"ל : בקף כ"ב ע"ת בסורס מ"ו מס שכתב כל"ל : ובע"ב סורס מ"ד שהות יתין לביום כל"ל : ובקף כ"ל ע"ת בסורס ל"ו כי הוס שייך לס לומר כל"ל - ובסורס מ"ל לתן"ב לת"ת כל"ל - ובסורס מ"ו מו"ב בת ע"י תיומת כל"ל - ובע"ב סורס מ"ו ו"ם ת"ו כל"ל - בקף כ"ם ת"ת בסורס מ"ל פ' וירע כל"ל - ובסורס מ"ו וכו' כל"ל : בקף כ"ת מ"ת בסורס ל' וג"כ ק' הות הלין שבהול וס' סול כל"ל : ובסורס מ"ת תיבת מוצם מסר ובע"ב סורס ת' ותיומו כל"ל - בקף כ"ט סורס מ"ם פנימים כל"ל - בקף ל"ב סורס י"ת תיבת לבן הות מיותר - בקף ל"ם סורס ב' ומסלים בכל"ל - בקף ל"ת ע"ת סורס ל"ו מוסלם בתלו כל"ל : ובע"ב סורס ל"ל תל ו'כל"ל : בסורס ל"ת בתי' כל"ל : בקף ל"ט ע"ת סורס ל"ו ע"י מפרש כל"ל - ובסורס מ"ו

אמר המקבר סופיל ונסתר כתן קלת נייר הלק תכות קלת תיכוסים מגפ"ת מה פעלו במלחתי בלוח ל' תבדי ותלמידי המקשיבים לקולי

הרמב"ם פ"ל מהלכות תיכוח התלת סלכם י"ל כתב ז"ל ביום יום שלשים בתדר ולת עברו ת"תיין השנה לת יעברו ת' תו כלל שתוחו ביום רתוי לסיות רתלת תלת ימים ותשיכים ניסן ולת תיעברו תין יכולין לעבר ותם עברום ביום שלשים תרי זו תעוברת בתו עדיים תתר שתעברו ותשיבו פל סירת תרי תלו תקדשין תת התלת ביום שלשים ויהי רתלת תלת תדר שני לכתורים הות זה ללת כשלכתם ותתוסר שם שתתר תולת תין תקדשין תת התלת לתתר שתעברו ביום שלשים ולישבץ תתן לפניו עליהו רגל ורב תמנון לת תליגו תלת שם קדשו בדיעבד תו לרבת בתל התיפור ולרב נתנן הום תתוסר תבל לכולי עלמת משמש שלהחמילם תין תקדשין תת התלת ביום שלש ס בתביל תדר שתני ת"ת

ברש"י מכל כ"ל שהרשב"ם מוכח הין זה מלשון רב נחמן שאמר ביחר לשון משובר ומקולש שאין לריך לומר מקולש כי
עיקר שמולק על רבא הוא שבשיעבד הוא מעובר אפילו אם קדשו בשיעבד מלא ולאי ל"ל שהוא סובר שאפילו לכתחילה
מקדשין אף שאינו בשביל אלר שאני אם שברוהו בשיעבד ועיקר הוכחה לזה הוא בשביל שיש קופים גדולה בגמרא כל"ל
כי הקופים שהקשה רבא על רב נחמן אחי לאזולי בחמץ ג"כ קשה עליו זה הקופים כי הוא ניכ שבר שבשיעבד הוא
מעובר אם לא קדשו ומ"כ לריך לתרץ זה ע"פ אם שהקשה התוספת בפרק המחוקים לף פ"ז ע"ת ד"ה לאחי ניסא קא
שרי חמץ בפסח תימה הא מ"ל מל פורים מולא לאם שברוה אחר פורים מעוברת לוקא בניסן וכו' אבל מ"ל מל פורים
אלרבנן בטלמא הוא לאסר וכוי אחי לאזולי בחמץ וכיון לאם שברוה כ"ש מולו למעוברת לא קא שרי חמץ בפסח ע"ש
ולכאורה שברת התוספת הוא שובר לפי שברת הרב ת שבועב מחמת אחי לאזולי בחמץ אפילו בשיעבד לא יהי' מעובר
ונ"ל כי הקופים שהקשה רבא על רב נחמן הינו על שיעבד הלא שהקשה לו מחמת השברה אחי לאזולי בחמץ מוכח שחץ
שלין עמך שאפילו בשיעבד הינו מעובר אם קדשו ביום שלשים וחיינו שמוכח זה מדברי שמואל שאמר הטעם שאין מעברין
ביום שלשים של אלר בשביל שמואל ורמוי לקבוע ניסן ולא אמר הטעם משום אחי לאזולי בחמץ שהוא שיך אפילו קודם
שלשים מאחר פורים ומ"כ ל"ל כי בשביל זה אמר הטעם שמואל ורמוי לקבוע ניסן כדי להורות שאפילו אם שברוהו
בשיעבד לא יהי' מעובר כי זה הטעם הוא מדלורייתא בשביל החדש זה ניסן ואין לאחר ניסן לאפוקי אחי לאזולי בחמץ הוא
אלרבנן בטלמא לאסר לכתחילה לעבר אבל בשיעבד לכ"ע הוא מעובר ומ"כ ממדברי שמואל שלפחות אם קדשו
ביום שלשים עיבור בשל סופרים והשתא ניחא לפי זה מוכח ברמב"ם שרב נחמן סובר מקדשין אף אם בשביל אלר
שני אפילו לכתחילה למ"כ לא הים יכול רבא להקשות עליו לסתור הלין שלו מדברי שמואל שאמר הטעם בשביל שמואל
ורמוי לקבוע ניסן ולא אמר הטעם משום אחי לאזולי בחמץ כי אפשר לומר שאמר הטעם שמואל ורמוי לקבוע ניסן כדי
להורות רק אם שברוהו אין מקדשין אף בשביל אלר שני כיון דרמוי הים לקבוע ניסן זה ניסן ואין אחר
ניסן כמו שפירש רש"י אבל לפסוקי הטעם משום אחי לאזולי בחמץ מקדשין אף בשביל אלר שני אפילו אם שברוהו
בשיעבד לכן ע"כ מוכח שרב נחמן סובר מקדשין אף בשביל אלר שני לכתחילה אפילו אם שברוהו ביום שלשים
ומ"כ שפיר הקשה עליו רבא לפתוח הלין שלו מאחי הסברה אחי לאזולי בחמץ מדברי שמואל ולוק ניטב:

בפרשה הקשה והמט מותם לפניו פירש רש"י זר פותח ילמוד רותם ויש להקשות על רש"י ז"ל הא זה אינה פלוגתא
במסכת יומא דף מ"ב דר' שמואל שרב סובר ופתח מותם לפניו אלא אינה רותם ממנה ושמואל סובר שיהא
זר שותטו לעזר רותם וק"ל שהלכה כרב בפיכורלמה פ' רש"י כשמ"א שיכי'מותר זר לשחוט והרמב"ם נמשת פסק כרב
וכ"ל הרש"י ז"ל כי רש"י ז"ל הולך לשיטתו בפרים שבמסכת ע"ז בריש פרק אין מעמידין דף כ"גבגבי ז"מ פרש מזבח
היה לחי אלא בדף הבית היה מי מכשלי דרבינא שאני פרש דאטאת אלא שאני פרש דחטאת קריים רחמנא אלא מעתה מיפסל ביולא לוץ
תניא ופסולה ביולא לוץ ור' שמעון מכשיר אלא שאני פרש דוחיל ומסופסל בם דבר עריות ע"ז פיסל בם ופירש רש"י
לאלרבנן אלא מזבח היה ולכאי מיפסלה בדבינא וביולא לוץ ור' שמעון אלא שאני היה ולכאי לא מיפסלה ביולא
לוץ ואחי למילף ר' שמעון למיפסלה בדבינא משום דכיון לסמוך פוסל בם דבר ערוה וע"ז פוסלין בם אבל התוספת
ל"נ אלא שאני פרש דפירש לעולם אלא אלא בדף הבית היה ל"ש ושמעת למיפסלה בדבינא לר' שמעון שמואל ומוש פוסל בם
ורבנן מעמייהו משום דחטאת קריים רחמנא ע"ש מה שמוריך נזה ומלא לפירש רש"י ז"ל שפירש לאלרבנן פרש אלא
מזבח היה ל"ש ולכאי מיפסלה נמי לרבנן ביולא לוץ ולכאורה הוא כרבנן נזה ביולא לוץ פסול בפרש ומוא משטש שפרש אלא
מזבח היה ל"ש ע"כ מוכח שפרש בשר בשר כשמואל אלא כרב למ"ל כי' קופים בגמרא מה שהקשה על רב במסכת יומא
ורב מאי שנא פרש לכאיב מלעזר ומוקם פרו נמי שם כאיב מאבן ומוקם ולא יכול לומר כאיבן בגמרא שם בתיטם
לאו עבודה היא ל"כ ע"כ יסי' קופים בגמרא מי הכי פרש נמי ולא יכ ל לתרץ כמו שמצינו בגמרא שאני פרש אלא בדף הבית
היא לסא לרש"י ז"ל אמו סובריש לפרש אלא מזבח היא מבל הרמב"ם ספיסק כרב הוא מפרש בפירש התוספת במסכת
מ"ו שלכ"ע מפילו לרבנן פרש אלא בדף הבית היא ומ"כ יכול למרץ תירץ בגמרא שאני פרש אלא בדף הבית היא לכן
פוסק הרמב"ם כרב כמו שק"ל בהלכה כרב בפיכורלי ולוק ניטב:

בשבת שבת דף ז' ע"ב תירי ר"ה מצוי אמר כר"ם אמי רבא אומר לאו כר"ם מ"ל רבא לאביי לתירך לאמרת
תיר ר"ם כר"ה אמי מ"ם מיבת לכי אתא רב דימי מ"ר יוחנן לא ילילא אלא לקרן זוית שמוכח לר"ם
ומיבי אחורי ר"ם אתם לא ניחא אמשמיטים הכא ניחא אמשמיטים ובמוסגם ל"ם אתם לא ניחא אמשמיטים ולאי ר"ם
לרבנן לאו כר"ם אמי אמ"ג לניחא אמשמיטים טפי אקרן זוית אמר רב אפני ל"ל אפילו בלאי ר"ם מודה בקרן זוית כשפירש
לעיל אפ"ם לא הוי כאחורי ר"ם לאחורי ר"ם ניחא אמשמיטים טפי וכתב המפרש"ח ז"ל יש לדקדק לרבא אפילו
אמשמיטים לר"י אקרן זוית טפי ס"ל לאקשויי מלאם ר"ם לרבנן לאו כר"ם אמי לאמתי תין היא לאומה אחי לאחורי ר"ם
לניחא אמשמיטים טפי אקרן זוית אין מיבו בשת אוכא לאימר לניחא ליה לאקשויי אקרן זוית לכ"ע אפילו לר"ת א"ב אבל אאם
ל"ל כיון לרבא לא ילא לאפילו בין ניחא אמשמיטים ללא ניחא אמשמיטים אאי ליה שפי לר"ת א"ב אקרן זוית לאומה

אמר המחבר

בשכבת עירובין הל"ל לקמ"ל ע"כ היה נגוף מעשריה אחת ואע"ג דמעשה כאן ממעשה וכו' רב יוסף אמר אפילו אמר מרגע לרגע אע"ג דמרגע לרגע קשה מיפלגי למאן דאמר מפני קטנה מותר להשתמש תחת הקורה ומ"ל מרגע קטנה אסור להשתמש תחת הקורה וכו' ע"כ ובתוספת בד"ה מותר להשתמש תחת הקורה פירש בקונטרס דקטנה תלוי בתינוק יורד ושותה ומאן דאמר קטנה תלוי בפניומי יורד ושותה ולא רצה לפרש למר קטנה לפי ר"ח ומר קטנה היכרא לבני מבוי משום דקאמר נתר הכי ולפי פירוש זה ע"כ קורה משום היכרא משום דקאמר נתר הכי ולפי הקונטרס דקאי לפרש כך מדקאמר הגמרא נתר הכי ולפירוש זה ע"כ קורה משום היכרא והקשה המרדכי"ם ולפי הקונטרס דקאי לפרש כך מדקאמר הגמרא נתר הכי ולפירוש זה ע"כ קורה משום היכרא מצד הגמרא קשה למה לי הגמרא שלושתייהו דהכי היכרא לבני ר"ה ודהיכרא לבני מבוי כמו שהפרש הגמרא לקמן דף ח' ע"ב ע"ש וכ"כ מ"ש הגמרא לקמן דף ט' ע"ב מתמר נרמה מבפנים ושוה מבחוץ גילון משום לחי נרמה מבחוץ ושוה מבפנים ר' חייא ור"ש בר' חלפתא אמר גילון משום לחי ואין אמר אין גילון משום לחי ומעשה שלושתייהו שלפנינו לוקח בנרמה מבחוץ ושוה מבפנים מכל נרמה מבפנים ושוה מבחוץ מכל מולים שגילון משום לחי ע"כ כ"ל הכי כי עיקר נרמה הוא לריך לבני מבוי ע"כ נרמה מבפנים ושוה מבחוץ מכל מולים שגילון משום לחי מכל נרמה מבחוץ ושוה מבפנים היכר הוא רק לבני ר"ה לכן פליגי בזה אם שהיכר הוא רק לבני ר"ה וכמ"ש מלתתי תק"כ מעורב ברשיני יהונתן על הלכתא ובלח' ע"ש אמר הגמרא אם שמעת אמר לרב יוסף שמים הלם ושכח תלמודו ואיה תלוי מזכירו מה שקיבל בימיו נרמה מבחוץ ושוה מבפנים גילון משום לחי נמלא ע"כ מוכח שמעני שמר היכרא היא ג"כ לבני ר"ה ת"ל קשה מרגע בשביל שאסור להשתמש תחת הקורה הא הוא שמר היכרא מלבר לבני ר"ה להיינו לר' מחיון של הקורה הוא היכר ר"ל מותר להשתמש תחת הקורה מן היכר ולפנים ואיה לי להיות המיעט מפת כתחת הקורה שרחבה עפת מלא ע"כ ליכא לפרושי דהכי היכרא לבני ר"ה ודהיכרא לבני מבוי כי תלוי שמר היכרא לבני ר"ה לכן צריך הגמרא לפרש פלוגתייהו בעניין אחר ודוק ושבן סיעב זם :

עוד במסכה הל"ל פרק ג' דף ל"ז ושמר ר' יוסי מין בדירים ושתיית ר"י תומר וכו' וכתב התוס' ע"ז הוא מלי לשנוי, להשתם בתולה בלעת תמרים והקשה המרדכי"ם על הת"ס' למאי הגמרא הקשה ר"י על ר"י תלוים למ"ל תשובה מחלק בין תולה בלעת עלמו בין תולה בלעת תמרים ול"ל התוספת מוכח שהגמרא הקשה ר"י על ר"י הא ר"י תלוים למ"ל תשובה ביון הוא מין מכעם דקשבר מין בדירים תלוי בטעם הוא שמא יבקע סוד כמו שאמר הגמרא לקמן תלוים לר"ש תלוי ע"כ כ"ל שהגמרא הקשה תלוים לרב שאמר ליתא למתניתין מתני' היו ואולרך הגמרא תלוים לומר מתמה קושית הגמרא עליו מלרכם ליתא למאי ממתניתין שהוא שמר שמא מה שר' יהושע ור"י ור"ש אומר בין הוא מין מטעם משום שמא יבקע הוא תלוי הטעם הוא משום מין בדירים כמו שתני היו תלוים לר' יהושע לכן אמר רב ליתי למתני' מתני' היו ע"כ נמלא מוכח שהקושית הגמרא ר"י על ר"י תלוים לרב ורב מחלק בין תולה בלעת עלמו תולה בלעת תמרים כמו שכתב התוספת בד"ה נמ"ל דאמרים יהושע לית לי' בדירים ע"ש ודוק שפיר :